002
ΠΡΒ
ΠΕΡ. ΣΤ.
ΣΥΝ. Α
1859-1860
Τ. 1

ΠΡΑΚΤΙΚΑ

ΤΩΝ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΩΝ

ΤΗΣ

ΒΟΥΛΗΣ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ

ΠΡΩΤΗΝ ΣΥΝΟΔΟΝ

ΤΗΣ

ΕΚΤΗΣ ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ.

ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ,

ΕΚ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ.

1860.

59

ΠΡΑΚΤΙΚΑ

ΤΩΝ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΩΝ

ΤΗΣ

ΒΟΥΛΗΣ

ΤΗΣ Α' ΣΥΝΟΔΟΥ ΤΗΣ Γ' ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Α'.

Τῆς 29 Ὀκτωβρίου 1859.

Σήμερον τὴν εἰκοστὴν ἐνάτην Ὀκτωβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ πεντηκοστοῦ ἐνάτου ἔτους, συνελθόντων τῶν φερόντων τὰ εἰσιτήρια βουλευτῶν ὡς καὶ τῶν γερουσιαστῶν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ προγράμματος προσδιορισθεῖσαν 10 1/2 πρὸ μεσημβρίας ὥραν, παρέστη ὁ ἀναπληρῶν τὸν κωλυόμενον Μητροπολίτην Ἀττικῆς ἀρχιεπίσκοπος Κορινθίας μετὰ τῶν βοηθούντων αὐτῷ ἱερέων καὶ διακόνων, καὶ, ἀφοῦ ἔψαλεν ἁγιασμόν, ἡγίασε τούς τε βουλευτὰς καὶ γερουσιαστὰς καὶ τὴν τοῦ Βουλευτηρίου αἴθουσαν. Κατόπιν ἐλέχθη ὑπὸ τῶν προσελθόντων ΚΚ. βουλευτῶν ὁ ἐν τῷ ἄρθρῳ 57 τοῦ Συντάγματος ἀναφερόμενος ὅρκος ταῦ βουλευτοῦ, κατὰ τὸ ἐν τῷ τέλει τῶν πρακτικῶν τῆς συνεδριάσεως ταύτης προσαρτώμενον τῆς ὁρκοδοσίας πρωτόκολλον. Ἀνηγορεύθη μετὰ ταῦτα ὡς προσωρινὸς μὲν πρόεδρος, κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ κανονισμοῦ, ὁ πρεσβύτερος τῶν βουλευτῶν Ἐμμανουὴλ Μελετόπουλος, βουλευτὴς Λακεδαίμονος· προσωρινοὶ δὲ γραμματεῖς οἱ νεώτεροι, Π. Ῥιζελάκης, βουλευτὴς Κέας, Χαρ. Α. Χριστόπουλος, βουλευτὴς Κυνουρίας, καὶ Ἀθανάσιος Παπαθανασίου, βουλευτὴς Δωρίδος.

Ἀποσυρθέντων ἔπειτα τῶν ΚΚ. γερουσιαστῶν, διετάχθη ὑπὸ τοῦ προέδρου ἡ κλήρωσις τῆς ὑπὸ τοῦ κανονισμοῦ ὁριζομένης καὶ ὑπὸ τοῦ προγράμματος ἀναφερομένης δεκαμελοῦς ἐπιτροπῆς, τῆς ὑποδεχθησομένης, μετὰ τῆς ἐπι-

τροπῆς τῆς Γερουσίας καὶ τοῦ προσωρινοῦ Προεδρείου, τὰς ΑΑ. ΜΜ. καθ' ἣν ἔλαχον οἱ ΚΚ. Μιχαὴλ Σολωμός, βουλευτὴς Σύρου, Μελέτης Χ. Μελέτης, βουλευτὴς Μεσσηνίων, Ἀντ. Φενουάρδος, βουλευτὴς Σύρου, Γ. Περρωτὴς, βουλευτὴς Καλαμῶν, Α. Βενιζέλος, βουλευτὴς Αἰγίνης, Ἰωάννης Σαφάκας, βουλευτὴς Δωρίδος, Ἰωάννης Ζάρκος, βουλευτὴς Καλαμῶν, Δ. Ἀρμάος, βουλευτὴς Τήνου, Δ. Σακελλαράκης, βουλευτὴς Λακεδαίμονος, καὶ Βιμ. Χ. Τσοῦχλος, βουλευτὴς Κυνουρίας.

Ἐπανῆλθον κατόπιν καὶ οἱ ΚΚ. γερουσιασταὶ, καὶ μετὰ τούτους εἰσῆλθον εἰς τὴν αἴθουσαν οἱ ἀνώτεροι τοῦ Κράτους ὑπάλληλοι, οἱ ἐν τῷ προγράμματι ἀναφερόμενοι. εἰς δὲ τὸ ἴδιον αὐτῶν θεωρεῖον οἱ κεκλημένοι τῶν ξένων Δυνάμεων ΚΚ. ἀντιπρόσωποι.

Μετὰ ταῦτα, ἐν ὥρᾳ 11 Π. Μ., καθ' ἣν τὸ πρόγραμμα εἶχεν ὁρίσει τάξιν, ἐξῆλθε τὸ Προεδρεῖον τῆς Βουλῆς, μετὰ τῶν παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας κληρωθεισῶν ἐπιτροπῶν, εἰς τὰ πρόθυρα τοῦ βουλευτηρίου πρὸς ὑποδοχὴν τῶν ΑΑ. ΜΜ. καὶ προπορευόμενοι μετὰ τοῦ ὑπουργείου διεβίβασαν τὴν Α. Μ. τὴν Βασίλισσαν εἰς τὸ ἴδιον αὐτῆς θεωρεῖον, κατόπιν δὲ καὶ τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα, ὅστις, ἀναβὰς ἐπὶ τοῦ πρὸς τοῦτο προκτοιμασμένου ἐν τῇ αἰθούσῃ θρόνου, καὶ χαιρετήσας τοὺς ΚΚ. βουλευτὰς καὶ γερουσιαστάς ἐκάθησεν ἐπ' αὐτοῦ. Ἔχων δὲ ἐκ δεξιῶν τὸν Κ. Πρόεδρον τῆς Βουλῆς καὶ τὰς ἐπιτροπὰς τῶν δύω Σωμάτων, καὶ ἐξ εὐωνύμων τὸ Ὑπουργεῖον, τοὺς ὑπασπιστὰς καὶ διαγγελεῖς, ἀνέγνω τὸν ἑξῆς λόγον·

Κύριοι Βουλευταὶ καὶ Κύριοι Γερουσιασταί!

«Μετὰ χαρᾶς βλέπω ὑμᾶς περιστοιχοῦντάς Με ἐντὸς τοῦ περιβόλου τούτου· συγχαίρω δὲ δι' ὑμῶν τὸ Ἔθνος, διότι καὶ κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην τῆς διεξαγωγῆς τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν ἀπέδειξεν, ὅτι ἡ ἐλευθέρα ἐξάσκησις τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων συμβιβάζεται ἀκριβῶς μὲ τὴν τήρησιν τῆς δημοσίας τάξεως.

Εὐχαρίστως ἀναγγέλλω ὑμῖν, ὅτι αἱ μεθ' ὅλων τῶν ξένων Δυνάμεων σχέσεις Μου εἰσὶ φιλικαί.

Γνωστὸν ὑμῖν εἶναι, ὅτι ἡ Κυβέρνησίς Μου περὶ πολλοῦ ποιουμένη τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν πρὸς τὰς ἐγγυητρίας Δυνάμεις ὑποχρεώσεων τοῦ Ἔθνους, προέτεινεν εἰς αὐτὰς νὰ κανονισθῶσι τὰ περὶ τοῦ δανείου ὁριστικῶς κατὰ τὸ μέτρον τῶν πόρων

τοῦ Κράτους· αὗται δὲ ἀπήντησαν ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐνιαυσίας χιλιάδας φράγκων ὡς ἐτησίαν πληρωμὴν, πεποιθεῖσαι ὅτι τὸ ποσὸν τοῦτο δὲν θέλει παρεμβάλει πρόσκομμα εἰς τὴν πορείαν καὶ τὴν τακτικὴν ἀνάπτυξιν τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας. Ἡ Κυβέρνησίς Μου θέλει ζητήσει παρ' ὑμῶν τὴν πρὸς τοῦτο δέουσαν πίστωσιν, καὶ θέλει ἐπαναλάβει τὴν διαπραγμάτευσιν περὶ ὁριστικῆς διευθετήσεως τῆς ὑποθέσεως τοῦ δανείου, ἀπαραιτήτως ἀναγκαίας πρὸς τακτοποίησιν τῶν οἰκονομικῶν καὶ στερέωσιν τῆς δημοσίου πίστεως. Ἐλπίζω δὲ ὅτι ἡ ἀείποτε δειχθεῖσα ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος εὐμένεια τῶν εὐεργετίδων Δυνάμεων θέλει διευκολύνει τὴν διαπραγμάτευσιν ταύτην.

Ἡ Κυβέρνησίς Μου μεριμνῶσα περὶ νέου φορολογικοῦ συστήματος καὶ περὶ τελείας ἐξασφαλίσεως τῆς ἐθνικῆς περιουσίας, ἠσχολήθη πρὸ καιροῦ εἰς τὴν παρασκευὴν νομοσχεδίων, ἀφορώντων τὰ σπουδαῖα ταῦτα καὶ δυσχερῆ ἀντικείμενα, καὶ θέλει ὑποβάλει αὐτὰ ὅσον οὔπω εἰς τὴν ἐπιψήφισιν ὑμῶν.

Ἡ πεῖρα κατέδειξεν ἀναγκαίας μεταρρυθμίσεις εἰς τὸν περὶ Δήμων νόμον. Νομοσχέδιον περιβάλλον δι' ἐγγυήσεων οὐσιωδῶν τὰς δημοτικὰς ἐλευθερίας, καὶ ἐξασφαλίζον πιστῶς τὴν διαχείρισιν τῆς δημοτικῆς περιουσίας, θέλει ἐπισύρει τὴν σύντονον ὑμῶν προσοχήν.

Θέλει ἐπίσης ὑποβληθῆ ὑμῖν νομοσχέδιον περὶ τελειοτέρου ὀργανισμοῦ τοῦ Πανεπιστημίου, τοῦ ἀνωτάτου τούτου τῆς παιδείας ἱδρύματος, ἐξ οὗ προσδοκᾷ ἡ Πατρὶς πολίτας ἐπιστήμονας καὶ χρηστούς.

Στρατιωτικὴ ποινικὴ Νομοθεσία, οὖσα εἰς πλειοτέραν ἁρμονίαν μὲ τὸ κοινὸν ἐν Ἑλλάδι ποινικὸν δίκαιον, τὸν ὀργανισμὸν τοῦ στρατοῦ καὶ ἄλλας τοῦ τόπου εἰδικὰς περιστάσεις, θέλει ὡσαύτως ὑποβληθῆ εἰς τὴν ἐπιψήφισιν ὑμῶν.

Ὁ περὶ ἀπογραφῆς νόμος καὶ κατὰ τὰς διατάξεις αὐτοῦ ἀνεφάνη ἐλλειπὴς καὶ κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν δυσχερείας μεγάλας. Νομοσχέδιον τελειότερον καὶ στηριζόμενον ἐπὶ βάσεων αὐστηρᾶς ἰσότητος θέλει ἐνασχολήσει τὴν προσοχήν σας.

Αἱ σκέψεις ὑμῶν θέλουσιν ἐπίσης προκληθῆ περὶ μέτρων ὑπὲρ τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν τῶν ὑπαξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν τῶν κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν στρατοῦ.

Ἡ ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως τοῦ ἀστυκοῦ τῆς Ἑλλάδος νόμου θέλει ἐπασχολήσει ὡσαύτως ὑμᾶς κατὰ τὴν παροῦσαν σύνοδον.

Τὰ νομοσχέδια ταῦτα καὶ ἄλλα, ἀποβλέποντα τὴν βελ-

φίωσιν τῆς ὑπηρεσίας, θέλουσι συμπληρώσει κενά τινα τῆς ἡμετέρας νομοθεσίας, ἕνεκα τῶν ὁποίων ἡ ἐκτέλεσις προσκόπτει.

Ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ ἔτους 1861, ἱκανοποιῶν ὅσον ἔνεστι τὰς ἀνάγκας ὅλας τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας, θέλει ὑποβληθῆ τάχιστα εἰς τὴν Βουλήν.

Σεβόμενοι τὰ δικαιώματα ἀλλήλων, ἂς ἐργασθῶμεν ἅπαντες δραστηρίως καὶ ἐν ἁρμονίᾳ ὑπὲρ τῆς εὐημερίας καὶ τῆς προόδου τῆς φίλης Πατρίδος· ὁ δὲ Ὕψιστος, ὁ ἀείποτε τὴν Ἑλλάδα προστατεύων, διευθυνέτω τὰ βουλεύματα ὑμῶν.

Κηρύττω τὴν ἔναρξιν τῆς πρώτης Συνόδου τῆς ἕκτης βουλευτικῆς Περιόδου.»

Μετὰ δὲ ταῦτα οἱ μὲν ἐν τῇ αἰθούσῃ ΚΚ. βουλευταὶ καὶ γερουσιασταὶ καὶ οἱ ἀνώτεροι τοῦ Κράτους ὑπάλληλοι ἀνευφήμησαν τρὶς ὑπὲρ τῶν ΑΑ. ΜΜ., αὗται δὲ, προπορευομένων τῶν ἐπιτροπῶν τῶν δύω Σωμάτων, τοῦ προσωρινοῦ τῆς Βουλῆς Προεδρείου, τοῦ Ὑπουργείου, τῶν ὑπασπιστῶν, διαγγελέων καὶ ἐπιτιμίων δεσποινῶν, ἐξῆλθον τῆς αἰθούσης ἐν μέσῳ τῶν ἀνευφημιῶν τῶν παρεστώτων. Ἀκολούθως διελύθη ἡ συνεδρίασις περὶ τὴν ὥραν 1 Μ. Μ.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ ΟΡΚΩΜΟΣΙΑΣ.

«Σήμερον τὴν 29 Ὀκτωβρίου 1859, συνελθόντες ἐν τῷ βουλευτηρίῳ οἱ τὰ εἰσιτήρια φέροντες ΚΚ. βουλευταὶ, ἔδωκαν τὸν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 57 τοῦ Συντάγματος διαγραφόμενον ὅρκον, ἔχοντα οὕτως·

«Ὀμνύω εἰς τὸ ὄνομα τῆς ἁγιωτάτης καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος νὰ φυλάττω πίστιν εἰς τὸν Βασιλέα τῆς Ἑλλάδος, ὑπακοὴν εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ εἰς τοὺς νόμους τοῦ Κράτους καὶ νὰ ἐκπληρώσω εὐσυνειδότως τὰ καθήκοντά μου.»

Διὸ συνετάχθη τὸ παρὸν πρωτόκολλον, τὸ ὁποῖον ὑπεγράφη ὑπό τε τῶν ὁρκισθέντων βουλευτῶν, τοῦ Ἀρχιερέως καὶ τοῦ Προέδρου.

Ὁ Ἀρχιερεὺς Κορινθίας Ἀμφιλόχιος.

Οἱ βουλευταὶ

Δ. Καλλιφρονᾶς,	Γ. Σκοῦρος,
Χ. Χριστόπουλος,	Α. Βενιζέλος,
Ἐμ. Μελετόπουλος,	Μιχαὴλ Σολωμὸς,
Γ. Α. Ναύτης,	Α. Ζέρβας,
Δ. Σακελλαριάδης,	Β. Κυβέλος,
Β. Γ. Παλαμίδης,	Θ. Α. Ζαΐμης,
Α. Κουμουνδοῦρος,	Ἀσημ. Χαραλάμπης,
Α. Γ. Κουντουριώτης,	Δ. Γ. Φιλάρετος,
Γεώργιος Α. Ῥάλλης,	Α. Ῥενουάρδος,
Δ. Βότσαρης,	Σ. Δούκας,
Φίλων Φίλωνος,	Ἰωάννης Μανιώτης,
Ποθητὸς Ῥεβελάκης,	Κ. Κυπριάδης,
Π. Παπατσώνης,	Ἀρ. Μεντσελόπουλος,
Ν. Τσαβέλλας,	Γρ. Μανοῦσος,
Ν. Πιεράκος,	Α. Διαμαντόπουλος,
Π. Ἀργυρόπουλος,	Ἰω. Ζάρκος,
Κ. Κωνστάκης,	Δ. Βουδούρης,
Π. Ψάθης,	Στ. Μήτσας,
Εὐθ. Κεχαγιᾶς,	Γ. Περωτῆς,
Κ. Μ. Θεοδώρου,	Χ. Α. Χριστόπουλος,
Ἰωάννης Σαράκας,	Λ. Παπαθανασίου,
Μελ. Χ. Μελέτης,	Δ. Κριεζώτης,
Κ. Π. Πλατὺς,	Κ. Βουλπιώτης,
Δ. Κουμουνδουράκης,	Δ. Α. Σακελλαράκης,
Ἰωάννης Κατσάκος,	Ἀντ. Ἀρμάος,
Ἰω. Σωτηριάδης,	Σ. Καμπερόπουλος,
Ἰω. Δελιγιάννης,	Γ. Ἰω. Ἰατρὸς,
Α. Ἀλεξανδρόπουλος,	Α. Τσαμαδὸς,
Ν. Πανουριᾶς,	Α. Σινανιώτης.

Ὁ προσωρινὸς Πρόεδρος
ΕΜ. ΜΕΛΕΤΟΠΟΥΛΟΣ.

Οἱ προσωρινοὶ Γραμματεῖς
Χ. Α. Χρηστόπουλος,
Π. Ῥεβελάκης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Β'.

Τῆς 5 Νοεμβρίου 1859

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Ἀναγγελθέντος ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ ὁρκωμοσία τῶν μέχρι τοῦδε μὴ ὁρκισθέντων βουλευτῶν, προσελθόντες οὗτοι ἔδωκαν τὸν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 57 τοῦ Συντάγματος ὁριζόμενον ὅρκον, κατὰ τὸ προσαρτώμενον ἐν τῷ τέλει τῶν πρακτικῶν τῆς συνεδριάσεως πρωτόκολλον.

Ἐγένετο μετὰ ταῦτα ἡ διὰ τὸν ἀρξάμενον μῆνα κλήρωσις τῶν τμημάτων ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ πρεσβυτέρου τῶν βουλευτῶν Α. Ἀλεξανδροπούλου καὶ τῶν ψηφολεκτῶν Γ. Ἰατροῦ

καὶ Γρηγ. Μανούσου, ἔλαχον δὲ τὰ ὀνόματα τῶν κυρίων βουλευτῶν ὡς ἀκολούθως·

Μηνιαία κλήρωσις τῶν Τμημάτων διὰ τὸν μῆνα Νοέμβριον.

Α.	Β.	Γ'
Ν. Πιτσάκος.	Ν. Γκίνης.	Κ. Θεοδώρου.
Εὐθ. Κεχαγιᾶς.	Ἰω. Σωτηριάδης.	Α. Ἀρμάος.
Δ. Κριεζώτης.	Α. Διαμαντόπουλος.	Θ. Α. Ζαΐμης.
Ἰω. Σαγρίδος.	Δ. Καλλιφρονᾶς.	Α. Κουντουριώτης.
Λουκᾶς Στέφανος.	Ἰω. Μανιώτης.	Α. Παππαθανασίου.
Δ. Σακελλαράκης.	Π. Ῥιβελάκης.	Κ. Κυπριάδης.
Ἰω. Δελιγιάννης.	Γρ. Μανούσος.	Δ. Φιλάρετος.
Σ. Κοπανίτσας.	Ἐμ. Μελετόπουλος.	Ν. Βουλπιώτης.
Γ. Ἰατρός.	Γ. Διαμάντης.	Δ. Βέτσαρης.
Γ. Σκούφος.	Ν. Χ. Παναγιώτου.	Μιχ. Σολωμός.
Σταῦρος Βλάχος.	Φίλων Φίλωνος.	Α. Πετιμεζᾶς.
Ν. Πιπῖνος.	Ἰωάννης Εὐσταθίου.	

Δ.	Ε.	Ϛ.
Κίμων Χριστοδούλου.	Δ. Σακελλαρόπ.	Π. Ἀργυρόπουλος.
Α. Ῥενουάρδος.	Μιλ. Χ. Μελέτης.	Β. Κυβέλος.
Δ. Κουμουνδουράκης.	Α. Μισηρλῆς.	Π. Καλλιγοθάρτης.
Α. Ζίρδης.	Π. Παππατσώνης.	Γ. Α. Ράλλης.
Ν. Τσαβέλλας.	Ἀναγν. Δημητρίου.	Α. Βενιζέλος.
Α. Χ. Ἀναργύρου.	Ἰω. Σοφάκης.	Γ. Περωτῆς.
Ἐμ. Τσούγλος.	Ν. Πανουριᾶς.	Α. Μεντσελόπουλος.
Χ. Α. Χριστόπουλος.	Π. Ψάθης.	Στ. Μήτσης.
Στ. Δούκας.	Α. Κοντόστυλος.	Ἰ. Καραγιαννόπουλος.
Α. Χαραλάμπης.	Γ. Γεροβασάκης.	Α. Σινανιώτης.
Β. Παλαμίδης.	Ἰω. Ζάρκος.	Λ. Λογοθέτης.

Ζ.		
Ἰω. Κατσάκος.	Στ. Καμπερόπουλος.	Δημ. Βουκούρης.
Α. Ἀλεξανδρόπουλος.	Ν. Χριστόπουλος.	Γεώργ. Μιχαλᾶ
Α. Τσαμαδός.	Σ. Σκουμπουρδῆς.	Α. Κουμουνδοῦρος.
Γ. Ναύτης.	Κ. Πλατύς.	

Προκειμένου νὰ γίνῃ ἔπειτα καὶ ἡ κλήρωσις τῆς εἰς τὰ τμήματα παραπομπῆς τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν, παρετηρήθη ὑπό τινος ὅτι πρέπει ν' ἀποσταλῶσι πρῶτον εἰς τὴν Βουλὴν τὰ πρακτικὰ αὐτῶν παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείου.

Εἰπόντος δὲ τοῦ προσωρινοῦ προέδρου, ὅτι δύναται νὰ γίνῃ ἤδη ἡ κλήρωσις, τὸ δὲ προεδρεῖον θέλει φροντίσει διὰ τὴν ἄμεσον τῶν πρακτικῶν ἀποστολήν, ἐπὶ τῇ συναι-

νέσει τῆς Βουλῆς ἐγένετο, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ Κ. Α. Καλλιφρονᾶ ὡς προεδρεύοντος, καὶ τῶν ψηφολεκτῶν Α. Ζίρδα καὶ Γ. Διαμάντη, κλήρωσις τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν, καθ' ἣν ἔλαχον εἰς μὲν τὸ ἀ. τμῆμα αἱ ἐκλογαὶ Ὕδρας, Τριφυλλίας, Βάλτου, Μαντινείας, Κορινθίας καὶ Αἰγίνης· εἰς τὸ β'. αἱ τῆς Ἑρμιονίδος, Τήνου, Ὀλυμπίας, Δωρίδος, Καλαμῶν καὶ Θηβῶν· εἰς τὸ γ'. αἱ τῆς Βονίτσης, Πυλίας, Σύρου, Ἀττικῆς καὶ Κέας· εἰς τὸ δ'. αἱ τῶν Πατρῶν, Παρνασσίδος, Λακεδαίμονος, Ξηροχωρίου καὶ Χαλκίδος· εἰς τὸ ε'. αἱ τῆς Μεγαλοπόλεως, Αἰγιαλείας, Φθιώτιδος, Καλαβρύτων καὶ Λεβαδείας· εἰς τὸ στ'. αἱ τῆς Ναυπακτίας, Τροιζηνίας, Μεσσήνης, Σκιάθου, Πετσῶν καὶ Κυνουρίας· καὶ εἰς τὸ ζ'. αἱ τῆς Μεγαρίδος, Πανεπιστημίου, Τριχωνίας, Οἰτύλου, Καρυστίας καὶ Λοκρίδος.

Ἐπειδὴ δέ, κατὰ τὸν κανονισμὸν, ὁσάκις ἐκλογὴ τις συμπέσῃ εἰς τμῆμα, εἰς τὸ ὁποῖον ὑπάρχουσιν οἱ ἀμέσως ἐνδιαφερόμενοι βουλευταὶ, ἡ ἐκλογὴ παραπέμπεται εἰς τὸ ἑπόμενον τμῆμα πρὸς ἐξέλεγξιν, παρεπέμφθησαν ἀποφάσει τῆς Βουλῆς αἱ κληρωθεῖσαι ἐκλογαὶ ὡς ἑφεξῆς· εἰς τὸ ἀ. αἱ ἐκλογαὶ τῆς Ὕδρας, Τριφυλλίας, Βάλτου, Μαντινείας, Αἰγίνης καὶ Καρυστίας· εἰς τὸ β'. αἱ τῆς Τήνου, Ἑρμιονίδος, Ὀλυμπίας, Δωρίδος, Καλαμῶν, Κορινθίας καὶ Οἰτύλου· εἰς τὸ γ'. αἱ τῆς Βονίτσης, Πυλίας, Θηβῶν, Ἀττικῆς καὶ Ναυπλίας· εἰς τὸ δ'. αἱ τῆς Παρνασσίδος, Χαλκίδος, Λακεδαίμονος, Κέας καὶ Πατρῶν· εἰς τὸ ε'. αἱ τῆς Σύρου, Ξηροχωρίου, Ναυπακτίας, Αἰγιαλείας, Φθιώτιδος, Καλαβρύτων καὶ Βοιωτίας· εἰς τὸ στ'. αἱ τῆς Τροιζηνίας, Μεσσήνης, Σκιάθου, Πετσῶν καὶ Κυνουρίας, καὶ εἰς τὸ ζ' αἱ τῆς Μεγαλοπόλεως, Μεγαρίδος, Πανεπιστημίου, Τριχωνίας καὶ Λοκρίδος.

Τελευταῖον ὁ προσωρινὸς πρόεδρος ἀναγγελλας ὅτι κατὰ τὸν ἐξωκκλήσιον πύργον τῆς Βασιλίσσης γίνονται σήμερον διάφοροι αὐαιώδεις δοκιμασίαι ἀφορῶσαι τὴν βελτίωσιν καὶ πρόοδον τῆς γεωργίας, καὶ οἱ βουλόμενοι τῶν κυρίων βουλευτῶν δύνανται νὰ προσέλθωσιν εἰς τὸ θέαμα περὶ τὰς 2 Μ. Μ. καθόσον πρόκειται περὶ τοῦ γονιμωτέρου κλάδου τοῦ ἔθνους, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 1 Μ. Μ..

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ ΟΡΚΩΜΟΣΙΑΣ.

« Σήμερον τὴν 5 Νοεμβρίου 1859 προσελθόντες ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ οἱ εἰσιτήρια φέροντες ΚΚ. βουλευταὶ ὤμοσαν ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου τὸν ἀκόλουθον ὅρκον·

« Ὀμνύω εἰς τὸ ὄνομα τῆς ὁμοουσίου καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὸν Βασιλέα τῆς Ἑλλάδος, ὑπακοὴν εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ εἰς τοὺς νόμους τοῦ Κράτους καὶ νὰ ἐκπληρώσω εὐσυνειδότως τὰ καθήκοντά μου. »

Διὸ συνετάχθη τὸ παρὸν πρωτόκολλον, ὅπερ ὑπεγράφη ὑπό τε τοῦ προσωρινοῦ Προέδρου, τῶν ὁρκισθέντων βουλευτῶν καὶ τοῦ ἱερέως.

Οἱ ὁρκισθέντες

Α. Διαμαντόπουλος,	Λουκᾶς Στεφάνου,
Π. Καλαμογδάρτης,	Α. Δημητρίου,
Σ. Κοπανίτσας,	Σ. Σκουμπουρδῆς,
Κ. Χριστοδούλου,	Γ. Γερβανάσης,
Ι. Σαγρίδος,	Α. Λογοθέτης,
Ι. Καραγιαννόπουλος,	Γ. Μιχαήλ.

Ὁ Ἱερεὺς
Ν. Μούρτσινος.

Ὁ προσωρινὸς Πρόεδρος
ΕΜ. ΜΕΛΕΤΟΠΟΥΛΟΣ.

Οἱ προσωρινοὶ Γραμματεῖς
Χ. Α. Χρηστόπουλος.
Π. Ῥεβελάκης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Γ'.

Τῆς 9 Νοεμβρίου 1859.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Προσελθόντες ἐν πρώτοις οἱ ἄρτι ἀριχθέντες μὲ εἰσιτήρια βουλευταὶ, ἔδωκαν τὸν ὑπὸ τοῦ 57 ἄρθρου τοῦ Συντάγματος ὁριζόμενον βουλευτικὸν ὅρκον κατὰ τὸ ἐν τέλει τῆς παρούσης προσαρτώμενον τῆς ὁρκωμοσίας πρωτόκολλον.

Ἀνήγγειλαν τὰ τμήματα ὅτι ἐξελέξαντο κατὰ σειρὰν προέδρους μὲν τοὺς Γ. Σκοῦφον, Δ. Καλλιφρονᾶν, Μ. Σολωμόν, Ν. Τσαβέλλαν, Α. Κοντόσταυλον, Π. Ἀργυρόπουλον καὶ Δ. Βαυδούρην· γραμματεῖς δὲ τοὺς Ἰω. Δελιγιάννην, Γρ. Μανοῦσον, Δ. Φιλάρετον, Χ. Α. Χριστόπουλον, Ἀθ. Μισιρλῆν, Π. Καλαμογδάρτην καὶ Σωτ. Σκουμπουρδῆν.

Ἐγένετο ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ Π. Ψάθη ὡς προεδρεύοντος καὶ τῶν ψηφολεκτῶν Σ. Δούκα καὶ Δ. Κουμουνδουράκη κλή-

ρωσις τῆς εἰς τὰ τμήματα παραπομπῆς τῶν ἀνωτέρω ὁρκισθέντων βουλευτῶν· ἔλαχον δὲ εἰς τὸ δ'. τμῆμα ὁ Γ. Καΐρης, εἰς τὸ ε'. ὁ Α. Γεωργαντᾶς, εἰς τὸ ς' ὁ Α. Λέροφ καὶ εἰς τὸ ζ'. ὁ Ν. Π. Ἀθανασίου. Κληρωθεῖσα δὲ ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ψηφολέκτας καὶ ἡ ἐκλογὴ Ἄνδρου, ἔλαχεν εἰς τὸ α'. τμῆμα.

Λαβὼν μετὰ ταῦτα τὸν λόγον παρετήρησέ τις, ὅτι προκειμένου νὰ γίνῃ ἤδη ἡ ἐν τοῖς τμήμασιν ἐξέλεγξις τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν, θεωρεῖ ἀναγκαῖον νὰ ὁρισθῇ ὁ τρόπος καθ' ὃν θέλει γίνει ἡ ἐξέλεγξις. Τὸ κατ' αὐτὸν λοιπὸν ἔχει τὴν ἰδέαν ὅτι πρέπει νὰ παραδεχθῇ ἡ Βουλὴ δύω εἰδῶν ἐνστάσεις, ἐφ' ὧν θέλουσιν ἐνασχοληθῇ τὰ τμήματα· α) τὰς ἐνστάσεις ὅσαι ἐσημειώθησαν εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς ψηφορορίας, καὶ β) τὰς ἐπὶ τῆς διαλογῆς γενομένας ἐνστάσεις ἅμα τῇ λήξει αὐτῆς. Ἀλλ' ἀντὶ τοῦ συστήματος τούτου δύναται, ἂν θέλῃ, νὰ παραδεχθῇ ἡ Βουλὴ ἐν γένει πᾶσαν ἀναφορὰν πολιτῶν καὶ πᾶσαν ἔνστασιν ὁπωσδήποτε γενομένην καὶ καθ' ὁποιανδήποτε ἐποχήν. Πρέπει λοιπὸν νὰ ὁρισθῇ ἐν τῶν συστημάτων τούτων, ἵνα εἰσαχθῶσιν αἱ τῶν τμημάτων ἐκθέσεις κατά τινα τρόπον ὁμοιόμορφον καὶ οὐχὶ τραγελαφικὸν, διότι ἄλλως αἱ μὲν τῶν ἐκθέσεων δύνανται νὰ περιλαμβάνουν τὰς ἐξωδίκους ἐνστάσεις, αἱ δὲ τὰς εἰς τὰ πρακτικὰ σημειουμένας.

Ἀντειπόντος δέ τινος, ὅτι ὁ τρόπος, καθ' ὃν εἰσάγονται καὶ ἐκδικάζονται αἱ ἐκλογαὶ εἰς τὰ τμήματα, εἶναι διαγεγραμμένος ὑπὸ τοῦ κανονισμοῦ· καὶ ὅτι ὡς πρὸς τὴν οὐσίαν ἑκάστης ἐκλογῆς ἀπόκειται εἰς τὰ τμήματα νὰ ἀποφανθῶσι καθ' ἣν ἀχνιατίσουν πεποίθησιν· προσέθηκεν ἕτερος, ὅτι δὲν πρέπει νὰ ὁρίσωμεν τὸ εἶδος τῶν ἐνστάσεων τὰς ὁποίας θέλουν ἐξετάσει τὰ τμήματα, καθ' ὅσον μάλιστα οἱ εἰς τὰς ἐκλογὰς ἐνδιαφερόμενοι πολῖται ἔχουσι τὸ δικαίωμα καὶ εἰς τὸ τμῆμα παρουσιαζόμενοι νὰ φέρωσι τὰς ἐνστάσεις των. Δὲν δυνάμεθα λοιπὸν οὐδὲ πρέπει, κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ προαγορεύσαντος, νὰ ἐμποδίσωμεν τοὺς πολίτας τοῦ νὰ ἐκθέσωσι τὰ δίκαιά των πρὸς φωτισμὸν τῆς Βουλῆς.

Ἀπαντήσαντος δὲ τοῦ κατὰ πρῶτον λαβόντος τὸν λόγον, ὅτι ὑποδείξας δύω συστήματα ἐξελέγξεως τῶν ἐκλογῶν, δὲν ἐνάπτεται τοῦ νὰ ἀποκλεισθῶσιν οἱ πολῖται τοῦ νὰ ἐκθέσωσι τὰ δίκαιά των· καὶ ὅτι ἑπομένως ὁ ἀνωτέρω ἀγορεύσας ἔδειξεν ἁπλῶς δι' ὅσων εἶπεν ὅτι συμφωνεῖ μὲ τὸν δεύτερον τρόπον τῆς ἐξελέγξεως· παρετήρησεν ἄλλος, ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν δύ-

ναται οὐδὲ νὰ ἔλθῃ εἰς τοιαύτας κανονιστικὰς συζητήσεις, καὶ τὰ περὶ τούτου λεχθέντα ἐλέχθησαν βεβαίως ἐκ περισσοῦ.

Ἐπὶ τούτοις συστήσας ὁ προσωρινὸς πρόεδρος εἰς τὰ τμήματα τὴν ὅσον ἔνεστι ταχυτέραν ἐπεξεργασίαν τῶν ἐκλογῶν, ἵνα προβῇ τὸ Σῶμα εἰς τὰς ἐργασίας του, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ τὴν 1 Μ. Μ.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ ΟΡΚΩΜΟΣΙΑΣ.

Σήμερον τὴν 9 Νοεμβρίου 1859 προσελθόντες οἱ εἰσιτήρια φέροντες ΚΚ. βουλευταὶ, ὤμοσαν ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου τὸν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 57 τοῦ Συντάγματος ὁριζόμενον βουλευτικὸν ὅρκον ὡς ἀκολούθως·

« Ὀμνύω εἰς τὸ ὄνομα τῆς ὁμοουσίου καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὸν Βασιλέα τῆς Ἑλλάδος, ὑπακοὴν εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ εἰς τοὺς νόμους τοῦ Κράτους καὶ νὰ ἐκπληρώσω εὐσυνειδότως τὰ καθήκοντά μου. »

Ἐπὶ τούτῳ δὲ συνετάχθη τὸ παρὸν πρωτόκολλον, ὅπερ ὑπεγράφη ὑπό τε τοῦ προσωρινοῦ προεδρείου, τῶν ὁρκισθέντων καὶ τοῦ ἱερέως.

Οἱ ὁρκισθέντες

Ν. Χ. Παναγιώτου,	Α. Γεωργαντῆς,
Ἰω. Κατσάκος,	Ν. Ἀθανασίου,
Α. Ἀβέρωφ,	Ἀντιργ. Χ. Ἀναργύρου,
Γ. Ν. Καΐρης.	Ὁ ἱερεὺς

Ν. Μούρτσινος.

Ὁ προσωρινὸς Πρόεδρος
ΕΜ. ΜΑΛΕΤΟΠΟΥΛΟΣ.

Οἱ προσωρινοὶ Γραμματεῖς
Χ. Α. Χρηστόπουλος.
Π. Ῥεβελάκης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Δ'.

Τῇ 10 Νοεμβρίου 1859.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνιγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Προσελθόντες οἱ ἄρτι ἐμφανισθέντες καὶ εἰσιτήρια φέροντες βουλευταὶ, ἔλαβον τὸν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 57 τοῦ Συντάγματος ὁριζόμενον βουλευτικὸν ὅρκον κατὰ τὸ ἐν τέλει τῆς συνεδριάσεως προστρτώμενον τῆς ὁρκοδοσίας πρωτόκολλον.

Κληρωθέντες ἑπομένως ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ Α. Ζίρβα ὡς πρεσβυτέρου καὶ τῶν ψηφολεκτῶν Ἀε. Χαραλάμπους καὶ Ἰωάν

Καραγιαννοπούλου οἱ ὁρκισθέντες βουλευταὶ, ἔλαχον εἰς μὲν τὸ α'. τμῆμα οἱ Κ. Ν. Σισίνης καὶ Α. Αὐγερινὸς, βουλευταὶ Ἠλείας, εἰς δὲ τὸ δ'. οἱ ΚΚ. Ἰω. Τσαμπακόπουλος, βουλευτὴς Μαντινείας, καὶ Ν. Μοσχούλας, βουλευτὴς Ὀλυμπίας, εἰς τὸ γ'. οἱ Κ. Α. Παπαδημητριάδης, βουλευτὴς Ναυπάκτου καὶ Λύσ. Βιλαέτης, βουλευτὴς Ἠλείας, εἰς τὸ δ'. ὁ Κ. Βλάμης, βουλευτὴς Παρνασσίδος, εἰς τὸ ε. ὁ Α. Χ. Λόντος, βουλευτὴς Πατρῶν, εἰς τὸ ς'. ὁ Α. Μάντσαρης, βουλευτὴς Χαλκίδος, καὶ εἰς τὸ ζ' ὁ Δ. Τσόκρης, βουλευτὴς Ἄργους.

Κληρωθεῖσαι δὲ καὶ αἱ βουλευτικαὶ ἐκλογαὶ Ἄργους καὶ Ἠλείας ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ψηφολέκτας, ἔλαχον ἡ μὲν πρώτη εἰς τὸ γ'. τμῆμα, ἡ δὲ δευτέρα εἰς τὸ τ.

Ἀκολούθως ὁ προσωρινὸς πρόεδρος διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ τὴν αὐτὴν ὥραν.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ ΟΡΚΩΜΟΣΙΑΣ.

« Σήμερον τὴν 10 Νοεμβρίου 1859 προσελθόντες οἱ εἰσιτήρια φέροντες ΚΚ. βουλευταὶ, ὤμοσαν ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου τὸν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 57 τοῦ Συντάγματος ὁριζόμενον βουλευτικὸν ὅρκον ὡς ἀκολούθως·

« Ὀμνύω εἰς τὸ ὄνομα τῆς ὁμοουσίου καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὸν Βασιλέα τῆς Ἑλλάδος, ὑπακοὴν εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ εἰς τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους καὶ νὰ ἐκπληρώσω εὐσυνειδότως τὰ καθήκοντά μου. »

Διὸ συνετάχθη τὸ παρὸν πρωτόκολλον, ὅπερ ὑπεγράφη ὑπό τε τοῦ προσ. Προεδρείου, τῶν ὁρκισθέντων βουλευτῶν καὶ τοῦ Ἱερέως.

Οἱ ὁρκισθέντες βουλευταὶ

Α. Χ. Λόντος,	Ι. Ν. Ταμπακόπουλος,
Α. Βιλαέτης,	Α. Παπαδημητριάδης,
Α. Αὐγερινὸς,	Ν. Σισίνης.
Α. Μάντσαρης,	Κ. Α. Βλάμης,
Ν. Μοσχούλας,	Δ. Τσόκρης.

Ὁ ἱερεὺς
Ν. Μούρτσινος.

Ὁ προσωρινὸς Πρόεδρος
ΕΜ. ΜΑΛΕΤΟΠΟΥΛΟΣ.

Οἱ προσωρ. Γραμματεῖς
Χ. Α. Χρηστόπουλος,
Π. Ῥεβελάκης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Ε.

Τῆς 16 Νοεμβρίου 1859.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Προσελθόντες οἱ ἄρτι ἀριχθέντες μὲ εἰσιτήρια βουλευταὶ, ἔδωκαν τὸν ὑπὸ τοῦ 57 ἄρθρου τοῦ Συντάγματος ὁριζόμενον βουλευτικὸν ὅρκον κατὰ τὸ ἐν τέλει τῶν πρακτικῶν τῆς παρούσης προσαρτώμενον τῆς ὁρκωμοσίας πρωτόκολλον.

Ἀναγγελθέντος, ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ ἀνάγνωσις τῶν μέχρι τοῦδε ἑτοιμασθεισῶν ἐκθέσεων ἐπὶ διαφόρων βουλευτικῶν ἐκλογῶν, ἐνέστη τις εἰπὼν, ὅτι ἡ Βουλὴ πρέπει νὰ προσέξῃ μήπως ἐκ προοιμίων δὲν ἐνεργήσῃ ἐντὸς τῆς δικαιοσύνης, διότι, διὰ νὰ παρουσιάζωνται ὅλοι οἱ βουλευταὶ, κατὰ τὴν σύστασιν τοῦ Προέδρου, εἰς τὴν συνεδρίασιν διὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν ἐκθέσεων, θέλουν ἐμποδίζεσθαι τὰ τμήματα ἀπὸ τὰς ἐργασίας των, καὶ τότε αἱ μήπω ἑτοιμασθεῖσαι ἐκλογαὶ θέλουν διαιωνισθῇ, τὸ ὁποῖον δὲν εἶναι βέβαια δίκαιον. Διὸ προτείνει νὰ ἀναβληθῇ σήμερον ἡ εἰσαγωγὴ τῶν ἤδη ἑτοίμων ἐκθέσεων, καὶ ὅταν περαιωθῶσιν αἱ πλειότεραι αὐτῶν, τότε νὰ ἀναγνωσθῶσιν εἰς τὴν Βουλήν.

Εἰπόντος δέ τινος, ὅτι ἦταν καλὸν ἕκαστον τμῆμα νὰ ἐπληροφόρει τὴν Βουλὴν πόσας βουλευτικὰς ἐκλογὰς ἔχει καὶ πόσας ἐπεξειργάσθη μέχρι τοῦδε διὰ νὰ γνωρίζωμεν κἂν ποῦ εὑρισκόμεθα· καὶ ὅτι εἰς τὸ ζ'. τμῆμα, τοῦ ὁποίου αὐτὸς προεδρεύει, ἐξηλέγχθησαν ἤδη ὅλαι αἱ ἐκλογαὶ, καὶ μόνον μένει ἀνέτοιμος ἡ τῆς Μεγαλοπόλεως, καθόσον ὁ κατάλογος αὐτῆς προσεβλήθη ὡς εἰκονικὸς καὶ ἔπρεπε νὰ ζητηθῇ τὸ πρωτότυπον· ἐπέφερεν ἄλλος, ὅτι, κατὰ τὸ 5 ἄρθρον τοῦ κανονισμοῦ, τὰ τμήματα ἐξελέγχουν καὶ εἰσάγουν τὰς ἐκλογὰς κατὰ κλῆρον εἰς τὴν συζήτησιν τῆς Βουλῆς. Ἕκαστον λοιπὸν τμῆμα πρέπει νὰ ἐπιλαμβάνηται κατὰ κλῆρον τῆς ἐξελέγξεως πάσης ἐκλογῆς, καὶ κατὰ τὴν αὐτὴν τάξιν νὰ εἰσάγῃ αὐτὰς εἰς τὴν Βουλήν. Ἂν ὅμως τμῆμά τι ἐπεξειργάσθη τὰς εἰς αὐτὸ λαχούσας ἐκλογὰς ἄνευ κλήρου καὶ ἐπροτίμησε τὴν ἐξέλεγξιν τῆς μιᾶς ἀπὸ τὴν τῆς ἄλλης, τὸ σύστημα τοῦτο νομίζει ὅτι εἶναι ἐναντίον τοῦ κανονισμοῦ, καθ' ὃν πρέπει νὰ γίνηται ἡ ἐξελέγξις καθ' ἣν τάξιν ὁρίσῃ ὁ κλῆρος.

Ἀντεῖπεν ἄλλος, ὅτι τὸ 5 ἄρθρον τοῦ κανονισμοῦ δὲν ἐννοεῖ

ὅτι τὰ τμήματα πρέπει νὰ ἐξελέγχουν τὰς ἐκλογὰς κατὰ κλῆρον, διότι ἂν εἶχεν οὕτω, δὲν ἠθέλομεν δυνηθῆ τότε νὰ ἀπαρτίσωμεν Βουλὴν καθ' ὅλην τὴν Σύνοδον. καθ' ὅσον εἰς προηγουμένην τινὰ βουλευτικὴν ἐκλογὴν ἐνδέχεται νὰ χρειασθῇ ἡ προσαγωγὴ ἐγγράφων, ἡ ἀποστολὴ ἴσως ἐπιτροπῆς καὶ τὰ τοιαῦτα. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει πρέπει νὰ ἐμποδίζηται ἡ εἰσαγωγὴ τῶν ἄλλων ἑτοίμων ἐκθέσεων; πρέπει νὰ ἀναβάλληται ἡ κύρωσις τῶν λοιπῶν ἐκλογῶν; Μόνη λοιπὸν ἡ ἐν τῇ Βουλῇ συζήτησις ἀποφασίζεται κατὰ κλῆρον, καὶ μετὰ τὴν εἰσαγωγὴν τῶν ἑτοίμων ἐκθέσεων πρέπει νὰ ἐνεργῆται ἡ κλήρωσις.

Ἐξέθηκεν ἄλλος, ὅτι ἐπὶ τοῦ προκειμένου κυρίως εἴμεθα εἰς τὸ ζήτημα, ἂν ἡ Βουλὴ πρέπει νὰ ἀργῇ ἢ νὰ ἐργάζηται. Καὶ ἐγένετο μὲν λόγος περὶ ἀδικημάτων, καθὼς καὶ ὅτι τὰ τμήματα δὲν ἐτήρησαν τὸν κανονισμὸν, ἀλλ' ὅλα ταῦτα εἰσὶν ἐξώδικα καὶ τὸ ζήτημα, ὡς εἶπεν, εἶναι ἂν πρέπῃ νὰ ἀργῇ ἢ νὰ ἐργάζηται ἡ Βουλή. Ἀλλὰ τὸ νὰ μὴ ἐργαζώμεθα οὔτε ὁ κανονισμὸς βεβαίως τὸ ἀπαιτεῖ, οὔτε εἰς τὰ καθήκοντα ἡμῶν ἁρμόζει, τὸ δὲ νὰ θέλωμεν τὴν ὅσον ἔνεστι σύγχρονον ἐπεξεργασίαν ὅλων τῶν ἐκλογῶν δὲν εἶναι εἴκολον, διότι καὶ ὁ ὄγκος τῆς ἐργασίας καὶ τὰ συμφέροντα συγκρούονται. Ἤδη τὰ τμήματα ἤρχισαν βεβαίως ἀπὸ τῆς ἐξελέγξεως μιᾶς ἐκλογῆς καὶ ἐπροχώρησαν εἰς τὰς ἄλλας. Ποῖος λοιπὸν ὁ λόγος νὰ μὴν εἰσαχθῶσιν αἱ ἑτοιμασθεῖσαι καὶ ἔλθωσι κατόπιν καὶ αἱ λοιπαί; Δὲν βλέπει ποῖον σπέρμα ἀδικίας περιέχει τοῦτο καὶ δυνάμεθα νὰ προχωρήσωμεν κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον.

Προσέθηκεν ἄλλος, ὅτι, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸν κανονισμὸν, εἶναι ἀληθὲς ὅτι ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὑπάρχει φράσις τις περιεννοημένη, ἐπειδὴ ὅμως συμβαίνει ἄλλαι μὲν τῶν ἐκλογῶν νὰ ἦναι ὁμαλαὶ καὶ τότε δύναται νὰ προβῇ ἀμέσως τὸ τμῆμα, δι' ἄλλας δὲ ἀπαιτεῖται καὶ ἐγγράφων προσαγωγὴ καὶ ἡ ἐξήγησις τῶν ἐνδιαφερομένων προσώπων καὶ ἄλλα, ἡ Βουλὴ καθ' ὅλον τὸ παρελθὸν ἐφήρμοσε τὴν πρακτικὴν τοῦ νὰ λαμβάνῃ ὑπ' ὄψιν τὰς ὁμαλὰς, ἀφίνῃ δὲ κατόπιν τὰς δυσκόλους τῶν ἐκλογῶν. Τοῦτο λοιπὸν πρέπει νὰ γίνῃ καὶ σήμερον ὡς δίκαιον ἐν γένει καὶ σύμφωνον μὲ τὸ παρελθόν.

Παρετήρησεν ἄλλος, ὅτι ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἔχομεν κανονισμὸν καὶ εἰς τὴν διάταξιν αὐτοῦ πρέπει νὰ περιορισθῶμεν, ἐκτὸς ἂν θέλωμεν νὰ τὸν μεταβάλωμεν· ἄλλως πρέπει νὰ ἐμμείνωμεν εἰς τὰ ὑπ' αὐτοῦ ὁριζόμενα, διότι ὁ κανονισμὸς παντὸς Σώματος εἶναι κανὼν ἀπαράβατος. Τί δὲ λέγει ἐνταῦθα ὁ κανονι-

σμὸς τῆς Βουλῆς; Τὸ 3 αὐτοῦ ἄρθρον ὁρίζει, ὅτι τὰ τμήματα συζητοῦσι πᾶσαν ἐκλογήν, καὶ ἂν δὲν ἀπαντήσωσι δυσκολίαν, προβαίνουσιν εἰς τὴν ἐξέλεγξιν αὐτῆς καὶ φέρουν εἰς τὴν Βουλὴν τὸ ἀποτέλεσμα δι' ἑνὸς εἰσηγητοῦ, δὲν ὁρίζεται δὲ ποσῶς ποίαν τῶν ἐκλογῶν ὀφείλουν νὰ συζητοῦν πρῶτον τὰ τμήματα. Κατὰ τὸ 5 ὅμως ἄρθρον τοῦ κανονισμοῦ, τὰ τμήματα διακρίνουν τὰς ἐκλογάς, ὅσαι ἔχουν ἀνάγκην ἀποδείξεων, καὶ ἀναβάλλουν αὐτάς, καθ' ὅσον δὲν πρέπει οὔτε αἱ ὁμαλαὶ νὰ ἀναβάλλωνται, οὔτε αἱ δύσκολοι νὰ ἐπεξεργάζωνται προχάδην καὶ οὐχὶ μεθ' ὅλης τῆς σπουδαιότητος. Ἐπὶ τοῦ προκειμένου λοιπὸν πρέπει νὰ κληρωθῶσιν ὅλαι αἱ ἐκλογαί, νὰ εἴπωσι δὲ τὰ τμήματα τοὺς λόγους, δι' οὓς μένουσιν ἐκκρεμεῖς ὅσαι τυχὸν δὲν ἐπεραιώθησαν ἔτι.

Μετά τινα περὶ τὰ αὐτὰ περιστραφεῖσαν συζήτησιν ὁ πρόεδρος ἀνακεφαλαιώσας τὰ λεχθέντα, ἔθηκεν ὡς θέμα τοῦ ζητήματος τὴν ἑξῆς γνώμην τοῦ ἀνωτέρω βουλευτοῦ Μαντινείας.

« Παραδέχεται ἡ Βουλὴ νὰ κληρωθῶσιν ὅλαι ἐν γένει αἱ εἰς τὰ τμήματα παραπεμφθεῖσαι βουλευτικαὶ ἐκλογαὶ καὶ κατὰ τὴν σειρὰν τῆς κληρώσεώς των νὰ εἰσάγωνται εἰς τὴν Βουλὴν πρὸς συζήτησιν, νὰ δίδωσι δὲ τὰ τμήματα τὸν λόγον, δι' ὃν ἀνεβλήθη ἡ ἐξέλεγξις ἐκλογῆς τινος; »

Ἡ δὲ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παεδέχθη αὐτὴν δι' ἀναστάσεως.

Ἐγένετο ἀκολούθως ὑφ' ἑνὸς τῶν προσωρινῶν γραμματέων καὶ τῶν ψηφολεκτῶν Α. Ζέρβα καὶ Σ. Δούκα ἡ εἰς τὰ τμήματα παραπομπὴ τῶν ἀνωτέρω ὁρκισθέντων βουλευτῶν· ἔλαχον δὲ εἰς μὲν τὸ δ'. τμῆμα ὁ Γρ. Κορριωτάκης καὶ Ἐπαμ. Δεληγιώργης, εἰς τὸ ε'. ὁ Π. Τσιμπουράκης καὶ Ἐμ. Ναυπλιώτης, εἰς τὸ ς'. ὁ Α. Νοταρᾶς καὶ Ἀθ. Ἴσκος, εἰς τὸ ζ'. ὁ Α. Δανόπουλος, εἰς τὸ α'. ὁ Ν. Τσέλιος, εἰς τὸ β'. ὁ Χ. Θεοχαρόπουλος καὶ εἰς τὸ γ'. ὁ Σ. Βαρότσης.

Ἐπίσης δὲ κληρωθεῖσαι ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ψηφολέκτας ἔλαχον ἡ μὲν ἐκλογὴ Μεσολογγίου εἰς τὸ γ'. τμῆμα, ἡ τῆς Νάξου εἰς τὸ ζ'. καὶ ἡ τῆς Ἐπιδ. Λιμηρᾶς εἰς τὸ α'.

Μετὰ ταῦτα ἐγένετο κατὰ τὴν ἀνωτέρω ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ Α. Βιλαέτου ὡς πρεσβυτέρου καὶ τῶν ψηφολεκτῶν Β. Παλαμίδου καὶ Α. Χαραλάμπους κλήρωσις περὶ τῆς κατὰ τάξιν εἰσαγωγῆς τῶν ἐκλογῶν ἐνώπιον τῆς Βουλῆς πρὸς συζήτησιν, ἔλαχε δὲ 1 ἡ τοῦ Πανεπιστημίου, 2 ἡ τῆς Λοκρίδος, 3 ἡ τῆς Τριχωνίας, 4 τοῦ Γυθείου, 5 τοῦ Βάλτου, 6 τῆς Μεγαλοπόλεως, 7 τῶν Θηβῶν, 8 τῆς Ὀλυμπίας,

9 τῆς Ὕδρας, 10 τῆς Βονίτσης, 11 τῆς Σαλάθου, 12 τῆς Ἀττικῆς, 13 τῆς Τήνου, 14 τῆς Κέας, 15 τοῦ Αἰγίου, 16 τῆς Μαντινείας, 17 τῆς Τροιζηνίας, 18 τοῦ Ξηροχωρίου, 19 τῆς Καρυστίας, 20 τῆς Κυνουρίας, 21 τῆς Παρνασσίδος, 22 τῆς Ναυπλίας, 23 τῆς Χαλκίδος, 24 τῶν Καλαβρύτων, 25 τοῦ Ἄργους, 26 τῆς Βοιωτίας, 27 τῶν Καλαμῶν, 28 τῆς Λακεδαίμονος, 29 τῆς Φθιώτιδος, 30 τῆς Μεσσήνης, 31 τῆς Ναυπακτίας, 32 τῶν Πατρῶν, 33 τῆς Κορινθίας, 34 τῶν Πατρῶν, 35 τῆς Ἠλείας, 36 τῆς Δωρίδος, 37 τῆς Ἀνδρου, 38 τῆς Αἰγίνης, 39 τῆς Πυλίας, 40 τῆς Μεγαρίδος, 41 τῆς Τριφυλίας, 42 τῆς Ἑρμιονίδος, 43 τῆς Σύρου καὶ 44 ἡ τοῦ Οἰτύλου.

Τελευταῖον, ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει τῆς Βουλῆς, ἀναβαλὼν ὁ προσωρινὸς Πρόεδρος ἐπὶ τὴν αὔριον τὴν ἐπὶ τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν ἀνάγνωσιν τῶν ἐκθέσεων καθ' ἣν ἔλαχον ἀνωτέρω σειράν, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 2 Μ. Μ.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ ΟΡΚΩΜΟΣΙΑΣ.

Σήμερον τὴν 16 9βρίου 1859 προσελθόντες οἱ εἰσιτήρια φέροντες βουλευταὶ ὤμοσαν ἐπὶ τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου τὸν ὑπὸ τοῦ 57 ἄρθρου τοῦ Συντάγματος ὁριζόμενον βουλευτικὸν ὅρκον ὡς ἀκολούθως·

« Ὀμνύω εἰς τὸ ὄνομα τῆς ὁμοουσίου καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὸν Βασιλέα τῆς Ἑλλάδος, ὑπακοὴν εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ εἰς τοὺς νόμους τοῦ Κράτους καὶ νὰ ἐκπληρώσω εὐσυνειδότως τὰ καθήκοντά μου. »

Διὸ συνετάχθη τὸ παρὸν πρωτόκολλον ὅπερ ὑπογράφη ὑπό τε τοῦ προσωρινοῦ Προέδρου, τῶν ὁρκισθέντων βουλευτῶν καὶ τοῦ ἱερέως.

Οἱ ὁρκισθέντες βουλευταὶ

Α. Δανόπουλος,	Σ. Βαρότσης,
Α. Νοταρᾶς,	Χ. Θεοχαρόπουλος,
Α. Ἴσκος,	Π. Τσιμπουράκης,
Ν. Τσέλιος,	Ἐμ. Ναυπλιώτης,
Ε. Δεληγιώργης,	Γρ. Κορφιωτάκης.

Ὁ Ἱερεὺς
Ν. Μούρτσινος.

Ὁ προσωρινὸς Πρόεδρος
ΕΜ. ΜΕΛΕΤΟΠΟΥΛΟΣ.

Οἱ προσωρινοὶ γραμματεῖς
Χ. Α. Χρηστόπουλος,
Π. Ῥαβελάκης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Ϛ'.

Τῆς 17 Νοεμβρίου 1859.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Προσελθόντες οἱ ἄρτι ἀριχθέντες μὲ εἰσιτήρια βουλευταί, ἔδωκαν τὸν ὑπὸ τοῦ 57 ἄρθρου τοῦ Συντάγματος ὁριζόμενον βουλευτικὸν ὅρκον, κατὰ τὸ ἐν τέλει τῶν πρακτικῶν τῆς παρούσης προσαρτώμενον τῆς ὁρκωμοσίας πρωτόκολλον.

Γενομένης ἔπειτα ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Α. Ζέρβα καὶ Φίλωνος Φίλωνος κληρώσεως πρὸς παραπομπὴν αὐτῶν εἰς τὰ τμήματα, ἔλαχον ὁ Ἰωάν. Μπαλάσας εἰς τὸ ζ' τμῆμα, ὁ Γ. Πλαπούτας εἰς τὸ α καὶ ὁ Π. Δεληγιάννης εἰς τὸ δ'.

Κληρωθεῖσα δὲ ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ψηφολέκτας καὶ ἡ βουλευτικὴ ἐκλογὴ Καρυταίνης ἔλαχεν εἰς τὸ α' τμῆμα, ἐξ οὗ μετεβιβάσθη, κατὰ τὸν κανονισμὸν, εἰς τὸ γ' ἕνεκα τῆς εἰς τὸ α καὶ β' συμπτώσεως δύω τῶν ἐνδιαφερομένων βουλευτῶν.

Κληρωθεῖσαι δὲ ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ψηφολέκτας διὰ τὴν κατὰ τάξιν συζήτησιν ἔλαχον 45 ἡ τῆς Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς, 46 ἡ τοῦ Μεσολογγίου, 47 ἡ τῆς Νάξου καὶ 48 ἡ τῆς Καρυταίνης.

Ἀνηγγέλθη ὀκταήμερον πένθος ἐπὶ τῇ τελευτῇ τῆς Α. Ὑψηλότητος τοῦ Γουλιέλμου τῆς Βάδης.

Ἀναγγελθέντος ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ ἀνάγνωσις ἐκθέσεων ἐπὶ διαφόρων βουλευτικῶν ἐκλογῶν κατὰ τὴν διὰ κληρώσεως λαχοῦσαν τάξιν, παρελθὼν ὁ ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Πανεπιστημίου εἰσηγητὴς τοῦ τμήματος, ἀνέγνω ἔκθεσιν ἐπ' αὐτῆς, ἔχουσαν οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Τὸ ζ' τμῆμα τῆς Βουλῆς, ἐνεργῆσαν τὴν ἐξέλεγξιν τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ὀθωνος, παρατηρεῖ·

Ὅτι ἐκ τῶν καθηγητῶν αὐτοῦ ἐψηφορόρησαν τριάκοντα ἕξ, συνελθόντες πρὸς τοῦτο εἰς τὸ πρυτανεῖον τὴν 23 Αὐγούστου 1859, συμφώνως μὲ τὸ ὑπ' ἀριθ. 8113 πρόγραμμα τοῦ Νομάρχου Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας. Ἐξ αὐτῶν δὲ τῶν 36 ψήφων ἔλαβε τὰς 26 ὁ Κ. Περικλῆς Ἀργυρόπουλος, καὶ τὰς λοιπὰς ὁ ἐπιλαχὼν Κ. Α. Βενιζέλος· ὥστε ὁ πρῶτος εἶναι ὁ ἀπολύτως πλειοψήφησας.

Ὅτι ἡ ἐκλογὴ διεξήχθη νομίμως, τηρηθεισῶν ὅλων τῶν περὶ τοῦ νόμου ἀπαιτουμένων διατυπώσεων, οὐδεμία δὲ ἔνστασις ἐπαρουσιάσθη κατ' αὐτῆς.

Ἑπομένως τὸ τμῆμα προτείνει τὴν ἐπικύρωσιν τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς τοῦ Πανεπιστημίου, καὶ τὴν παραδοχὴν τοῦ Κ. Π. Ἀργυροπούλου ὡς νομίμου βουλευτοῦ αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 12 Νοεμβρίου 1859.

Τὰ μέλη τοῦ τμήματος

Χ. Χριστόπουλος,	Δ. Τσάκρης,
Δ. Στ. Μπουδούρης,	Γ. Α. Ναύτης,
Λ. Ἀλεξανδρόπουλος,	Σωτ. Σκουμπουρδῆς,
Ι. Κατσάκος,	Γ. Μιχαήλ,
Α. Τσαμαδὸς,	Α. Διαμαντόπουλος. Ὁ εἰσηγητὴς
Στ. Καμπερόπουλος,	Κ. Π. Πλατύς.»

Ἐνταῦθα προκειμένου ν' ἀναγνωσθῇ ἑτέρα ἔκθεσις, ἐπρότεινέ τις ν' ἀποφανθῇ πρῶτον ἡ Βουλὴ ἐπὶ ταύτης, καὶ ἀκολούθως νὰ προβῇ εἰς τὴν ἀνάγνωσιν καὶ συζήτησιν ἑτέρας ἐκθέσεως καὶ οὕτω καθεξῆς. Ἄλλων δὲ ζητούντων ν' ἀναγνωσθῶσι πρῶτον ἅπασαι αἱ ἐκθέσεις, καὶ μετὰ ταῦτα ἡ Βουλὴ ν' ἀποφασίσῃ τίνες ἐξ αὐτῶν νὰ τυπωθῶσι καὶ τίνες ὄχι, μετά τινα μικρὰν συζήτησιν ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη ν' ἀναγινώσκηται ἡ ἔκθεσις, καὶ ἂν μὲν ἡ Βουλὴ θεωρῇ ἀναγκαίαν τὴν τύπωσιν αὐτῆς, νὰ στέλληται πρὸς τύπωσιν, ἄλλως δὲ νὰ προβαίνῃ εἰς τὴν συζήτησιν καὶ ν' ἀποφαίνηται ἐπὶ ταύτης.

Οὕτω δὲ ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸ ἔγκυρον τῆς ἀνωτέρω ἐκλογῆς καὶ νόμιμον βουλευτὴν τοῦ Πανεπιστημίου τὸν Π. Ἀργυρόπουλον.

Κηρύξαντος δὲ τοῦ Προέδρου τὸ ἀποτέλεσμα, παρελθόντες οἱ εἰσηγηταὶ τῶν τμημάτων ἐπὶ τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν Λοκρίδος καὶ Τριχωνίας, ἀνέγνωσαν τὰς ἐπ' αὐτῶν ἐκθέσεις, ἐχούσας οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Τὸ ἕβδομον τμῆμα, συμφώνως μὲ τὸν κανονισμὸν, ἐπιληφθὲν τῆς ἐξελέγξεως τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Λοκρίδος, ἐκθέτει ὅτι ἡ ἐπαρχία αὕτη σύγκειται ἐξ ἐννέα δήμων, τοῦ τῆς Ἐλατείας, Δρυμίας, Θερμοπυλῶν, Ὡρωπίου, Λαρυγκίων, Νέας Πέλλης, Ἀταλάντης καὶ Λαρύμνης. Εἰς ἅπαντας δὲ τοὺς δήμους τούτους ἡ ἐκλογὴ τῶν βουλευτῶν ἐγένετο συγχρόνως κατὰ τὰς ὁρισθείσας ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Νομάρχου ὥρας, καὶ ἐν

τῷ ὁρισθέντι ἐν ἑκάστῳ δήμῳ διὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς ἐκλογῆς ἱερῷ ναῷ, διαρκέσαντα ὁλόκληρον συνεχεῖς ἡμέρας κατὰ τὸν νόμον.

Ἐπαρουσιάσθησαν δὲ ὡς ἐκλεγόμενοι βουλευταὶ τῆς ἐπαρχίας ταύτης οἱ Κύριοι Νῖκος Βουλπιώτης, Λουκᾶς Στεφάνου, Ι. Παπᾶ Λουκᾶς καὶ Ι. Σπυρίδωνος. Ψηφορορησάντων δὲ ἐν ὅλῃ τῇ ἐπαρχίᾳ καὶ ἐν ὅλαις ταῖς δήμαις αὐτῆς 3285 ἐκλογέων, ἔλαβον ψήφους ὁ μὲν Νῖκος Βουλπιώτης 2315, ὁ δὲ Λουκᾶς Στεφάνου 2241, ὁ Θεόφιλος Γεωργίου 1145, καὶ ὁ Ι. Παπαλευκόπουλος 869· ὅθεν οἱ Κύριοι Νῖκος Βουλπιώτης καὶ Λουκᾶς Στεφάνου ἐξελέχθησαν κατ' ἀπόλυτον πλειονοψηφίαν.

Ἐκ τῶν ἐγγράφων καὶ πρακτικῶν τῆς ἐκλογῆς ἀποδεικνύεται, ὅτι αὕτη ἐγένετο κατὰ τὰς νομίμους διατυπώσεις. Μία μόνη ἔνστασις ἐπροτάθη κατὰ τῆς ἐκλογῆς τοῦ δήμου Δρυμίας, περὶ τοῦ ὅτι ὁ βουλευτικὸς κατάλογος τοῦ δήμου τούτου περιεῖχεν ἀνήλικας καὶ ἱερωμένους μὴ ἔχοντας τὰ δικαίωμα τοῦ ἐκλογέως. Τὸ ἐλάττωμα τοῦτο τοῦ καταλόγου ὡμολογήθη καὶ παρὰ τοῦ ἀντειπόντος κατὰ τῆς ἐνστάσεως. Ἀλλ' ἀφ' ἑνὸς μὲν ὁ κατάλογος ἐγένετο ὁριστικὸς κατὰ τὰς νομίμους διατυπώσεις, καὶ ἀφ' ἑτέρου ἡ ἔνστασις ἀόριστος οὖσα καὶ μὴ ἀναφέρουσα ὡρισμένων ἀριθμὸν καὶ ὡρισμένα τὰ πρόσωπα τῶν ἀνηλίκων καὶ τῶν ἱερωμένων δὲν δύναται νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν, ὅπως βεβαιωθῇ ἐὰν ὑπῆρξεν ἐλάττωμα οὐσιῶδες τῆς ἐκλογῆς τοῦ δήμου Δρυμίας. Πρὸς δὲ τούτοις ἐν τούτῳ τῷ δήμῳ ἐψηφορόρησαν ἐκλογεῖς 770 μόνον, καὶ ἂν ὁλόκληρος ἡ ἐκλογὴ τοῦ δήμου τούτου ἠκυροῦτο, τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς μένει τὸ αὐτὸ ὑπὲρ τῶν δύω εἰρημένων, τοῦ Νίκου Βουλπιώτου καὶ τοῦ Λουκᾶ Στεφάνου, μὴ ὑπάρχοντος λόγου ἀκυρώσεως ὁλοκλήρου τῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας. Διὰ ταῦτα, τὸ τμῆμα τοῦτο θεωρεῖ ὡς νομίμους βουλευτὰς τῆς ἐπαρχίας Λευκάδος τοὺς Κυρίους Νῖκον Βουλπιώτην καὶ Λουκᾶν Στεφάνου, καὶ προτείνει εἰς τὴν Βουλὴν νὰ ἐπικυρωθῶσιν ὡς τοιοῦτοι.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 13 Νοεμβρίου 1859.

Τὰ μέλη τοῦ τμήματος

Δ. Στ. Βουδούρης	Ι. Κατσάκος
Γ. Μιχαὴλ	Α. Ἀλεξανδρόπουλος
Ἀντ. Τσαμαδὸς	Χ. Χριστόπουλος
Στ. Καμπρόπουλος	Δ. Τσόκρης
Κ. Π. Πλατὺς	Σωτ. Σκουμπουρδῆς.

Ὁ Εἰσηγητὴς Γ. Α. Ναύτης.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Τὸ Ζ' τμῆμα τῆς Βουλῆς ἐπεξεργασθὲν μετ' ἐπιστασίας τὴν βουλευτικὴν ἐκλογὴν Τριχωνίας, παρατηρεῖ·

Ὅτι ἡ ἐπαρχία αὕτη σύγκειται ἐκ τῶν δήμων Ἀγρινίου, Θέρμου, Παμφίας καὶ Ἀμβρακίας, καὶ ἐψηφορόρησαν εἰς μὲν τὸν πρῶτον ἐξ αὐτῶν 506 ἐκλογεῖς, εἰς δὲ τὸν δεύτερον 431, εἰς τὸν τρίτον 952 καὶ εἰς τὸν τελευταῖον 491. Ἔλαβον δὲ οἱ ΚΚ. Δ. Βότσαρης καὶ Γ. Ι. Σταΐκος τὴν ἀπόλυτον πλειοψηφίαν, ἤγουν ψήφους 2110 ἕκαστος, καὶ ἐπιλαχὼν οὐδεὶς ἀνεφάνη.

Ὅτι ἡ ἐκλογὴ διεξήχθη νομίμως, τηρηθεισῶν ὅλων τῶν παρὰ τοῦ νόμου ἀπαιτουμένων διατυπώσεων. Ἡ δὲ γενομένη κατ' αὐτῆς ἔνστασις παρ' ἑνὸς ἐκλογέως, ὅτι ὁ Κ. Βότσαρης δὲν εἶναι δημότης οὔτε ἀποκαταστημένος εἰς τὴν ἐπαρχίαν Τριχωνίας, καὶ δὲν ἔχει ἑπομένως τὰ νόμιμα τοῦ ἐκλεξίμου ἐν αὐτῇ βουλευτοῦ προσόντα, στηρίζεται εἰς γεγονότα, ἀποκρουόμενα ὡς ψευδῆ οὐχὶ μόνον ὑπὸ διαφόρων ψηφορόρων, οἵτινες ἔκαμαν ἀμέσως τότε ἔγγραφον ἀπάντησιν εἰς αὐτὴν τὴν ἔνστασιν, ἀλλὰ καὶ ὑπ' αὐτοῦ τοῦ συλλόγου τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν, ὅστις παρ' ὑψηρεῖ βεβαιοῖ τὰ ἐναντία. Ἄλλως τε ὁ Κ. Βότσαρης καὶ εἰς τὸ δημοτολόγιον τοῦ Ἀγρινίου εἶναι ἐγγεγραμμένος δημότης ὑπ' ἀριθ. 705, ὡς ἐξάγεται ἐκ τοῦ προσαχθέντος ἐπισήμου ἀποσπάσματος τοῦ δημαρχικοῦ βιβλίου τῆς 5 Ὀκτωβρίου 1859, καὶ εἰς τὸν βουλευτικὸν κατάλογον φαίνεται ἐγγεγραμμένος ὑπ' ἀριθ. 1471, καὶ παγίγνωστον εἶναι ὅτι ἡ οἰκογένεια Βότσαρη μετέσχεν ἐνδόξως τοῦ ἀγῶνος, καὶ ὅτι δυνάμει Β. διατάγματος ἐπιτράπη ὁ συνοικισμὸς τῶν Σουλιωτῶν εἰς τὸ Ἀγρίνιον, καὶ οὕτως ἀποκατεστάθη καὶ αὐτὴ ἐκεῖ.

Ἑπομένως τὸ Τμῆμα προτείνει εἰς τὴν Βουλὴν τὴν ἐπικύρωσιν τῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Τριχωνίας, καὶ τὴν παραδοχὴν τῶν Κυρίων Δ. Βότσαρη καὶ Γ. Σταΐκου ὡς νομίμων βουλευτῶν αὐτῆς.

Ἐν Ἀθήναις, 12 Νοεμβρίου 1859.

Τὰ μέλη τοῦ τμήματος

Δ. Στ. Μπουδούρης,	Δ. Τσόκρης,
Χ. Χριστόπουλος,	Γ. Ναύτης,
Α. Ἀλεξανδρόπουλος,	Σ. Σκουμπουρδῆς,
Ι. Κατσάκος,	Γ. Μιχαὴλ,
Α. Τσαμαδὸς,	Στ. Καμπρόπουλος.

Ὁ εἰσηγητὴς Κ. Π. Πλατύς.

Μὴ θεωρήσασα δὲ ἡ Βουλὴ ἀναγκαίαν τὴν τύπωσιν τῶν ἀνωτέρω ἐκθέσεων, ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει τοῦ Προέδρου, παρεδέχθη ἑκατέραν αὐτῶν δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως· ὁ δὲ Πρόεδρος, ἀναγγείλας τὸ ἀποτέλεσμα, ἐκήρυξε νομίμους βουλευτάς, τῆς μὲν Λοκρίδος τοὺς Ν. Βουλπιώτην καὶ Δ. Στεφάνου, τῆς δὲ Τριγωνίας τοὺς Δ. Βότσαριν καὶ Γ. Στάϊκον, ἔχοντας καὶ τὰ παρὰ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα.

Ἀναβληθείσης δὲ τῆς ἀναγνώσεως τῆς ἐκθέσεως ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Γυθείου, μὴ οὔσης ἑτοίμου· παρελθὼν ὁ εἰσηγητὴς τοῦ τμήματος ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Βάλτου, ἀνέγνω τὴν ἐπ' αὐτῆς ἔκθεσιν, ἔχουσαν οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Ἡ ἐπὶ τῆς ἐξελέγξεως τοῦ ἀ- τμήματος εἰσηγητικὴ ἐπιτροπὴ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς τῆς Στης περιόδου τῆς ἐπαρχίας Βάλτου, συνισταμένης ἐκ τεσσάρων δήμων, τοῦ τῆς Λυβρακίας, Στράτου, Ἰδομένης καὶ Θυάμιου, τά τε πρακτικὰ καὶ πάντα τ' ἄλλα σχετικὰ ἔγγραφα τῆς ἐκλογῆς λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν, καὶ μετ' ἐπιστασίας καὶ προσοχῆς μεγίστης διεξελθοῦσα ταῦτα καὶ ἐξελέγξασα,

Παρατηρεῖ,

Ὅτι ἡ ἐκλογὴ τῆς ἐπαρχίας ταύτης, συγχρόνως τῷ προγράμματι τοῦ Νομάρχου Ἀκαρνανίας ἤρξατο, καὶ ὁκτὼ κατὰ συνέχειαν ἡμέρας διήρκεσεν ἡ ψηφοφορία, ὡς ὁ περὶ ἐκλογῆς βουλευτικὸς ἡμῶν νόμος ὁρίζει, χιλίων ὁκτακοσίων δέκα ἑπτὰ ψηφοφορησάντων καθ' ὅλας τὰς ἡμέρας τῆς διαρκείας τῆς ἐκλογῆς ἐν τοῖς τέσσαρσι τῆς ἐπαρχίας δήμοις, ἐκ τῶν δύο χιλιάδων ἑπτακοσίων ἐννενήκοντα δύο δημοτῶν τῆς ἐπαρχίας Βάλτου, ὡς ἐν τοῖς ἰδιαιτέροις βουλευτικοῖς καταλόγοις ἑνὸς ἑκάστου δήμου καταφαίνεται.

Ἐκ τῶν τοῦ Δ. Ἀμβρακαίων	653	δημοτῶν	προσῆλθον	414
» » » Στρατέων	425	»	»	351
» » » Ἰδομενέων	1008	»	»	758
» » » Θυαμαίων	706	»	»	264
Ἐκ τοῦ ὅλου τῶν 4 δήμων	2792		προσῆλθον	1817.

Ὅτι ἐκ τῶν ψηφοφορησάντων ἐν ἁπάσῃ τῇ ἐπαρχίᾳ χιλίων ὁκτακοσίων δέκα ἑπτά, ἔτυχον ὁ μὲν

Δῆμος Ἀμβρακίας, Στράτου, Ἰδομένης, Θυάμιου τὸ ὅλον

Ἰ. Καραγιαννόπουλος	ψήφ.	399	336	756	251	1742
ὁ δὲ Κ. Ἀθανάσιος Ἴσκος	»	396	335	756	250	1737
πρὸς δὲ ὁ μὲν Κ. Σ. Στράτος	»	45	16	2	13	75
ὁ δὲ Κ. Ἰω. Ῥάγκος	»	41	16	—	13	73

καὶ ἄλλοι τινὲς ἀπὸ μίαν ψῆφον.

Ὅτι ἐκ τῆς μετ' ἐπιστασίας ἐξελέγξεως τῶν τε πρωτοκόλλων τῆς διαλογῆς καὶ τῶν ἄλλων σχετικῶν αὐτῶν ἐγγράφων ἐξάγεται ὅτι οἱ ἀπολύτως πλειονοψηφήσαντες εἰσὶν οἱ ΚΚ.

Ἰωάν. Καραγιαννόπουλος, λαχὼν ψήφους 1712
καὶ Ἀθανάσιος Ἴσκος » » 1737

ἐπιλαχόντων τῶν ἀνωτέρω ΚΚ. Σωτηρίου Στράτου διὰ ψήφων ἑβδομήκοντα καὶ πέντε, καὶ Ἰωάνν. Ῥάγκου διὰ ψήφων ἑβδομήκοντα καὶ τριῶν.

Ὅτι οὐ μόνον ἐν τῷ ὁκταημέρῳ διαστήματι τῆς ψηφοφορίας οὐδεμία ἔνστασις περὶ τῆς ἐκλογῆς ἐν οὐδενὶ τῶν δήμων ἐγένετο, ἀλλ' οὐδὲ κατὰ τὴν διαλογήν, ὡς ἐκ τῶν πρακτικῶν τῆς τε ἐκλογῆς καὶ διαλογῆς ὅλον γίγνεται.

Ὅτι ἡ προκειμένη ἐκλογὴ ἀρξαμένη, διεξήχθη ἐν τάξει, ἡσυχίᾳ, νομιμότητι καὶ ἐν πλήρει ἐλευθερίᾳ ἐξασκήσει τῶν πολιτικῶν ἑκάστου δικαιωμάτων, διατηρηθέντων καὶ τῶν τύπων.

Τέλος προτείνει τὴν παρὰ τῆς Βουλῆς κύρωσιν τῆς ἐκλογῆς τῆς Στης περιόδου τῆς ἐπαρχίας Βάλτου καὶ τὴν παραδοχὴν τῶν νομίμων τῆς ἐπαρχίας ταύτης βουλευτῶν ΚΚ. Ἰωάννου Καραγιανναπούλου καὶ Ἀθανασίου Ἴσκου, λαχόντων τὴν ἀπόλυτον πλειονοψηφίαν, ἐχόντων καὶ τὰ παρὰ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα.

Ἀθῆναι, τῇ 11 Δεκεμβρίου 1859.

Ἡ εἰσηγητικὴ ἐπιτροπὴ

Ἰωάν. Σαγρέδος,	Δημήτριος Κριεζώτης,
Σ. Κοπανίτσας,	Ν. Πιερράκος,
Δ. Α. Σακελλαράκης,	Ν. Σισινής,
Λουκᾶς Στεφάνου,	Γεώργιος Ἰω. Ἰατρός,
Ν. Πιπῖνος,	Κ. Κεχαγιᾶς,
	Γ. Σκοῦφος.

Ὁ εἰσηγητὴς

Ἰω. Δελιγιάννης.»

Ἡ δὲ Βουλὴ θεωρήσασα περιττὴν τὴν τύπωσιν, ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει τοῦ Προέδρου παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως ὡς ἔγκυρον τὴν βουλευτικὴν ἐκλογὴν Βάλτου κατὰ τὴν ἔκθεσιν, καὶ νομίμους βουλευτὰς αὐτῆς τοὺς Ἰωάννην Κυραγιαννόπουλον καὶ Ἀθανάσιον Ἴσιον, ἔχοντας καὶ τὰ παρὰ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα.

Κηρύξαντος δὲ τοῦ Προέδρου τὸ ἀποτέλεσμα, ἐπῆλθεν ἡ σειρὰ τῆς ἀναγνώσεως τῆς ἐκθέσεως ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Μεγαλοπόλεως. Ἀλλὰ μὴ οὔσης ἑτοίμου, ἓν μέλος τοῦ τμήματος παρετήρησεν ὅτι τὸ τμῆμα λαβὸν ἀνάγκην τῆς προσαγωγῆς ἐγγράφων τινῶν, ἀφορώντων τὴν ἐνέργειαν τῆς ἐκλογῆς, ἐζήτησε ταῦτα, ἅτινα καὶ σήμερον ἐδόθησαν εἰς τὸ τμῆμα· ἑπομένως θέλει λάβει αὐτὰ ὑπ' ὄψιν, καὶ ἐλπίζει ὅτι αὔριον ἢ μεθαύριον θέλει δυνηθῇ νὰ παρουσιάσῃ τὴν ἔκθεσιν ἐνώπιον τοῦ Σώματος.

Οὕτω δὲ παρελθόντες κατὰ σειρὰν οἱ εἰσηγηταὶ τῶν διαφόρων τμημάτων ἐπὶ τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν Θηβῶν, Ὀλυμπίας, Ὕδρας, Βονίτσης καὶ Σκιάθου, ἀνέγνωσαν τὰς ἐπ' αὐτῶν ἐκθέσεις, ἐχούσας οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Τὸ γ' τμῆμα τῆς Βουλῆς, λαβὸν ὑπ' ὄψιν τὰ πρακτικὰ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Θηβῶν, διὰ τὴν ΣΤ'. περίοδον, καὶ ἐπεξεργασθὲν αὐτὰ μετὰ προσοχῆς, παρατηρεῖ·

Ὅτι ἡ ἐπαρχία αὕτη σύγκειται ἐκ τῶν δήμων Θεσπιῶν, Θηβαίων, Τανάγρας, Πλαταιῶν, Αὐλίδος, Θίσβης καὶ Ἀκραιφνίου.

Ὅτι πᾶσαι αἱ προκαταρκτικαὶ πρᾶξεις, ἥ τε ψηφοφορία καὶ ἡ διαλογὴ ἐνηργήθησαν νομίμως καὶ τακτικῶς, οὐδεμιᾶς γενομένης ἐναστάσεως οὔτε ἐν τῷ χρόνῳ τῆς ψηφοφορίας, οὔτε κατὰ τὴν διαλογὴν ἢ μετὰ ταῦτα.

Ὅτι ἐκ τῶν ψηφοφορησάντων κατὰ τὴν ὀκταήμερον διάρκειαν τῆς ἐκλογῆς ἔλαβον ψήφους, ὁ μὲν Κ. Γ. Διαμάντης,

ἐκ	τοῦ	Δήμου	Θηβαίων	577
»	»	»	Θίσβης	714
»	»	»	Θεσπιῶν	589
»	»	»	Τανάγρας	663
»	»	»	Πλαταιῶν	462
»	»	»	Αὐλίδος	136
»	»	»	Ἀκραιφίου	76
		Τὸ ὅλον	ψήφους	3217

ὁ δὲ Κύριος Ἀναγνώστης Δημητρίου·

ἐκ	τοῦ	Δήμου	Θηβαίων	556
»	»	»	Θίσβης	714
»	»	»	Θεσπιῶν	590
»	»	»	Τανάγρας	663
»	»	»	Πλαταιῶν	462
»	»	»	Αὐλίδος	136
»	»	»	Ἀκραιφνίου	90
		Τὸ ὅλον	ψήφους	3211.

Ἔλαβον προσέτι ψήφους καὶ οἱ ΚΚ. Ἀθ. Φανόπουλος 89, ἤτοι ἐκ τοῦ δήμου Θηβαίων 26, Θεσπιῶν 1, καὶ Ἀκραιφνίου 62.—Β. Θεαγένης ἐκ τοῦ δήμου Θηβαίων 3.—Ζ. Κρινηλόπουλος ἐκ τοῦ δήμου Ἀκραιφνίου 1.— Παναγ. Παπαγεωργίου ἐκ τοῦ δήμου Θηβαίων 5, καὶ Χρήστος Ν. Βρυζάκης ἐκ τοῦ δήμου Θηβαίων 1.

Ἑπομένως τὴν ἀπόλυτον πλειοψηφίαν ἐκ τῶν ψηφοφορησάντων ἔλαβον οἱ ΚΚ. Γ. Διαμάντης καὶ Ἀναγνώστης Δημητρίου, τὸ δὲ τμῆμα προτείνει εἰς τὴν Βουλὴν παμψηφεὶ νὰ κηρυχθῇ νόμιμος ἡ βουλευτικὴ ἐκλογὴ τῆς ἐπαρχίας Θηβῶν καὶ ν' ἀναγνωρισθῶσι βουλευταὶ αὐτῆς οἱ ἀνωτέρω ΚΚ. Γ. Διαμάντης καὶ Ἀναγνώστης Δημητρίου, ἔχοντες τὰ παρὰ τοῦ Νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 17 Νοεμβρίου 1859,

Τὰ μέλη τοῦ τμήματος

Μ. Σολωμός,	Δ. Γ. Φιλάρετος,
Α. Ἀρμάος,	Λύσανδρος Βιλαέτης,
Κ. Μ. Θεοδώρου,	Κ. Κωνστάκης,
Δημ. Βότσαρης,	Α. Παπαδημητριάδης,
Α. Παπαθανασίου,	Κ. Κυπριάδης,

Ὁ εἰσηγητὴς Α. Πετιμεζάς.»

Πρὸς τὴν Βουλήν

«Τὸ Ε' τμῆμα τῆς Βουλῆς λαβὸν ὑπ' ὄψιν ἅπαντα τὰ ἔγγραφα καὶ τὰ πρακτικὰ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Ὀλυμπίας διὰ τὴν ε'. περίοδον καὶ εὑρὸν αὐτὰ σύμφωνα κατὰ τὸν νόμον καὶ τὰς διατάξεις αὐτοῦ, παρατηρεῖ· ὅτι εἰς τὴν προκειμένην ἐπαρχίαν, συγκειμένην ἐκ δήμων ἓξ, ἐψηφορόρησαν ἐν τῇ ὀκταημέρῳ διαστήματι πολῖται ἐγγεγραμμένοι ἐν τοῖς ὁριστικοῖς καταλόγοις τέσσαρες χιλιάδες διακόσιοι ἑξήκοντα εἷς (4261), ἐξ ὧν ἔλαβον,

Ὁ Κύριος Χ. Χριστόπουλος . . . . . ψήφους 3912
Ὁ Κύριος Π. Κανελλόπουλος . . . . . » 3690 καὶ
Ὁ Κύριος Ν. Δ. Μοσχούλας . . . . . » 3166.

Ἐπειδὴ δὲ ἐκ τούτων ἐξάγεται, ὅτι οἱ εἰρημένοι τρεῖς Κύριοι ἔλαχον τῆς ἀπολύτου πλειοψηφίας, ἔχοντες συναμα καὶ τὰ ἀπαιτούμενα τοῦ ἐκλέγεσθαι προσόντα·

Τὸ τμῆμα προτείνει τὴν ἐπικύρωσιν τῆς ἐκλογῆς καὶ τὴν παραδοχὴν τῶν εἰρημένων τριῶν βουλευτῶν τῆς ἐπαρχίας Ὀλυμπίας διὰ τὴν παροῦσαν ς΄. περίοδον, ἐχόντων τὰ παρὰ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 9 Νοεμβρίου 1859.

Ὁ πρόεδρος τοῦ τμήματος Δ. Καλλιφρονᾶς.

Τὰ μέλη

Ἐμ. Μελετόπουλος, Γρ. Μανοῦσος,
Ἰω. Α. Μανιώτης, Α. Διαμαντόπουλος,
Γ. Διαμάντης, Π. Ῥετσελάκης,
Νικ. Β. Γκίνης. Ὁ εἰσηγητὴς
Φίλων Φίλωνος.»

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Τὸ Ά τμῆμα τῆς Βουλῆς ἐπεξεργασθὲν τὰ πρακτικὰ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς τοῦ δήμου Ὕδρας φέρει ἐνώπιον τοῦ Σώματος τὴν γνώμην του.

Ὁ δῆμος οὗτος ἔχει ψηφοφόρους 4057, ἐξ ὧν ἐψηφορόρησαν 674· ἔλαβον δὲ ψήφους κατὰ τὸ πρωτόκολλον τῆς διαλογῆς οἱ Κ. Ἀνδρέας Γ. Κουντουριώτης ψήφους 670.

» Ἀντώνιος Δ. Τσαμαδὸς » 634.
» Δημήτρ. Σ. Βουδούρης » 606.
» Ἰωάννης Δαμιανὸς » 12.
» Ἰ. Τορρίσης » 1.

Ἐπειδὴ δὲ οὐδεμία ἔνστασις φαίνεται τόπον περὶ τῆς ἐνεργείας τῆς ἐκλογῆς, καθὼς καὶ περὶ τῆς διαλογῆς τῶν ψήφων·

Ἐπειδὴ ἅπασαι αἱ προκαταρκτικαὶ ἐνέργειαι ἐνηργήθησαν συμφώνως μὲ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ ἐκλογῆς βουλευτῶν νόμου, καὶ

Ἐπειδὴ οἱ ΚΚ. Ἀνδρ. Κουντουριώτης, Ἀντώνιος Δ. Τσαμαδὸς καὶ Δημήτριος Βουδούρης ἔλαβον τὴν ἀπόλυτον πλειοψηφίαν, ἔχουσι δὲ καὶ τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου ὁριζόμενα προσόντα τοῦ βουλευτοῦ.

Διὰ ταῦτα·

Τὰ μέλη τοῦ τμήματος ἅπαντα γνωμοδοτοῦν ὑπὲρ τοῦ ἐγκύρου καὶ ἐννόμου τῆς ἐκλογῆς ταύτης, καὶ προτείνουσι τὴν παραδοχὴν ὡς νομίμων βουλευτῶν τῆς Στ. βουλευτικῆς περιόδου τῶν Κ. Κ. Ἀνδρ. Κουντουριώτου, Ἀντωνίου Δ. Τσαμαδοῦ καὶ Δημητρ. Βουδούρη.

Ἀθῆναι, 17 Νοεμβρίου 1859.

Τὰ μέλη τοῦ τμήματος

Γ. Σκυλόπος, Ν. Τσίλιος,
Α. Δ. Αὐγερινός, Δ. Ν. Κριεζώτης,
Δ. Α. Σακελλαράκης, Ν. Πιτσινος,
Γεώργιος Ἰω. Ἰατρὸς, Ἰω. Δεληγιάννης,
Ν. Ἰω. Σισίνης, Σπ. Κοπανίτσης.
Ἰωάν. Σαχίνος. Ὁ Εἰσηγητὴς Ε. Κεχαγιᾶς.»

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Μετὰ τὴν προκαταρκτικὴν ἐπεξεργασίαν τῆς εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Βονίτσης, συνελθὸν τὸ γ΄ τμῆμα ἤκουσε καὶ ἐξέτασε μετὰ προσοχῆς τοὺς τῆς εἰσηγήσεως λόγους, καὶ μετὰ τοῦτο προέβη εἰς ὁριστικὴν γνώμην, ἔχουσαν οὕτω·

Κατὰ τῆς ἐκλογῆς τῆς ῥηθείσης ἐπαρχίας ἀπηυθύνθησαν ἐνστάσεις διάφοροι· ἀ. ὅτι ὁ βουλευτικὸς κατάλογος τοῦ δήμου Ἀναστορίων δὲν ἐξετέθη ἐν τῷ χρόνῳ ὃν ὁ νόμος ὁρίζει. Παρατηρήσαντες μετ' ἀκριβείας ἅπαντα τὰ σχετικὰ ἔγγραφα, εὕρομεν ὅτι ὁ ῥηθεὶς κατάλογος ἐξετέθη ἀργότερα ἢ ὁ νόμος προβλέπει, δηλ τὸν Ἰούνιον. Ἡ βραδύτης αὕτη δὲν προῆλθεν ἐκ προθέσεως, καθόσον καὶ εἰς ἄλλους πολλοὺς δήμους τοῦ Κράτους ἔνεκα κωλυμάτων διαφόρων ἐβράδυνε ἕνα μῆνα ἢ καὶ πλειότερον.

Β΄. Ὅτι δὲν ἐσχηματίσθη ὁρκωτικὸν δικαστήριον πρὸς ἐκδίκασιν τῶν τυχὸν γενομένων ἐνστάσεων· παρατηρήσαντες καὶ ἐνταῦθα ἀκριβῶς, εὕρομεν ὅτι ἐν τῷ τέλει τοῦ καταλόγου ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁποίου ἐγένετο ἡ ψηφοφορία, ὑπάρχει πρᾶξις ἐπισήμως βεβαιοῦσα, ὅτι ὁρκωτικὸν δικαστήριον ἐσχηματίσθη, καὶ πρᾶξιν ἔκαμε, δι' ἧς ἀποφαίνεται ὅτι τὸ ὁρκωτικὸν δικαστήριον συνελθὸν ἵνα δικάσῃ ἐπὶ τῶν τυχὸν γενομένων ἐνστάσεων, εὗρεν ὅτι ἐνστάσεις οὐδαμῶς ἐγένοντο κατὰ τοῦ ὑπὸ ἀνάκρισιν ἐκτεθέντος βουλευτικοῦ καταλόγου. Ὡς ἐκ περισσοῦ προσεκάλεσε τὸ τμῆμα τοὺς ἐπιτυχόντας βουλευτὰς ἵνα ἀπαν-

τήσωσιν ἐπὶ τῆς αἰτιάσεως ταύτης, καὶ ἀπήντησαν ὅτι αὕτη εἶναι ἀβάσιμος, καθόσον ὁ καταλογος ἐξετέθη καὶ ἀνεκρίθη. ἐπομένως ἐὰν ὑπῆρχε τοιαύτη πλημμελὴς πρᾶξις, ἠθικῶς οὐδαμῶς ἠδύνατο νὰ ἐπιβαρύνῃ αὐτούς, καθόσον ὁ συνταξας τὸν καταλογον δήμαρχος εἶναι ὁ Κ. Γρίβας, ἀνεψιὸς καὶ πολιτικὸς φίλος τοῦ ἐνιστα μένου Θ. Γρίβα.

Γ'. Ὅτι τὸ περὶ ἐκλογῆς πρόγραμμα δὲν ἐδημοσιεύθη ἐγκαίρως.

Ἐκ τῶν σχετικῶν ἐπισήμων ἐγγράφων φαίνεται ὅτι ἡ ἐκλογὴ προσδιωρίζετο τὴν 26 Σεπτεμβρίου, τὸ δὲ πρόγραμμα ἐδημοσιεύθη τὴν 22, ἀλλ' εἰς τὸν δῆμον Ἀνακτορίων φαίνεται ὅτι τὸ πρόγραμμα ἐδημοσιεύθη τὴν 25 Σεπτεμβρίου, ἤτοι τὴν παραμονὴν τῆς ἐκλογης. Τοῦτο βεβαίως καθίσταται σπουδαῖον καθόσον ἀφορᾷ τὸν δῆμον Ἀνακτορίων, ἐπειδὴ ὑποτίθεται ὅτι δὲν ἠδυνήθησαν ἐγκαίρως νὰ λάβωσι γνῶσιν ἅπαντες οἱ πολῖται ἐκλογεῖς ἵνα προσέλθωσιν εἰς ἐξάσκησιν τοῦ δικαιώματός των. Ἐκ τοῦ πρακτικοῦ τῆς ψηφοφορίας καταφαίνεται ὅτι ἐψηφηφόρησαν εἰς τὸν δῆμον Ἀνακτορίων 630 ψηφηφόροι ἀπέναντι 932 ἐν τῷ καταλόγῳ ἐγγεγραμμένων. Τὸ τμῆμα διασκεφθὲν ἐπὶ τῆς περιστάσεως ταύτης παρατηρεῖ ὅτι, εἴτε προσθέσει εἰς τὴν ἀποτυχοῦσαν μερίδα 300 ψήφους, αἵτινες ὑποτίθενται ὅτι δὲν ἐδόθησαν ἕνεκα τῆς μὴ ἐγκαίρου δημοσιεύσεως τοῦ προγράμματος, τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ὅλης ἐκλογῆς οὐδόλως ἀλλοιοῦται, διότι οἱ μὲν ἐπιτυγχόντες ἔλαβον ἕκαστος σχεδὸν 2175 ψήφους, οἱ δὲ ἀποτυγχόντες 150 κατ' ἀνώτερον ἀριθμόν· εἴτε ὅλου τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ψηφοφόρων τοῦ δήμου Ἀνακτορίων ἀφαιρουμένου ἐκ τῆς ἐπιτυχούσης μερίδος καὶ προστιθεμένου εἰς τὴν ἀποτυχοῦσαν, ἡ ἀπόλυτος πλειοψηφία μένει εἰς τοὺς ἀναδειχθέντας βουλευτάς, οἵτινες ἀφ' ἑτέρου ἰσχυρίζονται ὅτι τὸ πρόγραμμα δὲν ἐκοινοποιήθη ἴσως ἐγκαίρως, ἐξεπιτηδὲς ὑπὸ τοῦ δημάρχου Ἀνακτορίων Ἀντωνίου Γρίβα διὰ νὰ ὠφελήσῃ τοὺς συγγενεῖς του.

Δ'. Ὅτι ὡς καὶ εἰς τοὺς ἄλλους δήμους, οὕτω καὶ εἰς τὸν δῆμον Ἀνακτορίων συνέβησαν στρατιωτικαὶ καὶ δικηγορικαὶ ἐπεμβάσεις. Τὸ τμῆμα ἀνέθρεν ἐν τῷ τέλει τῶν πρωτοκόλλων τῆς ψηφοφορίας ὅτι ὁ στρατηγὸς Θ. Γρίβας ἀνθυπέψηφισε διὰ πράξεως του ὁμολογεῖ ὅτι οὐδὲν παράπονον κατὰ τῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως ἢ τῆς ἐπιτροπῆς τῆς ἐφορευτικῆς ἔχει.

Ε'. Ὡς πρὸς τὸν λόγον ὅτι βία, ἀπειλὴ ἐκ μέρους τῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως ἔλαβε χώραν. Τὸ τμῆμα εὐθὺς ἤθελεν ὁμοφώνως κηρύξει ἄκυρον τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς ταύτης,

ἐὰν εὗρισκε τὸν ἰσχυρισμὸν αὐτὸν βάσιμον, ἀλλ' οἱ ἰσχυρισμοὶ οὗτοι δὲν συνοδεύονται μὲ οὐδενὸς εἴδους ἀπόδειξιν ἢ ἔνδειξιν.

Τ'. Ὡς πρὸς τὸν λόγον ὅτι κατὰ τοὺς δήμους Ἀσταχοῦ, Ἐχίνου καὶ Σολίου ἔλαβον χώραν καλπονοθεύσεις, καὶ ὅτι φαίνονται ὡς ψηφοφορήσαντες ἄνθρωποι πρὸ πολλοῦ ἀποβιώσαντες.

Καὶ αἱ ἐνστάσεις αὗται δὲν ἰσχυροποιοῦνται δι' οὐδεμιᾶς ἐνδείξεως ἢ διὰ κατασχέσεως τῶν νοθευθεισῶν καλπῶν, ἀλλ' εἶναι ὅλως ἀόριστοι, καθὼς καὶ ἡ ἔνστασις τοῦ ὅτι ἐσημειώθησαν ὡς ψηφοφορήσαντες ἄνθρωποι πρὸ πολλοῦ ἀποβιώσαντες, καθότι ἄλλως οὔτε τὰ ὀνόματα τούτων σημειοῦνται, οὔτε ὁ ἀριθμὸς ἐν ᾧ ἐσημειώθησαν ὡς ψηφοφορήσαντες.

Τὸ τμῆμα παρατηρῆσαν ἐπομένως τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ψηφοφορίας ὅλης τῆς ἐπαρχίας Βονίτσης, εὗρεν ὅτι ὁ Κ. Λεωνίδας Ἀσωθέτης ἔλαβε ψήφους ἐκ μὲν τοῦ δήμου Ἀνακτορίων 380

ἐκ τοῦ δήμου	Ἐχίνου	ψήφους	513
» »	Σολίου	»	232
» »	Ἀσταχοῦ	»	813
» »	Οἰνιάδος	»	184
			2122

ὁ Γ. Γεροθανάσης κατὰ τοὺς δήμους

Ἀνακτορίων	ψήφους	361
Ἐχίνου	»	514
Σολίου	»	210
Ἀσταχοῦ	»	815
Οἰνιάδος	»	187
		2090

ὁ Ν. Τσέλιος εἰς τοὺς δήμους

Ἀνακτορίων	ψήφους	362
Ἐχίνου	»	522
Σολίου	»	209
Ἀσταχοῦ	»	713
Οἰνιάδος	»	135
		1971

ὁ Κ. Θ. Γρίβας εἰς τοὺς δήμους

Ἀνακτορίων	ψήφους	256
Ἐχίνου	»	17
Σολίου	»	67
Ἀσταχοῦ	»	1
Οἰνιάδος	»	110
		451

ὁ Κ. Γουλιμῆς εἰς τοὺς δήμους	Ἀνακτορίων	ψήφους	231
	Ἐχίνου	»	10
	Σολίου	»	1
	Ἀστακοῦ	»	
	Οἰνιάδος	»	81
			323
Κ. Δ. Γρίβας εἰς τοὺς δήμους	Ἀνακτορίων	ψήφους	241
	Ἐχίνου	»	5
	Σολίου	»	1
	Οἰνιάδος	»	51
		»	298.

Κατὰ συνέπειαν ὅτι οἱ ΚΚ. Λεωνίδας Λογοθέτης, Ν. Τσέλιος καὶ Γ. Γεροθανάσης ἔλαχον τῆς ἀπολύτου πλειοψηφίας. Τὸ δὲ τμῆμα καὶ γνωμοδοτεῖ τὴν ἐπικύρωσιν τῆς ἐκλογῆς Βονίτσης, καὶ νὰ παραδεχθῶσι βουλευταὶ αὐτῆς οἱ ΚΚ. Ν. Τσέλιος, Λ. Λογοθέτης καὶ Γ. Γεροθανάσης, ἔχοντες τὰ παρὰ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 Νοεμβρίου 1859.

Τὰ μέλη

Μ. Σολωμὸς, Λ. Βιλαΐτης,
Κ. Κυπριάδης, Δ. Παπαδημητριάδης,
Δ. Γ. Φιλάρετος, Νικ. Βουλπιώτης,
Κ. Κωνστάκης, Α. Παπαθανασίου,
Α. Ἀρμάος.

Ὁ εἰσηγητὴς
Κ. Μ. Θεοδώρου.»

Πρὸς τὸν Βουλήν.

Τὸ ς'. τμῆμα αὐτῆς λαβὸν ὑπ' ὄψιν τ' ἀπαρτίζοντα τὴν βουλευτικὴν τῆς ς' περιόδου ἐκλογὴν τῆς ἐπαρχίας Σκιάθου ἔγγραφα, καθ' ἣν καθ' ἅπαντας τοὺς δήμους αὐτῆς, συγκειμένης ἐκ τεσσάρων οἴων, τῆς Σκοπέλου, Σκιάθου, Ἀλοννήσου καὶ Γλώσσης, ἐψηφοφόρησαν τὸ ὅλον, κατὰ τὰ πρακτικὰ τῆς ψηφοφορίας, ψηφοφόροι **1648**· κατὰ δὲ τὴν γενομένην διαλογὴν ἀνευρέθησαν **1671**, ὡς εὑρεθεισῶν ἐν τῇ κάλπῃ τοῦ δήμου Σκιάθου ψήφων 24 πλέον τοῦ ἐν τοῖς πρακτικοῖς σεσημειωμένου ἀριθμοῦ, ὧν ὁ καταλογισμὸς ἐγένετο ὑπὲρ τῶν ἐγγεγραμμένων εἰς αὐτὰν ὀνομάτων Ἰω. Μανιώτου καὶ Α. Μπονάκη, παρατηρεῖ ὅτι αἱ πρακταρατικαὶ τῆς ἐν λόγῳ ἐκλογῆς ἐργασίαι διενηργήθησαν καθ' ὅλους τοὺς

νομίμους τύπους, ἡ δὲ ψηφοφορία διήρκεσεν ἐπὶ 8 ἡμέρας, κατὰ τὰς ὑπὸ τοῦ προγράμματος τοῦ Κυρίου νομάρχου Εὐβοίας ὁρισθείσας ἡμέρας, καθ' ἣν διεξαχθεῖσαν κατὰ τύπους οὐδεμία ἐγένετο ἔνστασις παραπόνων. Ἔλαβε δὲ,

Ὁ μὲν Ἰω. Μανιώτης . . . . . ψήφους 843.
καθ' ὅλους τοὺς δήμους, προσθέτει καὶ τῶν ὑπεραρίθμων 24, ὡς διειλήπται ἀνωτέρω.
Ὁ δὲ Α. Μπονάκης . . . . . » 764.
προσθέτει ἐπίσης 23 ἐκ τῶν ὑπεραρίθμων.
Ὁ Ἰω. Δουλίδας . . . . . » 611.
Καὶ ὁ Ἰω. Πετλῆς . . . . . » 460.

Καὶ ἄλλοι τινὲς ὀλιγωτέρας· ὥστε ἐκ τούτων ὅλων προκύπτει ὅτι ὁ λαχὼν τῆς ἀπολύτου πλειονοψηφίας καὶ ἀναδεικνυόμενος βουλευτὴς τῆς ἐπαρχίας Σκιάθου εἶναι ὁ Ἰω. Μανιώτης.

Κατὰ τὴν διαλογὴν καὶ μετ' αὐτὴν ἐγένοντο αἱ ἑξῆς ἐνστάσεις καὶ παρατηρήσεις, ὑπὸ μὲν τοῦ Ἰω. Μανιώτου τοῦ νὰ καταλογισθῶσιν καὶ αἱ ὡς ὑπεράριθμοι θεωρηθεῖσαι εἰκοσιτέσσαρες ψῆφοι ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ τοῦ Μπονάκη, διότι κατὰ παράδρομὴν ὁ γραμματεὺς τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ἐν λόγῳ δήμου δὲν ἐσημείωσεν ἐπακριβῶς τὰ ὀνόματα πάντων τῶν προσελθόντων ψηφοφόρων, ὁ δὲ Ἰωάννης Πετλῆς ἐπαρουσίασεν ἔγγραφον ἔνστασιν, δι' ἧς προσ'άλλει ὡς δῆθεν εἰκονικὴν τὴν ψηφοφορίαν τοῦ δήμου Σκιάθου κλπ. ἡ αἰτεῖται νὰ περιορισθῇ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς διαλογῆς εἰς τοὺς φαινομένους ἐν τοῖς πρακτικοῖς ὡς πραγματικῶς προσελθόντας ἐν τῷ τόπῳ τῆς ψηφοφορίας καὶ ψηφοφορήσαντας ψηφοφόρους 798, καὶ οὐχὶ εἰς 822· ἀλλ' ἡ ἔνστασις αὕτη, μὴ ἔχουσα προχείρους τὰς ἀποδείξεις, θεωρεῖται κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ τμήματος ἀβάσιμος καθὸ ἀναπόδεικτος, ἄλλως τε ὑπάρχει καὶ ἀναφορὰ ψηφοφορησάντων τινῶν ψηφοφόρων ἐγγεγραμμένων ἐν τῷ ὁριστικῷ βουλευτικῷ καταλόγῳ καὶ μὴ ἐγγραφέντων δημοτῶν Σκιάθου, ἐπιβεβαιωμένη καθ' ὅλα καὶ παρὰ τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς Σκιάθου. καὶ ἐπικυρωμένη παρὰ τοῦ δημάρχου, δι' ἧς παραπονοῦνται διὰ τὴν παράλειψιν ταύτην τοῦ γραμματέως, ὥστε καὶ ἡ ἀναφορὰ αὐτὴ μηδενίζει τὴν ἔνστασιν τοῦ ἐν λόγῳ Πετλῆ. Ὑπολείπεται δὲ ἡ ἐπανάληψις τῆς ψηφοφορίας πρὸς ἀνάδειξιν τοῦ ἑτέρου βουλευτοῦ τῆς ἐπαρχίας ταύτης μεταξὺ τῶν λαβόντων τὴν σχετικὴν πλειονοψηφίαν Α. Μπονάκη καὶ Ἰω Δουλίδου.

Διὸ τὸ τμῆμα γνωμοδοτεῖ·

Α.) Νὰ θεωρηθῇ ὡς κῦρος ἔχουσα ἡ ἀνωτέρω ἐκλογὴ τῆς ἐπαρχίας Σκιάθου·

Β΄.) Ν' ἀναγνωρισθῇ ὡς νόμιμος βουλευτὴς τῆς αὐτῆς ἐπαρχίας ὁ Ἰω. Μανιώτης· καὶ

Γ΄.) Νὰ ἐπαναληφθῇ ἡ διὰ τὸν ἕτερον βουλευτὴν ψηφοφορία μεταξὺ τῶν λαβόντων τὴν σχετικὴν πλειονοψηφίαν Α. Μπονάκη καὶ Ἰω. Δουλίδου.

Ἀθῆναι, τὴν 17 Νοεμβρίου 1859.

Ὁ πρόεδρος τοῦ τμήματος Π. Ἀργυρόπουλος.

Τὰ μέλη.

Α. Βενιζέλος.	Α. Μεντζελόπουλος,
Ι. Καραγιαννόπουλος,	Β. Κυβέλος,
Αὐγ. Λεβέρωρ,	Σταμ. Μήτσας,
Γ. Α. Περωτῆς,	Λεων. Χ. Λογοθέτης,
Α. Μάντσαρης,	Παναγ. Καλαμογδάρτης.

Ὁ εἰσηγητὴς
Ἀ Θ. Σινανιώτης.

Μὴ θεωρηθείσης δὲ ἀναγκαίας τῆς τυπώσεως αὐτῶν, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα, παρεδέχθη ὅτι εἰδικῆς ἀναστάσεως ἑκάστην τῶν ἀνωτέρω ἐκλογῶν ὡς ἔγκυρον σύμφωνα καὶ μὲ τὴν γνώμην τοῦ τμήματος καὶ ὡς νομίμους βουλευτὰς, τῆς μὲν ἐπαρχίας Θηβῶν, τοὺς Γ. Διαμάντην καὶ Ἀναγνώστην Δημητρίου· Ὀλυμπίας, τοὺς Χ. Χριστόπουλον, Π. Κανελλόπουλον καὶ Ν. Μοσχούλαν· Ὕδρας, τοὺς Ἀνδρίαν Κουντουριώτην, Ἀντ. Τσαμαδὸν καὶ Δ. Βουδούρην· Βονίτσης, τοὺς Ν. Γαλάτιον, Λεωνίδαν Λογοθέτην καὶ Γ. Γεροβασάσην· Σκιάθου μόνον τὸν Ἰωάννην Μανιώτην, λαβόντα τὴν ἀπόλυτον πλειονοψηφίαν καὶ ἔχοντα τὰ παρὰ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα.

Κηρύξαντος δὲ τοῦ Προέδρου τὸ ἀποτέλεσμα, παρελθὼν ὁ ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Ἀττικῆς εἰσηγητὴς, ἀνέγνω ἔκθεσιν ἐπ' αὐτῆς, ἔχουσαν οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν

«Τὸ 3 τμῆμα τῆς Βουλῆς διεξελθὸν μετὰ προσοχῆς τὰ πρακτικὰ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Ἀττ.κῆς, καὶ ἅπαντα τὰ σχετικὰ ἔγγραφα αὐτῆς, παρατηρεῖ ὅτι ἡ ἐπαρχία αὕτη σύγκειται ἐκ τοῦ δήμου Ἀθηνῶν, εἰς τὸν ὁποῖον ἐψηφοφόρησαν 1771· ἐκ τοῦ δήμου Πειραιῶς, εἰς τὸν ὁποῖον ἐψηφοφόρησαν 393· ἐκ τοῦ τῆς Φυλῆς, εἰς ὃν ἐψηφοφόρησαν 474· ἐκ τοῦ τῆς Πραίας, εἰς τὸν ὁποῖον ἐψηφοφόρησαν 396· ἐκ τοῦ δήμου Μαραθῶνος, εἰς ὃν ἐψηφοφόρησαν 250· ἐκ τοῦ τῆς Κρωπίας, εἰς ὃν ἐψηφοφόρησαν 386, καὶ ἐκ τοῦ τοῦ Λαυρίου, εἰς ὃν ἐψηφοφόρησαν 256, τὸ ὅλον 3836. Κατὰ τῆς ἐκλογῆς ταύτης ἐπροτάθησαν αἱ ἑξῆς ἐνστάσεις·

α. Ὅτι εἰς τὸν ἐκλογικὸν κατάλογον δὲν ἐνεγράφησαν πολλοὶ ἔχοντες τὸ δικαίωμα τοῦ ψηφοφορεῖν.

β΄) Ὅτι ἱκανὸς ἀριθμὸς ἐκ τῶν ψηφοφορησάντων δὲν εἶχον τὸ δικαίωμα τοῦ ψηφοφορεῖν, ὡς μὴ δόσαντες δῆθεν τὸν ἀπαιτούμενον τοῦ Συντάγματος ὅρκον.

Ὡς πρὸς τὴν πρώτην ἔνστασιν τὸ τμῆμα παρατηρεῖ ὅτι, ἐπειδὴ τὰ παράπονα κατὰ τοῦ ἐκλογικοῦ καταλόγου, ἕνεκα ἐγγραφῆς προσώπων μὴ ἐχόντων τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν, ἢ παραλείψεως ἄλλων ἐχόντων τὸ πρὸς τοῦτο δικαίωμα, πρέπει νὰ γίνωνται ἐν καιρῷ τῆς ἐκθέσεως τῶν καταλόγων τούτων ἐντὸς τῆς πρὸς τοῦτο τεταγμένης προθεσμίας, καὶ ἐνώπιον τῆς ἁρμοδίας ἐπιτροπῆς, ἐκδικάζονται δὲ ὑπὸ τοῦ ὁρκωτικοῦ δικαστηρίου, ἡ προκειμένη ἔνστασις ὡς γενομένη παρακαίρως καὶ ἀναρμοδίως δὲν δύναται νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν.

Ὡς πρὸς τὴν δευτέραν, τὸ τμῆμα παρατηρεῖ ὅτι εἶναι ἀόριστος ὡς πρὸς τὰ πρόσωπα καθ' ὧν προτείνεται, καὶ ἐστερημένη πάσης ἀποδείξεως. Ὑπάρχοντος δὲ τεκμηρίου ὅτι ὅλοι οἱ πολῖται Ἕλληνες καὶ μάλιστα οἱ ἐγγεγραμμένοι εἰς τὸν ἐκλογικὸν κατάλογον ἔδοσαν τὸν ὅρκον τοῦ Συντάγματος, πᾶσα ἀντίρρησις μὴ συνωδευμένη ἀπὸ τὴν προσήκουσαν ἀπόδειξιν θεωρεῖται μὴ βάσιμος.

Ἐπειδὴ ἑπομένως ἡ προκειμένη ἐκλογὴ διεξήχθη κατὰ τὰς νομίμους διατυπώσεις·

Ἐπειδὴ ὁ μὲν Κ. Δ. Καλλιφρονᾶς ἔλαβε ψήφους 2946, ὁ δὲ Κ. Σταῦρος Βλάχος 2366, ὁ Κ. Γ. Α. Ῥάλλης 2643 καὶ ὁ Κ. Γεώργ. Σκοῦφος 2429, ὅθεν οὗτοι ὡς λαβόντες τὴν ἀπόλυτον πλειοψηφίαν, καὶ ὡς ἔχοντες καὶ τὰ παρὰ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα θεωροῦνται ὡς νόμιμοι βουλευταὶ τῆς ἐπαρχίας ταύτης· διὰ ταῦτα προτείνει εἰς τὴν Βουλὴν τὴν ἐπικύ-

ρωσιν τῆς ἐκλογῆς καὶ τὴν παραδοχὴν τῶν Κυρίων τούτων ὡς βουλευτῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 17 Νοεμβρίου 1859.

Ὁ πρόεδρος Μ. Σολωμὸς

Τὰ μέλη

Α. Παπαδημητριάδης,	Ν. Βουλπιώτης,
Κ. Κωνστάκης,	Κ. Κυπριάδης,
Α. Πετιμεζᾶς,	Δ. Γ. Φιλάρετος,
Σ. Α. Βαρότσης,	Α. Ἀρμάος,
Κ. Θεοδώρου,	Α. Παππαθανασίου,

Ὁ εἰσηγητὴς Ἀύσανδρος Βιλαέτης.»

Ἐπὶ ταύτης παρετήρησέ τις, ὅτι ἡ βουλευτικὴ ἐκλογὴ Ἀττικῆς διεξήχθη τοιουτοτρόπως, ὥστε εἶναι δύσκολον νὰ φαντασθῇ τις ἐκλογήν, ἐκ τῆς ὁποίας ἔλειψαν ὅλα τὰ ἀποδιδόμενα ἄλλοτε ἀτοπήματα, ἐπειδὴ ὅμως ἔτυχε νὰ εὑρεθῇ μίαν ἡμέραν εἰς τὴν ἐκλογήν, ἦλθε νὰ ἐκφράσῃ μόνον τὴν εὐχὴν νὰ ἐξυπνίσωμεν τὸ πνεῦμα τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν εἰς τὸ νὰ προσέξουν νὰ ἐλλείψωσι πλέον αἱ ἀνωμαλίαι, αἵτινες, ἂν καὶ νομιμωτάτη ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος ἐκλογή, ἀδικοῦσι κατά τινα τρόπον τὴν διεξαγωγὴν αὐτῆς.

Ἐπομένως ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως ὡς ἔγκυρον τὴν ἐκλογὴν Ἀττικῆς κατὰ τὴν ἔκθεσιν τοῦ τμήματος καὶ νομίμους αὐτῆς βουλευτὰς τοὺς Δ. Καλλιφρονᾶν, Γεώρ. Α. Ῥάλλην, Γ. Σκοῦφον καὶ Σταῦρον Βλάχον, ἔχοντας καὶ τὰ παρὰ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα.

Κηρύξαντος δὲ τοῦ Προέδρου τὸ ἀποτέλεσμα, ἀνεγνώσθησαν ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου εἰσηγητοῦ αἱ ἐπὶ τῶν ἐκλογῶν Τήνου καὶ Κέας ἐκθέσεις, ἔχουσαι οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Τὸ Β' τμῆμα λαβὸν ὑπ' ὄψιν τὰ πρακτικὰ τῆς ἐκλογῆς τῶν Βουλευτῶν τῆς ἐπαρχίας Τήνου, συγκειμένης ἀπὸ τοὺς δήμους Τήνου, Παραίας, Πανόρμου καὶ Σωσθενίου, καὶ ἐπεξεργασθὲν μετ' ἐπιστασίας αὐτά, παρατηρεῖ· Ὅτι οἱ βουλευτικοὶ κατάλογοι, ἀναθεωρηθέντες νομίμως, ἐκηρύχθησαν ὁριστικοὶ ὑπὸ τῶν

ὁρκωτικῶν δικαστηρίων, αἱ δὲ ἐφορευτικαὶ ἐπὶ τῆς κάλπης ἐπιτροπαὶ ἐκληρώθησαν νομίμως· ὅτι ἡ ἐκλογὴ ἐνηργήθη νομίμως καθ' ὅλους τοὺς δήμους κατὰ τὸν διὰ τοῦ προγράμματος τῆς Νομαρχίας προσδιορισθέντα χρόνον καὶ τόπον, ἡ δὲ διαλογὴ ἐγένετο δημοσίᾳ καὶ κατὰ τὸ ἀποτέλεσμα αὐτῆς ἔλαβον ψήφους οἱ ΚΚ. Ἰω. Σαγρέδος 1777, Παναγιώτης Ψάθης 1581, Ἀντ. Ἀρμάος 1487, ἀπέναντι 2278 ψηφοφορησάντων.

Κατὰ τῆς ἐκλογῆς διευθύνθη πρὸς τὴν Βουλὴν ἀναφορὰ ὑπὸ τοῦ Κ. Εὐστρ. Παρίση, δι' ἧς αἰτεῖ τὴν ἀκύρωσιν τῆς ἐκλογῆς ὅλων τῶν δήμων τῆς ἐπαρχίας Τήνου. Ἐν τῇ ἐνστάσει αὐτῇ οὐδένα λόγον βάσιμον ἢ ἐπὶ πραγμάτων στηριζόμενον φέρει. Κατηγορεῖ διὰ λόγων μόνον ὅτι οἱ διοικητικοί, οἰκονομικοὶ καὶ δημοτικοὶ ὑπάλληλοι ἠπείλουν καὶ παρέπειθον τοὺς ἐκλογεῖς, ἀλλ' οὐδεμία ἰσχυρὰ περὶ τούτων ἀπόδειξις παρουσιάζεται. Ἐκ τῶν ὁμοειδῶν τούτων κατὰ τῆς ἐκλογῆς ἐνστάσεων μία παρουσιάζεται ὀλίγον ἰσχυρά, ὅτι ἐνῷ ἅπαντα τὰ ψηφοδέλτια φέρουσι τὸ ὄνομα Ἀντώνιος Ἀρμάος Δήμαρχος, ὑγδοήκοντα ἐξαιρετικῶς, φέρουσιν ἁπλῶς τὸ ὄνομα ἄνευ τοῦ ἐπαγγέλματος ἢ ἄλλου τινὸς τίτλου διακριτικοῦ. Εἶναι βέβαιον ὅτι ἐπειδὴ ὑπάρχουσι καὶ ἄλλοι Ἀντώνιοι Ἀρμάοι κατὰ τὴν ἐπαρχίαν ἐκείνην, δύναται νὰ προκύψῃ ἀμφιβολία τις, ἀλλ' ἐπειδὴ οὐδέποτε ἄλλος Ἀντώνιος Ἀρμάος ἐψηφοφορήθη βουλευτὴς οὐδ' ἐπαρουσιάσθη δι' ἐνστάσεώς του τοιοῦτος, ζητῶν νὰ καταλογισθῶσιν ἐπ' ὀνόματί του αἱ ψῆφοι αὗται, ἄλλως δὲ καὶ τούτων ἀφαιρουμένων ὁ Ἀντώνιος Ἀρμάος ἔχει ἀρκούντως τὴν ἀπόλυτον πλειονοψηφίαν·

Θεωρῆσαν μετ' ἀκριβείας ἐπίσης τὰ πρακτικὰ τῶν καθημερινῶν ψηφοφοριῶν ὅλων τῶν δήμων, εὗρεν ὅτι οὐδεμία ἔνστασις οὐσιώδης παρουσιάζεται, εἰμὴ πότε δι' ἓν ὄνομα, πότε διὰ δύω, καθ' ὅλον τὸ ὀκταήμερον διάστημα τῆς ψηφοφορίας. Ἀπεναντίας βεβαιοῦται παρ' ὅλων καθ' ἑσπέραν ἐν τῇ σφραγίσει τῶν καλπῶν ὅτι ἡ ψηφοφορία καθ' ὅλον τὸ διάστημα διεξήχθη ἐν ἡσυχίᾳ, τάξει καὶ νομιμότητι.

Ἐπειδὴ κατὰ τὰ ἐκτεθέντα ἡ ἐκλογὴ διεξήχθη καθ' ὅλας τὰς νομίμους διατάξεις, οἱ δ' ἐκλεχθέντες ἔχουν τὰ παρὰ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα καὶ ἐξελέχθησαν δι' ἀπολύτου πλειονοψηφίας·

Διὰ ταῦτα τὸ τμῆμα γνωμοδοτεῖ νὰ ἐπικυρωθῇ ἡ ἐκλογὴ τῆς ἐπαρχίας Τήνου καὶ ν' ἀναγνωρισθῶσι νόμιμοι βουλευταὶ

οἱ ΚΚ. Ἰωάννης Σαγρέδος, Παναγ. Τάθης καὶ Ἀντώνιος Ἀρμάος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 11 Νοεμβρίου 1859.

Τὰ μέλη

Δημ. Καλλιφρονᾶς.
Νικ. Χ. Παναγιώτου.
Ἰω. Α. Μανιώτης.
Ν. Β. Γκίνης.
Ι. Ν. Ταμπακόπουλος.
Ν. Μοσχούλας.
Ἐμμ. Μελετόπουλος.
Γ. Διαμάντης.
Ἰω. Σωτηριάδης.
Φ. Φιλῶνος.
Π. Ῥεβελάκης.

Ὁ εἰσηγητὴς
Γρηγ. Μανοῦσος.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Τὸ Δον τμῆμα τῆς Βουλῆς λαβὸν ὑπ' ὄψιν καὶ διελθὸν μετ' ἐπιστασίας τὰ πρακτικὰ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Κέας, συγκειμένης ἐκ τῶν δήμων Κέας, Κύθνου, Δρυοπίδος καὶ Σερίφου, παρατηρεῖ ὅτι ἅπασαι αἱ προκαταρκτικαὶ ἐργασίαι τῆς ἐκλογῆς διεξήχθησαν κατὰ τοὺς νομίμους τύπους.

Ἡ ψηφοφορία ἀρξαμένη, συμφώνως μὲ τὸ πρόγραμμα τοῦ Νομάρχου Κυκλάδων, τὴν 20 Σεπτεμβρίου, ἐπεραιώθη τὴν 27 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς διαρκέσασα ὀκτὼ κατὰ συνέχειαν ἡμέρας. Εἰς ὅλους τοὺς δήμους ἐψηφοφόρησαν 1941 ψηφοφόροι, ἐξ' ὧν ἔλαβον ὁ μὲν Π. Ῥεβελάκης ψήφους 1074, ὁ Κ. Κυπριάδης 1007, ὁ Ἐμμ. Ἀντίπας 980 καὶ ὁ Α. Σοριανὸς 726. Ἑπομένως οἱ δύω πρῶτοι Π. Ῥεβελάκης καὶ Κ. Κυπριάδης ἀνεδείχθησαν λαβόντες τὴν ἀπόλυτον πλειοψηφίαν.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐκλογῆς ἐγένοντο ἑκατέρωθεν τῶν ἀνταγωνισθέντων μερῶν διάφοροι ἐνστάσεις σημειωμέναι ἐν τοῖς πρακτικοῖς, ἐδόθησαν δὲ καὶ ἄλλαι ὁμοίας φύσεως μετὰ τὴν ψηφοφορίαν καὶ τὴν διαλογὴν ἃς αἱ ἐφορευτικαὶ ἐπιτροπαὶ ἔκριναν ὡς ἀνυποστάτους.

Τὰς ἐνστάσεις ταύτας θεωρεῖ καὶ τὸ τμῆμα ὡς ἐπουσιώδεις καὶ ὡς μὴ στηριζομένας εἰς οὐδεμίαν ἀπόδειξιν. Τοιαύτην ἐπίσης θεωρεῖ καὶ τὴν ἔνστασιν ὅτι κακῶς κατελογίσθησαν ὑπὲρ τοῦ Ἐμμ. Ἀντίπα αἱ 980 ψῆφοι καὶ ὑπὲρ τοῦ Κ. Κυπριάδου ἓξ, διὰ τὸν λόγον ὅτι ἔθεν ὅτι ὑπάρχουν καὶ ἕτερα πρόσωπα ὑπὸ τὸ αὐτὸ ὄνομα, καθόσον τὰ δύω ταῦτα πρόσωπα εἶναι τὰ γνωστὰ ὡς ψηφοφορούμενα. Μίαν μόνην ἔνστασιν ἐθεώρησε τὸ τμῆμα δυναμένην νὰ παριληφθῇ καὶ ἀναπτυχθῇ εἰς τὴν ἔκθεσιν

ταύτην, μολονότι καὶ αὕτη ἐν μέρει μὲν δὲν εἶναι ἀληθής, ἐν γένει δὲ οὐδεμίαν δύναται νὰ φέρῃ ἀλλοίωσιν εἰς τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς· περιστρέφεται δὲ αὕτη εἰς τὸ ὅτι εἰς τοὺς δήμους Κύθνου καὶ Δρυοπίδος ἐψηφοφόρησαν ὁ Ἰωάννης Α. Καζούρης, ὁ Ἀντώνιος Γ. Δακουτάρης, ὁ Στομάτιος Μπούχλας, ὁ Γ. Πανόριας καὶ ὁ Ζαφείριος Γ. Γονίδης, χωρὶς νὰ εἶναι ἐγγεγραμμένοι διόλου εἰς τοὺς βουλευτικοὺς καταλόγους. Ὁ λόγος δὲν εἶναι ἀληθὴς, διότι ὁ μὲν πρῶτος, τρίτος καὶ τέταρτος εἰσὶν ἐγγεγραμμένοι ὑπὸ τοὺς ἀριθ. 236, 419 καὶ 27 τοῦ βουλευτικοῦ καταλόγου Κύθνου, ὁ δεύτερος δὲν φαίνεται ψηφοφορήσας, καὶ ὡς πρὸς τὸν πέμπτον δὲν ὑπάρχει ἀπόδειξις. Ἐπίσης δὲν εἶναι ἀληθὴς ἡ ἔνστασις ὅτι εἰς τὸν δῆμον Σερίφου ἐψηφοφόρησάν τινες δὶς, διότι ἐκ τῆς παραβολῆς τοῦ βουλευτικοῦ καταλόγου μετὰ τοῦ πρωτοκόλλου τῆς ψηφοφορίας, ἐξάγεται ὅτι ἅπαντες οἱ ψηφοφορήσαντες εἰσὶ διακεκριμένοι διὰ τῆς ἡλικίας καὶ τοῦ ἐπαγγέλματός των, καὶ ἐγγεγραμμένοι εἰς τοὺς βουλευτικοὺς καταλόγους, ἐκτὸς τοῦ Ζώρτση Ζαχαρία, τοῦ ὁποίου ὅμως ἡ ψῆφος δὲν φαίνεται καταλογισθεῖσα κατὰ τὴν διαλογὴν, διότι ἀντὶ 674 ψηφοφορησάντων κατελογίσθησαν ψῆφοι 673. Τοιουτοτρόπως ἡ ἔνστασις περιορίζεται εἰς εἴκοσι καὶ μίαν ψῆφους ῥιφθείσας εἰς τὴν κάλπην τοῦ δήμου Κέας ἀπὸ πολίτας μὴ ἐγγεγραμμένους ἔθεν εἰς τὸν κατάλογον τοῦ δήμου τούτου, ἀλλ' οἱ ψηφοφορήσαντες οὗτοι εἶκοσι καὶ εἷς τὸν ἀριθμὸν, ἐκτὸς ὅτι κατὰ τὸ ἀπὸ 10 8βρίου 1859 καὶ ὑπ' ἀριθ. 764 πιστοποιητικὸν τοῦ Δημάρχου Κέας, ὅπερ ὡς δημόσιον ἔγγραφον ἀποτελεῖ πλήρη ἀπόδειξιν, καὶ κατὰ τὴν βεβαίωσιν τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς, εἰσὶ δημόται Κεῖοι, αὐτόχθονες Ἕλληνες, ἔχοντες τὸ δικαίωμα τοῦ ψηφοφορεῖν καὶ ἐγγεγραμμένοι εἰς τοὺς ὁριστικοὺς βουλευτικοὺς καταλόγους τῶν παρελθόντων ἐτῶν ὑπὸ τοὺς ἀριθ. 34, 19, 1000, 1081, 553, 619, 1079, 53, 555, 24, 38, 25, 265, 571, 28, 217, 147, 662, 659, 649, χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ πρᾶξις τοῦ ὁρκωτικοῦ Δικαστηρίου περὶ διαγραφῆς αὐτῶν, ἑπομένως οὗτοι δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν ὡς ἔχοντες κεκτημένον τὸ δικαίωμα τοῦ ψηφοφορεῖν καὶ ὡς νομίμως ψηφοφορήσαντες σύμφωνα καὶ μὲ τὴν ἀρχὴν ἣν ἡ ἐθνοσυνέλευσις κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ περὶ ἐκλογῆς τῶν βουλευτῶν νόμου καθιέρωσε, καὶ καθ' ἣν ὁ βουλευτικὸς κατάλογος εἶναι ἀμετάβλητος, κατὰ τοσοῦτον δὲ μόνον μεταβάλλεται κατ' ἔτος καθόσον διὰ πράξεων τοῦ ὁρκωτικοῦ Δικαστηρίου ἐξαλείφονται οἱ ἀπολέσαν-

τες τὸ δικαίωμα τοῦ ψηφοφορεῖν καὶ ἐγγράφονται οἱ ἀποκτήσαντες αὐτό, (Πρακτικὰ ἐθνοσυνελεύσεως Σελ. 625).

Μολαταῦτα καὶ ἂν ὑποτεθῇ ὅτι ἄνευ δικαιώματος ἐψηφοφόρησαν, ὄχι μόνον διότι ἕνεκα τῆς μυστικότητος τῆς ψηφοφορίας δὲν εἶναι δυνατὸν ν' ἀποδειχθῇ, ἀλλ' οὔτε κἂν ἀποδεικνύεται ὅτι ἐψηφοφόρησαν ὑπὲρ τῶν ἀνταγωνιζομένων Κ. Κυπριάδου καὶ Α. Σοφιανοῦ, ἀλλὰ καὶ διότι αἱ ψῆφοι αὗται ἢ πρέπει νὰ ἐκπεσθῶσιν ἀπὸ τοὺς Π. Ῥεβελάκην καὶ Ἐμμ. Ἀντίπαν ὡς λαβόντας τὰς πλειοτέρας ψήφους εἰς τὴν κάλπην τοῦ δήμου Κέας, κατὰ τὴν ἀρχὴν ἣν καθιέρωσεν ἡ Βουλὴ κατὰ τὴν ἐξέλεγξιν τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς τῆς αὐτῆς ἐπαρχίας Κέας, τῆς Δης. βουλευτ. Περιόδου (ὅρα πρακτικὰ τῆς Βουλῆς τοῦ ἔτους 1851 Σελ. 136 καὶ ἑπομ.) ἢ πρέπει νὰ ἐκπεσθῶσι κατ' ἀναλογίαν καὶ ἀπὸ τοὺς τέσσαρας ψηφοφορηθέντας, ὑποτιθεμένου ὅτι ἅπαντες οὗτοι ὠφελήθησαν ἐκ τῶν ψήφων τῶν παρανόμως δοθεν ψηφοφορησάντων εἴκοσι καὶ ἑνός, εἰς τοιαύτην δὲ περίπτωσιν ὁ μὲν Π. Ῥεβελάκης καὶ Κ. Κυπριάδης, καὶ ἀφαιρουμένων ἀφ' ἑκάστου αὐτῶν εἴκοσι καὶ μιᾶς ψήφων, μένουσιν ἔχοντες τὴν ἀπόλυτον πλειοψηφίαν, ἀφαιρουμένων δὲ εἴκοσι μιᾶς ψήφων ἀπὸ τὴν μερίδα τοῦ Ἐμ. Ἀντίπα, οὗτος μένει ἔχων ψήφους 959, ἑπομένως καὶ ὀλιγωτέρας τοῦ Κυρίου Κ. Κυπριάδου, καὶ ἐλάσσονας τοῦ ἀπαιτουμένου ἀριθμοῦ διὰ τὴν ἀπόλυτον πλειοψηφίαν. Τέλος καὶ ἂν αἱ εἴκοσι καὶ μία ψῆφοι ἀφαιρεθῶσιν ἀπὸ μόνους τοὺς πλειοψηφίσαντας ἐν γένει Π. Ῥεβελάκην καὶ Κ. Κυπριάδην, πάλιν οὗτοι μένουσιν ἔχοντες καὶ πλειοτέρας τοῦ Ἐμμ. Ἀντίπα ψήφους καὶ τὴν ἀπόλυτον πλειοψηφίαν.

Ἑπομένως τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς οὐδαμῶς μεταβάλλεται (ὅρα πρακτικὰ τῆς ἐθνοσυνελεύσεως Σελ. 637.)

Ἐπειδὴ οἱ ἐκλεχθέντες ἔχουσι τὰ παρὰ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα, διὰ ταῦτα τὸ τμῆμα γνωμοδοτεῖ νὰ θεωρηθῇ ὡς κῦρος ἔχουσα ἡ ἐνεργηθεῖσα βουλευτικὴ ἐκλογὴ τῆς ἐπαρχίας Κέας, καὶ ν' ἀναγνωρισθῶσιν ὡς νόμιμοι αὐτῆς βουλευταὶ οἱ Κύριοι Π. Ῥεβελάκης καὶ Κ. Κυπριάδης.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 14 Νοεμβρίου 1859.

Τὰ μέλη

Α. Χ. Ἀναργύρου,	Α. Ῥενουάρδος,	Ἐμ. Τσοῦχλος,
Χ. Α. Χριστόπουλος,	Ν. Τσαβέλλας,	Α. Ζέρβας,
Δ. Κουμουνδουράκης,	Στ. Δούκας,	Κίμων Χριστοδούλ.
Α. Χαραλάμπης,	Γ. Ν. Καΐρης,	Β. Ρ. Παλαμίδης.»

Ἐρωτηθεῖσα δὲ ἡ Βουλὴ ἐφ' ἑκατέρας αὐτῶν παρεδέχθη δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως τὸ ἔγκυρον τῶν ἐκλογῶν κατὰ τὴν γνώμην τῶν ἁρμοδίων τμημάτων καὶ νομίμους βουλευτὰς τῆς μὲν ἐπαρχίας Τήνου τοὺς Ἰωάννην Σαγρέδον, Π. Ψάθην καὶ Α. Ἁρμάον· τῆς δὲ Κέας, τὸν Ποθ. Ῥεβελάκην καὶ Κ. Κυπριάδην, ἔχοντας καὶ τὰ παρὰ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα.

Κηρύξαντος δὲ τοῦ Προέδρου τὸ ἀποτέλεσμα καὶ ἀναβληθείσης διὰ τὴν αὔριον τῆς ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Αἰγίου ἐκθέσεως, παρελθὼν ὁ εἰσηγητὴς ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Μαντινείας, ἀνέγνω ἔκθεσιν ἐπ' αὐτῆς, ἔχουσαν οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Τὸ πρῶτον τμῆμα τῆς Βουλῆς συγκείμενον ἐκ τῶν κληρωθέντων μελῶν αὐτοῦ·

Συνελθὸν σήμερον τὴν δεκάτην τρίτην τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου τοῦ 1859 ἔτους ἐντὸς τοῦ βουλευτικοῦ καταστήματος, ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν καὶ διῆλθε μετ' ἀκριβείας τὸν φάκελλον τῶν ἐγγράφων τῶν ἀφορώντων τὴν βουλευτικὴν ἐκλογὴν τῆς ἐπαρχίας Μαντινείας, συγκειμένης ἀπὸ τοὺς δήμους Τριπόλεως, Βαλτετσίου, Καλτεζῶν, Τεγέας, Κορυθίου, Μαντινείας, Ὀρχομενοῦ, Φαλάνθου καὶ Νάσσωνος, ἀφ' οὗ προηγουμένως τὰ ἔγγραφα ταῦτα ἐπεξειργάσθησαν ὑπὸ τριῶν ἐκ τῶν μελῶν τοῦ τμήματος, ἐκλεχθέντων κατὰ τὸ ἄρθ. 3 τοῦ κανονισμοῦ, ἐξ ὧν ἐξήγαγε τὰ ἑξῆς·

Ὅτι καθ' ὅλους τοὺς ἀνωτέρω δήμους αἱ προκαταρτικαὶ ἐργασίαι διὰ τὴν ἐκλογὴν ταύτην ἐνηργήθησαν ἐν τάξει καὶ σύμφωνα μὲ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 8—15 τοῦ περὶ ἐκλογῆς τῶν βουλευτῶν νόμου, καθὼς ἐπίσης καὶ αἱ κληρώσεις τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν συμφώνως μὲ τὸ ἄρθρ. 18 τοῦ αὐτοῦ νόμου, καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ νομάρχου Ἀρκαδίας, δημοσίᾳ καὶ εἰς ὡρισμένας ἐν ἑκάστῳ τῶν δήμων ταύτων ἡμέρας, κατὰ τὰς εἰς τὸν φάκελλον τῶν ἐκλογικῶν ἐγγράφων συνημμένας ἐπισήμους ἐκθέσεις.

Ὅτι μετὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ προγράμματος τοῦ νομάρχου, δημοσιευθέντος ἐν τάξει, προσδιορισθείσης ἡμέρας τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐκλογῆς τῆς 9 7βρίου ε. ε. ἤρξατο αὕτη συγχρόνως καθ' ὅλους τοὺς δήμους· καὶ εἰς μὲν τοὺς λοιποὺς ὀκτὼ, πλὴν ἐκείνου τῆς Μαντινείας, ἐξηκολούθησεν ἀδιακόπως ἡ ψηφοφορία ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης μέχρι τῆς Δ ὥρας Μ. Μ. τῆς δεκάτης ἕκτης τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἤτοι ἐπὶ ὀκτὼ ὁλοκλήρους ἡμέρας, εἰς δὲ τὸν δή-

μον Μαντινείας διεκόπη τὴν δευτέραν ἡμέραν τῆς ψηφοφορίας διὰ τὴν ἀπουσίαν τριῶν μελῶν τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς, καὶ ἕνεκα τούτου διὰ νέας προκηρύξεως τοῦ νομάρχου, ἐκδοθείσης τὴν αὐτὴν ἡμέραν τῆς διακοπῆς, παρετάθη ἐπὶ μίαν ἔτι ἡμέραν ἡ ψηφοφορία εἰς τὸν δῆμον τοῦτον καὶ ἐξηκολούθησεν ἐπὶ ὀκτὼ ὁλοκλήρους ἡμέρας μέχρι τῆς 4 ὥρας Μ. Μ. τῆς δεκάτης ἑβδόμης τοῦ αὐτοῦ μηνὸς 7βρίου.

Ὅτι καθ' ὅλους τοὺς δήμους τῆς ἐπαρχίας ταύτης διετηρήθη κατὰ τὴν ὀκταήμερον διάρκειαν τῆς ψηφοφορίας ἄκρα ἡσυχία καὶ τάξις αὐστηρὰ, καὶ οὐδεμία ἐγένετο κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ἔνστασις εἰς τοὺς λοιποὺς δήμους πλὴν τῆς Μαντινείας, εἰς ὃν τὴν 11 τοῦ μηνὸς δύω δημόται καὶ ψηφοφόροι τοῦ αὐτοῦ δήμου παρουσίασαν δύω ἐκθέσεις, καὶ διὰ μὲν τῆς πρώτης ἐπέκρινον τὴν ἀπουσίαν τῶν μελῶν τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς τὴν προτεραίαν ἡμέραν, διὰ δὲ τῆς δευτέρας ἐνίσταντο ὅτι ἐψηφοφόρησαν τὴν πρώτην ἡμέραν ἓξ ψηφοφόροι μὴ ἐγγεγραμμένοι εἰς τὸν βουλευτικὸν κατάλογον.

Ὅτι κατὰ τὸ ὀκταήμερον τοῦτο διάστημα τῆς ψηφοφορίας ἐψηφοφόρησαν ἐκλογεῖς·

Εἰς μὲν τὸν	δῆμον	Τριπόλεως	.....	1073
»	»	»	Καλτεζῶν	820
»	»	»	Τεγέας	963
»	»	»	Κοριθίου	531
»	»	»	Μαντινείας	930
»	»	»	Ὀρχομενοῦ	820
»	»	»	Νάσσωνος	347
»	»	»	Φαλλάνθου	864
			Τὸ ὅλον	6895

ἀπέναντι τῶν εἰς τοὺς βουλευτικοὺς καταλόγους τῆς ἐπαρχίας σημειουμένων ψηφοφόρων ἐννέα χιλιάδων, ἑξακοσίων ἑβδομήκοντα πέντε.

Ὅτι μετὰ τὸ πέρας τῆς ψηφοφορίας, ὅλαι αἱ κάλπαι τῶν δήμων, συνοδευόμεναι ὑπὸ τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν καὶ τῆς διὰ τὴν τάξιν καὶ ἡσυχίαν διωρισμένης δημοσίας δυνάμεως, μετεφέρθησαν ἀσφαλῶς εἰς Τρίπολιν, πρωτεύουσαν τῆς ἐπαρχίας, ἐντὸς τοῦ προσδιωρισμένου διὰ τοῦ προγράμματος εὐρυχωροτέρου ναοῦ τῆς πόλεως, ὅπου, βεβαιωθέντος τοῦ ἀλυμάντου τῶν σφραγίδων μιᾶς ἑκάστης τῶν καλπῶν, ἐνηργήθη δημοσίᾳ ἐνώπιον ἁπασῶν τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν ὅλων τῶν δήμων καὶ

ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ νομάρχου, ἐκ δὲ τοῦ ἀποτελέσματος ἐξήχθη ὅτι ἐκ τῶν εἰς τὸν ἐκλογικὸν ἀγῶνα ἐκτεθέντων ὑποψηφίων ἔλαχον ψήφων ὡς ἑξῆς·

Δῆμοι	Β. Ρ. Παλαμίδης	Ἀλ. Ἀλεξανδρόπουλος	Ι. Ταμπακόπουλος	Γ. Ῥεβελιώτης	Β. Δημητρακόπουλος	Θ. Πετρινὸς
Τριπόλεως	880	920	768	713	300	404
Βαλτετζίου	547	547	547	547		
Καλτεζῶν	820	819	812	811	8	9
Κοριθίου	144	451	345	398	159	174
Ὀρχομενοῦ	747	758	751	651	227	55
Νάσσωνος	323	291	286	333	77	75
Τεγέας	960	962	960	952	4	6
Φαλάνθου	540	66	316	27	863	723
Μαντινείας	920	928	907	804	106	61
Ὅλον	6181	5742	5692	5242	1744	1508

Καὶ ἄλλοι ὀλιγωτέρας.

Ὅτι μετὰ τὸ πέρας τῆς γενικῆς διαλογῆς τῶν ψήφων τῆς ἐπαρχίας, οἱ μὲν ΚΚ. Β. Π. Δημητρακόπουλος καὶ Θ. Μ. Πετρινὸς ἐπαρουσίασαν ἑπτὰ ἐνστάσεις χωριστὰς, ἀποτεινομένας εἰς τὴν Βουλὴν, τὴν μὲν πρώτην κατὰ τῆς ἐκλογῆς τοῦ δήμου Τριπόλεως,

Τὴν δευτέραν κατ' ἐκείνης τοῦ δήμου Βαλτετσίου,

Τὴν τρίτην κατὰ τῆς ἐκλογῆς ἐπίσης τοῦ δήμου Μαντινείας,

Τὴν τετάρτην ἐναντίον τῆς τοῦ δήμου Κοριθίου,

Τὴν πέμπτην ἐναντίον ἐκείνης τοῦ δήμου Τεγέας,

Τὴν ἕκτην ἐναντίον τῆς τοῦ δήμου Καλτεζῶν, καὶ

Τὴν ἑβδόμην κατὰ τῆς ἐκλογῆς τῶν δήμων Ὀρχομενοῦ καὶ Νάσσωνος, δι' ὧν ἐκθέτουσιν ὅτι καθ' ὅλους τοὺς ἄνω εἰρημένους δήμους ἐπειθαναγκάσθησαν πολλοὶ ψηφοφόροι ὑπὸ τῶν δημοτικῶν ὑπαλλήλων νὰ ψηφοφορήσωσιν ὑπὲρ τῶν ἀντιθέτων των· ἰδίως δὲ ὅτι οἱ κατὰ τὴν 12 τοῦ μηνὸς 7βρίου εἰς τὸν κατάλογον τῆς ψηφοφορίας ἐγγεγραμμένοι πεντήκοντα τέσσαρες ψηφοφόροι ἐνεγράφησαν ἀπὸ τὰ μέλη τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς καὶ ἄλλους παρευρεθέντας, χωρὶς νὰ ψηφοφορήσῃ οὐδὲ εἷς τὴν ἡμέραν ἐκείνην, καὶ ὅτι εἰς τὸν δῆμον Μαντινείας ἡ ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ, ἀφ' οὗ μέχρι τῆς 15 τοῦ μηνὸς, καθ' ἣν συνεπλη-

ρώθη ὁ ἀριθ. 631 ψηφοφόρων, ἐδείχθησαν ἡσύχως τὸν παρ' αὐτῶν διωρισμένον διὰ τὴν καταγραφὴν τῶν ψηφοφόρων, τὸν ἀπέβαλον μετὰ ταῦτα. Εἰς δὲ τοὺς δήμους Ὀρχομενοῦ καὶ Νάσσωνος ἐψηφοφόρησαν εἰς μὲν τὸν πρῶτον ἑκατὸν πεντήκοντα πέντε, εἰς δὲ τὸν δεύτερον ἑβδομήκοντα ἑπτὰ λίκες.

Οἱ δὲ ἐπιτυχόντες ὡς πλειονοψηφήσαντες ΚΚ. Β. Ρ. Παλαμίδης, Α. Ἀλεξανδρόπουλος. Ι. Ταμπακόπουλος καὶ Γ. Ῥεβελιώτης, κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον παρουσίασαν ἀντίστασιν γενικὴν καθ' ὅλων τῶν ἄνω ἐκτεθεισῶν ἐνστάσεων, ἀποκρούοντες τοὺς ἐν αὐταῖς ἐκτεθειμένους λόγους καὶ γεγονότα ὡς μὴ ἀληθῆ καὶ ὡς ἀόριστα καὶ ἀβάσιμα, συγχρόνως δὲ καὶ ἔνστασιν κατὰ τῆς ἐκλογῆς τοῦ δήμου Φαλλάνθου, καὶ ἐν μέρει κατ' ἐκείνης τοῦ δήμου Κορυθίου, δι' ἧς ἐκθέτουσιν ὅτι εἰς μὲν τὸν πρῶτον ἐψηφοφόρησαν δέκα ὀκτὼ ψηφοφόροι, ὀνομαστὶ ἀναφερόμενοι, πρώην δημόται Φαλλάνθου, νῦν δὲ διαφόρων δήμων τῆς Μεσσηνίας, ἐξ ὧν εἷς ἐπαρχιακὸς σύμβουλος Πύλου· ἔτι δ' ἑπτὰ τὸν ἀριθμὸν ὀνομαστὶ καὶ οὗτοι ἀναφερόμενοι, στερηθέντες τῶν πολιτικῶν των δικαιωμάτων συνεπείᾳ δικαστικῶν ἀποφάσεων, εἰς δὲ τὸν δεύτερον ὅτι ἐπηρεάσθησαν πολλοὶ ψηφοφόροι ὑπὸ τοῦ δημάρχου καὶ τοῦ γραμματέως του ὑπὲρ τῶν ἀντιθέτων των.

Ἑτέραν δὲ ἔνστασιν ἐπαρουσίασε δημότης τις καὶ ψηφοφόρος τοῦ δήμου Φαλλάνθου κατὰ τῆς ἐκλογῆς τοῦ δήμου τούτου ἐκθέτων τὰ αὐτὰ ὡς ἀνωτέρω γεγονότα.

Ἐπὶ τῶν ἐνστάσεων τούτων ἁπασῶν τὰ μέλη τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν ὅλων τῶν δήμων τῆς ἐπαρχίας, πλὴν ἑνός, τοῦ Μάρκου Ἀγγελοπούλου, μέλους τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ δήμου Τριπόλεως, δι' ἐκθέσεώς των, καταχωρισθείσης εἰς τὸ πρωτόκολλον τῆς γενικῆς διαλογῆς, ἀποκρούουν ὡς μὴ βασίμους τοὺς εἰς τὰς ἐνστάσεις τῶν ἀνταγωνισαμένων εἰς τὸν βουλευτικὸν ἀγῶνα Β. Π. Δημητρακοπούλου καὶ Θ. Μ. Πετρινοῦ λόγους. Συγχρόνως δὲ βεβαιοῖ ἡ ὁλομέλεια τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν ὅτι αἱ ἐκλογαὶ καθ' ὅλους τοὺς δήμους ἐνηργήθησαν ἐν πληρεστάτῃ ἡσυχίᾳ καὶ τάξει καὶ νομιμότητι. Ἡ δὲ ἐπαγρύπνησις τῶν κατὰ δήμους δημοτικῶν ἀρχῶν, καὶ ἰδίως ἐν τῇ πρωτευούσῃ τῆς ἐπαρχίας διὰ τὴν τάξιν καὶ ἡσυχίαν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἐκλογικοῦ ἀγῶνος δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἐπέμβασις, καὶ ἀποκρούει συνάμα μετὰ τῶν τεσσάρων μελῶν τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ δήμου Τριπόλεως καὶ τὰ παρὰ τοῦ ἑνὸς μέλους τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς ταύτης, τοῦ Μάρκου Ἀγγελοπούλου, ἐκτιθέντα ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ τῆς διαλογῆς ὡς λαβόντα δῆθεν χώραν ἐν τῷ οἰκείῳ αὐτῶν δήμῳ, ὡς μὴ ἀληθῆ καὶ ὡς ὅλως ἀνύπαρκτα.

Σκεπτόμενον δ' ἐπὶ τούτων ἁπάντων τὸ τμῆμα θεωρεῖ καὶ πείθεται ἀδιστάκτως, ὅτι καθ' ὅλους τοὺς δήμους τῆς ἐπαρχίας Μαντινείας αἱ διὰ τὴν ἐνεστῶσαν ς'. βουλευτικὴν περίοδον προκαταρκτικαὶ ἐκλογικαὶ πράξεις, μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ψηφοφορίας ἀπαιτούμεναι ὑπὸ τοῦ νόμου, ἐνηργήθησαν ἐν τάξει καὶ νομιμότητι πλήρει, οὐδεμία δὲ κατὰ τῶν τοιούτων πράξεων ἐγένετο ἔνστασις.

Ὅτι κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ψηφοφορίας εἰς ὅλους ἐπίσης τοὺς δήμους ἐτηρήθη μεγάλη ἡσυχία καὶ τάξις αὐστηρά, καὶ ὅτι οὐδὲν τῶν εἰς τὰς ἐκ μέρους τῶν δύω ἀποτυχόντων εἰς τὸν ἐκλογικὸν ἀγῶνα ἐπενεχθείσας ἐνστάσεις ἀναφερομένων γεγονότων ἐξάγεται ὅτι ἔλαβε χώραν, μήτε ὥρισαν οὐδαμοῦ οἱ ἐνιστάμενοι.

Ὅτι καθόσον ἀφορᾷ ἰδίως τὴν γενομένην κατὰ τῆς ἐκλογῆς τοῦ δήμου Βαλτετσίου ἔνστασιν περὶ τοῦ ὅτι οἱ 54 ψηφοφόροι, οἵτινες φαίνονται μόνοι ὡς ψηφοφορήσαντες τὴν 12 τοῦ μηνὸς Ἰουλίου, δὲν ἐψηφοφόρησαν πραγματικῶς, διότι οὐδεὶς προσῆλθε νὰ ψηφοφορήσῃ τὴν ἡμέραν ἐκείνην, καθ' ὃ ἀσχολουμένων τῶν ψηφοφόρων εἰς τὰς γεωργικὰς ἀσχολίας των καὶ ἄλλων εἰς τὴν ἀγορὰν τῆς Τριπόλεως ἀπελθόντων· τὸ τμῆμα θεωρεῖ καὶ ταύτην ὅλως ἀβάσιμον καὶ ἀνυπόστατον, διότι ἡ αἰτία τῶν γεωργικῶν ἐργασιῶν ἢ καὶ ἡ εἰς τὴν ἀγορὰν τῆς πόλεως ἄφιξις δὲν ἐμπόδισε καὶ τοὺς τῶν λοιπῶν δήμων κατοίκους νὰ μεταβῶσιν εἰς τὸν οἰκεῖον δῆμον νὰ ψηφοφορήσωσι, καὶ οὐδ' ὑφίστατο ἡ ἀνάγκη δι' ἣν τὰ μέλη τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς, ἐν οἷς ἐμπεριλαμβάνετο καὶ ὁ δήμαρχος αὐτὸς Ἀναγνώστης Ντέντες, ὁ παρευρισκόμενος κατὰ τὴν ψηφοφορίαν διὰ τὴν τάξιν καὶ ἡσυχίαν ἐνωματάρχης τῆς χωροφυλακῆς, καὶ ἄλλοι παρευρεθέντες, πρὸς οὓς ἀπεδόθη ἡ ἀξιόποινος τῆς νοθεύσεως καὶ πλαστογραφίας πρᾶξις, νὰ κάμωσι χρῆσιν τοιούτου μέσου πρὸς ὄφελος τρίτων διὰ πεντήκοντα τέσσαρας ψηφοφόρους, ἐν ᾧ εἶναι ἀπίθανον τὸ νὰ μὴ ἐγίνωσκον οὗτοι ὅτι οἱ ἤδη ἐπιτυχόντες ἐπλειονοψήφουν εἰς τοὺς περισσοτέρους δήμους, ὡς καὶ διὰ τοῦ ἀποτελέσματος ἀνεδείχθη. Ἄλλως τε εἶχον στάδιον νὰ ῥίψωσι πλείονα ψηφοδέλτια ἀφ' οὗ ὁ κατάλογος περιεῖχεν ὀκτακοσίους τριάκοντα ὀκτὼ ψηφοφόρους. Ἐπομένως ἡ τοιαύτη πρᾶξις, ὡς βεβαιοῦται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 566 καὶ ἀπὸ 6 τοῦ ἰσταμένου μηνὸς ε. ε. βουλεύματος τοῦ δικαστικοῦ συμβουλίου τῶν ἐν

Τριπόλει πλημμελειοδικῶν, ὅπερ οἱ ἀναδειχθέντες βουλευταὶ παρουσίασαν εἰς τὸ τμῆμα, κατόπιν δικαστικῆς ἀνακρίσεως ἐνεργηθείσης συνεπείᾳ μηνύσεως τῶν ἐνισταμένων πρὸς τὸν παρὰ τοῖς πλημμελειοδίκαις εἰσαγγελέα, ἀπεδείχθη ὡς μὴ ἀληθὴς καὶ ἀβάσιμος.

Ὅτι, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἐκ μέρους τῶν ἀναδειχθέντων βουλευτῶν γενομένας ἐνστάσεις ἐναντίον τῶν ἐκλογῶν τῶν δήμων Φαλλάνθου καὶ Κορυθίου, καὶ ἐκ μέρους τοῦ ψηφοφόρου Σταύρου Ἡλιοπούλου κατὰ μόνης τοῦ πρώτου δήμου·

Ἐπειδὴ τῶν γεγονότων τούτων δὲν φέρονται ἀφ' ἑνὸς ἀρκοῦσαι ἀποδείξεις, ἀφ' ἑτέρου δὲ καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν ἤθελον εἶσθαι ἀποδεδειγμένα ταῦτα δὲν ἠδύναντο νὰ καταστήσωσιν ἄκυρον τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ψηφοφορίας τοῦ περὶ οὗ πρόκειται δήμου, οὐδὲ ἡ κατὰ μέρος ἀφαίρεσις τῶν κατὰ παράβασιν τοῦ νόμου ψηφορορησάντων τυχὸν ἔχει ἐπιρροήν τινα ἐπὶ τοῦ συνόλου τῆς ἐκλογῆς καὶ αὐτοῦ τοῦ δήμου ἀκόμη, καὶ

Ἐπειδὴ, τούτων οὕτως ἐχόντων, ἡ προκειμένη βουλευτικὴ ἐκλογὴ θεωρεῖται καθ' ὁλοκληρίαν ἔγκυρος καὶ νόμιμος, κατὰ συνέπειαν δὲ καὶ οἱ δι' αὐτῆς ἀναδειχθέντες βουλευταὶ νόμιμοι καὶ ὡς τοιοῦτοι παραδεκτοὶ εἰς τὴν Βουλήν, ὡς ἔχοντες καὶ τὰς ὑπὸ τοῦ νόμου ἀπαιτουμένας ἰδιότητας·

Διὰ ταῦτα γνωμοδοτεῖ,

Νὰ κηρυχθῇ παρὰ τῇ Βουλῇ ὡς ἔγκυρος καὶ νόμιμος ἡ βουλευτικὴ ἐκλογὴ τῆς ἐπαρχίας Μαντινείας, πρὸς τὸ τέλος τοῦ νὰ κηρυχθῶσι νόμιμοι αὐτῆς βουλευταὶ διὰ τὴν ἐνεστῶσαν ἕκτην βουλευτικὴν περίοδον οἱ ΚΚ. Β. Ρ. Παλαμίδης, Ἀλέξανδρος Ἀλεξανδράπουλος, Ἰωάννης Ν. Ταμπακόπουλος, καὶ Γεώργιος Ν. Ῥεβελιώτης, ὡς ἔχοντες τὰς ἀπαιτουμένας ὑπὸ τοῦ νόμου ἰδιότητας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν δεκάτην τρίτην Νοεμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ πεντηκοστοῦ ἐννάτου ἔτους.

Τὰ μέλη

Ν. Πιερράκος,	Δ. Σακελλαριάδης,
Σ. Κοπανίτσας,	Ν. Σισίνης,
Δ. Κριεζώτης,	Ι. Σαγρέδος,
Ν. Πιπίνος,	Ι. Δελιγιάννης,
Λουκᾶς Στεφάνου,	Γ. Ι. Ἰατρός.
Εὐθ. Κεχαγιᾶς,	

Ὁ εἰσηγητὴς Γ. Σκοῦφος.

Ἡ δὲ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως ὡς ἔγκυρον τὴν βουλευτικὴν ἐκλογὴν Μαντινείας καὶ νομίμους αὐτῆς βουλευτὰς τοὺς Β. Παλαμίδην, Ἰω. Ταμπακόπουλον, Ἀλ. Ἀλεξανδρόπουλον καὶ Γ. Ῥεβελιώτην, ἔχοντας καὶ τὰ παρὰ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα.

Κηρύξαντος δὲ τοῦ Προέδρου τὸ ἀποτέλεσμα, ἀνεγνώσθη ἡ ἑπομένη ἔκθεσις ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Τροιζηνίας·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Τὸ ΣΤ'. τμῆμα τῆς Βουλῆς διελθὸν τὸν φάκελλον τῶν ἀπαρτιζόντων τὴν βουλευτικὴν ἐκλογὴν τῆς ἐπαρχίας Τροιζηνίας ἐγγράφων, συγκειμένης ἐκ τῶν δήμων Τροιζῆνος, Δρυόπης καὶ Μεθάνων, παρατηρεῖ, ὅτι αἱ προκαταρκτικαὶ ἐργασίαι ἅπασαι διεξήχθησαν κατὰ τοὺς νομίμους τύπους, ὅτι ἡ ψηφοφορία τῆς ἐκλογῆς ταύτης, ἀρξαμένη κατὰ τὸ ὑπὸ τοῦ Νομάρχου Ἀργολίδος πρόγραμμα, ἐτελείωσε μετὰ ὀκταήμερον διάστημα, καὶ ἐψηφοφόρησαν **1240** ἐκλογεῖς· ὅτι καθ' ὅλον τὸ διάστημα αὐτὸ οὐδεμία ἐδόθη, οὔτε ἐσημειώθη ἐν τοῖς πρακτικοῖς τῆς ψηφοφορίας ἔνστασις, ἀλλὰ περὶ τὸ τέλος τῆς ψηφορορίας ἐν τῷ δήμῳ Μεθάνων ὁ Α. Παπαντωνίου παρέδωκεν ἔνστασίν τινα, δι' ἧς αἰτεῖται ν' ἀποδοθῶσιν εἰς τὸν Κύριον Ἀντώνιον Ἰω. Κιζάνην ὀκτὼ ψῆφοι ἐκλογέων, οὓς αὐτὸς κατὰ τὴν **14** Ὀκτωβρίου ε. ε. ἔφερε νὰ ψηφορορήσωσιν ὑπὲρ τοῦ ῥηθέντος Κιζάνη, ἀλλ' εὗρε τὴν ὀπὴν τῆς κάλπης κεκλεισμένην, καί τοι οὔσης τῆς ὥρας **12** τῆς μεσημβρίας, προσδιωρισμένης πρὸς ψηφορορίαν καὶ ἀνεχώρησε μετ' αὐτῶν, οὓς οἱ ἀντίπαλοι τοῦ μνησθέντος Κιζάνη δωροδοκήσαντες ἔπεισαν καὶ ἔφερον τὰς ψήφους των ὑπὲρ αὐτῶν, ἀφ' ὧν διατείνεται, ὅτι πρέπει ν' ἀφαιρεθῶσιν. Ἀλλ' ἡ ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ τοῦ σχετικοῦ δήμου ἀπορρίπτει τὴν ἔνστασιν ταύτην ὡς ἀνυπόστατον καὶ μὴ ἀποδεδειγμένην, καὶ βεβαιοῖ ὅτι οἱ ἐλθόντες τὴν **14** Ὀκτωβρίου ε. ε. ἐπανῆλθον τὴν ἐπιοῦσαν καὶ ἔῤῥιψαν τὰς ψήφους των, ἀλλ' ὑπὲρ τίνος ἀγνοεῖ. Τὸ δὲ τμῆμα θεωρεῖ τὴν ἔνστασιν ταύτην ὡς τοιαύτην, καθόσον οὔτε ἡ δωροδοκία βεβαιοῦται, οὔτε ἂν τυχὸν οἱ δωροδοκηθέντες ἐκλογεῖς ἔφερον τὰς ψήφους των ὑπὲρ τῶν δωροδόκων· ὅτι μετὰ τὴν γενομένην διαλογὴν τῶν ψήφων δύω μέλη τῆς ἀντεφορευτικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ δήμου Τροιζῆνος, καὶ εἷς πολίτης παρέδωκεν εἰς τὸν Κ. Ἔπαρχον δι' ἀναφορᾶς ἕτερον πρὸς τὴν Βουλὴν ἔνστασιν, δι' ἧς ἐζαιτοῦνται ν' ἀφαιρεθῶσιν

ἐκ τοῦ ὁλικοῦ ἀριθμοῦ τῶν ψηφοφόρων ψῆφοι 35, ἃς ἄλλοι ἀντ' ἄλλων ζώντων ἀλλ' ἀπόντων, ἢ ἀποθανόντων ἐψηφοφόρησαν· ὅτι γενομένου παραλληλισμοῦ τῶν ἐν τῇ ἀναφορᾷ σημειουμένων ὀνομάτων μὲ ἐκεῖνα τῶν ψηφοφόρων, τὸ τμῆμα δὲν ἠδυνήθη νὰ εὕρῃ μεγάλην διαφοράν, διὸ θεωρεῖ καὶ τὴν ἔνστασιν ταύτην ἀπορριπτέαν, καθόσον καὶ ἀληθὴς ἂν ὑποτεθῇ, καὶ ἐκπεσθῶσιν αἱ τριάκοντα πέντε ψῆφοι ἐκ τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν ψηφοφόρων, πάλιν ἔχομεν τὸ αὐτὸ ἀποτέλεσμα, καὶ καθόσον οἱ αὐτοὶ ἐνιστάμενοι ἦσαν καὶ μέλη ἀντεφορευτικὰ τῆς αὐτῆς κάλπης, καὶ οὐδαμοῦ τῆς ψηφοφορίας ἔκαμον λόγον περὶ τοῦ εἴδους τῆς τοιαύτης ψηφοφορίας, καὶ ἐντεῦθεν δὲν ἀληθεύουσιν· ὅτι γενομένης διαλογῆς τῶν ῥηθέντων ψηφοδελτίων εἰς τοὺς τρεῖς τῆς ἐπαρχίας δήμους, ἔλαχον ψήφων ὡς ἐφεξῆς·

Τροιζῆνος,	Α. Ι. Κιζάνης.	365	Ν. Πιπῖνος.	Τροιζῆνος		389
Δρυόπης,	»	74	»	»	Δρυόπης	74
Μεθάνων,	»	177	»	»	Μεθάνων	177
		616				640
Τροιζῆνος.	Κ. Α. Δουζίνας	313	Β. Σ. Κριεζῆς.	Τροιζῆνος,		314
Δρυόπης	»	86		»	Δρυόπης	86
Μεθάνων	»	211		»	Μεθάνων	210
		610				610.

Ἐκ τῶν 1240 ψήφων μόνος οὗτος ἔλαβε τὴν ἀπόλυτον πλειονοψηφίαν ὁ Νικόλαος Πιπῖνος ἐκλεχθεὶς διὰ ψήφων 640, οἱ δὲ λοιποὶ τὴν σχετικὴν, οἷον εἰς τὸν Α. Ι. Κιζάνην ἐδόθησαν ψῆφοι 616, εἰς δὲ τὸν Κωνστ. Α. Δουζίναν 610, ἀλλ' εἰς τοῦτον ἀποδίδεται ἑτέρα μία ψῆφος, ἣν ἡ ἐπιτροπὴ ἀνεφισβήτητεῖ, καὶ ἑπομένως μόνος νόμιμος βουλευτὴς τῆς ἐπαρχίας Τροιζηνίας εἶναι ὁ ῥηθεὶς Νικόλαος Πιπῖνος, διὰ δὲ τὸν Α. Ι. Κιζάνην νὰ ἐπαναληφθῇ ἡ ψηφοφορία καὶ τοὺς λοιποὺς μὴ λαβόντας τὴν ἀπόλυτον ψηφοφορίαν. Διὰ ταῦτα τὸ τμῆμα γνωμοδοτεῖ παμψηφεί, νὰ θεωρηθῇ ὡς κῦρος ἔχουσα ἡ βουλευτικὴ ἐκλογὴ τῆς ἐπαρχίας Τροιζηνίας, καὶ παραδεχθῇ ὡς νόμιμος βουλευτὴς αὐτῆς ὁ Κύριος Νικόλαος Πιπῖνος, ἔχων τὰ παρὰ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα, καὶ νὰ διαταχθῇ ἡ ἐπανάληψις τῆς ψηφοφορίας ὡς πρὸς τὸν ἐπιλαχόντα Α. Ι. Κιζάνην, καὶ τεθέντος τοῦ ζητήματος, ἂν ἡ ψῆφος ὑπ' ἀριθ. 48, φέρουσα τὸ ὄνομα Β. Γ. Δουζίνας πρέπει νὰ καταλογισθῇ ὑπὲρ τοῦ ψηφοφορουμένου Κ. Α. Δουζίνα, ἢ ὑπὲρ τοῦ ἐπίσης ψηφοφορουμένου Β. Γ. Κριεζῆ, ἡ πλειονοψηφία ἀπεφάνθη, ὅτι ἐν ἀμφιβολίᾳ δὲν πρέ-

πει νὰ καταλογισθῇ ὑπὲρ οὐδενός, καὶ διατηρουμένης τῆς ἰσοψηφίας μεταξὺ τῶν δύω ὀνομασθέντων Κ. Α. Δουζίνα, καὶ Β. Κριεζῆ, νὰ παραπεμφθῶσιν εἰς κλῆρον· τρία δὲ μέλη ἐγνωμοδότησαν, ὅτι πρέπει νὰ καταλογισθῇ ὑπὲρ τοῦ ψηφοφορουμένου Κ. Α. Δουζίνα, διότι ἄλλος Β. Γ. Δουζίνας δὲν ὑπάρχει ἐν τῷ δήμῳ, οὐδὲ ἄλλος ὑπὸ τὸ ἐπίθετον Δουζίνας ἐψηφοφορήθη, οὐδ' ἐζήτησε τὴν ψῆφον. Δύω δὲ ἄλλα μέλη ἐγνωμοδότησαν νὰ καταλογισθῇ ἡ ψῆφος ὑπὲρ τοῦ Β. Γ. Κριεζῆ, ἐπειδὴ αὕτη φέρει τὰ ἀρχικὰ γράμματα Β. Γ., τουτέστι Βασίλειος Γεωργίου, κατὰ τὴν ἑρμηνείαν των.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 14 Νοεμβρίου 1859.

Τὰ μέλη	Ὁ πρόεδρος Π. Ἀργυρόπουλος,
Α. Χ. Λογοθέτης,	Α. Ἀβέρωφ,
Α. Μεντσελόπουλος,	Α. Βενιζέλος,
Γ. Α. Περωτᾶς,	Α. Μάντσαρης,
Α. Κ. Σινανιώτης,	Σ. Μήτσας,
Β. Κυβέλος,	Π. Καλαμογδάρτης.

Ὁ εἰσηγητὴς Ἰω. Καραγιαννόπουλος.»

Τῆς δὲ Βουλῆς παραδεχθείσης ἐπὶ τῇ προτάσει τινὸς νὰ τυπωθῇ ἡ ἀνωτέρω ἔκθεσις καὶ ἀναβληθῇ ἡ ἐπὶ ταύτης συζήτησις, ἀνεγνώσθη ἡ ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Ξηροχωρίου ἔκθεσις, ἔχουσα ὡς ἐφεξῆς·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Τὸ Ε΄ τμῆμα τῆς Βουλῆς συνελθὸν σήμερον εἰς συνεδρίασιν ἐν ἰδιαιτέρῳ τοῦ Βουλευτηρίου δωματίῳ, ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν τὰ πρακτικὰ καὶ λοιπὰ ἔγγραφα τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Ξηροχωρίου. Τὰ ἔγγραφα ταῦτα ὑπάρχουσι πλήρη καὶ ἐν τάξει, οἱ δὲ νενομισμένοι τύποι διετηρήθησαν ἀκριβῶς καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῶν ἐκλογικῶν ἐργασιῶν.

Δύω καὶ μόνοι συνιστῶσι τὴν ἐπαρχίαν Ξηροχωρίου δῆμοι, ὁ τῆς Αἰδηψοῦ καὶ ὁ τῶν Ἱστιαίων· καὶ εἰς μὲν τὸν πρῶτον ἐψηφοφόρησαν 514

Εἰς δὲ τὸν δεύτερον 1041

Τὸ ὅλον τῶν ψηφοφορησάντων 1555

Κατὰ τὰ πρωτόκολλα τῆς ἐκλογῆς τῶν ψήφων ἔλαβον,

ὁ Κίμων Ν. Χριστοδούλου, ἐκ μὲν τοῦ δήμου Αἰδηψοῦ ψήφ. 444

Ἐκ δὲ τοῦ δήμου Ἱστιαίων 430

Τὸ ὅλον ψήφους 874

Ὁ Κ. Στέφ. Α. Δούκας ἔλαβεν ἐπίσης ἐκ μὲν τοῦ δήμου Αἰδηψοῦ ψήφους. 464
Ἐκ δὲ τοῦ τῶν Ἱστιαίων..... 391

Τὸ ὅλον ψήφους 855

Ἔλαβεν ἐπίσης ὁ Κ. Α. Καλογερόπουλος ἐξ ἀμφοτέρων τῶν δήμων ψήφους. 425

Ὡσαύτως ὁ Κ. Γ. Μαδεμοχωρίτης ἐκ τῶν 2 δήμων. 399

Καὶ ὁ Ἰω. Τασαῖος ἐπίσης ἐκ τῶν δύω δήμων.... 346.

Ἡ ψηφοφορία ἐξηκολούθησεν ἡσύχως, καὶ οὐδεμία ἐγένετο ἔνστασις κατὰ τὸ διάστημα τὸ ὀκταήμερον. Μετὰ τὸ πέρας ὅμως τῆς διαλογῆς καὶ ἐν τῷ τόπῳ αὐτῆς παρουσιασθέντες οἱ ΚΚ. Νικολαΐδης, Α. Καλογερόπουλος, Γ. Χ. Μαδεμοχωρίτης κτλ. ἐζήτησαν τὴν καταχώρισιν ἐν τοῖς πρακτικοῖς ἐνστάσεως, ἣν ὁ σύλλογος τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν ἠρνεῖτο, μὴ ἀποδεχόμενος εἰμὴ ἐὰν αὐταὶ ἐδίδοντο γραπταί. Μὴ κατορθώσαντος δὲ τοῦ ἐπάρχου νὰ πείσῃ τὸν σύλλογον ὅπως ἐνδώσῃ εἰς τὴν αἴτησιν τῶν ἐνισταμένων, ὑπεστηρίχθη αὐτοῖς νὰ δεχθῇ ἐξωδίκως οἵας δήποτε καὶ ἂν ἔχωσι κατὰ τῆς ἐκλογῆς νὰ κάμωσιν ἐνστάσεις, ἐὰν εὐχαριστῶνται νὰ δώσωσιν αὐτὰς εἰς τὸ Ἐπαρχεῖον. Φαίνεται δὲ ὅτι παρητήθησαν οἱ ἐνστασιοῦχοι οὗτοι τοῦ σκοποῦ των ὡς μὴ ἔχοντες λόγους ἰσχυροὺς νὰ ὑποστηρίξωσιν αὐτάς, διότι οὔτε μεταξὺ τῶν ἐγγράφων τῆς ἐκλογῆς οὔτε ἐξωδίκως εὑρέθη τοιαύτη,

Τὸ τμῆμα, μὴ ἔχον ἐνώπιόν του οὐδεμίαν κατὰ τῆς ἐκλογῆς ἔνστασιν, καὶ θεωροῦν ὅτι αὕτη διεξήχθη ἐν νομιμότητι καὶ τάξει, γνωμοδοτεῖ τὴν κύρωσιν αὐτῆς, καὶ τὴν ἀναγνώρισιν ὡς βουλευτῶν Ξηροχωρίου τῶν ΚΚ. Κίμωνος Ν. Χριστοδούλου καὶ Στεφάνου Δούκα, ἐχόντων καὶ τὰ παρὰ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 Νοεμβρίου 1859.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ τμήματος
Α. Κοντόσταυλος.

Ι. Ζάρκος.
Π. Παπατσώνης.
Γ. Γερουσανάσης.
Ἰω. Σαφάκης.
Μελ. Χ. Μελέτης.
Α. Χ. Δόντος.
Α. Α. Μησυρλῆς.
Ἀντ. Γεωργαντᾶς.
Ν. Πανουριᾶς.
Ἀν. Δημητρίου.
Δ. Σακελλαριάδης.

Ὁ Εἰσηγητὴς
Π. Ψάθης.»

Ἐπὶ τῆς ὁποίας ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα, παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως ὡς ἔγκυρον τὴν ἐκλογὴν καὶ νομίμους τῆς ἐπαρχίας Ξηροχωρίου βουλευτὰς τοὺς Κίμωνα Χριστοδούλου καὶ Στέφανον Δοῦκαν.

Κηρύξαντος οὕτω τοῦ Προέδρου τὸ ἀποτέλεσμα καὶ ἀναβληθείσης διὰ τὴν αὔριον τῆς ἀναγνώσεως τῶν ἐκθέσεων ἐπὶ τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν Καρυστίας, Παρνασσίδος καὶ Ναυπλίας, παρελθόντες οἱ εἰσηγηταὶ τῶν τμημάτων ἐπὶ τῶν ἐκλογῶν Κυνουρίας, Χαλκίδος, Καλαβρύτων, Ἄργους καὶ Βοιωτίας, ἀνέγνωσαν τὰς ἐπ' αὐτῶν ἐκθέσεις, ἐχούσας οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Τὸ ς'. τῆς Βουλῆς τμῆμα, διελθὸν τὸν φάκελλον τῶν πρακτικῶν τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίαι Κυνουρίας, εὗρεν ὑπαρχούσας τὰς πράξεις καὶ ἀποδείξεις, δι' ὧν καταφαίνεται ὅτι τακτικῶς καὶ νομίμως ἐκλεγρώθησαν αἱ κατὰ δῆμον ἐνδεκα ἐφορευτικαὶ ἐπὶ τῆς ψηφοφορίας ἐπιτροπαὶ, καὶ ὅτι εἰδοποιήθησαν οἱ ΚΚ. δήμαρχοι τῆς ἐπαρχίας καὶ ὑποψήφιοι καὶ ἀνθυποψήφιοι περὶ τοῦ διορισμοῦ τῶν ἀντεφορευτικῶν ἐπιτροπῶν ἐκ τῶν προταθέντων παρὰ τῶν ἐνδιαφερομένων, καὶ ἐπομένως ἅπασα ἡ προκαταρκτικὴ ἐργασία διεξήχθη κατὰ νόμιμον τύπον.

Παρετήρησε δὲ ὅτι ὑπάρχουσι τὰ ἐννέα ἐπίσημα ἀντίγραφα τῶν κατὰ δῆμον βουλευτικῶν καταλόγων, καὶ ὅτι ἡ ψηφοφορία ἤρξατο, ἐξηκολούθησε καὶ ἐπερατώθη κατὰ τὰς ἡμέρας καὶ ὥρας τὰς διὰ τοῦ προγράμματος τοῦ κυρίου Νομάρχου προσδιορισθείσας.

Ὅτι καθ' ὅλον τὸ ὀκταήμερον διάστημα ἡ ψηφοφορία ἐνηργήθη ἀκολύτως καὶ οὐδεμία ἐμφαίνεται ἔνστασις εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς ψηφοφορίας τῶν ἐννέα δήμων.

Ὅτι καὶ ἡ διαλογὴ ἐνηργήθη τακτικῶς καὶ νομίμως, καὶ μετ' αὐτὴν ὁ Β. Καλαμβοκίδης, μέλος τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ δήμου Θυρέας, δι' ἐνστάσεώς του ἐγχειρισθείσης δι' εἰδικῆς ἄλλης ἀναφορᾶς του πρὸς τὸν Ἔπαρχον Κυνουρίας, ἀλλ' ὅλως ἀορίστου, ἐξαιτεῖται τὴν ἀκύρωσιν τῆς ψηφοφορίας τῶν δήμων Γλυπείας, Σελληνοῦντος, Πάρνωνος καὶ Δολιανῶν διὰ τοὺς ἐν τῇ εἰρημένῃ ἐνστάσει ἐκθετομένους λόγους, ἀλλὰ μηδεμίαν φέρει πρὸς ὑποστήριξιν ἀπόδειξιν, καὶ ἂν καὶ ὑπόσχεται ἐν τέλει τῆς ἐνστάσεώς του νὰ παρουσιάσῃ ἀπευθείας εἰς τὴν Βουλὴν τὰ τῆς ἀποδείξεως τῶν λόγων του μέσα καὶ νὰ παρουσιασθῶσιν αὐτοπροσώπως εἰς τὸ τμῆμα οἱ ἐνδιαφερόμενοι διὰ ν' ἀναπτύξωσι τὰ ἑαυτῶν δίκαια, μολαταῦτα μηδὲν μέχρι τοῦδε παρουσίασαν ἀποδείξεως μέ-

σον, μηδέ τις τῶν ἐνδιαφερομένων εἰς τὸ τμῆμα παρουσιάσθη, καὶ φαίνεται παρητήθησαν οἱ ἴδιοι παντὸς παραπόνου των ὡς μὴ ἀποδεικνυομένου, ἐφ' ᾧ καὶ ἡ ἔνστασις θεωρεῖται ἀνυπόστατος.

Ὅτι κατὰ τὰ πρωτόκολλα τῆς διαλογῆς ἔλαβον ψήφους·

ὁ μὲν Ἐμμ. Χ. Τσοῦχλος ἐκ μὲν τοῦ δήμου Λιμναίων . 970.

» » » » Σελληνοῦντος	682.
» » » » Γλυπείας . .	430.
» » » » Πάρνωνος . .	1013.
» » » » Δολιανῶν . .	418.
» » » » Ταγίας	576.
» » » » Βερβαίνων	161.
» » » » Βρασιῶν . .	216.
» » » » Θυρέας	17.
Τὸ ὅλον ψήφους	4,483.

ὁ δὲ Νικ. Χ. Παναγιώτου ἐκ μὲν τοῦ δήμου Λιμναίων . 976.

» » » » Σελληνοῦντος	691.
» » » » Γλυπείας . .	430.
» » » » Πάρνωνος . .	947.
» » » » Δολιανῶν . .	405.
» » » » Ταγίας . .	517.
» » » » Βερβαίνων	148.
» » » » Βρασιῶν . .	167.
» » » » Θυρέας . .	5.
Τὸ ὅλον ψήφους	4286.

ὁ Χαρ. Α. Χρηστόπουλος ἐκ μὲν τοῦ δήμου Λιμναίων . . 921.

» » » » Σελληνοῦντος	677.
» » » » Γλυπείας . .	430.
» » » » Πάρνωνος . .	1044.
» » » » Δολιανῶν . .	434.
» » » » Ταγίας	705.
» » » » Βερβαίνων . .	167.
» » » » Βρασιῶν	31.
» » » » Θυρέας	177.
Τὸ ὅλον ψήφους	4586.

Δῆμος	Οἱ δὲ Ν. Ματθαίου,	Ἐμ. Καραμάνος,	Δ. Παπανικολάου.
Σελληνοῦντος.	8	17	2
Γλυπείας.	5	—	—
Πάρνωνος.	40	38	126

Δολιανῶν.	154	40	78
Ταγίας.	509	—	44
Βερβαίνων.	306	287	291
Βρασιῶν.	144	55	86
Θυρέας.	305	213	223
Λιμναίων	—	51	3
Τὸ ὅλον ψήφους	1471	701	853

καὶ ἄλλοι τινὲς ὀλιγωτέρας ψήφους.

Ὅτι, κατὰ τὰ πρωτόκολλα τῆς διαλογῆς, ὁ ἀριθμὸς τῶν ψηφοφορησάντων ἀναβαίνει εἰς ψηφοδέλτια 5752, οἱ δὲ, Ἐμμ. Χ. Τσοῦχλος, λαβὼν ψήφους 4483, Νικόλαος Χ. Παναγιώτου 4286 καὶ Χαρ. Α. Χρηστόπουλος 4586, ἔλαβον τὴν ἀπόλυτον πλειοψηφίαν καὶ ἑπομένως θεωροῦνται οἱ βουλευταὶ τῆς ἐπαρχίας.

Διὰ ταῦτα

Τὸ τμῆμα γνωμοδοτεῖ εἰς τὴν Βουλὴν νὰ θεωρηθῇ ὡς κῦρος ἔχουσα ἡ ἐκλογὴ τῶν βουλευτῶν τῆς ἐπαρχίας Κυνουρίας, καὶ ν' ἀναγνωρισθῶσι καὶ ὀνομασθῶσιν ὡς νόμιμοι βουλευταὶ αὐτῆς οἱ Χαρ. Α. Χρηστόπουλος, Ἐμμ. Χ. Τσοῦχλος καὶ Νικολ. Χ. Παναγιώτου. Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 Νοεμβρίου 1859.

Ὁ Πρόεδρος, Π. Ἀργυρόπουλος.

Τὰ μέλη τοῦ τμήματος

Γ. Πιρωτῆς,	Αθ. Σινανιώτης, Α. Μάντσαρης,
Β. Κυβέλος,	Αὐγερ. Ἀβέρωφ, Ι. Κυραγιαννόπουλος,
Α. Βενιζέλος,	Α. Μεντσελόπουλος, Π. Καλαμογδάρτης,
Στ. Μήτσας,	Ὁ εἰσηγητὴς Α. Χ. Λογοθέτης.»

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Τὸ τέταρτον τμῆμα λαβὸν ὑπ' ὄψιν καὶ διελθὸν τὰ πρακτικὰ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Χαλκίδος, συγκειμένης ἐκ τῶν δήμων Χαλκίδος, Ἀηλαντίων, Κορονηλέων καὶ Αἰγαίων, παρατηρεῖ ὅτι ἅπαται αἱ ἐργασίαι διεξήχθησαν κατὰ τοὺς νομίμους τύπους. Κατὰ τὰ πρακτικὰ τῆς ἐκλογῆς, ἐψηφοφόρησαν 2881 ψηφοφόροι, ἐξ ὧν ὁ Δημήτριος Κριεζώτης ἔλαβε ψήφους 2309

Ὁ Ἀνεγνώστης Μάντσαρης	2526
Ὁ Α. Ἀβέρωφ	2231
Ὁ Δ. Μητσάκης	365
Ὁ Ν. Βουδούρης	518
Ὁ Γ. Βελισσάριος	74

καὶ ἄλλοι ὀλιγωτέρας, ἑπομένως οἱ τρεῖς πρῶτοι ἀνεδείχθησαν λαβόντες τὴν ἀπόλυτον πλειονοψηφίαν.

Κατὰ τῆς ἐκλογῆς ταύτης οὐδεμία ἔνστασις ὑπάρχει ἐν τοῖς πρακτικοῖς. Συζητουμένης τῆς ἐκλογῆς ἐνώπιον τοῦ τμήματος, ὑπεβλήθη ἀναφορὰ, φέρουσα χρονολογίαν 26 7βρίου, δι' ἧς ἐνίσταται ὁ Χ. Περδικάρης ὅτι ὁ ἀναδειχθεὶς βουλευτὴς Δ. Κριεζώτης δὲν ἔχει τὴν νόμιμον ἡλικίαν, ἀλλὰ τὰ πρὸς ὑποστήριξιν τῆς ἐνστάσεως ταύτης δύο πιστοποιητικὰ, ὑπογεγραμμένα παρά τινος Π. Σπυροπούλου καὶ ἑτέρου τινὸς Ἀντωνίου Καραχάλιου, δὲν φέρουσιν ἐπικύρωσίν τινα βεβαιοῦσαν τὸ γνήσιον αὐτῶν, ἄλλως ἐξελέγχονται ψευδῆ ἔκ τε τοῦ βουλευτικοῦ καταλόγου καὶ λοιπῶν ἐγγράφων καὶ ἰδίως τῶν ἀπὸ ἀ. 9βρίου καὶ ἀπὸ 14 7βρίου ε. ε. ἐπισήμων ἐγγράφων, δι' ὧν ἀποδεικνύεται ἐναργῶς ὅτι ὁ Κ. Δημ. Κριεζώτης ἔχει τὴν νόμιμον ἡλικίαν, γεννηθεὶς κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ ἔτους 1827.

Ἑπομένως τὸ τμῆμα γνωμοδοτεῖ καμψηφεῖ νὰ θεωρηθῇ ὡς κῦρος ἔχουσα ἡ βουλευτικὴ ἐκλογὴ τῆς ἐπαρχίας Χαλκίδος, καὶ ν' ἀναγνωρισθῶσιν ὡς νόμιμοι αὐτῆς βουλευταὶ τῆς Στ'. Περιόδου οἱ ΚΚ. Δημ. Κριεζώτης, Ἀναγ. Μάντσαρης καὶ Αὐγερινὸς Ἀβέρωφ, ὡς ἔχοντες τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 11 9βρίου 1859.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ τμήματος.

Ν. Τσαβέλλας.

Ἀσ. Χαραλάμπους, Β. Παλαμίδης,
Ἀν. Ἀνδρ. Χ. Ἀναργύρου, Δ. Κουμουνδουράκης,
Α. Ζέρβας, Κίμων Χριστοδούλου,
Σ. Δούκας, Ἐμμ. Τσουκλᾶς,
Γ. Ν. Καΐρης, Ὁ εἰσηγητὴς Χ. Α. Χρηστόπουλος».

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Τὸ Ἐν τμῆμα ἐπεξεργασάμενον μετ' ἐπιστασίας τὰ πρακτικὰ τῆς ἐνεργηθείσης βουλευτικῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Καλαβρύτων διὰ τὴν ΣΤ'. βουλευτικὴν περίοδον, παρατηρεῖ ὅτι ἡ ἐπαρχία αὕτη σύγκειται ἀπὸ τοὺς δήμους Καλαβρύτων, Κερπινῆς, Κραθίδος, Φελλόης, Νωνάκριδος, Ψωρίδος, Ἀροανείας, Λαπαθῶν καὶ Κλειτορίας· ὅτι κατὰ τὸ ἀπὸ 9 7βρίου ε. ε. πρόγραμμα τοῦ Νομάρχου Ἀχαΐας καὶ Ἤλιδος, ἡ προκειμένη ἐκλογὴ ἔρξατο τὴν 20 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς καθ' ὅλους τοὺς ἀνω-

τέρω δήμους, καὶ διαρκέσασα ὀκτὼ κατὰ συνέχειαν ἡμέρας ἐπεραιώθη τὴν 28 τοῦ ἰδίου μηνὸς· ὅτι αἱ κληρώσεις τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν ἐγένοντο κατὰ τοὺς νομίμους τύπους καὶ τὰς ὁδηγίας τοῦ ὑπουργείου, ἅπασαι δὲ αἱ προκαταρκτικαὶ ἐργασίαι διεξήχθησαν συμφώνως μὲ τοὺς διαγεγραμμένους ἀπὸ τὸν ἐκλογικὸν νόμον τύπους.

Ὅτι κατὰ τὰ πρακτικὰ τῆς διαλογῆς, ἐπιτηρηθείσης ὑπὸ τῶν ἐφορευτικῶν ὅλων τῶν δήμων ἐπιτροπῶν, ἐν πλήρει τάξει ὑπάρχοντα, ἐψηφοφόρησαν πολῖται ἔχοντες τὸ δικαίωμα τοῦ ψηφορεῖν καὶ ἐγγεγραμμένοι εἰς τοὺς ὁριστικοὺς βουλευτικοὺς καταλόγους 5665. ἐξ ὧν ἔλαβον ὁ μὲν Κ. Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης ψήφους 5364, ὁ Κ. Ἀσημάκης Χαραλάμπης ψήφους 5365, ὁ Κ. Λεωνίδας Ν. Πετιμεζᾶς 5364, καὶ ὁ Κ. Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος ψήφους 5364.

Ἐπειδὴ ὅθεν ἐξ ὅλων τούτων προκύπτει ἀριδήλως, ὅτι ἡ βουλευτικὴ ἐκλογὴ τῆς ἐπαρχίας Καλαβρύτων διεξήχθη ἐν πλήρει τάξει καὶ νομιμότητι, ὅτι οὐδεμία ἔνστασις ἢ ἀντίρρησις ἐγένετο κατ' αὐτῆς καὶ ὅτι ἀνεδείχθησαν βουλευταὶ τῆς ἐπαρχίας ταύτης οἱ ἀνωτέρω Κύριοι, ἔχοντες τὰ παρὰ τοῦ Νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα καὶ τὴν ἀπόλυτον πλειονοψηφίαν,

Τὸ Τμῆμα γνωμοδοτεῖ·

Νὰ θεωρηθῇ ἡ προκειμένη ἐκλογὴ ὡς κῦρος ἔχουσα καὶ ν' ἀναγορευθῶσι βουλευταὶ τῆς ἐπαρχίας Καλαβρύτων οἱ Κύριοι Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης, Ἀσημάκης Χαραλάμπης, Λεωνίδας Ν. Πετιμεζᾶς καὶ Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος.

Ἀθῆναι, τῇ 10 Νοεμβρίου 1859.

Τὸ Τμῆμα

Α. Κοντόσταυλος, Γ. Γεροθανάσης,
Ἰωάννης Σαφάκας, Π. Παπατσώνης,
Π. Ψάθης, Ἀνδρ. Χ. Λόντος,
Ν. Πανουριᾶς, Ἀντ. Γεωργαντᾶς,
Α. Δημητρίου, Α. Α. Μησυρλῆς,
Δ. Σακελλαριάδης, Ι. Ζάρκος,
Μ. Χ. Μελέτης.»

Πρὸ τὴν Βουλήν.

«Τὸ γ' τμῆμα τῆς Βουλῆς ἐπεξεργασθὲν μετ' ἐπιστασίας τὰ πρακτικὰ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς τοῦ δήμου Ἄργους μεθ' ὅλων τῶν σχετικῶν ἐγγράφων, παρατηρεῖ·

Ὅτι ἡ ἐπαρχία Ἄργους σύγκειται ἐκ τῶν δήμων Ἄργους, Ἰναχίας, Μυκηνῶν, Λυρκείας, Ἁλίας καὶ Ὑσιῶν, καθ' οὓς ἐψηφορήσαν τὸ ὅλον, κατὰ μὲν τὰ πρωτόκολλα τῆς ψηφοφορίας, 2347, κατὰ δὲ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς διαλογῆς, 2352, προελθούσης τῆς διαφορᾶς τῶν ὀλίγων τούτων ψήφων ἐκ παραδρομῆς τῶν κρατούντων τὰ πρωτόκολλα γραμματέων, κατὰ τὴν ὁμόφωνον παρατήρησιν τοῦ συλλόγου τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν· ἐξ αὐτῶν δὲ ἔλαβον ὁ μὲν Δημ. Τσόκρης καὶ Ἀνδρέας Δανόπουλος τὸ ὅλον τῶν ψήφων, ἤτοι 2352, ὁ δὲ Ἰωάννης Βλάσσης ψήφους 2350.

Ὅτι ἡ προκειμένη ἐκλογὴ διεξήχθη κατὰ τοὺς νομίμους τύπους καὶ οὐδεμία ἔνστασις κατ' αὐτῆς ἐγένετο, ὡς ἐξάγεται ἐκ τῶν ὑπ' ὄψιν τοῦ τμήματος ὑποβληθέντων πρακτικῶν καὶ λοιπῶν ἐγγράφων.

Ὅτι οἱ ἐκλεχθέντες ἔχοντες τὴν ἀπόλυτον ἢ μᾶλλον τὴν πλειοψηφίαν κέκτηνται καὶ τὰ προσόντα τοῦ ἐκλέγεσθαι.

Ἑπομένως γνωμοδοτεῖ νὰ κηρύξῃ ἡ Βουλὴ ἔγκυρον τὴν προκειμένην ἐκλογὴν καὶ νὰ παραδεχθῇ τοὺς ἐκλεχθέντας Δημ. Τσόκρην, Ἀνδρ. Δανόπουλον καὶ Ἰω. Βλάσσην βουλευτὰς τῆς ἐπαρχίας Ἄργους τῆς Στ'. βουλευτικῆς Περιόδου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 Νοεμβρίου 1859.

Ὁ Πρόεδρος Μ. Σολωμός.

Τὰ μέλη

Α. Παπαδημητριάδης,	Α. Παπαθανασίου,
Α. Ἀρμάος,	Λ. Βιλαέτης,
Κ. Κωνστάκης,	Ν. Βουλπιώτης,
Κωνστ. Κυπριάδης,	Δ. Βότσαρης.
Α. Ν. Πετιμεζᾶς,	

Ὁ εἰσηγητὴς

Δ. Γ. Φιλάρετος.»

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Τὸ ἐ. τμῆμα τῆς Βουλῆς διελθὸν τὰ πρακτικὰ τῆς ἐνεργηθείσης βουλευτικῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Βοιωτίας διὰ τὴν Στ'. βουλευτικὴν περίοδον, καὶ παρατηρῆσαν, ὅτι ἡ ἐπαρχία αὕτη συγκειμένη ἐκ τῶν δήμων Λεβαδιέων, Χαιρωνείας, Διστομίων, Ἀραχωβης, Ὀρχομενοῦ καὶ Πέτρας καὶ ἔχουσα τὸν ἀνάλογον πληθυσμὸν δικαιοῦται νὰ ἐκλέξῃ δύο βουλευτάς· ὅτι ἅπασαι αἱ προκαταρκτικαὶ ἐργασίαι διεξήχθησαν κατὰ τοὺς διαγεγραμμένους ἀπὸ τὸν ἐκλογικὸν νόμον τύπους· ὅτι ἡ ψηφοφορία

ἤρξατο κατὰ τὸ πρόγραμμα τοῦ Νομάρχου Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας τὴν 12 8βρίου τ. ε. καὶ ἐπεραιώθη τὴν 19 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, ἐψηφηφόρησαν δὲ καθ' ὅλους τοὺς δήμους πολῖται ἐγγεγραμμένοι εἰς τοὺς βουλευτικοὺς καταλόγους καὶ ἔχοντες δικαίωμα ψήφου 2712· ὅτι ἐκ τῶν ῥιφθεισῶν εἰς τὰς κάλπας ψήφων ἔλαβον οἱ Κύριοι Ἀντώνιος Γεωργαντᾶς 2536, Φίλων Φίλωνος 2232, Λ. Δαπουσιάδης 1317, καὶ Δημήτριος Σ. Νάκος 904, καὶ ἀνεδείχθησαν βουλευταὶ τῆς ἐπαρχίας ταύτης οἱ ΚΚ. Α. Γεωργαντᾶς καὶ Φίλων Φίλωνος, λαβόντες τὴν ἀπόλυτον πλειονοψηφίαν καὶ ἔχοντες τὰ παρὰ τοῦ Νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα· καὶ τέλος ὅτι ἡ ἐκλογὴ ἐνεργηθεῖσα καθ' ὅλους τοὺς νομίμους τύπους, μηδεμιᾶς ἐνστάσεως ὑπαρχούσης, εἶναι ἔγκυρος καὶ ἔννομος, τὸ τμῆμα

Γνωμοδοτεῖ,

Νὰ κηρυχθῇ ὡς κῦρος ἔχουσα ἡ ἐνεργηθεῖσα βουλευτικὴ ἐκλογὴ τῆς ἐπαρχίας Βοιωτίας καὶ ν' ἀναγνωρισθῶσι νόμιμοι αὐτῆς βουλευταὶ οἱ κύριοι Ἀντώνιος Γεωργαντᾶς καὶ Φίλων Φίλωνος.

Ἀθῆναι, τῇ 10 Νοεμβρίου 1859.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Τμήματος Α. Κοντόσταυλος.

Τὰ μέλη.

Ν. Πανουριᾶς,	Α. Α. Μησυρλῆς,
Ἰωάν. Σαράκας,	Γ. Γεροθανάσης,
Π. Παπατσώνης,	Ἀνδρ. Χ. Λόντος,
Π. Ψάθης,	Μ. Χ. Μελέτης,
	Α. Δημητρίου.»

Ἀκολούθως ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει τοῦ Προέδρου παρεδέχθη ἡ Βουλὴ δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως ὡς ἐγκύρους τὰς ἀνωτέρω ἐκλογὰς καὶ νομίμους βουλευτὰς τῆς μὲν ἐπαρχίας Κυνουρίας, τοὺς Χ. Α. Χρηστόπουλον, Ἐμμ. Ταυΰλον καὶ Ν. Χ. Παναγιώτου Χαλκίδος, τοὺς Λ. Ἀβέρωφ, Α. Μάντσαρην καὶ Δ. Κριεζώτην Καλαβρύτων, τοὺς Θρασύβουλον Ζαΐμην, Α. Χαραλάμπην, Χ. Θεοχαρόπουλον καὶ Λεωνίδαν Πετιμεζᾶν· τῆς ἐπαρχίας Ἄργους, τοὺς Δ. Τσόκρην, Α. Δανόπουλον καὶ Ἰω. Βλάσσην, καὶ Βοιωτίας, τοὺς Ἀντ. Γεωργαντᾶν καὶ Φίλωνα Φίλωνος.

Τοῦ δὲ Προέδρου κηρύξαντος τὸ ἀποτέλεσμα, παρελθὼν ὁ ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Καλαμῶν εἰσηγητὴς τοῦ τμήματος, ἀνέγνω τὴν ἑπομένην ἐπ' αὐτῆς ἔκθεσιν·

Πρὸς τὸν Βουλήν.

«Τὸ Β'. τμῆμα τῆς Βουλῆς συνελθὸν σήμερον καὶ ἐπεξεργασθὲν τὰ πρακτικὰ τῆς ἐκλογῆς τῶν βουλευτῶν τῆς ἐπαρχίας Καλαμῶν, συγκειμένης ἀπὸ τοὺς δήμους Καλαμῶν, Θουρίας, Ἄρεως, Ἀμφείας καὶ Ἀλαγωνίας,

Παρατηρεῖ·

Ὅτι οἱ βουλευτικοὶ κατάλογοι, ἀναθεωρηθέντες νομίμως, ἐκηρύχθησαν ὁριστικοὶ ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων ὁρκωτικῶν Δικαστηρίων, αἱ δὲ ἐπὶ τῆς κάλπης ἐφορευτικαὶ ἐπιτροπαὶ ἐκληρώθησαν νομίμως.

Ὅτι ἡ ἐκλογὴ ἐνηργήθη καθ' ὅλους τοὺς δήμους κατὰ τὸν διὰ τοῦ προγράμματος τῆς Νομαρχίας προσδιωρισμένον χρόνον καὶ τόπον, καὶ κατὰ τὴν ἐνέργειαν αὐτῆς διετηρήθησαν αἱ νόμιμοι διατυπώσεις, ὡς ἐξάγεται ἐκ τῶν πρακτικῶν τῆς ἐκλογῆς.

Ὅτι ἡ διαλογὴ ἐγένετο δημοσίᾳ, κατὰ δὲ τὸ ἀποτέλεσμα αὐτῆς, ἐψηφοφόρησαν ἐκλογεῖς 3645 ἀπέναντι 4992 ἐγγεγραμμένων ἐν τοῖς καταλόγοις, καὶ ἔλαβον οἱ ΚΚ.

Γρηγόριος Κορφιωτάκης ψήφους	2368
Ἰωάννης Ζάρκος.	2336
Γεώργιος Περωτῆς	2274

Μετ' αὐτοὺς δὲ οἱ ΚΚ.

Λιμπέριος Μπενάκης ψήφους	1364
Παναγὸς Κυριακός.	1305
Κωνσταντῖνος Δαγρές	1262

Κατὰ τὴν διαλογὴν ἐπαρουσιάσθη ἀναφορὰ δύο μελῶν τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ δήμου Ἀλαγωνίας, ἰσχυριζομένη ὅτι ἀπεβλήθησαν τοῦ Ναοῦ μετὰ τὴν ψηφοφορίαν 61 δημόται, ὅπως μετὰ τὴν ἀποβολὴν αὐτῶν παραγεμισθῇ ἡ κάλπη, ἥτις καὶ παρεγεμίσθη, ριφθέντων ἐν αὐτῇ 500 ψηφοδελτίων.

Τὴν ἔνστασιν ταύτην ἀποκρούει ἡ πλειονοψηφία τῆς ἐπιτροπῆς δι' ἑτέρας ἀναφορᾶς της. προτείνουσα ὅτι ἡ μειοψηφία ἀπεμακρύνθη τοῦ Ναοῦ διὰ νὰ δώσῃ εἰς τοὺς ἀποτυχόντας ἀφορμὴν ἐνστάσεων, καθόσον ἀνήκουσα εἰς αὐτοὺς προεβλεπε τὴν βεβαίαν ἀποτυχίαν των· ὁ δὲ σκοπὸς αὐτῆς κατέστη ἔτι μᾶλλον πατιφανὴς ὁπόταν, μεταβάντος εἰς τὸν δῆμον Ἀλαγωνίας τοῦ ἀντιμοιράρχου Κ. Σταυριανοῦ διὰ νὰ τὴν ὑποστηρίξῃ εἰς τὸ καθῆκόν της, ἀπεμακρύνθη καὶ πάλιν αὕτη τοῦ Ναοῦ, ἀποτολμήσασα καὶ δεύτερον τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν χρεῶν της.

Ἐστάλησαν δὲ καὶ διὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐσωτερικῶν πρὸς τὴν Βουλὴν α) μία ἀναφορὰ δώδεκα πολιτῶν, καὶ β) ἡ ἔκθεσις

τῆς μειονοψηφίας τοῦ συνόλου τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν, τὴν ὁποίαν ἰσχυρίζεται ὅτι δὲν ἠδυνήθη νὰ κάμῃ ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ τῆς διαλογῆς, ἓν μὲν, διότι ἡ πλειονοψηφία τὴν ἀπέβαλεν· ἓν δὲ, διότι ὁ Νομάρχης Μεσσηνίας, εἰς ὃν προσέφυγον παραπονούμενοι, δὲν τοὺς συνέτρεξε.

Διὰ τῆς πρώτης προσβάλλεται διὰ τοὺς αὐτοὺς λόγους ἡ ἐκλογὴ τοῦ δήμου Ἀλαγωνίας, πρὸς δὲ καὶ ἡ τοῦ δήμου Θουρίας, εἰς ὃν οἱ ἀναφερόμενοι ἰσχυρίζονται ὅτι ὁ πρόεδρος τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς, ἔχων πλησίον του καὶ οὐχὶ ἐν μέσῳ τοῦ Ναοῦ τεθειμένην τὴν κάλπην, ἔρριπτε ψηφοδέλτια εἰς αὐτὴν καὶ ἐσημειοῦντο εἰς τὸ πρωτόκολλον ὀνόματα ψηφοφόρων, οἵτινες δὲν ἐψηφοφόρησαν, γενομένης οὕτω ἐν τῷ δήμῳ ἐκείνῳ εἰκονικῆς ἐκλογῆς, ἀπέφυγε δὲ ἡ ἐπιτροπὴ νὰ καταχωρίσῃ εἰς τὸ πρωτόκολλον τὰς περὶ τούτων ἐνστάσεις τῶν πολιτῶν Γ. Σπυλιώτου, καὶ Γ. Σταμπολτσῆ ὅτι ἐψηφοφόρησαν 70 μὴ ἔχοντες τὸ πρὸς τὸ ἐκλέγειν δικαίωμα, ἐξ ὧν ἡ ἔνστασις κατονομάζει τὸν Π. Περωτῆν, Χ. Κωστόπουλον, Ἠλίαν Παπαδόπουλον καὶ Κ. Φλέσσαν μόνον· ὅτι ἐψηφοφόρησαν 144, ψηφοφορήσαντες καὶ εἰς τὸν δῆμον Ἄρεως, εἰς ὃν μετέφερον ἀπὸ τὸ 1844 τὰ ἐκλογικὰ των δικαιώματα· καὶ ὅτι ἐγένοντο εἰς ἀμφοτέρους τοὺς δήμους ἐκβιάσεις εἰς τοὺς ψηφοφόρους παρά τε τῆς ἐνόπλου δυνάμεως καὶ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς Θουρίων.

Διὰ τῆς δευτέρας ἡ μειοψηφία τῶν ἐπιτροπῶν, ἰσχυριζομένη ἀφ' ἑνὸς ὅτι ἡ ἐκλογὴ ἐνηργήθη ὑπὸ τὴν βίαν τῶν οἰκονομικῶν ὑπαλλήλων, καὶ ἰδίως τῶν δασαρχῶν Μεσσηνίας καὶ Ἀρκαδίας, καὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου Οἰτύλου, προσθέτει ἀφ' ἑτέρου ὅτι ἀμφοτέρων τῶν δήμων Θουρίας καὶ Ἀλαγωνίας αἱ ἐκλογαὶ εἶναι πλημμελεῖς καὶ παράνομοι διὰ τοὺς ἑξῆς λόγους· α) διότι ἡ μειοψηφία τῶν ἐπιτροπῶν τῶν δήμων Ἀλαγωνίας ἀπεβλήθη ὅπως παραγεμισθῇ ἡ κάλπη, ἥτις καὶ παρεγεμίσθη, ὡς ἐξάγεται ἀπὸ τὴν πλειοψηφίαν τῶν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ψηφοφορησάντων, καὶ τὴν ἀλφαβητικὴν σειράν, καθ' ἣν ἐσημειώθησαν εἰς τὰ πρωτόκολλα ἐξ ἀντιγραφῆς τοῦ βουλευτικοῦ καταλόγου, καὶ ἀπὸ τὰ ὀνόματα τῶν ὡς ψηφοφορησάντων σημειωθέντων Δ. Παπαδοπούλου, διαμένοντος εἰς Ναύπλιον ὡς ὑπαλλήλου τῆς ἐφορίας, Γιαν. Μπούρα, Ἀντ. Ζωγράφου, Χρ. Θεοδωροπούλου, Ἰω. Γ. Ξυνετᾶ, Ἰω. Α. Χριστοδολοπούλου, διαμενόντων εἰς Σπάρτην, Δ. Ἰω. Παπαδέα, Γ. Π. Μαυρογιάννη, Ἀπ. Β. Βασιλάκη, διαμενόντων εἰς Καλάμας, Π. Μ. Καλζάκη, διαμένοντος εἰς Μέγαρα, Ἀθ. Δημητρακάκη, στρατιώτου ἐν Λαμίᾳ, Δ. Κάτσικα,

δασοφύλακα: ἐν Κορίνθῳ, Ἰω. Μαυρογιάννη, διαμένοντος εἰς Οἰχαλίαν, Παναγ. Ἰω. Χανδρικᾶ, εἰς Κωνσταντινούπολιν διαμένοντος, καὶ ἄλλων πολλῶν ἀπόντων καὶ ἀποδιωσάντων· β) διότι ὑπῆρχον ἐν τοῖς πρωτοκόλλοις τῆς ψηφοφορίας διάφορα σβύσματα εἰς τὰ ὀνόματα τῶν ψηφοφόρων, καταδηλοῦντα τὸ εἰκονικὸν αὐτῆς, γ') διότι εἰς τὸν δῆμον Θουρίας ἐψηφοφόρησαν 150 ψηφοφόροι μετενεγκόντες τὸ ἐκλογικόν των δικαίωμα εἰς τὸν δῆμον Ἄρεως· δ'.) διότι ἐψηφοφόρησαν οἱ Π. Περωτῆς καὶ ἄλλοι ἓξ πολῖται διαγραφέντες τοῦ βουλευτικοῦ καταλόγου δι' ἀποφάσεως τοῦ ὁρκωτικοῦ δικαστηρίου· ε.) διότι ἐψηφοφόρησαν πολλοὶ μὴ ἐγγεγραμμένοι εἰς τὸν βουλευτικὸν κατάλογον, ἐξ ὧν κατονομάζει τὸν Γ. Ἀργυράκον καὶ ὀκτὼ ἄλλους· ς') διότι οἱ Γ. Σπυλιώτης καὶ Γ. Μαῦρος ἐψηφοφόρησαν δίς.

Ἐν τοῖς πρακτικοῖς τῆς ἐκλογῆς κατεχωρίσθησαν αἱ ἑξῆς ἐνστάσεις α) εἰς τὸν δῆμον Ἄρεως ἡ τοῦ Νικ. Σταθοπούλου, προσβάλλουσα ὅτι κακῶς ἐψηφοφόρησεν ὁ Εὐστ. Θ. Πολίτης ἀντὶ τοῦ Εὐστ. Ι. Πολίτου, κατ' αὐτῆς δὲ ἐπηνέχθη ἡ ἀντίρρησις ὅτι ὁ Εὐστιθίου Ἰω. Πολίτου ἀποδημεῖ, καὶ ὅτι εἰς τὸν κατάλογον σημειοῦται Εὐς. Πολίτης μόνον· β) ὅτι τρεῖς ψηφοφόροι ἀπεκλείσθησαν ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς νὰ ψηφοφορήσουν ὑπὲρ τῶν ὑπουργικῶν ὑποψηφίων· γ) ὅτι δύο ἕτεροι ἐψηφοφόρησαν μὴ ὄντες ἐγγεγραμμένοι εἰς τὸν βουλευτικὸν κατάλογον· δ') ἐκ τῶν εἰς τὸν κατάλογον ἐγγεγραμμένων καὶ ψηφοφορησάντων οἱ πλεῖστοι εἶναι ἀνήλικες, ἐξ ὧν κατονομάζει τὸν Δημ. Μαυρόπουλον, καὶ Ἰω. Ντοσούλαν· ε) ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ παρεδέχθη καὶ ἐψηφοφόρησε τὸν Γ. Μπούρην μὴ ἐγγεγραμμένον εἰς τὸν βουλευτικὸν κατάλογον· ς') ὅτι εἰς τὸν δῆμον Ἀμφείας ὁ πρόεδρος ἀπεποιήθη νὰ δεχθῇ τὰς ψήφους ἓξ πολιτῶν, ἐξ ὧν ἡ ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ τοὺς μὲν τρεῖς παρεδέχθη κατὰ πλειοψηφίαν, τοὺς δὲ ἄλλους ἀπέπεμψεν ὡς μὴ ὄντας ἐκ τῶν εἰς τὸν βουλευτικὸν κατάλογον ἐγγεγραμμένων.

Καὶ σκεφθέν·

Ὡς πρὸς τὴν ἐκλογὴν τοῦ δήμου Ἀλαγωνίας·

Ἐπειδὴ οὐδεμία προτείνεται ἀπόδειξις περὶ τοῦ ὅτι ἡ μειοψηφία τῆς ἐπιτροπῆς ἀπεβλήθη τοῦ Ναοῦ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ παραγεμισθῇ ἡ κάλπη, ἀπ' ἐναντίας μάλιστα ἐκ τῆς ἀλληλουχίας τῶν ἐγγράφων καὶ τῆς ἐκθέσεως τῆς πλειοψηφίας τῶν ἐπιτροπῶν ἀποδεικνύεται ὅτι αὕτη ἀπεσύρθη τοῦ Ναοῦ διὰ νὰ δώσῃ ὡς ἐκ τῆς ἀπομακρύνσεώς της ἀφορμὴν ἐνστάσεων εἰς τοὺς ἀποτυχόντας, εἰς οὓς ἀνῆκεν·

Ἐπειδὴ δὲ καὶ μετὰ τὴν ἀπομάκρυνσιν τῶν δύο μελῶν ἡ ἐκλογὴ ἐδύνατο νὰ ἐξακολουθήσῃ, καὶ καλῶς ἐξηκολούθησε, καθόσον τὰ μείναντα τρία μέλη ἀπῄρτιζον τὴν πλειονοψηφίαν, καὶ ἐφορευομένης τῆς ψηφοφορίας ὑπὸ τῆς πλειονοψηφίας τῆς ἐπιτροπῆς, ὑπῆρχον τὰ ἀπαιτούμενα ἐγγύα περὶ τῆς διατηρήσεως τῶν νομίμων διατάξεων καὶ τῆς εἰλικρινοῦς διεξαγωγῆς τῆς ἐκλογῆς, ὥστε ὡς ἐκ τῆς ἀπουσίας τῶν δύο μελῶν οὔτε ἔννομος λόγος ἀκυρώσεως τῆς ἐκλογῆς τοῦ δήμου τούτου δύναται νὰ κηρυχθῇ, οὔτε εἰκονικὴ καὶ ἀνύπαρκτος ψηφοφορία δύναται νὰ ὑποτεθῇ, ὡς ἡ ἔνστασις ἰσχυρίζεται·

Ἐπειδὴ οὐδεμία προτείνεται ἀπόδειξις περὶ τοῦ ὅτι εἰς τὴν κάλπην τοῦ δήμου Ἀλαγωνίας ἐρρίφθησαν ἰδανικαὶ ψῆφοι· ἀπ' ἐναντίας μάλιστα ἐκ τῶν πρακτικῶν τῆς ἐπιτροπῆς, τὰ ὁποῖα ὡς ἐπίσημα ἔγγραφα παρέχουν πλήρη ἀποδεικτικὴν ἰσχὺν ἐν ὅσῳ δὲν ἀποδεικνύεται τὸ ἐναντίον, βεβαιοῦται ὅτι τὸ ἐκλογικὸν ἀποτέλεσμα παρήχθη ἀπὸ πραγματικὴν καὶ νόμιμον ψηφοφορίαν, οἱ δὲ λόγοι τῆς ἐνστάσεως περὶ τοῦ ὅτι σημειοῦνται 15 ἀποδημοῦντες ὡς ψηφοφορήσαντες δὲν στηρίζεται εἰς οὐδεμίαν ἀπόδειξιν, ἀνίσχυρον δ' ἀποβαίνει καὶ τὸ συμπέρασμα περὶ τοῦ ὅτι ἡ κατ' ἀλφαβητικὴν σειρὰν ἐγγραφὴ τῶν ὀνομάτων εἰς τὸ πρωτόκολλον τῆς ἐκλογῆς, καὶ ἡ ψηφοφορία 450 ἐκλογέων ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ, εἶναι ἀπόδειξις ἀποχρῶσα περὶ τοῦ ὅτι ἐρρίφθησαν ἰδανικαὶ ψῆφοι εἰς τὴν κάλπην, διότι, ὡς τὰ μέλη τοῦ τμήματος εἶναι εἰς θέσιν νὰ γνωρίζουν, εἰς τοὺς μὴ πολυπληθεῖς δήμους, ὅπου οἱ ἐν τοῖς καταλόγοις ἐγγεγραμμένοι εἶναι γνωστοὶ εἰς τὴν ἐφορευτικὴν ἐπιτροπήν, δύνανται κατὰ τὰς ἑορτὰς νὰ ψηφοφορήσουν καὶ πλείονες τῶν 450 ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ, καὶ δύνανται οἱ ψηφοφόροι νὰ διατηρήσουν κατὰ τὴν ψηφοφορίαν τὴν ἐν τῷ καταλόγῳ σειράν, ὁπόταν οἱ κοινοτάρχαι ἐφοδιάζουν αὐτοὺς μὲ τοὺς αὐξοντας ἀριθμοὺς τοῦ καταλόγου διὰ νὰ εὐκολύνουν τὴν ἐπιτροπὴν καὶ ἐπιταχύνουν τὴν ψηφοφορίαν· μ' ὅλον ὅτι καὶ ἡ ἀλφαβητικὴ τοῦ καταλόγου σειρὰ διετηρήθη ἐν τῷ δήμῳ τούτῳ εἰς ὀλίγα ὀνόματα, καὶ οὐχὶ εἰς ὅλα τὰ ψηφοφορήσαντα, ὡς ἡ ἔνστασις διατείνεται· ἄλλως τε καὶ ἡ ἀφαίρεσις 500 ψήφων ἀπὸ τοὺς ἐπιτυχόντας δὲν μεταβάλλει τὸ ὑπὲρ αὐτῶν ἐκλογικὸν ἀποτέλεσμα. Ὁ Νομάρχης δὲ προσδιορίσας τὸν ἐν τῷ χωρίῳ Σίτσοβα Ναὸν ἀντὶ τοῦ ἐν τῷ χωρίῳ Τερνίτσης, πρωτευούσης τοῦ δήμου Ἀλαγωνίας, πρὸς ἐνέργειαν τῆς ἐν τῷ οἰκείῳ δήμῳ βουλευτικῆς ἐκλογῆς, εἶναι τιμωρητέος ἐπὶ παραβάσει τοῦ ἄρθρου 16 ἐκλογικοῦ

Νόμου· ὅθεν καὶ γνωμοδοτεῖ τὸ τμῆμα ν' ἀπαιτήσῃ ἡ Βουλὴ παρὰ τοῦ ἁρμοδίου ὑπουργοῦ τὴν σύντονον καὶ αὐστηρὰν τιμωρίαν αὐτοῦ.

Ὡς πρὸς τὸν δῆμον Θουρίας.

Ἐπειδὴ ὁ λόγος τῆς ἐνστάσεως περὶ τοῦ ὅτι ἐψηφορόρησαν 150 πολῖται, μετενεγκόντες τὰ ἐκλογικά των δικαιώματα ἀπὸ τὸ 1844 εἰς τὸν δῆμον Ἄρεως, ὅπου καὶ ἐψηφορόρησαν, ὡς ἀόριστος δὲν δύναται νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν, οὔτε νὰ ἐξετασθῇ, διότι ἡ ἔνστασις δὲν κατονομάζει τοὺς ἐκλογεῖς τούτους·

Ἐπειδὴ ὁ λόγος τῶν ἐνστάσεων περὶ τοῦ ὅτι ὁ πρόεδρος δὲν εἶχεν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ναοῦ τὴν κάλπην, ἀλλὰ πλησίον του, καὶ ἀληθὴς ἂν ὑποτεθῇ, οὐδόλως δύναται νὰ παράξῃ τὸ συμπέρασμα περὶ τοῦ ὅτι ἐρρίφθησαν ἰδανικοὶ ψῆφοι εἰς τὴν κάλπην, καθόσον μάλιστα ἡ ἔνστασις δὲν ἰσχυρίζεται ἂν ὅλοι ἢ μέρος τῶν ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ τῆς ψηφοφορίας σημειουμένων ὡς ψηφορησάντων δὲν ἐψηφορόρησαν, οὔτε κατονομάζει τοὺς μὴ ψηφορήσαντας·

Ἐπειδὴ αἱ ἐνστάσεις περὶ τοῦ ὅτι ἓξ πολῖται διαγραφέντες τοῦ βουλευτικοῦ καταλόγου ἐψηφορόρησαν, ἐννέα ἄλλοι ἐπίσης ἐψηφορόρησαν, καὶ τοι μὴ ἐγγεγραμμένοι εἰς τὸν βουλευτικὸν κατάλογον, καὶ τέλος ὅτι δύω ἐψηφορόρησαν δίς, καὶ ἀληθεῖς ἂν θεωρηθῶσι, δὲν ἔχουν οὐσιώδη ἐπιρροὴν ἐπὶ τοῦ ἀποτελέσματος τῆς ἐκλογῆς·

Ὡς πρὸς τοὺς δήμους Ἄρεως καὶ Ἀμφείας.

Ἐπειδὴ ἐκ τῶν ἐγγράφων τῆς ἐκλογῆς ἀποδεικνύεται ὅτι αἱ ἐπὶ τῶν ἐκλογῶν τῶν δήμων αὐτῶν ἐνστάσεις ἐγένοντο ὑπὲρ τῶν ἐπιτυχόντων, καθόσον αἱ ἐφορευτικαὶ ἐπιτροπαὶ ἀμφοτέρων τῶν δήμων ἀπῆκον εἰς τοὺς ἀποτυχόντας, ἐνῷ ἄλλως καὶ ἂν αὗται ὑπὲρ τῶν ἀποτυχόντων ἤθελον γίνει ἀποβαίνουν ἀνάξιαι λόγου, καθόσον αἱ ψῆφοι δώδεκα πολιτῶν, τὰς ὁποίας ἀποβλέπουσιν, οὐδεμίαν ἔχουν ἐπὶ τοῦ ἀποτελέσματος τῆς ἐκλογῆς ἐπιρροήν·

Ἐπειδὴ κατὰ τὰς ἐκτεθείσας σκέψεις ἡ ἐκλογὴ διεξήχθη καθ' ὅλας τὰς νομίμους διατυπώσεις, οἱ δὲ ἐκλεχθέντες ἔχουν τὰ παρὰ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα, καὶ ἐξελέχθησαν δι' ἀπολύτου πλειονοψηφίας,

Διὰ ταῦτα τὸ τμῆμα γνωμοδοτεῖ·

Νὰ ἐπικυρωθῇ ἡ ἐκλογὴ τῆς ἐπαρχίας Καλαμῶν, καὶ ν' ἀναγνωρισθῶσι νόμιμοι βουλευταὶ οἱ ΚΚ. Γρηγ. Κορφιωτάκης, Ἰω. Ζάρκος, καὶ Γεώργ. Περωτῆς.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 11 Νοεμβρίου 1859.

Ὁ Πρόεδρος
Δημ. Καλλιφρονᾶς,

Τὰ μέλη

Ἐμ. Μελετόπουλος,	Νικόλαος Β. Γκίνης,
Νικ. Χ. Παναγιώτου,	Ν. Δ. Μοσχούλας,
Ι. Ν. Ταμπακόπουλος,	Α. Διαμαντόπουλος,
Φ. Φίλωνος,	Γ. Διαμάντης,
Π. Ῥεβελάκης,	

Ὁ εἰσηγητὴς
Γρηγ. Μανοῦσος.»

Ἀξιῶν δέ τις τὸν λόγον παρετήρησεν, ὅτι δὲν προτίθεται νὰ εἴπῃ τι οὔτε ὑπὲρ, οὔτε κατὰ τῆς ἐκλογῆς, καθόσον μέλος ὢν τοῦ ἐπὶ τῆς ἐξελέγξεως τῆς ἐκλογῆς τμήματος, ἐξέθεσεν ἐν τῇ ἐκθέσει τὴν γνώμην του, κατὰ δὲ τὴν ἐνέργειαν τῆς ἐκλογῆς ἓν μόνον ἀπαντᾶται ἁμάρτημα, τὸ ὁποῖον ὅμως οὐδεμίαν ἔχει ἐπὶ τοῦ ἀποτελέσματος ἐπιρροήν. Ὅ,τι δὲ ἔρχεται νὰ παρατηρήσῃ εἶναι ὅτι ὁ Νομάρχης ἐναντίον ῥητῆς διατάξεως τοῦ νόμου, καθ' ἣν ἡ ψηφοφορία ἐνεργεῖται ἐν τῷ εὐρυχωτέρῳ Ναῷ τῆς πρωτευούσης τοῦ δήμου, διὰ τοῦ προγράμματός του διέταξε νὰ ἐνεργηθῇ ἡ ψηφοφορία τοῦ δήμου Ἀλιγωνίας οὐχὶ εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ δήμου, ἀλλ' εἴς τι χωρίον ἀπόκεντρον καὶ εἰς δύσβατον θέσιν κείμενον, τὸ χωρίον Σίτσοβα, καὶ ἐπομένως φρονεῖ ὅτι ἡ Βουλὴ ὀφείλει νὰ ζητήσῃ τὴν τιμωρίαν τοῦ νομάρχου διὰ τὴν πρᾶξίν του ταύτην, ὡς ἀντικειμένην εἰς τὸν νόμον, πρὸς ἀποφυγὴν τοιούτων ἀτοπημάτων ἐκ μέρους τῶν ἀρχῶν.

Εἰπόντος δὲ ἑνὸς τῶν βουλευτῶν Καλαμῶν, ὅτι δὲν ἔχεται ἀληθείας ἡ παρατήρησις τοῦ προαγορεύσαντος, διότι πρὸ εἰκοσαετίας αἱ ψηφορίαι ἐνηργήθησαν πάντοτε εἰς τὸ αὐτὸ χωρίον, ὁ δὲ νομάρχης οὐδὲν εἶχε συμφέρον νὰ προέλθῃ εἰς τὴν καταγγελλομένην σήμερον παρανομίαν· ἐπανέλαβεν ὁ προαγορεύσας, ὅτι δὲν εἶπεν ἡ πραγματικὴν ἀλήθειαν, διότι τὸ χωρίον Σίτσοβα δὲν εἶναι ἡ πρωτεύουσα τοῦ δήμου, οὐδ' ὡρμήθη εἰς τὴν καταγγελίαν ὑπ' ἄλλης τινὸς ἀφορμῆς εἰμὴ ἐκ τοῦ κοινοῦ ὅλων συμφέροντος πρὸς τήρησιν τοῦ νόμου.

Ἐπὶ τούτοις ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸ ἔγκυρον τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Καλαμῶν, καὶ νομίμους

τῆς ἐπαρχίας βουλευτὰς τοὺς Γεώργιον Περωτῆν, Γρηγ. Κορφιωτάκην καὶ Ἰω. Ζάρκον.

Κηρύξαντος οὕτω τοῦ προέδρου τὸ ἀποτέλεσμα καὶ ἀναβληθείσης τῆς ἀναγνώσεως τῆς ἐκθέσεως ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς φθιώτιδος, παρελθόντες οἱ εἰσηγηταὶ τῶν τμημάτων ἐπὶ τῶν ἐκλογῶν Λακεδαίμονος, Μεσσήνης καὶ Ναυπακτίας, ἀνέγνωσαν τὰς ἐπ' αὐτῶν ἐκθέσεις, ἐχούσας οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Τὸ Δ'. τμῆμα τῆς Βουλῆς συνελθὸν σήμερον ἐν τῷ δωματίῳ τῶν διασκέψεων πρὸς ἐξέλεγξιν τῶν πρακτικῶν τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Λακεδαίμονος, συγκειμένης ἐκ δεκατριῶν δήμων, ἐκθέτει ὅτι ὁ

Δῆμος Σπάρτης ἔχει ψηφοφόρους	1352	καὶ ἐψηφοφόρ. 1168
Δῆμος Πελλάνης	728	609
Δῆμος Καστορίου	674	555
Δῆμος Φάριδος	664	570
Δῆμος Φελλίας	469	432
Δῆμος Βρυσεῶν	261	255
Δῆμος Μελητίνης	967	767
Δῆμος Κροκεῶν	824	628
Δῆμος Τρινάσου	321	253
Δῆμος Γερόνθρων	308	204
Δῆμος Θεραπνῶν	1346	1066
Δῆμος Οἰνοῦντος	1573	1188
Δῆμος Σελλασίας	619	452

Ἐξ αὐτῶν ἔλαβον κατὰ τὴν διαλογὴν οἱ Δημήτριος

Σακελλαράκης	5,537.
Σπυρίδων Κοπανίτσας	5,170.
Ἐμμ. Μελετόπουλος	4,868.
Νικόλαος Λεώπουλος	4,294.

Τὰς δὲ ὑπολοίπους ἔλαβον οἱ ἐν τοῖς πρακτικοῖς τῆς διαλογῆς ἐμφαινόμενοι ἐπιλαχόντες.

Ὅτι κατὰ τῆς ἐκλογῆς ταύτης ἐγένοντο αἱ ἑξῆς ἐνστάσεις·

1. Εἰς τὸν δῆμον Σπάρτης ὅτι ἐψηφοφόρησαν 24 δημόται μὴ ὄντες ἐγγεγραμμένοι εἰς τὸν βουλευτικὸν κατάλογον·

2. Ὅτι εἰς τὴν κάλπην τοῦ δήμου Πελλάνης ἐρρίφθησαν εἰκονικῶς 288 ψηφοδέλτια·

3. Ἐκ τῶν ψήφων τοῦ δήμου Καστορίου ν' ἀφαιρεθῶσιν ἀπὸ

τὰς ψήφους τῶν ἀποτυχόντων 12· ὅτι ὁ δήμαρχος μετήλλαξε 30 ψηφοδέλτια· ὅτι κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ καταλόγου ἀπεκλείσθησαν 400 ἔχοντες τὰ προσόντα δημόται καὶ ὅτι ἐψηφοφόρησαν 312 μὴ ἔχοντες τὴν νόμιμον ἡλικίαν·

4 Ὅτι εἰς τὸν δῆμον Πελλάνης 12 δημόται ἐψηφοφόρησαν παρανόμως καὶ 18 ψῆφοι ἐρρίφθησαν εἰς τὴν κάλπην, παρευρισκομένων δύο μόνον μελῶν τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς, καὶ νὰ μὴν ὑπολογισθῶσιν·

5. Ὅτι εἰς τὸν δῆμον Τρινάσου ἐψηφοφόρησαν 52 δημόται μὴ ὄντες ἐγγεγραμμένοι εἰς τὸν κατάλογον·

6. Ὅτι εἰς τὸν δῆμον Θεραπνῶν ἐγένοντο ἐπεμβάσεις τοῦ δημάρχου ὑπὲρ τῶν ἐπιλαχόντων, καὶ συνέταξε βουλευτικὸν κατάλογον, ἐν ᾧ φαίνεται ἐγγεγραμμένον πλῆθος ἀνηλίκων, οἵτινες καὶ ἐψηφοφόρησαν ὑπὲρ τῶν ἐπιλαχόντων μέν, πλειοψηφησάντων δὲ ἐν τῷ δήμῳ τούτῳ, καὶ

7. Ὅτι εἰς τὸν δῆμον Οἰνοῦντος ἐν γένει ἡ ἐκλογὴ διεξήχθη παρανόμως.

Λαβὸν τὸ τμῆμα ὑπ' ὄψιν ἅπαντα τὰ πρακτικὰ τῆς ὅλης ἐκλογῆς καὶ τὰς ἀνωτέρω ἐνστάσεις, καὶ ἐξετάσαν αὐτὴν ἀκριβῶς καὶ ἐσκεμμένως,

Παρατηρεῖ·

Ἐπειδὴ ἀπασῶν τῶν ἐνστάσεων οἱ ἰσχυρισμοί, πλὴν τῶν κατὰ τῆς ἐκλογῆς τοῦ δήμου Θεραπνῶν, δὲν στηρίζονται εἰς ἀποδεδειγμένα καὶ ῥητὰ πράγματα, καὶ ὡς τοιοῦτοι δὲν ἐκλαμβάνονται ὡς ἀληθεῖς·

Ἐπειδὴ καὶ ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ὅτι ἔχουσιν ἀληθείας οἱ ἰσχυρισμοί, αἱ κατηγορούμεναι ψῆφοι δὲν ἐπηρεάζουσι τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ψηφοφορίας·

Ἐπειδὴ ἐκ τοῦ βουλευτικοῦ καταλόγου τοῦ δήμου Θεραπνῶν ἀποδεικνύεται ἐναργῶς ὅτι 150 ἀνήλικες εἰσὶν ἐγγεγραμμένοι μὲ ἡλικίαν ἐλάσσονα τῶν 25 ἐτῶν, καὶ οἱ τοιοῦτοι ἐθεωρήθησαν ὑπὸ τοῦ συντάξαντος καὶ ἐκθέσαντος τὸν εἰρημένον κατάλογον δημάρχου ὡς ἔχοντες τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν, καὶ ὡς τοιοῦτοι παρεδέχθησαν καὶ ἀπὸ τὸ ὁρκωτὸν δικαστήριον πρὸς δολίευσιν τῆς ψηφοφορίας καὶ πρὸς ἐμπαιγμὸν τοῦ νόμου καὶ τῆς δικαιοσύνης·

Ἐπειδὴ καὶ αἱ τοιαῦται ψῆφοι πρέπει νὰ θεωρηθῶσιν ἄκυροι καὶ νὰ ἐκπεσθῶσιν ἀπὸ τοὺς πλειονοψηφήσαντας ἐν τῷ ῥηθέντι δήμῳ·

Ἐπειδὴ καὶ αἱ ἀνωτέρω 150 ψῆφοι ὁπωσδήποτε ἐκλαμβα-

νόμεναι δὲν δύνανται νὰ μεταβάλωσι τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ὅλης ἐκλογῆς·

Ἐπειδὴ ἐκ τῆς ἐνεργηθείσης διαλογῆς προκύπτει ὅτι ὁ Δημήτριος Σακελλαράκης, Σπυρίδων Κοπανίτσας, Ἐμμανουὴλ Μελετόπουλος καὶ Νικόλαος Λεώπουλος πλειοψηφοῦν δι' ἀπολύτου πλειονοψηφίας·

Διὰ ταῦτα τὸ τμῆμα ἀποραίνεται παμψηφεί·

1) Ν' ἀφαιρεθῶσιν αἱ 150 ψῆφοι ἀπὸ τοὺς πλειοψηφήσαντας ἐν τῷ δήμῳ Θεραπνῶν καὶ νὰ θεωρηθῶσιν ἄκυροι.

2) Νὰ παραπεμφθῶσιν εἰς τὸ ἁρμόδιον Ὑπουργεῖον τὰ πρακτικὰ τῆς ἐκλογῆς διὰ νὰ ἐνεργηθῶσι τὰ δέοντα πρὸς τιμωρίαν τῶν παρανομησάντων.

3) Νὰ ἐπικυρωθῇ ὡς νόμιμος ἡ ἐκλογὴ, καὶ

4) Νὰ ἀναγνωρισθῶσιν ὡς νόμιμοι βουλευταὶ οἱ ὡς ἀνωτέρω λαβόντες τὴν ἀπόλυτον πλειονοψηφίαν Δημήτριος Σακελλαράκης, Σπυρίδων Κοπανίτσας, Ἐμμανουὴλ Μελετόπουλος καὶ Νικόλαος Λεώπουλος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 14 Νοεμβρίου 1859.

Ὁ πρόεδρος τοῦ Τμήματος
Ν. Τσαβέλλας.

Δ. Κουμουνδουράκης,	Α. Χ. Ἀναργύρου,
Β. Ρ. Παλαμίδης,	Γ. Ν. Καίρης,
Ἐμμ. Τσοῦχλος,	Χ. Α. Χριστόπουλος,
Κ. Βλάμης,	Στ. Δούκας.
Α. Χαραλάμπης,	

Ὁ Εἰσηγητὴς
Α. Ζέρβας.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Λαβὸν ὑπ' ὄψιν τὰ πρακτικὰ τῆς κατὰ τὴν ἐπαρχίαν Μεσσήνης ἐνεργηθείσης βουλευτικῆς ἐκλογῆς τῆς ς'. περιόδου, καθ' ἣν ἐψηφοφόρησαν 3559· διεξελθὸν τὰ συνοδεύοντα ταύτην ἔγγραφα, ἐπεξεργασθέντα προηγουμένως ὑπὸ τῶν ἐπὶ τούτῳ διορισθέντων ΚΚ. Α. Λογοθέτου, Π. Καλλιμογδάρτου καὶ Α. Μεντσελιώτου, καὶ παρατηροῦν, ὅτι ἡ προκειμένη ἐκλογὴ ἐνηργήθη κατὰ τοὺς προσήκοντας τύπους, καὶ ὅτι κατ' αὐτὴν δὲν ἀπηυδύνθη ἔνστασίς τις, διὰ δὲ τῆς γενομένης διαλογῆς ἀνεδείχθησαν παμψηφεὶ βουλευταὶ οἱ ΚΚ. 1) Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος, 2) Παναγιώτης Παπατσώνης, καὶ 3) Σπήλιος Κ. Ἀντωνόπουλος·

Γνωμοδοτεῖ·

Νὰ ἐπικυρωθῇ ἡ ἐν λόγῳ ἐκλογὴ καὶ ἀναγνωρισθῶσιν οἱ ἐκλεχθέντες ὡς νόμιμοι βουλευταί.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 Νοεμβρίου 1859.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ τμήματος Π. Ἀργυρόπουλος.

Τὰ μέλη

Β. Κυβέλος,	Α. Μάντσαινος,
Αὐγερ. Ἀβέρωφ,	Α. Χ. Λογοθέτης,
Ἀθ. Σινανιώτης,	Α. Βενιζέλος,
Στ. Μήτσας,	Γ. Α. Περωτῆς,
Α. Μεντσελόπουλος,	Γ. Α. Ῥάλλης.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Τὸ Ε'. τμῆμα τῆς Βουλῆς συνελθὸν εἰς συνεδρίασιν ἐν τῷ καταστήματι τοῦ Βουλευτηρίου σήμερον, ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν τὰ πρακτικὰ καὶ λοιπὰ ἔγγραφα τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Ναυπακτίας τῆς ς'. περιόδου, διῆλθεν ἅπαντα, καὶ εὗρεν αὐτὰ πλήρη καὶ ἐν τάξει, διατηρηθέντων ἐνταῦτῳ ἀπ' ἀρχῆς τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐκλογικῶν ἐργασιῶν μέχρι τέλους αὐτῶν ὅλων τῶν νενομισμένων τύπων.

Ἡ ἐκλογὴ τῆς ἐπαρχίας Ναυπακτίας, συγκειμένης ἐκ τριῶν δήμων, τοῦ τῆς Ἀποδοτίας, τοῦ Προσχίου καὶ τῆς Ναυπακτίας, ἤρξατο τὴν 24 Σεπτεμβρίου καὶ ἐπερατώθη τὴν 1 Ὀκτωβρίου.

Κατὰ τὸ ὀκταήμερον διάστημα ἐψηφοφόρησαν εἰς μὲν τὸν δῆμον Ἀποδοτίας 1287
τὸν δῆμον Προσχίου 1187
καὶ εἰς τὸν δῆμον Ναυπακτίας 669

Τὸ ὅλον τῶν ψηφοφορεσάντων τριῶν χιλιάδες 3143
ἑκατὸν τεσσαράκοντα τρεῖς.

Ἔλαβον δὲ, ὁ Νικόλαος Καναβὸς ἐκ τοῦ δήμου Ἀποδοτίας 1125
ὡσαύτως ἐκ τοῦ δήμου Προσχίου 962 καὶ
ἐκ τοῦ δήμου Ναυπακτίας 338

Τὸ ὅλον ψήφους 2425

Εἰσαύτως ὁ Κ. Ἀντώνιος Παπαδημητριάδης
Ἔλαβεν ἐκ τοῦ δήμου Ἀποδοτίας ψήφους 1014
ἐκ τοῦ Προσχίου . . . . . » . . . . . 1061 καὶ
ἐκ τοῦ τῆς Ναυπακτίας . . » 311

Τὸ ὅλον ψήφους 2416

Ἐπίσης ὁ Κ. Νικόλαος Τσαβέλλας
ἐκ τοῦ δήμου Ἀποδοτίας 1046
ἐκ τοῦ δήμου Προσχίου ..... 912 καὶ
ἐκ τοῦ τῆς Ναυπακτίας 403

Τὸ ὅλον ψήφους 2361.

Ἔλαβον δὲ καὶ οἱ ἀντίθετοι αὐτῶν, ὁ Κ. Μιχ. Ι. Μιχαλοπούλου, ἐκ μὲν τοῦ δήμου Ἀποδοτίας ψήφους 233
ἐκ τοῦ δήμου Προσχίου ὡσαύτως ..... 247 } 767
ἐκ τοῦ δήμου Ναυπακτίας 287

Τὸ ὅλον ἑπτακοσίας ἑξήκοντα ἑπτά.

Ὁ Κ. Δημήτριος Κοκοτάκης ἔλαβεν
ἐκ τοῦ δήμου Ἀποδοτίας 228
ὡσαύτως ἐκ τοῦ δήμου Προσχίου 108
καὶ ἐκ τοῦ τῆς Ναυπακτίας 296

Τὸ ὅλον ψήφους 632

Ὁ Κ. Εὐθύμιος Πλαστήρας ἔλαβεν
ἐκ τοῦ δήμου Ἀποδοτίας 195
ἐκ τοῦ δήμου Προσχίου ..... 141 καὶ
ἐκ τοῦ δήμου Ναυπακτίας 374

Τὸ ὅλον ψήφους .... 710.

Ἔνστασις οἱαδήποτε κατὰ τῆς ἐκλογῆς οὐδεμία ἐγένετο· ἐπομένως τὸ τμῆμα, θεωροῦν αὐτὴν νόμιμον, γνωμοδοτεῖ τὴν κύρωσιν αὐτῆς καὶ τὴν ἀναγόρευσιν ὡς βουλευτῶν τῆς ἐπαρχίας Ναυπακτίας τῶν ΚΚ. Νικολάου Καναβοῦ, Ἀντωνίου Παπαδημητριάδου καὶ Νικολάου Τσαβέλλα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 Νοεμβρίου 1859.

Α. Κοντόσταυλος, πρόεδρος τοῦ τμήματος,
Ι. Ζάρκος,
Α. Α. Μησυρλῆς,
Γ. Γεροθανάσης,
Π. Παπατσώννης,
Μ. Χ. Μελέτης,
Α. Δημητρίου.
Ν. Πανουριᾶς,
Ἰωάννης Σαφάκας,
Α. Γεωργαντᾶς,
Ἀνδρ. Λόντος,
Δ. Σακελλαριάδης.

Ὁ Εἰσηγητὴς
Π. Ψ ά θ η ς.

Ἡ δὲ Βουλὴ ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει τοῦ προέδρου παρεδέχθη τὸ ἔγκυρον τῶν ἀνωτέρω ἐκλογῶν δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως, καὶ νομίμους βουλευτὰς τῆς μὲν ἐπαρχίας Λακεδαίμονος τοὺς Ἐμμ. Μελετόπουλον, Δημ. Σακελλαράκην, Σπ. Κοπανίτσαν καὶ Ν. Λεώπουλον· τῆς δὲ Μεσσήνης, τοὺς Ἀλ. Κουμουνδοῦρον, Π. Παπατσώνην καὶ Σπ. Ἀντωνόπουλον, καὶ τῆς Ναυπακτίας τοὺς Ν. Τσαβέλλαν, Α. Παπαδημητριάδην καὶ Ν. Καναβοῦ· ὁ δὲ πρόεδρος ἐκήρυξε τὸ ἀποτέλεσμα ὡς ἀνωτέρω.

Ἀναβληθείσης δὲ ἐπὶ τὴν αὔριον τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Πετρῶν, ὡς μὴ οὔσης ἑτοίμου τῆς ἐπ' αὐτῆς ἐκθέσεως, παρελθὼν ὁ ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Κορινθίας εἰσηγητὴς, ἀνέγνω ἔκθεσιν ἐπ' αὐτῆς, ἔχουσαν οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Τὸ Β'. τμῆμα συνελθὸν καὶ ἐπεξεργασθὲν τὰ πρακτικὰ τῆς ἐκλογῆς τῶν βουλευτῶν τῆς ἐπαρχίας Κορινθίας, συγκειμένης ἐκ τῶν δήμων Κορίνθου, Τρικάλων, Ζαχόλης, Στυμφαλίας, Περαχώρας, Νεμέας, Σολυγείας, Πελλήνης, Σικυῶνος, Κλεωνῶν, καὶ Φενεοῦ,

Παρατηρεῖ·

Ὅτι οἱ βουλευτικοὶ κατάλογοι ἀναθεωρηθέντες νομίμως ἐκηρύχθησαν ὁριστικοὶ ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων ὁρκωτικῶν δικαστηρίων, αἱ δὲ ἐπὶ τῆς κάλπης ἐφορευτικαὶ ἐπιτροπαὶ ἐκληρώθησαν νομίμως· ὅτι ἡ ἐκλογὴ ἐγένετο δημοσίᾳ, καὶ κατὰ τὸ ἀποτέλεσμα αὐτῆς ἔλαβον ψήφους οἱ ΚΚ.

1. Ἰωάννης Δεληγιάννης 6614
2. Σταῦρος Καμπερόπουλος 6396
3. Ἀνδρέας Νοταρᾶς 6366
4. Ἀριστείδης Βενιζέλος 6356

Μετ' αὐτοὺς δὲ οἱ ΚΚ.

1. Εὐθύμιος Κανελλόπουλος 1582
2. Εὐστ. Οἰκονομόπουλος 1277
3. Γ. Πανοπιρτόπουλος 1128
4. Ἰω. Κυριακόπουλος 1040

Ἐψηφοφόρησαν δὲ κατ' ὅλην τὴν ἐπαρχίαν ἐκλογεῖς 7684 ἀπέναντι 11256, ἐγγεγραμμένων εἰς τοὺς βουλευτικοὺς καταλόγους.

Κατὰ τῆς ἐκλογῆς ταύτης ἐγένοντο διάφοροι ἐνστάσεις εἴς τε τὰ πρακτικὰ τῆς ἐκλογῆς τινῶν δήμων, καὶ εἰς τὴν Βουλήν, ἀποσταλεῖσαι ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν· αἱ οὐσιωδέστεραι δὲ εἶναι αἱ ἑξῆς· α) ὅτι παρεδιάσθη ἡ μυστικότης τῆς ψηφοφορίας διὰ τῆς χρήσεως χρωματισμένων ψηφοδελτίων ὑπὲρ

τῶν ἐπιτυχόντων· β') ὅτι παρεδιάσθησαν οἱ ἐκλογεῖς ὑπὸ τῆς ἐνόπλου δυνάμεως διὰ νὰ ψηφοφορήσουν ὑπὲρ τῶν ἐπιτυχόντων ὡς ὑπουργικῶν ὑποψηφίων, καὶ ἠναγκάσθησαν νὰ ἀποσυρθοῦν τῆς ἐκλογῆς ὅσοι δὲν ἠθέλησαν νὰ ψηφοφορήσουν ὑπὲρ αὐτῶν· ὡς ἀριθμὸς δὲ τῶν ἀποχωρησάντων ἐκλογέων σημειοῦται, 600 εἰς Νεμέαν, 600 εἰς Φενεόν, καὶ 185 εἰς Σικυῶνα· γ') ὅτι παρεγεμίσθησαν ἡ κάλπη τῆς Ζαχόλης, ῥιφθέντων τῶν ψηφοδελτίων 11 ἀποβιωσάντων καὶ 35 ἀπόντων· ἡ κάλπη τῆς Στυμφαλίας μὲ τὰς ψήφους 130 κατοίκων τῶν χωρίων Ψώρι καὶ Ἀσπροκάμπου, μὴ ψηφοφορησάντων· ἡ κάλπη τῆς Σολυγείας μὲ τὰ ψηφοδέλτια 393 ἀπόντων, ἀποβιωσάντων καὶ ἱερωθέντων· ἡ κάλπη Πελλήνης μὲ τὰ ψηφοδέλτια 560 κατοίκων τῶν χωρίων Κλημέντι, Κίσσαρι, Βελλίνας, Μάρκασι, Βλαντανοῦνι καὶ Παναρούδι, μὴ ψηφοφορησάντων· καὶ ἡ κάλπη τῶν Κλεωνῶν μὲ 500 ἰδανικὰς ψήφους χωρικῶν μὴ ψηφοφορησάντων· καὶ

Σκεφθέν·

Ἐπειδὴ οὐδόλως περιορίζεται ὑπὸ τοῦ νόμου ἡ θέλησις τοῦ ἐκλογέως ὡς πρὸς τὴν ἐκλογὴν τοῦ χάρτου, καὶ τοῦ χρώματος αὐτοῦ, τὸ ὁποῖον θὰ μεταχειρισθῇ εἰς τὸ ψηφοδέλτιόν του, ἡ δὲ περὶ τούτου ἔνστασις ἀποβαίνει ἀδάσιμος·

Ἐπειδὴ οὐδόλως εἶναι ἀποδεδειγμένον ὅτι ἡ ἐκλογὴ τῶν βουλευτῶν Κορινθίας διεξήχθη ὑπὸ τὴν βίαν τῆς ἐνόπλου δυνάμεως, καὶ ὅτι ἡ βία αὕτη ἀνεπτύχθη εἰς τοσοῦτον βαθμόν, ὥστε δι' αὐτῆς μετεβλήθη τὸ ἐκλογικὸν ἀποτέλεσμα ὑπὲρ ἄλλων προσώπων, παρ' ἐκείνων τῆς ἀληθοῦς θελήσεως τῶν ἐκλογέων· ἀπ' ἐναντίας μάλιστα οἱ ἐνιστάμενοι, ἐνῷ σημειοῦσιν εἰς τὰς ἐνστάσεις των ὅτι ἕνεκα τῶν ἐκβιάσεων αὐτῶν 1835 ἐκλογεῖς, ἀνήκοντες εἰς τοὺς ἀποτυχόντας, ἀπεσύρθησαν, κατονομάζουν μόνον ἐννέα ὡς ἐκβιασθέντας·

Ἐπειδὴ ἡ ἔνστασις περὶ τοῦ ὅτι παρεγεμίσθησαν αἱ κάλπαι τῶν δήμων Ζαχόλης, Στυμφαλίας, Σολυγείας, Πελλήνης καὶ Κλεωνῶν μὲ 2351 ἰδανικὰς ψήφους ἀποβαίνει ἀδάσιμος, καθόσον οὐδεμία προτείνεται ἰσχυρὰ περὶ τούτου ἔνδειξις, καὶ καθόσον μάλιστα ὁ λόγος τοῦ ὅτι ἐψηφορόρησαν εἰς τὸν δῆμον Σολυγείας 393 ἀποβιώσαντες, ἀπόντες, καὶ τὸ ἱερατικὸν ἐπάγγελμα ἀναλαβόντες ἐξελέγχεται ψευδής, διότι οἱ ἀποβιώσαντες εἶναι μόνον 82 καὶ οὐχὶ 244 ὅπως σημειοῖ ἡ ἔνστασις, καὶ μάλιστα οὗτοι ὄχι μόνον δὲν ἐψηφορόρησαν, ἀλλὰ καὶ τοῦ βουλευτικοῦ καταλόγου διεγράφησαν·

Ἐπειδὴ τέλος καὶ ἂν ὑπὲρ μὲν τῶν ἀποτυχόντων λογισθῶσι 1835 ψῆφοι τῶν, κατὰ τὰς ἐνστάσεις των, μὴ ψηφοφορησάντων δημοτῶν Νεμέας, Σικυῶνος καὶ Φενεοῦ, ἀπὸ δὲ τοὺς ἐπιτυχόντας καὶ ἀφαιρουμένων 2351 ψήφων ὡς ἰδανικῶν καὶ ῥιφθεισῶν εἰς τὰς κάλπας Ζαχόλης, Στυμφαλείας, Σολυγείας, Πελλήνης καὶ Κλεωνῶν, ἔρχεται τὸ ἑξῆς ἀποτέλεσμα·

Μεντσελόπουλος	4125
Καμπερόπουλος	4165
Νοταρᾶς	4135
Δεληγιάννης	4373
Κανελλόπουλος	3632
Οἰκονομόπουλος	3327
Πανοπριφτόπουλος	3175
Κυριακόπουλος	2885

ὥστε πλειονοψηφοῦντες ἔρχονται καὶ οὗτοι οἱ τέσσαρες πρῶτοι, καὶ

Ἐπειδὴ κατὰ τὰς ἀνωτέρω σκέψεις ἡ ἐκλογὴ διεξήχθη καθ' ὅλας τὰς νομίμους διατάξεις, οἱ δὲ ἐκλεχθέντες ἔχουν τὰ παρὰ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα καὶ ἐξηλέγχθησαν δι' ἀπολύτου πλειοψηφίας·

Διὰ ταῦτα τὸ τμῆμα γνωμοδοτεῖ,

Νὰ ἐπικυρωθῇ ἡ ἐκλογὴ τῆς ἐπαρχίας Κορινθίας, καὶ ν' ἀναγνωρισθῶσι νόμιμοι βουλευταὶ οἱ ΚΚ. Ἰωάννης Δεληγιάννης, Σταῦρος Καμπερόπουλος, Ἀνδρ. Νοταρᾶς καὶ Ἀριστείδης Μεντσελόπουλος.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 13 Νοεμβρίου 1859.

Τὸ τμῆμα

Δ. Καλλιφρονᾶς,	Ι. Ν. Ταμπακόπουλος,
Ν. Δ. Μοσχούλας,	Ν. Χ. Παναγιώτου,
Α. Διαμαντόπουλος,	Ἰω. Εὐσταθίου,
Ἐμ. Μελετόπουλος,	Ι. Σωτηριάδης,
Γ. Διαμάντης,	Φίλων Φίλωνος,
Ἰω. Α. Μανιώτης.	

Ὁ εἰσηγητὴς Γρ. Μανοῦσος.»

Ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς ταύτης ἐπρότεινέ τις ν' ἀναβληθῇ ἡ συζήτησις καὶ τυπωθῇ πρῶτον ἡ ἔκθεσις, καθόσον οὐ μόνον διεξοδικὴ εἶναι καὶ εἰκονικότητες ἀναφέρονται, ἀλλὰ καὶ ἀποστολὴ ἀνωτέρου διοικητικοῦ ὑπαλλήλου ἐγένετο καὶ ὁ τύπος αὐτὸς ἐποίησε πολὺν λόγον.

Ὑποστηριχθείσης δὲ τῆς προτάσεως καὶ ὑπ' ἄλλου, ἡ Βουλὴ

ἐρωτηθεῖσα δὲν παρεδέχθη τὴν τύπωσιν τῆς ἐκθέσεως μὴ ἀναστᾶσα.

Ἐπομένως προτεθείσης τῆς ἐκλογῆς πρὸς συζήτησιν ἠρώτησέ τις τὸν εἰσηγητὴν ἂν εἶναι ἀληθὲς ὅτι εἰς τινα δῆμον τῆς ἐπαρχίας Κορινθίας ἐψηφορόρησαν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ 760 ψηφοφόροι.

Ἀπήντησεν ἓν τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς, ὅτι ἐγένετο τοῦτο κατὰ τὸν δῆμον Ζαχόλης, ὅπου τῷ ὄντι ἐψηφορόρησαν 760 ψηφοφόροι, καὶ μάλιστα ἐν ὀλίγαις ὥραις. Μολονότι δὲ ὁ ἀριθμὸς οὗτος τῶν ψήφων δὲν ἀλλοιόνει τὸ ἀποτέλεσμα, οὐχ ἧττον ἐπρότεινεν εἰς τὸ τμῆμα καὶ ἤδη προτείνει εἰς τὴν Βουλὴν ν' ἀφαιρεθῶσιν ἀπὸ τῶν ἐπιτυχόντων καὶ νὰ τιμωρηθῶσιν ἐπαξίως οἱ πλαστογράφοι.

Ἐπέφερε δὲ ὁ εἰσηγητὴς, ὅτι ἂν καὶ δὲν ἦτον δυνατὸν νὰ ψηφοφορήσωσιν ἐν ὀλίγαις ὥραις 760 ψηφοφόροι, ὡς θέλουσι νὰ διϊσχυρισθῶσί τινες, ἀλλὰ καὶ δυνατὸν ἂν ὑποτεθῇ τοῦτο, ἡ Βουλὴ δὲν ἔχει νὰ πράξῃ ἄλλο τι, καθ' ὅσον ἔργον αὐτῆς εἶναι νὰ ἐξετάσῃ τὸ νόμιμον ἢ ὄχι τῆς ἐκλογῆς, καὶ οὐχὶ νὰ δικάσῃ ἐγκληματικὰς πράξεις, εἰς τὰς ὁποίας ἀπαιτεῖται μάλιστα ἡ δέουσα μήνυσις.

Ἐξέθηκεν ἄλλος, ὅτι δὲν πρέπει νὰ διέλθῃ ἡ Βουλὴ τὰς ἐκλογὰς τροχάδην καὶ ἀβασανίστως, διότι καὶ εἰς τὰ καθήκοντά της προσκρούει καὶ ἡ δημοσιογραφία δικαιοῦται νὰ μᾶς ἐλέγξῃ· διὰ τοῦτο λαμβάνων τὸν λόγον ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Κορινθίας παρατηρεῖ περιεργόν τι φαινόμενον, καὶ τοῦτο εἶναι ὅτι εἰς ἕνα δῆμον ἐν ὀλίγαις ὥραις καὶ πρὶν μάλιστα προσέλθῃ ἡ ἀντιφορευτικὴ ἐπιτροπὴ ἐρρίφθησαν διὰ μιᾶς 760 ψῆφοι. Ἂν ἀναλογίσωμεν δὲ τὸν ἀπαιτούμενον διὰ τὴν ψηφοφορίαν ἑνὸς ἀτόμου καιρὸν, θέλομεν ἰδεῖ ὅτι διὰ ν' ἀναγνωρισθῇ ἡ ταὐτότης του, νὰ δώσῃ τὸ ψηφοδέλτιον, νὰ τὸ μονογραφήσῃ ὁ Πρόεδρος κλ. δὲν δύναται νὰ δαπανηθῇ ὀλιγώτερον ἑνὸς λεπτοῦ ὥρας· ἄρα εἰς μίαν ὥραν μόλις ψηφοφοροῦν 60 ψηφοφόροι, καὶ ἐπομένως εἰς 6 ὥρας δὲν δύνανται νὰ ψηφορήσωσιν περισσότεροι τῶν 360. Διὰ τοῦτο καὶ εἰς Πέτσας, ὅπου τοσοῦτον ἐζήτηθη ὁ διαγωνισμὸς καὶ ἡ πάλη, ἐν ὁλοκλήρῳ ἡμέρᾳ δὲν ἔπεσαν περισσότεραι τῶν 300 ψήφων. Πῶς λοιπὸν ἔπεσαν ἐνταῦθα 760 ἐν ὀλίγαις ὥραις; Ἐὰν εἷς μόνον ἄνθρωπος ἔρριπτεν αὐτὰς ἄνευ κωλύματός τινος ἢ ἀναβολῆς, πάλιν ἀμφιβάλλει ἂν ἐπρόφθανε νὰ τὰς ῥίψῃ ὅλας. Γνωρίζει καὶ αὐτὸς ὅτι αἱ 760 αὗται ψῆφοι δὲν ἀλλοιοῦσι τὸ ἀποτέλεσμα, καὶ οὔτε ἀποδίδει τὴν ἐλαχίστην μομφὴν εἰς τοὺς πλειοψηφήσαντας βουλευτάς· ἡ προκειμένη πρᾶξις εἶναι μόνον

ὑπερβολὴ ζήλου τῶν φίλων των, ἀλλ' οἱ αὐτουργοὶ αὐτῆς πρέπει νὰ τιμωρηθῶσιν ἀναλόγως καὶ ἡ καλπονόθευσις νὰ ἐκλείψῃ ἐφάπαξ ἀπὸ τῶν ἐκλογῶν, διότι, ἐὰν δὲν ἐξέλθωμεν τοῦ ἐγκληματικοῦ τούτου κύκλου, μὴ ἐλπίσωμεν τὰ καλὰ τῆς ἀντιπροσωπικῆς πολιτείας. Τοιαύτας πράξεις δὲν τὰς ἀσπάζεται ἡ Κυβέρνησις, τὰς ἀποκρούει ἡ κοινὴ γνώμη, καὶ πρέπει νὰ τὰς τιμωρήσωμεν πρὸς παραδειγματισμόν.

Ἀπήντησεν ἄλλος, ὅτι τὸ τμῆμα, τὸ ὁποῖον δὲν εἶχεν ὀλιγώτερον ζῆλον διὰ τὴν ἀκρίβειαν τῆς ἐκλογῆς, ἐξέτασεν ἐπίσης τὸ πρᾶγμα καὶ ἐπληροφορήθη ὅτι ἡ ψηφοφορία ἐγένετο κατὰ τὸν τρυγητὸν, ὅτε οἱ χωρικοὶ δὲν εὐκαίρουν νὰ ψηφοφορήσουν διὰ μιᾶς τὴν Κυριακήν. Οἱ καταλογοὶ δὲ ἦσαν κατὰ χωρία καὶ ὁ πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς δὲν εἶχεν ἢ νὰ μονογραφῇ καὶ νὰ ῥίπτῃ τὰ ψηφοδέλτια, κατ' αὐτὸν δὲ τὸν τρόπον τρία καὶ τέσσαρα ψηφοδέλτια δύνανται νὰ ῥιφθῶσιν εἰς ἓν λεπτόν· καὶ ὅμως τὸ τμῆμα οὐχ ἧττον ἀπορρίπτει τὰς 760 ψήφους, αἵτινες καὶ οὕτω δὲν φέρουσιν οὐδὲν ἀποτέλεσμα ὑπὲρ τῶν ἐναντίων. Διὰ νὰ τιμωρηθῶσι δὲ οἱ αὐτουργοὶ τῆς νοθεύσεως δὲν εἶναι εὔκολον, διότι ἀπαιτεῖται πρὸς τοῦτο μήνυσις, καὶ ἡ Βουλὴ δὲν δύναται ν' ἀποφασίσῃ αὐτεπαγγέλτως.

Ἀντέλεξεν ἄλλος, ὅτι δὲν λαμβάνει τὸν λόγον ὅπως ἀμφισβητήσῃ τὸ κῦρος τῆς ἐκλογῆς· ἐπειδὴ ὅμως ὁ πρὸ αὐτοῦ ἀγορεύσας ἀπεφάνθη ὅτι διὰ νὰ τιμωρήσῃ ἡ Βουλὴ τοὺς αὐτουργοὺς τῆς νοθεύσεως, πρέπει νὰ προηγηθῇ μήνυσις, τοιαύτην δέ τινα ἰδέαν ἐξέφρασε, νομίζει, καὶ ὁ εἰσηγητὴς, δὲν δύναται νὰ μὴ ἀποκρούσῃ τοιοῦτον δόγμα ἐσφαλμένον καθ' ἑαυτὸ καὶ περιορίζον τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ νομοθετικοῦ Σώματος. Ἡ Βουλὴ ἔχει δύω καθήκοντα· τὸ μὲν κύριον, τὸ δικαστικόν· τὸ δὲ ἐπεισοδικόν, ἐπίτης σπουδαῖον. Ἡ Βουλὴ δικάζει κυρίως τὰς ἐκλογάς, ἀλλὰ δικάζουσα ἔχει καὶ τὸ δικαίωμα νὰ ἐκφράσῃ καὶ μέμψιν κατὰ πάσης παρανόμου ἢ καὶ ἀτόπου πράξεως τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς, καὶ δὲν πρέπει νὰ ἀπογυμνωθῶμεν τοὐλάχιστον διὰ τὸ μέλλον τοῦ δικαιώματος τοῦ νὰ καταδεικνύωμεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν ὅ,τι ἐγένετο ἄτοπον κατ' αὐτὴν ἢ ἐκείνην τὴν ἐκλογήν. Ἀλλὰ καὶ ἄλλη τις θεωρία οὐχ ἧττον ἐσφαλμένη ἐρρίφθη ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Ἀττικῆς· εἶπέ τις, ὅτι ὁ κατάλογος εἶναι τελεσίδικος ὅταν ἀποφανθῇ ἐπ' αὐτοῦ τὸ ὁρκωτικόν. Ἀλλ' ἡ δικαιοδοσία τῆς Βουλῆς εἶναι ἀπέραντος καὶ δὲν ὑπάρχει κανὲν ὅριον ὡς πρὸς τὸ δικαίωμα τὸ ὁποῖον ἐνεργεῖ ἐπὶ τῆς ἐξελέγξεως τῶν ἐκλογῶν. Ἠμποροῦμεν νὰ παρεξετράπημεν εἰς τὴν ἐνέργειαν τῆς δικαιοδοσίας ταύτης, ὡς καὶ πολλαὶ Βουλαὶ παρηνόμησαν ἐν

ἄλλαις Ἐπικρατείαις, ἀλλ' ὑπάρχει τὸ δίκαιον, ἡ κοινὴ γνώμη καὶ ἡ ἱστορία ἀποκρούουσα καὶ τιμωροῦσα τὰς τοιαύτας παρανομίας. Ὑπάρχει τελεσιδικία εἰς τὴν ἀπόφασιν τοῦ Νομάρχου, ἐπὶ τῶν δημοτικῶν ἐκλογῶν, δικάζοντος τὸν καταλογον· ὑπάρχει τελεσιδικία τοῦ βουλευτικοῦ καταλόγου ὡς πρὸς τὰς ἐφορευτικὰς ἐπιτροπάς, ἀλλὰ δὲν ὑπάρχει τελεσιδικία ἐνώπιον τῆς Βουλῆς, κυριαρχικῶς ἐξελεγχούσης τὰς ἐκλογάς.

Ἀπήντησεν ὁ πρὸ αὐτοῦ ἀγορεύσας, ὅτι οὐδ' αὐτὸς, οὐδ' ἄλλος τις βεβαίως ἐνόησεν ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσῃ τὴν τιμωρίαν τῶν κατὰ τὰς ἐκλογὰς παρανομούντων, ἀλλ' εἰπὼν ὅτι ἀπαιτεῖται μήνυσις ἐνόησεν ὅτι ἀπαιτεῖται μία τις πιστοποίησις, ἵνα πειθόμενον τὸ τμῆμα προτείνῃ τὴν τιμωρίαν τῶν αὐτουργῶν. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸ δεύτερον ζήτημα, ἡ Βουλὴ βεβαίως εἶναι, οὕτως εἰπεῖν, τὸ ἀνώτατον ἀκυρωτικὸν, καὶ εἴτε εἰς τοὺς καταλόγους, εἴτε εἰς τὴν σύστασιν τῶν ἐπιτροπῶν ἢ ὅπου εὕρῃ τὸ ἔγκλημα, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ τὸ ἀκυρώσῃ. Τοῦτο δ' ἐγένετο πάντοτε, ὥστε οὐδεὶς τὸ ἀρνεῖται, ἀλλὰ ταῦτα δὲν πρέπει νὰ γίνωνται τυχαίως χωρὶς νὰ πιθῇται πρῶτον ἡ Βουλὴ, καὶ τοῦτο ἐνόησε διὰ τῆς πρώτης ἀγορεύσεώς του.

Καὶ ἄλλος δέ τις προσέθηκεν, ὅτι εὐχαριστεῖ τὸν βουλευτὴν Πανεπιστημίου διότι τῷ ἔδωκεν ἀφορμὴν νὰ ἐξηγηθῇ ἐπὶ ἰδέας, ἣν συμμερίζεται. Κηρύττει λοιπὸν μετὰ παῤῥησίας ὅτι εἶχε καὶ ἔχει τὴν ἰδέαν ὅτι ἡ Βουλὴ δύναται νὰ δικάσῃ τὰ πάντα, ἀλλ' ἐσιώπησε καθ' ὅσον εἶδεν ὅ·τι δὲν θεωρεῖται καὶ φρόνιμον εἰς ἄνθρωπος νὰ λαμβάνῃ συνεχῶς τὴν σημαίαν ὑπὲρ πραγμάτων, τὰ ὁποῖα ἐνίοτε παραβλέπονται. Ἐπὶ τοῦ προκειμένου δὲ πῶς δυνάμεθα νὰ παραβαίνῃ τὰ ὁριά του, ἡ δὲ Βουλὴ δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ τὸ δικάσῃ; Ὁ νόμος δὲν κατέστησε τὰς ἀποφάσεις αὐτοῦ ἀνεκκλήτους καὶ πρέπει νὰ τιμωρῆται παρανομοῦν, ὁ τρόπος δὲ τῆς τιμωρίας εἶναι ἡ ἀπόῤῥιψις αὐτῆ τῆς ἐκλογῆς, ἕνεκα τῆς ὁποίας ἡμάρτησεν. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν ἐφορευτικὴν ἐπιτροπὴν, ἔχει μὲν αὕτη τὸ δικαίωμα νὰ ἐξετάζῃ τὴν ταὐτότητα τῶν προσώπων, ἀλλ' οὐχὶ καὶ νὰ λέγῃ ὅτι δὲν δέχεται νὰ ψηφοφορήσῃ αὐτὸς ἢ ἐκεῖνος. Ἡ Βουλὴ λοιπὸν δύναται νὰ δικάσῃ τὰς πράξεις ταύτας καὶ ἐν γένει εἶναι ὁ ἀνώτατος τῶν ἐκλογῶν δικαστής.

Ἐπανερχόμενος δέ τις εἰς τὸ κύριον ζήτημα παρετήρησεν, ὅτι ἡ εἰς τὴν δικαστικὴν ἐξουσίαν παραπομπὴ τῆς νοθεύσεως γίνεται ὅταν ἡ πρᾶξις ἐπηρεάζῃ τὴν ἐκλογὴν, ἀλλ' ἐκ τῆς ἐκθέ-

σεως τῆς ἐπιτροπῆς βλέπομεν ὅτι ἀφῃρέθησαν ὑπὲρ τὰς 2000 ψήφων ἀπὸ τοὺς ἐπιτυγόντας βουλευτὰς Κορινθίας καὶ οὐχ ἧττον πλειονοψηφοῦσι τῶν ἐναντίων των. Ἡ κάλπη λοιπὸν τοῦ δήμου Ζαχόλης δὲν ἐλήφθη ποσῶς ὑπ' ὄψιν καὶ ἡμεῖς πρέπει νὰ δεχθῶμεν τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς, ἡ δὲ δικαστικὴ ἐξουσία ἂς ἐνεργήσῃ ὅ,τι θέλει.

Ἐπὶ τούτοις ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παραδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸ ἔγκυρον τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Κορινθίας καὶ νομίμους αὐτῆς βουλευτὰς τοὺς ΚΚ. Ἰω. Δεληγιάννην, Στ. Καμπερόπουλον, Α. Νοταρᾶν καὶ Α. Μενταζλόπουλον.

Κηρύξαντος δὲ τοῦ προσωρινοῦ προέδρου τὸ ἀποτέλεσμα ὑπὲρ τῶν ἀνωτέρω βουλευτῶν, προσῆλθεν ὁ ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Πατρῶν εἰσηγητὴς, ἀνέγνω ἔκθεσιν ἐπ' αὐτῆς, ἔχουσαν ὡς ἕπεται·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Τὸ τέταρτον τμῆμα τῆς Βουλῆς ἀναλαβὸν τὴν ἐξέλεγξιν τῆς ἐκλογῆς Πατρῶν, εἰς αὐτὸ κληρωθεῖσης, διῆλθε τὰ ἀρορῶντα αὐτὴν πρακτικὰ μετὰ τῶν σχετικῶν ἐγγράφων τῶν ἀναγομένων εἰς τοὺς πέντε δήμους, τοὺς συγκροτοῦντας τὴν ἐκλογικὴν αὐτῆς περιφέρειαν, ἤτοι τὸν τῶν Πατρῶν, Δύμης, Φαρῶν, Τριταίων καὶ Ἐριναίων, καὶ ἐρεύνησε μετὰ τῆς δεούσης ἐπιστασίας πάντα τὰ κατὰ τὴν ψηφοφορίαν ταύτην γεγονότα· ἀφοῦ δὲ συζητήσαν τὰ καθέκαστα εὑρέθη σύμφωνον ὡς πρὸς τὸ ἐξαγόμενον αὐτῆς, ἀνέθεσεν εἰς ἓν τῶν μελῶν αὐτοῦ, τὸν κύριον Ἀνάργυρον Ἀνδρέου Χ. Ἀναγύρου, ἵνα προσαγάγῃ τὴν παροῦσαν ἔκθεσιν ἐνώπιον τοῦ Σώματος τῆς Βουλῆς, βασιζομένην ἐπὶ τῶν ἑξῆς λόγων τῶν πεισάντων τὸ τμῆμα τοῦτο ὁλόκληρον εἰς τὸ ν' ἀναγνωρίσῃ τὴν ἐκλογὴν Πατρῶν ὡς διεξαχθεῖσαν κατὰ τὰς διατυπώσεις τοῦ περὶ ἐκλογῆς τῶν ἀντιπροσώπων εἰς τὴν ἐθνικὴν Βουλὴν νόμου, δηλονότι·

α. Κατὰ τοὺς πέντε προμνησθέντας δήμους ἐγένετο σύγχρονος ἡ διάρκεια τῆς ὡρισμένης ὀκταημέρου προθεσμίας πρὸς ψηφοφορίαν ἐκ μέρους τῶν ἐν τοῖς ὁριστικοῖς καταλόγοις ἐγγεγραμμένων ἐκλογέων, ἀρξαμένην καὶ λήξασαν κατὰ τὰς σημειουμένας ἀκριβέστατα ὥρας πάσης ἡμέρας εἰς τὸ ὑπὸ τοῦ Νομάρχου Ἀχαΐας καὶ Ἤλιδος ἐκδοθὲν καὶ δημοσιευθὲν ἐγκαίρως πρὸς γνῶσιν ἁπάντων ἀριθμόδιον πρόγραμμα.

β'.) Τὰ προκαταρκτικὰ τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος ἐκλογῆς καθ'

ὅλην τὴν περιφέρειαν τῶν πέντε δήμων εἰσὶν ὁλοσχερῶς ἐστηριγμένα ἐπὶ τῶν διατυπώσεων τοῦ περὶ ἐκλογῆς τῶν βουλευτῶν νόμου· ἤτοι ἡ συγκάλεσις τῶν δημοτικῶν συμβούλων ἐπὶ τῇ βάσει τῶν εἰδικῶν ἐπιδοτηρίων πρὸς κλήρωσιν τῶν μελῶν ἑκάστης τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν, ἡ δημοσίευσις τῶν περὶ τούτου προκηρύξεων εἰς ἕκαστον δῆμον, ἡ τῶν μελῶν ἑκάστης τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν νόμιμος κλήρωσις κτλ.

γ'.) Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ψηφοφορίας καὶ εἰς τοὺς πέντε προμνημονευθέντας δήμους, οὐδεμιᾶς γενομένης ἢ ἐμφανισθείσης ἐνστάσεως καὶ ἀντιρρήσεως εἴτε ἐν τοῖς πρακτικοῖς εἴτε ἐξωδίκως, ὅπως δώσῃ ἀφορμὴν πρὸς ἐξέλεγξιν οἱανδήποτε εἰς τὸ τμῆμα, αἴρεται πᾶσα ὑπόνοια ὅτι ἔλαβε χώραν βία τις ἢ ἐπῆλθε παρεμποδισις πρὸς ἐξάσκησιν τοῦ ἐκλογικοῦ δικαιώματος εἰς οὐδένα πολίτην, τοῦτο κεκτημένον προσηκόντως.

δ'.) Κατὰ τὴν διαλογὴν, γενομένην σύμφωνα μὲ τὸν νόμον, οὐδὲν παρέστη τὸ διαμφισβητῆσαν ἢ ὁπωσδήποτε ἐπηρεάσαν τὸ ἀποτέλεσμα τῆς περὶ ἧς πρόκειται ἐκλογῆς, ἀναδειξάσης νομίμους βουλευτὰς τῆς ἐπαρχίας Πατρῶν, ὡς λαχόντας τὴν κατὰ νόμον πλειονοψηφίαν, τοὺς κυρίους Βενιζέλειον Ῥοῦφον, Ἀνδρέαν Χ. Λόντον, Κ. Κωνστάκην καὶ Παναγιώτην Καλαμογδάρτην, ἔχοντας καὶ τὰ ἐπὶ τούτῳ παρὰ τοῦ περὶ ἐκλογῆς τῶν βουλευτῶν νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα.

Διὰ ταῦτα πάντα τὸ τέταρτον τμῆμα παμψηφεὶ παραδεχόμενον τὰ κατὰ τὴν ἐκλογὴν Πατρῶν ὡς νομίμως διεξαχθέντα, ἀποφαίνεται ὑπὲρ τῆς ἐπικυρώσεως αὐτῆς ὁλοσχερῶς ὡς τὸ ἐξαγόμενον τῆς γενομένης διαλογῆς, καὶ καθὰ προεξέθεσε. Τοῦτο δὲ αὐτὸ συνιστᾷ καὶ εἰς τὴν ὁλομέλειαν τοῦ Σώματος τῆς Βουλῆς πρὸς ἐπιψήφισιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 14 Νοεμβρίου 1859.

Ὁ Πρόεδρος
Ν. Τσαβέλλας,

Τὰ μέλη τοῦ τμήματος

Κίμων Χριστοδούλου,
Δ. Κουμουνδουράκης,
Ἐμ. Τσοῦχλος,
Στ. Δούκας,
Β. Παλαμίδης,
Α. Ῥενουάρδος,
Χ. Α. Χρηστόπουλος,
Λ. Χαραλάμπης,
Γ. Ν. Καΐρης,
Α. Ζέρβας,

Ὁ Εἰσηγητὴς
Α. Α. Χ. Ἀναργύρου.

Μεθεμιᾶς δὲ ὑπαρχούσης κατὰ τῆς ἐκλογῆς ἀντιρρήσεως, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸ ἔγκυρον αὐτῆς καὶ νομίμους βουλευτὰς Πατρῶν, τοὺς Β. Ῥοῦφον, Α. Λόντον, Κ. Κωνστάκην καὶ Π. Καλαμογδάρτην.

Κηρύξαντος δὲ ὑπὲρ αὐτῶν τοῦ προσωρινοῦ Προέδρου τὸ ἀποτέλεσμα, ἀνεβλήθη ἡ συζήτησις τῶν κατὰ σειρὰν ἐρχομένων ἐκλογῶν Ἠλείας, Δωρίδος καὶ Ἄνδρου ἐπὶ τὴν αὔριον ὡς μὴ ἑτοιμασθεισῶν ἔτι τῶν ἐπ' αὐτῶν ἐκθέσεων.

Οὕτω δὲ παρελθόντες οἱ ἐπὶ τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν Αἰγίνης καὶ Πυλίας εἰσηγηταὶ, ἀνέγνω ἑκάτερος ἔκθεσιν, ἔχουσαν ὡς ἑξῆς·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Τὸ Α. τμῆμα τῆς Βουλῆς λαβὸν ὑπ' ὄψιν τὴν ἐκλογὴν τῆς ἐπαρχίας Αἰγίνης, διεξῆλθε μετὰ τῆς ἀπαιτουμένης προσοχῆς ἅπαντα τ' ἀφορῶντα αὐτὴν ἔγγραφα· ἐξετάσασα δὲ αὐτὰ κατὰ χρονολογικὴν τάξιν, εὗρεν ὅτι ἅπασαι αἱ προκαταρκτικαὶ ἐργασίαι ἐνηργήθησαν κατὰ νόμον καὶ ὅτι οὐδεμία κατ' αὐτῶν ἐνστασις παρ' οὐδενὸς ἐγένετο.

Ἡ ἐπαρχία Αἰγίνης, συγκειμένη ἀπὸ δύο δήμους, τὸν τῆς Αἰγίνης καὶ Ἀγκιστρίου, ἔχει ψηφοφόρους κατὰ τοὺς ὑπ' ὄψιν τοῦ τμήματος ὁριστικοὺς καταλόγους 957, ἐξ ὧν 900 ἀνήκουσιν εἰς τὸν δῆμον Αἰγίνης καὶ 57 εἰς τὸν δῆμον Ἀγκιστρίου.

Εἰς τὸν δῆμον Αἰγίνης ἐκληρώθησαν μέλη τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς οἱ Ἰωάννης Ἱριώτης, Γ. Π. Πρωτονοτάρος, Α. Κάλαβρος, Λ. Καλούδης καὶ Μ. Ι. Κοσμᾶς, ἐπετήρουν δὲ διαρκῶς καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς ψηφοφορίας τὴν κάλπην οἱ τρεῖς πρῶτοι, οἱ δὲ δύο Λ. Καλούδης καὶ Μ. Ι. Κοσμᾶς ἐλάμβανον ἐναλλὰξ μέρος, κωλυόμενοι ἐκ τῶν ἰδιωτικῶν των ὑποθέσεων.

Εἰς τὸν δῆμον Ἀγκιστρίου ἐξελέχθησαν καὶ ἔλαβον διαρκῶς μέρος καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς ἐκλογῆς ὡς ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ οἱ Ἠλίας Δ. Δ. Βελούδης, Γ. Μιχαλάκος, Ἀνδρ. Ἀντωνίου, Ἰωάννης Ἀντωνίου καὶ Δ. Α. Πάνος.

Ἡ ἐκλογὴ ἤρξατο τὴν 19 Σεπτεμβρίου καὶ ἐτελείωσε τὴν 26 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, ἤτοι διήρκεσεν ὀκτὼ πλήρεις ἡμέρας σύμφωνα μὲ τὰ παρὰ τοῦ νόμου διατεταγμένα, ἐψηφοφόρησαν δὲ καθ' ὅλον αὐτὸ τὸ διάστημα καὶ εἰς τοὺς δύο δήμους 476 ψηφοφόροι, ἐξ ὧν 419 ἀνήκουσιν εἰς τὸν δῆμον Αἰγίνης καὶ 57 εἰς τὸν δῆμον Ἀγκιστρίου. Ἐκ τούτων δὲ ἔλαβεν ὁ μὲν Ἀντώνιος Βενιζέλος ψήφους 475, ὁ δὲ Γ. Λογιωτατίδης 1.

Ἐπειδὴ ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐκτεθέντων τὰ πάντα ἐν τάξει καὶ νομιμότητι ἐνηργήθησαν·

Ἐπειδὴ ὁ λαβὼν τὰς πλείστερας ψήφους Ἀντώνιος Βενιζέλος ἔχει τὰ παρὰ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα πρὸς ἐκλογὴν βουλευτοῦ, καὶ

Ἐπειδὴ 475 ψῆφοι ἀπέναντι 476 ψηφορρησάντων ἀπαρτίζουσι τὴν παρὰ τοῦ νόμου ἀπαιτουμένην πλειονοψηφίαν, ἥτις ἀνεδείχθη εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Κυρίου Α. Βενιζέλου,

Προτείνει εἰς τὴν Βουλὴν τὴν ἐπικύρωσιν τῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Αἰγίνης καὶ τὴν παραδοχὴν τοῦ Κυρίου Α. Βενιζέλου ὡς νομίμου αὐτῆς βουλευτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10 Νοεμβρίου 1859.

Τὸ Τμῆμα

Ν. Πιεράκος,	Δ. Σακελλαράκης,
Σ. Ἀντωνόπουλος,	Γ. Σκοῦφος,
Ν. Ἰω. Σισίνης,	Δ. Ν. Κρεζώτης,
Ν. Πιπῖνος,	Ι. Σαγρέδος,
Λουκᾶς Στέφανος,	Γεώργιος Ἰω. Ἰατρός,
Ε. Κεχαγιᾶς,	Ὁ Εἰσηγητὴς
	Σπ. Κοπανίτσας.»

Πρὸς τὴν Βουλήν

« Τὸ Γ'. τῆς Βουλῆς τμῆμα ἐπεξεργασθὲν μετ' ἐπισασίας τὰ πρακτικὰ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς τῆς ς'. βουλευτικῆς περιόδου τῆς ἐπαρχίας Πυλίας, παρατηρεῖ·

Ὅτι ἡ ἐπαρχία αὕτη συνίσταται ἐκ πέντε δήμων, ἤτοι τοῦ δήμου Κορώνης, Κολωνίδος, Μεθώνης, Πυλίων καὶ Βουφράσου, καθ' οὓς ἐψηφοφόρησαν τὸ ὅλον 3521, καὶ ἐξ αὐτῶν ἔλαβον ὁ μὲν Κύριος Ἀθανάσιος Μησυρλῆς ψήφους 3509, ὁ δὲ Γ. Μπάστας ψήφους 3504, καὶ τινες ἄλλοι ὀλιγίστας·

Ὅτι ἡ προκειμένη ἐκλογὴ διεξήχθη ἐν γένει κατὰ τοὺς νομίμους τύπους, οὐδεμία δὲ ἔνστασις κατ' αὐτῆς ἐγένετο, ὡς ἐξάγεται ἐκ τῶν ὑπ' ὄψιν τοῦ τμήματος πρακτικῶν·

Ὅτι οἱ ἐκλεχθέντες καὶ τὴν ἀπόλυτον πλειονοψηφίαν ἔλαβον καὶ τὰ πρὸς τὸ ἐκλέγεσθαι προσόντα κέκτηνται·

Ἑπομένως γνωμοδοτεῖ νὰ κηρυχθῇ ἡ προκειμένη ἐκλογὴ ὡς κύρος ἔχουσα καὶ νὰ παραδεχθῶσιν οἱ ἐκλεχθέντες Α. Μησυρλῆς

καὶ Γ. Μπάστας βουλευταὶ τῆς ἐπαρχίας Πυλίας τῆς ς'. βουλευτικῆς περιόδου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 Νοεμβρίου 1859.

Ὁ πρόεδρος Μ. Σολωμός,

Δ. Παπαδημητριάδης,	Α. Παπαθανασίου,
Α. Ἀρμάος,	Ἀλέξανδρος Βιλαέτης,
Κ. Κωνστάκης,	Νικόλ. Βουλπιώτης,
Κ. Κυπριάδης,	Δ. Βάτσαρης,
Δ. Πετιμεζᾶς,	Ὁ εἰσηγητὴς
	Δ. Γ. Φιλάρετος.»

Μηδεμιᾶς δὲ ὑπαργούσης ἀντιρρήσεως, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως τὸ ἔγκυρον ἑκατέρας τῶν ἐκλογῶν, καὶ νομίμους βουλευτὰς τῆς μὲν Αἰγίνης τὸν Α. Βενιζέλον, τῆς δὲ Πυλίας, τοὺς Α. Μησυρλῆν καὶ Γ. Βάσταν.

Κηρύξαντος δὲ τοῦ προέδρου τὸ ἀποτέλεσμα ὑπὲρ τούτων, προσελθὼν ὁ ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Μεγαρίδος εἰσηγητὴς, ἀνέγνω ἔκθεσιν ἐπ' αὐτῆς, ἔχουσαν ὡς ἑπεται·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Τὸ Ζ'. τμῆμα τῆς Βουλῆς, ἐπεξεργασθὲν μετ' ἐπιστασίας τὴν ἐκλογὴν τῆς Μεγαρίδος, παρατηρεῖ·

Ὅτι ἡ ἐπαρχία αὕτη σύγκειται ἐκ τεσσάρων δήμων, ἤγουν τῶν Μεγάρων, τῆς Ἐλευσῖνος, τῆς Σαλαμῖνος καὶ τῆς Εἰδυλλίας. Καὶ εἰς τὸν πρῶτον ἐψηφοφόρησαν 700 ἐκλογεῖς, εἰς δὲ τὸν δεύτερον 601, εἰς τὸν τρίτον 350 καὶ εἰς τὸν τελευταῖον 548, τὸ ὅλον τῶν ψήφων 2199.

Ἐξ αὐτῶν δὲ ὁ κύριος Μελέτης Χ. Μελέτης ἔλαβε ψήφους 1334 καὶ ὁ κύριος Δ. Φιλάρετος ψήφους 1325· ἔλαβον καὶ ὡς ἐπιλαχόντες ὁ μὲν κύριος Ἀναγνώστης Οἰκονομόπουλος 860, ὁ δὲ κύριος Α. Π. Νικολάου ψήφους 829·

Ὅτι ἡ ἐκλογὴ διεξήχθη νομίμως καὶ ἐρυλάχθησαν ὅλαι αἱ παρὰ τοῦ νόμου ἀπαιτούμεναι διατυπώσεις·

Ὅτι ἐκ τῶν γενομένων κατ' αὐτῆς ἐνστάσεων

Ἡ μὲν Α'. ἀποτεινομένη κατὰ τοῦ Κυρίου Δ. Φιλαρέτου ὡς μὴ ὄντος αὐτόχθονος τῆς ἐπαρχίας, μήτε κατοικήσαντος ἔνθεν ἐν αὐτῇ καὶ ὡς μὴ ἔχοντος ἐπομένως τὰ νόμιμα τοῦ ἐκλεξίμου βουλευτοῦ προσόντα, δὲν στηρίζεται εἰς τὴν ἀλήθειαν, διότι καὶ ἀνεξαρτήτως τῆς περιστάσεως ὅτι ὁ Κύριος Φιλάρετος ἐκλεχθεὶς καὶ κατὰ τὸ 1850 βουλευτὴς τῆς ἰδίας ἐπαρχίας ἐγεινε δεκτὸς ὑπὸ τῆς τότε Βουλῆς, καὶ ἀνεξαρτήτως, λέγομεν,

αὐτῆς τῆς περιστάσεως, ἥτις ποσῶς δὲν ἐδέσμευε τὴν ἐκτίμησιν τοῦ τμήματος, ἀποδεικνύεται καὶ ἐκ τῆς κοινῆς ὁμολογίας τοῦ συλλόγου τῶν ἐρορευτικῶν ἐπιτροπῶν καὶ ἐκ τῶν παρ' αὐτοῦ προσαχθέντων ἐνώπιον τοῦ τμήματος ἐπισήμων ἐγγράφων τῆς 9 Σεπτεμβρίου 1843, 20 καὶ 28 Ἰουνίου 1846, 15 Ὀκτωβρίου 1846 καὶ 6 Αὐγούστου 1830, 21 Σεπτεμβρίου 1849 καὶ 2 Σεπτεμβρίου 1850, 15 Ἰουλίου 1848, 21 Δεκεμβρίου 1846 καὶ 16 Δεκεμβρίου 1848, ἁπάντων ἐκδοθέντων παρὰ τῶν κατὰ καιροὺς ἁρμοδίων δημογερόντων καὶ δημάρχων, καὶ ἑνὸς ἐξ αὐτῶν ἐκδεδομένου παρὰ τοῦ ὑποστρατήγου Ν. Κριεζώτου, ὅτι ὁ Κύριος Φιλάρετος καὶ εἰς τὸν δῆμον Εἰδυλλίας εἶναι ἐγγεγραμμένος δημότης πρὸ εἰκοσαετίας, καὶ τὸν ὅρκον τοῦ Συντάγματος ἔδοσε καὶ μετέσχε τοῦ ἀγῶνος στρατιωτικῶς καὶ πολιτικῶς, διαμείνας εἰς τὴν Ἑλλάδα μέχρι τέλους τοῦ 1827 ἔτους καὶ μετὰ ταῦτα ἐπίσης ἐξακολουθῶν νὰ διαμένῃ, καὶ ἐπὶ τριετίαν κατῴκησεν εἰς τὴν Σαλαμῖνα κατὰ τὸ 1828, 1829 καὶ 1830, καὶ μέλος τοῦ ἐπαρχιακοῦ Συμβουλίου τῆς Μεγαρίδος ἐξελέχθη κατὰ τὸ 1846 καὶ ὑποψήφιος δήμαρχος τοῦ δήμου Εἰδυλλίας ἐξελέχθη κατὰ τὸ 1848, ὥστε προδήλως κέκτηται τὰ προσόντα τοῦ ἐκλεξίμου βουλευτοῦ τῆς ἐπαρχίας Μεγαρίδος, ἀφ' οὗ καὶ ἑνὸς μόνου ἔτους ἐξήρκει πρὸς τοῦτο κατὰ τὸν νόμον κατοίκησις αὐτοῦ, ἀγωνιστοῦ χρηματίσαντος καὶ διαμείναντος εἰς τὴν Ἑλλάδα μέχρι τοῦ 1827, πολλῷ δὲ μᾶλλον ἀφ' οὗ κατῴκησε πλείονα χρόνον ἐντὸς τῆς ἐπαρχίας.

Ἡ δὲ Β'. ἔνστασις περὶ ψηφοφορήσεως δήθεν ἀνηλίκων προσώπων ἡλικίας 6 καὶ 7 ἕως 18 ἐτῶν, οὐχὶ μόνον στηρίζεται εἰς γεγονὸς ἀπίθανον καὶ ὅλως ἀόριστον καὶ ἀναπόδεικτον, καθὸ μὴ ὁριζούσα κἂν ὀνομαστὶ ποῖοι ἀνήλικες ἐψηφοφόρησαν, ἀλλ' ἀποκρούεται καὶ ἐκ τῆς ὁριστικότητος αὐτοῦ τοῦ βουλευτικοῦ καταλόγου, ὅπου, κατὰ τὴν ὁμολογίαν τῶν ἐνισταμένων, ὑπῆρχον καταγεγραμμένοι καὶ αὐτοὶ οἱ ψηφοφορήσαντες.

Ἡ δὲ Γ'. καὶ Δ'. ἔνστασις περὶ τοῦ ὅτι πολλοὶ ψηφοφόροι ἐμποδισθησαν ὑπὸ τῆς πλειοψηφίας νὰ κάμωσι τὰς ἐνστάσεις των καὶ ὅτι παρ' αὐτῆς ἀνερρύοντο ἐπίτηδες φιλονεικίαι ἐπὶ ὀνομάτων γνησίων ἐκλογέων, στηρίζονται ἐπίσης εἰς γεγονότα ἀόριστα καὶ ἀναπόδεικτα, μὴ ἀναφέρουσαι ὀνομαστὶ τὰ πρόσωπα, καὶ προσέτι ἡ μὲν μία ἐξελέγχεται ψευδὴς καὶ ἐξ αὐτῶν τῶν πραγμάτων ἀφ' οὗ ἔγειναν τοσαῦται ἐνστάσεις ἀμέσως μετὰ τὴν διαλογὴν τῶν ψήφων, ἀμφότεραι δὲ οὔτε ἐπιβρόλην

οὐσιώδη δύνανται νὰ ἔχωσιν ὡς πρὸς τὸ γενικὸν ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς.

Ἡ δὲ Ε'. ἔνστασις, ὅτι δὲν ἔχει δικαίωμα ὁ Νομάρχης νὰ ὁρίσῃ τὰς ὥρας τῆς ψηφοφορίας, ἀλλ' ἡ ἐπιτροπή, ἀποκρούεται ἐκ τῆς ἀκριβοῦς ἑρμηνείας τοῦ ἄρθρ. 22 τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου, ὅπου διὰ τῆς φράσεως *καὶ τὴν διάρκειαν τῶν περὶ ἐκλογῆς ἐργασιῶν* δὲν ἐννοεῖ βεβαίως ν' ἀναθέσῃ εἰς τὴν διοικητικὴν ἀρχὴν τὸν προσδιορισμὸν τῶν *ἡμερῶν* τῆς ψηφοφορίας, τουτέστι προθεσμίαν τὴν ὁποίαν ἔλαβε πρόνοιαν νὰ ὁρίσῃ ὁ ἴδιος Νομοθέτης ἀμετατρέπτως εἰς ὀκταήμερον, καὶ τὴν ὁποίαν ἑπομένως οὐδόλως δύναται νὰ θίξῃ ὁ Διοικητής, ἀλλ' ἐννοεῖ ν' ἀφήσῃ εἰς αὐτὸν τὸν προσδιορισμὸν τῶν *ὡρῶν* τῆς ψηφοφορίας, τουτέστι ποίαν ὥραν θέλει ἀρχίζει καὶ θέλει τελειόνει ἀνὰ πᾶσαν ἡμέραν ἐκ τῆς ὀκταημέρου προθεσμίας, καὶ ἑπομένως πόση θέλει εἶσθαι ἡ καθ' ἑκάστην διαφορὰ τῶν ἐκλογικῶν ἐργασιῶν· τοῦτο δὲ γίνεται εἰς ὅλας τὰς ἐκλογάς.

Καὶ ἡ ΣΤ'. ἐπὶ τέλους ἔνστασις περὶ παρανόμου δήθεν μεταβιβάσεως τῆς Προεδρείας τῆς ἐρορευτικῆς ἐπιτροπῆς εἰς τὸ δεύτερον κληρωθὲν μέλος αὐτῆς ἐν ἐλλείψει τοῦ πρώτου Κυρίου Φιλαρέτου, εἶναι ἀνυπόστατος κατὰ τὴν ἀληθῆ ἔννοιαν τοῦ ἄρθρ. 18 τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου, τὸ ὁποῖον δὲν ὁρίζει μὲν ῥητῶς ὅτι ἐν ἐλλείψει τοῦ πρώτου κληρωθέντος θέλει προεδρεύει ὁ δεύτερος, ἀλλὰ δὲν ὁρίζει ἐπίσης ὅτι ἐν τοιαύτῃ περιστάσει θέλει ἐκλεγεσθαι διὰ ψηφοφορίας ἄλλος Πρόεδρος, ὥστε καθὼς ὁ Νομοθέτης ἠθέλησε νὰ προεδρεύῃ ὁ πρῶτος κληρωθείς, οὕτω πρέπει νὰ παραδεχθῶμεν ἐξ ἀναλογίας ὅτι ἐννοεῖ καὶ ὡς πρὸς τὸν δεύτερον ἐν ἐλλείψει τοῦ πρώτου, ἤγουν ὅτι ἠθέλησε ν' ἀναθέσῃ εἰς τὸν κλῆρον πάντοτε καὶ οὐχὶ εἰς τὴν ψηφοφορίαν τὴν ἐκλογὴν τοῦ Προέδρου.

Ἑπομένως τὸ τμῆμα προτείνει εἰς τὴν Βουλὴν νὰ ἐπικυρώσῃ τὴν ἐκλογὴν τῆς Μεγαρίδος καὶ ν' ἀναγνωρισθῶσι νόμιμοι βουλευταὶ αὐτῆς οἱ Μελέτης Χ. Μελέτης καὶ Δ. Φιλάρετος, ἔχοντες καὶ τὰ παρὰ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 13 Νοεμβρίου 1859.

Τὰ μέλη τοῦ τμήματος

Γ. Α. Ναύτης,	Αι. Ἀλεξανδρόπουλος,
Ἰω. Κατσάκος,	Α. Τσαμαδὸς,
Στ. Καμπεράπουλος,	Σ. Σκουμπουρδῆς,
Γ. Μιχαήλ,	Κ. Π. Πλατὺς,
Χ. Χριστόπουλος.	

Ὁ εἰσηγητὴς Δ Στ. Βαλβούρης.

Ἐπὶ ταύτης λαβὼν τὸν λόγον ὁ εἰσηγητὴς ἐξεθηκεν, ὅτι διὰ ν' ἀποδείξῃ πόσον συμμερίζεται τὴν ὀλίγον ἀνωτέρω ἐκτεθεῖσαν θεωρίαν τοῦ Βουλευτοῦ Πανεπιστημίου, καὶ πόσον καὶ τὴν ἐλαχίστην ἀνωμαλίαν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐξελέγχῃ τὸ νομοθετικὸν Σῶμα, φέρει εἰς γνῶσιν τῆς Βουλῆς ἀνωμαλίαν τινὰ λαβοῦσαν χώραν ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Μεγαρίδος, ἥτις ἄλλως δὲν φέρει κἀνὲν ἀποτέλεσμα. Μαλέας τις, καταδικασθεὶς τὴν 15 Μαΐου εἰς δεκάμηνον φυλακὴν καὶ στέρησιν τῶν πολιτικῶν αὐτοῦ δικαιωμάτων, ἔλαβε μέρος εἰς τὴν ἐκλογὴν καὶ ἐνήργει κατὰ τῶν ὑπουργικῶν ὑποψηφίων τὴν 5 Σεπτεμβρίου, καθ' ἣν ἐποχὴν δηλονότι ἔπρεπε νὰ διατελῇ ἐν φυλακῇ. Ἀναφέρων λοιπὸν καὶ τοῦτο εἰς τὴν Βουλὴν δι' ὃν ἐξέθηκε λόγον, ἐκφράζει τὴν εὐχὴν ὥστε οὐδεμία ἀνωμαλία νὰ λαμβάνῃ τοῦ λοιποῦ χώραν κατὰ τὰς ἐκλογάς.

Ἐπέτρεπεν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς, ὅτι ὡς εἶχε τῷ γνωστοποιηθῇ τότε ἡ ὑπόθεσις, ὁ περὶ οὗ πρόκειται Μαλέας εἶχε καταδικασθῇ εἰς 20 ἡμερῶν φυλάκισιν ἐπὶ πλημμελήματι. Ἐπειδὴ δὲ ἡ ἀπόφασις τῆς καταδίκης δὲν εἶχεν ἐκτελεσθῇ ἐγκαίρως, ἡ ἐξουσία εἰδοποιηθεῖσα συνέλαβεν αὐτὸν ἵνα ἐκτελέσῃ τὴν ῥηθεῖσαν μικρὰν ποινήν. Ἐντεῦθεν δὲ ἐγεννήθη καὶ τὸ παράπονον διά τί νὰ φυλακισθῇ τότε, ἀφοῦ ἔμενε τοσοῦτον καιρὸν ἀνενόχλητος.

Ἐπεξήγησε δὲ ὁ ἕτερος τῶν βουλευτῶν Μεγαρίδος, ὅτι ὑπῆρχον δύω ἀδελφοὶ Μαλέαι, ἐξ ὧν ὁ μὲν ἦτον καταδεδικασμένος εἰς ὀλίγων ἡμερῶν φυλάκισιν, ὁ δὲ ἄλλος εἰς δέκα σχεδὸν μηνῶν καὶ στέρησιν πάσης ἀρχῆς καὶ ὑπηρεσίας. Ἐπειδὴ δὲ δὲν εἶχον ἐκτελέσει τὴν ποινὴν αὐτῶν, ἦλθαν τὰ ἐνταλμάτα τῆς φυλακίσεώς των, τὰ ὁποῖα ἀνεστάλησαν ἐν τῇ ἐκτελέσει των. Ἐν γένει δὲ ἡ ἐνέργεια αὐτῶν δὲν ἔχερε κἀνὲν ἀποτέλεσμα.

Ἐπὶ τούτοις ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη τὸ ἔγκυρον τῆς ἐκλογῆς Μεγαρίδος δι' ἀναστάσεως καὶ νομίμους βουλευτὰς τοὺς Μ. Χ. Μελέτην καὶ Δ. Φιλάρετον.

Κηρύξαντος δὲ ὑπὲρ αὐτῶν τοῦ Προέδρου τὸ ἀποτέλεσμα, προελθόντες οἱ ἐπὶ τῶν ἐκλογῶν Τριφυλίας, Ἑρμιονίδος, Σύρου καὶ Οἰτύλου εἰσηγηταὶ, ἀνέγνωσαν τὰς ἐπ' αὐτῶν ἐκθέσεις των, ἐχούσας οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Τὸ πρῶτον τμῆμα λαβὸν ὑπ' ὄψιν τὰ πρακτικὰ τῆς ἐκλογῆς Τριφυλλίας καὶ ἐπεξεργασθὲν αὐτὰ ἀκριβῶς, ἐκθέτει τ' ἀκόλουθα·

Ἡ ἐπαρχία Τριφυλλίας σύγκειται ἀπὸ ἑπτὰ δήμους, τὸν τῆς Φλεσιάδος, Τριπόλης, Ἀόλλωνος, Δωρίου, Πλαταμώδους, Ἐρανης καὶ Κυπαρισσίας· ἔχουσι δὲ οἱ εἰρημένοι δῆμοι κατὰ τοὺς ὁριστικοὺς καταλόγους ψηφοφόρους 8829, ἤτοι ὁ μὲν τῆς Φλεσιάδος 2174, ὁ τῆς Τριπόλης 1145, ὁ τοῦ Ἀόλλωνος 960, ὁ τοῦ Δωρίου 1596, ὁ τοῦ Πλαταμώδους 1095, ὁ τῆς Ἐρανης 1035 καὶ ὁ τῆς Κυπαρισσίας 824, ἐψηφοφόρησαν δὲ 4941, ἤτοι εἰς μὲν τὸν πρῶτον 624, εἰς τὸν δεύτερον 908, εἰς τὸν τρίτον 712, εἰς τὸν τέταρτον 494, εἰς τὸν πέμπτον 708, εἰς τὸν ἕκτον 896 καὶ εἰς τὸν ἕβδομον 594.

Εἰς τὴν ἐπαρχίαν ταύτην ἤρξατο ἡ ψηφοφορία τὴν 28ην 7βρίου σύμφωνα μὲ τὸ πρόγραμμα τῆς Νομαρχίας Μεσσηνίας, καὶ διήρκεσεν ὁκτὼ ὁλοκλήρους ἡμέρας μέχρι τῆς 5 8βρίου, μὲ ὅλην τὴν τάξιν καὶ ἡσυχίαν, κατόπιν δὲ, μεταφερθεισῶν τῶν ψηφοδόχων καλπῶν εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς ἐπαρχίας, ἤρξατο ἡ διαλογὴ τῶν ψήφων ἐπὶ παρουσίᾳ εἴκοσι καὶ ἐννέα μελῶν ἐκ τῶν ἐφορευουσῶν τὴν ψηφοφορίαν ἐπιτροπῶν καὶ τοῦ Νομάρχου Μεσσηνίας σύμφωνα μὲ τὸν νόμον· ἔλαβον δὲ ψήφους οἱ

Γρ. Μανοῦσος	4811	Ἀναγνώστης Παπατσώρης	562
Ἀθ. Διαμαντόπουλος	4135	Κυρ. Ν. Πανηρόπουλος	422
Δ. Πολυχρονόπουλος	3284	Κωνστ. Ι. Τομαρᾶς	403 καὶ
Γ. Α. Σπέντσας	906	Χαρ. Παπαντωνόπουλος	198.

Κατὰ τῆς ἐκλογῆς ταύτης οὐδεμία ἐνστασις ἐδόθη κατὰ τὸ ὀκταήμερον διάστημα τῆς ψηφοφορίας, οὐδ' ἐν τοῖς πρακτικοῖς ὑπάρχει καταχωρημένη, οὔτε περὶ τῆς κληρώσεως τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν, οὔτε περὶ οὐδενὸς ἀντικειμένου ἀφορῶντος τὴν ψηφοφορίαν, ὑπάρχουσιν ὅμως ἀνακεφαλαιωτικῶς αἱ ἑξῆς·

Α. Εἰς τὸ μέγα πρωτόκολλον τῆς διαλογῆς, ἔνστασις τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ δήμου Ἐρανης, δι' ἧς παρατηρεῖ, ὅτι εἰς τὸ ὅλον ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς δὲν πρέπει νὰ συμπεριληφθῶσιν αἱ ψῆφοι τῶν καλπῶν τῶν δήμων Ἀόλλωνος καὶ Τριπόλης, διότι αἱ εἰς αὐτὰς ῥιφθεῖσαι ψῆφοι δὲν εἶναι πραγματικαὶ, ὡς μὴ ῥιφθεῖσαι ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων ἐκλογέων, ἀλλ' ἀπὸ πρόσωπα ἄλλα μὴ ἔχοντα τὸ δικαίωμα, μὴ δεχθεισῶν τῶν ἁρμοδίων ἐφορευουσῶν ἐπιτροπῶν τοὺς πράγματι ψηφοφόρους ὡς μὴ συμφώνους μὲ τὰς συμπαθείας τῶν ἐπιτροπῶν, καὶ ἕνεκα τούτου δὲν θεωρεῖ δίκαιον καὶ νόμιμον νὰ συμπεριληφθῶσιν αἱ ψῆφοι αὗται, οὐδὲ νὰ καταλογισθῶσιν ὑπὲρ τῶν λαβόντων αὐτὰς· νὰ ἐπαναληφθῇ δὲ ἡ ἐκλογὴ ὡς πρὸς τὸν τρίτον βουλευτὴν,

ὡς μὴ λαμβάνοντα τὴν ἀπόλυτον πλειοψηφίαν μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ψήφων τῶν καλπῶν τῶν ῥηθέντων δύω δήμων, καὶ ὅτι πρὸς ὑποστήριξιν τῆς ἐνστάσεώς της ταύτης ἐπιφυλάσσεται νὰ φέρῃ ἐνώπιον τῆς Βουλῆς τὰς δεούσας ἀποδείξεις, διότι τὰ 3/4 περίπου τῶν φαινομένων ὡς ψηφορορησάντων δὲν ἐψηφορόρησαν. Ἐπὶ τῆς ἐνστάσεως ταύτης ὑπάρχει ἀντίῤῥησις ἐκ μέρους τῶν ἐφορευουσῶν ἐπιτροπῶν τῶν ῥηθέντων δύω δήμων, δι' ἧς διατείνονται, ὅτι εἰσὶ ψευδῆ τὰ ἐν τῇ ἐνστάσει ἀναφερόμενα, καὶ ὅτι ἡ ψηφορορία ἐγένετο ὑπὸ τῶν ἐχόντων τὸ τοιοῦτον δικαίωμα καὶ μεθ' ὅλης τῆς τάξεως, ἡσυχίας καὶ νομιμότητος, ὁ δὲ λοιπὸς σύλλογος παρεδέχθη παμψηφεὶ τὴν ἀντίῤῥησιν καὶ ἀπέῤῥιψε τὴν ἔνστασιν.

Β'. Δύω ἐξώδικοι ἀναφοραὶ πρὸς τὴν Βουλὴν τῶν Δ. Ν. Ποννηροπούλου καὶ Θεοδ. Ἀναστασοπούλου τῆς 8 Βρίου, καὶ ἐν μὲν τῇ μιᾷ ἀναφέρονται αἱ κατὰ δήμους παρανομίαι ὡς ἑξῆς·

Ὡς πρὸς τὸν δῆμον Φλεσιάδος.

1) Ὅτι ὁ δήμαρχος συνέταξε κατάλογον ἔχοντα πλειοτέρους ψηφοφόρους παρὰ τὸ ὅλον τῶν ψυχῶν τοῦ δήμου, καὶ ὅτι ἐνήργησεν εἰκονικῶς τὴν κλήρωσιν τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς·

2) Ὅτι κατὰ τὰς ἑπτὰ ἡμέρας εὐάριθμοι ἐψηφορόρησαν, κατὰ δὲ τὴν τελευταίαν 300, ἀλλ' οὐχὶ δημόται Φλεσιάδος·

3) Ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ ἐλάμβανε κατ' οἶκον καθ' ἑσπέραν τὰ πρακτικὰ καὶ ἐφρόντιζε νὰ καλύψῃ τὴν νόθευσιν, καὶ ὅτι ἠρνήθη νὰ καταχωρίσῃ ἐνστάσεις ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ, ἂν καὶ ἐζήτησαν δημόται τινὲς νὰ φέρωσι τοιαύτας, καὶ

4) Ὅτι ὁ Ἔπαρχος οὐδεμίαν πρόνοιαν ἔλαβε περὶ τῆς παρεμποδίσεως τῶν τοιούτων παρανομιῶν.

Ὡς πρὸς τὸν δῆμον Πλαταμώδους.

1) Ὅτι ἐπίσης καὶ ἐνταῦθα ὁ κατάλογος ἐξωγκώθη καὶ εἰκονικῶς ἐγένετο ἡ κλήρωσις τῆς ἐπιτροπῆς, καὶ

2) Ὅτι μόνον νήπια ἐψηφορόρησαν καὶ ταῦτα δὶς καὶ τρὶς, καὶ ὅτι ζητήσαντες ψηφοφόροι τινὲς νὰ καταχωρίσωσιν ἐνστάσεις, καὶ ἰδίως ὁ Ἰω. Παναγιώτου, δὲν τοῖς συνεχωρήθη.

Ὡς πρὸς τὸν δῆμον Ἐράνης.

Ὅτι καλπονόθευσις μὲν δὲν ὑπῆρξε, παριδιάσθησαν ὅμως οἱ ψηφοφόροι ὑπὸ τοῦ δημάρχου, δίδοντος τοῦ ἰδίου τὰ ψηφοδέλτια καὶ σχίζοντος τ' ἀπαρέσκοντα αὐτῷ·

1) Ὅτι ὁ Γρ. Μανούσος ὁ δήμαρχος, ἤτο καὶ ὁ ψηφοφορούμενος βουλευτὴς, ὅστις καὶ ὡπλισεν ἀγροφύλακας καὶ πολίτας καὶ ἠνάγκαζε τοὺς ψηφοφόρους νὰ δίδωσι πρὸς αὐτὸν τὰς ψήφους των, μετεχειρίσθη δὲ καὶ τὴν ἔνοπλον δύναμιν πρὸς τοῦτο, καὶ 2) ὅτι ἐψηφορόρησαν νήπια.

Ὡς πρὸς τὸν δῆμον Αὐλῶνος.

1) Ὅτι μετέβη ἐκεῖ ὁ ἐξάδελφος τοῦ Γρ. Μανούσου, πρωτοκολλιστὴς τοῦ Ἐπαρχείου, καὶ μετὰ τοῦ Δημάρχου παρεμπόδιζον τοὺς ψηφοφόρους, ὥστε τὰς ἑξ ἡμέρας εὐάριθμοι ἐψηφορόρησαν, τὰς δὲ δύω τελευταίας ἐξεδίωξαν τὰ δύω μέλη τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς καὶ ἐνήργησαν καλπονόθευσιν, καὶ

2) Ὅτι ἡ διοικητικὴ Ἀρχὴ καὶ ἡ ἔνοπλος δύναμις μετεχειρίσθησαν εἶναι πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς καλπονοθεύσεως διὰ τῆς παρεμποδίσεως τῶν ψηφοφόρων.

Ὡς πρὸς τὸν δῆμον Δωρίου.

Ὅτι ὁ γραμματεὺς τοῦ Ἐπαρχείου καὶ ὁ ἀντιμοίραρχος παρόντες κατὰ τὸν καιρὸν τῆς ψηφορορίας μετεχειρίσθησαν πᾶσαν παρανομίαν μὴ συγχωροῦντες νὰ ψηφορορήσωσιν οἱ ἔχοντες τὸ τοιοῦτον δικαίωμα.

Ὡς πρὸς τὸν δῆμον Τριπύλης.

1) Ὅτι ὁ δήμαρχος, ἡ ἔνοπλος δύναμις καὶ ἡ ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ οὐδεμίαν ἡμέραν ἔφερον τὴν κάλπην εἰς τὸν τόπον τῆς ψηφορορίας, ἀλλ' εἶχον ταύτην εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Δ. Στρατηγοπούλου·

2) Ὅτι τὰς πρώτας ἡμέρας εὐάριθμοι ἐψηφορόρησαν, ἐν δὲ ταῖς τελευταίαις οὐδεὶς, καὶ

3) Ὅτι ὁ Β. Κυριακόπουλος καὶ ὁ Π. Β. Καράμπελος, διατελοῦντες ἐν ταῖς φυλακαῖς Καλαμῶν, φαίνονται ὅτι ἐψηφορόρησαν, ὡς καὶ τινες πρὸ χρόνου πολλοῦ ἀποβιώσαντες.

Ἐν δὲ τῇ ἑτέρᾳ, προσβάλλονται τὰ προσόντα τοῦ Ἀθ. Διαμαντοπούλου διὰ τοὺς ἑξῆς λόγους·

1) Διότι δὲν εἶναι αὐτόχθων Τριφυλλιάτης.

2) Διότι δὲν εἶναι ἐγκατεστημένος, οὐδ' ἔχει τὴν ἀπὸ τὸν νόμον ὁριζομένην περιουσίαν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Τριφυλλίας, καὶ

3) διότι δὲν ἐκατοίκησεν, εἰμὴ ἅπαξ ἐπεσκέφθη τὴν Τριφυλλίαν ὡς περιηγητής.

Αἱ ἀναφοραὶ δὲ αὗται εὑρέθησαν ἐντὸς τῶν φακέλλων τῶν πρακτικῶν.

Γ'. Ἐν τῷ δωματίῳ τῆς συνεδριάσεως τοῦ τμήματος παρέδωκεν ὁ πρωτοκολλιστὴς τοῦ γραφείου τῆς Βουλῆς ἑτέρας τρεῖς ἀναφορὰς διαφόρων κατοίκων τοῦ δήμου Δωρίου, Τριπύλης καὶ Αὐλῶνος, ἐν αἷς ἀναφέρονται αἱ αὐταὶ σχεδὸν παρανομίαι ὑπὸ ἡμερομηνίαν 16 Βρίου, ἐκτὸς μόνον ὅτι ἐν αὐταῖς διαφέρουσι

τὰ κύρια ὀνόματα τῶν ἐν ταῖς φυλακαῖς διατελούντων, τοῦτέστιν ἀντὶ Β. Κυριακόπουλος εἶναι Γ. Κυριακόπουλος καὶ ἀντὶ Γ. Β. Καράμπελας εἶναι Γ. Π. Καράμπελας.

Τὰς ἐνστάσεις ταύτας λαβὸν ἐπίσης ὑπ' ὄψιν μετὰ τῶν πρακτικῶν τὸ τμῆμα, ἀκοῦσαν προηγουμένως καὶ τὴν εἰσηγητικὴν ἐπιτροπὴν ἀναπτύξασαν καὶ προφορικῶς τὸ σύνολον τῶν διαφόρων τούτων ἐγγράφων ὡς καὶ τὴν γνωμοδότησίν του, παρατηρεῖ.

Ὡς πρὸς τὴν ἔνστασιν τῆς ἐρρευτικῆς ἐπιτροπῆς Ἐράνης, ὅτι ὅσον σοβαρὰ καὶ ἂν παρουσιάζηται ἡ ἔνστασις αὕτη, κατὰ τοσοῦτον ἐκ πρώτης ὄψεως ἀποδεικνύεται ἰδανικὴ καὶ ἀνυπόστατος, διότι οὐδεὶς δύναται νὰ παραδεχθῇ, ὀρθῶς σκεπτόμενος, ὅτι οὔτε εἷς ἄνθρωπος εὑρέθη ἐν τοῖς προσβαλλομένοις δήμοις, ἔχων τὸ ἐνδιαφέρον νὰ προσβάλῃ τὴν ἐκλογήν, καὶ ὅστις κατὰ τὸ ὀκταήμερον διάστημα τῆς ψηφοφορίας νὰ μὴν ἤθελε παρουσιασθῇ καὶ φέρει ἔνστασιν ἀπέναντι τοσούτων τρομερῶν καὶ ἀνηκούστων παραβιάσεων καὶ παρανομιῶν, ἀλλ' εὑρέθησαν εἰς καλλιτέραν θέσιν, ὥστε νὰ γνωρίζωσι τὰς παρανομίας, τὰς συμβάσας εἰς δύω μακρυνοὺς δήμους, πέντε ἄνθρωποι, οἵτινες ὡς ἐκ τοῦ καθήκοντός των, καὶ ὡς ἐκ τῶν πρακτικῶν τῆς ψηφοφορίας ἀποδεικνύεται, ἦσαν ὑποχρεωμένοι νὰ μένωσι καὶ ἔμενον ἔγκλειστοι ἐντὸς τοῦ Ναοῦ τοῦ δήμου Ἐράνης πρὸς ἐπιτήρησιν τῆς ψηφοφορίας καθ' ὅλον τὸ ὀκταήμερον αὐτὸ διάστημα, ἐκτὸς δὲ τούτου οὔτε αὐτοὶ οἱ ἐνδιαφερόμενοι εἰς τὴν ἐξώδικον ἀναφορὰν των ἀναφέρουσιν, ὅτι παρουσιάσθη τις καὶ δὲν ἐδέχθησαν αἱ ἐπιτροπαὶ νὰ ἐγγράψωσι τὴν ἔνστασίν του, ἐνῷ καθαρῶς λέγουσι τοῦτο εἰς ἔνστασιν ἀφορῶσαν ἄλλον δῆμον, ὥστε οἱ λόγοι οὗτοι δύνανται νὰ πείσωσιν ἕκαστον, ὅτι ἡ ἔνστασις τῆς ὑηθείσης ἐπιτροπῆς εἶναι καθαρὰ καὶ φανερὰ ἀπόδειξις ἀποτυχίας καταφευγούσης εἰς τὰς συνήθεις τῶν ἀποτυγχανόντων ἐφευρέσεις παρανομιῶν, καὶ δύναται εὐχερέστατα πᾶς τις νὰ σχηματίσῃ πεποίθησιν περὶ τοῦ ἀνυποστάτου καὶ ἀνυπάρκτου τῶν τοιούτων παρανομιῶν, χωρὶς ν' ἀναγκασθῇ νὰ καταφύγῃ εἰς τὴν ἀντίρρησιν ἢ τὴν γνωμοδότησιν τοῦ συλλόγου τῶν ἐφορευουσῶν ἐπιτροπῶν, αἵτινες δὲν ἠδύναντο ἄνευ ἠθικῆς κἂν εὐθύνης τόσον ἀπροκαλύπτους παρανομίας νὰ παραδεχθῶσι, καὶ ν' ἀπορρίψωσιν ἔνστασιν βασιζομένην εἰς τὴν ἀλήθειαν καὶ τὸ δίκαιον.

Ὡς πρὸς τὴν πρώτην ἐξώδικον τοῦ Δ. Ν. Πανηρόπουλου καὶ Θεοδ. Ἀναστασοπούλου·

Ἡ ἀναφορὰ αὕτη συνδυαζομένη μ' ἐκείνας τῶν κατοίκων Δωρίου, Τριπόλης καὶ Αὐλῶνος, φαίνεται ὅτι ἐτεχνάσθησαν διὰ ν' ἀπασχολήσωσιν ὀλίγας ὥρας τοῦ Σώματος, διότι εἶναι ὅλως ἀόριστοι καὶ οὐδεμίαν προσέγγισιν πρὸς τὴν ἀλήθειαν ἔχουσιν.

Οἱ ἐνιστάμενοι οὗτοι ὁμοθυμαδὸν ἀναγνωρίζουσιν, ὅτι διὰ τῶν ἐνστάσεων ἔρχονται εἰς τὸ στάδιον τῆς ἀποδείξεως τῶν ἀναφερομένων παρ' αὐτῶν, καὶ διὰ τοῦτο διὰ τῶν ἀναφορῶν των ὑπόσχονται ὅτι ἐν καιρῷ τῆς ἐξελέγξεως τῆς ἐκλογῆς των ἐν τῇ Βουλῇ θέλουσι παρασταθῇ καὶ θέλουσι φέρει τὰς δεούσας ἀποδείξεις ὅπως ὑποστηρίξωσιν αὐτάς, καὶ ἐνῷ, λέγομεν, ἀναγνωρίζουσι καὶ παραδέχονται τὴν ὑποχρέωσιν ταύτην, μ' ὅλα ταῦτα οὔτε προφορικῶς οὔτε ἐγγράφως κατὰ τὴν εἰς τὸ τμῆμα συζήτησιν καὶ ἐξελεγξιν ἐνεφανίσθησαν νὰ ὑποστηρίξωσιν αὐτάς, ἐκτὸς ἂν προτίθενται νὰ πράξωσι τοῦτο κατὰ τὴν ἐνώπιον τῆς ὁλομελείας τοῦ Σώματος συζήτησιν, ὅπερ καὶ δὲν τοῖς διαφιλονεικοῦμεν. Ἀλλὰ καὶ τῆς ἰδέας ταύτης μὴ παραδεχομένης ὡς ὀρθῆς, ὅτι ἐνῷ ὤφειλον νὰ πράξωσι τοῦτο καὶ δὲν τὸ ἔπραξαν, αἱ ἐνστάσεις των εἶναι ἀπορρίπτεαι, πάλιν αἱ ἐνστάσεις αὐτῶν οὐδὲν καθ' ἡμᾶς ἄξιον προσοχῆς ἔχουσι. Καὶ βεβαίως ἀφοῦ τὸ Σῶμα ἔκουσεν αὐτάς ὡς ἀνωτέρω ἐσημειώθησαν, θὰ ἐσχημάτισε τὴν αὐτὴν μὲ ἡμᾶς ἰδέαν καὶ θὰ ἐσυμμερίσθη τῆς γνώμης μας, ἀλλὰ διὰ νὰ μὴν ὑπατεθῇ ὅτι δὲν ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψιν αἱ ἐνστάσεις των, εἴτε νόμιμοι εἰσὶν εἴτε μὴ, τὸ τμῆμα ἐνόμισε καθῆκόν της νὰ τὰς διέλθῃ.

Ἡ κυρία τῶν ἐνστάσεων τούτων ἰδέα περιστρέφεται εἰς τὸ ἀντικείμενον τῶν καλπονοθεύσεων, τὰς ὁποίας ὅλως ἀορίστως καὶ ἐν γένει σχεδὸν εἰς ὅλους τοὺς δήμους θεωροῦν καὶ παραδέχονται ὅτι ὑπῆρξαν, ἀλλ' οὐδεμίαν ὄχι ἀπόδειξιν, ἀλλ' οὔτε ἔνδειξιν φέρουσι, διότι, ὅταν οὐδένα ἄνθρωπον εἶχον, ὅστις νὰ ἴδῃ, προλάβῃ ἢ κἂν ἐπισήμως νὰ δηλώσῃ τοῦτο ἐν καιρῷ, ἀλλὰ κατόπιν παρουσιάζονται καὶ ἐνίστανται, ὅταν δὲν εἶχον ἕνα ψηφοφόρον νὰ παρουσιασθῇ καὶ διαμαρτυρηθῇ κατὰ τῶν παρανομιῶν τούτων, ὅτε ἐννοοῦμεν πῶς ἠδυνήθησαν νὰ πεισθῶσιν αὐτοὶ οὗτοι μετὰ ταῦτα περὶ τῶν καλπονοθεύσεων. Τὸ καθ' ἡμᾶς δὲν δυνάμεθα παρὰ νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι ταῦτα δὲν συνέβησαν, καὶ διότι πρὸ πάντων εἰς οὐδένα τῶν δήμων παρουσιάζεται γενικὴ ἢ κατὰ τὸ πλεῖστον μέρος ἐξάντλησις τοῦ καταλόγου, καὶ κατὰ συνέπειαν ἡ ἔνστασίς των εἶναι ὅλως ἀνυπόστατος.— Μετὰ τοῦτο καταρεύγουσιν εἰς τὰς ἐπεμβάσεις καὶ τὸν ἐπηρεασμὸν τῆς ἐξουσίας, ὅτι δῆθεν ὁ Ἔπαρχος, ὁ γραμ-

ματεὺς καὶ ὁ πρωτοκολλιστὴς αὐτοῦ μετὰ τοῦ Ἀντιμοιράρχου μετεχειρίσθησαν παρανομίαν καὶ ἕλαν, ἀλλὰ πῶς οὐδὲν περὶ τούτου ἠγέρθη παράπονον ἐν καιρῷ τῆς ψηφορορίας, ὥστε ἐξωδίκως κἂν περὶ τούτου νὰ λάβῃ γνῶσιν ἡ Βουλή; καὶ πῶς οὗτοι ἐσιώπησαν κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἐνεργείας τῶν παρανομιῶν τούτων; Αὐτὰ ὅλα λογικῶς μᾶς πείθουσιν ὅτι ἡ ἐκλογὴ διενηργήθη μεθ' ὅλης τῆς νομιμότητος καὶ οἱ ἐκλεχθέντες εἶναι ἐκεῖνοι τοὺς ὁποίους ἐψηφοφόρησαν οἱ χαίροντες παρὰ τοῦ νόμου τὸ τοιοῦτον δικαίωμα καὶ οὐδεὶς ἄλλος.— Ἐψηφοφόρησαν, γράφουσι, νήπια καὶ ταῦτα μάλιστα δὶς καὶ τρίς· ἀλλὰ πῶς ἐν καιρῷ δὲν ἐσημείωσαν τὰς ἐνστάσεις των ταύτας, καὶ ἂν ὄχι εἰς τοὺς ἔξω δήμους, οἵτινες ἀπεῖχον τοῦ ὄμματος τῆς ἐξουσίας καὶ ὅπου οἱ ἐκλεχθέντες ἔθυον καὶ ἀπώλλυον, εἰς τὴν πρωτεύουσαν κἂν τῆς ἐπαρχίας, ὅπου μάλιστα ἰσχυρίζονται ὅτι ἐψηφοφόρησαν νήπια; Αὐτὸ τοῦτο ἀποδεικνύει ὅτι τὰ ὅλον τῶν ἐνστάσεων ὑράνθη ἕνεκα τῆς ἀποτυχίας. Τὸ τμῆμα ὅμως παρατηρεῖ, ὅτι συνήθως μεταξὺ τῆς πραγματικῆς ἡλικίας τοῦ ψηφοφόρου καὶ τῆς ἐν τῷ βουλευτικῷ καταλόγῳ σημειουμένης ὑπάρχει διαφορά τις, ἥτις ὅμως λύεται κατὰ τὸ ὡς ἔγγιστα ἐν τῷ τόπῳ τῆς ψηφοφορίας καὶ ἀπὸ τὴν ἐφορευτικὴν ἐπιτροπήν, ἥτις ἢ παραλείπεται ἢ ἀπορρίπτει τὸν προσερχόμενον πρὸς ψηφοφορίαν, ὥστε οὐδενὸς καὶ περὶ οὐδενὸς μὴ παρουσιασθέντος νὰ φέρῃ ἔνστασιν, πείθεται τὸ τμῆμα ὅτι δὲν ἔχονται ἀληθείας τὰ τῶν ἐνστάσεων.— Κατηγοροῦν τὰς ἐφορευτικὰς ἐπιτροπὰς τῶν δήμων Φλοισβάδες καὶ Πλαταμιώδους ὡς εἰκονικάς, ἀλλ' ἀπὸ τὰ ἔγγραφα τῆς ἐκλογῆς τ' ἀφορῶντα τὰς κληρώσεις τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν δὲν ἀποδεικνύεται τοιοῦτό τι, ὥστε ἡ ἔνστασις τῆς εἰκονικότητος τῶν ἐπιτροπῶν δὲν δύναται νὰ λάβῃ χώραν καὶ ὑπόστασιν.— Ἐνίστανται, ὅτι εἰς τὸν δῆμον Τριπόλεως οὐδεμίαν ἡμέραν ἐφέρθη εἰς τὸν τόπον τῆς ψηφοφορίας ἡ κάλπη, ἀλλ' ἔμενεν εἰς ἰδιωτικὴν οἰκίαν· τοῦτο ὄχι ἀπίθανον, ἀλλ' ἀδύνατον καὶ ἐναντίον τῆς φύσεως εἶναι, πίπτει δὲ ἀφ' ἑαυτοῦ, διότι εἰς τὴν ἰδίαν ἔνστασιν, εἰς ἣν καταχωροῦσι τοῦτο, παρακατιόντες λέγουσιν, ὅτι τὰς πρώτας ἡμέρας εὐαρίθμοι ἐψηφοφόρησαν, ἐνταῦθα δὲ παρατηρεῖται ἀκόμη ἀντίφασις μεταξὺ τῶν ἐνστάσεων τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ δήμου Ἐράνης καὶ τῆς προσημειωθείσης, διότι ἐκείνη ὡς πλημμελῆ κατηγορεῖ τὴν ψηφοφορίαν, καὶ ἰδίως καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸν τρίτον βουλευτήν, ὡριστρέως δὲ λέγει, ὅτι ἂν καλῶς ἐξετάσῃ ἡ Βουλή, θὰ πεισθῇ ὅτι τὰ 3|4 περίπου τῶν φαινο-

μένων ὡς ψηφοφορησάντων δὲν ἐψηφοφόρησαν, δὲν διενοήθησαν δὲ νὰ εἴπωσι καὶ ὅτι δὲν ἐρίφθη ἡ κάλπη εἰς τὸν τόπον τῆς ψηφοφορίας, ἐνῷ οὗτοι σημειοῦσιν αὐτό· ἡ ἀντίφασις λοιπὸν αὕτη μεταξὺ τῆς ἰδίας ἐνστάσεως καὶ μὲ ἐκείνην τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ δήμου Ἐράνης ἀποδεικνύει τὸ ψευδές, καὶ κατὰ συνέπειαν εἶναι ἀπορρίπτεα.— Εἰς τὴν αὐτὴν ἀντίφασιν περιπίπτουσιν οἱ Πονηρόπουλος καὶ Ἀναστασόπουλος μὲ τοὺς κατοίκους Τριπόλεως, διότι οἱ μὲν ἐνίστανται, ὅτι ἐψηφοφόρησαν οἱ ἐν ταῖς φυλακαῖς διατελοῦντες Γ. Κυριακόπουλος καὶ Γ. Β. Καράμπελας, οἱ δὲ, ὅτι οἱ Β. Κυριακόπουλος καὶ Γ. Π. Καράμπελας· καὶ ὡς πρὸς μὲν τὸν Καράμπελαν οὐδεὶς πρέπει νὰ γίνῃ λόγος, διότι οὔτε ἐν τῷ καταλόγῳ οὔτε ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ τῆς ψηφορορίας ὑπάρχει σημειωμένος, ὡς πρὸς δὲ τοὺς Κυριακοπούλους, ὁ κατάλογος φέρει Γ. Κυριακόπουλος καὶ τὸ πρωτόκολλον τῆς ψηφορορίας ἐπίσης· ἀλλὰ τίς δύναται νὰ πεισθῇ ὅτι ὁ Γ. Κυριακόπουλος διατελεῖ ἐν ταῖς φυλακαῖς καὶ οὐχὶ ὁ Β. Κυριακόπουλος, ἐνῷ οἱ κάτοικοι οἱ συγχώριοι αὐτοὶ σημειοῦσι τὸν Β. Κυριακόπουλον ὡς διατελοῦντα ἐν ταῖς φυλακαῖς. Ἐκ τῆς ἀλληλουχίας δὲ τῶν ἀντιφάσεων τούτων καὶ τῶν διαφορῶν τῶν διαφόρων λεγομένων ἐνστάσεων, καθ' ἡμᾶς, πίπτει ὁλόκληρον τὸ οἰκοδόμημα τῶν ἐνστάσεων των, νομίζει δὲ ὀρθὸν τὸ τμῆμα νὰ μὴ παραλείψῃ νὰ ἐκθέσῃ εἰς τὴν Βουλὴν, ὅτι οἱ ἐνισταμένοι δὲν ἐβασίσθησαν εἰς γεγονότα κατὰ τὴν ἐκλογὴν ὡς πρὸς τὴν σύνταξιν τῶν ἐνστάσεών των, ἀλλ' ὡρμήθησαν πρὸς τοῦτο μόνον ἕνεκα τῆς ἀποτυχίας των.

Μᾶς μένει ἤδη νὰ ἐξετάσωμεν τὴν τελευταίαν ἔνστασιν τῶν Κ. Πονηροπούλου καὶ Ἀναστασοπούλου ὡς πρὸς τὰ προσόντα τοῦ Κ. Ἀθ. Διαμαντοπούλου.

Καθ' ἃς τὸ τμῆμα ἔλαβε βεβαίως ἐξωδίκους πληροφορίας καὶ ἀπὸ ἀρχὰς καὶ ἀπὸ ἀξιοπίστους ἰδιώτας, πείθεται καθ' ὁλοκληρίαν, ὅτι ὁ Κ. Διαμαντόπουλος εἶναι αὐτόχθων Τριπολιάτης, εἶναι δημότης πρὸ χρόνων ἐκεῖ καὶ ὅτι ἔχει τὰ παρὰ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα.

Μετὰ ταῦτα ὅλα τὸ τμῆμα παραδέχεται ὅτι ἡ βουλευτικὴ ἐκλογὴ Τριπολίας ἐνηργήθη μεθ' ὅλης τῆς νομιμότητος, τάξεως καὶ ἡσυχίας· ὅτι ὅλαι αἱ προκαταρκτικαὶ ἐργασίαι ἐνηργήθησαν σύμφωνα μὲ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου, καὶ ὅτι βουλευταὶ δι' ἀπολύτου πλειονοψηφίας ἀνεδείχθησαν οἱ Κύριοι Γρ. Μανοῦσος διὰ ψήφων 4814, Ἀθ. Διαμαντόπουλος, διὰ ψήφων 4135 καὶ Δημ. Πολυχρονόπουλος, διὰ ψήφων 3284, ἀπέναντι 4041 ψη-

φοφορησάντων, καὶ κατὰ συνέπειαν γνωμοδοτεῖ ὑπὲρ τῆς ἐγκρίσεως τῆς ἐκλογῆς, καὶ ὅπως ἀναγνωρισθῶσιν οὗτοι νόμιμοι ἀντιπρόσωποι Τριφυλλίας, ἔχοντες καὶ τὰ παρὰ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 14 9βρίου 1859.

Τὸ τμῆμα

Γ. Σκοῦφος,	Σ. Κοπανίτσας,	Ν. Πιεράκος,
Δ. Α. Σακελλαράκης,	Ν. Ἰω. Σισίνης,	Ι. Σαγρέδος,
Δ. Ν. Κριεζώτης,	Λουκᾶς Στέφανος,	Ν. Πιπῖνος,

Γεωρ. Ἰω. Ἰατρὸς, Ε. Κεχαγιᾶς. Ὁ εἰσηγητὴς Ἰω. Δελιγιάννης».

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Τὸ ϛ'. τμῆμα τῆς Βουλῆς τῆς ϛ'. Περιόδου, ἐξετάσαν μετὰ προσοχῆς τὰ πρακτικὰ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Ἑρμιονίδος, παρετήρησε μίαν μόνην κατ' αὐτῆς ἔνστασιν· ὅτι εἷς δημότης τοῦ δήμου Ἑρμιόνης ἐψηφοφόρησε παρανόμως, ὡς ἀπολέσας τὸ δικαίωμα αὐτὸ ἕνεκα δικαστικῆς κατ' αὐτοῦ ἀποφάσεως δι' ἐγκληματικὴν πρᾶξιν. Παρετήρησε προσέτι ὅτι εἰς τὸν ἕτερον τῶν δήμων ἐξ ὧν συνίσταται ἡ ἐπαρχία αὕτη δὲν σημειοῦνται ποσῶς ἐν τοῖς πρακτικοῖς, κατὰ τὸ πνεῦμα τῆς ὑπ' ἀριθ. . . . ἐγκυκλίου τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, οἱ ἀριθμοὶ ὑφ' οὓς οἱ ψηφοφόροι εὑρίσκονται ἐγγεγραμμένοι εἰς τὸν ὁριστικὸν κατάλογον. Παραβολῆς ὅμως γενομένης, εὑρέθη ὅτι ἅπαντες οἱ ψηφοφορήσαντες ὑπάρχουσιν ἐγγεγραμμένοι ἐν τῷ ὁριστικῷ καταλόγῳ.

Ἐκ τῶν ὀλίγων τούτων ἐξάγεται ὅτι ἡ ἐκλογὴ τῆς ἐπαρχίας Ἑρμιονίδος διεξήχθη κατ' ἀμφοτέρους τοὺς δήμους νομίμως καὶ κατὰ τοὺς τύπους. Προτείνομεν ὅθεν τὴν ἐπικύρωσιν αὐτῆς καὶ τὴν παραδοχὴν τῶν Κ.Κ. Ἀνδρέου Ζέρβα, λαβόντος ψήφους 636, καὶ Σταμ. Μήτσα, λαβόντος ψήφους 634, ὡς νομίμων βουλευτῶν τῆς ἐπαρχίας Ἑρμιόνης, ἔχοντας καὶ τὰ παρὰ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα.

Ὁ πρόεδρος τοῦ τμήματος Δ. Καλλιφρονᾶς.»

Τὰ μέλη

Ν. Β. Γκίνης,	Ἐμ. Μελετόπουλος,
Γρ. Μανοῦσος,	Ι. Α. Μανιώτης,
Ν. Χ. Παναγιώτου,	Ι. Σωτηριάδης,
Α. Διαμαντόπουλος,	Ι. Εὐσταθίου,
Φ. Φίλωνος,	Γ. Διαμάντης,

Ὁ Εἰσηγητὴς Π. Ῥεβελάκης.»

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Τὸ Ε'. τμῆμα τῆς Βουλῆς, συνελθὸν εἰς συνεδρίασιν ἐν τῷ καταστήματι τοῦ βουλευτηρίου, ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν καὶ μετ' ἐπιστασίας διῆλθε τὰ πρακτικὰ καὶ λοιπὰ ἔγγραφα τὰ ἀπαρτίζοντα τὴν βουλευτικὴν ἐκλογὴν τῆς ϛ'. περιόδου τῆς ἐπαρχίας Σύρου, τὰ ὁποῖα εὗρεν οὐ μόνον ἐν τάξει, ἀλλ' ὅτι καὶ ἐτηρήθησαν ἀπαρατρέπτως ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους τῶν ἐκλογικῶν ἐργασιῶν ὅλοι οἱ νενομισμένοι τύποι.

Ἡ ἐκλογὴ ἤρξατο τὴν 4 7βρίου συμφώνως μὲ τὸ νομαρχιακὸν πρόγραμμα κατὰ τοὺς τρεῖς δήμους, Ἑρμουπόλεως, Σύρου καὶ Μυκώνου, τοὺς συνιστῶντας τὴν ἐπαρχίαν Σύρου, καὶ ἐπερατώθη τὴν 11 τοῦ αὐτοῦ, διαρκέσασα ὀκτὼ κατὰ τὸν νόμον ἡμέρας.

Κατὰ τὰ πρωτόκολλα τῆς διαλογῆς τῶν ψήφων, ἐψηφοφόρησαν κατὰ τὸ ὀκταήμερον διάστημα,

Εἰς μὲν τὸν δῆμον Ἑρμουπόλεως		1163
Εἰς δὲ τὸν τῆς Σύρου	648	656
ἐν οἷς προσετέθησαν καὶ οἱ εἰς τὸ πρωτόκολλον τῆς ψηφοφορίας μὴ σημειωθέντες παρὰ τῆς ἐφορ. ἐπιτρ. . .	8	
Καὶ εἰς τὸν δῆμον Μυκώνου		568
Τὸ ὅλον τῶν εἰς τοὺς δήμους ψηφοφορησάντων.		2387.

Ἐξ αὐτῶν ἔλαβον,

Ὁ Κ. Κ. Πλατὺς ἐκ μὲν τοῦ δήμου Ἑρμουπόλεως ψήφους	1131	ἐν αἷς
προσετέθησαν καὶ αἱ τὸ ἀρκτικὸν τοῦ πατρός του στοιχεῖον φέρουσαι	11	1142
Ἔλαβεν ὡσαύτως ἐκ τοῦ δήμου Σύρου . . .		652
καὶ ἐπίσης ἐκ τοῦ δήμου Μυκώνου		562
Τὸ ὅλον ψήφους.		2356.
Ὁ Κ. Α. Ῥενουάρδος ἔλαβεν ἐκ τοῦ δήμου Ἑρμουπόλεως		865
ἐπίσης ἔλαβεν ἐκ τοῦ δήμου Σύρου .		656
ὡσαύτως ἐκ τοῦ δήμου Μυκώνου . . .		561
Τὸ ὅλον ψήφους.		2082
Ὁ Κ. Μ. Σωλομὸς ἔλαβεν ἐκ τοῦ δήμου Ἑρμουπόλεως	828	2035
ὡσαύτως ἐκ τοῦ δήμου Σύρου . .	645	
καὶ ἐκ τοῦ δήμου Μυκώνου	562	

Ὁ Κ. Γ. Ναύτης ἔλαβεν ἐκ μὲν τοῦ δήμου Ἑρμουπόλεως	678	1778
ἐπίσης ἐκ τοῦ δήμου Σύρου	580	
ὡσαύτως ἐκ τοῦ δήμου Μυκώνου .	520	

Τὸ ὅλον, ψήφους χιλίας ἑπτακοσίας ἑβδομήκοντα καὶ ὀκτώ.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς ψηφορίας ἐγένοντο ἐνστάσεις εἰς μὲν τὸν δῆμον Ἑρμουπόλεως παρὰ τοῦ Κ. Ἰω. Παλαιολόγου καὶ ἄλλων τινων, εἰς δὲ τὸν τῆς Σύρου, παρὰ τῶν ΚΚ. Ν. Ἀμπατσῆ, Φ. Βαρβαλίτου καὶ Π. Α. Πατρινοῦ ὑπὸ τὸ αὐτὸ σχεδὸν πνεῦμα, κατὰ τῆς ἀντιθέτου μερίδος, καὶ ἰδίως κατὰ τῶν ὀπαδῶν τοῦ Κ. Γ. Ναύτου, ὅτι δῆθεν ἐγίνετο χρῆσις ἠθικῆς βίας, ὑλικοῦ δελεάσματος καὶ ἀπειλῶν ἐκ μέρους αὐτῶν, δι' ὧν κλονισθεῖσαι αἱ πεποιθήσεις τῶν ἀδυνάτων, καὶ ἐκπτοηθεῖσαι αἱ ἀσθενεῖς πολλῶν τῶν ἀντιδεξούντων διαθέσεις, ἐπετεύχθη ὁ σκοπὸς τῶν ἐπιτυχόντων.

Ὁ Κ. Γ. Ναύτης, εὑρεθεὶς τυχαίως εἰς τὰς γενομένας ὡς ἀνωτέρω ἐνστάσεις ἐπὶ τῶν πρακτικῶν τῆς ψηφορίας τοῦ δήμου Σύρου, ἐπέρεε κατ' αὐτῶν σπουδαίας ἀντιρρήσεις, ἐνστερνισθεὶς καὶ ἐπιβεβαιωθεὶς παρὰ τῶν συνυπογραψάντων αὐτὸς δεκαεννέα ἀτόμων, δι' ὧν ἀποκρούων ὡς πάντη ἀνυπόστατα καὶ ψευδῆ τὰ ὑπὸ τῶν ἐνισταμένων ἐκθετόμενα, διαβεβαιοῖ ὅτι οὐδέποτε εὑρέθη κατὰ τὴν ψηφορίαν παρὼν εἰς τὸν δῆμον Σύρου. Τὰς ἀντιρρήσεις ταύτας ἐνισχύει οὐχ ἧττον ἡ καινὴ καὶ ὁμόρρωνος ἔκφρασις τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν, διαδηλουσῶν τῆς ἐκλογῆς τὴν νομιμότητα διὰ τοῦ ἐπισημοτέρου τρόπου.

Ἐπίσης κατὰ τῆς ἐκλογῆς τοῦ δήμου Μυκώνου ἐγένετο ἔνστασις παρὰ τοῦ Κ. Ν. Παλαιολόγου κλ., ὅτι τὰ πρακτικὰ τῆς ψηφορίας δὲν φέρουσι τὸν ἀριθμὸν τοῦ βουλευτικοῦ καταλόγου, ὅτι ἐψηφοφόρησαν νέοι ἀνελικες, ἐν οἷς ἀναφέρονται πέντε ἐξ αὐτῶν, καὶ κατὰ συνέπειαν ἡ ἐκλογὴ δὲν εἶναι νόμιμος. Πρὸς ταῦτα ἡ ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ καθύστει νομίμως γενομένην τὴν ἐκλογήν, καὶ ὅτι ὁ βουλευτικὸς κατάλογος περιέχει τὰ ὀνόματα τῶν ψηφοφορησάντων.

Ἐπειδὴ δὲ αἱ κατὰ τῶν ἐκλογῶν τῆς Ἑρμουπόλεως καὶ τῆς Σύρου γενόμεναι ἐνστάσεις περὶ ἠθικῆς βίας, ἀπειλῶν κλπ. εἰσὶν ἀόριστοι, διότι οὐδεμίαν ἀναφέρουσιν ὡρισμένην πρᾶξιν, δυναμένην καὶ τὴν ἐλαχίστην νὰ ἐμπνεύσῃ ὑπόνοιαν περὶ τοῦ πραγματικοῦ τῶν ἐκθετομένων·

Ἐπειδὴ ὁ βουλευτικὸς κατάλογος τοῦ δήμου Μυκώνου περιλαμβάνει τοὺς ψηφοφορήσαντας, ἡ δὲ περὶ ἀνηλικιότητος ἔνστασις δὲν στηρίζεται εἰς ἀποδείξεις, ἄλλως τε τὸ ἀποτέλεσμα μένει ἀναλλοίωτον, καὶ ἂν ὅλως διόλου ἐκλείψῃ ὑπὲρ τῶν πλειονοψηφούντων ὁ καταλογισμὸς τῶν ψήφων τοῦ δήμου Μυκώνου·

Διὰ ταῦτα τὸ τμῆμα παραδεχόμενον ὡς νόμιμον τὴν ἐκλογήν, γνωμοδοτεῖ τὴν κύρωσιν αὐτῆς καὶ τὴν ἀναγόρευσιν ὡς βουλευτῶν τῆς ἐπαρχίας Σύρου τῶν ΚΚ. Κ. Πλατῦ, Α. Ῥενουάρδου, Μ. Σολωμοῦ καὶ Γ. Ναύτου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 Νεμβρίου 1859.

Ὁ πρόεδρος τοῦ τμήματος
Α. Κοντόσταυλος.

Τὸ τμῆμα

Π. Παπατσώνης,	Ι. Ζάρκος,
Ν. Πανουριᾶς,	Α. Α. Μπουρλᾶς,
Γ. Γεροβασάτης,	Ἰω. Σαταλᾶς,
Α. Χ. Λάντος,	Μελ. Χ. Μελέτης,
Δ. Σακελλαριάδης,	Ἀντ. Γεωργαντᾶς.

Ὁ εἰσηγητὴς Π. Ψάθης.»

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Τὸ Β'. τμῆμα τῆς Βουλῆς τῆς ΣΤ'. περιόδου, διεξελθὸν μετ' ἐπιστασίας τὰ πρακτικὰ καὶ ὅλα τὰ ἔγγραφα τὰ ἀφορῶντα τὴν ἐπαρχίαν Οἰτύλου, παρετήρησε τὰ ἑξῆς·

α'.) Διὰ τὸν δῆμον Μέσσης, ἔνθα ἐψηφορήρησαν 318 κατὰ τὴν ὀκταήμερον διάρκειαν τῆς ψηφορορίας, ὑπάρχει μία μόνη ἔνστασις περὶ πέντε ψηφοδελτίων, ἅτινα εὑρέθησαν πλεοναζοντα κατὰ τὴν διελογὴν τῆς κάλπης.

β'.) Διὰ τὸν δῆμον Οἰτύλου, ἔνθα ἐψηφορήρησαν 602 ὑπάρχει γενικὴ τις ἀόριστος ἔνστασις περὶ ἀκυρώσεως παντὸς ψηφοδελτίου φέροντος τὰ ὀνόματα τῶν Κ. Κ. Κατσάκου, Κουμουνδούρου, Πιεράκου καὶ Κυβέλου διὰ τὸν λόγον ὅτι οἱ γράψαντες τὰ τοιαῦτα ψηφοδέλτια ἦσαν φίλοι τῶν ἐκθέντων Κυρίων, καὶ ἐξηπάτων τοὺς πρὸς αὐτοὺς προσερχομένους μὴ γινώσκοντας νὰ γράφωσι ψηφορόρους.

γ'.) Διὰ τὸν δῆμον Λάϊας, ἔνθα ἐψηφοφόρησαν 642, ὑπάρχει ἔνστασις, ὅλως ἀόριστος, περὶ εἰκονικῆς ψηφορορίας.

δ'.) Διὰ τὸν δῆμον Καρδαμύλης, ἔνθα ἐψηφορόρησαν 489, ὑπάρχει ἔνστασις, προσβάλλουσα τὸ ἀντίγραφον τοῦ καταλόγου

ὡς μὴ περιέχον 17 ὀνόματα, τὰ ὁποῖα ὑπάρχουσι μὲν ἐν τῷ πρωτοτύπῳ ὑπὸ τοὺς αὐξοντας ἀριθμοὺς τοὺς σημειουμένους ἐν τῇ ἐνστάσει, παρελείφθησαν δὲ καὶ ἀντηλλάχθησαν δι' ἄλλων πλαστῶν κατὰ τὴν ἀντιγραφήν.

ε.) Διὰ τὸν δῆμον Λεύκτρου, ἔνθα ἐψηφοφόρησαν 1097, ὑπάρχει ἔνστασις περὶ εἰκονικῆς ψηφοφορίας καὶ πληρώσεως τῆς κάλπης, στηριζομένη ὑπὸ τοῦ ἐνισταμένου εἰς δύω τινά· τὸ μὲν, διότι εὑρέθησαν κατὰ τὴν διαλογὴν ἐντὸς τῆς κάλπης 26 ψηφοδέλτια ὀλιγώτερα τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ψηφοφορησάντων· τὸ δὲ, διότι εἰς τὸν δῆμον τοῦτον ὁ ἀριθμὸς τῶν ψηφοφορησάντων φαίνεται ἐξέχων σχετικῶς πρὸς τοὺς λοιποὺς δήμους τῆς ἐπαρχίας.

ς'.) Ὑπάρχει τέλος ἔνστασις ὅλως ἀόριστος περὶ γενομένης βίας κατὰ τὴν ἐκλογὴν τῆς ἐπαρχίας ταύτης. Πρὸς δὲ καὶ ἔνστασις κατὰ τοῦ Δημητρίου Κουμουνδούρου ὡς μὴ ἔχοντος τὰ παρὰ τοῦ ἄρθρου 63 τοῦ Συντάγματος καὶ τοῦ ἄρθρου 27 § 3 τοῦ περὶ βουλευτικῶν ἐκλογῶν νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα.

Καὶ τοιαῦται μὲν εἰσὶν αἱ κατὰ τῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Οἰτύλου ἐνστάσεις. Ἐπ' αὐτῶν δὲ, ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου τῆς ἐκλογῆς, ἐκ τοῦ συνδυασμοῦ τῶν διαφόρων περιστατικῶν ἐγέναντο αἱ ἀκόλουθοι σκέψεις·

ά.) Ὅτι εἰς δὲν καταδεικνύεται λαβοῦσα χώραν οὐδαμοῦ· διότι εἰς μὲν τοὺς τρεῖς δήμους Οἰτύλου, Ἀβίας καὶ Καρδαμήλης ἐγένετο τοιοῦτος συναγωνισμὸς, ὥστε τινὲς τῶν ἐπιτυχόντων ἔλαβον σχεδὸν ἴσας ψήφους, τινὲς μάλιστα καὶ ὀλιγωτέρας τῶν ἐπιλαχόντων· εἰς δὲ τὸν δῆμον Μέσσης, ὅπου οἱ ἐπιλαχόντες ἔτυχον τοῦ 1/12 περίπου τῶν ψήφων, δὲν φαίνονται ψηφοφορήσαντες ἢ 318 δημόται· ἔπεται ὅθεν ὅτι καὶ διὰ τοὺς 4 αὐτοὺς δήμους ἡ ἔνστασις γενομένης βίας κατὰ τῆς θελήσεως τῶν ψηφοφόρων καὶ παραγεμίσεως τῆς κάλπης, δὲν στηρίζεται εἰς οὐδεμίαν ἀπόδειξιν. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸν δῆμον Λεύκτρου, ἔνθα ἐψηφοφόρησαν 1097 ἀπέναντι 1350 ψηφοφόρων ἐγγεγραμμένων εἰς τὸν ὁριστικὸν κατάλογον, δυνατὸν μὲν νὰ ὑπάρξῃ ὑπόνοιά τις περὶ εἰκονικῆς ψηφοφορίας, ὡς ἐκ τοῦ μονομεροῦς τῶν ἐν τῇ κάλπῃ εὑρεθέντων ψηφοδελτίων κατὰ τὴν διαλογὴν, ἀλλ' οὐδεμίαν ἀνευρίσκει τις ἀπόδειξιν περὶ τούτου· εὐκολώτερον μάλιστα πείθεται τις περὶ τοῦ ἐναντίου, διότι οἱ ἐνδιαφερόμενοι, ἐὰν τῷ ὄντι ἐνήργουν εἰκονικὴν ψηφοφορίαν, ἠδύναντο νὰ παρεισάξωσιν εἰς τὴν κάλπην 150 τοὐλάχιστον εἰσέτι ψήφους. Σημειωθήτω δ' ἐνταῦθα ὡς ἐκ περισσοῦ ὅτι οἱ ἐπιτυχόντες καὶ ἄνευ τῶν ψήφων τῆς κάλπης τοῦ δήμου Λεύ-

κτρου, ἀνηκουσῶν ὅλων σχεδὸν εἰς αὐτοὺς εἰσὶν ἀπολύτως, μᾶλλον πλειονοψηφοῦντες.

ϐ'.) Ἡ κατὰ τοῦ Κ. Δ. Κουμουνδούρου ἔνστασις περὶ στερήσεως πάσης περιουσίας καὶ μὴ ἐγγραφῆς αὐτοῦ εἰς τινα τῶν δήμων τῆς ἐπαρχίας εἶναι ὅλως ἀνυπόστατος, ὡς ἐξάγεται ἐκ τῆς ἀντιρρήσεως τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν, μαρτυρουσῶν ὅτι ὁ Κ. Δημ. Κουμουνδοῦρος ὑπάρχει ἐγγεγραμμένος εἰς τὸν δῆμον Ἀβίας ἀπὸ τοῦ 1841, ὡς καὶ ἐκ τινος ἀποδεικτικοῦ ἐκδοθέντος παρ' αὐτοῦ τοῦ Δημάρχου πρὸ ἑνὸς ἔτους.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐκτεθέντων ἐξάγεται, φρονοῦμεν, ὅτι ἡ ἐκλογὴ τῆς ἐπαρχίας Οἰτύλου διεξήχθη κατὰ τοὺς νομίμους τύπους· οἱ ψηφοφορήσαντες εἰσὶν 3148, ἡ ἀπόλυτος δὲ πλειονοψηφία 1575. Προτείνομεν ὅθεν τὴν ἐπικύρωσιν αὐτῆς καὶ τὴν παραδοχὴν τῶν Κ.Κ. Ι. Κατσάκου, λαβόντος ψήφους 2,871, Δημ. Κουμουνδούρου, λαβόντος ψήφους 2,437, Βενετσάνου Κυβέλου, λαβόντος ψήφους 2,179, καὶ Νικολάου Πιεράκου λαβόντος ψήφους 2139, ὡς νομίμων βουλευτῶν τῆς ἐπαρχίας Οἰτύλου, καὶ ἐχόντων τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου ὁριζόμενα προσόντα.

Ὁ πρόεδρος Δ. Καλλιφρονᾶς,

Τὰ μέλη

Γ. Διαμάντης,	Ν. Χ. Παναγιώτου,
Ν. Γκίνης,	Ι. Ταμπακόπουλος,
Ν. Δ. Μοσχούλας,	Ἐμ. Μελετόπουλος,
Φ. Φίλωνος,	Ὁ εἰσηγητὴς
	Π. Ῥεβελάκης.»

Μηδεμιᾶς δὲ ὑπαρχούσης παρατηρήσεως, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα πκρεδέχθη δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως τὸ ἔγκυρον ἑκάστης τῶν ἐκλογῶν τούτων καὶ νομίμους βουλευτὰς τῆς μὲν Τριφυλίας, τοὺς Γρ. Μανοῦσον, Α. Διαμαντόπουλον καὶ Δ. Πολυχρονόπουλον· τῆς δὲ Ἑρμιονίδος τοὺς Α. Ζίρβαν καὶ Στ. Μήτσαν· τῆς Σύρου, τοὺς Κ. Πλατὺν, Α. Ῥενουάρδον, Μ. Σολωμὸν καὶ Γ. Ναύτην, καὶ τοῦ Οἰτύλου τοὺς Ἰω. Κατσάκον, Δ. Κουμουνδουράκην, Β. Κυβέλον καὶ Ν. Πιεράκον.

Κηρύξας δὲ ὁ πρόεδρος τὸ ἀποτέλεσμα ὑπὲρ ὅλων τούτων, ἀνήγγειλεν ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης θέλει εἶσθαι ἡ ἀνάγνωσις καὶ συζήτησις τῶν περιλειπομένων ἐκθέσεων ἐπὶ τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν, οὕτω δὲ διέλυσε τὴν συνεδρίασιν ἐν ὥρᾳ 4 Μ. Μ.

Ὁ προσωρινὸς Πρόεδρος
ΕΜ. ΜΕΛΕΤΟΠΟΥΛΟΣ

Οἱ προσωρινοὶ Γραμματεῖς
Χ. Α. Χρηστόπουλος.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ ΟΡΚΩΜΟΣΙΑΣ.

Σήμερον τὴν 17 9ρίου 1859 προσελθόντες οἱ εἰσιτήρια φέροντες βουλευταὶ ὤμοσαν ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου τὸν ὑπὸ τοῦ 57 ἄρθρου τοῦ Συντάγματος ὁριζόμενον ὅρκον ὡς ἀκολούθως·

« Ὀμνύω εἰς τὸ ὄνομα τῆς ὁμοουσίου καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὸν Βασιλέα τῆς Ἑλλάδος, ὑπακοὴν εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ εἰς τοὺς νόμους τοῦ Κράτους καὶ νὰ ἐκπληρώσω εὐσυνειδότως τὰ καθήκοντά μου. »

Διὸ συνετάχθη τὸ παρὸν πρωτόκολλον, ὅπερ ὑπεγράφη ὑπό τε τοῦ προσ. Προεδρείου, τῶν ὁρκισθέντων βουλευτῶν καὶ τοῦ ἱερέως.

Οἱ ὁρκισθέντες βουλευταὶ
Π. Δηλιγιάννης,
Ἰω. Μπαλάφας,
Γ. Πλαπούτας.

Ὁ ἱερεὺς
Ν. Μαύρτσινος.

Ὁ προσωρ. Πρόεδρος
ΕΜΜ. ΜΕΛΕΤΟΠΟΥΛΟΣ.

Οἱ γραμματεῖς
Χ. Α. Χρηστόπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Ζ'.

Τῆς 19 Νοεμβρίου 1859.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Παρετήρησέ τις, ὁριζόμενος ἐν τῇ ἀναγνώσει τῶν πρακτικῶν, ὅτι, ἐπειδὴ νομίζει ὅτι τὰ προηγούμενα τῆς Βουλῆς δὲν πρέπει νὰ χρησιμεύουν εἰς λύσιν ἄλλων ζητημάτων, ὅταν αὐτὰ δὲν εἶναι ὁμαλά, θεωρεῖ ἀναγκαῖον νὰ ὁμολογήσῃ, ὅτι καὶ αὐτὸς συνεμερίζετο χθὲς τὴν γνώμην τῶν διϊσχυριζομένων ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ῥιφθῶσιν, ἐν ὀλίγαις μάλιστα ὥραις, 760 ψηφοδέλτια εἰς κάλπην τινά, καὶ ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἔρχεται νὰ ἐξηγηθῇ ἤδη ὅλως ἀνεξαρτήτως τῆς ἐπικυρωθείσης ἐκλογῆς. Παρατηρεῖ λοιπόν, ὅτι ἐρωτήσας ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου τὸν διευθυνήσαντα τὰ τῆς ἐκλογῆς νομάρχην, ἐπληροφορήθη παρ' αὐτοῦ ὅτι ἀληθῶς ἐρίφθησαν 760 ψηφοδέλτια εἰς τὴν κάλπην, ἀλλ' οὐχ ἧττον διὰ νὰ γίνῃ τοῦτο παρετάθη ἡ ψηφοφορία μέχρι τῆς 9ης τῆς ἑσπέρας, τὸ ὁποῖον δὲν εἶναι νόμιμον. Καὶ οἱ λέγοντες λοιπὸν ὅτι ἠδύναντο νὰ ῥιφθῶσιν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ 760 ψηφοδέλτια εἶχον δίκαιον, διότι

τῷ ὄντι ἐρίφθησαν, ἀλλὰ καὶ οἱ διϊσχυριζόμενοι τὸ ἐναντίον δὲν εἶχον ἄδικον, διότι ἡ ψηφοφορία παρετάθη, ὡς εἶπε, μέχρι τῆς 9ης τῆς ἑσπέρας. Ἀναφέρει λοιπὸν τὰ περιστατικὰ ταῦτα διὰ νὰ σημειωθῇ εἰς τὰ πρακτικὰ ὅτι τὸ γεγονὸς τοῦτο δὲν δύναται νὰ λύσῃ εἰς τὸ μέλλον τοιαῦτα ζητήματα, καὶ διὰ νὰ μὴ καθιερωθῇ ὅτι δύναται νὰ λάβῃ χώραν ἡ ὑπερρυθ κατάθεσις 760 ψήφων ἄνευ παρατάσεως τῆς πρὸς ψηφοφορίαν ὥρας.

Εἰπόντος δέ τινος, ὅτι αὐτόπτης ὢν εἰς τὴν ἐκλογήν, δύναται νὰ βεβαιώσῃ ὅτι αἱ 760 ψῆφοι ἐρίφθησαν ἐντὸς τῶν ὡρισμένων ὡρῶν, καὶ ἄλλου προσθέντος ὅτι ἡ παράτασις τῆς ψηφοφορίας οὐ μόνον δὲν εἶναι παράνομος, ἀλλὰ καὶ ἐπιτρέπεται μάλιστα ὑπὸ τοῦ νόμου ἵνα ψηφοφορήσωσι πάντες οἱ ἐκλογεῖς, καὶ ἀπ' ἐναντίας δὲν ἐπιτρέπεται μόνον ἡ ἐλάττωσις τῶν ὡρῶν· ἐπέφερέ τις, ὅτι δύω εἰδῶν ἀντιρρήσεις δύνανται νὰ ἐπενεχθῶσιν ἐπὶ τῶν πρακτικῶν, ἢ ὅτι παρελείφθησαν λόγοι ἢ ὅτι νόθευθησαν· πᾶσα δὲ ἄλλη παρατήρησις δὲν ἔχει ἐπ' αὐτῶν χώραν.

Ὁριζόμενος δ' ἐπίσης ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τῶν πρακτικῶν, διεσάφησε καὶ ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Μεγαρίδος, ὅτι δύω τινὲς νέοι, Μαλαῖοι ἐπικαλούμενοι, κατεδικάσθησαν ὁ μὲν ἐπὶ 15 ἡμέρας κατὰ τὸν Ἀπρίλιον, ὁ δὲ δι' ὀλίγας ἐπίσης ἡμέρας. Ἀλλ' ἐνῷ δὲν εἶχεν ἐκτελεσθῇ ἡ ποινή των, κατὰ τὸν Αὔγουστον μῆνα, ὅτε αἱ ἐκλογαὶ ἤρχισαν, ἔπεμψαν νὰ συλλάβουν αὐτοὺς πρὸς φυλάκισιν· ἐπειδὴ δὲ εἶχον μείνει πρὸ τούτου ἐλεύθεροι πέντε μῆνας καὶ τοῖς ἐπετράπη μάλιστα νὰ ἐνεργήσωσι καὶ τὸν τρυγητὸν, ἐζητήθη καὶ ἡ κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν ἐκλογῶν προσωπικὴ ἐλευθερία των, καὶ ἡ χωροφυλακὴ διετάχθη νὰ τοὺς ἀφήσῃ.

Εἰπόντος δέ τινος, ὅτι, ὅτε ὡμίλησε χθὲς παροδικῶς περὶ τούτου, εἶπεν ὅτι ἡ φυλάκισις τοῦ ἑνὸς Μαλέα ἦτον δεκάμηνος καὶ κατεδικάζετο εἰς στέρησιν καὶ τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων του, ἐστηρίχθη δ' εἰς τὴν βεβαίωσιν ταύτην ἐπὶ τῆς ἀποφάσεως τοῦ δικαστηρίου· ἀπήντησεν ἄλλος, ὅτι τὸ δικαστήριον κατεδίκασε τὸν Μαλέαν εἰς στέρησιν δημοσίου ὑπηρεσίας, οὐχὶ δὲ καὶ τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων του. Ἀφοῦ δὲ ἀμφότεροι ἔμειναν ἐλεύθεροι διὰ τὸν τρυγητὸν, καλῶς ποιοῦντες τοὺς ἄφηκαν ἐλευθέρους καὶ διὰ τὴν ἐξάσκησιν τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων των.

Προσελθόντες ἀκολούθως οἱ ἄρτι ἀριχθέντες βουλευταὶ, ἔδωκαν τὸν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 57 τοῦ Συντάγματος ὁριζόμενον

βουλευτικὸν ὅρκον κατὰ τὸ ἐν τέλει τῶν πρακτικῶν τῆς παρούσης προσαρτώμενον τῆς ὁρκωμοσίας πρωτόκολλον.

Γενομένης δὲ κληρώσεως ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ Α. Βιλαέτου ὡς πρεσβυτέρου καὶ τῶν ψηφολεκτῶν Γ. Περωτῆ καὶ Α. Πετιμεζᾶ, ἔλαχον ὁ μὲν Κ. Βλάσσης εἰς τὸ γ'. τμῆμα, ὁ Α. Πετροπουλάκης εἰς τὸ δ'. ὁ Ν. Λεώπουλος εἰς τὸ ε. καὶ ὁ Ἀνδ. Δελιγιάννης εἰς τὸ στ'.

Κληρωθεῖσα δὲ ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ψηφολέκτας καὶ ἡ ἐκλογὴ Μήλου, ἔλαχεν εἰς τὸ δ'. τμῆμα, ἡ δὲ τοῦ Γυθείου εἰς τὸ στ'.

Ἀναγγελθέντος ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ ἐξακολούθησις τῆς ἀναγνώσεως τῶν ἐπὶ διαφόρων βουλευτικῶν ἐκλογῶν ἐκθέσεων, καθ' ἣν ἔτυχον κληρωθεῖσαι τάξιν, προὐτέθη εἰς συζήτησιν ἡ βουλευτικὴ ἐκλογὴ Τροιζηνίας.

Ἐπὶ ταύτης παρετήρησέ τις, ὅτι ὑπὸ τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς προτείνεται ἡ παραδοχὴ μόνου τοῦ Νικολάου Πιπίνου, λαβόντος τὴν ἀπόλυτον πλειονοψηφίαν, μετὰ δὲ τοῦτον ἐπέρχονται λαβόντες τὴν σχετικὴν πλειοψηφίαν ὁ Α. Ι. Κιζάνης διὰ ψήφων 616, ὁ Κ. Α. Δουζίνας διὰ ψήφων 610 καὶ ὁ Δ. Γ. Κριεζῆς διὰ ψήφων ἐπίσης 610. Ἀλλὰ καθόσον ἀφορᾷ τοὺς δύω τούτους τῶν ἐπιλαχόντων παρουσιάζεται μία ψῆφος ἀμφίβολος, ἡ ὑπ' ἀριθ. 48, φέρουσα τὸ ὄνομα « Β. Γ. Δουζίνας » ὃ ἐστὶν ἀφ' ἑνὸς τὸ βαπτιστικὸν ὄνομα τοῦ Κριεζῆ, καὶ ἀφ' ἑτέρου τὸ ἐπίθετον τοῦ Δουζίνα. Οὕτως ἄρα ὁ ἀμέσως ἐπιλαχὼν εἶναι ὁ Α. Κιζάνης. Ἀλλ' ἂν ἐκ τῶν δύω ἄλλων ἀφαιρεθῇ ἡ ἀμφίβολος ψῆφος ὡς ἀποδοθεῖσα εἰς πρόσωπον μὴ ψηφοφορηθέν, γεννᾶται τότε τὸ ζήτημα ποῖος τούτων θέλει ἀποδυθῇ εἰς τὸν ἀγῶνα ἀφοῦ εὑρίσκονται εἰς ἰσοψηφίαν. Ἐπὶ τοῦ ζητήματος λοιπὸν τούτου ὑποδιαιρεῖται τὸ τμῆμα, καὶ πρέπει ν' ἀποφασίσωμεν τί θέλει γίνει ἡ μία ψῆφος ἢ τίς θέλει κληρώσει διὰ τὴν ἐπανάληψιν τὰ δύω ἰσοψηφοῦντα ὀνόματα. Νὰ τὰ κληρώσῃ ἡ Βουλή; Νομίζει ὅτι δὲν πρέπει. Τὸ ὑπουργεῖον; Πολὺ μᾶλλον ὄχι. Προτείνει λοιπὸν νὰ γίνῃ ἡ κλήρωσις τῶν ὀνομάτων Κριεζῆ καὶ Δουζίνα ἐνώπιον τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν ὡς μᾶλλον ἁρμοδίων εἰς τοῦτο.

Ἐπέφερεν ὁ εἰσηγητὴς, ὅτι ὅσον ἀφορᾷ τὸν ἐπιτυχόντα βουλευτὴν Ν. Πιπίνον, δὲν ὑπάρχει λόγος τις ἀντιρρήσεως, καὶ περιορίζεται τὸ ζήτημα ὡς πρὸς τὸν δεύτερον ἐπιλαχόντα, ὅστις εἶναι ὁ Α. Κιζάνης, λαβὼν 616 ψήφους. Ἀλλ' ἐπέρχονται μετὰ τοῦτον ὁ Κ. Α. Δουζίνας καὶ Β. Γ. Κριεζῆς,

ἰσοψηφίσαντες δι' 610 ψήφων, τὸ δὲ τμῆμα δὲν ἐπιμένει νὰ δοθῇ εἰς ἕνα τούτων ἡ ἀμφίβολος ψῆφος, ἀλλ' ἀνέφερε περὶ ταύτης εἰς τὴν Βουλὴν, ἥτις ὡς ἁρμοδία ν' ἀποφασίσῃ δύναται νὰ προβῇ εἰς τὴν κλήρωσιν. Δὲν συμφωνεῖ δὲ μόνον ὅτι δύναται νὰ ἀνατεθῇ αὕτη εἰς τὴν ἐφορευτικὴν ἐπιτροπήν.

Εἰπόντος δὲ καὶ ἄλλου, ὅτι ἀφοῦ ὁ νόμος σιωπᾷ ποῦ δύναται νὰ γίνῃ ἡ κλήρωσις, τὸ κατ' αὐτὸν συμφωνεῖ ὅτι δὲν πρέπει νὰ γίνῃ ἐνώπιον τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν, διότι δύνανται νὰ ἀνήκωσιν εἰς μίαν μερίδα, καὶ ὅτι ἂν γίνῃ ἡ κλήρωσις ὑπὸ τῆς Βουλῆς, ὑπάρχει πλήρης ἐγγύησις δικαιοσύνης καὶ ἀμεροληψίας· ἐπέφερεν ἄλλος, ὅτι οὐδ' εἰς τὴν μίαν οὐδ' εἰς τὴν ἑτέραν τῶν προτάσεων εὑρίσκει τὴν θεραπείαν, διότι, ὡς πρὸς τὰς ἐφορευτικὰς ἐπιτροπὰς, μετὰ τὴν διαλογὴν τῶν ψήφων ὑποτίθεται ὅτι αὐταὶ δὲν ὑπάρχουν πλέον καὶ δὲν δύνανται νὰ ἀναλάβουν τὴν κλήρωσιν· καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν Βουλὴν, ἐπίσης ἐνδέχεται νὰ παρουσιασθῶσιν ἐκλογαὶ κατὰ τὴν ἀπουσίαν τῶν Βουλῶν, καὶ τότε δὲν ὑπάρχει ἡ ἐνεργήσουσα τὴν κλήρωσιν ἀρχή. Ἀπαιτεῖται λοιπὸν τρίτη τις διοικητικὴ ἀρχὴ εἰς ἣν ν' ἀνατεθῇ τὸ ἔργον τοῦτο. Ὡς πρὸς δὲ τὴν ἀμφισβητουμένην μίαν ψῆφον πρέπει νὰ ἐξετάσωμεν πόθεν προῆλθε τὸ λάθος. Ἂν λοιπὸν παρατηρήσωμεν ὅτι ἔνθεν μὲν ἐψηφοφοροῦντο τὰ ὀνόματα Πιπῖνος καὶ Κιζάνης, καὶ ἀφ' ἑτέρου Κριεζῆς καὶ Δουζίνας, πειθόμεθα ὅτι τὸ ἀμφίβολον ψηφοδέλτιον ἀπέβλεπεν τὸν Δουζίναν καὶ Κριεζῆν, καθ' ὅσον δὲν ἠδύνατο ὁ αὐτὸς ψηφοφόρος νὰ ἀναφέρῃ δὶς ἐν τῷ ψηφοδελτίῳ του τὸ αὐτὸ ὄνομα.

Ἐξέθηκεν ἄλλος, ὅτι ὑπῆρξεν ἀληθῶς ἓν ψηφοδέλτιον ἀσαφὲς, ἔχον μὲν τὸ ἐπώνυμον τοῦ ἑνὸς τῶν ἰσοψηφούντων « Δουζίνας » καὶ τὸ βαπτιστικὸν τοῦ ἑτέρου « Β. Γ. » ἀλλ' ὁ νόμος δὲν σιωπᾷ κατὰ τοῦτο, καὶ ὅ,τι χαρακτηρίζει τὸ ὄνομα τοῦ ψηφοφορουμένου εἶναι τὸ ἐπίθετον, ὑπὲρ οὗ καταλογίζεται ἡ ἀμφίβολος ψῆφος. Ἐντεῦθεν τρία μέλη τοῦ τμήματος ἠθέλησαν νὰ καταλογισθῇ ἡ ἀμφίβολος ψῆφος ὑπὲρ τοῦ Δουζίνα. Ἀλλ' ἐγεννήθησαν ἔπειτα ἀμφιβολίαι τινὲς, μὴ π. χ. περιείχετο εἰς τὸ ψηφοδέλτιον δὶς τὸ ὄνομα τοῦ αὐτοῦ ψηφοφορουμένου, καὶ παρητήθημεν τῆς ὑπὲρ τοῦ Δουζίνα ἰδέας ἡμῶν, ἐφ' ᾧ πρέπει νὰ θεωρηθῶσιν ἀμφότεροι ὡς ἰσοψηφοῦντες. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸ ζήτημα τῆς κληρώσεως, δὲν ἔχομεν νὰ ἐφιλοχωρήσωμεν ποσῶς πῶς θέλουν κληρωθῇ τὰ ὀνόματα,

διότι πριν ἡ περαιωθῶσιν αἱ ἐκλογαὶ δὲν ἔχομεν τὸ δικαίωμα νὰ ἐπέμβωμεν εἰς αὐτὰς, οὐδὲ τὴν δικαιοδοσίαν νὰ δείξωμεν εἰς τὴν νομοτελεστικὴν ἐξουσίαν πῶς θέλει ἐνεργήσει τὴν κλήρωσιν. Τοῦτο δὲν εἶναι ἢ ἔργον τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ, εἰς ὃν ἀπόκειται νὰ εὕρῃ τρόπον κληρώσεως παρέχοντα πᾶσαν ἐγγύησιν δικαιοσύνης καὶ ἀμεροληψίας. Ἀναδεχόμεθα δὲ καὶ εὐθύνην παρεμβαίνοντες εἰς τὸν τρόπον τῆς κληρώσεως, καὶ ὅταν δὲν ἔχωμεν δικαιοδοσίαν, δὲν πρέπει νὰ ἔχωμεν καὶ εὐθύνην.

Ἐξέθηκεν ἄλλος, ὅτι ἡ περίστασις, καθ' ἣν παρουσιάζεται ἡ ἀνάγκη τοῦ νὰ ὁρισθῇ ποῖος τῶν ἰσοψηφησάντων θέλει ἀποδυθῇ ἐκ νέου εἰς τὸν ἀγῶνα, ἡ περίστασις αὕτη παρουσιάζεται κατὰ δύω τρόπους. Καὶ ὅταν ὅλα τὰ πρόσωπα τῆς ἐκλογῆς δὲν λάβουν τὸν ἀπαιτούμενον ἀριθμὸν τῶν ψήφων, τότε ἀπόκειται εἰς τὴν νομοτελεστικὴν ἐξουσίαν νὰ εὕρῃ τὸν τρόπον τῆς κληρώσεως. Ἄλλη δὲ περίστασις εἶναι, ὡς ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ὅταν ὁ μὲν τῶν ψηφορουμένων ἐπιτύχῃ, ὁ δ' ἕτερος ἐπέρχεται ὡς ἐπιλαχὼν, καὶ τότε ἐπιλαμβάνεται τῆς ἐκλογῆς ἡ Βουλὴ καὶ εἶναι τῆς ἁρμοδιότητός της νὰ ἐξετάσῃ ἂν ἐξελέχθη καλῶς ὁ Πιπῖνος καὶ ἂν ἀπὸ τὸν ἄλλον ἀφῃρέθησαν ὀλίγα ἢ πολλὰ ψηφοδέλτια. Ἤδη δὲ, ὡς πρὸς τὸ ἀμφίβολον ψηφοδέλτιον, ἐπεθύμει νὰ ἐλάμβανεν αὐτὸ ὑπ' ὄψιν τὸ τιμῆμα καὶ νὰ ἐξέταζε σαφῶς τὸ περιεχόμενον, διότι ἂν τὸ αὐτὸ ὄνομα δὲν ἀναφέρηται δὶς, πρέπει νὰ τὸ ἀποδώσωμεν εἰς τὸν Δουζίναν, καθ' ὅσον, ὡς ὁ βουλευτὴς Πανεπιστημίου εἶπεν, εἰς τὴν κοινωνίαν διακρίνονται τῷ ὄντι τὰ πρόσωπα διὰ τοῦ ἐπωνύμου αὐτῶν. Ἀφοῦ δὲ τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον δι' ἐπισήμων ἐγγράφων συνετεινε τοσοῦτον εἰς γνωστοποίησιν τῶν προσώπων καὶ τὸ ὄνομα τοῦ Δουζίνα εἶναι ἓν τῶν ἐν τῇ ἐκλογῇ Τροιζηνίας παρουσιαζομένων, τότε δικαιότερον εἶναι ν' ἀποδώσωμεν τὴν ἀμφίβολον ψῆφον εἰς τὸν Δουζίναν. Ἂν δὲ τοὐναντίον παραδεχθῶμεν τὴν γνώμην τοῦ τιμήματος, μεγαλειτέρα ἐγγύησις εἶναι, κατ' αὐτὸν, νὰ θέσῃ ἡ Βουλὴ τὰ ὀνόματα τῶν δύω ἐπιλαχόντων εἰς τὴν κληρωτίδα καὶ κληρώσῃ τις ἐξ αὐτῶν θέλει λάβει μέρος εἰς τὴν νέαν ψηφοφορίαν.

Εἰπόντος δὲ τοῦ εἰσηγητοῦ, ὅτι τὸ ψηφοδέλτιον δὲν ἐπαρουσιάσθη εἰς τὸ τιμῆμα, ἄλλως δὲν ἤθελον παραλείψει τὰ μέλη νὰ ἐξετάσωσι τὸ περιεχόμενον· καὶ ὅτι δύναται ἡ Βουλὴ

νὰ ζητήσῃ παρὰ τοῦ ὑπουργείου τὸ ψηφοδέλτιον ὅπως, ἀφοῦ τὸ ἐξετάσῃ, ἀποφανθῇ· προσέθηκεν ἄλλος, ὅτι καὶ αὐτὸς ὑποστηρίζει τὴν προσαγωγὴν τοῦ ψηφοδελτίου, διότι ἄνευ τούτου δὲν δυνάμεθα ν' ἀποφασίσωμεν εἰς ποῖον τῶν ἰσοψηφούντων πρέπει ν' ἀποδοθῇ. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν κλήρωσιν, νομίζει ὅτι δὲν εἶναι δίκαιον νὰ δώσωμεν εἰς τὴν διοικητικὴν ἀρχὴν τοιοῦτον δικαίωμα, τὸ ὁποῖον δὲν ἔχει, καὶ εἶναι ἐναντίον τοῦ Συντάγματος, ἂν τὸ δώσωμεν. Ὁ ἐκλογικὸς νόμος εἶναι ἀληθὲς ὅτι σιωπᾷ κατὰ τοῦτο, ἀλλὰ λαμβανόμενος κατ' ἀναλογίαν ἐξ ἄλλων αὐτοῦ διατάξεων, δι' ὧν ἀναθέτει ὅλας τὰς προκαταρκτικὰς ἐργασίας τῶν ἐκλογῶν εἰς τὴν δημοτικὴν ἐξουσίαν, μᾶς φέρει εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι καὶ ἡ κλήρωσις εἶναι δικαίωμα δημοτικὸν καὶ δὲν πρέπει νὰ τὸ παραχωρήσωμεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν. Νὰ συσταθῇ λοιπὸν ἐπιτροπή τις ἐκ μέρους τῶν δήμων, ἥτις νὰ ἐνεργήσῃ τὴν κλήρωσιν.

Ἐπανέλαβεν εἰπὼν ἄλλος, ὅτι λυπεῖται βλέπων κενὴν τὴν ὑπουργικὴν θέσιν, καὶ ἤθελε νὰ εἶναι παρὸν ἓν τῶν μελῶν τοῦ ὑπουργείου διὰ νὰ ἐκφράσῃ τὴν γνώμην του ἐπὶ ζητήματος μὴ ἐπιδεχομένου ἀμφισβήτησιν. Ἐπαναλέγει ἐν τούτοις, ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν εἶναι ἁρμοδία νὰ ὑπαγορεύσῃ τὰ τῆς κληρώσεως. Ἡμεῖς εἴμεθα δικασταὶ καὶ οὐχὶ ἐνεργοὶ τῶν ἐκλογῶν· ἔχομεν ἀπόλυτον τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκδικάζειν αὐτὰς, καὶ ὅταν ἡμεῖς διατάττωμεν ἤδη πῶς πρέπει νὰ ἐνεργηθῶσιν αἱ ἐκλογαὶ, ἀπεκδυόμεθα τοῦ πολυτιμοτέρου δικαιώματος, τοῦ δικαιώματος τοῦ ἐκδικάζειν αὐτὰς, διότι ἐνεργὸς καὶ δικαστὴς τῶν ἰδίων ἔργων δὲν δύναται νὰ γίνῃ ποτέ.

Ἐπέφερεν ἄλλος, ὅτι, τὸ κατ' αὐτὸν, ἀμφότερα τὰ ἐπασχολοῦντα τὴν Βουλὴν ζητήματα εἶναι λελυμένα, καὶ περιττὴ πᾶσα πλειοτέρα συζήτησις. Καὶ πρῶτον, ἂν δὲν ἀμφισβητεῖτο εἰς ποῖον τῶν δύω ἐπιλαχόντων πρέπει νὰ δοθῇ ἡ ἀμφίβολος ψῆφος, τὸ ζήτημα τότε δὲν ἔπρεπε νὰ ἔλθῃ οὐδόλως εἰς τὴν Βουλὴν, καθ' ὅσον εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ ἀνήκει νὰ διατάξῃ τὴν ἐπανάληψιν πάσης ἐκλογῆς, ὁσάκις τὰ ψηφορηθέντα πρόσωπα δὲν λάβουν τὸν νόμιμον ἀριθμὸν ψήφων. Τὸ δὲ ζήτημα εἰς ποῖον τῶν δύω ἰσοψηφούντων πρέπει νὰ δοθῇ ἡ ἀμφίβολος ψῆφος δὲν δύναται νὰ λυθῇ εἰμὴ ὅταν ἔλθῃ τὸ ψηφοδέλτιον ἐνώπιον τῆς Βουλῆς, εἰς τὸ ὁποῖον ἀφοῦ ἐσημείωσε τὸ ἓν ὄνομα δὲν ἠδύ-

νατο ὁ ἐκλογεὺς νὰ σημειώσῃ ὡς δεύτερον τὸ αὐτό. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸν τρόπον τῆς κληρώσεως τῶν ἐπιλαχόντων, δὲν εἶναι ἀληθὲς ὅτι δὲν ὑφίστανται πλέον αἱ ἐφορευτικαὶ ἐπιτροπαί· τὸ ζήτημα μόνον εἶναι ἂν πρέπει νὰ καλέσωμεν νέας ἢ τὰς αὐτάς. Ἀλλ' αἱ ἐφορευτικαὶ ἐπιτροπαί, ὡς εἶπεν, ὑρίστανται καὶ αὐταὶ πρέπει νὰ ἐνεργήσουν τὴν κλήρωσιν. Ἀλλ' ἂν δὲν ὑπῆρχεν ἡ διαφορὰ τῆς μιᾶς ἀμφιβόλου ψήφου, τί ἤθελε γένει; Ἤθελεν εἶσθαι ὑπόχρεως ὁ Νομάρχης νὰ ἐνεργήσῃ τὴν κλήρωσιν, ἤδη δὲ μόνη ἡ διαφορὰ τῆς μιᾶς ψήφου ἔφερε τὸ ζήτημα εἰς τὴν Βουλήν. Ἡ Βουλὴ ἐπομένως δὲν πρέπει νὰ ἀναμιχθῇ εἰς ἔργον τὸ ὁποῖον ἀνήκει εἰς τὸν νομάρχην, καὶ ἂν ὁ νομάρχης ἢ ὁ ἔπαρχος ἔχουν ἀμφιβολίαν τινά, δύνανται ν' ἀποταθῶσιν εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργεῖον ζητοῦντες παρ' αὐτοῦ ὁδηγίας.

Ἐπέφερεν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς, ὅτι τὸ ὑπουργεῖον εἶχε καὶ ἔχει σταθερὰν τὴν ἰδέαν ὅτι τὸ ἔργον τῆς κληρώσεως εἶναι καθῆκον διοικητικὸν, καὶ ἀνήκει εἰς τὸν νομάρχην, περιεστοιχισμένον καὶ ἀπὸ τοὺς προέδρους τῶν ἐπιτροπῶν τοῦ δήμου, νὰ κληρώσῃ τὰ ἐπιλαχόντα ὀνόματα. Ἡ Βουλὴ λοιπὸν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐξετάσῃ τὸ ψηφοδέλτιον, καὶ ἂν τὸ ἀπορρίψῃ ὁλοτελῶς, μένει νὰ γίνῃ ἡ κλήρωσις ὡς ἀνέφερεν.

Ἀντεῖπεν ἄλλος, ὅτι ἡ γνώμη τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ νομίζει ὅτι δύναται ν' ἀπαντήσῃ δυσκολίας, καθ' ὅσον ἂν ἡ κλήρωσις ἀνατεθῇ εἰς τὴν διοικητικὴν ἀρχὴν, πρέπει νὰ ὁρίσωμεν καὶ τὸν τρόπον καθ' ὃν θέλει ἐνεργηθῇ αὕτη. Περὶ τούτου ὁ νόμος δὲν λέγει τι, ἀλλ' ἀπ' ἐναντίας δὲν ἔχομεν ἀνάγκην νόμου ἂν λύσῃ τὸ ζήτημα ἡ Βουλὴ, εἰς ἣν ἀνατίθεται παρὰ τοῦ νόμου ἡ ἐξέλεγξις ἐν γένει τῶν ἐκλογῶν. Ὅλοι δὲ ὅσοι ἀπεφάνθησαν ὅτι ἡ κλήρωσις δύναται νὰ γίνῃ ὑπὸ τῆς διοικητικῆς ἐξουσίας, δὲν ἐσυμφώνησαν δυστυχῶς περὶ τοῦ τρόπου καθ' ὃν θέλει γίνει ἡ κλήρωσις, καὶ ἡ ἀσυμφωνία αὕτη ἀποδεικνύει ὅτι δὲν ἔχουν στήριγμα ἀσφαλές. Ὑπάρχουσι δὲ καὶ ἄλλης φύσεως δυσκολίαι. Ἂν π. χ. κατὰ τὴν διαλογὴν ἐκλογῆς τινος φανῇ ἰσοψηφία μεταξὺ δύω συναγωνιζομένων, νομίζετε ὅτι δύναται νὰ ἀποφασίζῃ εἰς τὴν περίστασιν αὐτὴν ὁ νομάρχης; Φρονεῖ ὅτι ἤθελεν εἶσθαι ἀνωφελὲς, καθ' ὅσον γνωρίζομεν ὅτι πολλάκις ἀφήρεσεν ἀπὸ τοῦ ἑνὸς καὶ ἔδωκε ψήφους εἰς τὸν ἄλλον, ἢ καὶ τὰς ἀπέρριψε χωρὶς νὰ καταλογίσῃ αὐτὰς ὑπὲρ οὐδενός. Ἀνωφελὲς λοιπὸν

τὸ νὰ ἀποφασίζῃ ὁ νομάρχης. Ἄλλως ὅμως συμφωνεῖ καὶ αὐτὸς ὅτι μετὰ τὴν διαλογὴν καὶ τὴν ὑπογραφὴν αὐτῆς δὲν εἶναι πολὺ ὀρθὸν νὰ καλῶμεν πάλιν εἰς τὴν ζωὴν ἐφορευτικὰς ἐπιτροπὰς αἵτινες δὲν ὑπάρχουν πλέον. Ἐπὶ τέλους, ἂν ρίψῃ τις ἓν βλέμμα πρὸς τὰ ὀπίσω, θέλει παρατηρήσει ὅτι ἐπὶ δεκαπενταετίαν ἀπηντήθησαν πολλάκις παρανομίαι. Διὰ τί λοιπὸν νὰ δώσωμεν σήμερον εἰς τὴν διοικητικὴν ἀρχὴν ἓν δικαίωμα καὶ νὰ τὸ ἀφαιρέσωμεν ἀφ' ἡμῶν; Δι' ὅλα ταῦτα συμπεραίνει ὅτι καὶ ἡ ἐπαρχία αὐτὴ θέλει εὐχαριστηθῇ πολὺ μᾶλλον ἂν ἀκούσῃ ὅτι ἀντὶ αὐτῆς ἢ ἐκείνης τῆς ἀρχῆς ἐνήργησε τὴν κλήρωσιν ἡ Βουλὴ, ἤτοι τὸ ἔθνος ὁλόκληρον.

Ἀντεῖπεν ὁ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργὸς, ὅτι ὁ προαγορεύσας ὠμίλησε τῷ ὄντι μὲ πιθανόν τινα τρόπον, ὅστις ὅμως δὲν εἶναι καὶ ὀρθὸς, διότι ἐδῶ πρόκειται περὶ ἁπλοῦ τινος γεγονότος ὅλως ὑλικοῦ, νὰ τεθῶσι δηλ. εἰς τὴν κληρωτίδα δύω ὀνόματα λαβόντα τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν ψήφων. Δὲν πρόκειται λοιπὸν περὶ ἐξελέγξεως, οὔτε περὶ οὐδεμιᾶς πράξεως ἐχούσης σχέσιν μὲ τὴν ἐνέργειαν τῆς ἐκλογῆς, καὶ ἐπομένως δὲν εἶναι πρᾶξις ἔχουσα συνάφειαν μὲ τὰ κυριαρχικὰ τῆς Βουλῆς δικαιώματα. Ἀλλ' ἐκτὸς τούτου, ὑπάρχει καὶ μία πρακτικὴ δυσκολία, ὅταν παραδεχθῆτε νὰ γίνηται ἡ κλήρωσις ὑπὸ τῆς Βουλῆς, συνίσταται δὲ ἡ δυσκολία εἰς τὸ νὰ ἀναβάλληται πολλάκις ἐπ' ἄπειρον μία ἐκλογὴ ἐωσοῦ συγκροτηθῇ ἡ Βουλὴ, ἐνῷ ὁ νόμος ὁρίζει ῥητῶς ὅτι ἐὰν μία τις ἐκλογὴ δὲν φθάσῃ εἰς ἀποτέλεσμα, νὰ ἀνανεοῦται ἀμέσως. Τὸ μόνον λοιπὸν, τὸ ὁποῖον ἠδύνατο νὰ ἰσχυρισθῇ τις, εἶναι ὅτι θέλει ἀφεθῇ τὸ δικαίωμα τοῦτο εἰς τὴν διοικητικὴν ἀρχὴν, ἀλλ' ἐνῷ δὲν πρέπει εἰς ὅλα τὰ ζητήματα νὰ σκεπτώμεθα καθ' ὅμοιον τρόπον περὶ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς, ἀφ' ἑτέρου πρόκειται, ὡς εἶπε, περὶ πράξεως ὅλως ὑλικῆς καὶ ἡ κλήρωσις δύναται νὰ γίνῃ ἐν τῇ νομαρχίᾳ ἐνώπιον τοῦ κοινοῦ.

Ἀντέταξεν ἄλλος, ὅτι, ἀφοῦ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὑπάρχει ἓν κενὸν εἰς τὸν νόμον, πρέπει νὰ ἰδωμεν κἂν τί δυνάμεθα νὰ πράξωμεν προσφυέστερον. Δυνάμεθα νὰ συμπληρώσωμεν ἤδη τὸν νόμον; Ὄχι βέβαια, διότι ἡ Βουλὴ δὲν εἶναι κατηρτισμένη καὶ ἡ ἐξέλεγξις τῶν ἐκλογῶν κατεπείγει. Ἂς ἰδωμεν λοιπὸν ποῖά τις εἶναι ἡ ἀρχὴ τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου. Ἀρχὴ καὶ σκοπὸς αὐτοῦ ἦτον νὰ περιβάλῃ μὲ ὅλας τὰς δυνατὰς ἐγγυήσεις τὴν ἐνέργειαν τῶν ἐκλογῶν, καὶ διὰ τοῦτο ἐζήτησε τὴν σύστασιν τοσούτων ἐπιτροπῶν καὶ ἀνέθηκεν ἕ-

πειτα εἰς τὴν Βουλὴν τὴν ὅλην ἐξελεγξιν. Προσήγγισε λοιπὸν εἰς τὸ ζήτημα ὁ βουλευτὴς Μεσολογγίου εἰπὼν, ὅτι ἐν ἰσοψηφίᾳ αἱ ἀποφάσεις τῆς διοικητικῆς ἐξουσίας ἀποβαίνουν ἀνωφελεῖς, διότι ἡ ἰσοψηφία ἐντὸς τῆς Βουλῆς ἀποφασίζεται καὶ οὐχὶ ἀπὸ τὸν νομάρχην καὶ τὴν νομοτελεστικὴν ἐξουσίαν. Ἑπομένως εἰς τὴν περίστασιν ταύτην ἡ Βουλὴ πρέπει νὰ ἐνεργήσῃ τὴν κλήρωσιν, καθ' ὅσον ὁ νόμος εἰς τὴν Βουλὴν ἀφῆκεν εὐρυχωρότερα ὅρια.

Ἐπὶ τούτοις ὁ προεδρεύων ἀνακεφαλαιώσας τὰ ζητήματα, ἠρώτησε πρῶτον τὴν Βουλὴν ἂν παραδέχηται ὡς κῦρος ἔχουσαν τὴν ἐκλογὴν Τροιζηνίας μόνον καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸν λαβόντα τὴν ἀπόλυτον πλειονοψηφίαν Ν. Πιπῖνον.

Τῆς δὲ Βουλῆς ἀποδεξαμένης τὸ ἔγκυρον τῆς ἐκλογῆς δι' ἀναστάσεως καὶ νόμιμον βουλευτὴν τὸν ῥηθέντα Ν. Πιπῖνον, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ὑπὲρ αὐτοῦ τὸ ἀποτέλεσμα.

Ἀκολούθως, ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει τοῦ προέδρου, ἡ Βουλὴ δὲν παρεδέχθη ὡς ἀναγκαίαν τὴν προσαγωγὴν τοῦ ἀμφισβητουμένου ἑνὸς ψηφοδελτίου, μὴ ἀναστᾶσα.

Ἐπὶ τέλους δὲ ἐρωτηθεῖσα ἂ τὸ ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 18 ψηφοδελτίῳ ὄνομα « Β. Γ. Δουζίνας » πρέπει νὰ ἀποδοθῇ εἰς τὸν Β. Γ. Κριεζῆν, δὲν παρεδέχθη καὶ τοῦτο μὴ ἀναστᾶσα.

Οὕτω δὲ θεωρηθέντος ὑπὸ τῆς Βουλῆς ἀκύρου τοῦ ἀμφισβητουμένου ψηφοδελτίου, ἐπανελήφθη τὸ περὶ τοῦ τρόπου τῆς κληρώσεως τῶν δύω ἐπιλαχόντων ζήτημα, ὡς ἐρχομένων τῶν δύω ὀνομάτων, μετὰ τὴν ἀκύρωσιν τοῦ ψηφοδελτίου, εἰς ἰσοψηφίαν.

Προκειμένου εἶτα νὰ ἐρωτηθῇ ἡ Βουλὴ ἐπὶ τοῦ ἑτέρου ζητήματος περὶ τοῦ ἂν αὐτὴ ἢ ἡ ἐκτελεστικὴ ἐξουσία θέλει ἐνεργήσει τὴν κλήρωσιν· λαβὼν τὸν λόγον ἐξέθηκέ τις ὅτι ἡ ἐπὶ τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν ἐνέργεια τῆς Βουλῆς εἶναι διαγεγραμμένη καὶ περιορίζεται μόνον ἐπὶ γεγονότων, ἤτοι ἐπὶ ἐκλογῶν τετελεσμένων, ἐνῷ ἐπὶ τοῦ πρακειμένου ἐκλογὴ δὲν ὑφίσταται καὶ ἑπομένως ἡ Βουλὴ δὲν δύναται νὰ λύσῃ τὸ ζήτημα ὑπὲρ τῆς ἰδέας τοῦ νὰ ἐνεργήσῃ αὐτὴ τὴν κλήρωσιν, διότι ἐπεμβαίνει εἰς καθήκοντα τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας καὶ μία τοιαύτη ἐπέμβασις δὲν δύναται ἢ νὰ ἔχῃ σοβαρὰς συνεπείας, καθ' ὅσον καὶ ἡ ἐκτελεστικὴ ἐξουσία αὖριον θέλει ἐπεμβῇ εἰς ἔργα τῆς ἀρμοδιότητος τῆς Βουλῆς. Νομίζει λοιπὸν ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν δύναται νὰ ἐνεργήσῃ τὴν κλήρωσιν ἀφ' οὗ οὐδεὶς νόμος χορηγεῖ εἰς αὐτὴν τὸ δικαίωμα νὰ ἐπεμβαίνῃ

εἰς τὴν ἐξέτασιν ἐκλογῆς μὴ τετελεσμένης. Δὲν δύναται δὲ οὔτε ἡ ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ νὰ ἐνεργήσῃ τὴν κλήρωσιν, διότι μετὰ τὴν διαλογὴν τῆς ψηφοφορίας ἐφορευτικαὶ ἐπιτροπαὶ δὲν ὑφίστανται καὶ μόνον δύνανται νὰ κληθῶσι διὰ νὰ ἐνεργήσωσι τὴν νέαν ἐκλογήν. Ὀφείλομεν λοιπὸν νὰ ἐμμείνωμεν εἰς ὅ,τι ἀνήκει ἑκάστῳ, ἐπὶ δὲ τοῦ προκειμένου ἡ ἐνέργεια τῆς κληρώσεως εἶναι ἔργον τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας, οὔτε δυνάμεθα, μ' ὅσην καὶ ἂν ὑποτεθῇ ὅτι ἔχομεν δυσπιστίαν, νὰ καταστρέψωμεν ἀλλότρια δικαιώματα, διότι οὕτω καταστρέφομεν καὶ τὰ ἰδικά μας.

Εἰπόντος δέ τινος, ὅτι κατὰ τὴν ἰδέαν του οἱ νόμοι εἰσὶ γέννημα τῶν περιστάσεων καὶ ἑπομένως ὅτι καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου δυνάμεθα ν' ἀναβάλωμεν τὴν λύσιν τοῦ ζητήματος μεχρισοῦ συγκροτηθείσης τῆς Βουλῆς εἰσαχθῇ ἐν περὶ τοῦ προκειμένου ζητήματος νομοσχέδιον· παρετήρησεν ἕτερος, ὅτι ἐν τῇ ἀμφιβολίᾳ μας ἐπί τινος ζητήματος ὀφείλομεν νὰ ἐρωτῶμεν τί γίνεται καὶ εἰς ἄλλα Κράτη, καὶ μάλιστα εἰς τὴν Γαλλίαν, ὅπου μετὰ τὴν Ἰουλιανὴν ἐπανάστασιν ἡ νομοθετικὴ ἐξουσία διετέλει πλήρης δυσπιστίας πρὸ τὴν νομοτελεστικήν. Καὶ ἐκεῖ λοιπὸν βλέπομεν ὅτι ἡ διάπραξις τῆς νέας ψηφοφορίας τῶν σχετικῶς πλειονοψηφησάντων ἀνῆκεν εἰς τὰς ἐφορευτικὰς ἀρχάς, καὶ τοῦτο οὐχὶ ἄνευ λόγου, διότι ἡ τῆς Βουλῆς ἐπὶ τῶν ἐκλογῶν, δικαστικὴ οὖσα, ἄρχεται μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐκλογῆς. Ὀφείλομεν λοιπὸν καὶ ἡμεῖς εἰς τὴν ἰδέαν αὐτὴν νὰ ἐμμείνωμεν, καθ' ὅσον οὕτω περιβάλλεται μὲ πλειοτέρας ἐγγυήσεις ἡ Βουλή, ἥτις θέλει δικάσει ἀκολούθως τὴν ἐκλογήν, καὶ οὐχὶ νὰ ζητῶμεν εἰς πᾶσαν περίστασιν καὶ ἐπὶ παντὸς ζητήματος νὰ νομοθετῶμεν.

Ἐπὶ τούτοις ἡ Βουλὴ ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει τοῦ προέδρου παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως ὅτι ἡ ἐνέργεια τῆς κληρώσεως ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀνήκει εἰς τὴν ἐκτελεστικὴν ἐξουσίαν καὶ οὐχὶ εἰς τὴν Βουλήν.

Ἀκολούθως ὁ πρόεδρος ἀναγγείλας ὡς ἀντικείμενον τῆς προσεχοῦς συνεδριάσεως τὴν ἀνάγνωσιν τῶν ἑτοιμασθησομένων ἐκθέσεων, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν ἐν ὥρᾳ 3 1|2 Μ.Μ.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ ΟΡΚΩΜΟΣΙΑΣ.

«Σήμερον τὴν 19 Νοεμβρίου 1859 προσελθόντες οἱ εἰσιτήρια φέροντες βουλευταὶ, ἔδωκαν τὸν ὑπὸ τοῦ 57 ἄρθρου τοῦ Συντάγματος ὁριζόμενον βουλευτικὸν ὅρκον ὡς ἀκολούθως·

« Ὀμνύω εἰς τὸ ὄνομα τῆς ὁμοουσίου καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὸν Βασιλέα τῆς Ἑλλάδος, ὑπακοὴν εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ εἰς τοὺς νόμους τοῦ Κράτους καὶ νὰ ἐκπληρώσω εὐσυνειδότως τὰ καθήκοντά μου. »

Διὸ συνετάχθη τὸ παρὸν πρωτόκολλον, ὅπερ ὑπεγράφη ὑπό τε τοῦ προσωρινοῦ Προεδρείου, τῶν ὁρκισθέντων βουλευτῶν καὶ τοῦ ἱερέως.

Οἱ ὁρκισθέντες

Ι. Βλάσσης, Ν. Θ. Λεώπουλος,
Δ. Δελιγιάννης, Λ. Δ. Πετροπουλάκης.

Ὁ ἱερεὺς
Ν. Μαύρτσινος

Ὁ προσωρ. Πρόεδρος
ΕΜ. ΜΕΛΕΤΟΠΟΥΛΟΣ.

Οἱ γραμματεῖς
Χ. Α. Χρηστόπουλος,
Π. Ῥαδελάκης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Β'.

Τῆς 21 Νοεμβρίου 1859.

Συμπληρωθείσης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Ἀναγγελθέντος ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ ἀνάγνωσις τῶν ἑτοιμασθεισῶν ἐκθέσεων ἐπὶ τῶν ὑπολειπομένων βουλευτ. ἐκλογῶν, λαβὼν τὸν λόγον ἐξέθηκεν ὁ εἰσηγητὴς τοῦ τμήματος ἐπὶ τῆς βουλευτ. ἐκλογῆς Ναυπλίας, ὅτι ἡ ἔκθεσις τῆς πλειοψηφίας τοῦ τμήματος εἶναι ἑτοίμη, ἀλλὰ δύω μέλη μειοψηφοῦντα ἀνέβαλον νὰ ἐκθέσωσι καὶ αὐτὰ τὴν γνώμην των, καὶ διὰ τοῦτο νομίζει ὅτι πρέπει νὰ ζητηθῇ ἡ γνώμη τῆς Βουλῆς ἐὰν ἐγκρίνῃ νὰ προβῇ εἰς τὴν τῆς ἐκλογῆς συζήτησιν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐκθέσεως τῆς πλειοψηφίας ἢ ἂν πρέπει νὰ ἀναμείνωμεν καὶ τὴν προσαγωγὴν τῆς τῶν μειοψηφούντων μελῶν ἐκθέσεως.

Παρατηρήσαντος δὲ τοῦ προέδρου, ὅτι ὀφείλει ἡ Βουλὴ νὰ προβῇ εἰς τὴν συζήτησιν τῶν ὑπολειπομένων ἐκλογῶν καθ' ἣν ἔλαχον τάξιν, καὶ ὅτι κατ' αὐτὴν πρώτη ἔρχεται σήμερον ἡ τῆς Μεγαλοπόλεως· προσέθηκεν ἓν μέλος τοῦ τμήματος, ὅτι ἡ ἐξέλεγξις τῆς ἐκλογῆς Μεγαλοπόλεως ἤρχισε νὰ δίδῃ τροπήν τινα εἰς τὴν ἔρευναν τοῦ τμήματος, καὶ διὰ τοῦτο δὲν ἠδυνήθη νὰ ἑτοιμάσῃ τὴν ἔκθεσίν του· ἂς πιστεύσῃ δὲ ἡ Βουλὴ ὅτι ἡ μικρὰ αὕτη βρα-

δύτης οὐδένα ἄλλον ἔχει σκοπὸν εἰμὴ τὴν ἀνακάλυψιν τῆς ἀληθείας.

Προσέθηκεν ὁ εἰσηγητὴς, ὅτι ὁ σύλλογος τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν ἔκαμε πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ τὴν ἔνστασιν ὅτι ὁ κατάλογος, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁποίου ἐνηργεῖτο ἡ ψηφοφορία τοῦ δήμου Λυκοσούρας δὲν περιεῖχε 400 ὀνόματα, τὰ ὁποῖα ὑπῆρχον ἐν τῷ ὁριστικῷ καταλόγῳ. Ἡ ἔνστασις αὕτη εἶναι λίαν οὐσιώδης καὶ διὰ τοῦτο τὸ τμῆμα ἐθεώρησεν ἀναγκαῖον νὰ παραβάλῃ τοὺς δύω καταλόγους καὶ πεισθῇ περὶ τῆς ἀληθείας. Ἡ ἐπιτροπὴ, εἰς ἣν τὸ τμῆμα ἀνέθεσε τὴν προξέτασιν τῆς ἐκλογῆς, ἐνησχολήθη δύω ἡμέρας εἰς τὴν παραβολὴν καὶ δὲν ἠδυνήθη ν' ἀνακαλύψῃ εἰμὴ ὀλίγας καὶ ἀσημάντους διαφοράς. Μετὰ τοῦτο ὅμως ἐπαρουσιάσθη εἰς τὸ τμῆμα ἄλλη τις ἔνστασις, ὅλως ἐναντία τῆς πρώτης, ὅτι δηλ. εἰς κατάλογος ὑπῆρχε λίαν ἐξογκωμένος, περιέχων ὀνόματα πλείονα παρὰ τὰ τοῦ ὁριστικοῦ, καὶ ἐπομένως ἠναγκασμένον τὸ τμῆμα νὰ ἐργασθῇ καὶ ἐπὶ τῆς ἐνστάσεως ταύτης πρὸς ἀνακάλυψιν τῆς ἀληθείας, δὲν ἠδυνήθη νὰ ἑτοιμάσῃ σήμερον τὴν ἔκθεσιν, τὴν ὁποίαν ὅμως θέλει φέρει τὴν προσεχῆ δευτέραν.

Τῆς δὲ Βουλῆς ἀρκεσθείσης εἰς τὰς ἀνωτέρω πληροφορίας, παρελθὼν ὁ εἰσηγητὴς τοῦ τμήματος ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Αἰγιαλείας, ἀνέγνω ἔκθεσιν ἐπ' αὐτῆς, ἔχουσαν οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

« Τὰ ὑπογεγραμμένα μέλη τοῦ ἐ τμήματος τῆς Βουλῆς, εἰς ὃ ἀνετέθη ἡ ἐξέλεγξις τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Αἰγιαλείας, διεξελθόντα μετὰ προσοχῆς καὶ ἀκριβείας ἅπαντα τὰ ἔγγραφα, παρατηροῦσιν ὅτι·

Ἡ ἐπαρχία τῆς Αἰγιαλείας σύγκειται ἐκ τριῶν δήμων, τοῦ Αἰγίου, Βουρῶν καὶ Αἰγείρας. Ἐκ τῶν πρωτοκόλλων τῆς ψηφοφορίας ἑκάστης ἡμέρας καὶ εἰς τοὺς τρεῖς δήμους, φαίνεται προφανέστατα ὅτι ὑπῆρξεν ἀνταγωνισμὸς σπουδαῖος καὶ πάλη ζωηροτάτη· δηλοῦται ἐπίσης ὅτι καὶ κατὰ τοὺς τρεῖς δήμους ὑπερτέρησαν οἱ ἐπιτυχόντες βουλευταὶ Ἰωάννης Σωτηριάδης καὶ Κωνσταντῖνος Θεοδώρου. Ὁ Νομάρχης Ἀχαΐας παρευρέθη ἐν τῇ πρωτευούσῃ τῆς ἐπαρχίας καθ' ὅλον σχεδὸν τὸ διάστημα τῆς ἐκλογῆς.

Κατὰ τῆς ἐκλογῆς ταύτης ἀπευθύνθησαν ἐνστάσεις, αἵτινες κυρίως περιστρέφονται εἰς τὰ ἑξῆς·

Ὅτι ἡ στρατιωτικὴ δύναμις ἐφάνη συμπαθοῦσα ὑπὲρ τῶν ἐπιτυχόντων· ἐνστασις φέρουσα ἀοριστίαν ἔπακρον, ἐνστασις ἥτις καθ' ὅλων τῶν ἐκλογῶν τοῦ Κράτους ἀπευθύνθη ὑπὸ τῶν ἀποτυχόντων, ἡ δὲ Βουλὴ διὰ τῆς κυρώσεως τοσούτων ἐκλογῶν παρεδέχθη ὡς ἀβασίμους, ἐνστάσεις μὴ συνοδευομένας ὑπ' ἐγγράφων ἢ πραγμάτων καὶ ἀποδείξεων.

Κατὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ δήμου Βουρῶν ἀπευθύνθησαν ἐπίσης ἐνστάσεις, ὅτι ἡ πλειοψηφία τῆς ἐπιτροπῆς ἀπέκλεισε τὸν πρόεδρον αὐτῆς τοῦ δικαιώματος τῆς μονογραφήσεως τῶν ψηφοδελτίων, ἀναθέσασα τοῦτο εἰς τὸν ἀκόλουθον.

Ἐάν τις ὀλίγην προσοχὴν δώσῃ καὶ μελετήσῃ τὰ σχετικὰ ἔγγραφα, θέλει ἴδει ἀμέσως ὅτι ἐκ μέρους τοῦ προέδρου ἐγένοντο ὑπερβάσεις τοῦ δικαιώματός του, ἐπιμένοντος νὰ μονογραφῇ τὰ ψηφοδέλτια τῆς μερίδος εἰς ἣν ἀνῆκε, καὶ νὰ ὁρνῆται τοῦτο εἰς τοὺς ἀντιθέτους. Ἡ πλειοψηφία τῆς ἐπιτροπῆς βλέπουσα ὅτι διὰ τοιαύτης ἐπιμόνου καὶ σκανδαλώδους διαγωγῆς κατεπατοῦντο τὰ ἐκλογικὰ δικαιώματα τῶν πολιτῶν, καὶ ἀφοῦ ἐπὶ ματαίῳ ἐσύστησεν εἰς τὸν πρόεδρον τὸ νὰ περιορισθῇ ἐντὸς τοῦ κύκλου τῆς δικαιοδοσίας του, ἠναγκάσθη νὰ ἀναθέσῃ εἰς τὸν ἐπιλαχόντα τὴν μονογράφησιν τῶν ψηφοδελτίων σύμφωνα μὲ τὴν περὶ τούτου σχετικὴν νομολογίαν. Εἰδοποιηθεὶς ὁ Νομάρχης τὰ διατρέξαντα, διέταξεν αὐστηρῶς ἵνα ἐπανέλθῃ ὁ πρόεδρος εἰς τὸ καθῆκόν του, καὶ οὕτως ἐπανέλαβεν ὁ αὐτὸς τὴν μονογράφησιν· τὸ ἐπιλαχὸν δὲ μέλος, ὅπερ ἀνέλαβε τὴν μονογράφησιν, ἐμονογράφησε μόνον 7 — 8 ψηφοδέλτια οὐδεμίαν ἀλλοίωσιν φέροντα εἰς τὸ ὅλον τοῦ ἀποτελέσματος.

Ταῦτα ὅλα μελετήσαντα τὰ ὑποφαινόμενα μέλη, πείθονται ἀδιστάκτως ἐν πληρεστάτῃ εἰλικρινείᾳ καὶ ἀληθείᾳ ὅτι ἡ ἐκλογὴ τῆς ἐπαρχίας ταύτης διεξήχθη μετὰ πάσης νομιμότητος καὶ τάξεως, φυλαχθέντων ὅλων τῶν τύπων, καὶ ὅτι κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἐκλογῆς ἐβασίλευσεν ἡ ἐλευθέρα ἐξάσκησις τῶν ἐκλογικῶν δικαιωμάτων τῶν πολιτῶν.

Ἐκ τοῦ γενικοῦ ἀποτελέσματος τῆς ψηφοφορίας ἀποδεικνύεται ὅτι κατὰ τὴν ἐπαρχίαν ταύτην τὸ ὁλικὸν πλῆθος τῶν ψηφοφορησάντων ἐκλογέων ἀνεβαίνει τὸν ἀριθ. 2158 καὶ ἔλαχον·

ὁ Κ. Κων. Θεοδώρου εἰς τὸν δῆμον	Αἰγίου	689
» »	Αἰγείρας	312
»	Βουρῶν	260
		1291

ὁ Κ. Ἰω. Σωτηριάδης εἰς τὸν δῆμον	Αἰγίου	688
» »	Αἰγείρας	342
» »	Βουρῶν	250
		1280

ὁ Κ. Ἰω. Μεσσηνέζης εἰς τὸν δῆμον	Αἰγίου	589
» »	Αἰγείρας ..	120
» »	Βουρῶν	150
		859
ὁ Κ. Σωτήριος Λόντος εἰς τὸν δῆμον	Αἰγίου	589
» »	Αἰγείρας ..	120
» »	Βουρῶν	150
		859.

Ἔλαχον ὅθεν τῆς ἀπολύτου πλειοψηφίας οἱ ΚΚ. Κωνσταντῖνος Θεοδώρου καὶ Ἰωάννης Σωτηριάδης.

Διὰ ταῦτα τὰ ὑποφαινόμενα μέλη γνωμοδοτοῦσι τὴν ἐπικύρωσιν τῆς ἐκλογῆς ταύτης, καὶ συνιστῶσι τοῦτο πρὸς τὴν Βουλήν· οἱ δὲ ἀναδειχθέντες βουλευταὶ ἔχουσιν ἅπαντα τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου ὁριζόμενα προσόντα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 21 Νοεμβρίου 1859.

Τὰ μέλη

Ἀνδρ. Χ. Λόντος,	Δ. Σακελλαριάδης,
Ἐμ. Ναυπλιώτης,	Ν. Πανουριάς,
Μελ. Χ. Μελέτης,	Π. Τσιμπουράκης,
Ἀναγ. Δημητρίου,	Ἰωάννης Σαφάκας,
	Γεώρ. Γεροθανάσης.»

Μηδεμιᾶς δ' ὑπαρχούσης ἀντιρρήσεως, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη τὸ ἔγκυρον τῆς ἐκλογῆς κατὰ τὴν ἔκθεσιν, καὶ νομίμους βουλευτὰς τῆς ἐπαρχίας Λιγιαλείας τοὺς Κωνστ. Θεοδώρου καὶ Ἰω. Σωτηριάδην, ἔχοντας καὶ τὰ παρὰ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα.

Ἀναβληθείσης δὲ τῆς ἀναγνώσεως τῶν ἐκθέσεων ἐπὶ τῶν ἐκλογῶν Καρυστίας, Παρνασσίδος, Ναυπλίας καὶ Σπετσῶν, διότι τὰ ἁρμόδια τμήματα, ἔχοντα ἀνάγκην διαφόρων ἐγγράφων καὶ πληροφοριῶν, δὲν ἠδυνήθησαν νὰ προβῶσιν εἰς μίαν ἀπόφασιν· παρελθὼν ὁ εἰσηγητὴς τῆς πλειοψηφίας τοῦ τμήματος ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Ἠλείας, ἀνέγνω ἔκθεσιν ἐπ' αὐτῆς, ἔχουσαν οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

« Τὸ Ε. τμῆμα τῆς Βουλῆς ἐπεξεργασθὲν τὰ πρακτικὰ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Ἠλείας, ἐκθέτει τ' ἀκόλουθα.

Οἱ ψηφοφόροι τῶν δήμων Λετρίνων, Πηνειῶν, Ὠλενίων, Ἀαμπίων, Ἤλιδος, Ὀλυμπίων, Βουπρασίων, Μυρτουντίων, ἀπετέλεσαν τὸν σύλλογον τῶν ἐκλεκτόρων διὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν βουλευτῶν τῆς ἐπαρχίας Ἠλίδος.

Ὑποψήφιοι ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἐνδειχθέντες ἦσαν οἱ Κύριοι Ἀύσανδρος Βιλαέτης, Ἀνδρ. Ἀύγερινός, Νικ. Σισίνης καὶ Ἀύγερινὸς Πετραλιᾶς. Ἀντηγωνίσθησαν δὲ κατ' αὐτῶν οἱ Κύριοι Ἐπαμινώνδας Κρεστενίτης, Στέφ. Χ. Στεφανόπουλος, Ἰω. Ἀναγνωσόπουλος καὶ Σπυρ. Κουτσομύτης.

Καθ' ὅλους τοὺς δήμους ἡ βουλευτικὴ πάλη μεταξὺ τῶν ἀνταγωνισθέντων ὑπῆρξε ζωηρὰ καὶ πεισματώδης· διὰ τοῦτο ποῦ μὲν ἔλαβον τὴν πλειονοψηφίαν οἱ ὑπουργικοὶ ὑποψήφιοι, ποῦ δὲ οἱ ἀντίπαλοί των, καὶ τὸ γεγονὸς τοῦτο εἶναι τεκμήριον ἀλάνθαστον ὅτι ἡ προκειμένη ἐκλογὴ ἐγένετο ἀνεπηρεάστως. Τωόντι ἐκ τῆς γενομένης διαλογῆς ἐπρόκυψεν ὅτι εἰς μὲν τοὺς δήμους Λετρίνων, Ἀαμπίων, Πηνειῶν καὶ Ὠλενίων ἐπλειονοψήφησαν οἱ ἀνταγωνισθέντες κατὰ τῶν ὑπουργικῶν ὑποψηφίων, εἰς δὲ τοὺς δήμους Ἤλιδος, Μυρτουντίων, Ὀλυμπίων καὶ Βουπρασίων ἐπλειοψήφησαν οἱ τελευταῖοι οὗτοι, καὶ κατὰ τὸ ἀποτέλεσμα τὸ βεβαιούμενον ἐκ τῶν πρακτικῶν τῆς ψηφοφορίας οἱ δεύτεροι ἐπλειοψήφησαν τῶν πρώτων εἰς τὸ σύνολον κατὰ μόνον 112 ψήφους.

Τὰ καθέκαστα τῆς ψηφοφορίας ἑνὸς ἑκάστου δήμου εἰσὶ τὰ ἑξῆς.

Α'. Δῆμος Λετρίνων.

Ἐκ τῶν πρακτικῶν τῆς ψηφοφορίας προκύπτει ὅτι εἰς τὴν κάλπην τοῦ δήμου τούτου ἐρρίφθησαν 1580 ψῆφοι. Κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς ἐκλογῆς οὐδεμία ἔνστασις ἐπροτάθη· οἱ ἀνταγωνισθέντες πρὸς τοὺς ὑπουργικοὺς ὑποψηφίους ἐπλειοψήφησαν κατὰ 74 ψήφους.

Β'. Δῆμος Πηνειῶν.

Εἰς τὸν δῆμον τοῦτον ἐρρίφθησαν 741 ψῆφοι εἰς τὴν κάλπην· οἱ ἀντίπαλοι τῶν ὑπουργικῶν ὑποψηφίων ἔλαβον 52 ψήφους περισσοτέρας καὶ κατὰ τὸν δῆμον τοῦτον· τῆς ψηφοφορίας διαρκούσης, οὐδεμία ἔνστασις ἐγένετο.

Γ'. Δῆμος Ἀαμπίων.

Κατὰ τὸν δῆμον τοῦτον ἐρρίφθησαν εἰς τὴν κάλπην 1254 ψῆφοι, ἐκ τούτων 681 ἔλαβον οἱ ἀνθυπουργοὶ ὑποψήφιοι, καὶ 576 οἱ ὑπουργικοί· ὑπὲρ τῶν ἀνθυπουργικῶν ὑποψηφίων κατελογίσθησαν καὶ ψῆφοι 15, καίτοι εὑρεθέντων τῶν ψηφοδελτίων ἀμονογράφητων, διότι ἐκ τῶν πρακτικῶν προκύπτει ὅτι ὁ πρόεδρος παρὰ τὸ καθῆκόν του δὲν τὰ ἐμονογράφησεν. Ἡ πλειοψηφία τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς βεβαιώνει τὴν ἄρνησιν.

Δ'. Δῆμος Ὠλενίων.

Κατὰ τὸν δῆμον τοῦτον ἐψηφοφόρησαν 688, ἐξ ὧν οἱ ἀνθυπουργικοὶ ὑποψήφιοι ἔλαβον ψήφους 597 ἕκαστος καὶ οἱ ὑπουργικοὶ 94.

Ε'. Δῆμος Ἤλιδος.

Εἰς τὴν κάλπην τοῦ δήμου τούτου ἐρρίφθησαν 770 ψῆφοι· οἱ ὑπουργικοὶ ὑποψήφιοι ἐπλειοψήφησαν κατὰ 170, καὶ κατὰ τὸν δῆμον τοῦτον οὐδεμία ἔνστασις ἐγένετο κατὰ τῆς ἐκλογῆς.

ΣΤ'. Δῆμος Ὀλυμπίων.

Εἰς τὸν δῆμον Ὀλυμπίων ἐψηφοφόρησαν 1193, ἐξ ὧν οἱ ὑπουργικοὶ ὑποψήφιοι ἔλαβον 726, καὶ οἱ ἐναντίοι των ψήφους 484.

Πολὺς ἐγένετο λόγος καὶ θόρυβος περὶ τῶν κατὰ τὸν δῆμον ἐκεῖνον συμβασῶν ἀταξιῶν, ἀλλ' αἱ ἐπίσημοι πράξεις βεβαιοῦσιν ὅτι καὶ ἐκεῖσε ὡς καὶ κατὰ τοὺς λοιποὺς δήμους αἱ διατάξεις τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου δὲν παρεβιάσθησαν.

Τωόντι, κατὰ τὴν πρώτην ἡμέραν ἐψηφοφόρησαν 387, καὶ τὸ ἀνεπηρέαστον καὶ γνήσιον τῆς ψηφοφορίας βεβαιοῦται οὐ μόνον ἐκ μέρους τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀντεφορευτικῆς, ἥτις εἶχε διορισθῆ κατὰ πρότασιν τῶν ἀνταγωνισθέντων πρὸς τοὺς ὑπουργικοὺς ὑποψηφίους, καὶ θεωρεῖται κατὰ πρόληψιν περιφρουρήσασα τὰ δικαιώματά των κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ψηφοφορίας.

Τὴν δευτέραν, τρίτην, τετάρτην, πέμπτην, ἕκτην καὶ ἑβδόμην ἡμέραν τὸ κανονικὸν καὶ νόμιμον τῆς ψηφοφορίας κατὰ τὸν ἴδιον δῆμον ἐκεῖνον βεβαιοῦται οὐ μόνον παρὰ τῆς ἐφορευτικῆς καὶ ἀντεφορευτικῆς ἐπιτροπῆς, ἀλλὰ καὶ παρ' αὐτοῦ τοῦ δημάρχου, ὑπογεγραμμένου εἰς τὰ πρακτικὰ καὶ συμβεβαιοῦντος κατὰ πλειονοψηφίαν ὅλα τὰ γεγονότα ὁμοῦ μὲ τὰς ἐπιτροπάς.

Τὴ ὀγδόην καὶ τελευταίαν ἡμέραν τῆς ψηφοφορίας, ὁ Δήμαρχος καὶ ἓν τῶν μελῶν τῆς ἀντεφορευτικῆς ἐπιτροπῆς ἀπεποιήθησαν νὰ συμπράξωσιν εἰς τὴν βεβαίωσιν τῶν γενομένων, ἀλλ' ἡ ἀποχώρησίς των αὕτη οὐδόλως δύναται νὰ ἔχῃ νομίμους συνεπείας, καθόσον ἦτε ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ καὶ τρία μέλη τῆς ἀντεφορευτικῆς ἐπιτροπῆς, πλὴν τοῦ ἀποχωρήσαντος, ἐβεβαίωσαν τὴν νόμιμον διενέργειαν τῆς ἐκλογῆς κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐκλογῆς αἱ ἐφορευτικαὶ ἐπιτροπαὶ τῶν δήμων ὅλων συμφώνως μὲ τὸν νόμον συνῆλθον εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς ἐπαρχίας, τὸν Πύργον, διὰ νὰ ἐφορεύσωσι τὴν διαλογὴν ἐνώπιον τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς. Τὰ παρόντα μέλη ἦσαν **36**. Δεκαεννέα ἐξ αὐτῶν οἰκειοποιηθέντες ἐξουσίαν, ἣν ὁ νόμος μηδόλως παρεχώρησεν, ἐδογμάτισαν περὶ διαφόρων πράξεων κατὰ τὴν ἐκλογὴν συμβάσων, καὶ αὐθαιρέτως προσθέσαντα καὶ ἀφαιρέσαντα ψήφους· ἀπεφήναντο δὲ ὅτι τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς ἀπέβη ὑπὲρ τῶν ἀνθυπουργικῶν ὑποψηφίων κατὰ **261** ψήφους. Ἀλλ' ὁ προσδιορισμὸς οὗτος τοῦ ἀποτελέσματος τῆς ἐκλογῆς οὔτε εἶχεν οὔτε δύναται νὰ ἔχῃ νομικήν τινα ἐπιρροὴν εἰς τὸ νὰ μεταβάλῃ τὰ βεβαιωθέντα ἀποτελέσματα ὑπὲρ τῶν ὑπουργικῶν ὑποψηφίων, οἵτινες πλειοψηφήσαντες κατὰ **112** ψήφους εἶναι οἱ νόμιμοι βουλευταὶ τῆς ἐπαρχίας Ἠλείας.

Εἶναι βεβαίως παρατηρήσεως ἄξιον ὅτι καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ψηφοφορίας κατὰ τὸν δῆμον Ὀλυμπίων οὐδεμία ἐνστασις ἐπροτάθη· ὁ νόμος ἀπαιτεῖ κατὰ τὸ ὀκταήμερον στάδιον τῆς ἐνεργείας τῶν ἐκλογῶν νὰ γίνωνται ἐνστάσεις παρ' ἐκείνων τῶν ὁποίων τὰ δικαιώματα παραβιάζονται. Ἐὰν παραδεχθῇ τις ὅτι μία ἐκλογὴ οἱαδήποτε, γενομένη ὑπὸ τὰς διατυπώσεις καὶ ἐγγυήσεις ὑπὸ τὰς ὁποίας ἐγένετο ἡ παροῦσα, καὶ ἡ τὰ δικαιώματα τῶν ἀνταγωνισθέντων πρὸς τοὺς ὑπουργικοὺς ὑποψηφίους ἐπερρουρήθησαν διὰ τῆς ἀδιαλείπτου παρουσίας ἐντὸς τοῦ ναοῦ τῆς τε ἐφορευτικῆς καὶ τῆς ἀντεφορευτικῆς ἐπιτροπῆς, ἐπετρέπετο νὰ προσβληθῇ μετὰ τὸ πέρας αὐτῆς δι' ἀναφορῶν καὶ ἄλλων παρομοίων μέσων, οὐδεμία ἐκλογὴ ἠδύνατο νὰ θεωρηθῇ νόμιμος· οἱ ἀποτυγχάνοντες τότε μάλιστα ἐξεγείρονται, ὅταν βεβαιωθῶσιν, ὡς ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ὅτι τὸ ἀποτέλεσμα ἀπέβη κατ' αὐτῶν.

Δὲν ἐννοοῦμεν βεβαίως ν' ἀποκλείσωμεν ἀπολύτως τὸ δικαίωμα τῶν ἐνστάσεων μετὰ τὸ τέλος τῆς ψηφοφορίας, ἀλλ' αἱ ἐνστάσεις πρέπει νὰ περιστρέφωνται ἢ εἰς γεγονότα ὧν οἱ ἔχοντες συμφέρον ἔλαβον τὴν ἀπόδειξιν μετὰ τὸ τέλος τῆς ἐκλογῆς, ἢ

ὁσάκις δία ἀνωτέρα ἐμπόδισε τὴν ἐγκαίρου πρότασιν τῶν ἐνστάσεων αὐτῶν. Ἐπὶ τοῦ προκειμένου οὔτε ἡ πρώτη οὔτε ἡ δευτέρα περίπτωσις ἔλαβε χώραν, διότι οἱ ἀποτυγχάνοντες παραπονοῦνται περὶ πράξεων λαβουσῶν χώραν ἐπὶ παρουσίᾳ των, καθ' ὧν δὲν ἀντεῖπον, ὡς προκύπτει ἐκ τῶν ἐπισήμων πρακτικῶν, ἐχόντων νόμιμον κῦρος καθὼς ὑπογεγραμμένων οὐ μόνον παρὰ τῶν ἐχόντων νόμιμον ἐξουσίαν νὰ βεβαιώσωσι τὰ γεγονότα τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς, ἀλλὰ καὶ παρὰ τῶν προσώπων ἐκείνων εἰς ἃ ὑποτίθεται ὅτι αὐτοὶ παρέσχον ἐντολὴν νὰ περιφρουρήσωσι καὶ ἐξασφαλίσωσι τὰ δικαιώματά των, τῆς ἀντεφορευτικῆς ἐπιτροπῆς.

Ζ'. Δῆμος Βουπρασίων.

Κατὰ τὸν δῆμον Βουπρασίων τὴν δευτέραν ἡμέραν τῆς διαλογῆς ψηφοφόρός τις εἰσελθὼν ἐν τῷ ναῷ, ὅπου ἐνηργεῖτο ἡ ψηφοφορία, διέρρηξε τὸν κατάλογον, ἀνῆκε δὲ οὗτος εἰς τὸ κόμμα τῶν ἀνθυπουργικῶν ὑποψηφίων· ἐδήλωσεν ἐκ τούτου νὰ παραταθῇ ἡ ἐκλογὴ ἐπὶ μίαν ἡμέραν ὑπὸ τοῦ Νομάρχου. Εἰς τὴν κάλπην ἐρρίφθησαν **478** ψηφοδέλτια, οἱ ὑπουργικοὶ ὑποψήφιοι ἐπλειονοψήφησαν κατὰ **130**. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ψηφοφορίας οὐδεμία ἔνστασις ἐγένετο. Μετὰ τὴν ψηφοφορίαν παρεδόθη πρὸς τὸν σύλλογον τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν ἀναφορὰ κατὰ τῆς ἐκλογῆς τοῦ δήμου ἐκείνου, ὑπογεγραμμένη ὑπὸ τῶν μελῶν τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ δήμου τούτου, καταδεικνύουσα ἀταξίας συμβάσας δῆθεν κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς ἐκλογῆς· ἡ ἀναφορὰ αὕτη δὲν συνοδεύεται ὑπ' οὐδεμιᾶς νομίμου ἀποδείξεως. Οἱ ἀναφερόμενοι ἦσαν μέλη τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς, καὶ ἐνήργουν νόμιμον ἐξουσίαν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ψηφοφορίας· εἶχον ἄρα δικαίωμα καὶ ὑποχρέωσιν νὰ ἐγγράψωσιν εἰς τὰ πρακτικὰ πᾶσαν παρατήρησιν περὶ γενομένων ἀταξιῶν, ἐὰν ἡ γνώμη των δὲν ἐπεκράτει διὰ νὰ περισταλῶσιν αὗται. Ἀλλ' οἱ ἐνιστάμενοι φαίνονται ὑπογεγραμμένοι εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς ψηφοφορίας ἄνευ ἀντιρρήσεώς τινος. Ἡ κατὰ τῶν ἰδίων πράξεων προσβολὴ δὲν εἶναι βεβαίως ἔργον προσοχῆς ἄξιον καὶ σπουδαῖον.

Η'. Δῆμος Μυρτουντίων.

Κατὰ τὸν δῆμον τοῦτον ἐψηφοφόρησαν **1166**, ἐξ ὧν οἱ ὑπουργικοὶ ἔλαβον **735** καὶ οἱ ἀνθυπουργικοὶ ὑποψήφιοι **432**· κατὰ τῆς ψηφοφορίας τοῦ δήμου οὐδεμία ἐπροτάθη ἔνστασις.

Ἐπειδὴ οἱ ΚΚ. Λύσανδρος Βιλαΐτης, Ἀνδρ. Αὐγερινὸς, Νικόλ. Σισίνης καὶ Αὐγερινὸς Πετραλιᾶς, ἔχοντες τὰ προσόντα τοῦ ἐκλέγεσθαι, ἀποδυθέντες εἰς τὸν βουλευτικὸν ἀγῶνα κατὰ τὴν ἐπαρ-

χίαν Ἠλείας, ἔτυχον τῆς πλειονοψηφίας, τὸ τμῆμα προτείνει ν' ἀναγνωρισθῶσιν ὡς βουλευταὶ αὐτῆς.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 20 Νοεμβρ. 1859.

Τὰ μέλη τοῦ τμήματος

Α. Γεωργαντᾶς,	Ν. Πανουργιᾶς,
Π. Παπατσώνης,	Γ. Γεροθανάσης,
Π. Ψάθης,	Α. Μησυρλῆς,
Ἰω. Σαφάκας,	

Ὁ εἰσηγητὴς
Α. Χ. Λόντος.»

Παρελθὸν εἶτα καὶ ἐν τῶν μειοψηφούντων μελῶν, ἀνέγνω ἑτέραν ἔκθεσιν, ἔχουσαν οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Τὰ ὑπογεγραμμένα μέλη τοῦ Ε΄ τμήματος διεξελθόντα μετὰ πλείστης ὅσης ἐπιστασίας τὰ τῆς ἐκλογῆς τῶν βουλευτῶν τῆς ἐπαρχίας Ἠλείας ἔγγραφα, παρατηροῦσιν ὅτι·

α΄) Ἡ ἐπαρχία Ἤλιδος σύγκειται ἀπὸ δήμους ὀκτώ.

β΄) Καθ' ὅλους αὐτοὺς τοὺς δήμους ἐψηφοφόρησαν·

1) Κατὰ μὲν τὸ πρωτόκολλον τῆς ψηφοφορίας . . . . . .

2) Κατὰ δὲ τὴν διαλογὴν . . . . . .

Ἐκ τούτων ἔλαχον·

Κατὰ μὲν τὴν πλειονοψηφίαν τοῦ συλλόγου τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν·

α΄) Στέφανος Χ. Στεφανόπουλος 3899
β΄) Ἐπ. Κρεστενίτης 3892
γ΄) Ἰω. Ἀναγνωστόπουλος 3892
δ΄) Σπυρ. Κουτσαμύτης 3889
ε΄) Αὐσκνδρος Βιλαέτης 3634
στ΄) Ἀνδρέας Αὐγερινὸς 3634
ζ΄) Νικόλαος Σισίνης 3629
η΄) Αὐγερινὸς Πετραλιᾶς 3626

Κατὰ δὲ τὴν μειοψηφίαν τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν,

Ἔλαχον οἱ Αὐσκνδρος Βιλαέτης 4011
Ἀνδρ. Αὐγερινὸς 4011
Νικόλ. Σισίνης 4006
Αὐγερ. Πετραλιᾶς 4003

Οἱ δὲ λοιποὶ τέσσαρες ὡς ἀνωτέρω ἐσημειώθησαν ὑπὸ τῆς πλειοψηφίας τοῦ συλλόγου τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν.

Κατὰ τῆς ἐκλογῆς ἐγένοντο διάφοροι ἐνστάσεις ἀφορῶσαι τὴν καὶ κατὰ τοὺς ὀκτὼ δήμους τῆς ἐπαρχίας ἐνέργειαν τῆς ἐκλογῆς. Ἀλλ' ἐπειδὴ αἱ ἀφορῶσαι τοὺς δήμους Λετρίνων, Ἠλιδος, Μυρτουντίων, Πηνειῶν, Βουπρασίων, Ἀαμπείας καὶ Ὠλένης ἐνστάσεις ἐπ' ἐλάχιστον ἐπενεργοῦσιν εἰς τὴν ἐκλογὴν καὶ εἰς τὸ ἀποτέλεσμα αὐτῆς, παρατρέχομεν ταύτας χάριν συντομίας. Κατὰ τῆς ἐν τῷ δήμῳ Ὀλυμπίων ψηφοφορίας ἐγένοντο αἱ ἑξῆς ἐνστάσεις· α΄) ὅτι ἐψηφοφόρησαν 314 μὴ ἐγγεγραμμένοι ἐν τῷ ὁριθετικῷ βουλευτικῷ καταλόγῳ τοῦ δήμου τούτου·

β΄) 72 δὶς καὶ τρὶς,

γ΄) 30 ἀντὶ ἄλλων.

Ὡς πρὸς τὴν πρώτην ἔνστασιν ἀντιπαραβαλόντες τὸν προσαχθέντα κατάλογον τῶν 314 ὀνομάτων πρὸς τὸν ὁριστικὸν κατάλογον καὶ τὸ πρωτόκολλον τῆς ψηφοφορίας, εὕρομεν ὅτι 176 οὐδόλως εἶναι ἐγγεγραμμένοι ἐν τῷ ὁριστικῷ βουλευτικῷ καταλόγῳ, ἐν ᾧ φαίνονται ὡς ψηφοφορήσαντες ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ τῆς ψηφοφορίας, 20 δὲ τούτων φαίνονται δὶς ψηφοφορήσαντες.

Ὡς πρὸς τὴν δευτέραν, ἀντιπαραβαλόντες ἐπίσης τὸν προσαχθέντα κατάλογον τῶν δὶς ψηφοφορησάντων πρὸς τὸ πρωτόκολλον τῆς ψηφοφορίας, εὕρομεν ἐκ τῶν 52 τεσσαράκοντα τέσσαρας δὶς ψηφοφορήσαντας.

Ὡς πρὸς τὴν τρίτην ἔνστασιν παρατηροῦμεν, ὅτι δὲν δύναται αὕτη νὰ ἐξελεγχθῇ ἐκ τῶν προσαγομένων ἐγγράφων, εἰμὴ διὰ τακτικῆς ἀνακρίσεως, ὅπερ καὶ ὀγκώδες καὶ μακροχρόνιον. Μόνος ἐξ ὅλων τούτων ὁ Δημήτριος Καραμέρος ὡμολόγησεν ἐπισήμως, ὅτι πρὸ τῆς ἐκλογῆς μετέβη εἰς Ἀθήνας, ὅπου καὶ διαμένων κατά τε τὴν διάρκειαν τῆς ἐκλογῆς καὶ ἤδη ἀδιαλείπτως δὲν ἐψηφοφόρησε, καὶ ὅμως φαίνεται ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ τῆς ψηφοφορίας τοῦ ἰδίου δήμου ὑπὸ τὸν ἀριθμὸν 1150 ὡς ψηφοφορήτας.

Τετάρτη ἔνστασις ἐγένετο κατὰ τῆς αὐτῆς ψηφοφορίας, ὅτι ὁ ὁριστικὸς βουλευτικὸς κατάλογος τοῦ δήμου Ὀλυμπίων ἔχει ψηφοφόρους 1202, τὸ δὲ πρωτόκολλον τῆς ψηφοφορίας φέρει ὁλικὸν ἀριθμὸν ψηφοφορησάντων 1193, ὑπερπηδᾷ δὲ ἀπὸ τοῦ αὔξοντος ἀριθμοῦ 1190 εἰς τὸν ἀριθμὸν 1199, ἀριθμοὺς ὀκτώ, ὥστε ἐξελέγχεται ὅτι ἐψηφοφόρησαν κατὰ τὸ πρωτόκολλον αὐτὸ 1185, κατὰ τὴν διαλογὴν ἐξήχθησαν ψηφοδέλτια 1210, ἀριθμὸς ὑπερτερῶν τὸ μὲν πρωτόκολλον τῆς ψηφοφορίας

κατὰ 25, τὸν δὲ ὁριστικὸν κατάλογον κατὰ ὀκτώ. Τὴν ἔνστασίν των ταύτην ὑποστηρίζουσιν ἰσχυριζόμενοι, ὅτι ἐρρίφθησαν παρανόμως ἐν τῇ κάλπῃ ταύτῃ ψῆφοι 388 νόθοι, εὐρυτέρας γενομένης τῆς ὀπῆς τῆς κάλπης, τῆς ὁποίας τὴν κατάσχεσιν ἐπενήργησεν ἡ πλειοψηφία τοῦ συλλόγου τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν τῇ ἐγκρίσει τοῦ Νομάρχου Ἀχαϊοήλιδος, παραλαβόντος ταύτην καὶ ὑποσχεθέντος νὰ πέμψῃ αὐτὴν διὰ τοῦ ἁρμοδίου ὑπουργείου εἰς τὴν Βουλήν.

Τελευταία δὲ ἔνστασις εἶναι ὅτι, ἐνῷ κατὰ τὰς προηγουμένας ἑπτὰ ἡμέρας τῆς ψηφοφορίας ἐγένετο δεκτὴ ἡ ἀντεφορευτικὴ ἐπιτροπὴ τῶν ἐνισταμένων, κατά τε τὴν σφράγισιν καὶ ἀποσφράγισιν τῆς κάλπης, καθὼς καὶ ὁ δήμαρχος, εἰ καὶ πλεῖστα παρενεβάλλοντο προσκόμματα εἰς τοὺς προσερχομένους πρὸς ψηφοφορίαν φίλους τῶν ἐνισταμένων, κατὰ τὴν ὀγδόην ἡμέραν τῆς ψηφοφορίας οὔτε ὁ δήμαρχος, οὔτε ἡ ἀντεφορευτικὴ ἐπιτροπὴ τῶν ἐνισταμένων φαίνονται ἀπὸ τοῦ πρωτοκόλλου τῆς ψηφοφορίας ὡς συμμετασχόντες κατὰ τὴν ἀποσφράγισιν καὶ σφράγισιν τῆς κάλπης, ἀποβληθέντες ὑπὸ τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς διὰ τῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως, ἐφ' ᾧ καὶ προσελθόντες ἅπαντες οὗτοι μετὰ 200 περίπου ψηφοφόρων εἰς τὸν Νομάρχην, παρεπονέθησαν κατὰ τῆς βίας ταύτης καὶ δι' ἐνυπογράφου ἀναφορᾶς των διεμαρτυρήθησαν, ὅτι ταῦτα πάντα διεπράχθησαν πρὸς νόθευσιν τῆς κάλπης, ἥτις ἔλαβε χώραν καὶ κατ' αὐτὴν τὴν μαρτυρίαν τοῦ ἐπαρχιακοῦ γραμματέως Σπ. Δ. Χρονοπούλου, προσάγοντες εἰς ἀπόδειξιν τούτου τὴν ἀπὸ 30 Ὀκτωβρίου ε. ε. ἐπιστολὴν αὐτοῦ τοῦ Σ. Χρονοπούλου πρὸς τὸν ἐν Πάτραις δικηγόρον Θεόδωρον Κλοκώνην, συγγενῆ του, ἔχουσαν ὡς ἑξῆς·

« Ἀδελφέ!

Ἔλαβον τὰς ἐπιστολάς σου καὶ εἰς ἀπάντησιν σᾶς λέγω τὰ ἀκόλουθα·

1) Ὅτι μετέβην τῷ ὄντι κατὰ διαταγὴν τοῦ Νομάρχου εἰς τὸν δῆμον Ὀλυμπίων, ἀλλὰ τὴν δευτέραν ἡμέραν τῆς ἐκλογῆς.

Τὴν πρώτην ἡμέραν ἡ ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ ἔμεινεν ἀνεπιτήρητος, καὶ διὰ τοῦτο ἐρρίφθησαν εἰς τὴν κάλπην 372 ψηφοδέλτια, τὰ 320 ἐκ τῶν ὁποίων ἀνῆκον εἰς τοὺς ὑπουργικούς.

2) Ὅτι παρευρέθην τὰς ἓξ ἡμέρας εἰς τὴν ψηφοφορίαν. Κατ' αὐτὰς δὲ ἐψηφοφόρησαν 180 ἀντιπολιτευόμενοι καὶ 150 ὑπουργικοί.

3) Ὅτι ἐφέρθην ὅπως ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἄλλοτε, κηρύττων τὴν νομιμότητα καὶ δικαιοσύνην καὶ κοπιάζων ὑπὲρ αὐτῶν· οἱ δὲ ἀντιπολιτευόμενοι πρέπει νὰ μοῦ χρεωστοῦν τὴν μεγαλειτέραν εὐγνωμοσύνην, διότι, ἐὰν δὲν ἤμην ἐγὼ εἰς Ὀλυμπίαν, οὔτε μίαν ψῆφον ἠδύναντο νὰ λάβωσιν οἱ ἀντιπολιτευόμενοι, διότι καὶ τὰ πέντε μέλη τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς ἀνῆκον εἰς τοὺς ὑπουργικούς.

4) Ὅτι τὴν τελευταίαν ἡμέραν τῆς ψηφοφορίας κατὰ διαταγὴν τοῦ Νομάρχου ἤμην εἰς Δανίσοϊ τοῦ δήμου Ὠλένης, τότε δὲ οἱ ὑπουργικοί, τυχόντες εὐκαιρίας, ἔρριψαν εἰς τὴν κάλπην 120 ψηφοδέλτια.....

..... Ὁ ἀδελφός σας Σ. ΧΡΟΝΟΠΟΥΛΟΣ.»

Σκεφθέντες ἐπὶ ὅλων τῶν προηγουμένων, φρονοῦμεν ὅτι ἡ προσαγωγὴ τῆς προμνησθείσης κάλπης εἶναι ἀπολύτως ἀναγκαία, καθ' ὅσον συνδυαζομένων τῶν διαφόρων περιστατικῶν, ἤτοι τῶν μὴ ἐγγεγραμμένων εἰς τὸν ὁριστικὸν κατάλογον καὶ ἀπαντωμένων εἰς τὸ πρωτόκολλον τῆς ψηφοφορίας ὡς ψηφοφορησάντων, τῶν ἀπαντωμένων εἰς τὸ πρωτόκολλον τῆς ψηφορίας ὡς δὶς καὶ τρὶς ψηφοφορησάντων, τοῦ κατὰ τὸ πρωτόκολλον τῆς ψηφοφορίας ὁλικοῦ ἀριθμοῦ τῶν ψηφοφορησάντων 1185 πρὸς τὸν ἀριθμὸν 1202 ψηφοφόρων, κατὰ τὸν ὁριστικὸν βουλευτικὸν κατάλογον τοῦ οἰκείου δήμου, καὶ πρὸς τὸν ἀριθμὸν 1210 τῶν κατὰ τὸ πρωτόκολλον τῆς διαλογῆς ψηφοφορησάντων, μὲ τὴν ἀνωτέρω ἐπιστολὴν τοῦ Σ. Χρονοπούλου καὶ τὸν ἰσχυρισμὸν περὶ εὐρυνθείσης ὀπῆς τῆς κάλπης, ἐξάγεται ὅτι ἡ κάλπη αὕτη ἐνοθεύθη, καὶ ὅτι μόνον, ἐὰν παραδεχθῇ ἀληθὲς γεγονὸς ἡ πλάτυνσις τῆς ὀπῆς, ὅπερ ἐπιβεβαιοῖ ἅπας ὁ σύλλογος τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν, ἀποβαίνει περιττὴ ἡ προσαγωγὴ αὐτῆς.

Ὅτι κατὰ τὸν ἐπισυνημμένον πίνακα·

α.) Ἐψηφοφόρησαν 176 μὴ ἐμπεριεχόμενοι εἰς τὸν βουλευτικὸν κατάλογον·

β'.) Ἐψηφοφόρησαν ἐκ τῶν προηγουμένων 176 εἴκοσι δίς·

γ') Ἐψηφοφόρησαν τεσσαράκοντα τέσσαρες ἐκ τῶν ἐγγεγραμμένων εἰς τὸν κατάλογον δίς·

δ') Ἐψηφοφόρησαν ὁ Δημήτριος Καραμέρος, ταγματάρχης τῆς Φάλαγγος, καί τοι διαμένων ἐν Ἀθήναις διαρκῶς πρὸ πολλοῦ χρόνου καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ψηφοφορίας.

Ἐπομένως αἱ ψῆφοι αὗται ὡς νόθοι ἀποτελοῦσι νόθον τὸ σύνολον τῆς κάλπης ταύτης, ὅθεν καὶ πρέπει ν' ἀκυρωθῇ ἡ κατὰ τὸν δῆμον τοῦτον ψηφοφορία.

Ἐπιβοηθητικῶς, ὅτι πρέπει ν' ἀφαιρεθῶσι 241 ψῆφοι, τῶν ὁποίων ἔλαχον ὁ Αὐσανδρος Βιλαέτης, Ἀνδρέας Αὐγερινὸς, Νικόλαος Ι. Σισίνης καὶ Αὐγερινὸς Πετραλιᾶς, ἀπὸ δὲ τῶν Ἐπαμινώνδα Κρεστενίτου, Στεφάνου Δ. Στεφανοπούλου, Ἰωάννου Ἀναγνωστοπούλου καὶ Σπύρου Κουτσομύτου ψῆφοι τέσσαρες, εὑρεθεῖσαι κατὰ τὴν διαλογὴν ὑπὲρ τῆς ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ τῆς ψηφοφορίας σημειωθείσης ἐν τῷ δήμῳ Λαμπίων, ὅπου ὑποτίθεται ὅτι ἐδόθησαν ὑπὲρ τῶν τελευταίων τούτων πλειοψηφησάντων, ἂν καὶ ὁ ἐλάχιστος αὐτὸς ἀριθμὸς τῶν πλεοναζουσῶν αὐτῶν ψήφων ὑποτίθεται δικαίως ὅτι προῆλθεν ἐκ παραδρομῆς τοῦ πρωτοκολλιστοῦ. Παρατηροῦμεν δὲ, ὅτι ὑπερβαίνει πάντα θαυμασμὸν τὸ ὅτι ἐν τῷ δήμῳ τῆς Ὀλυμπίας ὄχι μόνον οὐδεὶς τῶν ἐν τῷ βουλευτικῷ ὁριστικῷ καταλόγῳ σημειουμένων ψηφοφόρων ἦτον ἀπὼν ἢ ἀσθενὴς ἢ τεθνηκὼς ἢ μὴ διατεθειμένος νὰ ψηφοφορήσῃ ὡς ἐπαμφοτερίζων, ἀλλὰ προσέτι ἐπηυξήνθη ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν κατὰ ὀκτὼ, γενόμενος παραγωγικὸς, καὶ ὅμως τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι τὸ ἑξῆς κατὰ τὰ ἐν τῇ παρούσῃ σκέψει ἐκτεθέντα.

Στέφανος Χ. Στεφανόπουλος	ψήφους	3895
Ἐπαμινώνδας Κρεστενίτης	»	3893
Ἰωάννης Ἀναγνωστόπουλος	»	3887
Σπυρίδων Κουτσομύτης	»	3885
Αὐσανδρος Βιλαέτης	»	3766
Ἀνδρέας Αὐγερινὸς	»	3766
Νικόλαος Ι. Σισίνης	»	3761
Αὐγερινὸς Πετραλιᾶς	»	3758

Ἀλλὰ καὶ ἂν μόνην τὴν ὁμολογίαν τοῦ ἐπαρχιακοῦ γραμματέως Σπ. Χρονοπούλου παραδεχθῇ τις ὡς ἀληθῆ, καὶ τοιαύτην στενῶς ἐκπεφρασμένην καὶ ἀντιφατικὴν εἰς ἑαυτὴν, (καθόσον ἐνῷ κατ' αὐτὴν ἔπρεπε νὰ ἔχωσιν ἐκ τοῦ δήμου τούτου οἱ ἐνιστάμενοι 630, ἔλαβον μόνον 484 ψήφους, καὶ καθ' ὅσον κατ' αὐτὴν μόνον 120 ψηφοδέλτια ἐρρίφθησαν εἰκονικὰ εἰς τὴν κάλπην ταύτην) ἔρχεται πάλιν τὸ ἑξῆς ἀποτέλεσμα·

Στέφανος Χ. Στεφανόπουλος	ψήφους	3895
Ἐπαμινώνδας Κρεστενίτης	»	3893

Αὐσανδρος Βιλαέτης	»	3891
Ἀνδρέας Αὐγερινὸς	»	3891
Ἰωάννης Ἀναγνωστόπουλος	»	3887
Νικόλαος Σισίνης	»	3886
Σπυρίδων Κουτσομύτης	»	3885
Αὐγερινὸς Πετραλιᾶς	»	3883

Διὰ ταῦτα προτείνομεν·

Α.) Ν' ἀκυρωθῇ ἡ κατὰ τὸν δῆμον Ὀλυμπίων γενομένη ψηφοφορία καὶ νὰ διαταχθῇ νέα.

Β'.) Ν' ἀφαιρεθῶσιν·

α) Ἀφ' ἑκάστου τῶν Κυρίων·

1. Αυσάνδρου Βιλαέτου,
2. Ἀνδρέου Αὐγερινοῦ,
3. Νικολάου Σισίνη, καὶ
4. Αὐγερινοῦ Πετραλιᾶ

ἀνὰ ψῆφοι διακόσιαι τεσσαράκοντα πέντε (ἀριθ. 245)·

β'.) Ἀφ' ἑκάστου τῶν Κυρίων

1. Στεφάνου Στεφανοπούλου,
2. Ἐπαμινώνδα Κρεστενίτου,
3. Σπυρ. Κουτσομύτου

ἀνὰ ψῆφοι τέσσαρες·

Γ'.) Ν' ἀναγνωρισθῇ ὅτι ἔλαχον ψήφους οἱ

1. Στέφ. Στεφανόπουλος	»	3895
2. Ἐπαμ. Κρεστενίτης	»	3893
3. Ἰωάν. Ἀναγνωστόπουλος	»	3887
4. Σπυρ. Κουτσομύτης	»	3885
5. Αὐσανδ. Βιλαέτης	»	3766
6. Ἀνδρ. Αὐγερινὸς	»	3766
7. Νικόλ. Σισίνης	»	3761
8. Αὐγ. Πετραλιᾶς	»	3758

καὶ ὅτι οἱ τέσσαρες πρῶτοι, Στεφανόπουλος, Κρεστενίτης, Ἀναγνωστόπουλος καὶ Κουτσομύτης, ἔλαχον τῆς ἀπολύτου πλειονοψηφίας, ἔχοντες δὲ καὶ τὰ ἀπὸ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα εἰσὶν οἱ νόμιμοι τῆς ἐπαρχίας Ἠλείας βουλευταὶ, καὶ ν' ἀναγνωρισθῶσιν ὡς τοιοῦτοι.

Δ'.) Ν' ἀφαιρεθῶσι ψῆφοι·

α.) Ἐκ μὲν τῶν Κυρίων

1. Λύσ. Βιλαέτου,
2. Ἀνδρ. Αὐγερινοῦ,

3. Νικολ. Σισίνης,
4. Αὐγ. Πετραλιᾶς,

ἀνὰ ψῆφοι ἑκατὸν εἴκοσιν, ἀριθ. 120.

Ἐκ δὲ τῶν Κυρίων·

1. Στερ. Στεφανοπούλου,
2. Ἐπαμ. Κρεστενίτου,
3. Ἰωάν. Ἀναγνωστοπούλου, καὶ
4. Σπυρ. Καυτσομύτου

ἀνὰ ψῆφοι τέσσαρες.

Ν' ἀναγνωρισθῇ, ὅτι ἔλαβον ψήφους οἱ ἀνωτέρω ἅπαντες·

1. Στερ. Στεφανόπουλος » 3895
2. Ἐπαμ. Κρεστενίτης » 3893
3. Λύσανδρος Βιλαέτης » 3891
4. Ἀνδρ. Αὐγερινὸς » 3891
5. Ἰωάν. Ἀναγνωστόπουλος » 3887
6. Νικόλ. Σισίνης » 3886
7. Σπυρ. Καυτσομύτης » 3885
8. Αὐγ. Πετραλιᾶς » 3883

καὶ ὅτι οἱ τέσσαρες πρῶτοι, ἤτοι οἱ Κ. Κ.

1. Στέφανος Στεφανόπουλος,
2. Ἐπαμ. Κρεστενίτης,
3. Λύσ. Βιλαέτης, καὶ
4. Ἀνδρ. Αὐγερινός,

λαχόντες τῆς ἀπαλύτου πλειονοψηφίας καὶ ἔχοντες καὶ τὰ παρὰ τοῦ νόμου ὁριζόμενα προσόντα, ἀναγνωρίζονται ὡς νόμιμοι βουλευταὶ τῆς ἐπαρχίας Ἠλείας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 Νοεμβρίου 1859.

Τὰ μέλη

Π. Τσιμπουράκης, Δ. Σακελλαριάδης,
Ἐμμ. Ναυπλιώτης.»

Εἰπόντος δέ τινος ὅτι ἀμφότεραι αἱ ἀναγνωσθεῖσαι ἐκθέσεις πρέπει νὰ τυπωθῶσι διὰ νὰ μελετήσωσιν οἱ βουλευταὶ τὸ περιεχόμενον, ἐζητήθη παρ' ἄλλων νὰ ἐρωτηθῇ ἡ Βουλὴ ἐὰν παραδέχηται τὴν περὶ ἀναβολῆς πρότασιν ἢ ἂν θέλῃ νὰ προβῇ ἀμέσως εἰς τὴν συζήτησιν.

Ἀντιπαρετήρησεν ἕτερος, ὅτι πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἀναγνωσθείσης τῆς ἐκθέσεως ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Τροιζηνίας, μιᾶς καὶ ταύτης

συντόμου οὔσης, ἡ Βουλὴ, ἐπὶ τῇ προτάσει τινὸς, παρεδέχθη ἀμέσως τὴν τύπωσιν τῆς ἐκθέσεως. Σήμερον δὲ παρουσιάζονται δύω ἐκθέσεις ἀντίθετοι πρὸς ἀλλήλας, ἀμφότεραι λίαν ἐκτεταμέναι καὶ ζητεῖται ἡ γνώμη τῆς Βουλῆς ἐὰν πρέπει νὰ προβῶμεν ἀμέσως εἰς τὴν συζήτησιν, χωρὶς νὰ τυπωθῶσιν αἱ ἐκθέσεις; καὶ ἡ Βουλὴ διστάζει νὰ παραδεχθῇ τὴν περὶ τυπώσεως γενομένην πρότασιν; Ἐπικαλεῖται διὰ τοῦτο τὴν εὐσυνειδησίαν ἁπάντων τῶν βουλευτῶν καὶ παρακαλεῖ νὰ σεβασθῶσι καὶ ἑαυτοὺς καὶ τοῦ Σώματος τὴν ἀξιοπρέπειαν, καὶ διὰ τῆς ἀποφάσεώς των νὰ μὴ δώσωσιν ἀφορμὴν ὑπονοίας ὅτι ἠθέλησαν νὰ ὑφαρπάσωσι τὴν ἐκλογήν. Ὑπάρχει τι ἀληθῶς, τὸ ὁποῖον δύναται νὰ παραλληλίσῃ τὴν Βουλὴν πρὸς τὸ ὁρκωτικὸν δικαστήριον, καὶ τοῦτο εἶναι ὅτι καὶ οἱ βουλευταὶ καθὼς καὶ οἱ ἔνορκοι δὲν ἔχουσι νὰ δώσουν λόγον τῆς ἀποφάσεώς των. Ἀλλ' ὑπεράνω τῆς Βουλῆς ὑπάρχει ἓν ἀνώτερον δικαστήριον, ἡ κοινὴ γνώμη, καὶ ἀλλοίμονον εἰς τὴν Βουλὴν ἐκείνην, καθ' ἣν ἡ κοινὴ γνώμη ἤθελε συγκατατίθη ἰδέαν κακήν. Βουλὴ τοιαύτη προτιμότερον νὰ μὴ ὑπάρχῃ.

Προσελθὼν ἐνταῦθα ὁ μήπω ὁρκισθεὶς βουλευτὴς Ἀθηνῶν Κ. Σταῦρος Βλάχος, ἔδωκε τὸν ὑπὸ τοῦ 57 ἄρθρου τοῦ Συντάγματος ὁριζόμενον ὅρκον κατὰ τὸ ἐν τέλει τῶν πρακτικῶν τῆς παρούσης προ-αρτώμενον πρωτόκολλον τῆς ὁρκωμοσίας.

Ἐπὶ δὲ τοῦ προκειμένου ζητήματος καὶ ἄλλων προσθέντος, ὅτι οὐδεμία ὑπάρχει ἀνάγκη ὑποστηρίξεως τῆς γνώμης τῶν ζητούντων τὴν τύπωσιν τῆς ἐκθέσεως, διότι τοιαύτη ἐπεκράτησε πάντοτε τάξις, τὴν ὁποίαν δὲν πρέπει σήμερον νὰ παραβῶμεν· λαβόντες ἀλληλοδιαδόχως τὸν λόγον οἱ δύω τῶν βουλευτῶν Ἠλείας εἶπον, ὅτι οὐ μόνον παραδέχονται καὶ αὐτοὶ τὴν τύπωσιν τῆς ἐκθέσεως, ἀλλ' ἐπιθυμοῦν μάλιστα νὰ ἐξελεγχθῇ μετ' αὐστηρότητος ἡ ἐκλογή των, διότι δὲν θέλουν οὐδεμία περίστασις νὰ καλυφθῇ ὑπὸ τὸ σκότος, ὡς ἴσως ἐγένετο εἰς ἄλλας ἐκλογάς. Πεπεισμένοι δὲ εἰς τὸ δίκαιόν των, θέλουσι τὰ πάντα νὰ ἔλθωσιν εἰς φῶς, διότι καὶ ἐν τῷ φωτὶ τὰ πάντα ἐνηργήθησαν, οὐδ' ὑπῆρχεν ἀνάγκη πομπωδῶν ἀγορεύσεων χάριν ἁπλῆς μόνον πολυτελείας καὶ ἐπιδείξεως.

Εἰπόντος δὲ ἑνὸς τῶν προαγορευσάντων ὅτι διὰ τῆς ἀγορεύσεώς του σκοπὸν μόνον εἶχε τὴν τήρησιν μιᾶς παραδεδεγμένης τάξεως, οὐδέποτε δὲ τὴν ἐπίδειξιν οὔτε τὴν διαίρεσιν τῆς Βουλῆς, καὶ πρὸς τοῦτο ἐπικαλεῖται ὁλόκληρον τὸ παρελθόν του· ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν τύπωσιν τῶν δύω ἀναγνωσθεισῶν ἐκ-

βάσεων καὶ τὴν ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως ἐπὶ τὴν προσεχῆ Δευτέραν, ὡς καὶ τὴν ἀναβολὴν τῆς ἀναγνώσεως τῶν ἐκθέσεων ἐπὶ τῶν ἐκλογῶν Δωρίδος, Ἄνδρου καὶ Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς, μὴ ἑτοιμασθεισῶν, προεδρὴ εἰς τὴν κατόπιν τούτων ἐρχομένην ἐκλογὴν τοῦ Μεσολογγίου, ἐπὶ τῆς ὁποίας παρελθόντες οἱ εἰσηγηταὶ τῆς τε πλειοψηφίας καὶ μειοψηφίας, ἀνέγνωσαν τὰς ἑπομένας δύω ἐκθέσεις·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Τὸ Γ'. τμῆμα τῆς Βουλῆς λαβὸν ὑπ' ὄψιν τὰ πρακτικὰ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Μεσολογγίου, συγκειμένης ἀπὸ τοὺς δήμους Μεσολογγίου, Αἰτωλικοῦ, Μακρυνείας καὶ Ὠλενείας, παρατηρεῖ ὅτι αἱ προκαταρκτικαὶ ἐργασίαι διεξήχθησαν κατὰ τοὺς νομίμους τύπους·

Ὅτι εἰς τὴν ἐπαρχίαν ταύτην κατὰ τὴν πρώτην πρὸς ἐκλογὴν τῶν βουλευτῶν ψηφοφορίαν οὐδεὶς ἔλαβε τὴν ἀπόλυτον πλειοψηφίαν, ἀνεδείχθησαν δὲ σχετικῶς πλειοψηφοῦντες ὁ μὲν
Ν. Μακρῆς διὰ ψήφων.....1232
ὁ δὲ Π. Τσιμπουράκης.....1116
ὁ Ἐπ. Δεληγεώργης.....960 καὶ
ὁ Γ. Γουλιμῆς.....802·

πρὸς δὲ ὁ Ν. Σωτηρόπουλος ἔλαβε ψήφους 681 καὶ ἄλλοι ὀλιγωτέρας. Ἕνεκα τούτου ὁ Νομάρχης Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας σύμφωνα μὲ τὸ ἄρθρον. . . τοῦ περὶ ἐκλογῆς τῶν βουλευτῶν νόμου διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 10,127 προγράμματός του διέταξε τὴν ἐπανάληψιν τῆς ψηφοφορίας ἐπὶ διπλασίου ἀριθμοῦ τῶν ζητουμένων βουλευτῶν, καὶ ἐπὶ τῶν λαβόντων σχετικῶς τὰς πλειοτέρας ψήφους, ἤτοι τῶν ΚΚ. Ν. Μακρῆ, Π. Τσιμπουράκη, Ἐπαμιν. Δεληγεώργη καὶ Γ. Γουλιμῆ·

Ὅτι ἡ ἐπαναληπτικὴ αὕτη ψηφοφορία, ἀρξαμένη καθ' ὅλους τοὺς δήμους τὴν 26 Ὀκτωβρίου, διήρκεσε μέχρι τῆς 2 Νοεμβρίου ε. ε. ἤτοι ἐπὶ 8 ὁλοκλήρους ἡμέρας.

Ὅτι εἰς μὲν τὸν δῆμον Μεσολογγίου, ὡς ἐμφαίνουσι τὰ πρακτικὰ τῆς ψηφοφορίας, ἐψηφοφόρησαν.....811
εἰς δὲ τὸν δῆμον Μακρυνείας.....775
εἰς τὸν δῆμον Αἰτωλικοῦ.....711
καὶ εἰς τὸ δῆμον Ὠλενείας.....408

ἤτοι, τὸ ὅλον ψῆφοι 2705.

Κατὰ δὲ τὰ πρακτικὰ τῆς διαλογῆς, ἐξήχθησαν καὶ κατελογίσθησαν ψηφοδέλτια εἰς μὲν τὸν δῆμον Μεσολογγίου....810, ἑνὸς ἀκυρωθέντος ὡς περιέχοντος ὀνόματα ἐκ τῶν μὴ ψηφοφορητέων, καὶ τεσσάρων ἑτέρων ἐξαφανισθέντων.

Ἐκ δὲ τῆς κάλπης τοῦ δήμου Αἰτωλικοῦ ἑπτακόσια δέκα ψηφοδέλτια ἐξήχθησαν, ἀλλ' ὅμως, ἐπειδὴ τὰ διακόσια τριάκοντα ὀκτὼ ἕφερον ὀνόματα ἐκ τῶν μὴ ψηφοφορητέων, ἐθεωρήθησαν ὡς μὴ δοθέντα, κατελογίσθησαν δὲ μόνον ψηφοδέλτια.....472

Ἐκ τῆς κάλπης τοῦ δήμου Μακρυνείας ἐξήχθησαν ψηφοδέλτια.....749
καὶ προσέτι ἕτερα 45, ἅτινα ὅμως ὡς ἀμφισβητουμένης τῆς μονογραφῆς τοῦ προέδρου δὲν κατελογίσθησαν. Τέλος ἐκ τῆς κάλπης τοῦ δήμου Ὠλενείας ἐξήχθησαν καὶ κατελογίσθησαν ψηφοδέλτια 408, ἰσάριθμα τῶν ψηφορρηπάντων.

Κατὰ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο τῆς διαλογῆς ὁ ὁλικὸς ἀριθμὸς τῶν ἐγκύρων, μὴ ἀμφισβητουμένων καὶ καταλογισθέντων ψηφοδελτίων ἀναβαίνει εἰς.....2420.

Ἐξ αὐτῶν ἔλαβον ψήφους·
Ὁ Ἐπαμ. Δεληγεώργης.....1269
Ὁ Π. Τσιμπουράκης.....1233
Ὁ Ν. Μακρῆς.....1189
Ὁ Γ. Γουλιμῆς.....1125
καὶ ἄλλοι ὀλιγωτέρας.

Κατὰ τῆς ἐκλογῆς ταύτης προτείνονται αἱ ἑξῆς ἐνστάσεις·

α) Ὅτι ὁ Ν. Μακρῆς, καθὸ διατελῶν διοικητὴς τοῦ μεταβατικοῦ εἰς τὴν ἐπαρχίαν Μεσολογγίου, δὲν ἠδύνατο νὰ ἐκλεχθῇ ὡς βουλευτὴς, ἐπομένως κακῶς ἐθεωρήθη ὑπὸ τοῦ Νομάρχου ὡς εἷς τῶν σχετικῶν πλειονοψηφησάντων καὶ ἐτέθη μεταξὺ τῶν ψηφοφορητέων κατὰ τὴν ἐπανάληψιν τῆς ἐκλογῆς·

β) Ὅτι τὰ ἐκ τῆς κάλπης τοῦ δήμου Μακρυνείας ἐξαχθέντα 45 ψηφοδέλτια πρέπει νὰ καταλογισθῶσιν ὑπὲρ τῶν Ἐπ. Δεληγεώργη καὶ Μακρῆ, διότι ταῦτα, γυναῖκαν φέροντα μονογραφὴν τοῦ προέδρου, περιέχουσι τὰ ὀνόματα αὐτῶν·

γ) Ὅτι εἰς τὸν ἴδιον δῆμον Μακρυνείας ἐψηφορόρησαν 21, οἵτινες ἐψηφοφόρησαν καὶ εἰς τὸν δῆμον Αἰτωλικοῦ.

Ὡς πρὸς τὴν πρώτην ἔνστασιν τὸ τμῆμα παρατηρεῖ, ὅτι, κατὰ τὴν εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς Συνελεύσεως ἐπίσημον ἑρμηνείαν τοῦ ἄρθρου 28 τοῦ περὶ ἐκλογῆς τῶν βουλευτῶν νόμου, μόνον

οἱ μοίραρχοι, ὑπομοίραρχοι, καὶ οἱ ἀρχηγοὶ καὶ διοικηταὶ στρατιωτικῶν Σωμάτων δὲν δύνανται νὰ ἐκλεχθῶσι βουλευταὶ ἐκ τῆς ἐπαρχίας εἰς ἣν ἐξασκοῦσι τὰ καθήκοντά των· καθόσον οὗτοι ἔχουσιν ἄμεσον ἐπὶ τοῦ λαοῦ σχέσιν καὶ δύνανται νὰ ἐπηρεάσωσι αὐτὸν διὰ τῆς ἐνεργητικῆς θέσεώς των· ὅτι ὅμως ὁ Ν. Μακρῆς μὴ ὢν ἐκ τῶν τοιούτων, ἀλλ' ἐκτάκτως ἐκπληρῶν χρέη διοικητοῦ τοῦ μεταβατικοῦ, ὅπερ δὲν εἶναι σῶμα αὐθύπαρκτον, ἀλλ' ἀπόσπασμα τῆς ὑπὸ τὴν διοίκησιν τῆς χωροφυλακῆς τεθειμένης δημοσίας δυνάμεως, καὶ κατὰ τὰς ἀνάγκας τῆς δημοσίου ἀσφαλείας συγκροτούμενον, οὔτε ὡς διοικητὴς στρατιωτ. Σώματος δύναται νὰ θεωρηθῇ, οὔτε ὡς δυνάμενος νὰ ἐξασκῇ ἐπιρροὴν εἰς τὴν ἐπαρχίαν, ὡς ἐκ τῆς στρατιωτ. ταύτης θέσεώς του. Ἑπομένως ὀρθῶς ὁ Νομάρχης ἐθεώρησεν αὐτὸν ὡς σχετικῶς πλειοψηφήσαντα καὶ νομίμως συμπεριελήφθη μεταξὺ τῶν ἐκλεξίμων.

Ὡς πρὸς τὴν δ'. καὶ γ'. ἔνστασιν·

Ἐπειδὴ, διὰ νὰ κρίνῃ τὸ τμῆμα ἂν τὰ 45 ψηφοδέλτια, τὰ εὑρεθέντα εἰς τὴν κάλπην τοῦ δήμου Μακρυνείας καὶ μὴ καταλογισθέντα ὡς ἀμφισβητουμένης τῆς γνησιότητος τῆς μονογραφῆς τοῦ προέδρου, εἶναι γνήσια καὶ καταλογιστέα ἢ ὄχι, ἔχει ἀνάγκην νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν καὶ παραβάλῃ τὰ ψηφοδέλτια ταῦτα, ἐν τούτοις τὰ ψηφοδέλτια ταῦτα δὲν ὑπεβλήθησαν εἰς τὴν Βουλὴν μετὰ τῶν πρακτικῶν καὶ πρέπει νὰ ζητηθῇ ἡ προσαγωγή των.

Ἐπειδὴ ὅμως, εἴτε καταλογισθῶσιν εἴτε μὴ τὰ ψηφοδέλτια ταῦτα, τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς δὲν ἐπηρεάζεται ὡς πρὸς τὸν Ἐπαμινώνδαν Δεληγιώργην· ὡς ἐπίσης δὲν ἀλλοιοῦται ἂν ἀφαιρεθῶσιν ἢ ὄχι τ' ἀμφισβητούμενα ψηφοδέλτια 21 ἐκ τῆς κάλπης τοῦ δήμου Μακρυνείας· ὅσον ὅμως ἀφορᾷ τὸν δεύτερον Π. Τσιμπουράκην, τὸ τμῆμα δὲν δύναται ν' ἀποφανθῇ περὶ τῆς παραδοχῆς του ὡς βουλευτοῦ, πρὶν ἡ λύσῃ τὸ περὶ τῶν ἀμφισβητουμένων ψηφοδελτίων ζήτημα, καθόσον ὡς πρὸς τὴν ἐκλογὴν αὐτοῦ ἡ περὶ τῶν ψηφοδελτίων τούτων κρίσις τοῦ τμήματος δύναται νὰ ἔχῃ ἐπιρροὴν μεταβάλλουσαν τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς·

Διὰ ταῦτα τὸ τμῆμα προτείνει εἰς τὴν Βουλὴν νὰ κηρυχθῇ ἔγκυρος ἡ ἐκλογὴ τῆς ἐπαρχίας Μεσολογγίου ὡς πρὸς τὸν Ἐπαμ. Δεληγεώργην, καὶ ν' ἀναγνωρισθῇ οὗτος νόμιμος βουλευτὴς, ὡς ἔχων τὰ παρὰ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα·

Ν' ἀναβληθῇ δὲ ἡ ἀπόφασις περὶ τοῦ κύρους ἢ μὲ τῆς ἐκλογῆς ὡς πρὸς τὸν Π. Τσιμπουράκην μέχρις οὗ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν τὰ 45 ψηφοδέλτια καὶ ἐξακριβωθῇ ἂν ἡ ἐπ' αὐτῶν μονογραφὴ τοῦ προέδρου εἶναι γνησία ἢ μὴ, ὅτε θέλει λυθῇ καὶ τὸ περὶ 21 ψηφοδελτίων ζήτημα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 9βρίου 1859.

Ὁ Πρόεδρος Μ. Σολωμός,

Τὰ μέλη τοῦ τμήματος

Κ. Κωστάκης,	Ι. Βλάσσης,
Α. Βιλαέτης,	Α. Πετιμεζᾶς,
Δ. Γ. Φιλάρετος,	Α. Παπαδημητριάδης,
Α. Παταβανασίου,	Λ. Ἀρμάος.

Ὁ εἰσηγητὴς Κ. Κυπριάδης. »

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Τὸ Γ'. τῆς Βουλῆς τμῆμα συνελθὸν εἰς συνεδρίασιν ἐπερώτισεν ἓν τῶν μελῶν αὐτοῦ ἵνα προεισηγητικῶς ἐπιφέρῃ γνώμην ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Μεσολογγίου, ἀφοῦ προηγουμένως μελετήσῃ τὰ διάφορα σχετικὰ αὐτῆς ἔγγραφα. Μετὰ τὴν ὑποβολὴν τῆς προεισηγητικῆς γνώμης, τὸ τμῆμα ἠθέλησε νὰ προβῇ εἰς τὴν ὁριστικὴν γνωμοδότησίν του, καὶ δι' ἐκθέσεώς του σχεδὸν ὁμοψήφου προέτεινε τὸ νὰ κηρύξῃ ἔγκυρον τὴν ἐκλογὴν καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸν λαβόντα ἀπόλυτον πλειοψηφίαν κατὰ πρῶτον λόγον Κ. Ἐπαμ. Δεληγεώργην, καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸν ἕτερον ἐπίσης πλειοψηφοῦντα ἀπόλυτως Κ. Π. Τσιμπουράκην, ἐγνωμοδότησεν ἵνα προσαχθῶσι 45 ψηφοδέλτια, ἅτινα ἐκ μέρους τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν καὶ αὐτοῦ τοῦ Νομάρχου ἐθεωρήθησαν ὡς ἄκυρα καὶ δὲν κατελογίσθησαν ἐπ' ὀνόματι τοῦ Κ. Δεληγεώργη καὶ Ν. Μακρῆ ὡς ἀμονόγραφα ἢ μὴ φέροντα διακεκριμένην τὴν μονογραφὴν τοῦ προέδρου.

Κατὰ τῆς γνωμοδοτήσεως τοῦ τμήματος εὑρεθὴν δυστυχῶς ἀναγκασμένος ὅπως διχογνωμήσω καὶ μονοψηφήσω καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν δευτέραν γνώμην τοῦ νὰ προσαχθῶσι τὰ 45 ψηφοδέλτια. Πρὶν δ' ἢ προβῶ εἰς τὴν ὑποστήριξιν τῆς ἰδέας καὶ γνώμης μου ταύτης, θεωρῶ ἀναγκαῖον νὰ προτάξω καὶ ἐγὼ τὴν γνώμην μου ὡς πρὸς τὴν πρώτην τοῦ τμήματος γνωμοδότησιν ὅτι θεωρῶ τὴν ἐκλογὴν τοῦ Κ. Δεληγεώργη ὡς φέρουσαν πᾶν κῦρος, καὶ τοῦτον ἔχοντα ἱκανὴν ἀπόλυτον πλειο-

ψηφίαν καὶ φέροντα ἅπαντα τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου ὁριζόμενα προσόντα τοῦ βουλευτοῦ.

Καθόσον δ' ἀφορᾷ τὴν ἄλλην γνώμην τοῦ νὰ προσαχθῶσι τὰ 45 ψηφοδέλτια τὰ διαφιλονεικούμενα, εἰμὶ ἐναντίος, διότι σύμφωνα μὲ τὰ πρακτικὰ τῆς διαλογῆς καὶ τοῦ πρωτοκόλλου τῶν ἐνστάσεων καταφαίνεται ἀριθμῶς ἐκ τῆς γνωμοδοτήσεως τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν ὅτι τὰ ψηφοδέλτια ταῦτα οὐδὲν σημεῖον μονογραφῆς τοῦ οἰκείου προέδρου φέρουσι καὶ εἶναι, σύμφωνα μὲ τὸ δίκαιον καὶ τὸν νόμον, ἄκυρα καὶ εἰς οὐδένα καταλογιστέα. Πᾶσα προσαγωγὴ τῶν ψηφοδελτίων τούτων καθίσταται περιττὴ, διότι ἐνταῦθα δὲν φιλονικεῖται ἡ μονογραφὴ τοῦ μονογραφήσαντος προέδρου, ἀλλὰ ῥητῶς τὰ ψηφοδέλτια ταῦτα εἶναι ἀμονόγραφα, καὶ ὁ Κ. Π. Τσιμπουράκης εἶναι ὁ ἀπολύτως κατὰ δεύτερον λόγον πλειοψηφῶν μετὰ τὸν Κ. Δεληγιώργην. Τούτου ἕνεκα φρονῶ ὅτι εἶναι πολὺ ἄδικον νὰ χωρισθῇ εἰς δύο ἐκλογὴ νόμιμος, καθ' ὅσον οὐδεὶς ἰσχυρὸς λόγος παρίσταται. Γνωμοδοτῶ ἑπομένως ὅπως κηρυχθῶσι νόμιμοι βουλευταὶ Μεσολογγίου οἱ ΚΚ. Ἐπαμ. Δεληγεώργης καὶ Π. Τσιμπουράκης, ἀπολύτως πλειοψηφοῦντες καὶ ἔχοντες ἅπαντα τὰ παρὰ τοῦ νόμου ὁριζόμενα προσόντα.

Ἐν Ἀθήναις,
Τῇ 28 Νοεμβρίου 1859.

Ἡ μειοψηφία
Κ. Μ. Θεοδώρου.»

Προκειμένου δὲ νὰ ἐρωτηθῇ ἡ Βουλὴ ἐὰν παραδέχηται τὸ ἔγκυρον τῆς ἐκλογῆς καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸν ἕτερον βουλευτὴν Μεσολογγίου Ἐπαμ. Δεληγιώργην, καθ' οὗ οὐδεμία ὑπάρχει ἔνστασις, ἀμφότεραι δὲ αἱ ἐκθέσεις εἰσὶ σύμφωνοι ὡς πρὸς τὴν παραδοχὴν αὐτοῦ· ἐζήτησέ τις τὴν τύπωσιν τῆς ἐκθέσεως καὶ τὴν ἀναβολὴν τῆς ἀποφάσεως τοῦ Σώματος ἐπὶ τῆς ἐν γένει ἐκλογῆς, καθ' ὅσον χθὲς μόλις ἀνεκαλύφθησαν δύο ἐπίσημα ἔγγραφα, τὰ ὁποῖα ἀφοροῦν τὸ κῦρος ὁλοκλήρου τῆς ἐκλογῆς καὶ τὰ ὁποῖα ὀφείλει ἡ Βουλὴ νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν πρὶν ἢ ἀποφασίσῃ περὶ τοῦ ἐγκύρου ἢ μὴ τῆς ἐκλογῆς. Τὰ ἔγγραφα δὲ ταῦτα εἰσὶ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τοῦ 3ου στρατιωτικοῦ συντάγματος, ἐκ τοῦ ὁποίου ἀμφιβάλλεται τὸ ἐκλέξιμον ἑνὸς τῶν ψηφοφορηθέντων, τοῦ Κ. Μακρῆ.

Ἀντεῖπεν ἕτερος, ὅτι τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος ἔγγραφα συνίστανται εἰς μίαν ἀλληλογραφίαν μεταξὺ τοῦ Νομάρχου ἐρωτῶντος, καὶ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν ἀποκρινομένου, περὶ τοῦ

ἂν ὁ Μακρῆς διατελῶν πρὸ μικροῦ ἀρχηγὸς τοῦ μεταβατικοῦ κατὰ τὴν ἐπαρχίαν Μεσολογγίου, εἶχεν ἢ οὔ τὴν νομικὴν ἱκανότητα τοῦ ἐκλεξίμου. Νομίζει ὅμως ὅτι ἡ Βουλὴ οὐδόλως ὀφείλει νὰ συμβουλευθῇ τὰ ἔγγραφα ταῦτα, καθ' ὅσον αὐτὴ ἀπ' εὐθείας δύναται νὰ λύσῃ τὴν ἀμφιβολίαν ταύτην.

Παρετήρησεν ἕτερος, ὅτι ἡ ἔκθεσις τοῦ τμήματος εἶναι διμερὴς, περιέχουσα δύο διακεκριμένας γνώμας, ἐξ ὧν ἡ μὲν παραδέχεται τόν τε Ἐπαμ. Δεληγεώργην καὶ τὸν Π. Τσιμπουράκην ὡς νομίμους βουλευτὰς Μεσολογγίου, κατὰ δὲ τὴν ἑτέραν, ὁ μὲν Δεληγεώργης θεωρεῖται νόμιμος βουλευτὴς Μεσολογγίου, διὰ δὲ τὸν Τσιμπουράκην προτείνεται ν' ἀναβάλῃ ἡ Βουλὴ τὴν ἀπόφασίν της μεχρισοῦ πρασαχθῶσι τεσσαράκοντα πέντε ψηφοδέλτια, τὰ ὁποῖα δὲν περιελήφθησαν εἰς τὴν διαλογὴν, ὡς μὴ φέροντα τὴν μονογραφὴν τοῦ προέδρου τῆς ἐφορ. ἐπιτροπῆς, ἢ φέροντα μίαν ὑπογραφὴν μὴ διακρινομένην, καὶ οὕτω πεισθῇ ἡ Βουλὴ δι' αὐτοψίας περὶ τούτου. Ἀλλὰ νομίζει ὅτι ἡ προσαγωγὴ τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος ψηφοδελτίων ἀποβαίνει ὅλως περιττὴ, διότι κατὰ τὴν ἔκθεσιν τῆς μειοψηφίας ἀληθῶς τὰ ψηφοδέλτια ταῦτα ἢ οὐδεμίαν ἕτερον ὑπογραφὴν ἢ ἕτερον τοιαύτην ἀλλὰ μὴ διακρινομένην, καὶ ἑπομένως κατά τινα ἐγκύκλιον τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, τὰ ψηφοδέλτια ταῦτα ἔπρεπε ν' ἀφαιρεθῶσι κατὰ τὴν ἐκλογὴν ὅπως καὶ ἐγένετο. Νομίζει ἑπομένως ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν πρέπει νὰ διαιρέσῃ τὴν ἐκλογὴν, ἀλλὰ νὰ διατάξῃ τὴν τύπωσιν τῶν ἐκθέσεων καὶ τὴν προσαγωγὴν τῶν πρακτικῶν τῆς ἐκλογῆς, καὶ οὕτω νὰ προβῇ εἰς μίαν ὁριστικὴν ἐπὶ τοῦ ὅλου τῆς ἐκλογῆς ἀπόφασιν.

Εἰπόντος δὲ τοῦ προέδρου, ὅτι ἀφ' οὗ ἀμφότεραι αἱ ἐκθέσεις οὐδεμίαν περιέχουσι κατὰ τοῦ Δεληγεώργη ἔνστασιν, ἡ Βουλὴ δύναται ν' ἀποφανθῇ μὲν ὡς πρὸς τὴν παραδοχὴν αὐτοῦ, νὰ διατάξῃ δὲ τὴν τύπωσιν τῆς ἐκθέσεως ὡς πρὸς τὸν ἕτερον· ἐξέθηκέ τις, ὅτι ἂν καὶ ἄπειρον ἔχει ὑπόληψιν ὑπὲρ τοῦ Κ. Δεληγεώργη καὶ ἐπιθυμεῖ νὰ ἴδῃ αὐτὸν ἐντὸς τῶν κόλπων τῆς Βουλῆς· ἂν καὶ εἶναι πεπεισμένος ὅτι καὶ ἂν δὲν ἐψηφοφορεῖτο ὁ Κ. Μακρῆς, τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ψηφοφορίας ἤθελεν εἶσθαι τὸ αὐτὸ διὰ τὸν Κ. Δεληγεώργην, ἐπειδὴ ὅμως ἐνδέχεται εἰς ἄλλην περίστασιν ἡ ψηφοφορία ἑνὸς προσώπου, καὶ τοι μὴ ἔχοντος τὴν ἱκανότητα τοῦ ἐκλεξίμου, νὰ ἔχῃ ἐπιρροὴν ὡς πρὸς τὸ ἀποτέλεσμα, διὰ νὰ μὴ ἔχωμεν ἓν προηγούμενον δυνάμενον νὰ ἔχῃ συνέπειας ὀλεθρίας, νομίζει ὅτι ἡ Βουλὴ πρὶν ἢ

προβῇ εἰς μίαν ἀπόφασιν περὶ τοῦ κύρους τῆς ἐκλογῆς ὡς πρὸς τὸν Δεληγεώργην, ὀφείλει πρῶτον νὰ λύσῃ τὸ ζήτημα περὶ τῆς νομικῆς ἱκανότητος τοῦ Μακρῆ, διότι, ἂν ἀποδειχθῇ ὅτι ὁ Μακρῆς δὲν ἠδύνατο νὰ ἐκτεθῇ εἰς τὸν βουλευτικὸν ἀγῶνα, τότε ἤθελεν εἶσθαι ὡς ἐπιλαχὼν ὁ Σωτηρόπουλος, καὶ τίς τότε δύναται νὰ τὸν βεβαιώσῃ ὅτι τὸ ἀποτέλεσμα δὲν ἤθελεν εἶσθαι διάφορον τοῦ σημερινοῦ; Τὸ κατ' αὐτὸν καὶ καθ' ἃς ἔχει πληροφορίας, ὁ Κ. Δεληγεώργης ἤθελε καὶ τότε πλειοψηφήσει, ἀλλ' ἐπαναλαμβάνει νὰ εἰπῇ ὅτι ἡ ἀγόρευσίς του δὲν ἀφορᾷ τὸν Κ. Δεληγεώργην ὑπὲρ τῆς παραδοχῆς τοῦ ὁποίου ἀπὸ τοῦδε δίδει τὴν ψῆφόν του, ἀλλὰ θέλει μόνον νὰ μὴ καθιερώσῃ ἡ Βουλὴ ἓν προηγούμενον τὸ ὁποῖον εἰς ἄλλην περίστασιν δύναται νὰ ἔχῃ συνεπείας.

Ἀντεῖπεν ἕτερος, ὅτι ὁ προαγορεύσας ἔθεσεν ὡς ζήτημα τὴν ἱκανότητα τοῦ Μακρῆ, συνεπάγουσαν καὶ τὴν ἱκανότητα τοῦ Δεληγεώργη. Εἰς τοῦτο λοιπὸν τὸ ζήτημα περιορίζων καὶ αὐτὸς τὸν λόγον του παρατηρεῖ, ὅτι καὶ ἂν ὑποθέσωμεν ὅτι ὁ Μακρῆς δὲν ἔχει τὴν ἱκανότητα, ὡς ὑπαγόμενος εἰς τὴν κατηγορίαν στρατιωτικοῦ διοικητοῦ Σώματος, ποίαν τοῦτο δύναται νὰ ἔχῃ ἐπιρροὴν ὡς πρὸς τὸν Κ. Δεληγεώργην; Ὁ νόμος λέγει ὅτι ἐὰν κατὰ τὴν ἐνέργειαν μιᾶς βουλευτικῆς ἐκλογῆς εἷς ἢ πλειότεροι δὲν τύχουν τῆς ἀπολύτου πλειοψηφίας, ἡ ἐκλογὴ ἐπαναλαμβάνεται μεταξὺ διπλασίου ἀριθμοῦ, οὐδέποτε δὲ ὁ νόμος ἐνόησεν, ὅτι ἐν περιπτώσει καθ' ἣν εἷς τῶν ψηφοφορουμένων δὲν ἔχει τὴν ἱκανότητα, τὸ ἀποτέλεσμα ἀλλοιοῦται καὶ ὡς πρὸς τοὺς λοιπούς. Ἐπὶ δὲ τοῦ προκειμένου, ἐπειδὴ πάρεστι καὶ ὁ ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν, ἐρωτᾷ αὐτόν, τί ἡ στρατιωτικὴ διάλεκτος ἐννοεῖ στρατιωτικὸν σῶμα, καὶ ἂν θεωρῆται ὡς σῶμα ἓν ἀπόσπασμα ἐκ δέκα ἢ εἴκοσιν ἀνδρῶν συγκροτούμενον.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργὸς, ὅτι σῶμα στρατιωτικὸν θεωρεῖται ἀπολύτως καὶ τὸ μικρὸν καὶ τὸ μέγα, χωρὶς νὰ λαμβάνηται ὑπ' ὄψιν ὁ ἀριθμὸς τῶν συγκροτούντων αὐτὸ στρατιωτῶν. Ἀλλ' ἐπὶ τοῦ προκειμένου νομίζει ὅτι ὀφείλομεν νὰ ἐξετάσωμεν τί ἤθελε νὰ ἐννοήσῃ ὁ νόμος διὰ τῆς λέξεως « σῶμα » καὶ νομίζει ὅτι ὁ διοικητὴς ἑνὸς μικροῦ ἀποσπάσματος, μὴ ἐνεργῶν ἀνεξαρτήτως ἀλλὰ διατελῶν ὑπὸ τὰς διαταγὰς ἄλλου, δὲν πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὡς διοικητὴς Σώματος, ὁ δὲ Μακρῆς ἦτον διοικητὴς μεταβατικοῦ σώματος, καὶ οἱ ἀξιωματικοὶ τῶν μεταβατικῶν διατελοῦσιν ὑπὸ

τὰς διαταγὰς τῆς χωροφυλακῆς. Ὀφείλει ὅμως νὰ παρατηρήσῃ ὅτι ἡ τάξις αὕτη μετεβλήθη ἀκολούθως ὡς πρὸς τοὺς ἀξιωματικοὺς τῶν μεταβατικῶν τῆς δυτικῆς Στερεᾶς, ἡ τῶν ὁποίων ὑπηρεσία ἀπεχωρίσθη ἐντελῶς ἀπὸ τὴν τῆς χωροφυλακῆς ἕνεκα ἐπαγειλημμένων συγχρούσεων περὶ ἀρμοδιότητος, λαβουσῶν χώραν μεταξὺ χωροφυλακῆς καὶ μεταβατικῶν τοῦ μέρους ἐκείνου. Οὕτω λοιπὸν ὁ Μακρῆς, ἂν καὶ διατελῶν ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῆς Μοιραρχίας, ἐνήργει ὅμως τὴν ὑπηρεσίαν του ἀνεξαρτήτως, καὶ ἐπομένως ὡς ἐκ τῆς θέσεώς του ἠδύνατο νὰ ἐπηρεάσῃ τὴν γνώμην τῶν συμπολιτῶν του ἂν καὶ, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸν Μακρῆν, εἶναι θετικῶς πληροφορημένος ὅτι οὐδεμιαν πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν ἔκαμε χρῆσιν τῆς ἐξουσίας του. Πρὸς ἐπικύρωσιν δὲ τῆς ἰδέας του ὅτι ὁ ἀρχηγὸς τοῦ μεταβατικοῦ δύναται νὰ ἐπηρεάσῃ τὰς πεποιθήσεις τῶν πολιτῶν, ἐπικαλεῖται τὴν μαρτυρίαν αὐτοῦ τοῦ ἰδίου Δεληγεώργη, ὅστις, ἅμα ἤκουσεν ὅτι εἰς τὴν ἐπαρχίαν Μεσολογγίου διωρίσθη ἀρχηγὸς τοῦ μεταβατικοῦ Σώματος εἷς συγγενὴς ἑνὸς τῶν ἀντιπάλων του, ἐζήτησεν ἀμέσως τὴν ἀπομάκρυνσίν του, τὸ δὲ ὑπουργεῖον συνεπὲς εἰς τὸ πρόγραμμά του, ἔφρόντισεν ἀμέσως νὰ διασκεδάσῃ τοὺς φόβους τοῦ Κ. Δεληγεώργη διὰ τῆς ἀπομακρύνσεως τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος διοικητοῦ.

Ἀπήντησεν ὁ ἕτερος τῶν βουλευτῶν Μεσολογγίου, ὅτι οἱ φόβοι του προῆλθον ἐκ τοῦ διορισμοῦ τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος διοικητοῦ καθ' ἣν ἐποχὴν ἐνηργεῖτο ἡ ἐκλογή, καὶ βεβαίως ἠδύνατο νὰ ἐπηρεάσῃ ἐκ τῆς θέσεώς του τοὺς πολίτας, ἐνῷ ὁ Μακρῆς διατέλει τοιοῦτος πολὺ πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐκλογῶν. Δὲν δύναται δὲ ἡ νὰ εὐχαριστήσῃ τὴν κυβέρνησιν καὶ ὡς πολίτης, διότι ἅμα λαβοῦσα γνῶσιν τῶν παραπόνων του, ἐφρόντισε ν' ἀπομακρύνῃ τῆς ἐπαρχίας τὸν διορισθέντα. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν ἱκανότητα τοῦ Μακρῆ, ἂν καὶ δὲν εἶναι ἁρμόδιος νὰ ἐκφράσῃ τὴν γνώμην του, παρατηρεῖ μόνον, ὅτι ζητηθεὶς ὑπὸ τῆς χωροφυλακῆς ὡς ἐπικουρικὸς διετέλει ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ Μοιράρχου, μεταβαίνων ἀπὸ τόπου εἰς τόπον κατὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας. Εὐχαριστῶν δὲ ἕνα τῶν προαγορευσάντων δι' ὅσα ὑπὲρ αὐτοῦ ἐξέθεσεν, ἔρχεται ν' ἀντικρούσῃ τὴν γνώμην του, διὰ τῆς ὁποίας εἰζήτησε ν' ἀναθέσῃ τὴν τύχην αὐτοῦ ὑπὸ τὴν κηδεμονίαν τοῦ Κ. Μακρῆ, σχετίσας τὸ κῦρος τῆς ἐκλογῆς μὲ τὴν λύσιν τοῦ περὶ τῆς ἱκανότητος τοῦ Μακρῆ ζητήματος, διότι πιστεύει ὅτι οἱ νόμοι, πάντες μᾶς διέπουν, καὶ ἰδίως τὸ πολί-

τευμα ἡμῶν, οὐδέποτε ἠθέλησε νὰ καθιερώσῃ ἀρχὰς τοιαύτας, ὁποίας ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος προαγορεύσας καὶ οἱ φίλοι αὐτοῦ πρεσβεύουσιν. Οὐδεὶς βεβαίως δύναται νὰ ὑποθέσῃ ὅτι ὁ βουλευτικὸς νόμος ἐθεώρησεν ὅτι αἱ βουλευτικαὶ ἐκλογαὶ ἐνεργοῦνται ἁπλῶς παιδιᾶς χάριν. Εἰς τὴν ἐπαρχίαν Μεσολογγίου κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς πρώτης ἐκλογῆς οὐδεὶς τῶν ψηφοφορηθέντων ἔτυχε τῆς ἀπολύτου πλειονοψηφίας. Προσεκλήθη λοιπὸν κατὰ τὸν νόμον ἡ ἐπαρχία νὰ δείξῃ διὰ νέας ψηφοφορίας τίνας τῶν ἀνταγωνισθέντων προτιμᾷ, καὶ οὕτως ὁ ἀγὼν ἐπανελήφθη μεταξὺ διπλασίου ἀριθμοῦ ἐκ τῶν ἀνταγωνισθέντων, τῶν λαβόντων τὴν πλειονοψηφίαν. Ὁ Νομάρχης βεβαίως δὲν ἦτον ἁρμόδιος ν' ἀποφανθῇ ἐπὶ τῆς νομικῆς ἱκανότητος τῶν ἀνταγωνισθησομένων καὶ κατὰ συνέπειαν δὲν ἠδύνατο οὐδένα αὐτῶν ν' ἀποκλείσῃ λόγῳ ἀνικανότητος. Ἐὰν λοιπὸν παραδεχθῶμεν τὴν γνώμην τοῦ βουλευτοῦ Ἄργους, ἡ Βουλὴ σήμερον ἀνακαλύπτουσα τὴν ἀνικανότητα ἑνὸς τῶν ψηφοφορηθέντων, ὀφείλει νὰ κηρύξῃ ἄκυρον ὁλόκληρον τὴν ἐκλογὴν, ἐνῷ ἡ ἐπαρχία, κληθεῖσα νὰ καταδείξῃ τοὺς ἀληθεῖς βουλευτὰς της μεταξὺ τῶν πλειοψηφησάντων, ἐξήντλησεν ἤδη τὸ δικαίωμά της καὶ δὲν δύναται νὰ ἐπανέλθῃ πλέον εἰς ἐπανάληψιν τῆς ἐκλογῆς, ἀλλὰ πρέπει νὰ ἐνεργήσῃ ἐκλογὴν νέαν. Δικαίως λοιπὸν ἀπορεῖ πῶς ὁ βουλευτὴς Ἄργους κατήντησεν εἰς τοιαύτας ἀπαιτήσεις, ἐνῷ εἶχε πρόχειρον τὴν λύσιν τοῦ ζητήματος.

Προσέθηκεν ἕτερος, ὅτι ὁ προαγορεύσας κάλλιστα συνηγόρησεν ὑπὲρ τῆς ἐκλογῆς του καὶ διὰ τοῦτο δὲν σκοπεύει εἰμὴ δύω μόνον λέξεις νὰ προσθέσῃ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ζητήματος, χωρὶς διόλου νὰ ἐπέμβῃ εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ Κ. Τσιμπουράκη. Παρατηρεῖ λοιπὸν ὅτι ἡ γνώμη τοῦ βουλευτοῦ Ἄργους δὲν στηρίζεται εἰς τὸν νόμον. Ὁ ἐκλογικὸς νόμος ἐζήτησε τὴν ἀπόλυτον πλειοψηφίαν. Ἀλλ' ἐνδέχεται οἱ ψηφοφορούμενοι νὰ μὴ τύχωσι τῆς ἀπολύτου πλειοψηφίας. Τί ὤφειλεν ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει νὰ διατάξῃ; Ἀντὶ νὰ διατάξῃ τὴν ἐπανάληψιν τῆς ψηφοφορίας μεταξὺ ὅλων τῶν ἀγωνισθέντων, ἐπροτίμησε νὰ περιορίσῃ τὴν νέαν ψηφοφορίαν μεταξὺ διπλασίου ἀριθμοῦ. Εἰς τὴν ἐπαρχίαν λοιπὸν Μεσολογγίου κατὰ τὴν πρώτην ψηφοφορίαν ἠγωνίσθησαν πέντε ἄτομα, ἀλλ' ἐπαναληφθείσης τῆς ἐκλογῆς ὁ ἀριθμὸς τῶν ψηφοφορουμένων περιωρίσθη κατὰ τὸν νόμον εἰς τέσσαρας, τοὺς πλειοψηφήσαντας. Ὁ νομάρχης βεβαίως δὲν εἶχε δικαίωμα νὰ λάβῃ

ὑπ' ὄψιν ἔνστασιν τοσοῦτον σπουδαίαν, ὡς τὴν προκειμένην, ἀφορῶσαν τὴν ἱκανότητα ἑνὸς τῶν ψηφοφορουμένων, διότι οὕτως ἤθελεν ἐπεμβῆ εἰς ἔργα τῆς Βουλῆς. Ὁ νομάρχης δὲν ἠδύνατο νὰ θέσῃ ὑποψήφιον τὸν πέμπτον, καὶ ἂν εἷς ἐκ τῶν τεσσάρων οἰκειοθελῶς παρητεῖτο. Πρὸς ἐνίσχυσιν δὲ τῆς ἰδέας του φέρει τὸ ἑξῆς παράδειγμα. Συνέπεσεν ἄλλοτε ἐν Γαλλίᾳ κατὰ τὴν ἐνέργειαν μιᾶς ἐκλογῆς εἷς τῶν ψηφοφορουμένων νὰ στερηθῇ τῶν πολιτικῶν του δικαιωμάτων, καὶ μολαταῦτα ὁ Νομάρχης δὲν τὸν ἀπέκλεισε τῆς ἐκλογῆς, διότι δὲν ἠδύνατο. Δι' ὅλα ταῦτα καὶ διότι οὐδεμία κατὰ τοῦ Δεληγεώργη ὑπάρχει ἔνστασις, χωρὶς νὰ φέρῃ γνώμην ὡς πρὸς τὸν ἕτερον βουλευτὴν, προτείνει ν' ἀποφανθῇ ἀμέσως ἡ Βουλὴ ὡς πρὸς τὸ ἔγκυρον τῆς ἐκλογῆς καθ' ὅσον ἀφορᾷ μόνον τὸν Δεληγεώργην.

Ἐπανέλαβεν ὁ βουλευτὴς Ἄργους, ὅτι ὁ Δεληγεώργης δὲν ὀφείλει μὲν τὴν ἐπιτυχίαν του εἰς τὴν συνυποψηφιότητα τοῦ Μακρῆ, ἐνδέχεται ὅμως νὰ δοθῇ περίστασις, καθ' ἣν ἡ ὑποψηφιότης ἑνὸς μὴ ἔχοντος τὴν ἱκανότητα νὰ ἔχῃ ἐπιῤῥοὴν ἐπὶ τοῦ ἀποτελέσματος, καὶ διὰ τοῦτο θέλει ὥστε ἡ Βουλὴ νὰ εἴπῃ ὅτι παραδέχεται τὸν Δεληγεώργην ὡς νόμιμον βουλευτὴν ἀνεξαρτήτως τοῦ ζητήματος περὶ τῆς νομικῆς ἱκανότητος τοῦ Μακρῆ, διότι οὐδεὶς δύναται ν' ἀρνηθῇ ὅτι ἡ ψηφοφορία ἑνὸς εἰσαγγελέως καὶ ἑνὸς διοικητοῦ σώματος στρατιωτικοῦ δύναται νὰ ἐπηρεάσῃ τὸ ἀποτέλεσμα.

Ἐπὶ τούτοις ἡ Βουλὴ ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει τοῦ προέδρου παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸ ἔγκυρον τῆς ἐκλογῆς Μεσολογγίου ὡς πρὸς μόνον τὸν Δεληγεώργην, καὶ τὴν τύπωσιν τῆς ἐκθέσεως καὶ τὴν ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως ἐπὶ ταύτης ὡς πρὸς τὸν ἕτερον βουλευτὴν διὰ τὴν προσεχῆ δευτέραν.

Οὕτω δὲ κηρύξας ὁ πρόεδρος τὸ ἀποτέλεσμα καὶ ἀναγγείλας ὡς ἀντικείμενον τῆς προσεχοῦς συνεδριάσεως α') τὴν συζήτησιν ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Ἠλείας. β') ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Μεσολογγίου διὰ τὸν ἕτερον βουλευτὴν, καὶ τελευταῖον τὴν ἀνάγνωσιν τῶν ἑτοιμασθησομένων ἐκθέσεων, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 3 Μ. Μ.

Ὁ προσ. Πρόεδρος
ΕΜΜ. ΜΕΛΕΤΟΠΟΥΛΟΣ.

Οἱ προσ. Γραμματεῖς
Χ. Α. Χρηστόπουλος,

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ ΟΡΚΩΜΟΣΙΑΣ.

Σήμερον τὴν 21 Νοεμβρίου 1859 παρουσιασθεὶς ὁ βουλευτὴς

Ἀττικῆς Κ. Σταῦρος Βλάχος ὤμοσεν ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου τὸν ἀκόλουθον ὅρκον·

«Ὀμνύω εἰς τὸ ὄνομα τῆς ὁμουσίου καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὸν Βασιλέα τῆς Ἑλλάδος, ὑπακοὴν εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ εἰς τοὺς νόμους τοῦ Κράτους καὶ νὰ ἐκπληρώσω εὐσυνειδότως τὰ καθήκοντά μου.»

Συνετάχθη τὸ παρὸν πρωτόκολλον ὑπογραφὲν προσηκόντως.

Ὁ ὁρκισθεὶς
Σ. Βλάχος.

Ὁ ἱερεὺς
Ἰωάννης Κυριαζῆς.

Ὁ προσωρινὸς Πρόεδρος
ΕΜ. ΜΕΛΕΤΟΠΟΥΛΟΣ.

Οἱ προσωρινοὶ γραμματεῖς
Χ. Α. Χρηστόπουλος,
Π. Ῥεβελάκης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Θ'.

Τῆς 23 Νοεμβρίου 1859.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Παρελθόντες οἱ μήπω ὁρκισθέντες βουλευταὶ, ἔδωκαν τὸν ὑπὸ τοῦ 57 ἄρθρου τοῦ Συντάγματος ὁριζόμενον βουλευτικὸν ὅρκον κατὰ τὸ ἐν τέλει τῶν πρακτικῶν τῆς παρούσης προσαρτώμενον τῆς ὁρκωμοσίας πρωτόκολλον.

Ἀναγγελθέντος ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ συζήτησις τῶν ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Ἠλείας ἐκθέσεων τῆς ἐπιτροπῆς, πρώτη, κατὰ τὴν περὶ τούτου ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς, πρῶτον ἡ κατὰ σειρὰν ἀνάγνωσις ἐκθέσεων ἐπὶ τῶν περιλειπομένων βουλευτικῶν ἐκλογῶν. Ἀλλ' ἀναβληθείσης τῆς ἀναγνώσεως τῶν ἐπὶ τῶν ἐκλογῶν Μεγαλοπόλεως, Γυθείου καὶ Καρυστίας ἐκθέσεων ὡς μὴ ἑτοιμασθεισῶν ἔτι, προσελθόντες οἱ ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Παρνασίδος εἰσηγηταὶ τῆς τε πλειοψηφίας καὶ μειοψηφίας, ἀνέγνωσαν τὰς ἐπ' αὐτῶν ἐκθέσεις των, ἐχούσας οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν

«Τὸ Δ'. τμῆμα τῆς Βουλῆς ἐπεξεργασθὲν μετ' ἐπιστασίας τὰ πρακτικὰ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Παρνασίδος, φέρει ἐνώπιον τοῦ Σώματος τὴν γνώμην αὐτοῦ.

Ἡ ἐπαρχία σύγκειται ἐξ ἑπτὰ δήμων, ἤτοι τοῦ τῆς Ἀμφίσσης, Κρίσσης, Ἀντικύρας, Παρνασσίων, Κυτινίων, Δωριέων καὶ Γαλαξειδίου.

Ὁ δῆμος Ἀμφίσσης ἔχει ψηφοφόρους 978, ἐψηφοφόρησαν δὲ 783, ἐξ ὧν ἔλαβον οἱ μὲν ΚΚ. Ν. Πανουριὰς ψῆφ. 473, Εὐθ. Κεχαγιὰς 476, καὶ Κ. Βλάμης 451· οἱ δὲ Χρῆστος Γερογιάννης 327, Θεμ. Παπακώστας 308 καὶ Σπ. Κρεμέζης 301, μὴ καταλογισθέντων 5 ψηφοδελτίων ὡς εὑρεθέντων ἀμονογράφων.

Ὁ δῆμος Κρίσσης ἔχει ψηφοφόρους 542, ἐψηφοφόρησαν δὲ 375, ἐξ ὧν ἔλαβον οἱ μὲν Ν. Πανουριὰς 104, Εὐθ. Κεχαγιὰς 110 καὶ Κωνστ. Βλάμης 100· οἱ δὲ Χρῆστος Γερογιάννης 273, Θεμ. Παπακώστας 265 καὶ Σπ. Κρεμέζης 275, μὴ καταλογισθεισῶν δύω ψήφων ὑπὲρ τοῦ Κ. Εὐθ. Κεχαγιᾶ ὡς φερόντων τῶν δελτίων «Εὐστ. Κεχαγιᾶς.»

Ὁ δῆμος Ἀντικύρας ἔχει ψηφοφόρους 263, ἐψηφοφόρησαν δὲ 239, ἐξ ὧν ἔλαβον οἱ μὲν Ν Πανουριὰς 14, Εὐθ. Κεχαγιὰς 82 καὶ Κωνστ. Βλάμης 32· οἱ δὲ Χρῆστος Γερογιάννης 239, Θεμ. Παπακώστας 163 καὶ Σ. Κρεμέζης 157.

Ὁ δῆμος Παρνασσίων ἔχει ψηφοφόρους 352, ἐψηφοφόρησαν δὲ 253. ἐξ ὧν ἔλαβον οἱ μὲν Ν. Πανουριὰς 120, Εὐθ. Κεχαγιὰς 135 καὶ Κωνστ. Βλάμης 123· οἱ δὲ Χρῆστος Γερογιάννης 135, Θεμ. Παπακώστας 124 καὶ Σπ. Κρεμέζης 119.

Ὁ δῆμος Κυτινίων ἔχει ψηφοφόρους 778, ἐψηφοφόρησαν δὲ 593, ἐξ ὧν ἔλαβον οἱ μὲν Ν. Πανουριὰς 35, Εὐθ Κεχαγιὰς 41 καὶ Κωνστ. Βλάμης 31 οἱ δὲ Χρῆστος Γερογιάννης 566, Θεμ. Παπακώστας 565 καὶ Σπ. Κρεμέζης 556, εὑρεθέντων καὶ πέντε ψηφοδελτίων μονογραμμένων μὲν, πλεονασάντων δὲ σχετικῶς τῶν ὅσων ἐψηφοφόρησαν, ἅτινα ἡ πλειοψηφία τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν ἀφῆρεσεν ἀπὸ τοὺς μειονοψηφήσαντας εἰς τὸν δῆμον τοῦτον.

Ὁ δῆμος Δωριέων ἔχει ψηφοφόρους 1737, ἐψηφοφόρησαν δὲ 1048, ἐξ ὧν ἔλαβον οἱ μὲν Ν. Πανουριὰς 919, Εὐθ. Κεχαγιὰς 917 καὶ Κωνστ. Βλάμης 915 οἱ δὲ Χρῆστος Γερογιάννης 134, Θεμ. Παπακώστας 133 καὶ Σπ. Κρεμέζης 129, μὴ καταλογισθεισῶν καὶ 42 ψήφων ὑπὲρ τῶν πρώτων ὡς προερχομένων ἀπὸ ἰσάριθμα ψηφοδέλτια πλεονάσαντα, ἐξ ὧν τὰ 3 ἀμονόγραφα.

Ὁ δῆμος Γαλαξειδίου ἔχει ψηφοφόρους 1290, ἐψηφοφόρησαν δὲ 971, ἐξ ὧν ἔλαβον οἱ μὲν Ν. Πανουριὰς 970, Εὐθ. Κεχαγιὰς 970 καὶ Κωνστ. Βλάμης 970· οἱ δὲ Χρῆστος Γερογιάννης, Θεμ. Παπακώστας καὶ Σ. Κρεμέζης ἀνὰ μίαν, εὑρεθέντων προσέτι

25 ψηφοδελτίων φερόντων τὰ ὀνόματα τῶν πρώτων, διότι 11 ἐξ αὐτῶν προέρχονται ἀπὸ ἰσαρίθμους πολίτας, ψηφοφορήσαντας χωρὶς νὰ ὑπάρχωσιν ἐν τῷ καταλόγῳ ἐγγεγραμμένοι, συνεπείᾳ ἀποφάσεως τῆς εἰδικῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς, ἑνὸς ὡς ἀμονογραφήτου, καὶ τῶν ἐπιλοίπων 13 πλεοναζάντων.

Συγκεφαλαιουμένων τῶν ἀνωτέρω, ἐξάγεται ὅτι καθ' ὅλην τὴν ἐπαρχίαν ἐψηφοφόρησαν 4262 πολῖται, ἔλαβον δὲ οἱ μὲν

Νάκος Πανουριᾶς	ψήφους	2665
Εὐθύμιος Κεχαγιᾶς	»	2731
Κωνστ. Βλάμης	»	2622· οἱ δὲ
Χρῆστος Γερογιάννης	»	1675
Θεμ. Παπακώστας	»	1559 καὶ
Σπυρ. Κρεμέζης	»	1537.

Εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς ψηφοφορίας, καθ' ὅλην τὸ ὀκταήμερον διάστημα αὐτῆς, τῶν μὲν δήμων Λυτικύρας καὶ Κυτινίων δὲν φαίνεται οὐδεμία ἔνστασις κατακεχωρισμένη, τῶν δὲ Ἀμφίσσης, Κρίσσης καὶ Παρνασσίων ὑπάρχουσί τινες μικροῦ λόγου ἄξιαι, ἤτοι περὶ ταὐτότητος πέντε ψηφοφόρων καὶ περὶ ψηφοφορίας δύω πολιτῶν μὴ ἐγγεγραμμένων εἰς τὸν βουλευτικὸν κατάλογον, καὶ ἀντικρουόμεναι ὀρθῶς ὑπὸ τῶν ἀντιθέτων. Εἰς ἐκείνα δὲ τοῦ δήμου Δωριέων φαίνονται αἱ ἑξῆς· ἀ) Τὴν τρίτην ἡμέραν τῆς ψηφοφορίας μετὰ τὸ τέλος αὐτῆς ὁ Θεοδ. Παπαδόπουλος παρετήρησεν ὅτι ὁ κατάλογος, ἐπὶ τῇ βάσει οὗτινος ἐνεργεῖται ἡ ψηφορία, μὴ φέρων τὴν ὑπὸ τοῦ ἐπάρχου ἐπικύρωσιν, δὲν δύναται νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν, διότι δὲν ἔχει ἐπισημότητα· ὅτι εἷς πολίτης μὴ ἐγγεγραμμένος ἐν τῷ καταλόγῳ ἐψηφοφόρησεν, ὅτι τρεῖς ἐψηφοφόρησαν ἀνήλικες καὶ ὅτι ἑπτὰ ψηφοφόροι τῶν ἀνθυποψηφίων ἀπεκλείσθησαν τοῦ νὰ ψηφοφορήσωσιν. Ἡ δὲ ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ ἀντεῖπεν, ὅτι ἡ ψηφοφορία ἐνεργεῖται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ πρωτοτύπου βουλευτικοῦ καταλόγου, ὅστις εἶναι ἀπὸ τὸ 1844, ἤτοι ἀπὸ τῆς συστάσεώς του, καὶ φέρει τὰς ὑπογραφὰς τῶν κατὰ καιροὺς δημάρχων ἀπ' ἐκεῖνο τὸ ἔτος μέχρι τῆς ἀναθεωρήσεως τοῦ τρέχοντος ἔτους· ὅτι οἱ μὲν ψηφοφορήσαντες εἰσὶν ἐγγεγραμμένοι εἰς τὸν κατάλογον, οἱ δὲ ἀποκλεισθέντες δὲν εἶναι ἐγγεγραμμένοι ἐν τῷ καταλόγῳ, χωρὶς ἡ ἐπιτροπὴ νὰ γνωρίζῃ εἰς ποίαν μερίδα ἀνήκουσιν. β') Τὴν τετάρτην ἐγένετο ἡ παρατήρησις ὑπὸ τοῦ Ἀγγελῆ Δούκα, μέλους τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς, ὅτι ἡ κάλπη πρέπει νὰ φυλάσσηται

καὶ ὑπὸ τῆς ἀντεφορευτικῆς ἐπιτροπῆς· ὅτι ἀπεκλείσθησαν νὰ ψηφοφορήσωσι τρεῖς ψηφοφόροι ὡς δῆθεν ψηφοφορήσαντες τὴν προτεραίαν· προσέτι δὲ εἴκοσι καὶ εἷς ὡς μὴ ἐγγεγραμμένοι ἐν τῷ καταλόγῳ. Ἡ ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ ἀντεῖπεν, ὅτι ἡ κάλπη παραδίδεται ἐσφραγισμένη εἰς τὴν στρατιωτικὴν δύναμιν πρὸς φύλαξιν, καὶ ὅτι δὲν εἶναι ἀληθεῖς οἱ ἰσχυρισμοὶ περὶ τῶν ἀποκλεισθέντων ψηφοφόρων.

Μετὰ τὸ τέλος τῆς ψηφοφορίας τῆς πέμπτης ἡμέρας πάλιν τὸ ἴδιον μέλος τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς καὶ ἡ ἀντεφορευτικὴ ἐπιτροπὴ ἔφερον πάλιν τὴν ἔνστασιν περὶ προφυλάξεως τῆς κάλπης καὶ παρ' αὐτῶν· ὅτι ἀπεκλείσθησαν ἑπτὰ ψηφοφόροι καὶ εἷς κατὰ τὴν προλαβοῦσαν· ὅτι ἐψηφοφόρησαν δύω ἐξ ὧν ὁ εἷς ἑτεροδημότης καὶ ὁ ἕτερος ἀπολέσας τὰ πολιτικὰ δικαιώματα, καὶ ὅτι ἐψηφοφόρησαν ἐννέα ἀνήλικες. Ἡ δὲ ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ ἀντεῖπεν, ὅτι δύω ἐκ τῶν ἀποκλεισθέντων δὲν εἶναι ἐν τῷ καταλόγῳ ἐγγεγραμμένοι, οἱ δὲ λοιποὶ δὲν εἶναι ἀνήλικες, ὅτι ὁ ἀπολέσας τὰ πολιτικὰ δικαιώματα τ' ἀνέκτησε καὶ ὅτι οἱ ἐννέα ἀνήλικες εἶχον τὴν ὑπὸ τοῦ νόμου ἀπαιτουμένην ἡλικίαν.

Γ'.) Τὴν ἕκτην ἡμέραν ἐγένετο ἔνστασις ὑπὸ τῆς αὐτῆς ἐπιτροπῆς, ὅτι οἱ ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ σημειωθέντες ὡς ψηφοφορήσαντες τὴν ἡμέραν ἐκείνην εἶναι ὀλιγώτεροι ἀπὸ τοὺς πραγματικῶς ψηφοφορήσαντας· ὅτι ἐψηφοφόρησαν 25 ἀνήλικες μὴ ἐγγεγραμμένοι ἐν τῷ καταλόγῳ, καὶ ὅτι ὁ Σταμάτης Ἀθανασίου ἐψηφοφόρησε παρανόμως ὡς ἀπολέσας τὰ πολιτικὰ δικαιώματα. Συγχρόνως ἐζητήσατο ἡ ἀνωτέρω ἐπιτροπὴ νὰ παρευρίσκηται εἰς ἱερεῖς πρὸς πιστοποίησιν τῆς ταὐτότητος τῶν προσερχομένων νὰ ψηφοφορήσωσιν. Ἡ δ' ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ ἀντεῖπεν ὡς πρὸς τὸ πρῶτον, ὅτι οὐδεμίαν ὑπόστασιν ἔχει ἡ προτεινομένη μείωσις ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ τῆς ψηφοφορίας τοῦ ἀριθμοῦ τῶν πράγματι ψηφοφορησάντων, ὡς μὴ ἐκφράζουσα ὁριστικόν τι· ὡς πρὸς τὸ δεύτερον, ὅτι ἅπαντες εἶχον τὴν νόμιμον ἡλικίαν, καὶ εἶναι ἐν τῷ καταλόγῳ ἐγγεγραμμένοι· ὡς πρὸς δὲ τὸν ἱερέα, ὅτι τοῦτο εἶναι ἀδύνατον νὰ γένῃ, ἐπειδὴ ἡ πιστοποίησις τῆς ταὐτότητος τῶν ψηφοφόρων ἀνήκει εἰς τὴν ἐφορευτικὴν ἐπιτροπήν, καὶ ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ φέρωσι τοὺς ἱερεῖς ὅλων τῶν χωρίων πρὸς πιστοποίησιν τῆς ταὐτότητος.

Ε'.) Τὴν ἑβδόμην ἡμέραν μετὰ τὴν σφράγισιν τῆς κάλπης τ' αὐτὰ ἐνιστάμενα μέλη ἐξέθεσαν, ὅτι ἐψηφοφόρησαν πολῖται

φέροντες διπλᾶ ψηφοδέλτια μονογεγραμμένα ὑπὸ τοῦ προέδρου, καὶ τοιαῦτα εὑρέθησαν εἰς τὸν Λύγερην· πρὸς δὲ ἐψηφοφόρησαν 28 ἀνήλικες μὴ ἐγγεγραμμένοι ἐν τῷ καταλόγῳ, καὶ ὅτι ἀπεκλείσθησαν τέσσαρες ψηφοφόροι τῆς μ' ερίδος των. Τὰ τέσσαρα μέλη τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς διέψευσαν τὰς ἐνστάσεις ταύτας ὡς ἀβασίμους καὶ ἀορίστους.

ΣΓ'.) Τὴν ὀγδόην ἡμέραν οὐδεμία ἐγένετο ἔνστασις. Εἰς δὲ τὰ πρακτικὰ τοῦ δήμου Γαλαξειδίου φαίνονται αἱ ἑξῆς ἐνστάσεις καὶ ἀντιρρήσεις·

Α'.) Κατὰ τὴν πρώτην ἡμέραν τῆς ψηφοφορίας ἓν μέλος τῆς ἀντεφορευτικῆς ἐπιτροπῆς (διότι, ὡς εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς ἰδίας ἡμέρας, τὸ δεύτερον μέλος τῆς ἀντεφορευτικῆς ἐπιτροπῆς, ὁ Κ. Ἀρβανίτης, παρητήθη δι' ἰδιωτικῆς πράξεώς του, τὸ δὲ τρίτον, ὁ Εὐστ. Κουτσουλέρης, δὲν προσῆλθεν ὁλοτελῶς καὶ τοι ἐγκαίρως κληθεὶς, κατὰ τὸ ἐν τῷ φακέλλῳ τῶν πρακτικῶν τῆς ἐκλογῆς ἐπιδοτήριον) παρετήρησεν ὅτι ὁ ὑπολιμεναρχὴς Γαλαξειδίου Μεθενίτης καὶ ὁ Κ. Ἀναστασίου ἐψηφοφόρησαν μὴ ὄντες ἐγγεγραμμένοι ἐν τῷ βουλευτικῷ καταλόγῳ· ἡ δὲ ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ ἀπέκρουσε τὴν ἔνστασιν ταύτην, ὅτι ἡ ψηφοφορία τῶν δύω τούτων ἀτόμων συνάδει μὲ τὴν περὶ τούτου ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργείου, τουτέστι τοῦ νὰ ψηφοφορῶσιν οἱ ὑπαλληλοι εἰς τὸν τόπον τῆς διαμονῆς των.

Β'.) Τὴν τετάρτην ἡμέραν ἐγένετο ὑπὸ τοῦ ἰδίου μέλους τῆς ἀντεφορευτικῆς ἐπιτροπῆς ἡ ἔνστασις, ὅτι οἱ ψηφοφορήσαντες ὑπὸ τοὺς ἀριθμοὺς 769, 717, 726, 727, 728, 741, 754, 704, 730, 626 καὶ 637 δὲν ἦσαν ἐγγεγραμμένοι ἐν τῷ καταλόγῳ, καὶ ὅτι οἱ ψηφοφορήσαντες ὑπὸ τοὺς ἀριθ. 888 καὶ 889 ἦσαν ἀνήλικες· ἀλλ' ἡ ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ τὴν μὲν πρώτην ἔνστασιν ἀπεδέχθη ὡς μὴ εὑρεθέντων τῶν ὀνομάτων, τὴν δὲ δευτέραν περιλήπτικιότητος ἀπέρριψε· καὶ

Γ'.) Τὴν ἕκτην, ἑβδόμην καὶ ὀγδόην ἐγένοντο ὑφ' ἑνὸς μέλους τῆς ἀντεφορευτικῆς ἐπιτροπῆς ἐπουσιώδεις τινὲς ἐνστάσεις, ἐξ ὧν τὰς μὲν παρεδέχθη, τὰς δὲ ἀπέρριψεν ἡ ἐφορευτικὴ ἐπιτροπή.

Καὶ ταῦτα μὲν ὡς πρὸς τὴν ψηφοφορίαν. Κατὰ δὲ τὴν διαλογὴν ἐγένοντο καὶ αἱ ἑξῆς ἐνστάσεις καὶ ἀντιρρήσεις καταχωρισθεῖσαι εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς διαλογῆς·

Ἐπὶ τοῦ ἀποτελέσματος τοῦ δήμου Δωριέων ἡ πλειοψηφία τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς, ἐκ 18 μελῶν ἀπαρτιζομένη, ἰσχυρίσθη ὅτι δὲν πρέπει νὰ καταλογισθῶσιν ὑπὲρ τῶν Πανουριᾶ καὶ συναδέλφων του 405 ψηφοδέλτια, καθ' ἃ μὴ φέροντα τὴν γνησίαν ὑπογραφὴν τοῦ σχετικοῦ προέδρου, καὶ ὡς περιτετυλιγμένα εὑρεθέντα ἐντὸς τῆς κάλπης, ἀνὰ 2—3 μέχρι 8 κατὰ τὴν σημείωσιν τὴν ὑφ' ἑνὸς ἐκ τῶν μελῶν τῆς πλειοψηφίας διορισθέντος κρατηθεῖσαν, καὶ ὅτι ὁ ἐκλεκτικὸς κατάλογος, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁποίου ἐνηργήθη ἡ ἐκλογὴ τοῦ δήμου, περιλαμβάνων 1737, εἶναι εἰκονικὸς, διότι περιέχει ὀνόματα ἀνύπαρκτα. Ἡ δὲ μειοψηφία ἐκ 16 μελῶν ἀπαρτιζομένη, τὰ πλεῖστα τῶν ὁποίων εἶναι καὶ μέλη τῶν μεγαλειτέρων δήμων, ὡς τοῦ Γαλαξειδίου, Ἀμφίσσης καὶ Δωριέων ἀντιδιεχωρίσθη ὡς ἑξῆς· α) ὅτι ὁ μονογράψας τὰ ψηφοδέλτια τοῦ δήμου Δωριέων πρόεδρος Π. Δημητρίου ἐβεβαίου τὴν γνησιότητα τῆς ὑπογραφῆς του δι' ἰδικῆς πράξεώς του καταχωρισθείσης ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ τῆς διαλογῆς, ἀφοῦ προηγουμένως ἐξήτασε ταῦτα· β) ὅτι ὅλα τὰ μέλη τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν τοῦ δήμου Δωριέων, ἐξ ὧν τὸ ἓν ἀνῆκεν εἰς τοὺς ἐνισταμένους, καθὼς κἀκεῖνα τῆς ἀντεφορευτικῆς ἐπιτροπῆς αὐτῶν, βεβαιοῦσιν ἐν τῷ οἰκείῳ πρωτοκόλλῳ τῆς ψηφοφορίας, ὅτι καθ' ὅλον τὸ ὀκτάημερον διάστημα τῆς ἐκλογῆς ἐψηφοφόρησαν 1048 ψηφοφόροι ὀνομαστὶ σημειούμενοι ἐν αὐτῷ. Ἐπειδὴ δὲ εὑρέθησαν ἐν τῇ κάλπῃ ψηφοδέλτια, ὡς ἐρρέθη, 1090, ἅ ἐστιν ἐπλεόνασαν 42, ἕπεται ἀδιστάκτως ὅτι καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν περιτετυλιγμένων δὲν δύναται νὰ ἦναι ἀνώτερος αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ ταῦτα δὲν κατελογίσθησαν ὑπὲρ τῶν πλειοψηφησάντων Ν. Πανουριᾶ καὶ τῶν συναδέλφων του· γ) ὅτι καὶ ἐπὶ ὑποθέσει, καθ' ἣν ὁ ἀριθμὸς τῶν περιτετυλιγμένων ψηφοδελτίων ἦν ἀνώτερος τῶν 42, εὐλόγως ἠμπορεῖ ἀποδοθῆναι τοῦτο εἰς τὴν ἐπιδεξίαν χεῖρα τοῦ ἐνεργήσαντος τὴν διαλογὴν τῶν ψήφων Σ. Κρεμεζῆ, ἑνὸς τῶν ἐπιλαχόντων· ὅτι ἡ κρατηθεῖσα σημείωσις ὑπὸ τοῦ Ι. Ηιστόλη περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ψηφοδελτίων εἶναι ὅλως ἰδανική, διότι οὔτε ἡ ὁλομέλεια, οὐδὲ καὶ αὐτὰ τὰ μέλη τῆς πλειοψηφίας τῶν ἐπιτροπῶν ἔδωκαν αὐτῷ τοιαύτην ἐντολήν, ἥτις ἀναιρεῖται καὶ ὑπὸ τοῦ Κ. ἐπάρχου, ἐπιτηρητοῦ τῆς διαλογῆς, διὰ πράξεώς του καταχωρημένης εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς διαλογῆς, καὶ ὅτι ὁ βουλευτικὸς κατάλογος, ἀφ' οὗ ἅπαξ ἐκηρύχθη ὁριστικὸς ὑπὸ τοῦ ὁρκωτικοῦ δικαστηρίου, δὲν δύναται νὰ προσβληθῇ ὡς εἰκονικὸς, τοσούτῳ μᾶλλον, ὅσῳ ὁ ἀριθμὸς τῶν ψηφοφορησάντων ἀναβαίνει εἰς 1048, ἐνῷ ὁ κατάλογος περιέχει ψηφοφόρους 1737.

ἰς πρὸς δὲ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς διαλογῆς τῶν ψήφων τοῦ δήμου Γαλαξειδίου, οἱ ἐπιλαχόντες, καθὼς καὶ τὰ 18 μέλη τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν, διϊσχυρίζονται, ὅτι ἡ ἐκλογὴ διεξήχθη ὑπὸ τὸ κράτος τῆς βίας, ἀποκλεισθέντων 102 χωρικῶν, οἵτινες συνέταξαν περὶ τούτου συμβολαιογραφικὴν πρᾶξιν καταθέμενοι τὰς ψήφους τῶν ὑπὲρ τῶν ἐπιλαχόντων· ὅτι φαίνονται ὡς ψηφοφορήσαντες πολλοὶ τῶν ἀπόντων Γαλαξειδιωτῶν· ὅτι ὁ πρόεδρος τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς Ι. Ζαχαριᾶς, καίτοι εἰδὼς γράμματα, προσεποιήθη τὸν ἀγράμματον· ὅτι τὸ δεύτερον μέλος τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς ἐφυγαδεύθη πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ μονογράψῃ τὰ ψηφοδέλτια τὸ τρίτον μέλος, ἤτοι ὁ Κ. Βλάμης· ὅτι τὰ ὑπὸ τοῦ Κ. Βλάμη μονογραφέντα ψηφοδέλτια, ὡς μὴ φέροντα τὴν ὑπογραφὴν ἑνὸς τῶν δύω πρώτων, θεωροῦνται ἄκυρα, καθόσον μάλιστα ἐν τῇ κάλπῃ εὑρέθησάν τινα μονογραφημένα ὑπὸ τοῦ δευτέρου· καὶ ὅτι ἐπὶ τέλους ἓν ἐκ τῶν μελῶν τῆς ἀντεφορευτικῆς ἐπιτροπῆς τῆς διορισθείσης κατὰ πρόταση αὐτῶν, ἀπειληθὲν παρητήθη, καὶ κατὰ συνέπειαν ζητοῦν τὴν ἀκύρωσιν ἐν γένει τῆς ἐκλογῆς τοῦ δήμου τούτου. Κατὰ τῶν ἀνωτέρω ἐνστάσεων ἀντελέχθησαν τ' ἀκόλουθα ὑπὸ τῶν ΚΚ. Πανουριᾶ, Κεχαγιᾶ καὶ Βλάμη, καθὼς καὶ τῶν 16 μελῶν τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν· ὅτι οὐδεμία βία, οὔτε ἀποκλεισμὸς ἔλαβε χώραν καθ' ὅλον τὸ ὀκταήμερον διάστημα τῆς ψηφοφορίας, διότι οἱ πλειοψηφήσαντες εἰς τὸν δῆμον τοῦτον δὲν εἶχον κατὰ τίνος νὰ παλαίσωσιν, ἀφοῦ ἅπαντες οἱ πολῖται ἐκηρύχθησαν ὑπὲρ αὐτῶν καὶ κατὰ τῶν ἀντιπάλων των, ὡς μὴ προσλαβόντων τῶν δευτέρων εἰς τὸν συνδυασμόν των καὶ ἕνα Γαλαξειδιώτην· ἄλλως τε καὶ τὸ ἓν μέλος τῆς ἐφορευτ. ἐπιτροπῆς τῶν ἐπιλαχόντων, ἐνῷ ἐπὶ ἄλλων ζητημάτων κατεχώρισεν ἐνστάσεις εἰς τὰ πρακτικὰ ὑπὲρ αὐτῶν, οὐδεμίαν ὅμως περὶ ἀποκλεισμοῦ καὶ βίας συνέταξε πρᾶξιν· ὅτι ἐκ τῶν παρουσιασθέντων εἰς τὸν Συμβολαιογράφον Ἀμφίσσης 102 χωρικῶν μόλις 30 μετέβησαν εἰς Γαλαξείδιον διὰ νὰ ψηφοφορήσωσιν ὑπὲρ τῶν ἐπιλαχόντων, ἀλλ' ἅμα πληροφορηθέντες ὑπὸ τῶν ἐγκρίτων Γαλαξειδιωτῶν ὅτι ἅπασα ἡ πόλις ἐκηρύχθη κατὰ τῶν φίλων των, ἀπεσύρθησαν· καὶ τὴν ἐπιοῦσαν δὲ πολλοὶ αὐτῶν προσῆλθον ψηφοφορήσαντες ὑπὲρ τοῦ Νάκου Πανουριᾶ καὶ τῶν συναδέλφων του· ὅτι ὁ ἰσχυρισμὸς περὶ ψηφοφορίας ἔξθεν ἀπόντων Γαλαξειδιωτῶν εἶναι ἀνυπόστατος, διότι κοινότης περιλαμβάνουσα 900 περίπου οἰκογενείας, βεβαίως δύναται νὰ ἔχῃ 600 περίπου ψηφοφόρους παρόντας (τοῦ δὲ ἐπιλοί-

που ἀριθμοῦ μέχρι τοῦ ὅλου ποσοῦ τῶν ψηφοφορησάντων προερχομένων ἐκ τῶν τεσσάρων χωρίων τοῦ δήμου), καὶ διότι οἱ περιπλέοντες τὸν Κορινθιακὸν κόλπον προειδοποιηθέντες ἔσπευσαν νὰ προσέλθωσι καὶ ψηφοφορήσωσιν ὑπὲρ τοῦ Πανουριᾶ, Κεχαγιᾶ καὶ Βλάμη, διεγερθείσης τῆς φιλοτιμίας των, καθόσον οἱ ἀντίπαλοι αὐτῶν δὲν συμπεριέλαβον εἰς τὸν συνδυασμόν των Γαλαξειδιώτην, θέλοντες νὰ στερήσωσι τὴν πόλιν Γαλαξειδίου τοῦ πρὸ χρόνων καθιερωθέντος δικαιώματος τῆς ἀντιπροσωπείας· ὅτι ὁ ἰσχυρισμὸς περὶ τοῦ ἐγγραμμάτου τοῦ προέδρου Ι. Ζαχαριᾶ εἶναι γελοῖος καὶ ἀνάξιος πάσης ἀντιρρήσεως, ἀφοῦ ὁ ἴδιος ὡμολόγησε τοῦτο ἐρωτηθεὶς παρὰ τῆς ἀλληλελείας τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν, ὡς ἐξάγεται ἀπὸ τὰ πρακτικὰ τῆς διαλογῆς, καὶ ἀφοῦ ὡς δημοσύμβουλος ἐπὶ τριετίαν ὑπογράφεται παρ' ὅλων ὡς ἀγράμματος· ὅτι τὸ δεύτερον μέλος τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς, καίτοι κληθὲν ἐγκαίρως, δὲν ἐνεφανίσθη εἰμὴ τὴν τελευταίαν ἡμέραν τῆς ψηφοφορίας, καθ' ἣν καὶ ἀναλαβὸν τὴν προεδρείαν ἐμονόγραψε τὰ κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν ψηφοδέλτια, καὶ διὰ τοῦτο εὑρέθησαν φυσικῷ τῷ λόγῳ τὰ ὀλίγα μονογεγραμμένα ψηφοδέλτια αὐτοῦ· ὅτι ἀφοῦ τὸ πρῶτον μέλος τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς εἶναι ἀγράμματον, τὸ δεύτερον ἀπουσίαζεν, εἶπετο ν' ἀναλάβῃ τὴν μονογράφησιν τῶν ψηφοδελτίων τὸ τρίτον μέλος, σύμφωνα μὲ τὴν ἀπὸ 27 Ἀπριλίου 1844 ἐγκύκλιον τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, ἤτοι ὁ Κ. Κωνστ. Βλάμης. ἀδιάφορον δὲ ἂν ἐψηφοφορεῖτο ὁ ἴδιος, διότι ὁ νόμος δὲν ἀπαγορεύει τὸ τοιοῦτον, καὶ ὅτι ἐπὶ τέλους ἡ παραίτησις τοῦ ἑνὸς μέλους τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς δὲν προῆλθεν ἀπὸ ἀπειλήν, ἀλλὰ ἀπὸ ἐναντίον πολιτικὸν φρόνημα κατὰ τῶν ἐπιλαχόντων, οἵτινες παρὰ τὴν θέλησιν του ἐπρότειναν εἰς τὸν Κ. ἔπαρχον τὸν διορισμόν του, ὡς τοῦτο ἐμφαίνεται εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς ψηφοφορίας, κατὰ τὴν πρώτην ἡμέραν αὐτῆς συνταχθείσης ειδικῆς πράξεως, ἣν ὑπέγραψεν ὁ ἴδιος· ὁμοία δὲ πρᾶξις φαίνεται ἀκολούθως καὶ παρ' ἄλλου μέλους ἀντεφορευτικῆς ἐπιτροπῆς, διορισθέντος παρὰ τοῦ Κ. ἐπάρχου, κατὰ πρότασιν πάλιν τῶν ἀνθυποψηφίων, πρὸς ἀναπλήρωσιν τοῦ πρώην παραιτηθέντος.

Ἐκτὸς τῶν ἐν τῷ πρακτικῷ τῆς διαλογῆς ἀνωτέρω ἐνστάσεων καὶ ἀντιρρήσεων ὑπάρχουσι προσέτι εἰς τὸν φάκελλον τῶν ἐκλογικῶν ἐγγράφων καὶ τινες ἄλλαι ἐξώδικοι ἐνστάσεις καὶ ἀντενστάσεις ἀμφοτέρων τῶν ἀνταγωνισθέντων μερῶν περὶ τῆς ἐκλογῆς τῶν δήμων Ἀμφίσσης, Δωριέων, Γαλαξειδίου καὶ Κυτι-

νίων περιστρεφόμεναι, ἀλλ' ὡς ἀορίστους καὶ μὴ στηριζομένας εἰς ἀποδείξεις ἀξιοπίστους καὶ νομίμους, ἐπαναλαμβανούσας δὲ τὰ αὐτὰ περὶ τῶν δήμων Γαλαξειδίου καὶ Δωριέων, τὸ τμῆμα δὲν ἐνόμισεν ἄξιον νὰ τὰς περιλάβῃ ἐνταῦθα.

Μετὰ τὴν ἔκθεσιν λοιπὸν τῶν ἄνω εἰρημένων, τὰ μέλη τοῦ τμήματος ἐπέστησαν τὴν προσοχὴν αὐτῶν εἰς τὰς ἐφεξῆς οὐσιωδεστέρας κατὰ τοὺς ἐνισταμένους ἐνστάσεις· ὅτι 405 ψηφοδέλτια τῆς κάλπης τῶν Δωριέων εἰσὶν ἀφαιρετέα ἀπὸ τοὺς Ν. Πανουριᾶν καὶ συναδέλφους αὐτοῦ, ὡς μὴ φέροντα γνησίαν μονογραφὴν τοῦ προέδρου τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς καὶ ὡς εὑρεθέντα περιτετυλιγμένα ἐντὸς τῆς κάλπης· ὅτι εἰς τὸν δῆμον Γαλαξειδίου φαίνονται ὡς ψηφοφορήσαντες πολῖται Γαλαξειδίου ἀπόντες· ὅτι ἀπεκλείσθησαν 102 χωρικοὶ ψηφοφόροι αὐτῶν, καὶ ὅτι τὰ ψηφοδέλτια τῆς κάλπης ταύτης μὴ φέροντα ἅπαντα τὴν μονογραφὴν ἑνὸς τῶν πρώτων μελῶν τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς θεωροῦνται ἄκυρα.

Καὶ περὶ μὲν τῶν 405 ψηφοδελτίων τοῦ δήμου Δωριέων, ἐπειδὴ ταῦτα, ὡς ὀρθῶς παρετήρησαν καὶ τὰ 16 μέλη τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν, φέρουσι τὴν γνησίαν μονογραφὴν τοῦ προέδρου, διότι ὁ ἴδιος ἀναγνώρισε ταύτην δι' εἰδικῆς πράξεώς του, ὑπαρχούσης ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ τῆς διαλογῆς, ἕπεται ὅτι ὁ ἰσχυρισμὸς οὗτος εἶναι ὅλως ἀνυπόστατος.

Ἐπειδὴ ὁ ἀριθμὸς τῶν ψηφοφορησάντων πολιτῶν ἐν τῷ δήμῳ Δωριέων ἀναβαίνει εἰς 1048 ὀνομαστὶ σημειουμένων ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ τῆς ψηφοφορίας, ἐν δὲ τῇ κάλπῃ εὑρέθησαν, ὡς φαίνεται ἀπὸ τὸ πρωτόκολλον τῆς διαλογῆς, 1090 ψηφοδέλτια, ἄρα τὰ πλεονάσαντα 42 μόνον καὶ οὐχὶ 405 εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ ἐρρίφθησαν περιτετυλιγμένα. Κατὰ τὰς ἀκριβοῦς δὲ ἢ μὴ ἐγγραφὰς τῶν ψηφοφορησάντων πολιτῶν καθ' ὅλον τὸ ὀκτακόσιον διάστημα τῆς ἐκλογῆς τόσον τὸ ἓν μέλος τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς, καθὼς καὶ ἐκεῖνα τῆς ἀντεφορευτικῆς τῶν ἐπιλαχόντων, ἐν ᾧ περὶ ἄλλων ζητημάτων ἔφερον καθ' ἑκάστην ἐνστάσεις, οὐδένα λόγον ἐποίησαν περὶ τοῦ σπουδαίου τούτου ἀντικειμένου, ἀπεναντίας μάλιστα εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς ψηφοφορίας τῆς ἕκτης ἡμέρας διϊσχυρίσθησαν ὅτι κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν οἱ ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ σημειούμενοι ὡς ψηφοφορήσαντες εἶναι ὀλιγώτεροι ἀπὸ τοὺς ἀληθῶς ψηφοφορήσαντας, περίστασις ἥτις δικαιολογεῖ καὶ αὐτὸν τὸν πλεονασμὸν τῶν 42 ψηφοδελτίων. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι τὴν ἐπιοῦσαν, ἤτοι τὴν ἑβδόμην ἡμέραν

τῆς ψηφοφορίας, μετὰ τὸ τέλος αὐτῆς φαίνεται ἔνστασις ὅτι ἐρρίφθησαν διπλᾶ ψηφοδέλτια ὑπὸ τῶν ψηφοφόρων τῆς ἡμέρας ἐκείνης, ἀλλὰ καὶ τοῦτο ἂν ὑποτεθῇ ἀληθές, πάλιν ὁ ἰσχυρισμὸς περὶ τοῦ ποσοῦ τῶν 405 ψηφοδελτίων ἀποδεικνύεται ἀνυπόστατος, διότι μέχρι τῆς 6 ἡμέρας, συμπεριλαμβανομένης καὶ ταύτης, φαίνονται ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ ὅτι ἐψηφοφόρησαν 783, τὴν δὲ ἑβδόμην καθ' ἣν ἐγένετο ἡ ἀνωτέρω ἔνστασις ἐψηφοφόρησαν 233, τὸ ὅλον 1016.

Ἐπειδὴ δὲ ὁ ἀριθμὸς τῶν εὑρεθέντων ἐν τῇ κάλπῃ ψηφοδελτίων ἀναβαίνει εἰς 1090, ἕπεται ὅτι δὲν ὑπελείποντο πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ἀριθμοῦ τούτου εἰμὴ μόνον 74, ὥστε καὶ ἂν ὑποθέσωμεν ὅτι τὴν ἐπιοῦσαν, ἤτοι τὴν ὀγδόην, οὐδεὶς πρᾶγματι ἐπαρουσιάσθη ψηφοφόρος, ἐν ᾧ φαίνονται ὅτι ἐψηφοφόρησαν 32, πάλιν δὲν ἀληθεύει ὁ ἰσχυρισμὸς των.

Ἐπειδὴ ὁ ἐκλογικὸς κατάλογος τοῦ ἰδίου δήμου καταστὰς ὁριστικὸς, εἶναι ἤδη ἀπρόσβλητος· ἄλλως τε καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν ψηφοφορησάντων περιορίζεται εἰς 1048, ἐν ᾧ ὁ κατάλογος περιέχει 1739, ἐπομένως πᾶσα ἰδέα εἰκονικότητος ἐξελέγχεται ὡς ἄβασιμος, ἀφοῦ ἐκ τοῦ ὁλικοῦ ἀριθμοῦ ὑπολείπονται ὡς μὴ ψηφοφορήσαντες 689.

Περὶ δὲ τοῦ δήμου Γαλαξειδίου.

Ἐπειδή, ὡς ὀρθῶς παρετήρησαν τὰ 16 μέλη τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν, ἀποκλεισμὸς δὲν ἠδύνατο νὰ λάβῃ χώραν κατὰ τὴν ψηφοφορίαν τοῦ δήμου Γαλαξειδίου, διότι δὲν εἶχον κατὰ τίνος νὰ παλαίσωσιν, ἀφοῦ ἅπαντες οἱ πολῖται, κυριευθέντες ἀπὸ τὸ τοπικὸν, ὡς φαίνεται, αἴσθημα, ἐκηρύχθησαν ὑπὲρ τῶν ΚΚ. Πανουριᾶ, Κεχαγιᾶ καὶ Βλάμη καὶ κατὰ τῶν ἀντιπάλων αὐτῶν, ὡς μὴ προσληφθέντων εἰς τὸν συνδυασμὸν των οὐδένα Γαλαξειδιώτην· ἀπόδειξις δὲ τούτου εἶναι πρῶτον μὲν, ὅτι εἰς τὰ πρακτικὰ οὐδεμία περὶ βίας καὶ ἀποκλεισμοῦ φαίνεται ἔνστασις ἐκ τοῦ μόνου ἐνδιαφερομένου μέλους ὑπὲρ τῶν ἐπιλαχόντων τῆς ἀντεφορευτικῆς ἐπιτροπῆς, ἀφοῦ περὶ ἄλλων ζητημάτων καθ' ὅλον τὸ ὀκτακόσιον διάστημα τῆς ψηφοφορίας ἔφερεν ἐνστάσεις· δεύτερον δὲ, καὶ αὐταὶ αἱ ἐμφαινόμεναι εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς ψηφοφορίας ἀλλεπάλληλοι παραιτήσεις τῶν μελῶν τῆς ἀντεφορευτικῆς ἐπιτροπῆς τῶν διορισθέντων ὑπὸ τοῦ Κ. Ἐπάρχου κατὰ πρότασιν τῶν ἀνθυποψηφίων· ἄρα ὁ ἰσχυρισμὸς περὶ βίας καὶ τοῦ ἀποκλεισμοῦ εἶναι ἄβασιμος· ἡ δὲ διαμαρτύρησις τῶν 102 χωρικῶν, παρουσιασθέντων ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου Ἀμφίσσης, μᾶλλον ἐμφαίνει πρόθεσιν τοῦ νὰ προσβληθῇ

τὸ ὅλον τῆς ἐκλογῆς ὡς ἄκυρον, παρὰ διὰ νὰ προσθέσωσιν 102 ψήφους εἰς τοὺς ἐπιλαχόντας, οἵτινες δὲν δύνανται νὰ ἔχωσιν ἐπιρροὴν εἰς τόσον μεγάλην πλειοψηφίαν τῶν ἀντιπάλων των.

Ἐπειδὴ ὁ ἰσχυρισμὸς ὅτι ἐψηφοφόρησαν ἀπόντες, δὲν στηρίζεται εἰς κἀμμίαν περὶ τούτου ἀπόδειξιν, ἄλλως, πόλις περιλαμβάνουσα 900 περίπου οἰκογενείας, ἐξ ὧν 300 γεωργικαὶ καὶ ποιμαντικαί, οὐδόλως ἀμφιβάλλεται ὅτι ἐψηφοφόρησαν 600 ἐκ τῆς πόλεως Γαλαξειδίου, ἀφ' οὗ μάλιστα λκφθῇ ὑπ' ὄψιν τὸ τοπικὸν συμφέρον τοῦ δήμου ἐκείνου, ὅπερ ἐπικρουσιάσθη, ὡς ἐρρέθη, κατὰ τὴν προκειμένην ἐκλογήν, καθ' ἣν οἱ ἐπιλαχόντες ἐπεδίωκον τὴν στέρησιν τοῦ καθιερωθέντος δικαιώματος τῆς ἀντιπροσωπείας τοῦ Γαλαξειδίου, πόλεως διακρινομένης διὰ τὸ ναυτικὸν αὐτῆς, καὶ διὰ τὸν ἀνώτατον πληθυσμὸν τοῦ δήμου σχετικῶς πρὸς τοὺς λοιποὺς τῆς ἐπαρχίας·

Ἐπειδὴ λοιπὸν ἐξ ὅλων τούτων ἐξάγεται, ὅτι αἱ ἀνωτέρω ἐνστάσεις τῶν ἐπιλαχόντων εἶναι ἀνυπόστατοι καὶ ἀβάσιμοι, καὶ ἐξελέγχονται ἐκ τῆς ἀλληλουχίας τῶν πραγμάτων ὡς μὴ συνάδουσαι μὲ τὴν ἀλήθειαν·

Ἐπειδὴ ἅπασαι αἱ λοιπαὶ ἐνστάσεις αἱ καθ' ὅλην τὴν ἐνέργειαν τῆς ἐκλογῆς προταθεῖσαι εἰσὶν ἀνάξιαι λόγου καὶ ἀπεκρούσθησαν ὑπὸ τῶν εἰδικῶν ἐπιτροπῶν δι' ἰσχυρῶν καὶ νομίμων λόγων, καὶ

Ἐπειδὴ ἐκ τῆς διαλογῆς τῶν ψήφων ἐξάγεται ὅτι οἱ Κύριοι Νάκος Πανουριᾶς, Εὐθ. Κεχαγιᾶς καὶ Κωνστ. Βλάμης ἔλαβον τὴν ἀπόλυτον πλειοψηφίαν καὶ ἔχουν τὰ παρὰ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα·

Διὰ ταῦτα,

Τὸ τμῆμα γνωμοδοτεῖ νὰ κηρυχθῇ ὡς κῦρος ἔχουσα ἡ ἐνεργηθεῖσα βουλευτικὴ ἐκλογὴ τῆς ἐπαρχίας Παρνασσίδος καὶ ν' ἀναγνωρισθῶσι βουλευταὶ αὐτῆς οἱ ΚΚ. Ν. Πανουριᾶς, Εὐθ. Κεχαγιᾶς καὶ Κ. Βλάμης.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Ὀκτωβρίου 1859.

Τὰ μέλη

Ν. Τσαβέλλας, Πρόεδρος,	Σ. Δούκας,
Γρ. Ν. Κορριωτάκης,	Λ. Δ. Πετροπουλάκης,
Β. Παλαμίδης,	Ἀσημ. Χαραλάμπης,
Ἐμ. Χ. Τσοῦχλος,	Α. Ῥενουάρδος,
Ἀν. Ἀ. Χ. Ἀναργύρου,	Δ. Κουμουνδουράκης,
Κίμων Χριστοδούλου,	

Ὁ εἰσηγητὴς

Γ. Ν. Καΐρης.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Τὸ μετονοψηφῆσαν μέλος τοῦ Δ'. τμήματος λαβὸν ὑπ' ὄψιν τὰ πρακτικὰ τῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Παρνασσίδος, ἐκθέτει ὅτι ἡ ἐπαρχία Παρνασσίδος σύγκειται ἀπὸ τοὺς ἑξῆς δήμους·

1. Δῆμος Παρνασσίδος μὲ ψηφοφόρους 352, ἐξ ὧν ἐψηφοφόρησαν	252
2. Δῆμος Ἀντικύρας μὲ ψηφοφόρους 363, ἐξ ὧν ἐψηφορόρησαν.	339
3. Δῆμος Κρίσσης μὲ ψηφοφόρους 442, ἐξ ὧν ἐψηφοφόρησαν	378
4. Δῆμος Ἀμφίσσης μὲ ψηφοφόρους 978, ἐξ ὧν ἐψηφοφόρησαν.	612
5. Δῆμος Κυτινίων μὲ ψηφοφόρους 778, ἐξ ὧν ἐψηφοφόρησαν.	593
6. Δῆμος Γαλαξειδίου μὲ ψηφοφόρους 1290, ἐξ ὧν ἐψηφοφόρησαν.	971
7. Δῆμος Δωριέων μὲ ψηφοφόρους 1717, ἐξ ὧν ἐψηφορόρησαν	1057
Τὸ ὅλον ψηφοφόροι.....	4202

Ὅτι ἐξ αὐτῶν ἔλαβον,

Εὐθύμιος Κεχαγιᾶς	ψήφους.....	2731
Νάκος Πανουριᾶς	».....	2665
Κων. Βλάμης	».....	2622
Θεμιστ. Παπακώστας	».....	1675
Χρῆστος Γερογιάννης	».....	1559
Σπυρίδων Κρεμέζης	».....	1537

1) Ὅτι κατὰ τῆς ἐκλογῆς ταύτης ἐγένοντο αἱ ἑξῆς ἐνστάσεις·

Ὡς πρὸς τὴν ἐκλογὴν τοῦ δήμου Δωριέων, ὅτι ὁ κατάλογος ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἦσαν ἐγγεγραμμένοι οἱ ψηφοφόροι καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁποίου ἐνηργεῖτο ἡ ἐκλογὴ δὲν ἦτο γνήσιος, ἀλλ' ἁπλοῦν ἀντίγραφον, συνταχθὲν κατὰ τὸ συμφέρον τῶν ὑποψηφίων Εὐθ. Κεχαγιᾶ, Ν. Πανουριᾶ καὶ Κ. Βλάμη·

2) Ὅτι ὁ δῆμος ἔχων πληθυσμὸν 4043 κατοίκων παρέχει ψηφοφόρους 1717, ἐνῷ κατὰ τὸν παραδεδεγμένον ὑπολογισμὸν οὐδέποτε δύναται νὰ ὑπερβῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐχόντων δικαίωμα

ψήφου τὸ πέμπτον τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν κατοίκων, ὥστε ὁ ἀριθμὸς τῶν ψηφοφόρων τὸ πολὺ ἔπρεπε νὰ ἦτον ἕως 800, καὶ ἐξ ἀναλογίας τῶν ἄλλων δήμων ἠδύναντο νὰ ψηφοφορήσουν ἕως 600·

3) Ὅτι ἡ ψηφοφορία ἐνηργήθη ὅλως εἰρηνικῶς καὶ ὑπὸ τὸ κράτος τῆς βίας καὶ τῆς παρανομίας, ἐπειδὴ πολλοὶ τῶν προσελθόντων νὰ ψηφοφορήσωσιν ὑπὲρ τοῦ Θεμιστ. Παπακώστα, Χρ. Γερογιάννη καὶ Σπυρ. Κρεμέζη δὲν παρεδέχθησαν ἀπὸ τὴν ἐφορευτικὴν ἐπιτροπὴν, οἱ μὲν ὡς μὴ ὄντες ἐγγεγραμμένοι ἐν τῷ ἐκλογικῷ καταλόγῳ, οἱ δὲ ὅτι ἐψηφοφόρησαν τὴν προτεραίαν καὶ ἄλλοι ὡς ἀνήλικες, ἐνῷ ἅπαντες οἱ προσελθόντες καὶ μὴ παραδεχθέντες εἶχον τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν·

4) Ὅτι οἱ ψηφοφορήσαντες ὑπὲρ τῶν ὑποψηφίων Εὐθ. Κεχαγιᾶ, Ν. Πανουριᾶ καὶ Κ. Βλάμη ἔρριπτον ψηφοδέλτια διπλᾶ καὶ τριπλᾶ καὶ πολλαπλᾶ, τετυλιγμένα καὶ μονογραφημένα ὑπὸ τοῦ προέδρου ἔξωθεν τοῦ ναοῦ· ἐξ ὧν εὑρέθησαν κατὰ τὴν διαλογὴν τετυλιγμένα 405, καὶ ἐκ τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν ἐν λόγῳ ψηφοφορησάντων 1051 εὑρέθησαν εἰς τὴν κάλπην κατὰ τὴν διαλογὴν πλεονάσασαι ψῆφοι 405·

5) Ὅτι ἐκ τῶν προσερχομένων ἐν τῷ ναῷ νὰ ψηφοφορήσωσι πολιτῶν συνελήφθησάν τινες φέροντες εἰς χεῖρας τὰ ψηφοδέλτια τετυλιγμένα ἀνὰ πέντε καὶ μονογραφημένα ὑπὸ τοῦ προέδρου τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς, καὶ κατεχρέθησαν τοιαῦτα ὑπὸ τοῦ ἔξωθεν τοῦ ναοῦ τῆς ψηφοφορίας φρουροῦντος στρατιώτου Ἀναστασίου Τσαοῦ, ὅστις πιστοποιεῖ τοῦτο. Ἔχομεν δὲ ἀνὰ χεῖρας 20 τοιαῦτα·

6) Ὅτι ἐκ τῶν ψηφοφορησάντων ὑπὲρ τῶν ὑποψηφίων Εὐθ. Κεχαγιᾶ, Ν. Πανουριᾶ καὶ Κ. Βλάμη 142 ἦσαν ἀνήλικες καὶ πολλοὶ ἄλλοι δὲν ἐφαίνοντο ἐγγεγραμμένοι ἐν τῷ βουλευτικῷ καταλόγῳ·

7) Ὅτι πολλὰ ὀνόματα φαινόμενα εἰς τὸ πρωτόκολλον τῆς ψηφοφορίας ὡς ψηφοφορήσαντα εἶναι ἰδανικά·

8) Ὅτι κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς ἐκλογῆς ὑπεκινήθη ἐκ προθέσεως συμπλοκὴ ἐκ μέρους τῶν φίλων τῶν ὑποψηφίων Εὐθ. Κεχαγιᾶ, Ν. Πανουριᾶ καὶ Κ. Βλάμη, καὶ συνέβησαν τραύματα θανατηφόρα, καὶ ἐπὶ τῇ προφάσει ταύτῃ ὁ ὑπὲρ τῶν εἰρημένων ὑποψηφίων ἐνεργῶν ἀστυνόμος, ἐξέδωκεν ἐντάλματα συλλήψεως κατὰ ἑνδεκα δημοτῶν ψηφοφόρων, ἀνηκόντων εἰς τὴν μερίδα τῶν ἀνθυποψηφίων Θεμ. Παπακώστα, Χρ. Γερογιάννη καὶ Σπ.

Κρεμέζη, ἐξ ὧν συλλαβὼν τρεῖς τοὺς διεύθυνεν εἰς τὸν ἀρμόδιον εἰσαγγελέα νὰ προφυλακισθῶσι, τοὺς δὲ λοιποὺς κατεδίωκεν ἵνα τοὺς συλλάβῃ ὅπως ἐμπνεύσῃ φόβον εἰς ὅλους ὅσοι ἐφρόνουν ὑπὲρ τῶν εἰρημένων ὑποψηφίων. Ἐκτὸς δὲ τούτου, ὁ εἰρημένος Ἀστυνόμος συναθροίσας περὶ αὐτὸν πολλοὺς ῥοπαλοφόρους καὶ τοὺς ἀγροφύλακας τοῦ δήμου, περιεφέρετο καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ψηφοφορίας ἔξωθεν τοῦ Ναοῦ τῆς ψηφοφορίας καὶ δείνεμε ψηφοδέλτια ὑπὲρ τῶν ὑπουργικῶν ὑποψηφίων, καταλαβὼν δὲ καὶ τὴν θύραν τοῦ Ναοῦ ἤπειλει τοὺς ψηφοφόρους.

Ὡς πρὸς τὸν δῆμον Γαλαξειδίου.

1) Ὅτι ἅπασα τοῦ δήμου τούτου ἡ ἐκλογὴ ἐγένετο εἰκονικῶς·

2) Ὅτι τὰ ψηφοδέλτια ἐμονογράφησαν ὑπὸ τοῦ ὑποψηφίου Κωνστ. Βλάμη, λαχόντος τὸν τρίτον ἀριθμὸν τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς, ἐνῷ καὶ ὁ πρῶτος καὶ ὁ δεύτερος εἴνωσκεν γράφειν, καὶ τοῦτο ἐγένετο ἐκ προθέσεως πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς πλαστογραφίας, διότι κατὰ τὴν τελευταίαν ἡμέραν τῆς ψηφοφορίας ἐπαρουσιάσθη καὶ ὁ λαχὼν τὸν δεύτερον ἀριθμὸν Ἰω. Κοσκόρης καὶ ἐμονογράφησε δεκα ψηφοδέλτια·

3) Ὅτι κατὰ τὴν τετάρτην ἡμέραν τῆς ψηφοφορίας προσερχόμενοι ἐν Γαλαξειδίῳ 250 ψηφοφοροι τῶν 4 χωρίων διὰ νὰ ψηφοφορήσωσιν ὑπὲρ τῶν ἀνθυποψηφίων Θεμιστοκλέους Παπακώστα, Χρ. Γερογιάννη καὶ Στ. Κρεμέζη, ἐξῆλθεν ὁ δήμαρχος Γαλαξειδίου μὲ τὸν Ἀστυνόμον καὶ πλῆθος παίδων καὶ γυναικῶν καὶ τοὺς ἐμπόδισαν μακρὰν τῆς πόλεως Γαλαξειδίου ἡμίσειαν ὥραν εἰς θέσιν Γλύφα οἱ ἀπειλῶν καὶ ὕβρεων, τὸν δὲ ἀνθυποψήφιον Σ. Κρεμέζην εἰσελθόντα ἐν τῇ πόλει Γαλαξειδίου, τὸν ἐπολιόρκησαν εἰς τὴν οἰκίαν ἑνὸς ἐκεῖ συγγενοῦς του Μπακογεώργη, καὶ πλῆθος παίδων καὶ γυναικῶν Γαλαξειδιωτῶν, ἐπὶ παρουσίᾳ καὶ τοῦ Ἀστυνόμου, περιεκύκλωσαν τὴν οἰκίαν, ὑβρίζοντες τὸν εἰρημένον Κρεμέζην, καὶ λιθοβολοῦντες τὴν οἰκίαν, ὥστε οἱ μὲν 250 ψηφοφοροι ἐβιάσθησαν νὰ ἐπανέλθουν εἰς τὰς οἰκίας των χωρὶς νὰ ψηφοφορήσωσιν, ὁ δὲ Κρεμέζης μόλις ἐσώθη τοῦ κινδύνου λάθρα φυγών·

4) Ὅτι 544 ἀπόντες καὶ 187 ἀποκλεισθέντες φαίνονται εἰς τὸ πρωτόκολλον τῆς ἐκλογῆς ὡς ψηφοφορήσαντες, καθὼς καὶ τινες ἀποθαμένοι.

5) Ὅτι ἐκ τῶν κατοίκων τοῦ Γαλαξειδίου ὄντων ναυτικῶν οὐδέποτε ἠδύναντο νὰ ἦναι παρόντες κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς ψη-

φορίας πλέον τῶν 200 ψηφοφόρων, καὶ ὅμως εἰς τὸ πρωτόκολλον τῆς ἐκλογῆς φαίνονται ψηφοφορήσαντες ὑπὲρ τοὺς 600·

6) Ὅτι πολλὰ ὀνόματα ἐντὸς τοῦ πρωτοκόλλου τῆς ἐκλογῆς εἰσὶ παραπεποιημένα.

Ὡς πρὸς τὸν δῆμον Ἀντικύρας.

1) Ὅτι αἱ σφραγῖδες τῶν ὀπῶν τῆς κάλπης διερρήχθησαν πρὸς τὸ συμφέρον τῶν ἀνθυποψηφίων.

Ὡς πρὸς τὸν δῆμον Κρίσσης.

1) Ὅτι ἔλαβε χώραν δωροδοκία, προσφερόντων τῶν ὑποψηφίων, καὶ

2) Ὅτι ἐψηφοφόρησαν δύω ἄνθρωποι μὴ ἔχοντες δικαίωμα ψήφου, ὡς μὴ ἐγγεγραμμένοι ἐν τῷ καταλόγῳ.

Ὡς πρὸς τὸν δῆμον Ἀμφίσσης.

1) Ὅτι τινὲς ἔχοντες τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν ἀπεκλείσθησαν παρανόμως, διότι θὰ ἐψηφοφόρουν ὑπὲρ τῶν ἀνθυποψηφίων, τινὲς δὲ μὴ ὄντες ἐγγεγραμμένοι ἐν τῷ ἐκλογικῷ καταλόγῳ, ὡς ἑτεροδημόται ἐψηφοφόρησαν ὑπὲρ τῶν ὑποψηφίων·

2) Ὅτι ἔλαβε χώραν δωροδοκία ἐνεργηθεῖσα ὑπὸ τῶν ὑποψηφίων, ὁ δὲ πρόεδρος δὲν ἐμανόγραφε τὰ ψηφοδέλτια τῶν ψηφοφόρων τῶν ἀνθυποψηφίων.

Ὡς πρὸς τὸν δῆμον Κυτινίων.

Ὅτι ὁ δήμαρχος ἐπεμβῆκεν εἰς τὴν ἐκλογήν.

Τὸ μέλος τοῦ τμήματος λαβὸν ὑπ' ὄψιν τὰ πρακτικὰ τῶν εἰρημένων ἐκλογῶν καὶ τὰς μνημονευθείσας ἐνστάσεις, καὶ διεξελθὸν ταύτας μετὰ προσοχῆς καὶ ἀκριβείας παρατηρεῖ,

1) Ὅτι ὁ ἐν τοῖς πρακτικοῖς τῆς ἐκλογῆς τοῦ δήμου Δωριέων ἐπισυναπτόμενος βουλευτικὸς κατάλογος δὲν εἶναι συντεταγμένος νομίμως, καὶ πολλὰς ἔχει διαγραφὰς καὶ παραπτώσεις, αἵτινες καθιστῶσιν αὐτὸν ἐντελῶς ἄκυρον·

2) Ὅτι ἐν τῷ δήμῳ Δωριέων, καθ' ἃς ἔλαβε πληροφορίας, ὁ πληθυσμὸς τῶν κατοίκων ἀναβαίνει περὶ τὰς 4000 χιλιάδας περίπου, ὅτι ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ εἰρημένου πληθυσμοῦ ὁ ἀριθμὸς τῶν ψηφοφόρων δὲν ἠδύνατο νὰ ὑπερβῇ τοὺς 800· ὅτι καθ' ὑπολογισμὸν τοῦ πληθυσμοῦ τῶν ἄλλων δήμων τοῦ Κράτους τὸ πολὺ ἠδύναντο νὰ προσέλθωσι καὶ ψηφοφορήσωσιν 600 περίπου δημόται· ὅτι ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀνωτέρω ὑπολογισμοῦ 900 περίπου ἐκ τῶν ἐγγεγραμμένων δημοτῶν ἐν τῷ προρρηθέντι βουλευτικῷ καταλόγῳ εἶναι ὀνόματα ἰδανικά, ἐγγραφέντα ὑπὸ τοῦ δημάρχου καὶ λοιπῶν, καὶ ἐπικυρωθέντα ὑπὸ τοῦ ὁρκωτικοῦ δικαστηρίου πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ κάμωσι χρῆσιν αὐτῶν ἐν καιρῷ ἀνάγκης ὑπὲρ τῆς ἐπιτυχίας οἱουδήποτε εὐνοουμένου παρ' αὐτῶν ὑποψηφίου βουλευτοῦ, ὥστε οἱ πλέον τῶν 600 φαινόμενοι ψηφοφορήσαντες εἶναι ἀνήλικες ἢ ὀνόματα ἰδανικά.

3) Ὅτι ἔκ τε τῶν ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ καὶ ἐξωδίκων ἐνστάσεων, καθὼς καὶ ἐκ τῆς διομολογήσεως αὐτῶν τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν, φαινομένης εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς διαλογῆς τῆς 14 Ὀκτωβρίου, ἀποδεικνύεται ὁ ἰσχυρισμὸς τῶν ἐνισταμένων ἀνθυποψηφίων Θ. Παπακώστα, Χρ. Γερογιάννη καὶ Σ. Κρεμέζη καὶ λοιπῶν, ὅτι ὁ ἀστυνόμος διὰ τῆς παρανόμου καταδιώξεως καὶ τῆς ἐγκληματικῆς διαγωγῆς του, ὡς ἀνωτέρω εἴρηται ἐκ μέρους τῶν ἐνισταμένων, ἐπεμβῆκε διὰ τῆς βίας καὶ συνέπραξεν αὐθαιρέτως ὑπὲρ τῶν ὑποψηφίων Εὐθ. Κεχαγιᾶ, Ν. Πανουργιᾶ καὶ Κ. Βλάμη.

4) Ἐπίσης ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὴν γενομένην κατάσχεσιν ὑπὸ τοῦ Ἀναστασίου Τσαοῦ, στρατιώτου τοῦ III λόχου τῶν ἀκροβολιστῶν, εἴκοσι τετυλιγμένων ψηφοδελτίων, ὡς καὶ ἐκ τῆς ἐν τοῖς πρακτικοῖς τῆς διαλογῆς τῶν 14 8βρίου φαινομένης ἐγγράφου ὁμολογίας τοῦ Εὐθ. Κεχαγιᾶ καὶ Κωνστ. Βλάμη, καὶ τῆς πλειονοψηφίας τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν, ὅτι ἐρρίφθησαν καὶ εὑρέθησαν ἐν τῇ κάλπῃ ψηφοδέλτια τετυλιγμένα, ἐμπεριέχοντα ἕτερα ἕν, δύω, τρία καὶ ἐπέκεινα, καὶ ὅτι ὅλα αὐτὰ μετρηθέντα ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τούτου διορισθέντος Ἰωάννου Πιστόλη, μέλους τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν, ἐπὶ παρουσίᾳ καὶ τοῦ Ἐπάρχου Παρνασσίδος καὶ πολλῶν ἄλλων, εὑρέθησαν 405, διϊσχυρισθέντων τοῦ Εὐθ. Κεχαγιᾶ καὶ Κ. Βλάμη μόνον, ὅτι εὑρέθησαν μὲν τὰ ψηφοδέλτια, ἰσαριθμοῦσιν ὅμως μὲ τὰ ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ τῆς ἐκλογῆς ἐγγεγραμμένα ὀνόματα καὶ μόνον κατὰ 42 πλεονάζουσιν.

5) Ἐπαυτῷ ἀπό τε τὴν ἔγγραφον πιστοποίησιν, καὶ τὰ ἐν τοῖς πρακτικοῖς τῆς ἐκλογῆς ἐπισυναπτόμενα δι' ἐνστάσεως τοῦ Θεμιστοκλέους Παπακώστα 20 ψηφοδέλτια, μονογραφημένα ὑπὸ τοῦ προέδρου τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς Δωριέων, ἀποδεικνύεται ὅτι ἔξωθεν τοῦ Ναοῦ ἐδημιουργοῦντο καὶ ἐμονογράφοντο ταῦτα, φέροντα τὰ ὀνόματα τῶν ὑποψηφίων Εὐθ. Κεχαγιᾶ, Ν. Πανουριᾶ καὶ Κ. Βλάμη, καὶ ὅτι συνελήφθησαν ὑπὸ τοῦ προρρηθέντος στρατιώτου.

6) Καὶ ἀπὸ τὴν ὑπέρβασιν τοῦ δυναμένου νὰ ὑπάρχῃ ἀριθμοῦ τῶν ψηφοφόρων τοῦ δήμου Δωριέων ἀναλόγως τοῦ πληθυσμοῦ τῶν κατοίκων ἀποδεικνύεται ὅτι καὶ οἱ 142 ἀνήλικες ἐψηφοφόρησαν, διότι ἀδύνατον ἦτο νὰ εὕρωσιν ἐν τῷ δήμῳ ἐνήλικας ἰσαρίθμους μὲ τοὺς ἐγγεγραμμένους ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ, ὡς ἀνωτέρω εἴρηται, καθὼς καὶ ἰδανικὰ ὀνόματα ἐγράφησαν διὰ νὰ ἐξισωθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν ψηφοφόρων μὲ τὸν ἀριθμὸν τῶν ῥιφθέντων παραγεμιστικῶς ψηφοδελτίων.

7) Καὶ ἡ κάλπη τοῦ δήμου Γαλαξειδίου ὅτι παρεγεμίσθη τεκμαίρεται ἀπό τε τῶν φαινομένων ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ τῆς ἐκλογῆς πολλῶν πολιτῶν ἐγγεγραμμένων, καὶ ἀπὸ τὴν προεδρείαν τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς, ἥτις περιῆλθεν ἐκ πονηρᾶς συνεννοήσεως εἰς χεῖρας τοῦ ὑποψηφίου βουλευτοῦ Κ. Βλάμη, κατορθώσαντος ν' ἀπομακρύνῃ τὸν εἰδότα γράφειν Ἰω. Κοκόρην, διστάζοντα ἴσως νὰ πλαστογράφῃ ψηφοδέλτια, καὶ ἐκ τοῦ ὅτι φαίνονται ὡς ψηφοφορήσαντες οἱ προτεθνεῶτες Ἀθανάσιος Καρβέλας, κάτοικος τοῦ χωρίου Πέντε ὁρίων, ὑπ' ἀριθ. 634 τοῦ καταλόγου τῆς ψηφοφορίας καὶ ὑπ' ἀριθ. 54 τοῦ καταλόγου τῆς ἐκλογῆς, Γεωργ. Ἀργύρης ὑπ' ἀριθ. 694 καὶ 15, Νικόλαος Α. Τάρας ὑπ' ἀριθ. 696 καὶ 146, ὅπως φαίνεται εἰς τὴν ἔκθεσιν τῆς ἀναθεωρήσεως τῆς 10 Ἀπριλίου 1857, Γεώργιος Κασιδάκης ὑπ' ἀριθ. 142 καὶ 75, Κωνσταντῖνος Δεδούσης, ἀξιωματικός, ὑπ' ἀριθ. 751 καὶ 517, Νικόλαος Κανέλλος ὑπ' ἀριθ. 315 καὶ 240 καὶ Π. Ἀγγελοκουκᾶς ὑπ' ἀριθ. 235 καὶ 309, καὶ πλέον τῶν 600 ναυτῶν Γαλαξειδιωτῶν, οἱ περισσότεροι τῶν ὁποίων βεβαίως ἔπρεπε ν' ἀπεδήμουν μὲ τὰ πλοῖά των, ὡς συμβαίνει καὶ εἰς τὰς λοιπὰς ναυτικὰς πόλεις τῆς Ἑλλάδος, ἐν αἷς οὐδέποτε δύνανται νὰ ἐνδημῶσι πλέον τοῦ τετάρτου τῶν ἐν ἡλικίᾳ ἀνδρῶν.

8) Ὅτι ἔκ τε τῶν ἐνστάσεων καὶ τῆς φαινομένης ἐν τοῖς πρακτικοῖς τῆς διαλογῆς τῆς 16 Ὀκτωβρίου ἐγγράφου ὁμολογίας τοῦ ἰδίου δημάρχου Γαλαξειδίου Λουκᾶ Καραλιβάνου, ἀποδεικνύονται ἀληθεῖς οἱ ἰσχυρισμοὶ τοῦ ὅτι ὁ εἰρημένος Δήμαρχος, μαθὼν τὴν προσέλευσιν πολλῶν ψηφοφόρων ἐκ τῶν κατοίκων τῶν 4 χωρίων διὰ νὰ ψηφοφορήσωσιν ὑπὲρ τῶν ἀνθυποψηφίων Θ. Παπακώστα, Χρ. Γερογιάννη καὶ Σπ. Κρεμέζη, ἐξῆλθε μετὰ τοῦ Ἀστυνόμου καὶ πολλῶν ἄλλων καὶ τοὺς ἐμπόδισαν ἅπαντας ἀπὸ τοῦ νὰ εἰσέλθουν καὶ ψηφοφορήσωσιν εἰς τὸν ἐν τῇ πόλει ναὸν, καὶ ὅτι πλῆθος παίδων καὶ γυναικῶν ἐπὶ

παρουσίᾳ τοῦ Ἀστυνόμου Γαλαξειδίου περικυκλώσαντες τὴν οἰκίαν, ἐν ᾗ κατέλυσεν ὁ ἀνθυποψήφιος βουλευτὴς Σπ. Κρεμέζης, ἐλιθοβόλησαν κατ' αὐτῆς, καὶ ἐξύβρισαν αὐτὸν μὲ τὴν λέξιν γνοῦχα, καὶ ὅτι ἂν δὲν ἀνεχώρει λάθρα ἐκ τῆς πόλεως Γαλαξειδίου, ἔτρεχε τὸν ἔσχατον κίνδυνον. Ἀλλὰ τροπολογεῖ ὁ εἰρημένος δήμαρχος καὶ δικαιόνει τὴν πρᾶξιν του ταύτην, ὅτι δῆθεν ἐξῆλθε πρὸς τοὺς ψηφοφόρους χωρικοὺς μετὰ τοῦ ἀστυνόμου καὶ λοιπῶν, διὰ νὰ δείξῃ εἰς αὐτοὺς τὴν ὑπὲρ τῶν ὑποψηφίων τῆς Κυβερνήσεως σύμπνοιαν ὅλων τῶν κατοίκων Γαλαξειδίου, καὶ νὰ ἐπιτηρῇ τὴν τάξιν ἐπαπειλουμένην, καὶ ὅτι δῆθεν οἱ χωρικοὶ ἰδόντες τὴν διάθεσιν τῶν Γαλαξειδιωτῶν ἐπέστρεψαν εἰς τὰ χωρία των χωρὶς νὰ ψηφοφορήσουν, ἀφοῦ ἔφαγαν καὶ ἔπιον εἰς θέσιν Γλύφα, καὶ ὅτι ὁ Σπ. Κρεμέζης παιδιᾶς χάριν ἐπολιορκήθη εἰς τὴν οἰκίαν καὶ ἐλιθοβολήθη καὶ ἐξυβρίσθη μὲ τὸ γιουχα ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ ἀστυνόμου ἀπὸ τοὺς παῖδας τῶν Γαλαξειδιωτῶν, ἐμπνεομένων αὐτῶν ἀπὸ τὸ ὑπὲρ πατρίδος καὶ ὑπὲρ τῶν ὑπουργικῶν ὑποψηφίων αἴσθημα, ὅτι ὁ ἀστυνόμος παρευρέθη νὰ προλάβῃ ἐνδεχόμενον κίνδυνον, καὶ ὅτι 250 χωρικοὶ ἀδύνατον ἦτον νὰ καταβληθῶσιν ἀπὸ τοὺς παῖδας καὶ τὰς γυναῖκας, ἄρα ἦσαν ὀλίγιστοι.

9) Ἐπειδὴ ἀποδεικνύεται ἢ τεκμαίρεται μᾶλλον, ὅτι ἐνεγράφησαν ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ τῆς ψηφοφορίας ὡς ψηφοφορήσαντες χωρὶς νὰ ἔλθουν αὐτοπροσώπως νὰ ψηφοφορήσουν πολλοὶ τῶν χωρικῶν καὶ τῶν Γαλαξειδιωτῶν ἔκ τε τῶν ἐνστάσεων, συμβολαίων καὶ λοιπῶν ἐγγράφων, ἐπισυνημμένων ἐν τοῖς πρακτικοῖς, καὶ ἐκ τῆς ἀνωτέρω σημειωθείσης ὁμολογίας τοῦ Λουκᾶ Καραλιβάνου, δημάρχου Γαλαξειδίου, δι' ἧς βεβαιοῖ ὅτι ἐπέστρεψαν πολλοὶ χωρικοὶ μεταμεληθέντες, χωρὶς νὰ ψηφοφορήσωσιν ὑπὲρ τῶν ἀνθυποψηφίων Θ. Παπακώστα, Χρ. Γερογιάννη καὶ Σ. Κρεμέζη, τροπολογουμένης ὅμως ὅτι πολλοὶ ἐξ αὐτῶν κατὰ τὸ λέγειν του προσῆλθον κατόπιν καὶ ἐψηφοφόρησαν ὑπὲρ τῶν ὑπουργικῶν ὑποψηφίων καὶ ὅτι παρεπιδημοῦσιν ἐκ τοῦ Γαλαξειδίου ὑπὲρ τοὺς 600 ἄνδρας ἀνωτέρας τῶν 25 ἐτῶν ἡλικίας, ἐνῷ, ὡς ἀνωτέρω ἐρρέθη, ὡς ἐκ τοῦ ναυτικοῦ ἐπαγγέλματός των ἀδύνατον καθίσταται νὰ ἀργῶσιν εἰς τὸν δῆμον τοῦτον πλέον τῶν 300.

10) Ἐπίσης ἀποδεικνύεται ἡ παραποίησις πολλῶν ὀνομάτων ἐν τῷ βουλευτικῷ καταλόγῳ, ἀπὸ αὐτὸν τὸν ἴδιον κατάλογον, ἐπισυνημμένον ὄντα ἐν τῷ φακέλλῳ τῶν πρακτικῶν τῆς ἐκλογῆς ταύτης.

11) Ὅτι καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἐνστάσεις τῶν ἐκλεγῶν τῶν πέντε ἑτέρων δήμων, αὗται οὐδαμῶς ἀποδεικνύονται ἀληθεῖς.

Καὶ σκεπτόμενον·

Ἐπειδὴ ἐκ τῶν ἀνωτέρω λαμβανομένων ἀποδείξεων προκύπτει ὅτι εἰς τοὺς δήμους Δωριέων καὶ Γαλαξειδίου αἱ δημοτικαὶ ἀρχαί, δήμαρχος καὶ ἀστυνόμος, ἐπεμβῆκαν ἀναφανδὸν διὰ τῆς διοικητικῆς ἐν αὐτοῖς ἐνεργουμένης ἐξουσίας των, καὶ διὰ τῆς βίας καὶ τῶν καταδιωκτικῶν μέτρων, καὶ τῶν λοιπῶν ἀναφερομένων ἀνωτέρω μέσων κατώρθωσαν ἄλλους μὲν τῶν ψηφοφόρων νὰ πείσουν ὅπως ψηφοφορήσωσιν ὑπὲρ τῶν ὑπουργικῶν ὑποψηφίων, ἄλλους δὲ νὰ ἐμποδίσωσιν ἀπὸ τὸ νὰ ψηφοφορήσουν ὁλοτελῶς·

Ἐπειδὴ ἐπίσης προκύπτει ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἀποδείξεων ὅτι εἰς τὰς κάλπας τῶν δήμων Δωριέων καὶ Γαλαξειδίου ἐρρίφθησαν ψῆφοι ἐν ὀνόματι ἀνθρώπων μὴ προσελθόντων προσωπικῶς εἰς τοὺς ναοὺς τῆς ψηφοφορίας ἢ ἀποδημούντων, καί τινων ἀποβιωσάντων· καὶ

Ἐπειδὴ ὁ δῆμος Δωριέων ἔχει πληθυσμὸν 4006 περίπου χιλιάδων, προκύπτει ἐπίσης ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν γνησίων καὶ πραγματικῶν ψηφοφόρων δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνῃ τοὺς 800 περίπου ἐξ ἀναλογίας τοῦ γενικοῦ ὑπολογισμοῦ ὅλων τῶν δήμων τῆς Ἑλλάδος καὶ αὐτοῦ τοῦ ὀρθοῦ λόγου·

Ἐπειδὴ δέ, ὄντος τοῦ καθολικοῦ ἀριθμοῦ τῶν ψηφοφόρων τοῦ δήμου Δωριέων 800 περίπου, προκύπτει ὅτι εἰς τὸν ἐκλογικὸν αὐτοῦ κατάλογον, ἔχοντα 1718 ψηφοφόρους, 900 περίπου ὀνόματα ἐψηφοφόρησαν ἰδιωνικὰ ἢ ἀνήλικα καὶ ἀποβιώσαντα·

Ἐπειδὴ ὁ δῆμος Γαλαξειδίου σύγκειται ἀπὸ κατοίκους μετερχομένους τὸ ναυτικὸν ἐπάγγελμα, καὶ τῶν χωρικῶν ἀποκλειστικῶς, προκύπτει ὅτι δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ παρευρίσκωνται ἐν τῷ δήμῳ ἢ ἐν τῇ πόλει Γαλαξειδίου πλείονες τῶν 300 ψηφοφόρων·

Ἐπειδὴ ἐκ τῶν 800 ψηφοφόρων τῶν πραγματικῶν δὲν ἠδύναντο νὰ ψηφοφορήσωσιν ἐν τῇ κάλπῃ τοῦ δήμου Δωριέων πλέον τῶν 600, καὶ μάλιστα ἀφοῦ ἔλαβον χώραν ἐπεμβάσεις καὶ καταδιώξεις, ἐξάγεται ὅτι ἐκ τῶν εὑρεθέντων εἰς τὴν κάλπην κατὰ τὴν διαλογὴν 1057 οἱ 400 ἐξ αὐτῶν εἰσὶ βεβαίως νόθοι·

Ἐπειδὴ ἐπίσης ἐκ τῶν 300 ψηφοφόρων τῶν ἐν Γαλαξειδίῳ πραγματικῶν δὲν ἠδύναγτο νὰ ψηφοφορήσωσι πλείονες τῶν 250,

ἐξάγεται ὅτι καὶ ἐν τῇ τοῦ δήμου τούτου κάλπῃ τὰ 740 ἐκ τῶν εὑρεθέντων εἰς τὴν κάλπην 971 εἰσὶ νόθα·

Ἐπειδὴ ἐκ τῆς περιελθούσης προεδρείας εἰς χεῖρας τοῦ λαχόντος τὸν τρίτον ἀριθμὸν μέλους τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ δήμου Γαλαξειδίου Κωνς. Βλάμη, ὑποψηφίου βουλευτοῦ, τεκμαίρεται ὅτι προετίθετο ἐν τῷ δήμῳ τούτῳ νὰ νοθεύσωσι τὴν κάλπην διὰ πλαστῶν ψήφων·

Ἐπειδὴ ἐκ τε τῶν καταχθέντων, ὡς ἀνωτέρω μνημονεύεται, εἴκοσι πλαστῶν ψηφοδελτίων, ὄντων τετυλιγμένων ἀνὰ πέντε καὶ μονογραφημένων ἔξωθεν τοῦ Ναοῦ τῆς ψηφοφορίας τοῦ δήμου Δωριέων, καθὼς καὶ ἐκ τῶν κατὰ τὴν διαλογὴν τῶν ψηφοδελτίων εὑρεθέντων 405 ψήφων περιτετυλιγμένων καὶ μονογραφημένων ἐν τῇ κάλπῃ αὐτοῦ, ἀποδεικνύεται διαυγέστατα ὅτι ἡ κάλπη τοῦ δήμου Δωριέων ἐνοθεύθη·

Ἐπειδὴ ἐκ τῶν ἐν τῇ κάλπῃ τοῦ δήμου Γαλαξειδίου ριφθεισῶν ψήφων τῶν ἀπόντων καὶ τεθνεώτων καὶ ἐκ τῆς παρανόμου μονογραφήσεως τῶν ψηφοδελτίων ὑπὸ τοῦ ὑποψηφίου Κωνστ. Βλάμη ἐξάγεται πασιφανῶς ὅτι ἡ κάλπη τοῦ δήμου τούτου ἐνοθεύθη·

Ἐπειδὴ ἐκ τῶν ριφθέντων 400 ψηφοδελτίων ἐν τῇ κάλπῃ τοῦ δήμου Δωριέων περιπλέον τοῦ ἀνωτάτου ὑπολογιζομένου ἀριθμοῦ, καθὼς καὶ ἐκ τῶν 740 τῶν ριφθέντων ἐν τῇ κάλπῃ τοῦ δήμου Γαλαξειδίου ἀποδεικνύεται τρανώτατα ὅτι καὶ αἱ δύο αὗται κάλπαι τῶν Δωριέων καὶ Γαλαξειδίου ἐνοθεύθησαν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ ἀναδειχθῶσι βουλευταὶ τῆς ἐπαρχίας Ἡρακλείου οἱ ὑποψήφιοι Κωνστ. Βλάμης, Εὐθ. Κεχαγιᾶς καὶ Νικ. Πανουσιᾶς ἐναντίον τῆς θελήσεως τῆς καθαρᾶς πλειοψηφίας, ἐκφρασθείσης ὑπὲρ τοῦ Θ. Παπακώστα, Χρ. Γερογιάννη καὶ Σπ. Κρεμέζη·

Ἐπειδὴ τὸ τμῆμα παραδεχόμενον ὅτι ἐγένετο νόθευσις εἰς τὰς δύο κάλπας τῶν Δωριέων καὶ Γαλαξειδίου, δὲν δύναται καθ' ὑπολογισμὸν νὰ ὁρίσῃ τὸν ἀριθμὸν τῶν ψήφων·

Ἐπειδὴ ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐκτεθέντων καὶ ἐξ ὅλων τῶν λοιπῶν πραγμάτων καὶ γεγονότων, ἀναφερομένων ἔν τε τοῖς πρακτικοῖς καὶ ἐν ταῖς ἐνστάσεσι, τὸ τμῆμα παραδέχεται ὡς βεβαιοτάτην τὴν γενομένην νόθευσιν εἰς τὰς δύο κάλπας, ἤτοι εἰς τὴν κάλπην τῶν Δωριέων καὶ εἰς τὴν κάλπην τοῦ Γαλαξειδίου, χωρὶς νὰ δύναται νὰ προσδιορίσῃ τὸν ἀριθμὸν τῆς νοθεύσεως αὐτῶν·

Ἐπειδὴ δὲ παραδεχομένης τῆς νοθεύσεως τῶν καλπῶν, ὡς

βεβαίως τὸ πόσον μὴ δυνάμενον νὰ ἐξακριβωθῇ, θεωροῦνται ἀμφότεροι καθ' ὁλοκληρίαν ἄκυροι καὶ ὡς μὴ ὑπάρχουσαι·

Ἐπειδὴ ἀκυρουμένων τῶν ἐν αὐταῖς ψήφων, φέρεται μεταβολὴ εἰς τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Παρνασσίδος·

Ἐπειδὴ οἱ διαπράξαντες τὴν νόθευσιν πρέπει νὰ τιμωρηθῶσιν ἀφοῦ ἀνακαλυφθῶσιν ἀπὸ τὴν ἀμυδρὰν διοικητικὴν ἀρχήν·

Διὰ ταῦτα τὸ μέλος ἀποφαίνεται,

1) Ν' ἀκυρωθῶσι καθ' ὁλοκληρίαν αἱ δύω κάλπαι, ἤτοι ἡ τοῦ δήμου Δωριέων καὶ ἡ τοῦ δήμου Γαλαξειδίου·

2) Νὰ ἐπαναληφθῇ ἡ ψηφοφορία τῶν δήμων, ἐνεργηθησομένης πρὸ ταχτικῆς ἀναθεωρήσεως τοῦ βουλευτικοῦ καταλόγου ἀμφοτέρων τῶν δήμων, διὰ νὰ διορισθῶσι τὰ εἰκονικὰ ὀνόματα καὶ ἐγγραφῶσιν οἱ ἔχοντες τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν μόνον·

3) Νὰ καταδιωχθῶσιν ἀμοιβαίως οἱ παραίτιοι τῶν καλπονοθεύσεων καὶ τῶν δολιεύσεων τῶν βουλευτικῶν καταλόγων·

4) Νὰ παραδεχθῇ ὡς νόμιμος ἡ ἐκλογὴ τῶν πέντε δήμων Παρνασσίδος, Ἀντικύρας, Κρίσσης, Ἀμφίσσης καὶ Κυτινίων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 9βρίου 1859.

Ἡ μειονοψηφία τοῦ Τμήματος

Α. Ζέρβας. »

Προκειμένου δὲ νὰ ἀναγνωσθῇ μετὰ ταῦτα καὶ ἡ ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Ναυπλίας ἔκθεσις τῆς πλειοψηφίας, ἐνίστη ἓν τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς ζητῆσαν τὴν ἀναβολὴν τῆς ἀναγνώσεως αὐτῆς ἵνα δυνηθῇ καὶ ἡ μειοψηφία νὰ ὑποβάλῃ τὴν ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς ταύτης ἔκθεσίν της, δι' ἣν ἔχει ἀνάγκην ὀλίγων ἔτι πληροφοριῶν.

Ἐπὶ τῆς ἐνστάσεως ταύτης τῶν μὲν ὑποστηριζόντων τὴν ἄμεσον ἀνάγνωσιν τῆς ἐκθέσεως τῆς πλειοψηφίας, τῶν δὲ ζητούντων τὴν ἀναβολὴν ἵνα καταρτισθῇ καὶ ἡ τῆς μειοψηφίας ἔκθεσις, μετά τινα περὶ τὰς γνώμας ταύτας περιστραφεῖσαν συζήτησιν, ἡ Βουλὴ, ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει τοῦ προέδρου, παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως νὰ ἀναβληθῇ ἡ τῆς πλειοψηφίας ἔκθεσις ἵνα ἐντὸς τῆς αὔριον λαβοῦσα καιρὸν φέρῃ τὴν ἔκθεσιν αὐτῆς καὶ ἡ μειοψηφία.

Ἀναβληθείσης δ' ἔπειτα καὶ τῆς ἀναγνώσεως τῶν ἐπὶ τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν Φθιώτιδος, Πετσῶν, Ἄνδρου, Ἐπιδ. Λι-

μηρᾶς, Νάξου καὶ Καρυταίνης ἐκθέτεων τῶν ἐπιτροπῶν, παρετήρησέ τις, ὅτι ἂν ἐντὸς τῆς αὔριον δὲν φέρωσιν ἐπὶ τῶν ἐκλογῶν τούτων τὰς ἐκθέσεις αὐτῶν καὶ τὰ μέλη τῆς μειονοψηφίας, ἐννοεῖται ὅτι θέλει γίνει ἡ ἀνάγνωσις τῶν ἐκθέσεων τῆς πλειοψηφίας. Συμφωνούσης δὲ τῆς Βουλῆς, προσελθὼν ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς εἶπεν, ὅτι παρουσιάζει εἰς τὴν Βουλὴν τὴν ἀμφισβητουμένην κάλπην τοῦ δήμου Ὀλυμπίων τῆς ἐπαρχίας Ἠλείας, φέρουσαν εἰς τὸ ἐσωτερικὸν κάλυμμα τὰς σφραγῖδας τοῦ ἐπάρχου, καὶ παρακαλεῖ τοὺς βουλευτὰς νὰ ἐξετάσωσι τὸ ἀλύμαντον αὐτῶν.

Οὕτω δὲ διερευνησάντων τινῶν τὰς σφραγῖδας, ἀνεῴχθησαν τὰ ἐξωτερικὰ τῆς κάλπης καλύμματα, καὶ ἤρξατο ἡ ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Ἠλείας συζήτησις.

Λαβών δέ τις τὸν λόγον ἐξέθηκεν ἐπ' αὐτῆς, ὅτι ἡ διρυὴς ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς ταύτης ἔκθεσις τοῦ τμήματος, διαιρεθέντος εἰς πλειοψηφίαν καὶ μειοψηφίαν, τὰ συνοδεύσαντα αὐτὴν περιστατικὰ, καὶ πολλοὶ ἄλλοι λόγοι, οἵτινες καὶ διὰ τοῦ τύπου διεκοινοποιήθησαν, παρουσιάζουσιν ἐνώπιον ἡμῶν ὡς σπουδαιοτάτην τὴν ἐκλογὴν ταύτην, καὶ διὰ τοῦτο ἕκαστος ὀφείλει νὰ τὴν μελετήσῃ μεθ' ὅλης τῆς ἀκριβείας, νὰ σχηματίσῃ τὴν πεποίθησιν του καὶ φέρῃ τὴν ἐπ' αὐτῆς λευκὴν ἢ μέλαιναν ψῆφόν του, καθ' ὅσον δὲν ἀποδίδουσιν εἰς αὐτὴν μόνον παρανομίας ἀλλὰ καὶ ἐγκλήματα. Ἀρχόμενος λοιπὸν ἀπὸ τῆς ἐκθέσεως τῆς πλειοψηφίας, ὁμολογεῖ μὲν ὅτι παρουσιάζει πειστικὰ καὶ εὔγλωττα ἐπιχειρήματα, ἀλλ' ἀφ' ἑτέρου ὅπου λαλοῦσι τὰ πράγματα, ἐκεῖ δὲν ἔχουν ἰσχὺν καὶ πίπτουν τὰ ἐπιχειρήματα. Δὲν θέλει νὰ ἔλθῃ πρὸς ἀντίκρουσιν τῶν θεωριῶν τῆς πλειοψηφίας, δι' ἃς ἀποφαίνεται ὅτι δὲν πρέπει νὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν αἱ κατὰ διαφόρους δήμους γενόμεναι ἐνστάσεις, καθ' ὅσον ἔπρεπεν, ὡς λέγει, νὰ γίνωσιν ἐν καιρῷ. Ὁ διϊσχυρισμὸς οὗτος δὲν φέρει κἂν πρακτικὸν ἀποτέλεσμα, καὶ διὰ τοῦτο δὲν ἔρχεται εἰς σπουδαίαν ἀντικρούσεώς του. Οὕτω π. χ. ἐνῷ ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς τοῦ δήμου Ὀλυμπίων φέρεται ἡ ἔνστασις ὅτι ἐψηφοφόρησαν ὑπὲρ τῶν ὑπουργικῶν 314 μὴ ἐγγεγραμμένοι ἐν τῷ ὁριστικῷ καταλόγῳ, πῶς θέλετε νὰ ἐγίνετο ἀμέσως ἡ κατὰ τῆς πράξεως αὐτῆς ἔνστασις ἀφοῦ ἡ ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ ἦτον ὑπὲρ τῶν ὑπουργικῶν ὑπ' ψηφίων, εἰς δὲ τὴν ἀντιφορευτικὴν ἐπιτροπὴν δὲν ἦτον εὔκολον νὰ ἴδῃ ὅτι ἐψηφοφόρησαν ἄνθρωποι μὴ ἐγγεγραμμένοι εἰς τὸν καταλόγους; Θέλετε δὲ ἀπορρίψει τοιαύτην σοβαρὰν ἔνστασιν, μόνον διότι, ὡς ἀξιοῖ ἡ πλειοψηφία, δὲν ἐγει-

νεν ἐν καιρῷ τῆς ψηφοφορίας; Βεβαίως θέλει ἕκαστος συμφωνήσει ὅτι οὐ μόνον δὲν πρέπει νὰ ἀποφανθῶμεν τοῦτο, ἀλλὰ καὶ ἄνευ ἐνστάσεώς τινος, τυχαίως μόνον ἂν ἀνεκάλυπτεν ἡ Βουλὴ τοιαύτης φύσεως νόθευσιν, ὤφειλε νὰ τὴν καταδικάσῃ αὐτεπαγγέλτως. Ἐρωτῶ ἤδη, εἶναι ἀληθὲς ἢ ὄχι ὅτι εἰς τὸν δῆμον τοῦτον ἐψηφοφόρησαν περιπλέον 176 ἐκλογεῖς; Περὶ τούτου ἔχετε τὴν ὁμολογίαν τῆς μειονοψηφίας τοῦ τμήματος; ἥτις παραβαλοῦσα τὸν ὁριστικὸν κατάλογον πρὸς τὸ πρωτόκολλον τῆς ψηφοφορίας, ἐπισήμως σᾶς βεβαιοῖ ὅτι ἐψηφοφόρησαν 176 ἄτομα. Καὶ ὅταν ἡ μεταξὺ τῶν διαγωνισθέντων μερῶν διαφορὰ μόλις ἀναβαίνει εἰς 112 ψήφους, θέλετε ἀδιαφορήσει διὰ τὴν παράνομον ψηφοφορίαν 176 προσώπων, καὶ τοῦτο, διότι δὲν ἔγεινεν ἐγκαίρως ἡ ἔνστασις; Εἶναι ἐπίσης ἀληθὲς ὅτι ἐν τῷ αὐτῷ δήμῳ ἐκ 52 ὀνομάτων 12 ἐψηφοφόρησαν δίς; Καὶ περὶ τούτου ἔχετε τὴν ἀπάντησιν τῆς μειοψηφίας τοῦ τμήματος, καὶ ἐπομένως τὴν ἐκ τοῦ νόμου καταδίκην τῆς ἐκλογῆς τοῦ ῥηθέντος δήμου. Ἀλλὰ πρὸς ἐπισφράγισιν τούτων ὅλων ἔχετε ἄλλο τι μεγαλείτερον τόλμημα, τὸ ἄνοιγμα τῆς ὀπῆς τῆς κάλπης, καὶ τοῦτο ἔρχεται νὰ δικαιολογήσῃ ἡ πλειοψηφία τοῦ τμήματος, καὶ ἐλέγχει μάλιστα τὸν σύλλογον τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν ὡς δολοφονήσαντα κατὰ παράβασιν τῶν χρεῶν του. Ὄχι· αἱ ἐφορευτικαὶ ἐπιτροπαὶ δὲν ἐδολοφόνησαν· οὐδὲ παρέβησαν τὰ καθήκοντά των ἐπιτυχήσασαι τὴν ἔκβασιν τῆς κάλπης. Αἱ ἐφορευτικαὶ ἐπιτροπαὶ δὲν καλοῦνται διὰ νὰ καλύψωσι τὰς παρανομίας, ἀλλὰ διὰ νὰ τὰς ἐξελέγξωσι καὶ καταλείψωσι τὰ ἐξαμβλώματα. Εἰς τὴν περίστασιν λοιπὸν ταύτην αἱ ἐφορευτικαὶ ἐπιτροπαὶ εὗρον τὴν κάλπην παραβιασμένην, φέρουσιν ἐπὶ τοῦ μετώπου τὰ σήγμματα τῆς νοθεύσεως· τὴν εὗρον ἀντὶ ταμείου συνειδήσεως ταμεῖον τοῦ ψεύδους. Τί εἶπον αἱ ἐπιτροπαὶ τότε; « ἀφοῦ ἡ κάλπη δὲν φέρει γνήσιον ἀποτέλεσμα, τὴν κατάσχομεν καὶ παραπέμπομεν εἰς τὴν κρίσιν τῆς Βουλῆς τὴν ἐκδίκασίν της ». Ἔπραξαν διὰ τοῦτο κακῶς; παρεβίασαν τὰ καθήκοντά των διότι ἐζήτησαν νὰ ἐξελεγχθῇ τὸ ἔγκλημα; Εἰς περιφέρειάν τινα βουλευτικοῦ ἀγῶνος παρουσιάζονται μετὰ τὴν ἐκλογὴν ὀκτὼ κάλπαι, καὶ ἐξ αὐτῶν αἱ μὲν ἑπτὰ φέρουσιν ὅλα τὰ σημεῖα τῆς γνησιότητος, ἡ δὲ ὀγδόη οὐ μόνον φαίνεται ἠκρωτηριασμένη, ἀλλὰ δὲν εἶναι οὔτε ἡ ἰδία. Εἶναι λοιπὸν παράβασις καθήκοντος τῶν ἐπιτροπῶν, διότι εἶπον « ἡ κάλπη αὕτη φέρει τὸ ἔγκλημα, δὲν εἶναι ἡ ἰδία » καὶ τὴν κατέσχον; Καὶ ἂν δὲν ἐπράττετε οὕτω, πῶς ἠδύνασθε νὰ σχηματίσητε ἤδη τὴν πεποίθησίν σας;

Ἀλλ' ἐὰν ἡ Βουλὴ διαπιστώσῃ ἀκόμη, ἡ κάλπη εἶναι παροῦσα· ἂς ἴδῃ ἕκαστος τὴν ὀπήν, καὶ θέλει πεισθῇ ὅτι τοιαύτην ἔλαβεν ἔκτασιν, ὥστε οὐ μόνον νὰ ῥιφθοῦν ἀλλὰ καὶ νὰ ἐξέλθωσι ψηφοδέλτια ἠδύναντο ἀπ' αὐτῆς. Ἐὰν δὲ ἀμφιβάλλητε ἔτι, ἰδοὺ τί λέγει ὁ γραμματεὺς τοῦ ἐπάρχείου Χρανάπουλος ἐξομολογούμενος τὰς ἁμαρτίας αὐτοῦ· « τότε δὲ οἱ ὑπουργικοί, τυχόντες εὐκαιρίας, ἔῤῥιψαν εἰς τὴν κάλπην 120 ψηφοδέλτια. » Μετὰ τὴν πάνδημον ταύτην ἐξήγησιν μένει πλέον ἀμφιβολία ὅτι ἱερόσυλοι χεῖρες ἐπετέθησαν ἐναντίον τῆς κάλπης; Ἂν λοιπὸν παραδέχησθε ὅτι 176 ἄτομα ἐψηφοφόρησαν παρανόμως, ὅτι 42 ἐψηφοφόρησαν δίς, καὶ ὅτι ἐπὶ τέλους παρεβιάσθη αὐτὴ ἡ ἱερότης τῆς κάλπης, μὴ διστάσητε νὰ φέρητε τὴν ἀπόφασίν σας, καὶ δι' αὐτῆς ἀποκριθῆτε ἂν ὁ πολίτης, ἀποδυόμενος εἰς τὴν ἐκλογικὴν πάλην, πρέπει νὰ στηρίζηται εἰς τὴν ἀγάπην τῶν συμπολιτῶν του, ἢ πρέπει νὰ θριαμβεύῃ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς νοθεύσεως καὶ τῆς βίας.

Ἀπάντησεν εἷς τῶν βουλευτῶν Ἠλείας, ὅτι καὶ ἂν εἶχεν ἀμφιβολίαν τινά, ὁ προαγορεύσας τῷ δίδει ἀφορμὴν νὰ πιστεύσῃ ὅτι τὸ ἔτος τοῦτο θέλει εἶσθαι γόνιμον εἰς λόγους καὶ πράξεις, καὶ εἴτε βούλησις τοῦ Θεοῦ ἢ τοῦ ἔθνους ὑπάρχει, ὅτι ἡ ἐνεστῶσα Βουλὴ ἔχει σπουδαῖον προορισμόν. Ἀπ.δειξις ὁ προαγορεύσας, ὅστις μετὰ τοσαῦτα ἔτη ἔρχεται τῷ 1859 νὰ ἐκφωνήσῃ λόγον ἔντεχνον καὶ ὡραῖον, καὶ μάλιστα περὶ νομιμότητος. Καὶ διὰ τοῦτο ὀμνύμενος ἀπὸ τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν, ἀφοῦ μᾶς εἶπεν, ὅτι εἶναι ἡ ἀνωτάτη κυριαρχικὴ δύναμις, τὸ ἀνέκκλητον, οὕτως εἰπεῖν, δικαστήριον τὸ δυνάμενον νὰ ἀποφασίζῃ ἐφ' ὅλων, ἐτερμάτισεν ὅτι ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἀποῤῥίψῃ τὰ ἐξαμβλώματα. Ἀλλ' ἐλησμόνησεν ὅτι τὰ ἐξαμβλώματα ταῦτα ἐκαθαρίσθησαν πρὸ πολλοῦ, καὶ δὲν ἐπεριμένομεν ἀπὸ πέντε ἢ ἓξ πρόσωπα νὰ μᾶς τὰ δείξωσι σήμερον. Εἶναι ἀρχὴ ἀναλλοίωτος, ὅτι ἅμα ἐκ πρώτης ἁμαρτίας εἷς ἄνθρωπος θεωρηθῇ κακῆς πίστεως, ὁ ἄνθρωπος οὗτος δὲν δύναται νὰ ἐκκλίνῃ τοῦ σφαλεροῦ σημείου εἰς ὃ ἑτέθη. Ἤδη γνωρίζομεν πρὸ πολλοῦ ποῖαι εἶναι αἱ ἐφορευτικαὶ ἐπιτροπαί, καὶ ὅτι σύγκεινται ἀπὸ ὀλίγα ἄτομα ἐμπνεόμενα κατ' αὐτὸν ἢ κατ' ἐκεῖνον τὸν τρόπον. Καὶ σήμερον αἱ ἐπιτροπαὶ αὗται ἔρχονται νὰ ἀφαιρέσωσι τὴν κυριαρχίαν τοῦ προαιρεῖσθαι καὶ ἀφαιρεῖν ψήφους, ἔρχονται νὰ μεταβάλωσι κατ' ἀρέσκειαν τὸ ἀποτέλεσμα ἐκλογῶν, καὶ εἰς αὐτὰς θέλουν νὰ δώσουν τινὲς δικαιώματα Βουλῆς, τὰ ὁποῖα δικαιώματά σας, καὶ δι' αὐτῶν νὰ καταστήσωσι Βουλὴν ἄλλην,

ἤτις νὰ δικάζῃ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν ἀνεκκλήτως. Αἱ ἐπιτροπαὶ λοιπὸν αὗται προσβάλλουσαι τὴν κάλπην τοῦ δήμου Ὀλυμπίων, ἀποφαίνονται ὅτι ἐψηφοφόρησαν 314 μὴ ἐγγεγραμμένοι ἐν τῷ ὁριστικῷ καταλόγῳ· ἀλλὰ πότε ἐγένετο ἡ ἔνστασις αὕτη; Μετὰ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ψηφοφορίας καὶ ἀφοῦ ἡ ἐκλογὴ ἐτελείωσεν. Ἐνταῦθα ὀλίγη λεπτόνοια ἀρκεῖ διὰ νὰ εἰσέλθῃ τις εἰς τὴν οὐσίαν τοῦ πράγματος. Διὰ νὰ ψηφοφορήσωσι 314 ἐκλογεῖς, δὲν εἶναι ἀριθμὸς τυχαῖος· ἀλλὰ τότε ποῖος δύναται νὰ γνωρίσῃ τὴν ταὐτότητα ὅλων τούτων, ἀφοῦ μάλιστα ἐκ διαφόρων χωρίων ὁρμώμενοι προσέρχονται εἰς τὸν δῆμον; Ποῦ λοιπὸν στηρίζονται αἱ ἐπιτροπαὶ ἐκφράζουσαι τὴν ἰδέαν των, ἢ πῶς δύνασθε ν' ἀποδώσητε εἰς ἡμᾶς τὴν δολιότητα ταύτην; Εὐτυχῶς γνωριζόμεθα πρὸ εἴκοσιν ἤδη χρόνων. Ἀλλ' ἡ μειοψηφία προσθέτει, ὅτι εἰς τὸν αὐτὸν δῆμον 42 πολῖται ἐψηφοφόρησαν δίς· ποῖος ὅμως ἐξ ὑμῶν ἀγνοεῖ ὅτι εἰς ἓν χωρίον εὑρίσκεται εἰς ψηφοφόρος ὑπὸ τὸ ὄνομα *Δωκσταντῖνος Ἰντωνίου*, καὶ εἰς ἕτερον ἄλλος μὲ τὸ αὐτὸ ὄνομα, ἐντεῦθεν δὲ ἡ καθ' ἑκάστην σύμπτωσις τῆς ταὐτωνυμίας παρὰ τοῖς χωρικοῖς; Τὴν κοινὴν ταύτην ἀλήθειαν διὰ τί ἐσιώπησεν ὁ εἰσηγητὴς τῆς μειοψηφίας; Περιπλέον μᾶς ἀποδίδουν ὅτι εἰς τὸν αὐτὸν δῆμον ἐψηφοφόρησαν 30 πρόσωπα ἀντὶ ἄλλων. Ποῖοι ὅμως εἶναι αὐτοί; διὰ τί δὲν ἀναφέρουν ἓν ὄνομα, ἢ νομίζουν ὅτι διέρχονται ταῦτα ἀβασανίστως; Παρῆλθε πλέον ἡ ἐποχὴ τοιούτων πράξεων καὶ σχεδίων. Ἂν ὅμως θέλουν τινὲς νὰ ἔλθωμεν εἰς τὴν ἐξέλεγξιν αὐτῶν ἀπὸ τοῦ 1814 καὶ νὰ φέρωμεν ὅλα εἰς στάθμην, αὐτὸς βέβαια δὲν θέλει ὑποχωρήσει. Καθ' ὅλον τὸ διάστημα τοῦτο ἀπεδόθησαν εἰς πολλοὺς τοιαύτης φύσεως μικραὶ ἢ μεγάλαι κατηγορίαι, ἀλλ' εἰς ἡμᾶς δὲν δύνανται νὰ ἀποδοθῶσι. Καὶ ὅμως ἐνῷ ἔρχονται ἤδη τινὲς καὶ διὰ τοιούτων ὑπολογισμῶν ζητοῦν νὰ μᾶς ἀφαιρεθῶσι 380 ψῆφοι, μὴν ἀρκούμενοι οὐδ' εἰς τοῦτο, προσθέτουν ὅτι ὁ καταλογος τοῦ δήμου Ὀλυμπίων περιέχει 1193 ὀνόματα καὶ ἀντ' αὐτῶν ἐψηφοφόρησαν 1210. Ποῖος ὅμως δύναται νὰ γνωρίσῃ τὸν ὁριστικὸν ἀριθμὸν τῶν ψηφοφόρων εἰς ἣν εὑρίσκονται κατάστασιν οἱ κατάλογοι; Πολλάκις βλέπομεν ὅτι ὁ καταλογος ἀναφέρει τὴν ἀποβιωσιν ἀρκετοῦ ἀριθμοῦ ψηφοφόρων, καὶ ἐν τούτοις ποῖοι ἐξήλεγξαν τοὺς καταλόγους; ποία ἡ πρᾶξις ἡ ἐπιβεβαιοῦσα τὸ γνησιόν των, ἢ τίς ἐγγυᾶται ὅτι δὲν εἰσεχώρησαν εἰς αὐτοὺς εἰκονικότητες; Πρὸς ἀπόδειξιν τούτων ἀρκεῖ νὰ εἴπῃ, ὅτι παρουσιάσθησαν 8 ἐκλογεῖς διαμαρτυρούμενοι ὅτι

ζῶσι καὶ ζητοῦντες νὰ δώσωσι ψῆφον. Εἶναι λοιπὸν ἐνστάσεις αὗται; Διὰ νὰ λάβῃ δὲ ἡ Βουλὴ ἰδέαν εἰς ποίαν ἀνωμαλίαν εὑρίσκονται οἱ καταλόγοι, ἀφ' ὧν κρέμαται τὸ τιμαλφέστατον δικαίωμα τοῦ πολίτου, ἐπιδεικνύει ἕνα τούτων, ἐξ οὗ βλέπει ἕκαστος πῶς καταῤῥέουσι τὰ φύλλα καὶ ποία ποικιλία μελάνης καὶ παρεισγραφῶν ὑπάρχει. Ἀλλ' ἡ μειοψηφία λέγει, ὅτι εἶναι δύσκολον νὰ διακριθῇ ἂν ἐψηφοφόρησεν εἷς ἐκλογεὺς ἀντὶ ἄλλου, καὶ ἀληθῶς δὲν ὑπάρχει ἀπόδειξις ἐὰν αὐτὸς ἢ ἐκεῖνος ἐψηφοφόρησεν ἢ ὄχι. Ἀλλ' ἐνῷ γνωρίζει τοῦτο ἡ μειοψηφία, δὲν δυσκολεύεται νὰ ἀποφανθῇ ὅτι ἐν τῷ δήμῳ Ὀλυμπίων ἐψηφοφόρησαν τόσοι! Ἀναφέρει δὲ ῥητῶς καὶ τὸ ὄνομα τοῦ Δημητρίου Καραμέρου ὡς σημειουμένου ὅτι ἐψηφοφόρησεν ἐνῷ διέτριβεν εἰς Ἀθήνας· ἀλλ' ἡ οἰκογένεια τῶν Καραμερέων εἶναι ἀπέραντος ἐν Ἠλείᾳ. Εἶναι ἄρα τοσοῦτον δύσκολον νὰ παρουσιάσθη εἷς ἐξ αὐτῶν λέγων «καλοῦμαι Δημητρίος Καραμέρης, δότε με νὰ ψηφοφορήσω;» Τί ἁπλούστερον λοιπὸν τούτου, καὶ διὰ τί ἡ μειοψηφία μὲ τόσην εὐκολίαν παραδέχεται ὡς λόγους ἐνστάσεων ὅ,τι δύναται νὰ ἐξηγηθῇ φυσικώτερον; Ὑπάρχουν λοιπὸν ἐνίοτε παραπτώματα, τὰ ὁποῖα δὲν ἐπιβαρύνουν ποσῶς τοὺς εἰς τὰς βουλευτικὰς ἕδρας καθημένους. Οὕτω π. χ. δύναται νὰ ἦναι κατάλογός τις προγενεστέρας ἐποχῆς, εἰς ὃν ὁ πρεσβύτης νὰ σημειοῦται 10 ἐτῶν καὶ ὁ ἀνήλιξ τριακονταετής. Πταίει ἐκ τούτου ὁ εἰς τὸν περίβολον τοῦτον ἀποσταλεὶς βουλευτής; Ἐντεῦθεν ὅμως δὲν ἕπεται ὅτι δικαιοῦνται νὰ παρουσιάζωνταί τινες πλήρεις θάῤῥους καὶ ν' ἀποδίδωσιν εἰς ἡμᾶς ὅσα δὲν ὑπῆρξαν ἔργα ἡμῶν. Ἀλλ' ἡ μειοψηφία προσθέτει, ὅτι τὴν τελευταίαν ἡμέραν τῆς ἐκλογῆς ἡ ἀντεφορευτικὴ ἐπιτροπὴ ἀπεβλήθη τοῦ τόπου τῆς ψηφοφορίας. Διὰ τί ὅμως ἀπεβλήθη ἢ ποῖος τὴν ἀπέβαλεν; ἡ ἐκτελεστικὴ δύναμις; αὐτὴν τὴν εἶχον οἱ ἀντιπολιτευόμενοι. Τὴν τελευταίαν μάλιστα ἑσπέραν τῆς ἐκλογῆς ἑκατὸν ὡπλισμένοι τῶν ἐναντίων ἐξελθόντες ἀπεπειράθησαν ἐπίτηδες ταραχήν, καὶ ὡς πρὸς τοῦτο ἠδύνατο ἴσως νὰ εἴπῃ ὅτι ὁ ἀξιωματικὸς τῆς ἐνόπλου δυνάμεως δὲν ἦτον εἰς ἀγνοίαν. Διττῶς βεβαίως καταβάλλει τις τὸν ἐχθρόν του· ἢ διὰ τοῦ ἰδίου βραχίονος ἢ διὰ τῆς ἐκτελεστικῆς δυνάμεως. Διὰ τοῦ βραχίονος ἡμῶν δὲν εἴχομεν συμφέρον νὰ τὸ πράξωμεν· ἡ ἐκτελεστικὴ δύναμις ἦτον ἐδική των. Ὅταν λοιπὸν ἡμεῖς δὲν τοὺς ἀπεβάλομεν, καθὼς καὶ ἡ ἐκτελεστικὴ ἐξουσία, ποῖος τοὺς ἀπέβαλε τότε; Ἔφυγαν, ἐννοεῖται, μόνοι διὰ νὰ εὕρουν λόγον ἐνστάσεως. Περιπλέον φέρουν

ἐναντίαν ἡμῶν τὴν μαρτυρίαν τοῦ γραμματέως τοῦ ἐπαρχείου —ποίαι; οἱ ἀντιπολιτευόμενοι, καὶ προτείνουν ὡς ἰσχυρὰς ἀποδείξεις τὰς ὁμολογίας τῶν ὑπαλλήλων. Ἂν ἡ Βουλὴ τὰς παραδέχηται, τὰς παραδέχεται καὶ αὐτός, ἀλλ' ἔκρεπε, διὰ νὰ εἶναι ὁμαλήθεις, νὰ προσθέσουν εἰς τὴν ἐπιστολὴν τοῦ γραμματέως καὶ τὰς λέξεις κατ' ἐκείνης, κατὰ τὴν μαρτυρίαν δηλονότι αὐτῶν τῶν ἀντιπολιτευομένων. Ἀφοῦ ἐν τούτοις ἡ μειοψηφία ἀναφέρει ὅτι ἐψηφορόρησαν ὑπὲρ ἡμῶν 400 περίπου μὴ ἐγγεγραμμένοι εἰς τὸν κατάλογον, ἀφοῦ μᾶς ἀφαιρεῖ τοὺς δὶς ἢ ἀντ' ἄλλων ψηφορορήσαντας, ἔρχεται πρῶτον εἰς τὸ συμπέρασμα τοῦ ν' ἀκυρωθῇ ἡ ψηφορορία τοῦ δήμου Ὀλυμπίων καὶ διαταχθῇ νέα. Ἀλλὰ μόλις ἀπορρίπτεται τοῦτο, καὶ ἔρχεται εἰς δευτέραν γνώμην τοῦ ν' ἀφαιρεθῶσιν ἀφ' ἡμῶν ἀνὰ 245 ψῆφοι, καὶ τοῦτο διὰ νὰ μᾶς διαδιχθῶσιν ἁπλῶς οἱ περὶ τὸν Στερανόπουλον. Ἀλλ' οὐδ' εἰς τὴν γνώμην ταύτην ἐρειδομένη, προτείνει αἴφνης ἡ μειοψηφία τρίτην τινὰ γνώμην, καθ' ἣν ἀφαιρέσει καὶ μετατροπῇ ψήφων νὰ ἀναγνωρισθῶσι δύω ἐξ ὑμῶν καὶ δύω τῶν ἐναντίων ὡς βουλευταί. Εὐτυχῶς ὅμως ἡ ληψοδοσία αὕτη τῶν ψήφων ἐγίνετο ἄλλοτε καὶ ἤδη εὑρισκόμεθα εἰς τὸ 1859. Ἀλλ' ἡ μειοψηφία ἠθέλησε νὰ μακρυνθῇ ποιῶς τῆς ἰδίας της ἀκυρώσεως τῆς καλπης, ἀ προτείνουσα καὶ δευτέραν καὶ τρίτην γνώμην, ἀποδεικνύει ὅτι δὲν ἔχει πεποίθησιν εἰς τὰς σκέψεις της καὶ ἀνοίγεται τοῖς προστατευομένοις αὐτῆς. Ἀπόκειται λοιπὸν εἰς τὴν Βουλὴν ἢ νὰ ἐπικυρώσῃ τὴν ἐκλογήν, ἢ νὰ παραδεχθῇ μίαν τῶν τριῶν γνωμῶν, τὴν ὁποίαν δὲν ἠξεύρει νὰ ὁρίσῃ ἡ μειοψηφία. Ἀλλ' ἐὰν αὐτὴ οὐδὲν παραλείπει τῶν κατὰ τὴν ἐκλογὴν συμβάντων, περὶ μόνου τοῦ ἀνθρωπίνου αἵματος δὲν ἔκρινεν ἄξιον νὰ εἴπῃ τι. Καὶ ὅμως οἱ ἀντιπολιτευόμενοι ἀπὸ δήμου εἰς δῆμον περιελθόντες, μὲ ὅπλα εἰς τὰς χεῖρας ἐπροκάλεσαν πολυτρόπως τοὺς ἐναντίους, καὶ τοῦτο βεβαιοῖ ὁ νομάρχης, αἱ παρακείμεναι ἐπαρχίαι, τὸ ἔθνος ὅλον· ὅτε δὲ ἦλθεν ὁ νομάρχης, οἱ ἡμέτεροι ὁπαδοὶ κατέθεσαν ἀμέσως τὰ ὅπλα, διότι τὰ ἐκράτουν χάριν αὐτῶν καὶ οὐχὶ βλάβης τῶν ἀδελφῶν των. Ἄλλως εἶναι ὑπερήφανος διὰ τὸ αἴσθημα τοῦτο τοῦ λαοῦ τῆς Ἠλείας, διότι αὐτὸς ποτὲ δὲν ἐζήτησε νὰ τὸ πνίξῃ διὰ μακρᾶς κατασιώσεως, καὶ ἐὰν ἠθέλησε καὶ τὸ φρόνημα τῶν συμπολιτῶν του διατηρῶνται ἀκμαῖα, ὀφείλεται τοῦτο εἰς τὰ βάσανα τῶν ὅσοι ὑπέφερον δι' αὐτούς. Ὁ δήμαρχος Πυργαρείων ἐν τούτοις ἐνεργεῖ τὰ πάντα κατὰ τῶν ἡμετέρων, ὑποστηρίζει σκανδαλωδῶς τοὺς ἐναντίους καὶ σχίζει τὸν τῆς ψηφορορίας κατάλογον, ἀλλὰ περὶ

τούτου οὐδὲ γίνεται μνεία. Εἰς τὸν δῆμον Πυργείων ὁ γραμματεὺς τοῦ δημάρχου περιφερόμενος μὲ τοὺς ἐνόπλους του, ἁπαντᾷ ἕνα δυστυχῆ, τὸν φονεύει καὶ συλληφθεὶς παραδίδεται εἰς τὴν ἐνόπλον δύναμιν, ἀλλ' ἡ ἔνοπλος δύναμις τὸν ἀπολύει. Ἀφίνει δὲ τί ἐγένετο εἰς τὸν δῆμον Λετρίνων καὶ ἀλλαχοῦ. Ἠκούσθη δ' ἐπὶ τέλους φωνὴ ἀγρία κατὰ τῆς ὑπουργικῆς ὑποψηφιότητος, καὶ καθ' ὅλας τὰς ἐπαρχίας διεδίδου ὅτι δὲν ἠλπίζετο τι καλὸν ἐκ τοιούτων ἀνθρώπων. Εἰς τὸ ἐκρίμμα τοῦτο τῆς ὑποψηφιότητος ἔθεσαν καὶ ἡμᾶς, καὶ ὡς τοιούτοι ἡμᾶς ἐθεώρουν καθ' ὅλην τὴν ἐκλογήν. Καὶ ἤδη ἔρχονται καὶ ἐνταῦθα, καὶ ἀναστατοῦντες τὸ πᾶν, μᾶς ἐπισωρεύουν παραδείγματα. Ἀλλὰ ποῦ εἶναι αὐτά; Δὲν δύνανται νὰ μᾶς ἀποδώσωσιν οὐδαμοῦ, ἐνῷ ἡμεῖς εἴχομεν τὸ δικαίωμα νὰ τοὺς ἐλέγξωμεν διὰ φύλλων, πυροβολισμῶν, ἐπιθέσεων, καὶ ἠδυνάμεθα νὰ διαμαρτυρώμεθα διὰ τὰς νοθεύσεις τῶν καταλόγων, διὰ τὰς τόσας παρανομίας των, τὰς ὁποίας ἔρχονται νὰ ἀποδώσωσιν εἰς ἡμᾶς. Ἀλλ' ὡς τὸ σπουδαιότερον ὅλων τῶν γεγονότων φέρουσι τὴν πλάτυνσιν τῆς ὀπῆς τῆς κάλπης, ἥτις ἐγένετο οὐχὶ τὴν τρίτην ἢ τετάρτην ἡμέραν τῆς ψηφορορίας, ἀλλὰ τὴν δευτέραν καὶ ἐβεβαιώθη ἐνώπιον τοῦ νομάρχου καὶ ὅλων τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν. Μολονότι δὲ δύναται νὰ εἴπῃ, ὅτι ἡ κάλπη δὲν παρουσιάσθη εἰς τὴν Βουλὴν ὅπως εἶχε, παρατηρεῖ ὅτι μόλις ὁ Κ. Λυκοῦργος εἶδε τὸ ἄνοιγμα τῆς ὀπῆς, ἀνέκραξεν ἐν θορύβῳ ὅτι ἔλαβε χώραν διαρρῆξις καὶ ἔκαμεν ἔνστασιν διὰ 400 ψηφοδέλτια ριφθέντα. Ἠρωτήθη τότε ὁ δήμαρχος περὶ τοῦ πράγματος, καὶ ἀπήντησεν ὅτι ἡ ὀπὴ ἐπλατύνθη τὴν δευτέραν ἡμέραν τῆς ἐκλογῆς ἐνώπιον τῶν ἐπιτροπῶν διὰ νὰ ἐμβαίνουν τὰ ψηφοδέλτια ὡς οὖσης τῆς ὀπῆς στενοτάτης, καὶ ὅτι αὐτὸς ἦτον μὲν ἐναντίος, ἀλλὰ τὸν ἠνάγκασαν νὰ γίνῃ ἡ πλάτυνσις λέγοντες ὅτι εἶναι καὶ αὐτοὶ παρόντες. Τότε δὲ ἀπήντησεν ὁ ἀγορεύων εἰς τὸν Λυκοῦργον, ὅτι ὁ ἐπιχειρῶν νὰ κλέψῃ τινὰ δὲν κατασκευάζει τὸ ἀντικλείδιον ἐνώπιον τοῦ ἰδίου. Ἐν τούτοις συνεπείᾳ τοῦ γεγονότος ἀπεφάσισαν αἱ ἐφορευτικαὶ ἐπιτροπαὶ νὰ κατάσχουν τὴν κάλπην, ἤτοι *νὰ τὴν διατηρήσουν εἰς ἣν εὑρέθη κατάστασιν* διὰ νὰ ὑποβληθῇ ἐνώπιον τῆς Βουλῆς. Ἀλλ' ἡ κάλπη εἶναι σήμερον ὡς εὑρέθη τότε; Ὑπῆρχον τὰ προέχοντα αὐτὰ εἰς τὴν ὀπὴν χεῖλη; Τοῦτο δύνανται νὰ ἐξηγήσωσιν οἱ εἰδότες. Τὸ βέβαιον ὅμως εἶναι ὅτι καθ' ἣν ἐποχὴν ἔγεινεν ἡ ἔνστασις ἐπροκάλεσε τὸν Λυκοῦργον νὰ ἐξαγάγῃ ἐκ τῆς ὀπῆς ἓν ψηφοδέλτιον, ἀλλ' ἦτον πρᾶγμα ἀδύνατον. Καὶ ἤδη δέ, ἂν καὶ ἔχει μεγάλας

ὑπονοίας ὅτι ἡ κάλπη δὲν εἶναι ὡς εἶχε, πάλιν καταντᾷ δύσκολον νὰ ἐξαγάγῃ τις ψηφοδέλτιον. Ἐπειδὴ δὲ εἶπεν ὅτι ἔχει σπουδαίας ὑπονοίας περὶ τῆς κάλπης, τοιοῦτον ἐπιμένει εἰς αὐτάς, ὥστε, ἂν ἡ Βουλὴ θέλῃ, δύναται ν' ἀναβληθῇ ἡ ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς ἀπόφασις τ., ἵνα ἐξετασθῇ περὶ τούτου ὁ νομάρχης, καθ' ὅσον οὔτε δ' ἀναβολὴν τὸν μέλει, οὔτε διὰ τὴν ἀκρίωσιν τῆς ἐκλογῆς ταράσσεται, μολονότι τὰ πράγματα ὡρίσθησαν ἤδη καὶ ἕκαστος εἶναι εἰς τὴν θέσιν αὐτοῦ.

Ἐξέθηκεν ἕτερος, ὅτι πολλὰ καὶ ἐρρέθησαν καὶ ἐγράφησαν περὶ τῆς προκειμένης ἐκλογῆς, ἐφ' ἧς μετὰ πολλῆ, στενοχωρίας ἔρχεται νὰ λάβῃ τὸν λόγον μετὰ τὴν ἀγόρευσιν μάλιστα τοῦ ἑτέρου τῶν βουλευτῶν Ἠλείας. Ἐπεύχεται δὲ νὰ ἔλθῃ εἰς τὸ ζῆμα μετὰ τὸν εἰσηγητὴν τῆς πλειοψηφίας, ὅστις ἠδύνατο νὰ λύσῃ ὅσα ὁ πρῶτος ἀγορεύσας ἔθεσε ζητήματα. Ἐν τούτοις παρατηρεῖ κατὰ πρῶτον ὅτι τὸ Σύνταγμα ἀνήκει εἰς τὸ δημόσιον δίκαιον, αἱ δὲ ἐνστάσεις τοῦ δημοσίου δικαίου δὲν ὑπόκεινται εἰς περιορισμὸν χρόνου καὶ κατὰ συνέπειαν δὲν δύνανται νὰ διισχυρισθῶσιν οἱ ἐναντίοι ὅτι δὲν δυνάμεθα νὰ παραδεχθῶμεν σήμερον τὰς ἐνστάσεις, ἀφ' οὗ δὲν ἐγένοντο κατὰ τὴν ψηφοφορίαν. Τοιαύτην τινὰ παρατήρησιν φέρει ἐν τῇ ἐκθέσει καὶ ὁ εἰσηγητὴς τῆς πλειοψηφίας, μολονότι τελευταῖ λέγων ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἀπορρίψωμεν τὰς γενομένας ἐνστάσεις μόνον διότι βραδέως ἐγένοντο. Τὸ ζήτημα λοιπὸν σήμερον εἶναι οὐχὶ ἂν δυνάμεθα νὰ παραδεχθῶμεν τὰς μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐκλογῆς γενομένας ἐνστάσεις, ἀλλ' ἂν αἱ ἐνστάσεις αὗται εἰσὶ πραγματικαὶ ἢ ἀνύπαρκτοι, καὶ ἂν μὲν ὦσιν ἀληθεῖς δὲν δυνάμεθα βεβαίως νὰ τὰς ἀπορρίψωμεν, διότι δῆθεν ἐγένοντο μετὰ τὴν ψηφοφορίαν· ἐὰν δ' οὔ, ἡ Βουλὴ θέλει τὰς ἀπορρίψει ὡς ψευδεῖς. Μεταξὺ λοιπὸν τῶν γενομένων ἐνστάσεων ἂς τὸ ἐπιτραπῇ νὰ ἐξετάσῃ κατὰ πρῶτον τὴν περὶ νοθεύσεως τῆς κάλπης τοῦ δήμου Ὀλυμπίων, ἣν ἐπιβεβαιοῖ δι' ἐπιστολῆς του καὶ ὁ γραμματεὺς τοῦ ἐπαρχείου, ὅστις ὅμως ἐκ τῆς ἀντιφάσεως δύο δημοσιευθεισῶν ἐπιστολῶν του κατ' αὐτοῦ ἀποδεικνύεται κακὴς πίστεως, διότι εἰς τὴν μίαν τῶν ἐπιστολῶν του αὐτῶν, τὴν πρὸς τὸν νομάρχην, γράφει ὅτι τὴν 4 ἢ 5 ἡμέραν τῆς ψηφοφορίας, (ἐνῷ εἰς ἄλλην ὁρίζει τὴν 4,) ἡ ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ ἐπλάτυνε τὴν ὀπὴν τῆς κάλπης διὰ νὰ ῥίπτωνται ἐν αὐτῇ μετὰ πλειοτέρας δῆθεν εὐκολίας τὰ ψηφοδέλτια. Ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸ τέλος τῆς τρίτης ἡμέρας τῆς ψηφοφορίας ἐὰν παραδεχθῶμεν συγκαταβα-

τικῶς ὅτι ἐγένετο ἡ διαπλάτυνσις τῆς ὀπῆς, ἐκ τοῦ πρωτοκόλλου τῆς ψηφοφορίας ἀποδεικνύεται ὅτι κατὰ τὰς τρεῖς πρώτας ἡμέρας εἶχον ῥιφθῇ ἐν τῇ κάλπῃ 731 ψηφοδέλτια καὶ δὲν ἔμενον νὰ ῥιφθῶσιν εἰμὴ τὰ ὑπολειφθέντα 430 περίπου. Πῶς λοιπὸν θέλετε νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι, ἀφ' οὗ ἐρρίφθη ὁ μεγαλείτερος ἀριθμὸς τῶν ψηφοδελτίων, τότε μόνον ἐπαρουσιάσθη ἡ ἀνάγκη τῆς διαπλατύνσεως τῆς ὀπῆς διὰ νὰ ῥιφθῶσι δῆθεν εὐκολώτερον τὰ μένοντα 450 ψηφοδέλτια; Ἐκ τούτου καταδεικνύεται ἡ κακὴ πίστις τοῦ ὑπαλλήλου, καὶ ὑπαλλήλους τοιούτους δὲν πρέπει ν' ἀνέχηται ἡ δημόσια ὑπηρεσία. Ἀλλ' ἐρχόμενος εἰς τὸ κύριον ζήτημα, ἂν εὑρηφορήρηταν ἢ οὔ ἄνθρωποι μὴ ἐγγεγραμμένοι εἰς τὸν ὁριστικὸν κατάλογον, παρατηρεῖ ὅτι οὐδόλως συμφωνεῖ μετὰ τοῦ προαγορεύσαντος εἰπόντος, ὅτι τὸ ἐλαττωματικὸν ἑνὸς καταλόγου δὲν δύναται νὰ ὄλεψῃ τοὺς πλειοψηφήσαντας, διότι ὁ ὁριστικὸς κατάλογος εἶναι ἡ βάσις τῆς ἐκλογῆς, καὶ ἐπομένως ὅταν ἡ βάσις ἦναι σαθρὰ, καὶ τὸ ἐπὶ ταύτης οἰκοδομηθὲν δὲν δύναται ἢ νὰ ἦναι καὶ αὐτὸ σαθρόν. Ἐὰν λοιπὸν ἡ ἔνστασις ὅτι 314 ψηφοφορήσαντες δὲν φαίνονται ἐγγεγραμμένοι εἰς τὸν ὁριστικὸν κατάλογον εἶναι ἀληθὴς, ἡ ψηφορία τοῦ δήμου Ὀλυμπίων δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ἔγκυρος. Ἀλλὰ κατὰ τῆς ἐνστάσεως ταύτης ἐγένετο ἡ ἀντίρρησις, ὅτι τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος ὀνόματα ὑπάρχουσι σεσημειωμένα καὶ μάλιστα ὑπὸ ὡρισμένους ἀριθμούς. Ἐν τούτοις, κατὰ τὴν ἔκθεσιν τῆς μειοψηφίας, γενομένης ἀντιπαραβολῆς τοῦ πρωτοκόλλου τῆς ψηφοφορίας πρὸς τὸν ὁριστικὸν κατάλογον, εὑρέθη ὅτι 176 ὀνόματα οὐδόλως ὑπάρχουσιν ἐν τῷ ὁριστικῷ καταλόγῳ, καὶ αὐτοὶ δὲ οἱ εἶτε πλειοψήσαντες διὰ τῆς ἐντύπου ἀντιῤῥήσεως των κατὰ τῆς τοιαύτης τῶν ἐπιλαχόντων ἐνστάσεως δὲν ἠδυνήθησαν εἰμὴ διὰ τῆς σιωπῆς των νὰ ὁμολογήσωσιν ὅτι 69 ὀνόματα δὲν ὑπάρχουσιν ἐν τῷ καταλόγῳ καὶ ἂν εἰς τὰ 69 ψηφοδέλτια προσθέσωμεν τὰ προφανῶς πλεονάζοντα 27 καὶ τὰ ἕνεκα ἀριθμητικοῦ ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ τῆς ψηφορίας φαινόμενα λάθους ἑνδεκα, ἔχομεν ὑπὲρ τῶν ἐπιτυχόντων 107 νοθεῖα ἐν τῇ κάλπῃ ψηφοδέλτια, ὥστε κατὰ 13 μόνον ὑπολείπεται ὁ ἀριθμὸς οὗτος ἀπὸ τὸν στενῶς πως ὁμολογουμένων ὑπὸ τοῦ γραμματέως τοῦ ἐπαρχείου ἀριθμὸν τῶν 120 παρὰ τὸν νόμον ἐν τῇ κάλπῃ ῥιφθέντων. Οὐδεμία λοιπὸν ἐναπομένει περὶ τοῦ γεγονότος τούτου ἀμφιβολία.

Δευτέρα ἔνστασις ἐγένετο, ὅτι 72 ἄτομα ἐψηφοφόρησαν δὶς ἢ τρὶς, ὁ δὲ προαγορεύσας ἀντικρούων τὴν ἔνστασιν ταύτην εἶπεν

ότι τὰ ἄτομα ταῦτα κατὰ σύμπτωσιν ἔτυχε μὲν νὰ φέρωσι τὸ αὐτὸ ὄνομα, ἀλλ' ἀνῆκον εἰς διάφορα χωρία, καὶ ἐπομένως δὲν εἶναι ἀληθὲς ὅτι τὸ αὐτὸ πρόσωπον ἐψηφοφόρησε δίς. Ὁ ἰσχυρισμὸς ἠδύνατο νὰ καταστρέψῃ τὴν ἔνστασιν ἂν οἱ κατ' αὐτῆς ἀγορεύσαντες ἀπεδείκνυον τὴν συνωνυμίαν ταύτην διὰ τοῦ ὁριστικοῦ καταλόγου, καταδεικνύοντες τοὺς διαφορετικοὺς ἀριθμούς, ὑφ' οὓς οἱ συνωνυμοῦντες εἰσὶ δήθεν ἐν τῷ ὁριστικῷ καταλόγῳ ἐγγεγραμμένοι.

Ἡ ὀπὴ τῆς κάλπης ἐπλατύνθη, λέγουσιν, ἀπὸ τὴν ἐφορευτικὴν ἐπιτροπήν. Ἀλλ' ἂν ἡ ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ εἶχε τὸ δικαίωμα τοῦτο, πῶς δέλετε ν' ἀρνηθῆτε εἰς τὸν σύλλογον τῶν ἐπιτροπῶν τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ ἐπικρίνῃ τὴν πρᾶξιν ταύτην τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς;

Ἐκάθισεν ὁ προαγορεύσας τὴν τριμελῆ ἐπιτροπὴν τοῦ τμήματος, διότι, ἀφ' οὗ κατέβαλε τοσοῦτον κόπον εἰς τὴν ἐξέλεγξιν, δὲν ἐρρόντισε νὰ ἐξελέγξῃ καὶ τὴν ἔνστασιν τῶν 30 ἄλλων ἀντ' ἄλλων ψηφοφορησάντων. Ἀλλ' ἡ ἐπιτροπὴ δὲν ἠδύνατο ἐκ τοῦ προχείρου νὰ βεβαιωθῇ περὶ τῆς ἀληθείας τῆς ἐνστάσεως ταύτης, καὶ διὰ τοῦτο μετ' εἰλικρινείας ὡμολόγησε τὴν ἀδυναμίαν της.

Ῥωμύλη δύσληπτον εἰς τὸν προαγορεύσαντα πῶς ἡ μειοψηφία προέρχη ἀπὸ ἑνὸς εὐρυτέρου συμπεράσματος εἰς ἕτερον στενοτέρου κύκλου. Ἀλλ' ἔχει ἄδικον, διότι εἶναι βέβαιον ὅτι ἀριθμός τις μὴ ἐγγεγραμμένων εἰς τὸν ὁριστικὸν κατάλογον καὶ ψηφορρησάντων δύναται νὰ ἐπηρεάσῃ τὸ ἔγκυρον ἢ ἄκυρον τῆς ἐκλογῆς, καθότι οὗτοι δὲν δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν ὡς ὑπάρχοντες, ἐπομένως ὡς δυνάμενοι νὰ ἐπενεργήσωσιν εἰς τὴν ἐκλογὴν ἀκυρωθησομένην, διότι καὶ ἀκυρωθείσης τῆς ἐκλογῆς δὲν δύνανται νὰ λάβωσι μέρος εἰς αὐτήν. Ὅθεν καὶ πρέπει νὰ θεωρηθῶσιν ὡς οὐδέποτε λαβόντες μέρος. Ἡ κύρωσις λοιπὸν τῆς ἐκλογῆς, διότι ἐψηφορόρησαν μὴ ἐγγεγραμμένοι εἰς τὸν ὁριστικὸν κατάλογον, εἶναι καθαρὰ ἀδικία, ἐνῷ ἡ ἀφαίρεσις τῶν ψήφων των καὶ ἡ ἐπικύρωσις τῆς ἐκλογῆς κατὰ τὸ διὰ τῆς ἀφαιρέσεως ἀποτέλεσμα εἶναι ἡ ἀληθὴς δικαιοσύνη, ἡ δὲ ἀκύρωσις ἤθελεν εἰσθαι δικαία, ἐὰν ἡ ἔνστασις περιεστρέφετο εἰς τὸ ὅτι ἐρρίφθησαν ψῆφοι παρὰ τὸν νόμον ἀνθρώπων ἐγγεγραμμένων εἰς τὸν βουλευτικὸν κατάλογον, διότι εἶναι ἄγνωστον ὑπὲρ τίνων οὗτοι ἤθελον ψηφοφορήσει, ἐὰν αὐτοὶ οἱ ἴδιοι ἐναπέβετον ἐν τῇ κάλπῃ τὰς ψήφους των. Δικαίως λοιπὸν ἡ ἐπιτροπὴ, πρατείνουσα τὴν ἀφαί-

ρεσιν τῶν ψήφων τῶν μὴ ἐγγεγραμμένων ἐν τῷ βουλευτικῷ καταλόγῳ, ἐπιμένει εἰς τὴν ἐπικύρωσιν τῆς κάλπης.

Ἡ τρίτη γνωμοδότησις τῆς ἐπιτροπῆς, ἀφορῶσα τὴν ἀφαίρεσιν ἀπὸ μὲν τῶν ἐπιτυχόντων ψήφων 120, ἀπὸ δὲ τῶν ἐπιλαχόντων, τεσσάρων, στηρίζεται α) ἐν τῷ προειρημένῳ συμπεράσματι· β) εἰς τὴν ἀντιπαραβολὴν τῶν διαφόρων γεγονότων πρὸς τὴν ὁμολογίαν τοῦ ἐπαρχιακοῦ γραμματέως Ἠλείας καὶ πρὸς τὴν διαπλάτυνσιν τῆς ὀπῆς τῆς κάλπης. Ἐὰν δὲν προσήρετο ἡ κάλπη αὐτὴ, ἤθελεν ἐναπομένει ἀμφιβολία τις καὶ ἐν τῇ ἀμφιβολίᾳ ταύτῃ καὶ αὐτὸς ἴσως ἤθελε ψηφοφορήσει κατὰ τῶν ἐνστάσεων. Ἀλλ' εὐχαριστεῖ τὸν ὑπουργὸν τῶν ἐσωτερικῶν, ὅστις διὰ τῆς προταγωγῆς τῆς κάλπης, ἐξάλειψε τὸ στῖγμα τῆς ἐγκληματικῆς πράξεως, συντελέσαν εἰς τὴν ἄρσιν πάσης ἀμφιβολίας. Ἔχων ὅθεν ὑπ' ὄψιν του πάντα τὰ προειρημένα, παραδέχεται τὸ ἔγκυρον τῆς ἐκλογῆς ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς ἀφαιρέσεως ἀπὸ μὲν τῶν ἐπιτυχόντων, 120 ψήφων, ἀπὸ δὲ τῶν ἐπιλαχόντων, 4. Διὸ καὶ ὑποστηρίζει τὴν τρίτην γνώμην τῆς ψηφοφορίας.

Ἤκουσε κατὰ τὴν ἐξέλεγξιν ἐκλογῆς τινος μήπω κυρωθείσης, ἓν μέλος τοῦ ἐπὶ τῆς ἐξελέγξεως τμήματος, τὸ ὁποῖον ἐκτιμᾷ διά τε τὸ ἀκέραιον τοῦ χαρακτῆρός του καὶ τὴν εἰδικότητα τῶν ἐπιστημονικῶν γνώσεών του, διϊσχυριζόμενον ὅτι ἀδύνατον κατὰ τὴν ψηφοφορίαν νὰ ἐξαλειφθῇ ἅπας ὁ ἐκλογικὸς κατάλογος, ἰδέᾳ, τὴν ὁποίαν ἐπικυροῦσιν ἅπασαι αἱ γενόμεναι ἐκλογαί. Καὶ ὅμως ἐν τῷ δήμῳ Ὀλυμπίων, ἐνῷ κατὰ τὸ πρωτόκολλον τῆς ψηφοφορίας, ἀφαιρουμένων τῶν ἀριθμητικῶν σφαλμάτων, φαίνονται ὡς ψηφοφορήσαντες 1182, κατὰ δὲ τὸν ὁριστικὸν κατάλογον, ὁ ἀριθμὸς τῶν ψηφοφόρων ἀναβαίνει εἰς 1202, κατὰ τὴν ἐκλογὴν ἐπιτυχθησαν δέκα δημητριακῶν καρπῶν κατὰ 8, ἤτοι ἐξήχθησαν ψηφοδέλτια 1210. Ἐναπομένει λοιπὸν πλέον ἀμφιβολία τις ὅτι ἡ κάλπη αὐτὴ ἐνοθεύθη;

Περαίνων δὲ τὸν λόγον του παρατηρεῖ, ὅτι περὶ τὴν ἐξάσκησιν τοῦ ἐκλογικοῦ δικαιώματος δύω τινὰ εἰσὶ τὰ πλέον ἐπικίνδυνα, ὁ δόλος καὶ ἡ διά τινος ἄλλου μέσου, ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἀρχικοῦ στοιχείου τοῦ δόλου ἀρχομένου, παράπεισις τῆς θελήσεως τῶν ψηφοφόρων. Πάνθ' ὅσα δὲ εἶπε, δὲν τὰ εἶπεν ὁρμώμενος ἀπὸ τῆς ἰδέας τοῦ νὰ μορφώσῃ τὰς πεποιθήσεις τῆς Βουλῆς, ἀλλ' ἀπὸ τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ νὰ ἐκπληρώσῃ τὸ καθῆκόν του, καὶ ἔστωσαν τοὐλάχιστον τὰ εἰρημένα ὡς ἐν δάκρυ ἐπιχεόμενον ἐπὶ τοῦ ῥίλου του. Καὶ θέλει μὲν σεβασθῇ τὴν ἀπόφασιν τῆς

Βουλῆς, ἔχει ὅμως τὸ δικαίωμα νὰ τὴν ἀποκαλέσῃ ἤδη ἄδικον, ἐὰν δὲν συμφωνήσῃ μὲ τὴν ἐκφρασθεῖσαν πεποίθησίν του.

Ἀντεῖπεν ἕτερος, ὅτι οὐδεὶς ἐξ ἡμῶν ἀμφιβάλλει ὅτι ἡ σημερινὴ ἡμῶν ἐργασία πρέπει νὰ στηρίζηται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου, καὶ ὅτι καὶ αἱ σκέψεις μας καὶ αἱ ἀποφάσεις ἡμῶν πρέπει νὰ περιστρέφωνται ἐντὸς τῶν διατάξεων αὐτοῦ. Ἀλλὰ πρὶν ἡ προσοχὴ εἰς τὰ καθέκαστα τῆς ὑπὸ συζήτησιν ἐκλογῆς ἀς μοῦ συγχωρηθῇ νὰ εἴπω μίαν λέξιν, τὴν ὁποίαν καὶ αὐτὸς καὶ ὅλων τῶν προηγουμένων πρεσβεύουσιν, ὅτι δηλ. καὶ αἱ μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐφετινῆς γινόμεναι ἐνστάσεις πρέπει νὰ ἐξετάζωνται ὅπως καὶ αἱ πρὸ τοῦ τέλους τῆς ἐκλογῆς. Μετὰ τοῦτο παρατηρεῖ, ὅτι ὁ ἐκλογικὸς νόμος ὁρίζει ῥητῶς τὰς ἐποχὰς, καθ' ἃς γίνονται ἐνστάσεις, καὶ ῥητῶ. λέγει ὅτι μετὰ τὸ τέλος τῆς ψηφοφορίας ἑκάστης ἡμέρας πρὸς τὴν δύναται νὰ φέρῃ τὰς κατ' αὐτὴν ἐνστάσεις του, αἵτινες καὶ ἐκτίθενται ἐν τοῖς πρακτικοῖς. Τί δὲ ὅλως ἀπαντῶμεν κατὰ τὴν ψηφοφορίαν τοῦ δήμου Ὀλυμπίων; Ἀπαντῶμεν ἐν φαινομένῳ ἀληθῶς σπουδαίῳ, τοῦ ὁποίου τὴν λύσιν προκαλούμεθα νὰ δώσωμεν ἡμεῖς σήμερον. Τὸ φαινόμενον δ' αὐτὸ εἶναι ὅτι καθ' ὅλον τὸ διαστάδιον διαρκείας τῆς ψηφοφορίας οὐδεμία ἔνστασις κατ' αὐτῆς ἐγένετο, ἀλλὰ μετὰ τὸ πέρας τῆς ψηφοφορίας ἐγένετο ἡ ἔνστασις ὅτι 311 ἐκ τῶν ψηφοφορησάντων δὲν ὑπάρχουσιν ἐγγεγραμμένοι εἰς τὸν ὁριστικὸν κατάλογον· ὅτι 72 ἐψηφοφόρησαν δὶς καὶ τρὶς, καὶ τελευταῖον ὅτι 30 ἐψηφοφόρησαν ἀντ' ἄλλων. Ἀλλ' ἀφοῦ τὴν πρώτην ἡμέραν, παρούσης τῆς τε ἐφορευτικῆς καὶ ἀντιφορευτικῆς ἐπιτροπῆς, πρὸ τοῦ τοῦ δημάρχου καὶ τοῦ γραμματέως τοῦ ἐπάρχου, ψηφοφόρησαν ὅτι 380 ἄτομα, καὶ οὐδεὶς ἐνίστατο ὅτι μεταξὺ αὐτῶν 10, 20 ἢ καὶ 100 ἐψηφοφόρησαν παρανόμως, ἀλλὰ πάντες ἐπεκύρωσαν τὸ νόμιμον τῆς ψηφοφορίας τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ οὕτω ὡρᾳγίζεται ἡ κάλπη, καὶ ἀφ' οὗ τὰ αὐτὰ ἐπαναλαμβάνονται καὶ καθ' ὅλας τὰς ἐπιλοίπους ἡμέρας, ἐνῷ μάλιστα ἡ προκειμένη ἐκλογὴ ἐνηργήθη μετὰ τοσούτου ἀνταγωνισμοῦ ἀμφοτέρων τῶν μερίδων, δύνασθε νὰ πιστεύσητε ὑμεῖς σήμερον ὅτι ἂν ἀληθῶς ἐλάμβανε χώραν τοιαύτη παρανομία, οἱ ἐναντίοι δὲν ἤθελον προσπαθήσει νὰ προλαβωσι τὴν παρανομίαν, νὰ φέρωσι κατ' αὐτῆς τας ἐνστάσεις των καὶ νὰ τὴν καταγγείλωσι καὶ διὰ τοῦ τύπου καὶ δι' ἀναφορᾶς των πρὸς τὴν κυβέρνησιν; Ἐν τούτοις οὐδὲν τοιοῦτον ἐγένετο, ἀλλὰ μόνον κατὰ τὴν διαλογὴν ὁ σύλλογος τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν κάμνει τὴν ἔνστασιν ταύτην· ὁ κάτοικος δηλ.

τοῦ δήμου Δετρινῶν καὶ ὁ κάτοικος τοῦ δήμου Ἠλείων ἐνιλέγων, ὅτι 31 ἐκ τῶν κατοίκων τοῦ δήμου Ὀλυμπίων ἐψηφοφορήθη[illegible] νὰ εἶναι ἐγγεγραμμένοι εἰς τὸν ὁριστικὸν κατάλογον. Ἀλλὰ πῶς εἶναι δυνατὸν ἕτερόδημός τις νὰ ἐνίστανται κατὰ τῆς ψηφοφορίας ξένου δήμου, καὶ ἡμεῖς νὰ διαζώμεν σήμερον τὸ αὐτὸν ἔνστασιν; Λέγει λοιπὸν μετὰ πεποιθήσεως, ὅτι ματαιοπονοῦμεν βέλτιστε νὰ προσβάλωμεν τὴν ψηφοφορίαν ἑνὸς δήμου ἐπὶ τῇ κατηγορίᾳ ὅτι μοτῶν ξένων. Ἀλλ' ὁ αὐτὸς σύλλογος τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν ὁρίζει καὶ ἄλλην ἔνστασιν. Σᾶς ὁρίζει τὴν προκειμένην κάλπην, καὶ χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ οὐδεμία ἄλλη κατ' αὐτῆς ἔνστασις ἐκ μέρους τῆς ἀρμοδίας ἐπιτροπῆς σᾶς λέγει, ὅτι ἡ ὀπὴ τῆς κάλπης αὐτῆς ἐπλατύνθη καὶ ὅτι ἐκ τούτου ἀρχεῖ νὰ ἐνεργήσῃ ἡ ψηφοφορία τῶν ἀνεπλατυσμένων. Ἀλλ' ἡ μειοψηφία τοῦ σώματος, ἥτις τοσαύτας κατέβαλε προσπαθείας εἰς τὴν ἔρευναν τῶν ἐνστάσεων καὶ ἥτις ἐπεκαλέσθη ὑπὲρ τῶν μειοψηφησάντων οὐκ ἐπιστολὴν τοῦ γραμματέως τοῦ ἐπαρχείου, λέγουσα ὅτι δὲν ἐλάβεν οὐδὲν καὶ ὅλως ἄλλας ἐπιστολὰς τοῦ ἰδίου γραμματέως, λέγουσης ὅτι ἡ κάλπη ἐπλατύνθη ἐκ τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν διὰ τὸν ὅλως ἀθῶων σκοπὸν τοῦ νὰ εἰσέλθωσι εὐκολώτερον ἐν αὐτῇ τὰ ῥιπτόμενα ψηφοδέλτια; Βλέπετε λοιπὸν ὅτι οὐδ' αὐτὴ ἡ ἔνστασις εἶναι λόγου ἀξία.

Ὁ πρῶτος κατὰ τὰς ἐκλογὰς μετὰ τόσης ζωηρότητος καὶ θερμότητος ἀγορεύσας ἤθελησε νὰ σᾶς παραστήσῃ ὅτι ἐν ἀγνοίᾳ ἴσως ἢ καὶ ἐκ κακῆς προθέσεως αἱ ἐφορευτικαὶ ἐπιτροπαὶ Ὀλυμπίας ἄρχισαν νὰ ψηφοφορήσωσιν οὐχὶ ἐγγεγραμμένοι εἰς τὸν ὁριστικὸν κατάλογον 314 ψηφοφόροι. Τελευταῖον ὅμως θεωρεῖ τὰς ἐπιτροπὰς αὐτὰς καὶ σᾶς λέγει ὅτι ὀφείλετε νὰ παραδεχθῆτε ὡς ἀληθῆ τὴν ἔνστασιν, ἣν ἐγένετο ὑπὸ τοῦ συλλόγου τῶν ἐπιτροπῶν. Ἀλλὰ πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ ἐξαφνῆς τις τὸ ὄργανον, ἀφοῦ τοσοῦτον ἐκάκισεν ἐν μέρει τοῦ ἄλλου αὐτοῦ, τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ δήμου Ὀλυμπίων; Ἐντοῦθεν βλέπετε τὸ ἀσυνεπὲς τοῦ πρώτου ἀγορεύσαντος καὶ τὸ ἐσφαλμένον τῆς ἐνστάσεως. Ὑπάρχει λοιπὸν τὴν Βουλὴν νὰ μὴ χορηγήσῃ δι' ἀποφάσεώς της δικαίωμα εἰς ἑτερόδημότας νὰ κατηγορῶσι τὴν ψηφοφορίαν ξένου δήμου, ἐν ᾧ οὔτε εἰς τὴν ψηφοφορίαν παρῆσαν, οὔτε τοὺς κατοίκους τοῦ δήμου δύνανται νὰ γνωρίζωσιν, ὑποστηρίζει τὴν γνώμην τῆς πλειοψηφίας καὶ θεωρεῖ ὡς νόμιμον βουλευτὰς τῆς ἐπαρχίας Ἠλείας τοὺς ΚΚ. Α. Δυγερινόν, Δ. Βιλαέτην, Ν. Σισίνην καὶ Δ. Πετρακάκην.

Ἐνταῦθα τῶν μὲν ζητούντων τὸν λόγον, τῶν δὲ βιλούτων νὰ κηρυχθῇ περαιωμένη ἡ συζήτησις, καθ' ὅσον ἱκανὰ ἐλέχθησαν, πρὶν κειμένου νὰ ἐρωτηθῇ ἡ Βουλὴ ἐν τῇ ἀμφισβητήσει περὶ ἐὰν ἐρωτίσθη, ἐπὶ τῇ αἰτήσει δέκα βουλευτῶν ἐγένετο ἐπὶ τοῦ ζητήματος ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Ἰω. Καραγιαννόπουλον καὶ Γρ. Μανοῦσον, ἐξ ὧν συνήχθη, κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ θεωρεῖ περαιωμένην τὴν συζήτησιν διὰ ψήφων **49** κατὰ **27**.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος·

Παραδέχεται ἡ Βουλὴ ὅτι θεωρεῖ περαιωμένην τὴν ἐπὶ τῆς ἐκθέσεως τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Ἠλείας συζήτησιν, ναὶ ἢ ὄχι;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

Κωνστ. Θεοδώρου	Ο	Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	
Ἰωάννης Σωτηριάδης		Ν. Παπαμιχαλόπουλος	
Ἀντώνιος Βενιζέλος	Ο	Σταμάτης Μήτσας	Ν
Δημήτριος Γιαννούλης		Ἀνδρέας Ζέρβας	
Γ. Ν. Καΐρης		Γ. Βελῆς	
Νικόλαος Π. Ἀθανασίου		Δημήτριος Ζῶτος	
Δημήτριος Τσάκρης	Ν	Γ. Ἰω. Γιολδάσης	
Ἀνδρέας Δανόπουλος	Ο	Ἰωάννης Χατσόπουλος	Ο
Ἰωάννης Βλάσσης		Ἀλέξανδρος Βιλαέτης	
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	Ο	Ἀνδρέας Αὐγερινός	
Γεώργιος Α. Ῥάλλης		Νικόλαος Σισίνης	
Γεώργιος Σκοῦφος		Αὐγερινὸς Πετραλιᾶς	
Σταῦρος Βλάχος	Ν	Γεώργιος Διαμάντης	Ν
Ἰω. Καραγιαννόπουλος	Ν	Ἀναγνώστης Δημητρίου	Ο
Ἀθανάσιος Ἴσκος		Γασ. Δελένδας	
Ἀντώνιος Γεωργαντᾶς		Σπ. Μαρκεζίνης	
Φίλων Φίλωνος	Ο	Ν. Βαρβαρῆγος	
Ἀεωνίδας Λογοθέτης	Ν	Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης	
Νικόλαος Τσέλιος	Ν	Ἀσημάκης Χαραλάμπης	Ο
Γεώργιος Γεροθανάσης		Λεων. Ν. Πετιμεζᾶς	
Λεωνίδας Πετροπουλάκης	Ν	Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος	Ο
Θ. Τσαννετάκης		Γρηγόριος Κορφιωτάκης	Ο
Ἰωάννης Σαφάκας	Ν	Ἰωάννης Ζάρκος	
Α. Παπαθανασίου	Ν	Γεώργιος Περωτῆς	Ν

Λ. Κοντόσταυλος		Νικόλαος Τζαβέλλας	Ν
Ἰωάννης Μπαλάφας	Ο	Ν. Καναβός	
Γεώργιος Μιχαὴλ		Α. Παπαδημητριάδης	
Ἀνδρέας Δελιγιάννης		Θ. Μιχαλόπουλος	
Γ. Πλαπούτας	Ν	Π. Ἰατρὸς	
Ἀντ. Ἀντωνόπουλος		Κίμων Χριστοδούλου	Ν
Πέτρος Δελιγιάννης		Στέφανος Α. Δούκας	Ο
Παθητὸς Ῥεβελάκης	Ν	Ἰωάννης Κατσάκος	Ν
Κων. Κυπριάδης	Ν	Δημ. Κουμουδουράκης	Ν
Ἰωάννης Δελιγιάννης		Βενετσάνος Κυβέλος	Ν
Σταῦρος Καμπερόπουλος	Ν	Νικόλαος Πιεράκος	Ν
Ἀνδρέας Νοταρᾶς	Ν	Χ. Χριστόπουλος	
Ἀριστείδης Μεντσελόπουλος	Ο	Π. Κανελλόπουλος	Ν
Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος	Ο	Νικόλαος Μοσχούλας	Ν
Χαρ. Α. Χριστόπουλος	Ν	Π. Ἀργυρόπουλος	
Ν. Χ. Παναγιώτου	Ο	Ν. Πανουριᾶς	
Δημήτριος Σακελλαράκης	Ο	Εὐθ. Κεχαγιᾶς	Ν
Σ. Κοπανίτσας	Ν	Κωνσταντῖνος Βλάμης	Ν
Ἐμμαν. Μελετόπουλος	Ν	Βενιζέλος Ῥοῦφος	
Ν. Θ. Λεώπουλος	Ο	Ἀνδρέας Χ. Λόντος	Ο
Λουκᾶς Στέφανος	Ν	Παναγιώτης Καλαμογδάρτης	Ν
Νῖκος Βουλπιώτης	Ν	Κων. Κωνστάκης	Ν
Β. Ρ. Παλαμίδης	Ν	Ἀνδρέας Χ. Ἀναργύρου	Ο
Δ. Ἀλεξανδρόπουλος	Ο	Κ. Γκίνης	
Ἰ. Ν. Ταμπακόπουλος	Ο	Ἀθανάσιος Μησυρλῆς	Ν
Γ. Ν. Ῥεβελιώτης		Γεώργιος Μπάστας	
Δημήτριος Φιλάρετος	Ν	Ἰωάννης Μανιώτης	Ν
Μελέτιος Χ. Μελέτης		Ἰωάννης Δουλίδης	
Α. Σινανιώτης	Ο	Κωνστ. Πλατύς	
Δ. Σακελλαράδης		Ἀν. Ῥενουάρδος	Ν
Ἐπαμιν. Δελιγεώργης	Ν	Μιχαὴλ Σολωμὸς	Ν
Π. Τσιμπουράκης	Ο	Γεώργιος Ναύτης	
Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος		Ἰωάννης Σαγρέδος	Ν
Παναγιώτης Παπατσώνης	Ν	Παναγιώτης Ψάθης	Ν
Σπ. Ἀντωνόπουλος		Ἀντ. Ἀρμάος	Ν
Ἰω. Προβελέγγιος		Γρηγόριος Μανοῦσος	Ο
Ἰω. Ταταράκης		Ἀδάμ. Διαμαντόπουλος	Ο
Σ. Βαρότσης		Δημ. Πολυχρονόπουλος	Ο
Ἐμμαν. Ναυπλιώτης	Ο	Δημήτριος Βότσαρης	
Κων. Κρίσπης		Γεώργιος Ι. Στάϊκος	

Νικόλαος Πιπίνος		Εὐαγγέλης Βαλατσὸς	
Κωνς. Δουζίνας		Σ. Σκουμπουρδῆς	
Ἀνδρέας Γ. Κουντουριώτης		Εὐαγγέλης Κοντογιάννης	
Δημήτριος Βουδούρης	N	Αὐγερινὸς Ἀβέρωφ	N
Ἀντώνιος Τσαμαδὸς	N	Ἀναγ. Μάντσαρης	N
Πέτρος Χ. Πέτρου		Δημήτριος Κριεζώτης	N

Μετὰ ταῦτα παρετήρησεν ὁ πρόεδρος ὅτι τρεῖς ὑπάρχουσι γνῶμαι πρὸς λύσιν τοῦ ζητήματος ἐπὶ τῆς βουλετικῆς ἐκλογῆς Ἠλείας· α) ἡ γνώμη τῆς πλειοψηφίας τοῦ τμήματος, καθ' ἣν θεωρεῖται ἔγκυρος ἡ ἐκλογὴ Ἠλείας καὶ νόμιμοι αὐτῆς βουλευταὶ οἱ ΚΚ. Α. Αὐγερινός, Α. Βιλαέτης, Ν. Σισίνης καὶ Α. Πετραλιᾶς β') ἡ γνώμη τῆς μειοψηφίας, προτεινούσης τὴν ἀκύρωσιν τῆς ψηφοφορίας τοῦ δήμου Ὀλυμπίων, καὶ γ') ἡ ἑτέρα γνώμη τῆς μειοψηφίας, καθ' ἣν ἀφαιρουμένων 120 ψήφων ἀφ' ἑκάστου τῶν ὑπουργικῶν ὑποψηφίων καὶ ψήφων 4 ἀφ' ἑκάστου τῶν ἀντιπολιτευομένων, ἔρχονται ὡς βουλευταὶ Ἠλείας οἱ ΚΚ. Στέφ. Στεφανόπουλος, Ἐπ. Κρεστενέτης, Α. Βιλαέτης καὶ Α. Αὐγερινός.

Γενομένης δὲ ὁμοίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ψηφοφορίας ἐπὶ τῆς τελευταίας γνώμης ὡς ἀπωτέρας ὑπὸ τοὺς ἰδίους ψηφολέκτας, συνήχθη κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ ἀπέρριψε ταύτην διὰ ψήφων 55 κατὰ 24, ἀρνηθέντων 2.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἰδίου ζητήματος

Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἔκπτωσιν 120 ψήφων ἀφ' ἑκάστου τῶν πουργικῶν ὑποψηφίων, καὶ 4 ἀφ' ἑκάστου τῶν ἀντιπολιτευομένων, καὶ ἡ ὄχις

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Κ. Θεοδώρου	N	Ἰωάννης Βλάσσης	
Ἰωάννης Σωτηριάδης		Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	N
Ἀντώνιος Βενιζέλος		Γεώρ. Α. Ῥάλλης	
Δημήτριος Γιαννούλης		Γεώργιος Σκοῦφος	ἀρνεῖται
Γ. Ν. Καίρης		Σταῦρος Βλάχος	O
Νικόλαος Π. Ἀθανασίου		Ἰωάννης Καραγιαννόπουλος	O
Δημήτριος Τσόκρης	O	Ἀθανάσ. Ἴσκος	
Ἀνδρέας Δανόπουλος	N	Ἀντ. Γεωργαντᾶς	

Φίλων Φίλωνος	N	Κωνς. Κυπριάδης	N
Λεων. Λογοθέτης	O	Ἰωάν. Δελιγιάννης	O
Νικόλαος Τσέλιος	O	Σταῦρος Καμπερόπουλος	N
Γεώργιος Γεροθανάσης		Ἀνδρέας Νοταρᾶς	O
Λ. Π. Πετροπουλάκης	O	Ἀριστ. Μεντσελόπουλος	O
Θ. Τσαννετάκης		Ἐμμανουὴλ Τσούχλος	N
Ἰωάννης Σαφάκας	O	Χαράλ. Α. Χριστόπουλος	O
Α. Παπαθανασίου	O	Ν. Χ. Παναγιώτου	O
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς		Δημ. Σακελλαράκης	N
Ν. Παπαμιχαλόπουλος		Σ. Κοπανίτσας	O
Σταμάτιος Μήτσας	O	Ἐμμ. Μελετόπουλος	O
Ἀνδρέας Ζέρβας	N	Ν. Λεώπουλος	N
Γεώργιος Γιολδάσης		Λουκᾶς Στεφάνου	O
Δημήτριος Ζῶτος		Νῖκος Βουλπιώτης	O
Γεώργιος Βιλῆς		Β. Ρ Παλαμίδης	N
Ἰωάννης Χατσόπουλος	N	Ἰω. Ταμπακόπουλος	N
Αὐσανδρος Βιλαέτης		Α. Ἀλεξανδρόπουλος	N
Ἀνδρέας Αὐγερινός		Γ. Ν. Ῥεβελιώτης	
Νικόλαος Σισίνης		Δημ. Φιλάρετος	O
Αὐγερινὸς Πετραλιᾶς		Μελέτ. Χ. Μελέτης	N
Γεώργιος Διαμάντης	O	Α. Σινανιώτης	
Ἀναγνώστης Δημητρίου	N	Δ. Σακελλαριάδης	
Γασ. Δελέδας		Εσαμ. Δελιγεώργης	O
Σπ. Μαρκεζίνης		Π. Τσιμπουράκης	N
Ν. Βαρβαρῆγος		Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος	
Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης		Παναγιώτης Παπατσώνης	O
Ἀσημάκης Χαραλάμπης	O	Σπ. Ἀντωνόπουλος	
Λεων. Ν. Πετιμεζᾶς		Ἰωάν. Προβελέγιος	
Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος	N	Ἰωάννης Ταταράκης	
Γρηγ. Κορφιωτάκης	N	Σ. Βαρότσης	N
Ἰωάννης Ζαρκος	ἀρνεῖται	Ἐμμ. Ναυπλιώτης	N
Γεώργιος Περωτῆς	O	Κωνς. Κρίσπης	
Α. Κοντόσταυλος		Νικόλαος Τσαβέλλας	O
Ἰωάννης Μπαλάφας	O	Νικόλαος Καναβὸς	
Γεώργιος Μιχαὴλ	O	Α. Παπαδημητριάδης	
Ἀνδρέας Δελιγιάννης		Θ. Μιχαλόπουλος	
Γεώργιος Πλαπούτας	O	Γ. Ἰατρὸς	
Ἀντ. Ἀντωνόπουλος		Ἰωάννης Εὐσταθίου	O
Πέτρος Δελιγιάννης		Κίμων Χριστοδούλου	O
Ποθητὸς Ῥεβελάκης	O	Στέφανος Α. Δούκας	N

Ἰωάννης Κατσάκος . . . . Ο	Μιχαὴλ Σολωμὸς . . . . Ο
Δημ. Κομπουνδουράκης . . Ο	Γεώργιος Ναύτης . . . . .
Βενετσάνος Κυβέλος . . . Ο	Ἰωάννης Σαχτούρης . . . . Ο
Νικόλαος Πετράκης . . . Ο	Παναγιώτης Ταΐδης . . . Ο
Χ. Χριστόπουλος . . . . Ο	Ἀντ. Ἀμαράς . . . . . Ο
Π. Κανελλόπουλος . . . . Ο	Γρηγ. Μαυρόγιαννης . . . . Ν
Νικόλαος Μοσχούλας . . . Ο	Ἀδάμ. Διαμαντόπουλος . . Ν
Η. Ἀργυρόπουλος	Δημ. Πολυχρονόπουλος . . .
Ν. Παναργιᾶς	Δημήτριος Βότσαρης . . .
Εὐθ. Κεχαγιᾶς . . . . . Ο	Γεώργιος Ι. Σταΐκος . . .
Κωνστ. Βλάμης . . . . . Ο	Νικόλ. Πιπῖνος . . . . .
Βενιζέλος Ῥοῦφος	Κωνστ. Δουζίνας . . . . .
Ἀνδρέας Χ. Λόντος . . . Ο	Ἀνδρέας Γ. Κουντουριώτης .
Παναγ. Καλαμογδάρτης . . Ο	Δημήτριος Βουδούρης . . . Ο
Κωνστ. Κωνστάκης . . . Ο	Ἀντ. Τσαμαδὸς . . . . . Ο
Ἀνδρ. Χ. Ἀναργύρου . . .	Πέτρος Χ. Πέτρος . . . .
Κ. Γκίνης	Εὐαγγέλης Βαλαστὸς . . .
Ἀθανάσιος Μισαηλίδης . . Ο	Σ. Σκουμπουρδῆς . . . . .
Γεώργιος Μπάστας	Εὐαγγέλης Κοντογιάννης . .
Ἰωάννης Μανιώτης . . . . Ο	Αὐγερινὸς Λεβέρωφ . . . . Ο
Ἰωάν. Δογλίδης	Α. Μάντσαρης . . . . . Ο
Κωνστ. Πλατὺς	Δημήτριος Κριεζώτης . . . Ο
Ἀντ. Ῥενουάρδος . . . . Ο	

Ἐγένετο εἶτα ὁμοία ψηφοφορία, ὑπὸ τῶν ἰδίων ἐπιστηριθείσα ψηφολεκτῶν, νὰ ἐπὶ τῆς α. γνώμης τῆς μειοψηφίας περὶ ἀκυρώσεως τῆς ψηφοφορίας τοῦ ὄφους Ὀλυμπίων, ἐξ ἧς συνήχθη, κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ ἀπέρριψε καὶ ταύτην διὰ ψήφων 50 κατὰ 11, ἀρνηθέντων 12.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἕξ ζητήματος·

Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ ἔγκυρον τῆς ψηφοφορίας τῆς κάλπης τοῦ ὄφους Ὀλυμπίων, ναὶ ἢ ὄχι;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Κωνσταντῖνος Θεοδώρου . .	Γ. Ν. Καΐρης . . . . .
Ἰωάννης Σωτηριάδης . . .	Νικόλαος Π. Ἀθανασίου . .
Ἀντώνιος Βενιζέλος . ἀρνεῖται	Δημήτριος Τσόκρης . . . Ν
Δημ. Γιαννοῦλης	Ἀνδρέας Δανόπουλος . . . Ο

Ἰωάννης Βλάσσης	Α. Κοντόσταυλος . . . . .
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς . . Ο	Ἰωάννης Μπαλάφας ἀρνεῖται.
Γεώργιος Α. Ῥάλλης . . .	Γεώργιος Μιχαὴλ ἀρνεῖται.
Γεώργιος Σκοῦρος ἀρνεῖται	Ἀνδρέας Δελιγιάννης . . .
Σταῦρος Βλάχος . . . . Ν	Γ. Πλαποῦτας . . . . . Ν
Ἰωάννης Καραγιαννόπουλος . Ν	Ἀντ. Ἀντωνόπουλος . . . .
Ἀθανάσιος Ἴσκος	Πέτρος Δελιγιάννης . . . .
Ἀντώνιος Γεωργαντᾶς . . .	Ποθητὸς Ῥεβελάκης ἀρνεῖται .
Φίλων Φίλωνος . . . . Ν	Κωνστ. Κυπριάδης . . . Ν
Λεωνίδας Λογοθέτης . . . Ν	Ἰωάννης Δελιγιάννης . . .
Νικόλαος Τσέλιος . . . . Ν	Σταῦρος Καμπερόπουλος . Ν
Γεώργιος Γερουβασάκης . . .	Ἀνδρέας Νοταρᾶς . . . . Ν
Λεωνίδας Πετραπουλάκης . Ν	Ἀριστείδης Μητσελόπουλος Ν
Θ. Τσαννετάκης	Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος . . . Ο
Ἰωάννης Σαφάκας . . . . Ν	Χαρκλ. Α. Χριστόπουλος . Ν
Α. Παπαβασιλείου . . . . Ν	Ν. Χ. Παναγιώτου . . . .
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	Δημ. Σακελλαράκης . . . Ο
Ν. Παπαμιχαλόπουλος . . .	Σ. Κοπανίτσας . . . . . Ν
Σταμάτιος Μήτσας . . . Ν	Ἐμμ. Μελετόπουλος . . Ν
Ἀνδρέας Ζέρβας	Ν. Θ. Λεώπουλος . . . .
Γεώργιος Βελῆς	Λουκᾶς Στεράνου . . . . Ν
Δημήτριος Ζῶτος	Νίκος Βουλπιώτης . . . Ν
Γ. Γιολδάσης	Β. Γ. Παλαιμίδης . . . .
Ἰωάννης Χατσόπουλος . . .	Α. Ἀλεξανδρόπουλος ἀρνεῖται.
Λύσανδρος Βιλαέτης . . .	Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος . Ο
Ἀνδρέας Αὐγερινός	Γ. Ν. Ῥεβελιώτης . . . .
Νικόλαος Σισίλης	Δημήτριος Φιλάρετος . . Ν
Αὐγερινὸς Πετράλιᾶς . . .	Μελέτιος Χ. Μελέτης ἀρνεῖται.
Γεώργιος Διαμάντης . . . Ν	Α. Σινανιώτης . . . . .
Ἀναγνώστης Δημητρίου . .	Α. Σακελλαριάδης . . . .
Γασ. Δελίδας	Ἐπαμ. Δελιγιώργης . . . Ν
Σπ. Μαρκεζίνης	Π. Τσιμπουράκης ἀρνεῖται .
Ν. Βαρβαρῆγος	Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος .
Θρασυβούλος Α. Ζαΐμης . .	Παναγ. Παπατσώνης . . Ν
Ἀσημάκης Χαλεπᾶς . . Ο	Σπ. Ἀντωνόπουλος . . . .
Α. Ν. Πετιμεζᾶς ἀρνεῖται	Ἰωάννης Προβελέγιος . . .
Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος . .	Ἰωάννης Ταταράκης . . .
Γρηγόριος Κορφιωτάκης . . Ο	Σ. Βαρότσης . . . . .
Ἰωάννης Ζάρκος ἀρνεῖται. . .	Ἐμμ. Ναυπλιώτης . . . Ο
Γεώργιος Περωτῆς . . . Ν	Κωνστ. Κρίσπης . . . . .

Νικόλαος Τσαβέλλας ἀρνεῖται.	Ἰωάννης Μανιώτης . . . . N
Νικόλαος Καναβός	Ἰω. Δουλίδης . . . . .
Α. Παπαδημητριάδης ἀρνεῖται.	Κωνστ. Ἰλατός . . . . .
Γ. Ἰατρός	Ἀντ. Ῥενουάρδος . . . . N
Ἰω. Εὐσταθίου . . . . . N	Μιχαὴλ Σολωμός . . . . N
Κίμων Χριστοδούλου . . N	Γεώργιος Ναύτης . . . .
Στέφανος Α. Δούκας . . . O	Ἰωάν. Σαγρίδος . . . . . N
Ἰωάννης Κατσάκης . . . . N	Παναγιώτης Ψάθης . . . N
Δημ. Κουμουνδουράκης . . N	Ἀντ. Ἀρμάνς . . . . . N
Βενετσάνος Κυβέλος . . . N	Γρηγόριος Μανοῦσος . . O
Νικόλαος Πιεράκος . . . N	Ἀδαμ. Διαμαντόπουλος . . O
Χ. Χριστόπουλος . . . . N	Δημ. Πολυχρονόπουλος . . .
Π. Κανελλόπουλος . . . . N	Δημ. Βότσαρης . . . . .
Νικόλαος Μοσχούλας . . . N	Γεώργιος Ι. Στάϊκος . . . .
Π. Ἀργυρόπουλος	Νικόλαος Πιπῖνος . . . .
Ν. Πανουριᾶς	Κωνστ. Δουβίνας . . . .
Εὐθ. Κεχαγιᾶς . . . . . N	Ἀνδρέας Γ. Κουντουριώτης .
Κωνσταντῖνος Βλάμης . . N	Δημήτριος Βουδούρης . . .
Βενιζέλος Ῥοῦφος	Ἀντώνιος Τσαμαδός . . . N
Ἀνδρέας Χ. Λόντος . . . N	Πέτρος Χ. Πέτρου . . . .
Παναγιώτης Καλαμογδάντης N	Εὐαγγέλης Βαλατσός . . .
Κωνστ. Κωνστάκης . . . N	Σ. Σκουμπουρδής . . . .
Ἀ. Χ. Ἀναργύρου	Εὐαγγέλης Κοντογιάννης . .
Ν. Γκίνης	Αὐγερινός Ἀβέρωφ . . . N
Ἀθανάσιος Μησορλής. . . N	Ἀναγ. Μαντάρης . . . . N
Γεώργιος Μπάστας	Δημ. Κριεζώτης . . . . N

Τελευταῖον ἡ Βουλὴ παριδέχθη δι' ἀναστάσεως ὡς ἔγκυρον τὴν ἐκλογὴν Ἠλείας, κατὰ τὴν γνώμην τῆς πλειοψηφίας τοῦ τμήματος, καὶ ἀνεμίμνησε τὰς βουλευτὰς τοὺς Α. Αὐγερινὸν, Α. Βιλαέτην, Ν. Σιαίνην καὶ Α. Πετραλιᾶν.

Ὁ δὲ πρόεδρος κηρύξας τὸ ἀποτέλεσμα καὶ ἀναγγείλας ὡς ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης τὴν ἀνάγνωσιν τῶν ἑτοιμασθησομένων ἐκθέσεων καὶ τὴν συζήτησιν ἐπὶ τῶν ἀναγνωσθεισῶν ἐκθέσεων διὰ τὰς ἐκλογὰς Μεσολογγίου καὶ Παρνασίδος, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 5 Μ. Μ.

Ὁ προσ. Πρόεδρος
Ἐμ. Μελετόπουλος.

Οἱ Γραμματεῖς
Χ. Α. Χρηστόπουλος.
Π. Ῥεβελάκης.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ ΟΡΚΩΜΟΣΙΑΣ.

Σήμερον τὴν 23 Νοεμβρίου τοῦ 1859 προσελθόντες οἱ ἄρτι ἀφιχθέντες βουλευταὶ ὤμοσαν ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου τὸν ὑπὸ τοῦ 57 ἄρθρου τοῦ Συντάγματος ὁριζόμενον ὅρκον ὡς ἀκολούθως·

« Ὀμνύω εἰς τὸ ὄνομα τῆς ὁμοουσίου καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὸν Βασιλέα τῆς Ἑλλάδος, ὑπακοὴν εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ εἰς τοὺς νόμους τοῦ Κράτους, καὶ νὰ ἐκπληρώσω εὐσυνειδότως τὰ καθήκοντά μου. »

Διὸ συνεταχθὴ τὸ παρὸν πρωτόκολλον, ὅπερ ὑπεγράφη ὑπὸ τοῦ προσ. Προέδρου, τῶν προσ. Γραμματέων, τῶν ὁρκισθέντων βουλευτῶν καὶ τοῦ ἱερέως.

Οἱ ὁρκισθέντες βουλευταὶ
Ι. Χατσόπουλος,
Α. Πετραλιᾶς,
Π. Κανελλόπουλος.

Ὁ ἱερεὺς
Ν. Μούρτσινος.

Ὁ προσωρινὸς Πρόεδρος
ΕΜΜ. ΜΕΛΕΤΟΠΟΥΛΟΣ.

Οἱ προσωρ. Γραμματεῖς
Χ. Α. Χρηστόπουλος,
Π. Ῥεβελάκης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Ἰ.

τῆς 24 Νοεμβρίου 1859.

Συμπληρωθείσης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Προσελθὼν ὁ ἄρτι ἐμφανισθεὶς βουλευτὴς Τριφυλλίας Δ. Πολυχρονόπουλος, ἔδωκε τὸν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 57 τοῦ Συντάγματος ὁριζόμενον βουλευτικὸν ὅρκον κατὰ τὸ ἐν τέλει τῶν πρακτικῶν τῆς παρούσης συνεδριάσεως προσαρτώμενον τῆς ὁρκοδοσίας πρωτόκολλον.

Ἀναγγελθέντος ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ ἀνάγνωσις τῶν ἑτοιμασθεισῶν ἐκθέσεων, παρελθὼν ὁ εἰσηγητὴς τοῦ τμήματος ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Γυθείου, ἀνέγνω ἔκθεσιν ἐπ' αὐτῆς, ἔχουσαν οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Τὸ ς'. τμῆμα τῆς Βουλῆς, διεξελθὸν τὰ ἔγγραφα τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Γυθείου, συγκειμένης ἐκ τῶν πέντε δήμων Γυθείου, Μαλευρίου, Καρυουπόλεως, Κολοκυνθίου καὶ Λαγείας, παρετήρησε τὰ ἑξῆς·

Ὅτι καθ' ὅλους τοὺς λοιποὺς δήμους αἱ προκαταρκτικαὶ ἐρ-

γασίαι διεξήχθησαν κατὰ τοὺς νομίμους τύπους, πλὴν τοῦ δήμου Γυθείου, εἰς τὸν ὁποῖον ἔλαβε χώραν τὸ ἑξῆς περιστατικόν, καὶ ἐγένετο περὶ αὐτοῦ ἔνστασις.— Ὁ Δήμαρχος συμπεριελαβεν εἰς τὸν κατάλογον τῶν κληρωσίμων ὡς μέλος ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς τὸν Κωνστ. Μαγγιοράκον, καὶ γενομένης τῆς κληρώσεως ἔλαχε καὶ τοῦ πρώτου ἀριθμοῦ, καὶ ἑπομένως ἐθεωρεῖτο καὶ ὁ πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς, καί τοι μὴ ἔχων τοιοῦτον δικαίωμα, διότι ἐκληρώθη μὲν δὶς ὡς ἔνορκος καὶ διὰ τοῦτο συμπεριελήφθη εἰς τὸν ἀνωτέρω κατάλογον τοῦ δημάρχου, ἀλλ' οὗτος οὐδέπω τοιαῦτα χρέη ἐξεπλήρωσε. Πρὶν δ' ἀναλάβῃ τὰ καθήκοντά του ἀνεκαλύφθη ἡ ἔλλειψις τῶν προσόντων του, περὶ ἧς οὐδεὶς ἀντεῖπε, καὶ ἐζητήθη ἐξήγησις τοῦ Νόμου παρὰ τῆς νομοτελεστικῆς ἐξουσίας, ἥτις διέταξε τὴν ἐπανάληψιν τῆς κληρώσεως διὰ μόνον τὸν ῥηθέντα Μαγγιοράκον ὡς μὴ ἔχοντα τοιοῦτον δικαίωμα, καὶ, κλητευθέντος ἐπὶ τούτῳ τοῦ ἁρμοδίου δημοτικοῦ συμβουλίου, καὶ μὴ συνελθόντος πλήρους, ἡ ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ, ἐπιστάντος τοῦ χρόνου τῆς ψηφοφορίας, προώδευσεν εἰς τὴν ἐπλήρωσιν τῶν καθηκόντων της, ἀνατεθείσης τῆς μονογραφῆς τῶν ψηφοδελτίων εἰς τὸν ἀμέσως κληρωθέντα. Τὸ δὲ τμῆμα, ἂν καὶ μὴ παραδεχόμενον τὸ εἶδος τῆς τοιαύτης κληρώσεως, καὶ ἀποκροῦον ταύτην ὡς ἄτακτον, θεωρεῖ μολοντοῦτο τὴν ἔνστασιν ἀπορρίπτεαν, καθόσον ἡ ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ δύναται νὰ ἐργασθῇ καὶ κατὰ πλειονοψηφίαν, ὁ δὲ τὸν δεύτερον λαχὼν κλῆρον δύναται ν' ἀναπληρώσῃ καὶ τὸν μὴ ὄντα Πρόεδρον, καὶ μονογράψῃ τὰ ψηφοδέλτια. Ἄλλως τε τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἀπολύτου πλειοψηφίας δὲν μεταβάλλεται, καὶ ἂν, ἀκυρουμένης τῆς κληρώσεως καὶ ἑπομένως τῆς ψηφοφορίας τοῦ δήμου τούτου, ἤθελον ἀπορριφθῇ αἱ 339 ψῆφοι, ἃς ἔλαβεν ὁ Λεωνίδας Πετροπουλάκης κατὰ τὸν δῆμον τοῦτον, διότι καὶ μὲ τὰς ὑπολειπομένας ψήφους πάλιν οὗτος πλειονοψηφεῖ.

Ἡ ψηφοφορία ἀρξαμένη καθ' ὅλους τοὺς δήμους τῆς ἐπαρχίας καὶ σύμφωνα μὲ τὸ ἀπὸ 21 7βρίου ὑπ' ἀριθ. 8917 πρόγραμμα τοῦ Κ. Νομάρχου Λακωνίας τὴν 6 παρελθόντος Ὀκτωβρίου, ἐτελείωσε τὴν 13 τοῦ αὐτοῦ, καὶ καθ' ὅλον τὸ ὀκταήμερον τοῦτο διάστημα ἐρρίφθησαν εἰς τὰς πέντε κάλπας τὸ ὅλον ψῆφοι 1012, ἤτοι εἰς μὲν τὸν δῆμον Γυθείου 420, εἰς τὸν τοῦ Μαλευρίου 612, εἰς τὸν τῆς Καρυουπόλεως 330, εἰς τὸν τοῦ Κολοκυνθίου 363 καὶ εἰς τὸν τῆς Λαγείας 278· ἐξ ὧν ἔλαβον οἱ

Ἐκ τοῦ Δήμου	Λεων. Πετροπουλάκης.	Γεώρ. Κοσονάκος.	Θεόδ. Τσαννετάκης.	Γεώρ. Τσιγκουράκος.	Παναγιώτης Σταρόγιαννης.
Γυθείου	339	107	297	14	76
Μαλευρίου	439	341	223	141	94
Καρυουπόλεως	196	171	79	143	67
Κολοκυνθίου.	281	103	123	119	106
Λαγείας	227	142	08	41	26
	1482	864	830	461	369

ὥστε ὁ πρῶτος, ἤτοι ὁ Πετροπουλάκης, λαβὼν τὰς 1482 ψήφους ἐκ τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν 2012, ἔλαβε τὴν ἀπόλυτον πλειοψηφίαν, οἱ δὲ λοιποὶ τὴν σχετικήν.

Εἰς τὸν δῆμον Λαγείας ὁ Παναγῆς Καλογερόγιαννης ἐσημείωσεν ἐν τοῖς πρακτικοῖς τῆς ψηφοφορίας, ὅτι ὁ Δήμαρχος μετ' ἄλλων ὀργάνων, ἀπειλοῦντες, μετέβαλλον τὰς πεποιθήσεις τῶν ψηφοφόρων, ἀλλ' ἀντειπόντος ἑτέρου ἐν τοῖς αὐτοῖς πρακτικοῖς, ἡ ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ ἀπορρίπτει τὴν ἔνστασιν ταύτην ὡς ἀνυπόστατον, ἐφ' ᾧ καὶ τὸ τμῆμα θεωρεῖ αὐτὴν ὡς ἀπορρίπτεαν.

Μετὰ δὲ τὸ τέλος τῆς διαλογῆς μέλος τῆς ἀντεφορευτικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ δήμου Γυθείου, καί τοι ὑπογράφον καθ' ἑκάστην ἑσπέραν καὶ πρωΐαν τὰ πρακτικὰ τῆς ψηφοφορίας, καὶ οὐδαμοῦ ἀντειπὸν ἐν τοῖς πρακτικοῖς τούτοις, ζητεῖ δι' ἐνστάσεώς του τὴν ἀκύρωσιν τῆς ψηφοφορίας, διότι ἄπειροι μὴ ἔχοντες τὰ προσόντα τοῦ ἐκλέγειν ἐψηφοφόρησαν, καὶ ὑπεσχέθη νὰ προσάξῃ ἐν δέοντι τὰ μέσα τῆς ἀποδείξεως, ἅπερ ὅμως δὲν προσήγαγεν, οὐδὲ κατωνόμασε κἂν τοὺς τοιούτους. Τὸ δὲ τμῆμα, ἔχον ὑπ' ὄψιν καὶ τὴν ἀπόφασιν τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς, θεωρεῖ ἀπορρίπτεαν καὶ τὴν ἔνστασιν ταύτην ὡς ἀόριστον καὶ ἀνυπόστατον.

Κατόπιν ταύτης ἔρχονται καὶ ἄλλαι ἐνστάσεις καὶ ἀντιρρήσεις κατὰ τῶν προκαταρκτικῶν ἐργασιῶν, ὅτι δῆθεν αὗται δὲν ἐγένοντο κατὰ νομίμους τύπους, ἀλλ' ἐπειδὴ ἐκ τῶν πράξεων τῶν ἁρμοδίων δημοτικῶν συμβούλων καὶ τῶν διαφόρων ἀποδείξεων καταφαίνονται ψευδεῖς, τὸ τμῆμα ἔχον ὑπ' ὄψιν του καὶ τὰς ἀποφάσεις τῆς πλειονοψηφίας τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν, θεωρεῖ καὶ τὰς ἐνστάσεις ταύτας ἀπορρίπτεας.

Ὅτι κατὰ τὸν δῆμον Λαγείας ὁ πρόεδρος τῆς ἐφορευτικῆς ἐ-

πετροπούλου ἐτελειώθη καὶ ἠπάτησε πάντας, κηρυχθεὶς ὑπὲρ τοῦ ἐπιτυχόντος Πετροπουλάκη, ἀλλ' ὁ ἐνιστάμενος ὑπεσχέθη νὰ φέρῃ ἀποδείξεις, οἵας δὲν παρουσίασε, παραιτηθείς, φαίνεται, τῶν ἐνστάσεών του, ἃς διὰ τοῦτο καὶ ὁ τμῆμα θεωρεῖ ἀπορριπτέας.

Ὅτι εἷς τὸν αὐτὸν δῆμον ὁ Πετροπουλάκης, ἰσχύσας παρὰ τὴν θύραν τῆς Ἐκκλησίας, δίδεται τὰς ψήφους καὶ οὕτως ἐπηρεάζει τοὺς ψηφοφόρους, ἀλλ' ἡ πλὴν κατὰ τὸν νόμον ὁ ψηφοφόρος γράφει τὴν ψῆφον ἢ αὐτὸς ἢ δι' ἄλλου, καὶ ἡ παρεύρεσις τοῦ Κ. Πετρόπου ἀκυρωτέα τὴν θύραν δὲν εἶναι ἀπόδειξις ἐπηρεασμοῦ, εἰ μὴ τοῦ προκειμένου, καὶ αὐτὸ ὁ Πετροπουλάκης διένειμε ψήφους εἰς τοὺς ζητοῦντας ψηφοφόρους, δὲν παρέβαινε νόμον, ἀλλ' ἐπλήρου αὐτόν, πέραγε ἐὰν μόνον τοῦ προσεχομένου καὶ ψηφοδέλτιον ζητοῦντος ψηφοφόρου ἐκ τελῶν, ἐφ' ᾧ τὸ τμῆμα θεωρεῖ καὶ τὴν ἔνστασιν ταύτην ἀπορρίπτεον.

Ὅτι ὁ Κωνστ. Μαγγιορέκης ἐνι πάλαι θεωρεῖ τὸν Λεῶν. Πετροπουλάκην ὡς μὴ ἔχοντα τὰ τῶν νόμιμον ἡλικίαν καὶ ὡς διατρέχοντα ἤδη μόλις τὸ 29 ἔτος τῆς ἡλικίας του, προσαγαγὲ δὲ ὡς ἀπόδειξιν ἄπλουν, ἀχρόνολόγητον καὶ ἀνεπικύρωτον ἀντίγραφον τοῦ ἐλέγχου τῶν καθ' ὑμᾶς τῆς εἰσημένης ἐπαρχίας, κατὰ τὸ ὁποῖον φαίνεται καὶ ὁ Λεών. Πετροπουλάκης ὅτι ἀπεπέρνθη ὡς ἀνήλικος. χωρὶς νὰ φαίνεται οὔτ' ὁ χρόνος τῆς ἀποφάσεως, οὔτε τὸ εἶδος τῆς ἀκαιρότητος ἢ λως τε καὶ στρατολογικαὶ πράξεις, ὡς ἐκ τούτου γνωσθήσεται, ἂν ἐφάνησαν δυστυχῶς εἰς τὸ ἀληθές, ὁ δὲ Λεών. Πετροπουλάκης, ἔχων καὶ 15ετῆ υἱόν θεωρεῖται φυσικῶς ἀνωτέρας τῶν 30 ἐτῶν ἡλικίας. ἥτις βεβαιοῦται καὶ ἀπὸ τὴν ἀντικρούσασαν τὴν ἔνστασιν πρᾶξιν τοῦ συλλόγου τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν.

Διὰ ταῦτα τὸ τμῆμα γνωμοδοτεῖ νὰ θεωρηθῇ ἡ ἐκλογὴ τῶν βουλευτῶν τῆς ἐπαρχίας Γυθείου ὡς κυρία ἐγένοντο, καὶ νὰ ἀνομασθῇ καὶ ἀναγνωρισθῇ ὡς νόμιμος βουλευτὴς αὐτῆς ὁ μόνος λαβὼν τὴν ἀπόλυτον πλειοψηφίαν Κ. Λεων. Πετροπουλάκης, ἔχων καὶ τὰ παρὰ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα.

Νὰ ἐπαναληφθῇ δὲ ὡς πρὸς τὸν δεύτερον βουλευτὴν κατὰ τὸν νόμον. Ἐν Ἀθήναις, τὴν 24 Νοεμβρίου 1859.

Τὰ μέλη

Π. Ἀργυρόπουλος, πρόεδρος,	Α. Βενιζέλος,	Ἀνδ. Δελιγιάννης,
Στέφανος Μήτσης,	Ἰω. Κυριαζόπουλ.	Ἀθ. Ἰσκος,
Α. Μαντσαρῆς,	Β. Γ. Κυπέλος,	Ἀνδρ. Νοταρᾶς,
Π. Καλαμογδάρτης,	Αὐγ. Ἀγέρωφ,	Α. Κ. Σινάνιώτης.

Γ. Α. Περρώτης, Α. Μαντσελόπουλος, Ὁ εἰσηγητὴς Λεων. Χ. Δογκόπουλος.

Μηδεμιᾶς δ' ὑπαρχούσης ἀντιρρήσεως, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως κατὰ τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς τὸ ἔγκυρον τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Γυθείου καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸν ἕτερον βουλευτὴν Λ. Πετροπουλάκην, λαβόντα τὴν ἀπόλυτον πλειοψηφίαν, καὶ τὴν ἐπαναλῆψιν αὐτῆς διὰ τὸν ἕτερον.

Κηρύξαντος δὲ τοῦ προέδρου τὸ ἀποτέλεσμα, καὶ ἀναβληθείσης τῆς ἀναγνώσεως τῆς ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Μεγαλοπόλεως ἐκθέσεως, μὴ οὔσης ἑτοίμου· παρελθὼν ὁ εἰσηγητὴς τοῦ τμήματος ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Καρυστίας, ἀνέγνω τὴν ἐπομένην ἔκθεσιν·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Ἡ ἐπαρχία Καρυστίας, σχηματισθεῖσα ἐκ δήμων ὁκτώ, ἔχει ψηφοφόρους 5758, κατὰ τοὺς ὑπ' ὄψιν τοῦ τμήματος ὁριστικοὺς καταλόγους. Αἱ πολυαρίθμοι ἔνστασαι διὰ τὴν ἐνεργηθεῖσαν βουλευτικὴν ἐκλογὴν ἐγένοντο ἐν τάξει καὶ συνεζητήθησαν κατ' αὐτὰς παρουσιάσθη ἔνστασις, ἡ δὲ ψηφοφορία ἤρξατο κατὰ τὸ ἔκδοθὲν πρόγραμμα τὴν 30 τοῦ μηνὸς Ἰδρίου καὶ ἐτελείωσε τὴν 7 Ὀκτωβρίου, ἤτοι διήρκησε 8 πλήρεις ἡμέρας.

Ἡ ἐπαρχία Καρυστίας χωρισθεῖσα τῶν ἀποτελούμενων πρὸ τοῦ νόμου πληθυσμὸν δίδει τρεῖς βουλευτὰς· συνεγωνίσθησαν δὲ ἀφ' ἑνὸς οἱ ΚΚ. Α. Κοντόσταυλος, Ἰω. Μπαλάφας καὶ Γεώργιος Μιχάλη, ἀφ' ἑτέρου οἱ ΚΚ. Γεώργιος Ζαχαρόπουλος, Κωνστ. Καλλᾶς καὶ Κωνστ. Δημητρακόπουλος.

Καθ' ὅλας τὰς ἡμέρας τῆς ψηφοφορίας ἐγένοντο κατὰ δήμους ἐνστάσεις περὶ παραδόσεως ψηφοφορίων καὶ νοθεύσεως ψήφων· ἐν μιᾷ δὲ πράξει ἀναστρολιώσησαν εἰς τὸ γενικὸν τῆς διανομῆς πρωτόκολλον καὶ ἐζητήθη ν ἀφαιρεθῶσι παρὰ τοῦ συλλόγου τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν αἱ προσληθεῖσαι ψῆφοι ἀπὸ τοὺς πλειονοψηφήσαντας. Διαιρεθεὶς δὲ ὁ σύλλογος εἰς πλειοψηφίαν καὶ μειονοψηφίαν, ἐκ μιᾶς προσβαφαιρέσεις τινὰς πρὸς ἀμοιβαῖον ὄρκος τῶν ἀνταγωνισθέντων, αἵτινες ὅμως οὐδεμίαν ἐπιρροὴν ἐπὶ τοῦ ἀποτελέσματος ἔχουσι. Παρελείφθη δὲ παρὰ τῆς πλειοψηφίας τῶν ἐπιτροπῶν ἡ ἀφαίρεσις 13 ψήφων ἀπὸ τοὺς πλειοψηφήσαντας, αἵτινες προσεβλήθησαν ὡς παράνομοι, διότι τὰ αὐτὰ πρόσωπα δὶς ἐψηφοφόρησαν εἰς δύω διαφόρους δήμους, ἐνεκα τῆς μεταβολῆς τῶν ὁρίων τῶν δήμων τούτων· δεξαμένης δὲ τὰς διορθωτικὰς γραφὰς τῶν ῥηθέντων ψηφοφορικῶν εἰς τοὺς καταλόγους τῶν δύω δήμων Κυνιστρίων καὶ Κοτυλέων, τὸ τμῆμα ἀφῄρεσεν αὐτὰς ἀπὸ τοὺς πλειοψηφήσαντας.

Τὸ τμῆμα ἐπιστῆσαν ἰδίως τὴν προσοχήν του ἐπὶ τῶν περὶ παραβιάσεως προσενεχθεισῶν ἐνστάσεων, δὲν εὗρεν αὐτὰς ὑποστηριζομένας ἀρκούντως, διότι διὰ γενικῆς ἐκφράσεως ἐξετέθησαν καθ' ὅλας τὰς ἡμέρας τῆς ψηφοφορίας καὶ κατὰ τὴν ἀνακεφαλαίωσιν αὐτῶν· οὔτε ὅτι διὰ τῆς προσθαφαιρέσεως τῶν προσβληθεισῶν ψήφων ἀποδεικνύεται ἄλλοιον τὸ ἀποτέλεσμα, διότι οἱ μὲν ἐπιτυχόντες ἔλαβον κατὰ τὸ κηρυχθὲν ἀπὸ τὸν σύλλογον τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν τὰς ἑξῆς ψήφους·

Ἰωάννης Μπαλάφας 3169
Ἀλέξανδρος Κοντόσταυλος 3120
Γεώργιος Μιχαήλ 3060

Οἱ δὲ ἀποτυχόντες τὰς ἑξῆς ψήφους·

Γ. Ζαχαρόπουλος 2737
Κωνς. Καλλίας 2566
Κωνς. Δημητριάδης . . . . . 2586.

Ἐκ τῶν πλειονοψηφησάντων δὲ ἀφῃρέθησαν, ἐκτὸς τῶν φαινομένων ψήφων, ἀπὸ τὰς ἐφορευτικὰς ἐπιτροπὰς αἱ προσβληθεῖσαι 115 ψῆφοι, ἀπὸ δὲ τοῦ τμήματος ἀφαιροῦνται 13, αἵτινες κατελογίσθησαν πρὸς ὄφελός των· τὸ δὲ ποσὸν τῶν καταλογισθεισῶν εἰς αὐτοὺς ψήφων, καθὼς ἀνωτέρω ἐξετέθη, ἐλαττοῦται κατὰ 13 ἔτι ψήφους, ἐκπιπτομένας ἀπὸ τοὺς πλειοψηφήσαντας.

Τὸ τμῆμα θεωροῦν κατὰ συνέπειαν ὅτι οἱ ΚΚ. Ἰω. Μπαλάφας, Ἀλέξανδρος Κοντόσταυλος καὶ Γεώργιος Μιχαὴλ ἔλαχον τὴν ἀπαιτουμένην πλειονοψηφίαν καὶ ἔχουσι τὰ παρὰ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα, προτείνει εἰς τὴν Βουλὴν τὴν ἐπικύρωσιν τῆς ἐκλογῆς καὶ τὴν ἀναγνώρισιν αὐτῶν ὡς νομίμων βουλευτῶν τῆς ἐπαρχίας Καρυστίας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 21 Νοεμβρίου 1859.

Τὰ μέλη

Γ. Σκοῦφος.	Λ. Δ. Αὐγερινός.
Ν. Τσέλιος.	Ν. Ι. Σισίνης.
Λουκᾶς Στεφάνου.	Γ. Ἰω. Ἰατρός.
Δ. Α. Σακελλαράκης.	Εὐθ. Κεχαγιᾶς.
Λ. Βιλαέτης.	Σπ. Κοπανίτσας,
Ἰω. Σαγρέδος.	Δ. Ν. Κριεζώτης

Ὁ εἰσηγητὴς
Ν. Πιπῖνος.

Ἐπὶ τῆς ὁποίας μηδεμιᾶς ὑπαρχούσης ἀντιρρήσεως, ἡ Βουλὴ ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει τοῦ Προέδρου, παρεδέχθη κατὰ τὴν γνώμην τοῦ

τμήματος ὡς ἔγκυρον τὴν ἐκλογὴν Καρυστίας καὶ νομίμους αὐτῆς βουλευτὰς τοὺς Ἰω. Μπαλάφαν, Ἀλ. Κοντόσταυλον καὶ Γ. Μιχαήλ.

Κηρυχθέντος δὲ ὑπὸ τοῦ προέδρου τοῦ ἀποτελέσματος, παρελθὼν ὁ εἰσηγητὴς τῆς πλειοψηφίας τοῦ ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Ναυπλίας τμήματος, ἀνέγνω ἔκθεσιν ἐπ' αὐτῆς, ἔχουσαν οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Μεταξὺ τῶν εἰς τὸ τρίτον τμῆμα κληρωθεισῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν εἶναι καὶ ἡ τῆς ἐπαρχίας Ναυπλίας. Τὸ τμῆμα εἰσάγει ταύτην εἰς τὴν Βουλὴν ἐκ τῶν τελευταίων, διότι ἐθεώρησεν ἀναγκαῖον νὰ τὴν ἐπεξεργασθῇ μεθ' ὅσον τὸ δυνατὸν πλειοτέρας προσοχῆς, ὡς παρουσιάζουσαν περιστατικὰ ἄξια τῷόντι καὶ σπουδαίας ἐξετάσεως καὶ ἐμβριθοῦς μελέτης.

Ἀλλὰ πρὶν ἡ προβῇ εἰς τὴν ἀνάλυσιν τῶν γεγονότων τούτων καὶ εἰς τὴν ἐκδήλωσιν τῆς γνώμης, ἣν ἐξ ἐκείνων ἐσχημάτισε, κρίνει δέον νὰ προταξῇ τὴν σύνοψιν τοῦ ἀποτελέσματος τῆς ἐκλογῆς ἐπὶ τῶν προσώπων τῶν συνιστώντων τὰς δύω ἀνταγωνισθείσας μερίδας.

Κατὰ τὸ γενικὸν τῆς διαλογῆς πρωτόκολλον, ἐκ τῶν εἰρημένων προσώπων ὁ μὲν Κ. Γεώργιος Ἰατρὸς ἔλαβεν

Ἐκ τοῦ δήμου Ναυπλιέων ψήφους	634
Ἐκ τοῦ δήμου Μηδείας	337
Ἐκ τοῦ δήμου Ἐπιδαυρίων	252
	1223

Ὁ Κ. Ἰωάννης Εὐσταθίου,

Ἐκ τοῦ δήμου Ναυπλιέων ψήφους	567
Ἐκ τοῦ δήμου Μηδείας	381
Ἐκ τοῦ δήμου Ἐπιδαυρίων	170
	1038

Ὁ Κ. Θ. Κ. Μιχαλόπουλος,

Ἐκ τοῦ δήμου Ναυπλίας ψήφους	371
Ἐκ τοῦ δήμου Μηδείας	326
Ἐκ τοῦ δήμου Ἐπιδαυρίων	115
	812

Καὶ τέλος ὁ Κ. Π. Φαρμακόπουλος,	
Ἐκ τοῦ δήμου Ναυπλίας ψήφους	226
Ἐκ τοῦ δήμου Μηδείας	297
Ἐκ τοῦ δήμου Ἐπιδαυρίων	20
	543.

Τοιούτου ὄντος τοῦ ἀποτελέσματος τῆς διαλογῆς καὶ τοῦ ὁλικοῦ ἀριθμοῦ τῶν ψηφοφορησάντων, ἀναβαίνοντος εἰς 1811, τὸ τμῆμα θεωρεῖ πρόδηλον ὅτι τῆς ἀπολύτου πλειοψηφίας ἔτυχον οἱ ΚΚ. Γ. Ἰατρὸς καὶ Ἰω. Εὐσταθίου.

Ἐπιλαμβανόμενον δὲ τῆς ἐξετάσεως τῶν λόγων, ἐφ' ὧν σπερίζεται ἡ ἀπὸ 21 Ὀκτωβρίου ε. ε. πρὸς τὴν Βουλὴν ὑποβληθεῖσα ἔνστασις τῶν ΚΚ. Θ. Μιχαλοπούλου καὶ Π. Φαρμακοπούλου, ἀφοῦ ἐκ τῶν πρακτικῶν τῆς ἐκλογῆς δὲν εὗρε περιγράσεις ἄλλας ἀξίας τῆς ἰδιαιτέρας προσοχῆς τῆς Βουλῆς, τὸν μὲν ἀφορῶντα τοὺς παρανόμως ψηφοφορήσαντας, τεθνεῶτας καὶ ἀπόντας θεωρεῖ μὴ ἔχοντα ἐπιρροήν τινα ἐπὶ τοῦ ἀποτελέσματος τῆς ἐκλογῆς, διότι, καὶ κατὰ τὸν ὑπ' αὐτῶν τούτων τῶν ἐνισταμένων παρουσιασθέντα κατάλογον, ἐλάχιστος, ὡς μὴ ὑπερβαίνων τοὺς τεσσαράκοντα ὡς ἔγγιστα, εἶναι ὁ ἀριθμὸς τῶν τοιούτων· τὸν δ' ἕτερον λόγον τῆς δωροδοκίας ἐπειράθη ν' ἀναλύσῃ μετὰ τῆς προσοχῆς ἐκείνης, ἥτις ὀφείλεται εἰς ἐξέτασιν κατηγορίας, τῆς ὁποίας τὸ μὲν ἄκουσμα προύξένησεν, ὡς γνωστὸν, ἀλγεινοτάτην ἐπὶ τῆς κοινῆς γνώμης ἐντύπωσιν, τὸ δὲ τέλος συνίσταται εἰς τὸ ν' ἀφαιρέσῃ ἐκ τῶν βουλευτῶν τῆς ἐπαρχίας ταύτης τὸ κυριώτατον, τὸ μόνον ἀληθῶς εἰπεῖν καὶ πολύτιμον προσὸν τῆς ἀντιπροσωπείας τῆς ἐλευθέρας καὶ ἀνεπηρεάστου τῶν συμπολιτῶν των θελήσεως.

Εἰς τὴν ἀνάλυσιν ταύτην σκόπιμον εθεώρησε ν' ἀκολουθήσῃ τὴν σειράν, ἣν οἱ ἐνιστάμενοι ἐτήρησαν, πρὸς εὐχερεστέραν τῶν λόγων αὐτῶν ἐξέλεγξιν.

Καὶ περὶ μὲν τῆς διὰ 400 δραχμῶν ἐξωνήσεως τῶν ψήφων τῶν ἐκλογέων τῆς κοινότητος Ἀρείας τοῦ δήμου Ναυπλιέων ὑπὲρ τῶν ΚΚ. Ἰω. Εὐσταθίου καὶ Γ. Ἰατροῦ, παρὰ τὰ ἐν τῇ ἐνστάσει λεγόμενα, οὐδὲν ἄλλο ἔγγραφον δυναμένων νὰ προταθῇ πρὸς ὑποστήριξιν αὐτῆς εὕρομεν ἢ τὴν ὑπὸ στοιχεῖον Α'. μήνυσιν τοῦ Παναγιώτου Εὐστρατίου, φερούσαν ἡμερομηνίαν τῆς 7 Σεπτεμβρίου καὶ διαλαμβάνουσαν ὅσα καὶ ἡ ἀνωτέρω ἔνστασις.

Τὴν αὐτὴν παρατήρησιν ἔχομεν νὰ ἐπιφέρωμεν καὶ ὡς πρὸς

τὴν δωροδοκίαν τὴν ἀφορῶσαν τὰς κοινότητας Κατσιγρίου καὶ Κυφινίου, διότι καὶ ὡς πρὸς τὰ περὶ δωροδοκίας τῶν ἐκλογέων αὐτῶν λεγόμενα δὲν φέρουσιν ἄλλου ἐγγράφου διατυπώσεως χαρακτῆρα ἢ τὰς ὑπὸ στοιχ. Β'. καὶ Γ'. μηνύσεις.

Τὰ περὶ τῆς ψηφοφορίας τῶν κοινοτήτων Σπαϊτσίων, Τσεφάραγα καὶ Σαϊδάρι δὲν εὑρίσκομεν ὑποστηριζόμενα δι' ἐγγράφων, καὶ μόνη περὶ αὐτῶν διέλαβεν ἐν τινι λεπτομερείᾳ τῶν ἐχόντων συμφέρον ἡ ἔνστασις.

Τὰ περὶ τῶν ἐκ τοῦ χωρίου Κοῦτσι ἐπὶ μισθῷ ψηφοφορησάντων λεγόμενα ὑποστηρίζονται μόνον διὰ τῆς ὑπὸ στοιχείου Δ'. μηνύσεως, καὶ ἐπὶ προσώπων πέντε ἐκλογέων.

Περὶ τῶν ἐν Προνοίᾳ καὶ ἐντὸς τῆς πόλεως Ναυπλίου λαβόντων χώραν μόνη διέλαβεν ἡ ἔνστασις, κατά τινα τρόπον λεπτομερείας ἐκτιθεῖσα τὰ πράγματα καὶ εἰς τὸ πασίδηλον αὐτῶν ἀναμερομένη. Ὡς πρὸς τὸν δῆμον Ἐπιδαυρίων.

Ἔγγραφον σχετικὸν πρὸς τὴν ἐν νέᾳ Ἐπιδαύρῳ λεγομένην ὡς συμβᾶσαν δωροδοκίαν εἶναι ἡ μόνη ὑπὸ στοιχείου Ε. ἀπὸ 11 Σεπτεμβρίου ἔκθεσις τοῦ εἰρηνοδικου.

Κατὰ τὴν ἔκθεσιν ταύτην, ὁ ἱερεὺς Ἀναστάσιος Νάτσουλας ὁμολογεῖ, ὅτι ἔλαβε 500 δραχμας, διὰ νὰ χρησιμεύσωσι μὲν ἵνα πεισθῶσιν οἱ συμπολῖται του νὰ ψηφοφορήσωσιν ὑπὲρ ἐκείνων, οὓς ἤθελε τοῖς ὑποδείξει, ἀλλ' ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ μὴ δοθῶσιν εἰς ἄτομα τὰ χρήματα ταῦτα, νὰ προσδιορισθῶσι δὲ εἰς ἀγορὰν κηροστασίου διὰ τὸν ναὸν τῆς Εὐαγγελιστρίας. Πρὸς τὴν ἀνωτέρω ἔκθεσιν προστίθεται καὶ μήνυσις τοῦ πολίτου Π. Καπόγλου πρὸς τὴν Εἰσαγγελίαν κατὰ τε τοῦ εἰρημένου ἱερέως καὶ κατὰ τριῶν ἄλλων πολιτῶν ἐπὶ ψηφοπρασίᾳ κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἐκλογῆς.

Ὡς πρὸς τὸν δῆμον Μηδείας.

Ἐν τῷ δήμῳ τούτῳ διέκρινε τὸ τμῆμα μετὰ λύπης καθαρὸν καὶ συστηματοποιημένον, οὕτω, εἰπεῖν, τῆς διὰ χρημάτων διαφθορᾶς τὸ σχέδιον, διότι ἐκτὸς τῶν ὑπὸ στοιχείων Θ'. Ι. ΙΑ. καὶ ΙΒ'. τεσσάρων μηνύσεων, καὶ τῆς ὑπὸ στοιχείου Ζ. ἀναφορᾶς τοῦ δημάρχου Ἐπιδαυρίων, ἔχει ὑπ' ὄψιν τὴν παρὰ πόδας τῆς ἐνστάσεως κατακεχωρισμένην ἐπιστολὴν θατέρου τῶν πλειοψηφησάντων, τοῦ Κ. Γ. Ἰατροῦ. Ἐνόσῳ ἐν ἀντιγράφῳ μόνον ἀνεγνώσκε τὸ περιεχόμενον αὐτῆς, ἐδίσταζεν ἀληθῶς νὰ δώσῃ εἰς τοῦτο πλήρη πίστιν, τοιοῦτον ἐθεώρησεν αὐτὸ ἀσυμβίβαστον πρὸς τὰ δικαιώματα καὶ καθήκοντα ἐλευθέρων πολιτῶν. Ἀλλ' ὅταν ἐπαρουσιάσθη αὐτῷ τὸ πρωτότυπον, ὅταν

περιπλέον ἡ ὑπογραφὴ τῆς ἐπιστολῆς ἀνεγνωρίσθη ὑπὸ τοῦ ὑπογράψαντος, τότε ἐπείσθη ἀνενδοιάστως, ὅτι τὸ μόλυσμα τῆς ἐξωνήσεως τῶν θελήσεων ἐλαβεν ἐν τῷ δήμῳ τούτῳ ἀνάπτυξιν καὶ ἔκτασιν καθιστῶσαν ἀναμφίβολον, ὅτι ἡ ψηφοδόχος κάλπη, τὸ ταμεῖον τοῦτο τῶν συνειδήσεων τῶν πολιτῶν, κατὰ τὴν ἐξάσκησιν τοῦ πολυτιμοτέρου τῶν δικαιωμάτων αὐτῶν, πᾶν ἄλλο περιέκλειεν ἢ τὴν ἐλευθέραν καὶ ἄδολον τῆς θελήσεώς των ἔκφρασιν, ἐάν ποτε δύναται νὰ εἴπῃ τις, ὅτι ἀπομένει πλέον θέλησις μετὰ τὴν ἤδη γενομένην αὐτῆς ἐπ' ἀργυρίῳ ἀπαλλοτρίωσιν.

Ὅταν ὁ Κ. Γ. Ἰατρὸς γράφων πρὸς τοὺς ἱερεῖς τοῦ Χελίου ἐκ τῆς πρωτευούσης τοῦ δήμου Μηδείας, τοῦ χωρίου Μέρμπακα, ἐωτᾷ ἂν ὑπάρχωσι καὶ ἄλλοι ψηφοφόροι, ὅταν προσθέτῃ αὐτοῖς νὰ τοὺς συμφωνήσωσιν, ἐὰν ὦσι, καὶ νὰ τοὺς στείλωσι πρὸς ψηφοφορίαν· ὅταν ἐξακολουθῶν, ζητῇ τὸν λογαριασμὸν διὰ νὰ ἴδῃ πόσα ἐξωδεύθησαν, καὶ τέλος ὅταν διατάσσῃ νὰ ληφθῶσιν *ὀπίσω* τὰ ἤδη δοθέντα χρήματα πρὸς τέσσαρας ψηφοφόρους, ὡς μὴ ἔχοντας δικαίωμα ψήφου, καὶ νὰ πληρωθῶσιν ἄλλοι ψηφοφόροι, ὁμολογεῖ, φρονοῦμεν, καθαρῶς, ὅτι ἐστάλησαν αὐτῷ πρὸ τῆς ἐπιστολῆς ὑπὸ τῶν πατρόνων του ψηφοφόροι ἐξωνήσαντες τὴν ψῆφόν των, διότι ἄλλως δὲν ἐξηγεῖτο τὸ τελευταῖον μάλιστα μέρος τῆς ἐπιστολῆς του, καὶ προσέτι, ὅτι εἰς τοὺς πράκτορας περὶ ὧν ὁ λόγος εἶχε δώσει χρήματα προκαταβολικῶς καὶ γενικὴν ἐντολὴν νὰ τὰ μεταχειρισθῶσι πρὸς ἀγορὰν ψήφων, ὅπου καὶ ἂν τὰς εὕρωσι, διότι ἄλλως δὲν δύναται νὰ ἐξηγευθῇ ἡ περὶ λογαριασμοῦ ἀπαίτησις διὰ νὰ ἴδῃ πόσα ἐδαπανήθησαν, ἀφοῦ μάλιστα ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὡς ἀναντίρρητον, ὅτι οἱ δύω ἱερεῖς οὐδὲ εἶχον τὰ μέσα οὐδὲ ἤθελον συγκατατεθῇ, καὶ ἂν τὰ εἶχον, νὰ προκαταβάλωσιν τὰ πρὸς ἀγορὰν τῶν ψήφων ἀπαιτούμενα οὐκ ὀλίγα χρήματα.

Ἐὰν ἦναι ἀμφιβολίας ἀνεπίδεκτον, ὅτι ἡ πρώτη καὶ κυριωτάτη βάσις τῆς ἐκλογῆς συνίσταται εἰς τὴν διὰ τῆς ψήφου ἔκφρασιν τῆς ἐλευθέρας καὶ γνησίας βουλήσεως τοῦ ἐκλογέως καὶ τὸν ἐπὶ τῇ βάσει ταύτῃ σχηματισμὸν τῆς πλειονοψηφίας ὑπὲρ τῶν ἐκλεχθέντων, τὰ ἐν τῷ δήμῳ τῆς Μηδείας γενόμενα εἶναι ἱκανὰ, κατὰ τὴν γνώμην τῆς πλειονοψηφίας τοῦ τμήματος, ν' ἀποδείξωσιν τῆς βάσεως τὴν ἔλλειψιν, καὶ ἐπομένως τοῦ ὅλου οἰκοδομήματος τὴν σαθρότητα. Ἐὰν δὲ πρὸς ταῦτα ἐκτιμηθῇ προσηκόντως τὸ φθοροποιὸν καὶ διαδόσιμον τῆς δωροδοκίας μόλυσμα, καὶ μάλιστα κατὰ τὴν ἐξάσκησιν τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων, ἐὰν καταμετρηθῶσι τὰ φοβερὰ τῆς ἐξαπλώσεώς του ἀποτελέσματα ὡς πρός τε τὴν ἠθικὴν καὶ τὴν ὑλικὴν τοῦ τόπου πρόοδον καὶ ἀνάπτυξιν, καὶ ἐὰν τὸ καλῶς νοούμενον συμφέρον τῆς πολιτείας ὑπαγορεύσῃ τὴν διὰ παντὸς νομίμου μέσου πρόληψιν τῶν ἐκ τῆς διαδόσεως τοῦ κακοῦ ἀνεπανορθώτων ἀποτελεσμάτων καὶ μεγίστων κινδύνων, εἰς τὰς ἰδιαιτέρας μάλιστα τῆς Ἑλλάδος περιστάσεις, δὲν μένει ἄλλη πρὸς τοῦτο ὁδὸς ἢ ἡ ὁδὸς τῆς ἀκυρώσεως, τὴν ὁποίαν καὶ προτείνει κατὰ πλειονοψηφίαν τὸ τμῆμα, οὐ μόνον ὅπως διὰ μιᾶς νέας ἐκλογῆς ἐκφρασθῇ ἀδόλως τῶν πολιτῶν ἡ θέλησις, ἀλλὰ καὶ ἵνα δοθῇ ὑπὸ τοῦ κυριαρχικοῦ τῆς Βουλῆς Σώματος ἐπίσημον μάθημα τοῦ ὀφειλομένου σεβασμοῦ πρὸς τὴν ἀξίαν τοῦ πολίτου καὶ τῶν δικαιωμάτων του.

Συμπεραίνουσα ἤδη τοῦ τμήματος ἡ πλειονοψηφία, μετὰ μακρὰν καὶ ὥριμον συζήτησιν καὶ λεπτομερῆ ἐξέτασιν τῶν ἐν τῷ φακέλλῳ ἐγγράφων, προβαίνει εἰς τὴν ἐκδήλωσιν τῆς γνώμης της, συνισταμένης εἰς τὴν γενικὴν τῆς ἐκλογῆς αὐτῆς ἀκύρωσιν, καὶ στηριζομένης πρὸς τοὺς ἀνωτέρους γενικοὺς ἐπὶ τῆς δωροδοκίας λόγους, εἰς τὴν ἰδίαν, ὅτι σύστημα δωροδοκίας τοιαύτην ἔκτασιν καὶ ἀνάπτυξιν λαβὸν ἐν τῷ δήμῳ Μηδείας, ἀδύνατον εἶναι νὰ μὴ ἐξηπλώθῃ κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς δήμους, ὅπερ, κατὰ τὰ πλειονοψηφοῦντα τοῦ τμήματος μέλη, ἀποδεικνύουσι μὲν τὰ ἐν Ἐπιδαύρῳ γενόμενα, ὑποστηρίζουσι δὲ οὐκ ὀλίγαι τε ὑποβληθεῖσαι μηνύσεις, τὰ ἐν τῇ ἐνστάσει ἐκτενῶς καὶ μετὰ λεπτομερείας ἐκτιθέμενα, καὶ ἐπὶ πᾶσι τούτοις ἡ ἀπανταχόθεν ἀντηχήσασα κατὰ τοῦ κακοῦ τῆς δωροδοκίας καὶ διὰ τοῦ τύπου διατρανωθεῖσα κατάκρισις. Ἡ δὲ μειονοψηφία τοῦ τμήματος γνωμοδοτεῖ νὰ περιορισθῇ ἡ ἀκύρωσις εἰς τὴν ἐκλογὴν τῆς Μηδείας, διότι μόνον ἐν τῷ δήμῳ τούτῳ εὑρίσκει ἀποδεδειγμένην τὴν διὰ τῆς ἐξωνήσεως τῶν ψήφων διαφθορὰν τῶν συνειδήσεων.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 21 Νοεμβρίου 1859.

Ὁ Πρόεδρος
Μ. Σολωμός.

Τὰ μέλη.

Ἀλέξανδρος Βιλαέτης,	Ν. Βουλπιώτης,
Σ. Α. Βαρότσης,	Κ. Θεοδώρου,
Α. Παπαδημητριάδης,	Ἰωάννης Βλάσσης,
Λ. Ν. Πετμεζᾶς.	

Ὁ Εἰσηγητὴς
Κ. Κωστάκης.

Παρελθών δὲ καὶ ὁ εἰσηγητὴς τῆς μειοψηφίας, ἀνέγνω ἑτέραν ἔκθεσιν, ἔχουσαν οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Κατὰ τῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Ναυπλίας ἀπευθύνονται δύω ἐνστάσεις.

Α'. Ὅτι ἐψηφοφόρησαν περὶ τοὺς 40 ἀντὶ ἀπόντων ἢ τεθνεώτων· καὶ

Β'. Ὅτι ἡ ἐκλογὴ ἐνηργήθη ὑπὸ τὴν ἐπιρροὴν τῆς δωροδοκίας.

Ἐπὶ τῶν ἐνστάσεων τούτων σκεφθὲν τὸ τμῆμα ἐγνωμοδότησε παμψηφεὶ ν' ἀπορριφθῇ ἡ πρώτη ἔνστασις διὰ τὸν λόγον, ὅτι καὶ δεκτὴ γενομένη δὲν μεταβάλλει τὸ ἀποτέλεσμα τῆς διαλογῆς, ἤτοι τὴν ἐκλογὴν τῶν Κυρίων Ἰω. Εὐσταθίου καὶ Γ. Ἰατροῦ. Ἐπὶ τῆς δευτέρας ὅμως ἐνστάσεως ἐγεννήθησαν ἐν τῷ τμήματι δύω γνῶμαι. Κατὰ τὴν ἡμετέραν γνώμην, νομίζομεν δίκαιον ν' ἀπορριφθῇ καὶ ἡ δευτέρα ἔνστασις ὡς ἄδικος, ἀναπόδεικτος καὶ ἄσκοπος.

Οἱ ἀποτυγόντες προβάλλουσιν, ὅτι οἱ τυχόντες τῆς ἀπολύτου πλειοψηφίας ἔδωκαν εἴς τινας κοινότητας χρηματικά τινα ποσὰ ἵνα ἐξοδευθῶσιν εἰς τὰς ἐκκλησίας τῶν κοινοτήτων, ποῦ δὲ καὶ νὰ διανεμηθῶσιν εἰς πολίτας. Ἀλλ' ἡ ἔνστασις αὕτη ὑπ' οὐδεμιᾶς ἀποδείξεως ἢ ἐνδείξεως ὑποστηρίζεται, αἱ δὲ πρὸς ἀπόδειξιν προσαγόμεναι κατασημήνωσεις καὶ ἡ εἰς χεῖρας τοῦ ἀντιπάλου τῶν πλειονοψηφησάντων Κ. Μιχαλοπούλου εὑρεθεῖσα καὶ ὑπ' αὐτοῦ προσαχθεῖσα ἀνυπόγραφος ἀγνώστου τινὸς σημείωσις δὲν ἔχουν τὴν δύναμιν ταύτην ὡς πράξεις μονομερεῖς ἢ ἀγνώστου τινὸς καταγωγῆς, γενόμεναι μάλιστα (αἱ κατασημάνσεις) πολὺν χρόνον μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς διαλογῆς καὶ ἀντικείμενον ἔχουσαι πολιτικὰ πάθη, τὰ ὁποῖα, ὡς γνωστόν, ἕνεκα τοῦ ἐκλογικοῦ ἐπὶ πολὺ ἀναπτύσσονται· παρεκτὸς ὅμως τούτου αἱ χρηματικαὶ προσφοραὶ αἱ γενόμεναι εἰς ἐκκλησίας καὶ ἀγαθοεργὰ καταστήματα, (ὅπερ ἔρχονται νὰ βεβαιώσουν καὶ μὲ τὴν ἄλλως πλημμελῆ ἔκθεσιν κατασχέσεως τοῦ εἰρηνοδίκου Ἠπιδαύρου) καὶ τοὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ ἐπιτείνωσιν οἱ προσφέροντες διὰ τῶν κοινωφελῶν τούτων εὐεργετημάτων τὴν ὑπὲρ αὐτῶν ἀγάπην καὶ συμπάθειαν τῶν συμπολιτῶν των, δὲν εἶναι ἐπιλήψιμοι, ὡς μὴ διαφθείρουσαι τὴν συνείδησιν τῶν ψηφοφόρων, ἀλλὰ διαγείρουσαι αἰσθήματα ἀγαθὰ καὶ ἀξιέπαινα.

Ὡς πρὸς δὲ μόνον ἐκ τῶν 30 περίπου χωρίων τῆς ἐπαρ

χίας ταύτης. ἤτοι τὸ χωρίον Χέλι τοῦ δήμου Μηδείας, παρουσιάζουσιν οἱ ἐναντίοι τῶν πλειονοψηφησάντων ἓν ἔγγραφον, φέρον τὴν ὑπογραφὴν μόνην τοῦ Γ. Ἰατροῦ, γενόμενον τὴν πέμπτην ἡμέραν τῆς ψηφοφορίας καὶ ἀπευθυνόμενον πρὸς δύω ἱερεῖς μὲ τὴν παραγγελίαν νὰ λάβωσιν ὀπίσω τὰ δοθέντα εἰς τέσσαρας ἀνθρώπους μὴ ψηφοφόρους χρήματα (σημειοῦνται δὲ ἀπέναντι τῶν 4 ὀνομάτων αὐτῶν δύω μόνα τάλληρα) καὶ δώσουν αὐτὰ εἰς ἄλλους.

Τὸ τμῆμα, μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ ἐγγράφου τούτου, ἀπὸ πολλῶν σεβασμῶν πρὸς τὴν ἐλευθερίαν τῶν ἐκλογῶν ὁρμώμενον, ἐκάλεσεν ἐνώπιόν του τοὺς ἀνταγωνιζομένους καὶ ἐζήτησε παρ' αὐτῶν ἐξηγήσεις· καὶ ὁ μὲν ἀντίπαλος τῶν πλειονοψηφησάντων Κ. Μιχαλόπουλος ἐξήγησε τὴν ἐπιστολὴν συμφώνως μὲ τὸν σκοπὸν δι' ὃν τὴν ὑπέβαλεν εἰς τὴν Βουλήν, ὁ δὲ ἐκδοὺς αὐτὴν Κ. Γ. Ἰατρὸς παρέστησεν, ὅτι ἡ περίστασις, περὶ ἧς ἡ ἐπιστολὴ πραγματεύεται, εἶναι ἀθωοτάτη, διότι δι' αὐτῆς οὐδὲν ἄλλο παρήγγειλεν εἰς τὸν ἀνταποκριτήν του, εἰμὴ νὰ μὴν ἀφήσῃ τοὺς ὑπὲρ αὐτοῦ ψηφοφορήσαντας ὀλίγους ψηφοφόρους νὰ ὑποστῶσι ζημίαν παραιτοῦντες τὰ ἔργα των ἐπὶ δύω ἡμέρας, καὶ ἕνεκα τῆς ζημίας ταύτης ὀκνήσωσι νὰ προσέλθωσιν εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ δήμου πρὸς ψηφοφορίαν· προσέθηκε δὲ, ὅτι ἡ παραγγελία του αὕτη δὲν ἐπραγματοποιήθη.

Νομίζομεν ὅτι ὄχι μόνον μετὰ τὰς ἐξηγήσεις ταύτας, ἀλλὰ καὶ ἄνευ αὐτῶν δὲν ἐδυνάμεθα νὰ κηρύξωμεν ἄκυρον τὴν ἐκλογὴν ἐπὶ συμπερασμάτων στηριζόμενοι καὶ τὰ ἐνδεχόμενα ἁπλούστερα καὶ ἀθωότερα περιστατικὰ παρεξηγοῦντες. Διὰ νὰ φθάσωμεν, φερ' εἰπεῖν, εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι εἶναι ἄκυρος ἡ ἐκλογὴ, ἔπρεπε νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι, ἀφοῦ ἐγένετο παραγγελία περὶ δόσεως χρημάτων εἰς ψηφοφόρους ἀορίστως, ἡ παραγγελία αὕτη ἐξετελέσθη, ὅτι οἱ ψηφοφόροι ἔλαβον τὰ χρήματα, καὶ ὅτι πραγματικῶς ἐψηφοφόρησαν ὑπὲρ τοῦ δόντος αὐτά· περιπλέον ἔπρεπε νὰ ὑποθέσωμεν, ὅτι χρήματα ἐδόθησαν εἰς τοσούτους ψηφοφόρους, ὥστε ἐκπιπτομένων τῶν οὕτω πως λεχθεισῶν ψήφων, οἱ πλειονοψηφήσαντες νὰ μὴ τυγχάνωσι τῆς ἀπολύτου πλειονοψηφίας, ἢ νὰ μεταβάλληται τὸ ἀποτέλεσμα. Ἀλλὰ τὸ σύστημα τοῦτο ἐνομίσαμεν ἀδικώτατον, καίτοι πολλὴν αἰσθανόμενοι πρὸς τὴν δωροδοκίαν ἀπέχθειαν, τοῦτο μὲν, διότι μὲ ὑποθέσεις προβαίνοντες καὶ ἐπὶ ὑποθέσεων στηρίζοντες τὰ συμπεράσματά μας ἠθέλομεν ἴσως ἀλλοιώσει τῆς ἐπαρχίας τὴν θέλησιν, τοῦτο δὲ, διότι ὁ μὲν ἐκδότης τῆς εἰρημένης ἐπι-

στολῆς ἔλαβε ψήφους 316 περιπλέον τοῦ ἐλαχίστου ὅρου τῆς ἀπολύτου πλειοψηφίας, ὁ δὲ μὴ ἐκδοὺς αὐτὴν οὐδὲ συντρέξας εἰς τὴν ἔκδοσίν της Κύριος Ἰω. Εὐσταθίου ἔλαβε ψήφους 131 περιπλέαν τῆς ἀπολύτου πλειοψηφίας· ἐπομένως ἡ εἰρημένη ἐπιστολὴ τὴν μὲν ἐκλογὴν τοῦ Κυρίου Εὐσταθίου οὐδαμῶς ἀφορᾷ, τὴν δὲ τοῦ Κυρίου Γεωργίου Ἰατροῦ τότε μόνον ἠδύνατο νὰ ἐπηρεάσῃ, ὅταν τὸ σύστημα τῶν ὑποθέσεων ἤθελε φέρει εἰς ἀλάνθαστον κρίσιν τὴν δικαίαν ἀπόφασιν, ὅπερ ἡμεῖς, προκειμένου μάλιστα περὶ τόσων τιμαλφῶν δικαιωμάτων, καταδικάζομεν καὶ οὐδαμῶς ἀποδεχόμεθα ὡς ἀδικώτατον καὶ λίαν ἐπικίνδυνον. Ἂν δ' ἐπετρέπετο νὰ προστρέξῃ τις εἰς ὑποθέσεις πρὸς ἀνεύρεσιν τῆς ἀληθείας, ὤφειλε νὰ μὴ παρατρέξῃ τὴν ἐξῆς σπουδαίαν παρατήρησιν, ὅτι ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς εἰρημένης παραγγελίας πρὸς ἀποστολὴν ψηφοφόρων (ἤτοι τῆς 13 Ὀκτωβρίου) μέχρι τῆς ἀποπερατώσεως τῆς ἐκλογῆς (ἤτοι τῆς 16 τοῦ ἰδίου) ἐψηφοφόρησαν μόλις 77 καθ' ὅλον τὸν δῆμον Μηδείας, ὥστε καὶ ἂν ὑποτεθῇ, ὅπερ ἀπίστευτον, ὅτι πάντες οὗτοι ἐψηφοφόρησαν ὑπὲρ τοῦ Κυρίου Γεωργίου Ἰατροῦ καὶ τοῦ οὐδαμῶς ἐνεχομένου εἰς τὰ τῆς ἐπιστολῆς Κυρίου Ἰω. Εὐσταθίου, πάλιν μένει εἰς ἀμφοτέρους ἀπόλυτος πλειοψηφία, μολονότι καὶ ἡ ὑπόθεσις αὕτη εἶναι λίαν αὐθαίρετος, διότι δημιουργοῦμεν οὕτω πως τὴν ἰδέαν, ὅτι ὄχι μόνον εἰς τὸ χωρίον Χίλι ἐνδεχόμενον εἶναι νὰ ἐπραγματοποιήθη ἡ περὶ ὀλίγων ψηφοφόρων δοθεῖσα παραγγελία, καὶ ὅτι ἡ παραγγελία αὕτη ἀπέβλεπε πρᾶξιν ἐπιλήψιμον, καὶ οὐχὶ ἀθῶαν, ὁμαλὴν καὶ συνήθη, ἀλλ' ὅτι ὅλαι αὗται αἱ ὑποθέσεις ἀληθεύουν καὶ διὰ τὰ ἄλλα χωρία, χωρὶς νὰ ἔχωμεν οὐδεμίαν περὶ τούτου οὐδὲ πόρρωθεν ἀπόδειξιν.

Κύριοι Βουλευταί! Τὸ τιμῆμα, προκειμένου περὶ δωροδοκίας γενομένης κατὰ τὰς ἐκλογὰς πρὸς νόθευσιν ἑνὸς τῶν σπουδαιοτέρων δικαιωμάτων τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἐπέστησε σύντονον προσοχὴν κατὰ τὴν ἐξέλεγξιν τῆς προκειμένης ἐκλογῆς. Εἰς τὸ αἰσθημα δὲ τοῦτο πρέπει ν' ἀποδοθῇ καὶ ἡ διαίρεσις τῶν γνωμῶν, ἑκάστη τῶν ὁποίων τείνει πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς καταστολῆς πράξεως λίαν ἀπεχθοῦς. Ἐνομίσαμεν ὅμως δίκαιον νὰ μὴ παρασυρθῶμεν ὑπὸ τοῦ αἰσθήματος τούτου πέραν τῶν ὁρίων τῆς δικαιοσύνης, καὶ ἐξ ὑποθέσεων μαντεύοντες τὴν ἀλήθειαν νὰ στηλιτεύσωμεν ὁλόκληρον ἐπαρχίαν, κηρύττοντες αὐτὴν ἄνευ ἀποδείξεων ἀναξίαν πολιτικῆς ἐλευθερίας.

Διὰ ταῦτα γνωμοδοτοῦμεν νὰ ἐπικυρωθῇ ἡ ἐκλογὴ τῆς ἐπαρχίας Ναυπλίας, ὡς διεξαχθεῖσα καθ' ὅλους τοὺς νομίμους τύ-

πους, καὶ ν' ἀναγνωρισθῶσιν ὡς νόμιμοι αὐτῆς βουλευταὶ οἱ ΚΚ. Γεώργιος Ἰατρὸς καὶ Ἰωάννης Εὐσταθίου, ὡς τυχόντες τῆς ἀπολύτου πλειονοψηφίας, ἤτοι ὁ μὲν πρῶτος λαβὼν ψήφους 1223, ὁ δὲ δεύτερος 1038 ἀπέναντι 1811 ψηφορρησάντων, καὶ ἔχοντες συνάμα τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα.

Ἀθῆναι, τῇ 21 Νοεμβρίου 1859.

Κ. Μ. Θεοδώρου	Δ. Γ. Φιλάρετος,
εἰμὶ ὑπὲρ τῆς ἀκυρώσεως	Α. Ἀρμάος,
τοῦ δήμου Μηδείας.	Α. Παπαθανασίου.

Ἀποφασισθείσης δὲ τῆς τυπώσεως τῶν ἀνωτέρω ἐκθέσεων καὶ ἀναβληθείσης τῆς ἀναγνώσεως τῆς ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Φθιώτιδος ἐκθέσεως ὡς μὴ ἑτοιμασθείσης, παρελθὼν ὁ εἰσηγητὴς τοῦ ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Σπετσῶν τμήματος, ἀνέγνω ἔκθεσιν ἐπ' αὐτῆς, ἔχουσαν οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Ὁ Νομάρχης Ἀργολίδος διὰ προγράμματος τῆς 3 Ὀκτωβρίου προσδιώρισεν ἡμέραν τῆς ἐναρξεως τῆς ἐκλογῆς Σπετσῶν τὴν 23 τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἀναβληθείσης δὲ τῆς ἐκλογῆς ταύτης παρὰ τοῦ ἐπάρχου Σπετσῶν, ὁ αὐτὸς Νομάρχης διὰ νέας πράξεώς του ἀπὸ 26 Ὀκτωβρίου 1859 ὥρισεν ὡς ἡμέραν ἐνάρξεως τῆς ἐκλογῆς τὴν 5 Νοεμβρίου 1859.

Ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν ἐφορευτικῆς καὶ ἀντεφορευτικῆς ἐπιτροπῆς ἀξιωθείσης τῆς ψηφοφορίας, ἐπαρουσιάθησαν ὡς ὑποψήφιοι οἱ ΚΚ. Ν. Ἀναργύρου καὶ Ἰω. Κ. Μωριάτης, ὡς ἀνθυποψήφιοι δὲ οἱ ΚΚ. Ἀνάργυρος Α. Χ. Ἀναργύρου καὶ Ν. Β. Γκίνης.

Ἡ ψηφοφορία διεξήχθη καθ' ὅλους τοὺς νομίμους τύπους παρόντων τῶν ἀνταγωνιζομένων ὑποψηφίων, ἐξ ὧν ὁ Κ. Ἰω. Κ. Μωριάτης ἐπρότεινεν ἐνστάσεις ἀκριβῶς εἰς τὰ πρακτικὰ ἐγγεγραμμένας, εἰς ἃ ἀντέλεγε μονίμως ὁ Ἀνάργυρος Α. Χ. Ἀναργύρου, καὶ συνωμολόγει εἰς τὰς ἀντιρρήσεις ταύτας ἡ ἐφορευτικὴ ἐπιτροπή, ἐκτὸς τοῦ προέδρου αὐτῆς μὴ νοψηφοῦντος.

Διαλογὴς δὲ γενομένης ἐβεβαιώθη ὅτι ἐπὶ 1039 ψηφορρησάντων ἔλαβον·

Ὁ Κ. Ἀνάργυρος Α. Χ. Ἀναργύρου ψήφους	600
Ὁ Ν. Β. Γκίνης	594
Ὁ Ἰω. Κ. Μωριάτης	445
Ὁ Ν. Α. Χ. Ἀναργύρου	439.

Αἱ προταθεῖσαι ἐνστάσεις κυρίως περιστρέφονται εἰς τρεῖς λό-

γους· α) ὅτι ὁ Κ. Ν. Β. Γκίνης, δημαρχεύων πάρεδρος, μετεχειρίζετο τοὺς ἀστυνομικοὺς κλητῆρας καὶ τοὺς εἰσπράκτορας καὶ ὅλην τὴν δημαρχικὴν ἐπιῤῥοὴν διὰ νὰ παραπείθη, νὰ παραβιάζῃ νὰ ἀπειλῇ τοὺς ψηφοφόρους καὶ νὰ τοὺς ἀποτρέπῃ τοῦ νὰ ψηφοφορῶσιν ὑπὲρ τῶν ἀντιπάλων των·

β) Ὅτι δὲν ἐσεβάσθη ὡς ὑπάλληλος τῆς Κυβερνήσεως τὴν ὑπόδειξιν τῶν ὑποψηφίων καὶ ἀνείχετο ἢ προὐκάλει περιφρονήσεις κατ' αὐτῶν ἐπὶ σκοπῷ τοῦ ν' ἀποτρέψῃ τὴν ὑπὲρ αὐτῶν ψηφοφορίαν·

γ) Ὅτι μετεχειρίζοντο οἱ δύω ἀνθυποψήφιοι μέσα χρηματικῆς διαφθορᾶς πρὸς νόθευσιν τῆς συνειδήσεως τῶν ἐκλογέων.

Οἱ ἀνταγωνιζόμενοι ἐπανέλαβον τὰ αὐτὰ ἐνώπιον τοῦ τμήματος κατ' ἀντιμωλίαν ἐξετασθέντες, καὶ οἱ μὲν ὑποψήφιοι ὡμολόγουν τὴν παρ' αὐτῶν γενομένην δωροδοκίαν, οἱ δὲ ἠρνοῦντο ἀπολύτως αὐτήν.

Ἐπὶ τῶν δύω πρώτων λόγων τὸ τμῆμα παρατηρεῖ ὅτι ὅλως ἀπίθανον καθίσταται, παρόντων τοῦ Κ. Ἐπάρχου καὶ τοῦ Κ. Νομάρχου καὶ τῆς στρατιωτικῆς ἀρχῆς, νὰ ὑπῆρξαν διὰ τῶν εὐτελῶν δημοτικῶν μέσων τόσαι ἐνέργειαι παράνομοι καὶ περιφρονήσεις καὶ ἀπειλαί, ὥστε νὰ παραβιασθῶσιν οἱ ἐκλογεῖς καὶ ὁπωσδήποτε νὰ ἐπέλθῃ ἀλλοίωσίς τις εἰς τὸ νόμιμον ἀποτέλεσμα τῆς ψηφοφορίας.

Ὅσον διὰ τὰς δωροδοκίας, τὸ τμῆμα καὶ τοι ὁλόκληρον ἀποκροῦον πᾶσαν νόθευσιν τῆς ἐκλογικῆς συνειδήσεως, καὶ ἰδίως τὴν διὰ χρημάτων ἐνεργουμένην, λαβὸν ὑπ' ὄψιν καὶ τὰ ὑποβληθέντα ἔγγραφα παρὰ τῶν ὑπουργείων τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῆς Δικαιοσύνης ἐδιχοψήφησε, καὶ ἡ μὲν πλειονοψηφία στηριχθεῖσα εἰς τὰ ὑποβληθέντα ἔγγραφα καὶ εἰς τὰς ἐξωδίκους πληροφορίας ἀπεφάνθη ὅτι ὑπάρχει δωροδοκία, καὶ ὅτι ἡ ἐκλογὴ εἶναι προϊὸν τῆς δωροδοκίας ταύτης· ἡ δὲ μειονοψηφία θεωροῦσα ὅτι ἡ ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ, ἐκτὸς τοῦ Προέδρου, ἀπέκρουσε μετὰ τῶν ἄλλων αἰτιάσεων καὶ αὐτὴν τὴν ὅλως ἀνυπόστατον, ὅτι, ἐὰν ἀριδήλως ὑπῆρξε δωροδοκία ἐκ τῆς ἀποτυχούσης μερίδος, δωροδοκία δὲν ἀποδεικνύεται ὅτι ὑπῆρξε καὶ ἐκ τῆς ἐπιτυχούσης, ὅτι τὰ προσαχθέντα διοικητικὰ ἔγγραφα δὲν ἠμποροῦν νὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν, διότι οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι ὡς πρὸς ὅλας τὰς κατὰ τὴν ἐκλογὴν ἐνεργείας των ἐξελέγχονται παρὰ τῆς Βουλῆς, καὶ ἡ Βουλὴ θέλει στερηθῇ τῆς ἀνεξαρτησίας της στηριζομένη ἐπὶ μαρτυριῶν ἀρχῶν ἀνηκουσῶν εἰς ἄλλην συνταγματικὴν ἐξουσίαν, ὅτι ἄλλως οἱ δημόσιοι λειτουργοὶ δὲν εἶναι ἀμερόληπτοι μάρτυρες μεταξὺ ὑποψηφίων καὶ ἀνθυποψηφίων· ὅτι κυρίως αἱ ἀρχαὶ ἐν τοῖς ἐγγράφοις των ἐπαναλαμβάνουσιν ὅσα παρὰ τῶν ἀποτυχόντων ἤκουσαν· ὅτι, ὡς πρὸς τὰς ἀνακρίσεις τοῦ εἰρηνοδίκου, ὁ ἀνακριτικὸς οὗτος ὑπάλληλος εὑρέθη ἐν περιέχοντι πολιτικῆς ἐξάψεως, ἀνήκει δὲ καὶ αὐτὸς εἰς ἄλλην συνταγματικὴν ἐξουσίαν· πρὸς τούτοις, κατὰ τὴν ὁμολογίαν αὐτοῦ τοῦ ἰδίου, ἡ ἀνάκρισις, μόλις ἀρξαμένη, δὲν ἐτελείωσε, δὲν πείθεται ἑπομένως περὶ τοῦ ὅτι ἡ ἐκλογὴ εἶναι ἀποκύημα δωροδοκίας, καὶ διὰ τοῦτο ζητεῖ τὴν ἐπικύρωσιν· ἐν περιπτώσει δὲ ἀμφιβολίας παρὰ τῆς Βουλῆς γνωμοδοτεῖ νὰ διορισθῇ ἐπιτροπὴ εἰς ἐξέτασιν τῆς δωροδοκίας διὰ νὰ ἀποφασίσῃ ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως.

Τὸ δὲ τμῆμα κατὰ πλειονοψηφίαν γνωμοδοτεῖ τὴν ἀκύρωσιν τῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Σπερσῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 23 Νοεμβρίου 1859.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ τμήματος.

Π. Ἀργυρόπουλος.

Τὰ μέλη

Γ. Α. Περωτῆς,	Α. Μεντσελόπουλος,
Ἀνδρ. Δελιγιάννης,	Ἰω. Καραγιαννόπουλος,
Α. Ἴσκος,	Στ. Μήτσας,
Α. Μάντσαρης,	Α. Χ. Λογοθέτης,
Ἀθ. Σινανιώτης,	Β. Κυβέλος,
Ἀνδ. Νοταρᾶς,	Π. Καλαμογδάρτης.»

Παραπεμφθείσης δὲ καὶ ταύτης, κατ' ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς, πρὸς τύπωσιν, παρελθόντες οἱ εἰσηγηταὶ τῆς τε πλειοψηφίας καὶ μειοψηφίας τοῦ τμήματος ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Δωρίδος, ἀνέγνωσαν τὰς ἑπομένας ἐκθέσεις·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Τὸ Β'. τμῆμα συνελθὸν καὶ ἐπεξεργασθὲν τὰ πρακτικὰ τῆς ἐκλογῆς τῶν βουλευτῶν τῆς ἐπαρχίας Δωρίδος, συγκειμένης ἐκ τεσσάρων δήμων τοῦ τῆς Ποτιδανείας, τοῦ Τολοφῶνος, τοῦ Κροκυλίου καὶ τοῦ Λιγιτίου, παρατηρεῖ ὅτι, κατὰ τὰ πρακτικὰ τῆς διαλογῆς, ἐψηφοφόρησαν τὸ ὅλον κατὰ τὴν ἐπαρχίαν ἐκλογεῖς 3466, καὶ ἔλαβον ψήφους ὁ Ἰω. Σαφάκας 1881, ὁ Ἀθαν. Παπαθανασίου 1872, ὁ Ἰω. Ἀνδρούτσου 1585 καὶ ὁ Κωνστ. Α. Μαργέλος 1594, ἑπομένως ἔλαβον ἀπόλυτον πλειονοψηφίαν ὁ Ἰω. Σαφάκας καὶ Ἀθ. Παπαθανασίου.

Κατὰ τῆς ἐκλογῆς ταύτης ἐνίστανται·

α) Τὰ πλειονοψηφοῦντα μέλη τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν, τὸν ἀριθμὸν ἕνδεκα, διὰ τῆς ἀπὸ 9 8βρίου 1859 πρὸς τὸν Νομάρχην Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος ἀναφορᾶς των· καὶ

β) Οἱ μειονοψηφοῦντες Ἰω. Ἀνδρούτσου καὶ Κωνστ. Μαργέλος διὰ τῶν ἐν τῷ φακέλλῳ τῶν ἐγγράφων ὑπαρχουσῶν ἐνστάσεών των. Διὰ τῶν ἐνστάσεων τούτων προσβάλλεται ἡ ἐκλογὴ ὡς παράνομος καὶ πλημμελὴς διὰ τοὺς ἑξῆς λόγους·

α.) Δῆμος Αἰγιτίου·

Διότι, κατὰ τὸν βουλευτικὸν κατάλογον, ὁ δῆμος οὗτος ἔχει ἐκλογεῖς 928, ἐκ τῶν ὁποίων ἐψηφοφόρησαν 801· ἔλαβον δὲ ψήφους·

Ὁ Ἰω. Σαφάκας	117
Ὁ Ἀθ. Παπαθαλασίου	118
Ὁ Ἰω. Ἀνδρούτσου	683
Ὁ Κ. Μαργέλος	683

Κατὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ δήμου ὑπῆρχεν ἡ ἐφορευτικὴ καὶ δύω ἀντεφορευτικαὶ ἐπιτροπαί. Ἡ ψηφοφορία ἤρχισε κατὰ τὴν 18 7βρίου διὰ τῶν τεσσάρων μελῶν τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς, μὴ λαβόντος μέρος τοῦ πέμπτου κληρωθέντος Α. Λοιδωρίκη, καὶ διαγραφέντος κατὰ τὰ πρακτικὰ συνεπείᾳ διαταγῆς τῆς Νομαρχίας καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείου, καθ' ἣν ἐπρόκειτο ν' ἀντικατασταθῇ διὰ νέας κληρώσεως, ἥτις ὅμως οὐδέποτε ἐνηργήθη.

Κατὰ τὴν πρώτην ἡμέραν (18 7βρίου) οὐδεὶς ἐψηφοφόρησεν, ἀλλὰ κατὰ τὴν 19 ἐψηφοφόρησαν 83 πολῖται, εἰς τὰ πρακτικὰ δὲ τῆς ἡμέρας ταύτης ὑπάρχει ἀναφορὰ καταχωρημένη τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς πρὸς τὸν ἔπαρχον, παρακαλούμενον ὅπως ἐπιφέρῃ θεραπείαν κατὰ τῆς διαγωγῆς τῆς ἀντεφορευτικῆς ἐπιτροπῆς, οὔσης ὑβριστικῆς καὶ παρεμβαλλούσης προσκόμματα εἰς τὴν ψηφοφορίαν, ὡς ἐχούσης τὴν συνδρομὴν τῆς στρατιωτικῆς φρουρᾶς.

Κατὰ τὰ πρακτικὰ, τὴν 20 7βρίου ἡ ψηφοφορία ἤρχισε τὴν 1 ὥραν Μ. Μ. ἀποσυρθέντων τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς ὡς ἐκ τῆς ἐν τῷ ναῷ ἐπεμβάσεως καὶ τῶν ἀπειλῶν τοῦ ἐπάρχου καὶ γραμματέως, καὶ πάλιν ἐπανελθόντων τὴν 1 ὥραν Μ. Μ. Κατὰ τὴν 21 ἡ ἐπιτροπὴ ἀπεποιεῖτο νὰ συνεδριάσῃ φοβουμένη τὴν ἐπέμβασιν τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς καὶ τῆς ἐνόπλου δυνάμεως, ἀλλὰ ἐνδόσασα εἰς τὰς προσκλήσεις τῶν πολιτῶν καὶ λαβοῦσα τὴν ὑπόσχεσιν τοῦ ἐπάρχου, ὅτι δὲν θέλει ἐπανα-

ληφθοῦν τὰ τῆς παρελθούσης ἡμέρας, συνέχεται, ἐνεργεῖται ψηφοφορία, ψηφοφορησάντων 161 ψηφοφόρων, ἀλλ' αὕτη ἐσταμάτησε τὴν 1 1/2 ὥραν Μ. Μ. διότι, κατὰ τὰ πρακτικὰ, ὁ γραμματεὺς τοῦ ἐπάρχου εἰσελθὼν ἐν τῷ ναῷ, ἀνέλαβε τὴν διεύθυνσιν τῆς ψηφοφορίας. Ἡ δ' ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ διαμαρτυρουμένη ἀποσύρεται ὁριστικῶς ἐκ τοῦ ναοῦ. Κατὰ συνέπειαν τῆς διακοπῆς ταύτης τῆς ψηφοφορίας ὁ Νομάρχης ἐξέδοτο δεύτερον πρόγραμμα, διὰ τοῦ ὁποίου παρετάθη ἡ διακοπεῖσα ψηφοφορία, προσδιωρίσθη δὲ ἡ ἔναρξις τὴν 27 7βρίου.

Ἡ ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ συνῆλθε τὴν 27 7βρίου κατὰ τὴν 2 Μ. Μ. διὰ νὰ ἀποσφραγίσῃ τὴν κάλπην χωρὶς νὰ βεβαιώσῃ τὸ ἀλύμαντον αὐτῆς, διότι, ὡς ἐκθέτει, ἀπεσύρθη φήσασα ἀσφράγιστον αὐτὴν, ἀγνοεῖ δὲ πῶς ἐτέθησαν αἱ σφραγῖδες. Ἡ ἀποσφράγισις δὲν ἐνηργήθη, διότι ἡ ἔνοπλος δύναμις ἐμπόδισεν αὐτὴν καὶ κατὰ συνέπειαν τὴν ψηφοφορίαν, λόγῳ ὅτι δὲν ἐβεβαιώθη τὸ ἀλύμαντον, αὕτη δὲ ἡ ἐπιτροπὴ διαμαρτυρουμένη ἀνεχώρησε καὶ πάλιν ἐκ τοῦ ναοῦ ἐγκαταλείψασα τὴν κάλπην εἰς τὴν ἔνοπλον δύναμιν.

Ἡ ἐπιτροπὴ οὔτε τὴν 28 οὔτε τὴν 29 7βρίου συνῆλθεν, ἀλλὰ μόνον τὴν 30 συνελθοῦσα ἔκαμε πρᾶξιν, εἰς ἣν ἐξέθεσεν, ὅτι διὰ νέου προγράμματος πρέπει νὰ ἐπαναληφθῇ ἡ διακοπεῖσα κατὰ τὰς τρεῖς τελευταίας ἡμέρας ψηφοφορία. Διὰ προγράμματος τοῦ Νομάρχου προσδιορίζονται πρὸς ἀποπεράτωσιν τῆς ἐκλογῆς δύο μόνον ἡμέραι ἡ 3 καὶ 4 8βρίου, κατὰ συνέπειαν δὲ διαμαρτυρήσεων τῆς ἐπιτροπῆς κτλ. ὁ Νομάρχης ἐκδίδει καὶ τέταρτον πρόγραμμα, (ὡς ἰσχυρίζονται οἱ ἐνιστάμενοι) πρὸς ἐξακολούθησιν αὐτῆς ἐπὶ δύω εἰσέτι ἡμέρας, ἀλλὰ τὸ τέταρτον τοῦτο πρόγραμμα δὲν ἐτέθη εἰς ἐνέργειαν, καθόσον ἡ ψηφοφορία ἐπὶ μόνον δύω ἡμέρας, ἤτοι τὴν 3 καὶ 4 8βρίου, ἐξηκολούθησεν.

Τὰ πρακτικὰ ἐμπεριέχουν διαμαρτυρήσεις τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς, πρὸ πάντων κατὰ τῆς βίας καὶ τῶν παρανομιῶν τοῦ ἐπάρχου καὶ τῆς ἐνόπλου δυνάμεως, καταχωροῦνται δὲ ἐν αὐτοῖς καὶ διάφοροι ἐκθέσεις τῆς ἀντεφορευτικῆς ἐπιτροπῆς, καὶ προσέτι τῶν στρατιωτικῶν καὶ διοικητικῶν ἀρχῶν πρὸς ἀναίρεσιν τῶν λόγων τῆς ἐπιτροπῆς. Ἀναντίῤῥητον δὲ ἀποβαίνει ὅτι ἡ ψηφοφορία ἐνηργήθη μόνον ἐπὶ ἓξ ἡμέρας, καὶ ὅτι 127 ἐκλογεῖς ἐκ τῶν σημειουμένων εἰς τὸν ὁριστικὸν κατάλογον δὲν ἐψηφοφόρησαν.

β'.) Δῆμος Κροκυλίου.

Κατὰ τὸν ὁριστικὸν κατάλογον, ὁ δῆμος οὗτος ἔχει ἐκλογεῖς

1521, ἐψηφοφόρησαν δὲ 1366 καὶ ἔλαβον ψήφους·

Ὁ Ἰω. Σαφάκας	992
Ὁ Ἀθ. Παπαθανασίου.	982
Ὁ Ἰω. Γ. Ἀνδρίτσου	374
Ὁ Κων. Α. Μαργέλος.	383

Οἱ ἐνιστάμενοι ἰσχυρίζονται ὅτι οἱ ὑποψήφιοι, ἔχοντες σύμμαχον τὴν στρατιωτικὴν δύναμιν, ἔθεσαν εἰς τὴν κάλπην ἀνυπάρκτους ψήφους 454, ἤτοι α) ἔθεσαν 207 ψηφοδέλτια ὀνομάτων σημειουμένων εἰς τὸν ὑπὸ στοιχ. Δ. κατάλογον, καὶ μὴ ἐγγεγραμμένων εἰς τὸν βουλευτικὸν κατάλογον, β') ἔθεσαν ψηφοδέλτια 19 ἀπόντων καὶ ἀποβιωσάντων ψηφοφόρων, σημειούμενα εἰς τὸν αὐτὸν κατάλογον. γ') ὅτι ἐψηφοφόρησαν δύω ἐκλογεῖς ζερούμενοι τῶν πολιτικῶν των δικαιωμάτων· καὶ δ') ὅτι ἔθεσαν εἰς τὴν κάλπην 21 ψηφοδέλτια δὶς σημειουμένων εἰς τὸν αὐτὸν κατάλογον.

Ταῦτα δὲ βεβαιοῦντες ὁ πρόεδρος καὶ ἓν μέλος τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς κάτωθεν τοῦ ἰδίου προσαγομένου καταλόγου, ἰσχυρίζονται πρωτίστως ὅτι ἐνιστάμενοι ὅτι ἐψηφοφόρησαν 106 μὴ ἔχοντες τὴν νόμιμον ἡλικίαν, καθὸ κληρωθέντες ἐφέτος ὡς στρατεύσιμοι, καὶ προσέτι ὅτι 102 ἕτεροι ἀνήλικες ἐψηφοφόρησαν.

Γ'.) Δῆμος Τολοφῶνος.

Οἱ ἐνιστάμενοι ἰσχυρίζονται ὅτι ἐν τῷ καταλόγῳ τοῦ δήμου τούτου κατεχωρίσθησαν 94 ἀνήλικες, καθὸ καὶ οὗτοι κληρωθέντες στρατεύσιμοι τὸ ἐφετεινὸν ἔτος, ὡς φαίνεται ἐκ τοῦ προσαρτωμένου ὑπὸ στοιχ. Στ. καταλόγου.

Δ'.) Δῆμος Ποτιδαιείας.

Ὁ κατάλογος τοῦ δήμου τούτου ἔχει ἐκλογεῖς 831, ἐψηφοφόρησαν δὲ 684 καὶ ἔλαβον ψήφους·

Ὁ Ἰω. Σαφάκας	447
Ὁ Α. Παπαθανασίου.	447
Ὁ Ἰω. Ἀνδρίτσου	237
καὶ ὁ Κ. Μαργέλος	237

Κατὰ τῆς ἐκλογῆς τοῦ δήμου τούτου οὐδεμία παρουσιάζεται ἔνστασις.

Ε'.) Διαλογή.

Κατὰ τὴν διαλογὴν ἡ ἐπιτροπὴ διηρέθη εἰς δύω τμήματα, ἐτήρησε δὲ ἕκαστον τμῆμα ἴδιον πρωτόκολλον.

Κατὰ τὸ πρωτόκολλον τῆς πλειονοψηφίας, οἱ μὲν ὑποψήφιοι ἔλαβον εἰς τὸν δῆμον Τολοφῶνος ψήφους 150, διότι δὲν κατελόγισεν αὐτὴ ὑπὲρ αὐτῶν 162, μὴ ὄντων μονογεγραμμένων τῶν ψηφοδελτίων, οἱ δὲ ἀνθυποψήφιοι ἔλαβον ψήφους 304.

Κατὰ δὲ τὸ πρωτόκολλον τῆς μειονοψηφίας, καταλογισθέντων τῶν μὴ μονογεγραμμένων ψηφοδελτίων, οἱ μὲν ὑποψήφιοι ἔλαβον ψήφους 345, οἱ δὲ ἀνθυποψήφιοι 271. Ὁμοία τις διαφορὰ ὑπάρχει καὶ κατὰ τὴν διαλογὴν τοῦ δήμου Κροκυλίου, διότι κατελογίσθησαν ὑπὸ τῆς μειονοψηφίας 18 ψηφοδέλτια μὴ μονογεγραμμένα. Ἡ πλειονοψηφία εἰς τὸ πρωτόκολλον τῆς διαλογῆς τοῦ δήμου Λιγιτίου ἰσχυρίζεται ὅτι καὶ κατὰ τὴν διαλογὴν ταύτην ἔλαβε χώραν βία, ἀποτέλεσμα τῆς ὁποίας ὑπῆρξεν ἡ καταλόγισις ὑπὲρ τῶν ὑποψηφίων 118 ψήφων ἀντὶ 37, ἃς μόνον ἔλαβον, ἰσχυρίζεται δὲ προσέτι ἡ πλειονοψηφία ὅτι ἐξηφανίσθησαν καὶ τινες ψῆφοι τῶν ἀνθυποψηφίων.

Κατὰ συνέπειαν ἀναφορῶν πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργεῖον καὶ τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον ἐνηργήθησαν ἀνακρίσεις ὑπὸ τοῦ εἰσαγγελέως τῶν ἐν Λαμίᾳ Πρωτοδικῶν· ἐξετάσθησαν δὲ 40 ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν· οἱ μὲν αὐτῶν ὑποστηρίζουσι τὸν ἰσχυρισμὸν τῶν ἀνθυποψηφίων, οἱ δὲ ἀρνοῦνται αὐτόν.

Προσόντα.

Ὅτι ὁ Ἰω. Σαφάκας παραπεμφθεὶς ἀπὸ τὸ Συμβούλιον τῶν ἐν Ἀθήναις Πλημμελειοδικῶν εἰς τὸ κακουργοδικεῖον, καὶ ὁ Ἀθαν. Παπαθανασίου μὴ ἔχων ἰδιοκτησίαν τινά, στεροῦνται τῶν προσόντων τῶν ἐκλεξίμων.

Καὶ σκεφθέν·

Ἐπειδὴ ἔκ τε τῶν πρακτικῶν τῆς ἐκλογῆς καὶ τῆς ἀλληλουχίας ὅλων τῶν εἰς τὴν Βουλὴν διαβιβασθέντων ἐγγράφων εἶναι ἀποδεδειγμένον ὅτι ἐκ μέρους τοῦ ἐπαρχείου Δωρίδος ἀνεπτύχθη εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ δήμου Λιγιτίου βία, ἥτις μὴ δυνηθεῖσα νὰ φέρῃ ἀποτέλεσμα κατὰ τῶν ἀνθυποψηφίων, ὑπὲρ ὧν ἐδόθησαν τὰ 5|6 τῶν ψηφοφορησάντων, ὑπῆρξεν ἀφορμὴ τοῦ νὰ διακοπῇ ἡ ψηφοφορία ἐπὶ τέσσαρας ἡμέρας καὶ νὰ ἐπαναληφθῇ ἐπὶ δύω μόνον, τοῦ ἐπάρχου ὄχι μόνον ἀρνηθέντος νὰ κοινοποιήσῃ τὸ ὑπὸ τῆς Νομαρχίας ἐκδοθὲν τέταρτον πρόγραμμα, ἀλλὰ καὶ προβάντος εἰς τὴν διαλογὴν τῶν ψήφων τῆς κάλπης τοῦ δήμου τούτου πρὶν συμπληρωθῇ τὸ νόμιμον πρὸς ἐκλογὴν διάστημα τῶν ὀκτὼ ἡμερῶν·

Ἐπειδὴ εἰς τὸν δῆμον τοῦτον, ἐνεργηθείσης ἐπὶ ἓξ ἡμέρας τῆς ἐκλογῆς ἀντὶ ὀκτὼ, δὲν ἐψηφοφόρησαν 127 ἐκλογεῖς, ἂν καὶ τὸ τμῆμα νομίζει ὅτι καὶ κατὰ τὸ διάστημα τῶν 6 ἡμερῶν

ἐψηφοφόρησε τόσος ἀριθμὸς ἐκλογέων, ὅσος ἤθελε ψηφοφορήσει καὶ 8 ἡμέρας ἂν ἐνηργεῖτο ἡ ἐκλογὴ, καθόσον εἰς οὐδένα δῆμον ἐξηντλήθη ποτὲ ὅλος ὁ ἀριθμὸς τοῦ καταλόγου τῶν ἐκλογέων. μολοντοῦτο ἐπειδὴ καὶ δὲν πρέπει νὰ παραβιασθῇ ὁ ἐκλογικὸς Νόμος καὶ νὰ περιορισθῇ δι' οἱονδήποτε λόγον ἡ προθεσμία ἡ νόμιμος, ἔπρεπε νὰ διαταχθῇ ἡ ἐνέργεια τῆς ἐκλογῆς εἰς τὸν δῆμον τοῦτον ἐπὶ δύω ἡμέρας ἀκόμη πρὸς συμπλήρωσιν τῶν ὀκτὼ ἡμερῶν. Ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ ἂν ἐψηφοφόρουν κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο καὶ οἱ 127 ὑπολειφθέντες ἐκλογεῖς ὑπὲρ τῶν ἀποτυχόντων, οὐδόλως πάλιν μεταβάλλεται τὸ ἐκλογικὸν ἀποτέλεσμα, ὑπολογιζομένων τῶν 127 τούτων ὑπὲρ τῶν ἐνισταμένων, διὰ τοῦτο ἡ ἐκλογὴ ἀποβαίνει πλέον περιττή·

Ἐπειδὴ ἡ ἔνστασις τοῦ ὅτι ἐρρίφθησαν ἰδανικαὶ ψῆφοι εἰς τὴν κάλπην τοῦ δήμου Κροκυλίου δὲν ἀποδεικνύεται βάσιμος κατὰ γενομένην ἐξέλεγξιν ὑπὸ τῆς πρὸς τοῦτο ὁρισθείσης ὑπὸ τοῦ τμήματος εἰδικῆς προεξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς καθόσον μάλιστα ἐκ τῶν ὀνομάτων, τὰ ὁποῖα αὕτη δι' ἰδιαιτέρου καταλόγου ἀποδεικνύει ὡς ψηφοφορήσαντα καὶ τοὶ μὴ ὄντα ἐγγεγραμμένα εἰς τὸν βουλευτικὸν κατάλογον, ἄλλα εὑρέθησαν ἐγγεγραμμένα εἰς αὐτὸν, ἄλλα ἀπεδείχθη ὅτι δὲν ἐψηφοφόρησαν καὶ ἄλλα, ὡς ἰσχυρίζονται οἱ ἀποτυχόντες, ἔχουν διπλῆν ἐπωνυμίαν καὶ ἐσημειώθησαν εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς ἐκλογῆς σκοπίμως μὲ ἄλλο ἐπώνυμον παρὰ ἐκεῖνο μὲ τὸ ὁποῖον ὁ δήμαρχος τοὺς εἶχε σημειωμένους εἰς τὸν βουλευτικὸν κατάλογον. Τὴν ἀλήθειαν δὲ τοῦ ἰσχυρισμοῦ τούτου τῶν ἀποτυχόντων ἀναγνωρίζει τὸ τμῆμα ἐκ τοῦ ὅτι κάτωθεν τοῦ καταλόγου τῶν τοιούτων ὀνομάτων, τὸν ὁποῖον προσήγαγον οἱ ἀποτυχόντες, βεβαιοῖ τὴν λαβοῦσαν δῆθεν χώραν τοιαύτην παρανομίαν ὁ πρόεδρος τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς, ὅστις ἀνήκων εἰς τοὺς ἀποτυχόντας, ἠδύνατο νὰ μὴ δεχθῇ καὶ μονογράψῃ ψηφοδέλτια προσώπων μὴ ἐγγεγραμμένων εἰς τὸν κατάλογον, καὶ νὰ κάμῃ περὶ τούτου μνείαν εἰς τὸ πρωτόκολλον τῆς ἐκλογῆς· ὥστε, ἀφοῦ οὐδὲν τούτων ἔπραξεν, εἰκάζεται λογικῶς ἢ ὅτι τὸ τοιοῦτον δὲν ἔλαβε χώραν, ὡς οἱ ἀποτυχόντες ἰσχυρίζονται, ἢ ἔλαβε πρὸς ὄφελος τῶν ἀποτυχόντων εἰς οὓς ἀνῆκεν ὁ δεχθεὶς καὶ μονογράψας τὰ ψηφοδέλτια πρόεδρος·

Ἐπειδὴ ὁ λόγος τοῦ ὅτι τόσον εἰς τὸν δῆμον τοῦτον, ὅσον καὶ εἰς ἐκεῖνον τοῦ Τολοφῶνος ἐψηφοφόρησαν νέοι κληρωθέντες ὡς στρατεύσιμοι ἀποβαίνει ἀβάσιμος, καθόσον οὗτοι κριθέντες ὑπὸ τοῦ ὁρκωτοῦ δικαστηρίου ὡς χαίροντες τὰ τοῦ ἐκλογέως

προσόντα, καὶ ἐγγραφέντες εἰς τὸν βουλευτικὸν κατάλογον, ἠδύναντο νομίμως νὰ ψηφοφορήσουν, διότι ἡ ἐγγραφή των εἰς τὸν στρατολογικὸν κατάλογον δὲν δύναται νὰ τοὺς ἀποστερήσῃ τῆς χρήσεως δικαιώματος νομίμως ἀποκτηθέντος, καὶ καθόσον μάλιστα οἱ στρατολογικοὶ κατάλογοι συντάττονται πρὸ τῆς ἀναθεωρήσεως τῶν βουλευτικῶν καταλόγων, καὶ οἱ μὴ ἔχοντες συμπεπληρωμένον κατὰ τὸν Ἰανουάριον τὸ 24 ἔτος τῆς ἡλικίας των δύνανται φυσικῶς τὸν Ἀπρίλιον νὰ ἄγουν τὸ 25·

Ἐπειδὴ ἡ διαλογὴ ἐνηργήθη, ὡς βεβαιοῦται ἀπὸ τὰ πρακτικὰ, δημοσίως καὶ ἐνώπιον τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν, ἂν δεκηρνήθη νὰ ὑπογράψῃ τὸ ἀποτέλεσμα αὐτῆς ἡ πλειονοψηφία τῶν ἐπιτροπῶν καὶ διετήρησεν ἄλλο παρὰ τὸ ὑπὸ τοῦ Ἐπάρχου, ὡς ἀντιπροσώπου τοῦ Νομάρχου, κρατούμενον πρωτόκολλον, τοῦτο οὐδόλως δύναται νὰ προσβάλῃ αὐτὴν, ἀφοῦ κατὰ τὸν ἐκλογικὸν νόμον ἡ διαλογὴ γίνεται ὑπὸ τὴν ἐπαγρύπνησιν τοῦ Νομάρχου ἢ τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ·

Ἐπειδὴ, κατὰ τὰ ἐκτεθέντα, αἱ ὑπὸ τοῦ ἐπάρχου καὶ τοῦ γραμματέως τοῦ ἐπαρχείου διαπραχθεῖσαι κατὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ δήμου Αἰγιείου βίαι καὶ τὰ ἀνομήματα εἶναι μὲν κατακριτέα καὶ καθίστανται ἄξια μεγίστης καὶ παραδειγματικῆς τιμωρίας, οὐδόλως ὅλως ἐπηρεάζουσι τὸ ἐκλογικὸν ἀποτέλεσμα·

Ἐπειδὴ οἱ ἐκλεχθέντες ἔχουν τὰ παρὰ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα καὶ αἱ κατ' αὐτῶν ἐνστάσεις δὲν εἶναι ἰσχυραί, καθόσον τὸ ἀναφερόμενον κατὰ τοῦ Ἰω. Σαφάκα βούλευμα τοῦ συμβουλίου τῶν ἐν Ἀθήναις Πλημμελειοδικῶν, μεταρρυθμισθὲν ὑπὸ τοῦ συμβουλίου τῶν ἐν Ἀθήναις Ἐφετῶν, δὲν ὑφίσταται, οἱ δὲ κατὰ τοῦ Ἀθ. Παπαθανασίου προτεινόμενοι λόγοι, καὶ ἀληθεῖς ἂν θεωρηθοῦν, δὲν στηρίζονται εἰς τὸ ἄρθρον 63 τοῦ Συντάγματος καὶ τὸ ἄρθρον 27 τοῦ περὶ ἐκλογῆς τῶν βουλευτῶν νόμου, καὶ ἐπειδὴ ἀμφότεροι ἐξελέχθησαν δι' ἀπολύτου πλειονοψηφίας·

Διὰ ταῦτα γνωμοδοτεῖ,

Νὰ ἐπιτυρωθῇ ἡ ἐκλογὴ τῆς ἐπαρχίας Δωρίδος καὶ ν' ἀναγνωρισθῶσιν ὡς νόμιμοι βουλευταὶ οἱ ΚΚ. Ι. Σαφάκας καὶ Ἀθ. Παπαθανασίου.

Νὰ συστηθῇ εἰς τὸν ἁρμόδιον ὑπουργὸν ἡ αὐστηρὰ καὶ παδειγματικὴ τιμωρία τοῦ Ἐπάρχου καὶ τοῦ ἐπαρχιακοῦ γραμματέως Δωρίδος διὰ τὴν ἀνωτέρω ἐκτεθεῖσαν κατακριτέαν καὶ ἀσυμβίβαστον ὅλως μὲ τὸν χαρακτῆρα τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου διαγωγήν των, καὶ τὴν παράβασιν τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου,

περιορίσαντος τοῦ ἐπάρχου αὐτογνωμόνως, καὶ ἐναντίον μάλιστα τῆς διαταγῆς τοῦ προϊσταμένου του Νομάρχου, τὸν νόμιμον τῆς ψηφοφορίας ὀκταήμερον χρόνον εἰς ἓξ μόνον ἐν τῷ δήμῳ Αἰγιτίου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 Νοεμβρίου 1859.

Τὰ μέλη

Ἐμμ. Μελετόπουλος, πρόεδρος, Ἰω. Ταμπακόπουλος,
Ν. Β. Γκίνης, Ἰω. Εὐσταθίου, Π. Ῥεβελάκης,
Γ. Α. Διαμάντης, Ν. Χ. Παναγιώτου, Ἰω. Α. Μανιώτης,
Ἰω. Σωτηριάδης, Α. Διαμαντόπουλος,
Ὁ Εἰσηγητὴς Γρ. Μανοῦσος.»

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Γεγονὸς λίαν σπουδαῖον ἔλαβε χώραν κατὰ τὴν βουλευτικὴν ἐκλογὴν τῆς ἐπαρχίας Δωρίδος εἰς τὸν δῆμον Αἰγιτίου. Ἀντὶ ὀκτὼ ἡμερῶν ψηφοφορίας, ὡς ὁ νόμος ὁρίζει, ἡ ψηφοφορία διή κεσεν ἓξ μόνον. Τοῦτο ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὰ ἔγγραφα τοῦ Νομάρχου τόσον καθαρῶς, ὥστε καὶ ἡ πλειονοψηφία τοῦ τμήματος ἀνεγνώρισε τὴν λαβοῦσαν χώραν παρανομίαν, καὶ εἰς τὴν ἔκθεσίν της ζητεῖ τὴν ἱκανοποίησιν τοῦ νόμου διὰ τῆς τιμωρίας τοῦ Ἐπάρχου.

Συνεπείᾳ τῆς παρανομίας αὐτῆς ἐπέρχεται ὁ ἀποκλεισμὸς 127 ψηφοφόρων, οἵτινες δι' ἀναφορᾶς των καταθέτουν τὰς ψήφους των ὑπὲρ τῶν ΚΚ. Ἰωάννου Ανδρίτσου καὶ Κωνσταντίνου Μαργέλου.

Ἐκτὸς τοῦ ὁμολογουμένου αὐτοῦ γεγονότος, ἐπέρχονται δύο ἕτερα, ἔχοντα ἄμεσον καὶ καθαρὰν ἐπιρροὴν ἐπὶ τοῦ ἀποτελέσματος τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Δωρίδος κατὰ τοὺς δήμους Κροκυλίων καὶ Τολοφῶνος, διότι εἰς μὲν τὸν δῆμον Κροκυλίων ἐψηφοφόρησαν ὀνόματα μὴ ὑπάρχοντα εἰς τὸν ὁριστικὸν βουλευτικὸν κατάλογον, περὶ ὧν ἐξετάσεως γενομένης, εὑρέθησαν τοιαῦτα πραγματικῶς 164, ὧν ὁ κατάλογος ὑπάρχει ἤδη σχηματισμένος καὶ ὑποβάλλεται· εἰς δὲ τὸν δῆμον Τολοφῶνος ἐν τῇ διαλογῇ τῶν ψήφων ἀνευρέθησαν ψηφοδέλτια 153 ἀμονόγραφα.

Ἐπειδὴ δὲ ἐκ τούτων ἀλλοιοῦται τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς ἡ μειονοψηφία τοῦ τμήματος προτείνει·

α'. Νὰ προσαχθῶσι τὰ ψηφοδέλτια τοῦ δήμου Τολοφῶνος τὰ κατηγορούμενα ὡς μὴ μονογραφημένα παρὰ τοῦ προέδρου, διὰ νὰ κριθῇ τὸ ἔγκυρον ἢ ἄκυρον αὐτῶν·

β'. Νὰ κηρυχθῇ ἄκυρος ἡ ἐκλογὴ τῶν δήμων Αἰγιτίου καὶ Κροκυλίων, διότι εἰς μὲν τὸν πρῶτον δὲν συνεπληρώθη τὸ ὀκ-

ταήμερον διάστημα τῆς ψηφοφορίας κατὰ τὸν νόμον, εἰς δὲ τὸν δεύτερον ἐρρίφθησαν ψηφοδέλτια παρὰ ψηφοφόρων μὴ ἐχόντων παρὰ τοῦ νόμου τὸ δικαίωμα τοῦτο καὶ μὴ δυνάμενα νὰ καταλογισθῶσιν ὑπὲρ οὐδενός.

Ἐγένετο ἐν Ἀθήναις, τὴν 22 Νοεμβρίου 1859.

Δ. Καλλιφρονᾶς, Φ. Ι. Φίλωνος.»

Ἀποφασισθείσης δὲ καὶ τῆς τῶν ἀνωτέρω ἐκθέσεων τυπώσεως καὶ ἀναβληθείσης διὰ τὴν προσεχῆ Παρασκευὴν τῆς ἀναγνώσεως τῆς ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Ἀνδρου ἐκθέσεως· παρελθὼν ὁ εἰσηγητὴς τοῦ τμήματος ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Ἐπιδαύρου Αιμηρᾶς, ἀνέγνω τὴν ἑπομένην ἔκθεσιν·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Ἡ ἐπαρχία τῆς Ἐπιδαύρου Αιμηρᾶς, συγκειμένη ἐκ πέντε δήμων ἔχει ψηφοφόρους, κατὰ τοὺς ὑπ' ὄψιν τοῦ τμήματος ὁριστικοὺς καταλόγους, 5121· ἡ ἐκλογὴ ἤρξατο κατὰ τὴν 23 Ἑβρίου καὶ ἐτελείωσε τὴν 30 τοῦ αὐτοῦ μηνός, ὑποψήφιοι δὲ ἐπαρουσιάσθησαν οἱ ΚΚ. Ἐλ. Καλογερᾶς καὶ Νικ. Παπαμιχαλόπουλος. Ἅπασαι αἱ προκατασκευαὶ ἐργασίαι ἐνηργήθησαν κατὰ νόμον, καὶ οὐδεμία ἔνστασις παρ' οὐδενὸς ἐγένετο.

Ἐκ τοῦ ἀνωτέρω ἀριθμοῦ τῶν ψηφοφόρων ἐψηφοφόρησαν 1787 μόνον, ἐξ ὧν ἔλαβεν ὁ μὲν Κ. Ἐλ. Καλογερᾶς ψήφους 1782, ὁ δὲ Νικ. Παπαμιχαλόπουλος 1776.

Καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς ἐκλογῆς οὐδεμία ἔνστασις εἰς οὐδένα δῆμον ἐγένετο, καὶ ἅπασαι αἱ ἐφορευτικαὶ ἐπιτροπαὶ βεβαιοῦσι διὰ τοῦ γενικοῦ πρωτοκόλλου τῆς διαλογῆς, ὅτι ἡ ἐκλογὴ διεξήχθη ἐν πλήρει νομιμότητι καὶ τάξει.

Ἐπειδὴ ἡ Ἐπιδ. Αιμηρᾶς ἔχει πληθυσμὸν ἀνάλογον πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν βουλευτῶν της·

Ἐπειδὴ οἱ ἐκλεχθέντες δι' ἀπολύτου πλειονοψηφίας ΚΚ. Ἐλευθέριος Καλογερᾶς καὶ Ν. Παπαμιχαλόπουλος ἔχουσι τὴν παρὰ τοῦ νόμου ἀπαιτουμένην ἡλικίαν καὶ λοιπὰ προσόντα, προτείνει τὸ τμῆμα εἰς τὴν Βουλὴν τὴν ἐπικύρωσιν τῆς ἐκλογῆς καὶ τὴν ἀναγνώρισιν αὐτῶν, ὡς νομίμων βουλευτῶν τῆς ῥηθείσης ἐπαρχίας. Ἐν Ἀθήναις, τῇ 22 Νοεμβρίου 1859.

Τὰ μέλη

Γ. Σκοῦφος, πρόεδρος, Σπ. Κοπανίτσας, Ν. Ἰω. Σισίνης,
Ν. Τσέλιος, Ἰω. Δεληγιάννης, Ι. Σαγρέδος,
Εὐθ. Κεχαγιᾶς, Δ. Ν. Κριεζώτης, Λ. Δ. Αὐγερινός,
Γ. Δ. Πλαπούτας, Ν. Πιπῖνος, Δουκᾶς Στεράνου,
Γ. Ἰω. Ἰατρὸς, Δ. Α. Σακκελαράκης.»

Μηδεμιᾶς δ' ὑπαρχούσης ἀντιρρήσεως, ἡ Βουλὴ, ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει τοῦ Προέδρου, παρεδέχθη ὡς ἔγκυρον τὴν ἐκλογὴν καὶ νομίμους τῆς ἐπαρχίας βουλευτὰς τοὺς Ἐλευθ. Καλογερᾶν καὶ Ν. Παπαμιχαλόπουλον.

Κηρύξαντος δὲ τοῦ Προέδρου τὸ ἀποτέλεσμα, καὶ ἀναβληθείσης τῆς ἀναγνώσεως τῶν ἐκθέσεων ἐπὶ τῶν ἐκλογῶν Νάξου καὶ Καρυταίνης, κληρωθεῖσα ἡ βουλευτικὴ ἐκλογὴ Εὐρυτανίας ὑπὸ τὸν Ἀλ. Ἀλεξανδρόπουλον ὡς πρεσβύτερον καὶ τοὺς ψηφολέκτας Λ. Λογοθέτην καὶ Ἀρ. Μεντσελόπουλον, ἔλαχεν εἰς τὸ Ε'. τμῆμα.

Μετὰ ταῦτα ὁ Πρόεδρος ἀνήγγειλεν ὡς ἀντικείμενον τῆς προσεχοῦς συνεδριάσεως τὴν συζήτησιν ἐπὶ τῆς ἐκθέσεως τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Μεσολογγίου καὶ τῶν λοιπῶν καθ' ἣν ἀνεγνώσθησαν τάξιν, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 2 1|2 μετὰ μεσημβρίαν.

Ὁ προσ. πρόεδρος
ΕΜ. ΜΕΛΕΤΟΠΟΥΛΟΣ.

Οἱ προσ. γραμματεῖς
Χ. Α. Χρηστόπουλος,
Π. Ῥεβελάκης.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ ΟΡΚΩΜΟΣΙΑΣ.

Σήμερον τὴν 24 Νοεμβρίου τοῦ 1859 προσελθὼν ὁ ἄρτι ἀφιχθεὶς βουλευτὴς Τριφυλλίας, ἔδωκεν ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου τὸν ὑπὸ τοῦ 57 ἄρθρου τοῦ Συντάγματος ὁριζόμενον βουλευτικὸν ὅρκον ὡς ἀκολουθῶς·

« Ὀμνύω εἰς τὸ ὄνομα τῆς ὁμοουσίου καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὸν Βασιλέα τῆς Ἑλλάδος, ὑπακοὴν εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ εἰς τοὺς νόμους τοῦ Κράτους, καὶ νὰ ἐκπληρώσω εὐσυνειδότως τὰ καθήκοντά μου. »

Δὸ συνέχθη τὸ παρὸν πρωτόκολλον, ὅπερ ὑπεγράφη ὑπό τε τοῦ προσωρινοῦ Προεδρείου, τοῦ ὁρκισθέντος βουλευτοῦ καὶ τοῦ ἱερέως.

Ὁ προσωρινὸς Πρόεδρος
ΕΜ. ΜΕΛΕΤΟΠΟΥΛΟΣ.

Οἱ προσωρ. Γραμματεῖς
Χ. Α. Χρηστόπουλος,
Π. Ῥεβελάκης.

Ὁ ὁρκισθεὶς βουλευτὴς
Δ. Πολυχρονόπουλος.

Ὁ ἱερεὺς
Ν. Μούρτσινος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΑ'.

Τῆς 26 Νοεμβρίου 1859.

Συμπληρωθείσης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Κληρωθέντες ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ Ν. Μοσχούλα ὡς πρεσβυτέρου καὶ τῶν ψηφολεκτῶν Γρ. Μανούσου καὶ Κ. Κυπριάδου οἱ ἐσχάτως ἐλθόντες βουλευταὶ, ἔλαχον ὁ μὲν Δ. Πολυχρονόπουλος εἰς τὸ Ϛ'. τμῆμα, ὁ Α. Πετραλιὰς εἰς τὸ Ζ. ὁ Ἰωάννης Ταταράκης εἰς τὸ Α'. ὁ Ἰω. Χατσάπουλος εἰς τὸ Β'. καὶ ὁ Π. Κανελλόπουλος εἰς τὸ Γ'.

Ἀναγγελθέντος ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ ἀνάγνωσις τῶν ἑτοιμασθεισῶν ἐκθέσεων καὶ ἡ συζήτησις τῶν ὡρίμων ἐκλογῶν, καὶ μηδεμιᾶς ἐκθέσεως ἑτοίμου οὔσης, ἡ Βουλὴ προέβη εἰς τὴν συζήτησιν ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Μεσολογγίου, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸν ἕτερον τῶν βουλευτῶν τῆς ἐπαρχίας. Ἐπὶ ταύτης δὲ λαβών τὸν λόγον ἐξέθεκέ τις, ὅτι ἐπὶ τῆς πρακειμένης ἐκλογῆς τὸ τμῆμα ἐνησχολήθη εἰς τὸ ζήτημα τῆς προσαγωγῆς τῶν 15 ψηφοδελτίων ὡς μὴ φερόντων τὴν μονογραφὴν τοῦ προέδρου τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς, ἡ δὲ μειοψηφία, ἢ μᾶλλον ἓν μέλος τοῦ τμήματος, δὲν θεωρεῖ ἀναγκαίαν τὴν προσαγωγὴν τῶν ψηφοδελτίων. Συνάμα δὲ ἡ πλειοψηφία ἐξετάζουσα τὸ περὶ νομικῆς ἱκανότητος τοῦ Ν. Μακρῆ ζήτημα, διϊσχυρίζεται ὅτι ἠδύνατο νὰ μεθέξῃ τῆς ἐκλογῆς. Ἀλλ' ἀφοῦ εἶναι παραδεδεγμένον ὅτι ὁ εἰρημένος Μακρῆς διετέλει ἀποσπασματάρχης τοῦ μεταβατικοῦ εἰς τὴν ἐπαρχίαν Μεσολογγίου, πρέπει νὰ ἴδωμεν ἂν ὁ περὶ ἐκλογῆς τῶν βουλευτῶν νόμος τῷ ἐχορήγει τὸ δικαίωμα νὰ καταβῇ εἰς τὴν ἐκλογικὴν πάλην. Ἂς ἐξετάσωμεν λοιπὸν τὸ πνεῦμα τοῦ νόμου, διότι εἰς τὴν ἐφαρμογὴν αὐτῶν οἱ νόμοι δὲν ἐξηγοῦνται κατὰ τὸ γράμμα, ἀλλ' ἐξετάζεται ποῖος ὁ σκοπὸς καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ νομοθέτου. Ἐπὶ τοῦ προκειμένου βλέπει τις τὸ πνεῦμα τῆς ἐθνοσυνελεύσεως ἰδίως εἰς τὸ 23 ἄρθρον τοῦ νόμου, κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ὁποίου ἐρμηνεύουσι τὰ πρακτικὰ ὅτι ἀποκλείονται τῆς ἐκλογῆς οἱ μοίραρχοι, οἱ ὑπομοίραρχοι καὶ οἱ ἀρχηγοὶ ἐν γένει καὶ διοικηταὶ στρατιωτικῶν σωμάτων. Ἀλλὰ πῶς πρέπει νὰ ἐξηγηθῇ ἐνταῦθα ἡ λέξις *σῶμα*; Τὸ κατ' αὐτὸν, νομίζει ὅτι ἡ ἐθνοσυνέλευσις παραλιποῦσα τὸν ἐπιστημονικὸν αὐτῆς ὅρον, ἔδωκεν εἰς τὴν λέξιν τὴν γραμματικὴν σημασίαν της, καὶ ἐνταῦθα λέγεται *σῶμα* καὶ τὸ ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν στρατηγοῦ καὶ

τὸ ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν ἀποσπασματάρχου διατελοῦν. Ὁ ἀποσπασματάρχης μάλιστα ὡς διατρέχων χωρία καὶ πόλεις, ὡς πανταχοῦ μεταβαίνων καὶ πανταχοῦ ἐνεργῶν μετὰ τῶν ἐνόπλων του, δύναται νὰ ἐξασκήσῃ πολὺ μεγαλειτέραν ἐπιρροὴν καὶ νὰ μεταστρέψῃ τὸ ἐκλογικὸν ἀποτέλεσμα. Ἐνθυμηθῆτε τί εἶπε περὶ τούτου προχθὲς ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργὸς, ἐνθυμηθῆτε πῶς ἐθεώρησε τὸν διορισμὸν τοιούτου τινὸς ἀποσπασματάρχου ὁ ἤδη ἀναγνωρισθεὶς βουλευτὴς Μεσολογγίου. Πρέπει λοιπὸν σπουδαίως ν' ἀναλογισθῆτε ὁποῖον φόβον δύναται νὰ ἐμπνεύσῃ, ὁποίας ἐνεργείας δύναται νὰ φέρῃ εἰς ἀποσπασματάρχης ἐνόπλως περιερχόμενος χωρία καὶ πόλεις, καὶ πρέπει νὰ κρίνητε ὅτι, ἂν ἡ ἐθνοσυνέλευσις ἐξαιρῇ τοῦ ἐκλογικοῦ ἀγῶνος καὶ ἕνα γραμματέα εἰρηνοδικείου, πολὺ μᾶλλον δὲν ἤθελεν ἐπιτρέψει νὰ συμπεθέξῃ εἰς σωματάρχης, τοιαύτην περιβεβλημένος δύναμιν καὶ πανταχοῦ δυνάμενος νὰ ἐπενεργήσῃ. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὰ ἀμφισβητούμενα 45 ψηφοδέλτια τοῦ δήμου Μακρυνείας, ἔχομεν τὴν πλειοψηφίαν τοῦ συλλόγου τῶν ἐφορευτ. ἐπιτροπῶν καὶ τὸν Νομάρχην βεβαιοῦντας, ὅτι τὰ ψηφοδέλτια ταῦτα δὲν ἦσαν μονογραφημένα ὑπὸ τοῦ προέδρου τῆς ἐφορ. ἐπιτροπῆς. Ἀφοῦ λοιπὸν μονογραφὴ δὲν ὑπῆρξεν ὅλως, εἰς τί θέλει χρησιμεύσει ἡ ἐνώπιον τῆς Βουλῆς προσαγωγὴ αὐτῶν, ὅταν δὲν πρόκειται νὰ γίνῃ παραβολὴ τῆς μονογραφῆς; Ἀλλὰ καὶ ἂν παραδεχθῶμεν τὴν ἑτέραν γνώμην, ὅτι ἐπὶ τῶν 45 ψηφοδελτίων ὑπάρχει μέν, ἀλλ' εἶναι ἀδιάφορος ἡ μονογραφὴ, ἡ Βουλὴ τότε ζητοῦσα τὴν προσαγωγήν των, θέλει ἐξασκήσει πραγματογνώμονος ἔργα, ἐνῷ αἱ παρελθοῦσαι ἐνέργειαι τῆς Βουλῆς διδάσκουσιν ὅτι δὲν ἀνήκει εἰς αὐτὴν νὰ φέρηται μετὰ τοσαύτης δικαστικῆς ἐνεργείας. Πρέπει λοιπὸν νὰ παραδεχθῇ σήμερον ἡ Βουλὴ ὅτι ὁ Ν. Μακρῆς λαβὼν μέρος εἰς τὴν ἐκλογὴν δὲν εἶχε τὴν νομικὴν ἱκανότητα, καὶ τότε ἔρχεται δεύτερος βουλευτὴς Μεσολογγίου ὁ Κ. Τσιμπουράκης, ἢ ὅτι πρέπει ν' ἀφαιρεθῶσι τὰ 45 ψηφοδέλτια ὡς ἀμονογράφητα, καὶ πάλιν ἔρχεται βουλευτὴς ὁ Τσιμπουράκης.

Ἐπέφερεν ἄλλος, ὅτι θεωρῶν ἐπὶ τοῦ παρόντος περιττὴν τὴν περὶ τῶν προσόντων τοῦ Ν. Μακρῆ συζήτησιν, νομίζει ὅτι πρέπει νὰ περιορισθῶμεν εἰς τὸ ζήτημα ἂν πρέπει νὰ προσαχθῶσιν ἢ ὄχι τὰ ἀμφισβητούμενα 45 ψηφοδέλτια, ἢ νὰ πιστεύσωμεν ὅσα ἐκθέτουσι περὶ τούτου ὅ τε Νομάρχης καὶ αἱ ἐφορ. ἐπιτροπαί. Τὸ κατ' αὐτὸν δὲ φρονεῖ ὅτι δὲν πρέπει νὰ δώσωμεν πίστιν ἀβασανίστως, καθ' ὅσον γνωρίζομεν πόσον αἱ εἰρημέναι ἀρχαὶ παραμορφοῦσι πολλάκις τὰ πράγματα χάριν τῶν συμφερόντων αὐτῶν. Εἶναι λοιπὸν ἄφευκτον νὰ προσαχθῶσι τὰ ψηφοδέλτια, καθ' ὅσον λέγεται ὅτι ὑπάρχει σημεῖον τι μονογραφῆς εἰς αὐτὰ καὶ πρέπει νὰ τὰ παραβάλωμεν πρὸς ἄλλα.

Ἐξέθηκεν ὁ εἰσηγητὴς, ὅτι ἠδύνατο νὰ ὑποστηρίξῃ καὶ αὐτὸς ὅτι δὲν πρέπει νὰ γίνῃ ἀντικείμενον λόγου τὸ περὶ νομικῆς ἱκανότητος τοῦ Μακρῆ ζήτημα οὐχὶ μόνον δι' ὅσα ἐξέθηκεν ὁ προαγορεύσας, ἀλλὰ καὶ διότι τὸ τμῆμα ὅλον εἶναι σύμφωνον κατὰ τοῦτο, ἡ ἔ θεσις τοῦ ὁποίου λύει τὸ ζήτημα προδικαστικῶς ὑπὲρ τοῦ ἑνὸς τῶν βουλευτῶν Μεσολογγίου, τὸ ἀφίνει δὲ ἐκκρεμὲς ὡς πρὸς τὸν δεύτερον, ἡ δὲ μειοψηφία παραδεχομένη ἐπίσης τὸν πρῶτον, οὐχ ἧττον ἀποφαίνεται καὶ ὑπὲρ τῆς παραδοχῆς τοῦ ἑτέρου. Ἐνταῦθα λοιπὸν νομίζει ὅτι δὲν πρέπει νὰ γίνῃ λόγος περὶ τῆς νομικῆς ἱκανότητος τοῦ Μακρῆ, καθ' ὅσον, ὡς εἶπε πρό τινων ἡμερῶν ὁ βουλευτὴς πανεπιστημίου, δὲν πρέπει νὰ φέρωνται εἰς τὴν Βουλὴν ἄλλα ζητήματα εἰμὴ ἐκεῖνα ὅσα θεωροῦνται ὑπὸ τοῦ τμήματος ὡς σχέσιν ἔχοντα καὶ ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς οὐσίας. Ἐπειδὴ ὅμως παρενεβλήθη ὅπως δήποτε τὸ περὶ νομικῆς ἱκανότητος τοῦ Μακρῆ ζήτημα, δὲν θέλει νὰ διέλθῃ αὐτὸ χωρὶς ν' ἀπορρύσῃ τὰ ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου λεχθέντα. Παρατηρεῖ λοιπὸν, ὅτι ὁ κατὰ πρῶτον ἐπὶ τοῦ ζητήματος ἀγορεύσας, θεωρῶν ὅτι αἱ διατάξεις τῶν νόμων πρέπει νὰ ἑρμηνεύωνται ὑπὸ τὴν γραμματικὴν αὐτῶν σημασίαν καὶ οὐχὶ τὴν ἔννοιαν, εἶπεν, ὅτι ἡ ἐθνοσυνέλευσις διὰ τῆς λέξεως σῶμα ἐνόησεν ὅ,τι ἁπλῶς σημαίνει ἡ λέξις ὑπὸ τὴν γραμματικὴν ἔννοιάν της, καὶ οὐχὶ ὑπὸ τὴν νομοθετικὴν αὐτῆς σημασίαν. Ἀλλ' ἡ ἐθνοσυνέλευσις, ἀπαίγασμα νομομαθῶν καὶ λογίων, πᾶν ὅ,τι ἔλεγε δὲν ἠδύνατο νὰ τὸ εἴπῃ εἰμὴ κατὰ τὸ σύστημα τῆς νομοθεσίας καὶ τὸ ἐπιστημονικὸν σημαινόμενον. Ἔλαβε λοιπὸν τὴν λέξιν σῶμα κατὰ τὴν προηγουμένην ἐν τῇ νομοθεσίᾳ ἔννοιάν της, καὶ ἐπειδὴ, ὅταν πρόκειται περὶ ἐξαιρετικῶν διατάξεων, ἑρμηνεύονται αὗται στενῶς, δὲν ἐνόησε διοικητὴν σώματος πάντα ὅστις διοικεῖ μέρος αὐτοῦ, ἀλλὰ τὸν ἀρχηγὸν ἐν γένει τοῦ σώματος, καθ' ὅσον μάλιστα ὁ ἀξιωματικὸς ὡς πολίτης πρέπει νὰ χαίρῃ τὰ αὐτὰ μὲ τοὺς λοιποὺς πολίτας δικαιώματα καὶ νὰ μὴν ἀποκλείηται αὐτῶν ἄνευ ἰσχυροῦ λόγου. Ἐπὶ τοῦ προκειμένου λοιπὸν ὁ Μακρῆς ἐλλείπει ἁπλῶς ἐν ἀπόσπασμα, ἀρχηγὸς δὲ τοῦ σώματος ἦτον ὁ μοιράρχης Μεσολογγίου, ἀλλ' ἐπειδὴ εἷς ἀρχηγὸς δὲν ἐπαρκεῖ, ἐννοεῖται, πρὸς διοίκησιν ὅλων τῶν μερῶν τοῦ σώματος, διορί-

ζονται και ἀποσπασματάρχαι ἐκτελοῦντες ὑπηρεσίας τινάς. Ἐντεῦθεν ὅμως δὲν ἀποκλείονται τοῦ βουλευτικοῦ δικαιώματος, ὡς μὴ ὄντες αὐτοὶ ἀρχηγοί. Οὕτω π. χ. οἱ ἐνωματάρχαι δὲν δύνανται νὰ θεωρηθῶσι διοικηταὶ σώματος, ἀλλὰ γνωστὸν εἶναι ὅτι εἰς ὅλας σχεδὸν τὰς ἐπαρχίας ἡ χωροφυλακὴ διοικεῖται ὑπὸ τῶν ἐνωματαρχῶν, καὶ ὅμως ἐνγνώσει οὖσα τοῦ περιστατικοῦ τούτου ἡ Συνέλευσις ἠρκέσθη νὰ ἐξαιρέσῃ μόνον τοὺς μοιράρχους καὶ ὑπομοιράρχους ὡς ἀρχηγούς, οὐχὶ δὲ καὶ τοὺς ἐνωματάρχας. Δι' ὅλα λοιπὸν ταῦτα ἐσκέφθημεν ὅτι δὲν δυνάμεθα νὰ ἐξαιρέσωμεν τοῦ βουλευτικοῦ δικαιώματος τὸν ῥηθέντα πολίτην διὰ τὸν λόγον ἁπλῶς ὅτι ὑπῆρξεν ἐπὶ ὀλίγον χρόνον ἀποσπασματάρχης ὀλίγης προσωρινῆς δυνάμεως ὑπαγομένης εἰς τὰς διαταγὰς τοῦ μοιράρχου, καὶ σκεπτόμενοι οὕτως, ἠθελήσαμεν νὰ σεβασθῶμεν τὸν νόμον, νὰ σεβασθῶμεν τὴν ἐλευθερίαν τῶν ἐκλογῶν καὶ τὰ δικαιώματα τοῦ πολίτου. Ἀλλ' ὁ κατὰ πρῶτον ἀγορεύσας ἐπὶ τοῦ ζητήματος, ἀκολουθῶν τὴν εἰς τινα συνεδρίασιν ἐκφρασθεῖσαν γνώμην τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργοῦ, ἐζήτησε ν' ἀποδείξῃ πόσον εἰς ἀποσπασματάρχης δύναται νὰ ἐπηρεάσῃ τὰς ἐκλογάς, καὶ ἀνέφερε μάλιστα πόσον παρεπονέθη εἰς βουλευτὴς διὰ τὸν διορισμὸν τοιούτου τινὸς ἀποσπασματάρχου. Ἀλλ' ὁ ἀποσπασματάρχης δύναται νὰ ἐπενεργήσῃ, τῷ ὄντι ὅταν ἐπιβλέπῃ τὰς ἐκλογάς· ὁ Μακρὴς ὅμως δὲν ἀνέλαβε τὴν ἐντολὴν ταύτην, ἀλλὰ τὴν καταδίωξιν τῆς λιστείας, ὁ δὲ μοίραρχος καὶ ὑπομοίραρχος, αὐτοὶ ἠδύναντο νὰ ἐπηρεάσωσιν ὡς ἐπιβλέποντες τὰ τῶν ἐκλογῶν. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὰ 45 ψηφοδέλτια, παρατηροῦμεν ὅτι ἔρχεται εἰς πρόεδρος τῶν ἐφορευτ. ἐπιτροπῶν καὶ ἄλλα μὲν ψηφοδέλτια ἀναγνωρίζει ὡς ὑπ' αὐτοῦ μονογραφηθέντα, ἄλλα δὲ ἀρνεῖται κατ' ἰδίαν ἀρέσκειαν. Πρέπει νὰ παραδεχθῶμεν ὅ,τι ἐκεῖνος εἶπῃ; Ἀλλοιμονον ὅμως τότε, διότι ἡ τύχη τῶν ἐκλεκτῶν τοῦ λαοῦ θέλει ἐξαρτᾶσθαι ἀπὸ τὴν συνείδησιν καὶ τὰς διαθέσεις ἑνὸς προέδρου, καὶ ποτὲ δὲν θέλομεν ἔχει γνήσιον ἀποτέλεσμα ἐκλογῆς. Ἐνταῦθα δὲ ἀφ' ἑνὸς παρουσιάζεται ὁ γνωστὸς διὰ τὸν χαρακτῆρα καὶ τὴν παιδείαν του Χ. Βάλβης παραπονούμενος ὅτι κακῶς δὲν ὑπελογίσθησαν αἱ 45 ψῆφοι, ἐνῷ ἦσαν μονογραφημέναι, ἀφ' ἑτέρου δὲ ὁ πρόεδρος τῶν ἐπιτροπῶν, βεβαιῶν ἐν ὀνόματι Θεοῦ ὅτι αἱ ἐπ' αὐτῶν μονογραφαὶ δὲν ἦσαν γνήσιαι. Τὰ ψηφοδέλτια λοιπὸν ταῦτα πρέπει νὰ προσαχθῶσιν εἰς τὴν Βουλὴν, καὶ ὅταν ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως πεισθῶμεν ὅτι δὲν εἶναι γνήσιαι αἱ μονογραφαί, ὡς εἶναι βέ-

βαιος ὁ Κ. Τσιμπουράκης ὅτι ἐν τῇ ἀνεξαρτησίᾳ καὶ συνειδήσει ἡμῶν θέλομεν ἀποφασίσει ὑπὲρ αὐτοῦ, ἐν ἐναντίᾳ δὲ περιπτώσει θέλομεν ἀπορρίψει ἄλλως.

Ἐπέφερεν ἄλλος, ὅτι πρὸ πολλοῦ ἤδη μᾶς ἐπασχόλει τὸ ζήτημα τοῦτο, καὶ ἕκαστος ἐσχημάτισεν ἤδη τὴν ἐπ' αὐτοῦ πεποίθησίν του. Διὰ τοῦτο ἀρκεῖται ν' ἀποκρούσῃ μόνον ἰδέας τινὰς, τὰς ὁποίας θεωρεῖ ἐσφαλμένας ἢ ἐπιβλαβεῖς. Καὶ πρῶτον παρετήρησέ τις, ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἐξετάσωμεν τὸ περὶ νομικῆς ἱκανότητος τοῦ Μακρῆ ζήτημα, πρὶν λάβωμεν ὑπ' ὄψιν τὰ 45 ψηφοδέλτια· ἀλλ' ἡ γνώμη αὕτη ἔχει τι ἀνακόλουθον, διότι, ἂν τὰ ψηφοδέλτια ταῦτα δύνανται νὰ καταλογισθῶσιν ὑπὲρ τοῦ Μακρῆ, εἶναι ἀνάγκη βεβαίως νὰ γνωρίζωμεν ἂν ἔχῃ καὶ τὴν νομικὴν ἱκανότητα, διότι ἄνευ ταύτης εἶναι περιττὸν νὰ ἐξετάζωμεν τὸ γνήσιον ἢ μὴ τῶν ψηφοδελτίων. Ἐπειδὴ δὲ ἐρρέθη καὶ ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ, ὅτι δὲν δύναται ἡ Βουλὴ νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν κἀνὲν ζήτημα, τὸ ὁποῖον δὲν φέρουν εἰς αὐτὴν τὰ τμήματα, παρατηρεῖ, ὅτι, ἐὰν τὰ προηγούμενα πρέπει νὰ εἶναι ἡ βάσις τῶν ἐργασιῶν μας, ἀρχὴ τοιαύτη, ἂν δὲν ἀποκρουσθῇ, δύναται νὰ ἐχῃ κακὰς συνεπείας, ὡς δεσμεύουσα τὴν ἐλευθερίαν τῆς Βουλῆς καὶ παραγνωρίζουσα τὰ δικαιώματά της. Ἐπανορθῶν ἐπομένως τὴν ἀρχὴν ταύτην, λέγει, ὅτι τὰ τμήματα προεπιξεργάζονται μόνον τὰ εἰς αὐτὰ παραπεμπόμενα ἀντικείμενα, καὶ ὑποβάλλουσι τὴν ἐργασίαν αὐτῶν ἐνώπιον τῆς Βουλῆς, εἰς ἣν ἀπόκειται νὰ ῥίψῃ ὁποιασδήποτε θέλει σκέψεις ἢ ἀποφάσεις ἐπὶ τῶν ἐργασιῶν των.

Ἐξεθέμεν ἕτερος, ὅτι τὸ προεδρεῖον ἔθηκε τὸ ζήτημα ἂν ἡ Βουλὴ πρέπει νὰ ζητήσῃ ἢ ὄχι τὴν προσαγωγὴν τῶν 45 ψηφοδελτίων, καὶ νομίζει ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν ἔχει ἄλλο δικαίωμα ἢ νὰ ἐξελέγξῃ τὰ προσόντα ἐκείνων, οἵτινες πρόκειται νὰ εἰσέλθωσιν ἐντὸς τοῦ βουλευτικοῦ περιβόλου. Οὐδενὸς ἄλλου τὰ προσόντα ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐξελέγξῃ ἡ νομοθετικὴ ἐξουσία, διότι ἄλλως προσβάλλει δωρεὰν τὸν πολίτην, προσβάλλει δὲ καὶ τὴν ἐπαρχίαν, ἥτις χρεωστεῖ νὰ γνωρίζῃ τὰ δικαιώματα ἑκάστου πολίτου. Ἀλλ' ἡ ἔνστασις αὕτη ἔχει καὶ ἄλλο τι ἄτοπον. Τὸ τμῆμα ζητεῖ τὴν προσαγωγὴν τῶν 45 ψηφοδελτίων, καὶ ἐπειδὴ οὔτε ἡ Βουλὴ οὔτε ὁ νόμος ἀσχολεῖται περὶ προσώπων, ἡ Βουλὴ θέλει ἐξετάσει ποῖος ὁ ἐλάχιστος ὅρος τῆς ἀπολύτου πλειοψηφίας. Περὶ ταύτης οὐδεὶς ἠξεύρει ν' ἀποκριθῇ, διότι μεταξὺ τῆς πλειοψηφίας καὶ μειοψηφίας τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν ἀμφισβητεῖται τὸ γνήσιον τῆς μονογραφῆς τῶν 45

ψηφοδελτίων. Αλλ' έαν λάβωμεν ὑπ' ὄψιν, ὅτι 1220 ψῆφοι ἀποτελοῦσι τὴν ἀπόλυτον πλειονοψηφίαν, προσθέσωμεν δὲ εἰς αὐτὰς καὶ τὸ ἥμισυ πλέον ἑνὸς τῶν 45 ψηφοδελτίων, ἤτοι 23 ψήφους, τότε ὁ Κ. Τσιμπουράκης, λαβών 1233 ψήφους, δὲν ἔχει τὴν ἀπόλυτον πλειονοψηφίαν ἀναβαίνουσαν εἰς 1213. Ἐνταῦθα ὅμως δὲν πρέπει νὰ παραλείψωμεν, ὅτι ἡ πλειοψηφία τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν ἀνέβαινεν εἰς ὀκτώ, ἡ δὲ τῆς μειοψηφίας εἰς ἑπτὰ μέλη, ὥστε πᾶσαν περιπλοκὴν καὶ δυσκολίαν ἔφερε κυρίως ἓν πρόσωπον, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν θέλησιν δὲν πρέπει νὰ ὑποκύψῃ τὸ Σῶμα. Ἂν λοιπὸν δὲν ἐπήρχετο ἀλλοίωσις εἰς τὸ ἀποτέλεσμα, ἤθελεν εἴπει· « περιφρονήσατε πάντα δευτερεύοντα λόγον καὶ ἀποφανθῆτε ὑπὲρ τοῦ Τσιμπουράκη ». Ἐπειδὴ δὲ ἡ συζήτησις περιεστράφη καὶ εἰς τὴν οὐσίαν, παρετήρησεν ὅτι ὁ κατὰ πρῶτον λαβὼν τὸν λόγον δὲν εἶναι ἐν γνώσει τῆς ὑποθέσεως, καὶ διὰ τοῦτο ἐνόησεν ὅτι ὁ Κ. Μακρῆς διετέλει ἀπ' σπασματάρχης ἐνεργουμένων τῶν ἐκλογῶν καὶ ἦτον εἰς αὐτὰς μὲ στρατιωτικὴν ἐξουσίαν. Μεγαλειτέρα ταύτης πλάνη δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ, καὶ τοῦτο βεβαιοῖ ἐπισήμως ἂν δὲ ὁ ἔντιμος βουλευτὴς ἀμφιβάλλῃ ἔτι, ἂς ἐξετάσῃ τὴν δικογραφίαν τῆς ἐκλογῆς καὶ θέλει πεισθῆ ὅτι ὁ Κ. Μακρης δὲν ἐνήργησεν ἐκλογάς. Ὅ,τι συνέβη ἐπὶ τοῦ προκειμένου εἶναι ὅτι ὁ διοικητὴς τοῦ μεταβατικοῦ πολὺ πρὸ τῶν ἐκλογῶν εἶχε ζητήσει ἐπικουρίαν τριάκοντα ἐνόπλων, ὁ δὲ ἀρχηγὸς τοῦ συντάγματος ἀπέστειλεν αὐτοὺς ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ῥηθέντος Μακρῆ, ὅστις ἀπὸ τῆς μιᾶς μετέβαινεν εἰς τὴν ἄλλην ἐπαρχίαν διατελῶν ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ Πεσλῆ. Μόνας δὲ ὁλοκλήρους πρὸ τῆς ἐκλογῆς μετέβη ὁριστικῶς εἰς τὴν ἐπαρχίαν Βάλτου. ὥστε οὐ μόνον δὲν ἐπηρέασε τὴν ἐκλογὴν, ἀλλὰ καὶ εὑρέθη εἰς θέσιν ἐλάττονα ὅλων ἡμῶν μὴ παρευρεθεὶς οὔτε προσωπικῶς εἰς τὴν ἐπαρχίαν κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς ἐκλογῆς. Ἐνῷ λοιπὸν πάντες οἱ τὴν ἐθνικὴν ἀντιπροσωπείαν ζητήσαντες ἦσαν τοὐλάχιστον παρόντες εἰς τὸν ἀγῶνα, μόνος ὁ Κ. Μακρῆς ἔλειπεν ἀπὸ τῆς ἐκλογικῆς πάλης, ὅπου τοσαῦτα πεθη καὶ ἐλπίδες καὶ πόθοι διαγωνίζονται, καὶ συντελεῖ τοσοῦτον ἡ προσωπικὴ παρουσία. Ἐπὶ τοῦ προκειμένου λοιπὸν, ἀφοῦ ὁποιοδήποτε ἐγένετο λόγος περὶ τῆς νομικῆς τοῦ Κ. Μακρῆ ἱκανότητος, πρέπει νὰ περιορισθῆτε εἰς τὸ γράμμα τοῦ νόμου, κατ' αὐτὸ δὲ, μόνοι οἱ ὑπαρχηγοὶ, οἱ στρατιωτικοὶ διοικηταὶ καὶ οἱ ὑφυπαρχοι ἐξαιροῦνται τῶν ἐκλογῶν. Ἐνταῦθα δὲν δύναται νὰ κρυφῇ τὴν λύπην του, διότι ὁ κατὰ πρῶτον ἀγορεύσας, ὁμιλῶν περὶ

τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου, εἶπεν ὅτι δὲν πρέπει νὰ δώσωμεν σημασίαν εἰς τὸ γράμμα αὐτοῦ· ἀλλὰ πιστεύει ὅτι διὰ τῆς φράσεως ταύτης δὲν ἐπροτίθετο νὰ προσβάλῃ τὴν ὡραίαν ἐκείνην τῆς Ἑλλάδος ἐποχὴν, καθ' ὅσον μάλιστα δὲν ὑποτίθεται ὅτι ἡ ἐθνοσυνέλευσις εἰποῦσα, ὅτι οἱ διοικηταὶ τῶν σωμάτων ἐξαιροῦνται τῶν ἐκλογῶν, ἐνόει νὰ ἐρμηνευθῇ ἡ διάταξις ἐπὶ τῇ ἐννοίᾳ ἄλλων νόμων κειμένων. Τοῦτο ἐβεβαίωσεν ἤδη προσκληθεὶς καὶ ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργὸς εἰπὼν, ὅτι ὁ Μακρῆς δὲν ἦτον ἀρχηγὸς σώματος. Ἂν δὲ προσεθήκεν, ὅτι δύναται ν' ἀποχορεύηται καὶ εἰς μικροτέρους ἀξιωματικοὺς νὰ ἐπηρεάζουν τὰς ἐκλογὰς, εἴπομεν ἤδη, ὅτι ὁ Μακρῆς ἀπεῖχε πολὺ μακρὰν τῆς ἐπαρχίας του καὶ δὲν εἶχεν οὐδὲ τὸ πλεονέκτημα τὸ ὁποῖον πᾶς διαγωνιζόμενος ἔχει, τὸ νὰ συντελῇ διὰ τῆς παρουσίας αὐτοῦ εἰς τὴν ἐκλογήν. Ἂς μὴ θαυμάσωσι δὲ οἱ ἐπιστάμενοι πῶς ὁ Κ. Μακρῆς καὶ ἀπὼν ἔλαβε ψήφους. Τοιαύτη ἰδέα προξενεῖ ἀδικίαν καὶ εἰς τὸν σκεπτόμενον οὕτω καὶ εἰς τὴν ἐκλιξασαν ἐπαρχίαν. Τὸ ὄνομα Μακρῆς εἶναι ἓν τῶν ὡραιοτέρων καθ' ἅπασαν τὴν Στερεὰν ὀνομάτων, καὶ δὲν ὑπάρχει ῥάχη ἢ πεδιὰς, δὲν εἶναι χειμὼν ἢ ἐρημὸς, ὅστις νὰ μὴ σημαίνεται μὲ μίαν τοῦ Μακρῆ πρᾶξιν καὶ νὰ μὴ φέρῃ μίαν ἀναμνησιν πολυκρότου ἢ πικρὰν. Καὶ οἱ μὲν γέροντες τοῦ ἀγῶνος δὲν λησμονοῦν ὅτι συνηγωνίσθησαν μετ' αὐτοῦ, καὶ δὲν δύνανται νὰ μὴ τὸν θέσωσιν ἀνωθεν των, καθ' ὅσον δὲν ὑπάρχει ἀγωνιστὴς, τοῦ ὁποίου αἱ πληγαὶ νὰ μὴ συνδέωνται μὲ τὴν ἱστορίαν τοῦ παλαιοῦ Μακρῆ· οἱ δὲ νέοι ἀνέγνωσαν βεβαίως τὴν ἱστορίαν τῆς ἐθνικῆς ἀναστάσεως καὶ εἶδον ὅτι ὁ Μακρῆς εἶναι ὁ μόνος τῶν πολυδόξων ἀρματωλῶν, ὅστις ἐπέζησε τοῦ ἀγῶνος διακριθεὶς φείδοτε ἐπὶ φιλοπατρίᾳ, ἡρωϊσμῷ καὶ αὐταπαρνήσει. Δὲν εἶναι λοιὸν παράδοξον, ἂν μόλις ἠκούσθη τὸ ὄνομα τοῦ Μακρῆ, ἐπροκάλεσε θαμινὰς παλαιὰς ἀναμνήσεις, καὶ ἂν πάντες οἱ σύντροφοι καὶ συναθληταὶ του ἔσπευσαν νὰ προσφέρουν μίαν εἰς τὸν υἱὸν αὐτοῦ ψῆφον. Μὴ παραδεχθῆτε λοιπὸν, ὅτι ὁ Μακρῆς, διὰ νὰ ἐπιτύχῃ εἰς Μεσολόγγιον, εἶχεν ἀνάγκην νὰ ἐπηρεασῃ ὡς ἀρχηγὸς μεταβατικοῦ.

Εἰπόντος δέ τινος, ὅτι ὁ Μακρῆς πρὸ πέντε ἤδη ἐτῶν διατελεῖ εἰδικῶς ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Μεσολογγίου ὡς διοικητὴς τοῦ μεταβατικοῦ καὶ ὅτι πενταετὴς ἐξάσκησις τοιαύτης ἐξουσίας δὲν ἠδύνατο νὰ μὴ φέρῃ ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐλέυσεως καὶ ἀναλόγα ἀποτελέσματα· προσέθηκεν ὁ κατὰ πρῶτον λαβὼν τὸν λόγον, ὅτι ὁ ὑπολογισμὸς τοῦ ἀνωτέρω προαγορεύσαντος εἶναι

ἐσφαλμένος, καὶ εἰς τὸ λάθος τοῦτο ὑπέπεσε καὶ ὁ σύλλογος τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν, διότι ἂν ὁ Μακρῆς θεωρηθῇ ὅτι δὲν ἔχει τὴν νομικὴν ἱκανότητα, αἱ ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ ψῆφοι λογίζονται ὡς εἰς οὐδένα δοθεῖσαι. Δὲν πρέπει δὲ, ὅταν πρόκειται περὶ ζητημάτων σπουδαίων καὶ ἡ Βουλὴ καλῆται εἰς λύσιν αὐτῶν, ἐρχόμενοι εἰς τὸ βῆμα νὰ πλέκωμεν πανηγυρικοὺς καὶ διὰ τοιούτων μέσων νὰ μετατρέπωμεν τὴν φύσιν τῶν ζητημάτων, ἐνῷ ἄλλως ἑκάστου ἡ καρδία πάλλει πρὸς τὰς εθνικὰς ἀναμνήσεις, καὶ πάντες οἱ ἀγωνισταὶ εἴσθε ἔνδοξοι καὶ ἀπολαύετε τοῦ σεβασμοῦ ἡμῶν. Ἐνταῦθα λοιπὸν ὁ νόμος ἐξαιρεῖ τῶν ἐκλογῶν ὅλους ἐν γένει τοὺς ὑπαλλήλους, εἴτε παρουσιάζονται κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς ἐκλογῆς εἴτε καὶ ἐντὸς τῶν ἓξ μηνῶν πρότερον. Αὐτὸ καὶ μόνον εἶναι τὸ ξηρὸν γράμμα τοῦ νόμου καὶ οὐδεὶς ἔχει δικαίωμα νὰ φέρῃ ἐξαίρεσιν. Τελευταῖον τὰ ἐπὶ τοῦ νόμου πρακτικὰ τῆς εθνοσυνελεύσεως παρουσιάζουν γνώμην τινὰ προκληθεῖσαν τυχαίως, καὶ ὅμως καὶ ἡ ἑρμηνεία αὕτη τῶν πρακτικῶν ἐξηγεῖται ὑπὲρ τῆς ἰδέας του, διότι ὡς ὁ ὑπομοιράρχος ἐξαρτᾶται ἀπὸ τοῦ μοιράρχου τῆς ἐπαρχίας, οὕτω καὶ ὁ ἀξιωματικὸς ἄλλου σώματος ἐξαρτᾶται ἀπὸ τοῦ λοχαγοῦ ἢ τοῦ ταγματάρχου. Τὸ ἀντικείμενον λοιπὸν δὲν ἐπιδέχεται κἂν συζήτησιν, καὶ ἃς προσέξῃ εἰς τὴν ἀπόφασιν αὐτῆς ἡ Βουλή, διότι δύνανται νὰ εἶναι σπουδαῖαι αἱ ἐν εὐθυ συνέπειαι.

Ἐξέθηκεν ἕτερος, ὅτι τὸ περὶ προσαγωγῆς τῶν ψηφοδελτίων ζήτημα θεωρεῖ ὅλως ἄσχετον σήμερον πρὸς τὸ περὶ τῆς ἱκανότητος τοῦ Μακρῆ, διότι ἐὰν ἡ Βουλὴ θεωρήσῃ περὶτ ἣν τὴν τῶν ψηφοδελτίων προσαγωγὴν καὶ παραδεχθῇ τὸ ἄκυρον αὐτῶν, τότε οὐδεμία ἀνάγκη ὑφίσταται τῆς λύσεως τοῦ περὶ ἱκανότητος τοῦ Μακρῆ ζητήματος, τὸ ὁποῖον τότε μόνον θέλει ἀναγκασθῇ ἡ Βουλὴ νὰ λύσῃ, ὅταν παραδεχθῇ ὡς ἔγκυρα τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος ψηφοδέλτια. Ἐπὶ τοῦ περὶ τούτων λοιπὸν ζητήματος παρατηρεῖ ὅτι, κατὰ τὴν ἑρμηνείαν τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου εθεωρήθη καὶ καθιερώθη ὡς νομολογία ὅτι, ἐὰν τὰ ψηφοδέλτια φέρωσιν ὀνόματα δυσδιάκριτα, ἢ ἡ μονογραφὴ τοῦ προέδρου εἶναι δυσδιάκριτος, ἐξαλείφονται καὶ δὲν δύνανται νὰ προσαχθῶν ἐνώπιον τῆς Βουλῆς ὡς μέσον ἐνδεικτικόν. Καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου λοιπὸν ἡ πλειοψηφία τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν βεβαιοῖ ὅτι τὰ περὶ ὧν πρόκειται 15 ψηφοδέλτια ἔφερον μονογραφὴν δυσδιάκριτον, καὶ διὰ τὸν λόγον αὐτὸν δὲν ἠδύναντο νὰ τὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν. Ἀλλ' ἐκτὸς τούτου ὑπάρχει καὶ ἄλλη τις περὶ τῶν ψηφοδελτίων αὐτῶν παρατήρησις, ὅτι δηλαδὴ τὰ

19 ἐφάνησαν ἐν τῇ διαλογῇ πλεονάζοντα κατὰ τὸ πρωτόκολλον τῆς ψηφοφορίας, καὶ ὡς τοιαῦτα δὲν ἔπρεπε νὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν. Ἡ παρατήρησις δ' αὕτη διευκολύνει κατὰ τὸ ἥμισυ τὴν λύσιν τοῦ ὅλου ζητήματος. Ἀλλὰ καὶ τὰ μένοντα 26 νομίζει ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν πρέπει νὰ τὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν, ἀφ' οὗ ἡ πλειοψηφία τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς βεβαιοῖ ὅτι ἡ δὲν ἔφερον τοῦ προέδρου τὴν μονογραφὴν, ἢ ἕτερον μὲν τοιαύτην, ἀλλὰ δυσδιάκριτον.

Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸ περὶ τῆς ἱκανότητος τοῦ Μακρῆ ζήτημα, ἂν καὶ θεωρεῖ αὐτὸ ἄσχετον πρὸς τὸ ἕτερον περὶ τῶν ψηφοδελτίων ζήτημα, ἐπειδὴ ὅμως ἐγένετο καὶ περὶ αὐτοῦ λόγος, ἔρχεται νὰ προσθέσῃ ὀλίγας μόνον λέξεις. Παρατηρεῖ λοιπὸν ὅτι ἀληθῶς ὁ Κ. Μακρῆς ἀπολαύει τῆς ἀγάπης καὶ ὑπολήψεως τῶν συμπολιτῶν του, διότι ἐκτὸς τῶν πατραγαθιῶν, ἃς ὁ βουλευτὴς Μεσολογγίου ἐξέθεσεν, ἔχει καὶ ἀτομικὰς ἰδιότητας, διὰ τῶν ὁποίων ἐλκύει τῶν συμπολιτῶν του τὴν ἀγάπην. Ἀλλ' ὁ νόμος ἀνεξαρτήτως ὅλων αὐτῶν τῶν πλεονεκτημάτων ὥρισεν ὅτι ὅταν εἶναί τις ὑπάλληλος ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ του καὶ θέλῃ νὰ ἐκτεθῇ εἰς τὸν βουλευτικὸν ἀγῶνα, ὀφείλει νὰ παραιτηθῇ πρὸ ἓξ μηνῶν. Ἐν ᾧ λοιπὸν δὲν ἀρνεῖται τὴν ἐπιφορὴν τοῦ Κ. Μακρῆ, λέγει μόνον ὅτι ὤφειλεν ἐγκαίρως νὰ ἐκδυθῇ τὸ ἔνδυμα τῆς ἐξουσίας, καὶ ἐνθυμεῖται τοὺς λόγους τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργοῦ, εἰπόντος εἴς τινα προηγουμένην συνεδρίασιν, ὅτι ὁ Κ. Δεληγεώργης μαθὼν τὸν διορισμὸν συγγενοῦς ἑνὸς τῶν ἀντιπάλων του ὡς διοικητοῦ τοῦ μεταβατικοῦ τῆς ἐπαρχίας Μεσολογγίου, ἐζήτησεν ἀμέσως τὴν ἐκεῖθεν ἀπομάκρυνσίν του, διότι ἐφοβήθη, καὶ δικαίως, τὴν χρῆσιν τῆς ἐξουσίας του ὑπὲρ τοῦ συγγενοῦς του. Δὲν παραδέχεται δὲ ὅτι ὑπάρχει ἐλλειψίς τις ἢ ἀσάφεια ἐν τῷ νόμῳ, διότι τὸ 28 ἄρθρον αὐτοῦ σαφέστατα λέγει « Διοικητικοί, οἰκονομικοὶ καὶ στρατιωτικοὶ ὑπάλληλοι » τὸ δὲ ὑπουργικὸν συμβούλιον, εἰς τὰς ὁδηγίας, τὰς ὁποίας ἐξέδωκε κατὰ τὸ 1844 πρὸς ἑρμηνείαν τοῦ νόμου εἶπεν, ὅτι ὁ νόμος ἐννοεῖ ὅτι πᾶς ὅστις εἶναι ἐνδεδυμένος οἱανδήποτε διοικητικὴν κτλ. ἐξουσίαν ὑπάγεται εἰς τὴν ἀπαγορευτικὴν τοῦ νόμου διάταξιν. Ἐξετάθη δὲ τὸ ζήτημα καὶ μέχρι τῶν ὑπαγραμματέων τῶν δικαστηρίων, τοὺς ὁποίους ὅμως τὸ ὑπουργεῖον τῆς δικαιοσύνης δὲν ἐθεώρησεν ὡς ὑπαλλήλους τῆς Κυβερνήσεως, διότι διορίζονται ὑπὸ τῶν γραμματέων τῶν δικαστηρίων. Ἐὰν δὲ θέλετε νὰ ἰδῆτε ποίαν περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἰδέαν ἔχει καὶ τὸ σημερινὸν ὑπουργεῖον, λάβετε ὑπ' ὄψιν τὰς ἐγκυκλίους του καὶ θέλετε ἰδῆ ὅτι τὸ

ὑπουργεῖων ἐπειώρησε καὶ κόπους τοὺς εἰσπράκτορας δυναμένους νὰ ἐπηρεάσωσι τὴν ἐκλογήν. Ἐξαιροῦνται δὲ μόνον τῆς ἀπαγορευτικῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 28 οἱ πρόεδροι, νομοεπιθεωρηταὶ καὶ τετράρχαι ὡς μὴ ἔχοντες ἐξουσίαν ἐνεργητικήν, δυναμένην νὰ ἐπηρεάσῃ τὸ ἀποτέλεσμα μιᾶς ἐκλογῆς· ἐκτὸς δὲ τῶν τριῶν αὐτῶν ἐξαιρέσεων πάντα ἄλλον ὑπάλληλον ἀφῆκεν ἐντὸς τῆς ἀπαγορευτικῆς διατάξεως. Καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου λοιπὸν οὐδεμία ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ὁ Μακρῆς ὑπόκειται εἰς τὴν ἀπαγόρευσιν, φύσει εἶναι αὐξωματικὸς τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ στρατοῦ, ἀδιάφορον δὲ ἂν ὡς ὑποδειέστερος ἀξιωματικὸς διατέλει ὑπὸ τὰς διαταγὰς ἀξιωματικοῦ ἀνωτέρου.

Περαίνων τὸν λόγον του παρατηρεῖ πρῶτον μὲν ὅτι ἠναγκάσθη νὰ λάβῃ τὸν λόγον, διότι ἐθεώρησε σπουδαῖον τὸ ζήτημα· δεύτερον δέ, ὅτι τὰ 15 ψηφοδέλτια δὲν πρέπει νὰ προταχθῶσιν ἐνώπιον τῆς Βουλῆς, διότι τὰ μὲν 10 ἐξ αὐτῶν πλεονάζουν κατὰ τὰ πρακτικὰ τῆς ψηφοφορίας, καὶ ὡς τοιαῦτα δὲν πρέπει νὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν, τὰ δὲ 26 μὴ φέροντα μονογραφὴν ἢ φέροντα ταυτότητα δυσδιακρίτου δὲν καταλογίζονται, καὶ δὲν εἶναι δίκαιον ν' ἀφήσωμεν μετέωρον εἰσέτι τὴν ἐπλογὴν μέχρι τῆς προσαγωγῆς τῶν ψηφοδελτίων. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸ περὶ τῆς ἱκανότητος τοῦ Μακρῆ ζήτημα, νομίζει ὅτι δὲν πρέπει ἡ Βουλὴ νὰ τὸ λάβῃ ὑπ' ὄψιν πρὸ τῆς λύσεως τοῦ ἑτέρου ζητήματος.

Ἐπήνεγκεν ἕτερος, ὅτι συμφωνῶν καὶ αὐτὸς μὲ τὸν ἐπίλογον τοῦ προαγορεύσαντος, νομίζει ὅτι δὲν πρέπει νὰ λάβωμεν ὑπ' ὄψιν σήμερον τὸ περὶ ἐκλογῆς τοῦ Μακρῆ ζήτημα, καθ' ὅσον τὸ ζήτημα ἂν ἠδύνατο ὁ Μακρῆς νὰ ἐκτεθῇ εἰς τὸν ἀγῶνα ἔλυσεν ἡ Βουλὴ καταφατικῶς εἰς τὴν προηγηθεῖσαν συζήτησιν περὶ τοῦ κύρους τῆς ἐκλογῆς Δεληγιώργη. Καὶ ὅταν δ' ἄρξῃ τὸ ἕτερον ζήτημα περὶ προσαγωγῆς τῶν ψηφοδελτίων, τῷ φαίνεται ἀληθῶς παράδοξον τὸ σύστημα ἐκείνων, οἵτινες δεικνύουσι τάσιν εἰς τὸν περιορισμὸν τῆς δικαιοδοσίας τῆς Βουλῆς, τῆς ὁποίας αὐτὸς δὲν γνωρίζει ἄλλο σύνορον ἢ τὸ σύνορον τῆς εὐλυδικίας, τῆς αἰδοῦς καὶ τῆς εὐσυνειδησίας του. Κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν λαμβάνουσι χώραν περιστατικά τινα, τὰ ὁποῖα δὲν δύνανται νὰ λύσωσι κυριαρχικῶς οὔτε ὁ Νομάρχης, οὔτε αἱ ἐφορευτικαὶ ἐπιτροπαί, καὶ ἂν παμψηφεὶ ὁμοφωνῶσιν ὡς πρὸς τὴν λύσιν, διότι ἡ λύσις τῶν ζητημάτων αὐτῶν ἀνήκει εἰς μόνην τὴν Βουλήν, καὶ τὸ δικαίωμά της αὐτὸ δὲν πρέπει νὰ τὸ μεταβιβάσῃ εἰς τὰς ἐφορευτικὰς ἐπιτροπάς. Ἐπὶ

δὲ τοῦ προκειμένου ἡ Βουλή, νομίζει, δὲν πρέπει νὰ ἐμπιστευθῇ εἰς τὴν διαβεβαίωσιν μιᾶς πλειοψηφίας, ἀπαρτιζομένης ὑφ' ἑνὸς μόνον προσώπου, καὶ ὅταν μάλιστα ἐντὸς τῆς μειοψηφίας εὑρίσκωμεν καὶ τὸ ὄνομα τοῦ Κ. Βαλῆ, ἄλλοτε ὑπουργοῦ, ἀνδρὸς ἀπολαύοντος ἐξαιρετικῆς ὑπολήψεως καθ' ὅλον τὸν νομόν.

Συμπεραίνει λοιπὸν ὅτι, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ ζήτημα ἂν ὁ Μακρῆς ἠδύνατο νὰ ψηφοφορηθῇ, ἔλυσεν αὐτὸ ἡ Βουλὴ διὰ τῆς παραδοχῆς τοῦ Κ. Δεληγεώργη· καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸ περὶ τῆς βουλευτικῆς ἱκανότητος, ἡ Βουλὴ ὀφείλει νὰ προέλθῃ προηγουμένως εἰς τὴν λύσιν τοῦ ἑτέρου ζητήματος τῶν ψηφοδελτίων, διότι, ἐὰν μὲν θεωρήσῃ αὐτὰ ἄκυρα, τότε ἀποβαίνει περιττὴ ἡ λύσις τοῦ περὶ τῆς ἱκανότητος τοῦ Μακρῆ ζητήματος, τὸ ὁποῖον τότε θέλει ἀναγκασθῇ νὰ λύσῃ, ὅταν παραδεχθῇ ὡς ἔγκυρα τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος ψηφοδέλτια.

Προσθέντος δὲ καὶ ἄλλου, ὅτι πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ προαγορεύσαντος φέρει ὁ 7 ἄρθρον τοῦ κανονισμοῦ, κατὰ τὸ ὁποῖον ἡ Βουλὴ ἀποφαίνεται πρῶτον περὶ τοῦ κύρους τῆς ἐκλογῆς καὶ ἀκολούθως περὶ τῶν προσόντων τῶν ἐκλεχθέντων, καὶ ὅτι ἑπομένως τὴν αὐτὴν ὀφείλομεν νὰ τηρήσωμεν καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου τάξιν· ἐξεθηκέ τις, ὅτι κατὰ τὴν προκειμένην συζήτησιν ἀνεμίχθησαν καὶ ἄλλα τινὰ ζητήματα, τῶν ὁποίων τὴν ἐξέτασιν ἐπιλαμβανόμενος καὶ αὐτὸς παρατηρεῖ, ὅτι ὁ κατὰ πρῶτον λαβὼν τὸν λόγον εἶπεν, ὅτι ὀφείλομεν νὰ ἐξετάζωμεν τὸ πνεῦμα τοῦ νόμου καὶ νὰ μὴ περιορίζώμεθα εἰς μόνον τὸ γράμμα, καὶ ἑπομένως ἠθέλησε νὰ ἐρευνήσῃ ἂν ὁ νόμος ἐσκόπευε νὰ συμπεριλάβῃ ἐν τῇ ἀπαγορευτικῇ αὐτοῦ διατάξει καὶ ὑποδεεστέρους ὑπαλλήλους, ὡς δυναμένους νὰ ἐπηρεάσωσι τὴν ἐκλογήν. Προσέθηκε δὲ ὁ αὐτὸς εἰς τὴν δευτέραν ἀγόρευσίν του, ὅτι ἐπὶ ζητημάτων τοιούτων δὲν πρέπει νὰ γίνηται μνεία δικαιωμάτων καὶ πατραγαθιῶν. Τὴν ἰδέαν του ταύτην ἀντικρούων παρατηρεῖ, ὅτι εἶναι ἁμάρτημα τὸ νὰ διϊσχυρίζηταί τις ὅτι τὸ ἔθνος δὲν πρέπει νὰ ἀναμιμνήσκηται τῆς ἱστορίας του. Ἂν δὲ καὶ δὲν ἀποδίδει εἰς τὸν βουλευτήν, περὶ οὗ ὁ λόγος, ταυτότην ἰδέαν βλάσφημον, οὐχ ἧττον τὸν λέγει ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ διαφύγωσι τοῦ στόματός του λέξεις δυνάμεναι νὰ δώσωσι χώραν εἰς τοιαύτην τινὰ παρεξήγησιν.

Συμφωνῶν δὲ μετὰ τοῦ βουλευτοῦ τοῦ πανεπιστημίου ὡς πρὸς τὴν ἔκτασιν τῆς δικαιοδοσίας τῆς Βουλῆς, δὲν παραδέχεται τὴν ὁποίαν ἄλλοτε ἐξέφρασε γνώμην, ἐπαναληφθεῖσαν καὶ ὑπ' ἄλλου σήμερον, ὅτι ἡ Βουλὴ ὀφείλει νὰ περιορίζηται ἐντὸς τῶν

ἐκθέσεων τῶν τμημάτων, διότι ἡ Βουλὴ ἐκ τῆς συζητήσεως δύναται νὰ σχηματίσῃ διάφορον γνώμην.

Ἐπὶ δὲ τοῦ προκειμένου παρατηρεῖ ὅτι, ἐπειδή τινες διϊσχυρίζονται ὅτι δὲν πρέπει νὰ προσαχθῶσι τὰ ψηφοδέλτια, ἀφ' οὗ ἡ ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ τὰ ἐθεώρησεν ἄκυρα, ἡ Βουλὴ διὰ τὸν λόγον μάλιστα αὐτὸν ὀφείλει νὰ διατάξῃ τὴν προσαγωγὴν τῶν καὶ ἀποφανθῇ ἐπ' αὐτῶν, μὴ συγχωροῦσα εἰς τὴν ἐφορευτικὴν ἐπιτροπὴν ν' ἀντιποιηθῇ τὰ δικαστικὰ αὐτῆς δικαιώματα.

Ἐνταῦθα κλεισθείσης τῆς συζητήσεως κατ' ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς, ἐπροτάθη ὑπὸ πολλῶν νὰ ἐρωτηθῇ ἐν πρώτοις ἡ Βουλὴ ὁποτέρου τῶν δύω ζητημάτων, περὶ προσαγωγῆς τῶν ψηφοδελτίων καὶ περὶ τῆς ἱκανότητος τοῦ Μακρῆ, θέλει νὰ προηγηθῇ ἡ λύσις.

Ἐπὶ τῇ αἰτήσει δὲ δέκα βουλευτῶν γενομένης ἐπὶ τῆς ἀνωτέρω προτάσεως ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Α. Διαμαντόπουλον καὶ Α. Ζέρβαν, συνέχθη κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη νὰ προταχθῇ ἡ λύσις τοῦ περὶ προσαγωγῆς τῶν ψηφοδελτίων ζητήματος διὰ ψήφων 50 κατὰ 40, ἀρνηθέντων 3.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος·

Παραδέχεται ἡ Βουλὴ νὰ προηγηθῇ ἡ λύσις τοῦ ζητήματος περὶ τῆς προσαγωγῆς τῶν ψηφοδελτίων, ναὶ ἢ ὄχι;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Κωνσ. Θεοδώρου	N	Ἰω. Καραγιαννόπουλος	N
Ἰωάννης Σωτηριάδης	O	Ἀθανάσιος Ἴσκος	
Ἀντώνιος Βενιζέλος	O	Ἀντώνιος Γεωργαντᾶς	O
Δημ. Γιαννούλης		Φίλων Φίλωνος	
Γ. Ν. Καΐρης	O	Λεωνίδας Λογοθέτης	
Νικόλαος Π. Ἀθανασίου	O	Νικόλαος Τσέλιος	O
Δημήτριος Τσόκρης		Γεώργιος Γερυθανάσης	O
Ἀνδρέας Δανόπουλος	O	Λεωνίδας Πετροπουλάκης	N
Ἰωάννης Βλάσσης		Θ. Τσαννετάκης	
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	O	Ἰωάννης Σαφάκας	N
Γεώργ. Α. Ῥάλλης		Α. Παπαθανασίου	N
Γεώργιος Σκοῦφος	O	Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	
Σταῦρος Βλάχος	N	Ν. Παπαμιχαλόπουλος	

Σταμάτιος Μήτσας	N	Ἐμμ. Μελετόπουλος	N
Ἀνδρέας Ζέρβας	N	Ν. Λεώπουλος	N
Γεώργιος Βελῆς		Λουκᾶς Στεφάνου	N
Δημήτριος Ζῶτος		Νῖκος Βουλπιώτης	O
Γ. Γιολδάσης		Β. Ρ. Παλαμίδης	O
Ἰωάννης Χατσόπουλος	O	Α. Ἀλεξανδρόπουλος	O
Αὐσανδρος Βιλαέτης		Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος	O
Ἀνδρέας Αὐγερινός	N	Γ. Ν. Ῥεβελιώτης	
Νικόλαος Σιτίνης	N	Δημήτριος Φιλάρετος	N
Αὐγερινὸς Πετραλιᾶς	N	Μελέτιος Χ. Μελέτης	O
Γεώργιος Διαμάντης		Α. Σιναγιώτης	O
Ἀναγνώστης Δημητρίου	O	Δ. Σακελλαριάδης	O
Γασ. Δελέδας		Ἐπαμ. Δεληγεώργης	N
Στ. Μαρκεζίνης		Π. Τσιμπουράκης	
Ν. Βαρβαρῆγος		Ἀλ. Κουμουνδοῦρος	ἀρνεῖται
Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης	N	Παναγ. Παπατσώνης	O
Ἀσημάκης Χαραλάμπης	N	Σπ. Ἀντωνόπουλος	
Λεων. Ν. Πετιμεζᾶς		Ἰω. Προβελέγιος	
Χαρ. Θεοχαρόπουλος	O	Ἰω. Ταταράκης	
Γρηγόριος Κορφιωτάκης		Σ. Βαρέτσης	O
Ἰωάννης Ζάρκος	O	Ἐμμ. Ναυπλιώτης	O
Γεώργιος Περωτῆς	N	Κωνστ. Κρίσπης	
Α. Κοντόσταυλος		Νικόλαος Τσαβέλλας	N
Ἰωάννης Μπαλάφας	O	Ν. Καναβός	
Γεώργιος Μιχαήλ	O	Α. Παπαδημητριάδης	N
Ἀνδρέας Δελιγιάννης	O	Ἰω. Εὐσταθίου	O
Γ. Πλαπούτας	O	Γ. Ἰατρός	N
Γ. Α. Ἀντωνόπουλος		Κίμων Χριστοδούλου	N
Πέτρος Δελιγιάννης	N	Στέφανος Α. Δούκας	O
Πολητὸς Ῥεβελάκης	N	Ἰωάννης Κατσάκος	
Κωνστ. Κυπριάδης	N	Δημ. Κουμουνδουράκης	N
Ἰωάννης Δελιγιάννης	O	Βενετσάνος Κυβέλος	N
Σταῦρος Καμπερόπουλος	O	Νικόλαος Πιεράκος	
Ἀνδρ. Νοταρᾶς	N	Χ. Χριστόπουλος	
Ἀριστ. Μενεσελόπουλος	O	Η. Καρελλόπουλος	N
Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος	O	Νικόλαος Μοσχούλας	N
Χαραλ. Α. Χρηστόπουλος	N	Π. Αργυρόπουλος	N
Ν. Χ. Παναγιώτου	O	Ν. Πανουριᾶς	N
Δημ. Σακελλαράκης	O	Φύθ. Κεχαγιᾶς	N
Σ. Κοπανίτσας	N	Κωνσταντῖνος Βλάμης	N

Βενιζέλος Ῥοῦφος		Γρηγόριος Μανοῦσος	O
Ἀνδρέας Χ. Λόντος	N	Ἀδαμ. Διαμαντόπουλος	O
Παναγ. Καλαμογδάρτης		Δημ. Πολυχρονόπουλος	N
Κωνστ. Κωνστάκης	N	Δημ. Βότσαρης	
Ἀνδρέας Π. Χ. Ἀναργύρου		Γεώργιος Ι. Στάϊκος	
Ν. Γκίνης		Νικόλαος Πιπῖνος	N
Ἀθανάσιος Μησυρλῆς	N	Κωνστ. Δουζίνας	
Γεώργιος Μπάστας		Ἀνδ. Γ. Κουντουριώτης	ἀρνεῖται
Ἰωάννης Μανιώτης	N	Δημήτριος Βουδούρης	N
Ἰω. Δουλίδης		Ἀντώνιος Τσαμαδός	N
Κωνστ. Πλατύς		Πέτρος Χ. Πέτρος	
Ἀν. Ῥενουάρδος	O	Εὐαγγέλης Βαλατσός	
Μιχαὴλ Σολωμός	N	Σ. Σκουμπουρδής	
Γεώργιος Ναύτης	N	Εὐαγγέλης Κοντογιάννης	
Ἰωάννης Σαγρέδος		Αὐγερινὸς Ἀβέρωφ	N
Παναγιώτης Ψάθης	N	Ἀναγν. Μάντσαρης	N
Ἀντ. Ἀρμάος	ἀρνεῖται	Δημ. Κριεζώτης	O

Ἐρωτηθεῖσα εἶτα ἐπὶ τοῦ περὶ προσαγωγῆς ὅλων τῶν ψηφοδελτίων τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Μεσολογγίου ζητήματος, παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὴν περὶ προσαγωγῆς αὐτῶν πρότασιν.

Ὁ δὲ πρόεδρος ἀναγγείλας ὡς ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης τὴν ἀνάγνωσιν τῶν ἑτοιμασθησομένων ἐκθέσεων καὶ τὴν συζήτησιν τῶν ὡρίμων ἐκλογῶν, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 3 Μ.Μ.

Ὁ προσωρινὸς Πρόεδρος
ΕΜ. ΜΕΛΕΤΟΠΟΥΛΟΣ.

Οἱ προσωρινοὶ Γραμματεῖς
Χ. Α. Χρηστόπουλος,
Π. Ῥεβελάκης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΒ'.

Τῆς 27 Νοεμβρίου 1859.

Συμπληρωθείσης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Ἀναγγελθέντος ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι α) ἡ ἀνάγνωσις τῶν ἑτοιμασθεισῶν ἐκθέσεων, καὶ β) ἡ συζήτησις ἐπὶ τῶν ὡρίμων ἐκλογῶν, παρελθὼν ὁ εἰσηγητὴς τῆς πλειοψηφίας τοῦ τμήματος ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Ἄνδρου, ἀνέγνω ἔκθεσιν ἐπ' αὐτῆς, ἔχουσαν οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Τὸ Α. τμῆμα λαβὸν ὑπ' ὄψιν τὰ πρακτικὰ τῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Ἄνδρου, καὶ ἐπεξεργασθὲν αὐτὰ ἀκριβῶς, παρατηρεῖ ὅτι·

Ἡ ἐπαρχία Ἄνδρου σύγκειται ἀπὸ τοὺς δήμους Ἄνδρου, Κορθίου καὶ Γαυρίου, ἔχει δὲ ψηφοφόρους 6,325, ἐξ ὧν ἐψηφοφόρησαν 3.053, καὶ ἔλαβον ἐξ αὐτῶν ψήφους οἱ Δ. Γιαννούλης 2191, Νικόλαος Ἀθανασίου 2189, Γ. Ν. Καίρης 2179· Ἀναγ. Γιαννουλίδης 871, Ν. Καίρης 865 καὶ Λ. Καμπάνης 847. Ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς ταύτης ὑπάρχουσιν αἱ ἀκόλουθοι ἐνστάσεις, α.) εἰς τὸ πρωτόκολλον τῆς ψηφοφορίας·

Ὡς πρὸς τὸν δῆμον Ἄνδρου,

Ὅτι ἡ ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ ἐνηργήθη εἰκονικῶς· ὅτι ὁ δήμαρχος ἐβίαζε καὶ ἠπείλει τοὺς ψηφοφόρους, ἐγκαταλιμπάνων ἑκάστοτε τὴν ἕδραν του ὡς μέλος τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς, καὶ ὅτι ἡ μυστικότης τῆς ψηφοφορίας προσεβλήθη ἕνεκα τοῦ ὁμοίου τοῦ χάρτου τῶν ψηφοδελτίων καὶ τοῦ διπλώματος αὐτῶν.

Ὡς πρὸς τὸν δῆμον Γαυρίου,

Ὅτι ὁ δήμαρχος ἐσχημάτισε πολιτοφυλακὴν καὶ ἔθεσεν ἐπὶ κεφαλῆς αὐτῆς τοὺς συγγενεῖς του καὶ δι' αὐτῆς ἠπείλει τοὺς ψηφοφόρους, καὶ ὅτι ἐψηφοφόρησαν τέσσαρες τεθνεῶτες.

Ὡς πρὸς τὸν δῆμον Κορθίου,

Ὅτι ἐζήτησαν νὰ καταχωρίσωσιν ἐνστάσεις, καὶ ἡ ἐπιτροπὴ τοῖς εἶπεν ὅτι δέχεται τοιαύτας εἰς τὸ τέλος τῆς ἡμερουσίου ψηφοφορίας· ὅτι ὁ δήμαρχος ὥπλισε διὰ ῥοπάλων τινὰς καὶ ἐβίαζε τοὺς ψηφοφόρους.

Καὶ β'. ἐπὶ τῆς διαλογῆς ἐγένοντο αἱ αὐταὶ ἐνστάσεις, αἵτινες ὅμως ἀπερρίφθησαν ἀπὸ τὸν σύλλογον τῶν ἐπιτροπῶν.

Ταῦτα ὅλα λαβὸν ὑπ' ὄψιν τὸ τμῆμα καθὼς καὶ τὴν ἡμιεπίσημον ἀλληλογραφίαν τῶν εἰς Ἄνδρον ἀρχῶν, ἀφορῶσαν τὴν ἐκλογὴν αὐτὴν, παρατηρεῖ, ὅτι ἅπασαι αἱ προκαταρκτικαὶ ἐργασίαι ἐνηργήθησαν σύμφωνα μὲ τὸν νόμον. ἡ ψηφοφορία ἤρξατο τὴν 18 8βρίου καὶ ἐπεραιώθη τὴν 26 τοῦ αὐτοῦ. Μόνον εἰς τὸν δῆμον Κορθίου παρεξετάθη ἡ ψηφοφορία μέχρι τῆς 27, διότι διεκόπη ἐπὶ μίαν ἡμέραν, σύμφωνα μὲ τὰ περὶ τούτου προγράμματα τοῦ Νομάρχου Κυκλάδων.

Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὰς ἐνστάσεις, παρατηρεῖ ὅτι, ὡς πρὸς τὸν δῆμον Ἄνδρου, ἀπὸ τὴν ἐνεργηθεῖσαν ἀνάκρισιν ἐκ μέρους τοῦ Κ. Εἰσαγγελέως περὶ τῆς εἰκονικότητος τῆς κληρώσεως τῆς

ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς, καὶ ἀπὸ τὴν ἔκθεσιν τοῦ αὐτοῦ εἰσαγγελέως δὲν ἀποδεικνύεται τοιοῦτον τι, καὶ κατὰ συνέπειαν παραδέχεται τὸ τμῆμα ὅτι ἐνηργήθη αὕτη μεθ' ὅλης τῆς νομιμότητος· ὅτι δὲ ὁ δήμαρχος ἠπείλει τοὺς πολίτας καὶ ἐβιάζεν αὐτοὺς ἐγκαταλιμπάνων τὴν ἕδραν του ὡς μέλος τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς δὲν εἶναι βέβαιον, οὔτε ἀποδεικνύεται, ἀλλὰ καὶ τοῦτο ἂν παρεδέχθῃ τὸ τμῆμα, δὲν δύναται νὰ μεταβάλῃ γνώμην ὡς πρὸς τὸ ἔγκυρον τῆς ἐκλογῆς, διότι ἐκ τῶν ἡμιεπισήμων ἐγγράφων ἀποδεικνύεται ὅτι νομίμως ἐνηργήθη, ἀφοῦ μάλιστα ὁ Κ. Καμπάνης ἀποσυρθεὶς ἀφῆκεν ἐλεύθερον τὸ στάδιον, ὥστε δὲν εἶχον οἱ ἐπιτυχόντες ἀνάγκην ἀστυνομίας. Ὅτι δὲ εἶχον τοῦ αὐτοῦ χρώματος ψηφοδέλτια καὶ εἰς τὸ αὐτὸ σχῆμα διπλωμένα δὲν εἶναι καθ' ἡμᾶς λόγος ἀκυρότητος.

Ὡς πρὸς τὸν δῆμον Γαυρίου.

Ὅτι ὁ δήμαρχος ἐμπόδιζε τοὺς ὑπεναντίους του εἰς τὴν ψηφοφορίαν καὶ ὅτι ψηφοφορούμενος ὁ ἴδιος ἠπείλει τοὺς ψηφοφόρους, δὲν δύναται ἐπίσης νὰ ἀποδειχθῇ, οὔτε ἀποδεικνυόμενον νὰ παραδεχθῇ· ὡς πρὸς δὲ τοὺς τεθνεῶτας μόνον δι' ἕνα ἀποδεικνύεται, ἀλλὰ τοῦτο οὐδεμίαν ἐπιρροὴν εἰς τὸ ἀποτέλεσμα δύναται νὰ ἔχῃ.

Ὡς πρὸς τὸν δῆμον Κορθίου,

Αἱ αὐταὶ ἐνστάσεις, αἵτινες διὰ τοὺς αὐτοὺς λόγους καὶ ἀπορρίπτονται ὡς ἀπαράδεκτοι, καθὸ μὴ φέρουσαι εἰς τὸ ἀποτέλεσμα τὴν ἐλαχίστην ἀλλοίωσιν.

Κατὰ συνέπειαν ἡ πλειοψηφία τοῦ τμήματος παραδέχεται ὅτι ἡ ἐκλογὴ τῆς ἐπαρχίας Ἄνδρου ἐνηργήθη μεθ' ὅλης τῆς νομιμότητος, τάξεως καὶ ἡσυχίας, καὶ τοὺς ἐκλεχθέντας θεωρεῖ ὡς νομίμους ἀντιπροσώπους, καὶ γνωμοδοτεῖ ὅπως κηρυχθῇ ἔγκυρος παρὰ τῆς Βουλῆς ἡ ἐκλογὴ καὶ ἀναγνωρισθῶσιν ὡς νόμιμοι βουλευταὶ τῆς ΣΤ. βουλευτικῆς περιόδου οἱ Κκ. Δ. Γιαννούλης, Ν. Π. Ἀθανασίου καὶ Γ. Ν. Κατρῆς, ἔχοντες καὶ τὰ παρὰ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Νοεμβρίου 1869.

Ἡ πλειοψηφία τοῦ τμήματος

Εὐθ. Κεχαγιᾶς,
Ν. Σισίνης,
Δ. Σακελλαράκης,
Δ. Κριεζώτης,
Γ. Δ. Πλαπούτας,
Γ. Ἰατρὸς,
Ν. Τσέλιος,
Γ. Σκοῦφος,

Ὁ Εἰσηγητὴς
Ι. Δελιγιάννης.

Παρελθὼν εἶτα καὶ ὁ τῆς μειοψηφίας εἰσηγητὴς ἀνέγνω τὴν ἑπομένην ἔκθεσιν·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Τὸ πρῶτον τμῆμα τῆς Βουλῆς ἐπεξεργασθὲν τὴν βουλευτικὴν ἐκλογὴν τῆς ἐπαρχίας Ἄνδρου, διεφώνησε περὶ τὴν γνωμοδότησιν αὐτοῦ, θεωρήσασης τῆς πλειονοψηφίας τοῦ τμήματος τὴν ἐκλογὴν ταύτην ἔγκυρον, τῆς δὲ μειοψηφίας, ἄκυρον διὰ τοὺς ἑξῆς λόγους·

Ἡ ἐπαρχία αὕτη σύγκειται ἐκ τριῶν δήμων, τῆς Ἄνδρου, τοῦ Γαυρίου καὶ τοῦ Κορθίου.

Εἰς μὲν τὸν δῆμον Ἄνδρου, κατὰ τὴν παρὰ τοῦ Ἐπάρχου ὁρισθεῖσαν ἡμέραν συνῆλθε τὸ δημοτικὸν συμβούλιον εἰς πλήρη συνεδρίασιν πρὸς κλήρωσιν τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς, παρόντος καὶ τοῦ ἐπάρχου, ὅπου γενομένης τῆς κληρώσεως, ἀμέσως καὶ κατὰ τὴν αὐτὴν στιγμὴν ἐπῆλθον ἐκ τινων ἐκ τῶν παρουσιασθέντων δημοτικῶν συμβούλων καὶ πολιτῶν αἱ ἐφεξῆς κατηγορίαι ἐπὶ τῆς κληρώσεως, ὡς εἰκονικῶς ἐνεργηθείσης.

Ἐξ ἁπάντων τῶν παρευρεθέντων βεβαιοῦται ὅτι τὰ πρὸς κλήρωσιν ὀνόματα ἦσαν τὸν ἀριθμὸν 62· ὅτι τὰ κληροδέλτια τῶν ὀνομάτων τούτων ἦσαν προπαρασκευασμένα παρὰ τοῦ δημάρχου Λορέντσου Μ. Κατρῆ, ὁμοειδῆ, καθαρῶς ἐγγεγραμμένα, καὶ κυλινδροειδῶς τυλιγμένα, καὶ ὅτι ἅπαντα ἐτέθησαν ἐντὸς μιᾶς κάλπης, μὴ εἰσακουσθέντων τινῶν ἐκ τῶν δημοτικῶν συμβούλων, παρατηρησάντων καὶ αἰτησάντων νὰ τεθῶσι ταῦτα εἰς ἓν στρογγύλον ἀγγεῖον πρὸς περισσοτέραν ἀσφάλειαν· ὅτι μετὰ τὸ ῥίψιμον τῶν κληροδελτίων ἐντὸς τῆς κάλπης, ἀφοῦ προηγουμένως ἐθεωρήθη τὸ καθαρὸν καὶ κενὸν παντὸς ἄλλου ἐγγράφου ἢ πράγματος ἐντὸς αὐτῆς, ἐπῆλθεν ἡ συζήτησις ποῖος θέλει ἐξαγάγει τὰ κληροδέλτια ἐκ τῆς κάλπης, καὶ μετὰ μακρὰν φιλονεικίαν, ἡ πλειοψηφία τοῦ Συμβουλίου ἀπεφήνατο νὰ τὰ ἐξαγάγῃ ὁ δήμαρχος, ἐνῷ οἱ ἐναντίοι ἀπῄτουν πάντα ἄλλον ἐκτὸς τοῦ δημάρχου. Προσκληθεὶς ἐπομένως ὁ δήμαρχος ἐκ τοῦ γραφείου του πρὸς ἐξαγωγὴν τῶν κληροδελτίων, κατ' ἀρχὰς μὲν προσποιούμενος ἀπεροκάθη νὰ πράξῃ τοῦτο, ἀλλ' ἀκολούθως λίαν ἐσπευσμένως ἔθεσε τὴν χεῖρά του ἐντὸς τῆς κάλπης, καὶ ἀφοῦ προηγουμένως ἐσήκωσε τὴν καλπην πρὸς τὸ ἓν μέρος αὐτῆς, δεικνύων ὅτι ἀνακατόνει τὰ κληροδέλτια, ἤρξατο τὴν

ἐξαγωγήν, καὶ τὸν πρῶτον κλῆρον ἔλαχεν ὁ πενθερὸς αὐτοῦ, τὸν δεύτερον αὐτὸς ὁ ἴδιος, καὶ τοὺς ὑπολοίπους ἄλλοι εἰκεῖοι καὶ φίλοι αὐτοῦ. Τὸ περιστατικὸν τοῦτο ἔδωκεν ὑπόνοιας εἴς τινας τῶν συμβούλων καὶ τῶν παρευρεθέντων πολιτῶν, οἵτινες ἀμέσως, εὑρισκομένης τῆς κάλπης εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, ἐπρότειναν εἰς αὐτὸν τὸν δήμαρχον νὰ καταμετρηθῶσι καὶ τὰ ὑπόλοιπα ἐντὸς τῆς κάλπης μὴ ἐξαχθέντα κληροδέλτια, πρὸς ἀποφυγὴν πάσης ὑπονοίας. Ἀλλ' ὁ δήμαρχος, μετά στιγμάς τινας, καὶ ἀφοῦ κατά τινας ἐκ τῶν παρευρεθέντων εἶπεν ὅτι τὸ τοιοῦτον δὲν προβλέπεται παρὰ τοῦ νόμου, ἔβαλε τὴν χεῖρά του ἐντὸς τῆς καλπης, καὶ τὴν ἐξήγαγε βαστῶν πολλὰ κληροδέλτια. Τὴν χεῖρά του ταύτην ἐκράτησάν τινες ἐκ τῶν ἐχόντων τὰς ὑπονοίας, ζητήσαντες τὸν ἔλεγχον τῶν κληροδελτίων, οὗτος ὅμως ὄχι μόνον ἀπεποιήθη, ἀλλὰ θέσας καὶ τὴν ἑτέραν χεῖρα ἐν τῇ κληρωτίδι παρέλαβε καὶ ἄλλα κληροδέλτια, τὰ ὁποῖα ἔρριψε πρὸς τινα τῶν παρακεθημένων φίλων του, τὸν Νικόλαον Π. Ἀθανασίου, τὸν καὶ ἐπίδοξον βουλευτήν, ὅστις ἐξεφάνισεν αὐτὰ πρὸς ἀποφυγὴν παντὸς ἐλέγχου. Τὰ περισσότερα ταῦτα ἐζήτησαν τινες τῶν συμβούλων νὰ ἐκθέσωσιν εἰς τὸ πρακτικὸν τῆς κληρώσεως, ἀλλὰ δὲν τοῖς ἐπετράπη παρὰ τοῦ δημάρχου.

Τῆς πράξεως ταύτης καταγγελθείσης εἰς τὴν Νομαρχίαν ἀμέσως καὶ πρὸς τὸ ὑπουργεῖον, τῇ ἀποφάσει τούτου ἀπεστάλη ὁ παρὰ τοῖς ἐν Σύρῳ Πλημμελειοδίκαις Εἰσαγγελεὺς πρὸς ἐξέτασιν, ὅστις καὶ ἀπελθὼν ἐνήργησεν ἀνακρίσεις ἐπὶ εἴκοσι σχεδὸν προσώπων, ἐκ τῶν ὁποίων ὅσοι μὲν φίλοι τοῦ δημάρχου, ἠρνήθησαν τὴν εἰκονικότητα, ὅσοι δὲ ἐναντίων αὐτοῦ, ἐβεβαίωσαν αὐτήν, καὶ ὅμως ἅπαντες δὲν ἀρνοῦνται τὴν γενομένην ἀπαίτησιν τοῦ νὰ καταμετρηθῶσι μετὰ τὴν ἐξαγωγὴν τὰ κληροδέλτια ἅπαντα, καὶ μολαταῦτα τοιαύτη καταμέτρησις βεβαίως δὲν ἐγένετο, περίστασις ἥτις ἀδιστάκτως διαγείρει βαρείας ὑπονοίας εἰς πάντα, ὅτι ἡ κλήρωσις αὕτη δὲν ἐγένετο εἰλικρινῶς καὶ νομίμως. Ὑπὸ τὴν οὕτω σχηματισθεῖσαν ἐφορευτικὴν ἐπιτροπὴν ἐνηργήθη ἡ ἐκλογὴ τοῦ δήμου Δυλίου, καὶ ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς ταύτης ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας μέχρι τῆς ὀγδόης ἐπῆλθον διάφοροι ἐνστάσεις καταχωρισθεῖσαι ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ τῆς ψηφοφορίας, καθ' ἃς οἱ ἐνιστάμενοι διατείνονται θεωροῦντες τὴν ἐκλογὴν ἄκυρον, α.) διὰ τὴν δι εἰκονικότητος κλήρωσιν τῆς ἐπιτροπῆς, καὶ β.) διότι ὁ δήμαρχος Λορέντσος Καίρης, ὁ καὶ μέλος τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς ταύτης, ἐσχημάτισε

σῶμα ροπαλοφόρων, ἔθεσεν εἰς κίνησιν τοὺς παρέδρους, τοὺς ἀγροφύλακας, τοὺς δημαρχικοὺς κλητῆρας, τοὺς γραφεῖς αὐτοῦ, καὶ ἐκείνους τοῦ ἐπαρχείου Αὐγουστῖνον Δαπόντε καὶ Λεωνίδαν Ῥοΐδην, καὶ τὴν ἀποστολὴν τούτων εἰς τὰ χωρία τοῦ δήμου, ἀναγκαζόντων οὕτω διὰ τῆς πειθοῦς, τῆς βίας, τῶν ἀπειλῶν καὶ τῶν χαρίτων τῆς δημαρχικῆς θέσεώς του ἅπαντας τοὺς δημότας νὰ προσέλθωσι καὶ νὰ ψηφοφορήσωσιν ὑπὲρ τῶν παρ' αὐτοῦ προστατευομένων ἐπιτυχόντων ἐπιδόξων βουλευτῶν· ὅτι καὶ ἐντὸς τοῦ ναοῦ, ὡς μέλος τῆς ἐπιτροπῆς, καὶ εἰς τὴν θύραν αὐτοῦ ἱστάμενος καὶ ἐκτὸς τοῦ ναοῦ ἐξερχόμενος παρεβίαζεν ἀκρατήτῳ ὁρμῇ καὶ πόθῳ πάντοτε τοὺς προσερχομένους τῶν πολιτῶν· ὅτι πλησίον τοῦ ναοῦ εἶχον σχηματίσει στρατῶνα τῶν ροπαλοφόρων του, καὶ εἰς τὸν στρατῶνα τοῦτον ἔπρεπεν οἱ παρεβιαζόμενοι νὰ μεταφέρωνται καὶ νὰ λαμβάνουν τὰ ψηφοδέλτια, καὶ ὅτι ὑπὸ τὸ κράτος τῆς σκανδαλώδους ταύτης βίας ἐνηργήθη ἡ ἐκλογὴ καὶ κατὰ τὰς ὀκτὼ ἡμέρας τῆς διαρκείας αὐτῆς, μὴ δυναμένων τῶν δύο ὑποψηφίων τῆς Κυβερνήσεως Π. Καμπάνη καὶ Ν. Καίρη νὰ ἐκτεθῶσι μὲ κίνδυνον τῆς ζωῆς αὐτῶν εἰς πάλην ἄνισον καὶ ὑπὸ τὸ κράτος τῆς βίας ὑφισταμένην. Τὰ διατρέξαντα ταῦτα κατὰ τὴν ἐκλογὴν ὑπάρχουσιν ἐκτεθειμένα τακτικῶς εἰς διαφόρους ἐνστάσεις εἰς τὸ πρωτόκολλον τῆς ψηφοφορίας παρὰ τῶν ἐνισταμένων Π. Ζ. Καμπάνη, Ν. Γ. Καίρη, Πιερράκη Καμπάνη καὶ λοιπῶν· ἀλλὰ μετὰ τὰς ἐνστάσεις ταύτας ὑπάρχει εἰς τὸν φάκελλον καὶ ἡ ἀπὸ 26 Ὀκτωβρίου ἐπίσημος ἔκθεσις τοῦ ἐνωμοτάρχου Μπασδέκη πρὸς τὴν ἀνθυπομοιραρχίαν, ἐκθέτουσα καὶ ταῦτα ὡς πηγάσαντα κατὰ τὴν ἐκλογήν, καὶ τῆς ὁποίας ἐκθέσεως τὴν τύπωσιν συνιστῶμεν εἰς τὴν Βουλὴν πρὸς ἀκριβεστέραν διάγνωσιν τῶν διατρεξάντων.

Εἰς τὸν δῆμον Γαυρίου·

Ὁ εἰς τὸν δῆμον τοῦτον δήμαρχος συνδυασθεὶς μετὰ τοῦ ἑτέρου δημάρχου τοῦ Κορθίου καὶ ἑνὸς ἐκ τῶν ὑποψηφίων τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Ν. Π. Ἀθανασίου, κατὰ τὴν πρώτην ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐκλογῆς ἀπεκάλυψε τὸν σκοπὸν αὐτοῦ, καὶ διὰ τοῦ δημοσίου κήρυκος, ὡς καταθέτει ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἐν τῇ ἐνστάσει του, ἐκήρυξε τὸν ἑαυτόν του ὑποψήφιον τῆς Κυβερνήσεως, καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἐπενόησε τὸν σχηματισμὸν ἑνὸς ἐξ ὁπλοφόρων σώματος, καὶ τοῦτ' αὐτὸ ἐσχημάτισεν ἐκ τεσσαράκοντα προσώπων ἐπὶ κεφαλῆς θέσας τοὺς υἱοὺς

αὐτοῦ Μιλτιάδην καὶ Γεώργιον, καὶ τὸν γαμβρὸν αὐτοῦ Γ. Ταράσην, καὶ διὰ τῆς δημαρχικῆς αὐτοῦ ἐπιῤῥοῆς ἐξ ἑνὸς καὶ διὰ τῶν ὁπλοφόρων τούτων ἀπὸ τὴν πρώτην ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐκλογῆς μέχρι τῆς ἕκτης (ὅτε ἐλθὼν ὁ ἀνθυπομοίραρχος Κωνστ. Λογγῆς διέλυσε τὴν παρανόμως καὶ ἄνευ τινος ἀνάγκης σχηματισθεῖσαν ταύτην τῶν ὁπλοφόρων δύναμιν) ἡ σπεῖρα αὕτη περιῆλθεν ἅπαντα τὰ χωρία τοῦ δήμου, παρεβίασεν ἐν ὀνόματι τοῦ δημάρχου τοὺς κατοίκους δι' ἀπειλῶν καὶ ὑποσχέσεων, καὶ μετέφερεν εἰς τὸν ναὸν τούτους, οἵτινες καὶ ἐψηφοφόρησαν ἀκουσίως ὑπὲρ τοῦ δημάρχου Γιαννούλη καὶ τῶν συναδέλφων αὐτοῦ.

Διατεταγμένοι οὗτοι παρὰ τοῦ δημάρχου, ἀπέκλεισαν ἀπὸ τῆς τρίτης ἡμέρας τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Ἀναγνώστην Γιαννουλίδην ἐντὸς τῆς οἰκίας του, ἐκακοποίησαν οὗτοι καὶ ἰδίως οἱ υἱοὶ τοῦ δημάρχου τὸν Ἰωάννην Μηνᾶν, Βασίλειον Γρηγοράσκον, Σταμάτιον Ντούσην, Νικόλαον καὶ Ἀντώνιον Καλονόμους, Γεώργιον Ἰωάννου Πετρήν, Νικόλαον Ταντούμαν καὶ λοιπούς, ἀντιπαθοῦντας πρὸς τὸν δήμαρχον καὶ ἐναντιουμένους νὰ ψηφοφορήσουν ὑπὲρ αὐτοῦ. Αἰθυβολισμοὶ καὶ τουφεκισμοὶ ἐῤῥίφθησαν κατὰ τῆς οἰκίας τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Γιαννουλίδου καὶ σφαῖρα πυροβόλου ἐκ τούτων διευθύνθη πρὸς Γαλλικὸν ἐμπορικὸν πλοῖον ἐλλιμενισμένον ἐκεῖ, διαμαρτυρηθέντος τοῦ πλοιάρχου διὰ τοῦτο.

Τὰς ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ τῆς ψηφοφορίας ἐκτεθείσας ταύτας κακώσεις καὶ καταχρήσεις τῆς ἐνόπλου ταύτης σπείρας παρὰ τῶν ἐνστασιούχων Α. Γιαννουλίδου, Ν. Καΐρη, Κωνσταντίνου Γεωργιάδου καὶ λοιπῶν ἐπιβεβαιοῖ καὶ ὁ ἀνθυπομοίραρχος Κωνστ. Λογγῆς διὰ τῶν ἀπὸ 25 καὶ 29 8βρίου ἐπισήμων ἐκθέσεών του πρὸς τὴν τῶν Κυκλάδων μοῖραν καὶ πρὸς τὸ ἐπαρχεῖον, τὴν τύπωσιν τῶν ὁποίων συνιστῶμεν εἰς τὴν Βουλὴν πρὸς ἐντελῆ τῶν διατρεξάντων διάγνωσιν· πρὸς ταῦτα δὲ ὑπάρχει ἐν τῷ φακέλλῳ καὶ ἀναφορὰ πολλῶν πολιτῶν ἐκ τοῦ δήμου τούτου πρὸς τὴν Βουλὴν περιγράφουσα πάντα ταῦτα, τῆς 26 8βρίου, ἤτοι τῆς ἐπιούσης τῆς λήξεως τῆς ψηφοφορίας.

Εἰς τὸν δῆμον Κορθίου·

Καὶ εἰς τὸν δῆμον τοῦτον ὁ δήμαρχος Κ. Γ. Ν. Καΐρης ἐκ προηγουμένης συνεννοήσεως μετὰ τοῦ δημάρχου Γαυρίου καὶ

τοῦ ὑποψηφίου τῆς Κυβερνήσεως Ν. Π. Ἀθανασίου ἔθεσε τὸν ἑαυτόν του ὑποψήφιον καὶ ἐξετέθη εἰς τὸν ἐκλογικὸν ἀγῶνα· ὅλα τὰ παρ' αὐτῷ ὡς ἐκ τῆς δημαρχικῆς θέσεώς του μέσα ἔβαλεν εἰς ἐνέργειαν πρὸς ἐπιτυχίαν του, καὶ πρὸς ταῦτα εἰς τὴν ἐφορευτικὴν ἐπιτροπὴν ἔδωκεν ἓν ἀντίγραφον τοῦ ὁριστικοῦ καταλόγου πρὸς ἐνέργειαν τῆς ἐκλογῆς πολὺ διάφορον τοῦ πρωτοτύπου, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τούτου τοῦ καταλόγου ἐνηργήθη ἡ ἐκλογὴ ἐπὶ τρεῖς ὁλοκλήρους ἡμέρας, ἀποκλεισθέντων κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας πλέον τῶν διακοσίων ψηφοφόρων, ὡς διατείνονται οἱ ἐνιστάμενοι, ὡς μὴ ἐγγεγραμμένων δῆθεν εἰς τὸν κατάλογον, πράγματι δὲ διότι ἦσαν ἐκ τῶν ἐναντίων τοῦ δημάρχου. Τὸ γεγονὸς τοῦτο ἐπέφερε τὴν δευτέραν ἡμέραν τῆς ψηφοφορίας σύγκρουσιν σοβαρὰν τοσοῦτον, ὥστε ἐδέησε νὰ διακοπῇ ἡ ἐκλογὴ κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην ψηφοφορησάντων μόνον ἐξ ἀτόμων. Ἀφορμὴ δὲ τῆς συγκρούσεως παρίσταται ὁ δημαρχικὸς κλητὴρ, ἕνεκα δὲ τῆς διακοπῆς ταύτης ὁ ἔπαρχος διὰ νέου προγράμματός του παρέτεινε τὴν ἐκλογὴν ἐπὶ μίαν ἔτι ἡμέραν, καὶ οὕτως ἡ ψηφοφορία διήρκεσεν ἐννέα ἡμέρας καὶ οὐχὶ ὀκτὼ κατὰ τὸν νόμον. Ἐντὸς τῆς τρίτης ταύτης ἡμέρας τῆς ἐκλογῆς ὁ Κ. δήμαρχος εὐηρεστήθη νὰ χορηγήσῃ τότε τὸν πρωτότυπον κατάλογον εἰς τὴν ἐπιτροπὴν, προτραπεὶς εἰς τοῦτο παρὰ τοῦ γραμματέως τοῦ ἐπαρχείου, ὅστις διέμεινε καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς ἐκλογῆς εἰς τὸν δῆμον τοῦτον. Ὁ γραμματεὺς οὗτος τοῦ ἐπαρχείου διὰ τῆς ἀπὸ 28 Ὀκτωβρίου ἐκθέσεώς του πρὸς τὸν ἔπαρχον, ὑπαρχούσης ἐν τῷ φακέλλῳ, βεβαιῶν τ' ἀνωτέρω ἐκτεθειμένα ἀναφέρει, «ὅτι τὴν τρίτην ἡμέραν τῆς ἐκλογῆς κατ' αἴτησιν αὐτοῦ ἐπαρουσιάσθη ὁ πρωτότυπος κατάλογος, ἀφοῦ τὸ προϋπάρχον τοῦτο ἀπόγραφον ἀπεδείχθη ἀνακριβὲς καὶ λανθασμένον,» καὶ παρακατιὼν, ὅτι διὰ νὰ ἐκθέσῃ ἐπ' ἀκριβῶς τὰ λαβόντα χώραν κατὰ τὴν ἐκλογὴν ἐπιλείπει αὐτὸν ὁ χρόνος διηγούμενον, διότι ὁ δήμαρχος Γεώργιος Ν. Καΐρης κατὰ μὲν τὴν ἡμέραν ἦτον ἐν τῷ ναῷ, κατὰ δὲ τὰς νύκτας περιεφέρετο τὰ χωρία Καπαριὰ, Ὀπίσω Μεριὰ, Μοσχίονα, Ὅρμον καὶ λοιπὰ μετὰ τοῦ ἀστυνομικοῦ κλητῆρος Βασιλείου, τῶν δημαρχικῶν καὶ εἰδικῶν παρέδρων, καὶ τοῦ ταμιακοῦ εἰσπράκτορος, καὶ ἐξεβίαζε καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν τῆς λέξεως τοὺς ἁπλουστέρους ψηφοφόρους δι' ἀπειλῶν, ἀπάτης καὶ διαφθορᾶς, ἂν καὶ πρὶν καὶ μετὰ τὸ ὑπ' ἀριθ. 2697 ἔγγραφον τοῦ Κ. ἐπάρχου ἀπηύθυνε πρὸς τὸν εἰρημένον δήμαρχον παρατηρήσεις, ἀλλ' εἰς μάτην.

Αἱ παρὰ διαφόρων ἐνστασισύχων ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ τῆς ψηφοφορίας ἐκτεθειμέναι αὐταὶ ἐλλείψεις καὶ παρανομίαι ἐνισχύονται καὶ ἐξ ἀναφορᾶς ἀπὸ 26 Ὀκτωβρίου πολλῶν ἐκ τῶν κατοίκων τοῦ δήμου τούτου πρὸς τὴν Βουλὴν, ὅστις ὑπάρχει ἐν τῷ φακέλλῳ, δι' ἧς ἐπικαλοῦνται τὴν ἀκύρωσιν τῆς ἐκλογῆς, ἢ τὸν καταλογισμὸν 200 ψήφων ὑπὲρ τοῦ Ν. Καΐρη, Π. Δ. Καμπάνη καὶ Ἀναγ. Γιαννουλίδου, ὡς ἀποκλεισθέντων τῶν ἀναφερομένων νὰ ψηφοφορήσωσι διὰ τὸν λόγον, ὅτι δὲν ὑπῆρχον ἐν τῷ ἀπογράφῳ, ἐνῷ εἰς τὸν πρωτότυπον ὁριστικὸν κατάλογον ὑπῆρχον καὶ εἶχον ψηφοφορήσει εἰς ἄλλας προηγουμένας ἐκλογάς· τὴν διαφορὰν ταύτην τοῦ ὁριστικοῦ καταλόγου πρὸς τὸ ἀντίγραφον λίαν σπουδαίαν θεωρήσαντες, ἐπεχειρήσαμεν τὴν ἀντιπαραθεσιν αὐτῶν, καὶ μολονότι τὸ ἔργον ἦτο δυσχερὲς, καὶ ὁ καιρὸς περιωρισμένος ὡς ἐκ τῆς ὑποσχέσεώς μας τοῦ νὰ παρουσιάσωμεν τὴν ἔκθεσίν μας σήμερον κατ' ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς, μολοντοῦτο ἠδυνήθημεν νὰ προβῶμεν ἐν μέρει καὶ ἀπὸ τοῦ 1 ἀριθμοῦ μέχρι τοῦ 1000 (ἀπέναντι τοῦ ὁλικοῦ ἀριθμοῦ τῶν ψηφοφόρων 1974, τοὺς ὁποίους ἐμπεριέχει τὸ ἀντίγραφον τοῦ καταλόγου) νὰ εὕρωμεν πραγματικὴν διαφορὰν 71 ὀνομάτων, κατὰ τὸν συνημμένον κατάλογον, ὑπαρχόντων εἰς τὸν ὁριστικὸν κατάλογον, καὶ οὐχὶ εἰς τὸ ἀντίγραφον, ὑπὸ τὴν ἐξῆς ὅμως παρατήρησιν, ὅτι ἐν τῷ πρωτοτύπῳ ἀπέναντι τῆς στήλης τῶν ὀνομάτων τούτων ὑπάρχει σημειωμένη ἡ λέξις *ἐσύρθη*, χωρὶς ν' ἀναφέρηται ὁ λόγος τοῦ σβυσήματος.

Ἐπιθυμοῦντες δὲ νὰ πληροφορηθῶμεν καὶ περὶ τῆς ὀρθότητος ἢ μὴ τῆς περιστάσεως ταύτης, διηλθομεν ὅλας τὰς ἀναθεωρήσεις τοῦ καταλόγου καὶ ἀποφάσεις τῶν ὁρκωτῶν δικαστηρίων, καὶ οὐδαμοῦ ἀνεύρομεν τὸν λόγον τῆς διαγραφῆς ταύτης, περίστασις, ἥτις δεικνύει τὴν ἀπὸ σκοποῦ ψυθαίρετον καὶ παράνομον διαγραφὴν αὐτῶν.

Τὰ ἀνωτέρω περιστατικὰ καὶ κατὰ τοὺς τρεῖς δήμους τῆς ἐπαρχίας ταύτης λαβόντες ὑπ' ὄψιν οἱ ὑποφαινόμενοι καὶ σκεφθέντες, ὅτι, ἐπειδὴ καὶ οἱ τρεῖς κατὰ τὴν ἐπαρχίαν ταύτην δήμαρχοι παρεκτραπέντες τοῦ κύκλου τῶν καθηκόντων των ἐπηρέασαν διὰ τῆς βίας, δι' ἀπειλῶν καὶ δι' ἄλλων ἀθεμίτων μέσων τὴν θέλησιν τῶν ἐκλογέων πρὸς ἴδιον ἑαυτῶν συμφέρον, τὸ δὲ προϊὸν τῆς τοιαύτης ἐκλογῆς δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ νόμιμον, μηθόλως ἐκφράζον τὴν ἐλευθέραν καὶ ἀπαρχίαστον ἔκφρασιν τῆς τῶν ἐκλογέων θελήσεως· ἐπειδὴ ἡ τοιαύτη παραβίαξις ἤρξατο ἀπὸ τῆς κληρώσεως τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν καὶ ἐξηκολούθησε μέχρι τέλους τῶν ἐκλογικῶν πράξεων, διὰ ταῦτα ἡ μειοψηφία τοῦ τμήματος προτείνει εἰς τὴν Βουλὴν τὴν ἀκύρωσιν τῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Ἀνδρου καὶ τὴν ἐκ νέου κλήρωσιν τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Νοεμβρίου 1859.

Σταῦρος Βλάχος,	Σ. Καπανίτσας,
Ν. Πιερράκος,	Ἰω. Σαγρέδος,
Α. Αὐγερινὸς,	Ν. Πιπῖνος.»

Ἀποφασισθείσης δὲ τῆς τυπώσεως ἀμφοτέρων τῶν ἀνωτέρω ἐκθέσεων, καὶ ἀναβληθείσης τῆς ἀναγνώσεως τῶν λοιπῶν μὴ ἑτοιμασθεισῶν, παρελθὼν ὁ εἰσηγητὴς τοῦ ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Εὐρυτανίας τμήματος, ἀνέγνω τὴν ἑπομένην ἔκθεσιν·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Τὸ Β'. τμῆμα λαβὸν ὑπ' ὄψιν τὰ πρακτικὰ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς τῆς ἐνσωμάτου περιφέρειας τῆς ἐπαρχίας Εὐρυτανίας, συγκειμένης ἐκ δήμων ἑπτά,

Παρατηρεῖ, ὅτι

Ἡ ἐκλογὴ ὅλων τῶν δήμων τῆς ἐπαρχίας ταύτης ἐγένετο κ' ὅλους τοὺς νομίμους τοῦ περὶ βουλευτικῶν ἐκλογῶν νόμου τύπους, καὶ κ' ὅλον τὸ ἀκατάμαχον τῆς ψηφοφορίας διάστημα, ὡς καὶ ἐν τῇ ἐνεργηθείσῃ ἐνώπιον τοῦ Ἐπάρχου ὑπὸ τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν διαλογῇ οὐδεμία ἐνστασις ἐπαρουσιάσθη, καὶ ὅτι ὁ ὁλικὸς τῶν ψηφοφόρων τῆς ἐπαρχίας ἀριθμὸς ἀναβαίνει εἰς 9,148 ἐξ ὧν ἔλαβον

οἱ Κύριοι

Γεώργιος Βελῆς ψήφους.....5250

Δ. Ζῶης.....4870

Γεώργιος Γ. Γιαννάκης.....4519

καὶ ὁ Ἰω. Α. Χατζοπουλος.....4278

Τούτων οὕτως ἐχόντων, ἐπειδὴ ἡ προκειμένη ἐκλογὴ εἶναι νόμιμος, καὶ οὐδεμία κατ' αὐτὴν ἔνστασις ἐγένετο, εἰ δὲ λαβόντες τὸν ἀπόλυτον πλειοψήφιαν ἔχουν τὰ πρόσωπα τῶν νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα, τὸ τμῆμα πρότείνει παμψηφεὶ τὴν ἐπικύρωσιν τῆς ἐκλογῆς ταύτης καὶ τὴν παραδοχὴν τῶν ἀνωτέ-

ρω βουλευτῶν Κυρίων Γ. Βελῆ, Δ. Ζώτου, Γεωργίου Ι. Γιολδάση καὶ Ιω. Α. Χατσοπούλου.

Ἐν Ἀθήναις, 26 Νοεμβρίου 1859.

Δ. Καλλιφρονᾶς, πρόεδρος.

Τὰ μέλη

Ἐμ. Μελετόπουλος,	Ι. Ν. Ταμπακόπουλος,
Νικ. Χ. Παναγιώτου,	Φ. Ι. Φίλωνος,
Νικόλαος Β. Γκίνης,	Ἰωάννης Εὐσταθίου,
Α. Διαμαντόπουλος,	Π. Ῥεβελάκης,
Ν. Μασχόπας,	Ι. Σωτηριάδης,
Γρ. Μανούσος.	Ὁ εἰσηγητὴς

Ι. Α. Μανιώτης.»

Μηδεμιᾶς δ' ὑπαρχούσης ἀντιρρήσεως, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸ ἔγκυρον τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Εὐρυτανίας κατὰ τὴν γνώμην τοῦ τμήματος, καὶ νομίμους αὐτῆς βουλευτὰς τοὺς Γ. Βελῆν, Δ. Ζῶτον, Γ. Γιολδάσην καὶ Ἰω. Χατσόπουλον.

Κηρύξαντος δὲ τοῦ Προέδρου τὸ ἀποτέλεσμα, ἡ Βουλὴ προέβη εἰς τὴν συζήτησιν τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Παρνασσίδος, ἐφ' ἧς λαβὼν τὸν λόγον ὁ εἰσηγητὴς τῆς μειοψηφίας, εἶπεν, ὅτι τὸ τμῆμα ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν τὰ ἀπαρτίζοντα τὴν ἐκλογὴν ἔγγραφα, καὶ ἡ μὲν πλειοψηφία, εἴτε διότι οὕτως ἐσκέφθη, εἴτε διότι δὲν ἐπέστησεν ὅσον ἔδει τὴν προσοχὴν της ἐπὶ τῶν ἐγγράφων, ἐγνωμοδότησεν ὑπὲρ τῆς ἐπικυρώσεως της ἐκλογῆς· αὐτὸς δὲ μειοψηφήσας καὶ ἀποτελῶν μάλιστα μέρος τῆς ἐπεξεργασαμένης τὴν ἐκλογὴν τριμελοῦς ἐπιτροπῆς, ἠρεύνησε μετὰ πολλῆς προσοχῆς τὰ ἔγγραφα καὶ ἐξ αὐτῶν ἐξῆξεν ὅτι εἰς μὲν τοὺς πέντε ἄλλους δήμους οὐδεμία ἐγένετο ἔνστασις κατὰ τῆς ἐκλογῆς, εἰς μόνους δὲ τοὺς δύο, τῶν Δωριέων καὶ τοῦ Γαλαξειδίου, ἐγένοντο τοσαῦται ἐνστάσεις καὶ τόσαι παρανομίαι ἔλαβον χώραν, ὥστε δὲν δυνάμεθα ἢ ν' ἀκυρώσωμεν τὴν ἐκλογὴν αὐτῶν. Τρεῖς δὲ εἰσὶν αἱ κύριαι κατὰ τῆς ἐκλογῆς τῶν δήμων αὐτῶν κατηγορίαι· α) ἡ βία, τὴν ὁποίαν οὐδ' αὐτοὶ οἱ ἐναντίοι ἀρνοῦνται· β) ἡ πλαστογραφία, καὶ γ) ἡ εἰκονικότης. Τὰ τρία δὲ ταῦτα στοιχεῖα τῆς κακοηθείας καὶ τῆς διαφθορᾶς παρακολουθοῦν παντοῦ τὴν ἐκλογὴν τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος δήμων, καὶ διὰ τοῦτο, χωρὶς οὐδόλως νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὰ εἰσελευσόμενα ἐν τῇ Βουλῇ πρόσωπα, δὲν δύναται ἢ νὰ ἀγανακτήσῃ κατὰ τῆς μεγάλης ἐξαχρειώσεως τῶν διεθνόντων τὰ τῆς ἐπαρχίας Παρνασσίδος.

Ἐπιλαμβανόμενος λοιπὸν πρώτων τοῦ δήμου Δωριέων παρατηρεῖ, ὅτι ὁ ἀστυνόμος τεθεὶς ἐπὶ κεφαλῆς 200 πολιτῶν ὁπλοφόρων καὶ ἐλθὼν εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ἐν ᾗ ἐγίνετο ἡ ψηφοφορία, ἔρχεται ἐπίτηδες εἰς διαπληκτισμοὺς μετὰ τῶν εὐαρίθμων, ἐναντίων καὶ τότε ἡ χωροφυλακὴ ἐπεμβᾶσα καταφέρεται κατὰ τῶν τελευταίων, ὁ δὲ ἀστυνόμος ἀντιποιούμενος ξένα καθήκοντα, τὰ ὁποῖα δὲν τῷ χορηγεῖ ὁ νόμος, ἐλίδει ἔνδεκα ἐντάλματα συλλήψεως κατ' αὐτῶν καὶ ἀπειλεῖ συγχρόνως ὅτι τὴν αὐτὴν θέλει λάβει τύχην πᾶς ὅστις ψηφοφορήσει ὑπὲρ τῶν ἀνθυποψηφίων, ὁ δὲ εἰρηνοδίκης, ὅστις ἠδύνατο ἐκ τῆς θέσεώς του νὰ ἐπιληφθῇ ἀνακρίσεων κατὰ τῶν τοιούτων αὐθαιρεσιῶν καὶ παρανομιῶν, σιωπᾷ. Ἐκτὸς δὲ τούτου ὁ αὐτὸς ἀστυνόμος διένειμεν ἰδίαις χερσὶ τὰ ψηφοδέλτια ὑπὲρ τῶν ὑποψηφίων, ὥστε οὐδεὶς σχεδὸν ἐτόλμα νὰ ψηφοφορήσῃ ὑπὲρ τῶν ἐναντίων, καὶ οὕτως ἐξετελέσθη κατὰ τὸν δῆμον αὐτὸν τὸ πρῶτον καὶ μεγαλείτερον τῆς διαφθορᾶς στοιχεῖον, ἡ βία, ἥτις παρεμποδίζει τὴν ἐλευθέραν ἄσκησιν τῶν δικαιωμάτων τοῦ πολίτου.

Ἀλλ' ἐκτὸς τούτου ἡ ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ ἢ ὁ πρόεδρος αὐτῆς ἐμονογράφησεν ἀριθμόν τινα ψηφοδελτίων ἐκτὸς τοῦ ναοῦ, τὰ ὁποῖα ἐρρίφησαν ἐν τῇ κάλπῃ ἀνὰ δύω, τρία καὶ πλειότερα τετυλιγμένα τὸ ἓν ἐντὸς τοῦ ἄλλου, τοιαῦτα δὲ συνελήφθησαν ὑπό τινος στρατιώτου, μένοντος παρὰ τὴν θύραν τῆς ἐκκλησίας, εἴκοσιν, ἄπνα καὶ κατεσχέθησαν ὑπ' αὐτοῦ. Ἐντεῦθεν δὲ δοθείσης ἀφορμῆς, ἡ πλειοψηφία τοῦ συλλόγου τῶν ἐπιτροπῶν διώρισεν ἐν μέλος πρὸς ἔρευναν καὶ ἀνεύρεσιν τοιούτων ψηφοδελτίων, τὸ ὁποῖον καὶ ἀνεκάλυψε 405 τοιαῦτα. Τὴν περίστασιν δὲ ταύτην ὁμολογοῦν ὅ,τε Κ. Κτιγαγιὰς καὶ Βλάμης, ἀλλὰ δικαιολογούμενοι λέγουσιν, ὅτι ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν δὲν ἦτον ἀνώτερος τοῦ ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ τῆς ψηφοφορίας εἰμὴ κατὰ 42 μόνον, καὶ ὅτι τόσα δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν ὡς ῥιφθέντα τὸ ἓν ἐντὸς τοῦ ἄλλου, ὁ δὲ ἔπαρχος διεσχυρίσθη ἐπίσης ὅτι δὲν εἶναι ἀληθὲς ὅτι ὁ σύλλογος διώρισεν ἓν μέλος πρὸς ἀνεύρεσιν τῶν τοιούτων ψηφοδελτίων. Ἀλλ' ὁ ἔπαρχος δὲν ἠδύνατο εἰμὴ νὰ ὑπερασπίζηται τοὺς ὑποψηφίους καὶ ἑπομένως ἡ Βουλὴ ὀφείλει νὰ πεισθῇ μᾶλλον εἰς τὴν διαβεβαίωσιν τοῦ συλλόγου. Ἀποδείξας οὕτω καὶ τὴν ὕπαρξιν τῆς πλαστογραφίας, ἔρχεται ἤδη καὶ εἰς τὸ τρίτον στοιχεῖον, τὴν εἰκονικότητα, τὴν ὁποίαν συνιστῶσιν ἡ ψηφοφορία ἀτόμων ἀποβιωσάντων καὶ μολαταῦτα ἀναζησάντων κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς

ψηφορείας, καὶ ἄλλων οἵτινες φαίνονται καὶ ὡς ψηφοφορήσαντες ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ τῆς ψηφορείας, καίτοι μὴ περιλαμβανόμενοι ἐν τῷ ἱστορικῷ καταλόγῳ. Ἐπιδείξας δ' ἐνταῦθα τὸν κατάλογον παρετήρησεν, ὅτι ἂν καὶ συνετάχθη κατὰ τὸ 1841, οὐδεὶς μολαταῦτα φαίνεται ἐν αὐτῷ ὡς ἀποβιώσας ἐντὸς ὅλης δεκαπενταετίας. Ἐκτὸς δὲ τούτου παρετήρησεν ὅτι ὁ δῆμος Δωριέων σύγκειται ἐκ 4000 ψυχῶν, ἐξ αὐτῶν δὲ 1700 σημειοῦνται ὡς ἔχοντες τὸ δικαίωμα τοῦ ψηφορορεῖν, ἐψηφορόρησαν δὲ 1050. Ἀλλὰ τίς ποτε δύναται νὰ πιστεύσῃ ὅτι τὸ ἥμισυ σχεδὸν τῶν κατοίκων εἰσὶ ψηφοφόροι, ἐνῷ ἀπεδείχθη ὅτι τὸ πέμπτον μόνον τῶν κατοίκων οἱουδήποτε δήμου δύναται νὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα τοῦ ψηφορορεῖν; Οὕτω δὲ ἐκ τῶν 4000 κατοίκων, 800 μόνον ἠδύναντο νὰ ἔχωσι τὸ δικαίωμα τοῦ ψηφοφόρου, καὶ ἐξ αὐτῶν, ἐὰν ἀφαιρέσητε κατ' ὀρθὸν λόγον τοὺς 200 ὡς ἀπόντας καὶ μὴ ψηφορορήσαντας, ὑπολείπονται 600 μόνον, καὶ τόσοι βεβαίως ἠδύναντο νὰ εἶναι οἱ ψηφορορήσαντες εἰς τὸν δῆμον Δωριέων, οὐχὶ δὲ ποτὲ 1050, ὅσους ἡ εἰκονικότης ἀνέδειξε. Βλέπετε ἐπομένως ἀδιστάκτως ὅτι κατὰ τὴν προκειμένην ἐκλογὴν ἔλαβον χώραν καὶ τὰ τρία τῆς κακοηθείας καὶ διαφθορᾶς στοιχεῖα, ἤτοι ἡ βία, ἡ πλαστογραφία καὶ ἡ εἰκονικότης.

Ὡς πρὸς δὲ τὸν δῆμον Γαλαξειδίου βλέπομεν ὅτι 250 χωρικοὶ ἤρχοντο εἰς Γαλαξείδιον διὰ νὰ ψηφορορήσωσιν ὑπὲρ τῶν ἀνθυποψηφίων, ἀλλ' ὁ δήμαρχος Γαλαξειδίου Καραλίβανος, παραλαβὼν μεθ' ἑαυτοῦ ἱκανὸν ἀριθμὸν ὁπλοφόρων, τρέχει εἰς συνάντησιν τῶν ἐρχομένων 250 χωρικῶν, τοὺς ἀπαντᾷ ἡμίσειαν ὥραν μακρὰν τῆς πόλεως καὶ ἀπειλῶν αὐτοὺς τοὺς ἀναγκάζει νὰ ὀπισθοδρομήσωσιν. Ἐπειδὴ δὲ εἷς ἐξ αὐτῶν, ὁ Κρεμέζης, διαφυγὼν ἔρθασεν εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰσῆλθε εἰς τινα οἰκίαν, ἐκεῖθεν τοῦτο ὁ δήμαρχος ἀπέστειλεν ἔξωθεν τῆς οἰκίας ἀριθμόν τινα παίδων, οἵτινες ὑποκινούμενοι ἐξέφερον ὕβριστικὰς κατὰ τοῦ Κρεμέζη λέξεις. Ἀπέναντι δὲ τῶν κατηγοριῶν τούτων θέλων νὰ δικαιολογηθῇ ὁ δήμαρχος λέγει, ὅτι ἐξῆλθε μετὰ πολλῶν ἄλλων συμπολιτῶν του εἰς συνάντησιν τῶν ἐρχομένων διὰ νὰ καταστήσῃ αὐτοὺς γνωστὴν τὴν σύμπνοιαν, μεθ' ἧς ὅλοι τοῦ Γαλαξειδίου οἱ κάτοικοι ἐνήργουν ὑπὲρ τῶν ὑποψηφίων, καὶ ὅτι τὸ κίνημα τῶν παίδων ἐγένετο ἁπλῶς παιδιᾶς χάριν. Ἀλλὰ τίς ἐξ ἡμῶν θέλει ἀνεχθῇ ἕνα δήμαρχον, τοσοῦτον ἀναιδῶς ὁμολογοῦντα καὶ ζητοῦντα νὰ δικαιολογήσῃ τὰ ἄνομα ὀργήματα του; ἢ πῶς δυνάμεθα νὰ καυχώμεθα πλέον ὅτι κυβερνώμεθα δῆθεν συνταγματικῶς, ἀφοῦ εἰς τοσοῦτον βαθμὸν διαφθορᾶς περιήλθομεν; Καὶ δύνασθε

νὰ ὀνομάσητε ἐκλογὴν τὸ προϊὸν τῆς βίας, τῆς πλαστογραφίας καὶ εἰκονικότητος, ἡ ἔκφρασιν τῆς ἐλευθέρας θελήσεως τῶν πολιτῶν τὸ ἀποκύημα τῆς κακοηθείας καὶ διαφθορᾶς; Ἀλλ' ἂς ἰδῶμεν ἂν καὶ ἐνταῦθα ἔλαβε χώραν πλαστογραφία. Ἐν πρώτοις ὑπάρχει ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ τῆς ψηφορείας ἔνδειξις, ὅτι πολλὰ ὀνόματα παρεποιήθησαν, ὑπάρχουσι δὲ καὶ ψηφοδέλτια μονογεγραμμένα, ῥιφθέντα δὲ ὑπὸ προσώπων, ἅτινα ἐν τῷ καταλόγῳ φαίνονται ὡς ἀποθανόντα, ἀλλ' ἀναζήσαντα, ἀγνοεῖ πῶς, ἐν τῇ ἐποχῇ τῆς ἐκλογῆς. Ἐκ τινος δὲ ἀναφορᾶς διαφόρων πολιτῶν ἐξάγεται, ὅτι 550 ἀποδημοῦντες, καὶ ἕτεροι 150 μὴ ψηφορήσαντες, τὸ ὅλον 700, φαίνονται ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ τῆς ψηφορορείας ὡς ψηφορήσαντες. Ἐνῷ δὲ τοῦτο ζητοῦσιν οἱ ἀναφερόμενοι νὰ τὸ ἀποδείξωσιν ἐπὶ ποινῇ τοῦ νὰ καταδιωχθῶσιν ὡς συκοφάνται, ἐξάγεται καὶ ἐκ τοῦ ὅτι ἐν μιᾷ ναυτικῇ πόλει, ἐν ὥρᾳ μάλιστα θέρους, οὐδὲ τὸ τέταρτον τῶν κατοίκων εὑρίσκεται ἐν τῇ πόλει, καὶ μολαταῦτα ἐν Γαλαξειδίῳ, ἔχοντι 1270 ψηφοφόρους, παρῆσαν καὶ ἐψηφόρησαν 771. Τὴν εἰκονικότητα δὲ ταύτην, περὶ ἧς οὐδεμία βεβαίως σᾶς μένει ἀμφιβολία, θέλοντες νὰ δικαιολογήσωσιν οἱ ἐναντίοι, προτείνουσιν ὅτι ὅλοι οἱ κάτοικοι τοῦ Γαλαξειδίου συνῆλθον πανταχόθεν νὰ ψηφορορήσωσι, διότι ηὐχαρίστουντο βλέποντες μεταξὺ τῶν ὑποψηφίων ἕνα συμπολίτην των, ὡς νὰ ἦτον δυνατὸν διὰ τὸν λόγον αὐτὸν νὰ συνέλθωσιν ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ ἀπὸ τῶν περάτων τῆς γῆς οἱ ναῦται τοῦ Γαλαξειδίου διὰ νὰ ψηφορορήσωσιν ὑπὲρ τοῦ συμπολίτου των, ἐνῷ συγχρόνως ἔχομεν μεταξὺ τῶν ἐγγράφων καὶ ἐν συμβόλαιον διαφόρων κατοίκων τοῦ Γαλαξειδίου, οἵτινες μὴ δυνηθέντες νὰ ψηφορορήσωσιν ὑπὲρ τῶν ἐναντίων ἠναγκάσθησαν νὰ καταφύγωσιν εἰς τὴν διὰ συμβολαίου ἔκφρασιν τῆς θελήσεώς των.

Βλέπετε λοιπὸν ἀδιστάκτως, ὅτι τὴν ἐκλογὴν τῶν δύω περὶ ὧν ὁ λόγος δήμων παρακολουθοῦσι παντοῦ ἡ βία, ἡ πλαστογραφία καὶ ἡ εἰκονικότης, τὰ τρία ταῦτα τῆς διαφθορᾶς στοιχεῖα, εἰς τὰ ὁποῖα ἠναγκάσθησαν νὰ καταφύγωσιν οἱ ὑποψήφιοι, διότι ἔβλεπον ὅτι οἱ ἐναντίοι ὑπερτέρουν εἰς τοὺς πέντε ἄλλους δήμους. Θέλετε λοιπὸν παραδεχθῆ ὑμεῖς τὴν βίαν καὶ εἰκονικότητα ἐξασκουμένην ἐκ μέρους ἐκείνων, εἰς οὓς ὁ νόμος ἐνεπιστεύθη τὴν ἐνέργειαν τῶν ἐκλογῶν; Καὶ ἐν ᾧ σᾶς στέλλουν ἐνταῦθα μίαν πόρνην, ἀσχημονήσασαν ἐν ὑπαίθρῳ, δύνασθε ὑμεῖς, διότι οὕτω θέλουν, νὰ τὴν ἀναγνωρίσητε ὡς παρθένον; Ὅταν ὁ λαὸς διαφθαρῇ, ἔλεγεν ὁ μέγας Ναπολέων

εὑρισκόμενος εἰς τὴν ἀγίαν Ἑλένην, τότε οἱ νόμοι καταπίπτουσι. Καὶ ἀληθῶς εἰς τί μᾶς χρησιμεύουσιν οἱ νόμοι, ὅταν εἷς ἀστυνόμος, εἷς δήμαρχος, δύνανται ἀτιμωρητὶ νὰ τοὺς καταπατοῦν καὶ τοὺς μηδενίζουν; Καὶ ἂς μὴ γελῶμεν ὅταν ἔχωμεν πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν μας τοσοῦτον θλιβερὰς εἰκόνας, διότι παρίστασεις ὁμοίαι τῆς σημερινῆς ἠνάγκασαν ἄλλοτε εἰρηνικοὺς καὶ φιλησύχους πολίτας καὶ ἄνδρας τοῦ ἀγῶνος, ἐν οἷς καὶ τὸν πατέρα τοῦ ἤδη ἐντεθέντος εἰς τὸν ἀγῶνα ὡς ἀνθυποψηφίου, Θ. Παπακώστα, νὰ καταφύγωσιν ἐν τῇ ἀπελπισίᾳ των εἰς τολμήματα ἀναρχικά, τὰ ὁποῖα ἤθελον τοὺς φέρει καὶ μέχρι τοῦ ἐγκλήματος τῆς λαιμητόμου, ἐὰν ἡ Π. χάρις δὲν ἐπρολάμβανε νὰ τοὺς σώσῃ. Παρίστασις δὲ ὁμοία τούτων ἠνάγκασε καὶ ἕτερον γηραιὸν λεύκανον τοῦ ἀγῶνος ν' ἀποθάνῃ, ὡς ἄλλοτε ὁ Θεμιστοκλῆς, ἐ ὅρκος μαχῶν τὸν πατρίδος του. Σκεφθῆτε ὅτι δύω στοιχεῖα ἐπικρατοῦν ἐν τῷ κόσμῳ, τὸ ψεῦδος καὶ ἡ ἀλήθεια· καὶ ὅπου μὲν ὑπερισχύσει τὸ ψεῦδος, ἐκεῖ εἰσδύει ἡ διαφθορά, ἐκεῖ τὰ ἐλαττώματα πληθύνουσι καὶ ἡ καταστροφὴ ταχέως ἐπέρχεται· ὅπου δὲ ἡ ἀλήθεια, ἐκεῖ ἡ ἀρετὴ διαλάμπει, ἐκεῖ τὸ φρόνημα ἀναπτύσσεται, καὶ ἡ ἰσχὺς καὶ ἡ δόξα ἀκμάζουσι· παράδειγμα δὲ τοῦ λόγου του ἔστω ἡ Μοναρχία τῶν Ἑλλήνων, ἡ παρακμάσασα καὶ καταπεσοῦσα ἅμα τῷ ψεύδει καὶ ἡ διαφθορὰ ἐπικρατήσαν. Ἂς προσπαθήσωμεν λοιπὸν νὰ σταματήσωμεν τὸν χείμαρρον τῆς διαφθορᾶς, ἐὰν εὖ φρονῶμεν καὶ θέλωμεν ἀληθῶς νὰ εὐδοκιμήσωμεν καὶ ὠφελήσωμεν τὸ ἔθνος εἰς τὸν προορισμόν του· ἐὰν δ' ἐπιτύχωμεν, θέλομεν ἔχει καὶ τὰς εὐλογίας τῶν ἐπερχομένων γενεῶν.

Ἀπήντησεν εἰς τῶν βουλευτῶν Παρνασίδος, ὅτι ὁ ὑπερβολικὸς ζῆλος, μεθ' οὗ ὁ προαγορεύσας ὑπεστήριζε τὰς ἐνστάσεις τῶν ἀντιπάλων αὐτοῦ ἐπροδόθη εἰς τὴν ἀρχὴν ἔτι τοῦ λόγου του, ὅτε κατεψήφισθη κατὰ τῆς πλειοψηφίας τοῦ τμήματος, ἀπαρτιζομένης ὑπὸ 12 μελῶν, ἐνῷ αὐτὸς ἐρχόμενος ὡς 13ος μειοψηφεῖ. Πρὶν δὲ ἀντικρούσει ὅσα ἀγορεύκων ἐξέθηκεν, ἀναγκάζεται πρότερον νὰ διορθώσῃ πραγματικά τινα λάθη, τὰ ὁποῖα ἀγνοεῖ πῶς παρεισέρρυσαν ἐν τῇ ἐκθέσει του. Καὶ πρῶτον αὐτοῦ λάθος ὑπῆρξε τὸ νὰ καταδεικνύῃ τὸν Παπακώσταν ὡς πρῶτον ἐπιλαχόντα, ἐνῷ πρῶτος ἐπιλαχὼν ἦτον ὁ Χρ. Γερογιάννης· προστιθησιν εἶτα ὅτι ὁ κατάλογος, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁποίου ἐνηργήθη ἡ ἐκλογὴ τοῦ δήμου Δωριέων, δὲν ἦτο γνήσιος, ἀλλ' ἁπλοῦν ἀντίγραφον, συνταχθὲν κατὰ τὸ συμφέρον τῶν ὑποψηφίων, ἐνῷ

τὰ πρακτικὰ λέγουσι μόνον, ὅτι δὲν ἔφερε τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Ἐπάρχου, οὐχὶ δὲ καὶ ὅτι δὲν ἦτο γνήσιος. Λέγει ἔπειτα, ὅτι ἐπλεόνασαν 405 ψηφοδέλτια, ἐνῷ ὁ ἴδιος πρὸ μικροῦ ὡμολόγησεν, ὅτι μόνον 42 ἐπλεόνασαν· ὅτι πολλὰ ὀνόματα ὑπάρχουσι παραπεποιημένα, ἐνῷ οὐδεμία τοιαύτη ἔνστασις ἐγένετο· ὅτι αἱ σφραγῖδες τῶν ὅπων διερρήχθησαν, ἐνῷ καὶ περὶ τούτου οὐδεμία ἐγένετο ἔνστασις· ὅτι ἔλαβε χώραν δωροδοκία, ἐνῷ οὐδεὶς περὶ δωροδοκίας λόγος ἐγένετο. Ἐνῷ δὲ τοσαύτας ἐνστάσεις ἔπλασεν ἀνυπάρκτους, ἀπορεῖ πῶς οὐδένα λόγον ποιεῖται καὶ περὶ τῆς μιᾶς ἐνστάσεως ἐκ μέρους τῶν ὑποψηφίων κατὰ τῆς ἐκλογῆς τοῦ δήμου Κυτινίων. Τελευταῖον δὲ παρατηρεῖ, ὅτι ἐνῷ τοσαῦτα εἶπε περὶ τεθνεώτων, οὐδεὶς μνλαταῦτα ἔκαμε τὴν ἔνστασιν, ὅτι ἐν Γαλαξειδίῳ ἐψηφοφόρησαν τεθνεῶτες. Τὰς παρατηρήσεις ταύτας ἐθεώρησεν ἀναγκαῖον νὰ φέρῃ πρὸς διόρθωσιν τῶν ἐσφαλμένως ἐκτεθέντων ἐν τῇ ἐκθέσει τοῦ μειοψηφοῦντος μέλους.

Ἐρχόμενος ἤδη εἰς ἀντίκρουσιν τῶν ὑπὸ τοῦ προαγορεύσαντος λεχθέντων περὶ δίας λαβούσης χώραν κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς ἐκλογῆς τοῦ δήμου Δωριέων, παρατηρεῖ ὅτι ἀληθῶς ἐξεδόθησαν ἐντάλματα συλλήψεως, ἀλλ' ἐναντίον κακούργων, οἵτινες διεπράξαντο φόνους, καὶ τοὺς ὁποίους οἱ ἐναντίοι μετεχειρίζοντο ὡς ψηφοθήρας. Τὴν πέμπτην τῆς ψηφοφορίας ἡμέραν οἱ φίλοι τῶν ἐναντίων ἐφόνευσαν συγγενῆ τινα τοῦ στρατηγοῦ Πανουριᾶ καὶ αἱ ἀρχαὶ ἔσπευσαν ὡρείλον νὰ ἐνεργήσουν τὸ καθῆκόν των κατὰ τοιούτων κακούργων. Παρατηρεῖ δὲ ἐνταῦθα, ὅτι ὁ φόνος οὗτος πραχθεὶς ὑπὸ τῶν ἐναντίων κατὰ τῶν φίλων τῶν ὑποψηφίων, ἐπόμενον ἦτο νὰ φοβίσῃ τοὺς φίλους των καὶ νὰ τοὺς ἐμποδίσῃ ἀπὸ τοῦ νὰ προσέλθωσι καὶ ψηφοφορήσωσιν ὑπὲρ αὐτῶν. Ὡς πρὸς δὲ τὸ σπουδαῖον ζήτημα τῶν εὑρεθέντων τετυλιγμένων ψηφοδελτίων, παρατηρεῖ ὅτι ἡ πλειοψηφία τοῦ συλλόγου, συγκροτουμένη ἐκ 18 μελῶν, ἔκαμε τὴν ἔνστασιν ὅτι δὲν πρέπει νὰ καταλογισθῶσιν ὑπὲρ ἡμῶν 405 ψηφοδέλτια, διότι δὲν ἔφερον τὴν γνησίαν ὑπογραφὴν τοῦ προέδρου καὶ διότι εὑρέθησαν ἐν τῇ κάλπῃ περιτετυλιγμένα ἀνὰ 2, 3 καὶ πλειότερα τὸ ἓν ἐντὸς τοῦ ἄλλου. Ἀλλ' ἡ μειοψηφία, συγκειμένη ἐκ 16 καὶ αὐτὴ μελῶν, ἀντέκρουσε τὴν ἔνστασιν ταύτην εἰποῦσα, ὅτι ὁ πρόεδρος τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς ἐβεβαίου τὸ γνήσιον τῆς ὑπογραφῆς του καὶ ὅτι κατὰ τὰ πρακτικὰ τῆς ψηφοφορίας ἐψηφοφόρησαν 1098. Ἐπειδὴ δὲ εὑρέθησαν ἐν τῇ κάλπῃ ψηφοδέλτια 1030, ἕπεται,

ὅτι ἐπλεόνασαν 42 μόνον, οὐχὶ δὲ 405, καὶ ταῦτα δύναντας νὰ θεωρηθῶσιν ὡς εὑρεθέντα τετυλιγμένα ἀνὰ δύω καὶ τρία, ἅτινα καὶ δὲν κατελογίσθησαν ὑπὲρ αὐτῶν. Εἰς τὴν ἀφαίρεσιν δὲ τῶν ψηφοδελτίων αὐτῶν ὤφειλε ν' ἀρχεσθῇ καὶ ὁ προαγορεύσας, οὐχὶ δὲ νὰ ζητῇ καὶ τῆς ὅλης ἐκλογῆς τὴν ἀκύρωσιν, ἐνῷ χθὲς ἔτι εὕρομεν 45 τοιαῦτα ψηφοδέλτια εἰς τὴν ἐκλογὴν Μεσολογγίου, καὶ μολαταῦτα οὐδεὶς ἐζήτησε διὰ τοῦτο τῆς ἐκλογῆς τὴν ἀκύρωσιν.

Κατηγόρησαν τὸν κατάλογον τοῦ δήμου Δωριέων ὡς εἰκονικὸν, διότι περιεῖχε 1700 ὀνόματα, ἂν καὶ 1040 μόνον ἐψηφοφόρησαν, ἡμεῖς δὲ οὐδόλως ὠφελήθημεν ἐκ τῆς εἰκονικότητος καὶ ἀληθὴς ἂν ὑποτεθῇ. Δὲν ἔπρεπε δὲ τοσοῦτον θαρραλέως νὰ διϊσχυρίζηται ὁ προαγορεύσας, ὅτι ἀφ' ὅτου συνετάχθη ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος κατάλογος οὐδεμίαν ὑπέστη ἀλλοίωσιν, διότι ἐὰν ἔρριπτεν ἓν βλέμμα εἰς τὴν μίαν στήλην τοῦ καταλόγου, ἐν ᾗ ὑπάρχει σημειωμένος ὁ αὔξων ἀριθμὸς τοῦ πρωτοτύπου, ἤθελεν ἰδῇ ὅτι πολλοὶ ἐλλείπουσιν ἀριθμοὶ, οἵτινες βεβαίως παρελείφθησαν διότι οἱ ὑπὸ τοὺς ἀριθμοὺς αὐτοὺς σημειούμενοι ἀπεβίωσαν, καὶ ἑπομένως καὶ ἡ παρατήρησις αὕτη, εἰς ἣν τοσοῦτον ὁ προαγορεύσας ἐπέμεινεν, ἀποδεικνύεται ψευδὴς καὶ ἀνυπόστατος. Ἐπίσης δὲ ἀνυπόστατος ἐξελέγχεται καὶ ἡ ἑτέρα περὶ εἰκονικότητος παρατήρησις, τὴν ὁποίαν ἐξῆξεν ἐκ τῆς ἐπαναλήψεως τοῦ αὐτοῦ ἀριθμοῦ ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ τῆς ψηφορίας, διότι δὲν παρετήρησεν ὅτι τὸ πρωτόκολλον περιεῖχε δύω στήλας ἀριθμῶν, καὶ ἐν μὲν τῇ μιᾷ ἐγράφετο ὁ αὔξων ἀριθμὸς τοῦ πρωτοκόλλου, ἐν δὲ τῇ ἑτέρᾳ οἱ ἀριθμοὶ τῶν καταλόγων τῶν διαφόρων χωρίων· ἐπειδὴ δὲ οἱ κατάλογοι οὗτοι ἦσαν πλείονες τοῦ ἑνὸς, ἕκαστος δὲ εἶχεν ἴδιον αὔξοντα ἀριθμὸν, ἐπόμενον ἦτο νὰ ἐπαναληφθῶσι πολλάκις καὶ ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ οἱ αὐτοὶ ἀριθμοί. Ἐπίσης δὲ καὶ ἐκ τῶν γενομένων ἀναθεωρήσεων συνέπιπτε νὰ ἐπαναλαμβάνωνται οἱ αὐτοὶ ἀριθμοὶ καὶ ἐντεῦθεν ἡ ἐσφαλμένη τοῦ προαγορεύσαντος παρατήρησις, εἰς τὴν ὁποίαν ὡρμήθη ἀπατηθεὶς ἐκ τῆς ὑπάρξεως κατὰ τὴν ἀπαιτουμένην τάξιν τῶν δύω στηλῶν· τὴν τάξιν δὲ ταύτην ἐτήρησαν οὗτοι, καὶ τοι εὑρισκόμενοι εἰς τὸ χάνι τῆς Γραβιᾶς, ἐνῷ εἰς τὴν ἐπαρχίαν Ἐρμιονίδος δὲν ἐτηρήθη βεβαίως ἡ τάξις αὕτη ὑπὸ τοῦ προαγορεύσαντος. Καὶ ταῦτα μὲν ὡς πρὸς τὸν δῆμον τῶν Δωριέων, ἐν ᾧ οἱ ὑποψήφιοι εἶχον μεγαλειτέραν ἐπιρροήν, διότι ὁ εἷς ἐξ αὐτῶν, ὁ στρατηγὸς

Πανουριᾶς, ἔχει πλείστους ἐν τῷ δήμῳ αὐτῷ συγγενεῖς καὶ φίλους. Ἔρχεται δὲ ἤδη καὶ εἰς τὸν δῆμον Γαλαξειδίου, ὅπου ὁ προαγορεύσας διϊσχυρίσθη ὅτι ἔλαβε χώραν βία, διότι δῆθεν ὁ δήμαρχος διὰ τῆς βίας ἀπέκλεισεν 102 ψηφοφόρους νὰ ψηφοφορήσωσιν ὑπὲρ τῶν ἐναντίων, οἵτινες καὶ ἠναγκάσθησαν νὰ μεταβῶσιν εἰς τὸ συμβολαιογραφεῖον διὰ νὰ καταθέσωσιν ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου τὰς ψήφους των. Ἐν πρώτοις ὅμως παρατηρεῖ ὅτι ἐκ τῶν 102 τριάκοντα μόνον ἐπαρουσιάσθησαν εἰς τὸ συμβολαιογραφεῖον, πολλοὶ δὲ ἐκ τῶν ἄλλων ἐψηφοφόρησαν ἀκολούθως ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ τῶν συνυποψηφίων του. Παρατηρεῖ δὲ ὅτι εἰς τὸν δῆμον Γαλαξειδίου οὐδεμίαν εἶχον ἀνάγκην νὰ καταφύγουν εἰς τὴν βίαν, καθ' ὅσον οἱ ἐναντίοι ἐν τῷ δήμῳ αὐτῷ οὐ μόνον δὲν ἀπήλαυον τῆς συμπαθείας τῶν πολιτῶν, ἀλλὰ τοὐναντίον μάλιστα ἐμισοῦντο ὑπ' αὐτῶν, διότι περιφρονητικῶς πρὸς αὐτοὺς φερόμενοι δὲν συμπεριέλαβον εἰς τὸν συνδυασμόν των Γαλαξειδιώτην, ἐν ᾧ τοὐναντίον ἡμεῖς, ἔχοντες ὡς συνυποψήφιον τὸν Κ. Βλάμην, ἀπηλαύομεν τῆς γενικῆς τῶν Γαλαξειδιωτῶν ἀγάπης, καὶ διὰ τοῦτο μετ' ἐνθουσιασμοῦ ἔτρεχον πανταχόθεν νὰ ψηφοφορήσωσιν ὑπὲρ ἡμῶν. Ἐπειδὴ δὲ εἰς τῶν ἀνθυποψηφίων, ὁ Σπ. Κρεμέζης, ἐλθὼν εἰς τὸ Γαλαξείδιον, προσηνέχθη περιφρονητικῶς πρὸς τοὺς κατοίκους, ἀποκαλῶν αὐτοὺς *μαρινάρους* καὶ ἀνάξιους νὰ ἔχωσιν ἀντιπρόσωπον, ἐκίνησε τοσοῦτον τὴν ἀγανάκτησιν τῶν κατοίκων, ὥστε ἠναγκάσθησαν καὶ αὐτοὶ νὰ τῷ ἀποδώσουν τὰ ἴσα διὰ τῶν παίδων. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν παρεμπόδισιν τῶν 102 χωρικῶν, οἵτινες προσήρχοντο νὰ ψηφοφορήσωσιν, ἀληθῶς ὁ δήμαρχος μετὰ τῶν ἐγκριτωτέρων κατοίκων ἐξελθὼν ἁπλῶς εἰς προϋπάντησιν αὐτῶν, τοῖς ἐδήλωσεν ὅτι ἅπαντες οἱ κάτοικοι ἐκ συμφώνου ἐψηφοφόρησαν ὑπὲρ τῶν ὑπουργικῶν καὶ ὅτι ἠπάτησαν αὐτοὺς, ἐὰν τοῖς παρέστησαν ὅτι εἶοι διηρημένοι. Τοῦτο δὲ ἀκούσαντες οἱ χωρικοὶ, τοὺς ὁποίους εἶχον βεβαιώσει ὅτι οἱ Γαλαξειδιῶται ἦσαν διηρημένοι, καὶ ἐκ τῶν ὁποίων πολλοὶ ἀνῆκον εἰς τὸν Κ. Πρίμαν, ἀνεχαιτίσθησαν καὶ μόνον 30 ἐξ αὐτῶν προσῆλθον εἰς τὸ συμβολαιογραφεῖον ὑπὲρ τῶν ἐναντίων, φέροντες μεθ' ἑαυτῶν ὡς μάρτυρα τῆς ταυτότητός των τὸν περιώνυμον Σιγδίτσαν, πολλοὶ δὲ ἐψηφοφόρησαν ἀκολούθως ὑπὲρ τῶν ὑποψηφίων. Ἐνταῦθα δὲ θεωρεῖ ἀναγκαῖον νὰ προσθέσῃ, ὅτι οἱ ἐναντίοι, διὰ νὰ κερδήσωσι τὰς ψήφους ἑνὸς χωρίου, ὑπίσχοντο εἰς τοὺς κατοίκους ν' ἀποσπάσωσι τὸ χωρίον των ἀπὸ τοῦ Γαλαξειδίου καὶ συγ-

κρατήσωσιν ἴδιον δῆμον, ὀνομάσαντες μάλιστα καὶ τὸν μέλλοντα δήμαρχον. Πρὸς τοῦτο δὲ ἕφερον μεθ' ἑαυτῶν καὶ ἀναφορὰς πρὸς τὸν Βασιλέα εἰς τὸ ὑπουργεῖον καὶ ὑπεχρέουν τοὺς κατοίκους νὰ τὰς ὑπογράψωσιν. Ἀλλὰ καὶ οἱ 102 ἂν ὑποθέσητε ὅτι ἀνῆκον εἰς τοὺς ἐναντίους, οὐδὲν δύνανται νὰ φέρωσιν ἀποτέλεσμα, διότι οὗτοι πλειονοψηφοῦν τῶν ἀντιπάλων των κατὰ 1000 περίπου ψήφους. Τελευταῖον δὲ ὡς πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν ψηφοφορησάντων ἐν Γαλαξειδίῳ, παρατηρεῖ ὅτι τὸ ὅλον τῶν ψηφοφόρων ἀναβαίνει εἰς 1300, καὶ ἐν τοσούτῳ δὲν ἐψηφοφόρησαν εἰμὴ μόνον 970. Ἐὰν δὲ λάβητε ὑπ' ὄψιν, ὅτι ἐξ αὐτῶν 100 εἰσὶ χωρικοί, 200 δὲ ἀνήκοντες εἰς τὴν γεωργικὴν τάξιν καὶ ὡς τοιοῦτοι διαμένοντες διαρκῶς ἐν Γαλαξειδίῳ, δὲν ὑπολείπονται εἰμὴ 300 περίπου ναυτικοί, οἵτινες παραπλέοντες συνήθως τὸν Κορινθιακὸν κόλπον, ἔσπευσαν ἐκ τοῦ ἐνθουσιασμοῦ των νὰ ἔλθωσι διὰ νὰ ψηφοφορήσωσιν ὑπὲρ τοῦ συμπολίτου των. Ἐὰν δέ, ὡς διϊσχυρίζονται οἱ ἐναντίοι, ἐψηφοφόρησαν ἀπόντες, διατί δὲν ἠθέλησαν ν' ἀποδείξωσι τὸν ἰσχυρισμόν των διὰ τῆς προσαγωγῆς πιστοποιήσεων τοῦ ἀρμοδίου λιμενάρχου;

Εἰς πρὸς δὲ τοὺς ψηφοφορήσαντας τεθνεῶτας, ἀληθῶς ἠπόρησεν ὁ συνάδελφός του Βλάμης, ὅταν εἶδεν ἐν τῷ καταλόγῳ τῆς ψηφοφορίας τὸ ὄνομα τοῦ Κ. Δεδούση, πρὸ πολλοῦ ἀποβιώσαντος. Ἀλλὰ ζητήσας τὸν κατάλογον καὶ ἐρευνήσας αὐτὸν κατ' ἰδίαν, ἀνεκάλυψεν ὅτι ἀληθῶς ἐψηφοφόρησεν ὁ Δεδούσης, οὐχὶ ὅμως ὁ ἀποθανών, ἤτοι ὁ ὑπὸ τὸν ἀριθμὸν 571 τοῦ καταλόγου, ἀλλ' ὁ ζῶν, ὁ ἐκ τινος χωρίου Δεδούσης, ὁ ὑπὸ τὸν ἀριθμὸν 2 σημειούμενος, καὶ ἀπορεῖ ἀληθῶς πῶς ὁ ἀριθμὸς 2, εὑρισκόμενος μεταξὺ ἄλλων μικρῶν ἀριθμῶν ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ τῆς ψηφοφορίας, ἐμεγαλύνθη τοσοῦτον μεταβληθεὶς εἰς 571. Τὴν αὐτὴν δὲ ἀνεκάλυψε μεταβολὴν τοῦ ἀριθμοῦ καὶ εἰς ἕτερον ὄνομα, τὸ τοῦ Κασιδάκη, ὅστις ἀποθανὼν φαίνεται ὡς ψηφοφορήσας, ἀλλ' ὁ ψηφοφορήσας δὲν εἶναι ὁ ἀποθανών, ἀλλ' ἕτερος Κασιδάκης ζῶν καὶ ὑπὸ ἄλλον ἀριθμὸν σημειούμενος ἐν τῷ καταλόγῳ.

Τοιαῦται λοιπὸν εἰσὶν εἶναι σχεδὸν αἱ κατὰ τῆς ἐκλογῆς Παρνασίδος ἐνστάσεις, αἵτινες βεβαίως δὲν ἤθελον λάβει χώραν, ἐὰν ἡ ἐκλογή των δὲν ἐκληροῦτο εἰς τμῆμα, συγκείμενον ἐκ 13 μελῶν, ἐξ ὧν τὰ μὲν 12 συνιστῶσι τὴν ἐπικύρωσιν τῆς ἐκλογῆς, μόνον δὲ τὸ 13 μέλος, ὁ Κ. Ζέρβας, εὑρέθη μειονοψηφῶν. Ἐπανέλαβε τὸ μειοψηφοῦν μέλος, ὅτι, ἐπειδὴ ὁ προαγορεύσας

βουλευτὴς ἐξεπλάγη πρὸ πάντων διότι μεταξὺ τῶν ἄλλων παρανομιῶν τῆς ἐκλογῆς ἀνέφερε καὶ ὅτι πολλοὶ ἀποβιώσαντες ἐψηφοφόρησαν ὡς ζῶντες, φέρει πρὸς ἀπόδειξιν τὸν ὁριστικὸν κατάλογον τοῦ δήμου Γαλαξειδίου, ἐξ οὗ καταφαίνεται ὅτι οἱ εἰς διαφόρους ἀριθμοὺς σημειούμενοι ὡς ἀποβιώσαντες παρουσιάζονται κατόπιν ὡς ζῶντες. Ὅλοι λοιπὸν οἱ ἀναφερόμενοι ὡς θανόντες διαβεβαιοῖ ἐν ὀνόματι τῆς τιμῆς του ὅτι ἐψηφοφόρησαν ὑπὲρ τῶν ὑποψηφίων, καὶ οὐχὶ μόνον οἱ θανόντες ἀλλὰ καὶ οἱ ἀποδημοῦντες μακράν. Ἀναδέχεται δὲ πᾶσαν εὐθύνην ἐνώπιον θεοῦ καὶ ἀνθρώπων ὅτι εἶναι ἀληθέστατα ὅσα εἶπε, καὶ ἀναδέχεται αὐτὸς τὴν δαπάνην τοῦ νὰ γίνῃ ἡ ἀναγκαία ἐξέτασις. Ἀναβάλετε τὴν ἐκλογὴν ἐπ' ὀλίγας ἡμέρας, πέμψατε ἐπιτροπὴν εἰς τὴν ἐπαρχίαν, καὶ θέλει σᾶς διαβεβαιώσει ὅτι ἄλλοι τῶν ψηφοφορησάντων ἀπεδήμουν εἰς τὴν Γαλλίαν, ἄλλοι εἰς τὴν Ἀμερικὴν καὶ ἄλλοι εἰς τὸν τάφον. Ἄλλως τε αὐτὸς ὁ προαγορεύσας ὁμολογεῖ ὅτι εὑρέθησαν εἰς χεῖρας τῶν οἰκείων των τυλιγμένα εἰς ἓν διάφορα ψηφοδέλτια, ὁ δὲ Καραλίβανος ἐπίσης δὲν ἀρνεῖται ὅτι ὁ Κρεμέζης ἐπολιορκήθη τῷ ὄντι εἰς Γαλαξείδιον καὶ ἐξυβρίσθη πολυειδῶς. Ἀλλὰ τί πρέπει νὰ περιμείνῃ τις ἀφοῦ ἔρχεται ὁ προαγορεύσας καὶ λέγει περὶ τοῦ Κρεμέζη· « καλὰ τοῦ ἔκαμαν, ἀφοῦ ἤθελε καὶ αὐτὸς νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὸν ἀγῶνα; » Καὶ τίς κατέστησε κύριον τὸν προαγορεύσαντα νὰ ἐμποδίζῃ τὸν Κρεμέζην ἀπὸ τὴν ἐξάσκησιν τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων του; ἢ κατὰ τί διαφέρει ὁ εἷς τοῦ ἄλλου πολίτου ἐνώπιον τῆς ἰσοτιμίας τῶν νόμων; Τοιαῦται φράσεις δὲν πρέπει νὰ ἀκούωνται ἀπὸ τοῦ βήματος καὶ ἡ Βουλὴ ὀφείλει νὰ τὰς ἀποδοκιμάζῃ ὡς ἀνοικείας. Τιμή, ζωή, περιουσία εἶναι ἡ ἀναφαίρετος τριὰς τοῦ ἀνθρώπου. Τίς τῷ ἐπέτρεψε νὰ φέρῃ εἰς κίνδυνον τὴν ζωὴν τοῦ Κρεμέζη, νὰ τὸν προσβάλῃ δι' ὀχλαγωγικῶν ἐξυβρίσεων; Ἀλλ' ἀντὶ παντὸς ἄλλου ἀρκεῖται νὰ εἰπῇ ἓν μόνον. Καλεῖται πρόεδρος τῆς ἐφορ. ἐπιτροπῆς ὁ κατὰ τὸν νόμον ἐρχόμενος πρῶτος, καὶ γίνεται ἐνέργεια νὰ παραιτηθῇ· καλεῖται ὁ δεύτερος, καὶ ἐπίσης δὲν ἀναδέχεται, καὶ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἔρχεται πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς, ποῖος; ὁ ὑποψήφιος εἰς τὴν ἐκλογὴν Κ. Βλάμης! Καὶ ἔρχονται ἔπειτα νὰ προσβάλωσιν ἄνδρας τιμίους διὰ νὰ καλύψωσι τὰς παρανομίας των. Ἐν γένει δὲ χιλιάκις προτιμότερον θεωρεῖ νὰ μᾶς διορίζῃ ἡ Κυβέρνησις βουλευτὰς παρὰ νὰ ἀποκλείωνται διὰ τῆς βίας οἱ χωρικοὶ νὰ ψηφοφορήσωσι, παρὰ νὰ διακυνδυνεύῃ τὴν ὕπαρξιν ὁ Κρεμέζης καὶ νὰ παρουσιάζηται διὰ τῆς ἐκλογῆς ταύτης μία ἄλυσος παρανόμων καὶ ἀτιμωτικῶν πράξεων. Ἰδέτε τί γράφει πρὸς

τὴν Βουλὴν Ἀνδρέας τις Ἰλιόπουλος λέγων, ὅτι πρὸ δύω ἐτῶν κατοικεῖ μονίμως εἰς τὰς Ἀθήνας, καὶ ἐνῷ κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο οὐδ' ἐπάτησεν εἰς τὸ Γαλαξείδιον, αἴφνης φαίνεται τὸ ὄνομά του εἰς τὸν κατάλογον τοῦ δήμου ἐκείνου καὶ ψηφοφορεῖ ὡς νὰ ἦτον παρών! Ἀναγνοὺς δὲ τὴν ἀναφορὰν τοῦ πολίτου, ἐσυμπέρανεν ὅτι πρέπει νὰ ἀκυρωθῶσιν αἱ κάλπαι τῶν δύω δήμων.

Ἐρωτήσαντος δέ τινος ἂν ὑπάρχῃ, ὡς εἶπεν, ἔκθεσις κατασχέσεως τῶν τυλιγμένων εἰς ἓν ψηφοδελτίων, ἀπήντησεν ὁ προαγορεύσας, ὅτι ὁ φρουρῶν ἔξωθεν τοῦ ναοῦ στρατιώτης εἶχε παρατηρήσει τινὰς ῥίπτοντας εἰς ἓν τυλιγμένα διπλᾶ καὶ τριπλᾶ εἰς τὴν κάλπην ψηφοδέλτια. Συνέλαβε λοιπὸν τινὰς τούτων καὶ κατέσχεν εἰς χεῖράς των εἴκοσι περίπου τοιαῦτα ψηφοδέλτια. Περὶ τούτου ὁ στρατιώτης συνέταξεν ἔγγραφον, δι' οὗ ἀναδέχεται τὴν εὐθύνην τοῦ γεγονότος, ὁ δὲ σύλλογος τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν ἐζήτησε παρὰ τοῦ ἐπάρχου νὰ μὴ ἀνοιχθῇ ἡ κάλπη αὕτη ὡς ἐμπεριέχουσα διπλᾶ καὶ τριπλᾶ ψηφοδέλτια, ἀλλ' ὁ ἔπαρχος εἶπεν, ὅτι πρέπει νὰ ἀνοιγθῇ, εἰς δὲ τὴν Βουλὴν ἀπόκειται νὰ ἀποφασίσῃ. Οὕτω δὲ, ἀνοιχθείσης τῆς κάλπης, εὑρέθησαν διπλᾶ καὶ τριπλᾶ ψηφοδέλτια.

Μετὰ ταῦτα εἰπόντος τινος, ὅτι πρὸς τιμὴν τῆς Βουλῆς προτείνει νὰ ἀναβληθῇ ἐπὶ τὴν αὔριον ἡ ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως, καθ' ὅσον ἐξετέθησαν γεγονότα, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ ἐξακριβωθῶσι λεπτομερέστερον, συναινούσης τῆς Βουλῆς, ὁ πρόεδρος ἀνέβαλε τὴν ἐξακολούθησιν ἐπὶ τὴν αὔριον, καὶ διέλυσεν οὕτω τὴν συνεδρίασιν ἐν ὥρᾳ 4 μ. μ.

Ὁ προσωρινὸς Πρόεδρος
ΚΩΝ. ΜΕΛΕΤΟΠΟΥΛΟΣ.

Οἱ προσωρινοὶ Γραμματεῖς
Χ. Α. Χρηστόπουλος,
Π. Ῥεβελάκης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΓ'.

Τῆς 28 Νοεμβρίου 1859

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Προσελθὼν ὁ ἕτερος τῶν βουλευτῶν Μήλου, ἔδωκε τὸν ὑπὸ τοῦ 57 ἄρθρου τοῦ Συντάγματος ὁριζόμενον βουλευτικὸν ὅρκον κατὰ τὸ ἐν τέλει τῶν πρακτικῶν τῆς παρούσης προσαρτώμενον τῆς ἀρχαιρεσίας πρωτόκολλον.

Ἀναγγελθέντος ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ ἀνάγνωσις τῶν ἑτοιμασθεισῶν ἐκθέσεων καὶ ἡ ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Παρνασίδος, παρελθὼν ὁ εἰσηγητὴς τοῦ τμήματος ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Μεγαλοπόλεως, ἀνέγνω ἔκθεσιν ἐπ' αὐτῆς, ἔχουσαν οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Τὸ ζ' τμῆμα τῆς Βουλῆς συγκείμενον ὑπὸ τῶν μελῶν αὐτοῦ, συνελθὸν ἐντὸς τοῦ βουλευτικοῦ καταστήματος, ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν τὰ ἀφορῶντα τὴν βουλευτικὴν ἐκλογὴν τῆς ἐπαρχίας Μεγαλοπόλεως ἔγγραφα, ἀφοῦ προηγουμένως ἐπεξειργάσθησαν ταῦτα ὑπὸ τριῶν ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ, κατὰ τὸν κανονισμὸν, ἐξ ὧν ἐξήγαγε τὰ ἑξῆς·

Ὅτι ἡ ἐπαρχία Μεγαλοπόλεως σύγκειται ἀπὸ τρεῖς δήμους, ἤτοι τὸν ὁμώνυμον δήμον Μεγαλοπόλεως, τὸν τῆς Φαλαισίας, καὶ τὸν τῆς Λυκοσούρας.

Ὅτι κατὰ τὴν ἐπαρχίαν ταύτην, μετὰ τὴν γενομένην ἀναθεώρησιν καὶ ἐκδίκασιν τῶν βουλευτικῶν καταλόγων κατὰ τὰς ὡρισμένας διατυπώσεις, ὁ Νομάρχης Ἀρκαδίας διὰ τοῦ προγράμματός του προσδιώρισεν ἡμέραν ἐνάρξεως τῆς ψηφοφορίας τὴν εἰκοστὴν τρίτην Σεπτεμβρίου ε. ε. καθ' ἣν ἀρξαμένη καθ' ὅλους τοὺς δήμους συγχρόνως, ἐξηκολούθησε καὶ ἐπεραιώθη τὴν τριακοστὴν τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἤτοι μετὰ ὀκτὼ ὁλοκλήρους ἡμέρας σύμφωνα μὲ τὸν νόμον.

Ὅτι καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ψηφοφορίας διετηρήθη εἰς ὅλους τοὺς δήμους ἄκρα ἡσυχία καὶ τάξις, αἱ δὲ κάλπαι ἐξησφαλίσθησαν δεόντως, καὶ ἀσφαλῶς μετεφέρθησαν τὴν τελευταίαν ἡμέραν τῆς ψηφοφορίας εἰς Σινάνου, πρωτεύουσαν τῆς ἐπαρχίας, πρὸς διαλογὴν τοῦ ἀποτελέσματος τῆς ψηφοφορίας.

Ὅτι γενομένης τῆς διαλογῆς τῶν ψήφων τῶν εἰς ἕκαστον δῆμον προσελθόντων καὶ ψηφοφορησάντων ἐκλογέων, ἐξήχθη τὸ ἀκόλουθον ἀποτέλεσμα, ἤτοι·

Εἰς τὸν δῆμον Μεγαλοπόλεως ἀπέναντι 1226 ψηφοφόρων, τοὺς ὁποίους περιεῖχεν ὁ κατάλογος, ἐψηφοφόρησαν ἐκλογεῖς 819, ἐξ ὧν ἔλαβον·

ὁ μὲν Ἀθανάσιος Σινανιώτης	ψήφους	567
ὁ δὲ Δημήτριος Σακελλαριάδης	»	560
ὁ Νικόλαος Δικαῖος	»	250
καὶ ὁ Γεώργος Κεφάλας	»	250

Εἰς τὸν δῆμον Φαλαισίας ἀπέναντι 1306 ψηφοφόρων, ἐγγεγραμμένων εἰς τὸν βουλευτικὸν κατάλογον, ἐψηφοφόρησαν ἐκλογεῖς 955, ἐξ ὧν ἔλαβον·

ὁ μὲν Νικόλαος Δικαῖος ψήφους 720
ὁ δὲ Γεώργιος Κεφάλας » 666
ὁ Ἀθανάσιος Σινανιώτης » 282
καὶ ὁ Δημήτριος Σακελλαριάδης » 250

Εἰς τὸν δῆμον Λυκοσούρας ἀπέναντι 2374 ψηφοφόρων, τοὺς ὁποίους περιεῖχεν ὁ κατάλογος, ἐψηφοφόρησαν 1278, ἐξ ὧν ἔλαβον· ὁ μὲν Δημήτριος Σακελλαριάδης ψήφους 816
ὁ δὲ Ἀθανάσιος Σινανιώτης » 814
ὁ Νικόλαος Δικαῖος » 461
καὶ ὁ Γεώργιος Κεφάλας » 460

Τὸ ὅλον ἐκ τῶν ἀνωτέρω τριῶν δήμων ὡς ἕπεται·

ὁ μὲν Ἀθανάσιος Σινανιώτης ψήφους 1663
ὁ δὲ Δημήτριος Σακελλαριάδης » 1626
ὁ Νικόλαος Δικαῖος » 1434
καὶ ὁ Γεώργιος Κεφάλας » 1376

Ἐκ δὲ τοῦ γενικοῦ τούτου ἀποτελέσματος οἱ λαβόντες τὴν ἀπόλυτον πλειοψηφίαν εἰσὶν οἱ Ἀθανάσιος Σινανιώτης καὶ Δημήτριος Σακελλαριάδης.

Κατὰ τῆς ἐκλογῆς ταύτης, διαρκούσης τῆς ψηφοφορίας καὶ μετὰ τὸ πέρας τῆς διαλογῆς, ἐγένοντο διάφοροι ἐνστάσεις, ἄλλαι μὲν προφορικῶς εἰς τὰ πρωτόκολλα τῆς ψηφοφορίας καὶ τῆς διαλογῆς καταχωρισθεῖσαι, ἄλλαι ἔγγραφοι πρός τε τὸν νομάρχην καὶ τὸν ἔπαρχον Μεγαλοπόλεως, καὶ ἄλλαι πρὸς τὴν Βουλὴν διὰ τῶν ἁρμοδίων ἀρχῶν ἀπευθυνόμεναι.

Ὡς πρὸς τὸν δῆμον Μεγαλοπόλεως·

Τὴν τελευταίαν ἡμέραν τῆς ψηφοφορίας ὁ Ἀθανάσιος Σινανιώτης δι' ἐνστάσεώς του, καταχωρισθείσης εἰς τὸ πρωτόκολλον τῆς ψηφοφορίας, ἐζήτησε νὰ μὴ λογισθῇ ἡ ψῆφος τῶν ὑπὲρ τοῦ Ν. Δικαίου καὶ Γ. Κεφάλα ψηφοφορησάντων οἰκονομικῶν ὑπαλλήλων τῆς ἐπαρχίας, ὡς μὴ ἐχόντων δικαίωμα ψήφου, καθὸ μὴ δημοτῶν, καὶ μὴ ἐγγεγραμμένων εἰς τὸν βουλευτικὸν κατάλογον.

Τὴν αὐτὴν ἡμέραν ὁ Ἀναστάσιος Τσάκας δι' ἐνστάσεώς του καταχωρισθείσης εἰς τὸ πρωτόκολλον τῆς ψηφοφορίας, ἐνίσταται ὅτι πολλοὶ ἀνήλικες ἐψηφοφόρησαν ἀπὸ τοῦ ἀριθμοῦ 300 μέχρι τοῦ ἀριθμοῦ 812, ποῖος δὲ καὶ πόσοι δὲν ὁρίζει ἡ ἔνστασις αὕτη.

Ἑτέραν ἔνστασιν ἐπήνεγκον ταὐτοχρόνως δημόται τινὲς ἐκθέτοντες, ὅτι οἱ δημοτικοὶ ὑπάλληλοι περιφερόμενοι εἰς τὰ χωρία ἐπεβαναγκαζον δι' ἀπειλῶν τοὺς ψηφοφόρους νὰ ψηφοφορήσωσιν ὑπὲρ τῶν ἐπιτυχόντων. Τὴν ἔνστασιν ταύτην ὁ πρόεδρος καὶ τρία μέλη τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς τὴν ἀποκρούουν ὡς μὴ ἀληθῆ.

Ὡς πρὸς τὸν δῆμον Φαλαισίας·

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ψηφοφορίας ἐγένετο ἔνστασις ὑπό τινων δημοτῶν περὶ τοῦ ὅτι πρόσωπά τινα μὴ ἐγγεγραμμένα εἰς τὸν κατάλογον ἐψηφοφόρησαν ἀντὶ ἄλλων μὴ προσελθόντων ἐκ τῶν ἐγγεγραμμένων, οὐδὲν ὅμως τῶν τοιούτων ὀνόματι ἀναφέρουσιν εἰς τὴν ἔνστασιν ταύτην.

Ἄλλη ἔνστασις ἐγένετο ὑπὸ τοῦ Ἀθανασίου Σινανιώτου καταχωρισθεῖσα εἰς τὸ πρωτόκολλον τῆς ψηφοφορίας τῆς 29 Σεπτεμβρίου περὶ τοῦ ὅτι διπλᾶ ψηφοδέλτια, μοναγραφημένα ὑπὸ τοῦ προέδρου πρότερον, ἐρρίφθησαν εἰς τὴν κάλπην ὑπὸ διαφόρων ψηφοφόρων. Τὴν ἔνστασιν ταύτην ὑποστηρίζει καὶ ἓν μέλος τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς, τὰ δὲ λοιπὰ μέλη τὴν ἀποκρούουν ὡς μὴ λαβοῦσαν χώραν, ἐξ ἄλλου δὲ μέρους δημόται τινὲς ὡς μέλη μιᾶς ἀντεφορευτικῆς ἐπιτροπῆς ὑποστηρίζουσιν ἐπίσης ὡς ἀληθῆ τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος ἔνστασιν.

Ὡς πρὸς τὸν δῆμον Λυκοσούρας·

Τὴν 23 Σεπτεμβρίου ὁ Ἀθανάσιος Κατριμπάνος ἔκαμεν ἔνστασιν διαρκούσης τῆς ψηφοφορίας περὶ τοῦ ὅτι μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης, καθ' ἣν ὁ ἀριθμὸς τῶν ψηφοφορησάντων ἔφθασε τὸν ἀριθμὸν 339, ἐψηφοφόρησαν διάφοροι μὴ ἐγγεγραμμένοι εἰς τὸν βουλευτικὸν κατάλογον, καί τινες μὴ σημειωμένοι εἰς τὸ ἀντίγραφον τοῦ βουλευτικοῦ καταλόγου, ὁκτὼ δὲ ὀνόματι ἀναφερόμενοι ἀνήλικες· κατόπιν δὲ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ψηφοφορίας ἐπηνέχθησαν ὑπὸ τοῦ ἰδίου διάφοροι ἐνστάσεις σημειούμεναι ἑκάστοτε εἰς τὸ πρωτόκολλον τῆς ψηφοφορίας περὶ τῆς ἀνηλικιότητος διαφόρων ψηφοφόρων ὀνόματι ἀναφερομένων κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ψηφοφορίας, ἡ δ' ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ ἐβεβαίου μὲν τὴν ἀνηλικιότητά των, παρεδέχετο δὲ αὐτοὺς καὶ ἐψηφοφόρουν. Ἄλλη ἔνστασις κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ψηφοφορίας δὲν ἐγένετο εἰμὴ κατὰ τὸ τέλος τῆς ψηφοφορίας, ἡ ἀνακεφαλαίωσις τῶν προειρημένων καὶ ἡ ἐκ μέρους τῶν ἀντιθέτων ἀντίκρουσις αὐτῶν.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς διαλογῆς τοῦ γενικοῦ ἀποτελέσματος τῶν ψήφων τῆς ἐπαρχίας, ἡ πλειοψηφία τοῦ συλλόγου τῶν

ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν, ἀπὸ ἑνδεκα μέλη συγκειμένη, δι' ἐκθεσεώς της ἐπὶ τοῦ γενικοῦ πρωτοκόλλου τῆς ψηφοφορίας ἐκθέτει ὅτι εἰς τοὺς δήμους Μεγαλοπόλεως καὶ Λυκοσούρας ἔλαβον χώραν παραπείσεις καὶ ἀπειλαὶ ἐκ μέρους τῶν δημάρχων καὶ δημοτικῶν ὑπαλλήλων πρὸς τοὺς ψηφοφόρους, καὶ ὅτι τετρακόσια ὀνόματα ψηφοφόρων μὴ ἐγγεγραμμένων εἰς τὸ πρωτότυπον τοῦ βουλευτικοῦ καταλόγου, τὸν ὁποῖον ὁ δήμαρχος ὑπέκρυψε καὶ δὲν ἐπαρουσίασεν εἰς τὴν ψηφοφορίαν καὶ τοι ζητηθέντα, προσετέθησαν εἰς τὸ ἀντίγραφον καὶ ἐψηφοφόρησαν ὑπὲρ τοῦ δημάρχου τούτου καὶ τοῦ Ἀθαναο. Σιανιώτου, καὶ προσέτι ὅτι ἀπέκλεισεν ἀπὸ τοῦ καταλόγου διακόσια πεντήκοντα ὀνόματα ψηφοφόρων ἐκ τῶν φίλων τῶν ὑποψηφίων τῆς Κυβερνήσεως, ἐγγράψας καὶ πολλοὺς ἀνηλίκους καὶ στερημένους τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων φίλους αὐτοῦ. Ἐπὶ τῇ βάσει δὲ ταύτῃ τῶν ἐκτεθειμένων ἰσχυρισμῶν της τροποποιοῦσα τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ψηφοφορίας, προάγει ὡς πλειοψηφήσαντας τοὺς Νικολ. Δικαῖον καὶ Γεώρ. Κεφάλαν. Τὰ γεγονότα ταῦτα δι' ἐπομένης ἐκθέσεώς των τέσσαρα μέλη τῆς μειανοψηφίας τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν ἀντικρούουν ὡς μὴ ἀληθῆ, καθὼς καὶ τὴν γενομένην ἀλλοίωσιν τοῦ ἀποτελέσματος τῆς ψηφοφορίας, ὑποστηρίζοντα ὡς νομίμως ἐκλεχθέντας τοὺς πλειονοψηφήσαντας κατὰ τὴν γενομένηνδιαλογὴν τῶν ψήφων.

Καὶ σκεπτόμενον ἐπὶ τούτων ἁπάντων·

Ἐπειδὴ ἐκ τῶν ἐκλογικῶν ἐγγράφων καὶ τῶν τριῶν δήμων τῶν συγκρατούντων τὴν ἐπαρχίαν ταύτην οὐδεμία σχεδὸν ἔνδειξις παρουσιάζεται ὑποστηρίζουσα τὴν προταθεῖσαν βίαν ἢ καὶ ἄλλας τοιαύτας σχετικὰς πράξεις, λαβούσας χώραν καὶ ἐκτὸς τοῦ τόπου τῆς ψηφοφορίας, αἵτινες νομίμως νὰ συνεπάγωσι τὴν ἀκυρότητα τῆς ἐκλογῆς, μόνα δὲ τὰ συμπεράσματα τῆς ἠθικῆς ἐπιρροίας τῶν δημάρχων δὲν ἀποτελοῦσι καὶ αὐτὴν τὴν ἠθικὴν βίαν ἢ τὴν ἀπειλὴν εἰς ἣν ἀπαιτεῖ ὁ νόμος βαθμόν, ἐπομένως ἡ ἔνστασις αὕτη θεωρεῖται ἀστήρικτος·

Ἐπειδὴ, ὡς ἐξάγεται ἀπὸ τὴν ἔκθεσιν τοῦ ἐνωμοτάρχου τῆς χωροφυλακῆς, τοῦ τηροῦντος τὴν τάξιν καὶ τὴν ἡσυχίαν κατὰ τὴν ψηφοφορίαν τοῦ δήμου Φαλαισίας, κατεσχέθη αἰτήσει τοῦ ἐνισταμένου Ἀθανασίου Σινανιώτου εἰς χεῖρας ψηφοφόρου τινὸς ψηφοδέλτιον, περιέχον καὶ ἕτερα δύω ἐντὸς μονογραφημένα πρότερον ὑπὸ τοῦ προέδρου τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς, φέροντα τὰ ὀνόματα τοῦ Ν. Δικαίου καὶ Γ. Κεφάλα, ἀλλ' ἡ πρᾶξις

αὕτη προληφθεῖσα δὲν ἔφερε τὸ ἀποπειραθὲν ἀποτέλεσμα εἰμὴ κατὰ ἑπτὰ μόνον ψήφους πλεονασάσας, κατὰ τὸ πρωτόκολλον τῆς ψηφοφορίας·

Ἐπειδὴ, ὡς ἐπίσης ἐξάγεται ἀπὸ τὸ πρωτόκολλον τῆς ψηφορίας τοῦ δήμου Μεγαλοπόλεως, οἱ αὐτόθι οἰκονομικοὶ ὑπάλληλοι ἀνωτέρου καὶ κατωτέρου βαθμοῦ, ἑπτὰ τὸν ἀριθμὸν, χωρὶς νὰ ἦναι δημόται τοῦ δήμου τούτου μήτε ἐγγεγραμμένοι εἰς τὸν βουλευτικὸν κατάλογον ἐψηφοφόρησαν ὑπὲρ τοῦ Ν. Δικαίου καὶ Γ. Κεφάλα ὡρισμένως, ἐπομένως αἱ ψῆφοι τούτων πρέπει νὰ θεωρηθῶσιν ὡς μὴ δοθεῖσαι καθὸ μὴ νόμιμοι·

Ἐπειδὴ κατὰ τὴν ψηφοφορίαν τοῦ δήμο. τούτου τρεῖς μόνον ἐψηφοφόρησαν ἀντὶ ἰσαρίθμων ἀποβιωσάντων καὶ ἐγγεγραμμένων εἰς τὸν κατάλογον, καὶ αὗται πρέπει νὰ θεωρηθῶσιν ἐπίσης ὡς μὴ δοθεῖσαι·

Ἐπειδὴ ἐκ τῶν γενομένων κατὰ τῆς ἐκλογῆς τοῦ δήμου Λυκοσούρας ἐνστάσεων ἡ περὶ ψηφοφορίας ἀνηλίκων καθὼς καὶ ἡ ἀντὶ ἀποβιωσάντων παρ' ἄλλων γενομένη ψηφορία ἐν μέρει ἐξάγεται ἀναμφισβητήτως, διότι, παρουσιαζομένων ἑκάστοτε τοιούτων καὶ ψηφοφορούντων, ὁ ἐνισάμενος Ἀθανάσιος Κατριμπάνος ἐξήλεγχε δημοσίᾳ τὴν ἀνηλικιότητα αὐτῶν, ἡ δ' ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ ἀνεγνώριζε μὲν καὶ ἐβεβαίου ἐν τῷ αὐτῷ πρωτοκόλλῳ τῆς ψηφοφορίας τὴν τοιαύτην ἀνηλικιότητα, δὲν ἀπηγόρευσε δ' εἰς τινα τούτων τὴν ψηφοφορίαν, οὗτοι δ' ἀριθμοῦνται κατὰ τὸ πρωτόκολλον εἰς ὀγδοήκοντα δύω, καὶ τούτων αἱ ψῆφοι πρέπει νὰ θεωρηθῶσιν ὡς μὴ δοθεῖσαι, καθὸ μὴ ἐχόντων τῶν ἀνηλίκων τὸ δικαίωμα τῆς ψηφοφορίας, ἀντὶ ὅμως ἀποβιωσάντων ἐκ τῶν εἰς τὸν κατάλογον ἐγγεγραμμένων ἐννέα μόνον ἐψηφοφόρησαν, καὶ τούτων αἱ ψῆφοι ὡς μὴ δοθεῖσαι θεωροῦνται·

Ἐπειδὴ ἐκ τῆς γενομένης συμπαραβολῆς τοῦ πρωτοτύπου καταλόγου τοῦ δήμου τούτου τῆς Λυκοσούρας, αἰτήσει τοῦ τμήματος προσαχθέντος διὰ τοῦ ἁρμοδίου ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, πρὸς τὸ ἀντίγραφον οὗ τινος ἐγένετο χρῆσις εἰς τὴν ψηφοφορίαν, καὶ κατὰ τοῦ ὁποίου ἐγένετο ἔνστασις ὡς διαφέροντος κατὰ τετρακόσια ὀνόματα εἰς τὴν ἐκ τοῦ πρωτοτύπου γενομένην ἀντιγραφὴν προστεθέντα ὑπὸ τοῦ δημάρχου πρὸς ὄφελος αὐτοῦ καὶ τοῦ συνυποψηφίου του Ἀθανασίου Σινανιώτου, ἐξήχθη διαφορὰ πραγματικὴ ἄλλων ὀνομάτων, τὰ ὁποῖα ἂν καὶ ἐν μέρει συμφωνοῦσιν ὡς πρὸς τὸ κύριον ὄνομα καὶ τὸ ἐπώνυμον, δὲν συμφωνοῦσιν ὅμως κατὰ τὴν διαφορὰν τοῦ πατρωνυμικοῦ ὀνόματος, διὰ τοῦ ἀρκτικοῦ ἐν μέσῳ στοιχείου

διακρινομένου, καὶ κατὰ τὴν ἡλικίαν αὐτῶν ἐπίσης πολὺ εἰς τινα ὀνόματα, ὀλιγώτερον δὲ εἰς ἄλλα ἀπέχουσαν τῶν εἰς τὸν πρωτότυπον καταλόγον ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ἀριθμοὺς σημειωμένων, τοιαῦτα δὲ μόνον ἑβδομήκοντα ἓξ ἀριθμοῦνται μηδένα διαταγμὸν ἀφίνοντα περὶ τῆς διαφορᾶς των, καὶ τούτων αἱ ψῆφοι δὲν πρέπει νὰ λογισθῶσιν ὡς δοθεῖσαι καθὸ ἐναντίον τοῦ νόμου προστεθέντων εἰς τὴν ἀντιγραφὴν ἢ παραλλαχθέντων τῶν ὀνομάτων ὁπωσδήποτε·

Ἐπειδὴ ἐπίσης ἐξάγεται ἔκ τε τῆς παραβολῆς τοῦ αὐτοῦ καταλόγου καὶ ἐκ τοῦ πρωτοκόλλου τῆς ψηφοφορίας, ὅτι ἐκ τῶν εἰς τὸν κατάλογον ἐγγεγραμμένων περὶ ὧν ὡς ἄνω εἴρηται δὶς προσελθόντες ἐψηφοφόρησαν ἑξήκοντα ὀκτὼ τὸν ἀριθμὸν ψηφοφόροι παρὰ τὸν νόμον, ὥστε καὶ αἱ ψῆφοι αὐτῶν δὲν πρέπει νὰ καταλογισθῶσιν ὡς δοθεῖσαι·

Ἐπειδὴ αἱ ψῆφοι αὗται δοθεῖσαι ἄνευ διαταγμοῦ τινος ὑπὲρ τῶν ἐπιχειρούντων κατὰ τὴν διεύθυνσιν τῆς ψηφοφορίας εἰς τὸν δῆμον τοῦτον Δημητρίου Σακελλαριάδου, καὶ τοῦ συνυποψηφίου του Ἀθανασίου Σινανιώτου, πρέπει νὰ ἐκπεσθῶσιν ἀπὸ αὐτοὺς καὶ μόνους, διότι ὑπὲρ αὐτῶν ἐγένετο ἡ ἐνέργεια αὕτη καὶ ἡ σπουδή·

Ἐπειδὴ καὶ ἀφ' ἑνὸς πείθεται τὸ τμῆμα ὅτι ὁ κατάλογος τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος δήμου ἀπέναντι τοῦ ὁλικοῦ πληθυσμοῦ τῶν κατοίκων αὐτοῦ μὴ ὑπερβαίνοντος τὰς ἓξ χιλιάδας ψυχῶν, φέρων δύω χιλιάδας τριακόσια ἑβδομήκοντα τέσσαρα ὀνόματα, εἶναι λίαν ἐξογκωμένος διὰ τῆς ἐγγραφῆς ὀνομάτων ἀνηλίκων καὶ πολλῶν ἰδανικῶν, ἀφ' ἑτέρου ὅμως μεταξὺ τῶν κατὰ τὸ πρωτόκολλον τῆς ψηφοφορίας ψηφορησάντων χιλίων διακοσίων ἑβδομήκοντα ὀκτὼ, ἐξαιρέσει τῶν ὡς ἄνω ὡρισμένως ἀποβλητέων ἀριθμουμένων εἰς διακοσίους τριάκοντα πέντε, μεγαλείτερος ἀριθμὸς ἐπηρεάζων τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ψηφοφορίας τοῦ ὅλου δήμου δὲν ἐξάγεται εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἐπιφέρῃ κατὰ τὸν νόμον τὴν ὁλοσχερῆ ἀκύρωσιν τῆς ἐκλογῆς ταύτης τοῦ ἐν λόγῳ δήμου, συνέπεια τῆς ὁποίας ἤθελεν εἶσθαι ἡ ἐπανάληψις τῆς ἐκλογῆς εἰς μόνον τὸν δῆμον τοῦτον, δύω ὅμως μέλη τοῦ τμήματος τὸ μὲν γνωμοδοτεῖ περὶ τῆς ἀκυρώσεως τῆς ἐκλογῆς ὅλου τοῦ δήμου τούτου, τὸ δὲ δὲν παραδέχεται τὴν ὑπὸ τοῦ τμήματος ἀρχὴν τοῦ καταλογισμοῦ ψήφων ὑπὲρ ἑνὸς ἢ ὑπὲρ ἄλλου·

Ἐπειδὴ τούτων οὕτως ἐχόντων τὸ γενικὸν ἄθροισμα τῶν κατὰ τοὺς τρεῖς δήμους τῆς περὶ ἧς πρόκειται ἐπαρχίας πραγ-

ματικῶς ψηφορησάντων ἀναβαίνει εἰς δύω χιλιάδας ὀκτακοσίους, ἐξ ὧν ἔλαβον ψήφους·

ὁ μὲν Ἀθανάσιος Σινανιώτης 1425
ὁ δὲ Νικόλαος Δικαῖος 1420
ὁ Δημήτριος Σακελλαριάδης 1388
ὁ Γεώργιος Κεφάλας 1362
καὶ ὁ Ἀθανάσιος Κατριμπάνος 4

Ἐπειδὴ κατὰ συνέπειαν τούτου οἱ λαχόντες τῆς ἀπολύτου πλειοψηφίας εἰσὶν οἱ ΚΚ. Ἀθανάσιος Σινανιώτης καὶ Νικόλαος Δικαῖος, οἵτινες ὡς ἔχοντες καὶ τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα εἶναι δίκαιον νὰ ἀναγνωρισθῶσιν ὡς νόμιμοι βουλευταὶ τῆς ἐπαρχίας Μεγαλοπόλεως διὰ τὴν ἐνεστῶσαν ἕκτην βουλευτικὴν περίοδον·

Διὰ ταῦτα τὸ τμῆμα γνωμοδοτεῖ, κατὰ πλειοψηφίαν, νὰ κηρυχθῇ ὡς κῦρος ἔχουσα ἡ ἐκλογὴ τῆς ἐπαρχίας Μεγαλοπόλεως, καὶ ὡς νομίμως διεξαχθεῖσα, καὶ κατὰ συνέπειαν νὰ παραδεχθῶσιν ὡς νόμιμοι αὐτῆς βουλευταὶ οἱ ΚΚ. Ἀθανάσιος Σινανιώτης καὶ Νικόλαος Δικαῖος, οἵτινες ἔχουσι καὶ τὰς ὑπὸ τοῦ νόμου ἀπαιτουμένας ἰδιότητας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Νοεμβρίου 1859.

Τὰ μέλη τοῦ τμήματος

Δ. Στ. Πουδούρης, πρόεδρος, Γ. Α. Ναύτης,
Α. Τσαμαδὸς, Ἰω. Μπαλάφας,
Ν. Ἀθανασίου, Στ. Καμπερόπουλος,
Γ. Μιχαλλ, Ἰω. Κατσάκος,
Δ. Τσάκρης, Α. Ἀλεξανδρόπουλος,
Α. Σ. Δανόπουλος.»

Παραπεμφθείσης δὲ τῆς ἀνωτέρω ἐκθέσεως πρὸς τύπωσιν, καὶ ἀναβληθείσης τῆς ἀναγνώσεως τῆς ἐκθέσεως ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Φθιώτιδος διὰ τὴν προσεχῆ Δευτέραν, παρελθὼν ὁ εἰσηγητὴς τοῦ τμήματος ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Νάξου, ἀνέγνω ἔκθεσιν ἐπ' αὐτῆς, ἔχουσαν οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Τὸ ἕβδομον τμῆμα τῆς Βουλῆς συγκείμενον ὑπὸ τῶν μελῶν αὐτοῦ, λαβὸν ὑπ' ὄψιν τὰ διάφορα ἔγγραφα τὰ ἀφορῶντα τὴν βουλευτικὴν ἐκλογὴν τῆς ἐπαρχίας Νάξου τῆς ἐνεστώσης ἕκτης περιόδου, ἅτε προηγουμένως ἐπεξεργάσθησαν ταῦτα ὑπὸ τριῶν

ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον τρίτον τοῦ κανονισμοῦ τῆς Βουλῆς, ἐξήγαγε τὰ ἑξῆς·

Εἰς τὴν ἐπαρχίαν Νάξου συγκειμένην ἀπὸ τοὺς δήμους Νάξου, Ἀπεραν θίας, Κορωνίδος, Τραγέας, Βίβλου, Πάρου, Ναούσης καὶ Μαρπίσσης, ἡ ἐκλογὴ διὰ προγράμματος τοῦ Νομάρχου Κυκλάδων ὑπ' ἀριθ. 9093 ἀπὸ 23 7βρίου ε. ε. προσδιωρίσθη διὰ τὴν 22 8βρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους 1859, ὅτε καὶ ἤρξατο καθ' ὅλους τοὺς ἀνωτέρω δήμους συγχρόνως καὶ ἐξηκολούθησεν ἐπὶ ὀκτὼ ἐπίσης ἡμέρας κατὰ τὸν νόμον, ἀφοῦ προηγουμένως, ὡς ἐκ τῶν εἰς τὸν φάκελλον ἐκλογικῶν ἐγγράφων βεβαιοῦται, ἐνηργήθησαν ἐν τάξει καὶ νομιμότητι ὅλαι αἱ ἀπαιτούμεναι προκαταρκτικαὶ πράξεις, ἡ δὲ ἐκλογὴ καθ' ὅλην τὴν ἐπαρχίαν διεξήχθη ἐν πλήρει τάξει καὶ ἡσυχίᾳ κατὰ τὴν ἐν τοῖς πρακτικοῖς τῆς ψηφοφορίας γενομένην κατὰ πᾶσαν ἡμέραν ἔκθεσιν βεβαιώσεως τῶν γεγονότων ἁπάντων. Τὰ δ' ἕνα ἕκαστον τῶν δήμων τούτων ἀφορῶντα εἰσὶ τ' ἀκόλουθα·

Α'. Δῆμος Νάξου.

Εἰς τὸν δῆμον τοῦτον ἀρξαμένης τῆς ψηφοφορίας τὴν 22 8βρίου ε. ε. καὶ ληξάσης τὴν 4 ὥραν μ. μ. τῆς 29 τοῦ ἰδίου, ἐψηφοφόρησαν ἐκλογεῖς 234 ἀπέναντι 398, τοὺς ὁποίους περιέχει ὁ βουλευτικὸς κατάλογος.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ψηφοφορίας οὐδεμία ἔνστασις ἀξία λόγου ἔλαβε χώραν· ἐκτὸς παρατηρήσεων γενομένων ὡς πρὸς τὴν ταὐτότητα ὀλιγίστων ψηφοφόρων, τὰς ὁποίας ἡ ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ ἐξωμάλυνε παραχρῆμα, οὐδεμία ἄλλη ἔνστασις ἔλαβε χώραν.

Β'. Δῆμος Ἀπεραν θίας.

Εἰς τὸν δῆμον τοῦτον ἡ ἐκλογὴ ἐπίσης ἤρξατο τὴν 22 8βρίου ε. ε. καὶ ἔληξε τὴν 4 ὥραν μ. μ. τῆς 29 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, διαρκέσασα ὀκτὼ ὁλοκλήρους ἡμέρας κατὰ τὸν νόμον, κατὰ τὸ διάστημα τῶν ὁποίων ἐψηφοφόρησαν ἐκλογεῖς 303 ἀπέναντι 450 ψηφοφόρων, τοὺς ὁποίους περιεῖχεν ὁ βουλευτικὸς κατάλογος. Κατὰ τὴν τελευταίαν τῆς ψηφοφορίας ἡμέραν τέσσαρες πολῖται παρουσίασαν ἔνστασιν, δι' ἧς παραπονοῦνται ὅτι κατὰ τὸ διάστημα τῆς ψηφοφορίας παρεβιάσθη ἡ ἐλευθέρα βούλησις τῶν ψηφοφόρων ὑπὸ τῶν δημοτικῶν ὑπαλλήλων, καὶ ὅτι ὁ δημαρχεύων, μελισθέντος τοῦ δήμου, παρέλειψε νὰ σημειώσῃ εἰς τὸν κατάλογον πλέον τῶν ἑκατὸν ψηφοφόρων, καὶ ἄλλα τινὰ ἐπουσιώδη γεγονότα μὴ ὄντα λόγου ἄξια, καθὸ ἀόριστα ὅλως καὶ ἀβάσιμα.

Γ'. Δῆμος Κορωνίδος.

Εἰς τὸν δῆμον τοῦτον ἡ ἐκλογὴ ἤρξατο τὴν 22 Ὀκτωβρίου διαρκέσασα μέχρι τῆς 4 ὥρας μ. μ. τῆς 29, ὀκτὼ ἡμέρας ὁλοκλήρους, καθ' ἃς ἐψηφοφόρησαν ἐκλογεῖς 341 ἀπέναντι 496, τοὺς ὁποίους περιεῖχεν ὁ βουλευτικὸς κατάλογος.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ψηφοφορίας μία ἔνστασις ἐσημειώθη εἰς τὸ πρωτόκολλον περὶ ταὐτότητος ἑνὸς προσώπου, ἥτις διελύθη αὐθωρεί, τὴν δὲ τελευταίαν ἡμέραν παρουσιάσθη ἔνστασις ἔγγραφος τριῶν πολιτῶν, περιέχουσα τοὺς ἑξῆς λόγους, ὅτι ὁ ταμιακὸς εἰσπράκτωρ Νάξου καὶ ὁ εἰδικὸς πάρεδρος τοῦ χωρίου Βοθρῶν περιφερόμενοι παρεβίαζον τοὺς ψηφοφόρους, καὶ ἄλλας τινας αἰτιάσεις μὴ ἀξίας λόγου.

Δ'. Δῆμος Τραγέας.

Εἰς τὸν δῆμον τοῦτον ἡ ψηφοφορία ἀρξαμένη τὴν 22 8βρίου ε. ε. ἐξηκολούθησε μέχρι τῆς 4 ὥρας μ. μ. τῆς 29 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, ἤτοι ὀκτὼ ἡμέρας ὁλοκλήρους, κατὰ τὸ διάστημα τῶν ὁποίων ἐψηφοφόρησαν ἐκλογεῖς 644 τὸν ἀριθμὸν ἀπέναντι 1002 ψηφοφόρων, τοὺς ὁποίους περιεῖχεν ὁ βουλευτικὸς κατάλογος.

Τὴν πρώτην ἡμέραν τῆς ψηφοφορίας δύω μέλη μιᾶς ἀντεφορευτικῆς ἐπιτροπῆς ἔκαμον τὴν παρατήρησιν, καταχωρισθεῖσαν εἰς τὸ πρωτόκολλον τῆς ψηφοφορίας, ὅτι μεταξὺ τῶν δεκατριῶν ψηφοφορησάντων τὴν ταὐτότητά τινων δὲν ἐγνώριζον οὗτοι καὶ ἔμενεν αὐτοῖς ἀμφιβολία, ἀλλὰ τὰ πέντε μέλη τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς καὶ τρία μέλη τῆς ἀντεφορευτικῆς βεβαιοῦν τὴν ταὐτότητα τούτων. Κατόπιν ταύτης, τὴν τρίτην, τετάρτην καὶ μέχρι τῆς ὀγδόης ἡμέρας τῆς ψηφοφορίας, ὁτὲ μὲν ἓν μέλος ἐκ τῆς ἄνω εἰρημένης ἀντεφορευτικῆς ἐπιτροπῆς, ὁτὲ δὲ καὶ τὰ δύω ὁμοῦ ἐπέφερον παρατηρήσεις τινας, ἀλλαχοῦ μὲν περὶ τῆς ταὐτότητός τινων ψηφοφόρων, ἀλλαχοῦ δὲ περὶ ἄλλων τινῶν ἐπουσιωδῶν γεγονότων. Τὰς παρατηρήσεις ὅμως ταύτας τὰ λοιπὰ τρία μέλη τῆς αὐτῆς ἀντεφορευτικῆς ἐπιτροπῆς ὡς καὶ ἡ ὁλομέλεια τῆς ἐφορευτικῆς διέλυσε διὰ τῆς δεούσης βεβαιώσεως καὶ πιστοποιήσεων τῆς πραγματικότητος καὶ τῆς ἀληθείας τῶν γεγονότων. Συγχρόνως δὲ τὴν τρίτην ἡμέραν τέσσαρες πολῖται παρουσίασαν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ἀναφοράν, δι' ἧς ἐνίστανται ὅτι ἔλαβον χώραν παραβιάσεις καὶ ἄλλα τινὰ γεγονότα καὶ μικροῦ λόγου καὶ ἀόριστα καθ' ὁλοκληρίαν.

Ε. Δῆμος Βίβλου.

Εἰς τὸν δῆμον τοῦτον ἤρξατο ἡ ψηφοφορία τὴν 22 Ὀκτωβρίου καὶ ἐξηκολούθησεν ἀδιακόπως μέχρι τῆς 29 τοῦ ἰδίου, ἐκτὸς ὁλοκλήρους ἡμέρας, κατὰ τὸ διάστημα τῶν ὁποίων ἐψηφοφόρησαν 750 ἐκλογεῖς ἀπέναντι τῶν 1251 ἐγγεγραμμένων εἰς τὸν βουλευτικὸν κατάλογον· μία μόνη παρατήρησις ἐπενέχθη ἀπὸ ἑνὸς μέλους μιᾶς ἀντεφορευτικῆς ἐπιτροπῆς τὴν τετάρτην ἡμέραν τῆς ψηφοφορίας, ὅτι αὕτη ἤρξατο πρὸ τῆς 9 ὥρας, αὕτη δὲ ἀντεκρούσθη ὑπὸ τῶν τριῶν μελῶν τῆς αὐτῆς ἀντεφορευτικῆς ἐπιτροπῆς καὶ τῆς ὁλομελείας τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς διὰ τῆς συμπαραβολῆς διαφόρων ὡρολογίων ἐκ τῶν παρευρεθέντων προσώπων.

ΣΤ'. Δῆμος Πάρου.

Εἰς τὸν δῆμον τοῦτον ἤρξατο ἐπίσης ἡ ἐκλογὴ ἀπὸ τῆς 22 Ὀκτωβρίου καὶ ἐξηκολούθησε μέχρι τῆς 4 ὥρας μ. μ. τῆς 29 τοῦ αὐτοῦ, ἐκτὸς ἡμέρας ὁλοκλήρου, κατὰ τὸ διάστημα τῶν ὁποίων ἐψηφοφόρησαν ἐκλογεῖς 381 ἀπέναντι 1005, τοὺς ὁποίους περιεῖχεν ὁ βουλευτικὸς κατάλογος τοῦ δήμου.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ψηφοφορίας παρατηρήσεις τινὲς μόνον ἐγένοντο περὶ τῆς ταυτότητος ψηφοφόρων, ἀλλαχοῦ μὲν περὶ ἑνός, ἀλλαχοῦ δὲ περὶ δύο ἢ τριῶν, ἀλλὰ καὶ ταύτας ἡ ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ διέλυεν ἑκάστοτε βεβαιοῦσα τὴν ταυτότητα τούτων. Ἀλλὰ τὴν τελευταίαν ἡμέραν τῆς ψηφοφορίας ὁ Κ. Κρίσπης παρουσίασεν ἔνστασιν, δι' ἧς ἰσχυρίζεται ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ ἀπέβαλε πολλοὺς ψηφοφόρους, περὶ τοὺς ἑβδομήκοντα, ἀορίστως ὅμως, προσελθόντας νὰ ψηφοφορήσωσιν ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ τῶν ἀντιθέτων του ὁμοῦ, τὸ γεγονὸς δὲ τοῦτο ἡ ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ τὸ ἀποκρούει ὡς μὴ ἀληθές.

Ζ'. Δῆμος Ναούσης.

Εἰς τὸν δῆμον τοῦτον τὴν 22 Ὀκτωβρίου ἡ ψηφοφορία δὲν ἔλαβεν ἔναρξιν διὰ τὸν λόγον καὶ μόνον ὅτι παρῃτήθησαν οἱ ὑπουργικοὶ ὑποψήφιοι, ἐξηκολούθησε δὲ ἀπὸ τὴν 23 μέχρι τῆς 30 τοῦ ἰδίου μηνός, παραταθείσης τῆς ψηφοφορίας ἐπὶ μίαν ἡμέραν διὰ νέου προγράμματος τοῦ Νομάρχου Κυκλάδων ὑπ' ἀριθ. 10558 τῆς 26 Ὀκτωβρίου.

Κατὰ τὸ διάστημα δὲ τῆς ὀκταημέρου ταύτης ψηφοφορίας ἐψηφοφόρησαν ἐκλογεῖς 287 ἀπέναντι 547 ἐγγεγραμμένων εἰς τὸν βουλευτικὸν κατάλογον τοῦ δήμου τούτου.

Μία μόνη ἔνστασις ἐγένετο τὴν 29 τοῦ μηνὸς περὶ τοῦ ὅτι

3—4 ὀνόματα ψηφοφόρων ἐψηφοφόρησαν καὶ εἰς τὸν δῆμον Μαρπίσσης· ἀλλ' ἡ ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ ἀντέκρουσε τὴν ἔνστασιν ταύτην καταδείξασα τὴν ταυτότητά των διὰ τοῦ βουλευτικοῦ καταλόγου τοῦ οἰκείου δήμου.

Η. Δῆμος Μαρπίσσης.

Εἰς τὸν δῆμον τοῦτον ἡ ψηφοφορία τὴν πρώτην ἡμέραν δὲν ἤρξατο διὰ τὸν λόγον ὅτι οἱ ὑπουργικοὶ ὑποψήφιοι παρῃτήθησαν, ἀλλὰ παρατεθεῖσα ἐγκαίρως διὰ συμπληρωτικοῦ προγράμματος ἐπὶ μίαν ἡμέραν, ἐξηκολούθησε μέχρι τῆς 30 τοῦ μηνός, κατὰ τὸ διάστημα δὲ τοῦτο ἐψηφοφόρησαν ἐκλογεῖς 603 ἀπέναντι 1151 ἐγγεγραμμένων εἰς τὸν βουλευτικὸν κατάλογον.

Κατὰ τὴν τελευταίαν ἡμέραν τῆς ψηφοφορίας ἓν μέλος τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς ἔκαμεν ἔνστασιν περὶ τοῦ ὅτι ψηφοφόροι τινὲς ἀπεβλήθησαν παρανόμως, τὰ δὲ λοιπὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς τὴν ἀντέκρουσαν ὡς μὴ ἀληθῆ· ὁμοία δὲ περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου ὑπὸ τοῦ ἑνὸς μέλους τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς, δύω τῆς ἀντεφορευτικῆς καὶ τριῶν πολιτῶν, τὴν ὁποίαν τὰ λοιπὰ μέλη τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς ἀντεκρούουν ἐλλόγως ἐπίσης.

Ἐξ ὅλων τούτων ὀφεῖλον τὸ τμῆμα παρατηρεῖ α) ὅτι μετὰ τὴν ταπτικὴν καὶ ἀκριβῆ ἐνέργειαν ὅλων τῶν προκαταρκτικῶν ἐκλογικῶν πράξεων, ἡ προκειμένη βουλευτικὴ ἐκλογὴ καθ' ὅλους τοὺς ἀπὸ τοῦ δήμους τοὺς ἀπαρτίζοντας τὴν ἐπαρχίαν Νάξου ἐνηργήθη ἐν πλήρει ἡσυχίᾳ, τάξει καὶ νομιμότητι, ὡς ἑκάστη τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν ἐν τῷ οἰκείῳ δήμῳ πᾶσαν ἡμέραν κατὰ τὸ τέλος τῆς ψηφοφορίας, καὶ αὐτὴ ἡ ἀντεφορευτικὴ ἐπιτροπὴ ἑκάστοτε βεβαιοῖ ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ δι' ἐκθέσεως ὁμοφώνως ὑπογεγραμμένης παρ' ὅλων τῶν ἀποτελούντων αὐτὰς μελῶν.

β'.) Ὅτι οὐδεμία ἔνστασις ἐκ τῶν ἐπενεχθεισῶν φαίνεται βάσιμος, οὐδ' ἂν τυχὸν ἦσαν ἀποδεδειγμέναι δι' ὅλων τῶν μέσων, ἐπηρέαζον κατά τι τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ψηφοφορίας τοῦ δήμου εἰς ὃν ἐπηνέχθησαν διὰ τὸν λόγον, ὡς ἐρρέθη, ὅτι αὐτὴ μὲν ἄλλοθι περιωρίζετο εἰς τὴν ἀμφισβήτησιν τῆς ταυτότητος δύω ἢ τριῶν ψηφοφόρων, ἀλλαχοῦ δὲ εἰς τινα μικρότερα γεγονότα, ἢ μεγαλειτέρα δὲ τούτων κατὰ τοὺς ἐνισταμένους ἦτον ἡ περὶ ἀποκλεισμοῦ 70 περίπου ψηφοφόρων, οἵτινες καὶ κατ' αὐτοὺς τοὺς ἰδίους ἔμελλον νὰ ψηφοφορήσωσι δέβεν ὑπὲρ αὐτῶν τῶν ἐνισταμένων καὶ τοῦ Σπυρίδωνος Βαρότση, ἀντιθέ-

του ὑποψηφίου, ἀλλὰ καὶ ταύτην ἀόριστον ἐν γένει οὖσαν κάμμια ἔνδειξις ὅτι συναδεύει, ἀπεναντίας ἐλλόγως ἀντικρούει ἡ ἐφορευτικὴ ἐπιτροπή.

γ'.) Ὅτι μεταφερθεισῶν τῶν διαφόρων καλπῶν εἰς τὸν ὡρισμένον διὰ τοῦ προγράμματος ἐν τῇ πρωτευούσῃ τόπον, καὶ γενομένης τῆς διαλογῆς, ἐξήχθη τὸ ἑξῆς ἀποτέλεσμα, καὶ ἐξ αὐτοῦ ἔλαχον ψήφων,

Ἀπὸ μὲν τὸν δῆμον Νάξου·

Οἱ ΚΚ. Νικόλαος Α. Χατσόπουλος 182
Ὁ Μάρκος Χ. Φραγκόπουλος.....185
Ὁ Δημήτριος Π. Δημητρακόπουλος 176
Ὁ Κωνσταντῖνος Κρίσπης.....58
Ὁ Σπυρίδων Βαρότσης.....49
Ὁ Ἐμμανουὴλ Ναυπλιώτου 39
Ὁ Γεώργιος Χατσόπουλος 5

Ἀπὸ δὲ τὸν δῆμον Ἀπεραν θίας·

Οἱ ΚΚ. Σπυρίδων Βαρότσης.....211
Ὁ Κωνσταντῖνος Κρίσπης.....206
Ὁ Ἐμμανουὴλ Ναυπλιώτου.....205

Οἱ δὲ Δημήτριος Δημητρακόπουλος, Νικόλαος Α. Χατσόπουλος, Μάρκος Φραγκόπουλος, ἕκαστος ἀνὰ ..92
Ὁ Γ. Χατσόπουλος 10

Ἀπὸ τὸν δῆμον Κορωνίδος·

Οἱ ΚΚ. Νικόλαος Α. Χατσόπουλος ψήφους 235
Ὁ Δημήτριος Π. Δημητρακόπουλος καὶ Μάρκος Χ. Φραγκόπουλος ἕκαστος τούτων ἀνὰ ψήφους.....234
Οἱ Σπυρίδων Α. Βαρότσης καὶ Κωνσταντῖνος Ν. Κρίσπης ἀνὰ ψήφους ἕκαστος .....107 καὶ
Ὁ Ἐμμανουὴλ Ναυπλιώτου.....106

Ἀπὸ τὸν δῆμον Τραγίας·

Οἱ ΚΚ. Σπυρίδων Α. Βαρότσης ψήφους 563
Ὁ Κωνσταντῖνος Μ. Κρίσπης.....559
Ὁ Ἐμμανουὴλ Ναυπλιώτου 536
Ὁ Δημήτριος Π. Δημητρακόπουλος.....80
Ὁ Νικόλαος Α. Χατσόπουλος 81
Ὁ Μάρκος Χ. Φραγκόπουλος 76
Καὶ ἄλλος τρεῖς καὶ ἕτερος μίαν.

Ἀπὸ τὸν δῆμον Βίδλου·

Οἱ ΚΚ. Σπυρίδων Α. Βαρότσης ψήφους 728

Ὁ Κωνσταντῖνος Μ. Κρίσπης 725
Ὁ Ἐμμανουὴλ Ναυπλιώτου 704
Ὁ Νικόλαος Α. Χατσόπουλος 25
καὶ ἄλλοι ὀλιγωτέρας.

Ἀπὸ τὸν δῆμον Πάρου·

Οἱ ΚΚ. Δημήτριος Π. Δημητρακόπουλος ψήφους 226
Ὁ Νικόλαος Χατσόπουλος 214
Ὁ Μάρκος Χ. Φραγκόπουλος 213
Ὁ δὲ Κωνσταντῖνος Μ. Κρίσπης καὶ Σπυρίδων Βαρότσης
ἀνὰ ψήφους ἕκαστος.....164 καὶ
Ὁ Ἐμμανουὴλ Ναυπλιώτου 153

Ἀπὸ τὸν δῆμον Ναούσης·

Οἱ ΚΚ. Δημήτριος Π. Δημητρακόπουλος ψήφους ..276
Ὁ Μάρκος Χ. Φραγκόπουλος 263
Νικόλαος Α. Χατσόπουλος 267
Κωνσταντῖνος Μ. Κρίσπης καὶ Σπυρίδων Α. Παρότσης ἀνὰ ψήφους ἕκαστος 20
Ἐμμανουὴλ Ναυπλιώτου..... 15
Ὁ Γ. Χατσόπουλος 2

Ἀπὸ τὸν δῆμον Μαρπήσσης·

Οἱ ΚΚ. Δημήτριος Π. Δημητρακόπουλος ψήφους ..570
Νικόλαος Α. Χατσόπουλος 532
Μάρκος Χ. Φραγκόπουλος.....304
Κ. Μ. Δαμίας 148
Κωνσταντῖνος Μ. Κρίσπης 129
Σπυρίδων Α. Βαρότσης.....121
Μάρκος Φραγκόπουλος..... 95 καὶ
Ἐμμανουὴλ Ναυπλιώτης 83

Τοῦ δὲ ὅλου ἀποτελέσματος ἀνακεφαλαιουμένου, ἐξάγεται ὅτι καθ' ὅλους τοὺς δήμους τῆς ἐπαρχίας ἔλαβον ψήφους,

Ὁ μὲν Κωνσταντῖνος Μ. Κρίσπης.....1968
Ὁ δὲ Σπυρίδων Α. Βαρότσης 1963
Ὁ Ἐμμ. Β. Ναυπλιώτου 1873
Ὁ Δημήτριος Π. Δημητρακόπουλος 1673
Ὁ Νικόλαος Α. Χατσόπουλος 1628
Ὁ Μάρκος Χ. Φραγκόπουλος 1295

Ἄλλοι δὲ μικρὰν ἀριθμὸν ψήφων.

Καὶ ἐπειδὴ ἐκ τοῦ ἀποτελέσματος τούτου ἡ προκειμένη ἐκλογὴ θεωρεῖται ἔγκυρος καὶ νόμιμος, οἱ δὲ λαχόντες τῆς ἀπο-

λότου πλειοψηφίας εἰσὶν οἱ ΚΚ. Κωνσταντῖνος Μ. Κρίσπης, Σπυρίδων Α. Βαρότσης καὶ Ἐμμανουὴλ Β. Ναυπλιώτου, οἵτινες ἔχουσι συγχρόνως καὶ πάσας τὰς ὑπὸ τοῦ νόμου ἀπαιτουμένας ἰδιότητας διὰ τὴν ἐκλογὴν βουλευτοῦ·

Τὸ τμῆμα γνωμοδοτεῖ κατὰ πλειοψηφίαν,

Νὰ κηρυχθῇ ὑπὸ τῆς Βουλῆς ὡς κῦρος ἔχουσα ἡ βουλευτικὴ ἐκλογὴ τῆς ἐπαρχίας Νάξου, νὰ γίνωσι παραδεκτοὶ ὡς νομίμως ἐκλεχθέντες οἱ ΚΚ. Κωνσταντῖνος Μ. Κρίσπης, Σπυρίδων Α. Παρότσης καὶ Ἐμμανουὴλ Β. Ναυπλιώτου, βουλευταὶ τῆς ἐπαρχίας Νάξου διὰ τὴν παροῦσαν ἕκτην βουλευτικὴν περίοδον, ὡς ἔχοντες καὶ τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 24 Νοεμβρίου 1859.

Τὰ μέλη τοῦ τμήματος

Στ. Καμπερόπουλος, Α. Ἀλεξανδρόπουλος,
Γ. Μιχαὴλ, Γ. Ναύτης,
Ἰω. Μπαλάφας, Δ. Τσόκρης,
Σωτ. Σκουμπουρδῆς, Ν. Ἀθανασίου,
Α. Σ. Δανόπουλος, Α. Τσαμαδὸς,
Ἰ. Κατσάκος.»

Ἀναβληθείσης δὲ τῆς ἐπὶ ταύτης συζητήσεως ἐπὶ τὴν προσεχῆ δευτέραν διὰ νὰ παρουσιάσῃ κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν καὶ τὸ μειοψηφοῦν μέλος τὴν ἔκθεσίν του, παρελθὼν ὁ εἰσηγητὴς τοῦ ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Μήλου τμήματος, ἀνέγνω ἔκθεσιν ἐπ' αὐτῆς, ἔχουσαν οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Τὸ Δ'. τμῆμα ἐπεξεργασθὲν τὰ ἔγγραφα τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Μήλου, λαμβάνει τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὴν Βουλὴν τὰ ἑξῆς·

Ἐψηφοφόρησαν εἰς τοὺς ἓξ δήμους τῆς ἐπαρχίας ταύτης 1994.

Ἔλαβον δὲ ψήφους ὁ μὲν Κ. Ἰω. Προβελέγιος 1585, ὁ δὲ Κ. Ἰω. Ταταράκης 1529, ὁ Κ. Π. Ε. Μοδινὸς 405, ὁ Κ. Σπ. Ἀντωνιάδης 383, ὀλίγαι δὲ τινες ψῆφοι ἐδόθησαν εἰς ἄλλους.

Οὐδεμία παρατυπία ἐγένετο κατὰ τὴν προπαρασκευὴν καὶ ἐνέργειαν τῆς ἐκλογῆς ταύτης, ὡς ἐξάγεται ἐκ τῶν ὑποβληθέντων ἡμῖν δικαιολογητικῶν ἐγγράφων. Οὐδεμία δὲ ἔνστασις ἐπροτάθη κατὰ τὴν ἐκλογὴν ἢ γενομένης τῆς διαλογῆς, ὡς ἐκ τῶν πρακτικῶν βεβαιοῦται.

Ἐδόθη ὅμως εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Βουλῆς ἀναφορὰ φέρουσα ἡμερομηνίαν τὴν τῆς ἐπαύσης τῆς διαλογῆς (12 Νοεμβρίου 1859), ἀπευθυνομένη πρὸς τὴν Βουλὴν καὶ ὑπογεγραμμένη παρὰ τοῦ Κ. Π. Ε. Μοδινοῦ, ἑνὸς τῶν κατὰ τὴν ἐκλογὴν ταύτην ἀποτυχόντων, δι' ἧς προτείνονται πέντε ἐνστάσεις καὶ ζητεῖται ἐξ αἰτίας αὐτῶν ἡ ἀκύρωσις τῆς ἐκλογῆς.

Τὴν ἀναφορὰν ταύτην σκεφθὲν τὸ τμῆμα παρατηρεῖ τὰ ἑξῆς·

α) Ὅτι ἡ πρώτη ἔνστασις περὶ ἐπεμβάσεως τῶν ἀρχῶν τῆς ἐπαρχίας δὲν βεβαιοῦται οὔτε ὑπὸ ἀναφορᾶς, οὔτε ὑπὸ διαμαρτυρήσεώς τινος οὐδενὸς πολίτου πρὸς τὰς προϊστημένας Ἀρχὰς ἢ τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον. Παρεκτὸς τούτου, εἶναι καὶ πάντῃ ἀόριστος, ὡς μὴ ἐκθέτουσα τῆς ἐπεμβάσεως τὰς πράξεις, ἵνα κρίνῃ ἡ Βουλὴ ἂν ἐκ τούτου ἐδύνατο ν' ἀλλοιωθῇ ἡ θέλησις τοῦ λαοῦ. Τέλος εἰς τὴν ἀναφορὰν ταύτην φέρεται ῥητῶς ὅτι ὁ ἔπαρχος οὐδαμῶς ἐπεμβῆκεν, ἀλλὰ κατὰ γράμμα ἐτήρησε τὸ πρόγραμμα τῆς Κυβερνήσεως, ὅπερ ἐλαττόνει πολὺ καὶ αὐτοῦ τοῦ ἀορίστου κατὰ τῆς ἐκλογῆς παραπόνου τὴν ἀξίαν.

β) Ὅτι καὶ ἄσκοπος καὶ ψευδὴς εἶναι ἡ ἔνστασις, ὅτι εἰς μόνους τοὺς δήμους Μήλου καὶ Ἀδάμαντος ὑπῆρξαν ἀντιπροσωπευτικαὶ ἐπιτροπαί, τῶν δὲ λοιπῶν δήμων ἡ ἐκλογὴ ἐγένετο ἄνευ ἀντιπροσωπευτικῶν ἐπιτροπῶν, ἄλλων μὲν ἐκ τῶν διορισθέντων ἀπόντων, ἄλλων δ' ἀποβιωσάντων καὶ ἄλλων ἀποπεμφθέντων· τὸ μὲν, διότι καὶ εἰς τὸν δῆμον Φολεγάνδρου ὑπῆρξεν ἀντιπροσωπευτικὴ ἐπιτροπὴ, τὸ δὲ, διότι, ὡς ἐκ τῶν ἐπισήμων ἐγγράφων καὶ ἀποδείξεων ἐξάγεται, ὁ ἔπαρχος διώρισεν εἰς ὅλους τοὺς δήμους ἀντιπροσωπευτικὰς ἐπιτροπὰς συμφώνως μὲ τὰς αἰτήσεις τῶν τε ὑποψηφίων καὶ ἀνθυποψηφίων ὑπὸ ἡμερομηνίαν 13 καὶ 17 Ὀκτωβρίου ε. ε. Ἂν δέ τινες ἀπεποιήθησαν, εἷς δ' ἐξ αὐτῶν ἦτον ἀπὼν, εἷς ἀποθαμένος, οἱ δὲ λοιποὶ πάντες δεχθέντες τὸν διορισμὸν δὲν προσῆλθον εἰς τὴν ἐκλογὴν, ἀκυρότης μὲν δὲν ὑπάρχει, ἀμέλεια δὲ μεγάλη τῶν ἀγωνιζομένων καταφαίνεται.

γ) Ὅτι ἡ ἔνστασις περὶ τῆς βραδείας μεταφορᾶς τῶν καλπῶν εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς ἐπαρχίας δὲν ἔχει κἀμμίαν σημασίαν, ἀφοῦ μὲ οὐδεμίαν ἀκυρότητα συνδέεται.

δ) Ὅτι ἀφοῦ ὅλα τὰ μέλη ὅλων τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν βεβαιοῦσι δι' ἐκθέσεως τακτικῆς τὸ ἀλύμαντον τῶν σφραγίδων κατὰ τὴν διαλογὴν, τὸ τμῆμα δὲν δύναται νὰ παραδεχθῇ τὴν ἤδη γενομένην ἔνστασιν ὅτι μιᾶς τῶν καλπῶν αἱ σφραγίδες

δὲν ἦσαν τοιαῦται, ἀφοῦ ἡ ἔνστασις αὕτη μετ' οὐδεμιᾶς συνοδεύεται ἀποδείξεως.

ε) Σπουδαίως ὅμως ἀπησχόλησε τὸ τμῆμα ἡ τελευταία τῶν ἐνστάσεων τῆς εἰρημένης ἀναφορᾶς, ἡ περιέχουσα τὸν λόγον, ὅτι ἡ διαλογὴ ἤρξατο τὴν 7 ὥραν Μ. Μ. καὶ ἐτελείωσε τὴν 3 μετὰ τὸ μεσονύκτιον. Τὸ τμῆμα ἐξέτασε τὰ πρακτικὰ τῆς διαλογῆς πρὸς ἀνεύρεσιν τῆς ἀληθείας, ἀλλὰ δυστυχῶς δὲν ὑπάρχει ἐν αὐτοῖς σημείωσις τῆς ὥρας καθ' ἣν ἐγένετο ἡ διαλογή.

Περιπλέον ὅμως παρετήρησεν, ὅτι εἰς τὰ πρακτικὰ ταῦτα τῆς διαλογῆς δὲν ὑπάρχει ἡ ὑπογραφὴ τοῦ ἐπάρχου ἢ ἄλλου ἀντιπροσώπου τοῦ Κ. Νομάρχου, βεβαιοῦται δὲ μόνον ὑπὸ τοῦ συλλόγου τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν ὅτι ἡ διαλογὴ ἐγένετο ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ Κ. ἐπάρχου, ὅστις μόνον τὴν ἐπαύριον τῆς διαλογῆς (12 Νοεμβρίου) συνέταξε περιληπτικὸν πίνακα τοῦ ἀποτελέσματος τῆς διαλογῆς εἰς οὐδὲν διαφέροντα τοῦ πρωτοκόλλου τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν.

Αἱ ἀταξίαι αὗται ἦσαν ἱκαναί, κατὰ τὴν γνώμην τοῦ τμήματος, νὰ φέρουν τὴν ἀκύρωσιν τῆς ἐκλογῆς, τοῦ νόμου ἀπαιτοῦντος τὴν παρουσίαν τοῦ ἐπάρχου κατὰ τὴν διαλογὴν καὶ προσέτι τὴν δημοσιότητα, ἥτις ἐν καιρῷ νυκτὸς δὲν ἦτο πλήρης κατὰ τὰ παρ' ἡμῖν εἰθισμένα, ἐκτὸς ἂν ἡ ἐν ἡμέρᾳ ἀρξαμένη πρᾶξις ἐξ ἀνάγκης καὶ πέραν αὐτῆς παρετάθη.

Ἀλλὰ σκεφθέντες ὅτι, ἀφοῦ ἡ λεπτομερὴς ἀναφορὰ τοῦ ἐνιστα μένου δὲν περιέχει τὸ παράπονον ὅτι ἡ διαλογὴ ἐγένετο ἀπόντος τοῦ ἐπάρχου, ὅπερ βεβαίως ὁ ἐνιστάμενος δὲν ἤθελε παραλείψει, ἂν ἀληθεύῃ, πείθεται ἀδιστάκτως ὅτι ἐκ παραδρομῆς δὲν ὑπέγραψεν ὁ ἔπαρχος τὸ πρωτόκολλον τῆς διαλογῆς. Πεισθέντες δὲ καὶ εἰς τὴν προφορικὴν ἐξήγησιν ἣν ὁ παρὰ τῷ ὑπουργείῳ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργικὸς γραμματεὺς Κ. Πλέσκος, ὁ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἀποσταλεὶς κατὰ τὴν ἐκλογὴν τῆς ἐπαρχίας Μήλου, ἔδωκεν εἰς τὸ τμῆμα, ὅτι ἡ διαλογὴ ἐγένετο ἐν νυκτί, διότι τὴν ἐπιοῦσαν ἀνεχώρει τὸ ἀτμόπλοιον, καὶ παρατηρήσαντες ὅτι οὐδεμία ἐγένετο κατὰ τὴν ἐκλογὴν ταύτην παραβίασις, καὶ ὅτι ἐξ ὅλων τῶν πράξεων βεβαιοῦται ἡ γνησιότης αὐτῆς, φρονοῦμεν ὅτι ἡ διαλογὴ δὲν ἐγένετο ἐν νυκτὶ πρὸς ἀποφυγὴν τῆς δημοσιεύσεως, καὶ ὅτι ἐκ τούτου οὐδόλως ἐβλάφθη τῆς ἐκλογῆς ἡ γνησιότης. Μολαταῦτα τὸ τμῆμα παμψηφεὶ γνωμοδοτεῖ νὰ συστηθῇ παρὰ τῆς Βουλῆς πρὸς τὸ ὑπουργεῖον ἡ τιμωρία τῶν πραξάντων τὰς εἰρημένας ἀταξίας διοικητικῶν ὑπαλλήλων.

Διὰ ταῦτα γνωμοδοτοῦμεν νὰ γίνῃ δεκτὴ ὡς ἔγκυρος ἡ ἐκλογὴ τῆς ἐπαρχίας Μήλου καὶ ἀναγνωρισθῶσιν ὡς βουλευταὶ αὐτῆς οἱ ΚΚ. Ἰωάννης Προβελέγιος καὶ Ἰωάννης Π. Ταταράκης, ὡς τυχόντες τῆς ἀπολύτου πλειοψηφίας καὶ ἔχοντες τὰ παρὰ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Νοεμβρίου 1859.

Ὁ πρόεδρος τοῦ Τμήματος Ν. Τσαβέλλας.

Τὰ μέλη,

Α. Ζέρβας,	Β. Ρ. Παλαμίδης,
Κ. Βλάμης,	Ε. Δεληγιώργης,
Σ. Δούκας,	Γρ. Ν. Κορφιωτάκης,
Κίμων Χριστοδούλου,	Ασ. Χαραλάμπης,
Ἐμμ. Χ. Τσουχλος,	Α. Κουμουνδουράκης,
	Χ. Α. Χρηστόπουλος.»

Ἐνταῦθα παρετήρησέ τις, ὅτι ἐκ τῆς ἀναγνωσθείσης ἐκθέσεως ἠκούσατε ὅτι εἰς τὴν ἐπαρχίαν Μήλου ὑπάρχει ὁ δῆμος Ἀδάμαντος, κατοικούμενος ὑπὸ Κρητῶν· ἐπειδὴ δὲ ὑπάρχει καὶ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Ναυπλίας ἄλλος τις δῆμος ἐπίσης κατοικούμενος ἐκ Κρητῶν, παρακαλεῖ τὸν Κ. ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν ἵνα πληροφορήσῃ τὴν Βουλὴν διὰ τί οἱ μὲν ἐν τῷ δήμῳ Μήλου Κρῆτες ἐψηφοφόρησαν, οἱ δὲ ἐν τῷ δήμῳ Ναυπλίας οὐχί.

Μηδεμιᾶς δὲ κατὰ τῆς ἐκλογῆς ὑπαρχούσης ἀντιρρήσεως, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως ὡς ἔγκυρον τὴν ἐκλογὴν Μήλου καὶ νομίμους αὐτῆς βουλευτὰς τοὺς Ἰωάννην Προβελέγιον καὶ Ἰωάννην Ταταράκην, ἔχοντας καὶ τὰ παρὰ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα.

Κηρυχθέντος δὲ τοῦ ἀποτελέσματος, ἐρωτήθη τὸ ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Καρυταίνης τμῆμα ἐὰν ἔχῃ ἑτοίμην τὴν ἐπὶ ταύτης ἔκθεσιν του· ἀλλὰ μὴ οὔσης ἑτοίμου, ἡ Βουλὴ προέβη εἰς τὴν ἐξακολούθησιν τῆς ἀνζητήσεως ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Παρνασίδος, ἐφ' ἧς λαβών τις τὸν λόγον ἐξέθηκεν, ὅτι τὸ μειονοψηφοῦν μέλος ἐκάκισε χθὲς τὴν ἐκλογὴν τοῦ δήμου Δωριέων, διότι ὁ ὁριστικὸς αὐτοῦ κατάλογος, παραβαλλόμενος πρὸς τὸν πληθυσμόν, ἔχει ἀπίθανον ἀριθμὸν ὀνομάτων. Ἀλλὰ δὲν παρετήρησε, φαίνεται, ὅτι ὁ ἀνωτέρω κατάλογος ἔχει δύω στήλας, καὶ εἰς μὲν τὴν πρώτην σημειοῦται τακτικῶς καὶ ἐκ πρώτης ἀρχῆς ὁ πληθυσμὸς τοῦ δήμου κατ' αὔξοντα ἀριθμόν, ἀπέναντι δ' αὐτῆς ὑπάρχει ἑτέρα στήλη, ἥτις ἔχει ἀνώμαν

λων καὶ διακεκριμένων τῶν αὐξόντα ἀριθμὸν, καθ' ὃσον ἐξοδεύονται οἱ ἀποβιώσαντες καὶ οἱ ὁπωσδήποτε στερηθέντες τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων των. Τοιουτοτρόπως λοιπὸν ἐκλείπει ἡ ἀμφιβολία τοῦ ἀπιθάνου, καὶ τὸ μειοψηφοῦν μέλος ἠπατήθη ὡς μὴ διερευνῆσαν τὴν δευτέραν στήλην. Ὅπου δ' ἀφορᾷ τὸν δῆμον Γαλαξειδίου, τὸ μόνον ἀποδιδόμενον εἰς αὐτὸν εἶναι ἡ ἐκ μέρους τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς βία, ἥτις μετὰ γυναικῶν καὶ παιδίων ἐπιστρατεύσασα, παρεμπόδισε χωρικούς τινας ἐλθόντας νὰ ψηφοφορήσωσιν. Ἀλλὰ παραλείπων ἂν οἱ μετερχόμενοι βίαν ἐξέρχωνται μετὰ γυναικῶν καὶ παιδίων ἵνα ἐκπλήξωσι τοὺς ἐναντίους, παρατηρεῖ ὅτι ἐν γένει εἰς τὰς ἐκλογὰς, ὅπου τὰ πάθη ἐξάπτονται, συμβαίνουν ἔριδες καὶ συγκρούσεις, αἵτινες παρέρχονται ἄνευ ἀποτελέσματος ἄλλου. Ἐνταῦθα δὲ ποῦ τὰ ἀποτελέσματα τῆς βίας; ποῦ τὰ τραύματα καὶ οἱ φόνοι, δι' οὓς κατηγορεῖται ἡ ἐπιτυχοῦσα μερίς; Δὲν πρέπει λοιπὸν νὰ ἐπασχολῶμεν ἐπὶ δύω ἡμέρας τὸ βῆμα μὲ τοιαύτας ἐνστάσεις, καὶ ἐπειδὴ οἱ προτεινόμενοι λόγοι δὲν εἶναι ἄξιοι συζητήσεως, προτείνει νὰ παύσῃ πλέον πᾶσα συζήτησις καὶ ἐλθωμεν εἰς μίαν ἀπόφασιν.

Ἐπιμένοντος δὲ τοῦ μειονοψηφοῦντος μέλους νὰ φέρῃ πρὸς ὑποστήριξιν τῶν λόγων του νέας διασαφήσεις, ἡ Βουλὴ, ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει τοῦ προέδρου, δὲν παρεδέχθη τοῦτο μὴ ἀναστᾶσα.

Ἀκολούθως ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα, παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸ ἔγκυρον τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Παρνασίδος καὶ νομίμους αὐτῆς βουλευτὰς τοὺς Ν. Πανουριᾶν, Ἐὐθ. Κεχαγιᾶν καὶ Κ. Πλάκαν.

Κηρύξας δὲ ὁ πρόεδρος τὸ ἀποτέλεσμα ὑπὲρ τῶν ῥηθέντων, καὶ ἀναγγείλας ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἑπομένης θέλει εἶσθαι ἡ συζήτησις τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Ναυπλίας, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 3 μ. μ.

Ὁ προσωρινὸς Πρόεδρος — Οἱ προσωρινοὶ Γραμματεῖς
ΕΜΜ. ΜΕΛΕΤΟΠΟΥΛΟΣ. — Χ. Α. Χριστόπουλος.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ ΟΡΚΩΜΟΣΙΑΣ.

« Σήμερον τὴν 28 9ρίου 1859 προσελθὼν ὁ ἄρτι ἐμφανισθεὶς βουλευτὴς Μήλου, ἔδωκεν ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου τὸν ὑπὸ τοῦ 57 ἄρθρου τοῦ Συντάγματος ὁριζόμενον ὅρκον ὡς ἀκολούθως·

« Ὀμνύω εἰς τὸ ὄνομα τῆς ὁμοουσίου καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος

νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὸν Βασιλέα τῆς Ἑλλάδος, ὑπακοὴν εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ εἰς τοὺς νόμους τοῦ Κράτους, καὶ νὰ ἐκπληρώσω εὐσυνειδότως τὰ καθήκοντά μου. »

Διὸ συνετάχθη τὸ παρὸν πρωτόκολλον, ὅπερ ὑπεγράφη ὑπό τε τοῦ προσ. Προεδρείου, τοῦ ὁρκισθέντος βουλευτοῦ καὶ τοῦ Ἱερέως.

Ὁ προσωρ. Πρόεδρος: — Οἱ γραμματεῖς
ΕΜΜ. ΜΕΛΕΤΟΠΟΥΛΟΣ. — Χ. Α. Χριστόπουλος.
Ὁ ὁρκισθεὶς βουλευτὴς — Ὁ Ἱερεὺς
Ἰω. Π. Ταταράκης. — Ν. Μούρτσινος. »

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΔ'.

Τῆς 1 Δεκεμβρίου 1859.

Συμπληρωθείσης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Ἐν πρώτοις ἐγένετο ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ Α. Ἀλεξανδροπούλου ὡς πρεσβυτέρου καὶ τῶν ψηφολεκτῶν Δεων. Λογοθέτου καὶ Γρ. Μανούσου ἡ διὰ τὸν ἀρξάμενον μῆνα κλήρωσις τῶν τμημάτων, ἔλαχον δὲ τὰ ὀνόματα τῶν βουλευτῶν ὡς ἀκολούθως·

Μηνιαία κλήρωσις τῶν τμημάτων διὰ τὸν μῆνα Δεκέμβριον.

Α.	Β.	Γ.
Δ. Βότσαρης,	Α. Παπαθημητριάδης,	Γεώργ. Μιχαήλ,
Ἰω. Βλάσσης,	Ἐμ. Μελετόπουλος,	Ἐπ. Δεληγιώργης,
Κ. Θεοδώρου,	Κίμων Χριστοδούλου,	Α. Πετιμεζᾶς,
Στ. Μήτσος,	Ἰω. Ταταράκης,	Κ. Κωνστάκης,
Α. Χ. Ἀναργύρου,	Γρ. Κορφιωτάκης,	Ἐμ. Ναυπλιώτας,
Σ. Κοπανίτσας,	Α. Λύγερινὸς,	Δημ. Βουδούρης,
Π. Καλαμογδάρτης,	Ν. Πιτράκος,	Ν. Τσαβέλλας,
Η. Ψάθης,	Ἰω. Σαφάκας,	Μιχ. Σολωμὸς,
Ν. Σιαίνης,	Ν. Τσίλιος,	Ν. Γκίνης,
Α. Χ. Λάντος,	Στ. Δούκας,	Ἰωάννης Εὐσταθίου,
Ἀναγν. Δημητρίου,	Ἰ. Καραγιαννόπουλος,	Δ. Κριεζώτης,
Α. Πετραλιᾶς,	Α. Λογοθέτης,	Α. Μάντσαρης,
Γ. Σκοῦφος,	Γ. Διαμάντης,	Κ. Κυπριάδης,
Ἰω. Δελιγιάννης,	Ἰω. Τσαπακόπουλος,	Λουκᾶς Στέφανος,
Ν. Πανουριᾶς,	Γρ. Μανοῦσος,	Δ. Καλλιῤῥονᾶς,
Σ. Βαρότσης,	Β. Κυβέλος,	Α. Δανόπουλος,
Κ. Πλατὺς.	Ν. Δεϊδόπουλος.	Θ. Δ. Ζαΐμης.

Α.	Β.	Γ.
Α. Πετροπουλάκης,	Ν. Μοσχούλας,	Α. Χαραλάμπης,
Α. Διαμαντόπουλος,	Α. Μεντσελόπουλος,	Α. Ῥενουάρδος,
Α. Τσαμαδός,	Ἰω. Κατσάκος,	Π. Τσιμπουράκης,
Ν. Πιπῖνος,	Α. Σινανιώτης,	Κ. Βλάμης,
Δ. Σακελλαριάδης,	Ἀθ. Ἴσκος,	Α. Μησυρλῆς,
Σ. Σκουμπουρδῆς,	Σπ. Ἀντωνόπουλος,	Ἰω. Χατσόπουλος,
Α. Βιλαέτης,	Α. Παπαθανασίου,	Α. Ἀρμάος,
Π. Ἀργυρόπουλος,	Ν. Βουλπιώτης,	Π. Δεληγιάννης,
Π. Ῥεβελάκης,	Εὐθ. Κεχαγιᾶς,	Ἰω. Σαγρέδος,
Γ. Καίρης,	Γ. Α. Ῥάλλης,	Χ. Α. Χρηστόπουλος,
Α. Ζέρβας,	Α. Δεληγιάννης,	Α. Κουντουριώτης,
Γ. Γεροθανάσης,	Δ. Φιλάρετος,	Α. Κουμουνδοῦρος,
Γ. Βελῆς,	Α. Ἀβέρωφ,	Ν. Χ. Παναγιώτου,
Ἰω. Ζάρκος,	Δ. Πολυχρονόπουλος,	Β. Παλαμίδης,
Ν. Π. Ἀθανασίου,	Π. Κανελλόπουλος,	Δ. Τσόκρης,
Ἰω. Μανιώτης,	Γ. Ἰατρός,	Ἰω. Σωτηριάδης,
Α. Γεωργαντᾶς.	Μελ. Χ. Μελέτης.	Χ. Θεοχαρόπουλος.

Ζ.		
Φίλων Φίλωνος,	Γ. Ναύτης,	Γ. Περρωτῆς,
Α. Βενιζέλος,	Δ. Κουμουνδουράκης,	Γ. Πλαπούτας,
Ἰω. Μπαλάφας,	Α. Κοντόσταυλος,	Π. Παππαταώνης,
Σταῦρος Βλάχος,	Χ. Χριστόπουλος,	Ἐμ. Τσοῦχλος.
Στ. Καμπερόπουλος,	Α. Νοταρᾶς,	
Δ. Σακελλαράκης.	Α. Ἀλεξανδρόπουλος.	

Προσελθόντες ἐνταῦθα οἱ ἄρτι ἀφιχθέντες βουλευταί, ἔδωκαν τὸν ὑπὸ τοῦ 57 ἄρθρου τοῦ Συντάγματος ὁριζόμενον βουλευτικὸν ὅρκον κατὰ τὸ ἐν τέλει τῶν πρακτικῶν τῆς παρούσης προσαρτώμενον τῆς ὁρκωμοσίας πρωτόκολλον.

Ἀναβληθείσης τῆς ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Φθιώτιδος ἐκθέσεως ὡς μὴ οὔσης ἑτοίμου, προσελθὸν τὸ ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Νάξου μειονοψηφοῦν μέλος, ἀνέγνω ἔκθεσιν ἐπ' αὐτῆς ἔχουσαν οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

α Ἡ μειονοψηφία τοῦ Ζ'. τμήματος τῆς Βουλῆς ἔχουσα ὑπ' ὄψιν τὰ πρακτικὰ τῆς κατὰ τὴν ἐπαρχίαν Νάξου συγκειμένην ἐκ τῶν δήμων Νάξου, Ἀπειρανθίας, Κορωνίδος, Τραγαίας, Βίβλου, Πάρου, Ναούσης καὶ Μαρπίσσης, ἐνεργηθείσης ἐκλογῆς διὰ τοὺς βουλευτὰς τῆς Ϛ'. βουλευτικῆς περιόδου, ἐξήγαγε τὰ ἑξῆς·

Ὡς πρὸς τὸν δῆμον Νάξου.

Αἱ προκαταρκτικαὶ ἐργασίαι ἐγένοντο ἐν τάξει κατὰ τὸν

δῆμον τοῦτον, καὶ ἡ ψηφοφορία ἀρξαμένη τὴν ταχθεῖσαν ὑπὸ τοῦ νομαρχιακοῦ προγράμματος ἡμέραν, διήρκεσεν ὀκτὼ συνεχεῖς ἡμέρας, καθ' ἃς ἐψηφοφόρησαν 223 ἀπέναντι 398 ἐκλογέων τοῦ ὁριστικοῦ καταλόγου. Κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς ψηφοφορίας ἐνστάσεις τινὲς περὶ τῆς ταὐτότητος τῶν ἐκλογέων γενόμεναι διεσκεδάσθησαν ὑπὸ τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς.

Ὡς πρὸς τὸν τῆς Ἀπερανθίας.

Καὶ ἐνταῦθα αἱ προκαταρκτικαὶ ἐργασίαι ἐγένοντο ἐν τάξει· ἡ ψηφοφορία ἀρξαμένη τὴν ταχθεῖσαν ἡμέραν, διήρκεσεν ἐπίσης ὀκτὼ ἡμέρας, καθ' ἃς ἐψηφοφόρησαν 303 ἀπέναντι 450 ἐκλογέων τοῦ ὁριστικοῦ καταλόγου. Τὴν τελευταίαν ἡμέραν τῆς ψηφοφορίας τέσσαρες τῶν κατοίκων τοῦ δήμου τούτου ἔφερον τὴν ἔνστασιν ὅτι μετὰ τὸν διαμελισμὸν τοῦ δήμου δὲν συνετάχθη νέος κατάλογος, ὁ δὲ παραδοθεὶς εἰς τὴν ἐφορευτικὴν ἐπιτροπὴν δὲν συμπεριέλαβεν ἑκατὸν περίπου πολίτας, καὶ δὲν ἐκηρύχθη ὁριστικὸς παρὰ τοῦ ὁρκωτικοῦ δικαστηρίου. Τὴν ἔνστασιν ταύτην ἀποκρούει ὅτε κατάλογος καὶ ἡ περὶ τῆς ὁριστικότητος αὐτοῦ ὑπάρχουσα ἐν τοῖς πρακτικοῖς ἀπόφασις τοῦ ὁρκωτικοῦ δικαστηρίου.

Ὡς πρὸς τὸν δῆμον Κορωνίδος.

Αἱ προκαταρκτικαὶ ἐργασίαι ἐγένοντο ἐν τάξει· ἡ ψηφοφορία ἀρξαμένη τὴν ταχθεῖσαν ἡμέραν διήρκεσεν ὀκτὼ συνεχεῖς, καθ' ἃς ἐψηφοφόρησαν 341 ἀπέναντι 496 τοῦ ὁριστικοῦ καταλόγου· ἀλλὰ τὴν τελευταίαν τῆς ψηφοφορίας ἡμέραν ἐγένετο ἔνστασις, ὅτι ὁ ταμιακὸς εἰσπράκτωρ Νάξου καὶ ὁ εἰδικὸς πάρεδρος Βοθρῶν ἐναντίον τῶν καθηκόντων των καὶ τῶν διὰ τοῦ ὑπουργικοῦ προγράμματος παραγγελθέντων περιήρχοντο τὸν δῆμον, καὶ διὰ τῆς βίας ἄλλους μὲν τῶν ἐκλογέων προσήγαγον πρὸς ψηφοφορίαν, καὶ ἄλλους δι' ἀπειλῶν ἠνάγκαζον νὰ μὴ προσέλθωσι κἂν εἰς τὴν κάλπην. Τὰ τέσσαρα μέλη τῆς ἐπιτροπῆς (ἐφορευτικῆς, ἑνὸς μόνου ἀντιτείναντος, παρέπεμψαν τὴν ἐκδίκασιν τῆς ἐνστάσεως ταύτης ἐνώπιον τῆς Βουλῆς.

Ὡς πρὸς τὸν τῆς Τραγαίας.

Αἱ προκαταρκτικαὶ ἐργασίαι καὶ ἐνταῦθα ἐγένοντο ἐν τάξει, ἡ δὲ ψηφοφορία, τακτικῶς ἀρξαμένη, διήρκεσεν ὀκτὼ συνεχεῖς ἡμέρας, καθ' ἃς ἐψηφοφόρησαν 643 ἀπέναντι 1002 ἐκλογέων τοῦ ὁριστικοῦ καταλόγου· ἐν τοῖς πρακτικοῖς τῆς ψηφοφορίας γίνονται σχεδὸν καθ' ἑκάστην ἐνστάσεις παρὰ δύω μελῶν τῆς ἀντεφορευτικῆς ἐπιτροπῆς, τὰς ὁποίας ἡ ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ

ἀποκρούει διὰ τῶν λέξεων « ἀόριστοι καὶ ἀνυπόστατοι », ἐνῷ ὑπὲρ αὐτῶν ἐπικαλοῦνται οἱ ἐνιστάμενοι τὰς μαρτυρίας τῶν ἱερέων καὶ ἄλλων πολιτῶν. Παρὰ τάδε εὑρέθησαν προσηρτημένοι τοῖς πρακτικοῖς καὶ δύω ἔγγραφοι ἐνστάσεις, ἡ μὲν ἀπὸ 25 Ὀκτωβρίου 1859, φέρουσα τὰς ὑπογραφὰς τῶν Ἰωάννου Σ. Βλωσίδου, Νικολάου Δ. Ναυπλιώτου, Μιχαὴλ Βλασεροῦ, καὶ Μιχαὴλ Βαλινδρᾶ, ἡ δὲ ἀπὸ 29 Σεπτεμβρίου 1859, ὑπογεγραμμένη ὑπὸ τῶν Μ. Ζαννετῆ, Σ. Βλωσίδου, Ἰωάννου Βαλινδρᾶ, Ἰω. Πολίτου, Ἐμμ. Μ. Βλασερᾶ, Γεωργίου Γεροντάκη, Β. Μ. Βλασεροῦ, Γρηγορίου Βαλινδρᾶ, καὶ Γεωργίου . . . . , δι' ὧν οὗτοι ἐξαιτοῦνται τὴν ἀκύρωσιν τῆς ἐκλογῆς διὰ τὸν λόγον ὅτι « ἡ ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ ὑπακούουσα εἰς τὰς θελήσεις τοῦ δημάρχου Τραγαίας Ἐμμανουὴλ Β. Ναυπλιώτου, τοῦ ἀναδειχθέντος βουλευτοῦ, παρεδέχετο ὡς ἐκλογεῖς ἀνήλικας καὶ ἄλλους ὑπὸ πλαστὰ παρουσιαζομένους ὀνοματεπώνυμα, ἀπιστέρει δὲ διὰ διαφόρων προφάσεων τοῦ δικαιώματος τοῦ ἐκλέγειν ἄλλους, οἵτινες προσήρχοντο νὰ ψηφοφορήσωσιν ὑπὲρ τῶν ὑποδειχθέντων ὑποψηφίων· ὅτι ὁ δήμαρχος Ἐμμ. Β. Ναυπλιώτου μετὰ τῶν δημοτικῶν ὑπαλλήλων καὶ ἄλλων ὁπλοφόρων περιερχόμενος τὸν δῆμόν του, διὰ τῶν ὑπειλῶν ἠνάγκαζε τοὺς ἐκλογεῖς νὰ προσέρχωνται εἰς τὸν τόπον τῆς ψηφοφορίας, καὶ λαμβάνοντες τὰ παρ' αὐτοῦ διδόμενα ψηφοδέλτια, ἐν οἷς ὑπῆρχον ἐγγεγραμμένα τὰ ὀνόματα αὐτοῦ καὶ τῶν ἑτέρων δύω συμμάχων αὐτοῦ δημάρχων τῶν τῆς Βίβλου καὶ τῆς Πάρου, νὰ ῥίπτωσι ταῦτα εἰς τὴν κάλπην· ὅτι κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ψηφοφορίας ἱστάμενος ὁ αὐτὸς δήμαρχος καὶ τὰ ὄργανά του ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ ναοῦ ἐπετίθεντο κατὰ τῶν προσερχομένων ἐκλογέων, ὑπεχρέουν αὐτοὺς ἢ νὰ δέχωνται τὰ παρ' αὐτοῦ διδόμενα ψηφοδέλτια, ἢ ν' ἀπέρχωνται τοῦ τόπου τῆς ψηφοφορίας χωρὶς νὰ καταθέτωσιν ἐν τῇ κάλπῃ τὰς τῆς πεποιθήσεώς των ψήφους.

« Ὅτι οἱ ἄνθρωποι τοῦ δημάρχου κατέλαβον τὴν ἀπὸ τὸ χωρίον Κοναδάρου πρὸς τὴν πρωτεύουσαν ἄγουσαν ὁδὸν, παρεμποδίζοντες τοὺς ἐκλογεῖς ἐπὶ ἀπειλῇ κακοπραγιῶν καὶ θανάτου νὰ προσέλθωσι καὶ ψηφοφορήσωσι, καὶ τέλος ὅτι ὁ δήμαρχος καὶ οἱ λοιποὶ ὑπάλληλοι διὰ παντὸς μέσου καὶ τρόπου ἠνάγκασαν τοὺς ἐκλογεῖς ἢ νὰ ψηφοφορήσωσιν ὑπὲρ τῶν ἀνθυποψηφίων ἢ νὰ μὴν ἐξασκήσωσι τὸ ἐκλογικόν των δικαίωμα.

Ἐπὶ τοῦ δήμου τῆς Βίβλου.

Καὶ ἐνταῦθα αἱ προκαταρκτικαὶ ἐργασίαι ἐγένοντο ἐν τάξει

καὶ ἡ ψηφοφορία διήρκεσεν ὀκτὼ συνεχεῖς ἡμέρας, καθ' ἃς ἐψηφοφόρησαν 751 ἀπέναντι 1251 ἐκλογέων.

Κατὰ δὲ τὴν διάρκειαν τῆς ψηφοφορίας, ὡς ἐξάγεται ἐκ τῶν πρακτικῶν, μία καὶ μόνη ἔνστασις ἐγένετο δεκτὴ, ἀλλὰ καὶ αὕτη ἐπουσιώδης ὡς περιτρεφομένη εἰς τὸ ὅτι ἡ ψηφοφορία κατὰ τὴν τετάρτην ἡμέραν ἤρξατο πρὸ τῆς προσδιωρισμένης ὥρας. Ἐν τῇ πρὸς τὴν Βουλὴν ὅμως ἀναφορᾷ δεκαοκτὼ κατοίκων Νάξου, ἀποσταλείσῃ δι' ἑτέρας δέκα ἑπτὰ ἐκ τῶν μελῶν τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς, ὑπάρχουσι συνημμέναι δύω ἐνστάσεις κατὰ τῆς εἰς τὸν δῆμον τοῦτον ἐνεργηθείσης ἐκλογῆς, δι' ὧν οἱ ἐνιστάμενοι ἐκθέτουσιν ὅτι ἡ ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ καὶ ὁ δήμαρχος, ὁ καὶ βουλευτὴς ἀναδειχθείς, δὲν ἐπέτρεπον εἰς τὴν κατ' αἴτησιν τῶν ὑπουργικῶν ὑποψηφίων διορισθεῖσαν ἀντεφορευτικὴν ἐπιτροπὴν νὰ παρευρίσκηται ἐντὸς τοῦ ναοῦ, νὰ ἐξετάζῃ τὸν βουλευτικὸν κατάλογον ἵνα πεισθῇ περὶ τοῦ ἂν οἱ προσερχόμενοι ψηφοφόροι ὑπάρχωσιν ἐγγεγραμμένοι ἐν αὐτῷ, ἔχωσι τὰ παρὰ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενα τοῦ ἐκλογέως προσόντα, καὶ δὲν ἐμφανίζωνται δὶς καὶ τρὶς ὑπὸ ἕτερον ὄνομα, καὶ ὅτι ὅ,τε δήμαρχος, ὁ ταμιακὸς εἰσπράκτωρ καὶ οἱ λοιποὶ δημοτικοὶ ὑπάλληλοι δυνάμει τῆς ἐξουσίας των ἠνάγκαζον τοὺς ἐκλογεῖς νὰ καταθέτωσιν οὐχὶ τὰς ψήφους τὰς ἰδίας αὐτῶν πεποιθήσεως, ἀλλὰ τὰς παρὰ τοῦ δημάρχου διδόμενας.

Ἐπὶ τοῦ δήμου Πάρου.

Αἱ προκαταρκτικαὶ ἐργασίαι ἐγένοντο ἐν τάξει, ἡ δὲ ψηφοφορία ἀρξαμένη τὴν ταχθεῖσαν ἡμέραν, διήρκεσεν ὀκτὼ συνεχεῖς, καθ' ἃς ἐψηφοφόρησαν 381 ἀπέναντι 1005 τοῦ ὁριστικοῦ καταλόγου.

Μετὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς ψηφοφορίας ἐγένοντο παρατηρήσεις περὶ τῆς ταυτότητος ἐκλογέων τινῶν, ἃς ἡ ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ διεσκέδασε διὰ τῆς βεβαιώσεως τοῦ ἐναντίου, τὴν τελευταίαν δὲ ἡμέραν ὁ Κύριος Κωνσταντῖνος Κρίσπης παρουσίασεν ἔνστασιν λέγων, ὅτι ἡ ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ ἀπέκλεισεν 70 περίπου ἐκλογεῖς προσελθόντας νὰ ψηφοφορήσωσιν ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ τῶν συναδέλφων του Σ. Βαρότση καὶ Ἐμμ. Β Ναυπλιώτου· ἡ ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ διαψεύδει τὸ γεγονὸς τοῦτο.

Ἐπὶ τοῦ τῆς Νάουσης.

Καὶ ἐνταῦθα αἱ προκαταρκτικαὶ ἐργασίαι ἐγένοντο ἐν τάξει, ἀλλ' ἡ ψηφοφορία ἀνεστάλη τὴν πρώτην ἡμέραν διὰ τὸν λόγον ὅτι δὲν ὑπῆρχον ὑπουργικοὶ ὑποψήφιοι, παραιτηθέντων τῶν

ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου ὑποδειχθέντων, ἤρξατο δὲ τὴν ἐπιοῦσαν καὶ διήρκεσεν ἐπὶ ὀκτὼ συνεχεῖς ἡμέρας, καθ' ἃς ἐψηφορόρησαν 288 ἀπέναντι 517 ἐκλογέων τοῦ ὁριστικοῦ καταλόγου. Μία καὶ μόνη ἐγένετο κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ψηφορορίας ἔνστασις, ὅτι δῆθεν 3—4 ἐκλογεῖς ἐψηφορόρησαν καὶ εἰς τὸν δῆμον Μαρπήσσης, ἀλλ' ἡ ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ ἀνεσκεύασε ταύτην, βεβαιώσασα τὸ ἐναντίον.

Ὡς πρὸς τὸν τῆς Μαρπίσσης.

Καὶ ἐπεὶ αἱ προκαταρκτικαὶ ἐργασίαι ἐγένοντο ἐν τάξει, ὅπου ὅμως, δι' ὃν λόγον καὶ ἐν Νάξῳ, ἡ ψηφορορία ἀνεστάλη τὴν πρώτην ἡμέραν, ἐπανελήφθη τὴν ἐπιοῦσαν καὶ διήρκεσεν ὀκτὼ συνεχεῖς ἡμέρας, καθ' ἃς ἐψηφορόρησαν 682 ἀπέναντι 1451 ἐκλογέων. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ψηφορορίας ἐγένοντο δύο ἐνστάσεις περὶ τοῦ ὅτι ἡ ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ ἀπέπεμψέ τινας ἐκλογεῖς στερήσασα αὐτοὺς παραλόγως τοῦ ἐκλογικοῦ δικαιώματος. Τὴν ἔνστασιν ταύτην ἀπορρίψθη ἡ ἐφορευτικὴ ἐπιτροπή.

Γενομένης τῆς διαλογῆς ἔλαβον,

Ἐκ τῆς κάλπης τοῦ δήμου Νάξου·

Οἱ ΚΚ. Δ. Π. Δημητρακόπουλος ψήφους 176
Μάρκος Χ. Φραγκόπουλος 185
Νικόλαος Α. Χατσόπουλος 182
Σπυρίδων Α. Βαρότσης 59
Κωνστ. Κρίσπης 58
Ἐμμ. Β. Ναυπλιώτης 39

Ἐκ τῆς κάλπης τοῦ δήμου Ἀπεραν θίας·

Οἱ ΚΚ. Δ. Π. Δημητρακόπουλος ψήφους 92
Μάρκος Χ. Φραγκόπουλος 92
Νικόλαος Α. Χατσόπουλος 92
Σπυρίδων Α. Βαρότσης 211
Κωνστ. Κρίσπης 206
Ἐμμ. Β. Ναυπλιώτης 205
Γ. Χαντσόπουλος 10

Ἐκ τῆς τοῦ δήμου Κορωνίδος·

Οἱ ΚΚ. Δημ. Π. Δημητρακόπουλος ψήφους 234
Μάρκος Χ. Φραγκόπουλος 234
Νικόλαος Α. Χατσόπουλος 235
Σπ. Βαρότσης 107
Κωνστ. Κρίσπης 107
Ἐμμ. Β. Ναυπλιώτης 106

Ἐκ τοῦ δήμου Τραγαίας·

Οἱ ΚΚ. Δ. Π. Δημητρακόπουλος ψήφους 79
Μ. Χ. Φραγκόπουλος 76
Ν Α. Χατσόπουλος 81
Σπ. Βαρότσης 563
Κ. Κρίσπης 559
Ἐμμ. Ναυπλιώτης 567

Ἐκ τοῦ δήμου Βίβλου·

Οἱ ΚΚ. Δ. Π. Δημητρακόπουλος ψήφους 24
Μάρκος Χ. Φραγκόπουλος 23
Ν. Χατσόπουλος 25
Σπ. Βαρότσης 728
Κ. Κρίσπης 725
Ἐμμ. Ναυπλιώτης 705

Ἐκ τοῦ δήμου Πάρου·

Οἱ ΚΚ. Π. Δημητρακόπουλος ψήφους 226
Μ. Χ. Φραγκόπουλος 213
Ν. Α. Χατσόπουλος 211
Σπ. Βαρότσης 164
Κ. Κρίσπης 164
Ἐμμ. Ναυπλιώτης 153

Ἐκ τοῦ δήμου Νασύσης,

Οἱ ΚΚ. Δ. Π. Δημητρακόπουλος ψήφους 271
Μ. Χ. Φραγκόπουλος 268
Ν. Α. Χατσόπουλος 267
Σπ. Βαρότσης 20
Κ. Κρίσπης 20
Ἐμμ. Ναυπλιώτης 15

Ἐκ τῆς Μαρπήσσης·

Οἱ ΚΚ. Δ. Π. Δημητρακόπουλος ψήφους 570
Μ. Χ. Φραγκόπουλος 399
Ν. Α. Χατσόπουλος 532
Σπ. Βαρότσης 121
Κωνστ. Κρίσπης 129
Ἐμμ. Ναυπλιώτης 83

Ἐκ τούτου ἀπεδείχθησαν λαχόντες τὴν ἀπόλυτον πλειονοψηφίαν·

Οἱ ΚΚ. Κ. Μ. Κρίσπης διὰ ψήφων 1968
Σπ. Βαρότσης 1963
Ἐμμ. Ναυπλιώτης 1873

Ἐπιλαχόντες δὲ

Οἱ ΚΚ. Δ. Π. Δημητρακόπουλος διὰ ψήφων 1672

Μ. Χ. Φραγκόπουλος 1490

Ν. Α. Χατσόπουλος 1623

Κατὰ τοῦ κύρους τῆς ἐκλογῆς ταύτης ἐστάλη πρὸς τὴν Βουλὴν δι' ἀναφορᾶς δέκα καὶ ἑπτὰ μελῶν τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν ἀπὸ Α Ὀκτωβρίου 1859 ἔνστασις φέρουσα τὰς ὑπογραφὰς δέκα καὶ ὀκτὼ πολιτῶν, κατοίκων Νάξου, δι' ἧς οὗτοι ἐκθέτοντες ὅτι ὁ συναπισμὸς τῶν τριῶν τῆς ἐπαρχίας των δημάρχων, τῶν τῆς Τραγαίας, τῆς Βίβλου καὶ τῆς Πάρου, καὶ αἱ πρὸ τῆς ἐναρξεως τῆς ψηφορίας ἐνίργειαι αὐτῶν παρουσιασθέντων ὡς ἀνθυποψηφίων εἰς τὸν ἐκλογικὸν ἀγῶνα, συγχανόντων δὲ καὶ τῆς ὑποστηρίξεως τῶν κατὰ τὴν ἐπαρχίαν ἀρχῶν, ἕνεκα τῆς ὁποίας ἠναγκάσθησαν καὶ οἱ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ὑποδειχθέντες ὡς ἱκανοὶ πρὸς ἀντιπροσώπευσιν τῆς ἐπαρχίας Δ. Π. Δημητρακόπουλος, Μάρκος Χ. Φραγκόπουλος καὶ Ν. Χατσόπουλος νὰ παραιτηθῶσι τῆς ὑποψηφιότητος, ἐπήνεγκεν ἀλλοίωσιν εἰς τὰς διαθέσεις πολλῶν ἐκλογέων, καὶ ὅτι ἰδίως κατὰ τοὺς δήμους Τραγαίας καὶ Βίβλου οἱ ἀνταγωνιζόμενοι κατὰ τῶν ὑπουργικῶν ὑποψηφίων δήμαρχοι διὰ τῶν ὑπαλλήλων των καὶ τῆς συνδρομῆς τῶν δημοσίων ὀργάνων κατώρθωσαν ν' ἀναδείξωσιν ἑαυτοὺς καὶ τὸν ἕτερον δήμαρχον τῆς Πάρου βουλευτάς. Ἐπὶ τῶν ἐνστάσεων τούτων ἐπικαλοῦνται τὴν λαβοῦσαν χώραν ἐπίσημον ἀλληλογραφίαν διαφόρων ἀρχῶν καὶ τὰς μαρτυρίας προσώπων παρουσιασθέντων κατὰ τὸν τόπον τῆς ψηφοφορίας.

Εἰς δὲ τὸν δῆμον Ἀπεραυθίας, ὅτι ὁ πρόεδρος τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς καὶ ὁ δήμαρχος ἐγκαταλιμπάνοντες τὰς θέσεις των περιώρχοντο τὸν δῆμον μετὰ ὁπλοφόρων, ζωοκλεπτῶν καὶ ξυλοκτόνων, καὶ διὰ τῆς βίας προσήγαγον εἰς τὸν τόπον τῆς ἐκλογῆς τοὺς πολίτας, καὶ ἠνάγκαζαν αὐτοὺς νὰ ψηφοφορήσωσιν ὑπὲρ τῶν τριῶν δημάρχων τῶν καὶ βουλευτῶν ἀναδειχθέντων.

Ἐπὶ τούτων ὅλων ἡ μειονοψηφία

Παρατηρεῖ·

Ὅτι εἰς μὲν τοὺς δήμους Νάξου, Κορωνίδος, Πάρου, Ναούσης καὶ Μαρπίσσης ἡ ἐκλογὴ ἐνηργήθη καθ' ὅλην τὴν τάξιν καὶ τὰς νομίμους διατυπώσεις, καὶ οὐδεμία ἐπέμβασις ἢ ἄλλη τις πρᾶξις δυναμένη νὰ μεταβάλῃ τὰς πεποιθήσεις τῶν ἐκλογέων ἔλαβε

χώραν, ἅπαντες δὲ ἐξήσκησαν ἐλευθέρως τὰ ἐκλογικὰ αὐτῶν δικαιώματα. Αἱ κατά τινας τῶν δήμων τούτων γενόμεναι ἐνστάσεις εἰσὶν ὅλως μικροῦ λόγου ἄξιαι καὶ μὴ δυνάμεναι, καὶ ἀληθεῖς ἂν ὑποτεθῶσι, ν' ἀλλοιώσωσι τὸ ἐν τοῖς δήμοις τούτοις ἀποτέλεσμα τῆς ψηφοφορίας.

Ὅτι ἡ παράτασις τῆς ψηφοφορίας ἐπὶ μίαν ἡμέραν εἰς τοὺς δήμους Ναούσης καὶ Μαρπίσσης ἐγένετο δυνάμει τοῦ νομαρχιακοῦ προγράμματος, εἰς δὲ τοὺς τῆς Τραγαίας, Βίβλου καὶ Ἀπειρανθίας ἡ ἐνέργεια καὶ τὰ τεθέντα εἰς ἐνέργειαν πρὸ τῆς ἐκλογῆς καὶ κατ' αὐτὴν μέτρα ὑπό τε τοῦ δημάρχου καὶ τῶν δημοσίων λειτουργῶν, εἰς τὴν συνδρομὴν τῶν ὁποίων ἐστηρίζοντο οἱ εἰς τὸν ἐκλογικὸν ἀγῶνα ἀποδυθέντες δήμαρχοι Τραγαίας καὶ Βίβλου, ὑπῆρξαν τοιαῦτα ἐναντίον τῶν ὑποψηφίων, ὥστε ἠνάγκασαν αὐτοὺς ὄχι μόνον νὰ παραιτηθῶσι τῆς ὑπουργικῆς ὑποψηφιότητος, ἀλλὰ καὶ ν' ἀπομακρυνθῶσι παντὸς συναγωνισμοῦ, ἵνα μὴ προκαλέσουν συγχρούσεις καὶ δυσαρέστους συνεπείας. Τὸ γεγονὸς τοῦτο, ἤτοι ἡ παραίτησις τῶν ὑπουργικῶν ὑποψηφίων, πείθει ἕκαστον ὅτι τὰ παρὰ τῶν ἐνισταμένων ἐν τῇ πρὸς τὴν Βουλὴν ἐνστάσει ἐξιστορούμενα ἔχουσι ἀλήθειαν, καὶ συνεπάγουσιν ὅτι ἡ ἐκλογὴ κατὰ τοὺς προειρημένους τρεῖς δήμους, τοὺς τῆς Τραγαίας, Ἀπειρανθίας καὶ Βίβλου, δὲν εἶναι καθαρὰ ἀπόρροια τῆς ἐλευθέρας τῶν ἐκλογέων θελήσεως, ἀλλὰ κατὰ μέγα μέρος ἀποτέλεσμα βίας καὶ ἐκφοβισμοῦ. Ἂν δὲ λάβῃ τις ὑπ' ὄψιν ὅτι κατὰ τὴν ἐπαρχίαν Νάξου δημόσιοι λειτουργοί, παραγνωρίζοντες τὸ καθῆκόν των καὶ παρερμηνεύοντες τὰς διὰ τοῦ ὑπουργικοῦ προγράμματος δοθείσας αὐτοῖς παραγγελίας, ἀντὶ νὰ μείνωσιν ἀμέτοχοι πάσης ἐνεργείας ὑπὲρ τῆς μιᾶς ἢ τῆς ἄλλης μερίδος τῶν εἰς τὸν ἐκλογικὸν ἀγῶνα παρουσιασθέντων, ἀπ' ἐναντίας ἐχορήγησαν οὐχὶ ἐν τῷ κρυπτῷ, ἀλλ' ἀπροκαλύπτως πᾶσαν συνδρομὴν εἰς τοὺς ἀνθυποψηφίους, ὁ δὲ ἔπαρχος Νάξου ἠνώθη μάλιστα νὰ παράσχῃ καὶ τὴν ὁποίαν ὤφειλεν ἐκ τῶν καθηκόντων του νόμιμον συνδρομὴν εἰς τοὺς ὑποψηφίους πρὸς ἀπορρυγὴν πάσης ἐφικτῆς νοθεύσεως, δύναταί τις καὶ νὰ πιστεύσῃ ὅτι καὶ εἰκονικῶς συνοδεύει ἐν μέρει τὴν ἐκλογὴν τοῦ δήμου τούτου.

Ἑπομένως προτείνει νὰ κηρύξῃ ἡ Βουλὴ νομίμους καὶ ἐγκύρους τὰς εἰς τοὺς δήμους Νάξου, Κορωνίδος, Πάρου, Ναούσης καὶ Μαρπίσσης ἐνεργηθείσας ἐκλογάς, ἀκύρους δὲ τὰς εἰς τοὺς δήμους Ἀπειρανθίας, Τραγαίας καὶ Βίβλου, καὶ τὴν κατὰ τὸν νόμιμον ἐπανάληψιν αὐτῶν εἰς τοὺς τρεῖς τούτους δήμους, μετὰ δὲ τὸ πέρας αὐτῶν ν' ἀποφανθῇ τίνες ἔσονται κατὰ τὸ ἀποδη-

σύμενον ἀποτέλεσμα οἱ βουλευταὶ τῆς ἐπαρχίας Νάξου διὰ τὴν ς'. βουλευτικὴν περίοδον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Νοεμβρίου 1859.

Ὁ εἰσηγητὴς τῆς μειονοψηφίας

Δ. Στ. Βουδούρης.»

Ἀποφασισθείσης δὲ τῆς τυπώσεως τῆς ἐκθέσεως ταύτης, ἀνέβλήθη ἡ ἀνάγνωσις τῆς ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Καρυταίνης ἐκθέσεως, ὡς μὴ ἑτοιμασθείσης ἔτι.

Ἀναγγελθέντος ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ συζήτησις τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Μεγαλοπόλεως, λαβών τις τὸν λόγον εἶπεν, ὅτι ἀνήκων καὶ αὐτὸς εἰς τὸ ἐπεξεργασθὲν τὴν ἐκλογὴν τμῆμα, ὑπέγραψε κατ' ἀρχὰς τὴν παρουσιασθεῖσαν αὐτῷ ἔκθεσιν χωρὶς νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὰ πρακτικὰ τῆς ψηφοφορίας. Ἀκολούθως ὅμως διελθὼν αὐτὰ μετ' ἐπιστασίας, ἐσχημάτισεν ἀντίθετον γνώμην τῆς ἐν τῇ ἐκθέσει περιεχομένης.

Παρελθὼν ὁ ἕτερος τῶν βουλευτῶν Μεγαλοπόλεως ἐξέθηκεν, ὅτι ἂν καὶ εἰς τρεῖς περιόδους ἐγένετο βουλευτὴς, δὲν ἔλαβεν ὅμως ἀφορμὴν ν' ἀναβῇ τὸ βῆμα. Ἀλλὰ σήμερον ἀναγκάζεται νὰ πράξῃ τοῦτο διὰ νὰ φέρῃ ὀλίγας μόνον παρατηρήσεις, οὐχὶ διὰ νὰ πείσῃ τὴν Βουλὴν ἐπὶ τῶν παραγνωριζομένων δικαίων του, καθόσον ὡς πρὸς τοῦτο πέποιθεν εἰς τὴν εὐσυνειδησίαν τῆς Βουλῆς, ἥτις πιστεύει ὅτι ἐσχημάτισεν ἤδη τὴν γνώμην της, ἀλλὰ διὰ νὰ φωτίσῃ τὸ Σῶμα εἴς τινα μέρη τῆς ἐκθέσεως, ἅτινα εἴτε ἐν ἀγνοίᾳ, εἴτε ἐν γνώσει τὸ ἐπὶ εὐσυνειδησίᾳ καὶ παιδείᾳ ἐγκαυχώμενον τμῆμα σκοτεινὰ ἐγκατέλιπεν ἢ καὶ ὅλως ὑπεξέφυγε.

Καὶ πρῶτον, ὅσον ἀφορᾷ τὸν δῆμον Μεγαλοπόλεως τὸ τμῆμα ἰσχυρίζεται ὅτι ἐψηφοφόρησαν παρανόμως τρεῖς ἀντὶ ἰσαρίθμων ἀπουδιωσάντων. Ἀλλὰ τοῦτο δὲν εἶναι ἀληθὲς, διότι ὁ πρόεδρος, ὡς γαμβρὸς τοῦ ἀντιθέτου ὑποψηφίου Κεφάλα, δὲν ἠδύνατο νὰ δεχθῇ ὑπὲρ τῶν ἀνθυποψηφίων τοιαύτας ψήφους, αἵτινες ἄλλως τε πιθανώτερον ἐρρίφθησαν ὑπὲρ τῶν ὑποψηφίων.

Ὡς πρὸς τὸν δῆμον Φαλαισίας, ὁ συνάδελφος αὐτοῦ Σινανιώτης ἔφερε τὴν ἔνστασιν, ὅτι ψηφοδέλτια, μονογεγραμμένα ὑπὸ τοῦ προέδρου, ἐρίπτοντο διπλᾶ ἐν τῇ κάλπῃ, ἡ ἔνστασις δὲ αὕτη ἐπιβεβαιοῦται καὶ ὑφ' ἑνὸς μέλους τῆς ἐφορ. ἐπιτροπῆς. Ἐνῷ ὅμως τὸ τμῆμα διισχυρίζεται ὅτι τοῦτο προελήφθη, ἐν τούτοις εὑρέθησαν κατὰ τὴν διαλογὴν ἑπτὰ τοιαῦτα πλεονάσαντα

καὶ μολαταῦτα κατελογίσθησαν ὑπὲρ τῶν ἐναντίων ἀντὶ ν' ἀκυρωθῶσιν, ὅπερ ὅμως ἡ ἔκθεσις σιωπᾷ.

Ὡς πρὸς τὸν δῆμον Λυκοσούρας, εἰς τὸν ὁποῖον τὸ τμῆμα στηρίζει ἰδίως τοὺς ἐν τῇ ἐκθέσει λόγους του, διϊσχυρίζεται ὅτι ἐν τῷ καταλόγῳ ἦσαν ἐγγεγραμμένοι ἀνήλικες, καὶ ὡς τοιούτους ἐκπίπτει 82, ἐνῷ, ἂν τοῦτο ἦτον ἀληθὲς, ἡ ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ, ἥτις ἀνῆκεν εἰς τοὺς ὑποψηφίους, βεβαίως δὲν ἤθελε παραδεχθῇ αὐτοὺς νὰ ψηροφορήσωσιν. Ὁ ἕτερος δὲ τοῦ τμήματος ἰσχυρισμὸς, ὅτι δῆθεν ἐψηφοφόρησάν τινες ἀντὶ ἀποβιωσάντων, εἶναι ὅλως ἀνυπόστατος, διότι οὔτε ἔνστασις τοιαύτη ἐγένετο, οὔτε ἦτο δυνατὸν νὰ λάβῃ χώραν τὸ τοιοῦτον ἐνώπιον ἐχθρικῆς ἐπιτροπῆς. Ἐπίσης ἀνυπόστατος ὑπάρχει καὶ ὁ λόγος, διὰ τὸν ὁποῖον τὸ τμῆμα ἐξέπεσεν 76 ὀνόματα ὡς δῆθεν διαφέροντα κατὰ τὸ ἀρχικὸν πατρωνυμικὸν στοιχεῖον, τὸ συνήθως μεταξὺ τοῦ ὀνόματος καὶ ἐπωνύμου τιθέμενον, διότι οὔτε ἔνστασις περὶ τούτου ἐγένετο κατὰ τὴν ψηροφορίαν, οὔτε δύναται τὸ τοιοῦτον νὰ θεωρηθῇ κατὰ τὸν νόμον ὡς λόγος ἀφαιρέσεως ψήφων. Διὰ τοὺς αὐτοὺς δὲ λόγους ἄδικος καὶ αὐθαίρετος καθίσταται καὶ ἡ ἀφαίρεσις ἑτέρων 68 ψήφων, ῥιφθεισῶν δῆθεν ὑπὸ προσώπων δὶς ψηφοφορησάντων, ἐνῷ ἄλλως, καὶ ἀληθῆ ἂν ὑποτεθῶσι ταῦτα, τὸ τμῆμα ὤφειλε ν' ἀφαιρέσῃ ὅλας τὰς ἀνωτέρω ψήφους οὐχὶ ἀπ' αὐτοῦ, ἀλλ' ἀπὸ τῶν ὑπουργικῶν ὑποψηφίων, ὑπὲρ ὧν καὶ ἐφορευτικαὶ ἐπιτροπαὶ καὶ ἀρχαὶ μετὰ πολλῆς σπουδῆς καὶ ζήλου εἰργάζοντο, καὶ κατὰ συνέπειαν δὲν ἦτον εὔκολον νὰ λάβωσι χώραν παρανομίαι ὑπὲρ τῶν ἀνθυποψηφίων, ἐνῷ τοὐναντίον ὑπὲρ τῶν ὑποψηφίων εὐκόλως ἠδύνατο νὰ πραγματοποιηθῇ πᾶσα νόθευσις καὶ παρανομία.

Τελευταῖον δὲ, καθ' ὅτον ἀφορᾷ τὴν ἐξόγκωσιν τοῦ καταλόγου, παρατηρεῖ ὅτι καὶ ἀληθὲς ἂν ὑποτεθῇ τοῦτο, ὁ κατάλογος ἦτον ὁριστικὸς καὶ ἑπομένως τοιαύτη ἔνστασις δὲν δύναται νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν. Ἐκτὸς ὅμως τούτου παρατηρεῖ ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν ψηφοφορησάντων εἶναι κατὰ 500 ἐλάσσων τοῦ ἐν τῷ καταλόγῳ, καὶ κατὰ συνέπειαν ἐκλείπει καὶ ὁ φόβος οὗτος τῆς ἐξογκώσεως.

Ἐξ ὅλων δὲ τούτων συμπεραίνει ὅτι ὑπὸ τοῦ τμήματος δὲν διεξήχθη ἀμερολήπτως ἡ ἐξέτασις τῆς ἐκλογῆς του, καὶ ὅτι ἡ ἀπόφασίς του μακρὰν τοῦ νὰ στηρίζεται εἰς πράγματα καὶ τὸν νόμον, δὲν εἶναι ἢ προϊὸν αὐθαιρεσίας. Ἐλπίζει ὅμως ὅτι ἡ Βουλὴ θέλει ἀποκρούσει γενναίως τὸ ὑπὸ τοῦ τμήματος καθιερούμενον ὀλέθριον τοῦ συμβιβασμοῦ σύστημα καὶ ὅτι ἐν τῇ εὐσυν-

νειδησία καὶ τῇ δικαιοσύνῃ της θέλει παραδειχθῇ τὴν ἐκλογὴν ὡς νόμιμον.

Ἐπήνεγκεν ἕτερος, ὅτι ἐπὶ τῆς προκειμένης ἐκλογῆς δὲν θεωρεῖ ἀναγκαῖον νὰ εἶναι τις εἰσαγγελεὺς ἢ μέλος τοῦ ἐξελέγξαντος αὐτὴν τμήματος διὰ νὰ σχηματίσῃ τὴν πεποίθησίν του. Ἀρκεῖ νὰ ἀναγνώσῃ τις μόνον τὴν ἔκθεσιν, διὰ νὰ πεισθῇ ὅτι τὸ συμπέρασμα εἶναι καὶ ἄδικον καὶ ἐναντίον τῆς ἀρχῆς, ἥτις ἐπεκράτησεν εἰς τὸν σχηματισμὸν τῆς παρούσης Βουλῆς. Νομίζει δὲ ὅτι δὲν ἔχει ἀνάγκην μακρῶν ἀγορεύσεων ἐπὶ ἀντικειμένου τοσοῦτον εὐχεροῦς. Παρατηρήσατε τὴν ἔκθεσιν καὶ θέλετε ἰδῇ ὅτι οἱ λόγοι, εἰς οὓς τὸ τμῆμα στηρίζει τὸ συμπέρασμά του, εἶναι ὅλως ἀνύπαρκτοι. Ἀναφέρει τεθνεῶτας καὶ δὶς ψηφοφορήσαντας, καὶ χωρὶς νὰ παρουσιάζῃ καὶ πραγματικὰς ἀποδείξεις πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ ἰσχυρισμοῦ του, ἐκπίπτει ἕνα ἀριθμὸν ψήφων. Λέγει ὅτι ἐκ τῆς παραβολῆς τοῦ ὁριστικοῦ καταλόγου πρὸς τὸν κατάλογον, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁποίου ἐνηργήθη ἡ ἐκλογή, εὗρεν ὅτι 76 ἄτομα ἐψηφοφόρησαν χωρὶς νὰ ἔχουν δικαίωμα ψήφου. Ποῦ δὲ στηρίζουν τὸν ἰσχυρισμόν των τοῦτον; Ὁμολογοῦν μὲν ὅτι καὶ τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἐπώνυμον ὑπάρχουσι τὰ αὐτὰ εἰς ἀμφοτέρους τοὺς καταλόγους, ἀλλὰ διέρρηξε τὸ ἀρχικὸν τοῦ πατρωνυμικοῦ ὀνόματος στοιχεῖον· π. χ. εἰς μὲν τὸν ὁριστικὸν κατάλογον ἐσημειοῦτο Ν. Γ. Λεώπουλος, εἰς δὲ τὸ ἀντίγραφον Ν. Θ. Λεώπουλος. Ἀλλὰ τοιαύτην ἔνδειξιν δὲν πρέπει νὰ τὴν θεωρήσῃ ἰσχυρὰν ἡ Βουλή, διότι ἡ διαφορὰ αὕτη δὲν δύναται νὰ προέρχεται εἰμὴ ἐξ ἀντιγραφικοῦ λάθους, καὶ δὲν πρέπει νὰ λησμονῶμεν ὅτι κατὰ τὰς παρελθούσας ἐκλογὰς εἰς τὴν σύνταξιν τῶν καταλόγων δὲν ἐδίδετο πολλὴ προσοχή, διότι ὑπετίθετο ὅτι οἱ ὑποψήφιοι τοῦ ὑπουργείου ἤθελον εἶσθαι καὶ οἱ βουλευταί, καὶ διὰ τοῦτο δὲν ὑπῆρχεν ἀνάγκη ἐπιτηρήσεως εἰς τὴν τῶν καταλόγων σύνταξιν. Ὁ λόγος λοιπὸν οὗτος δὲν ἦτον ἱκανὸς νὰ πείσῃ τὸ τμῆμα εἰς τὴν ἀφαίρεσιν ψήφων.

Ἀναφέρει προσέτι ἡ Ἔκθεσις, ὅτι 60 ἄτομα ἐψηφοφόρησαν δὶς, χωρὶς ὅμως ν' ἀναφέρῃ καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν, καθ' ὅσον δὲν ἀρκεῖ νὰ εὕρωμεν ἐν τῷ καταλόγῳ δὶς σημειούμενον τὸ αὐτὸ ὄνομα, διότι πιθανὸν νὰ εἶναι δύω τὸ αὐτὸ ἔχοντες ὄνομα καὶ ἐπώνυμον, ἀλλὰ πρέπει συγχρόνως νὰ γίνεται ῥητὴ ἔνστασις ὅτι ὁ δεῖνα δὲν εἶναι ἀπὸ τὸ δεῖνα χωρίον. Περὶ δὲ τοῦ ἰσχυρισμοῦ, ὅτι ἐγένετο ἔνστασις κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς ἐκλογῆς ὅτι ἐψηφοφόρησαν ἀνήλικες, καὶ ἂν ὑποτεθῇ ἀληθὲς τοῦτο, δὲν δύναται νὰ ἔνῃ ἐπιρροήν, διότι βασιζόμενοι εἰς τοιαύτας

ἐνστάσεις, δίδομεν χώραν εἰς τὴν ἐπέκτασιν τῆς νοθεύσεως, καθ' ὅσον ἀρκεῖ τότε νὰ παρίσταταί τις εἰς τὴν ἐφορευτικὴν ἐπιτροπὴν λέγων ὅτι ὁ δεῖνα εἶναι ἀνήλιξ, καὶ οὕτω ν' ἀποκλείωνται πάντες ὅσους ἡ ἐπιτροπὴ θέλει ν' ἀποκλείσῃ, καὶ διὰ τοῦτο ὁ νόμος διαγράφει τὴν ἐνέργειαν τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν, καὶ τὰς διατάξεις αὐτοῦ ὀφείλομεν ν' ἀκολουθῶμεν.

Συμπεραίνει διὰ ταῦτα ὅτι ἡ Βουλὴ πρέπει νὰ παραδεχθῇ ὡς νόμιμον τὴν ἐκλογὴν καὶ νομίμους βουλευτὰς Μεγαλοπόλεως τὸν Σινανιώτην καὶ Σακελλαριάδην.

Ἀντεῖπεν ἓν μέλος τοῦ τμήματος, ὅτι τὸ πνεῦμα τῆς Βουλῆς κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς περιόδου ταύτης ὑπῆρξε τοιοῦτον, ὥστε πάντες οἱ βουλευταί, εἰς οὓς ἀνετέθη ἡ ἐξέλεγξις μιᾶς ἐκλογῆς, δὲν ἠδύναντο ἢ νὰ ἐργασθῶσι μετὰ πλείστης ἀκριβείας καὶ προσοχῆς καὶ τοῦτο ἔπραξε καὶ αὐτός. Ἐν πρώτοις λοιπὸν παρετήρησεν ὅτι τὰ μέλη τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν, αἵτινες ἀπαρτίζουν τὸ δικαστήριον τῆς δικλογῆς, ἀπεφάνθησαν ὅτι κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς ἐκλογῆς ἔλαβον χώραν παραβιάσεις, ὅτι ἐψηφοφόρησαν ἀνήλικες καὶ ὅτι τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς δὲν ἦτο ἡ ἀληθὴς ἔκφρασις τῆς θελήσεως τῶν πολιτῶν. Τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος δικαστήριον, εἶναι δικαστήριον ὡρισμένον ὑπὸ τοῦ νόμου, καὶ ἐπομένως ἡμεῖς, μακρὰν ὄντες τῶν συμβεβηκότων, οὐδέν ἄλλον ἔχομεν ὁδηγὸν παρὰ τὴν ἔκθεσιν τοῦ συλλόγου τῶν ἐπιτροπῶν. Ἡ ἰδέα ὅμως τοῦ ὅτι αἱ ἐφορευτικαὶ ἐπιτροπαὶ ἀνῆκαν εἰς τοῦτον ἢ ἐκεῖνον τῶν ἀνταγωνιζομένων ἠδύνατο νὰ τὸν ἐμποδίσῃ τοῦ νὰ ἐμπιστευθῇ εἰς τὰς διαβεβαιώσεις αὐτῶν, ἐὰν δὲν εὑρίσκετο ταλιμηρὸν καὶ ἄτοπον τὸ νὰ ὑποθέσῃ, ὅτι τόσα πρόσωπα, ἅτινα ἀπαρτίζουν τὸν σύλλογον καὶ τὰ ὁποῖα ὡρκίσθησαν νὰ ὑπηρετήσωσιν εἰλικρινῶς καὶ ἀμερολήπτως τὴν πατρίδα των, ἤθελον ὑποπέσει εἰς τὸ ἀτόπημα τοῦ νὰ πιστοποιήσωσι γεγονότα ψευδῆ καὶ ἀνύπαρκτα. Καὶ μολαταῦτα ὡς πρὸς τὸν δῆμον Λυκοσούρας ἐγεννήθη ἐν τῷ τμήματι ἡ ἰδέα τοῦ νὰ ἀκολάβῃ αὐτὸ διὰ τῶν μελῶν του τὴν ἐξέλεγξιν τῆς ψηφοφορίας. Ἐν πρώτοις λοιπὸν παρετήρησεν ὅτι ὁ δῆμος Λυκοσούρας συγκείμενος ἐκ 5500 κατοίκων, ἐχορήγει κατὰ τὸν ὁριστικὸν κατάλογον 2375 ψηφοφόρους, τὸ ὁποῖον ἔδοσεν ἀμέσως εἰς τὸ τμῆμα ἀφορμὴν νὰ ὑποπτευθῇ ὅτι ὁ κατάλογος δὲν περιεῖχε τὴν ἀλήθειαν, διότι εἶναι φυσικῶς ἀδύνατον ὁ ἡμίσυς ἀριθμὸς τῶν κατοίκων νὰ ἔχῃ τὴν ἱκανότητα τοῦ ψηφοφορεῖν καὶ τὴν ὑπόνοιαν ταύτην ἠθέλητε νὰ στηρίξῃ καὶ εἰς ἐπιστημονικὰς παρατηρήσεις, κατὰ τὰς ὁποίας ἐπὶ 1000 ψυχῶν, 262 μόνον ἄνδρες

δύναντται νὰ εὑρεθῶσιν, ἔχοντες ἡλικίαν ἀνωτέρκν τῶν 25 ἐτῶν καὶ ἐπομένως ἐκ τῶν 5500 κατοίκων τῆς Λυκοσούρας, 1400 τὸ πολὺ ἠδύναντο νὰ ἔχωσι τὸ δικαίωμα τοῦ ψηφορορεῖν καὶ μολαταῦτα ἐν τῷ ὁριστικῷ καταλόγῳ ἐσημειοῦντο 2375. Διατί λοιπὸν νὰ μὴ ὑποθέσωμεν ὅτι ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος καταλόγος ἦτο νόθος; Ἐκτὸς ὅμως τούτου τοῦ ἐπιστημονικοῦ ἐπιχειρήματος, ἠξεύρομεν ὅτι ἡ ἐκλογὴ ἐνεργεῖται ἐπὶ τῇ βάσει ἑνὸς ἀντιγράφου ἐπικυρωμένου ὑπὸ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς· ἀλλ' ὁ δήμαρχος Λυκοσούρας ἦτο ὁ εἷς τῶν ἀνταγωνιζομένων καὶ αὐτὸς ἔδωκεν εἰς τὴν ἐφορευτικὴν ἐπιτροπὴν ἕνα κατάλογον ἐπικυρωμένον παρ' αὐτοῦ. Ζητηθεὶς δὲ νὰ παρουσιάσῃ τὸν πρωτότυπον κατάλογον διὰ νὰ παραβληθῇ τὸ ἀντίγραφον, ἠρνήθη τὴν παρουσίασιν τοῦ πρωτοτύπου καὶ διὰ τοῦτο καθ' ἓν ἀξίωμα τεκμαίρεται ὅτι τὸ ἀντίγραφον δὲν ἦτο εἰλικρινές. Τὸ τμῆμα λοιπὸν ἀπεφάσισε νὰ κάμῃ αὐτὸ τὴν παραβολὴν καὶ εὗρεν ὅτι Κατριμπάνος τις καθημέραν κατὰ τὴν ψηφοφορίαν ἔκαμνε τὴν ἔνστασιν ὅτι ὁ δεῖνα καὶ δεῖνα ἦσαν ἀνήλικες, ἀλλ' ὁ δήμαρχος ἀντέταττε κατὰ τῶν ἐνστάσεων τὸ ὁριστικὸν τοῦ καταλόγου. Τότε ἐγεννήθη τὸ ζήτημα περὶ τῆς ὁριστικότητος τῶν καταλόγων καὶ τοῦ δεδικασμένου, καὶ κατ' αὐτὸν ἐπὶ τοῦ προκειμένου δὲν δυνάμεθα νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι ὑπάρχει δεδικασμένον, διότι, διὰ νὰ ὑπάρξῃ δεδικασμένον, ἀπαιτεῖται ἀπόφασις δικαστική, ἀπαιτεῖται κατηγορία καὶ ὑπεράσπισις, ἀπαιτεῖται τοὐλάχιστον διαδικασία δύο βαθμῶν, ἐν ᾧ ὁ κατάλογος δὲν ὑποβάλλεται εἰς κανὲν δικαστήριον, οὔτε παρίσταταί τις ἐκ μέρους τῆς κοινωνίας διὰ νὰ φέρῃ τὰς κατ' αὐτοῦ παρατηρήσεις του, ἀλλ' ἁπλῶς μόνον χορηγεῖται μία προθεσμία, ἐντὸς τῆς ὁποίας ὀφείλει ὁ ἐνδιαφερόμενος νὰ φέρῃ τὴν ἔνστασίν του, χωρὶς νὰ συγχωρῆται ἀναίρεσις κατὰ ἀποφάσεως τοῦ ὁρκωτοῦ δικαστηρίου, καὶ ἐπομένως δὲν δυνάμεθα νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι ἐπὶ τῶν καταλόγων ἔχομεν τὶ ὁριστικὸν καὶ δεδικασμένον. Εἰς τὸ Βέλγιον καὶ ἄλλα τινὰ συνταγματικὰ Κράτη ὑπάρχει τὸ δεδικασμένον, καὶ τοῦτο πάλιν ὡς πρὸς τὰ ἐν τῷ καταλόγῳ σημειούμενα πρόσωπα, διότι ἐκεῖ συγχωρεῖται καὶ ἔφεσις καὶ ἀναίρεσις εἰς τὸν Ἄρειον Πάγον κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ ὁρκωτοῦ δικαστηρίου, θεωρουμένου ὡς ἀ. βαθμοῦ. Ἐπίσης καὶ εἰς τὰς ἀποφάσεις τῶν ἐνόρκων ὑπάρχει τὸ δεδικασμένον, διότι ὑπάρχει καὶ κατηγορία καὶ ὑπεράσπισις, καὶ συγχρόνως τὸ δικαστήριον τῶν ἐνόρκων συγκροτεῖται ἐξ ἀτόμων, ἅτινα καλοῦνται ἀπὸ ὅλας τοῦ Κράτους τὰς ἐπαρχίας διὰ νὰ δικάσωσι κατὰ συνείδησιν, ἐν ᾧ ἐπὶ τοῦ προ-

κειμένου δὲν ἔχομεν εἰμὴ 5 μόνον ἄτομα ἐξ ἑνὸς δήμου, ἅτινα πρόκειται νὰ ἐκτελέσωσιν ἔργα πραγματογνωμόνων. Τὸ δεδικασμένον λοιπὸν δὲν ὑπάρχει ἐπὶ τοῦ προκειμένου, καὶ βεβαίως ἠθέλαμεν ἀδικήσει τὴν πολιτείαν, ἐὰν ἐχορηγοῦμεν εἰς ὀλίγα ἄτομα τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ σχηματίζωσι τοὺς ἀντιπροσώπους της. Ἡ Βουλὴ λοιπόν, εἰς ἣν ὁ νόμος ἀνέθηκε τὴν ὑπερτάτην ἐξέλεγξιν, δὲν δύναται νὰ δεσμευθῇ τοῦ νὰ ἀποφανθῇ ἐπὶ τοῦ κύρους αὐτῶν ἐκ τῆς ἰδέας τῆς ὁριστικότητος τῶν καταλόγων. Ἀλλ' ἐκτὸς τούτου ἡ ὁριστικότης τῶν καταλόγων ἐκλείπει ἀφ' οὗ συγχωρεῖται νὰ ψηφοφορήσωσιν ἄτομα μὴ ἐγγεγραμμένα εἰς τὸν κατάλογον ἢ στερημένα τῶν πολιτικῶν των δικαιωμάτων ὡς ἐπὶ τῆς ὑπὸ συζήτησιν ἐκλογῆς. Ἀφ' οὗ λοιπὸν ἐκ τῶν πραγμάτων αὐτῶν ἐπείσθη τὸ τμῆμα ὅτι ὁ κατάλογος ἦτο νόθος, ἡ δὲ νόθευσις ἐγένετο βεβαίως ἀπὸ αὐτὸν τὸν δήμαρχον, ὅστις ἐνδιετρέπετο καὶ εἰς τὴν ἐκλογήν ὅτι καὶ ἡ ὁριστικότης τοῦ καταλόγου ἐνεπαίχθη, ἀφ' οὗ ἐψηφορόρησαν μὴ ἐγγεγραμμένοι εἰς τὸν κατάλογον, δὲν ἠδύνατο ἡ νὰ θεωρήσῃ ἄκυρον τὴν ἐκλογὴν τοῦ περὶ οὗ πρόκειται δήμου.

Ἀλλὰ τὸ τμῆμα προῆλθε καὶ εἰς ἄλλην τινὰ σκέψιν. Ἐσκέφθη ὅτι εἰς τὸν ἐκλογικὸν ἀγῶνα ἐξετέθησαν τέσσαρα ἄτομα, τῶν ὁποίων ἕκαστον ἔλαβεν ἀριθμόν τινα ψήφων. Δὲν εἶναι ἀρά γε δυνατόν, χωρὶς νὰ ἀκυρώσωμεν τὴν ἐκλογήν, ἐκ τοῦ ἀθροίσματος τῶν ψήφων ν' ἀφαιρέσωμεν τὰς κακῶς δοθείσας, καὶ οὕτω νὰ ἔχωμεν ἓν ἀποτέλεσμα διαφορετικὸν καὶ ἀληθέστερον ἐκείνου, τὸ ὁποῖον ἐξήχθη ἐκ τῆς διαλογῆς; καὶ ἡ ἰδέα αὕτη αὐστηρῶς ἐξετασθεῖσα ὑπὸ τοῦ τμήματος δὲν ἐφάνη ἐντελῶς ἄτοπος, διότι, ἀντὶ νὰ θέσωμεν τὴν ἐπαρχίαν εἰς νέους ἀγῶνας καὶ νέας δαπάνας δι' ἁμαρτήματα τρίτων, ἐθεώρησε προτιμότερον ν' ἀνεύρῃ ἡ ἰδία Βουλὴ τὸ ἀληθὲς τῆς ἐκλογῆς ἀποτέλεσμα καὶ οὕτω νὰ παραδεχθῇ ὡς νομίμους τῆς ἐπαρχίας βουλευτὰς τοὺς ἐν πράγματι λαβόντας τὴν ἀπόλυτον πλειοψηφίαν. Ἀλλὰ τότε ἠγέρθη ὁ φόβος μὴ τυχὸν μία τις τοιαύτη ἀρχὴ δύναται νὰ ἔχῃ συνέπειας. Ἐνόμισεν ὅμως ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν πρέπει ν' ἀναχαιτίζηται εἰς τὰς ἀποφάσεις της ὑπὸ φόβων φαντασικῶν. Ἀλλὰ μυστικῆς οὔσης τῆς ψηφοφορίας, πῶς δυνάμεθα νὰ ἐμβατεύσωμεν εἰς τὸ ἀληθὲς ἀποτέλεσμα, στηριζόμενοι εἰς ἀποδείξεις, ἐνῷ ἀποδείξεις δὲν συγχωροῦνται; Τοῦτο βεβαίως εἶναι ἓν τεκμήριον νομικὸν καὶ ὑπὸ νομικὴν ἔποψιν δὲν δυνάμεθα νὰ παραδεχθῶμεν ἀποδείξεις κατὰ ψηφοφορίας μυστικῆς. Ἐὰν ὅμως ἐξετάσωμεν τὰ πράγματα, θέλομεν

ἰδεῖ ὅτι ἡ ψηφοφορία δὲν εἶναι ἐν πράγματι μυστικὴ καὶ κατὰ συνέπειαν ὅτι αἱ ἀποδείξεις εἰσὶν ἐφικταί. Οὕτω δὲ τὸ τμῆμα σκεπτόμενον προῆλθεν εἰς τὴν ἀπόφασίν του.

Ἐξέθηκεν ἕτερον μέλος τοῦ τμήματος, ὅτι ἐὰν ἡ Βουλὴ ῥίψῃ ἓν βλέμμα ἐπὶ τῆς τελευταίας σελίδος τῆς ἐκθέσεως, θέλει ἰδῇ ὅτι ἓν μέλος τοῦ τμήματος μὴ παραδεχόμενον τὴν προσθαφαίρεσιν ψήφων εἰς τὸ ἐκ ταύτης προκύπτον μικτὸν ἀποτέλεσμα, ἐπεφυλάχθη νὰ ἐκφράσῃ τὴν γνώμην του κατὰ τὴν συζήτησιν, τὸ μέλος δ' αὐτὸ εἶναι αὐτός. Εὕρομεν κατὰ τῆς ἐκλογῆς ἐνστάσεις σαφεῖς καὶ ὡρισμένας, ἀλλὰ διὰ λεπτομεροῦς ἐξετάσεως δὲν ἀποδεικνύονται ὁριστικαί. Ὑπάρχει π.χ. ἡ ἔνστασις ὅτι ἐν τῷ ἀντιγράφῳ τοῦ καταλόγου σημειοῦνται 400 ὀνόματα μὴ περιεχόμενα εἰς τὸν ὁριστικὸν κατάλογον καὶ ἐνταῦθα ἐγεννήθη τὸ ζήτημα ἂν ἡ Βουλὴ δύναται νὰ προσβάλῃ τὸ ὁριστικὸν τοῦ καταλόγου, ζήτημα τὸ ὁποῖον δὲν ἔλυσεν ἡ Βουλὴ εἰσέτι. Ἐγένετο ἐν τούτοις ἡ παραβολὴ μεταξὺ τῶν δύω καταλόγων καὶ ἡ παραβολὴ αὕτη ἔφερεν ἐν μέρει ἓν ἀποτέλεσμα, διότι εὑρέθησαν καὶ ὀνόματα ἀνηλίκων καὶ ἄλλων μὴ σημειούμενα εἰς τὸν ὁριστικὸν κατάλογον. Ἀφοῦ δὲ ἐπρέσβευσε τὴν ἰδέαν ὅτι τὸ τμῆμα δὲν δύναται νὰ καταλογίζῃ ψήφους κατὰ θέλησιν, ὀρθοτέραν ἐθεώρει τὴν ἰδέαν τῆς ἀκυρώσεως καὶ τὴν ἰδέαν αὐτὴν συμμερίζεται. Παρετήρησεν ὅμως ὅτι οἱ πρὸς ἀκύρωσιν λόγοι πολεμοῦνται ὑπὸ ἄλλων, τοὺς ὁποίους ἡ Βουλὴ ἐθεώρησεν ἰσχυροὺς ἐπὶ ἄλλης ἐκλογῆς. Ὁ ἰσχυρότερος π.χ. πρὸς ἀκύρωσιν λόγος εἶναι ὅτι μεταξὺ 5000 κατοίκων τοῦ δήμου Λυκοσούρας ὁ κατάλογος περιέχει 2300 περίπου ψηφοφόρους. Ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἐκλογὴν Παρνασίδος παρετηρήθη ὅτι μεταξὺ 4000 κατοίκων ἑνὸς δήμου ὑπῆρχον 2000 ψηφοφόροι καὶ μολαταῦτα ἡ Βουλὴ ἐθεώρησεν ἔγκυρον τὴν ἐκλογήν. Δι' ὅλα ταῦτα δὲν ἠδυνήθη νὰ σχηματίσῃ πεποίθησιν, ἐπιφυλαχθεὶς νὰ φωτισθῇ ἐκ τῆς συζητήσεως καὶ οὕτως ἐν γνώσει καὶ κατὰ πεποίθησιν δώσῃ τὴν ψῆφόν του ὑπὲρ τῆς ἰδέας ἣν ἤθελε θεωρήσει ὡς ὀρθοτέραν.

Ἐπήνεγκεν ἄλλος ὅτι κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς προκειμένης ἐκλογῆς ἡ Βουλὴ πρόκειται νὰ καθιερώσῃ ἀρχάς τινας, τὰς ὁποίας θέλουν σεβασθῇ καὶ αἱ ἐπερχόμεναι Βουλαὶ καὶ αἵτινες ἴσως ἐπηρεάσουν τὸ ἀποτέλεσμα καὶ ἄλλων ἐκλογῶν. Εὐχόμενος λοιπὸν νὰ ἐξέλθωμεν σῶοι ἐκ τοῦ λαβυρίνθου εἰς ὃν εἰσήλθομεν, παρατηρεῖ ὅτι διαφωνεῖ πρὸς τὸ τμῆμα ἐπὶ τῶν δύω ἰδεῶν, τὰς ὁποίας εἷς τῶν προαγορευσάντων ὑπεστήριξεν, ὅτι ἡ Βουλὴ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐξελέγχῃ τὸν ὁριστικὸν κατάλογον καὶ νὰ μαν-

τεύῃ τὸ περιεχόμενον τῶν ψηφοδελτίων. Εἰς τὰ δύω λοιπὸν ταῦτα ζητήματα θέλει περιορίσει τὸν λόγον του, διότι δὲν ἔλαβε τὸν ὑλικὸν χρόνον νὰ μελετήσῃ τὸν φάκελλον διὰ νὰ σχηματίσῃ πεποίθησιν ἐπὶ τῆς οὐσίας τῆς ἐκλογῆς. Πρὸς λύσιν δὲ τῶν δύω αὐτῶν ζητημάτων δὲν ἀπαιτεῖται, νομίζει, νὰ προσφύγωμεν εἰς τὸν νόμον, ἀρκεῖ νὰ ὁδηγηθῶμεν ὑπὸ νοὸς ἐλευθέρου καὶ νὰ ἔχωμεν δύναμιν νοός.

Βεβαίως δὲν ὑπάρχει ἀρχὴ σωτηριωδεστέρα παρὰ τὸ νὰ γνωρίζῃ ἡ ἐπαρχία ὅτι πούποτε δὲν θέλει ἀπαντηθῇ ὑπόνομος, εἰς τὴν ὁποίαν σκοντάπτουσα νὰ κρημνισθῇ ἡ ἀληθὴς καὶ ἐλευθέρα θέλησίς της καὶ διὰ τοῦτο ἂν σήμερον συνετάττετο εἷς νέος νόμος περὶ βουλευτικῶν ἐκλογῶν, ἤθελε καθιερώσει τὸ ὁριστικὸν τῶν καταλόγων, περιβάλλων ὅμως τὸ ἔργον διὰ πλειοτέρων ἐγγυήσεων καὶ ἡ ἀρχὴ αὐτὴ τῆς ὁριστικότητος ἐπικρατεῖ ἐφ' ὅλων τῶν νομοθεσιῶν. Τὴν ἀρχὴν αὐτὴν παρεδέχθησαν καὶ ἡ Γαλλία καὶ τὸ Βέλγιον, ἀλλ' ὁ βουλευτὴς Σύρου εὗρε διαφοράς τινας μεταξὺ τῆς ἡμετέρας καὶ τῶν νομοθεσιῶν τῶν Κρατῶν αὐτῶν, διότι, εἶπεν, ἐκεῖ γίνεται μεγαλειτέρα ἐξέλεγξις καὶ συγχωρεῖται προσφυγὴ καὶ εἰς τὸν Ἄρειον Πάγον, ἐν ᾧ συγχρόνως τὸ ὁριστικὸν περιορίζεται εἰς μόνα τὰ ἐν τῷ καταλόγῳ περιεχόμενα ὀνόματα, συγχωρεῖται δὲ εἰς τὰ παραλειφθέντα νὰ καταφύγωσιν εἰς τὰ δικαστήρια. Ἀλλ' αἱ ἀρχαὶ δὲν πίπτουσι διὰ τὴν ἀτέλειαν τοῦ νόμου, καὶ ἂν ἑπομένως ὑποτεθῇ ὅτι ὁ νόμος ἡμῶν εἶναι ἀτελὴς, ἡ Βουλὴ δὲν πρέπει διὰ τοῦτο νὰ καταστρέψῃ μίαν ἀρχὴν, ἥτις εἶναι ἡ βάσις τῆς ἐκλογῆς. Ἀλλ' εἶναι ἆρά γε ἀτελὴς ὁ νόμος ἡμῶν; Ἀφ' οὗ εἰς μὲν τὸ Βέλγιον συγχωρεῖται ἡ εἰς τὸν Ἄρειον Πάγον προσφυγὴ, εἰς δὲ τὴν Γαλλίαν ὑπάρχουσι δύο βαθμοὶ διαδικασίας, ὁ τῆς ἐπὶ τῆς ἐξελέγξεως τῶν παραπόνων ἐπιτροπῆς καὶ ὁ τοῦ ἐφετείου, διατὶ ὁ νομοθέτης ἡμῶν παρέλειψεν ὅλας αὐτὰς τὰς διατυπώσεις; Ἐὰν παραδεχθῶμεν ὅτι σκοπὸν εἶχεν ὁ νομοθέτης ἀνθ' ὅλων αὐτῶν τῶν διατυπώσεων ν' ἀντικαταστήσῃ μόνην τῆς Βουλῆς τὴν ἐξέλεγξιν, τότε πείθεται καὶ αὐτὸς ὅτι ἐναντίον τῆς νομοθεσίας, ἥτις διέπει ὅλα τὰ συνταγματικὰ ἔθνη, δυνάμεθα νὰ παραδεχθῶμεν ἀρχὴν ἐναντίαν. Ἀλλ' εἶχεν ἆρά γε ὁ νομοθέτης τὴν ἰδέαν αὐτήν; Ἐὰν καταφύγωμεν εἰς τὴν ἔκθεσιν τοῦ εἰσηγητοῦ τῆς Βουλῆς ἐπὶ τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου, θέλομεν πεισθῇ ὅτι ἡ Συνέλευσις παρέλειψεν ὅλην αὐτὴν τὴν διαδικασίαν, οὐχὶ διότι τὴν συνεχώνευσεν εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῆς Βουλῆς, ἀλλὰ διότι ἔσπευδεν εἰς τὴν σύν-

καξιν τοῦ νόμου, διότι ἐνόμισεν ὅτι αἱ δημοτικαὶ ἀρχαὶ, εἰς ἃς ἐνεπιστεύθη τὴν ἐνέργειαν τῶν ἐκλογῶν, εἰσὶν ἄξιαι τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ λαοῦ καὶ διότι ἐμπιστευομένη τὴν ἐκδίκασιν τοῦ καταλόγου εἰς ἀνθρώπους τῆς ἐκλογῆς τοῦ λαοῦ, ἐξησφάλιζε τὰ δικαιώματά των. Ἡ Συνέλευσις λοιπὸν σκοπὸν δὲν εἶχε νὰ φέρῃ νεωτερισμὸν εἰς τὰς εὐρωπαϊκὰς νομοθεσίας. Ἡ Βουλὴ τότε μόνον δύναται νὰ προσβάλῃ ἕνα κατάλογον καὶ νὰ τὸν θεωρήσῃ ἄκυρον, ὅταν ὁ κατάλογος δὲν εἶναι περιβεβλημένος μὲ τὰς ὑπὸ τοῦ νόμου διαγραφομένας διατυπώσεις· ὅταν ὅμως ὁ κατάλογος διῆλθε τὴν νομικὴν διαδικασίαν καὶ οὕτως ἐκηρύχθη ὁριστικὸς, ἡ Βουλὴ δὲν δύναται νὰ ἐπέμβῃ εἰς τὴν οὐσίαν. Δὲν εἶναι δὲ ἐπουσιώδεις οἱ λόγοι, δι' οὓς τὰ συνταγματικὰ Κράτη καθιέρωσαν τὴν ἀρχὴν τῆς ὁριστικότητος τῶν καταλόγων. Συλλογισθῆτε εἰς ποῖον λαβύρινθον ἤθελεν ἐμπέσει καὶ πόσον ἀπὸ τοῦ ὕψους της ἤθελε καταβιβασθῆ μία Βουλὴ, ἐὰν ὤφειλεν αὐτὴ νὰ δικάσῃ παράπονα καὶ νὰ καταδαπανᾶται εἰς ἐργασίας τοσοῦτον μικρὰς ἀντὶ τῶν μεγάλων καὶ σοβαρῶν νομοθετικῶν καθηκόντων της. Ἐκτὸς δὲ τούτου ἡ Βουλὴ, στερουμένη τῶν ἀναγκαίων μέσων, ποτὲ δὲν ἤθελε δυνηθῆ ν' ἀπονείμῃ δικαιοσύνην. Ἐπὶ τῆς προκειμένης π. χ. ἐκλογῆς ἐγένετο ἡ ἔνστασις περὶ τῆς ἀνηλικιότητος ψηφοφορησάντων τινῶν, τοὺς ὁποίους ἡ ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ παρεδέχθη ἐν τούτοις ὡς ἐνήλικας. Τί ἤθελε πράξει ἡ Βουλὴ, μὴ δυναμένη ἐξ αὐτοψίας νὰ πεισθῇ περὶ τῆς ἀληθείας; εἰς ποίας πραγματικὰς ἀποδείξεις ἤθελε στηρίξει τὴν ἀπόφασίν της; ἀλλ' ὑπὲρ τῆς ἰδέας του ὅτι ἡ Συνέλευσις δὲν παρεβίασε τὴν γενικὴν νομοθεσίαν, ἐκτὸς τῆς ἐκθέσεως τοῦ εἰσηγητοῦ, συνηγοροῦσι καὶ ἄλλοι λόγοι, διότι διὰ νὰ λάβῃ χώραν νόθευσις τοῦ καταλόγου πρέπει νὰ ὑπάρξῃ ἔγκλημα, ἡ δὲ ποινικὴ ἡμῶν νομοθεσία εἶναι τοσοῦτον αὐστηρὰ, ὥστε οὐδεμίαν ἀξιόποινον πρᾶξιν, ἔστω καὶ τὴν ἐλαχίστην, ἀφῆκεν ἀτιμώρητον, αἱ δὲ ποιναὶ δὲν χρησιμεύουσι μόνον πρὸς τιμωρίαν, ἀλλὰ καὶ διὰ νὰ προλαμβάνωσι τὰ ἐγκλήματα. Καὶ ἡ ἰδέα λοιπὸν τοῦ φόβου τῆς ποινῆς συνετέλεσεν εἰς τὸ νὰ παραδεχθῇ ἡ Συνέλευσις τὴν ἀρχὴν τῆς ὁριστικότητος τῶν καταλόγων. Ἀλλ' ἐκτὸς τούτου ὁ ἰσχυρότερος λόγος διὰ τὸν ὁποῖον ἐν Γαλλίᾳ δὲν συγχωροῦν εἰς τὴν Βουλὴν νὰ ἐξελέγχῃ τοὺς καταλόγους εἶναι ὅτι ἐκεῖ οἱ κατάλογοι εἶναι διαρκεῖς. Ἀλλ' ὁ λόγος αὐτὸς ἐπικρατεῖ καὶ ἐνταῦθα, διότι καὶ ἐδῶ οἱ κατάλογοι μένουσιν οἱ αὐτοὶ ἀπὸ τοῦ 1844, καὶ ἁπλῆ μόνον ἀναθεώρησις γίνεται κατ' ἔτος. Πρὸς πλειοτέραν δὲ ἐνίσχυσιν τῆς ἰδέας του παρατηρεῖ ὅτι καὶ ἐν Γαλλίᾳ πρὸ τοῦ 1828 ἡ ὑπάρχουσα περὶ τῆς συντάξεως τῶν καταλόγων νομοθεσία ἦτον ἀτελὴς καὶ πολλὰ ἐκ τούτου συνέβαινον ἀτοπήματα καὶ μολαταῦτα ἡ Βουλὴ δὲν εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ κάμῃ αὐτὴ προσθαφαιρέσεις, μεχρισοῦ διὰ νόμου ἐπηνέχθησαν αἱ ἀπαιτούμεναι διορθώσεις. Τοῦτο λοιπὸν ὀφείλομεν νὰ πράξωμεν καὶ ἡμεῖς, οὐχὶ ὅμως ποτὲ νὰ καταβιβάσωμεν τὴν Βουλὴν εἰς θέσιν τοσοῦτον χαμηλήν.

Μεταβαίνων ἤδη εἰς τὴν δευτέραν ἰδέαν, ἣν καθιεροῖ τὸ τμῆμα, ὅτι ἡ Βουλὴ δύναται νὰ μαντεύῃ τὸ περιεχόμενον τῶν ψηφοδελτίων, παρατηρεῖ ὅτι εἶναι ἰδέα ἀπατηλὴ, καὶ ὡς τοιαύτην τὴν ἀπηρνήνθησαν ἤδη καὶ μέλη τινα τοῦ τμήματος. Καὶ ἀληθῶς ἡ ἀρχὴ αὕτη εἶναι τοσαῦτον ὀλεθρία, ὥστε δικαίως πρώτην ἤδη φορὰν παρουσιάζονται εἰς τμῆμα τοιαῦται παλινῳδίαι. Τὸ περιεχόμενον τῶν ψηφοδελτίων γνωρίζει ὁ διανέμων αὐτὰ, ὁ ἐπιβλέπων τὴν ψηφοφορίαν καὶ τινες ἴσως τῶν παρόντων εἰς τὴν ἐκλογὴν, οὐδέποτε ὅμως δυνάμεθα νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι δύναται νὰ τὸ γνωρίζῃ καὶ ἡ Βουλὴ, ἡ τοσοῦτον μακρὰν κειμένη τοῦ τόπου τῆς ψηφοφορίας· ἀλλὰ καὶ δυνατὸν ἂν ὑποτεθῇ τὸ τοιοῦτον, πάλιν λέγει ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν πρέπει νὰ καταβιβάζηται τοσοῦτον τοῦ ὕψους τῆς θέσεώς της.

Ἀγνοεῖ ὁποῖον προκύπτει ἀποτέλεσμα μετὰ τὴν παραδοχὴν τῶν δύω ἀρχῶν, τὰς ὁποίας ὑπεστήριξεν· ὁποιονδήποτε ὅμως καὶ ἂν ἦναι, καὶ τοῦτο θέλει ἀκούσει ἐκ τῆς γενησομένης ἀναπτύξεως, κηρύσσεται ἀπὸ τοῦδε ὑπὲρ αὐτοῦ.

Ἐξέθηκεν ἄλλος, ὅτι λαμβάνων τὸν λόγον, ἐκ προοιμίων ἀποραίνεται ὅτι εἶναι ὅλως ἐναντίος τῆς ὑπὸ τοῦ τμήματος φερομένης ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς ταύτης γνώμης. Ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου ἀγορεύων ὁ βουλευτὴς Μεσολογγίου, ἐξέφρασε μὲν τὴν ἀρχὴν ὅτι οἱ κατάλογοι εἰσὶ τελεσίδικοι, ἀλλ' ἐνταῦθα δὲν ὑφίσταται ἡ τελεσιδικία, ἣν ἐννοεῖ ὁ προαγορεύσας· ἡ τελεσιδικία τοῦ καταλόγου εἶναι ἀπρόσβλητος ἐν αὐτῇ τῇ ἐκλογικῇ διαδικασίᾳ, ὅτι ὁ τίτλος ἑκάστου εἶναι καὶ πρέπει νὰ εἶναι ἀριλονείκητος. Εἰς τὰ ἐκλογικὰ συστήματα, εἰς τὰ ὁποῖα οἱ ἐκλογεῖς εἶναι ὀλίγοι, καὶ ἀνερευνῶνται τὰ δικαιώματα ἐν ὅλῃ τῇ ἀκριβείᾳ, ἡ δὲ ἐξέλεγξις γίνεται κατ' ἔφεσιν παρ' ἀνωτέρων δικαστηρίων, εἰς αὐτὰ δύναται νὰ θεωρήσῃ τις ὅτι ὑπάρχει τις τελεσιδικία, καθ' ὅσον οἱ ἐκλογικοὶ κατάλογοι περιφρουροῦνται ὑπ' αὐτῶν τῶν δικαστηρίων. Ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὅμως ὑπάρχει σύγχυσις τελεσιδικίας μεταξὺ τῆς χαμαιδίκου, οὕτως εἰπεῖν, τελεσιδικίας τῆς ἐν τῷ ἐκλογικῷ σταδίῳ ἀπαν-

τωμένης, τῆς διοικητικῆς τελεσιδικίας, καὶ τελευταίου τῆς βουλευτικῆς, ἥτις ὑψοῦται ἄνωθεν πάσης δημοτικῆς καὶ διοικητικῆς ἀποράσεως. Καὶ εἶπε μὲν ὁ τὴν ἐναντίαν ἀρχὴν ὑποστηρίξας, ὅτι ἡ ἐθνοσυνέλευσις ἀναθέσασα τὴν σύνταξιν καὶ τὴν ἐξακρίβωσιν τῶν καταλόγων εἰς δημοτικὰς ἀρχὰς καὶ θρκωτικὴν ἐπιτροπὴν, ἀνεγνώρισεν οὕτω τὸ τελεσίδικον τῶν ἐκλογικῶν καταλόγων, ἀλλὰ δι' αὐτὸ τοῦτο ἐξάγει μάλιστα τὸ συμπέρασμα, ὅτι ἔτι μᾶλλον εἴμεθα ἁρμόδιοι νὰ ἐξελέγχωμεν τοὺς ἐκλογικοὺς καταλόγους, ἂν ὑπάρχῃ ἐν αὐτοῖς δολιότης, ὅταν βλέπῃ τις ὅτι ἡ κύρωσις αὐτῶν ἀνατίθεται εἰς μίαν ἐπιτροπὴν, ἐκ πέντε δημοτῶν συγκειμένην. Καὶ ἀληθῶς, τίς δὲν ἀποτροπιάζεται βλέπων σήμερον τὴν κατάστασιν τῶν ἐκλογικῶν καταλόγων; τίς δὲν ἀγανακτεῖ βλέπων ὁποίας νυθεύσεις παρουσιάζουσιν. Ἂν ἐξετάσῃ τις αὐτούς, τοσοῦτον τοὺς εὑρίσκει ἐξογκωμένους, ὥστε ὑποθέτει ὅτι ἔχομεν πληθυσμὸν τριῶν ἑκατομμυρίων· ἀπ' ἐναντίας δὲ οἱ στρατολογικοὶ κατάλογοι, καὶ ὅλοι οἱ ἀφορῶντες ὑποχρεώσιν τινα τῶν ἀτόμων φθάνουσι μόλις εἰς ἓν ἑκατομμύριον. Δὲν πρέπει λοιπὸν νὰ παραδεχθῶμεν τὸ τελεσίδικον τοιούτων ἐκλογικῶν καταλόγων, διότι παραδεχόμενοι αὐτούς, θέλομεν παραδεχθῇ τὴν τελεσιδικίαν τοῦ ψεύδους καὶ τῆς κακοηθείας. Ἀντὶ δὲ νὰ πλανώμεθα εἰς διαφόρους ἐπὶ τοῦ ζητήματος σκέψεις, πρέπει νὰ καταφύγωμεν πρὸς λύσιν αὐτοῦ εἰς τὸ Σύνταγμα, τὸ ὁποῖον ἐν ἄρθρῳ 66 ὁρίζει ὅτι ἡ Βουλὴ ἐπιλαμβάνεται τὰ τῶν ἐκλογῶν καὶ ἀποφαίνεται περὶ τῶν ἀναφυομένων ἀμφισβητήσεων. Ἐνταῦθα εὑρίσκεται ἡ λύσις τοῦ ζητήματος καὶ ἡ ἔκτασις τῆς δικαιοδοσίας μας. Ἀπορασίζομεν περὶ τῶν ἀναφυομένων ἀμφισβητήσεων ὀλίγον φροντίζοντες ἂν περὶ ἑνὸς ἢ πολλῶν συλλήβδην δικαιωμάτων πρόκειται νὰ ἀποφασίσωμεν. Τὰ δικαστήρια περιορίζονται πολλάκις εἰς τὸ ζήτημα ἰδιοκτησίας ἑνὸς ἀγροῦ, μικροῦ οἰκοπέδου ἢ ὀλίγων δραχμῶν, καὶ τὸ ζήτημα εἶναι τὸ αὐτὸ ὡς ἂν ἐπρόκειτο περὶ ἀγρῶν ὁλοκλήρων ἢ μεγάλου ποσοῦ, τὰ δὲ δικαστήρια δὲν καταβαίνουσιν διὰ τοῦτο ἐκ τῆς ἠθικῆς αὐτῶν περιωπῆς· διότι τὸ τῆς ἰδιοκτησίας δικαίωμα εἶναι ἐπίσης ἱερὸν εἰς μικρὰς ἢ μεγάλας ἀμφισβητήσεις. Καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου λοιπὸν δὲν βλέπει πῶς διακινδυνεύει ἡ ἀξιοπρέπεια τῆς Βουλῆς, καὶ τῷ φαίνεται παράλογος ἡ ὑπερηφάνεια ἂν θέλομεν ἀποφασίσει περὶ ἑνὸς ἢ πολλῶν συνάμα. Τὸ ζήτημα τοῦτο ἐλύθη πολυτρόπως ἐν τῇ Γαλλίᾳ, ἀλλ' ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐλύθη πάντοτε ὑπὲρ τῆς κυριαρχίας τῆς Βουλῆς, καὶ προκαλεῖ νὰ τῷ εἴπωσιν ἂν ἐν τῇ πολυθορύβῳ Γαλλίᾳ, τῇ χώρᾳ ταύτῃ τῶν αἰωνίων μεταβολῶν, ὑπῆρξεν ἀπόφασις εἴτε Βουλῆς εἴτε Συνελεύσεως, ἥτις ἀπέκλεισε τὴν Βουλὴν τῆς ἐξελέγξεως τῶν ἐκλογικῶν καταλόγων. Καὶ ἂν δὲ ὑπῆρξεν ἐποχὴ παρουσιάζουσα τοιαύτην τινὰ τάσιν, ὑπῆρξεν ἡ ἐποχὴ καθ' ἣν ἡ Βουλὴ, νομίσασα ὅτι πρέπει νὰ συνταυτισθῇ μὲ τὴν Κυβέρνησιν καὶ ν' ἀποβάλῃ πᾶσαν αὐτοτέλειαν, ἔρριψεν εἰς τὸ χάος καὶ τὸν Θρόνον καὶ τὴν Γαλλίαν. Τότε μόνον ἡ πλειοψηφία τῆς Βουλῆς, θεωρήσασα ὅτι πρέπει κατὰ πρᾶξιν νὰ παραδεχθῇ ὡς τελεσιδίκους τὰς διοικητικὰς πράξεις, ἀνέχθη τὴν ἀποχὴν τῆς Βουλῆς ἀπὸ τῆς ἐξελέγξεως τῶν καταλόγων. Ἀλλ' ἦτον ἐποχὴ αὕτη προοιμιάζουσα ναυάγια καὶ θυέλλας, ἡμεῖς δὲ ἀποτροπιαζόμενοι τὰς ταραχὰς καὶ βαθμιαίως βαίνοντες εἰς τὰ καλὰ τῆς ἐλευθερίας, δὲν δυνάμεθα ν' ἀποκλείσωμεν τὰς ἐπερχομένας Βουλὰς καὶ νὰ εἴπωμεν εἰς τὸ μέλλον· «δεχθῆτε τὴν τελεσιδικίαν τῶν ἐκλογικῶν καταλόγων.»

Ἀλλ' ὅσον διεφώνησε πρὸς τὸν βουλευτὴν Μεσολογγίου ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου, ἐπὶ τοσοῦτον ἀποδέχεται τὴν γνώμην αὐτοῦ περὶ τοῦ ἀπορρήτου τῶν ψήφων. Καὶ τῷ ὄντι, τὸ ἀπόρρητον τῶν ψήφων δὲν εἶναι μέθοδος τεχνική· εἶναι θεσμὸς, εἶναι δίκαιον, εἶναι ἀσπὶς τῆς ἀσθενείας, περιφρούρημα τῶν μὴ δυναμένων νὰ ἐκφράσωσι διαρρήδην τὴν θέλησίν των, καὶ ὅταν τὸ ἀπόρρητον εἶναι δίκαιον, ἐναντίον τοῦ δικαίου ἄλλο δίκαιον δὲν ὑπάρχει. Ὅταν θαρραλέος τις ἐκλογεὺς ἀποκαλύπτει τὸ ψηφοδέλτιόν του, ἐκθέτει καὶ ἄλλους οἵτινες δὲν τολμοῦν νὰ φανῶσιν, ἢ ἀποκαλύπτει τὴν ἀνάγκην, εἰς ἣν ὑποκύπτων, ἐδέχθη τὸ ψηφοδέλτιον ἀπὸ ἄλλου χεῖρας, καὶ διὰ τοῦτο ἐν Γαλλίᾳ ἀπαγορεύεται διὰ νόμου πᾶν ἐξωτερικὸν σημεῖον διακρίνον τὸ ψηφοδέλτιον καὶ πᾶν ψηφοδέλτιον ὑπογεγραμμένον λογίζεται ἄκυρον. Ἐνταῦθα δὲ ὅσον καὶ ἂν ὑποθέσωμεν Λυγκέως ὀφθαλμοὺς εἰς ἓν τμῆμα, δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ εἰσδύῃ ἐντὸς τῆς κάλπης, καὶ ν' ἀφαιρῇ καὶ συνδυάζῃ τὰ ψηφοδέλτια, διότι ὁ ὀφθαλμὸς αὐτὸς τοῦ Λυγκέως ἀπαιτεῖ καὶ κάλπην διαφανῆ, ὁ δὲ νόμος ἀποκρούει καὶ τὸ διαφανὲς τῆς κάλπης καὶ τὴν ὀξυδέρκειαν τῶν τμημάτων. Ἐρχόμενος δὲ εἰς τὸν δῆμον Λυκοσούρας, παρατηρεῖ ὅτι εἰς τινας περιστάσεις ἡ Βουλὴ δύναται νὰ καταλογίσῃ ἀμφίβολα ψηφοδέλτια ἀφ' ἑνὸς προσώπου εἰς ἕτερον· ἀλλὰ τὸ σύστημα τοῦ τμήματος εἶναι ὅλως ἀπαράδεκτον, διότι ἐπὶ ἀκυρώσεως καὶ καταλογισμοῦ ψηφοδελτίων ἐπικρατοῦσι δύω συστήματα, τῶν ὁποίων ἡ ἀρχὴ

εὐτυχῶς ἀπαντᾶται καὶ εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς ἐθνικῆς Συνελεύσεως. Παρουσιάσθη τότε τὸ ζήτημα περὶ τοῦ πόσαι ψῆφοι ἀνακαλυπτόμεναι ἄκυροι δύνανται νὰ καταστήσωσιν ἄκυρον καὶ τὴν ἐκλογήν, ἡ δὲ Συνέλευσις, μετὰ διαφόρους γνώμας, παρεδέχθη νὰ μὴ ἀκυροῦται ἡ ἐκλογὴ ἢ ὅταν ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀκύρων ψηφοδελτίων μεταβάλλῃ τὸ ἀποτέλεσμα. Κατὰ τὴν ἐξήγησιν ταύτην, ἂν ἀφαιρέσωμεν ὡς ἄκυρα ψηφοδέλτια ἢ πρέπει νὰ τ' ἀφαιρέσωμεν καὶ ἀπὸ τοὺς μειοψηφήσαντας καὶ ἀπὸ τοὺς πλειοψηφήσαντας, διότι τὸ ἀπόρρητον τῆς ψήφου δὲν μᾶς ἐπιτρέπει νὰ εἴπωμεν ὅτι τὰ ψηφοδέλτια ταῦτα ἀνῆκον εἰς τὴν μίαν μερίδα ἢ κατ' ἄλλην γνώμην τὰ ἄκυρα ψηφοδέλτια πρέπει νὰ ἀφαιρῶνται ἀπὸ τὸν μᾶλλον πλειοψηφοῦντα, ἀλλὰ τότε, ἐὰν ὁ μειονοψηφῶν ἐξάγεται βουλευτής, πρέπει ν' ἀκυροῦται τὸ ἀποτέλεσμα. Ἡ Συνέλευσις καὶ ὁ ὀρθὸς λόγος ἀποκρούουν ἄλλην ἀρχήν, τῆς ὁποίας συνέπεια ἦτον νὰ ἐπιτυγχάνῃ ἀείποτε ὁ ἐπιλαχών. Ἐνταῦθα δέ, πρέπει νὰ τὸ ὁμολογήσῃ ὅτι εἰς τινας ἀκυρώσεις ψηφοδελτίων τοῦ τμήματος δὲν ἀπαντᾷ δικαιοσύνην καὶ ἀκρίβειαν. Εἰς τὸν πολυτλήμονα δῆμον Λυκοσούρας διεξήχθη ἡ ἐκλογὴ χωρὶς νὰ παρουσιασθῇ οὐδεμία ἔνστασις. Καὶ ὅταν εἰς τὴν ἐκλογὴν διηγωνίζοντο δύω μέρη, ὅταν αἱ ἐφορευτικαὶ ἐπιτροπαὶ ἀνῆκον εἰς ἀμφοτέρας τὰς μερίδας, ὅταν καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς ἐκλογῆς δὲν ἔγεινε ποσῶς ἔνστασις, καὶ μετὰ τὴν ἐκλογικὴν διαδικασίαν ἔρχεται κατόπιν ἡ ἀποτυχοῦσα μερὶς καὶ φέρῃ ἀνισχύρους ἐνστάσεις, δὲν ἔπρεπε, νομίζει, νὰ τὰς δεχθῇ διόλου τὸ τμῆμα ὡς μὴ δικαιολογημένας καὶ νὰ βασισθῇ ἐπὶ τῆς παραλλαγῆς ἑνὸς στοιχείου ὀνόματος. Ἐπίσης δὲ εἶναι τολμηρὸν νὰ παραδεχθῇ ὡς διπλᾶ 68 ψηφοδέλτια, ἀφοῦ ἡ ἔνστασις ἐγένετο μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐκλογῆς, καὶ νὰ ἀποδεχθῇ τὴν ἔνστασιν αὐτὴν ὡς ἀληθειαν. Ὁ συμβιβασμὸς εἶναι ἐπικίνδυνος καὶ εἰς τὴν δικαστικὴν τάξιν, διότι ἐπάγει πάντοτε ἐκποίησιν δικαιωμάτων, καὶ διὰ τοῦτο καὶ ἐπὶ τῶν ἀνηλίκων, καὶ ἐπὶ τῶν δήμων, καὶ ἐπὶ τῶν σωματείων προστατεύεται δι' ἰδιαιτέρων διατυπώσεων, ἀλλὰ εἰς τὸν συμψηφισμὸν ἐκλογικῶν δικαιωμάτων εἶναι ἀπαράδεκτος καὶ πρέπει νὰ εἴμεθα λίαν φειδωλοί, διότι ὅπου ὑπάρχει τὸ ψεῦδος φυγαδεύεται ἡ ἀλήθεια. Παραπονούμεθα διὰ τὸν μαρασμὸν τῶν ἐλευθεριῶν καὶ ἐκλογικῶν δικαιωμάτων μας. Ἀλλ' εἰξεύρετε ἀπὸ ποίας ἐποχῆς χρονολογεῖται ὁ μαρασμὸς οὗτος; Ἀπὸ τοῦ **1844**, ὅτε μία ἐπιτροπὴ συντρίψασα 45 ἐκλογὰς εἶπεν εἰς τὸν Λάντον, τοῦ ὁποίου τὸ ὄ-

νομα δὲν δύναται νὰ ἀναμνησθῇ τις ἄνευ ὁλοφυρμοῦ καρδίας «δὲν ἔχεις δικαίωμα ἐκλογῆς εἰς τὸ Λίγιον» καὶ στρεφομένη πρὸς τὰ Καλάβρυτα, ἐξέφερε τὴν αὐτὴν καταδίκην. Πρέπει νὰ εἴμεθα προσεκτικοί, διότι παράδοξος τύραννος εἶναι ὁ χρόνος, καὶ ὡς ὁ Φάλαρις ἄλλοτε τιμωρεῖ διὰ τῶν ἰδίων των ἔργων τοὺς αὐτουργοὺς τῆς ἀδικίας. Διὰ τοῦτο, εἰς τὸ τέρμα σήμερον πολυκυμάντου διαδικασίας τῆς ἐξελέγξεως, πρέπει νὰ εἴμεθα φειδωλοί, καθ' ὅσον ὁ συμβιβασμὸς φέρων σφετερισμὸν δικαιωμάτων τρίτου εἶναι ἀπαράδεκτος καὶ τρίτος εἶναι ὁ Ἑλληνικὸς λαός.

Ἀπήντησεν ὁ εἰσηγητὴς, ὅτι οἱ μεμφθέντες τὸ ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς τμῆμα, διότι δὴθεν προτείνει συμβιβασμὸν, εἰς τρία τινὰ διῄρεσαν τὰς ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς παρατηρήσεις των, εἰς τὸ πραγματικὸν, τὸ νομικὸν μέρος καὶ τὸ δικαίωμα τοῦ τμήματος τοῦ νὰ φέρῃ τὴν γνώμην του. Ἀρχόμενος δὲ καὶ αὐτὸς ἀπὸ τοῦ πραγματικοῦ, πρὸς διασάφησιν τοῦ ὁποίου τὸ τμῆμα κατέβαλε τοσούτους κόπους, παρατηρεῖ ὅτι τρεῖς εἶναι οἱ δῆμοι οἱ ἀποτελοῦντες τὴν ἐπαρχίαν Μεγαλοπόλεως, ὁ ὁμώνυμος αὐτῇ δῆμος, ὁ δῆμος, Φαλαισίας καὶ ὁ τῆς Λυκοσούρας. Καὶ εἰς μὲν τοὺς δύω πρώτους δήμους παρετήρησε τὸ τμῆμα ὅτι οἱ ἐκλογικοὶ κατάλογοι διετηρήθησαν ἀκριβῶς ἐξελεγχόμενοι καὶ ἀνανεούμενοι ἐτησίως κατὰ τὸν νόμον· ἐν δὲ τῷ δήμῳ Λυκοσούρας, ὅτι ἐκ τοῦ γενικοῦ πληθυσμοῦ 5,546 ψυχῶν παρουσιάζονται 2,374 ψηφοφόροι, καὶ εἰς ἓν ἔτος αὐξάνει ὁ ἐκλογικὸς κατάλογος διὰ τοῦ ἀριθμοῦ 832 ἐκλογέων, ἐνῷ εἰς τοὺς ἄλλους δήμους μόλις αὐξάνει κατὰ 50 ἢ 60. Μόνος λοιπὸν ὁ ὑπερφυὴς αὐτὸς ὄγκος τόσων ὀνομάτων δὶν ἔπρεπε νὰ ἐκπλήξῃ τὸ τμῆμα καὶ ἐκ πρώτης ἀρχῆς νὰ ἐπιστήσῃ ὅλην τὴν προσοχὴν καὶ μελέτην του; Κατὰ τοῦ καταλόγου τούτου φέρει τὴν ἔνστασιν εἰς πολίτης λέγων, ὅτι ὁ ἐκλογικὸς κατάλογος δὲν εἶναι ἀπαράλλακτος τῷ πρωτοτύπῳ καὶ ηὐξήθη κατὰ 400 ὀνόματα· συνάμα δὲ φέρεται καὶ ἡ ἔνστασις ὅτι ἐξηλείφθησαν ἀπὸ τοῦ καταλόγου 250 ὀνόματα ἐκλογέων, ἀνηκόντων εἰς τοὺς ὑπουργικοὺς ὑποψηφίους. Καὶ ὅσον μὲν ἀφορᾷ τὴν δευτέραν αὐτὴν ἔνστασιν, ἐθεωρήθη ἐπουσιώδης, καθ' ὅσον δὲν εἶχον ὁρισθῇ ἔτι οἱ ὑπουργικοὶ ὑποψήφιοι· ἀλλ' ὡς πρὸς τὴν πρώτην ἔνστασιν ἐγένετο ἡ παραβολὴ πρὸς τὸ πρωτότυπον τοῦ βουλευτικοῦ καταλόγου καὶ εὑρέθη μεγίστη διαφορά. Εἰς τὴν περίστασιν ταύτην τὸ τμῆμα ὤφειλε νὰ διασαφήσῃ δι' ἀκριβοῦς ἐξελέγξεως εἰς ποῖον τῶν διαγωνιζομένων μερῶν ἀνῆκε τὸ δίκαιον. Δὲν πρεσβεύει δὲ τὸ τμῆμα

ὅτι αἱ ἐφορευτικαὶ ἐπιτροπαὶ καὶ οἱ σύλλογοι δὲν ἔχουν κἀνὲν δικαίωμα εἰς τὰς ἐκλογάς, καὶ ὅτι ἡ μαρτυρία των δὲν δύναται νὰ συντείνῃ πρὸς ἀνεύρεσιν τῆς ἀληθείας. Ποίας ἄλλας ἀποδείξεις δύναται νὰ ἔχῃ πρὸς τοῦτο ἡ Βουλὴ ἢ τὰς ἀποδείξεις καὶ τὰ ἔγγραφα τῶν ἐποπτευουσῶν τὰς ἐκλογὰς ἐπιτροπῶν; εἰς τὴν γενομένην λοιπὸν παραβολὴν τῶν δύω καταλόγων εὑρέθη πλῆθος ὀνομάτων διαφερόντων, μάλιστα δὲ κατὰ τὴν ἡλικίαν, καὶ τὸ τμῆμα δὲν ἠδύνατο νὰ μὴν εὑρεθῇ εἰς διαταγμούς. Καὶ εἶπον μέν τινες, ὅτι δὲν εἶναι ἀποδεδειγμένον ὅτι τὰ ὀνόματα ταῦτα ἦσαν ἄλλα τῶν ἐν τῷ καταλόγῳ σημειουμένων. Τὸ τμῆμα ὅμως ἐθεώρησε πιθανοτάτην τὴν παραλλαγὴν τῶν ὀνομάτων, καὶ ἀφοῦ οἱ οἰκεῖοι των ἐψηφορόρουν εἰς τοὺς δήμους, τοὺς ἔφερον ἔπειτα καὶ εἰς τὸν δῆμον Λυκοσούρας, ἐκ τούτου δὲ ἡ διαφορὰ τοῦ ὀνόματος ἢ τοῦ πατρωνυμικοῦ τῶν αὐτῶν ψηφορόρων, μάλιστα δὲ ἡ διαφορὰ τῆς ἡλικίας αὐτῶν, σημειουμένων εἰς μὲν τὸν ἕνα καταλογον 15, εἰς δὲ τὸν ἕτερον 40 ἐτῶν. Ἰδοὺ λοιπὸν τὸ πρῶτον φαινόμενον, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου ἔπρεπε νὰ σταματήσῃ τὸ τμῆμα χωρὶς νὰ ἔχῃ ἀνάγκην ν' ἀποβλέψῃ εἰς σκοπόν τινα ἄλλον, καὶ μάλιστα εἰς συμβιβασμούς, εἰς ὑπονόμους ἢ ὅπως ἄλλως ἠξίωσαν νὰ εἰποῦν τινές. Καὶ ὅμως ἐξ ὅλων τῶν διαφερόντων ὀνομάτων τὸ τμῆμα μόνον 76 παρεδέχθη ὡς μὴ συμβιβαζόμενα κατὰ μέγα μέρος μὲ τὸ πρωτότυπον τοῦ καταλόγου. Περιτλέον τὸ ἀντίγραφον τοῦ καταλόγου δὲν ὑπάγεται εἰς τὴν τελεσιδικίαν, καὶ τὸ τμῆμα δὲν ἠδύνατο νὰ θεωρήσῃ τὰ 76 ὀνόματα ὡς διδικασμένα καὶ ὤφειλε νὰ τὰ ἀφαιρέσῃ. Κατόπιν τῶν 76 τούτων ὀνομάτων τῶν ὅλως προσθέτων ἐπέρχονται ἄλλα 82, καὶ ταῦτα εἶναι ὀνόματα ἀνηλίκων. Ἠκούσατε δὲ ἤδη παρ' ἄλλου ὅτι ὁ ἐνιστάμενος πολίτης ἀνέφερε καθ' ἑκάστην ὅτι ὁ δεῖνα καὶ ὁ δεῖνα δὲν πρέπει νὰ ψηφοφορήσωσιν ὡς μόλις δεκαπενταετεῖς. ἡ δ' ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ ἐβεβαίου μὲν ὅτι ἀνεγνώριζε τοῦτο, ἀλλ' ἐγίνετο ἔπειτα ἐνώπιον τοῦ δημάρχου ἡ παρατήρησις ὅτι ὁ ἀνῆλιξ ὑπῆρχεν ἐντὸς τοῦ διδικασμένου καταλόγου καὶ ἔπρεπε νὰ ψηφοφορήσῃ, ὡς καὶ ἐψηφοφόρει. Ἐρωτᾷ ἤδη· τὸ τμῆμα ἔπρεπε νὰ πιστεύσῃ εἰς τοιαύτην βεβαίωσιν; Ἂς ἔλθουν νὰ μᾶς εἰπωσιν οἱ τὰ ἐναντία φρονοῦντες ὅτι οἱ ἀνήλικες οὗτοι δὲν ἦσαν ἀνήλικες, καὶ ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ πεισθῶμεν εἰς τὴν μαρτυρίαν τοιούτων ἐγγράφων, καὶ νὰ ἐξαιρέσωμεν τὰ 82 ταῦτα ὀνόματα. Ἐπέρχεται τελευταῖον ἡ ἐξαίρεσις 68 ἐκλογέων δίς ψηφοφορησάντων. Οὗτοι δὲ ἦσαν οἱ ὑπὸ τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν σημειούμενοι μὲ τὴν παραλ-

λαγὴν τοῦ ὀνόματος, καὶ ἤρχοντο καὶ ἐψηφορόρουν μὲ τὴν διαφορὰν τοῦ πατρωνυμικοῦ αὐτῶν, ἀφοῦ δὲ τὸ τμῆμα ἔλαβε τὴν ὑπομονὴν νὰ ἐξελέγξῃ 68 τοιαῦτα ὀνόματα, παρέλειψεν ἄλλα 200. Μετὰ τὸ πραγματικὸν τοῦτο μέρος τῆς ἐκλογῆς ἐπῆλθεν ἡ νομικὴ ἐποψις, καὶ τὸ τμῆμα ἐσυζήτησε πρῶτον ἂν οἱ ἀνήλικες εἶναι ἀφαιρετέοι ἢ ὄχι. Καὶ εἶπον μέν τινα τῶν μελῶν, ὅτι οἱ ἐκλογικοὶ κατάλογοι θεωροῦνται ἐριττικῶς διδικασμένοι καὶ δὲν δυνάμεθα νὰ τοὺς ἀφαιρέσωμεν· ἄλλοι ὅμως ἀντέταξαν ὅτι, ὅταν ὁ ἐκλογεὺς σημειοῦται 40 ἐτῶν εἰς τὸν πρωτότυπον καταλογον, ὁ ἐν τῷ ἀντιγράφῳ σημειούμενος ὡς δεκαπενταετὴς εἶναι ἄλλος καὶ δὲν περιφρουρεῖται ὑπ' οὐδεμιᾶς τελεσιδικίας. Τὸ τμῆμα λοιπὸν ἐκ τῆς νομικῆς ταύτης ἰδέας ὁρμώμενον, ἥτις δὲν εἶναι πλάνη, οὔτε συμβιβασμὸς ἢ ὑπόνομος, ἦλθεν εἰς τὸ ἀναντίῤῥητον συμπέρασμα ὅτι οἱ ἀνήλικες δὲν ἦταν ἐντὸς τοῦ καταλόγου καὶ ὡς τοιούτους τοὺς ἀφῆρεσε κατὰ χρέος. Καὶ ἀληθῶς, τίς θέλει παραδεχθῇ ἐναντίον τοῦ νόμου νὰ ψηφοφορήσῃ εἷς δεκαπενταετὴς, ἐνῷ εἰς τὸν πρωτότυπον κατάλογον σημειοῦται 40 ἐτῶν; Ἐρχόμενος δὲ ἤδη καὶ εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ τελεσιδίκου τῶν καταλόγων, ἐρωτᾷ ποίας ἐνστάσεις ἐπεφυλάχθη ἡ Βουλὴ νὰ δικάσῃ, ὅταν θεωρῇ ὅτι ἐμποδίζεται ἀπὸ τὴν ἐκδίκασιν τῶν οὐσιωδεστέρων παρανομιῶν; Ἂν εἷς δῆμός τινα 100 ψηφοφόροι δύνανται νὰ μεταβάλωσι τὸ ἀποτέλεσμα, καὶ προσερχόμενοι 100 τοιοῦτοι, στερηθέντες τῶν πολιτικῶν αὐτῶν δικαιωμάτων, ψηφοφορήσουν, τί θέλει εἰπεῖ ἡ Βουλή; ὅτι τοὺς δέχεται ἂν καὶ τοὺς ἀποκλείει ὁ νόμος ὡς κακουργήσαντας; ὅτι τοὺς δέχεται ἂν καὶ ἀλλοιοῦσι τὸ ἀποτέλεσμα; Καὶ ὅμως μᾶς εἶπον, ὅτι δύνανται νὰ σημειῶνται εἰς τοὺς καταλόγους πάντες οἱ κακοῦργοι, καὶ γυναῖκες ἔτι, καὶ νὰ μὴν ἐμποδίζωνται τῆς ψηφορίας, οὕτω δὲ νὰ καταισθάνεται ἡ ἀγνοτέρα πολλάκις ἐκλογὴ καὶ νὰ ἔρχωνται εἰς τὴν Βουλὴν τὰ προϊόντα τῆς πλέον πλημμελοῦς ἐκλογῆς. Ἀλλὰ τοιαύτη ἀρχὴ εἶναι ἀλεθρία, καὶ δὲν δύναται νὰ παραδεχθῇ ὅτι τοιοῦτοι καταλογοι πρέπει νὰ θεωρῶνται ἀνέκκλητοι ὑπὸ τῆς Βουλῆς. Καὶ αὐτὰ τὰ ὁρκωτικὰ δικαστήρια, τῶν ὁποίων ἡ ἀπόφασις εἶναι ἀνέκκλητος παρ' ἡμῖν, ἐὰν ἐκδώσωσιν ἐπιμηγορίαν ἀντικειμένην πρὸς τὰ ζητήματα τῶν συνέδρων, ἡ ἐπιμηγορία των εἶναι ἄκυρος. Ἢν γένει δὲ οὐδενὸς δικαστηρίου πρᾶξις δὲν καθίσταται τελεσίδικος, ὅταν διαφεύγῃ τὴν οὐσίαν τῆς ὑποθέσεως. Καὶ ἐντεῦθεν λοιπὸν, παρουσιασθείσης τῆς νοθεύσεως τῶν καταλόγων, ἔρχεται ὡς ἀποτέλεσμα ἡ ἐξέλεγξις αὐτῶν ὑπὸ τῆς Βου-

λῆς. Καὶ κατεκρίθη μὲν τὸ τμῆμα διότι δὲν ἐτρότεινε τὴν ἀκύρωσιν ἐν γένει ἢ ἐπικύρωσιν τῆς ἐκλογῆς Δυκοσούρας, ἀλλὰ τὸ πλημμελὲς τῆς ψηφοφορίας δὲν ἠδύνατο νὰ ἐπηρεασῃ τὸ σύνολον τῆς ἐκλογῆς, καὶ ἐπομένως τὸ τμῆμα ἐν ὅλῃ τῇ εἰλικρινείᾳ φερόμενον, περιωρίσθη νὰ παραδεχθῇ τὸ μέρος τῆς ἐκλογῆς ἐντὸς τῶν πραγμάτων, καὶ ἀφῆκεν εἰς τὴν Βουλὴν νὰ ἀποφασθῇ περὶ τοῦ ἀκυρωτέου ἢ μὴ τοῦ πλημμελοῦς. Ἂς ἴδωμεν ἤδη ἂν ἡ γνώμη αὕτη τοῦ τμήματος, ἣν ἀπεκάλεσαν συμβιβαστικήν, σχετίζεται μὲ τὰ γεγονότα τοῦ 1844, ὡς ἐβόλησε νὰ εἴπῃ τις, ἂν καὶ δὲν ἔπρεπε μετὰ τόσα ἔτη νὰ γίνῃ ἐν τῇ Βουλῇ ἀνάμνησις πραγμάτων ἐξωπνιζόντων κοιμώμενα πάθη.

Ἐνταῦθα δὲ συμμερζομένων καὶ ἄλλων τὴν τελευταίαν ταύτην παρατήρησιν, ἐξηκολούθησε λέγων ὁ εἰσηγητὴς, ὅτι τὸ τμῆμα ἠρκέσθη ν' ἀπορρίψῃ ἁπλῶς τὰς ψήφους ἐκείνων, οἵτινες δὲν εἶχον δικαίωμα νὰ ψηφοφορήσωσι, καὶ ἐνταῦθα δὲν βλέπει ποίαν σχέσιν ἔχει ἡ γνώμη τοῦ τμήματος πρὸς τὰ περὶ τοῦ παρελθόντος λεχθέντα. Ὡς πρὸς τὸ ἀπόρρητον δὲ τῶν ψήφων, μόνος ὁ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ του ἐκλεγόμενος, ἐνῷ διαιρεῖ εἰς τὴν πρωτεύουσαν δύναται ν' ἀγνοῇ τὰς ὑπὲρ αὐτοῦ ῥιπτομένας ψήφους, ὁ δὲ παρακαθήμενος καὶ συμπράττων μετὰ τῶν συμπολιτῶν αὐτοῦ γνωρίζει τὰ πάντα καὶ μόλις 5 τοῖς 0/0 δύναται ν' ἀπατηθῇ ὡς πρὸς τὰς ῥιπτομένας ψήφους. Ἄλλως τε τὰ ψηφοδέλτια τοῦ ἐκλεγομένου γράφονται ὑπὸ τοῦ γραφέως αὐτοῦ καὶ δὲν δύναται ἢ νὰ εἶναι γνωστὸν τὸ ἀπόρρητον τῶν ψηφοδελτίων. Παραλείπει δὲ ὅτι εἰς ἄλλας βουλευτικὰς ἐκλογὰς διενεμήθησαν καὶ ψηφοδέλτια τυπωμένα, καὶ ἐπομένως δύναταί τις νὰ εἶναι ἐν γνώσει τῶν φίλων του. Ἂν δὲ τὰ 82 ψηφοδέλτια τῶν ἀνηλίκων ἀφαιρῶνται ὑπὸ τοῦ τμήματος ἀπὸ τῆς μιᾶς μόνον μερίδος, ὁ λόγος εἶναι ἁπλούστατος, διότι ἀφοῦ ἐγένετο ἡ ἐνστασις νὰ μὴ ψηφοφορήσωσιν ὡς ἀνήλικες, καὶ ἡ μία μερὶς ἐπέμενε νὰ ψηφοφορήσουν, δὲν ὑπάρχει βεβαίως ἀμφιβολία ὅτι οἱ ἐπιμένοντες περιελαμβάνοντο εἰς τὰ ψηφοδέλτια ταῦτα. Ἄλλως τε αὐτοὶ οὗτοι καὶ τοὺς προσήγαγον εἰς ψηφοφορίαν, ὥστε ἐκ τῶν λόγων τούτων ὡρμήθη τὸ τμῆμα νὰ ἀφαιρέσῃ ἀπ' αὐτῶν τὰς ῥηθείσας ψήφους. Περιπλέον ἓν μέλος τοῦ τμήματος ἐμβατεῦον εἰς τὸ πλημμελὲς τοῦ κατηλόγου, συνέλαβεν ὑποψίας, ὅτι δύναται νὰ ὑπάρχῃ καὶ πλειοτέρα ἴσως κατάχρησις, ἐκ τούτου δ' ἐζήτησε τὴν ἀκύρωσιν ἐν γένει τῆς κάλπης τοῦ δήμου Δυκοσούρας. Τὸ τμῆμα διηρέθη

ἐπὶ τῆς γνώμης ταύτης καὶ ἐπὶ τέλους οἱ μὲν ἐπρότεινον τὴν τῶν ψήφων ἀφαίρεσιν, ὁ δὲ τὴν ἀκύρωσιν τῆς κάλπης. Παύων χρεωστεῖ νὰ κρύξῃ, ὅτι οὐδ' αὐτὸς οὐδὲ τὸ τμῆμα ἔχει τὴν ἐλαχίστην ἀξίωσιν νὰ γίνῃ δεκτὴ ἡ παρ' αὐτῶν φερομένη γνώμη, καὶ ἡ Βουλὴ εἶναι κυρίαρχος ἢ νὰ δεχθῇ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν προτεινομένων ψήφων ἢ τὴν ἀκύρωσιν ἐν γένει τῆς κάλπης.

Μετὰ ταῦτα, παρελθούσης τῆς ὥρας, ὁ προσωρινὸς πρόεδρος ἀναβαλὼν ἐπὶ τὴν αὔριον τὴν ἐξακολούθησιν τῆς αὐτῆς συζητήσεως διέλυσε τὴν συνεδρίασιν ἐν ὥρᾳ 4 μ. μ.

Ὁ προσωρινὸς Πρόεδρος
Ἐμ. ΜΕΛΕΤΟΠΟΥΛΟΣ,

Οἱ προσωρινοὶ Γραμματεῖς
Χ. Α. Χρηστόπουλος,
Π. Ῥεβελάκης.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ ΟΡΚΩΜΟΣΙΑΣ.

« Σήμερον τὴν 1 Δεκεμβρίου τοῦ 1859 προσελθόντες ἐν τῷ βουλευτηρίῳ οἱ ἄρτι ἀριχθέντες βουλευταὶ, ὤμοσαν ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου τὸν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 57 τοῦ Συντάγματος ὁριζόμενον βουλευτικὸν ὅρκον ὡς ἀκολούθως·

« Ὀμνύω εἰς τὸ ὄνομα τῆς ὁμοουσίου καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος, νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὸν Βασιλέα τῆς Ἑλλάδος, ὑπακοὴν εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ εἰς τοὺς νόμους τοῦ Κράτους καὶ νὰ ἐκπληρώσω εὐσυνειδότως τὰ καθήκοντά μου. »

Ἐπὶ τούτῳ δὲ συνετάχθη τὸ παρὸν πρωτόκολλον, ὅπερ ὑπεγράφη ὑπό τε τοῦ προσωρινοῦ προεδρείου, τῶν ὁρκισθέντων καὶ τοῦ ἱερέως.

Ὁ προσωρ. Πρόεδρος
Ἐμ. ΜΕΛΕΤΟΠΟΥΛΟΣ,

Οἱ Γραμματεῖς
Χ. Α. Χρηστόπουλος,
Π. Ῥεβελάκης.

Οἱ ὁρκισθέντες
Σ. Κ. Ἀντωνόπουλος, Γ. Κ. Βελῆς,
Ὁ ἱερεὺς
Ν. Μαύρτσινος. »

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΕ'.

Τῆς 2 Δεκεμβρίου 1859.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Αναγγελθέντος, ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Μεγαλοπόλεως, παρετήρησέ τις, ὅτι ἀνήκων καὶ αὐτὸς εἰς τὸ ζ'. τμῆμα, συνεψώνησεν ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς ταύτης μετὰ τῆς γνώμης τῆς πλειοψηφίας, ἀλλ' ἡ ὑπόθεσις εἶχεν ἀναπτυχθῆ μονομερῶς εἰς τὸ τμῆμα. Πῶς ὅμως ἀκούσας τὰ χθὲς ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς ἐκτεθέντα, παρετήρησεν, ὅτι ἄλλως ἔχουσιν ἐπὶ τοῦ προκειμένου τὰ πράγματα, καὶ διὰ τοῦτο κηρύσσεται ὑπὲρ τῆς ἐπικυρώσεως τῆς ἐκλογῆς.

Λαβὼν μετὰ ταῦτα τὸν λόγον ἐξέθηκεν ὁ ἕτερος τῶν βουλευτῶν Μεγαλοπόλεως, ὅτι, ὅταν ἀντήχησαν εἰς τὴν ἐπαρχίαν του αἱ λέξεις « Ἐλευθερία ἐκλογῶν, καὶ σέβας εἰς τὰ παρεχόμενα δικαιώματα τοῦ ἔθνους » εἶπε πλήρης χαρᾶς, ὅτι τὸ ἔθνος βαίνει εἰς τὴν ἀφετηρίαν ἐνδόξου σταδίου, καὶ διετράνωσαν ὅτι ἤρξατο νὰ δρέπῃ τὰ πρωτόεια συνταγματικῆς δόξης. Καὶ ποῖος ἄλλος τῷ ὄντι εἶναι ὁ ὁρισμὸς τοῦ συνταγματικοῦ πολιτεύματος ἢ ἡ συμμετοχὴ τῶν πολιτῶν εἰς τὰ κοινὰ πράγματα; Τίς εἶναι ὁ τίτλος ὁ διακρίνων τὸν *πολίτην* ἀπὸ τοῦ τυφλοῦ ὑπηκόου ἢ ἡ ἐνέργεια τοῦ πολίτου ἡ ἐπιψαύουσα τὴν μηχανὴν τῆς συνταγματικῆς πολιτείας; Δὲν ἀγνοεῖτε, ὅτι τὸ συνταγματικὸν πολίτευμα ἔχει δύω βραχίονας, τὸν νομοθετικὸν καὶ νομοτελεστικόν, τοὺς ὁποίους χωρίζουσιν ἀπ' ἀλλήλων ὅρια ἀνυπέρβλητα. Ὁσάκις αἱ δύω αὗται δυνάμεις ἐσύγχισαν τὰ ὁριά των, εἴδομεν ἀμέσως τὰ ἐρείπια τοῦ πολιτεύματος τούτου. Ταῦτα πάντα ἔχουσα ὑπ' ὄψιν ἡ ἐνεστῶσα Κυβέρνησις, ἐξέδωκε τὸ θεῖον ἐκεῖνο πρόγραμμα περὶ ἐλευθέρων ἐκλογῶν, τὸ ὁποῖον δύναται νὰ θεωρηθῇ μεγάλη διὰ τὸ ἔθνος μας ἐποχή. Ἀπέχων νὰ θίξῃ τὰς ὑποψηφιότητας, λέγει μόνον ὅτι καὶ αὐτὸς καὶ ὁ συνάδελφός του δὲν μετέσχον τοῦ πλεονεκτήματος τούτου. Ἐστάθμισαν λοιπὸν τὰς δυνάμεις των, ἐξέτασαν κατὰ πόσον ἰσχύουν εἰς τὸ πνεῦμα τῶν συμπολιτῶν των, καὶ κατέβησαν εἰς τὴν πάλην. Ἀληθῶς δὲ δὲν ἐψεύσθησαν αἱ προσδοκίαι των, καὶ ηὐτύχησαν νὰ ὑπερτερήσωσι διὰ μεγίστης πλειοψηφίας τοὺς ἀντιπάλους των, καὶ τοι ἔχοντες πάσας τὰς ἐραρευτικὰς ἐπιτροπὰς ἐναντίας, καὶ αὐτοὺς τοὺς μονογραφοῦντας τὰ ψηφοδέλτια προέδρους, ἐκτὸς τῶν ἄλλων τῆς ἀντιδράσεως μέσων. Μεθ' ὅλα ὅμως ταῦτα μετὰ λύπης εἶδον εἰσαγομένην ἐναντίον αὐτῶν μίαν ἔκθεσιν τοῦ τμήματος, τῆς ὁποίας τὸ συμπέρασμα εἶναι τοσοῦτον πλημμελὲς, ὥστε τὰ ἴδια αὐτοῦ μέλη, ὡς ὁ Κ. Τσιμαδὸς καὶ Μπαλάφας, ἀνεκάλε-

σαν τὴν συναίνεσίν των. ἐπίσης δὲ καὶ ὁ Κ. Δανόπουλος ἐν τῷ τμήματι καὶ ὁ βουλευτὴς Ὕδρας ἀπὸ τοῦ βήματος διαρρήδην ἐξέφρασαν ὅτι δὲν δέχονται τὴν προτεινομένην τῶν ψήφων ἀφαίρεσιν καὶ τὴν ἐξ ἑκατέρας τῶν μερίδων παραδοχὴν ἑνὸς βουλευτοῦ. Μολονότι λοιπὸν θεωρεῖ τὴν ἔκθεσιν ταύτην πεσοῦσαν, ἀφοῦ καὶ αὐτὸς ὁ εἰσηγητὴς ἀμφιβάλλων, εἶπεν ὅτι δὲν ὑποστηρίζει κἀμμίαν γνώμην αὐτῆς καὶ ἀπόκειται εἰς τὴν Βουλὴν νὰ πράξῃ ὅ,τι θελήσῃ, οὐχ ἧττον ἔρχεται νὰ ἐπανορθώσῃ τὰς ἐν αὐτῇ περιεχομένας πλάνας. Εἶναι λυπηρὸν νὰ ζητῶσι τινὲς ν' ἀποκλείσωσι μίαν ἐπαρχίαν, ἥτις παρέχει ἐτησίως 400,000 δρχ. εἰς τὸ δημόσιον, καὶ ν' ἀποκρύττωσι μίαν ἐκλογὴν, ἥτις εἶναι ἀγνοτέρα παρθένου κατὰ τὴν νομιμότητα καὶ ἀκρίβειαν. Καὶ πρῶτον ἡ ἔκθεσις τοῦ τμήματος κακῶς ἀναφέρει, ὅτι ὁ συνάδελφος αὐτοῦ Σακελλαριάδης ἔλαβεν ἐν συνόλῳ 1626 ψήφους, ἐνῷ αἱ ψῆφοι τὰς ὁποίας ἔλαβεν εἶναι 1631. Τὴν ἐλάττωσιν ταύτην τῶν ψήφων δὲν ἀποδίδει εἰμὴ εἰς ἁπλοῦν παράβαμα, οὐχ ἧττον ὅμως εἶναι λάθος πραγματικόν, τὸ ὁποῖον δύναται νὰ ἀλλοιώσῃ τὸ ἀποτέλεσμα. Ὅτι δὲ εἶναι λάθος παρουσιάζει πρὸς μαρτυρίαν τὸ πρωτόκολλον τῆς διαλογῆς, ἐξ οὗ καταφαίνεται, ὅτι ὁ συνάδελφός του ἔλαβε 1631 ψήφους. Μετὰ τοσαύτης δὲ προσηνέχθησαν καὶ εἰς τοὺς τρεῖς δήμους νομιμότητος, ὥστε καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς ἐκλογῆς οὐδεὶς τῶν ἀντιπάλων αὐτῶν ἐπέδωκεν ἀναφορὰν ἐναντίον τῶν λόγῳ ὁποιασδήποτε παρανομίας, ἐνῷ αὐτοὶ ἀριθμοῦσιν ὀγδοήκοντα ἀναφορῶν πρός τε τὸν Νομάρχην Ἀρκαδίας καὶ τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργεῖον ἀπ' εὐθείας δι' ὅσας παραβιάσεις ἐγένοντο ἐναντίον των. Οὕτως ἄρα, μολονότι ἔριπεν αὐτοὺς εἰς τὴν Βουλὴν ἡ ἐλευθέρα ψῆφος τῶν συμπολιτῶν των, ἔρχεται καὶ σήμερον μία ἔκθεσις καὶ τοῖς ἀμφισβητεῖ τὴν ἀλήθειαν. Καὶ λέγει μὲν ἐν πρώτοις ἡ ἔκθεσις, ὅτι πρέπει νὰ τοῖς ἀφαιρεθῶσιν ἀπὸ τὸν δῆμον Λυκοσούρας 82 ψῆφοι ἀνηλίκων ὡς παρὰ τὸν νόμον βφεθεῖσαι, ἀλλ' ἂν ἐξετάσῃ τις αὐτὰ τὰ πρακτικὰ τῆς ψηφοφορίας θέλει ἴδει, ὅτι 37 μόνον ἐκλογεῖς προσεβλήθησαν ἔνθεν καὶ ἔνθεν ὡς ἀνήλικες καὶ ἀφαιρετέοι, καὶ τούτους ἀναβιβάζει τὸ τμῆμα εἰς 82. Ποῦ εἶναι λοιπὸν οἱ 82 οὗτοι ἀνήλικες, ἢ ποῦ τοὺς εὗρε τὸ τμῆμα, ἀφοῦ κἀνεὶς τῶν ἀντιπάλων των δὲν τοὺς ἀναβιβάζει πέραν τῶν 37, καὶ πρόκειται ὑπ' ὄψιν ὁ κατάλογος ὅστις τοὺς ἀναφέρει ὀνομαστί; Καὶ εἶπε μὲν ὁ βουλευτὴς Σύρου, ὅτι ὁ ἐκλογικὸς κατάλογος δὲν εἶναι τελετίδικος, ὅτε δύναται νὰ ἀναθεωρῆται ἀείποτε καὶ ὅτι τὸ ἐκδικάζον αὐτὸν

ὀρκωτικὸν δικαστήριον δὲν εἶναι εἰμὴ πέντε μέλη πραγματογνωμόνων. Ἀλλὰ δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ πλανώμεθα ὡς πρὸς ταῦτα εἰς ξένους νόμους ἢ εἰκασίας, ἀφοῦ ἔχομεν νόμον ἀποφαινόμενον ῥητῶς περὶ τούτων. Κατὰ τὸν ἡμέτερον λοιπὸν ἐκλογικὸν νόμον, ὁ δήμαρχος μετὰ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου κλπ. συντάττουσι τὸν ἐκλογικὸν κατάλογον τὴν 15 Ἀπριλίου ἑκάστου ἔτους. Ἀφοῦ δὲ κοινοποιηθῇ τὸ πρόγραμμα καὶ γίνωσιν αἱ ἐπὶ τοῦ καταλόγου ἐνστάσεις, κληρόνεται κατὰ τὸ ἄρθρον 13 τοῦ νόμου τὸ ὀρκωτικὸν δικαστήριον, τοῦ ὁποίου τὰ μέλη ὁρκίζονται καὶ δικάζουσιν ἀνεκκλήτως ἐπὶ τοῦ καταλόγου, λαμβάνοντα ὑπ' ὄψιν ὅλα τὰ παράπονα καὶ τὰς ἐνστάσεις. Δὲν συγχωρεῖ δὲ ὁ νόμος δύω βαθμοὺς δικαιοδοσίας ἐπὶ τῶν ἐκλογικῶν καταλόγων, διότι τὸ ἐκδικάζον αὐτοὺς ὀρκωτικὸν δικαστήριον σύγκειται ἀπὸ πολίτας τῶν δήμων καὶ χωρίων τῆς ἐπαρχίας, καὶ ὑπὲρ πάντα ἄλλον εἰς αὐτοὺς ἀνήκει νὰ δικάσωσι τὰς ἐνστάσεις ἐν γνώσει. Ἀλλ' ὁ βουλευτὴς Σύρου ἐξέφρασε καὶ ἄλλην τινὰ ἀρχὴν εἰπών, ὅτι εἰς μίαν χιλιάδα ψυχῶν ἀναλογοῦσι 250 ψηφοφόροι. Παραδεχόμενος δὲ ἀδιακρίτως τὴν ἀρχὴν ταύτην, παρατηρεῖ ὅτι ὁ πληθυσμὸς τοῦ δήμου Λυκοσούρας ἀναβαίνει, ὡς γνωστὸν, εἰς 6.000, καὶ ἑπομένως, κατὰ τὸν ἀνωτέρω ὑπολογισμὸν, ἀναλογοῦσι 1,500 ψηφοφόροι. Ἂν λάβητε δὲ ὑπ' ὄψιν ὅτι ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ἐκείνῃ ὑπερτερεῖ τοσοῦτον τὸ ἀνδρικὸν φύλλον, ὥστε ἐξ ὅσων, φρ' εἰπεῖν, τέκνων οἰκογενείας τινὸς τὰ δύω μόλις εἶσι θήλεα, ὁ ἀριθμὸς τῶν ψηφοφόρων δύναται νὰ ὑπερβαίνῃ τοὺς δισχιλίους, καὶ ὅμως δὲν ἐψηφοφόρησαν ἢ 1,276, καὶ ἔπρεπε νὰ ψηφορήσωσιν ἄλλοι 250 διὰ νὰ συμπληρωθῇ τοὐλάχιστον ὁ ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ Σύρου ὁριζόμενος ἀριθμός. Ἀλλ' ἐνῷ εἴδομεν εἰς ἄλλας ἐκλογὰς νὰ ψηφορηθῇ ἀριθμὸς ἐκλογέων ἀσυγκρίτως ἀνώτερος παντὸς ὑπολογισμοῦ, εἰς τὴν προκειμένην ἐκλογὴν δὲν παραδέχεται τὸ τμῆμα 1,276 ψηφοφόρους, ἐνῷ ἀναλογοῦσι πλειότεροι. Ἀλλὰ καὶ ἂν παραδεχθῶμεν ὅτι πρέπει ν' ἀφαιρεθῶσιν ὀνόματα ἀνηλίκων ἐκ τοῦ δήμου Λυκοσούρας, ποῖος δύναται νὰ ὁρίσῃ τὸν ἀληθῶς ἀφαιρετέον ἀριθμόν; Οἱ ἐν Ἀθήναις καὶ μακρὰν τῆς ἐκλογῆς εὑρισκόμενοι, ἢ οἱ μετασχόντες αὐτῆς ἐπιτοπίως καὶ ἐν γνώσει διατελέσαντες τῶν πραγμάτων; Καὶ ὅμως, ἐνῷ οἱ τὴν ἐκλογὴν διευθύναντες καὶ ἔχοντες συμφέρον δὲν ἀναβιβάζουσι τοὺς ἀνήλικας πλέον τῶν 37, τὸ τμῆμα τοὺς αὐξάνει εἰς 82, καὶ προτείνει μάλιστα ν' ἀφαιρεθῶσιν ἀπὸ ἓν ὄνομα, τὸ ὄνομα τοῦ ἐπιτυχόντος. Ἀλλ' ἡ ἔκθεσις

τοῦ τμήματος ἀναφέρει πρὸς τούτοις ὅτι ἐν τῷ δήμῳ Μεγαλοπόλεως ἐψηφορήσησαν καὶ τρία ὀνόματα ἀποβιωσάντων, ὁμολογεῖ δὲ ὅτι τὸν κατατάραξε τοῦτο, διότι εἶναι δημότης Μεγαλοπόλεως, παρευρέθη διαρκῶς εἰς τὴν ψηφοφορίαν τοῦ δήμου τούτου καὶ εὑρίσκεται εἰς συνεχῆ μετὰ τῶν συνδημοτῶν του συναφειαν. Ἀλλ' εἰς τὸν δῆμον τοῦτον ἔνθεν εἴμεθα ψηφοφοροι τῆς κάλπης ἡμεῖς, ἔνθεν δ' οἱ ἐναντίοι μετά τινος ἐπὶ πολλὰ ἔτη διατελέσαντος ἀστυνόμου. Ἠθέλαμεν καταδεχθῆ λοιπὸν νὰ παραμβάλωμεν τὰ ὀνόματα τριῶν ἀποβιωσάντων; Καὶ ἂν εἴχομεν τὴν διάθεσιν, ἤθελον μᾶς τὸ ἐπιτρέψει οἱ ἐναντίοι; Αἱ πεποιθήσεις τῆς ἐπαρχίας μας καὶ ἡ ἐλευθέρα τῶν συμπολιτῶν μας θέλησις ἦτον νὰ πέμψωσι βουλευτὰς πρόσωπα τῆς ἐμπιστοσύνης των, καὶ ὡς τοιαῦτα ἐτιμήσαν ἡμᾶς μὲ τὰς ψήφους των χωρὶς νὰ ἔχωμεν ἀνάγκην τριῶν ὑποβολιμαίων ψηφοδελτίων. Ἐν τούτοις προσκληθέντες ὑπὸ τοῦ τμήματος, ἠρωτήθημεν πῶς φαίνονται ὡς ψηφοφορήσαντα τρία ὀνόματα ἀποβιωσάντων, καὶ ἐδόθη ἡ ἀπαιτουμένη ἐξήγησις. Αὕτη δὲ εἶναι ὅτι εἰς τὸν κατάλογον ἐσημειοῦντο δι' ἀστερίσκων τὰ ὀνόματα ἐνγίνει τῶν ψηφοφορησάντων· διὰ νὰ μὴ ζητῶνται δὲ πρὸς ψηφοφορίαν καὶ οἱ ἀνωτέρω τρεῖς ἀποβιώσαντες, ἐσημειώθησαν ἐπίσης τὰ ὀνόματά των δι' ἀστερίσκων, καὶ τοῦτο ἔδωκε λαβὴν εἰς τὴν ἔνστασιν. Ἀντὶ λοιπὸν τῆς ἰδανικῆς ταύτης κατηγορίας ἔπρεπε νὰ παραπονεθῶμεν ἡμεῖς, διότι εἰς τὸν δῆμον Μεγαλοπόλεως ἦλθον νὰ ψηφορορήσωσιν ὅλοι οἱ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ὑπάλληλοι, προτείνοντες ὅτι τοὺς ἐπιτρέπεται δῆθεν τοῦτο ὑπό τινος ἐγκυκλίου τοῦ 1841. Ματαίως δὲ ἀντέτημεν εἰς τὴν ἀξίωσιν ταύτην, ματαίως ἠγέρθη σφοδρὰ κατακραυγὴ καὶ συζήτησις. Οἱ εἰρημένοι ὑπάλληλοι, ἔχοντες ὑπὲρ αὐτῶν τὸν μονογραφοῦντα τὰ ψηφοδέλτια πρόεδρον, ἐψηφορόρησαν πάντες, καὶ ἦσαν οὐχὶ ἑπτά, ὡς ἀναφέρει ἡ ἔκθεσις, ἀλλὰ δώδεκα. Ἐνγίνει δὲ εἶναι τόσον ἀπρόσβλητος καὶ ἀνωτέρα ὑποψίας ἡ ἐκλογή των, ὥστε παρεκαλεῖ τὴν Βουλὴν, ἂν εὕρῃ ἐν ψηφοδέλτιον νόθον, νὰ ἀκυρώσῃ ὅλην τὴν ἐκλογήν. Εἰς δὲ τὸν δῆμον Λυκοσούρας, ἀφοῦ προσῆλθον ἀπὸ διάφορα χωρία οἱ ἐκλογεῖς τῆς μερίδος μας, ἀνέβαλλον ἐπὶ τέσσαρας ἡμέρας νὰ τοὺς ἀφήσωσι νὰ ψηφορορήσουν, ἐωσοῦ βαρυνθέντες ἐπανέλθωσιν εἰς τὰ ἴδια χωρὶς νὰ δώσωσι ψῆφον. Τί συνέβη ἐν τούτοις; Τὸ τμῆμα ἐθεώρησε κατὰ πλάνην ὅτι καὶ ἐνταῦθα ἐψηφορόρησαν ὑπὲρ ἡμῶν ἐννέα ἀποβιώσαντες, καὶ μόνον ὅταν εἶδε τὸν κατάλογον, ἐπείσθη ὅτι ἡ κατηγορία ἦτον ἐπινόησις τῶν ἀποτυχόντων, διότι εἶχον σχ-

μειωθῇ οἱ ζῶντες εἰς τοὺς ἀριθμοὺς τῶν ἀποβιωσάντων. Ἐξ ὅλων δὲ τῶν ὑπολογισμῶν τούτων ὁρμώμενον τὸ τμῆμα, ὑποστηρίζει ὅτι πρέπει ν' ἀφαιρεθῶσι 235 ἐκλογεῖς ὡς παρανόμως ψηφοφορήσαντες. ἡ δὲ ἐπιτροπὴ τοῦ δήμου Λυκοσούρας, τῆς ὁποίας τὰ μέλη ἀνῆκον ἀποκλειστικῶς εἰς τοὺς ἐναντίους καὶ εἶναι ὑπόδικα διὰ διαφόρους ἐγκληματικὰς πράξεις, ζητεῖ νὰ μᾶς ἀφαιρεθῶσι 400 ψῆφοι, καὶ οὕτω φέρει τὸ ἀποτέλεσμα ὑπὲρ τῆς ἀποτυχούσης μερίδος. Ἀλλὰ τί εἶπεν ἐν τῇ κυριαρχίᾳ της ἡ Βουλή; Ὅτι αἱ ἐφορευτικαὶ ἐπιτροπαὶ ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ ἐπιβλέπουν τὰς ἐκλογὰς καὶ βεβαιοῦν τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς, εἰς δὲ τὴν Βουλὴν μόνην ἀπόκειται νὰ ἀποφασίζῃ. Πῶς θέλει φανῇ ἤδη ἀνακόλουθος λέγουσα α σᾶς ἀφαιρῶ 400 ψηφοδέλτια, σᾶς ἀποκλείω τοῦ βουλευτικοῦ περιβόλου; » Ὄχι· ἡ Βουλὴ θέλει ἀποδοκιμάσει τὴν προτεινομένην ἀφαίρεσιν ψήφων, ὡς ἔπραξε καὶ ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Ἠλείας, καὶ δὲν πιστεύει ποτὲ ὅτι σήμερον θέλει νεωτερίσει καὶ ἀφαιρέσει ψήφους ἀπὸ τὴν ἐκλογὴν τῆς Μεγαλοπόλεως. Καὶ ὅμως ἡ ἀνωτέρω ἐπιτροπή, καίτοι ἀποκλειστικῶς ἀνήκουσα εἰς τοὺς ἐναντίους, δὲν ἠδυνήθη νὰ μὴν εἴπῃ ἐγγράφως τὴν ἐπομένην ἀλήθειαν· α ἐπὶ τέλους αὔξεται ἡ ἐπιτροπὴ νὰ ἐνεργηθῶσιν αἱ ἐκλογαὶ τῶν βουλευτῶν τῆς Ἑλλάδος νομίμως καὶ ἀμερολήπτως ὡς ἡ ἐκλογὴ αὕτη. » Ποῦ λοιπὸν πλέον οἱ λόγοι τῆς ἀκυρώσεως μετὰ τὸ ἔγγραφον τοῦτο; ποῦ τὰ ὀνόματα τῶν ἀποβιωσάντων; ποῦ οἱ 82 ἀνήλικες; Ἡ Βουλὴ ἐννοεῖ ἤδη τὰ πράγματα καὶ εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἀποφασίσῃ. Ἀλλὰ τὸ τμῆμα προτείνει νὰ ἀφαιρεθῶσι καὶ ἄλλοι 76 ψηφοφόροι ὡς παρηλλαγμένοι τὸ ὄνομα καὶ ἐπομένως ἀκαταλόγιστοι, δὲν λέγει ὅμως ποῖοι κυρίως εἶναι οὗτοι. Ἐξηγῶν δὲ καὶ τὸ φαινόμενον τοῦτο, παρατηρεῖ ὅτι εἰς τὰς ἐπαρχίας οἱ πλεῖστοι τῶν κατοίκων λαμβάνουσιν ὡς ἐπίθετον τὸ ὄνομα τοῦ πατρός των. Οὕτω δὲ συμβαίνει νὰ ὑπάρχῃ εἰς ἓν χωρίον εἷς π. χ. Κωνστ. Ἀθανασίου, εἰς ἕτερον χωρίον ἄλλος μὲ τὴν αὐτὴν ἐπωνυμίαν, καὶ τρεπομένου τοῦ πατρικοῦ ὀνόματος εἰς ἐπίθετον, νὰ παρουσιάζωνται δύω καὶ τρεῖς πολλάκις καὶ τέσσαρες *Κωνσταντῖνοι Ἀθανασόπουλοι*, καὶ τοῦτο εἶναι ἐνταῦθα ὅλον τὸ μυστήριον, ἕνεκα τοῦ ὁποίου περιέπεσεν εἰς νέαν πλάνην τὸ τμῆμα. Ἀλλὰ διὰ τὸν λόγον τοῦτον πρέπει νὰ ἀφαιρεθῶσιν αἱ ψῆφοι αὗται; πρέπει νὰ ἀπορρίψητε τὰς πεποιθήσεις 76 πολιτῶν; Γνωρίζετε ὅτι μία ψῆφος προχθὲς ἀκόμη ἠλλοίωνε τὸ ἀποτέλεσμα μιᾶς ἐκλογῆς, καὶ διὰ τοῦτο ἐγένετο τόσος λόγος καὶ τόση συζήτησις περὶ αὐτῆς. Ἂν δὲ μεταξὺ τοῦ πρωτοτύπου

καταλόγου καὶ τοῦ ἀντιγράφου ὑπάρχῃ διαφορά τις ἡλικίας τῶν ψηφοφόρων, δὲν ἔλειπε ποῖον τὸ ἐντεῦθεν ἀποτέλεσμα, ἀφοῦ ἤρκει νὰ θεωρηθῇ τις ἔχων ἡλικίαν ὀλιγωτέραν τῶν 25 ἐτῶν διὰ νὰ μὴ ψηφοφορήσῃ. Δὲν πρέπει λοιπὸν οὔτε διὰ τὸν ἕνα οὔτε διὰ τὸν ἄλλον λόγον ν' ἀφαιρέσητε καὶ τὰ 76 ψηφοδέλτια. Τὸ τμῆμα ὅμως ζητεῖ τὴν ἀφαίρεσιν καὶ ἄλλων 68 ἐκλογέων, διότι, λέγει, ἐψηφοφόρησαν δίς· ἀλλ' ἔχετε ἡ ἐλαχίστη ἔνστασις περὶ τούτου; Ὄχι· ἀπ' ἐναντίας ἔχετε τὴν κατὰ *τὴν τελευταίαν* ἡμέραν πρᾶξιν τῆς ἐπιτροπῆς, δι' ἧς λέγει, ὅτι ἡ ἐκλογὴ διεξήχθη ἀμερολήπτως, νομίμως καὶ ἄνευ τῆς ἐλαχίστης ἐλλείψεως, ἡ δὲ φαινομένη διπλῆ ψηφοφορία δὲν εἶναι εἰμὴ σύμπτωσις ὁμοίων ἐπωνυμιῶν, ἥτις ἀπαντᾶται, ὡς εἶπεν, εἰς πᾶν χωρίον. Μεθ' ὅλα ὅμως ταῦτα, καὶ ἂν ἡ Βουλὴ ἀφαιρέσῃ τὰς ὑπὸ τοῦ τμήματος προτεινομένας 225 ψήφους, πάλιν ἐπέρχεται τὸ ἀποτέλεσμα ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ τοῦ συναδέλφου του Σακελλαριάδου, διότι ἀφοῦ τὸ σύνολον τῶν βριθεισῶν ψήφων ἀναβαίνει εἰς 2800, ἡ ἀπαιτουμένη ἀπόλυτος πλειοψηφία εἶναι 1401, αὐτὸς δὲ ἀντὶ 1401 ἔχει καὶ μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν ταύτην 1438 ψήφους, ὁ δὲ συνάδελφός του 1401 μὲ τὴν διόρθωσιν τοῦ ἀρχικοῦ λάθους τοῦ τμήματος, σημειώσαντος τὰς ψήφους τοῦ Σακελλαριάδου εἰς 1626 ἀντὶ 1634. Ποῦ λοιπὸν μεταβάλλεται τὸ ἀποτέλεσμα, ἢ πῶς θέλετε νὰ ἀκυρωθῇ ἡ ἐκλογὴ χωρὶς νὰ προσβάλληται; ἀλλὰ τότε καταδικάζετε τὴν ἐπαρχίαν Μεγαλοπόλεως νὰ μείνῃ ἄνευ ἀντιπροσώπων, διότι, διὰ νὰ ῥίψητε τὴν ἐκλογήν, πρέπει νὰ προσβάλητε καὶ τὸ γνήσιον τοῦ ἐκλογικοῦ καταλόγου. Ἀφοῦ δέ, κατὰ τὸν νόμον, οἱ κατάλογοι συντάσσονται τὴν 15 Ἀπριλίου ἑκάστου ἔτους, ποῖος θέλει εἴσθαι ὁ ὑπουργὸς ὅστις θέλει ἀναλάβει τὴν εὐθύνην νὰ διατάξῃ σήμερον τὴν σύνταξιν νέου καταλόγου; Διὰ τῆς τοιαύτης λοιπὸν ἀποφάσεώς σας εἶναι τὸ αὐτὸ ὡς νὰ εἴπητε· α δὲν θέλομεν βουλευτὰς ἐκ τῆς ἐπαρχίας Μεγαλοπόλεως. » Πρέπει λοιπὸν νὰ σεβασθῆτε τὴν ἐλευθέραν ἐκλογὴν ἑνὸς λαοῦ, ὅστις μᾶς ἀπέστειλε, πρέπει νὰ ἐνθυμηθῆτε τὸ πρόγραμμα τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, διακηρύξαντος ὅτι ἀπαγορεύει καὶ τιμωρεῖ τὰς παραβιάσεις τῶν ἐκλογῶν. Τέλος ἀνατίθησι τὴν ἐκλογὴν εἰς τὴν δικαιοσύνην τοῦ Σώματος, καὶ πέποιθεν ὅτι ἐν τῇ κυριαρχίᾳ του θέλει τὴν ἐπικυρώσει κατὰ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς διαλογῆς, τὴν δὲ ἀπόφασιν ταύτην θέλει ἐπευφημήσει ὁ τύπος καὶ ἡ κοινὴ γνώμη.

Ἀπέμενεν ἄλλος, ὅτι ἐρρίφθη ἤδη ἐπὶ τῆς ὑπὸ συζήτησιν ἐκλο-

γῆς ὅτι ἐνεργήθη καθ' ὅλους τοὺς νομίμους τύπους, καὶ περὶ τούτου δὲν ἀμφιβάλλομεν ποσῶς. Ὅ,τι δὲ ἀγνοεῖ εἶναι ἂν καὶ οἱ ἐκλογεῖς εἶχον τὴν παρὰ τοῦ νόμου ἀπαιτουμένην ἀγνότητα. Κατέστη, φαίνεται, συρμὸς νὰ καλύπτωμεν ὅλας τὰς ἐκλογικὰς παρανομίας ὑπὸ τὴν ἄκαμπτον ὁριστικότητα τῶν καταλόγων, καὶ νὰ φέρωμεν ὡς ἀξίωμα ὅτι δὲν δύναται ἡ Βουλὴ νὰ ἐξελέγχῃ τὰ ἐν αὐτοῖς νόθα ὀνόματα. Τοιαύτη ἀξίωσις εἶναι ἐλαφρημία, καὶ ἀπορεῖ πῶς ἄνδρες, τῶν ὁποίων σέβεται τὰ φῶτα, διϊσχυρίζονται ὅτι δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ ἔνστασις κατὰ τῆς ὁριστικότητος τῶν ἐκλογικῶν καταλόγων. Ἀλλ' ἂν ὑποτεθῇ ὅτι εἷς δήμαρχος, δι' ὁποιονδήποτε λόγον, ἐγγράφει εἰς τὸν κατάλογον μόνον ὀνόματα γυναικῶν, καὶ τὸ ὁρκωτὸν δικαστήριον τὸν ἐγκρίνει, ποῖον τὸ ἀποτέλεσμα τότε; Ἡ ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ δικάσῃ τὸν κατάλογον καὶ νὰ εἴπῃ ὅτι γυνὴ δὲν ψηφοφορεῖ. Πρέπει λοιπὸν νὰ ἔλθῃ τότε ὁ κατάλογος εἰς τὸν περίβολον τοῦτον, καὶ νὰ εἴπῃ ἡ Βουλὴ « δὲν ἐξετάζω ἂν ἐψηφοφόρησαν γυναῖκες, ὁ κατάλογος εἶναι τελεσίδικος καὶ τὸν ἀναγνωρίζω; » Ἀλλ' ἡ Βουλὴ ἐξελέγχουσα τὰς ἐκλογάς, ἐξελέγχει δύω τινά, τὴν ἀγνότητα τοῦ ἐκλογέως καὶ τὴν ἀγνότητα τῆς ἐκλογῆς. Ἐπὶ τοῦ προκειμένου λοιπόν, ὅταν ἐψηφοφόρησαν παιδία ἀνήλικα, ἡ ἐκλογὴ εἶναι παράνομος, διότι λείπει ἡ ἀγνότης αὐτῆς, ὡς θέλει ὁ νόμος. Ἂν δὲ παραδεχθῶμεν ὅτι ἡ Βουλὴ δύναται νὰ ἐξελέγχῃ τὸν κατάλογον, ἔρχεται τότε τὸ ζήτημα ἂν ὁ κατάλογος εἶναι ἀγνός, καὶ λέγει ὅτι εἰς πληθυσμὸν 4000 ψυχῶν δὲν δύναται νὰ ἔχῃ ὁ κατάλογος 2300 ψηφοφόρους. Τοιοῦτος κατάλογος εἶναι ψεῦδος καὶ τότε εἶναι ψεῦδος καὶ ἡ ἐκλογή. Ἐπὶ δὲ τοῦ πληθυσμοῦ 5500 ψυχῶν τοῦ δήμου Λυκοσούρας ἠδύναντο νὰ ἦναι εἰς ἀνώτατον ὅρον 1100 ψηφοφόροι, καὶ ἐν τούτοις ἐνῷ ἐψηφοφόρησαν 1276, παρελείφθησαν, κατὰ τὸν προαγορεύσαντα, καὶ 250 ἔτι ψηφοφόροι· ὥστε ἡ ἀναλογία τοῦ πληθυσμοῦ ἐμφαίνει ὅτι ἐκ τούτων 700 τοὐλάχιστον θὰ ἦναι ἀνήλικες. Διὰ τοῦτο παρατηρεῖ ὅτι, ἂν καθιερώσωμεν ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐξελέγχῃ τοὺς ἐκλογικοὺς καταλόγους, εἰς τὴν νέαν περίοδον τῆς Βουλῆς δὲν θέλει ὑπάρξῃ γυνή, ἥτις νὰ μὴ ψηφοφορήσῃ. Ὁ βουλευτὴς πανεπιστημίου, ὁμιλῶν περὶ τελεσιδικίας τῶν καταλόγων, εἰς μὲν τὴν θεωρίαν ἠγόρευσεν ἐξαισίως, εἰς δὲ τὰ πράγματα ἤλλαξε φάσιν, καὶ ἐν ᾧ εἶπεν ὅτι οἱ κατάλογοι εἶναι ἔργον κακοηθείας, ἐσυμπέρανεν ἔπειτα ὅτι πρέπει νὰ ἐπικυρώσωμεν τὴν ἐκλογήν. Ἀλλ' ἡ Βουλὴ εἶναι παντοδύναμος, ἐπιλαμβάνεται τῶν πάντων, καὶ

δύναται νὰ ἀποφασίσῃ περὶ τοῦ ἐγκύρου ἢ μὴ μιᾶς ἐκλογῆς χωρὶς νὰ δώσῃ εἰς οὐδένα λόγον. Ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἐκλογῆς Μεγαλοπόλεως ἡ Βουλὴ κατὰ τὸ 1847 ἀφῄρτησεν ἀπὸ τοῦ δήμου Φαλαισίας 828 ψηφοδέλτια ῥιφθέντα ὑπὲρ τοῦ Κεφάλα, διότι, εἶπεν, εἰς πληθυσμὸν 4000 ψυχῶν δὲν ἦτον δυνατὸν νὰ ὑπάρχωσι 2000 ψηφοφόροι, καὶ ἐπὶ τῇ ἀφαιρέσει τῶν ψήφων τούτων εἰσῆλθεν ὁ Σακελλαριάδης εἰς τὴν Βουλήν. Ἡ ἔνστασις λοιπόν, ἣν ἔφερε τότε κατὰ τῶν ἀντιπάλων αὐτοῦ, ἐπέρχεται ἤδη ἐναντίον του καὶ πρέπει νὰ τὴν ἀναγνωρίσῃ. Διὸ συμπεραίνει α') ὅτι ἡ Βουλὴ πρέπει νὰ κηρύξῃ ῥητῶς ὅτι ἔχει τὸ δικαίωμα τοῦ ἐξελέγχειν τοὺς ἐκλογικοὺς καταλόγους, καὶ β') ἐπειδὴ οἱ ἐκλογεῖς τοῦ δήμου Λυκοσούρας δὲν εἶναι ἄγνοι, δὲν εἶναι οὐδ' ἡ κάλπη καὶ διὰ τοῦτο προτείνει τὴν ἀκύρωσίν της.

Ἐξέθηκεν ἕτερος, ὅτι εἰς κάμμίαν τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν, ἃς ἐξηλέγξαμεν μέχρι τοῦδε ἡ θέλομεν ἐξελέγξει δὲν συνδέεται τὸ κυριαρχικὸν δικαίωμα τῆς Βουλῆς μετὰ τῆς οὐσίας τῆς ἐκλογῆς. Ἐπὶ τῆς προκειμένης ὅμως, δὲν ἠξεύρει διατί, ἠναγκάσθημεν, μακρυνόμενοι τοῦ κυρίου ζητήματος, νὰ παρεκβῶμεν εἰς ἄλλα καὶ ἰδίως εἰς τὸ περὶ τελεσιδικίας τῶν καταλόγων. Εἶναι σὰθῆς, ὅτι ἡ Βουλὴ εἶναι ἓν τῶν κυριαρχικῶν Σωμάτων τοῦ Κράτους, ἀλλὰ πόθεν ἐκπηγάζουσι τὰ κυριαρχικὰ ταῦτα δικαιώματα τῆς Βουλῆς; Βεβαίως ἀπὸ τὸ Σύνταγμα, τὸ ὁποῖον ὅμως ὥρισε ταῦτα καὶ πέραν αὐτῶν οὐδεμίαν ἔχει κυριαρχίαν καὶ κάμμία πρᾶξις αὐτῆς δὲν ἔχει τὴν συνταγματικὴν ἰσχύν, τὴν ὁποίαν τὸ Σύνταγμα τῇ χορηγεῖ. Ἀλλ' οὐδεὶς δύναται ν' ἀρνηθῇ, ὅτι τὸ Σύνταγμα χορηγεῖ εἰς τὴν Βουλὴν τὸ δικαίωμα τῆς ἐξελέγξεως τῶν ἐκλογῶν της. Ἡ ἀρχὴ αὕτη εἶναι ἀληθῶς σωτηριώδης καὶ ἀξιοπρεπής. Ἀλλ' ἀρήκεν ἄρα αὐτὴν ἀπόλυτον εἰς τὰς ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου αὐτοῦ ἐνεργείας της, ἢ διέγραψε τὰ ὅρια τῆς ἐξουσίας της; Τὰ ὅρια ταῦτα διέγραψεν ὁ ἐκλογικὸς νόμος, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ὁρίζονται καὶ αἱ ἐποχαὶ καὶ ὁ τρόπος, καθ' ὃν ἐνεργοῦνται ὅλαι αἱ προκαταρκτικαὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς πράξεις. Κατὰ τὸν νόμον αὐτὸν τὸ ὁρκωτὸν δικαστήριον δικάζει ἀνεκκλήτως τοὺς βουλευτικοὺς καταλόγους. Θέλετε λοιπὸν νὰ ὑποθέσωμεν, ὅτι ἡ λέξις *ἀνεκκλήτως* οὐδεμίαν ἔχει σημασίαν ἀπέναντι τῆς κυριαρχίας τῆς Βουλῆς; Ἀλλὰ τότε παραβαίνετε τὸν ἐκλογικὸν νόμον καὶ ἀφ' οὗ ὑμεῖς παρανομήσητε δὲν ἔχετε πλέον τὸ δικαίωμα νὰ κατηγορήσητε ἢ νὰ ἐπικρίνητε τὸ ὑπουργεῖον, μὲν παραβῇ νόμον τινα, ἀφ' οὗ ὑμεῖς ἐδώσατε τὸ παράδειγμα

Εἰς μάτην δὲ, νομίζει, ἐζήτησαν οἱ προαγορεύσαντες νὰ μᾶς εἴπωσι τί ἐπὶ τοῦ προκειμένου ζητήματος γίνεται εἰς τὸ Βέλγιον καὶ τὴν Γαλλίαν, διότι πᾶν ὅ,τι ἐξήξαν ὅτι γίνεται ἐκεῖ, τοῦτο ὑποστηρίζει τὴν ἰδέαν του. Ἐν τῇ Γαλλίᾳ, σᾶς εἶπον, πᾶν τὸ ἐν τῷ καταλόγῳ μόνον θεωρεῖται ὁριστικὸν, οἱ δὲ μὴ ἐν αὐτῷ περιληφθέντες καταφεύγουσιν εἰς τὰ δικαστήρια καὶ ἐξαιτοῦνται νὰ συμπεριληφθῶσιν. Τί δὲ περὶ τούτου διατάσσει ὁ ἡμέτερος νόμος; Ὁ δήμαρχος, λέγει, μετὰ τῶν παρέδρων καὶ ἱερέων συντάττει τὸν κατάλογον καὶ ἐπειδὴ, ὡς ἀνθρώπινον τὸ ἔργον, δύναται νὰ ἦναι ἐλλειπὲς καὶ νὰ ἔλαβον χώραν σφάλματα, ὁ κατάλογος αὐτὸς μένει ἐκτεθειμένος ἐπί τινας ἡμέρας καὶ ἕκαστος λαμβάνων γνῶσιν αὐτοῦ δύναται νὰ φέρῃ τὰς ἐνστάσεις του ἐνώπιον τῆς ἐπὶ τῶν παραπόνων λεγομένης ἐπιτροπῆς, ἥτις ἐνταῦθα ἀντικαθίστησι τὰ δικαστήρια τοῦ Γαλλικοῦ νόμου. Μετὰ δὲ ταῦτα σχηματίζουσι τὸ ὁρκωτὸν λεγόμενον δικαστήριον, τὸ ὁποῖον δικάζει καὶ ἀποφαίνεται καὶ οὕτως ὁ κατάλογος καθίσταται ὁριστικός. Δύνασθε λοιπὸν ἔπειτα ἀπὸ ὅλα αὐτὰ νὰ ὑποθέσητε ὅτι ἡ τελεσιδικία τῶν καταλόγων δὲν ἔχει οὐδεμίαν σημασίαν ἀπέναντι τῆς Βουλῆς; Ὄχι βέβαια. Ὑπάρχει λοιπὸν τελεσιδικία, ἀλλ' ὑπὸ ὅρον, καὶ ἡ ἀρχὴ αὕτη ἐπεκράτησε μέχρι τοῦδε εἰς τὰς ἐνεργείας τῆς Βουλῆς. Ὁ κατάλογος εἶναι μὲν ἀνέκκλητος, ἔρχεται ὅμως ἐνώπιόν σας διὰ νὰ πληροφορηθῆτε μήπως ὑπάρχει ἔνστασις τις κατὰ τοῦ πλημμελοῦς αὐτοῦ καὶ ἐν τοιαύτῃ περιστάσει ἀπόκειται εἰς τὴν Βουλὴν νὰ ἐξετάσῃ τὸ πλημμελὲς αὐτοῦ. Μὴ ὑπαρχούσης ὅμως ἐνστάσεως κατὰ τοῦ καταλόγου, ἡ Βουλὴ δὲν ἔχει κανὲν δικαίωμα νὰ ἐπέμβῃ εἰς τὴν ἐξέλεγξίν του.

Χθὲς εἷς τῶν συναδέλφων μας εἶπεν ὅτι μία θλιβερὰ κατάστασις ἐπικρατοῦσα μέχρι σήμερον ἐπὶ τῆς ἐξελέγξεως τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν, χρονολογεῖται ἀπὸ τοῦ ἔτους **1844**. Ἀλλ' ὑπάρχει καὶ μία ἄλλη ἀξίωσις χρονολογουμένη ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἐποχῆς καὶ τοῦτο εἶναι ἀληθέστατον, διότι ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ **1844** ἑκάστη συνταγματικὴ Κυβέρνησις, (ἡ ἀρχὴ δὲ αὕτη ὑπὸ πολλῶν μὲν σοφῶν ἀνδρῶν πολεμεῖται, ὑπὸ ἄλλων δὲ ὑπερασπίζεται,) ἀπὸ τοῦ **1844**, λέγει, ἕκαστον ὑπουργεῖον ἐθεώρησεν ἀναγκαῖον νὰ ὀνομάσῃ τοὺς ὑποψηφίους του καὶ ἔκτοτε πᾶσα Κυβέρνησις κατέβαλεν, ἐντὸς πάντοτε τοῦ νόμου, τὰς προσπαθείας της ὅπως σχηματίσῃ ὑπὲρ ἑαυτοῦ τὴν πλειοψηφίαν ἐντὸς τοῦ περιβόλου τούτου, διότι βεβαίως μία κυβέρνησις, μὴ ἔχουσα τὴν πλειοψηφίαν τῆς Βουλῆς, δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ.

Ἐὰν λοιπὸν παραδεχθῶμεν ὅτι μία κυβέρνησις ἔχει τὴν πλειοψηφίαν τῆς Βουλῆς, καὶ παραδεχθῆτε ὅτι ἡ ὁριστικότης τῶν καταλόγων οὐδεμίαν ἔχει σημασίαν ἀπέναντι τῆς κυριαρχίας τοῦ Σώματος, φαντάζεσθε ὅτι δύναται νὰ εἰσέλθῃ ἐντὸς τοῦ περιβόλου τούτου βουλευτὴς ἀνήκων εἰς τὴν ἀντιπολίτευσιν; καὶ δὲν φοβεῖσθε μὴ οὕτω καταντήσωμεν εἰς τὴν τρομερὰν ἐκείνην τοῦ Κρόμβελ ἐποχήν.

Βεβαίως οἱ βουλευτικοὶ ἐγγένει κατάλογοι εἶναι πλαστοί, διότι ἐξ ἤδη περιόδων συμφέροντα ἀντίπαλα ἐξόγκωσαν αὐτοὺς καὶ εὔχεται ὅπως ἀπαλλαγῶμεν τῆς νόθου ταύτης καταστάσεως. Ἀλλ' ἐν Ἑλλάδι ἡ ἐντελὴς τῶν καταλόγων ἀκρίβεια δὲν εἶναι ἐφικτὴ διὰ τὴν ἔλλειψιν ληξιαρχικῶν βιβλίων. Ἐὰν ὅμως συντάξωμεν νέους ἤδη καταλόγους, καὶ ἡμεῖς οἱ ἐπιζητοῦντες τὴν ἀντιπροσωπείαν καὶ ἔχοντες ἐπομένως τὸ συμφέρον, ἐπιστήσωμεν τὴν προσοχήν μας, οἱ νέοι οὗτοι κατάλογοι ἔσονται βεβαίως πολὺ πλέον ἐγγὺς τῆς ἀκριβείας, ἂν ὄχι ἐντελῶς ἀκριβεῖς. Ἄλλως τε ἡ Κυβέρνησις, ἡ Βουλὴ ἢ ἡ Γερουσία, ἔχουσι τὸ δικαίωμα τῆς προτάσεως καὶ ἂς σπεύσωσι νὰ φέρωσι πρότασιν νόμου πρὸς διόρθωσιν τοῦ κακοῦ.

Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὰς σοβὰς θεωρίας τῶν νομομαθῶν συναδέλφων μας, οὐδεμίαν ἔχει νὰ φέρῃ ἐπ' αὐτῶν παρατήρησιν. Ἂς τῷ συγχωρηθῇ ὅμως νὰ φέρῃ μίαν καὶ μόνην παρατήρησιν εἰς τὸν ἐπίλογον τῆς χθεσινῆς ἀγορεύσεως τοῦ βουλευτοῦ τοῦ Πανεπιστημίου, ὅστις ῥητῶς εἶπεν ὅτι ἡ θλιβερὰ αὕτη κατάστασις τῶν ἐκλογικῶν χρονολογεῖται ἀπὸ τοῦ **1844**, ὅτε μία ἐξελεγκτικὴ ἐπιτροπὴ, ὑπηρετοῦσα ἕνα σκοπὸν, ἐμάκρυνε τῆς Βουλῆς πολλὰ σεβαστὰ πρόσωπα καὶ ἰδίως τὸν ἀτίμητον Λόϊτον. Ἐὰν κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην δὲν ἀπετέλει μέρος τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος ἐπιτροπῆς ἤθελε σιωπήσει, διότι δὲν εἶναι ἄνθρωπος τῶν ἀντεγκλήσεων καὶ οὔτε θέλει νὰ ἀνακυκᾷ παθη παλαιὰ, τὰ ὁποῖα ὁ χρόνος παρέδωσε σχεδὸν εἰς τὴν λήθην. Παρατηρεῖ λοιπὸν ὅτι πᾶν ὅ,τι ἔπραξεν ἡ ἐπιτροπὴ ἐκείνη ἦτο δυστυχὲς πρωτότυπον θλιβερῶν προγενεστέρων πράξεων, αἵτινες ἐπροκάλεσαν τὴν αὐστηρότητα ἐκείνην τῆς ἐπιτροπῆς. Ἐπιθυμεῖ ὥστε ὁ βουλευτὴς τοῦ Πανεπιστημίου νὰ ἐξετάσῃ σήμερον, εἰ δυνατὸν, τὴν μὴ ἐν τοῖς πρακτικοῖς καταχώρισιν τῶν χθεσινῶν λίξεών του, ἀλλὰ τούτου μὴ γενομένου δὲν ἠδύνατο ἢ νὰ εἴπῃ τὰς ὀλίγας ταύτας λέξεις.

Ἐρχόμενος ἤδη εἰς τὸ κύριον ζήτημα, παρατηρεῖ ὅτι δύω γνῶμαι ἐξετέθησαν ἐνώπιόν σας ὑπὸ τοῦ τμήματος, ἀμφότεραι

δὲ καταδικάζουσι τὸ πλημμελὲς τῆς ἐκλογῆς τοῦ δήμου Λευκοσούρας, καὶ ἡ μὲν πλειοψηφία διὰ τὰς ἀπαντωμένας παρανομίας ἀναγκασθεῖσα νὰ προέλθῃ εἰς τὴν ἀφαίρεσιν ψήφων, προτείνει τὴν ἐπικύρωσιν τῆς ἐκλογῆς καὶ τὴν παραδοχὴν τοῦ Κ. Συνανιώτη καὶ Δικαίου ὡς νομίμων βουλευτῶν, ἡ δὲ μειοψηφία, ἀναγνωρίζουσα καὶ αὐτὴ τὸ παράνομον τῆς ἐκλογῆς, προτείνει τὴν ἀκύρωσιν τῆς ἐκλογῆς τοῦ δήμου Λευκοσούρας· Ἀφ' οὗ λοιπὸν κατ' ἀμφοτέρας τὰς γνώμας, κατὰ τὴν ψηφοφορίαν τοῦ δήμου Λευκοσούρας ἔλαβον χώραν παρανομίαι, καὶ διὰ νὰ μὴ καταδικάσωμεν τὴν Βουλὴν εἰς τὴν ταπεινωτικὴν θέσιν μιᾶς ἐπιτροπῆς, ὑποστηρίζει τὴν περὶ ἀκυρώσεως τῆς ἐκλογῆς τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος δήμου πρότασιν ὡς δικαιοτέραν καὶ ἀξιοπρεπεστέραν.

Προσέθηκεν ἕτερος ὅτι ἂν καὶ πολλὰ ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου ἐρρέθησαν καὶ ἡ Βουλὴ ἴσως ἐκουράσθη ἀκούουσα, νομίζει ὅμως ὅτι ὀφείλομεν νὰ ἐξαντλήσωμεν μέχρι τέλους τὸ ζήτημα, διότι καὶ τὸ ζήτημα καθ' ἑαυτὸ παρίσταται σπουδαῖον, καὶ ἄλλα κατὰ τὴν συζήτησιν ἐρρίφθησαν ζητήματα σχέσιν ἔχοντα πρὸς τὸ παρελθόν, τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον, καὶ διὰ τοῦτο δὲν πρέπει εἰσέτι νὰ κόψωμεν τὸ νῆμα τῆς συζητήσεως καὶ ν' ἀφήσωμεν οὕτως ἐν τῷ σκότει τὸ μέλλον καὶ ἐν τοῖς πρακτικοῖς ἰδέας μονομερεῖς καὶ ἄνευ ἀντικρούσεως.

Παρατηρεῖ λοιπὸν ἐπὶ τοῦ ζητήματος ὅτι ἡ ἀρχὴ τῆς ὁριστικότητος τῶν καταλόγων εἶναι σπουδαία καὶ δύναται νὰ ἔχῃ σοβαρὰς τῷ ὄντι συνεπείας, διότι ἂν μὲν παραδεχθῶμεν ὅτι ἡ ὁριστικότης τῶν καταλόγων οὐδεμίαν ἔχει σημασίαν ἀπέναντι τῆς κυριαρχίας τῆς Βουλῆς, δύναται μία Βουλή, συγκροτουμένη ἐναντίον τῆς θελήσεως τοῦ λαοῦ, καὶ αὐθαιρέτως ἐνεργοῦσα καὶ καταστρέφουσα, ν' ἀποκλείσῃ πάντα βουλευτὴν ἐκ τῆς ἐλευθέρας ἐκλογῆς τοῦ λαοῦ προερχόμενον καὶ τυχαίως πως παρεισδύσαντα· ἀφ' ἑτέρου δέ, ἐὰν παραδεχθῶμεν τὴν ἐναντίαν γνώμην, πιθανὸν νὰ ἔχωμεν ἓν ἄλλο ἀποτέλεσμα ἐπίσης ἄτοπον, τὸ νὰ συγκροτηθῇ δηλ. ἡ Βουλὴ ὑπὸ βουλευτῶν, οἵτινες νὰ ἦναι προϊὸν τοῦ ψεύδους καὶ τῆς νοθεύσεως. Ἐπειδὴ δὲ ὑμεῖς καλεῖσθε ἐνταῦθα διὰ νὰ ἐξασκήσητε μετὰ τῆς Κυβερνήσεως ὡρισμένα δικαιώματα, ἅτινα δὲν δύναται μόνη ἡ Κυβέρνησις νὰ ἐξασκήσῃ, ὅταν ὑμεῖς ἔλθητε εἰς τὴν Βουλὴν διὰ τῆς μιᾶς ἢ ἄλλης ὁδοῦ, οὐχὶ προϊόντα τῆς ἐλευθέρας τοῦ λαοῦ ἐκλογῆς, ἡ ἐξάσκησις αὕτη ἐνεργεῖται ὑπὸ μόνης τῆς Κυβερνήσεως, ὀργάνων αὐτῆς ὄντων ὑμῶν τότε. Ἡ γνώμη δ' αὕτη ἐγεν-

νεπτύχθη καὶ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ Βουλῇ κατὰ τὸ 1853, συζητουμένων τῶν ἐκλογῶν Κέας καὶ Πύλου, ἰδίως ὑπὸ τοῦ εὐγλωττοτέρου τῶν σημερινῶν βουλευτικῶν ῥητόρων, καὶ ἐν τῇ Βουλῇ τῆς Βάδης τὸ 1842 ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ Σάντερ.

Ἀλλὰ τίς τότε ἡ ὀρθοτέρα γνώμη; Ἐὰν ἐκ τοῦ καταλόγου αὐτοῦ ἀποδεικνύεται τὸ νόθον, ἐὰν π. χ. ἰδῆτε ἕνα κατάλογον περιέχοντα γυναῖκας μὴ δυναμένας κατὰ τὸν νόμον νὰ ψηφοφορήσωσι, δὲν ἔχετε τάχα οὔτε τότε τὸ δικαίωμα νὰ ἐξελέγξητε τὸν κατάλογον καὶ νὰ ἀφαιρίσητε ἀπ' αὐτὸν πᾶν ψευδὲς καὶ νόθον; Καὶ ἂν ἐπίσης ἐν τινι καταλόγῳ δὲν ὑπάρχῃ μὲν νομικὴ τις ἔλλειψις, ἀπαντᾶται ὅμως φυσική τις ἀδυναμία, πρέπει τάχα νὰ σᾶς ἐπηρεάσῃ τὸ ψεῦδος αὐτό; Ἐὰν π. χ. ὁ κατάλογος τοῦ δήμου Λευκοσούρας συγκροτουμένου ἀπὸ 6000 ψυχάς, περιεῖχε 5 ἢ 6000 ψηφοφόρους, ὠφείλετε νὰ παραδεχθῆτε τὸ ψεῦδος τοῦτο, τὸ φυσικῶς ἀδύνατον; Ἐν τοιαύταις λοιπὸν περιστάσεσιν οὐδὲν τὸ κωλῦον ὑμᾶς τοῦ νὰ θεωρήσητε ἄκυρον τὸν κατάλογον καὶ νὰ διατάξητε τὴν ἐπανάληψιν τῆς ἐκλογῆς. Πῶς δὲ θέλει ἐνεργηθῇ ἡ νέα ἐκλογή, τοῦτο δὲν ἀφορᾷ ἡμᾶς, εἶναι ἔργον τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας κατά τινα προηγουμένην ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς.

Ὡς πρὸς τὸ προσωπικὸν μέρος τῆς ἐκλογῆς δὲν ἔχει τίποτε νὰ εἰπῃ· ἐρρέθησαν πολλὰ καὶ ἡ Βουλὴ ἐκ τούτων ἃς κρίνῃ. Παραπονεῖται δὲ μόνον κατὰ τοῦ βουλευτοῦ Ἀττικῆς ἀπαιτήσαντος νὰ μὴν ἐπανέλθωμεν εἰς τὰ ἐπί τινος ἀντικειμένου χθὲς καὶ σήμερον λεχθέντα, ἀλλ' ἂς τῷ συγχωρήσῃ νὰ μὴν ὑπακούσῃ εἰς τὴν αἴτησιν του αὐτὴν, ἀφ' οὗ μάλιστα δὲν εἶναι αὐτὸς τοῦ κακοῦ ὁ αἴτιος, καθ' ὅσον γνωρίζει ὅτι τὸ νὰ ἀναζέῃ τις πληγὰς ἐπουλωθείσας, σπανίως μὲν ὠφελεῖ, συχνότερον ὅμως βλάπτει, διότι κάτωθι τῆς ἐπουλῆς, ὑπάρχει αὐτὴ ἡ πληγή. Ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου λοιπὸν αὐτοῦ ἠναγκασμένος νὰ φέρῃ τὸν λόγον, παρατηρεῖ ὅτι ἤθελεν ἐντελῶς συμφωνήσει μετὰ τοῦ βουλευτοῦ τοῦ Πανεπιστημίου, ἐὰν ἐσταμάτα τὸν λόγον εἰς τὸ πρῶτον τοῦ ἀγορεύσεώς του μέρος, τὸ προσδιορίζον τὴν ἐποχὴν τοῦ ἔτους 1844, διότι τὸ πρῶτον ὑπουργεῖον τὸ ὁποῖον ἐκλήθη νὰ ἐφαρμόσῃ τὸ Σύνταγμα, συνεκροτήθη καὶ αὐτὸ κατὰ τὸ ἔτος 1844, καὶ τὸ ὑπουργεῖον αὐτὸ εἶναι ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον πρῶτον ἔδωσεν ἀφορμὴν εἰς τὰς ἐπεμβάσεις κατὰ τὰς βουλευτικὰς ἐκλογάς, ἐπεμβάσεις τῶν ὁποίων τὰς λυπηρὰς συνεπείας μετὰ φρίκης ἀναμιμνησκόμεθα σήμερον. Ἐνθυμηθῆτε, ὅτι στρατὸς φλόκληρος ἐξεστράτευσε τότε κατὰ τῆς Τριπόλεως διὰ νὰ πα-

ραβιάσῃ τὴν ἐλευθέραν τῶν πολιτῶν θέλησιν· ἐνθυμηθῆτε, ὅτι ὁ ἑλληνικὸς λαὸς διηρέθη εἰς στρατόπεδα δύω, καὶ εἰς τὸ μὲν ἓν κατετάσσετο ὁ πατὴρ, μετὰ δὲ τοῦ ἑτέρου συνετάσσετο ὁ υἱὸς, ἕτοιμος νὰ ὑψώσῃ πατροκτόνον χεῖρα εἰς τὴν πρώτην τῆς ἐξουσίας ἀπαίτησιν. Αἷμα Ἑλληνικὸν ἐχύθη τότε χάριν τῆς ἐξουσίας, μηδενὸς φειδομένης ἀπέναντι τῆς πραγματοποιήσεως τῶν θελήσεών της, καὶ ἠθέλατε ν' ἀνεχθῇ τὸ προϊὸν τῆς τοιαύτης τῶν πραγμάτων καταστάσεως ἡ διάδοχος ἐξουσία; καὶ ἠθέλατε νὰ θέσῃ στέφανον ἐξ ἐλαίας ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῶν αὐτουργῶν τοῦ ἐγκλήματος; Ἐσπούδαζεν ἐν Εὐρώπῃ κατὰ τὴν στυγερὰν ἐκείνην ἐποχὴν καὶ δὲν ἦτο μάρτυς τῶν γεγονότων. Τὰ ἤκουσεν ὅμως, τὰ εἶδε ῥιγῶν δημοσιευόμενα διὰ τῶν ἐφημερίδων καὶ ἐλυπήθη βαθέως, διότι ἀνὴρ ὃν σέβεται ἠθέλησε νὰ μᾶς ἐπαναφέρῃ εἰς ἐποχὴν, τὴν ὁποίαν ὀφείλομεν νὰ λησμονήσωμεν. Δὲν ἔπταισεν ὁ εἰσαγγελεὺς τῆς Ἀκαρνανίας, ὁ ἐν τῇ παντοδυναμίᾳ του ἀπειλῶν τὸν πολίτην διὰ τῆς εἱρκτῆς καὶ τοῦ βάρους τῶν ἰσοβίων ἀλύσσεων, καὶ ἔπταισεν ἡ ἐπιτροπὴ, ἥτις ἐκλήθη νὰ ἐξελέγξῃ τὰ ἔργα τῆς παρανομίας καὶ βίας; Καὶ ἂν ἡ ἐπιτροπὴ ἐκείνη ἀπέκλεισε τοῦ βουλευτηρίου τὸν στρατηγὸν Λόντον, τοῦ ὁποίου τὴν μνήμην σέβεται πλειότερον ἴσως παντὸς ἄλλου αὐτὸς, μὴ τάχα δὲν εἶχον ἀποκλεισθῇ ἀπὸ τὸ προκάτοχον ὑπουργεῖον καὶ πρόσωπα ἄλλα ἐπίσης ὡς τὸν ἀείμνηστον Λόντον σεβαστά; Δὲν ἔπρεπε λοιπὸν οὐδ' ἦτο πολιτικῆς φρονήσεως ἔργον νὰ ῥιφθῶσιν ἐν τῷ μέσῳ τῆς συζητήσεως τοιαῦτα ζητήματα, ἐὰν δὲ τῷ εἴπωσιν, ὅτι τυχαίως καὶ ἐπεισοδιακῶς ἐῤῥέθησαν χθὲς αἱ ὀλίγαι ἐκεῖναι λέξεις, παρατηρεῖ ὅτι μικρὸν εἶναι καὶ τὸ δῆγμα τῆς σφήκας, ἀλλὰ μακροὺς καὶ δριμεῖς φέρει πόνους. Περαίνων ἐνταῦθα τὸν λόγον εὐχαριστεῖ τὴν Βουλὴν διὰ τὴν προσοχὴν, μεθ' ἧς τὸν ἠξίωσε καὶ συμπεραίνει ἐπὶ τοῦ κυρίου ζητήματος, ὅτι ἡ Βουλὴ ὀφείλει ν' ἀκυρώσῃ τὴν ἐκλογὴν τοῦ δήμου Λυκοσούρας χωρὶς οὐδένα νὰ κάμῃ λόγον περὶ τοῦ καταλόγου.

Ἐπήνεγκεν ἄλλος ὅτι εἷς τῶν μεγαλειτέρων ἀνδρῶν τοῦ αἰῶνος καὶ βεβαίως ὁ πρακτικώτερος νοῦς τῆς ἐποχῆς μας ὁ νῦν αὐτοκράτωρ τῶν Γάλλων, εἰς μίαν τῶν πολυκρότων διακηρύξεών του, ἀφορῶσαν τὸν τελευταῖον ἐν Ἰταλίᾳ πόλεμον ἔλεγεν ὅτι· «Δὲν ὑπάρχει μεγαλείτερον λάθος, μεγαλείτερον ἔγκλημα ἀπὸ τὸ νὰ μὴ γνωρίζῃ τις τὴν ἐποχὴν, καθ' ἣν ζῇ καὶ τὴν στιγμὴν καθ' ἣν ἐνεργεῖ καὶ νὰ ὑποπίπτῃ εἰς ἀναχρονισμοὺς, καὶ εἰς τοιοῦτον βέβαια λυπηρὸν ἀναχρονισμὸν θέλει ὑποπέσει ἡ Βουλὴ, ἐὰν προέλθῃ εἰς τὴν συζήτησιν ἐπὶ τῶν ὀλίγων ἐκείνων λέξεων, τὰς ὁποίας ὁ βου-

λευτὴς καὶ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου ἐν ἐπεισοδίῳ παρενέβαλε χθὲς μεταξὺ τῆς ἀγορεύσεώς του, ἐνῷ σήμερον εὑρισκόμεθα εἰς ἓν σημεῖον πολὺ μακρὰν κείμενον τῆς ἐποχῆς, ἧς χθὲς ἐμνήσθη, εἰς ἐποχὴν, καθ' ἣν παυσάντων τῶν πολιτικῶν παθῶν, καὶ ὑποτιθέμενα θύματα καὶ ὑποτιθέμενοι παραβιασταὶ, εἰλικρινῶς ἔτειναν φίλην πρὸς ἀλλήλους χεῖρα, θερμῶς ἐργαζόμενοι πρὸς τὸ κοινὸν τῆς πατρίδος συμφέρον. Πολέμιος τῆς ἰδέας τῆς ἀνακλήσεως καὶ τῆς ἐξαλειψεως τῶν λεχθέντων, ἀπὸ τῶν πρακτικῶν διὰ τὰς ὀλεθρίους συνεπείας ἃς τοιαύτη ἀρχὴ δύναται νὰ ἔχῃ, ὑποτίθησιν ὅτι ἡ φράσις ἐκείνη τοῦ καθηγητοῦ, ἥτις κακῶς ἀντήχησεν εἰς τὰ ὦτα τινῶν, συνεδέθη καθ' ἕξιν μᾶλλον ἢ κατὰ πρόθεσιν μετὰ μιᾶς ἐποχῆς γενικωτέρας, ἐνῷ πᾶς ἄλλος βουλευτὴς ἤθελε τὴν συνδέσει μετὰ μιᾶς μερικωτέρας χρονολογίας καὶ ῥητῆς τινος πράξεως, ἀφορώσης τὴν ἐκλογὴν Τήνου, διότι κατὰ τὴν ἐξέλεγξιν τῆς ἐκλογῆς ἐκείνης ἐγένετο πρώτην φορὰν χρῆσις τοῦ καταλογισμοῦ ψήφων ἐν τῇ Βουλῇ. Προτείνει λοιπὸν νὰ προβῶμεν εἰς τὸ κύριον ζήτημα παραλείποντες τὴν περαιτέρω ἐπὶ τοῦ παρεμπίπτοντος τούτου ζητήματος ἀντιλογίαν.

Ἀπαντῶν ὁ ἕτερος τῶν βουλευτῶν Μεγαλοπόλεως εἴς τινα φράσιν ἑνὸς τῶν προαγορευσάντων, ἀφορῶσαν αὐτὸν, παρετήρησεν ὅτι ὁ κατάλογος τοῦ δήμου Λυκοσούρας ἀναθεωρηθεὶς ἐξετέθη κατὰ τὸν νόμον εἰς ἀνάκρισιν, ἐγένοντο αἱ ἀντιῤῥήσεις, ἐδικάσθησαν αὗται καὶ οὕτως ἐκηρύχθη ὑπὸ τοῦ ὁρκωτοῦ δικαστηρίου ὁριστικὸς ἀπόντος αὐτοῦ, καὶ ἑπομένως οὐδεμία δύναται νὰ τῷ ἀποδοθῇ ἐνοχὴ ὡς δημάρχῳ.

Ἐξέθηκεν ὁ βουλευτὴς τοῦ Πανεπιστημίου ὅτι ἀπαντῶν εἰς τὴν ἀγόρευσιν τοῦ βουλευτοῦ Ἀττικῆς, εἰς ἣν κυρίως θέλει περιστρέψει τὸν λόγον, παρατηρεῖ πρῶτον ὡς πρὸς τὸ περὶ τῆς ὁριστικότητος τῶν καταλόγων ζήτημα, τὸ ὁποῖον πρῶτος αὐτὸς ἀνήγειρεν, ὅτι πολλάκις καὶ ὑπ' ἄλλων καὶ ὑπ' αὐτοῦ ἐπανελήφθη ἡ λέξις *κυριαρχία*, ἀλλὰ διὰ τῆς λέξεως αὐτῆς οὔτε τὰ δικαιώματα τῆς Βουλῆς ἐσκόπευε νὰ ἐξογκώσῃ, οὔτε νὰ ἐπιδειχθῇ ὡς ἐξάπτων καὶ προστατεύων ἀδίκους καὶ ὑπερβολικὰς ἀξιώσεις. Παρατηρεῖ ἑπομένως ὅτι ἡ Βουλὴ μόνη οὐδεμίαν ἔχει κυριαρχίαν, διότι ἡ κυριαρχία ἐνεργεῖται ὑπὸ τῶν τριῶν συνάμα Σωμάτων, τοῦ Βασιλέως, τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας. Ὁμιλῶν δὲ ῥητῶς ἐπὶ ἐκλογικῶν ἀντικειμένων εἶπεν ὅτι ἐπ' αὐτῶν ἔχομεν ἀληθῆ κυριαρχίαν, καθὼς ὁ Ἄρειος Πάγος καὶ τὰ λοιπὰ δικαστήρια ἐκδίδοντα τὰς ἀποφάσεις των ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως. Αὐτὴν λοιπὴν ἐννοεῖ τὴν κυριαρχίαν ὁμιλῶν περὶ κυ-

βαρχίας τῆς Βουλῆς καὶ ἐπομένως οὐδεμίαν ἐπιδιώκει ἀφαίρεσιν συνταγματικοῦ δικαιώματος ἐξουσίας ἄλλης. Ἀλλ' ὁ βουλευτὴς Ἀττικῆς ὁμιλῶν περὶ τούτου περιεστράφη πρὸ πάντων εἰς τὴν διαδικασίαν τῶν καταλόγων καὶ διὰ τοῦτο ἀναγκάζεται καὶ πάλιν νὰ εἴπῃ ὅτι δὲν πρόκειται περὶ τελεσιδικίας τῶν καταλόγων ἀπέναντι τῶν πολιτῶν ἢ τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν, ἢ τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν, διότι οὐδεὶς ἀρνεῖται τὴν τοιαύτην τελεσιδικίαν, ἀλλὰ περὶ τελεσιδικίας ἀπέναντι ὑμῶν καὶ βεβαίως τελεσιδικία ἀπέναντι τῆς Βουλῆς, οὔτε ὑπάρχει, οὔτε δύναται νὰ ὑπάρξῃ. Ἐπεκαλέσθησάν τινες τὴν ἐν τῷ ἐκλογικῷ νόμῳ λέξιν *ἀνεκκλήτως*· ἀλλὰ τὸ ἀνέκκλητον ἀφορᾷ τὰς ἐφορευτικὰς ἐπιτροπάς, ἀφορᾷ τὸν πολίτην, τὰς διοικητικὰς ἀρχάς, οὐδέποτε ὅμως τὴν Βουλὴν ἐνεργοῦσαν τὰ δικαστικὰ της καθήκοντα. Ζητοῦμεν τὴν σύνταξιν βουλευτικοῦ νόμου καὶ λυπεῖται διότι ἐν τῷ Β. λόγῳ, ὑποστηρίζει ἡ Κυβέρνησις τὴν προσαγωγὴν νόμου δημοτικοῦ, δὶν ἀναφέρει καὶ τὸν περὶ ἐκλογῆς τῶν βουλευτῶν, διότι εὔκταιον εἶναι αἱ ἐκλογαὶ τῶν δήμων, τῶν ἐπαρχιῶν ἢ τοῦ κράτους νὰ συναρμονισθῶσιν. Ἀλλὰ τί θέλετε νὰ σᾶς κάμῃ ἡ Βουλή; Δύναται νὰ ἔχῃ ἐξουσίαν μεγαλειτέραν τῆς Συνελεύσεως; Ὅταν ἡ Συνέλευσις ἔθεσε τὰ θεμέλια τοῦ Συνταγματικοῦ πολιτεύματος καὶ ἐσχημάτισεν ἐξουσίας συνταγματικὰς καὶ ἔθεσε μεταξύ αὐτῶν ἀντιρροπίαν, ἐδημιούργησε συγχρόνως κατ' ἀνάγκην καὶ νομοθετικὰ ἔργα. Καὶ τὰ μὲν συντακτικὰ ἔργα εἶναι ἀμετάτρεπτα καὶ ἅγια, τὸν δὲ ἐκλογικὸν νόμον, ὡς ἔργον τῆς ἀνάγκης διὰ τὸν σχηματισμὸν τῆς πρώτης Βουλῆς, ἔργον ἀλλότριον τῆς συντακτικῆς ἐξουσίας της, δυνάμεθα νὰ τὸν μεταβάλωμεν καὶ διὰ τοῦτο ζητοῦμεν νέον νόμον τελειότερον ἐκείνου, καὶ πλειοτέρας περιέχοντα ἐγγυήσεις. Δὲν δυνάμεθα ὅμως καὶ νὰ δημιουργήσωμεν ὅ,τι οὔτε ἡ Συνέλευσις ἐδημιούργησεν· δὲν δυνάμεθα νὰ διαγράψωμεν εἰς τὴν Βουλὴν ἄλλην ἐπὶ τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν πορείαν. Εἰς μάτην λοιπὸν ζητοῦμεν ἕνα νόμον, ὅστις δὲν δύναται νὰ ἐγγίξῃ ἓν ζήτημα, τὸ ὁποῖον ἡ Συνέλευσις ἔλυσεν ἐν τῷ Συντάγματι διὰ τοῦ 66 ἄρθρου, ἀλλὰ ἄφησεν ἄθικτον ἐν τῷ ἐκλογικῷ νόμῳ. Ἀλλὰ διατί φοβεῖσθε τὴν μεγάλην αὐτὴν τῆς Βουλῆς ἐξουσίαν; Φοβεῖσθε τάχα τὰς κομματικὰς ἐνεργείας; καὶ ἔχετε παραδείγματα, δικαιολογοῦντα τοιούτους φόβους; Ῥίψατε ἓν βλέμμα εἰς τὴν Ἱσπανίαν, ἥτις ὑπέφερεν ἐνίοτε εἰς τὰς αὐτὰς μὲ ἡμᾶς πολιτικὰς περιπετείας καὶ θέλετε ἀπαντήσει ἀξιόλογα παραδείγματα. Ἐπεκράτησεν ἐκεῖ ἄλλοτε τὸ συντηρητικὸν λεγόμενον κόμμα καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιρροὴν αὐτοῦ ἐξελεγχομένων τῶν ἐκλογῶν ἀπεδιώχθησαν πάντες οἱ τοῦ προοδευτικοῦ κόμματος ἀντιπρόσωποι, πλὴν ἑνὸς τοῦ Κ. Παχέκου. Ἀλλ' ὁ χρόνος, ὡς εἶπε καὶ χθές, εἶναι παράδοξος ἀντεκδικητής. Ἐλθὼν κατόπιν εἰς τὴν ἐξουσίαν τὸ προοδευτικὸν κόμμα, ἐπῆλθησαν καὶ τότε εἰς τὴν Βουλὴν συντηρητικοὶ βουλευταί, ἀλλ' ἀπεδιώχθησαν ὅλοι ἐκτὸς ἑνός. Δὲν θέλει ν' ἀνατρέξῃ εἰς τὴν Γαλλίαν καὶ εἰς ἄλλας Συνελεύσεις, αἵτινες ἀχαλίνωτοι τρέχουσαι κατέστρεφον καὶ θρόνον καὶ νόμους. Πρὸς τί λοιπὸν οἱ νόμοι, ἐὰν δὲν ἔχωμεν τὸ αἴσθημα τοῦ καθήκοντος καὶ τὸν φόβον τοῦ δικαίου καὶ τῆς ἱστορίας; Ἄνευ τούτων εἰς τί σᾶς χρησιμεύουσι καὶ νόμοι καὶ κανονισμοί, τοὺς ὁποίους εὐκόλως δύνασθε νὰ καταστρέψητε ἑρμηνεύοντες; Ἐὰν λοιπὸν ὑποθέσητε ὅτι καὶ ἐν Ἑλλάδι δύναται νὰ ὑπάρξῃ μία Βουλὴ φατριάζουσα καὶ θέλουσα ν' ἀποκλείσῃ πάντα ἑτεροφρονοῦντα, τότε εὐκόλως θέλει δυνηθῆ νὰ εὕρῃ μέσα διὰ νὰ καταστρέψῃ καὶ τῶν καταλόγων τὴν τελεσιδικίαν καὶ νὰ ἀποδιώξῃ τοὺς διαφρονοῦντας. Ἀλλ' ὄχι· τὰ νομοθετικὰ σώματα δὲν καταρτίζονται διὰ τοιούτων μέσων ἀντεκδικήσεως. Ὑπάρχει καὶ ἐν τῷ Συντάγματι ἓν μόνον μέσον θεραπευτικὸν εἰς περιστάσεις τοιαύτας, τὸ συναρμονιστικὸν δικαίωμα τοῦ Βασιλέως νὰ διαλύσῃ Βουλὴν ἡ παρανόμως συγκροτηθεῖσαν ἢ ἀδρανῆ ἢ εἰς ἄκρον δραστήρια καὶ στασιώδη. Ἀλλ' ἐκτὸς αὐτοῦ ὑπάρχουσι τὸ δίκαιον, ἡ αἰδώς, ἡ φρόνησις ἥτις δὲν λείπει ἐπὶ τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων, ὁ φόβος τῆς ἱστορίας καὶ τὰ μέσα αὐτὰ δύνανται νὰ περιστείλωσι τὰς ὁρμὰς τῆς Βουλῆς.

Ὁ βουλευτὴς Ἀττικῆς πολλὰ εὐσχήμως ἀνέφερεν ὀλίγας λέξεις ἐπὶ τῶν χθὲς ὑπ' αὐτοῦ λεχθέντων καὶ εἰς αὐτὰ θέλει πάλιν δι' ὀλίγων λέξεων ἀπαντήσει. Δὲν θέλει ὅμως ἀπαντήσει καὶ εἰς τὸν βουλευτὴν Μαντινείας, διότι δὲν θέλει νὰ καταβῇ εἰς τὸ στάδιον ἐξαψίων παθῶν καὶ ἀντεκδικήσεων τὰς ὁποίας πρὸ ὀλίγου ἐν γένει κατεδίκασεν. Πλέον εἰς τὸν περίβολον τοῦτον μὲ πολλὰς συμπαθείας τὰς ὁποίας ἐπιθυμεῖ νὰ διατηρήσῃ, ἀλλ' ἄνευ ὁ δεσμὸς ἀντιπαθείας πρός τινα. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι χθὲς εἰς τὴν ἔξοψιν τῆς αὐτοσχεδίου ἀγορεύσεως του ἐρρίφθησαν καὶ τινες λέξεις, αἵτινες ὅμως ἀπῃτεῖτο πρόθεσις παρεξηγήσεως διὰ νὰ παρεξηγηθῶσι, καθ' ὅσον αὐτὸς οὐδένα εἶχε σκοπὸν νὰ προσβάλῃ, ἀλλ' ἁπλῶς μόνον ἠναγκάσθη νὰ ἀναμνησθῇ μιᾶς ἐποχῆς, καὶ διὰ τοῦτο μάλιστα οὐδόλως ἀναγνωρίζει τὴν ὑποχρέωσιν ν' ἀνακαλέσῃ τὰς ὀλίγας ἐκείνας λέξεις. Ἀλλ εἰς τὰς ἀγορεύσεις του ἂς τῷ συγχωρηθῇ νὰ ἀναμιμνήσ-

εκπαι τῶν μεγάλων ἀνδρῶν τῆς ἐπαναστάσεως, εἰς τὰς τε-
λευταίας στιγμὰς τῶν ὁποίων παρέστη, καὶ νὰ διατηρήσῃ ἀ-
μετατρέπτους τὰς πεποιθήσεις του. Ἐκτὸς δὲ τούτου ἐπὶ παν-
τὸς ἄλλου ἀντικειμένου ἐπιφυλάττεται τὴν ἐλευθερίαν τοῦ λό-
γου, ἡ δὲ ἱστορία, ἐρ' ἡμῶν ἱσταμένη θέλει εἶναι δικαία καὶ εἰς
τὰς ἐποχὰς καὶ εἰς τὰς πράξεις ἑκάστου.

Ἐνταῦθα κλεισθείσης τῆς συζητήσεως συνεκλείσθη τῆς Βου-
λῆς· παρετήρησεν ὁ πρόεδρος, ὅτι τρεῖς ὑπάρχουσι γνῶμαι ἐπὶ
τοῦ ζητήματος· α) ἡ περὶ ἀκυρώσεως τῆς ἐκλογῆς τοῦ δήμου
Λυκοσούρας καὶ ἐπαναλήψεως τῆς ψηφοφορίας εἰς τὸν δῆμον
αὐτόν· β) ἡ περὶ ἀρχιρέσεως ψήφων καὶ ἀναγνωρίσεως ὡς νομί-
μων βουλευτῶν Μεγαλοπόλεως τῶν ΚΚ. Σινανιώτη καὶ Δι-
καίου καὶ γ) ἡ περὶ ἐπικυρώσεως τῆς ἐκλογῆς.

Οὕτω δὲ ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα ἐπὶ τῆς πρώτης ὡς ἀπωτέρας,
παρεδέχθη αὐτὴν δι' ἀναστάσεως, κηρύξασα δι' αὐτῆς ἄκυρον
τὴν ἐκλογὴν Μεγαλοπόλεως ὡς πρὸς μόνον τὸν δῆμον Λυκο-
σούρας, εἰς τὸν ὁποῖον θέλει διαταχθῆ ἀρμοδίως ἡ τῆς ψηφορο-
φορίας ἐπανάληψις.

Ὁ δὲ πρόεδρος κηρύξας τὸ ἀπὸ ἑλεσμα καὶ ἀναγγείλας ὡς
ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης τὴν συζήτησιν τῆς βουλευτικῆς ἐκ-
λογῆς Ναυπλίας, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 4 Μ.Μ.

Ὁ προσ. Πρόεδρος
ΕΜ. ΜΕΛΕΤΟΠΟΥΛΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Χ. Α. Χρηστόπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΓ'.

Τῆς 3 Δεκεμβρίου 1859.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνε-
γνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Ἀναγγελθέντος ὅτι ἀντικείμενον τῆς συνεδριάσεως εἶναι ἡ
συζήτησις ἐπὶ τῆς ἐκθέσεως τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Ναυ-
πλίας, ἀνεβλήθη ἡ ἀνάγνωσις τῶν ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Φθιώτιδος
καὶ Καρυταίνης ἐκθέσεων, ὡς μὴ ἑτοιμασθεισῶν ἔτι.

Λαβὼν μετὰ ταῦτα τὸν λόγον ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλο-
γῆς Ναυπλίας ἐξέθηκέ τις, ὅτι πρὶν ἢ προβῶμεν εἰς τὴν συζή-
τησιν θεωρεῖ ἀναγκαῖον νὰ προτάξῃ μίαν παρατήρησιν, τῆς
ὁποίας τὴν ἀξίαν ἀφίησιν εἰς τὴν κρίσιν τῆς Βουλῆς. Παρα-
τηρεῖ λοιπὸν ὅτι ἡ πλειοψηφία τοῦ τμήματος δὲν ἀφαιρεῖ

ὡρισμένων ἀριθμὸν ψηφοδελτίων, ἀλλὰ ζητεῖ ὁλοκλήρου τῆς
ἐκλογῆς τὴν ἀκύρωσιν, διότι, λέγουν, ὑπῆρξε σύστημα προμε-
λετημένον πρὸς ἀγορὰν ψήφων. Θεωρεῖ ἑπομένως ἀναγκαῖον
νὰ πληροφορηθῇ πρότερον ἡ Βουλὴ πόσα ψηφοδέλτια φέρουν
συγχρόνως τὰ ὀνόματα τῶν δύο συνυποψηφίων τοῦ Ἰατροῦ καὶ
Εὐσταθίου, διότι ταῦτα δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν ὡς προϊὸν
δωροδοκίας, καὶ πόσα φέρουν συγχρόνως ἓν ἐκ τῶν ὀνομάτων
τῶν ὑποψηφίων καὶ ἓν ἐκ τῶν τῶν ἐναντίων, διότι βεβαίως,
ἀφοῦ οἱ συνυποψήφιοι ἐνήργουν ἐκ συμφώνου ὑπὲρ ἑαυτῶν, δὲν
ἦτο δυνατὸν οἱ ὑπ' αὐτῶν δωροδοκούμενοι νὰ δίδωσι τὴν
ψῆφόν των ὑπὲρ μόνου τοῦ ἑνὸς ἐξ αὐτῶν καὶ ὑπὲρ ἑνὸς τῶν
ἀντιπάλων. Καὶ ἂν μὲν ἐκ τῆς ἐρεύνης αὐτῆς ἐξαχθῇ ὅτι τὰ
ψηφοδέλτια, ἅπερ φέρουσι τὰ ὀνόματα τῶν συνυποψηφίων
εἶναι πλειότερα τῶν μικτῶν, τότε δυνάμεθα νὰ παραδεχθῶμεν
ὅτι ὑπῆρξε σύστημα πρὸς ἀγορὰν ψήφων. Εἰς ἐναντίαν δ' ἔκ-
βασιν περίστασιν ἐξάγεται θετικῶς, ὅτι ἡ ἐκλογὴ ὑπῆρξε μάλιστα
ἐλευθέρα καὶ διὰ τοῦτο οἱ ἐκλογεῖς ἐψηφοφόρουν κατ' ἀρέ-
σκειαν. Προτείνει λοιπὸν τὴν ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως μέ-
χρισοῦ προσαχθῶσι τὰ ψηφοδέλτια καὶ ἐνεργήσει τὸ τμῆμα
τὴν προτεινομένην ἔρευναν.

Ἀντεῖπεν ὁ εἰσηγητὴς τῆς πλειοψηφίας τοῦ τμήματος· ὅτι
ὕστερον ἀπὸ τόσας δοθείσας προθεσμίας, ἐρχόμεθα σήμερον εἰς
νέας πάλιν ἀναβολάς, αἵτινες βλάπτουν μᾶλλον τοὺς ὑπερα-
σπιζομένους τὴν ἐκλογήν, διότι αἱ ἀναβολαὶ προδίδουσι δει-
λίαν. Σᾶς ζητοῦν νὰ ἐξελέγξητε τὰ ψηφοδέλτια· ἀλλ' εἰς τί
θέλει σᾶς χρησιμεύσει ἡ ἐξέλεγξις αὕτη, ἀφ' οὗ ἡ ὕπαρξις τῆς
δωροδοκίας σαφῶς ἐξάγεται ἐκ τῶν ἐπιστολῶν αὐτῶν τῶν
ἰδίων ὑποψηφίων, ὡς θέλετε ἐννοήσει ἐκ τῆς συζητήσεως; Ἡ
νέα λοιπὸν προτεινομένη βραδύτης σκοπὸν ἔχει ἄλλον παρὰ
τὴν ἀνακάλυψιν τῆς ἀληθείας. Θέλουσι νὰ προταχθῇ ἡ συζή-
τησις τῆς ἐκλογῆς Σπετσῶν καὶ διὰ τοῦτο ἐν ὀνόματι τοῦ
κανονισμοῦ καὶ τῆς ἀξιοπρεπείας τοῦ Σώματος ζητεῖ νὰ μὴ
ἀνατραπῇ ἡ κανονισθεῖσα ἐπὶ τῆς συζητήσεως τῶν ἐκλογῶν
τάξις.

Ἀπήντησεν ἕτερος, ὅτι ἐκτιμᾷ τὸν προαγορεύσαντα, ἀλλ' ἂς
τῷ ἐπιτρέψῃ νὰ τῷ παρατηρήσῃ, ὅτι οὐδεὶς ἔρχεται ἐνταῦθα ἐκ
προθέσεως νὰ ὑπερασπισθῇ ἢ νὰ κατηγορήσῃ μίαν οἱανδήπο-
τε ἐκλογήν, διότι ὁ τοιοῦτος παρεβαίνει τὸ καθῆκόν του καὶ
εἶναι ἀνάξιος βουλευτής. Ἐρχόμεθα σήμερον νὰ ἐπιληφθῶμεν
τῆς ἐξετάσεως μιᾶς ἐκλογῆς, καθ' ἣν προσκόπτεται σπουδαία

μομφὴ, ἡ μομφὴ τῆς δωροδοκίας καὶ διὰ τοῦτο ὀφείλομεν νὰ πεισθῶμεν ἂν ἔλαβε χώραν ἀληθῶς τῆς δωροδοκίας τὸ ἔγκλημα. Αἱ πεποιθήσεις εἶναι βεβαίως ἱεραὶ καὶ ὡς αὐτὸς σέβεται τὴν πεποίθησιν τοῦ εἰσηγητοῦ τῆς πλειοψηφίας, ὀφείλει καὶ ἐκεῖνος νὰ σεβασθῇ τὰς τῶν ἄλλων. Θέλομεν νὰ πεισθῶμεν, ἂν ἡ καταγγελλομένη πρᾶξις ὑπῆρξεν ἢ οὔ; Ἀλλὰ πόθεν θέλομεν πληροφορηθῇ τὸ τοιοῦτον; Τὰ ἔγγραφα, τὰ ὁποῖα μᾶς προσάγουσιν οἱ ἐναντίοι εἶναι καὶ πρέπει νὰ ἦναι ξένα διὰ τὴν Βουλήν. Ἡ Βουλὴ ἔχει τὰ ἔγγραφα τῆς ἐκλογῆς καὶ ἐξ αὐτῶν ὀφείλει ν' ἀνακαλύψῃ τὴν ἀλήθειαν. Καὶ ἂν τὰ ἐπισημότερα καὶ αὐτῶν ἀκόμη τῶν ὑπουργῶν μᾶς προσάξωσιν ἔγγραφα, οὐδεμίαν δύνανται νὰ ἔχωσι σημασίαν ἀπέναντι τῶν ψηφοδελτίων. Αὐτῶν λοιπὸν τῶν ψηφοδελτίων ἡ ἔρευνα σᾶς προτείνεται, καὶ ὀφείλετε νὰ τὴν παραδεχθῆτε, διότι ὅσον βαρύτεραι εἶναι αἱ ποιναὶ, τὰς ὁποίας ἐπισύρει ἓν ἔγκλημα, τόσον μεγαλειτέραν ἔρευναν ἀπαιτεῖ ἡ κοινωνία ἀπ' ἐκεῖνον, ὅστις μέλλει νὰ δώσῃ τὴν ψῆφόν του. Ἐνταῦθα δὲ ἔχομεν ἓν ἔγκλημα, τὸ ὁποῖον τοσοῦτον βαρείας συνεπάγει ποινὰς καὶ θέλετε νὰ ἔλθωμεν εἰς μίαν ἀπόφασιν ἄνευ τῶν μέσων ἐκείνων, ἅτινα θέλουν σχηματίσει τὴν πεποίθησιν μας; καθ' ὅσον, ἂν ἀπὸ τῶν ψηφοδελτίων αὐτῶν προσαχθησομένων ἀποδειχθῇ, ὅτι δὲν ἀπαντᾶται ἐπὶ τῶν αὐτῶν ψηφοδελτίων τὸ ὄνομα τοῦ Ἰατροῦ καὶ Εὐσταθίου, ἀλλὰ ἀναμίξ τὰ ὀνόματα τῶν ἐπιτυχόντων καὶ ἐπιλαχόντων, θέλει καταπέσει τότε ὁ ἰσχυρισμὸς ὅτι ὑπῆρξε κατὰ τὴν ἐκλογὴν ταύτην σύστημα δωροδοκίας, θέλει μάλιστα ἀποδειχθῇ ὅτι οὐδεμία δωροδοκία ὑπῆρξεν, διότι οὐδεὶς τῶν ψηφοφόρων δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἐν μέρει δωροδόκος καὶ ἐν μέρει οὐχί; Ὑποστηρίζει λοιπὸν τὴν πρότασιν τοῦ βουλευτοῦ Παρνασίδος, διότι εἶναι ἄδικον νὰ στερήσωμεν τοὺς κατηγορουμένους τῶν μέσων τῆς ὑπερασπίσεως.

Ἐνταῦθα ἄλλων μὲν ὑποστηριξάντων τὴν περὶ ἀναβολῆς τῆς συζητήσεως καὶ περὶ προσαγωγῆς καὶ ἐξελέγξεως τῶν ψηφοδελτίων πρότασιν, ἄλλων δὲ ζητούντων νὰ προβῇ ἡ Βουλὴ εἰς τὴν ἐπὶ τῆς οὐσίας συζήτησιν, καὶ ἂν ἐκ τῆς συζητήσεως θεωρηθῇ ἀναγκαία ἡ ἀναβολὴ, τότε νὰ ἀναβάλῃ ἡ Βουλὴ τὴν συζήτησιν· ἐπρότεινέ τις ν' ἀναβληθῇ ἡ συζήτησις μέχρι τῆς αὔριον διὰ νὰ ἐνεργήσῃ τὸ τμῆμα τὴν προτεινομένην ἐξέλεγξιν ἐκ τοῦ ἐνταῦθα εὑρισκομένου πρωτοκόλλου τῆς διαλογῆς, χωρὶς νὰ περιμείνωμεν τὴν τῶν ψηφοδελτίων προσαγωγήν.

Οὕτω δὲ συγχωνευθεισῶν τῶν δύω περὶ ἀναβολῆς προτάσεων

εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην τοῦ βουλευτοῦ Ἀττικῆς, ἡ Βουλὴ ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει τοῦ προέδρου ἀπέρριψε ταύτην μὴ ἀναστᾶσα.

Λαβὼν δὲ ἐπὶ τῆς οὐσίας τὸν λόγον ὁ εἰσηγητὴς τῆς πλειοψηφίας ἐξέθηκεν, ὅτι ἡ ἀγνότης τῶν ἐκλογῶν ἐνδιαφέρει τὰ μέγιστα οὐ μόνον τὴν Βουλὴν, καθὸ σχετιζομένη πρὸς τὴν ὑπόληψιν καὶ τὴν ἐξουσίαν της, ἀλλὰ καὶ ὁλόκληρον τὸ ἔθνος, ὡς ἔχουσα ἄμεσον συμφέρον μὲ τὴν διαμόρφωσιν τῶν πολιτικῶν ἠθῶν, τὸ κῦρος τῶν νόμων καὶ τὴν διαμόρφωσιν τοῦ πολιτεύματος.

Διὰ τοῦτο ἅπαντες ἀδιακρίτως ἐπευφήμησαν τὸ πρόγραμμα τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, δι' οὗ πανδήμως διεκήρυξε τὴν σωτηρίαν καὶ συνταγματικωτάτην ἀρχὴν τῆς ἐντελοῦς ἀποχῆς τῆς ἐξουσίας ἀπὸ πάσης ἐπεμβάσεως καὶ ἠλέκτρισε τὰ πνεύματα ἀπὸ τῆς μιᾶς εἰς τὴν ἄλλην ἄκραν τοῦ Βασιλείου προκαλέσαν ὅλας τὰς ἐπιῤῥοάς, ὅλα τὰ κόμματα νὰ δοκιμάσωσι τὰς ἑαυτῶν δυνάμεις, κατερχόμενα ἐλευθέρως εἰς τὸν ἐκλογικὸν ἀγῶνα. Ἐφαρμοσθὲν δὲ εἰλικρινῶς καὶ εὐσυνειδότως τὸ πρόγραμμα τοῦτο, ἐπήνεγκεν ἐν συνόλῳ εἰς τὰς ἐπαρχίας ἀποτελέσματα πραγματικῆς καὶ ἀδιαφιλονεικήτου προόδου, βεβαιουμένης μὲν καὶ ἐπαινουμένης καὶ ὑπὸ τοῦ εὐρωπαϊκοῦ τύπου, οὐκ ὀλίγην δὲ καὶ εἰς τὸ Ἔθνος καὶ τὴν Κυβέρνησιν περιποιούσης τιμήν.

Ἀλλὰ μὴ ἀπατώμεθα. Οὔτε τῆς Κυβερνήσεως αἱ εἰλικρινέστεραι διαθέσεις καὶ τὰ πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ἐλευθερίας καὶ νομιμότητος τῶν ἐκλογῶν προνοητικώτερα μέτρα, οὔτε τῶν ὑποδεεστέρων ἀρχῶν ἡ εὐπειθὴς ὑποχώρησις εἰς τὴν ἄνωθεν διδομένην ὤθησιν, οὔτε τῶν εἰσαγγελέων ἡ δραστήριος ἐπιμέλεια πρὸς καταδίωξιν τῶν κατὰ τὰς ἐγκλογὰς διαπραττομένων ἐγκλημάτων, οὔτε τέλος ἡ μελετωμένη μεταῤῥύθμισις τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου, πολλὰς καὶ οὐσιώδεις περιεχούσας, κατὰ τὴν ὁμολογίαν ἁπάντων, ἐλλείψεις, δύνανται νὰ παραγάγωσιν ἐντελῶς γνησίαν ἀντιπροσωπείαν, ἐνόσῳ αἱ ἐξελέγξεις δὲν διενεργοῦνται μὲ εὐσυνείδητον ἀκρίβειαν. Εἶναι ἄρα ἀνάγκη νὰ ὑπομνήσῃ πρὸς βεβαίωσιν τῶν λόγων του, ὅτι καὶ ἐν Ἀγγλίᾳ, καὶ ἐν Βελγίῳ καὶ ἐν Σαρδηνίᾳ, καθ' ὅλα ἐνὶ λόγῳ τὰ Κράτη, ὅπου τὸ συνταγματικὸν πολίτευμα δὲν εἶναι ἁπλοῦν ὄνομα, αἱ βουλευτικαὶ ἐκλογαὶ σταθμίζονται μετὰ πλείστης προσοχῆς καὶ κρίνονται ἐν ἀρίστῃ γνώμῃ; Ὑποστηρίζων δὲ τὴν ἀνάγκην αὐστηρᾶς καὶ ἀμερολήπτου ἐξελέγξεως πρὸς σχηματισμὸν Βουλῆς, ἐχούσης ἔργῳ τὴν προσήκουσαν συνταγματικὴν βαρύτητα,

δὲν ἐννοεῖ ὅτι εἶναι δίκαιον καὶ ὀρθὸν αἱ ἐκλογαὶ νὰ κηρύττωνται ἄκυροι ὁσάκις μόνον ἡ πλημμέλεια αὐτῶν ἐκπηγάζει ἀπὸ ἀθέμιτον ἐπέμβασιν ἢ ἐνέργειαν τῶν ἀρχῶν, ἢ ἀπὸ παραβίασιν οὐσιωδῶν διατυπώσεων, ἀλλ' ὅτι πρέπει νὰ ἐκμηδενίζωνται καὶ ὁσάκις ἀκόμη οἱ ἀνταγωνιζόμενοι, εἴτε ὑποψήφιοι, εἴτε ἀνθυποψήφιοι μεταχειρίζονται ὡς μέσον ἐπιτυχίας τὸν δόλον καὶ τὴν παρανομίαν.

Τὰς ἀρχὰς ταύτας ἔλαβε τὴν τιμὴν νὰ ὑποστηρίξῃ ἐνώπιον τοῦ Γ'. τμήματος, τοῦ ὁποίου ἡ πλειοψηφία, ἐπιληρώσασα μετὰ τῶν ἄλλων μερῶν του τῆς προκαταρκτικῆς τελέγξεως τῆς ἐκλογῆς Ναυπλίου, κατέβαλε σπουδαίαν προσπάθειαν, ὅπως ἐκπληρώσῃ τὸ καθῆκον αὐτῆς μεθ' ὅλης τῆς εὐσυνειδησίας καὶ διὰ πάσης βασάνου.

Ἡ ἐκλογὴ αὕτη ὡς ἐπληροφορήθητε καὶ ἐκ τῆς ἀναγνωσθείσης παρ' αὐτοῦ ἐκθέσεως, περιέχει ὀργανικόν τι καὶ θεμελιώδες ἐλάττωμα. Κατὰ τὴν γνώμην τῆς πλειοψηφίας τοῦ τμήματος, ἡ ἐπιτυχία τῶν Κ. Ἰω. Εὐσταθίου καὶ Γ. Ἰατροῦ δὲν ἀπορρέει ἀπὸ τὴν καθαρὰν, ἄδολον καὶ αὐθόρμητον τῶν ἐκλογέων θέλησιν, ὅπως ἀπαιτοῦσιν οἱ νόμοι εἰς ὅλα ἐν γένει τὰ συνταγματικὰ Κράτη, ἀλλ' εἶναι πρωτίστη γενικὴς διαφθορᾶς τῶν συνειδήσεων, ὠργανισμένης ἐπ' εὐρείας βάσεως δωροδοκίας. Ἀλλὰ πρὶν ἡ διεξέλθῃ τὸ πραγματικὸν τῆς ὑποθέσεως μέρος καὶ σᾶς ὑποβάλῃ τὰς περὶ τούτου σκέψεις του, ἂς τῷ ἐπιτραπῇ νὰ ἐξετάσῃ τροχάδην τὴν πρᾶξιν τῆς δωροδοκίας ὑπὸ τὰς μεγάλας καὶ κυριοτάτας αὐτῆς ἐπόψεις, ἤτοι τὴν ἐθνικὴν, τὴν κοινωνικὴν καὶ τὴν πολιτικὴν, νὰ σᾶς ἀποδείξῃ πῶς θεωρεῖται ἀπὸ τὰ καλῶς πεπολιτισμένα ἔθνη καὶ ἐπὶ τέλους νὰ σᾶς ἐκθέσῃ ὁποίας, κατὰ τὴν παραδεδεγμένην ἀμεταβλητον νομολογίαν των, συνεπάγει, ὡς πρὸς τὴν οὕτω μεμιασμένην ἐκλογὴν, συνεπείας.

Ἡ ὑπόθεσις εἶναι σπουδαιοτάτη καὶ διὰ τοῦτο ἐπικαλεῖται ἐπ' ὀλίγας στιγμὰς τὴν εὐμενῆ προσοχήν σας. Θέλει δὲ προσπαθήσει νὰ παραστήσῃ τὰ πράγματα ὅσον ἐνέστι καθαρῶς καὶ συντόμως, καθ' ὅσον εὐτυχῶς τὸ προκείμενον ζήτημα εἶναι ἐξ ἐκείνων, ἅτ' να λύονται οὐχὶ διὰ δικηγορικῶν ἐπιχειρημάτων, ἀλλ' ἁπλῶς διὰ τῆς συνειδήσεως.

Παρατηρεῖ λοιπὸν, ὅτι οἱ ἐμπορευόμενοι τὰς ψήφους βεβηλοῦσιν ἓν ἐκ τῶν ὡραιοτέρων δικαιωμάτων. Μόνη ἡ ποινὴ τοῦ προστίμου δὲν ἐράνη εἰς τοὺς διασημοτέρους νομοδιδασκάλους ἀνάλογος πρὸς τὸ μέγεθος τῆς παρανομίας ἢ μᾶλλον τῆς ἀνοσιουργίας καὶ μάλιστα ὡς πρὸς τὸν πωλητὴν, ὅστις ἐθεώρη-

σεν ἀντικείμενον προσωπικῆς κερδοσκοπίας δικαίωμα πολύτιμον, χορηγηθὲν ὑπὸ τοῦ νόμου εἰς τοὺς πολίτας πρὸς μόνον τὸ συμφέρον τῆς πολιτείας. Διὰ τοῦτο ἄλλοτε ἐν Γαλλίᾳ, ὅτε τὰ πολιτικὰ ἤθη ἦσαν μᾶλλον ἐκλελυμένα, οἱ ἔχοντες ἐτιμωροῦντο καὶ μὲ ἀτιμωτικὰς ποινάς. Καὶ εἰς τὰς ὁμοσπόνδους δὲ τῆς Ἀμερικῆς πολιτείας καὶ σήμερον ἀκόμη ὁ νόμος τῆς Γεωργίας ἐπιβάλλει τεσσάρων ἐτῶν ἀναγκαστικὰς ἐργασίας εἰς τὸ σωφρονιστήριον, ἀλλαχοῦ δὲ φυλάκισιν ἑνὸς ἔτους. «Αἱ ποιναὶ αὗται, λέγει ἕξοχός τις πολιτικὸς, ἀποτελοῦσιν ὑψηλόν τι ἠθικῆς μάθημα, τὸ ὁποῖον ὁ νόμος ἀπευθύνει εἰς τὸν λαόν· ἀποτελοῦσι ζῶσαν τινα ἀπειλὴν, καταδιώκουσαν ἀδιακόπως τοὺς πολίτας ἐκείνους, οἵτινες προέβησαν εἰς τοιοῦτον βαθμὸν ἐξαχρειώσεως, ὥστε νὰ προδίδωσιν ἀντὶ ὀλίγου ἀργυρίου τὰ ἱερώτερα αὐτῶν καθήκοντα. Ἀλλὰ διὰ νὰ φέρωσιν ἀποτέλεσμα ἡ, τε ἀπειλὴ καὶ τὸ μάθημα, ἀνάγκη νὰ στιγματισθῇ ἐνεργητικῶς ἡ πρᾶξις, τὴν ὁποίαν τιμωρεῖ ὁ νόμος.»

Ἂν ἤδη ἀπὸ τὰς ξένας νομοθεσίας μεταβῶμεν εἰς τὴν ἡμετέραν, θέλομεν ἰδεῖ ὅτι αἱ περὶ δωροδοκίας διατάξεις εἰσὶν αὐστηρόταται. Ἰδοὺ δὲ τί ὁ παρ' ἡμῖν ἰσχύων ποινικὸς νόμος λέγει.

Ἀναγνοὺς δὲ τὸ ἄρθρον τοῦ ποινικοῦ νόμου, τὸ ὁρίζον τὰς ποινὰς τῆς δωροδοκίας κατὰ τὰς ἐκλογὰς, ἐξηκολούθησε λέγων, ὅτι δὲν πρέπει νὰ μᾶς τρομάζῃ ἡ τῶν ποινῶν αὐστηρότης, καθ' ὅσον, διότι εἶναι λίαν αὐστηραὶ αἱ διατάξεις, ἀποβαίνουσι καὶ λίαν δυσεφάρμοστοι ἢ μᾶλλον ἀνεφάρμοστοι. Ὑποθέσατε ὅτι παρὰ δύω πολιτῶν ἐπιδιωκόντων τὴν βουλευτικὴν θέσιν, δωροδοκοῦνται 400 ἐκλογεῖς. Οἱ μὲν δωροδοκηθέντες ὀφείλουσι νὰ πληρώσωσι κατὰ τὸν νόμον ἀνὰ 500 δραχμὰς ἕκαστος, καὶ ἂς ἔλαβε μόνον τρεῖς· οἱ δὲ δωροδοκήσαντες ὑποχρεοῦνται ν' ἀποτίσωσιν ἀνὰ 200,000 δραχμὰς ἕκαστος. Καὶ ποῦ ὑπάρχουσιν ἐν Ἑλλάδι περιουσίαι ἱκαναὶ νὰ ὑποστῶσι τὴν ὑπέρογκον ταύτην ζημίαν; Ἀφ' ἑτέρου δὲ, πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ καταδικασθῶσι τόσα πρόσωπα εἰς τὴν ἀποστέρησιν τῶν δικαιωμάτων, τὴν ὁποίαν ἐπιβάλλει ὁ νόμος; Ἐπειδὴ λοιπὸν διὰ τὰς ἰδιαιτέρας τοῦ τόπου περιστάσεις ἀτοβαίνει σχεδὸν ἀδύνατος ἡ καταστολὴ τῆς λαμπρᾶς δωροδοκίας διὰ τοῦ ποινικοῦ νόμου, ἀνάγκη καὶ ἀνάγκη ἀπόλυτος καὶ κατεπείγουσα τὸ μισητὸν τοῦτο ἔγκλημα νὰ πολεμηθῇ ἐν τῇ Βουλῇ δι' αὐστηροτάτης ἐξελέγξεως τῆς ἐκλογῆς τῆς φερούσης τοιοῦτον βάρος. Τότε καὶ τότε μόνον τὸ μίασμα τοῦτο θέλει παύσει ἐ-

ξαπλούμενον εἰς τὴν ἡμετέραν πατρίδα. Ἀκυρουμένης τῆς ἐκλογῆς, ὁσάκις ὑπάρχουσι στοιχεῖα πρὸς μόρφωσιν πεποιθήσεως, οὐδεὶς πλέον θέλει εὑρεθῇ τοσοῦτον παράφρων, ὥστε νὰ δαπανήσῃ μέγα τῆς περιουσίας του μέρος, χωρὶς νὰ ἔχῃ τὴν βεβαιότητα ὅτι διὰ τοιαύτης θυσίας θέλει εἰσέλθει εἰς τὸ βουλευτήριον. Ἂν ὅμως ἀδιαφορήσητε, ἂν χάριν συμπαθειῶν πρὸς τὰ πρόσωπα δικάσητε ἐπιεικῶς, ἠξεύρετε ποῖα θέλουν εἶσθαι τ' ἀποτελέσματα; Μόνοι οἱ τοκογλύφοι, ἢ οἱ ὑψίπλουτοι, ἀλλὰ τί λέγει, οἱ παντοπῶλαι, θέλουν ἐξασκεῖ ἀργυρωνήτως τὸ μονοπωλεῖον τῆς ἐθνικῆς ἀντιπροσωπείας. Καὶ τίς ἀμφιβάλλει ὅτι ἅμα εἰς ὅλας τὰς ἐπαρχίας μάθῃ ὁ χωρικός, ὅτι ἡ δωροδοκία δὲν εὑρίσκει οὐδένα φραγμόν, οὔτε ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων, οὔτε ἐνώπιον τῆς Βουλῆς, ὅτι αὐτὸς ἐκλογεὺς ὢν δύναται νὰ ἐκποιήσῃ τὴν ψῆφον του ἀπαρεγκλίτως καὶ μὲ τὴν αὐτὴν εὐκολίαν μεθ' ἧς πωλεῖ καὶ τὸ πρόβατόν του, ὁ πλειστηριασμὸς τῶν συνειδήσεων δὲν θέλει ἔχει πλέον ὅρια; Καὶ δὲν φρίσσετε εἰς μόνην τὴν ἰδέαν τοιαύτης ἐθνικῆς ἀναστατώσεως; Καὶ δὲν καταλογίζετε τὰς πανολεθρίους αὐτῆς συνεπείας; Ὅταν καταντήσωμεν νὰ καπηλεύσωμεν τὰ ἱερώτερα, τί πλέον ὅσιον θέλει παρ' ἡμῖν ἀπομείνει; Ποῦ πλέον πολίτευμα; Ποῦ Πατρίς; καὶ ἄνευ πατρίδος ποῦ μέλλον; Ἄλλως τε τίς ἐξ ὑμῶν τῶν ἐπαξίως ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς καθημένων ἕδρας δύναται νὰ ἔχῃ τὴν ἐλπίδα, ὅτι καθιερουμένου τοῦ φθοροποιοῦ τῆς δωροδοκίας συστήματος, θέλει ἐπανέλθει εἰς τὴν Βουλὴν εἰς τὰς μελλούσας περιόδους; Ἀρκεῖ πλουσιώτερός τις ὑμῶν οἱοσδήποτε νὰ μεταφέρῃ εἰς τὴν ἐπαρχίαν σας τὴν πολιτικήν του κατοικίαν, ἀρκεῖ νὰ σπείρῃ ἐν αὐτῇ τὸ ἀργύριον, ὅπως σᾶς ὑποκλιθῇ, διὰ παντὸς ἴσως, ἐπιβλαβῶν, τὴν ὁποίαν ἐπιπόνως ἀπεκτήσατε διὰ τῶν πρὸς τὴν πατρίδα ὑπηρεσιῶν, τῆς πρὸς ὑμᾶς ὑποκλίψεως τῶν συμπολιτῶν σας καὶ τῶν ἄλλων ἡμῶν πλεονεκτημάτων.

Τί δὲ νὰ εἴπῃ περὶ τῶν πολιτικῶν κινδύνων, τοὺς ὁποίους συνεπάγει τὸ κοινωνικὸν τῆς δωροδοκίας μόλυσμα; Οἱ κίνδυνοι οὗτοι εἶναι πολλοὶ καὶ μεγάλοι καὶ δὲν διαφεύγουσι βεβαίως τὴν ὀξυδερκειάν σας, καὶ διὰ τοῦτο ἀρκεῖται νὰ σᾶς ὑποδείξῃ ἕνα καὶ μόνον. Εἶναι γνωστὸν καὶ ἀναντίρρητον ὅτι ὁ πυριφλεγὴς τῶν ὁμογενῶν πατριωτισμὸς ὑπαγορεύει εἰς αὐτοὺς νὰ μεταχειρίζωνται πάντοτε τὸν πλοῦτον των εἰς δόξαν καὶ ὠφέλειαν τῆς Ἑλλάδος. Ἀλλ' ὑποθέσατε διὰ μίαν στιγμὴν ὅτι εἷς τῶν ἑκατομμυριούχων ἐκείνων ὁμογενῶν τῶν ἀποκτησάντων κολοσσιαίαν περιουσίαν, ἀποφέρουσαν ἐτήσιον εἰσόδημα

τριῶν, πέντε, ἕξ ἑκατομμυρίων δραχμῶν μεταβαίνει εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ συλλαμβάνει ἐκ δοξομανίας τὴν ἰδέαν νὰ σχηματίσῃ μίαν Βουλήν, συγκειμένην ἀποκλειστικῶς ἀπὸ νευρόσπαστά του. Ἐρωτᾷ τὴν συνειδησίν σας ἂν τὸ κακὸν διαδυθῇ καὶ ῥιζωθῇ εἰς βαθμὸν ὥστε νὰ καταστραφῇ ἀνίατον, δύναται ἢ ὄχι νὰ κατορθώσῃ τὸν σκοπόν του; Δὲν λέγει ὅτι τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο εἶναι εὔκολον, διότι τὰ ἀπαίσια σχέδια κατασυντρίβονται πάντοτε ἀπέναντι τοῦ πατριωτισμοῦ τῶν Ἑλλήνων, ἀλλ' ἀρκεῖ ἁπλῶς νὰ εἶναι δυνατὸν διὰ νὰ ἔχητε τὴν ὑποχρέωσιν νὰ τὸ προλάβητε ἐκ παντὸς τρόπου.

Ὑπάρχει εἰς ὅλα ἀνεξαιρέτως τὰ συνταγματικὰ Κράτη νομικός τις κανὼν ἀναλλοίωτος, ὅτι ἡ δωροδοκία συνεπάγει ἀναποφεύκτως τῆς ἐκλογῆς τὴν ἀκύρωσιν. Εἰς τὴν Γαλλίαν ἡ Βουλὴ τῶν ἀντιπροσώπων ἠκύρωσε πάντοτε, ἐπὶ τῆς Ἰουλιανῆς Κυβερνήσεως, τὰς ἐκλογάς, αἵτινες ὑπῆρχον τὸ ἀποτέλεσμα τῆς διαφθορᾶς τῶν συνειδήσεων, ἀρκουμένη πολλάκις εἰς ἐνδείξεις. Εἰς δὲ τὴν Ἀγγλίαν ἡ Βουλὴ τῶν κοινοτήτων, καταβάλλουσα ἀνενδότους προσπαθείας πρὸς ἐκριζωσιν τῶν κακῶν, ἐφαρμόζει ἀπαρεγκλίτως καὶ μεθ' ὅλης τῆς αὐστηρότητος τὸν σωτήριον τοῦτον κανόνα καὶ ἀκυρόνει ὅλας τὰς ἐκλογάς, ὅσας ἐμόλυνεν ἡ δωροδοκία.

Ἐπὶ τοιούτων στερεῶν βάσεων στηριζόμενοι, ἂς ἐξετάσωμεν ἤδη τὰ πράγματα.

Καὶ πρῶτον ἂς τῷ ἐπιτραπῇ ν' ἀναγνώσῃ τὰ κυριώτερα μέρη τῆς πρὸς τὴν Βουλὴν ἀναφορᾶς τῶν ἐνισταμένων Φαρμακοπούλου καὶ Μιχαλοπούλου.

Ἀναγνοὺς δὲ διάφορα μέρη τῆς ἀνωτέρω ἐνστάσεως, ἐξηκολούθησε λέγων ὅτι ἡ πρώτη ἰδέα, ἥτις γεννᾶται ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τῆς ἀναφορᾶς εἶναι ὅτι ἄνδρες τῆς κοινωνικῆς τάξεως, εἰς ἣν ἀνήκουσιν οἱ ΚΚ. Φαρμακόπουλος καὶ Μιχαλόπουλος, διακηρύσσοντες ἀμφότεροι συνεταὶ καὶ εὐϋπόληπτοι, δὲν ἠδύναντο νὰ πλαστουργήσωσι τοσαῦτα σοβαρὰ γεγονότα καὶ ν' ἀποδώσωσιν εἰς ἄλλους ἐπίσης ἀξιοτίμους πολίτας τοιαύτας ἀξιοποίνους πράξεις, καθ' ὅσον ἂν ποτε αὐταὶ ἐξηλέγχοντο ψευδεῖς, οἱ κατήγοροι ἢ μᾶλλον οἱ συκοφάνται, οὐ μόνον ἤθελον ἐκτεθῇ εἰς τὴν γενικὴν περιφρόνησιν, ἀλλὰ καὶ περιπέσει ἴσως εἰς ποινικὴν καταδίωξιν. Καὶ αἱ μὲν μηνύσεις, καίτοι ἀναφέρουσαι μὲ ὀπανίαν ἀκρίβειαν τὰ δοθέντα ποσά, τὸν τύπον, τὰ πρόσωπα, τὰ ὀνόματα τῶν πρακτόρων, τοὺς μάρτυρας, θεωρούμεναι αὐταὶ καθ' ἑαυτάς, δὲν ἀρκοῦσι βεβαίως ν' ἀποτελέσωσιν ἀπὸ

δειξιν· συνδυαζόμενα ὅμως μὲ τὰ λοιπὰ ἔγγραφα, τὰ ὑπάρχοντα εἰς τὸν φάκελλον, παράγουσιν, οὕτως εἰπεῖν, τὴν ἐργειαν.

Ἰδοὺ μία ἐπιστολή, ἀπευθυνθεῖσα παρὰ τοῦ Κυρίου Γ. Ἰατροῦ, ὅστις ἀνεγνώρισε τὴν γνησιότητα αὐτῆς, εἰς τοὺς αἰδεσιμοτάτους Παπᾶ Ἰωάννην Δαβρωνᾶ καὶ Παπᾶ Δημήτριον Ἐμμανουήλ. Ἀλλὰ πρὶν ἢ προβῇ εἰς τὴν ἀνάγνωσιν καὶ ἀνάλυσιν τοῦ σπουδαιοτάτου τούτου ἐγγράφου, ἂς τῷ συγχωρηθῇ νὰ σᾶς ἐκφράσῃ τὴν ὁποιαν αἰσθάνεται βαθυτάτην λύπην, βλέπων ὅτι λειτουργοὶ τοῦ ὑψίστου, οἵτινες ὤφειλον νὰ συντελῶσιν εἰς τὴν διαδοσιν τῶν θείων παραγγελμάτων τοῦ Εὐαγγελίου καὶ νὰ ἐνισχύωσι μεταξὺ τῶν πολιτῶν τοὺς δεσμοὺς τῆς ὁμονοίας καὶ τῆς ἀγάπης, δὲν ἐδίστασαν νὰ διαδραματίσωσι πρόσωπον, τὸ ὁποῖον, χάριν σεβασμοῦ πρὸς τὸν ἱερατικὸν των χαρακτῆρα, δὲν θέλει νὰ καταδείξῃ.

Ἀναγνοὺς δὲ τὴν ἐπιστολὴν παρετήρησεν, ὅτι διὰ νὰ καταναυήσῃ ἡ Βουλὴ καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν τὴν νομικὴν δύναμιν καὶ τὴν ἠθικότητα τῆς ἐπιστολῆς ταύτης, ἀνάγκη νὰ σταθμίσῃ μετὰ πάσης προσοχῆς ἑκάστην λέξιν. Διὰ αὐτὸ ὁ Ἰατρὸς ἐρωτᾷ ἂν ὑπάρχωσιν *ἄλλοι* ψηφοφόροι· ἆρα πρὶν ἡ γράψῃ τὴν ἐπιστολὴν εἶχον προαποσταλῆ εἰς αὐτὸν ἕτεροι. Ἡ 13 Σεπτεμβρίου, πέμπτη ἡμέρα ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ψηφοφορίας, καθ' ἣν ἐγράφη ἡ ἐπιστολή, ἦτο, φαίνεται καὶ στέρα, διὰ τοῦτο ὁ Κ. Ἰατρὸς ἐδείκνυετο ἀνήσυχος διὰ τὸ ἀποτέλεσμα. Ἂν ὑπάρχωσι, προσθέτει ἐν τῇ ἐπιστολῇ, *νὰ τοὺς συμφωνήσωσι* καὶ χωρὶς ἄλλο αὔριον νὰ τοὺς στείλωσιν εἰς αὐτόν· ἀλλὰ τί σημαίνει ἡ λέξις *συμφωνῶ*; δὲν ἰσοδυναμεῖ μὲ τὸ *παζαρεύω*; Λέγων δὲ ὅτι ζητεῖ διὰ τὴν αὔριον τοὺς συμφωνηθησομένους ψηφοφόρους, ὁ Ἰατρὸς δὲν ἐξηγεῖ καθαρῶ, τὴν ὁποίαν εἶχε κατεπείγουσαν καὶ ἀπόλυτον αὐτῶν ἀνάγκην; Ἰδοὺ λοιπὸν ἡ μαθηματικὴ ἀπόδειξις, ὅτι ἐθεώρει ἀπαραίτητον τὴν ἐξακολούθησιν τῆς ἐξωνήσεως τῶν ψήφων διὰ νὰ ἐπιτύχῃ τὴν πλειοψηφίαν. Ζητεῖ τὸν *λογαριασμὸν* διὰ νὰ ἴδῃ *πόσα χρήματα ἐξωδεύθησαν*· οἱ ἱερεῖς ἄρα εἶχον ταμεῖον σχηματισθὲν παρὰ τοῦ Κυρίου Ἰατροῦ· ἐχορήγουν ἄρα προκαταβολικῶς χρήματα διὰ λογαριασμόν του, προσδιώριζον ἄρα τὸ τίμημα ἑκάστης ἀγοραζομένης συνειδήσεως· ἐκράτουν τακτικὸν κατάστιχον, ἐσυστήθη ὑποκατάστημα, οὕτως εἰπεῖν, τραπεζικὸν παντοῦ ὅπου εὑρίσκοντο ἀρκετοὶ ἐκλογεῖς πρὸς διαφοράν τῶν συνειδήσεών των καὶ αἱ ψῆφοι ἐγίνοντο ἀντικείμενον διαπραγματεύσεως, συμφωνίας ἐμπορίου.

Διατάττει νὰ λησθῶσιν ὀπίσω τὰ δοθέντα χρήματα πρὸς τέσσαρας ψηφοφόρους· ἆρα δὲν ἐπρόκειτο περὶ ἀποζημιώσεως τοῦ κόπου, ἢ τῆς ἀποστερήσεως τοῦ ἡμερομισθίου, ἀλλ' ἐπρόκειτο περὶ τιμολογίου τῶν συνειδήσεων, περὶ συναλλάγματος ἀγοραπωλησίας. Καὶ τῷ ὄντι τὰ σημειούμενα ἀπέναντι τοῦ ὀνόματος τοῦ Δεδιμπέλη δύω τάλληρα ὡς καὶ τὰ ἄλλα τὰ πληρωθέντα εἰς τοὺς τρεῖς ἄλλους, δὲν δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν ὡς δοθέντα δι' ἀποζημίωσιν, ἀφοῦ ζητοῦνται διὰ μόνον τὸν λόγον ὅτι δὲν ἐψηφοφόρησαν, ὅτι δηλ. δὲν εἶχον νὰ παραδώσωσι τὸ πωληθὲν, ἐξ οὗ καὶ διελύθη τὸ συνάλλαγμα τῆς ἀγοραπωλησίας. Ἂν ἦτο ἀποζημίωσις, οἱ εἰρημένοι εἶχον δικαίωμα εἰς αὐτὴν καίτοι μὴ ἔχοντες ψῆφον, διότι ὑπεβλήθησαν καὶ εἰς τὸν κόπον καὶ εἰς τὴν ἀργίαν.

Ἐπὶ τέλους ὁ Κ. Ἰατρὸς παραγγέλλει νὰ *πληρωθῶσιν ἄλλοι ψηφοφόροι*. Μεταχειριζόμενος τὴν γενικὴν ταύτην ἔκφρασιν δὲν ἐνόησε ἆρα ὅτι χορηγεῖ πληρεξουσιότητα ἀπόλυτον πρὸς τοὺς ἱερεῖς ὅπως ἀγοράσωσι ψήφους ὅπου καὶ ἂν τὰς εὕρωσι; Καὶ ταῦτα πάντα ἐγένοντο συνεπείᾳ ῥητῶν ὁδηγιῶν, τακτικῆς ἀλληλογραφίας ἐκ μέρους τοῦ Γ. Ἰατροῦ, ἐστρατοπεδευμένου, ὡς εἰκάζεται εὐλόγως, μεθ' ὅλου τοῦ ἐπιτελείου του εἰς τὴν ἕδραν τοῦ δήμου Μηδείας, ὅτου ἐγίνετο ἡ ψηφοφορία, εἰς ἓν τῶν μεγάλων κέντρων τῆς διαφθορᾶς, ἐξ ὧν ἐξετοξεύετο ὁ ἰὸς τῆς δωροδοκίας, καθ' ὅλας τὰς ἀκτῖνας τῆς περιφερείας.

Ἀλλ' ἤδη νέα παρίσταται σκηνὴ εἰς ἄλλον δῆμον, τὸν τῶν Ἐπιδαυρίων. Παρατηρεῖ λοιπὸν ὅτι ἐξ ἐπισήμου ἐνθέσεως τοῦ εἰρηνοδικου Ν. Παπαναστασίου, χρονολογουμένης δύω ἡμέρας μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ψηφοφορίας, ἐξάγεται ὅτι ὁ ἱερεὺς Ν. Νάτσουλης, ὑπογεγραμμένος ἐν τῇ ἐνθέσει, ὡμολόγησεν ὅτι ἔλαβε 500 δραχμὰς διὰ νὰ χρησιμεύσωσι μὲν ἵνα πεισθῶσιν οἱ συμπολῖταί του νὰ ψηφοφορήσωσιν ὑπὲρ ἐκείνων, οὓς ἤθελε τοῖς ὑποδείξει, ἀλλ' ὑπὸ τὸν ὅρον, νὰ μὴ δοθῶσιν εἰς ἄτομα τὰ χρήματα ταῦτα, νὰ προσδιορισθῶσι δὲ εἰς ἀγορὰν κηροστασίων διὰ τὸν Ναὸν τῆς Εὐαγγελιστρίας· ὁ αὐτὸς ἱερεὺς προσέθηκε ῥητῶς ὅτι ἡ ψηφοφορία ἐμελλε νὰ γίνῃ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν χρημάτων. Καὶ εἶναι μὲν βιβλίον ὅτι ὁ ἱερεὺς Νάτσουλης δὲν ἐφανέρωνε τὰ πρόσωπα, ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἔλαβε τὰ χρήματα ταῦτα, ἀλλ' εἶναι ἐπίσης ἀναντίῤῥητον, ὅτι ἂν συνδυάσωμεν τὸ γεγονὸς τοῦτο μὲ τὸ ἐν τῇ Μηδείᾳ, ἂν συλλογισθῶμεν ὅτι καὶ ἐκεῖ ὡς ἐδῶ ἀπαντῶμεν ἱερεῖς καὶ ἂν ἐπὶ τέλους λάβωμεν ὑπ' ὄψιν, ὅτι ὁ ἱερεὺς Νάτσουλης κατεμηνύθη ἐνεργείᾳ τῶν Κ.Κ. Μιχαλοπούλου καὶ

Φαρμακοπούλου, ὡς προκύπτει ἐκ τῆς ἐνστάσεως αὐτῶν, ἐχθέμεθα κατ' ἀνάγκην εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι καὶ εἰς τὸν δῆμον τῶν Ἐπιδαυρίων ἡ διαφθορὰ ἀπέβλεπεν ἐκ τῆς αὐτῆς πηγῆς, ἐξ ἧς διεδόθη καὶ εἰς τὴν Μηδείαν. Καὶ εἰς μὲν τὸν τελευταῖον τοῦτον δῆμον τῶν Ἐπιδαυρίων, ὁ ἐπὶ τῶν συνειδήσεων ἀπέμιτος ἐπιβράβευμὸς ἐξοσκήθη ἀρίδως διὰ τοῦ θρησκευτικοῦ αἰσθήματος, ἐν ἄλλαις λέξεσι παρὰ τὴν διαφθορὰν τῶν ψηφοφόρων ἔλαβε χώραν ἐνταῦθα καὶ ἐκδήλωσις τῶν θείων. Εἶχε λοιπὸν ἄδικον ὅταν διϊσχυρίζετο ὅτι ἡ δωροδοκία καθίσταται ψηλαφητή, καὶ ὅτι ἐξ αὐθεντικῶν ἐγγράφων ἀποδεικνύεται ἐπεκτεθεῖσα πέραν τῶν ὁρίων ἑνὸς δήμου; Καὶ ὅταν ψηλαφῶμεν τὸ μύασμα εἰς τὴν Μηδείαν καὶ εἰς τὴν νέαν Ἐπίδαυρον, δὲν εἶναι ἄρα λογικώτατον νὰ τὴν θεωρῶμεν ὡς γενικήν;

Εἰς τὴν Γαλλίαν δὲν ἦτον ἀνάγκη ν' ἀποδειχθῇ ἡ δωροδοκία τοσοῦτον ἐναργῶς, ὡς ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ὅπως φέρῃ τὴν ἀκύρωσιν τῆς ἐκλογῆς, ἀλλ' ἐπεκαίρετο πολλάκις ἐξ ἐνδείξεων, καὶ τούτων ὅλως πλαγίων. Ἡ κατασκευὴ σχολείου ἢ γεφύρας τινὸς ἐντὸς κοινότητι, διατασσομένη ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἐκλογῶν, ἐθεωρεῖτο ὡς μέσον ἀθεμίτου ἐπιρροῆς ἐπὶ τῆς συνειδήσεως τῶν ἐκλογέων πρὸς ὄφελος τῶν ὑπουργικῶν ὑποψηφίων, καὶ ἑπομένως ἔβλεπε χώραν εἰς ἀκύρωσιν. Καὶ μὴ λησμονήσητε ὅτι ἡ Βουλὴ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει δικάζει ὡς ὁρκωτὸν δικαστήριον καὶ ὅτι ἕνεκα τούτου οὐδεμίαν ἔχει ἀνάγκην νὰ μετρήσῃ ἕνα πρὸς ἕνα τοὺς δωροδοκηθέντας ἐκλογεῖς ὅπως ἀπαιτοῦσι σοφιστικῶς οἱ ὑπερασπιζόμενοι τὴν ἐκλογὴν τοῦ Ναυπλίου, ἀλλ' ἀρκεῖ νὰ πεισθῇ ἐκ τοῦ συνόλου τῶν περιστάσεων, ὅτι ἡ δωροδοκία ὑπῆρξε τοσαύτη, ὥστε νὰ ἐπενεργήσῃ ἐπὶ τοῦ ἀποτελέσματος, καὶ τοῦτο, καθ' ἡμᾶς, ἀποδεικνύεται ἐπὶ τοῦ προκειμένου μαθηματικώτατα.

Ἐπιλαμβανόμενος ἤδη τῶν λόγων τῆς μειοψηφίας, παρατηρεῖ ὅτι ὡς πρῶτον αὐτῆς ἐπιχείρημα προτάσσει, ὅτι «αἱ περὶ δωροδοκίας καταμηνύσεις δὲν ἔχουν δύναμίν τινα ὡς ἀγνώστου καταγωγῆς καὶ γενόμεναι μάλιστα πολλῶν χρόνων μετὰ τὴν διαλογήν». Ἀλλ' ὅταν αἱ μηνύσεις ἀναφέρουν ὀνόματα, ὅταν προσάγουν γεγονότα καὶ ἀποδείξεις, δὲν πρέπει νὰ θεωρηθῶσιν ἀόριστοι, οὐδ' εἶναι λόγος, διότι ἐβράδυναν, νὰ λογισθῶσιν ὡς ἀποκύημα φαντασίας. Λέγει πρὸς τούτοις ἡ μειοψηφία, ὅτι αἱ δι' ἐκκλησίας γενόμεναι προσφοραὶ τῶν πλειοψηφησάντων δὲν εἶναι ἐπιλήψιμοι, ὡς μὴ διαφθείρουσαι τὴν συνείδησιν

τῶν ψηφοφόρων καὶ διεγείρουσαι αἰσθήματα ἀγαθά. Ἀλλ' ἂν ὑπηγόρευε τὴν προσφορὰν εὐσέβεια μόνον καὶ ζῆλος, ἠδύνατο νὰ γίνῃ μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐκλογῆς· κατὰ τὴν διάρκειαν ὅμως ταύτης δὲν δύναται νὰ ἦναι ἐπαινετή. Καὶ ἀληθῶς, ἐρωτᾷ τὸν Κ. Ἰατρόν· εἰς ποίαν περίστασιν ἄλλην ἔκαμε τοιαύτης φύσεως προσφοράς; Ἀλλὰ καὶ ἂν παραδεχθῇ ἐπιεικῶς, ὅτι ἡ προσφορὰ ἐγένετο χάριν εὐσεβείας, ἔπρεπε κἂν νὰ μὴ συνοδεύῃ τὴν προσφορὰν εἰς ἰδιοτελὴς ὅρος, καὶ ὁ ὅρος οὗτος κατὰ δυστυχίαν ὑπάρχει. Παρατηρεῖ δὲ καὶ ἄλλο τι εἰς τὴν ἔκθεσιν τῆς μειοψηφίας, τὸ ὁποῖον δὲν δύναται νὰ θεωρήσῃ εἰμὴ ὡς γραφικὸν λάθος, καθ' ὅσον λέγει, ὅτι τὰ δύω τάλληρα, περὶ ὧν γράφει ὁ Ἰατρὸς, ἐδόθησαν εἰς τέσσαρα πρόσωπα, τὰ ὁποῖα ἀπεδείχθη κατόπιν, ὅτι δὲν εἶχον δικαίωμα ψήφου. Ἀλλ' αὐτὸς ἔλαβε τὴν πρόνοιαν νὰ ζητήσῃ τὸ πρωτότυπον τῆς ἐπιστολῆς, καὶ εἶδεν ὅτι τὰ δύω τάλληρα σημειοῦνται ἐπ' ὀνόματι ἑνὸς προσώπου, τοῦ Ἀθ. Λεβεντινοῦ. Φαίνεται δὲ ὅτι τὰ δύω ταῦτα τάλληρα ἐδόθησαν ὑπὸ τοῦ Ἰατροῦ, τὰ δὲ ἄλλα διὰ τῶν ἱερέων, καὶ διὰ τοῦτο ὁ ἰατρὸς ἐσημείωσε μόνον τὸ ὄνομα τοῦ προσώπου, εἰς τὸ ὁποῖον ἔδωκεν αὐτὸς χρήματα. Λέγει προσέτι ἡ μειοψηφία, ὅτι καὶ ἂν ἐξετελέσθη ἡ περὶ δωροδοκίας παραγγελία, πρέπει συνάμα νὰ ὑποθέσωμεν ὅτι ἐδωροδοκήθησαν τόσοι, ὥστε, ἀρχιρουμένου τοῦ ἀριθμοῦ αὐτῶν, νὰ μηδενίζηται ἡ ὑπὲρ τῶν ἐπιτυχόντων πλειοψηφία. Διὰ τῆς ἀξιώσεως ὅμως ταύτης ἐλησμόνησαν, ὅτι ἀπαιτοῦν νὰ φέρωμεν ἐνταῦθα τοὺς δωροδοκηθέντας, νὰ τοὺς μετρήσωμεν ἕνα ἕνα, καὶ ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ αὐτῶν ν' ἀφαιρέσωμεν ψηφοδέλτια. Ἤτοι νὰ ἐνεργήσωμεν ἀδύνατα πράγματα. Ἐν τούτοις ἡ μειοψηφία προβαίνουσα εἰς τοὺς ἰσχυρισμούς της, λέγει, ὅτι ὁ ἐκδοὺς τὴν ἐπιστολὴν Γ. Ἰατρὸς ἔλαβεν εἰς τὸν δῆμον Μηδείας ὀλιγωτέρας ψήφους τοῦ μὴ συντρέξαντος εἰς τὴν ἔκδοσιν αὐτῆς Ἰω. Εὐσταθίου, καὶ θέλει νὰ συμπεράνῃ ὅτι ἐν πάσει περιπτώσει ἔγεινεν ἀπόπειρα τῆς δωροδοκίας ἐκ μέρους τοῦ Ἰατροῦ, ὁ δὲ Εὐσταθίου δὲν ἐνέχεται κατὰ τοῦτο. Ἀλλ' ὅταν ὁ Ἰω. Εὐσταθίου ἦτον ἐπισήμως συνδεδεμένος μετὰ τοῦ Ἰατροῦ, ὅταν τοὺς συνέδεσεν αὐτὴ ἡ Κυβέρνησις, ὅταν καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ἐκλογῆς δὲν διεσπάσθησαν, ὅταν συναγωνιζόμενοι ἦσαν εἰς θέσιν καὶ οἱ δύω νὰ δικαιώσωσιν, εἶναι δυνατὸν νὰ ὑποτεθῇ, ὅτι ὁ Ἰω. Εὐσταθίου δὲν συνέπραξεν εἰς τὰ τῆς δωροδοκίας; Τὰ τοιαῦτα ζητήματα δὲν λύονται διὰ δικηγορικῶν ἐπιχειρημάτων, ἀλλὰ διὰ τῆς συνειδήσεως, κατ' εἰς τὴν συνείδησιν τῆς Βουλῆς ἀποτείνεται. Ἐπὶ

τοῦ προκειμένου ὁ ἀγὼν ἦτον κοινός, κοινὸν τὸ συμφέρον, κοιναὶ ἐπομένως καὶ αἱ θυσίαι. Ἀλλ' εἰς τοιαύτας ἀτόπους σκέψεις περιπίπτει τις, ὅταν δὲν ἔχῃ τὸ δίκαιον ὑπὲρ ἑαυτοῦ, καὶ διὰ τοῦτο ἡ μειοψηφία ἦτον ἀδύνατον νὰ μὴν ὑποπέσῃ εἰς ἀντιφάσεις. Ἀλλ' ἡ μειοψηφία λέγει πρὸς τοὺς ἄλλους, ὅτι ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἐπιστολῆς διήρκεσεν ἡ ψηφοφορία μόνον τρεῖς ἡμέρας, καὶ ἐν τῷ διαστήματι τούτῳ ἐρρίφθησαν μόλις 77 ψῆφοι, αἵτινες καὶ ἂν ἀφαιρεθῶσιν ἀπὸ τοὺς Γ. Ἰατρὸν καὶ Ἰω. Εὐσταθίου, πάλιν μένει εἰς ἀμφοτέρους ἡ ἀπόλυτος πλειοψηφία. Εἰς τὴν σκέψιν των ὅμως ταύτην ὁρμῶνται ὑπολογίζοντες φανταστικῶς μόνον τὰς ψήφους τὰς μετὰ τὴν ἐπιστολὴν ῥιφθείσας, ἀλλὰ δὲν ἀναφέρουσι καὶ πόσαι ἐρρίφθησαν πρὸ αὐτῆς συνεπείᾳ ὁμοίων πράξεων καὶ ἐνεργειῶν, αἵτινες ἔλαβον χώραν καὶ πρὸ τῆς ἐπιστολῆς. Ἔρχεται ἤδη εἰς τὸν ἐπίλογον τῆς μειοψηφίας, ὅστις, τὸ ὁμολογεῖ, τῷ ἐπροξένησε τὴν μεγαλειτέραν ἐντύπωσιν, καὶ δὲν δύναται νὰ μὴ τὸν ἀναγνώσῃ εἰς τὴν Βουλήν. Ἀναγνοὺς δὲ τοῦτον ἐπέφερεν, ὅτι δὲν ἐννοεῖ ποσῶς, ὅτι ὁλόκληρος ἡ ἐπαρχία Ναυπλίας στηλιτεύεται, τὴν ὁποίαν ἄλλως τιμᾷ καὶ σέβεται, ἂν ἡ Βουλὴ ἐν τῇ συνέσει καὶ εὐσυνειδησίᾳ της κηρύξῃ, ὅτι 400 ἐκλογεῖς παρεγνώρισαν τὴν ἀξίαν των. Τοιαύτη βλασφημία δὲν θέλει διαφύγει ποτὲ τὰ χείλη του. Δὲν δέχεται ὅμως ἀφ' ἑτέρου καὶ τὸ συμπέρασμα τῆς ἐπιτροπῆς, ὅτι πρέπει νὰ ἐπικυρώσωμεν διὰ τοῦτο τὴν βουλευτικὴν ἐκλογὴν Ναυπλίας, ἐπειδὴ παραδεχόμενος τοῦτο, ἤθελεν εἴπει, κατὰ τὸν λογικὸν τῆς μειοψηφίας, ὅτι ἡ Κυβέρνησις κακῶς ἔπραξε φονεύσασα τὸν Ναβαρῆνον, διότι τὸ ὄνομα τῆς ὑπάρξεως λῃστείας ἐδυσφήμει δῆθεν τὸ ἔθνος, ἀλλ' ὤφειλε νὰ ἠρεμῇ καὶ νὰ σιωπᾷ καὶ ν' ἀφίνῃ οὕτως οἱ 30 νὰ γίνωσιν 100, οἱ 100 300, οἱ 300 1000, ἕως ὅτου ἐρημωθῇ ἡ Ἑλλὰς, καὶ τότε νὰ φροντίσῃ τὴν ἐξόντωσίν των. Ἀνάγκη λοιπὸν νὰ τιμωρηθῇ ἡ δωροδοκία, καὶ νὰ τιμωρηθῇ πρὶν αὐξήσῃ, πρὶν διαδώσῃ τὸ δηλητήριόν της καθ' ὅλον τὸ Κράτος. Οἱ μεγαλόσχημοι τῆς ἀνεξαρτησίας ἡμῶν ἱδρυταὶ, ψυχορραγοῦντες ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης ἢ ἐπὶ τῆς ψάθης, ἐπαρηγοροῦντο διαλογιζόμενοι, ὅτι ἤθελον ἀφήσει εἰς τὰ τέκνα των ὡς μόνην μὲν, ἀλλὰ βεβαίαν περιουσίαν τὴν ἐπιρροὴν τοῦ ἐνδόξου αὐτῶν ὀνόματος· εἰς ὑμᾶς ἀπόκειται ἤδη ν' ἀποδείξητε διὰ τῆς ψήφου σας, ὅτι ἡ δικαία αὐτῶν ἐλπὶς δὲν ἦτον ὄνειρον, καὶ νὰ δεσμεύσητε διὰ παντὸς τὸ τέρας τῆς δωροδοκίας, τὸ ὁποῖον ζητεῖ νὰ καταφάγῃ πρῶτον τοὺς ἐκλογεῖς, ἔπειτα δὲ καὶ Βουλὴν καὶ

Γερουσίαν καὶ Δικαστήρια καὶ Κυβέρνησιν καὶ δημοσίους λειτουργοὺς καὶ πᾶσαν ἐν τῷ Κράτει ζῶσαν δύναμιν.

Ἀντέταξεν εἰπὼν ἄλλος, ὅτι θαυμάζει πολὺ τὴν εὐγλωττίαν τοῦ εἰσηγητοῦ τῆς πλειοψηφίας, ἀλλ' ἀναβαίνει τὸ βῆμα μὲ ἄκραν ἀγανάκτησιν, ἣν συμμερίζεται, πιστεύει, καὶ ἡ Βουλὴ διὰ τὸ προοίμιον τοῦ λόγου του. Ὄχι, Κύριε εἰσηγητά, ἡ Βουλὴ δὲν ἐξετάζει τὰς ἐκλογὰς, αἵτινες προσεβλήθησαν ἐπὶ δωροδοκίᾳ μὲ πλειοτέραν προσοχὴν, διότι φοβεῖται μήπως πολυτάλαντοι ὁμογενεῖς διαχύσωσι τὸν πλοῦτόν των ἐν Ἑλλάδι καὶ συγκροτήσωσι Βουλὴν ἀπὸ νεοφώστας των. Ὄχι, δὲν εἶναι φόβος μὴν ἔλθουν καὶ μᾶς ἀγοράσωσιν ὡς τὰ λαχανικὰ, ὡς τὰ τρόφιμα, ὡς τὰς αἶγας τῆς ἀγορᾶς μας. Δὲν ἔπρεπε λοιπὸν νὰ ἐκφρᾷ τοιαύτην ἀτεβῆ ἰδέαν, ὄχι διότι πρόκειται περὶ ἐξελέγξεως μιᾶς ἐκλογῆς, ἀλλὰ καὶ ἂν ἐπρόκειτο περὶ τοῦ τιμαλφεστέρου προσωπικοῦ συμφέροντος, ἠθικοῦ ἢ ὑλικοῦ. Ὄχι, εἰς τὴν Ἑλλάδα δὲν δύναται ν' ἀποδοθῇ τοιοῦτος μῶμος. Ἂν αἱ ἐπαρχίαι κατοικῶνται ἀπὸ τοὺς ἄνδρας ἐκείνους, οἵτινες εἰς ὀλιγοχρόνιον διάστημα ἐναντίον τόσων ἀντιπράξεων καὶ ἐμποδίων ἐκ τοῦ πραγείρου κατώρθωσαν νὰ καταλύσωσι ζυγὸν τεσσάρων αἰώνων, τὸν ὁποῖον οἱ αἰῶνες αὐτοὶ δὲν ἠδυνήθησαν νὰ διαιωνίσωσιν· αἱ ἐπαρχίαι κατοικοῦνται ἀπὸ τοὺς ἄνδρας αὐτοὺς καὶ τὰ τέκνα των, τὴν νέαν γενεὰν, ἥτις ὑπ' ἐκείνων βοηθουμένη καὶ δορυφόρους ἔχουσα δύω γίγαντας, τὸν Χριστιανισμὸν καὶ τὸν πολιτισμὸν, ἐλπίζουν νὰ καταστήσωσι τὴν Ἑλλάδα φάρον τῆς Ἀνατολῆς. Ἀλλ' ἡ ἀληθὴς αἰτία, δι' ἣν ἡ Βουλὴ ἐπέστησε συντονώτερον τὴν προσοχήν της κατὰ τὴν ἐξέλεγξιν τῶν ἐκλογῶν, καθ' ὧν πρασήρθη τὸ στίγμα τῆς δωροδοκίας, εἶναι ἡ ἑξῆς. Ἂν ὁ πολίτης ἔχῃ ἀνάγκην τῆς προστασίας τῶν νόμων, ἰδίως ἔχει αὐτῶν ἀνάγκην κατὰ τὴν ἐξάσκησιν τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων του. Τὰ δικαιώματα τοῦ πολίτου εἶναι ἱερά, ὄχι μόνον διότι ἐπηρεάζουσιν ἐμμέσως μὲν, ἀλλὰ πολὺ δραστηρίως τὴν διοίκησιν τῆς πολιτείας, καὶ ἐνισχύουν ἢ ἐκλύουσι τὰς ἐγγυήσεις τῆς ἐθνικῆς εὐημερίας, ἀλλὰ καὶ διότι τὰ δικαιώματα ταῦτα κατάγονται ἐκ τῆς ἐθνικῆς κυριαρχίας, ἥτις ἐκληροδότησεν αὐτὰ εἰς τοὺς πολίτας. Διὰ τοῦτο καὶ ἡ ποινικὴ μας νομοθεσία τὴν κατὰ τὰς ἐκλογὰς δωροδοκίαν κατέταξε μεταξὺ τῶν ἐγκλημάτων καὶ τὴν ἐπαίδευσεν ὡς τοιαύτην ἐναντίον τοῦ κανόνος, καθ' ὃν ἡ δωροδοκία μόνον τῶν ὑπαλλήλων καὶ τῶν ἐνόρκων τιμωρεῖται. Καὶ αὐτὴ δὲ ἡ ποινὴ, ἣν εἰς τὴν τοιαύτην δωροδοκίαν ἐπιβάλλει ὁ νομοθέτης, ἀπο-

δεικνύει τὴν μεγάλην σπουδαιότητα τῆς πράξεως. Περιδιάσατε, λέγει ὁ ποινικὸς νόμος, ἓν τῶν τιμαλφεστέρων δικαιωμάτων σας, πρέπει νὰ στερηθῆτε τὴν χρῆσιν αὐτῶν ἐπὶ χρόνον ἱκανὸν νὰ ἀγνίσῃ τὴν μολυνθεῖσαν ψυχήν σας· ἐπὶ χρόνον ἱκανόν, ὥστε οἱ γείτονές σας, τὸ χωρίον, ὁ δῆμός σας νὰ λησμονήσωσι τὴν ἀσέβειάν σας. Εἰς τὴν σπουδαιότητα ταύτην τῆς πράξεως καὶ τὴν φιλοπατρίαν τῆς Βουλῆς πρέπει ν' ἀποδοθῇ ἡ κατὰ τὴν ς'. βουλευτικὴν περίοδον τὸ πρῶτον ἦδη ἀναπτυχθεῖσα τόσον μεγάλη προσοχὴ τῆς Βουλῆς περὶ τὴν ἐξέλεγξιν τῶν ἐπὶ δωροδοκίᾳ καταγγελλομένων εἰς αὐτὴν ἐκλογῶν. Τὸ αἴσθημα τοῦτο τῆς Βουλῆς εἶναι ἓν ἐκ τῶν σημείων, ἐξ ὧν δύναταί τις νὰ ἐννοήσῃ τὴν μέλλουσαν αὐτῆς πορείαν, εἶναι εἰς εὐτυχὴς οἰωνός, τὸν ὁποῖον μὲ ἀγαλλίασιν ὑπεδέχθη ἡ κοινὴ γνώμη, ἐλπίζουσα, ὅτι ἐκ τῆς Βουλῆς τῆς ς'. περιόδου θὰ ἐξέλθουν αἱ ἑλληνικώτεραι ἰδέαι, αἱ πατριωτικώτεραι ἀποφάσεις. Μὴ νομίζετε δέ, ὅτι μᾶς χωρίζει τὸ ζήτημα τῆς δωροδοκίας, καὶ ὅτι σεῖς μὲν τὴν καταδιώκετε, ἡμεῖς δὲ τὴν ὑπερασπίζομεν. Μάθετε, ὅτι τὴν μισοῦμεν ὡς τὴν μισεῖτε καὶ σεῖς μὲ τὴν διαφοράν, ὅτι ἐπεθυμοῦμεν νὰ μὴ προσέλθητε μὲ τοσοῦτον στόμφον λατηγοροῦντες ἔνδοξον ἐπαρχίαν τοῦ Κράτους ὅτι ἐπώλησεν ἐπὶ χρυσίῳ τὸ ἱερώτερον τῶν δικαιωμάτων της. Ἐπεθυμούσαμεν νὰ προσέλθητε κατηφεῖς καὶ ζητήσητε νὰ κλεισθοῦν αἱ θύραι τοῦ Βουλευτηρίου διὰ νὰ μὴ περάσῃ τὰ τείχη αὐτοῦ φωνὴ τοσοῦτον προσβλητική. Δὲν συμμερίζεται, ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν ἔπρεπε νὰ ἐξαναστῇ πρὸς τοιαύτην κατηγορίαν, ἀλλ' οἱ ἀναπτύσσοντες αὐτὴν ἔπρεπε νὰ ἦναι μετριώτεροι. Δὲν εἶναι δὲ ἀληθὲς, ὅτι ἡ τιμὴ τῆς ἐπαρχίας δὲν προσβάλλεται, ὀλίγων ψηφοφόρων μόνων προσβαλλομένων, διότι οἱ ὑπὲρ τοῦ Γ. Ἰατροῦ ψηφοφορήσαντες ἦσαν 1300 πολῖται, ἤτοι 1000 τοὐλάχιστον οἰκογένειαι. Προσβάλλονται λοιπὸν 1000 οἰκογένειαι, καὶ πρὶν ἀποφασίσητε νὰ ἐγκολάψητε εἰς αὐτὰς τοιαύτην ἄτιμον πρᾶξιν καὶ νὰ κηρύξητε ἀναξίους νὰ κάθηνται πλησίον ὑμῶν οἱ λαβόντες τὸ εἰσιτήριον, πρέπει νὰ ζητήσητε καταφανεστάτας ἀποδείξεις, ὅπερ τῷ ὄντι περιμένει ἀπὸ τὴν Βουλὴν, ἥτις δὲν πιστεύει νὰ παραδεχθῇ τὸ σύστημα τῶν ὑποβέσεων, τὸ ὁποῖον ὑπεστήριξεν ὁ εἰσηγητής. Ἀλλ' ἐνταῦθα ἔχομεν ἀποδείξεις φανερὰς; Ὄχι, καὶ πρώτων αὐτοὶ οἱ ἐνιστάμενοι δὲν προσβάλλουν τοὺς τρεῖς δήμους τῆς ἐπαρχίας ἐπὶ ἀληθεῖ δωροδοκίᾳ, ὁμολογοῦντες, ὅτι τὰ δοθέντα χρήματα ἐδόθησαν πρὸς ἀνακαίνισιν ἢ καλλωπισμὸν ἐκκλησιῶν τῶν κοινοτήτων, ἤτοι ἐδαπανήθησαν εἰς ἀγαθοεργίας. Ἀλλ' ἡ τοιαύτη πρᾶξις δὲν εἶναι διαφθορὰ οὐδὲ μολύνει τὴν ἀγνότητα τῶν ἐκλογῶν, διότι δὲν εἶναι τὰ χρήματα τὸ ἀντάλλαγμα τῆς ψήφου, ἀλλ' ἡ θεραπεία τῶν ἀναγκῶν τῆς κοινότητος. Ἐκ τούτου γεννᾶται εἰς τοὺς πολίτας αἴσθημα ἀγάπης πρὸς τοὺς εὐεργετοῦντας τὴν κοινότητα χωρὶς διόλου οἱ πολῖται νὰ ἔλθωσιν εἰς ἄμεσον συνάφειαν μὲ τὸν ἐκλεγόμενον. Δὲν εἶναι μάλιστα δυνατὸν αἱ τοιαῦται ἀγαθοεργίαι νὰ πλάσωσιν ἐπιρροήν, ἀλλὰ μόνον τὴν ὑπάρχουσαν νὰ αὐξήσουν. Σᾶς ἐρωτῶ, πιστεύετέ πατε, ὅτι ὁ στερούμενος ἐπιρροῆς εἰμπορεῖ διὰ τοιούτων ἀγαθοεργημάτων νὰ καταστρέψῃ τὴν ἐπιρροήν σας καὶ νὰ σᾶς χωρίσῃ ἀπὸ τοὺς συμπολίτας σας; Ἐκτὸς ὅμως τούτου διὰ τίνων μέσων ζητοῦν νὰ σᾶς ἀποδείξουν τὰς τοιαύτας ἀγαθοεργίας; Διὰ μηνύσεων, ἤτοι πράξεων μονομερῶν πέντε ἢ δέκα πολιτῶν. Ἀλλὰ μὴ ἀπατώμεθα! Ὄχι μόνον δέκα, ἀλλὰ καὶ πεντήκοντα ὑπαδῶν τῶν ἡδύναντο οἱ ἐναντίοι νὰ προτρέψωσιν εἰς μηνύσεις, καὶ μάλιστα εἰς ἐποχὴν μεγάλης ἐξάψεως τοῦ δεινοτέρου ἴσως τῶν παθῶν, τοῦ πολιτικοῦ, ἀφοῦ δὲν ἐκινδύνευαν οἱ μηνύσαντες νὰ πάθωσιν ἐπὶ συκοφαντίᾳ, τῆς ὁποίας θεμελιώδες στοιχεῖον εἶναι ἡ γνῶσις τῆς ἀληθείας, ἤτοι τὸ πλέον δυσαπόδεικτον περιστατικόν. Μίαν δὲ μόνην ἀπόδειξιν θεωρεῖ ἀξίαν συζητήσεως, τὴν ἀφροῶσαν τὸν δῆμον Μηδείας ἐπιστολήν. Καὶ εἰ μὲν ἡ Βουλὴ ἐκτιμήσῃ καὶ τὴν ἐπαρχίαν, καθ' ἧς πρόκειται νὰ ῥιφθῇ τὸ στίγμα, καὶ τὰς προσωπικὰς ἰδιότητας τοῦ Κ. Γ. Ἰατροῦ, ὅστις καὶ ἄλλοτε ὑπῆρξεν ἀντιπρόσωπος τῆς ἐπαρχίας ταύτης, πεισθῇ εἰς τὴν ἐξήγησιν, ἣν αὐτὸς ἔδωκεν εἰς τὸ τμῆμα, ἂς θεωρήσῃ καὶ τὴν ἀπόδειξιν ταύτην ὡς ἀθῴαν, καὶ ἂς ἐπικυρώσῃ ὁλόκληρον τὴν ἐκλογήν. Εἰ δ' ἄλλως, ἂς ἀκυρώσῃ μόνον τὸν δῆμον Μηδείας, καὶ ἂς εἴπῃ ὅτι γεννῶνται σπουδαῖαι ἀμφιβολίαι περὶ τῆς γνησιότητος τῶν ψήφων τινῶν ἐκ τῶν κατοίκων τοῦ δήμου τούτου· θέλω λοιπὸν νὰ δοκιμάσω ἂν ὁ Γ. Ἰατρὸς εἶναι ὁ ἀγαπητὸς τοῦ δήμου ἐκείνου εἰς δευτέραν ἐκλογήν.

Ἐξέθηκεν ἄλλος, ὅτι δύω γνῶμαι ὑπεβλήθησαν ἐνώπιον τῆς Βουλῆς· ἡ τῆς πλειοψηφίας, προτεινούσης τὴν ἀκύρωσιν ὁλοκλήρου τῆς ἐκλογῆς ταύτης, καὶ ἡ τῆς μειοψηφίας, ζητούσης τὴν ἐπικύρωσιν αὐτῆς. Σταθμίζων δὲ ἀμφοτέρας τὰς γνώμας, δὲν εἶναι κυρίως οὔτε ὑπὲρ τῆς μιᾶς οὔτε ὑπὲρ τῆς ἄλλης. Καὶ κατὰ μὲν τὴν πλειοψηφίαν, ἡ ἀποδιδομένη αἰτίασις εἰς τὴν ἐκλογὴν Ναυπλίας εἶναι, ὅτι ἔλαβον χώραν δωροδοκίαι εἰς τοὺς δήμους Μηδείας καὶ Ἐπιδαυρίων. Ἐπὶ τῆς

αἰτιάσεως δὲ ταύτης τινὲς εἶπον, ὅτι ἡ προσφορὰ χρημάτων δι' ἀπόκτησιν ψήφων δὲν φέρει χαρακτῆρα δωροδοκίας, καὶ μόνον τιμωρεῖται ὁ ὑπάλληλος, ὅταν δωροδοκούμενος προδίδῃ τὰ καθήκοντά του. Ἀλλ' ἡ παρ' ἡμῖν νομοθεσία τιμωρεῖ καὶ τὴν ἐπὶ τῶν ἐκλογῶν δωροδοκίαν, διότι ὁ νομοθέτης προβλέπων ὅτι τὸ ἔθνος δὲν ἤθελε βραδύνει νὰ λάβῃ ἀντιπροσωπικὸν σύστημα, ῥητῶς καθείρωσεν ὅτι αἱ εἰς δημοσίας συνελεύσεις γινόμεναι δωροδοκίαι τιμωροῦνται. Ἐνταῦθα δὲ ἡ διαφθορὰ τῆς δωροδοκίας, ἂν λάβῃ ἔκτασιν, θέλει μᾶς φέρει ἀποτελέσματα, ὅσα οὐδ' ἡ μεγαλειτέρα καταστροφὴ καὶ ἐπιβάσις. Μία τις ἔκτακτος καὶ μεγάλη βία δύναται ν' ἀντικρουσθῇ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ Ἔθνους καὶ νὰ περισωθῇ ἐν μέρει τὸ Κράτος. Ἀλλ' ἡ δωροδοκία εἶναι κακὸν ἀθεράπευτον καὶ ἐξαπλοῦται ὡς λάβα ἀπὸ τοῦ ἑνὸς ἄκρου μέχρι τοῦ ἄλλου τοῦ Κράτους· μία διαφθορὰ τῶν συνειδήσεων καταστρέφει τὰ πάντα καὶ φέρει τὴν κοινωνικὴν ἀποσύνθεσιν. Ἐκεῖ στηρίζεται ἡ ψευδορκία, ἐκεῖ ἡ δολοφρονία, ἐκεῖ ἡ διάλυσις παντὸς αἰσθήματος εὐγενοῦς, καὶ ὅταν ἡ διαφθορὰ αὕτη ὑψώνῃ τὸ μέτωπον, ὅταν ἐπαπειλῇ νὰ εἰσδύσῃ καὶ μέχρι τῶν δικαστηρίων αὐτῶν, πρέπει νὰ φροντίσητε τὴν περιστολήν της. Ἐπὶ τοῦ προκειμένου δὲ οἱ ἐκλογεῖς εἶναι ὑπόχρεοι νὰ δώσωσι τὴν ψῆφόν των εἰς τὰς βουλευτικὰς ἐκλογάς, καὶ οὔτε κατὰ διάνοιαν δύνανται νὰ ἀρνηθῶσιν αὐτήν, διότι ὁ νόμος ὥρισε ποινὴν κατὰ τοῦ ἀρνουμένου νὰ δώσῃ τὴν ψῆφόν του.

Ὁ ἐκλογεὺς λοιπὸν καλούμενος νὰ ψηφοφορήσῃ, ἔρχεται νὰ ἐκπληρώσῃ ἓν καθῆκον καὶ δὲν πρέπει νὰ ζητήσῃ διὰ τὴν ψῆφόν του ἀμοιβήν. Θέλουν ἄρα στιγματισμόν, θέλουν παραδειγματικὴν καταδίκην οἱ ἀξιοῦντες πληρωμὴν ἵνα ἐκλέξωσι τοὺς ἀντιπροσώπους των. Ἂς ἐξετάσωμεν ἤδη ἂν ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Ναυπλίας προσεφέρθησαν χρήματα ἢ ὄχι. Κατὰ τὴν πλειοψηφίαν, ἐκ τινος ἐπιστολῆς τοῦ Γ. Ἰατροῦ βεβαιοῦται ὅτι ἐν τῷ δήμῳ Μηδείας ἔλαβον χώραν δωροδοκίαι. Νομίζει δὲ ὅτι ἂν τὸ μέγεθος τῆς δωροδοκίας εἶναι τοσοῦτον, ὥστε νὰ φέρῃ ὡς ἀποτέλεσμα τὸ νὰ δυθῶσιν αἱ ψῆφοι ἐπ' ὀνόματι τοῦ δωροδοκοῦντος, ἡ πρᾶξις τότε εἶναι δωροδοκία. Ἂν ὅμως πρόκειται νὰ ψηφοφορήσῃ ὁ χωρικὸς ἢ ὁ ἐργάτης καὶ τῷ δίδεται ἀποζημίωσις τοῦ ἡμερομισθίου του, τότε ἡ πρᾶξις αὕτη δὲν εἶναι δωροδοκία. Ἀλλ' ἐνταῦθα δὲν ἔχομεν ὡς πειστήριον μόνην τὴν ἐπιστολήν· εἶναι καὶ ἄλλα γεγονότα, ἐξ ὧν φαίνεται ὅτι ὁ εἷς τῶν πλειοψηφησάντων ἐδαπάνησε ποσὸν ἀνώτερον τῆς ἀποζημιώσεως, καὶ τότε δὲν πρέπει νὰ εἶναι ὁ

ἐκλογεὺς τὸ στέλεχος τὸ ὁποῖον παράγει τοιοῦτον καρπόν, τὸν καρπὸν ψευδοῦς ἀντιπροσωπείας. Ἡ ἐκλογὴ λοιπὸν τοῦ δήμου Μηδείας, ἐὰν τῷ ὄντι βαρύνηται μὲ δαπάνας ἀνωτέρας ἁπλῆς ἀποζημιώσεως, πρέπει κατὰ τὴν γνώμην του νὰ ἀκυρωθῇ. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸν δῆμον Ἐπιδαυρίων, ἀνέπτυξεν ὁ εἰσηγητὴς, ὅτι ὁ ἐκεῖσε εἰρηνοδίκης κατέσχε 500 δραχμὰς δοθείσας εἰς τὸν ἱερέα τοῦ δήμου, ἵνα τὰς μεταχειρισθῇ πρὸς δωροδοκίαν. Ἀλλ' ἐπέρχεται συνάμα καὶ ὁ ἰσχυρισμὸς τῆς μειοψηφίας, ὅτι ἡ κατάθεσις τῶν δραχμῶν τούτων δὲν ἀπέβλεπε νὰ ἐπηρεάσῃ τὰς συνειδήσεις, καὶ εἶχε σκοπὸν εὐσεβέστερον, τὸν καλλωπισμὸν ἐκκλησίας, τοιαῦται δὲ προσφοραὶ ἀγαθοεργοὶ δὲν ἐπηρεάζουν τὰς συνειδήσεις. Ὄχι· ἡ κατάθεσις χρημάτων εἴτε διὰ θρησκευτικὰ ἔργα, εἴτε πρὸς σύστασιν σχολείου ἢ κατασκευὴν γεφυρῶν ἢ δρόμων δὲν μαυρύνεται τοῦ σκοποῦ τῆς ἐξωνήσεως ψήφων. Τοιαῦται ἀγαθοεργίαι εἶναι διαφθορά, ἥτις ἐκτείνει τὸ δηλητήριόν της μέχρι γυναικῶν καὶ παιδίων. Ἂν ἤρχετό τις νὰ πράξῃ ἀγαθοεργίαν δύο ἔτη πρὸ τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν, οὐδεὶς ἠδύνατο νὰ τῷ ἀποδώσῃ σκοπὸν διαφθορᾶς ἢ δωροδοκίας· ἀλλὰ τὸ νὰ γίνῃ τοῦτο ἐν ὥρᾳ τῶν ἐκλογῶν καὶ ὑπ' αὐτῶν τῶν ἐπιδιωκόντων τὴν βουλοφορίαν, εἶναι δωροδοκία, εἶναι ἐπ' αὐτοφώρῳ ἐγκληματικὴ πρᾶξις. Δὲν παραδέχεται ὅμως τὴν ἰδέαν τοῦ εἰσηγητοῦ ὅτι διὰ τῆς καθιερώσεως τῆς δωροδοκίας δύνανται νὰ ἔλθωσιν ἔξωθεν ὀλίγοι βαθύπλουτοι, καὶ διαφθείροντες τὰς συνειδήσεις, νὰ ἀποκλείσωσι τοὺς ἐκλεκτοὺς τοῦ λαοῦ. Τοιαύτη ὑπόθεσις δὲν εἶναι κινδυνώδης, διότι ὁ νόμος δὲν χορηγεῖ ἀμέσως πολιτικὰ δικαιώματα εἰς τοὺς ἔξωθεν ἐρχομένους, οἵτινες ἄλλως ἔχουν ἀνάγκην νὰ ἐξοικειωθῶσιν μετὰ τῶν ἐκλογέων καὶ ν' ἀποκτήσωσι τὴν ἀγάπην των. Τελευταῖον ὡς πρὸς τὸν δῆμον Ναυπλίας νομίζει ὅτι δὲν δύναται νὰ ἀποδοθῇ μομφὴ τοιαύτης διαφθορᾶς, διότι οὐ μόνον ἀπαρτίζεται ὑπὸ ἐντίμων καὶ διακεκριμένων πολιτῶν, ἀλλὰ καὶ διότι ἀποφατνόμενοι, δὲν πρέπει νὰ στηριζώμεθα εἰς ἁπλᾶς εἰκασίας. Ἀλλ' ὡς πρὸς τὸν δῆμον Ἐπιδαυρίων, ἐὰν ἐδέχθη τὴν προσφορὰν καὶ ἐν ὥρᾳ ἐκλογῆς μάλιστα, δὲν θεωρεῖται ἀπρόσβλητος, καὶ κατὰ τὴν γνώμην αὐτοῦ πρέπει νὰ ἀκυρωθῇ ἡ κλῆσις τοῦ δήμου τούτου, ὡς καὶ ἡ τοῦ δήμου Μηδείας δι' οὓς προεξέθηκε λόγους.

Μετὰ ταῦτα παρελθούσης τῆς ὥρας, ὁ πρόεδρος ἀναβαλὼν ἐπὶ τὴν αὔριον τὴν ἐξακολούθησιν τῆς συζητήσεως, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 5 Μ. Μ.

Ὁ προσωρ. Πρόεδρος
ΕΜ. ΜΕΛΕΤΟΠΟΥΛΟΣ.

Οἱ προσωρ. Γραμματεῖς
Χ. Α. Χρηστόπουλος,

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΖ'.

Τῆς 4 Δεκεμβρίου 1859.

Συμπληρωθείσης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν 1 Μ. Μ. ἀνεβλήθη συναισθει τῆς Βουλῆς ἡ τῶν πρακτικῶν ἀνάγνωσις.

Ἀναβληθείσης δὲ καὶ τῆς ἀναγνώσεως τῶν ἐκθέσεων ἐπὶ τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν Φθιώτιδος καὶ Καρυταίνης διὰ τὴν προσεχῆ δευτέραν, προσελθὼν ὁ εἷς τῶν βουλευτῶν Φθιώτιδος, ἔδωκε τὸν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 57 τοῦ Συντάγματος ὁριζόμενον ὅρκον κατὰ τὸ ἐν τέλει τῶν πρακτικῶν τῆς συνεδριάσεως προσαρτώμενον πρωτόκολλον τῆς ὁρκωδοσίας.

Ἀναγγελθέντος δὲ ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Ναυπλίας, λαβών τις τὸν λόγον ἐξέθηκεν, ὅτι ἀπὸ χθὲς πολὺς γίνεται λόγος κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς ἐκλογῆς Ναυπλίας ἐπὶ ἀντικειμένου λίαν σπουδαίου καὶ σοβαροῦ. Δὲν θέλει ἀπασχολήσει τὰς πολυτίμους στιγμὰς τῆς Βουλῆς καταδεικνύων διὰ λόγων ἐντέχνων καὶ ἐκτεταμένων τὸ κακὸν τῆς δωροδοκίας, καὶ ἂν κατέβαλον τινὲς πολὺν περὶ τούτου ἀγῶνα, ἂς τῷ συγχωρηθῇ νὰ τοὺς εἴπῃ, τίς ἐπεσκήμησε ποτὲ τὴν δωροδοκίαν, διὰ νὰ ἐκτοξεύσωσι τοσαῦτα κατ' αὐτῆς βέλη; ἡ δωροδοκία εἶναι ἐγκλημα τὸ ὁποῖον ἀποκρούουσι καὶ λαοὶ καὶ Κυβερνήσεις, διότι ἀπέναντι αὐτῆς σταματᾷ καὶ ἡ ἐξουσία τῶν λαῶν καὶ ἡ ἐξουσία τῶν Κυβερνήσεων. Ἦτον εἰς Πελοπόννησον καὶ διῆλθεν ἐκ τῆς Ναυπλίας ὅτε ἐνηργεῖτο ἡ ἐκλογή, καὶ διὰ τοῦτο, ἂν καὶ εὑρίσκετο εἰς ἐνδοιασμούς, ἂν πρέπει νὰ λάβῃ καὶ αὐτὸς τὸν λόγον, ἐθεώρησεν ὅτι ἤθελε παραλείψει καθῆκον ἱερὸν ἂν ἐσιώπα.

Τὸ θέμα τῶν βουλευτικῶν συζητήσεων, εἶπον τινές, δὲν εἶναι θέμα παθῶν, δὲν εἶναι θέμα ἀντεγκλήσεων, προσθέτει δὲ ὁ ἴδιος ὅτι οὔτε τόπος ἐγκλήσεων εἶναι καὶ λυπεῖται διότι κατάτινα παρελθοῦσαν συνεδρίασιν ἀναγκασθεὶς ἐλησμόνησε τὴν ἀρχὴν ταύτην ἐλθὼν εἰς ἀντεγκλήσεις. Ὁ εἰσηγητὴς τῆς πλειοψηφίας ἀναπτύσσων τὰ κατὰ τὴν ἐκλογὴν συμβάντα, ἐξέφρασε πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ τὸ ἀξίωμα, ὅτι ἐνόσω αἱ βουλευτικαὶ ἐκλογαὶ δὲν ἐξελέγχονται μετ' αὐστηρᾶς δικαιοσύνης καὶ ἀκριβείας, εἶναι μηδὲν καὶ ἡ Κυβέρνησις καὶ ὁ λαός. Τὴν ἀρχὴν ταύτην παρακαλεῖ τὴν Βουλὴν νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν καὶ νὰ ἐξετάσῃ τὴν ἐκλογὴν μεθ' ὅσης ἐνδέχεται προσοχῆς·

παρακαλεῖ πρὸς τούτοις νὰ μὴ λησμονήσῃ ἡ Βουλὴ ὅτι ἔχει σήμερον κατηγορουμένους οὐχὶ τοὺς λαβόντας τὰ εἰσιτήρια βουλευτοὺς, οὐδὲ τοὺς ἀμφισβητοῦντας τὴν ἐπιτυχίαν των ἀντιπάλους, ἀλλ' ὅτι δικάζει αὐτὴν τὴν ἐπαρχίαν Ναυπλίας, κατηγορουμένην ἐπὶ δωροδοκίᾳ, διότι, ὅταν ὁ ἀριθμὸς ἐνγέγραπται τῶν ψηφοφόρων ἀνέβαινεν εἰς 1811 καὶ ἡ ἐπιτυχοῦσα μερὶς ἔλαβε 1223 ψήφους, αἱ ψῆφοι αὗται εἶναι ἡ πλειοψηφία ἑνὸς λαοῦ, καὶ ἑπομένως διὰ τῆς ἀποράσεώς σας ἀναγνωρίσετε ὁλόκληρον ἐπαρχίαν ὡς φέρουσαν τὸ στίγμα δωροδοκίας. Δὲν λέγει δὲ τοῦτο ἵνα πλονίσῃ τὰς πεποιθήσεις καὶ ἀποτρέψῃ τὴν Βουλὴν νὰ φέρῃ τὴν ἐτυμηγορίαν της. Ἀπ' ἐναντίας τὸ λέγει διὰ νὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν αὐτῆς ἡ Βουλὴ, νὰ σχηματίσῃ ἐδραίαν πεποίθησιν, καὶ ἐὰν πεποιθήσει νὰ ἀθωώσῃ ἢ νὰ καταδικάσῃ τὴν ἐπαρχίαν. Ἔχετε ἀνὰ χεῖρας δύο ἐκθέσεις τὴν αὐτὴν πραγματευομένας κατηγορίαν· μίαν ἔνθεσιν ἀροῦσαν τὴν ἐκλογὴν Ναυπλίας, ἑτέραν ἀροῦσαν τὴν ἐκλογὴν Πετσῶν. Εἰς ἀμφοτέρας ἀποδίδεται ἡ αὐτὴ ἐγκληματικὴ πρᾶξις, καὶ εἰς μὲν τὴν πρώτην εἶναι εἰσηγητὴς ὁ βουλευτὴς Πατρῶν, εἰς δὲ τὴν ἄλλην ὁ τοῦ Πανεπιστημίου. Ἡ μεταξὺ λοιπὸν τῶν εἰσηγητῶν τούτων διαφωνία ἐπὶ κατηγορίας ὁμοειδοῦς τῷ ἐμποιεῖ πλειότερον θάρρος νὰ λάβῃ τὸν λόγον, διότι ὁ ἕτερος τῶν εἰσηγητῶν, ἔχων ῥῶτα καὶ ειδικότητα περὶ τὸ δημόσιον δίκαιον, διαφωνεῖ πρὸς ὅ,τι παραδέχεται ὁ ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Ναυπλίας εἰσηγητής. Ἐπὶ τοῦ ὑπ' ὄψιν ἀντικειμένου πέντε κυρίως εἶναι τὰ ζητήματα, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ λύσῃ τὸ Σῶμα· α') τὸ ζήτημα ἂν ὑπῆρξεν ἢ ὄχι δωροδοκία, β') κατὰ ποίους δήμους ὑπῆρξε, γ') ἂν εἶναι τιμαριταῖοι οἱ τυχὸν δωροδοκηθέντες, δ') ἂν τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς εἶναι ἄκυρον, κατὰ τὸν ἐκλογικὸν νόμον, καὶ ε') καὶ ἄκυρον ἂν δὲν εἶναι, ἂν πρέπει ν' ἀκυρωθῇ ἀπὸ τὴν Βουλήν. Ἐπιλαμβανόμενος λοιπὸν τῶν ζητημάτων τούτων, παρατηρεῖ ἐπὶ τοῦ πρώτου ὅτι ὁ εἰσηγητὴς τῆς πλειοψηφίας ἐσχημάτισε τὴν πεποίθησίν του, καὶ διαῤῥήδην ὁμολογεῖ ὅτι ἔλαβε χώραν δωροδοκία. Ποίας δὲ ἀποδείξεις προσάγει; ἐν πρώτοις τὰς ἐφημερίδας, κατόπιν τὴν κοινὴν γνώμην, ἔπειτα ὀκτὼ μαρτύσεις, μετὰ τοῦτο ἀναφοράν τινα τοῦ δημάρχου Μηδείας, ἀκολούθως ἔνθεσιν τινα τοῦ εἰρηνοδίκου Ἐπιδαυρίων, μετὰ ταῦτα ἐπίσης ἀναφοράν τῶν ἐπιλαχόντων Μιχαλοπούλου καὶ Φαρμακοπούλου, καὶ ὡς τελευταῖον ὅπλον φέρει ἑβδόμην ἀπόδειξιν τὴν ἐπιστολὴν τοῦ Κ. Ἰατροῦ. Ἂς τὰς ἐξετάσωμεν ἤδη καὶ πρῶτον, αἱ ἀποδείξεις

των ἐφημερίδων δὲν ἔχουν οὐδεμίαν ὑπόστασιν, καὶ γνωρίζομεν πάντες ὅτι εἰς τὸ πρεσωπικὰ μάλιστα ζητήματα ὁρμῶνται ἐξ ἰδιαιτέρων παθῶν ἢ συμπαθειῶν, καὶ πολλάκις τὸ αὐτὸ φύλλον δημοσιεύει διατριβὰς ὑπὲρ καὶ κατὰ τοῦ αὐτοῦ προσώπου. Θὰ πεισθῆτε λοιπὸν εἰς ὅσα διαδίδουσιν αἱ ἐφημερίδες διὰ νὰ ἐκφέρητε τὴν ἀπόφασίν σας, ἢ θὰ δώσητε πίστιν εἰς τὰ λεγόμενα, τὴν κοινὴν φήμην, ἥτις εὐλόγως φέρει τὸ ὄνομα τοῦτο, διότι δὲν λέγει ποσῶς τὴν ἀλήθειαν; Καὶ αὐτὸς ὁ ἀγορεύων ἤκουσεν εἰς Ναύπλιον ὅτι ἔλαβον χώραν δωροδοκίαι. Ἀλλὰ παρὰ ποίων τὸ ἤκουσε; παρ' αὐτῶν ἐκείνων, οἵτινες ἔχουν συμφέρον εἰς τὴν ἀποτυχίαν τῆς ἐκλογῆς, παρὰ τῶν προσώπων τὰ ὁποῖα ζητοῦν νὰ ἐγκολάψωσι τὸ στίγμα τῆς δωροδοκίας εἰς τοὺς ἀντιπάλους των, διὰ νὰ ἐλθωσιν αὐτοὶ ἐντὸς τῆς Βουλῆς. Εὐτυχῶς ὅμως παρῆλθεν ἡ ἐποχὴ, καθ' ἣν τοιαῦται αἰτιάσεις ἐγίνοντο δεκταὶ ἄνευ ἀποδείξεων, καὶ τὸ νὰ παραδεχθῆτε ἤδη αὐτὰς ἤθελεν εἶσθαι ἀναχρονισμὸς τριῶν χιλιάδων ἐτῶν. Ἀλλ' ἡ ἔκθεσις τοῦ εἰσηγητοῦ φέρει πρὸς ἀπόδειξιν τὰς γεγομένας μηνύσεις, καὶ ἀντὶ πάσης ἀπαντήσεως ἐρωτᾷ δικαστὰς, δικηγόρους καὶ πάντας ἐν γένει τοὺς μὴ ἔχοντας οὐδεμίαν γνῶσιν δικαίου ἂν ἡ μήνυσις εἶναι ἀποδεικτικὸν μέσον, ἐν δύναται νὰ ἐκδοθῇ ἀπόφασις ἐπ' αὐτῆς. Ἡ μήνυσις εἶναι ἁπλῆ τις καταγγελία διδοῦσα ἀφορμὴν ἵνα ἐξετασθῇ μία πρᾶξις, καὶ πολλάκις ἀπορρίπτεται μόλις ἐπιδοθεῖσα. Θὰ ἦτον δὲ τῷ ὄντι δυστύχημα, ἂν πᾶσα μήνυσις διδομένη εἶχεν ἰσχὺν ἀποδείξεως, διότι τότε μία μήνυσις ἤρκει διὰ νὰ καταστρέψῃ τὴν ὑπόληψιν τοῦ ἀτόμου. Ὡραῖον πρᾶγμα τῷ ὄντι ἂν παρεδέχετο ἡ Βουλὴ τὴν μήνυσιν ὡς ἀπόδειξιν! Ἀλλὰ καὶ ἡ ἐκ μέρους τοῦ δημάρχου ἀναφορὰ, ὡς καὶ ἡ ἐκ μέρους τοῦ εἰρηνοδίκου, εἶναι ἁπλῆ μήνυσις ἐξ ἑνὸς γενομένη προσώπου, καὶ τὸ χειρότερον εἶναι διοικητικὰ ἔγγραφα ἐξελέγχοντα τὰς ἐκλογὰς τοῦ λαοῦ, ἡ δὲ Βουλὴ ἤθελε γίνει νευρόσπαστον ἀληθὲς ἂν παρεδέχετο τοιαῦτα διοικητικὰ ἔγγραφα — ποῦ; εἰς τὰ δικαιώματά της, εἰς τὴν ἐξέλεγξιν τῶν ἐκλογῶν. Ἡ ἔνστασις τῶν Κ. Μιχαλοπούλου καὶ Φαρμακοπούλου ὡς προσώπων ἐντίμων ἠδύνατο νὰ ἔχῃ ἀξίαν τινὰ, ἀλλ' ἡ ἔνστασις αὕτη δύναται νὰ εἶναι ἀπόδειξις παραπόνων, οὐχὶ ὅμως καὶ ἀπόδειξις. Πότε δὲ φέρεται ἡ ἔνστασις αὕτη; τὴν 21 Ὀκτωβρίου, ἐνῷ ἡ ἐκλογὴ ἐπερατώθη τὴν 16 Σεπτεμβρίου. Πῶς εἶναι δυνατὸν ἐνστάσεις, αἵτινες ἠδύναντο νὰ γίνουν κατ' αὐτὴν τὴν ὥραν τῆς ψηφοφορίας, νὰ ἔρχωνται

μετὰ πέντε ἑβδομάδας καὶ νὰ προσβάλλωσι πράξεις πρὸ πέντε ἑβδομάδων πραχθείσας; Λέγων δὲ ταῦτα ἀπέχει μακρὰν τοῦ νὰ ἐννοήσῃ ὅτι ἄνδρες ὁποῖοι οἱ Κ. Μιχαλόπουλος καὶ Φαρμακόπουλος ἐπλαστούργησαν τὰς ἐνστάσεις ταύτας. Ὄχι· δὲν πλαστουργοῦνται, ῥίπτονται εἰς τὸν χάρτην αἱ ἐνστάσεις, ἀλλὰ διὰ τοῦτο πόσας αὐτῶν δὲν ἀπέῤῥιψεν ἡ Βουλὴ ὡς μὴ ἐχούσας πρακτικὸν κῦρος ἐπὶ τῶν ἐκλογῶν; Καὶ ὅμως δὲν ἐννοεῖ νὰ ἀποῤῥιφθῶσι. Πρέπει νὰ λάβωμεν τὰς ἐνστάσεις αὐτὰς ὑπ' ὄψιν, πρέπει νὰ ἐκτιμήσωμεν τὴν ἀξίαν των, ἀν καὶ κἀνὲν δικαστήριον δὲν λαμβάνει τὴν μαρτυρίαν τοῦ διαῤῥεομένου, ἐκτὸς ἂν ὁρκισθῇ πρότερον. Ἔρχεται ἐπὶ τέλους ἡ ἐπιστολὴ τοῦ Γ. Ἰατροῦ, καὶ εἰς αὐτὴν ἐπιρωνεῖ ἡ πλειοψηφία τὸ Ἀρχιμήδειον, εὗρον! εὗρον! Ἀλλ' ὅσοι ἀνήκετε εἰς ἐπαρχίας ἐκεταμένας γνωρίζετε ὅτι πολλοὶ ψηφοφόροι κατοικοῦν 6 καὶ 8 ὥρας μακρὰν τῆς πρωτευούσης τοῦ δήμου. Οἱ ψηφοφόροι αὐτοὶ εἶναι ἐργάται, πένητες στρεφόμενοι καὶ τοῦ ἄρτου. Πῶς θέλετε νὰ διέλθουν τόσην ἀπόστασιν, νὰ στερηθοῦν τὸ ἐπιμίσθιόν των καὶ νὰ σπεύσωσιν εἰς τὴν πρωτεύουσαν — διατί; διὰ νὰ ἐξασκήσωσιν ἓν δικαίωμα, τὸ ὁποῖον, ἂς τὸ ὁμολογήσῃ, πολλοὶ δὲν ἐννοοῦν. Εἰς τοὺς ἀνθρώπους λοιπὸν τούτους δὲν ἦτον δίκαιον νὰ προσφέρουν ἀποζημίωσίν τινα οἱ ἐκλεγόμενοι βουλευταί; Τοῦτο ἔπραξεν ὁ Κ. Ἰατρὸς καὶ τοῦτο ἀναφέρει σαφῶς ἡ ἐπιστολή. Καὶ συνομολογεῖ μὲν ὅτι ὁ Ἰατρὸς δὲν ἔπρεπε νὰ ζητήσῃ ὀπίσω τὰ δύο τάλληρα, ἀλλ' ἀφοῦ ὁπωσδήποτε τὰ ἐζήτησε, τί εἶναι δύω τάλληρα διὰ πέντε ἀνθρώπους; Ἀρκοῦν αὐτὰ διὰ νὰ ἔλθωσι μακρόθεν, νὰ φάγουν, νὰ ἐνδιατρίψωσιν εἰς τὸν δῆμον καὶ νὰ ἐπανέλθουν εἰς τὰς ἑστίας των, καὶ δύναται νὰ ὀνομασθῇ δωροδοκία ὅ,τι δὲν εἶναι αὐτὸ ἀποζημίωσις; Μὴ λέγῃ δὲ εἰσηγητὴς, ὅτι τὰ δύω τάλληρα ἐδόθησαν δι' ἓν μόνον πρόσωπον, διότι καὶ ἡμεῖς εἴμεθα ἐν γνώσει τῶν πραγμάτων, καὶ ματαίως ζητοῦν νὰ διαστρέψωσι τὴν ἀλήθειαν. Μολονότι δὲ τὰ προσαγόμενα ὑπὸ τῆς ἐκθέσεως μέσα δὲν δύναται νὰ παραδεχθῇ ἡ Βουλὴ ὡς ἀποδεικτικὰ μέσα, οὐχ ἧττον ἂς τῷ ἐπιτραπῇ νὰ ἀναγνώσῃ περικοπήν τινα τῆς ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Πετσῶν ἐκθέσεως τοῦ ἑτέρου εἰσηγητοῦ.

Ἀναγνοὺς δὲ τὴν περικοπὴν, δι' ἧς ἡ ἔκθεσις δογματίζει ὅτι ἐπὶ τῶν ἐκλογῶν τὰ διοικητικὰ ἔγγραφα δὲν πρέπει νὰ λαμβάνωνται ὑπ' ὄψιν παρὰ τῆς Βουλῆς ὡς ἀποῤῥέοντα ἀπὸ ὑπαλλήλους ἄλλης ἐξουσίας κτλ. ἐσυμπέρανεν ὁ ἀγορεύων ὅτι

ἡ ἀνωτέρω ἀρχὴ πρέπει νὰ εἶναι κανὼν ἑκάστης Βουλῆς, καθ' ὅσον εἰς ὅλα τὰ συνταγματικὰ Κράτη ἡ ἐκτελεστικὴ ἐξουσία ἐζήτησε πάντοτε μὲ θυσίαν τῶν δύω ἄλλων ἐξουσιῶν νὰ ἐκτείνῃ τὴν ἀκτίνα τῆς δικαιοδοσίας καὶ ἐνεργείας της. Ἀλλ' ἴσως τὸν ἐρωτήσῃ τις, ποίαν ἀνάγκην εἶχον οἱ πλειοψηφοῦντες ὑποψήφιοι τῆς Κυβερνήσεως νὰ καταβάλωσι τὴν μικρὰν ταύτην δαπάνην τοῦ ἡμερομισθίου εἰς τοὺς προσερχομένους ἐκ τῶν χωρίων ψηφοφόρους; εἰς τὸ περὶ ὑποψηφιότητος τῶν βουλευτῶν ζήτημα ὑπάρχουσιν, ὡς γνωστὸν, διάφοροι γνῶμαι. Οἱ μὲν φρονοῦν ὅτι πρέπει νὰ ὑπάρχωσιν ὑποψήφιοι, ἄλλοι δὲ ὑποστηρίζουν τὸ ἐναντίον. Τὸ κατ' αὐτὸν θεωρεῖ ὅτι πρέπει νὰ ὑπάρχωσιν ὑποψήφιοι βουλευταὶ, διότι ἡ Κυβέρνησις πρέπει νὰ ἦναι ἀπόῤῥοια ἑνὸς ἐπικρατοῦντος πολιτικοῦ φρονήματος, καὶ ἂν τῇ ἀρνηθῶμεν αὐτὸ τὸ δικαίωμα, τότε πρέπει νὰ εἰπῶμεν εἰς τὸ πολιτικὸν σύστημα τὸ περιελθὸν εἰς τὴν ἐξουσίαν νὰ ἐγκαταλείψῃ αὐτὴν, ἵνα τὴν διαδεχθῇ ἄλλο πολιτικὸν σύστημα. Ἐν πάσῃ ὅμως περιπτώσει τὸ ἐν τῇ ἐξουσίᾳ πολιτικὸν σύστημα δὲν πρέπει νὰ ὑποπτηρίζῃ τοὺς ὑποψηφίους του θέτον εἰς χρῆσιν ὑπὲρ αὐτῶν τὰ ἀπὸ τῆς Κυβερνητικῆς ἐξουσίας ἀπορῥέοντα μέσα καθ' ὅσον πᾶν πολιτικὸν σύστημα, ἐρχόμενον εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ἔχει τὴν ἐντολὴν νὰ διέπῃ τὰ τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς πολιτείας καὶ οὐχὶ πρὸς τὴν ἰδίαν αὐτοῦ ὑποστήριξιν.

Ἐπὶ τοῦ προκειμένου δὲ ἀρα οἱ δύω ὑποψήφιοι βουλευταὶ Ναυπλίας ἀπέβαλον καὶ αὐτὴν τὴν ἠθικὴν συνδρομὴν τῆς Κυβερνήσεως ἐν τῇ ἐκλογῇ, ἠθέλετε νὰ σταυρώσουν τὰς χεῖρας καὶ νὰ μείνουν ψυχοὶ θεαταὶ ἀπέναντι τῆς ἐνεργείας τῶν ἀντιπάλων των; Οἱ δύω οὗτοι ὑποψήφιοι εἶναι μεγαλοκτήμονες τοῦ Ναυπλίου, διέπουν μέγα ἐμπόριον, εὑρίσκονται εἰς ἐπαφὴν μὲ τοὺς χωρικοὺς, ἐργάζονται ὑπὲρ τῶν ὑποθέσεών των καὶ χαίρουν τὴν ἀγάπην αὐτῶν. Πῶς ἠθέλατε νὰ σταματήσουν ἀπέναντι τῆς ἐνεργοῦ προπαθείας τῶν ἀντιπάλων των καὶ νὰ μὴ μεταχειρισθοῦν ὅλην τὴν σύμπραξιν τῶν οἰκείων των διὰ νὰ ἐπικρατήσωσιν εἰς τὴν πάλην; Τοῦτο λοιπὸν ἔπραξαν ζητοῦντες καὶ τοὺς ἐκ τῶν χωρίων ψηφοφόρους των. Ἐπαντρχόμενος δὲ εἰς τὴν ἐπιστολὴν τοῦ Κ. Ἰατροῦ, παραδέχεται ἐπ' ὀλίγον ὅτι ἡ ἐπιστολὴ αὕτη ἔχει καὶ τὴν ἀποδεικτικὴν ἰσχὺν τῆς δωροδοκίας. Ἀλλὰ δὲν μᾶς λέγουν οἱ ἐναντίοι ἂν ἡ παραγγελία τῆς ἐπιστολῆς ἐξετελέσθη, ἂν περιῆλθεν εἰς χεῖρας τῶν πρὸς ὃν ἀπηυθύνετο, ἂν δὲν περιέπεσε πρὸ τούτου εἰς χεῖρας τῶν

ἀνταγωνιζομένων διὰ μέσων ἴσως μὴ ἐπιδοκιμαζομένων ὑπὸ τοῦ νόμου, ἂν ἐδόθησαν τοιοῦτοι χρήματα, καὶ ἂν τὰ χρήματα ταῦτα ἦσαν πολλὰ ἢ ὀλίγα; Καὶ μεθ' ὅλα ὅμως ταῦτα, περὶ ὧν οὐδὲ λόγος γίνεται, παραδεχόμενος χάριν τοῦ εἰσηγητοῦ ὅτι ἡ δωροδοκία ἔλαβε χώραν εἰς τὸν δῆμον Μηδείας, παρατηρεῖ ὅτι ἐνῷ εἰς τὸν δῆμον τοῦτον ἐψηφοφόρησαν 627 ἐκλογεῖς, ἐξ αὐτῶν ὁ Γ. Ἰατρὸς ἔλαβε 337 ψήφους, ὁ δὲ ἀντίπαλός του Μιχαλόπουλος 326, ὁ Ἰω. Εὐσταθίου 301 καὶ ὁ Π. Φαρμακόπουλος 297. Ἄρα, κατὰ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο, πρέπει νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι ὁ Ἰατρὸς καὶ ὁ Μιχαλόπουλος, οἱ δύο οὗτοι πολέμιοι, ἐσυμφώνησαν νὰ δωροδοκήσουν τοὺς ἐκλογεῖς. Τίς δύναται νὰ πιστεύσῃ τοῦτο; Καὶ ὅμως ἐξάγεται ἀπ' αὐτῆς τῆς ἐκθέσεως τοῦ εἰσηγητοῦ, καὶ ὅσας πλείονας τοῦ Φαρμακοπούλου ἔλαβον οἱ Γ. Ἰατρὸς καὶ Μιχαλόπουλος, σημαίνει ὅτι ἀμφότεροι οὗτοι τὰς ἠγόρασαν ἀπὸ κοινοῦ, καὶ τοῦτο εἶναι ἀντίφασις τῆς ἐκθέσεως. Ἂν δὲ οἱ πλειοψηφήσαντες Γ. Ἰατρὸς καὶ Ἰω. Εὐσταθίου προσέκτων ψηφοφόρους διὰ χρημάτων, δὲν ἤθελον προσέλθει πάντες οἱ ἐκλογεῖς εἰς αὐτούς; Καὶ ὅμως οἱ ἀντίπαλοί των ἔλαβον ἴσως ὡς ἔγγιστα ψήφους ἐκ τοῦ δήμου Μηδείας. Ἢ πῶς ἐξώδευον διὰ ψήφους ὁ Ἰατρὸς καὶ ὁ Εὐσταθίου, ἀφοῦ οἱ ἐναντίοι των δὲν ἐξώδευον; Οἱ ὑπὲρ τοῦ Μιχαλοπούλου ψηφοφόροι δὲν ἤθελον χρήματα, ἦσαν ἀνώτερα ὄντα, οἱ δὲ ὑπὲρ τοῦ Ἰατροῦ ἦσαν ὅλοι κακοῦργοι; Ἀλλὰ καὶ πάλιν ἂν παραδεχθῶμεν ὅτι ἐν τῷ δήμῳ Μηδείας ἐγένετο δωροδοκία, ἔπρεπε νὰ μᾶς εἰπῇ ὁ εἰσηγητὴς πόσοι εἶναι οἱ δωροδοκηθέντες, ἂν παραδέχθησαν τὴν πρότασιν, ἂν μετέβησαν εἰς Μηδείαν, ἂν ἐψηφοφόρησαν κτλ. Ἀλλ' ἀντὶ τούτων ὅλων ὁ εἰσηγητὴς περιορίζεται εἰς τὴν ἐπιστολὴν τοῦ Ἰατροῦ, ἥτις δὲν ἀναφέρει εἰμὴ πέντε ψηφοφόρους. Ἀλλ' ὁ εἰσηγητὴς εἶπε πρὸς τοὺς ἄλλους, ὅτι τὸ ἔγκλημα τῆς δωροδοκίας θὰ ἀποκλείσῃ πάντα Ἕλληνα τοῦ βουλευτικοῦ περιβόλου, θὰ ἔλθουν ὀλίγοι βαθύπλουτοι νὰ μᾶς ἀποβάλουν καὶ θὰ ζῶμεν δίκην Καρός. Ἦλθον ὅμως καὶ ἄλλοι βαθύπλουτοι εἰς τὴν γῆν μας, καὶ ὅμως ἀποδειχθήσεται μετ' ὀλίγον ὅτι δὲν κατώρθωσαν τίποτε. Ποῖον ἔπος φύγεν ἔρκος ὀδόντων τοῦ εἰσηγητοῦ, ὅτε ἐξέφρασε τὸν τοιοῦτον φόβον; Τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος τὸ ὁποῖον προσέφερε διὰ τὴν ἐλευθερίαν του σώματα, πλούτη, θυσίας καὶ αἷμα, νὰ θυσιάσῃ τὰ πολύμοχθα δικαιώματά του δι' ἓν μηδενικόν! Ὄχι· εἶναι ἀσέβεια καὶ νὰ τὸ φαντασθῇ τις. Ἂν δὲ, ὡς λέγει ἔχν στιγμὴν ταύτην ὁ εἰσηγητὴς, ὀλίγον εὐτελὲς μέταλλον δὲν

δύναται νὰ κατισχύσῃ τῆς φιλοπατρίας τῶν Ἑλλήνων, δὲν ἔπρεπε τότε νὰ τὸ εἰπῇ ὅλως. Λέγων δὲ καὶ διὰ τῆς ἐκθέσεώς του ὅτι τὸ καλῶς ἐννοούμενον συμφέρον τῆς πολιτείας ἀπαιτεῖ τὴν διὰ παντὸς μέσου πρόληψιν τῶν ἐκ τοῦ κακοῦ τούτου ἀνεπανορθώτων ἀποτελεσμάτων καὶ μεγίστων κινδύνων κτλ. δὲν ὑπεμφαίνει τοὺς αὐτοὺς περὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους φόβους, διὰ τὸ ὁποῖον ἔπρεπε νὰ σκέπτηται δικαιότερον; Ἀλλ' ἂν κατὰ τὸν εἰσηγητὴν ἡ διάδοσις τοῦ τοιούτου κακοῦ συνεπάγεται κακὰ ἀνεπανόρθωτα, πολὺ μείζονα τοιούτων εἴδους κακὰ συνεπάγεται ἡ βία καὶ ὁ δόλος, καθόσον ἡ μὲν δωροδοκία παραπείθει τὴν θέλησιν τοῦ ψηφοφόρου, ἐνυπάρχει ὅμως εἰς τὴν τοιαύτην παρέγκλησιν τῆς θελήσεώς του ἡ θέλησις τοῦ νὰ παραπεισθῇ, ἐνῷ ἡ μὲν βία ἀποκρούει πᾶσαν βέλτιστον, ὁ δὲ δόλος ἐπεισάγει τοιαύτην διὰ τῶν καλπανοθεύσεων. Ὅσον δὲ περὶ τοῦ ζητήματος ἂν ἦναι τιμωρητέα ἡ δωροδοκία, παρατηρεῖ καὶ αὐτὸς ὅτι τὰ ἄρθρα 189 καὶ 190 τοῦ ποινικοῦ νόμου τιμωροῦν τὸν δωροδοκοῦντα διὰ προστίμου διπλοῦ τοῦ δοθέντος ποσοῦ μέχρι τῶν 500 δραχμῶν, ἂν δ' ἡ προσφορὰ ὑπερβαίνῃ, ὑποχρεοῦται εἰς ἀναλογον προσθήκην προστίμου. Δὲν ὑπάρχει λοιπὸν ἄλλη ποινὴ ἐκτὸς τῆς ποινῆς τοῦ προστίμου, καὶ διὰ νὰ ἐπιβληθῇ ἄλλη, πρέπει νὰ ἀναφέρηται ἐν τῷ νόμῳ. Ἀναπτέροντες λοιπὸν εἰς τὸν ἐκλογικὸν νόμον, βλέπομεν τὰς περιστάσεις, καθ' ἃς μία ἐκλογὴ ἀκυροῦται, ἀλλ' ἐν μέσῳ τῶν διατάξεων ὅλων τοῦ νόμου δὲν ἀναφέρεται ἡ προκειμένη περίστασις. Καὶ μολονοτοῦτο αὐτὸς, ἂν καὶ ὁ νόμος δὲν τὸ ζητεῖ, παραδέχεται τὴν ἀκύρωσιν τῆς κάλπης Μηδείας, διότι ἡ δωροδοκία ὑποθέτει βεβιασμένην ψηφοφορίαν.

Μετὰ τὴν ἔκθεσιν τοῦ εἰσηγητοῦ δύω ἄλλαι γνῶμαι ἀνεπτύχθησαν ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Ναυπλίας· ἡ μὲν προτείνουσα νὰ ἐγκυρωθῇ ἡ κάλπη τοῦ δήμου Μηδείας, ἡ δὲ καὶ ἡ τοῦ δήμου Ἐπιδαυρίων, ὁ δὲ εἰσηγητὴς προχωρῶν ἔτι πλέον, διϊσχυρίζεται ὅτι τὸ κακὸν ἐξετάθη καὶ μέχρι τοῦ δήμου Ναυπλίας. Καὶ ὅμως ποῖοι εἶναι οἱ κάτοικοι τοῦ δήμου τούτου; Πολλοὶ ἐξ αὐτῶν γνωστοὶ διὰ τὸν χαρακτῆρα καὶ τὴν κοινωνικὴν θέσιν των ἔχουν περιουσίαν ἴσην τοὐλάχιστον πρὸς τὴν τοῦ ἰατροῦ καὶ τοῦ Εὐσταθίου, καὶ ἤδη ἔμελλε νὰ τοὺς ἀποδοθῇ ὅτι ἔλαβον χρήματα παρ' αὐτῶν διὰ νὰ δώσουν τὴν ψῆφόν των! Ἐν γένει δὲ οἱ κάτοικοι τοῦ Ναυπλίου συναισθάνονται τὰ δικαιώματά των ἴσα μὲ ἡμᾶς, καὶ εἶναι ἕτοιμοι νὰ κάμωσι θυσίας ἀνωτέρας ἡμῶν, Μὴ παραγνωρίζομεν λοιπὸν τοὺς κατοίκους τοιούτου δήμου. Δὲν παραδέχεται δὲ καὶ ὅτι ἐξετάθη τὸ κακὸν καὶ εἰς ἄλλους δήμους, διότι οἱ φερόμενοι λόγοι δὲν εἶναι ἀποδείξεις, καὶ ἄνευ ἀποδείξεων δὲν δυνάμεθα ν' ἀποφασίσωμεν, διὸ προτείνει τὴν ἐπικύρωσιν τῆς ἐκλογῆς ταύτης. Ἄλλοτε ἡ Βουλὴ, ὅταν δὲν εἶχε πλήρεις ἀποδείξεις ἐπὶ πράξεων προσβαλουσῶν τὴν δημοσίαν ἠθικὴν, διηρεύνα τὴν ἀλήθειαν διὰ τῶν ἰδίων αὐτῆς προσώπων καὶ μέσων. Ἤδη ἀγνοῶν ἂν δύναται νὰ εἰσαχουσθῇ κατὰ τοῦτο, δὲν προτείνει τοιαύτην γνώμην καὶ ἀρκεῖται εἰς τὴν ἀνωτέρω αὐτοῦ πρότασιν.

Ἐξέθηκεν ἄλλος, ὅτι, ἐπειδὴ οἱ ἐνιστάμενοι ἐπεκτείνουσαν τὴν μαρτυρίαν του διὰ τὰ γεγονότα εἰς τὴν ἐκλογὴν Ναυπλίας, παρατηρεῖ ὅτι εὑρέθη εἰς Ναύπλιον κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ψηφοφορίας, διέμεινε δύω ἡμέρας καὶ ἀναχωρήσας ἐπανῆλθε πάλιν εἰς τὸ τέλος τῆς ἐκλογῆς. Ὅ,τι δὲ κατὰ τὴν ἐκτεῖσε διαμονήν του ἀντελήφθη εἶναι, ὅτι ἡ ἐκλογὴ ἐνηργήθη ἐν τάξει, καὶ ὅτι οὐδεμία βία, πλαστογραφία ἢ συμμετοχὴ τῆς Κυβερνήσεως ἔλαβε χώραν κατὰ τὴν ἐκλογήν. Πᾶν δ' ὅ,τι ἤκουσεν ἐκ μέρους τῶν ἀποτυχόντων, εἶναι ὅτι ἀπωλέσαν τὴν πλειψηφίαν διὰ τοῦ χρυσίου τῶν ἀντιπάλων των. Ἤκουσε δὲ ὅτι ὁ μὲν Ἰω. Εὐσταθίου ἐδαπάνησε 30,000 δραχμὰς, ὁ Γ. Ἰατρὸς 14,000 καὶ αὐτὸς δὲ ὁ Μιχαλόπουλος 4,000· καὶ ἐπὶ τέλους ὅτι ἐκ τῶν ἀνωτέρω δύω ποσῶν τὰ μὲν ἐδόθησαν εἰς τοὺς ἐκλογεῖς, ἄλλα δὲ εἰς κοινωνικὰ ἔργα, ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ ὑποστηρίξῃ οὐδὲν τούτων ὡς βέβαιον καθ' ὅσον λέγεται ἁπλῶς ὅ,τι ἤκουσεν. Ἤδη δ' ἐπιλαμβανόμενος τοῦ ζητήματος παρατηρεῖ ὅτι ἡ προκειμένη ἐκλογὴ ὡς μόνην κατηγορίαν φέρει τὴν λεγομένην δωροδοκίαν. Αὕτη δὲ διαιρεῖται εἰς δωροδοκίαν γενομένην πρὸς ὠφέλειαν τοῦ ἐκλογέως ἀτομικῶς, ἥτις ἀλλαχοῦ εἶναι τιμωρητέα, καὶ εἰς δωροδοκίαν γενομένην πρὸς ὠφέλειαν ὁλοκλήρου κοινότητος, ἥτις δὲν τιμωρεῖται. Καὶ εἶπον μέν τινες, ὅτι ἡ ἀτομικὴ δωροδοκία ἐτιμωρήθη εἰς τὴν Γαλλίαν, αὐτὸς δὲ λέγει ὅτι ἐν Ἀγγλίᾳ δὲν τιμωρεῖται ποσῶς. Ἐκεῖ οἱ ἐπιδιώκοντες τὴν βουλευτικὴν ἀγοράζουσι δημοσίᾳ, συζητοῦν, προσφέρουσι χρήματα ἵνα ἐκλεχθῶσι, καὶ οὐδέποτε ἔχομεν παράδειγμα ὅτι ἀπεδοκιμάσθη τις ἐκ τοῦ περιεδόλου λόγῳ δωροδοκίας. Παρ' ἡμῖν δὲ εἶναι ζήτημα ἂν ἀποδεικνύεται ἡ κατὰ τὴν ἐκλογὴν δωροδοκία καὶ λέγει μάλιστα ὅτι εἶναι ἀνέφικτος ἡ ἀπόδειξις, διότι, ἐνόσῳ ἡ ψηφοφορία γίνεται μυστικὴ, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀνακαλυφθῇ δωροδοκία ἢ καὶ νὰ θίξῃ τις αὐτὴν τὴν χορδήν. Εἰς Βέλγιον κατηγορήθη εἰς ἐκλογεὺς ὡς λαβὼν χρήματα παρ' ἀμφοτέρων τῶν

διαγωνιζομένων μερῶν καὶ ὑποσχεθεὶς εἰς ἑκάτερον νὰ ψηφοφορήσῃ ὑπὲρ αὐτῶν. Ἀνακρινόμενος δὲ ὡμολόγησεν ὅτι ἔλαβε χρήματα ἀμφοτέρωθεν· ἀλλ' ὅταν ἠρωτήθη ὑπὲρ τίνος ἐψηφοφόρησεν ἐπὶ τέλους, εἶπεν ὅτι αὐτὸ εἶναι ἔργον τῆς συνειδήσεώς του καὶ εἰς μόνον τὸν Θεὸν ὀφείλει νὰ δώσῃ λόγον. Εἰς δὲ τὴν Ἑλλάδα δυνάμεθα μὲν νὰ εἴπωμεν, ὅτι ψηφοφόροι τινὲς ἔλαβον χρήματα, ἀλλ' οὔτε πόσοι ἦσαν, οὔτ' ὑπὲρ τίνος ἐψηφοφόρησαν ἀνακαλύπτεται ἕνεκα τοῦ ἀπορρήτου, ὡς εἶπε, τῆς ψηφοφορίας. Ἀλλ' ἐκ τῶν ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Ναυπλίας ἀγορευσάντων οἱ μὲν εἶπον, ὅτι, ἂν δὲν τιμωρηθῇ ἡ δωροδοκία, θέλουσιν ἔλθει βαθύπλουτοι ξένοι νὰ καταπατήσωσι τὴν κοινοβουλευτικὴν αὐτὴν αἴθουσαν, οἱ δέ, ὅτι τιμωροῦντες τὴν δωροδοκίαν θέλομεν ἀποκλείσει τὴν ἐπαρχίαν Ναυπλίας τῶν βουλευτικῶν δικαιωμάτων της. Ὅσον ἀφορᾷ τὸν πρῶτον λέγει, ὅτι ἐν ὅσῳ ὑπάρχει παρ' ἡμῖν τὸ σύστημα τῆς ἀπορρήτου ψηφοφορίας, οὐδεὶς πλούσιος θέλει ἀπολέσει τὰς φρένας ἐρχόμενος νὰ δαπανήσῃ τὴν περιουσίαν του διὰ πρᾶγμα τοσοῦτον ἀβέβαιον. Διὰ τὸν αὐτὸν δὲ λόγον δὲν ὑπάρχει φόβος καὶ ν' ἀποκλεισθῇ τῶν δικαιωμάτων της ἡ ἐπαρχία Ναυπλίας, ἀφοῦ μάλιστα ἡ Βουλὴ ἀκυροῦσα τὴν ἐκλογὴν, δὲν ἔχει νὰ δώσῃ εἰς οὐδένα λόγον ἢ μόνον εἰς τὴν συνείδησίν της. Ἐνταῦθα δὲ καθὼς δύναται μὲν νὰ πληρωθῇ τις διὰ νὰ φονεύσῃ τινὰ, ἀλλὰ δὲν κατηγορεῖται ἂν δὲν ἀποδειχθῇ καὶ ὅτι ἐξετέλεσε τὸν φόνον, οὕτω δύναται καὶ ν' ἀποδειχθῇ ὅτι ὅλοι οἱ κάτοικοι Ναυπλίας ἔλαβον χρήματα, ἀλλ' ἐψηφοφόρησαν ἆρα καὶ ὡς ἐπληρώθησαν; Ὄχι· τοῦτο δὲν δύναται νὰ ἀποδειχθῇ, καὶ ἐπομένως οὔτε κατηγορία νὰ ὑπάρξῃ. Ἀλλ' ἐπὶ τῆς προκειμένης ἐκλογῆς ἀνακαλύπτει ἓν ἄλλο ἔγκλημα στυγερὸν, τὴν παρέμβασιν τοῦ Κλήρου, καὶ κηρύσσεται ὑπὲρ τῆς ἀκυρώσεως τῆς ἐκλογῆς οὐχὶ διὰ τὸν λόγον τῆς δωροδοκίας, ἀλλὰ διὰ τὸ μνησθὲν ἔγκλημα. Ὑπάρχει κανὼν τῆς ἐκκλησίας ὁρίζων ὡς ἐφεξῆς «οὐδεὶς στρατευόμενος ἐμπλεκέσθω ταῖς τοῦ βίου πραγματείαις» ὑπάρχει ἐπίσης νόμος ῥητὸς, ὅστις ἀποκλείει τὸ ἱερατεῖον πάσης πολιτικῆς ἐνεργείας, καὶ ὁ ἱερὸς ἡμῶν Κλῆρος ἐδέχθη ἀσμένως τὴν τοιαύτην διάταξιν. Ἤδη ἡ σωτήριος αὕτη ἀρχὴ ἐκβιάζεται ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Ναυπλίας καὶ ἱερεὶς τοῦ Ὑψίστου διαδραματίζουσι τὸ πρῶτον πρόσωπον. Ἡ εἰς τὰ πολιτικὰ παρέμβασις τοῦ Κλήρου εἶναι ἡ ὀλεθριωτέρα τῶν παρεμβάσεων, καθ' ὅσον οὐδεμία δύναμις ὑπάρχει ἀνωτέρα αὐτῆς. Ὁ Κλῆρος ἐπιδιώκων πολιτικόν τινα σκοπὸν, εἶναι εἰς θέσιν νὰ εἰσ-

δύσῃ μέχρι τῶν οἰκογενειῶν, καὶ ἂν δὲν παρασύρῃ τὰς συνειδήσεις, δύναται νὰ ἐπενεργήσῃ ἐπὶ τῶν τέκνων καὶ τῆς συζύγου, καὶ δι' αὐτῶν ἢ νὰ μεταστρέψῃ τὰς ἐνεργείας καὶ πράξεις τοῦ πολίτου, ἢ νὰ φέρῃ τὴν ῥῆξιν μεταξὺ τῆς οἰκογενείας. Δὲν ἠρχετο νὰ φέρῃ ἱστορικὰ παραδείγματα, φοβούμενος μὴ παρεξηγηθῇ, ἀλλ' εἶναι γνωστὰ πρὸς πάντας τὰ τραγικὰ συμβάντα, αἱ θλιβεραὶ ἱστορίαι, αἵτινες συνέβησαν πολλαχοῦ ἐκ τῆς τοιαύτης ἐπεμβάσεως τοῦ Κλήρου. Μίαν μόνην σελίδα τῶν γεγονότων τούτων ἂν ἐπεχείρει νὰ ὑπομνήσῃ, αἱ τρίχες ὑμῶν ἤθελον ὀρθωθῆ. Ἡ ἱστορία τῆς ἱεροκρατίας ἀνακαλεῖ εἰς πολλὰ ἔθνη τὰς σπαραξικαρδιωτέρας ἀναμνήσεις καὶ διαχύνει τὴν φρίκην της ἐν μέσῳ τῆς σειρᾶς τῶν αἰώνων. Ὀρθῶς λοιπὸν ἐθεμάτισεν ὁ νόμος τὴν ἀποχώρησιν τοῦ Κλήρου ἀπὸ πάσης πολιτικῆς τύρβης, διὰ νὰ μείνῃ ἁγνὸς καὶ ἀσπίλωτος ὁδηγὸς εἰς τὰ πλήθη. Τίς δὲν γνωρίζει τὴν ἀληθῶς ἀποστολικὴν ἀρετὴν, ἣν ἡ διακρίθη πάντοτε ὁ Ἑλληνικὸς Κλῆρος; Αὐτὸς ἐγχαρτερήσας εἰς αἰῶνας βλίψεως καὶ δακρύων, διετήρησε διὰ τῆς ἀρετῆς ἀλώβητα τὰ τρία μεγάλα στοιχεῖα τοῦ Ἑλληνισμοῦ, τὴν γλῶσσαν, τὴν θρησκείαν, τὸν πατριωτισμόν. Τίς δύναται νὰ τῷ φιλονεικήσῃ ὅτι πρῶτος ὁ Κλῆρος ἤνοιξε τὴν ἱερουργίαν τοῦ ἐνδόξου ἀγῶνός μας, καὶ εἰς τὸ στάδιον τῶν μαχῶν ἐξῆλθε μὲ τὸν σταυρὸν εἰς τὴν μίαν καὶ μὲ τὸ ξίφος εἰς τὴν ἄλλην χεῖρα; Παράδειγμα ὁ Γερμανὸς τῆς ἁγίας Λαύρας, ὁ Ἀρσένιος, ὁ Δικαῖος, ὁ Πατριάρχης αὐτὸς ἐκπνέων εἰς τὸ μαρτύριον τῆς ἀγχόνης καὶ εὐλογῶν ἐλεύθεν τὴν ἔγερσίν μας. Θέλετε νὰ χάσῃ τὴν ἀρετήν του διὰ τῆς εἰς τὸν πολιτικὸν κυκεῶνα παρεμβάσεώς του; Ὑποστηρίζει λοιπὸν τὴν ἀκύρωσιν τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Ναυπλίας οὐχὶ διότι ἔλαβε χώραν δωροδοκία, ἀλλ' ἵνα χρησιμεύσῃ ὡς παράδειγμα τοῦ νὰ μὴ ἀναμιγνύηται τοῦ λοιποῦ ὁ ἱερὸς ἡμῶν Κλῆρος εἰς τὰ πολιτικά.

Ἐξέθηκεν ἕτερος, ὅτι, ἐὰν τὸ θέμα δὲν ἦτο τοσοῦτον σοβαρὸν, ἐὰν τὸ ζήτημα δὲν ἦτο τοσοῦτον σπουδαῖον ἢ μᾶλλον ζωτικὸν καὶ δὲν ἐπαρουσιάζετο πρώτην φορὰν εἰς τὸ μέγα τοῦτο ἐθνικὸν συνέδριον, δὲν ἤθελε βεβαίως ἀναβῆ τὸ βῆμα καὶ καταχρασθῆ τῆς ἀνοχῆς σας. Μετὰ τὰ χθὲς καὶ σήμερον λεχθέντα μορφώσας τὴν πεποίθησίν του, ἤθελεν ἴσως ζητήσει καὶ αὐτὸς τὸ πέρας τῆς μακρᾶς ταύτης συζητήσεως, ἀλλὰ ζήτημα τοσοῦτον σοβαρὸν διὰ τὰς συνεπείας καὶ τὰ ἀποτελέσματά του, εἶναι ἄξιον καὶ ἐμβριθοῦς μελέτης καὶ μακροτάτης ἐρεύνης.

Ὁ προαγορεύσας ὠμίλησε κατὰ μιᾶς ἐσφαλμένης ἰδέας ῥιφθείσης ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν χθὲς καὶ ἐπαναληφθείσης σήμερον

καὶ ἐπὶ ταύτης ἃς τῷ ἐπιτραπῇ νὰ εἴπῃ καὶ αὐτὸς ὀλίγας λέξεις. Δὲν πρόκειται νὰ δικάσωμεν σήμερον πρόσωπα, οὔτε νὰ προσβάλωμεν ἐπαρχίαν, καὶ διὰ τοῦτο ἡ ἀπόφασίς σας οὐδεμίαν θέλει ἔχει ἐπιῤῥοὴν οὔτε κατὰ τῆς τιμῆς τῶν προσώπων, οὔτε κατὰ τῶν δικαιωμάτων τῆς ἐπαρχίας. Εἰς ἄλλα ἔθνη, τῶν ὁποίων ὁ συνταγματικὸς βίος χρονολογεῖται ἀπὸ ἐποχῆς μεμακρυσμένης, οὐχὶ μόνον ἅπαξ, ἀλλὰ πολλάκις ἠκυρώθησαν ἐκλογαὶ λόγῳ δωροδοκίας καὶ οὔτε οἱ ἀποβληθέντες βουλευταὶ, οὔτε αἱ ἐπαρχίαι παραπονέθησαν.

Εἰς τὴν Γαλλίαν ἡ ἐκλογὴ τοῦ Λαφὶτ τετράκις ἠκυρώθη, καὶ μολαταῦτα οὔτε τὸ πρόσωπον, οὔτε ἡ ἐπαρχία προσεβλήθη. Ἄλλως τε καὶ τὰ πρόσωπα καὶ αἱ ἐπαρχίαι εἰσὶν ἄτομα ἀπέναντι τοῦ ἔθνους, ἑπομένως καὶ ἂν ἐπρόκειτο νὰ δυσαρεστηθῶσιν εὐλόγως καὶ τὰ πρόσωπα καὶ ἡ ἐπαρχία, ὑμεῖς οἱ ἀντιπρόσωποι ὁλοκλήρου τοῦ ἔθνους καὶ οἱ προστάται τῶν συμφερόντων του δὲν πρέπει νὰ ὑποχωρήσητε. Καὶ αὐτὸς οὐδεμίαν ἀντιπάθειαν κατὰ τῶν προσώπων ἔχει, συνδέεται μάλιστα διὰ φιλίας μεθ' ἑνὸς ἐξ αὐτῶν, καὶ ἐπιθυμεῖ νὰ τὸν ἴδῃ παρακαθήμενον ἐντὸς τοῦ περιβόλου τούτου, ἀλλ' ἀπέναντι τοῦ καθήκοντος πρέπει νὰ ὑποχωρήσωσι καὶ αἰσθήματα καὶ φιλίαι ἀπηρχαιωμέναι.

Συμφωνῶν δὲ μετὰ τοῦ βουλευτοῦ Μαντινείας ὁμολογεῖ καὶ αὐτὸς, ὅτι ἡ φήμη ἐξογκόνει, παραμορφόνει, δημιουργεῖ πολλάκις πράγματα μὴ συμβάντα, ἀλλὰ πολλάκις ἡ φήμη διασαλπίζει τὴν ἀλήθειαν, πολλάκις ἡ φήμη δὲν εἶναι ψευδὴς ἀπήχησις, ἀλλ' ἀπήχησις σημαίνουσα τὰ πράγματα, ὅπως ἔχουσι. Δικαστικὸς ἄνθρωπος αὐτὸς, οὐδέποτε προσεῖξεν εἰς τὴν φήμην· ἀλλ' ὅταν μετὰ τῶν πραγμάτων συναρμονίζεται καὶ ἡ φήμη, ἀποδίδει καὶ εἰς αὐτὴν τὴν πρέπουσαν ἀξίαν. Ἐλθὼν εἰς Ἀθήνας οὐδ' ἐνθυμεῖτο τὴν ἐκλογὴν Ναυπλίας· ἀλλ' ὅταν ὁ ἀγαθὸς αὐτοῦ φίλος καὶ συμπολίτης Κ. Κωστάκης ἀνέλαβε τὴν εἰσήγησιν τῆς ἐκλογῆς καὶ τῷ ἐξέθηκεν μεθ' ὅλης τῆς εἰλικρινείας τὰ γεγονότα, τότε ἀνεμνήσθη τῶν περὶ αὐτῆς φημισθέντων καὶ εἶπεν ὅτι ἀληθῆ ἦσαν ταῦτα. Ἐνθυμεῖται μάλιστα τὴν στιγμὴν αὐτὴν τὸ ἑξῆς περιστατικόν· ἦτο εἰς τὴν Λέσχην τῶν Πατρῶν μετὰ τοῦ νῦν συναδέλφου του Κ. Κωστάκη, ὅπου πλησιάσαντες αὐτοὺς φίλοι των τινὲς, ἐζήτησαν παρ' αὐτῶν νὰ τοῖς προσφέρωσι ποτά τινα· ἀλλ' οὗτοι ἀστειευόμενοι ἠρνήθησαν, καὶ τότε ἐκεῖνοι τοῖς εἶπον ε εἶσθε ἀγνώμονες· σᾶς ἐδόσαμεν τὴν ψῆφόν μας, καὶ οὔτε ἓν ἁπλοῦν ποτὸν μᾶς προσφέρετε, ἐνῷ ἀλλαχοῦ καὶ μάλιστα εἰς τὸ Ναύ-

πλιον χιλιάδες δραχμῶν ἐδαπανήθησαν ε· καὶ βεβαίως αἱ ἀπηχήσεις τῶν Πατρῶν ἔφθασαν αἱ αὐταὶ καὶ εἰς τὰς ἐπαρχίας σας, διότι τὰ γενόμενα ἐν Ναυπλίῳ πανταχοῦ διεκωδωνίσθησαν καὶ οὐδεὶς ν' ἀρνηθῇ δύναται, ὅτι τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς ὑπῆρξεν ἀποκύημα δωροδοκίας καὶ διαφθορᾶς τῶν συνειδήσεων.

Ἐὰν εἴμεθα εἰς ἄλλους χρόνους, ὅτε αἱ πεποιθήσεις ἐσχηματίζοντο δι' ἑνὸς, οὕτως εἰπεῖν, μετρικοῦ συστήματος ἀποδείξεων, καὶ τότε παρουσιαζόμεναι αἱ ὑπάρχουσαι ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀποδείξεις ἤθελον μορφώσει τὴν πεποίθησιν τοῦ δικαστοῦ, ἐπὶ ἐγκλημάτων δὲν προδημιουργοῦνται αἱ ἀποδείξεις, καθόσον οὐδεὶς ἐγκλημάτων ὀχυροῦται κατὰ τὴν τέλεσίν των μὲ μάρτυρας τῶν πράξεών του, τὸ δὲ ἔγκλημα τῆς δωροδοκίας μάλιστα εἶναι τὸ ὑπουλότερον καὶ ἀφανέστερον τῶν ἐγκλημάτων, διότι καὶ ὁ δίδων καὶ ὁ λαμβάνων ἔχουσι τὸ αὐτὸ συμφέρον εἰς τὴν σιωπὴν καὶ τὴν ἀπόκρυψιν. Ὅταν λοιπὸν μᾶς παρουσιάζωνται τοιαῦται ἀποδείξεις, δὲν εἶναι κατ' αὐτὸν ὀρθὸν νὰ τὰς ἀποβάλητε. Ἠκούσατε τὰς μαρτυρίας· τὸ ἔγκλημα ὁμολογεῖται καὶ παρ' αὐτῶν τῶν κατηγορουμένων, καὶ δὲν ἁρμόζει, νομίζει, εἰς ὑμᾶς, ἄνδρας σοβαροὺς καὶ δημιουργοὺς τῶν νόμων ν' ἀμφιβάλλητε πλέον περὶ τοῦ πράγματος, καὶ νὰ δίδετε προσοχὴν εἰς μίαν ἰσχνὴν ὑπεράσπισιν, εἰς ἐπιχειρήματα τοσοῦτον σοφιστικὰ καὶ ἀνάξια ἀνασκευῆς σπουδαίας. Καὶ τί ζητεῖτε πλειότερον; Θέλετε νὰ φέρουν ἐνώπιόν σας ὅλους τοὺς κατοίκους τοῦ Ναυπλίου διὰ νὰ ὁμολογήσωσι τὸ ἔγκλημα καὶ τότε νὰ πεισθῆτε; Ἡ ἀνατομία, οὕτως εἰπεῖν, τῆς ἐπιστολῆς τοῦ Ἰατροῦ ἐγένετο χθὲς ἀπὸ τὸν εὔγλωττον συνάδελφόν του μετὰ τοσαύτης ἀκριβοῦς ἀναλύσεως καὶ οἱ ὑποστηρίζοντες τὴν μὴ ἀποδεικτικὴν ἰσχὺν τῆς ἐπιστολῆς θέλουν νὰ παίζωσι μὲ τὰς λέξεις. Ἐδόθησαν, λέγουν, ἀληθῶς τὰ χρήματα, οὐχὶ ὅμως λόγῳ δωροδοκίας, ἀλλὰ πρὸς ἀποζημίωσιν κόπου καὶ ἡμεραργίας. Ἀλλὰ τὸ Χέλι τρεῖς ἢ τέσσαρας μόνον ὥρας ἀπέχει τῆς πρωτευούσης τοῦ δήμου, καὶ διὰ τόσον μικρὰν ἀπόστασιν καὶ ὀλίγων ὡρῶν ἀπώλειαν χρόνου δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ δοθῶσι δύω τάλληρα εἰς ἕνα μόνον ἐργάτην, οὔτε ἤθελον ζητήσει τὴν ἐπιστροφὴν των οἱ δόντες αὐτὰ, ἀφοῦ ἐκεῖνοι εἰς οὓς ἐδόθησαν μετέβησαν εἰς τὸν τόπον τῆς ψηφοφορίας. Τὰ χρήματα λοιπὸν ἐδόθησαν πρὸς ἄλλον σκοπὸν, ἐδόθησαν πρὸς διαφθορὰν τῆς συνειδήσεως, πρὸς ἀγορὰν ψήφων, καὶ διὰ τοῦτο, ἀφοῦ ἀπεδείχθη ὅτι οἱ λαβόντες αὐτὰ δὲν ἦσαν ἐγγεγραμμένοι εἰς τὸν ἐκλογικὸν κατάλογον, ἐζητήθησαν νὰ τὰ ἐπιστρέψωσιν. Ἀλλ' ἡ

ἐπιστολὴ εἶναι ἄρα ἡ μοναδικὴ ἴσως τοῦ ἐγκλήματος ἀπόδειξις; μία ὑπάρχει ἡ μυρίαι καὶ πολλαπλαῖ αἱ ἀποδείξεις; Βεβαίως ἡ νομοτελεστικὴ ἐξουσία δὲν δύναται νὰ μᾶς χορηγῇ ἀποδείξεις κατὰ τῶν ἐκλογῶν, καὶ μετὰ τῆς ἰδέας αὐτῆς συμφωνεῖ καὶ αὐτός. Ὅταν ὅμως πλησίον ἄλλων ἀποδείξεων παρουσιάζωνται καὶ ἀποδείξεις τοιαῦται τῆς νομοτελεστικῆς ἐξουσίας, καὶ ὅταν μάλιστα ἡ χορηγοῦσα τὰς ἀποδείξεις ἐξουσία, ἐντὸς τῆς ἁρμοδιότητός της ἐνεργοῦσα εἶναι ἡ δικαστική, δὲν δυνάμεθα ἢ νὰ δώσωμεν εἰς τὴν ἀλήθειαν αὐτῶν πλήρη πίστιν. Ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἔχομεν τὴν ἐπίσημον ἔκθεσιν τοῦ εἰρηνοδίκου, (ρέρουσαν καὶ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ καταθέσαντος ἱερέως), ὅστις καὶ κατέσχε τὸ σῶμα τοῦ ἐγκλήματος. Ἡ ἑλληνοδύη γενικὴ δωροδοκία ἔχει τὸν αὐτὸν χαρακτῆρα καὶ τὴν αὐτὴν φύσιν τῆς πρὸς ἄτομα γινομένης, καὶ ταύτην θεωρεῖ μάλιστα κινδυνωδεστέραν τῆς πρώτης.

Θέλεις ν' ἀγαπᾶσαι ἀπὸ τοὺς φίλους σου; ὀφείλεις ν' ἀγαπᾷς τοὺς φίλους σου; θέλεις νὰ τιμᾶσαι ἀπὸ τὴν πόλιν; τὴν πόλιν νὰ τιμᾷς καὶ εὐεργετῇς, ἔλεγεν ὁ ἀθάνατος τῆς ἠθικῆς διδάσκαλος ὁ Σωκράτης, οὐχὶ ὅμως νὰ περιποιῆσαι τοὺς φίλους, νὰ περιποιῆσαι τὴν πολιν εἰς τὰς παραμονὰς τῆς ἐκλογῆς ἐπὶ σκοπῷ νὰ τοὺς δελεάσῃς καὶ νὰ ὑποκλέψῃς τὴν ψῆφόν των. Ἐὰν οἱ κατηγορούμενοι προσέφερον χρήματα πρὸς ἐνέργειαν κωδωνοστασίων, πρὸς ἀγορὰν ἄλλων σκευῶν τῆς ἐκκλησίας ἄνευ σκοποῦ τινος, ἤθελε καὶ αὐτὸς τοῖς προσφέρει τὸν φόρον τῆς ὑποψηφίας του, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ προκειμένου τὰ πάντα ἐγένοντο προφανῶς πρὸς σκοπὸν δόλιον, τὸ δὲ χειριστον πάντων, ὅτι ὑπηρέτης τοῦ σκοποῦ τούτου ὑπῆρξαν οἱ ἱερεῖς τοῦ Ὑψίστου. Ἐκτὸς δὲ τούτου ἡ δωροδοκία, γινομένη εἰς μίαν ὁμάδα ἀνθρώπων μὴ ἀνεπτυγμένων ἠθικῶς τε καὶ διανοητικῶς, εἶναι τὸ ὀλεθριώτερον, τὸ κινδυνωδέστερον τῶν δελεασμάτων.

Εἰς ζήτημα πρώτην φορὰν παρουσιαζόμενον, καὶ εἰς πρᾶξιν τοσοῦτον ἐναργῶς ἀποδεικνυομένην οὐδεὶς δύναται ν' ἀμφιβάλλῃ περὶ τῆς ψήφου σας. Ἐπεθύμει ἴσως ἡ πρᾶξις νὰ μὴ ἀπεδεικνύετο τοσοῦτον ἐναργῶς, ἐπεθύμει εἰς ἁπλᾶς μόνον ἐνδείξεις στηριζομένη ἡ Βουλὴ ν' ἀκυρώσῃ τὴν ἐκλογήν, διὰ ν' ἀποδείξῃ ὅτι τὸ ἐθνικὸν τῆς Ἑλλάδος συνέδριον καὶ τὰς ὑποσχέσεις τῆς δωροδοκίας ἀποτρωπιζεται. Οὕτω πράττοντες δύνασθε νὰ μορφώσητε πολιτείαν, Κυβέρνησιν ἠθικήν, πολίτευμα ἄξιον τοῦ θαυμασμοῦ τοῦ ἐξευγενισμένου κόσμου. Ἡ δωροδοκία εἶναι σάραξ κατατρώγων τὰ σπλάγχνα τῶν κοινωνιῶν, καὶ τὸν σάρακα τοῦτον ὀφείλομεν νὰ

μὴν ἀφήσωμεν νὰ ἐμφιλοχωρήσῃ εἰς τὰ σπλάγχνα τῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας. Τοῦτο εἶναι τὸ καθῆκόν σας, αὐτὴ ἡ ἀποστολή σας.

Ἀλλὰ δὲν ὑπάρχουσιν, ἐπαναλαμβάνουν, ἀποδείξεις αὐτὸς, καὶ ἂν δὲν ὑπῆρχον ἄλλαι ἀποδείξεις, ἤθελε δώσει μεγάλην βαρύτητα οὐχ ἧττον εἰς μόνην τὴν μήνυσιν τῶν ἀποτυχόντων ἀνθυποψηφίων, διότι ἄνθρωποι ἐχέφρονες, καταπτύσσοντες τὸν εἷον των εἰς τὰ δικαστήρια, οὐδέποτε ἤθελον τολμήσει νὰ παραστήσωσιν ἐνώπιον τοῦ Συνεδρίου τοῦ ἔθνους καταμήνυσιν, οὐχὶ γενικὴν καὶ ἀφηρημένην, ἀλλ' ἐμπεριστατωμένως ἀναφέρουσαν καὶ πράγματα καὶ πρόσωπα καὶ περιστάσεις χρονολογημένας, ἐὰν δὲν ἦσαν ἀληθῆ, ἀφοῦ ἐγνώριζον ὅτι ἠδύναντο νὰ καταμηνυθῶσιν ὡς συκοφάνται, καὶ νὰ ζημιωθῶσιν οὐσιωδῶς αὐτοὶ ἀντὶ νὰ βλάψωσι τοὺς ἐναντίους των. Διὰ τοῦτο λέγει ὅτι καὶ ἄλλαι ἀποδείξεις ἂν δὲν ὑπῆρχον, ἤρκει ἡ καταμήνυσις αὕτη νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν κατάρτισιν τῆς πεποιθήσεώς του· καὶ πιστεύει ὅτι κανὲν συνέδριον, μ' ὅσην καὶ ἂν ἔχῃ κακτημένην καὶ ἀρχαίαν ὑπόληψιν διὰ τὴν ἀκεραιότητα καὶ ἱκανότητα τῶν μελῶν του, δὲν ἤθελεν ἀποφασίσῃ νὰ παραβλέψῃ μίαν τοιαύτην μήνυσιν καὶ τοιλάχιστον ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῆς διατάξει μίαν κοινοβουλευτικὴν ἀνάκρισιν. Τοιαύτη τις περίστασις ἔλαβεν ἐσχάτως μάλιστα χώραν εἰς τὸ Βέλγιον, ὅπου ἐπαρουσιάσθη ἐκλογή τις ὡς προῦὸν δωροδοκίας, καὶ κατ' αὐτῆς ἐγένετο μήνυσις, ἥτις οὐ μόνον δὲν ἦτο τοσοῦτον σαφὴς καὶ ὡρισμένη, ἀλλὰ καὶ προσεβάλλετο δι' ἄλλων πρωτείρων ἀποδείξεων ὡς ἀνυποστήρικτος, καὶ μολαταῦτα ἡ Βουλὴ ἀνέθεσεν εἰς ἐπιτροπὴν ἐκ μελῶν της συγκροτηθεῖσαν τὴν ἀνακάλυψιν τῆς ἀληθείας.

Τὸ ἔγκλημα τῆς δωροδοκίας εἶναι ἀποτρόπαιον, εἶναι βδελυρὸν εἰς οἱανδήποτε σφαῖραν καὶ ἂν ἐνεργῆται, καὶ διὰ τοῦτο φοβεραὶ ὑπῆρξαν παντοῦ καὶ πάντοτε αἱ κατ' αὐτοῦ ἐπιβαλλόμεναι ποιναί· οἱ ἀρχαῖοι μάλιστα Ἕλληνες ἐνίοτε ἐτιμώρουν τὸ ἔγκλημα τῆς δωροδοκίας μὲ τὴν ἰσχάτην τῶν ποινῶν, τὸν θάνατον. Ἀκούσατε δὲ τί περὶ δωροδοκίας γράφει ὁ μέγας τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος διδάσκαλος τῆ ἠθικῆς, ὁ Κοραῆς. «Ἀλλ' ὅν τινα διορίζει ἡ Πατρὶς εἰς τὸ ἱερὸν ἔργον τῆς ἐκλογῆς, ἂν χαρίζῃ τὴν ψῆφόν του εἰς τὴν φιλίαν, ἀδικεῖ προφανῶς τὴν πατρίδα· ἐὰν δὲ καὶ τὴν πωλῇ διὰ χρήματα, ἢ ὠφελειῶν ἄλλων ἐλπιζομένων ἀπόλαυσιν, ἡ ἀδικία λαμβάνει μορφὴν καὶ πρόσωπον ἀναισχύντου προδοσίας, ἀξίας νὰ κολασθῇ αὐστηρότατα ἀπὸ τοὺς νόμους.»

Καὶ κατόπιν τούτων διὰ πενιχρῶν ἐπιχειρημάτων, καὶ συλλογισμῶν ὅλως σοφιστικῶν ἔρχονται νὰ μᾶς εἴπωσιν, ὅτι δὲν

ὑπάρχουσιν ἀποδείξεις, καὶ θέλουν δι' ἔλλειψιν δήθεν ἀποδεικτικῶν μέσων ν' ἀθωώσωσιν μίαν πρᾶξιν τοσοῦτον δεινῶς ἀπηχήσασαν καθ' ἅπασαν τὴν Ἑλλάδα;

Μετριοπαθῶν αἰσθημάτων διαπλασθεῖς ὑπὸ τῆς φύσεως καὶ τῆς ἀνατροφῆς, δὲν ἀνήκει εἰς τὴν τάξιν ἐκείνων, οἵτινες ἐξογκόνουν τοὺς φόβους, ἐξογκόνουν τοὺς κινδύνους· ἀλλ' οἱ κίνδυνοι ἐπίκεινται πραγματικοὶ κατὰ τῆς πολιτείας μας, ἐὰν τῆς δωροδοκίας τὸ μίασμα ἐμπιλοχωρήσῃ καὶ ριζωθῇ ἐν αὐτῇ. Ἅπαντες οἱ λαοὶ καὶ οἱ μᾶλλον ἀνεπτυγμένοι ἠθικῶς καὶ νοερῶς φαίνονται πολλάκις ἀσυνέπειες, διότι, ἐνῷ σήμερον προσφέρουν θυμίαμα εἰς τοὺς ὑπὲρ τῶν κοινῶν ἐν αὐταπαρνήσει ἀγωνιζομένους καὶ τοὺς ἀφοσιωμένους εἰς τὰ κοινὰ πράγματα μὲ θυσίαν τῶν ἰδικῶν των, αὔριον τοὺς ἐγκαταλείπουν ἀπέναντι ἑνὸς ὑλικοῦ συμφέροντος. Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς σᾶς ἔπεμψεν ἐνταῦθα, γνωρίζων τὰ αἰσθήματά σας καὶ πεπεισμένος εἶναι ὅτι θέλετε ὑπερασπισθῇ τὰ συμφέροντα τῆς πατρίδος. Ἀλλ' αὔριον δύναται ἴσως νὰ λησμονήσῃ ὅλα ταῦτα καὶ κλίνει τὸ γόνυ ἐνώπιον τοῦ εἰδώλου τοῦ χρυσοῦ. Πιστεύετε δὲ πάντες ὑμεῖς, ὅτι εἰς ὅλας τὰς ἐπαρχίας ὑπάρχουσιν ἄτομα, ἅτινα μηδόλως φροντίζοντα περὶ τῆς πολιτείας, ἐνασχολοῦνται ἐγωϊστικῶς καὶ ἀποκλειστικῶς εἰς τὸ νὰ θησαυρίζωσιν, εἰς τὸ νὰ συναθροίζωσιν ὅπου δήποτε εἰς τὴν ἀξίωσιν τῆς περιουσίας των. Τίς οἶδε μὴ αὔριον αὐτοὶ οἱ στρογγυλατούμενοι ἀπὸ τῆς κενοδοξίας, ἥτις εἶναι τὸ πάθος τῶν νεοπλούτων, θελήσωσι νὰ μεθέξωσι τῶν πραγμάτων τῆς πολιτείας; Καὶ τότε τίς σᾶς ὑπόσχεται, ὅτι οἱ συμπολῖταί σας, καμπτόμενοι ὑπὸ τὸ βάρος τοῦ πλούτου των, δὲν θέλουν προτιμήσει ἐκείνους ἀντ' ὑμῶν; Καὶ ταῦτα λέγων, δὲν ἐννοεῖ παντάπασι νὰ ῥίψῃ λίθον κατὰ τῆς εὐγενοῦς καὶ πλήρους αὐταπαρνήσεως ἐκείνης πλουτοκρατίας, τῆς μεγαλοδώρου καὶ εὐεργετικῆς, ἥτις προσφέρει εἰς τὸν βωμὸν τῆς πατρίδος μεγαλοπρεπῆ δῶρα, συντείνοντα εἰς τὸ ἠθικὸν καὶ ὑλικὸν μεγαλεῖον τῆς πατρίδος, ἀλλ' ἐξελέγχει τὴν μικρὰν, εὐτελῆ καὶ δοξομανῆ ἐκείνην πλουτοκρατίαν, ἥτις ἀπὸ τοῦ ἐγὼ ὁρμωμένη εἰς τὸ ἐγὼ καταλήγει. Ἀλλὰ συμφέρει ταῦτα εἰς τὴν Ἑλληνικὴν κοινωνίαν; ἐν Ἑλλάδι εὐτυχῶς δὲν ἔχομεν τάξεις ἀριστοκρατικάς· ἀνήκομεν πάντες εἰς τὴν μεγάλην τοῦ λαοῦ τάξιν, καὶ τοῦτο θεωρεῖ ὡς τὸ ἀνεκτίμητον πλεονέκτημα· ὅπου ὑπάρχουσι τάξεις, ἐκεῖ ἀέναος γογγυσμός, συγκρούσεις καὶ πάλη. Δὲν φοβεῖσθε λοιπὸν μὴ σχηματισθῇ τάξις ἁπλῶς [illegible] καὶ δοξομανοῦς πλουτ

τοκρατίας; δὲν φοβεῖσθε μὴ καταστρέψητε τὸ μέλλον τῶν τέκνων σας, τὰ ὁποῖα μετὰ μικρὸν θέλουσιν εἰσέλθει ἐκ περιτροπῆς εἰς τὰς πολιτείας τὰ πράγματα, καὶ τὰ ὁποῖα οὐδένα ἄλλον ἔχουσι πλοῦτον εἰμὴ ἐκείνον, τὸν ὁποῖον συνήθροισαν εἰς τὰ σχολεῖα καὶ τὰ πανεπιστήμια; Βεβαιώσατε λοιπὸν τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν, ὅτι ἀποστρέφεσθε τὴν ἐγωϊστικὴν, πλεονεκτικὴν καὶ μισελεύθερον πλουτοκρατίαν ὡς τὴν ἀποστρέφεται ἤδη καὶ αὐτός.

Μίαν ὡραίαν περίοδον εὑρίσκομεν ἐν τῷ Β. λόγῳ. « Ἃς σεβώμεθα, λέγει ἡ Βασιλικὴ τῷ ὄντι ἐκείνη ῥῆσις, τὰ ἀμοιβαῖα ἡμῶν δικαιώματα. » Καὶ ἀληθῶς ὁ συναλληλος σεβασμὸς τῶν μεγάλων τοῦ Κράτους ἐξουσιῶν εἶναι ἡ οὐσία τῶν ἐλευθέρων κυβερνήσεων. Ἀλλοίμονον δὲ εἰς τὰ Σώματα ἐκεῖνα, ἅτινα διὰ τῶν πράξεών των δὲν ἐλκύουν καὶ τῶν ἄλλων Σωμάτων τὸν σεβασμὸν καὶ τὴν ὑπόληψιν.

Ἐπήνεγκεν ἄλλος, ὅτι ἀπαιτεῖται μεγάλη δόσις ἢ ματαιότητος ἢ αὐταπαρνήσεως διὰ νὰ λάβῃ τις τὸν λόγον κατόπιν τῆς νευρώδους καὶ εὐγλώττου ἀγορεύσεως τοῦ βουλευτοῦ Πατρῶν. Ἐλπίζει ὅμως, ὅτι ἡ Βουλὴ τὸ δεύτερον αἴσθημα θέλει τῷ ἀποδώσει ἀναξαίνοντι τὸ βῆμα διὰ νὰ ῥέψῃ παρατηρήσεις τινὰς, οὐχὶ πλέον ἐπὶ τοῦ γενικοῦ ζητήματος, διότι ἤθελεν εἶσθαι κατὰ τὴν ἰδίαν τοῦ Ἄγγλου ποιητοῦ, ματαιοπονία τὸ νὰ χρυσόνῃ τις τὸν χρυσόν, καὶ οἱ αὐτὸν ματαιοπονίᾳ νὰ προσθέσῃ τι εἰς τὸ παρὰ τοῦ προλαλήσαντος ἐξαντληθὲν ἤδη ζήτημα, ἀλλ' εἰδικὰς μόνον παρατηρήσεις ὑπό τινα ἰδιαιτέραν ἔποψιν. Διὰ τῶν παρατηρήσεών του δὲ αὐτῶν ἀποτείνεται πρὸς τὸν βουλευτὴν Μεσολογγίου, τοῦ ὁποίου ὁ λόγος ἂν καὶ τὸν ἐθέλγε διὰ τὸ εὐφραδὲς καὶ τὴν γενικὴν συρροήν του, ἐλύπησεν αὐτὸν ὅμως ἐν μέρει διὰ τὸ ἀναποφάστιστον καὶ τὸ ταπεινὸν, ἃς τῷ συγχωρηθῇ ἡ φράσις, τοῦ συμπεράσματος. Ἐνῷ ὁ λόγος τοῦ ῥήτορος τοῦ βουλευτοῦ Μεσολογγίου ἔσπασε τὴν καλὴν ῥωμαλαιότητα τῶν εἰλικρινῶν πεποιθήσεων καὶ τὴν ἀγανάκτησιν τοῦ συνηγόρου τῆς ἀθωότητος, ἡ πρότασις του εἶχε τὸ εὐτελὲς τῆς ἀποπείρας συμβιβασμοῦ. Σᾶς ὑπέδειξεν, ὅτι ἐν περιπτώσει ἀμφιβολίας δύνασθε νὰ θεραπεύσητε, οὕτως εἰπεῖν, τὰς ἀμφιταλαντευομένας πεποιθήσεις σας διὰ τῆς παραδοχῆς τῆς ἀκυρώσεως τῆς ψηφοφορίας μόνου τοῦ δήμου Μηδείας. Ἀποκρύει μετὰ θάῤῥους τοιαύτην πρότασιν ὡς ἀναξίαν τοῦ μεγαλείου τοῦ ζητήματος καὶ ἀνοίκειον εἰς ὅ,τι ὀφείλει τὸ Σῶμα τοῦτο νὰ πράξῃ κατὰ τὴν προκειμένην περίστασιν. Τί ἐστὶ δωροδοκία; ἡ δωροδοκία εἶναι πρᾶξις μιατὴ, ὑποτίθησι καὶ δωροδοκοῦντα καὶ

δωροδοκούμενον. Ἐὰν οἱ παρόντες βουλευταὶ Ναυπλίας ἐδωροδόκησαν, πρέπει νὰ ὑποστῶσι τὰς συνεπείας τῆς πράξεώς των· ἐὰν δὲν ἐδωροδόκησαν, ὀφείλομεν εἰς αὐτοὺς ὅλας τὰς ὠφελείας καὶ ἀπολαυὰς τῆς ἀθωότητος. Συνήθως αἱ ἐν τῷ Σώματι γινόμεναι παραβολαὶ λαμβάνονται ἀπὸ τὰς δικανικὰς ἕξεις τῶν συνήθως λαλούντων. Ἂς ἐπιτραπῇ λοιπὸν καὶ εἰς αὐτὸν νὰ φέρῃ ἓν παράδειγμα πραγματικώτερον καὶ ὑλικότερον· τί ἠθέλατε εἰπεῖ, ἐὰν κατηγορουμένου τινος ἐπὶ δηλητηριάσει, καὶ αὐτοψίας γενομένης ἐπὶ τοῦ πτώματος, ἀνεκαλύπτετο μὲν πραγματικῶς δόσις δηλητηρίου ἐντὸς αὐτοῦ, ἀλλ' ὁ ὑπερασπιζόμενος τὸν κατηγορούμενον διεσχυρίζετο ὅτι ἡ καταδίκη δὲν εἶναι ἐφικτή, διότι μόνον εἰς τὰς φλέβας, οὐχὶ δὲ καὶ εἰς τὰς ἀρτηρίας εὑρίσκετο ὁ ἰός; Ἰδοὺ πῶς θέτει τὸ ζήτημα ὁ βουλευτὴς Μεσολογγίου· ἀλλ' ὁ ἀγορεύων ἐπεθύμει συμφώνως μὲ τὸν λόγον του νὰ ἦτο καὶ τὸ συμπέρασμά του ἄκαμπτον καὶ ἀκέραιον ὑπὲρ τῆς ἀθωότητος τῶν κατηγορουμένων.

Οὐδέποτε ἦτο φίλος τῶν ὑποδιαιρέσεων τῶν ζητημάτων κατὰ τὰς κοινοβουλευτικὰς συζητήσεις, φρονῶν ὅτι τὰ ζητήματα πρέπει νὰ διατηροῦν ὁλόκληρον τὴν ἁπλότητά των, ὁλόκληρον τὸν ὄγκον των. Αἱ τροπολογίαι, ὡς αἱ Σειρῆνες, τὸ σῶμα τῶν ὁποίων κατὰ τὸ ἥμισυ εἶναι γυναικὸς καὶ κατὰ τὸ ἕτερον ἡμισυ ἰχθύος, συνίστανται καὶ αὐταὶ ἐνίοτε ἐκ δύω μερῶν, τὴν ἀλήθειαν καὶ τὸ ψεῦδος· θέλγουν, σύρουν κατὰ πρώτην ἐποψίν τὰς ταλαντευομένας πεποιθήσεις διὰ τοῦ κεκρυμμένου συνδιαλλακτικοῦ των χαρακτῆρος, δὲν πείθουν ὅμως τὸν θαρραλέως διερευνῶντα αὐτάς. Παρακαλεῖ διὰ τοῦτο τὴν Βουλὴν νὰ μὴ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὴν μεσάζουσαν ἐκείνην γνώμην τοῦ βουλευτοῦ Μεσολογγίου περὶ ἀκυρώσεως μόνου τοῦ δήμου Μηδείας. Θέλει τοὺς βουλευτὰς Ναυπλίας εἰσερχομένους μεθ' ὅλης τῆς πολιτικῆς τιμῆς των, ποτὲ ὅμως ἐν μέρει τιμίους, καὶ ἐν μέρει οὐχί, κατὰ τὴν γεωγραφικὴν περιφέρειαν τῶν δήμων ἢ τὰς ἐκλογικὰς ζώνας.

Ὀλίγας εἰσέτι λέξεις θέλει προσθέσει πρὸς τὸν ἔντιμον βουλευτὴν Ἐρμιονίδος ὡς πρὸς ὅ,τι περὶ Ἀγγλίας εἶπε, περὶ δωροδοκίας ἀγορεύων. Ἀγνοῶν πόθεν ἐκεῖνος ἐπορίσθη τὰς περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου πληροφορίας του, παρατηρεῖ ὅτι μακρὰν τοῦ νὰ θεωρῆται ἐν Ἀγγλίᾳ ἡ δωροδοκία μὲ ὄμμα ἠπιότητος, μὲ ὑπερβάλλουσαν ἴσως αὐστηρότητα καταδιώκεται τὸ ἀποτρόπαιον τῆς πολιτικῆς δωροδοκίας ἔγκλημα. Φίλος του τις, ὁ Δόρδος Δισέρτ, ἂν δὲν ἀπατᾶται, εἶδε τὴν ἐκλογήν του διαφιλο-

νεικουμένην ἐν τῷ κοινοβουλίῳ, διότι ὀλίγας πρὸ τῆς ἐκλογῆς του ἡμέρας ἀπεδείχθη ὅτι ἐδωρήσατο χρυσῆν ταμπακοθήκην εἰς φίλον του τινὰ ὑπὲρ αὐτοῦ ψηφοφορήσαντα. Ἄλλος δὲ ἐξώσθη τοῦ κοινοβουλίου, διότι Σῶμα μουσικῶν κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς ἐκλογῆς παιανίζον, καὶ ὑπ' αὐτοῦ μισθοδοτούμενον, ἔτυχε νὰ περιέχῃ ἐκλογέα ὑπὲρ αὐτοῦ ψηφοφορήσαντα.

Βλέπετε λοιπόν, ὅτι διὰ μεγάλης αὐστηρότητος λύονται τὰ τοιαῦτα ζητήματα εἰς Ἀγγλίαν, τὴν πρωτότοκον θυγατέρα τοῦ κοινοβουλευτικοῦ συστήματος. Ἀντικρούων διὰ ταῦτα τοῦ βουλευτοῦ Μεσολογγίου τὴν πρότασιν, παρακαλεῖ τὴν Βουλὴν ν' ἀποφανθῇ ὑπὲρ ἢ κατὰ τῆς ὅλης ἐκλογῆς κατὰ τὴν ὁποίαν θέλει κάμει ἐκτίμησιν τῶν πραγματικῶν περιστάσεων.

Ἀντεῖπεν ἕτερος, ὅτι ἐσεβάσθη καὶ σέβεται πάντοτε τὰς πεποιθήσεις τῶν ἄλλων, εἴτε διὰ λόγου, εἴτε διὰ τῆς ψήφου των ὑποστηριζομένας. Ἀλλ' ἤλπιζε καὶ ἐλπίζει ὅτι ἔχει τὸ δικαίωμα ν' ἀπαιτῇ καὶ παρὰ τῶν ἄλλων νὰ σέβωνται τὰς ἰδέας του καὶ νὰ μὴ τὰς περιφρονῶσι καὶ ὅταν μάλιστα ἀντίκεινται εἰς τὰς ἐκείνων, διότι ἡ περιφρόνησις αὕτη εἶναι ἀληθῶς ὁ σκώληξ ὁ κατατρώγων τὰ κοινωνικὰ σώματα, διότι ἡ περιφρόνησις ἀποδειλιᾷ τοὺς τὰ ἐναντία φρονοῦντας νὰ ἐκφράσωσι τὴν γνώμην των καὶ ὅταν μάλιστα τύχῃ νὰ ἦναι οὗτοι ἐλάσσονες καὶ κατὰ τὰς ἰδέας καὶ κατὰ τὴν εὐρράδειαν.

Ἡμεῖς οὐδέποτε συνελάβομεν τὴν ἰδέαν νὰ καλύψωμεν τὸ ἔγκλημα, ἀλλὰ ζητοῦμεν ν' ἀποδειχθῇ ἡ ὕπαρξίς του, ἐνῷ οἱ ἐναντίοι προσπαθοῦν νὰ μᾶς πείσουν, ὅτι τὸ ἔγκλημα τῆς δωροδοκίας εἶναι ἀλήθριον, τὸ ὁποῖον οὐδεὶς ἠρνήθη. Σᾶς εἶπον ὅτι δὲν πρέπει νὰ σᾶς πτοοῦν οὔτε τὰ πρόσωπα, οὔτε αἱ ἐπαρχίαι, διότι ἀμφότερα εἰσὶν ἄτομα ἀπέναντι τῆς πολιτείας. Ἀλλὰ λέγει καὶ αὐτός, ὅτι παρῆλθεν ἡ ἐποχὴ ἐκείνη, ὅτε τὸ ἄτομον ἐθυσιάζετο χάριν τῆς πολιτείας, καὶ ὅπου ἡ πολιτεία δὲν πέθετο τὸ ἄτομον, ἡ πολιτεία ἐκείνη καταστρέφεται· αἱ τοιαῦται ἰδέαι ἀνήκουν εἰς τὰς παλαιὰς Ἀθήνας καὶ εἰς τὴν ἀρχαίαν Ῥώμην. Ἐκεῖ ἔλεγον « συμφέρει ἕνα ὑπὲρ τοῦ λαοῦ ἀπολέσαι » ἀλλὰ σήμερον οἱ λόγοι οὗτοι δὲν ἐπαναλαμβάνονται.

Οἱ κατηγορούμενοι σήμερον ὡς δωροδοκήσαντες, πολλὰς καὶ μεγάλας ἔκαμαν ἄλλοτε ἄνευ οὐδενὸς συμφέροντος θυσίας εἰς τὴν πατρίδα των, διότι καὶ εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Νικολάου ἐδωρήσαντο 10,000 δρ. καὶ εἰς σύστασιν σχολείων συνεισέφερον, καὶ δὲν ἦτο δίκαιον νὰ μᾶς περιφρονῶσι, ἀποκαλοῦντες πεφυχρὰ καὶ ἀνύστυχα τὰ μέσα τῆς ὑπερασπίσεώς μας.

Ἀναπολήσατε ὅσα χθὲς καὶ σήμερον ἐρρέθησαν καὶ θέλετε ἰδῆ, ὅτι ὅλα ταῦτα δὲν ἦσαν εἰμὴ εἷς ἔπαινος ὑπὲρ τῆς ἀρετῆς καὶ μία κατηγορία κατὰ τῆς δωροδοκίας, ἀποτιθεμένου πάντοτε ὡς ἀληθοῦς τοῦ ἐγκλήματος τῆς δωροδοκίας. Παραδέχεται διὰ τοῦτο καὶ αὐτὸς ν' ἀναθέσῃ ἡ Βουλὴ εἰς ἐπιτροπὴν κοινοβουλευτικὴν τὴν ἀνακάλυψιν τῆς ἀληθείας, οὐχὶ ὅμως νὰ παραδεχθῇ ὡς ἀληθῆ τὴν κατηγορίαν καὶ ἐπὶ ταύτης ν' ἀποφανθῇ, ὅτι ἡ δωροδοκία εἶναι ὁλεθρία, διότι τοῦτο οὐδεὶς τὸ ἀρνεῖται, ἀρνούμεθα δὲ μόνον ὅτι οἱ συνάδελφοι ἡμῶν ἐδωροδόκησαν.

Ἐνταῦθα κλεισθείσης τῆς συζητήσεως κατ' ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς, παρετήρησεν ὁ πρόεδρος ὅτι τρεῖς κυρίως ὑπάρχουσι γνῶμαι, αἱ ἐν ταῖς ἐκθέσεσι τῆς πλειοψηφίας καὶ μειοψηφίας περιεχόμεναι καὶ κατὰ τὴν συζήτησιν ὑποστηριχθεῖσαι· α'. ἡ τὴν ἀκύρωσιν τῆς ὅλης ἐκλογῆς προτείνουσα· β'. ἡ περιορίζουσα τὴν ἀκύρωσιν εἰς μόνον τὸν δῆμον Μηδείας, κατ' ἄλλους δὲ καὶ εἰς τὸν τῶν Ἐπιδαυρίων, καὶ γ'. ἡ ὑποστηρίζουσα τὴν ἐπικύρωσιν τῆς ἐκλογῆς.

Προκειμένου δὲ νὰ ἐρωτηθῇ ἡ Βουλὴ ἐπὶ τῆς μιᾶς τούτων, τῆς ἀπωτέρας, ἠγέρθη ἡ ἀμφιβολία τίς τῶν τριῶν εἶναι ἡ ἀπωτέρα. Οὕτω δὲ, πολλῶν μὲν ὑποστηριζόντων ὡς τοιαύτην τὴν περὶ ἀκυρώσεως τῆς ὅλης ἐκλογῆς, ἄλλων δὲ, τὴν περιορίζουσαν τὴν ἀκύρωσιν εἰς τὸν δῆμον Μηδείας, μετά τινα περὶ τούτου συζήτησιν, ἐπροτάθη ἡ διὰ ψηφοφορίας τοῦ ζητήματος λύσις. Κατὰ συνέπειαν γενομένης ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Ἰω. Ταμπακόπουλον καὶ Ἰω. Ταταράκην, συνήχθη κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ θεωρεῖ ὡς ἀπωτέραν τὴν περὶ ἀκυρώσεως τῆς ὅλης ἐκλογῆς πρότασιν διὰ ψήφων 61 κατὰ 25, ἀρνηθέντος ἑνός.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν
ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος·

Παραδέχεται ἡ Βουλὴ ὡς ἀπωτέραν τὴν περὶ ἀκυρώσεως τῆς ὅλης ἐκλογῆς Ναυπλίας πρότασιν, ναὶ ἢ ὄχι;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Κ. Θεοδώρου	N	Δημήτριος Γιαννούλης	
Ἰωάννης Σωτηριάδης	N	Γ. Ν. Καΐρης	
Ἀντώνιος Βενιζέλος		Νικόλαος Π. Ἀθανασίου	

Δημήτριος Τσόκρης		Ἰωάννης Ζάρκος	N
Ἀνδρέας Δανόπουλος		Γεώργιος Περωτῆς	N
Ἰωάννης Βλάσσης		Α. Κοντόσταυλος	
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	N	Ἰωάννης Μπαλάφας	N
Γεώρ. Α. Ράλλης		Γεώργιος Μιχαὴλ	N
Γεώργιος Σκοῦφος		Ἀνδρέας Δελιγιάννης	N
Σταῦρος Βλάχος	N	Γεώργιος Πλαπούτας	O
Ἰωάννης Καραγιαννόπουλος	N	Ἀντ. Ἀντωνόπουλος	
Ἀθανάσ. Ἴσκος		Πέτρος Δελιγιάννης	N
Ἀντ. Γεωργαντᾶς	N	Ποθητὸς Ῥεβελάκης	ἀρνεῖται
Φίλων Φίλωνος	N	Κωνστ. Κυπριάδης	
Ἀτων. Λογοθέτης	N	Ἰωάννης Δελιγιάννης	N
Νικόλαος Τσέλιος	N	Σταῦρος Καμπερόπουλος	N
Γεώργιος Γεροβασάστης	N	Ἀνδρέας Νοταρᾶς	N
Α. Π. Πετροπουλάκης	N	Ἀριστ. Μεντσελόπουλος	N
Θ. Τσαννετάκης		Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος	O
Ἰωάννης Σαράκας		Χαράλ. Α. Χριστόπουλος	N
Α. Παπαβασιλείου		Ν. Χ. Παναγιώτου	O
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς		Δημ. Σακελλαράκης	N
Ν. Παπαμιχαλόπουλος		Σ. Κοπανίτσας	O
Στεμάτιος Μήτσας	N	Ἐμμ. Μελετόπουλος	N
Ἀνδρέας Ζέρβας	N	Ν. Δεσπόπουλος	O
Γεώργιος Βελῆς	N	Λουκᾶς Στεφάνου	
Γεώργιος Γιολδάσης		Νῖκος Βουλπιώτης	N
Δημήτριος Ζῶτος		Β. Ρ. Παλαμίδης	
Ἰωάννης Χατσόπουλος	N	Α. Ἀλεξανδρόπουλος	N
Ἀλέξανδρος Βιλαέτης	N	Ἰω. Ταμπακόπουλος	O
Ἀνδρέας Αὐγερινός	O	Γ. Ν. Ῥεβελιώτης	O
Νικόλαος Σισίνης	O	Δημ. Φιλάρετος	
Αὐγερινὸς Πετραλιᾶς	N	Μελέτ. Χ. Μελέτης	N
Γεώργιος Διαμάντης			
Ἀναγνώστης Δημητρίου	N		
Γασ. Δηλέσδας		Ἐπαμ. Δελιγεώργης	O
Σπ. Μαρκεζίνης		Π. Τσιμπουράκης	
Ν. Βαρβαρῆγος		Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος	
Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης		Παναγιώτης Παπατσώνης	N
Ἀσημάκης Χαραλάμπης	N	Σπ. Ἀντωνόπουλος	O
Ἀτων. Ν. Πετιμεζᾶς		Ἰωάν. Προβελέγιος	
Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος		Ἰωάννης Ταταράκης	O
Γρηγ. Κορφιωτάκης	N	Σ. Βαρότσης	N

Ἐμμ. Ναυπλιώτης	N	Γεώργιος Μπάστας	
Κωνς. Κρίσπης		Ἰωάννης Μανιώτης	N
Νικόλαος Τσαβέλλας	N	Ἰωάν. Δουλίδης	
Νικόλαος Καναβὸς		Κωνστ. Πλατύς	
Α. Παπαδημητριάδης	N	Ἀντ. Ῥενουάρδος	N
Γ. Ἰατρὸς		Μιχαὴλ Σολωμὸς	N
Ἰωάννης Εὐσταθίου		Γεώργιος Ναύτης	O
Κίμων Χριστοδούλου	N	Ἰωάννης Σαγρέδος	O
Στέφανος Α. Δούκας	N	Παναγιώτης Φάθης	N
Ἰωάννης Κατσάκης	N	Ἀντ. Ἀρμάος	O
Δημ. Κομμουνδουράκης	N	Γρηγ. Μανοΐσος	N
Βενετσάνος Κυβέλος	N	Ἀδάμ Διαμαντόπουλος	N
Νικόλαος Πιεράκος	N	Δημ. Πολυχρονόπουλος	N
Χ. Χριστόπουλος		Δημήτριος Βότσαρης	
Π. Κανελλόπουλος	N	Γεώργιος Ι. Στάϊκος	
Νικόλαος Μοσχούλας	N	Νικόλ. Πιπῖνος	O
Π. Ἀργυρόπουλος	O	Κωνστ. Δουζίνας	
Ν. Πανουργιᾶς	O	Ἀνδρέας Γ. Κουνταυριώτης	
Εὐθ. Κτενᾶς	O	Δημήτριος Βουδούρης	O
Κωνστ. Βλάμης	O	Ἀντώνιος Τσαμαδὸς	O
Βενιζέλος Ῥοδίος		Πέτρος Χ. Πέτρος	
Ἀνδρέας Χ. Λόντος	O	Εὐαγγέλης Βαλατσὸς	
Παναγ. Καλαμογδάρτης	N	Σ. Σκουμπουρδῆς	
Κωνστ. Κωνστάκης	N	Εὐαγγέλης Κοντογιάννης	
Ἀνάργυρος Χ. Ἀναργύρου	O	Αὐγερινὸς Ἀθέρωφ	N
Ν. Γκίνης	O	Α. Μάνταρης	N
Ἀθανάσιος Μησυρλῆς	N	Δημήτριος Κριεζώτης	

Γενομένης εἶτα ὁμοίας καὶ ἐπὶ τῆς ἀνωτέρω προτάσεως ψηφοφορίας, τῶν ἰδίων ἐπιτηρούντων ψηφολεκτῶν, συνήχθη κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὴν διὰ ψήφων 61 κατὰ 25, καὶ οὕτως ἐκηρύχθη καθ' ὁλοκληρίαν ἄκυρος ἡ βουλευτικὴ ἐκλογὴ τῆς ἐπαρχίας Ναυπλίας, εἰς τὴν ὁποίαν θέλει ἀρμοδίως διαταχθῆ τῆς ψηφοφορίας ἡ ἐπανάληψις πρὸς ἀνάδειξιν τῶν διὰ τὴν ς'. περίοδον ἀντιπροσώπων της.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος·

Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀκύρωσιν τῆς ὅλης βουλευτικῆς ἐκλογῆς Ναυπλίας, ναὶ ἢ ὄχι;

Κωνσταντῖνος Θεοδώρου	N	Ἰωάννης Σωτηριάδης	

Ἀντώνιος Βενιζέλος		Ἀσημάκης Χαλαλάμπης	N
Δημ. Γιαννούλης		Α. Ν. Πετιμεζᾶς	
Γ. Ν. Καΐρης		Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος	
Νικόλαος Π. Ἀθανασίου		Γρηγόριος Κορφιωτάκης	N
Δημήτριος Τσόκρης		Ἰωάννης Ζάρκος	N
Ἀνδρέας Δανόπουλος		Γεώργιος Περωτῆς	N
Ἰωάννης Βλάσσης		Α. Κοντόσταυλος	
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	N	Ἰωάννης Μπαλάφας	N
Γεώργιος Α. Ῥάλλης		Γεώργιος Μιχαὴλ	N
Γεώργιος Σκοῦρος		Ἀνδρέας Δελιγιάννης	N
Σταῦρος Βλάχος	N	Γ. Πλαπούτας	
Ἰωάννης Καραγιαννόπουλος	N	Ἀντ. Ἀντωνόπουλος	
Ἀθανάσιος Ἴσκος		Πέτρος Δελιγιάννης	N
Ἀντώνιος Γεωργαντᾶς	N	Ποθητὸς Ῥεβελάκης	O
Φίλων Φίλωνος	N	Κωνστ. Κυπριάδης	N
Λεωνίδας Λογοθέτης	N	Ἰωάννης Δελιγιάννης	N
Νικόλαος Τσέλιος	N	Σταῦρος Καμπερόπουλος	N
Γεώργιος Γερουβασάσης	N	Ἀνδρέας Νοταρᾶς	N
Λεωνίδας Πετροπουλάκης	N	Ἀριστείδης Μεντζελόπουλος	N
Θ. Τσαννετάκης		Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος	O
Ἰωάννης Σαράκας		Χαράλ. Α. Χριστόπουλος	N
Α. Παπαθανασίου		Ν. Χ. Παναγιώτου	O
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς		Δημ. Σακελλαράκης	N
Ν. Παπαμιχαλόπουλος		Σ. Κοπανίτσας	O
Σταμάτιος Μήτσας	N	Ἐμμ. Μελετόπουλος	O
Ἀνδρέας Ζέρβας	N	Ν. Θ. Λεώπουλος	O
Γεώργιος Βελῆς	N	Λουκᾶς Στεφάνου	
Δημήτριος Ζῶτος		Νῖκος Βουλπιώτης	N
Γ. Γιολδάσης		Β. Ρ. Παλαμίδης	
Ἰωάννης Χατσόπουλος	O	Α. Ἀλεξανδρόπουλος	N
Αὐσανδρος Βιλαέτης	N	Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος	O
Ἀνδρέας Αὐγερινός	O	Γ. Ν. Ῥεβελιώτης	
Νικόλαος Σισίνης	O	Δημήτριος Φιλάρετος	O
Αὐγερινὸς Πετραλιᾶς	N	Μελέτιος Χ. Μελέτης	N
Γεώργιος Διαμάντης		.....	
Ἀναγνώστης Δημητρίου	N	.....	
Γασ. Δελένδας		Ἐπαμ. Δελιγεώργης	O
Σπ. Μαρκεζίνης		Π. Τσιμπουράκης	
Ν. Βαρβαρῆγος		Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος	
Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης		Παναγ. Παπατσώνης	N

Σπ. Άντωνόπουλος	Ο	Ν. Γκίνης	Ο
Ἰωάννης Προβελέγιος		Ἀθανάσιος Μπουρλῆς	Ν
Ἰωάννης Ταπαράκης	Ο	Γεώργιος Μπάστας	
Σ. Βαρότσης	Ν	Ἰωάννης Μανιώτης	Ν
Ἐμμ. Ναυπλιώτης	Ν	Ἰω. Δουλίδης	
Κωνστ. Κρίσπης		Κωνς. Πλατύς	
Νικόλαος Τσαβέλλας	Ν	Ἀντ. Ῥενουάρδος	Ν
Νικόλαος Καναρῆς		Μιχαὴλ Σολωμὸς	Ν
Α. Παπαδημητριάδης	Ν	Γεώργιος Ναύτης	
Γ. Ἰατρός		Ἰωάν. Σαγρέδος	Ο
Ἰω. Εὐσταθίου		Παναγιώτης Ψαθῆς	Ν
Κίμων Χριστοδούλου	Ν	Ἀντ. Ἀρμάος	Ο
Στέφανος Α. Δούκας	Ν	Γρηγόριος Μανοῦσος	Ν
Ἰωάννης Κατσάκης	Ν	Ἀδαμ. Διαμαντόπουλος	Ν
Δημ. Κουμουνδουράκης	Ν	Δημ. Πολυχρονόπουλος	Ν
Βενετσάνος Κυβέλος	Ν	Δημ. Βότσαρης	
Νικόλαος Πιεράκος	Ν	Γεώργιος Ι. Σταΐκος	
Χ. Χριστόπουλος		Νικόλαος Πιπῖνος	Ο
Π. Κανελλόπουλος	Ν	Κωνστ. Δουζίνας	
Νικόλαος Μοσχούλας	Ν	Ἀνδρέας Γ. Κοντουριώτης	
Π. Ἀργυρόπουλος	Ο	Δημήτριος Βουβούρης	Ν
Ν. Πανουριᾶς	Ο	Ἀντώνιος Τσαμαδός	Ο
Εὐθ. Κεχαγιᾶς	Ο	Πέτρος Χ. Πέτρου	
Κωνσταντῖνος Βλάμης	Ο	Εὐαγγέλης Βαλατσός	
Βενιζέλος Ῥοῦφος		Σ. Σκουμπουρδῆς	
Ἀνδρέας Χ. Δόντος	Ν	Εὐαγγέλης Κοντογιάννης	
Παναγιώτης Καλαμογδάρτης	Ν	Αὐγερινὸς Λέφερφ	Ν
Κωνστ. Κωνστάκης	Ν	Ἀναγν. Μάντζαρης	Ο
Ἀνάργυρος Χ. Ἀναργύρου	Ο	Δημ. Κριεζώτης	

Ὁ δὲ πρόεδρος κηρύξας τὸ ἀποτέλεσμα καὶ ἀναγγείλας ὡς ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης τὴν συζήτησιν τῆς βουλευτ. ἐκλογῆς Σπετσῶν, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 5 Μ. Μ.

Ὁ πρόεδρος
ΕΜ. ΜΕΛΕΤΟΠΟΥΛΟΣ,

Οἱ γραμματεῖς
Π. Ῥεβελάκης.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ. ΟΡΚΩΜΟΣΙΑΣ.

« Σήμερον τὴν 4 Δεκεμβρίου 1859 παρουσιασθεὶς ὁ βουλευτὴς Φθιώτιδος μὲ εἰσιτήριον ἐφωδιασμένος, ὥμοσε τὸν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 58 τοῦ Συντάγματος ὁριζόμενον βουλευτικὸν ὅρκον·

« Ὀμνύω εἰς τὸ ὄνομα τῆς ὁμοουσίου καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὸν Βασιλέα τῆς Ἑλλάδος, ὑπακοὴν εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ εἰς τοὺς νόμους τοῦ Κράτους καὶ νὰ ἐκπληρώσω εὐσυνειδήτως τὰ καθήκοντά μου. »

Συνετάχθη τὸ παρὸν πρωτόκολλον ὑπογραφὲν προσκόντως.

Ὁ ὁρκισθεὶς
Β. Μπαλατσός,

Ὁ ἱερεὺς
Ἰωάννης Κυριαζῆς,

Ὁ προσωρινὸς Πρόεδρος
ΕΜ. ΜΕΛΕΤΟΠΟΥΛΟΣ,

Οἱ προσωρινοὶ γραμματεῖς
Χ. Α. Χρηστόπουλος,
Π. Ῥεβελάκης. »

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΓ'.

Τῆς 5 Δεκεμβρίου 1859.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προπαριθούσης συνεδριάσεως καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Ἀναβληθείσης δὲ συνεπείσει τοῦ Σώματος τῆς ἀναγνώσεως τῶν πρακτικῶν τῆς παρελθούσης, προσελθὼν ὁ ἅρτι ἐμφανισθεὶς βουλευτὴς Εὐρυτανίας Δ. Ζῶτος ἔδοσε τὸν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 57 τοῦ Συντάγματος ὁριζόμενον βουλευτικὸν ὅρκον κατὰ τὸ ἐν τέλει τῶν πρακτικῶν τῆς παρούσης προσαρτώμενον τῆς ὁρκοδοσίας πρωτόκολλον.

Ἀναγγελθέντος ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ συζήτησις τῆς ἐκθέσεως ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Πετσῶν, λαβὼν τὸν λόγον ἐξέθηκέ τις, ὅτι ἐπιλαμβανόμενοι σήμερον τῆς συζητήσεως περὶ τοῦ κύρους τῆς ἐκλογῆς Πετσῶν, εὑρισκόμεθα εἰς θέσιν ὀμαλήν, διότι χθὲς καὶ προχθὲς ἐσυζητήθη ἡ ἐκλογὴ Ναυπλίας, εἰς ἣν ἀπεδίδετο ἡ αὐτὴ μορφὴ τῆς δωροδοκίας, ῥήτορες δὲ λίαν εὐγλωττοι καὶ νομομαθεῖς σᾶς ἐξέθεσαν τὸν χαρακτῆρα τοῦ ἐγκλήματος καὶ τοὺς κινδύνους, οἵτινες ἐπίκεινται εἰς εἶν πολιτείαν, ἐὰν τὸ μίασμα εἰσχωρήσῃ εἰς τὰ σπλάγχνα της καὶ αὐτὸς ἡ ψῆφος ὑμῶν κατεδίκασε τὴν ἐκλογὴν ἐκείνην ὡς προϊὸν δωροδοκίας.

Ἐὰν κατὰ τὴν συζήτησιν ἐκείνην δὲν ἔλαβε τὸν λόγον, τοῦτο προῆρχετο διότι ἤθελε νὰ φωτισθῇ ἀπὸ τῆς ἀγορεύσεως ἀνδρῶν ἱκανότητος καὶ παιδείας. Ἀφ' οὗ δὲ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς συζητήσεως ὑπῆρξε σύμφωνον πρὸς τὰς ποθήσεις του, ἐφ-

γεται καὶ αὐτὸς σήμερον νὰ ἀγορεύσῃ ἐπὶ τῆς προκειμένης ἐκλογῆς τῶν Πετσῶν, ὁ δὲ λόγος αὐτοῦ θέλει περιστραφῆ εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν ὑπαρχουσῶν ἀποδείξεων. Πρὸ τούτου ὅμως στρεφόμενος πρὸς τοὺς συναδέλφους αὐτοῦ, τοὺς νῦν βουλευτὰς Πετσῶν, βεβαιοῖ αὐτοὺς ὅτι οὔτε συμπάθειαι πρὸς τοὺς μὲν, οὔτε ἀντιπάθειαι πρὸς τοὺς δὲ, ἀλλὰ μόνον τὸ καθῆκον καὶ ὁ ὅρκος ὃν ἔδωκε διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν αὐτοῦ τὸν ἀναγκάζουσι νὰ ἐπιχειρήσῃ νὰ καταδείξῃ ἐνώπιον τῆς Βουλῆς, ὅτι καὶ ἡ προκειμένη ἐκλογὴ ὑπῆρξε προϊὸν δωροδοκίας. Κατὰ προσώπων λοιπὸν οὐδὲ λέξιν ἔχει νὰ εἰπῇ· τὰ πρόσωπα τὰ σέβεται καὶ τὰ ἐκτιμᾷ, καὶ διὰ τοῦτο μάλιστα θέλει, ἂν ὑπέπεσαν εἰς μίαν ἄτοπον πρᾶξιν, φωτιζόμενοι ἐκ τῆς συζητήσεως, νὰ ἀποπλύνωμεν τὸν ῥύπον τῆς ἐπιῤῥιφθείσης κατ' αὐτῶν μομφῆς.

Ἐπιλαμβανόμενος λοιπὸν τῆς ἐξετάσεως τοῦ ζητήματος, ὀφείλει νὰ ἀναφέρῃ ἐπιληψίμους τινὰς περιστάσεις, αἵτινες ἐκτὸς τῆς δωροδοκίας, ἔλαβον χώραν κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς προκειμένης ἐκλογῆς. Παρατηρεῖ ἐπομένως ὅτι εἰς τὴν ἐκλογὴν ἐπαρουσιάσθησαν ὡς ὑποψήφιοι μὲν τῆς Κυβερνήσεως οἱ Κ. Ἰω. Μωριάτης καὶ Ν. Χ. Ἀναργύρου, ὡς ἀνθυποψήφιοι δὲ οἱ Κ. Ἀνάργυρος Α. Χ. Ἀναργύρου καὶ Ν. Γκίνης. Φαίνεται δὲ ὅτι ὁ δήμαρχος ὠφελούμενος ἀπὸ τὴν ἀνοχὴν τῆς Κυβερνήσεως ἀπεπειράθη νὰ κάμῃ χρῆσιν τῆς ἐξουσίας του ὑπὲρ τῆς ἐπιτυχίας αὐτοῦ τε καὶ τοῦ συνεταίρου του, καὶ διὰ τοῦτο καὶ ῥαπίσματα, καὶ ἀπειλαὶ καὶ καταδίκαι μονομερεῖς ἔλαβον χώραν. Βεβαιούμεθα δὲ ἐξ ἐπισήμων ἐγγράφων ὅτι ἕνεκα τῆς ἐκλογικῆς πάλης αἱ Πέτσαι διηρέθησαν εἰς δύω στρατόπεδα, οἱ δὲ πολῖται προυτίθεντο οὐχὶ ἡσύχως καὶ ἐν εἰρήνῃ νὰ ἐξασκήσωσι τὰ πολιτικά των δικαιώματα, διότι πάντες ἔφερον ἐγχειρίδια. Ἡ χωροφυλακὴ, ἡ τὴν τήρησιν τῆς τάξεως ἐπιφορτισμένη, θέλουσα νὰ προλάβῃ ἐνδεχόμενα δυστυχήματα, συνέλαβε τεσσαράκοντα ἐκ τῶν οὕτως ὡπλισμένων καὶ κατέσχε τὰ ἐγχειρίδιά των, τὰ ὁποῖα παρέπεμψεν εἰς τὸν δήμαρχον ὡς δημόσιον κατήγορον διὰ νὰ ἐπληροφορηθῇ τῶν ἀνακρίσεων. Ἀλλ' ὁ δήμαρχος ἕνα μόνον ἐξ αὐτῶν εὑρίσκει ἔνοχον, διότι αὐτὸς ἀνῆκεν εἰς τοὺς ἐναντίους τῆς μερίδος του, τὸν εἰσάγει εἰς τὸ πλημμελειοδικεῖον καὶ οὗτος δικάζεται καὶ καταδικάζεται, ἐν ᾧ οἱ 39 οὔτε κἂν εἰσήχθησαν εἰς δίκην, διότι ἦσαν ἐκ τῶν φίλων τῶν ἀνθυποψηφίων. Ἐν τῷ φακέλλῳ τῶν ἐγγράφων τῆς ἐκλογῆς ὑπάρχει ἀνάκρισις ἐπὶ τοῦ περιστατικοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῆς ὁποίας ἐξάγεται ὅτι ἐξετασθεὶς ὁ ἐνωματάρχης κατέθεσεν ὅτι καὶ τοὺς

τεσσαράκοντα πολίτας εὗρεν ὡπλισμένους, ὁ δὲ εἰρηνοδίκης βεβαίωσεν ὅτι εἰς μόνον παρεπέμφθη εἰς δίκην καὶ αὐτὸς κατεδικάσθη.

Ἀλλὰ δὲν εἶναι μόνη ἡ περίστασις αὐτὴ ἡ καταδεικνύουσα τὴν βίαν καὶ τὴν ἐπέμβασιν τῆς δημοτικῆς ἐξουσίας. Κατὰ τὴν ψηφοφορίαν προσελθών τις νὰ ψηφοφορήσῃ, ἠρωτήθη ὑπὸ τοῦ δημάρχου, ἐὰν ἐκτὸς τοῦ ἐπωνύμου, ὑπὸ τὸ ὁποῖον ἤρχετο νὰ ψηφοφορήσῃ, εἶχε καὶ ἕτερον ἐπώνυμον. Ἀπαντήσαντος δ' ἐκείνου, ὅτι ὠνομάζετο καὶ Μασαούτης· « ἐὰν τὸ ἤξευρα, τῷ εἶπεν ἀπειλητικῶς ὁ δήμαρχος, ἤθελα ἐκδώσει ἐναντίον σου ἔνταλμα συλλήψεως. » Τὸ περιστατικὸν τοῦτο ἤθελε δυσκολευθῇ νὰ ἐκθέσῃ ἐνώπιον τῆς Βουλῆς ἐὰν δὲν ὑπῆρχε καὶ ἐν τοῖς πρακτικοῖς βεβαιούμενον καὶ ὑπ' αὐτῆς τῆς ἐροευτικῆς ἐπιτροπῆς καὶ τοι ἀνηκούσης εἰς τὴν μερίδα τῶν ἀνθυποψηφίων. Βλέπετε λοιπὸν καὶ ἐκ τοῦ περιστατικοῦ αὐτοῦ τὴν ἀπειλὴν τῆς δημοτ. ἐξουσίας πραγματοποιουμένην.

Ἕτερον δὲ περιστατικὸν, λαβὸν χώραν κατὰ τὴν διαλογὴν τῆς ψηφοφορίας καὶ βεβαιούμενον ἐκ τῶν ἐγγράφων, ἐπιβεβαιοῖ σαφέστερον τὴν ἐπέμβασιν τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς. Ὁ ἀστυνόμος Σπετσῶν, ὅστις ἀπ' ἀρχῆς τῆς ἐκλογῆς, εἶχε διοργανίσει σταυροφορίαν κατὰ τῶν ὑπουργικῶν ὑποψηφίων, περιφερόμενος εἰς τὴν ἀγορὰν κατεγίνετο εἰς τὸν προσηλυτισμὸν τῶν ψηφοφόρων. Ἐπειδὴ δὲ εἰς ἐπέμενε νὰ ψηφοφορήσῃ ὑπὲρ τῶν ὑποψηφίων τὸν ἐράπισε. Περιστατικὰ τοιαῦτα, ἐὰν θέλετε τὸ ἀκέραιον τῶν ἐκλογῶν, δὲν πρέπει νὰ τὰ παρατρίξετε, ἐὰν δὲ δὲν εἶναι ἱκανὰ νὰ φέρωσι τὴν ἀκύρωσιν μιᾶς ἐκλογῆς, ὀφείλετε τοὐλάχιστον νὰ τὰ στηλιτεύσητε διὰ νὰ δείξητε ὅτι δὲν ἀνέχεσθε τὴν δημοτικὴν ἐξουσίαν οὕτως ἐπηρεάζουσαν τὴν ἐλευθέραν τῶν ἐκλογέων θέλησιν.

Τὰ γεγονότα ταῦτα ἐθεώρησε τὸ τμῆμα ὡς ἐπουσιώδη ἢ μᾶλλον ὡς μὴ ἀποδεδειγμένα. Τὸ δεύτερον δὲν εἶναι βεβαίως ἀληθὲς, διότι βεβαιοῦνται ἐξ ἐπισήμων ἐγγράφων, συμφωνεῖ ὅμως ὅτι αὐτὰ μόνα δὲν δύνανται νὰ φέρωσι τὴν ἀκύρωσιν μιᾶς ἐκλογῆς. Ἀλλὰ τὰ γεγονότα ταῦτα συνδυαζόμενα μετά τινων ἄλλων οὐσιωδεστέρων, δύνανται νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς τὸ νὰ σᾶς πείσωσιν ὅτι ἡ προκειμένη ἐκλογὴ δὲν εἶναι προϊὸν τῆς ἐλευθέρας τῶν πολιτῶν θελήσεως. Τὰ οὐσιώδη δὲ ταῦτα περιστατικὰ εἶσὶ τὰ ἑπόμενα.

Ἡ ἔναρξις τῆς ἐκλογῆς προσδιωρίσθη ὑπὸ τοῦ πρώτου προγράμματος διὰ τὴν 14 Τυρίου, ἀλλὰ κατὰ τὰς παρκμονὰς τῆς

ἐνάρξεως τῆς ἐκλογῆς ὁ ἔπαρχος παρετήρησε μέγαν ἀριθμὸν μεταξὺ τῶν πολιτῶν. Τὰ παντοπωλεῖα, τὰ καπηλεῖα καὶ τὰ μαγειρεῖα ἦσαν ἀνοικτὰ καὶ εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ προσερχομένου, φόβος δὲ ἐπέκειτο περὶ διαταράξεως τῆς κοινῆς ἡσυχίας καὶ ὡς ἐκ τούτου ἐθεωρήθη ἀναγκαία ἡ ἀναβολὴ τῆς ἐκλογῆς διὰ τὴν 5 Ὀκτωβρίου. Κατὰ τῆς ἀναβολῆς ἐγέρθησαν παράπονα ἐκ μέρους τῶν ἀνθυποψηφίων, ἀλλ' ἀνακρίσεως γενομένης ἀπεδείχθη ὅτι οἱ φόβοι ἦσαν πραγματικοὶ καὶ κατὰ συνέπειαν ἡ ἀναβολὴ ἀναγκαία καὶ σύμφωνος πρὸς τὰς διαταγὰς τῆς Κυβερνήσεως, ἥτις προσεκάλεσε τὰς διοικητ. ἀρχὰς, ὁσάκις ἐπίκειται κίνδυνος διαταράξεως τῆς κοινῆς ἡσυχίας καὶ τάξεως, ν' ἀναβάλλωσι τὴν ἐκλογὴν πρὸς ἀποφυγὴν παντὸς ἐνδεχομένου κακοῦ. Ἀπὸ τῆς ἡμέρας δὲ τῆς ἀναβολῆς μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐκλογῆς τὰ ἀνταγωνιζόμενα μέρη πεισθέντα ὅτι διὰ τῆς βίας καὶ τῶν ἀπειλῶν δὲν ἤθελον κατισχύσει, ἀπεράσισαν νὰ καταφύγωσι εἰς τὴν δύναμιν τοῦ ἀργυρίου, τοῦ ὀλεθρίου ἐκείνου μετάλλου, τὸ ὁποῖον τοσοῦτον κατίτυχσε πλησίον ἑνὸς μαθητοῦ ὥστε νὰ προδώσῃ καὶ τὸν Διδάσκαλόν του. Εἰς τὸ μέσον τοῦτο τῆς διαφθορᾶς προσέφυγον ἀμφότερα τὰ ἀνταγωνιζόμενα μέρη καὶ διὰ τοῦτο μετὰ λύπης βλέπομεν, ὅτι οἱ γενναῖοι Σπεταιῶται, οἱ τοσαῦτα ἡρωϊκὰ διαπράξαντες κατὰ τὸν ἀγῶνα ἔργα, οἱ τοσαῦτα θυσιάσαντες εἰς τὸν βωμὸν τῆς πατρίδος, προκειμένου νὰ ἐκλέξωσι τοὺς ἀντιπροσώπους των, ἀντὶ νὰ προσέλθωσιν εἰς τὸν ναὸν καὶ δώσωσι τὴν ψῆφόν των ὑπὲρ τῶν ἐκλεκτῶν τοῦ λαοῦ, κατέστησαν αὐτὴν ἀντικείμενον πλειστηριασμοῦ. Ἡ κατάστασις αὕτη ἐξακολούθησε μὲ ἴσον ἀμφοτέρωθεν ζῆλον καὶ ἀριθμὸν μέχρι τῆς τρίτης ἡμέρας τῆς ψηφοφορίας, ὅτε οἱ ὑποψήφιοι, εἴτε διότι μετεμελήθησαν, εἴτε διότι συνηθύμησαν τὸ ἄτοπον, εἰς τὸ ὁποῖον ὑπέπεσαν, ἀπέσχον τῆς τοιαύτης ἐκλογῆς, καὶ ὁ μὲν Ν. Χ. Ἀναργύρου ἐπανῆλθεν εἰς Ἀθήνας, ὁ δὲ ἕτερος προσελθὼν εἰς τὴν ἐφορευτικὴν ἐπιτροπὴν ἔκαμε τὴν ἔνστασιν ὅτι ἡ ἐκλογὴ δὲν ἐνηργεῖτο εἰλικρινῶς καὶ ἐδόλως, ἡ δὲ ψῆφος τῶν πολιτῶν δίδεται εἰς τὸν πλειοδοτοῦντα. Βεβαίως ἡ ἀπόρριψις τῶν ὑποψηφίων ἀπὸ μιᾶς παρανόμου πράξεως πρὶν ἐπέλθῃ τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι μᾶλλον ἐπαινετὴ ἀπὸ τῆς ἐπιμονῆς τῶν ἐναντίων καὶ κατὰ τοῦτο μόνον θεωρεῖ καλλιτέραν τὴν θέσιν ἐκείνων. Μετὰ τὴν ἀπόρριψιν δὲ τῶν ἐναντίων εὑρόντες οἱ ἀνθυποψήφιοι ἐλεύθερον τὸ στάδιον τῆς ἐκλογῆς καὶ διασπείροντες πανταχοῦ τὸν χρυσὸν, κατώρθωσαν νὰ σχηματίσωσιν ὑπὲρ ἑαυτῶν τὴν πλειοψηφίαν.

ἰδοὺ λοιπὸν τὸ ἱστορικὸν τῆς ὑποθέσεως. Ἀλλὰ τὸ ἱστορικὸν τοῦτο, ἐκτιθέμενον ἐν εἴδει ἐγκλητηρίου δὲν ἀρκεῖ ἴσως νὰ σᾶς πείσῃ εἰς τὴν ἀκύρωσιν μιᾶς ἐκλογῆς, καὶ διὰ τοῦτο ἔχομεν ἀνάγκην νὰ ἐξετάσωμεν ἐὰν ὑπάρχουν ἀποδείξεις ὡς πρὸς τὴν ὕπαρξιν τῆς δωροδοκίας, καὶ δι' αὐτῶν φωτιζόμενοι θέλετε τότε σχηματίσει τὴν πεποίθησίν σας, καὶ ἐν τῇ ἐλευθερίᾳ καὶ συνειδήσει σας θέλετε ἐκφέρει τὴν κυριαρχικὴν ἐτυμηγορίαν σας.

Προβαίνων ἐπομένως εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν ἀποδείξεων παρατηρεῖ, ὅτι μὲ ἀπορίαν του εὗρεν εἰς τὴν ἔκθεσιν τῆς μειοψηφίας τοῦ τμήματος σκέψεις τινὰς, τὰς ὁποίας δὲν συμμερίζεται, καθ' ὅσον, ἐνῷ ἡ μειοψηφία παραδέχεται ὅτι ὑπῆρξε δωροδοκία ἐκ μέρους τῆς ἀποτυχούσης μερίδος, δὲν παραδέχεται ὅμως τοιαύτην καὶ ἐκ μέρους τῶν ἐπιτυχόντων διὰ τοὺς ἑξῆς λόγους·

α') Διότι ἡ ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ ἀπέκρουσε τὴν αἰτίασιν ταύτην ὡς ὅλως ἀνυπόστατον·

β') Τὰ προσαχθέντα διοικητικὰ ἔγγραφα, ὡς ἀποβλέοντα ἀπὸ ἀρχὰς ἄλλης συνταγματικῆς ἐξουσίας, δὲν δύνανται νὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν·

γ') Διότι ἄλλως οἱ δημόσιοι λειτουργοὶ δὲν εἶναι ἀμερόληπτοι καὶ ἐκθέτουν ὅσα ἤκουσαν, καὶ

δ') Ὁ εἰρηνοδίκης ὁ ἐνεργήσας τὴν ἀνάκρισιν εὑρέθη ἐν περιέχοντι πολιτικῆς ἐξάψεως, ἀνήκει εἰς ἄλλην συνταγματικὴν ἐξουσίαν καὶ δὲν ἀπεπεράτωσε τὰς ἀνακρίσεις.

Τοὺς διϊσχυρισμοὺς τούτους τῆς μειοψηφίας θέλει προσπαθήσει ν' ἀποδείξῃ ἐν ὀλίγοις ἐξαλείφοντας. Ἡ μειοψηφία πρῶτον εὑρίσκεται εἰς ἀντίφασιν πρὸς ἑαυτὴν, διότι, ἐνῷ ἐκ τῶν ἐγγράφων ἐξάγει ὅτι ἔλαβε χώραν δωροδοκία ἐκ μέρους τῆς ἀποτυχούσης μερίδος, δὲν θέλει νὰ πορισθῇ ἐκ τῶν ἰδίων ἐγγράφων καὶ τὴν ἀπόδειξιν ὅτι ἐπίσης δωροδοκία ἐγένετο καὶ ἐκ μέρους τῶν ἐπιτυχόντων. Ἡ μέθοδος ὅμως αὕτη δὲν εἶναι βεβαίως παραδεκτὴ ἐνώπιον νομικῶν, λογικῶν καὶ νομομαθῶν προσώπων, τὰ ὁποῖα συνειθίζουν νὰ θεωροῦν τὰς ἀποδείξεις ἀδιαιρέτους καὶ νὰ παραδέχωνται ἐν συνόλῳ καὶ καθ' ὁλοκληρίαν πᾶν ὅ,τι ἐξ αὐτῶν ἐξάγεται. Ἐκτὸς δὲ τούτου, δὲν εἶναι παντάπασιν ὀρθὸν νὰ λέγωμεν ὅτι οἱ δημόσιοι λειτουργοὶ δὲν εἶναι ἀμερόληπτοι μάρτυρες μεταξὺ ὑποψηφίων καὶ ἀνθυποψηφίων, διότι οἱ δημόσιοι λειτουργοί, κατὰ γενικὸν κανόνα ὀφείλουν νὰ λέγωσι τὴν ἀλήθειαν, καὶ ἐὰν ἐπὶ τῇ ἐπισπ

μότητι τῆς θέσεώς των βεβαιῶσι πράγματα ὧν ἀντελήφθη-
σαν. πρέπει νὰ εἶναι πιστευτοί. Ἄλλως τοὺς ἐξευτελίζομεν,
τοὺς ἀποκαλοῦμεν ψεύστας καὶ τοὺς ἀφαιροῦμεν τὴν βαρύτη-
τα, ἣν ἡ δημόσιος θέσις των καὶ ὁ ὅρκος ὃν ἔδοσαν περιποιοῦ-
σιν αὐτοῖς. Δὲν εἶναι δὲ παντάπασιν ὀρθὸν ὅτι ἡ Βουλὴ δικά-
ζουσα περὶ τῶν ἐκλογῶν καὶ ἔχουσα ἀνάγκην νὰ πεισθῇ ἂν
μία παραβίασις νόμου ἔλαβε χώραν, δὲν πρέπει νὰ λάβῃ ὑπ'
ὄψιν ἔγγραφα δημοσίων ἀρχῶν, ὡς ἀνηκουσῶν εἰς ἄλλην συν-
ταγματικὴν ἐξουσίαν. Ἐὰν ἐπρόκειτο ν' ἀποδώσωμεν εἰς τὰς
ἀρχὰς τὸ δικαίωμα τοῦ δικάζειν, βεβαίως τότε ἐχορηγοῦμεν
εἰς αὐτὰς μίαν ἐξουσίαν, τὴν ὁποίαν δὲν ἔχουσι, καὶ αἱ ἀπο-
φάσεις των ἑπομένως δὲν ἠδύναντο νὰ ἔχωσιν ὑποχρεωτικὴν
ἰσχὺν δι' ἡμᾶς. Ὅταν ὅμως πρόκειται περὶ τῆς βεβαιώσεως
γεγονότων, ἡ δὲ Βουλὴ ἔχῃ ἀνάγκην νὰ μάθῃ τὰ διατρέ-
ξαντα, οὐδαμοῦ δεσμεύεται ἀπὸ τοῦ νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν ἔγγραφα
καὶ ἐκθέσεις τῶν δημοσίων ἀρχῶν διὰ τὸν λόγον ὅτι αὗται
ἀνήκουσιν εἰς ἄλλην συνταγματικὴν ἐξουσίαν, καθ' ὅσον ἄλ-
λως, ἐὰν ἀποκρούωμεν τὰ ἔγγραφα τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν,
ἐὰν ἀποκρούωμεν τὰς ἀνακρίσεις καὶ τὰ βουλεύματα τῶν δι-
καστικῶν ἀρχῶν διότι ἀποῤῥέουσιν ἀπὸ ἄλλην συνταγματι-
κὴν ἐξουσίαν, οὐδέποτε θέλομεν δυνηθῇ ν' ἀνακαλύψωμεν τὴν
ἀλήθειαν, ἀφ' οὗ ἡμεῖς δὲν εἴμεθα ἀνακριταὶ ἀλλὰ δικασταί.

Παρατηρεῖ πρὸς τούτοις ὅτι ἡ κατὰ τοῦ εἰρηνοδίκου ἀποδι-
δομένη μομφὴ, ὡς δῆθεν εὑρεθέντος εἰς ἔξαψιν πολιτικὴν, εἶναι
ἄδικος καὶ ἀδικαιολόγητος, διότι λειτουργὸς τῆς Θέμιδος, ξέ-
νος τῶν ἐπιτοπίων παθῶν καὶ συμφερόντων, οὐδὲν ἄλλο εἶχε
συμφέρον εἰμὴ ν' ἀνακαλύψῃ τὴν ἀλήθειαν καὶ ταύτην μᾶς
μεταδίδει ἐνταῦθα διὰ τῶν ἀνακρίσεων καὶ τῶν καταθέσεων
τῶν μαρτύρων. Ποῦ λοιπὸν ἡ πολιτικὴ ἔξαψις;

Ἡ μειοψηφία ὅμως φαίνεται ὅτι ἤθελε δώσει πίστιν εἰς τὴν
ἀλήθειαν τῆς ἐνστάσεως ἐὰν ἡ ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ ἐβεβαίου
αὐτήν. Ἀλλ' αὐτὸς νομίζει ὅτι ὁ τοιοῦτον σύστημα τῆς μειο-
ψηφίας δὲν εἶναι εὐτυχές. Αἱ ἐφορευτικαὶ ἐπιτροπαὶ λαμβανό-
μεναι ἐκ τῆς ὁμάδος τῶν ἐκλογέων, συνήθως ἀνήκουσιν εἰς τὴν
μίαν ἢ τὴν ἄλλην μερίδα, καὶ ἑπομένως, ἐν τῇ ἀποτυχίᾳ τῆς
μερίδος εἰς ἣν ἀνήκουσι, παραδέχονται μὲν καὶ βεβαιοῦσι τὰς
ἐνστάσεις αὐτῆς, καίτοι μὴ ἀληθεῖς, ἀποκρούουσι δὲ τὰς τῆς
ἄλλης μερίδος, καθ' ὅσον οὔτε ὅρκον δίδουσιν, οὔτε δημόσιον
φέρουσι χαρακτῆρα, οὔτε εὐθύνονται διὰ τὰς πράξεις των,
οὔτε καταδιώκονται. Δὲν εἶναι λοιπὸν αὐτοὶ οἱ ἀμερόληπτοι

καὶ ἀξιόπιστοι μάρτυρες, εἰς τὰς βεβαιώσεις τῶν ὁποίων ὀφείλει
ἡ Βουλὴ νὰ στηριχθῇ.

Ἐπὶ δὲ τοῦ προκειμένου ἡ ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ ἔτυχε νὰ
ἀνήκῃ κατὰ πλειοψηφίαν εἰς τὴν μερίδα τῶν ἀνθυποψηφίων,
μόνος δὲ ὁ πρόεδρος εἰς τὴν τῶν ὑποψηφίων. Διὰ τοῦτο βλέ-
πομεν ὅτι τὰ μὲν ὁ μέλη ἀρνοῦνται τὰ πάντα, μόνος δὲ ὁ
πρόεδρος τὰ βεβαιοῖ. Ὁπωσδήποτε ὅμως ἡ ἐφορευτικὴ ἐπιτρο-
πὴ, ἥτις προώρισται νὰ διαμένῃ ἐν τῷ τόπῳ τῆς ψηφοφορίας
καὶ νὰ ἐπιτηρῇ αὐτὴν, δὲν εἶναι ἁρμοδία νὰ μᾶς βεβαιώσῃ
διὰ τὴν ὕπαρξιν τῆς δωροδοκίας, ἥτις διεπράττετο εἰς ἄλλους
τόπους, ὅπου ἦσαν ἐγκαταστημένα τὰ ταμεῖα καὶ οἱ ταμια-
κοὶ πράκτορες καὶ ἑπομένως ἡ ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ δὲν ἠδύ-
νατο ν' ἀντιληφθῇ ἰδίαις αἰσθήσεσιν ἂν ἔλαβε χώραν ἢ ὄχι
δωροδοκία. Ἡ μειοψηφία λοιπὸν, θέλουσα παρ' αὐτῆς μόνης
ν' ἀρυσθῇ πληροφορίας, δεικνύει ὅτι δὲν θέλει ν' ἀνακαλύψῃ
τὴν ἀλήθειαν.

Ὀφείλομεν λοιπὸν νὰ λάβωμεν ὑπ' ὄψιν τὰς ὑπαρχούσας ἀ-
ποδείξεις, ὡς τοιαύτας δὲ δὲν θεωρεῖ τὰς μηνύσεις, διότι αἱ
μηνύσεις δὲν πρέπει νὰ ἔχουν ἰσχὺν ἀποδείξεων πρὸς ἀποφυ-
γὴν δυσαρέστων ἀποτελεσμάτων, καθ' ὅσον τότε θέλομεν ἔχει
κατὰ πάσης ἐκλογῆς τοιαύτας μηνύσεις. Ἀλλ' ἐπὶ τοῦ προ-
κειμένου δὲν θέλομεν νὰ στηριχθῆτε εἰς μόνας τὰς μηνύσεις,
διότι, ἐκτὸς τῶν ἀποδείξεων ὅλων τῶν ἐν Σπέτσαις ἀρχῶν, ἔ-
χομεν ὡς κορυφαίαν καὶ αὐτῶν τῶν ἐνόχων τὴν ἰδίαν ὁμο-
λογίαν. Εἰς μάτην οἱ ἐπιτυχόντες, προσκληθέντες ἐνώπιον τοῦ
τμήματος, δὲν ἠθέλησαν νὰ ὁμολογήσωσι τὴν ἀλήθειαν, καὶ
κατὰ τοῦτο θεωρεῖ γενναιοτέρους τοὺς ἀντιπάλους των, οἵ-
τινες ὡμολόγησαν τὴν πρᾶξίν των. Λέγει δὲ εἰς μάτην, διότι
ἀνατρέχοντες εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς ψηφοφορίας εὑρίσκομεν
γραπτὴν τὴν ὁμολογίαν των. Ὁ Κ. Ἀνάργυρος ἀπαντῶν εἰς
τὴν περὶ δωροδοκίας ἔνστασιν τοῦ Κ. Μωριάτου, λέγει ὅτι
αὐτοὶ, οἱ ἐνάντιοι δηλ. ἔδοσαν τὸ παράδειγμα τῆς δωροδοκίας,
τὸ ὁποῖον σημαίνει ὅτι παραδειγματισθέντες παρ' ἐκείνων
τοὺς ἐμιμήθησαν καὶ μὲ περισσοτέραν μάλιστα θερμότητα
καὶ ζῆλον.

Ἀλλ' ἐκτὸς τῆς ὁμολογίας ταύτης τῶν δωροδοκησάντων
ἔχομεν καὶ ἄλλας τῶν δωροδοκηθέντων, αἵτινες σαφέστεραι
οὖσαι, οὐδεμίαν ἀφίνουσιν ἀμφιβολίαν περὶ τῆς ὑπάρξεως τῆς
δωροδοκίας, καὶ φράττουν τὸ στόμα παντὸς ὅστις θελήσει
νὰ διϊσχυρισθῇ τὸ ἐναντίον.

Ἀναγνοὺς δ' ἐνταῦθα τὰς καταθέσεις τοῦ Σπύρου . . . . . ὁμολογοῦντος ὅτι αὐτὸς μὲν ἔλαβε 20 τάλληρα, ὁ δὲ πατήρ του 14· τοῦ Σ. Κόκκου ἐνωμοτάρχου καὶ τῶν χωροφυλάκων Στρατῆ Βασιλείου, Νικολάου Τάμκα, Κ. Ἀραπήτσα καὶ Ἀναστασίου Ζυγούρη· τοῦ ὑγειονόμου Δημ. Μπουραντᾶ, τοῦ λιμεναρχου Δημ. Πανούτσου, τοῦ δημ. εἰσπράκτορος Β. Γεωργίου, τοῦ τελώνου Δημ. Κριεζῆ, τοῦ γραμματέως τοῦ ἐπάρχου Δ. Καλογερᾶ καὶ τῶν ἰατρῶν Νικ. Φωτεινοῦ, Νικ. Φωντάνα καὶ Νικ. Ἀλεξοπούλου, παρετήρησεν ὅτι δὲν ἔχομεν μόνον ἔγγραφα ὑπαλλήλων, ἀνηκόντων εἰς ἄλλην συνταγματικὴν ἐξουσίαν, ἀλλ' ὁμολογίας τῶν δωροδοκησάντων, ὁμολογίας τῶν δωροδοκηθέντων, ἔχομεν καταθέσεις ἀξιοπίστων καὶ ἀμερολήπτων πολιτῶν καὶ κατὰ συνέπειαν ἔχομεν πλειστα τὰ βεβαιωμένον τὸ ἔγκλημα.

Ἐνταῦθα ἠδύνατο νὰ σταματήσῃ, θεωρῶν ἀρκούσας τὰς ἀποδείξεις. Ἀλλὰ θεωρεῖ ἀναγκαῖον νὰ ἴδωμεν τί διαλαμβάνουσιν αἱ ἐκθέσεις τοῦ νομάρχου, ἀνδρὸς διακρινομένου ἐπὶ τιμιότητι καὶ ἱκανότητι, καὶ ἂν αὗται συμφωνῶσι πρὸς τὰς ἀναγνωσθείσας ἐκθέσεις. δὲν δυνάμεθα παρὰ νὰ εἴπωμεν ὅτι ὁ νομάρχης λέγει τὴν ἀλήθειαν. Παρατηρεῖ ὅμως ἐκ προκαταβολῆς ὅτι ἡ ἔκθεσις τοῦ νομάρχου φέρει χρονολογίαν τῆς 8 Δεκεμβρίου, τῆς τρίτης δηλ. ἡμέρας τῆς ψηφοφορίας, καθ' ἣν τὸ ἀποτέλεσμα ἦτον ἄγνωστον, καὶ ἑπομένως ἄνευ προθέσεώς τινος καταδικάζων τὴν ἐκλογὴν ὡς προϊὸν δωροδοκίας, στηλιτεύει ἀμφότερα τὰ μέρη ὡς μεθέξαντα τοῦ ἐγκλήματος, καὶ ῥητῶς μάλιστα λέγει ὅτι ὁ Ν. Χ. Ἀναργύρου ἐδαπάνησε διὰ τρεῖς ἡμέρας 7 1/2 χιλιάδας τάλληρα. Ὑπάρχει δὲ καὶ ὁμοία ἔκθεσις τῆς 12 Δεκεμβρίου, δι' ἧς διαβιβάζει ὡς καὶ διὰ τῆς πρώτης εἰς τὴν Κυβέρνησιν ὡς βέβαιον καὶ πασίγνωστον τὸ ἔγκλημα τῆς ἀγορᾶς τῶν συνειδήσεων. Ἡ αὐτὴ δὲ ἐκπηγάζει διαβεβαίωσις καὶ ἀπὸ τὴν ἔκθεσιν τοῦ εἰρηνοδίκου τοῦ ἐνεργήσαντος τὰς ἀνακρίσεις.

Προσθέσατε ἤδη εἰς τὰς ἀνωτέρω τρανὰς καὶ ἀκαταμαχήτους ἀποδείξεις καὶ τὴν καινὴν, ἂν θέλετε, φήμην, ἥτις κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐκλογῆς διέτρεχεν εἰς τὴν πρωτεύουσαν καὶ καθ' ὅλον τὸ κράτος, καὶ τότε οὐδόλως δύνασθε ν' ἀμφιβάλλητε ὅτι ἡ δωροδοκία ὑπῆρξε τὸ ἐλατήριον τῆς ὑπὸ συζήτησιν ἐκλογῆς.

Ῥηθήτω, καὶ ἴσως προσαχθῇ καὶ ἐνώπιόν σας ὡς ἐπιχείρημα ὑπερασπίσεως, ὅτι ἀληθῶς μὲν οἱ ἐκτυγόντες μετεχειρίσθησαν

τὸ ἀργύριον πρὸς ἀγορὰν ψήφων, ἀλλ' ἠναγκάσθησαν νὰ καταφύγωσιν εἰς τὸ μέσον τοῦτο, προκαλεσθέντες ἀπὸ τοὺς ἀντιπάλους των. Ἀνίσχυρον καὶ ἀτυχὲς τὸ δικαιολόγημα, διότι πρῶτον δὲν εἶναι γνωστὸν τίς πρῶτος ἤρξατο νὰ δωροδοκῇ, καὶ δεύτερον τὸ ἔγκλημα δὲν δικαιολογεῖται διὰ τοῦ ἐγκλήματος, ἡ παρανομία δὲν καλύπτεται διὰ τῆς παρανομίας, καὶ ἐπειδὴ πρόκειται νὰ ἀποφασίσωμεν περὶ τοῦ κύρους μιᾶς ἐκλογῆς, εἰς ἣν ἀναμιγνύεται πρᾶξις τιμωρουμένη ὑπὸ τοῦ νόμου, ἀνάγκη νὰ εἴπωμεν ἐν συνόψει καὶ τί οἱ νόμοι κελεύουσιν. Ὁ νόμος τιμωρεῖ ὄχι μόνον ἐκεῖνον, ὅστις ἐνεργεῖ ἀθέμιτον πρᾶξιν, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖνον ὅστις λαμβάνει μόνος τὸ δίκαιόν του. Δὲν τιμωρεῖται δὲ ὁ ὑβρίζων, ὑβρισθείς, καὶ ὁ εἰς κατάστασιν ἀμύνης εὑρισκόμενος. Ἀλλ' ἡ ἄμυνα προϋποτίθησι κίνδυνον ζωῆς, τιμῆς ἢ ἰδιοκτησίας, μὴ δυνάμενον ν' ἀποκρουσθῇ διὰ τῆς μεσολαβήσεως τῆς ἀρχῆς. Ἀλλ' ἐπὶ τοῦ προκειμένου οὐδεὶς τοιοῦτος ὑπῆρχε κίνδυνος, οἱ δὲ ἀνθυποψήφιοι ἠδύναντο ν' ἀφήσωσι τοὺς ὑποψηφίους νὰ δωροδοκήσωσι, νὰ ὑποβάλωσι δὲ τὰς ἐνστάσεις των καὶ νὰ προετοιμάσωσιν οὕτω κατ' ἐκείνων τὴν τύχην, ἥτις περιμένει αὐτοὺς σήμερον.

Ἤκουσέ τινας λέγοντας, ὅτι εἶναι σκληρὸν νὰ θέσωμεν τὴν ἐπαρχίαν εἰς νέον ἀγῶνα, ἐνῷ εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ λάβωσι χώραν καὶ δυσάρεστοι περιστάσεις. Ἀλλ' ὁ δικαστὴς, ἐπιβάλλων τὴν ποινὴν, ἐξετάζει ἂν ὑπῆρξε τὸ ἔγκλημα, χωρὶς ν' ἀποβλέπῃ καὶ οὔτε ὀφείλει ν' ἀποβλέπῃ εἰς πρόσωπα. Εἰς τὴν τιμωρίαν τῶν ἐγκλημάτων ἐνδιαφέρεται ὁλόκληρος ἡ κοινωνία, τὸ δὲ γενικὸν συμφέρον εἶναι ἀνώτερον τοῦ μερικοῦ.

Λυπηρὸν τῷ ὄντι οἱ εὔποροι, οἱ φιλεργοι, οἱ οἰκοκυραῖοι τῶν Σπετσῶν νὰ ἐνεργήσωσι τὴν ἐκλογὴν τῶν ἀντιπροσώπων των δωροδοκοῦντες καὶ δωροδοκούμενοι. Ἂς αἰτιῶνται ὅμως διὰ τοῦτο ἑαυτούς, ἡ δὲ ἀκύρωσις τῆς ἐκλογῆς ἂς χρησιμεύσῃ πρὸς παραδειγματισμὸν καὶ διόρθωσιν αὐτῶν τῶν ἰδίων, ὥστε κατὰ τὴν ἐπανάληψιν τῆς ψηφοφορίας νὰ προσέλθωσιν αὐθόρμητοι εἰς τὴν ψηφοφόρον κάλπην καὶ καταθέσωσιν ἁγνὴν καὶ καθαρὰν τὴν ψῆφόν των χωρὶς νὰ παρεκτραπῶσιν εἰς κινήματα, δυνάμενα νὰ διαταράξωσι τὴν κοινὴν ἡσυχίαν, τὰ ὁποῖα ἡ Κυβέρνησις, ἄνευ ἐπεμβάσεως εἰς τὴν ἐκλογὴν, δύναται διὰ τῆς φρονήσεώς της νὰ προλάβῃ, καὶ νὰ καταπαύσῃ καὶ διατηρήσῃ τὴν ἡσυχίαν καὶ ἀσφάλειαν τοῦ τόπου.

Ἀντέταξεν ὁ ἕτερος τῶν ἐπιδόξων βουλευτῶν Πετσῶν, ὅτι

παρ' ὀλίγον νὰ καταποντισθῶμεν εἰς ὠκεανὸν χρυσίου ἐκ τῆς ἀγορεύσεως τοῦ προλαλήσαντος, διότι καθ' ὅλην αὐτοῦ τὴν ὁμιλίαν δὲν ἤκουσεν εἰμὴ χρυσίον καὶ τάλληρα καὶ δὲν ἔπραξεν ἄλλο ἢ νὰ ἀναπτύξῃ ὅσα εὗρε σεσωρευμένα εἰς τὸ πρωτόκολλον, καὶ διὰ τοῦτο θέλει τῷ ἐπιτραπῇ νὰ μὴ παρακολουθήσῃ κατὰ βῆμα τόσας λεπτολογίας τοῦ προαγορεύσαντος. Εἶναι περίεργον πῶς ὑπόθεσις τόσον ἁπλῆ εἰς τὴν φύσιν της ὑπέστη τόσα δεινὰ καὶ βασάνους, ὥστε νὰ λεχθῶσιν ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ βουλευτικοῦ περιβόλου τοσαῦτα περὶ αὐτῆς. Δὲν ἤλπιζε ποτὲ νὰ εὑρεθῇ ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς ταύτης οὔτε στιγμὴν εἰς θέσιν ἀμφίβολον, καὶ νὰ μᾶς φέρωσιν εἰς θέσιν, οὕτως εἰπεῖν, ὑποδίκου. Ἀλλ' ἄνεμοι βαρεῖς καὶ ἀντιξόως ἐπιπνέοντες ἐξώγκωσαν τὰ πάντα εἰς τὴν περίστασιν ταύτην, καὶ ἡ ἐναντιότης εἰσέδυσε μέχρις ἀκόμη τοῦ τμήματος, ὥστε νὰ διυλίσῃ καὶ τὰ ἁπλούστερα τῶν πραγμάτων.

Ἀλλ' ἡ Βουλὴ δὲν πρέπει νὰ λησμονήσῃ ὅτι ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς ταύτης εἴμεθα μόνοι ἀπέναντι τῆς Κυβερνήσεως, ἁπλᾶ ἄτομα, καὶ ὑπὸ τὴν ἔποψιν ταύτην ὀφείλει νὰ θεωρήσῃ τὰ γεγονότα καὶ φέρῃ τὴν ψῆφόν της. Τί ἐστὶν ὑπουργικὴ ὑποψηφιότης; Εἶναι νόμος; χρησμὸς ἢ θέσπισμα ἀπαράβατον; Ὄχι· ἡ ὑποψηφιότης εἶναι πολιτικός τις σολοικισμὸς, ὅστις δὲν ἔπρεπε νὰ ὑπάρχῃ καὶ τὸν ὁποῖον ἡ ἀνάγκη ἴσως ὑπαγορεύει ἀκόμη. Ἂν ἴδωμεν δὲ, ἂν πέραν ἐκεῖ, εἰς τὴν γωνίαν ἐκείνην τῶν Πετσῶν, ἡ ὑποψηφιότης ἔχῃ τινὰ ἰσχὺν, θέλομεν εὕρει ὅτι οὐδὲ σήμερον οὐδ' εἰς τὸ παρελθὸν εἶχε μεγάλην ἀξίαν. Ἡ ὑποψηφιότης ἐν Πέτσαις εἶχεν ἰσχὺν τινὰ ἐπὶ τοῦ μακαρίτου Κωλέττου, καὶ τοῦτο, διότι οἱ εἰς τὴν ἐκλογικὴν πάλην καταβαίνοντες ἦσαν ἐπιτηδειότεροι τῶν σήμερον ἀγωνιζομένων. Καὶ ὅμως ἡ ἐξουσία ποτὲ δὲν ἐνήργησεν ἐκεῖ μετ' ἐπιμονῆς, οἱ δὲ πολῖται ἐξήσκουν οἰκειοθελῶς τὸ δικαίωμά των. Ἤδη δὲ διὰ ποῖον ἐτέθησαν λόγον οἱ σήμερον ὑποψήφιοι; Δι' οὐδένα ἄλλον εἰμὴ διότι εὑρέθησαν εἰς Ἀθήνας, ἐζήτησαν νὰ τεθῶσι καὶ ἡ Κυβέρνησις τοὺς ἐδέχθη. Ἀλλ' οὗτοι λαβόντες τὸ κυβερνητικὸν τοῦτο χρίσμα, ἐνόμισαν ὅτι εἶναι αὐτὴ ἡ ὑποψηφιότης καὶ ὅτι ἠδύναντο νὰ μεταχειρισθῶσι τὰ πάντα ὡς ἤθελον. Δὲν ἐννοεῖ δὲ ὅτι ἡ ὑποψηφιότης δὲν φέρει τὰς ὠφελείας της, ὅταν ὑποστηρίζεται ἀσυστόλως, καὶ διὰ τοῦτο ἠσθάνθησαν ὅλον τὸ βάρος αὐτῆς καὶ μεγάλας ὑπέστησαν δοκιμασίας ἐκ μέρους τῶν δημοσίων ὀργάνων. Οὕτω π. χ. εἰς Πραγματευτάκης, ἔπαρχος δυστυχῶς τῆς νήσου Πετσῶν, δὲν

παρέλειψε μέσον τὸ ὁποῖον νὰ μὴ μεταχειρισθῇ ἐναντίον μας, καὶ συνεπείᾳ εἰσηγήσεων ἔκαμε διαφόρους εἰς τὴν Κυβέρνησιν παραστάσεις, ἐμηχανεύθη νὰ καταστήσῃ τὸν τόπον ὕποπτον ἐνώπιον τῆς κεντρικῆς ἐξουσίας καὶ νὰ ἀναστατώσῃ ὅλην τὴν νῆσον διὰ νὰ ἐπιτύχωσιν οἱ οἰκεῖοι του. Οὐ μόνον δὲ τοῦτο, ἀλλὰ καὶ λαβὼν ἓν ἔγγραφον τῆς νομαρχίας ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ γεγραμμένον, ὡς δημαρχοῦντος παρέδρου, καὶ καταδεικνύον τοὺς ὑπουργικοὺς ὑποψηφίους, δὲν ἐδίστασε νὰ τὸ κολοβώσῃ, καὶ ἀφαιρέσας τὸ ὑπὲρ αὐτοῦ οὐσιῶδες τεμάχιον, τῷ ἐξαπέστειλε τὸ λοιπόν. Δὲν ἐζητήσαμεν δὲ τὴν ὑποψηφιότητα τῶν συμπολιτῶν μας διὰ τῆς βίας, προσεκλήθημεν ὑπ' αὐτῶν νὰ τὴν δεχθῶμεν, καὶ πεποιθότες εἰς τὰς ἀρχὰς καὶ τὸ πρόγραμμα τῆς Κυβερνήσεως, τὴν ἐδέχθημεν. Ἐν τούτοις, πρὶν ἀρχίσῃ ἡ ἐκλογὴ, οἱ ὑπουργικοὶ ὑποψήφιοι ἦλθον εἰς ῥῆξιν καὶ ὁ εἷς αὐτῶν ἀντικατεστάθη ὑπ' ἄλλου. Οὐχ ἧττον ὅμως προαισθανόμενοι τὴν ἀποτυχίαν των, ἐμηχανεύθησαν κρύφα νὰ σκευωρήσωσι καθ' ἡμῶν καὶ τῆς νήσου πάσης καὶ νὰ συκοφαντήσωσι τὴν ἱστορικὴν ταύτην πόλιν ὡς ἐτοίμην νὰ στασιάσῃ. Καὶ πότε ἠκούσατε τὰς Σπέτσας διδούσας τὸ παράδειγμα τῆς στάσεως καὶ τῆς ἀταξίας; Διὰ νὰ πιθανολογήσωσι δὲ ταῦτα, διαδίδουσι διαφόρους φήμας, ταράττουσι καὶ θορυβοῦσι τὰ πνεύματα πολυτρόπως, ὁ δὲ Ἔπαρχος γράφει εἰς τὴν Κυβέρνησιν ὅτι ἐπίκειται στάσις καὶ πρέπει νὰ λῃφθῶσι μέτρα. Δύναται νὰ εἶναι τοιοῦτος ἄνθρωπος διοικητὴς ἐπαρχίας; δύναται νὰ ὀνομαθῇ ἀντιπρόσωπος τῆς Κυβερνήσεως; Ἀντὶ νὰ νουθετήσῃ τοὺς πολίτας, ἂν ἔβλεπε κακήν τινα τάσιν, ἀντὶ νὰ τοὺς συστήσῃ τὴν φρόνησιν καὶ τὴν ἡσυχίαν, καὶ πατρικῶς νὰ τοὺς βεβαιώσῃ ὅτι τὰ πάντα θέλουν διεξαχθῇ ἐντὸς τοῦ δικαίου, δίδει τὴν ὤθησιν ὅπου δὲν ὑπῆρχε καὶ κατηγορεῖ ἐπὶ σταυεῖ τὴν πόλιν. Κατὰ συνέπειαν ἐκδίδει αἰφνης ἓν πρόγραμμα καὶ ἀναγγέλλει ὅτι ἡ ἐκλογὴ ἀναβάλλεται κατὰ διαταγὴν τοῦ ὑπουργείου. Ψεῦδος καὶ τοῦτο πασιφανὲς, διότι ἄνευ διαταγῆς τοῦ ὑπουργείου οἴκοθεν καὶ αὐτογνωμόνως διέταξε τὴν ἀναβολήν. Ὅτε δὲ ἠρωτήθη ὁ πρόεδρος τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς ὑφ' ἑνὸς πολίτου καὶ δεύτερον ὑπὸ ἄλλου μέλους τῆς ἐπιτροπῆς διὰ τί διέταξε τὴν ἀναβολὴν, πῶς! ἀπεκρίθη πρὸς τούτους, δὲν εἶσθε ὅλοι στασιασταί; Καὶ ἐντούτοις εἰς Πέτσας δὲν ὑπάρχει σήμερον ἄλλο ὅπλον ἐκτὸς ὀλίγων ὅπλων θηρευτικῶν. Τοῦτο μαθόντες οἱ συμπολῖται του, ἔφριξαν διὰ τὸ ἀπαίσιον τῆς ἐπινοήσεως καὶ ἔσπευσαν νὰ ὑποβάλωσι μίαν ἀναφορὰν

πρὸς τὸν Βασιλέα, καὶ ἄλλην εἰς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον. Ἰδοὺ ἡ πρὸς τὸν Βασιλέα ἀναφορά, ὑπογεγραμμένη ὑπὸ τῶν ἐγκρίτων τῆς νήσου· ἰδοὺ καὶ ἡ ἄλλη, ὑπογεγραμμένη παρ' ὅλων τῶν διαμαχάνων καὶ ἰδιοκτητῶν.

Ἀναγνοὺς δὲ ἀμφοτέρας τὰς ἀναφορὰς, δι' ὧν παραπονοῦνται οἱ ἀναφερόμενοι κατὰ τῆς διαγωγῆς τοῦ ὑπάρχου Πετσῶν, κατὰ τῆς ἀποδιδομένης αὐτοῖς στάσεως καὶ τῆς διαταχθείσης ἀναβολῆς τῆς ψηφοφορίας, ἐπέφερεν ὅτι συνεπείᾳ τῶν ἀναφορῶν τούτων, χάριν εἰς τὴν δικαιοσύνην τοῦ Ἡγεμόνος, ἐπῆλθεν ἡ δέουσα θεραπεία, καὶ ὁ μὲν ἔπαρχος Πραγματευτάκης ἔμεινε καὶ μένει πρὸς δυστυχίαν ἡμῶν διευθύνων τὴν νῆσον, ἀλλ' ἦλθε καὶ ἐπέβλεψε τὰ τῆς ἐκλογῆς ὁ Νομάρχης. Ἤγγισεν ἐπὶ τέλους ἡ ὥρα τῆς ἐκλογῆς, καὶ χάριν τῆς ὑποψηφιότητος ἐλήφθησαν ἐπὶ τῇ συστάσει τοῦ ἐπάρχου διάφορα καθ' ἡμῶν μέτρα. Οὕτως εἰς μίαν στιγμὴν ἀπέλυσαν τῆς ὑπηρεσίας τὸν ἀστυνόμον, ἔπαυσαν τὸν γραμματέα τοῦ ἐπάρχου, ἔπαυσαν τὸν γραμματέα τοῦ ὑγειονόμου, καὶ ὅλα ταῦτα, διότι ὑπετίθεντο φίλοι μας καὶ διότι οἱ ὑπουργικοὶ ὑποψήφιοι τὸ ἀπήτουν. Αἱ τοιαῦται δὲ ἀπαιτήσεις τῶν ὑπουργικῶν ὑποψηφίων δὲν εἶχον ὅρια. Ἀπήτουν νὰ παυθῶσι δημοτικοὶ πάρεδροι, ἀπήτουν τὴν σύστασιν διοικητικῆς ἀστυνομίας, ἀπήτουν νὰ μηδενισθῇ πᾶσα ἐπιρροὴ, ἀπήτουν ἴσως νὰ φύγωμεν ἡμεῖς αὐτοὶ ἐκ τῆς νήσου διὰ νὰ ἐνεργήσωσι τὰ πάντα ὡς ἤθελον. Ὡς δὲ οἱ Ἱσπανοὶ ἄλλοτε, ὅτε κατέκτησαν τὸν Νέον Κόσμον, δὲν ἐπέτρεπον ἢ μόνον τὴν πυρὴν εἰς τοὺς ἐγχωρίους, καθ' ὁμοιόν τινα τρόπον ὑπέβλεπον τὴν δημοτικὴν ἐξουσίαν. Ἐκ τούτου ἔπαυσαν, ὡς εἶπε, τὸν ἀσυνόμον, ἔπαυσαν τοὺς κλητῆρας αὐτοῦ καὶ διενέργησαν πᾶν θεμιτὸν καὶ ἀθέμιτον κατὰ τοῦ ἀπόντος δημάρχου. Ἐν γένει δὲ ἐγίνετο χάριν αὐτῶν ὅ,τι ἤθελον, καὶ λέγων τοῦτο, δὲν θέλει νὰ προσθέσῃ πλειότερα. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν μερίδα ἡμῶν, ἐννοεῖται ὅτι τὴν ἀπέκλεισαν παντὸς μέσου. Μία ἐνωμοτία χωροφυλάκων περιήρχετο ἀενάως τὴν ἀγοράν, ἄλλη ἐστάθμευεν ἐπὶ τοῦ τόπου τῆς ἐκλογῆς, ὁ δὲ ἐπιτεταγμένος τὰ τῆς ἀστυνομίας ὑπεχρεώθη νὰ μακρυνθῇ ἐκ τῆς κάλπης. Ἤρχισεν ἐν τούτοις ἡ ψηφοφορία καὶ ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας ἔβαινε μεθ' ὅλης τῆς νομιμότητος καὶ ἡσυχίας. Ἀλλὰ τὴν τρίτην ἡμέραν παρουσιάζονται καὶ λέγουν οἱ ὑποψήφιοι, ὅτι καταπιέζομεν τοὺς συμπολίτας ἡμῶν καὶ ἐκβιάζομεν τὰς συνειδήσεις των εἰς τὴν ἐκλογήν. Ἔφθασαν δὲ εἰς τοιοῦτον βαθμὸν ματαιότητες, ὥστε νὰ εἴπωσιν εἰς τὸν δήμαρχον « δὲν μᾶς ἐσεβάσθης » καὶ τοῦτο ἐπειδὴ δὲν ἐθεωρήσαμεν ὅτι ἡ ὑποψηφιότης των εἶναι δικτατορία. Κατὰ τὰς τρεῖς ὅμως ταύτας ἡμέρας τῆς ἐκλογῆς δὲν ἔμενον ἐν ἀργίᾳ οἱ ὑποψήφιοι καὶ διετέλουν εἰς συνεχῆ διαβούλια μετὰ τῆς διοικητικῆς καὶ δικαστικῆς ἀρχῆς πρὸς ἐπινόησιν μέσων ἀνατρεπόντων τὴν ἐκλογήν, ἐν περιπτώσει ἀποτυχίας των.

Ὁ εἰρηνοδίκης, οἱ ὑποψήφιοι, μέλη τῆς ἀντεφορευτικῆς ἐπιτροπῆς καὶ ἄλλοι μετέβαινον εἰς τοῦ νομάρχου, κατοικοῦντος εἰς ἓν δωμάτιον τῆς Μονῆς, καὶ ἀπὸ κοινοῦ συνεζήτουν τὰς ἐνστάσεις, τὰς ὁποίας ἤθελον προτείνει ἐν ἀποτυχίᾳ. Ἀπὸ τῆς τρίτης δὲ ἡμέρας βλέποντες ὅτι ἀπετύγχανον, ἐζήτησαν νὰ ἐνεργήσωσιν, εἰς χεῖρας τινὸς, κατάσχεσιν χρημάτων, διὰ νὰ εὕρωσι λόγον ἐνστάσεως, ἀλλὰ δὲν εὗρον τοιοῦτον πρόσωπον, ἐωσοῦ εὗρον μετὰ ταῦτα δύω ἢ τρεῖς. Ἀποτυχόντες λοιπὸν τότε, μᾶς κατηγόρησαν ὡς ἐκβιάζοντας τοὺς πολίτας, ὡς νὰ ἠδύνατο νὰ πιστεύσῃ τις ὅτι ὁ δήμαρχος Γκίνης καὶ ὁ ἀγορεύων ἤθελον γίνει φόβητρον τῶν συμπολιτῶν των, οἵτινες δὲν ἐροβήθησαν μίαν αὐτοκρατορίαν. — Ἐρχόμενος δὲ εἰς τὴν περὶ δωροδοκίας αἰτίασιν τῶν ἐναντίων, εἶπεν ὁ εἰσηγητὴς, ὅτι διὰ τῆς ἀντιῤῥήσεως ἡμῶν ὁμολογοῦμεν τὴν πρᾶξιν, καὶ τοῦτο δὲν διαφέρει πολὺ ἀπὸ ἓν ἄλλο ἀνέκδοτον λαβὸν χώραν κατὰ τὴν ἐκλογήν. Ἐπειδὴ οἱ τὴν κάλπην ἐπιτηροῦντες δὲν ἠδύναντο νὰ διανυκτερεύσουν ἐπὶ μαρμαρίνου ἐδάφους, ἀπερασίσθη ὑπὸ τῆς ἀρχῆς νὰ τεθῇ ἡ κάλπη ἐντὸς σιδηροῦ κιβωτίου, τὸ ὁποῖον νὰ κλείηται πᾶσαν νύκτα. Ἐνῷ λοιπὸν τὸ σιδηροῦν κιβώτιον μετεφέρετο εἰς τὴν ἐκκλησίαν, πανταχόθεν ἀντήχησεν ἡ φωνὴ τῶν ὑπεναντίων ὅτι φέρομεν κιβώτιον πλῆρες χρημάτων! Καθ' ὁμοιόν τινα τρόπον εἶπε πρὸ ὀλίγου καὶ ὁ εἰσηγητὴς, ὅτι διὰ τῆς ἀντιῤῥήσεώς μας παρατηρήσαντες ὅτι ἄλλοι δωροδοκοῦν τοὺς πολίτας, ὡμολογήσαμεν ὅτι δωροδοκοῦμεν ἡμεῖς. Ἀλλ' ὅταν εἷς τῶν ὑπουργικῶν ὑποψηφίων περιφερόμενος ἔλεγεν· « ἀναδείξατέ με βουλευτὴν καὶ νὰ σᾶς παραχωρήσω τὴν μισθοδοσίαν μου » κατηγορούμενοι τοὐναντίον ὡς δωροδοκοῦντες, δὲν εἴχομεν τὸ δικαίωμα νὰ εἴπωμεν· « σεῖς ἔρχεσθε μὲ τοιαῦτα προοίμια δωροδοκίας; » Ἂν δὲ τυχὸν ἡ ἐξήγησις αὕτη δὲν ἐσημειώθη καλῶς, τί παράδοξον ἂν ἐν μέσῳ τῆς ἐξάψεως ἐκείνης καὶ τοῦ θορύβου δὲν ἀντελήφθη καλῶς τὴν ἔκφρασιν αὐτῶν ὁ γραφεύς; Ἀκούσατε τὴν ἀντίῤῥησιν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐνστάσεις τῶν ὑποψηφίων, καὶ βέλετε ἰδῇ ὅτι οὐ μόνον δὲν παραδεχόμεθα τὴν δωροδοκίαν, ἀλ-

λὰ καὶ ὑποστηρίζομεν ὅτι οἱ πολῖται εἶναι ἐλεύθεροι νὰ δώσωσι τὴν ψῆφόν των κατ' ἀρέσκειαν. Ἂν δὲ ἀναφέρηται δι' αὐτῆς ὅτι ἄλλοι εἶναι οἱ δίδοντες τὸ παράδειγμα τῆς δωροδοκίας, ἐπειδὴ προκαλεῖται, διάζεται νὰ τὸ εἴπῃ, ὅτι ἐννοεῖ ἐκείνον τῶν συγγενῶν του, ὅστις παραγνωρίζων τοὺς συμπολίτας του λέγει· « ὅταν θέλω, τοὺς ἀγοράζω μέχρις ἑνὸς καὶ γίνομαι βουλευτής. » Ἀναγνοὺς δὲ τὴν ἀντίρρησιν, ἐπέφερεν ὅτι μέχρι τῆς τρίτης ἡμέρας τῆς ἐκλογῆς εἶχον ῥιφθῆ 426 ψῆφοι, ὅτε παρουσιασθέντες οἱ ὑποψήφιοι, εἶπον ὅτι ἀποσύρονται τοῦ ἀγῶνος, διότι δωροδοκοῦμεν τοὺς πολίτας.

Καὶ ὅμως ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἔπεσαν ἄλλαι 613 ψῆφοι καὶ ἀνέβη τὸ ὅλον ποσὸν εἰς 1039. Ἂς λάβωμεν λοιπὸν καὶ τὰς 426 ψήφους ὡς ἀγορασθείσας οὐχὶ παρ' ἡμῶν, ἀλλὰ παρ' αὐτῶν (διότι τὴν δωροδοκίαν αὐτοὶ ὡμολόγησαν εἰς τὸ τμῆμα) καὶ ἂς μᾶς ἀφήσωσι τὰς 613, διὰ τὰς ὁποίας δὲν εἴχομεν ἀνάγκην νὰ δωροδοκήσωμεν, ἀφοῦ οἱ ἐναντίοι μας εἶχον ἀποσυρθῆ ἐξαντλήσαντες τὰ μέσα των. Ἂν δὲ παρατηρήσῃ τις ὅτι οἱ 300 ἔγκριτοι τῶν Πετσῶν ὑποστήριζον τὴν μερίδα μας, καὶ ὅτι ἕκαστον τούτων δύνανται νὰ παρακολουθῶσιν ἀνὰ εἷς ἢ δύω, δὲν βλέπει πλέον διὰ ποῖον ἀριθμὸν ψηφοφόρων ἔπρεπε νὰ γίνῃ δωροδοκία, ἀφοῦ εἰψηφοφόρησαν ἐν συνόλῳ 1039, καὶ δὲν ἐννοεῖ τίς ἡ ἀνάγκη τοῦ νὰ δαπανηθῶσι τὰ μυθώδη ποσά, τὰ ὁποῖα ἤρεσαν διὰ νὰ ἀνανεώσωμεν τὴν εἰς τὴν Ἰνδικὴν ἐκστρατείαν τοῦ Διονύσου. Ἀλλ' οἱ ἀντίπαλοί μας εἶχον ἀνάγκην προφάσεως, καὶ ἀφοῦ ἀπέτυχον πανταχόθεν, κατέφυγον εἰς τοὺς ὑποβολεῖς των, οἵτινες τοῖς εἶπον· « καταδικάσατε τὴν ἐπαρχίαν σας ὡς ἀνάξιαν ἐλευθερίας, καὶ θέλετε μεταβάλει τὸ ἀποτέλεσμα. » Οἱ δὲ καλοὶ πατριῶται τοὺς ἤκουσαν καὶ τὸ ἔπραξαν! Δὲν ἀρνεῖται ὅτι καὶ εἰς Πέτσας ἔγιναν ὡς γίνονται πανταχοῦ δαπάναι, διότι δὲν δύνανταί τις, ὅταν οἱ ἐκλογεῖς συρρέωσι πανταχόθεν ὑπὲρ αὐτοῦ, νὰ μὴ τοῖς προσφέρῃ νὰ φάγουν. Ἐδαπάνησαν λοιπὸν καὶ αὐτοὶ δι' ἀρνία καὶ οἶνον, καὶ ἂν λέγεται τοῦτο δωροδοκία, ἂς ἔλθῃ νὰ τὸ εἴπῃ εἰς βουλευτὰς, ὅτι δὲν ἐνήργησε τοιαύτας δαπάνας. Ἀλλὰ δὲν θέλει παρεξηγηθῆ ἐὰν εἴπω, ὅτι ἀπολαύει τῆς συμπαθείας καὶ τῆς ὑπολήψεως τῶν συμπολιτῶν του, τὸν ὁποίους ἐπροσκάλεσαν νὰ ἔμβῃ εἰς τὸν ἀγῶνα καὶ δὲν εἶχεν ἀνάγκην νὰ δωροδοκήσῃ. Τὸ οὐρανόμηκες λοιπὸν οἰκοδόμημα τῆς δωροδοκίας, ἣν παρουσίασαν οἱ ἐναντίοι, εἶναι αὐτόχρημα μυθιστορία, ἣν ἐπλαστούργησαν ἐν τῇ φαντασίᾳ των διότι εἰσῆλθεν εἰς τὴν

περίβολον τῆς Βουλῆς. Αἱ Πέτσαι δὲν ἀποτελοῦν εἰμὴ ἕνα δῆμον. Δὲν δύνανται λοιπὸν νὰ εἴπωσιν οἱ ἀποτυχόντες, ὅτι ἐπλαστογραφήσαμεν καταλόγους, ὅτι ἐκλέψαμεν τὴν κάλπιν ἐνῷ μετετρέρετο ἀφ' ἑνὸς εἰς ἕτερον δῆμον, ἢ ἄλλο παρόμοιον. Τί μένει τότε νὰ μᾶς εἴπωσιν; ὅτι ἐδωροδοκήσαμεν τοὺς πολίτας. Καὶ εἰς τὴν ἐκλογήν του δὲ τοῦ 1850 ἡ αὐτὴ κατηγορία τῷ ἀπεδόθη, ἡ αὐτὴ τῷ ἀποδίδεται σήμερον μετὰ δέκα ἔτη, ἡ αὐτὴ θέλει τῷ ἀποδοθῆ ἀκολούθως μετὰ μίαν πάλιν δεκαετίαν, διότι δὲν εὑρίσκουν εἰς Πέτσας ἄλλο ἐπιχείρημα. Ἀλλ' ἐπεθύμει κἂν νὰ ἦσαν συνεπεῖς οἱ ἀντίπαλοί του, διότι ἄλλα μὲν εἶπον εἰς Πέτσας, ἄλλα δὲ εἰς τὸ τμῆμα. Ἐκεῖ δὲν ἐτόλμησαν νὰ μᾶς εἴπουν ὅτι ἠγοράσαμεν 600 πολίτας, ἐντεῦθεν δύνανται νὰ εἴπωσιν ὅ,τι θέλουν. Ἂς ἴδωμεν ἤδη τί καταμαρτυροῦσιν αἱ διοικητικαὶ ἀρχαί, ἐξ ὧν ὁ μὲν νομάρχης ἤρχισε νὰ μᾶς θλίβῃ ἐκ τῆς τρίτης ἡμέρας, ὁ δὲ ὑπομοίραρχος μᾶς ὑπέβλεπεν ἐκ πρώτης ἀρχῆς. Καὶ ἐν πρώτοις τί λέγει γράφων εἰς τὴν κυβέρνησιν ὁ νομάρχης; Ὅτι *ἤκουσε καὶ αὐτὸς, ἐπληροφορήθη ἐκ φήμης* ὅτι ἐδωροδοκήθησαν οἱ πολῖται, καὶ προχωρῶν μάλιστα περαιτέρω, λέγει ὅτι τὸ σύστημα τῆς δωροδοκίας ὑπῆρχε καὶ εἰς τὰς ἄλλας τῶν Πετσῶν ἐκλογάς. Ὁ μὲν νομάρχης λοιπὸν ἀναφέρει ὅ,τι ἐκ φήμης ἐπληροφορήθη, καὶ τοιαύτας προσάγοντες ἀποδείξεις ζητοῦσι τινες τὴν ἀκύρωσιν τῆς ἐκλογῆς Πετσῶν. Ὁ δὲ εἰσηγούμενος ὡς προσωπικὸς ἡμῶν ἐχθρὸς δὲν ἠδύνατο ἢ νὰ ἐπιδιώξῃ ὅλα τὰ μέσα διὰ νὰ μᾶς φέρῃ εἰς θέσιν ἐπισφαλῆ. Καὶ ἐντεῦθεν ποῖοι οἱ προσαγόμενοι μάρτυρες τῆς κατηγορίας; Ὀλίγοι ἀγράμματοι ἰδιῶται, οἵτινες ὁρκιζόμενοι διὰ χειραψίας, κατέθεσαν ὅ,τι δὲν ἐνόουν ἢ ὅ,τι ἤθελεν ἡ ἀνάκρισις. Μὲ τοιαῦτα δυστυχῶς μέσα πολλάκις τιμωρεῖται ἡ ἀρετὴ, τοιαῦται ἀτυχεῖς καταθέσεις διαιώνισαν τὰ βασανιστήρια ἐν τῇ Ἱσπανίᾳ, τοιαῦτα οἰκτρὰ ψεύδη ἤναπτον πυρὰν πίστεως κατὰ τῶν μαρτύρων, τοιαῦται ἐξώδικοι πληροφορίαι συνεκρότουν τὰ ἐπαναστατικὰ δικαστήρια τῆς Γαλλίας, ἅτινα ἔστελλον ἀγεληδὸν τοὺς πολίτας εἰς τὴν λαιμητόμον. Τοιαῦται πληροφορίαι παρήγαγον τοὺς ἐπαράτους ἰεφερίας ἐν Ἀγγλίᾳ, οἵτινες ἔπεμπον ἀκριτως εἰς τὴν ἀγχόνην δορὰν τῶν ἐγγλικῶν παθῶν των τὰ ἔντιμα τέκνα τῆς Ἀλβιῶνος ὑπὸ τὸ πρόσχημα νομιμότητος. Εἰς τοιαύτας ἀπαισίους στιγμὰς εὐγενής τις κάρη τῆς Ἀλβιῶνος ὡ ἱερὰ ἐλευθερία, ἀνέκραξεν ἐνδακρυς, πόσα ἐγκλήματα καλύπτεις ὑπὸ τὴν χλαμύδα σου! Αὐτὰ δυστυχῶς ἐπιφέρει τὸ

ψεῦδος καὶ ἡ ῥαδιουργία. Καὶ ποῖος ἔσωσε τὸν Σωκράτην εἰς τὰ δεσμὰ καὶ τὸν θάνατον; Τὸ ψεῦδος τῶν Ἀνύτων καὶ τῶν Μελίτων, ἀλλ' ὁ δαιμόνιος ἐκεῖνος ἀνὴρ καὶ πίνων τὸ κώνειον ἐπεφώνησεν ὅτι πρεσβεύει ἕνα Θεὸν ἐν τῷ δικαίῳ, καὶ μόνον ἔχει ἐπάγγελμα τὴν *βιωτικήν*. Αὐτὴν τὴν ἀπάντησιν του πρὸς τὸ ἀπάνθρωπον δικαστήριον καὶ τὴν πρὸς τὸν υἱόν του παραίνεσιν ἀναγινώσκων εἰς σοφὸς εὐρωπαῖος, ἂν θαυμάζω, σὲ ἐννοῶ, ἐξερώνησεν, ἀλλὰ δὲν δύναμαι νὰ σὲ μιμηθῶ. Σήμερον κατηγορούμεθα καὶ ἡμεῖς, ὅτι ἐξεδιάσαμεν τὴν θέλησιν τῶν συμπολιτῶν μας, ὅτι ἠγοράσαμεν τὴν συνείδησίν των.... Ἐκφέρετε τὴν ἀπόφασίν σας. Πολλαὶ ἐνστάσεις ἐπὶ πολλῶν ἐκλογῶν ἐγένοντο ἐπὶ δωροδοκίᾳ, καὶ πρῶτον ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Κέας. Ἠργάζετο καὶ αὐτὸς ὡς μέλος τοῦ τμήματος ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς ταύτης καὶ ὁ κατ' αὐτῆς ἐνιστάμενος προσελθὼν ἐβεβαίωσεν ὅτι ὁ δεῖνα καὶ δεῖνα ἐλλογεὺς ἔλαβε τόσας λίρας παρὰ τοῦ πλειοψηφήσαντος βουλευτοῦ. Ἤδη ἔρχεται ὁ βουλευτὴς οὗτος καὶ μᾶς εἰσαγγέλλει ἐπὶ δωροδοκίᾳ. Ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Τροιζηνίας καὶ ἐν γένει εἰς τὰ πρακτικὰ τοσούτων ἐκλογῶν ὑπάρχουσι μυρίαι περὶ δωροδοκίας ἐνστάσεις. Πῶς διέρχεσθε ἀναιμωτὶ ὅλας ταύτας καὶ εἰς τὴν ἐκλογὴν Πετσῶν σταματᾶτε; Ἀλλ' εἶναι ἀπάνθρωπον τοῦτο. Διὰ τί δὲν ἔχει ἡ Βουλὴ τὰ αὐτὰ δι' ὅλους σταθμὰ καὶ μέτρα; Ἐπὶ τοῦ προκειμένου θέματος, μὴ ἀρκεσθεὶς εἰς τὴν ἡμετέραν, προσέφυγε καὶ εἰς τὴν γαλλικὴν νομολογίαν, ἥτις σαφῶς ὁρίζει ὅτι διὰ νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἡ δωροδοκία, ἀπαιτοῦνται ψηλαφηταὶ ἀποδείξεις, ἀλάνθαστα γεγονότα, καὶ ὄχι νὰ στηρίζωμεθα, ὡς δογματίζει ἡ πλειοψηφία τοῦ τμήματος, εἰς ἐνστάσεις καὶ φήμας. Ἀναγνοὺς δὲ τὴν γαλλικὴν νομολογίαν, ἐπέφερεν ὅτι καὶ εἰς τὴν Βουλὴν τῆς Γαλλίας ἐπαρουσιάσθη τὸ ζήτημα τοῦτο ἐπὶ δύω βουλευτικῶν ἐκλογῶν, ἀλλ' ἡ Βουλὴ μιᾷ φωνῇ ἀπεφάνθη, ὅτι δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ δωροδοκία ἂν δὲν ὑπάρχωσι πασιφανεῖς ἀποδείξεις, καὶ οὐχὶ αἰτιάσεις ἐμπαθεῖς καὶ ἀμφιβόλοι. Ἐνταῦθα δὲ ποῦ εἶναι αἱ ἀποδείξεις; αἱ προσαγόμεναι ὑφ' ἑνὸς ἀθλίου εἰρηνοδίκου; Τῇ ἀληθείᾳ, ἂν τὸ ἀκούσωσιν οἱ συμπολῖται του, θέλουν γελάσει. Ἀλλ' ἐὰν πλησιάσητε εἰς τὴν νῆσον ἐκείνην, θέλετε ἰδῇ ποία ἡ πίστις τῶν κατὰ τὴν ἐκλογὴν γεγονότων, καὶ ποία ἡ πρὸς αὐτοὺς ἀγάπη τῆς πλειοψηφίας. Ἡμεῖς διήγομεν ὡς εὐπατρίδαι εἰς τὰς ἑστίας μας, καὶ προσελθόντες μᾶς ἀνεκήρυξαν οἱ πολῖται. Δὲν ἐδωροδοκήσαμεν λοιπὸν ἡμεῖς τὴν πατρίδα. Καὶ εἶπον μέν τινες, ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν ἔ-

χει περιφράγματα ἢ ὅριον εἰς τὰς ἀποφάσεις της. Ἀλλ' ἔχει ὅριον ἡ Βουλὴ καὶ ὁριόν της εἶναι τὸ δίκαιον. Ὁ νόμος, κατὰ τὸν ἀρχαῖον σοφόν, εἶναι ἴστος ἀράχνης, τὸν ὁποῖον ἡ ἐλαχίστη θία ῥηγνύει· νόμος δ' αἰώνιος εἶναι ἡ συνείδησις τοῦ ἀνθρώπου, ἡ θεία ἐκείνη ἐμβρίμησις, ἥτις τὸν προσεγγίζει εἰς τὸν Θεόν. Εἶπον τινές· « δὲν κολαφίζομεν τὴν ἐπαρχίαν, ἂν ἀκυρώσωμεν τὴν ἐκλογήν. » Καὶ διὰ τῆς ἀκυρώσεώς σας τί θέλετε εἴπει πρὸς τοὺς Πετσιώτας; Ὅτι ἠγοράσθησαν, ἐξανδραποδίσθησαν πάντες. Ἀλλ' ὁ ἐξανδραποδισμὸς ἀπαγορεύεται ὑπὸ τοῦ Συντάγματος. Διὰ τί ὁ νομάρχης, αἱ ἀρχαὶ ὅλαι βλέπουσι τὸν χρυσὸν ῥέοντα πανταχόθεν, δὲν ἐμπόδιζον ταιαύτην ἐξώνησιν; Πόθεν σήμερον ἡ τόση καταφορὰ ἐναντίον του; Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Πάρκερ χρονολογεῖται ὁ πολιτικὸς αὐτοῦ βίος, καὶ εἰς τὴν κρίσιμον ἐκείνην περίστασιν συνέπραξε μετὰ τῶν ἐγκρίτων τῆς νήσου, ἔκτοτε δὲ μέχρι σήμερον ἐπὶ δεκαετίαν ἐκλέγεται ὑποψήφιος δήμαρχος παρὰ τῶν συμπολιτῶν του, καὶ εἰς διαφόρους ἐπιτροπὰς ἔλαβε μέρος καὶ ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς νήσου ἐξελέχθη ἐπὶ τῆς βασιλικῆς εἰκοσιπενταετηρίδος. Εἴμεθα λοιπὸν συντηρητικοί· διὰ τί ζητεῖτε ν' ἀποκλεισθῶμεν; Ἴσως ἡ Βουλὴ χάσῃ διὰ τοῦτο, ἴσως δὲ καὶ οἱ ὑπουργοί. Σᾶς εἶπεν ὁ εἰσηγητής, ὅτι ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ κατεπίεσε τοὺς πολίτας, καὶ τὸ ὅλον εἶναι ὅτι ἐπέπληξέν *ἕνα* πολίτην διά τινα παρεκτροπήν του, ἐντεῦθεν δέ, λέγουσιν, ὑπέστη κλονισμὸν ἡ κοινὴ τάξις! Σᾶς εἶπεν, ὅτι ὁ δήμαρχος ἠπείλησέ τινα διπλᾶν φέροντα τὴν ἐπωνυμίαν, καὶ ἡ ἀπειλὴ δὲν ἦτον εἰμὴ ἡ ἐρώτησις· « λέγεσαι λοιπὸν καὶ Μασαούτης, καὶ κρύπτεις τὸ ὄνομά σου; » Ἰδοὺ τὸ μέγα κακόν! Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὰ περὶ τῆς χωροφυλακῆς, παρατηρεῖ ὅτι ὁ μὲν ἐπιβλέπων τὴν κάλπην ἐνωμοτάρχης ἐξεπλήρου τὸ χρέος μεθ' ὅλης τῆς συνταγματικῆς ἀκριβείας, ὁ δ' ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς, ἄχρεῖος, συκοφάντης καὶ πονηρὰ φύσις, συναντήσας καθ' ὁδὸν τὸν πρῶτον, τῷ εἶπε· « διὰ τί ν' ἀφήσῃς νὰ ἐγκλείσουν τὴν κάλπην εἰς κιβώτιον, ἐνῷ ἡμεῖς εἴχομεν χρέος νὰ βοηθήσωμεν τοὺς ὑποψηφίους; » καὶ τῷ ἔδωκεν ἓν ῥάπισμα. Ἐν γένει δέ, ὅσον ἀφορᾷ τὰς καταθέσεις τῶν ὑπαλλήλων, ἦσαν οὗτοι εὐτελῆ ὄργανα, μικροὶ ὑπαλληλίσκοι, οἵτινες ἔπρεπε νὰ συνηγορήσωσιν ὑπὲρ τῶν ὑποψηφίων, καὶ ἐκ τούτου ὅλη ἡ καθ' ἡμῶν σωρεία τοιούτων καταθέσεων. Ἡ δὲ κατάθεσις τοῦ ἰατροῦ ἔχει λόγον τινὰ περιεργότερον, τὸν λόγον ὅτι δὲν εἴχομεν αὐτὸν ἰατρόν. Τελευταῖον συγκεφαλαιῶν λέγει, ὅτι τὰ κατὰ τῆς ἐκλογῆς διαφημιζόμενα εἶναι αὐτόχρημα συκοφαντία, καὶ ὅτι δὲν

ἔγιναν ἢ αἱ καθ' ὅλας τὰς ἐπαρχίας συνήθεις δαπάναι, τὰς ὁποίας ὅστις ἂν ἀρνηθῇ, δὲν λέγει καθαρὰν τὴν ἀλήθειαν.

Ἀντεῖπεν ἕτερος, ὅτι ὁ προαγορεύσας ὑπεστήριξεν εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ λόγου του, ὅτι οὐδεμίαν ἔχει ἡ ὑποψηφιότης σημασίαν. Τὴν ἰδέαν ταύτην δὲν δύναται ἡ ν' ἀντικρούσῃ, διότι πάντες γνωρίζομεν ποίαν ἠθικὴν ἀξίαν περιβάλλεται ὁ ὑποψήφιος τῆς Κυβερνήσεως. Δὲν παραδέχεται δὲ οὔτε ὅτι ἡ νῆσος τῶν Σπετσῶν θέλει προσβληθῇ διὰ τῆς ἀκυρώσεως τῆς ἐκλογῆς, διότι οὐδεὶς προτίθεται διὰ τῆς ὑπὲρ τῆς ἀκυρώσεως τῆς ἐκλογῆς ψήφου του νὰ προσβάλῃ τὴν ἡρωϊκὴν αὐτὴν νῆσον. Τέκνον ἑπομένως καὶ αὐτὸς ἄλλης ὁμοίας νήσου, τῆς Ὕδρας, οὐδόλως συμμερίζεται τοιαύτην ἐσφαλμένην ἰδέαν.

Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἐνστάσεις κατὰ τῆς ἐκλογῆς, ἀπόκειται εἰς τὴν Βουλὴν νὰ ἐκτιμήσῃ τὴν ἀξίαν των καὶ ν' ἀποφανθῇ. Ἐπειδὴ δὲ ἀνέφερεν ὁ προαγορεύσας ὅτι καὶ κατὰ τῶν ἐκλογῶν Τροιζηνίας καὶ Κέας ἐγένοντο ἐνστάσεις περὶ δωροδοκίας, παρατηρεῖ ὅτι αἱ ἐνστάσεις ἐκεῖναι ἦσαν τοσοῦτον ἀσήμαντοι καὶ ἀόριστοι, ὥστε ἡ Βουλὴ δὲν ἠδύνατο νὰ σχηματίσῃ πεποίθησιν, καὶ διὰ τοῦτο δὲν προσεῖξεν εἰμὴ εἰς μόνας τῆς Ναυπλίας καὶ τῶν Σπετῶν, καθ' ὧν αἱ ἀποδείξεις ἦσαν βαρεῖαι καὶ ὡρισμέναι.

Λέγουσιν, ὅτι αἱ ὑπάρχουσαι ἀποδείξεις δὲν εἶναι ἰσχυραί, ἀλλ' ἡ Βουλὴ χθὲς στηριχθεῖσα εἰς μίαν ἐπιστολὴν, περὶ ἧς τοσοῦτον σπουδαῖος ἐγένετο λόγος, ἠκύρωσε τὴν ἐκλογήν. Ἐνθυμεῖται δὲ ὅτι ἦλθον εἰς Ὕδραν κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς ἐκλογῆς ναῦται τινὲς ἀπὸ τὰς Σπέτσας, οἵτινες προκληθέντες δὲν ἠθέλησαν νὰ ψηφοφορήσωσι, διότι ἔλεγον ὅτι εἰς τὰς Σπέτσας οἱ ὑποψήφιοι ἀγοράζουν τὰς ψήφους, καὶ ἑπομένως δὲν ἤθελον καὶ αὐτοὶ νὰ δώσωσι δωρεὰν τὴν ψῆφόν των, καὶ διὰ τοῦτο πολλὰ ὀλίγοι ναῦται ἐψηφοφόρησαν. Τὸ κακὸν δὲ τοῦτο τῆς δωροδοκίας λαμβάνει χώραν πάντοτε εἰς τὰς Σπέτσας ἐνεργουμένων τῶν ἐκλογῶν, καὶ διὰ τοῦτο ἀνάγκη νὰ τὸ καταστρέψωμεν διὰ τῆς ἀποφάσεώς μας.

Παραδεχόμενος δὲ ὅτι ὁ Κ. Ἀνάργυρος ἀπολαύει τῆς ἀγάπης καὶ ὑπολήψεως τῶν συμπολιτῶν του, παρατηρεῖ ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ περιπέσῃ εἰς τοιαύτας περιαυτολογίας, οὔτε νὰ ὁμιλήσῃ μετὰ τοσαύτης κατὰ τοῦ εἰρηνοδίκου περιφρονήσεως.

Πεποιθὼς δὲ ὅτι ἡ προκειμένη ἐκλογὴ διεξήχθη ὑπὸ τὸ κράτος τῆς δωροδοκίας, ὑποστηρίζει τὴν περὶ ἀκυρώσεως αὐτῆς πρότασιν.

Ἐξέθηκεν ἕτερος, ὅτι συντάκτης ὢν τῆς εἰσηγητικῆς ἐκθέσεως καὶ μειονοψηφῶν ἐντὸς τοῦ τμήματος, ἔρχεται κατὰ χρέος νὰ ἐκθέσῃ ἐνώπιον τῆς Βουλῆς κατὰ τί συμφωνεῖ μετὰ τοῦ τμήματος. Τοῦτο ὀφείλει καὶ εἰς τοὺς συναδέλφους του, ἀπὸ τῶν ὁποίων πρὸ ὀλίγου ἀπεχωρίσθη, ὡς ἀποτελοῦντας ἐντὸς τῆς γενικῆς τῆς Βουλῆς ἀδελφότητος ἰδιαιτέραν συναδελφότητα· εἰς τοῦτο τὸν ἀναγκάζει καὶ τὸ πρὸς τὴν Βουλὴν καὶ τὰς ἰδίας αὐτοῦ πεποιθήσεις σέβας.

Τί λοιπὸν ἀπήντησεν ἐξετάζων τὴν προκειμένην ἐκλογήν; Ὅτι στάδιον ἔχει ἕνα μόνον δῆμον, ἀλλὰ τὸν δῆμον τῆς νήσου Σπετσῶν, τὴν ἀδελφὴν τῶν τριῶν νήσων, τὰς ὁποίας ἀπεκάλει ὁ ἕλλην ποιητὴς Ῥίζος τὰς τρεῖς κρηπίδας τῆς ἑλληνικῆς ἐλευθερίας. Ἐντὸς τοῦ δήμου αὐτοῦ διαγωνίζονται ὅλα τὰ ἐκλογικὰ πάθη μετὰ τῆς εἰλικρινείας ἐκείνης καὶ δραστηριότητος, ἣν ἀπαντῶμεν εἰς τὰς ναυτικὰς νήσους. Διεξήλθομεν καὶ ἐψηφίσαμεν πολλὰς ἐκλογὰς, κατὰ τὰς ὁποίας οὐδεὶς ὑπῆρξεν ἀνταγωνισμὸς καὶ κατὰ συνέπειαν οὐδεμία ἐγένετο ἔνστασις. Ἀλλ' αἱ ἐκλογαὶ αὗται ὁμοιάζουσι τὰ ὡραῖα ἐκεῖνα ἀγάλματα, τὰ ὁποῖα προκαλοῦσι μὲν τὸν θαυμασμὸν τοῦ θεατοῦ, δὲν ἔχουσιν ὅμως τὸ θέλγητρον τῆς ζωῆς, στεροῦνται τὸ πῦρ, τὸ ὁποῖον ὁ ἀντάρτης Προμηθεὺς ἔκλεψεν ἀπὸ τοὺς θεοὺς, στεροῦνται τὸ πάθος, τὴν ψυχήν. Τὸ πάθος αὐτὸ, τὴν ψυχὴν αὐτὴν, τὸν ἀγῶνα τὸν ἐκφράζοντα τὴν πραγματικὴν ἐκλογὴν εὗρεν εἰς τὸν δῆμον Σπετσῶν, καὶ, χωρὶς νὰ διαφιλονεικήσῃ κεκτημένας ἐπιρροάς, θέλει πανταχοῦ νὰ ἀπαντᾷ τὸν ἀνταγωνισμὸν καὶ τὴν πάλην, τὴν πάλην δ' αὐτὴν μὴ φοβῆσθε, διότι ἐν αὐτῇ εὑρίσκομεν τὴν ἀλήθειαν καὶ τὴν ἀλήθειαν ὀφείλομεν παντοῦ νὰ ζητῶμεν, ἰδίως ὅμως εἰς τὰς βουλευτικὰς ἐκλογάς.

Ὁμιλῶν δὲ περὶ τῆς προκειμένης ἐκλογῆς, λυπεῖται εὑρίσκων ἐν αὐτῇ ἀνταγωνιζομένους φίλους, φιλτάτους αὐτῷ καὶ συγγενεῖς πρὸς ἀλλήλους, οὕτω δὲ ἡ πάλη καθίσταται οἰκογενειακὴ, καὶ λυπεῖται μὴ τυχὸν διαφύγῃ τοῦ στόματός του πικρά τις λέξις, ἥτις ἤθελεν ἴσως πικρῶς ἠχήσει εἰς φιλικήν τινα καρδίαν.

Εἰς τὰς Σπέτσας ὑπῆρξαν ὑποψήφιοι καὶ μεταβολὴ μάλιστα ἔλαβε χώραν τῶν ὑποψηφίων, τεθέντων τελευταῖον ὡς τοιούτων τῶν ΚΚ. Ν. Χ. Ἀναργύρου καὶ Ἰω. Μωριάτου. Ὑπῆρξαν δὲ καὶ ἀνταγωνιζόμενοι, ὁ στομύλως καὶ εἰλικρινῶς κατὰ πρῶτον ἀγορεύσας καὶ ὁ ἔντιμος αὐτοῦ συνάδελφος Γκίνης. Δὲν παραδέχεται δὲ ὅτι κατὰ τὸν ἀγῶνα οἱ ὑποψήφιοι παρελείφθησαν ἐντελῶς ἀπροστάτευτοι, διότι καὶ ἀναβολὴ πρὸς τοῖς ἄλλοις

ἔλαβε χώραν τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐκλογῆς. Ἐξετάζων δὲ πόθεν πηγάζει τὸ δικαίωμα τοῦτο τῆς ἀναβολῆς, εὗρεν ὅτι πηγὴν ἔχει τὸ συνάδελφον αὐτοῦ δικαίωμα τοῦ προσδιορισμοῦ τῆς ἐνάρξεως, τὸ ὁποῖον ὁ νόμος ἐχορήγησεν ἀμέσως οὐχὶ εἰς τὴν κυβέρνησιν, ἀλλ' εἰς τὰς ὑπαλλήλους διοικητικὰς ἀρχάς. Ἡ ἀναβολὴ ὅμως γίνεται ἐν ἀνάγκῃ καὶ ἕνεκα ἰσχυρῶν ἀφορμῶν πολιτικῶν ἢ φυσικῶν, καὶ τοιαύτας βεβαίως ὁ ἔπαρχος τῶν Σπετσῶν δὲν εἶχεν. Ἀλλ' ὁπωσδήποτε ἡ ἀναβολὴ ἐγένετο καὶ μετ' αὐτῆς ἐγένοντο καί τινες παύσεις, παυθέντος καὶ τοῦ δημοτικοῦ ἀστυνόμου ὡς ὄντος συγχρόνως καὶ δημοτικοῦ συμβούλου, τὸ ὁποῖον βεβαίως δὲν ἠδύνατο τὸ ὑπουργεῖον νὰ παραβλέψῃ, διότι ὁ δημοτικὸς σύμβουλος οὐδέποτε δύναται νὰ εἶναι καὶ ἀστυνόμος, καὶ ἀπορεῖ μάλιστα διατὶ τὸ ὑπουργεῖον ἀμφίβαλλεν ἄλλοτε κατὰ τοῦτο. Τὰ περιστατικὰ ταῦτα ἀνέφερε, διότι ἡ ὑποψηφιότης, περὶ ἧς ἐπιφυλάσσεται ἄλλοτε νὰ ὁμιλήσῃ, μὴ θέλων νὰ δώσῃ οἱονδήποτε πολιτικὸν χρωματισμὸν εἰς τὸ προκείμενον ζήτημα, καὶ ἡ παρεξήγησις τῶν ὑπουργικῶν προγραμμάτων ἐνήργησαν ἐφ' ὅλης αὐτῆς τῆς ἐκλογῆς καὶ ἔφεραν ἐνώπιόν σας περιστατικά τινα, τὰ ὁποῖα ἴσως ἐπροξένησαν ἐντύπωσίν τινα.

Τὸ τμῆμα ἐν τούτοις ἀπέκρουσε πᾶσαν ἀξίαν τῶν ἐνστάσεων περὶ τῆς ἐπενεργείας τῶν δημοτικῶν μέσων ἐπὶ τῆς προκειμένης ἐκλογῆς, οὐχὶ διότι τὰ μέσα ταῦτα δὲν δύνανται ἐν γένει νὰ φέρωσιν ἀποτέλεσμα, ἀλλ' εἰς τὰς Σπέτσας, τῆς ὁποίας οἱ κάτοικοι εὑρίσκονται εἰς παντοτεινὴν πάλην κατὰ τῶν ἐξηγριωμένων στοιχείων τῆς φύσεως, μέσα τοσοῦτον ἀνίσχυρα δὲν δύνανται βεβαίως νὰ μεταβάλωσι τὴν ἐλευθέραν τοῦ πολίτου θέλησιν, καὶ κατὰ τοῦτο εὑρέθη σύμφωνος πρὸς τὸ τμῆμα.

Διεφώνησιν ὅμως ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς δωροδοκίας. Τὸ ζήτημα τοῦτο εἶναι ἀληθῶς σπουδαῖον, καὶ εὐχαριστεῖ τοὺς χθὲς καὶ προχθὲς ἀγορεύσαντας, καὶ ἰδίως τοὺς φίλους αὐτοῦ βουλευτὰς Πατρῶν, οἵτινες ἀνύψωσαν τὸ ζήτημα τοῦτο εἰς τὴν περιωπὴν ἐκείνην, εἰς τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ τίθηται πᾶν ζήτημα κοινωνικόν, διότι ἄλλως δὲν δύνανται νὰ σχηματισθῶσιν ἤθη κοινωνικά. Ὅ,τι δὲ φοβερώτερον καὶ μᾶλλον ἐπικίνδυνον περιέχει ἡ δωροδοκία εἶναι, ὅτι ἐξαχρειόνει τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ ἀνθρώπου καὶ τὸν καθιστᾷ δοῦλον ποταπὸν τοῦ ἀργυρίου, καὶ διὰ τοῦτο πάντες ἡμεῖς ἀπὸ πάσης ἕδρας καθηγητικῆς μετὰ πικρίας καταγγέλλομεν τὰ κακοήθη ταῦτα ἐγκλήματα ἐνώπιον τῆς ἀξιολόγου νεολαίας μας. Νομίζει ὅμως ὅτι τὸ ζήτημα τῆς δωροδοκίας δὲν ἐθεωρήθη ὑφ' ὅλας του τὰς ὄψεις,

διότι ὁ νόμος μας δὲν ἐθεώρησε μόνον τὰ χρήματα ὡς νοθεύοντα τὴν καρδίαν, ἀλλὰ καὶ πᾶσαν ὑπόσχεσιν παροῦσαν καὶ μέλλουσαν, πᾶν πρᾶγμα δυνάμενον νὰ ἐπηρεάσῃ τὴν θέλησιν τοῦ ἐκλογέως. Ἐὰν δέ ποτε φέρῃ ἀπὸ τοῦ βήματος τὴν παθολογικὴν ἔρευναν τοῦ νοσήματος τούτου, θέλει ἐπικαλεσθῇ καὶ τὴν συνδρομὴν τῶν δύω ἐντίμων βουλευτῶν Πατρῶν, καὶ ἐλπίζει ὅτι θέλει εὑρῇ αὐτοὺς συμφώνους. Σήμερον δὲ ὀλίγα μόνον ἔχων νὰ εἴπῃ περὶ δωροδοκίας, παρατηρεῖ ὅτι ἡ βία δαμάζει καὶ καταπονεῖ τὸν ἄνθρωπον, ἀλλ' ὁ βιαζόμενος αἰσθάνεται ἐν ἑαυτῷ τὴν κατὰ τῆς βίας διαμαρτυρίαν, ἐν ᾧ ὁ δωροδόχος ἑκουσίως δουλοῦται εἰς τὸ ἔγκλημα. Δὲν ἀποδέχεται λοιπὸν τὰς λεπτὰς διαβολὰς, τὰς γενομένας παρά τινος βουλευτοῦ περὶ τοῦ δωρολήπτου, ἁρπάζοντος τὸ δῶρον καὶ ψηφίζοντος κατὰ συνείδησιν, οὔτε ἀναγνωρίζει σοφιζομένην συνείδησιν. Ὁ σοφιζόμενος δωρολήπτης διττῶς ἁμαρτάνει, καὶ διότι πωλεῖ πρᾶγμα ἐκτὸς παντὸς ἐμπορίου εὑρισκόμενον καὶ διότι ψεύδεται πρὸς τὸν δωροδόκον. Εἰς τὰς συμμορίας τῶν κακούργων ἀπαντῶμεν ἓν εἶδος ἀμοιβαίας ἐμπιστοσύνης, ἐχεμυθείας καὶ ἠθικῆς, οὕτως εἰπεῖν, ἥτις καθιστᾷ δύσκολον τὴν ἀνακάλυψιν τοῦ ἐγκλήματος, καὶ εὐχαριστεῖται διὰ τὸ αἴσθημα τοῦτο, τὸ ὁποῖον παρουσιάζεται ὡς μικρὸν λείψανον τῆς ἀρετῆς τοῦ ἐκπεπτωκότος ἀνθρώπου. Εὐχαριστεῖ δὲ τὸν βουλευτὴν Ὕδρας, ὅστις ἐξεδίκησε τὴν Ἀγγλίαν ἀπὸ τὴν ἐπιῤῥιφθεῖσαν κατ' αὐτῆς μομφήν. Ἐπεπόλαζεν ἄλλοτε καὶ ἐν Ἀγγλίᾳ ἡ δωροδοκία, ἀλλὰ τὸ ἁμάρτημα εἶναι σπανιώτερον ἀφότου αἱ προσπάθειαι καὶ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν ἀνωτέρων τάξεων ἀνήγειταν καὶ ἀνεγείρουσι καθ' ἡμέραν τὰς κατωτέρας τάξεις εἰς μεγαλειτέραν ὑλικὴν εὐημερίαν καὶ ἠθικὴν ἀνάπλασιν. Εἰς τὸν τόπον ὅμως αὐτὸν, πρωτότοκον τῆς εὐρωπαϊκῆς ἐλευθερίας, πολλάκις ἐκ τῶν κακιῶν ἐξάγεται γενναῖόν τι καὶ καλὸν, διὰ τοῦτο καὶ ἡ ἄλλοτε ἀνωμαλία τοῦ ἐκλεκτικοῦ συστήματος ἔφερεν ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἕδρας ἄνδρας ἐξόχους, οἱ ὁποῖοι ὅμως ἀναβάντες τὸ βῆμα κατεμάστισαν καὶ τὴν δωροδοκίαν καὶ τοῦ ἐκλογικοῦ συστήματος τὸ ἀνώμαλον. Ἀλλ' ἡ Ἀγγλία εἶναι τόπος θαυμαστὸς διὰ τὰ πολιτικά του ἤθη καὶ δυσμίμητος εἴς τε τὰς ἀρετὰς καὶ τὰς ἐλλείψεις του.

Ἐξετάθη ὁπωσοῦν εἰς τὸ ἀντικείμενον τοῦτο, γινόμενος ὄργανον τοῦ τμήματος, τὸ ὁποῖον ἐν τῇ ἐκθέσει του ἀποδοκιμάζει πᾶσαν νόθευσιν τῶν ἐκλογικῶν συνειδήσεων καὶ ἰδίως τὴν διὰ χρημάτων ἐνεργουμένην. Τοῦτο δὲ λέγει πρὸς παρηγορίαν

τῆς Βουλῆς, διὰ νὰ μὴ φανῶμεθα διηρημένοι εἰς ἐναρέτους καὶ εἰς ψυχρούς πρὸς τὴν ἀρετήν.

Ἀπελαμβανόμενος ἤδη τῆς ἐξετάσεως τῶν ἀποδείξεων, ἃς τὸν συγχωρηθῇ νὰ μεμνηθῇ τὸν βουλευτὴν Πατρῶν, ὅστις ἀνέφερεν ἀγορεύων σκηνάς τινας ὡραίας, λαβούσας χώραν εἰς τὴν πατρίδα του. Αἱ σκηναὶ ὅμως, ἃς θέλει αὐτὸς ἀναφέρει, ἔλαβον χώραν ἐντὸς τῆς Βουλῆς, ἐντὸς τοῦ τμήματος. Ἐνώπιον αὐτοῦ ἀνεκινοῦντο αἱ δύω κατὰ τὴν ἐκλογὴν ἀντίπαλοι μερίδες καὶ μετ' ἀπορίας ἤκουσε τὴν ἀποτυχοῦσαν μερίδα παραδεχομένην καὶ ὁμολογοῦσαν, ὅτι μετεχειρίσθησαν τὸ μέσον τῆς δωροδοκίας, ἐνῷ τοὐναντίον οἱ ἐπιτυχόντες ἠρνοῦντο ἀπολύτως τὴν χρῆσιν τοῦ μέσου αὐτοῦ. Πρόεδρος δὲ αὐτὸς τοῦ τμήματος, ἀπηύθυνεν εἰς ἐκείνους τὴν παρατήρησιν, ὅτι ἡ ὁμολογία των αὐτὴ εἶναι ἐπικίνδυνος πρὸς αὐτούς, ἀλλ' ἐκεῖνοι ἐπέμενον. Πῖς ἄλλην δὲ ἐκλογὴν ἐξελεγχομένην ὑπὸ τοῦ τμήματος, εἰς ὃ καὶ αὐτὸς ἀνῆκεν, ἀναποδείκτως πως παρεισέχετο ἐν τῇ ἐνστάσει, ὅτι ἔλαβε χώραν καὶ δωροδοκία. Μετὰ τὴν ἐπιχείρησιν τῆς ἐκλογῆς πάντες νέος τις παρουσιασθεὶς ἐνώπιόν του παρεπονέθη διατί νὰ μὴ λημφθῇ ὑπ' ὄψιν καὶ τῆς δωροδοκίας ἡ ἔνστασις. Πῖς ταῦτα τῷ παρετήρησεν ὅτι κακῶς ποιῶν δὲν ἦλθεν ἐγκαίρως νὰ φέρῃ τὰς ἀποδείξεις του. Ἀλλ' ἐκεῖνος προσέθηκεν, ὅτι εἶναι βέβαιος ὡς πρὸς τὴν ὕπαρξιν τῆς δωροδοκίας, διότι καὶ αὐτὸς ὁ ἴδιος μετεχειρίσθη τὸ μέσον τοῦτο. Ἐξεπλάγη διὰ τὴν εἰλικρίνειαν ταύτην τοῦ νέου, καὶ ἐπειδὴ ἦτο νομομαθής, τὸν ἠρώτησεν ἐὰν ἀγνοῇ τὸ πάγκοινον ἀξίωμα, ὅτι οὐδεὶς εἰσακούεται (turbitudinem suam alegans) προτείνων τὴν ἰδίαν του δολιότητα, καὶ μὲ τὴν στοργὴν ἐκείνην καὶ αὐστηρότητα, μεθ' ἧς προστρέχεται πρὸς ὅλους τοὺς νέους, τῷ κατέδειξε καὶ τὸ δεινὸν τοῦ ἀδικήματος καὶ τῆς παραδόξου εἰλικρινείας του τὸ ἄτοπον. Σᾶς ἀναφέρει δὲ ταῦτα ὡς δεῖγμα τῆς ἐξάψεως τῶν παθῶν, ἥτις μάλιστα ἔβλεγε τοὺς κατοίκους Ἱπειτσῶν κατὰ τὴν ἐκλογικὴν πάλην καὶ μᾶς ἐμπόδισεν ἀπὸ τοῦ νὰ εὕρωμεν ἐκ τοῦ προχείρου τὴν ἀλήθειαν.

Ἀλλ' ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἔχομεν δύω εἴδη ἀποδείξεων, τὰς διοικητικὰς καὶ τὰς δικαστικάς, οὐχὶ ὅμως καὶ τὴν ὁμολογίαν τῶν ἐπιτυχόντων, ὡς λίαν ἐσφαλμένως ὁ πρῶτος ἀγορεύσας, ὠρεληθεὶς ἐκ τινος φράσεως τοῦ Ἀναργύρου, διϊσχυρίσθη, ἐνῷ συγχρόνως ἡ ὁμολογία ἑνὸς δὲν δύναται νὰ στηρίξῃ μίαν κατηγορίαν. Ὁ Ἀνάργυρος εἶπεν, ὅτι οἱ ἐναντίοι δίδουσι τὸ κακὸν παράδειγμα τῆς δωροδοκίας, ἀλλὰ δὲν ὡμολόγησεν ὅτι καὶ αὐτοὶ ἠκολούθησαν τὸ παράδειγμα τοῦτο· ἐξ ἐναντίας καὶ ἡ ἐφημερευτικὴ ἐπιτροπὴ καὶ αὐτοὶ ἀπέκρουσαν διὰ τῆς ἀπαντήσεως των εἰς τὴν ἔνστασιν τὴν χρῆσιν τοιούτου μέσου.

Ἀλλ' ἐκτὸς τούτου ἡ ὁμολογία τοῦ κατηγορουμένου, καὶ ἂν εἴχομεν τοιαύτην, δὲν εἶναι ἀσφαλὲς μέσον ἀποδείξεως, καὶ εἶναι γνωστὸν ὅτι ἐν τῇ Ἀγγλίᾳ, ὅπου θαυμασίως ἐνεργεῖται ἡ δικαστικὴ δικαιοσύνη, ἀποκρούουσι τὴν ὁμολογίαν τοῦ κατηγορουμένου. Ἐνώπιον τοῦ ἔρρεως, δεχομένου τὴν ὁμολογίαν τῶν ἀφαστιῶν μας καὶ ἀναγιζόντος αὐτὰς διὰ τῆς ἐξομολογήσεως, ἡ ὁμολογία εἶναι δεκτὴ ὡς ἐξιλασμὸς καὶ ὡς ἓν εἶδος χριστιανικοῦ μυστηρίου· ἀλλ' ἐνώπιον τῆς δικαιοσύνης ὁμολογίαι τοιαῦται εἶναι ἀνυπόστατοι, μολονότι, ὡς ἐκ τῶν πρακτικῶν ἐξάγεται, ἐπὶ τοῦ προκειμένου δὲν ὑπῆρξε τοιαύτη.

Ἀλλ' ἐπὶ τοῦ προκειμένου εἶναι ἆρά γε ἔγκλημα νὰ εἴπῃ τις ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἐμπιστευώμεθα εἰς δυνατικὰ ἔγγραφα; Εἴμεθα σῶμα ἀπολύτως κυριαρχικῶν, ἀσχολούμενον περὶ τίνα ἀντικείμενα; ἢ ἔχομεν κυριαρχίαν τινὰ περιωρισμένην ἐξελέγχοντες τὰς ἐκλογάς, κοσμαρχίαν δικαστικὴν, ὁποίαν ἔχει ὁ Ἄρειος Πάγος ἢ τὸ Ἐφετεῖον; Καὶ κατὰ τὰς δύω ὅμως περιστάσεις δὲν δυνάμεθα ν' ἀντιληφθῶμεν τῶν ἀποδείξεων δι' ἄλλων ὀφθαλμῶν.

Ὑπάρχει παρέκβασις εἰς τὰς παραλογισμοὺς εἰς τὰς βουλευτικὰς ἐξελέγξεις· δικαζόμεθα ἐπὶ τῆς ἰδίας μας ὑποθέσεως, ἐξελέγχομεν ἡμᾶς αὐτοὺς καὶ χωρὶς νὰ εἴμεθα εἰσέτι ἐξελεγμένοι· κηρύττομεν ἐγκύρους τὰς ἐκλογάς χωρὶς νὰ εἴμεθα περιβεβλημένοι τὸν μανδύαν τοῦ βουλευτοῦ, καὶ διὰ τοῦτο πρώτη ἡ ἐκλογὴ αὐτοῦ ἐξελεγχθεῖσα, ἐξελέγχθη παρ' ὅλης τῆς Βουλῆς πρὶν ἡ βεβαιωθῇ ἡ νομιμότης αὐτῆς. Ὁ συνταγματικὸς αὐτὸς φαινόμενος σοφολογισμὸς ἐγεννήθη πρὸς διόρθωσιν ἑνὸς ἄλλου μεγαλειτέρου ἀτοπήματος, τοῦ ἀτοπήματος τοῦ ν' ἀναθέσωμεν τὴν ἐξέλεγξιν εἰς ἄλλην ἐξουσίαν, τὴν ἐκτελεστικὴν ἢ τὴν Γερουσίαν, διότι τότε ἡ ἐξελεγκτικὴ ἀρχὴ ἤθελεν αὐτὴ σχηματίζει τὴν Βουλὴν καὶ ἀπαρασίζει περὶ τῆς νομιμότητός της. Ἡμεῖς λοιπὸν, λαβόντες τοιαύτην ἐντολὴν ἀπὸ τοῦ Συντάγματος, θέλετε νὰ δώσωμεν εἰς ἄλλην ἐξουσίαν τὸ δικαίωμα τοῦτο διὰ τῆς ἀποδοχῆς διοικητικῶν ἀποδείξεων; Ὑπάγετε εἰς τὴν Ἀγγλίαν, εὕρετε ὄχι πλέον ἕνα γηραιὸν πολιτικὸν, ἀλλὰ τὸν ἁπλούστερον τῶν πολιτῶν, εἴπατε ὅτι ὑπάρχει μία Βουλὴ, ἥτις ἐξελέγχουσα τὰς ἐκλογὰς ἐστηρίχθη εἰς διοικητικὰ ἔγγραφα, προσθίσατε, ὅτι κατὰ τὰς κυβερνητικὰς ἕξεις ὑποδεικνύονται ὑπουργικοὶ ὑπ-

ποψήφιοι, καὶ ἐκεῖνος θέλει βεβαίως καγχάσει καὶ θέλει μᾶς ὀνομάσει ἀναξίους ἐλευθερίας. Διὰ τοῦτο καὶ εἰς ὅλα τὰ κοινοβούλια, προκειμένου περὶ ἐξελέγξεως ἐκλογῶν, αὐτὰ τὰ ἴδια ἀντιλαμβάνονται τῶν ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς ἀποδείξεων καὶ ἀποφασίζουν. Ἐπομένως, χωρὶς νὰ ἐπιῤῥίψωμεν μομφήν τινα οὔτε εἰς τὸν νομάρχην, οὔτε εἰς τὰς ἄλλας ἀρχάς, ὀφείλομεν ν' ἀποκρούσωμεν τοιαύτας ἀποδείξεις, ἀντικειμένας καὶ εἰς τὴν βάσιν τοῦ Συντάγματος καὶ εἰς τὴν βάσιν τοῦ κοινοβουλίου. Ἀλλὰ τί περιέχουσιν αἱ ἀποδείξεις αὗται; Τίποτε ἄλλο ἢ δικαιολογίαν τῆς ἀναβολῆς, δικαιολογίαν ἄλλων περιστάσεων, ἀπηχήματα παραπόνων τῶν ἀποτυχόντων, ὅσα ἡ πικραμένη ἐκ τῆς ἀποτυχίας των καρδία διεβίβασεν εἰς τὰς ἀρχὰς κατὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας. Προκειμένης δὲ σήμερον τῆς ὀδυνηροτέρας τῶν ἐγχειρίσεων, τῆς ἀποκοπῆς δύω μελῶν τοῦ κοινοβουλευτικοῦ Σώματος, ἃς εἴμεθα προσεκτικοὶ εἰς τὴν μόρφωσιν τῶν πεποιθήσεών μας. Ἂν ἠγόρευεν ἐνώπιον εἰρηνοδίκου, ἤθελεν ἐκθέσει καὶ ἀναγνώσει μὲ τὴν ἀκρίβειαν τοῦ βουλευτοῦ Κέας τὰς προσαγομένας καταθέσεις μαρτύρων. Δὲν ἀναιρεῖ ὅτι ὑπάρχουσιν ἀγαθοὶ καὶ ἔντιμοι ἄνδρες μεταξὺ τῶν εἰρηνοδικῶν καὶ ὅτι ὁ δικαστικὸς θεσμὸς τῶν εἰρηνοδικῶν εἶναι πολύτιμος, διότι διανέμει εἰς τὸν λαὸν τὸν ἐπιούσιον ἄρτον τῆς δικαιοσύνης καὶ εἶναι ὁ παρήγορος καὶ σύμβουλος αὐτοῦ καὶ ἀπονομεὺς τῆς δικαιοσύνης ὑπὸ τὴν θελκτικὴν αὐτῆς μορφὴν τῶν μικρῶν περὶ ἰδιοκτησίας καὶ διακατοχῆς ἀμφισβητήσεων. Ἀλλ' εἶναι ἆρά γε οἱ εἰρηνοδίκαι ὅλοι τοσοῦτον ἀπαθεῖς καὶ ἀμερόληπτοι; Εἰς τὴν ἐρώτησιν ταύτην ἀπαντᾷ πολλὰ μειδιάματα εἰς τὰ πρόσωπα τῶν συναδέλφων του, καὶ ἐν αὐτοῖς εὑρίσκει ὅτι ἡ θέσις τῶν εἰρηνοδικῶν δὲν ἔφθασεν ὅπου ἔδει καὶ πρέπει ν' ἀνεγείρωμεν αὐτὴν μετὰ πάσης θυσίας. Ἐνόσω ὅμως οἱ εἰρηνοδίκαι ὑπόκεινται εἰς τὴν ἀπειλὴν τῶν μεταθέσεων, ἢ ἐπιζητοῦν τοιαύτην ἢ ἐποφθαλμιοῦν ἀνωτέραν δικαστικὴν θέσιν, εἶναι ἀδύνατος ἡ ἐντελὴς ἀμεροληψία καὶ ἀνεξαρτησία των. Ἀλλ' οἱοσδήποτε καὶ ἂν εἶναι ὁ εἰρηνοδίκης, ἀνήκει εἰς ἄλλην συνταγματικὴν τάξιν. Ἂς ἐξακριβώσωμεν ἤδη τὴν ἀξίαν τῆς ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου γενομένης ἀνακρίσεως, τὴν ὁποίαν αὐτὸς ὁ ἴδιος ὀνομάζει ἀτελῆ. Αἱ ἀνακρίσεις αὗται ἀποσταλεῖσαι εἰς τὸν Εἰσαγγελέα, παρεπέμφθησαν παρ' αὐτοῦ εἰς τὸν ἀνακριτὴν παραγγελλόμενον νὰ συμπληρώσῃ τὴν ἀνάκρισιν. Ἀφοῦ λοιπὸν ὁ Εἰσαγγελεὺς δὲν ἐπείσθη νὰ φέρῃ τὴν ὑπόθεσιν ἐνώπιον τοῦ συμβουλίου τῶν πλημμελειοδικῶν, πῶς θέλετε σχηματίσει ὑμεῖς

ἐξ αὐτῶν τὴν πεποίθησίν σας; Ἀλλὰ καὶ πλήρεις ἂν ἦταν αἱ ἀποδείξεις, ἤθελε σᾶς εἰπῇ, « ἀντιληφθῆτε διὰ τῶν ἰδίων σας αἰσθήσεων τῶν πραγμάτων, διότι ἄλλως τὴν ἐξέλεγξιν τῶν ἐκλογῶν ἀναθέτετε εἰς ἄλλην ἐξουσίαν, ἔντιμον μὲν καὶ συνταγματικὴν, ἀλλ' ἀλλοτρίαν πρὸς ὑμᾶς. »

Οἱ περὶ δωροδοκίας ἀγορεύσαντες ἀνέφεραν ὅτι συμφέρει εἰς τὸ Κράτος νὰ ἐλλείψῃ τὸ κακὸν τῆς δωροδοκίας. Συμφωνεῖ κατὰ τοῦτο, ἀλλὰ δὲν ἀποδέχεται τὴν ἐκτίμησιν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῆς πολιτικῆς οἰκονομίας ὡς ἀντικείμενον προσφορᾶς καὶ αἰτήσεως, διότι ἐὰν ὑπάρξουν τοιμηροί τινες πλούσιοι, τὸ ὁποῖον ἀμφισβητεῖ, μὲ τοιαύτας αὐθάδεις ἀξιώσεις, αἱ ἀξιώσεις των αὗται πέποιθεν ὅτι θέλουν ἀπορρουσθῇ. Ἀλλὰ τὸ συμφέρον ὅσον ἀληθὲς, ὅσον γενικὸν καὶ ἂν ὑποτεθῇ, οὐδέποτε δύναται ν' ἀντιταχθῇ εἰς τὸ δίκαιον. Μόνον τὸ δίκαιον ἠμπορεῖ νὰ ἰσχύσῃ εἰς τὴν ἀπόφασίν σας. Τὸ δίκαιον, τὸ ὁποῖον οὐδέποτε ἐπιζητεῖ ἀνωφελῆ θύματα, τὸ δίκαιον ἐπιζητοῦσι καὶ οἱ σήμερον δικαζόμενοι καὶ αὐτὸς ὁ γέρων καὶ σεβαστὸς Ἀνάργυρος, ὅστις ἐπέζησε πέρυσιν ἀπὸ δεινὴς σωθεὶς νόσου διὰ νὰ ἰδῇ τὸν υἱόν του δικαζόμενον· τὸ δίκαιον ζητεῖ καὶ αὐτὴ ἡ νῆσος Σπετσῶν, ἥτις ὑπῆρξεν εἰς τῶν ναυστάθμων τῆς ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως καὶ ἥτις, ἀφ' οὗ ἐξεπλήρωσε τὸ καθῆκόν της, ὡς ὁ Ῥωμαῖος ἐκεῖνος δικτάτωρ, ἐπέστρεψεν εἰς τὴν ἀροτρίωσιν τῆς θαλάσσης, τῆς μάρτυρος τοῦ ἡρωϊσμοῦ της καὶ κοινοῦ τροφοῦ τῶν ναυτικῶν μας πληθυσμῶν.

Ἐνταῦθα παρελθούσης τῆς ὥρας, ὁ πρόεδρος ἀναγγείλας ὡς ἀντικείμενον τῆς προσεχοῦς δευτέρας τὴν ἐξακολούθησιν τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἐκλογῆς, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 4 Μ.Μ.

Ὁ προσωρ. Πρόεδρος
ΕΜ. ΜΕΛΕΤΟΠΟΥΛΟΣ,

Οἱ προσωρ. Γραμματεῖς
Χ. Α. Χρηστόπουλος.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ ΟΡΚΩΜΟΣΙΑΣ.

« Σήμερον τὴν 5 Δεκεμβρίου τοῦ 1859 προσελθὼν ὁ ἕτερος τῶν βουλευτῶν Εὐρυτανίας Δ. Ζῶτος, ὤμοσεν ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου τὸν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 57 τοῦ Συντάγματος ὁριζόμενον βουλευτικὸν ὅρκον ὡς ἀκολούθως·

« Ὀμνύω εἰς τὸ ὄνομα τῆς ὁμοουσίου καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὸν Βασιλέα τῆς Ἑλλάδος, ὑπακοὴν εἰς

τὸ Σύνταγμα καὶ εἰς τοὺς νόμους τοῦ Κράτους καὶ νὰ ἐκπλη-
ρώτω εὐσυνειδότως τὰ καθήκοντά μου ».

Συνετάχθη τὸ παρὸν πρωτόκολλον καὶ ὑπεγράφη παρὰ τοῦ
προσωρινοῦ Προεδρείου, τοῦ ὁρκισθέντος βουλευτοῦ καὶ τοῦ ἱε-
ρέως.

Ὁ προσ. Πρόεδρος	Οἱ προσ. Γραμματεῖς
ΕΜ. ΜΕΛΕΤΟΠΟΥΛΟΣ.	Χ. Α. Χρηστόπουλος.
Ὁ ὁρκισθεὶς βουλευτὴς	Ὁ ἱερεὺς
Δημ. Ζῶτος,	Ν. Μούρτσινος. »

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΘ'.

Τῆς 7 Δεκεμβρίου 1859.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνε-
βλήθη κατὰ συναίνεσιν τῆς Βουλῆς ἡ ἀνάγνωσις τῶν πρακτικῶν
ἀμφοτέρων τῶν παρελθουσῶν συνεδριάσεων.

Ἀναγγελέθντος ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ ἐξακο-
λούθησις τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Πετσῶν,
λαβών τις τὸν λόγον ἐξέθηκεν, ὅτι ὁσάκις ἔλαβε τὴν τιμὴν νὰ
ἀγορεύσῃ ἐνώπιον τῆς Βουλῆς, ὁμολογεῖ ὅτι ἀνέβη τὸ βῆμα μετὰ
πολλῆς περισκέψεως. Μὴ θεωρῶν τοὺς ἀντιπροσώπους ὡς εἰρηνοδί-
κας, δυναμένους νὰ παρασυρθῶσιν ἀπὸ λόγους πομπώδεις καὶ
ἰδέας κομπαστικὰς καὶ καινοφανεῖς, μὴ θεωρῶν αὐτοὺς ὡς μαθη-
τὰς ἔχοντας ἀνάγκην διδασκαλίας καὶ τοὐναντίον ἐκτιμῶν τὴν
νοημοσύνην, τὰς γνώσεις καὶ τὴν πεῖραν ἑκάστου ὑμῶν, ἠθέλησε
πάντοτε μετριοφρόνως καὶ εὐσχήμως νὰ ἐκφέρῃ τὴν γνώμην
του, ποτὲ ὅμως νὰ ἐπιβάλῃ τὴν θέλησίν του ὡς αὐθεντίαν,
τὰς πεποιθήσεις του ὡς ἀλανθάστους, καὶ τὰς ἰδέας του ὡς
χρησμούς.

Τὸ σύστημα τοῦτο ἠκολούθησε καὶ κατὰ τὴν τελευταίαν
περὶ ἀκυρώσεως τῆς ἐκλογῆς Σπετσῶν ὁμιλίαν του. Ἀπομα-
κρυνθεὶς τῶν θεωριῶν καὶ γενικοτήτων περὶ τῆς ἐννοίας καὶ τῶν
συνεπειῶν τῆς δωροδοκίας, καθ' ὃ ἀντικειμένων ἀναπτυχθέντων
ἅπαξ καὶ σχεδὸν τετριμμένων, περιωρίσθη εἰς τὸ πραγματικόν,
καὶ διὰ νὰ μὴ θεωρηθῇ ὡς ὑποστηρίζων τὰς ἀποδείξεις παρα-
μορφόνων τὰ πράγματα, ἐνόμισεν ἀναγκαῖον ν' ἀναγνώσῃ τὰ
ἔγγραφα, καὶ οὕτως ἐκπληρώσας τὴν πρόθεσίν του μετὰ τῆς με-
γαλειτέρας μετριοπαθείας, ἀφῆκεν εἰς τὴν κρίσιν τῆς Βουλῆς τὴν
ἐκτίμησιν τῶν ἀποδείξεων.

Εἰς τὸ βῆμα τὸν διεδέχθη ὁ βουλευτὴς πανεπιστημίου, καὶ
περιορισθεὶς εἰς τὸ νὰ συστήσῃ ἑαυτόν, δὲν ἔπραξεν ἄλλο
εἰμὴ νὰ μεμφθῇ ὑπουργούς, νὰ κατηγορήσῃ νομάρχας καὶ
ἐπάρχους, νὰ προσβάλῃ τὸν εἰρηνοδίκην καὶ ἐνωμοτάρχην, χω-
ρὶς ἐν τούτοις ν' ἀνηρέσῃ τὰς ἀποδείξεις. Σκοπὸν δὲν εἶχε νὰ
ἐπαναλάβῃ τὸν λόγον, ἠναγκάσθη ὅμως δι' ἄλλους λόγους ν' ἀ-
ναβῇ ἐκ νέου τὸ βῆμα, καὶ παρατηρεῖ εἰς τὸν ἔντιμον βουλευτὴν
Κ. Ἀνάργυρον ὅτι κακῶς ἐζήτησε νὰ δικαιολογήσῃ τὴν εἰς
αὐτὸν ἀποδιδομένην δωροδοκίαν, εἰπὼν ὅτι καὶ εἰς ἄλλας ἐκλο-
γὰς, καὶ εἰς τὴν τῆς Κέας ὑπῆρξεν ὁμοία κατηγορία, διότι
ἡμεῖς δὲν δικάζομεν μηνύσεις καὶ ἀορίστους προφασιολογίας,
ἃς οἱ ἀποτυχόντες προτείνουν ἐν τῇ ἀπελπισίᾳ των.

Ἀλλ' ὁ ἔντιμος βουλευτὴς πανεπιστημίου ἐμπνεόμενος ἀπὸ τὸν
ἰδιάζοντα εἰς αὐτὸν οἶστρον μεγάλης φαντασίας, ἀφ' ἑτέρου δὲ
παρασυρόμενος ἀπὸ τὰς συμπαθείας τῶν φιλικῶν καὶ συγγενι-
κῶν δεσμῶν, οἵτινες τὸν συνδέουσι μὲ τοὺς ἐκλεχθέντας, ὡμί-
λησεν ὡς ἐκ τρίποδος, καὶ μὲ τοσαύτην ἔμφασιν, ὥστε νὰ παρ-
εκτραπῇ καὶ εἰς ἐπιδείξεις δημοτικότητος, εἰς διδασκαλίας καὶ
εἰς πλαγίας προσβολὰς κατ' αὐτοῦ μάλιστα, ὅστις ἐπολέμησεν ἐκ
προοιμίων τὴν ἐν τῇ ἐκθέσει γνώμην του.

Χρεωστεῖ διὰ τοῦτο μίαν ἀπάντησιν εἰς τὸν βουλευτὴν πα-
νεπιστημίου, καὶ αὕτη εἶναι ὅτι ὁσάκις ἀποτείνεται πρὸς ὑμᾶς
καλὸν εἶναι νὰ μὴν ἔχῃ τοιαύτην πεποίθησιν εἰς τὰς ἰδέας του,
οὔτε τοσοῦτον αὐθεντικῶς νὰ ἐκθέτῃ τὰς γνώμας του, διότι
ὅσον καὶ ἂν αἱ λέξεις, ἃς μεταχειρίζεται, εἶναι ἀνθηραὶ καὶ
εὔηχοι, ἄλλο τόσον αἱ ἰδέαι του εἶναι ἀμφισβητήσιμοι.

Πολλάκις μᾶς ἐπανέλαβεν ὁ Κ. καθηγητὴς περὶ τῆς κυριαρ-
χίας τῆς Βουλῆς. Πρό τινων ἡμερῶν μᾶς ἐπανέφερεν εἰς συμ-
βεβηκότα ἐκλογικὰ παρελθόντα, καὶ τελευταῖον, ἀφοῦ μᾶς ἐξή-
γησε τὸν λόγον δι' ὃν ἔχομεν τὸ δικαίωμα νὰ ἐξελέγχωμεν
ὑμεῖς αὐτοὶ τὰς ἐκλογάς μας, προέβη εἰς ἐκθειάσεις τῶν ἀγώνων
τῶν Σπετσιωτῶν καὶ εἰς ἐξύμνησιν τῶν ἡρώων τοῦ ἔθνους.

Θεωρεῖ ταῦτα ἴδια καθηγητοῦ ὁμιλοῦντος πρὸς νέους ἐκμαν-
θάνοντας καὶ τὴν γλῶσσαν καὶ τὴν ἱστορίαν καὶ ἀμυήτους
ἔτι τῆς ἐπιστήμης· εἰς ἀνθρώπους ὅμως ὡς ὑμᾶς αὐτοὺς, ὧν οἱ
πλεῖστοι καὶ γνώσεις θεωρητικὰς καὶ πρακτικὰς ἔχετε, καὶ τὴν
ἱστορίαν σας γνωρίζετε, καὶ εἰς τὸ συνταγματικὸν πολίτευμα
κατετρίψατε τόσους χρόνους, ὅλαι αὗται αἱ ὡραῖαι φράσεις καὶ
θεωρίαι εἶναι ἀπώλεια ματαία καιροῦ.

Ὁμολογεῖ ὅτι δὲν ἔχει τὰ φῶτα καὶ τὴν φαντασίαν τοῦ βου-

λευτοῦ τοῦ παν/στημίου, καὶ κατὰ συνέπειαν δὲν ἐπιχειρεῖ νὰ διεγείρῃ τὸν θαυμασμόν· ἔρχεται μόνον νὰ πολεμήσῃ τινας τῶν ἰδίων τοῦ ἀγορεύσαντος, καὶ διὰ τοῦ ὀρθοῦ λόγου νὰ τὰς ἀποδείξῃ πλημμελεῖς.

Ἀντικρούων ὁ βουλευτὴς Πανεπιστημίου τὰς παρατηρήσεις ἃς σᾶς ἔφερεν οὗτος ἐπί τινων παρανόμων ἐνεργειῶν τοῦ ὑποψηφίου δημάρχου Γκίνη, μακρὰν τοῦ ν' ἀναιρέσῃ τὰς ἀναπτύξεις ὅσας πρὸς ὑποστήριξιν ἔφερε, σᾶς εἶπε μόνον ὅτι οἱ Σπετσιῶται δὲν ἐκφοβίζονται καὶ δὲν ἐπηρεάζονται ἀπὸ τὴν ἐξουσίαν τοῦ δημάρχου, καὶ κατόπιν εὗρεν μεγιστον ἔγκλημα τὴν ἀναβολὴν τῆς ἐκλογῆς. Φαίνεται ὅμως ὅτι δὲν κατέβη ποτὲ εἰς τὰς τάξεις τοῦ λαοῦ καὶ μάλιστα εἰς τὰς ἐπαρχίας, φαίνεται ὅτι δὲν γνωρίζει ὁποίαν ἐξουσίαν ἐξασκοῦσιν οἱ δήμαρχοι, καὶ ἔχει δίκαιον νὰ μὴ πιστεύῃ ὅτι ἡ «καταχρησις τῆς ἐξουσίας ταύτης δύναται νὰ ἐπηρεάσῃ τὴν ἐλευθέραν θέλησιν τοῦ λαοῦ εἰς τὰς ἐκλογάς. Σεῖς ὅμως, ἀπορρέοντες ἀπὸ τὰ σπλάγχνα τοῦ λαοῦ, γνωρίζετε ὅτι οἱ δήμαρχοι ἐξασκοῦντες τὴν ἀστυνομικὴν ἐξουσίαν, διαχειριζόμενοι τὴν δημοσίαν ἐξουσίαν εἰς τὰ πταίσματα, περιβεβλημένοι μὲ ἀναριτικὰ καθήκοντα, ἐνεργοῦντες τὴν στρατολογίαν, καὶ μετέχοντες τῆς εἰσπράξεως τῶν φόρων, ἔχουσιν ἄπειρα μέσα, δυνάμενα νὰ ἐκφοβώσωσι καὶ νὰ παραβιάσωσι τὴν θέλησιν τῶν ἐκλογέων. Ὅταν λοιπὸν ἀνακαλύπτωμεν ὅτι μία δημοτικὴ ἀρχὴ ἄλλους μὲν τῶν ἐγκλημάτων καταδιώκει, ἄλλους δὲ οὐχί, ἄλλους ἀπειλεῖ μὲ ἀνακρίσεις, καὶ ἄλλους ῥαπίζει ἀτυπόλως καὶ ἀναιτίως ἐπὶ τῆς ἐνεργείας αὐτῆς τῶν ἐκλογῶν, ἐὰν δὲν κατακρίνωμεν τὴν διαγωγὴν ταύτην τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς, σημαίνει ὅτι δὲν σεβόμεθα τὰ δικαιώματα καὶ τὴν ἐλευθερίαν τοῦ λαοῦ. Ἐνῷ δὲ ὁ Κ. βουλευτὴς ταῦτα πάντα θεωρεῖ ὡς μηδαμινά, ἀφ' ἑτέρου εὑρίσκεται νὰ ἐλέγχῃ τὸν νομάρχην, διότι ἀνέβαλε τὴν ἐκλογήν, καὶ οἰονεὶ ἀρνεῖται τὸ δικαίωμα τοῦτο εἰς τὴν διοικητικὴν ἀρχήν. Ἡ ἀναβολὴ μιᾶς ἐκλογῆς δικαιολογουμένη ἀπὸ τὸν ἀποδεδειγμένον κίνδυνον τῆς διαταράξεως τῆς κοινῆς ἡσυχίας, οὐδεμίαν αὐτὴ καθ' ἑαυτὴν δύναται νὰ ἐξασκήσῃ ἐπιρροὴν εἰς τὰς ἐκλογάς, ἀφοῦ δὲ ὁ νόμος ἀνέθηκεν εἰς τὸν νομάρχην τὸ δικαίωμα νὰ προσδιορίζῃ τὴν ἔναρξιν τῶν ἐκλογῶν, ἐννοεῖται ὅτι ἔχει καὶ τὸ δικαίωμα τοῦ ἀναστέλλειν τὴν ἐκλογήν, διότι ὁ ἔχων τὸ πολὺ, ἔχει καὶ τὸ ὀλίγον. Ἤθελε θεωρήσει μεμπτέον τὸν νομάρχην ἢ τὸν ἔπαρχον, ἐὰν εἴχομεν ὑπ' ὄψιν ἀπόδειξίν τινα ὅτι ἡ ἀναβολὴ ἐγένετο ἄνευ αἰτίας, ἕνεκα φατριασμοῦ, ἢ ἄλλου τινὸς πλαγίου σκοποῦ· ὅταν ὅμως ἡ Κυβέρνησις

πρὸς ἣν παρεπονέθησαν οἱ ἀνθυποψήφιοι, ἐνεργήσασα ἀνάκρισιν, ἐβεβαιώθη ὅτι ὑπῆρχε κίνδυνος πραγματικὸς, καὶ ὅτι ἡ ἀναβολὴ εἶναι δικαιολογημένη, θεωρεῖ πάντα πρὸς τοῦτο λόγον ὡς ἔνδειαν οὐσιωδεστέρου τινὸς ἐπιχειρήματος.

Κατόπιν τούτου ὁ Κ. καθηγητὴς ἰδὼν ὅτι αἱ περὶ τῆς προκειμένης δωροδοκίας ἀποδείξεις εἰσὶν ἀκαταμάχητοι καὶ καταπληκτικαὶ, ἠθέλησε νὰ ὑποστηρίξῃ τὴν παράδοξον γνώμην ὅτι εἶναι ἀπηγορευμένον εἰς τὴν Βουλὴν νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν διοικητικὰ ἔγγραφα καὶ δικαστικὰς ἀνακρίσεις πρὸς μόρφωσιν τῆς πεποιθήσεώς της.

Ἀλλ' ἐπιμένει θεωρῶν τὴν γνώμην ταύτην ὡς λανθασμένην καὶ αὐθαίρετον· ἡ Βουλὴ δικάζουσα περὶ τοῦ κύρους τῶν ἐκλογῶν, εἶναι κυρίαρχος, τὸ δ' ἐκήρυξεν ὁ ἴδιος βουλευτής. Κἀμμία διάταξις νόμου, κἀμμία νομολογία, κάνεις συγγραφεὺς δὲν καθεροῖ τὴν ἀρχὴν ἣν ὁ Κ. καθηγητὴς θέλει νὰ ὑποστηρίξῃ, καὶ προκαλεῖ αὐτὸν νὰ μᾶς φέρῃ παράδειγμά τι ὑποστηρίζον τὴν γνώμην του. Εἶπε καὶ ἐπαναλέγει ὅτι καὶ τὰ ἔγγραφα τῶν ἀρχῶν καὶ αἱ δικαστικαὶ ἀνακρίσεις εἶναι μέσα ἀποδείξεως· τὸ νὰ τὰ λάβητε ὑπ' ὄψιν, κάνεις δὲν δύναται νὰ σᾶς ἐμποδίσῃ· τὸ νὰ τὰ πιστεύσητε ὅλως ἢ ὄχι, τοῦτο ἐναπόκειται εἰς τὴν κυριαρχικὴν ἐξουσίαν σας, καὶ ἀντὶ νὰ ζητῇ ὁ Κ. καθηγητὴς νὰ σᾶς παραπείσῃ μὲ γενικὰς θεωρίας, καταλληλότερον ἤθελεν εἶσθαι νὰ σᾶς ὑποβάλῃ λόγους ἰσχυροὺς ἐλαττοῦντας τὸ ἀξιόπιστον τῶν ἐγγράφων καὶ τῶν μαρτύρων. Τὴν χορδὴν ταύτην ἤγγισεν ὁ ῥήτωρ, ἀλλ' οἱ φθόγγοι οὓς ἐξάγομεν δὲν ἦσαν ἁρμονικοὶ, τὰ συμπεράσματα δὲν ἦσαν θετικά· ὁ νομάρχης, ὅστις ἐκθέτει ἐπισήμως τὰ κατὰ τὴν ἐκλογὴν συμβάντα, εἶναι εἷς τῶν διακεκριμένων ἐπὶ εὐθύτητι καὶ ἀμεροληψίᾳ· ὁ εἰρηνοδίκης, ὡς ἀνακριτικὸς ὑπάλληλος, ἐνήργησε τὰς ἀνακρίσεις ἐντὸς τοῦ Νόμου καὶ μὲ ὅλους τοὺς τύπους· κἀμμίαν κατηγορίαν κατ' αὐτῶν δὲν ἔχομεν, οἱ δὲ πολῖται, οἵτινες ἐξετασθέντες κατέθεσαν τὴν ἀλήθειαν, δὲν εἶναι ἀγράμματοι καὶ ἀσήμαντοι, εἶναι πολῖται πάσης τάξεως, καὶ ἕλληνες διακεκριμένοι καὶ ἐπιστήμονες ἢ κτηματίαι· τὸ νὰ λέγῃ δὲ ὁ ἀγορεύσας ὅτι ὁ εἰρηνοδίκης εὑρίσκετο ἐν περιέχοντι πολιτικῆς ἐξάψεως, τοῦτο εἶναι εἰκασία ἀδικαιολόγητος ἔχουσα τὰς ῥίζας της εἰς τὰ αἰσθήματα τοῦ ἰδίου. Φαίνεται δὲ ὅτι ὑπάρχουσιν ἄνθρωποι, οἵτινες εἰς τὴν ἐξάψιν τῶν πολιτικῶν φρονημάτων των ἀπομακρύνονται καὶ ἀπὸ τὴν ἀλήθειαν καὶ ἀπὸ τὴν συνείδησίν των, ἀλλὰ τοιοῦτοι δὲν εἶναι οὔτε ὁ εἰρηνοδίκης, οὔτε οἱ λοιποὶ μάρτυρες.

Μίαν μόνην νομικὴν ἔλλειψιν ἠδυνήθη ν' ἀνακαλύψῃ εἰς τὴν ἀνάκρισιν, καὶ τοῦτο ἐμφαίνει μεγάλην ἀκριβολογίαν· ἡ ἔλλειψις αὕτη εἶναι ὅτι ἡ ἀνάκρισις ἔχει τι ἀτελές. Ἀλλὰ καὶ κατὰ τοῦτο ὁ ὑπερασπιστὴς τῆς ἐκλογῆς δὲν ἔχει δίκαιον· πᾶσα ἀνάκρισις δικαστικῶς, διὰ νὰ εἶναι πλήρης, ἀπαιτεῖται ἐκτὸς τῶν μαρτύρων νὰ ἐξετασθῶσι καὶ οἱ κατηγορούμενοι· ἐπὶ τοῦ προκειμένου τῷ ὄντι δὲν ὑπάρχει ἡ ἀνάκρισις τῶν Κ. Ἀναργύρου καὶ Γκίνη, ἀλλ' ὅτι κατὰ τοὺς δικαστικοὺς τύπους εἶναι ἀτελεία, δι' ἡμᾶς δὲν εἶναι· ἡμεῖς δὲν πρόκειται νὰ ἐκδώσωμεν βούλευμα, οὔτε νὰ δικάσωμεν ποινικῶς τοὺς ἐγκλήματίας. Ἡμεῖς πρόκειται νὰ δικάσωμεν περὶ τοῦ κύρους τῆς ἐκλογῆς· ἔχοντες λοιπὸν μαρτυρίας, καὶ τοὺς κατηγορουμένους ἐνώπιόν μας ἀγορεύοντας καὶ ὑπερασπιζομένους, ἔχομεν στοιχεῖα πλήρη, ἐφ' ὧν νὰ στηρίξωμεν τὴν ἀπόφασίν μας.

Ἀλλ' ἀφοῦ ὁ βουλευτὴς δὲν εὑρίσκει τὴν ἀνάκρισιν εὐνοϊκὴν πρὸς τὸν σκοπόν του, ἐθεώρησε καὶ τὴν ἀναγνωσιν τῶν ἐγγράφων ὡς ἀρμόζουσαν εἰς διαδικασίαν ἐνώπιον εἰρηνοδίκου· ἡ τοιαύτη φράσις του ἐβγῆκε ἀπὸ σκοποῦ τείνουσα νὰ ἐγγίσῃ αὐτόν, ὅστις, καθὼ δικηγόρος, ὀφείλει ν' ἀγορεύῃ ἐνώπιον τῶν εἰρηνοδικῶν. Ὁ ἔντιμος βουλευτὴς ὠφειλε πλειότερον σέβας εἰς τὸ ἐπάγγελμα τοῦ δικηγόρου, διότι δι' αὐτοῦ ἤνοιξε τὸ σταδιόν του, καὶ εἰς αὐτὸ κατέφυγεν, ὁσάκις ἐξέπεσεν ἀπὸ τῆς πολιτικῆς ἀρχῆς. Οἱ εἰρηνοδίκαι δὲν εἶναι κατῆδες ἢ ὁ μεχεμμὴς ἐνώπιον τῶν ὁποίων ὁ ἀγορεύων νὰ εἶναι προβλεπτικός. Οἱ εἰρηνοδίκαι εἶναι λειτουργοὶ τῆς Θέμιδος, εἶναι περιβεβλημένοι μὲ σπουδαῖα καθήκοντα, καὶ ἡ ἐνώπιον αὐτῶν διαδικασία εἶναι ἡ αὐτὴ μὲ τὴν ἐνώπιον τῶν ἀνωτέρων δικαστηρίων, εἰς τὰ ὁποῖα ἀνέβη καὶ αὐτός, ὡς ἀνέβη καὶ ὁ Κ. βουλευτής· μία μόνον διαφορὰ ὑπάρχει, ὅτι ἡ ἐνώπιον αὐτῶν διαδικασία εἶναι προφορική, καὶ ἑπομένως ἐνώπιον αὐτῶν δὲν ἀναγινώσκονται ἔγγραφα. Ἀλλὰ φαίνεται ὅτι ὁ βουλευτὴς Πανεπιστημίου βεβυθισμένος εἰς τὰς γενικὰς πολιτικὰς θεωρίας του ἐλησμόνησε τὴν δικονομίαν. Τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι αὐτὸς δὲν ἐξέλαβε τοὺς βουλευτὰς οὔτε ὡς εἰρηνοδίκας, οὔτε ὡς κακουργιοδίκας, καὶ δὲν παρίστη ἐνώπιόν των ὡς συνήγορος κατηγορουμένων, ἄλλως ἤθελε μιμηθῆ τὸ ὕφος τοῦ ἀνωτέρω βουλευτοῦ καὶ προσπαθήσει διὰ θεωριῶν, διὰ φράσεων γοητευτικῶν καὶ πομπωδῶν, καὶ δι' ἐπιχειρημάτων σοφιστικῶν νὰ παραπείσῃ τὸ Σῶμα. Ἀλλ' ἀντὶ τούτου ἐθεώρησε τοὺς βουλευτὰς ὡς δικαστὰς νοήμονας, ὡς ἀντικρυφώπους ἀνεξαρτήτους καὶ εὐσυνειδήτους, καὶ ἀντὶ γὰ θελήσῃ νὰ

ἐπιβάλῃ τὴν γνώμην του, ἀνέγνωσε τὰς ἀποδείξεις διὰ νὰ ἀντιληφθῇ ἡ Βουλὴ τῶν πραγμάτων καὶ μορφώσῃ τὴν πεποίθησίν της.

Ἐκτὸς τῶν ἄλλων ἀποδείξεων, τὰς ὁποίας ὑπέβαλε, παρετήρησεν ὅτι ὑπάρχει καὶ ἡ ὁμολογία αὐτὴ τῶν δωροδοκησάντων. Παραλείπει ὅτι δὲν συμφωνεῖ μὲ τὸν Κ. καθηγητήν, ὅτι ἐντιμότερος εἶναι ὁ ἐγκληματίας, ὅστις καὶ τοὺς συλλαμβανόμενος ἐπ' αὐτοφώρῳ ἀρνεῖται μέχρι τέλους τὴν πρᾶξίν του, ἀπὸ τὸν ἐναγχον ἐκεῖνον, ὅστις παρουσιαζόμενος εἰς τοὺς δικαστὰς του ἐξομολογεῖται καὶ ἀναγνωρίζει ὅτι ἥμαρτε. Καὶ ἡ θρησκεία, καὶ ἡ κοινωνία συμπαθεῖ μᾶλλον τὸν δεύτερον, καὶ ἂν ἦτο καθηγητής, ποτὲ δὲν ἤθελε συμβουλεύσει μαθητήν του ὅσάσις σφάλλει νὰ μὴ τὸ ὁμολογῇ. Προβαίνων δὲ εἰς τὴν ἐξέτασιν τῆς νομικῆς ἰσχύος τῆς ὁμολογίας τοῦ ἐνόχου, ὁ Κ. καθηγητὴς σᾶς εἶπεν ὅτι ἐνώπιον τῶν ἐγκληματικῶν δικαστηρίων ποτὲ ἡ ὁμολογία τοῦ κατηγορουμένου δὲν ἀποτελεῖ ἀπόδειξιν. Σφάλμα μέγα καὶ τοῦτο τοῦ Κ. καθηγητοῦ· αἱ νομοθεσίαι ἄλλοτε θέλουσαι νὰ ἐμπνεύσωσι τὴν αὐτοχειρίαν, θέλουσαι νὰ βάλωσι φραγμὸν εἰς τὰ βασανιστήρια, δι' ὧν ἀπεσπᾶτο ἡ ὁμολογία, καθιέρωσαν ὅτι ἡ ὁμολογία τοῦ κατηγορουμένου, ὁσάκις εὑρίσκεται ἐκ διαμέτρου ἀντίθετος εἰς τὰ πράγματα, δὲν ἀποτελεῖ ἀπόδειξιν· ἡ ὁμολογία ὅμως τοῦ κατηγορουμένου, ὁσάκις συμφωνεῖ μὲ τὰς λοιπὰς ἀποδείξεις, ἀποτελεῖ πλήρη ἀπόδειξιν, καὶ παραπέμπει τὸν καθηγητὴν εἰς τὸ ἄρθ. 111 τῆς ποιν. δικον. Ἐνταῦθα δὲν ἔχομεν ὁμολογίαν ἀποσπασθεῖσαν διὰ βίας ἢ διὰ βασανιστηρίων, ἐνταῦθα ὁ Κ. Ἀναργύρος καὶ Γκίνης δὲν παρίστανται θέλοντες ν' αὐτοχειριασθῶσι χάριν τῆς πατρίδος των ἢ ἄλλου τινὸς σκοποῦ· ἐνταῦθα ἡ ὁμολογία αὐτῶν συμφωνεῖ πληρέστατα μὲ ὅλας τὰς λοιπὰς ἀποδείξεις. Ποῖος λοιπὸν κανὼν μᾶς ἐμποδίζει νὰ τὴν θεωρήσωμεν ὡς ἀποτελοῦσαν ἀπόδειξιν;

Καθέσαν ἀφοῦ τὴν ἔννοιαν τῶν φράσεων, ἐξ ὧν ἐξήγαγε τὴν ὁμολογίαν, τὴν ἀρίνει εἰς τὴν ὀρθὴν κρίσιν σας. Ὁσάκις λέγω εἰς τινα ὅτι εἶναι κλέπτης, καὶ αὐτὸς μοὶ ἀπαντᾷ ὅτι ἐγὼ τῷ ἔδωσα τὸ παράδειγμα, πάντοτε θέλω θεωρήσει ὅτι ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ὁμολογεῖ καὶ παραδέχεται τὴν αἰτίασιν, ἣν τῷ ἀπέδωκα. Ἐὰν εἰς τὴν λογικήν τινος ὑπάρχει ἄλλη σταθμή, τὴν ἀρίνει διὰ λογαριασμόν του.

Τελευταῖον ὁ ἔντιμος βουλευτὴς ἐθεώρησε τολμηρὰν τὴν φράσιν του, ὅτι πρέπει νὰ δοθῇ ἓν μάθημα εἰς τοὺς Σπετσιώτας, ὅτι δὲν εἶναι ἐπιτετραμμένη ἡ τοιαύτη χρῆσις τῶν ψήφων.

Φαίνεται ὅτι κατὰ τὸν ἀγορεύσαντα εἶναι τόλμη τὸ νὰ λέγῃ τις τὴν ἀλήθειαν, φαίνεται ὅτι τοσοῦτον ἀγαπᾷ τοὺς πολιτικοὺς φίλους του, ὥστε νὰ τοὺς θέτῃ καὶ ὑπεράνω τοῦ νόμου. Ἀλλὰ, τὸ ἐπαναλέγει, ἐὰν ἐπείσθητε ὅτι εἰς τὰς Σπέτσας ἔλαβε χώραν δωροδοκία, ὅτι ὑπῆρξαν ἄνθρωποι, καυχώμενοι διὰ τὴν γέννησιν καὶ ἀνατροφήν των, οἵτινες ἐπροκήρυξαν τὴν διὰ κληροδοσίας ἀγορὰν τῶν ψήφων, καὶ ἄνθρωποι, οἵτινες προσῆλθον καὶ ἀπηλλοτρίωσαν τὴν συνείδησίν των, τὸ ἱερώτερον τῶν δικαιωμάτων των, καὶ δικαίωμα καὶ καθῆκον ἔχετε ὡς ἀντιπρόσωποι τῆς ὁλομελείας τοῦ ἔθνους νὰ τοὺς διδάξητε, ὅτι τὸ τοιοῦτον ἐμπόριον θεωρεῖται ἱεροσυλία, καὶ ὅτι εἰς τοὺς κόλπους τῆς Ἑλληνικῆς Βουλῆς δὲν δύνανται νὰ εὕρωσι θέσιν οἱ διὰ τοιαύτης ἀθεμιτουργίας λαβόντες τὴν τήβενον τοῦ ἀντιπροσώπου. Δὲν ἐννοεῖ δὲ διὰ τοῦτο ὅτι δὲν σέβεται τοὺς Σπετσιώτας, οὔτε ὅτι δὲν ἀναγνωρίζει τοὺς ἀγῶνας καὶ τὰς θυσίας των. Ἐὰν περὶ αὐτῶν ἐπρόκειτο λόγος, ἤθελε χειροκροτήσει τὸν ῥήτορα, διότι ἐπαξίως τοὺς ἐξύμνησε. Σήμερον πρόκειται περὶ τῆς ἐκλογῆς καὶ περὶ τῶν ἀκυροτήτων αὐτῆς, κἀμμία δὲ ἐπαρχία δὲν δύναται νὰ ἀξιοῖ ὅπως κλείσωμεν τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ τὰ ὦτα, ἐνῷ πεθόμεθα ὅτι ἡ ἐκλογὴ δὲν διεξήχθη νομίμως.

Ἀπήντησεν εἰπὼν ἄλλος, ὅτι ἀγνοεῖ ἂν ὁ ἔντιμος βουλευτὴς Πανεπιστημίου ἐξησκήθη εἰς τὴν ἕξιν τοῦ καταβαίνειν ἀπὸ τὸ ὕψος τῶν εὐγενῶν του ἀρχῶν, βλέπει ὅμως ὅτι ὁ προαγορεύσας δὲν ἔμαθε νὰ ὑψοῦται οὔτε κἂν περὶ τὴν ἀπαγγελίαν γραπτοῦ λόγου. Μὲ τὸ ἀφελὲς ἐκεῖνο ὕφος τὸ χαρακτηρίζον τὴν ἀληθῆ εὐφυΐαν, διπλωμάτης Γάλλος εἶπεν ὅτι, ὅταν ἡ Γαλλία πάσχῃ συνάγχην, ὁλόκληρος ἡ Εὐρώπη πτερνίζεται. Ἐνταῦθα δὲ προκειμένου περὶ μεγάλου συμφέροντος τῶν Σπετσῶν, πᾶσα καρδία ἑλληνικὴ συγκινεῖται, ἰδίως δὲ πᾶσα καρδία Ὑδραίου κτυπᾷ βιαιότερον. Σχετικῶς μὲ φράσιν τινὰ ὀργίλην καὶ δριμείαν, ἐκφυγοῦσαν κατὰ τὴν τελευταίαν συνεδρίασιν τὰ χείλη τοῦ συναδέλφου του βουλευτοῦ Ὕδρας, τὴν ἔννοιαν τῆς ὁποίας βεβαίως ἡ καρδία του δὲν συνεμερίσθη, παρακαλεῖ τοὺς παρόντας βουλευτὰς Σπετσῶν νὰ διαβεβαιώσωσι τοὺς συμπολίτας των, ὅτι διερμηνεύων ἀκριβῶς τὰ αἰσθήματα τῆς ἐπαρχίας του Ὕδρας, λέγει ὅτι ἡ Ὕδρα ἔθρεψε καὶ θέλει τρέφει ὡς πρὸς τὰς Σπέτσας αἰσθήματα βαθείας ἀγάπης καὶ συμπαθείας, ἀπηλλαγμένης παντὸς ἄλλου ἀνταγωνισμοῦ, ἐκτὸς τῆς ἀμίλλης τῆς εἰς τὸ συμφέρον τῆς μεγάλης Πατρίδος τεινούσης. Ὡς πρεσβυτέρα

δὲ ἀδελφὴ ἡ Ὕδρα, ἥτις διὰ τῶν ὑπὲρ ἐλευθερίας θυσιῶν της ἀπώλεσε τὴν ἀκμὴν καὶ εὐημαρίαν της, χαίρει βλέπουσα τὴν λευτέραν εἰς ὅλην τὴν ἀνθηρὰν της νεότητα, καὶ ἔχουσαν τὸ γοργὸν, τὸ ἐλαστικὸν καὶ ἀγέρωχον τῆς πολιτικῆς ἀνεξαρτησίας. Τὸ μεγαλεῖον τοῦ ζητήματος ἐν γένει, καὶ αἱ μεταξὺ τῶν ἐπαρχιῶν τούτων ἀδελφικαὶ σχέσεις ἐξηγοῦσιν ἀρκούντως τὴν συγκίνησιν αὐτοῦ ἀγορεύοντος. Πρὸ ὀλίγων μόνον ἑβδομάδων τὸ ζήτημα τῆς δωροδοκίας ἐνεφανίσθη προκαλέσαν κατ' αὐτοῦ πολιτικὴν σταυροφορίαν. Ἀλλ' ἡ σταυροφορία αὕτη εἶναι ἀποτέλεσμα πολιτικοῦ συρμοῦ ἢ οἴστρου, ἢ εἶναι ἀπόρροια τῆς κατὰ τοῦ ἐγκλήματος ἀγανακτήσεως τῆς κοινωνικῆς συνειδήσεως; Ἡ ἐνέργεια τῆς Βουλῆς, αἱ ἀποφάσεις τοῦ κυριαρχικοῦ τούτου Σώματος πρέπει νὰ εἶναι ἀκάθεκτοι ὡς ἡ ὁρμὴ καταιγίδος, ὅλα ἐνώπιόν της ἀδιακρίτως συμφορούσης, ἢ ἀδυσώπητοι ὡς ἡ εἱμαρμένη τῶν ἀρχαίων δραματουργῶν, ἡ τὰ πάντα εἰς τὴν θέλησίν της κάμπτουσα; Πρέπει μονοτόνως νὰ στρέφωνται ὡς αἱ ἀγγλικαὶ μηχαναί, αἵτινες μὲ ἴσην πάντοτε κίνησιν καὶ κατὰ τὴν αὐτὴν ὥραν τὴν αὐτὴν παράγουσιν ὁμοιομόρφως ὕλην καὶ τὸ αὐτὸ ποσόν; Ὄχι, πρώτιστον πατριωτικὸν καθῆκον τῆς Βουλῆς εἶναι, ἐξ ὅλων τῶν ἀναφυομένων πολιτικῶν ζητημάτων νὰ ἐξάγῃ τὸ μεγαλείτερον ἐφικτὸν καλὸν, καὶ τὸ σπουδαιότερον κοινωνικὸν μάθημα. Καταδικάζοντες χθὲς τὴν ἐκλογὴν Ναυπλίας, ἐξήξαμεν σπουδαῖον κατὰ τῆς δωροδοκίας παραδειγματισμόν. Σήμερον δὲ ἀπαθῶς ἐρευνῶντες ἃς προσπαθήσωμεν νὰ ἐξάξωμεν νέον συνταγματικὸν μάθημα. Ἐκεῖ εἴχομεν τὸ δηλητήριον τῆς ἐξαχρειώσεως τῶν συνειδήσεων· ἐδῶ ἔμμεσον κίνδυνον, τὴν ὑποδούλωσιν τῆς Βουλῆς εἰς τὴν πλαγείαν ἐνέργειαν ὠχρῶν διοικητικῶν ἐγγράφων. Τὰ πολιτικὰ τῆς Ἑλλάδος ἤθη εἶναι ἤπια, καὶ πολλάκις, ἀναλόγως τῶν σχετικῶν περιστάσεών του, καὶ τὸ Σῶμα τοῦτο ἀκόμη σταθμίζον τὸ καλὸν καὶ τὸ κακὸν μετέσχε τῆς ἠπιότητος ταύτης. Δοθέντος ἤδη τοῦ κατὰ τῆς δωροδοκίας μαθήματος, ἃς μὴν ἀναζητήσωμεν πλέον νέα σήμερον θύματα. Δὲν δύναται βεβαίως αὐτὸς νὰ θίξῃ τὸ προκείμενον ζήτημα κατὰ τὰς μεγαλοπρεπεῖς ἀναλογίας, τὰς ὁποίας τῷ ἔδωκεν ἡ εὐγλωττία τοῦ βουλευτοῦ Πανεπιστημίου ἀλλ' οὔτε θέλει νὰ παρακολουθήσῃ τὰς μικροσκοπικὰς λεπτομερείας ὅπου τὸ κατεβίβασεν ὁ βουλευτὴς Κέας. Βλέπει ἀμφίβολόν τι μειδίαμα εἰς τὰ χείλη τινῶν, δι' ἣν ἐξέφρασε γνώμην ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Ναυπλίας. Τῷ φαίνεται ὅτι ἀκούει ἑαυτὸν ἐπὶ ἀνακολουθίᾳ κατακρινόμενον. Ἀλλ' εἰς τὸ

ζήτημα τῆς Ναυπλίας εἶπεν, ὅτι ἡ Βουλὴ ὀφείλει νὰ σταθμίσῃ ἐπ' ἀκριβῶς τὰς ἀποδείξεις· αἱ ἀποδείξεις ἦσαν καταφανεῖς καὶ γραπταί, καὶ ἡ Βουλὴ ἐξέφερε τὴν ἀπόφασιν της. Ἐδῶ ὅμως διαφέρει τὸ ζήτημα, αἱ δὲ ἐνδείξεις εἶναι ἀόριστοι καὶ ὠχραί, ἁπλᾶ διοικητικὰ ἔγγραφα, ἀτελεῖς δικαστικαὶ ἀνακρίσεις. Εἰς τὸ προκείμενον ζήτημα βλέπομεν καὶ τὸ ἔγκλημα, καὶ τὸν ἔνοχον καὶ τοὺς ἀθώους. Ὀλίγας ἡμέρας πρὶν μεταβῇ εἰς Ὕδραν διὰ τὴν προσεχῆ ἐκλογήν του, ἀπήντησε καθ' ὁδὸν τὸν ἤδη ἐπίδοξον βουλευτὴν Κ. Ἀνάργυρον· τὸν ἠρώτησε διατί ἦλθεν εἰς Ἀθήνας, καὶ τῷ ἀπήντησεν οὗτος, διότι ἀνεβλήθη ἡ ἐκλογή των διὰ λόγους ἀνυποστάτους, τοὺς ὁποίους ἐπρότεινον οἱ ὑπουργικοὶ ὑποψήφιοι, λέγοντες ὅτι ἐπίκειται δῆθεν στάσις, ὅτι ἀνάγκη ἀναβολῆς καὶ συστάσεως διοικητικῆς ἀστυνομίας. Κατὰ δὲ τῆς δωροδοκίας, τῷ εἶπε, τοῦ ἑνὸς τῶν ὑπουργικῶν ὑποψηφίων ὑποσχεθέντος διὰ προγράμματος τὴν παραχώρησιν τῆς μισθοδοσίας του εἰς τὸν δῆμον, θέλω ἀντιτάξει αὐτὸ, καὶ ἐξήγαγεν ἐκ τοῦ κόλπου του μικρὸν κονδύλιον. Καὶ τῷ ὄντι, ὡς ἐκ τῶν πρακτικῶν αὐτῶν φαίνεται, ὁ Κ. Ἀνάργυρος αὐτοῦ τοῦ ὅπλου ἐποίησε χρῆσιν, παρευρεθεὶς εἰς τὸν ναὸν ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς τῆς ψηφοφορίας μέχρι τῆς λήξεως τῆς διαλογῆς, ἀποκρούων ἢ δεχόμενος ἐνστάσεις ἐνώπιον τοῦ νομάρχου καὶ ἄλλων ἀρχῶν. Βλέπει λοιπὸν ὅτι τὰ πράγματα δὲν συμφωνοῦσι μὲ τὰς ἐκ τῶν διοικητικῶν ἐγγράφων βεβαιώσεις, τὰς ὁποίας κατὰ μέγα μέρος ἀνέτρεψεν ἡ λαμπρὰ ῥητορεία τοῦ βουλευτοῦ Πανεπιστημίου. Τοιοῦτος μὲν φαίνεται κατὰ τὴν ἐκλογὴν ὁ ἐπίδοξος βουλευτὴς Κ. Ἀνάργυρος, οἱ δὲ ἀποτυχόντες ὑποψήφιοι οὐ μόνον ἀνεγνώρισαν τὸ ἔγκλημα, ἀλλὰ καὶ ὡμολόγησαν ἐν τῷ τμήματι τὴν ἐνοχήν των. Μεταξὺ ὅλων ἡμῶν ἴσως οὔτε εἷς δὲν ὑπάρχει ὅστις νὰ μὴ παρεπονέθη ποτὲ δι' αὐτὸ ἢ ἐκεῖνο τὸ ἀδίκημα τῶν ὑπαλλήλων ἀρχῶν, οὔτε εἷς δὲν ὑπάρχει εἰς τοῦ ὁποίου τὴν μνήμην δὲν ἀφῆκαν ὀδύνην τινὰ οἱ κατ' ἐπαρχίας δημόσιοι λειτουργοί. Εἰς τὰ ἔγγραφα τούτων θέλετε ἤδη νὰ ὑποβάλητε τὴν κυριαρχίαν σας;

Ἐνταῦθα δὲν πρόκειται πλέον περὶ ἀκυρώσεως τῆς ἐκλογῆς τῶν Σπετσῶν, τὴν δὲ δωροδοκίαν εὑρίσκομεν ἤδη ἐξηντλημένην εἰς αὐτὰ τὰ πρόσωπα τῶν ὑπουργικῶν ὑποψηφίων. Ὁ δὲ συλλογισμὸς τῶν φοβουμένων, ὅτι τὸ κακὸν τῆς δωροδοκίας δύναται νὰ στερῇ τῆς ἐπιῤῥοῆς των τοὺς εἰς τὸν ἐκλογικὸν ἀγῶνα ἀποδυομένους, ὁ συλλογισμὸς οὗτος δὲν ἔχει χώραν εἰς τὰ ἐν Σπέτσαις γεγονότα, διότι ἀφ' ἑνὸς ἔχομεν ἕνα ὑπουργικὸν

ὑποψήφιον, κηρύξαντα ἐν πρώτοις ἀνερυθριάστως, καὶ μεταβάντα ἔπειτα εἰς τὰς Σπέτσας ὅπως ἀγοράσῃ τὰς ψήφους τῶν συμπολιτῶν του, καὶ ἀφ' ἑτέρου τὸν συνασπισμὸν τοῦ γενναίου τούτου λαοῦ οὐδετερώσαντος τὰς προσφοράς του. Οὐδεὶς λοιπὸν φόβος ὅτι οἱ ἀδελφοὶ Σπετσιῶται προσβάλλονται. Ἀλλ' ἐνταῦθα ἐνθυμούμενος τὸν τρόπον καθ' ὃν διεξήχθη τὸ 1844 ἡ ἐκλογὴ Ὕδρας, ἐνθυμούμενος τὸ τρικυμιῶδες ἐκείνων τῶν περιστάσεων, καὶ τὴν σφοδρότητα τῶν παθῶν, ἃς τῷ ἐπιτραπῇ νὰ φέρῃ ἐπὶ τοῦ ζητήματος ἰδέαν τινὰ ἀξίαν τῆς ἠπίου ἐποχῆς, ἣν ἀντιπροσωπεύει μάλιστα ἡ Βουλή. Ἐπειδὴ πιστεύει εἰλικρινῶς ὅτι οὔτε ἀπὸ τὰ διοικητικὰ ἔγγραφα, οὔτε ἀπὸ τὰς λοιπὰς ἀνακρίσεις ἐξάγεται ψηλαφητὴ ἢ ἀπόδειξις τῶν πραγμάτων, προτείνει νὰ σταλῇ εἰς Σπέτσας μία τις ἐπιτροπὴ τῆς Βουλῆς, ἥτις τὰ ἐξετάσῃ τὰ πράγματα ἐκ τοῦ σύνεγγυς καὶ μᾶς ὑποβάλῃ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐρευνῶν της. Τοῦτο δὲ συμβιβάζει τὰς ἀντιθέτους πεποιθήσεις τῆς Βουλῆς ἐπὶ τοῦ ζητήματος, καὶ δὲν δύνανται νὰ παραπονεθῶσιν οἱ εἰς τὴν ἐκλογὴν ἐνδιαφερόμενοι ὅτι τοὺς ἐστερήσαμεν ὠφελείας, τὴν ὁποίαν εἰς τὴν ὀδυνηρὰν ἐποχὴν τοῦ 1844 καὶ αὐτὸς ὁ ἀκράτητος χείμαῤῥος τῆς πλειοψηφίας παρεχώρησεν, ἀναγκασθεὶς ἀπὸ αἴσθημα δικαιοσύνης, εἰς τὴν ἐκλογὴν Ὕδρας. Εἶναι δὲ συγχρόνως σύμφωνον μὲ τὴν ἀξιοπρέπειαν τῆς Βουλῆς καὶ τὴν ἤδη κατεύνασιν τῶν παθῶν τὸ νὰ συμβιβάσωμεν διὰ τοῦ μέσου τούτου ὅλων τὰς συνειδήσεις καὶ ἐξακριβώσωμεν ἀνόθευτον τὴν ἀλήθειαν. Ἡ Ὕδρα κατηφὴς, μὴ βλέπουσα τὴν τρίτην ἀδελφήν της, τὰ Ψαρὰ, ἀντιπροσωπευομένην ἐντὸς τοῦ περιβόλου τούτου, σᾶς ἱκετεύει διὰ τῆς φωνῆς αὐτοῦ νὰ μὴ στερήσητε, οὔτε κἂν προσκαίρως, τὰς Σπέτσας τῆς ἀντιπροσωπείας της.

Ἀντείπεν ἕτερος, ὅτι εἰς δύω δυστυχῶς ἐκλογὰς κατὰ τὴν παροῦσαν περίοδον παρίσταται ἐνώπιόν μας τὸ ἔγκλημα τῆς δωροδοκίας, ἐξασκούμενον κατὰ τὸν βουλευτικὸν ἀγῶνα. Ἀλλὰ μετὰ τὴν ἀπόφασιν τοῦ Σώματος ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Ναυπλίας δὲν ἤλπιζεν ὅτι ἤθελε μᾶς ἐπασχολήσει ἐπὶ δύω ἡμέρας ἡ συζήτησις τῆς προκειμένης ἐκλογῆς. Ἐκτὸς ὅμως τῆς δωροδοκίας νομίζει, καὶ πιστεύει ὅτι καὶ ὑμεῖς συμφωνεῖτε, ὅτι εἰς τὴν προκειμένην ἐκλογὴν εἰσεχώρησαν καὶ ἄλλα ζητήματα, καὶ ταῦτα κυρίως τὸν φέρουσιν εἰς τὸ βῆμα. Παρατηρεῖ ἐν τούτοις ὅτι στενὴ φιλία συνδέει αὐτὸν μετὰ τοῦ παρακαθημένου ἐνταῦθα Κ. Ἀναργύρου, στενὴ ἐπίσης καὶ μετὰ τοῦ Κ. Ν. Χ. Ἀναργύρου, καὶ ἑπομένως εἰς μόνην τὴν συνείδησίν του ὀφείλετε γ' ἀπο-

δώσητε τοὺς λόγους του. Ἐπιλαμβανόμενος λοιπὸν τῆς ἐξετάσεως τῆς προκειμένης ἐκλογῆς, παρατηρεῖ ὅτι ὅπως καὶ κατὰ τὴν ἐξέλεγξιν τῶν λοιπῶν, οὕτω καὶ ἐπὶ τῆς προκειμένης ἡ ἐξέλεγξις ἀνετέθη εἰς τρία μέλη τοῦ τμήματος, τὸ ἀποτέλεσμα προσήχθη ἐνώπιον τοῦ τμήματος ὁλοκλήρου, καὶ παρ' αὐτοῦ δι' ἐκθέσεως ἐνώπιον τῆς Βουλῆς, καὶ μολαταῦτα ἐν τῇ ἐκθέσει τοῦ τμήματος δὲν ἐκτίθενται ὅλα τὰ κατὰ τὴν ἐκλογὴν διατρέξαντα, οὔτε ὅλαι αἱ περιστάσεις ἐκεῖναι, ὅσαι ἀπαντῶνται ἐν τῷ φακελλῷ τῶν ἐγγράφων, καὶ διὰ τοῦτο εὐχαριστεῖ τὸν βουλευτὴν Κέας, ὅστις πρῶτος λαβὼν τὴν λόγον ἐξέθεσε λεπτομερῶς ὅλα ταῦτα, καὶ τὸν ὁποῖον ἀδίκως ἐκάκισαν οἱ μετ' αὐτὸν ἀγορεύσαντες, ἐνῷ δὲν ἔπραξεν εἰμὴ ὅ,τι τὸ καθῆκον τῷ ὑπηγόρευσεν. Ἐπεθύμει καὶ ἤθελε μάλιστα μεγάλην αἰσθανθῇ χαρὰν, ἐὰν οἱ μετὰ τὸν βουλευτὴν Κέας ἀγορεύσαντες κατώρθουαν νὰ μηδενίσωσι τὰ δι' ἐγγράφων ἐκτιθέμενα, διότι οὕτως ἤθελεν ἰδῇ συνεκλεῖπον καὶ τὸ ἔγκλημα τῆς δωροδοκίας, τὸ ὁποῖον δυστυχῶς ἔλαβε χώραν κατὰ τὴν προκειμένην ἐκλογήν. Ἀλλὰ πρὶν ἢ προβῇ εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν διαφόρων περιστάσεων ἂς τῷ συγχωρηθῇ νὰ προτάξῃ παρατηρήσεις τινάς.

Δύω συστήματα ἀναφαίνονται σήμερον ἐπὶ τῆς ἐξελέγξεως τῆς προκειμένης ἐκλογῆς. Τὸ σύνηθες, κατὰ τὸ ὁποῖον ἡ Βουλὴ, λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν τὰ διάφορα ἔγγραφα τὰ ἀπαρτίζοντα τὴν ἐκλογὴν, σχηματίζει τὴν πεποίθησίν της, καὶ τὸ σύστημα τοῦτο ἠκολούθησε μέχρι σήμερον, καὶ ἓν ἕτερον, τὸ ὁποῖον ἀπαντῶμεν εἰς τὴν ἔκθεσιν τῆς μειοψηφίας καὶ εἰς τὰς ἀγορεύσεις δύω ἐκ τῶν μετὰ τὸν βουλευτὴν Κέας ἀγορευσάντων. Κατὰ τὸ νέον δὲ τοῦτο σύστημα, ἡ Βουλὴ δὲν δύναται νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὰ προσαγόμενα διοικητικὰ ἔγγραφα, ὡς προερχόμενα ἀπὸ ἀρχὰς εἰς ἄλλην συνταγματικὴν ἐξουσίαν ἀνηκούσας. Καὶ παραδέχεται μὲν καὶ αὐτὸς ὅτι εἰς τὰ ἔγγραφα ταῦτα ἡ Βουλὴ δὲν ὀφείλει νὰ ὑπακούῃ, οὐχ ἧττον ὅμως δύναται νὰ τὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν καὶ ἐξ αὐτῶν νὰ φωτίζηται εἰς τὸν σχηματισμὸν τῶν πεποιθήσεών της. Ἀλλὰ, προσθέτουσι, δὲν πρέπει ἡ Βουλὴ νὰ λαμβάνῃ ὑπ' ὄψιν τὰ δημόσια ἔγγραφα καὶ διότι οἱ δημόσιοι λειτουργοὶ δὲν εἶναι ἀμερόληπτοι μάρτυρες μεταξὺ ὑποψηφίων καὶ ἀνθυποψηφίων, καὶ διότι μαρτυροῦσιν οὐχὶ ὅ,τι ἐξ ἀντιλήψεως ἰδίας γνωρίζουσιν, ἀλλ' ὅ,τι παρ' ἄλλων ἤκουσαν, προστίθησι δὲ τὸ μειοψηφοῦν μέλος, τὸ ὁποῖον δὲν φαίνεται ἐν τῇ ἐκθέσει ὑπογεγραμμένον, ὅτι ὁ εἰρηνοδίκης εὑρίσκετο ἐν περιέχοντι πολιτικῆς ἐξάψεως καὶ ἑπομένως δὲν πρέπει οὔτε τὰς ἀνακριτικὰς ἀποδείξεις νὰ

λάβωμεν ὑπ' ὄψιν. Κατ' αὐτὸν, αἱ ἀρχαὶ αὗται τοῦ μειοψηφοῦντος δὲν εἶναι ὀρθαὶ, καὶ ἂν τὰς παραδεχθῆτε, ἐστὲ βέβαιοι ὅτι θέλετε ἐνσπείρει τὴν διχόνοιαν μεταξὺ τῶν συνταγματικῶν ἐξουσιῶν, ἐκ δὲ τῆς διχονοίας ταύτης θέλει προκύψει ἡ ἧττα τῆς μιᾶς ἢ ἄλλης ἐξουσίας, καὶ οὕτως ἡ θέλομεν καταντήσει εἰς μίαν ἀπόλυτον μοναρχίαν, ἢ θέλομεν φθάσει εἰς μίαν δημοκρατικὴν τάσιν, διὰ νὰ μὴ εἴπῃ δημοκρατίαν. Αἱ συνέπειαι τῆς παραδοχῆς ἀρχῶν τοιούτων θέλουν εἶσθαι πολλαὶ καὶ λυπηραὶ, ἀλλὰ μὴ θέλων νὰ ἐκθέσῃ τὰς λεπτομερείας τῶν συνεπειῶν, μεταβαίνει εἰς τὸ κύριον ζήτημα.

Παρατηρεῖ λοιπὸν ὅτι καὶ πρὸ καὶ μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἐκκλογῆς, δύω μερίδες εὑρίσκοντο εἰς ζωηρὰν πάλην, καὶ ὅταν ἐντὸς μιᾶς μόνης πόλεως γίνηται δυστυχῶς πάλη τοιαύτη, ἑκατέρα τῶν ἀντιπάλων μερίδων θυσιάζει βεβαίως τὰ πάντα πρὸς ἐπιτυχίαν της. Εἰς Πέτσας 600 ψῆφοι ἀπαιτοῦνται διὰ νὰ δώσωσι τὴν νίκην εἰς τὴν μίαν ἢ εἰς τὴν ἄλλην μερίδα, ὅσον δὲ μικρότερος εἶναι ὁ ἀριθμὸς τῶν ψηφοφόρων, τοσοῦτον ἐξογκοῦνται καὶ τὰ μέσα τῆς ἐπιτυχίας. Ἠξεύρει ὅτι ὅσοι Πετσιῶται εὑρίσκοντο εἰς Πειραιᾶ, ἀνήκοντες εἰς τάξιν ἐργατικὴν, μετέβησαν ὅλοι εἰς Πέτσας, καὶ ἐννοεῖ ἕκαστος ὁποία ἐδόθη εἰς αὐτοὺς ἀποζημίωσις. Τοῦτ' αὐτὸ ἐγένετο καὶ διὰ τοὺς ἐν Σύρῳ, Πόρῳ καὶ Κρανιδίῳ εὑρισκομένους, καὶ μάρτυρα τῶν λόγων του φέρει τὸν βουλευτὴν Ἑρμιονίδος Κ. Μήτσαν, εἰς τὸν ὁποῖον οἱ ὑπουργικοὶ ὑποψήφιοι ἔγραψαν νὰ τοῖς ἀποστείλῃ τρεῖς Πετσιώτας, διαμένοντας εἰς Κρανίδιον, τοὺς ὁποίους καὶ ἀπέστειλεν ὁ Κ. Μήτσας, ἀλλὰ, ὡς ὡμολόγησαν ἐπανελθόντες, μόλις ἔφθασαν εἰς Πέτσας, τοὺς προκατελαβον οἱ ἐναντίοι, καὶ δόντες αὐτοῖς πλειότερα χρήματα τοὺς ἔπεισαν νὰ ψηφοφορήσωσιν ὑπὲρ αὐτῶν.

Ὕστερον λοιπὸν ἀπὸ τὴν ζωηρὰν αὐτὴν πάλην πιστεύετε ὅτι δὲν ἐσυστήθησαν πρακτορεῖα, δὲν διενεμήθησαν χρήματα καὶ δὲν ἔφθασεν ἀληθῶς εἰς 30 τάλληρα ἡ ψῆφος; Τοῦτο ὑποστηρίζουσιν ὅλαι αἱ ὑπάρχουσαι ἀποδείξεις καὶ μετ' αὐτῶν καὶ τὰ ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ Κέας ἀναγνωσθέντα δημόσια ἔγγραφα.

Σᾶς εἶπεν ὁ Κ. Ἀνάργυρος, ὅτι ἐὰν οἱ ἐναντίοι ὡμολόγησαν ὅτι ἔδοσαν χρήματα, ἐκ τῆς ὁμολογίας αὐτῆς τῶν ἐναντίων δὲν δύνασθε νὰ καταδικάσητε καὶ τοὺς ἄλλους ὅτι ἐδαπάνησαν καὶ αὐτοί. Ἀλλὰ δύνασθε νὰ πιστεύσητε ὅτι, οὕτως ἐχόντων τῶν πραγμάτων, οἱ ἀνθυποψήφιοι καθήμενοι καὶ μηδὲν δαπανῶντες ἐπλειοψήφησαν; Τοῦτο δὲν δύναται νὰ πιστεύσῃ, καὶ

πείθεται μάλιστα ὅτι ἐπλειοψήφησαν, διότι αὐτοὶ ἐδαπάνησαν πλειότερα. Ὅταν βλέπετε ὅτι οἱ ὑπουργικοὶ ὑποψήφιοι ὑπεχώρησαν μὴ ἐπαρκοῦντες εἰς τὰς δαπάνας, καὶ ἀφοῦ τοῦτο ἀποδεικνύεται ἐκ τῶν διαφόρων ἐγγράφων, πῶς δύνασθε νὰ εἰπῆτε ὅτι ἡ ἐκλογὴ δὲν εἶναι προϊὸν τῆς δωροδοκίας; Καὶ ὅταν τοιαῦται τραναὶ ἐνδείξεις, κατ' αὐτὸν δὲ ἀποδείξεις, ἔχοντες, δὲν δύνασθε ὑμεῖς νὰ σχηματίσητε τὴν πεποίθησίν σας, πιστεύετε ὅτι μία ἐπιτροπὴ, μεταβαίνουσα εἰς Πέτσας, θέλει κατορθώσει νὰ σχηματίσῃ πεποίθησιν; Ἡ ἐπιτροπὴ δὲν θέλει δυνηθῆ νὰ κατορθώσῃ ἄλλο τι παρ' ὅ,τι εἷς εἰρηνοδίκης, ἀλλὰ διὰ νὰ κατορθώσῃ καὶ τοῦτο ἀνάγκη νὰ θέσητε ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῆς τρία τοὐλάχιστον ἀτμόπλοια, τὰ ὁποῖα νὰ μεταφέρωσι τοὺς ἀλλαχοῦ εὑρισκομένους ψηφοφόρους διὰ νὰ τοὺς ἐξετάσῃ. Ἐὰν λοιπὸν αἱ ὑπάρχουσαι ἀποδείξεις δὲν σᾶς φαίνωνται ἀρκοῦσαι, τότε ἀποκρούσατε αὐτὰς γενναίως καὶ ἐπικυρώσατε τὴν ἐκλογήν.

Διὰ τοῦ ἐπιλόγου των δύω τῶν προαγορευσάντων ἐζήτησαν νὰ κινήσωσι τὴν συμπάθειάν σας ὑπὲρ τῆς νήσου τῶν Πετσῶν, ἥτις κατέχει ἐν τῇ ἱστορίᾳ ἡμῶν μίαν τῶν ὡραιοτέρων σελίδων. Μὴ προσβάλετε, σᾶς εἶπον, τὴν νῆσον τῶν Πετσῶν. Ἀλλ' εἶσθε βέβαιοι ὅτι θέλει δυσαρεστηθῆ ἡ νῆσος ἐὰν σεῖς ἀκυρώσητε τὴν ἐκλογήν; Καὶ δὲν εἶναι τάχα πιθανώτερον ὅτι τοὐναντίον θέλει δυσαρεστηθῆ ἐὰν ἐπικυρώσητε τὴν ἐκλογὴν, ἀφίνοντες οὕτως αὐτὴν ὑπὸ τὸ βάρος μιᾶς κατηγορίας; Δὲν εἶναι λοιπὸν προτιμότερον νὰ τὴν φέρητε εἰς θέσιν νὰ στείλῃ ἐνταῦθα τοὺς ἀληθεῖς ἀντιπροσώπους της; διότι βεβαίως εἰς μίαν νέαν ψηφοφορίαν οὐδεὶς θέλει τολμήσει νὰ διανείμῃ χρήματα. Ἀλλ' ἐκτὸς τούτου πρὸς τί ἡ ζητουμένη αὕτη ἐξαίρεσις; Ἡ νῆσος Πετσῶν, σᾶς εἶπον, ὑπῆρξε κατὰ τὴν ἐπανάστασιν ἓν στρατόπεδον, ἓν ναυπηγεῖον. Ἀλλὰ μήπως ἡ Ἑλλὰς ἅπασα δὲν ἦτο στρατόπεδον, μήπως ἡμεῖς ὅλοι δὲν ἠγωνίσθημεν, δὲν ἀπωλέσαμεν ὅ,τι εἴχομεν, δὲν ἔχομεν ὅλοι ἴσα δικαιώματα; Περὶ τίνος δὲ πρόκειται σήμερον; περὶ δωροδοκίας, περὶ ἑνὸς στυγεροῦ ἐγκλήματος, τὸ ὁποῖον ἤρχισε νὰ εἰσχωρῇ καὶ εἰς αὐτὰς τὰς δημοτικὰς ἐκλογὰς, καὶ ἂν δὲν τὸ καταστρέψητε, μὴ προσμένετε ἐλευθερίαν εἰς τὰς ἐκλογάς. Ἐπειδὴ δὲ ὁ ἕτερος τῶν βουλευτῶν Πετσῶν σᾶς εἶπε νὰ μὴ ἀκούσητε τοὺς ζητήσαντας νὰ καταστρέψητε τὴν δωροδοκίαν πρὸς τὸ συμφέρον σας, παρατηρεῖ ὅτι δὲν ἀπήτησαν τὴν καταστροφὴν τοῦ κακοῦ χάριν τοῦ συμφέροντος ὑμῶν, ἀλλὰ χάριν τοῦ συμφέροντος ὁλοκλήρου τοῦ ἔθνους.

Περαίνων ἐνταῦθα τὸν λόγον του νομίζει ὅτι ἀρκετὰ ἐλέχθη-

θαν ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου, ὅτι ἡ ἐκλογὴ Πετσῶν εἶναι ἄκυρος ὡς προϊὸν τῆς δωροδοκίας καὶ ὅτι ἑπομένως πρέπει ν' ἀφήσωμεν τὸν Πρόεδρον νὰ ζητήσῃ τὴν περὶ τούτου ἀπόφασιν τοῦ Σώματος.

Ἀντεῖπεν ἕτερος, ὅτι ἡ δωροδοκία εἶναι ἓν τῶν ἐγκλημάτων ἐκείνων, τὰ ὁποῖα δὲν ἀφίνουσιν ὁπισθέν των ἴχνη πρὸς ἀνακάλυψιν. Οὐχ ἧττον ὅμως ἡ διεφθαρμένη τοῦ δωροδόκου συνείδησις δὲν ὑψόνει μέτωπον, οὔτε ἔχει λόγους τόσον εἰλικρινεῖς, τόσον πειστικοὺς, ὡς ἦσαν ἐκεῖνοι τοῦ Ἀναργύρου, καθ' οὗ ἀποδίδεται τῆς δωροδοκίας τὸ ἔγκλημα. Καὶ ἀληθῶς ἠπόρησεν ὅταν ἤκουσεν ὅτι ὑπάρχουσιν ἐπὶ τοῦ προκειμένου τοσοῦτον ζωηραὶ ἀποδείξεις, ὥστε οὐδεμία μένει ἀμφιβολία ὅτι ἔλαβε χώραν δωροδοκία. Ἠπόρησεν ὅταν ἤκουσεν ὅτι ὁ Ἀνάργυρος, τὸν ὁποῖον ἐγνώρισεν ἄνδρα συνετὸν, ὑπέπεσεν εἰς τοσαῦτα ἀτοπήματα, τὰ ὁποῖα νὰ καθιστῶσι τοσοῦτον προφανὲς τὸ ἔγκλημα, καὶ ἀνυπομόνως ἀνέμεινε ν' ἀκούσῃ ἢ νὰ ἰδῇ τὰς ἀποδείξεις ἐκείνας, αἵτινες κατεδείκνυον τὸ ἔγκλημα. Εὐτυχῶς ὅμως ἐκ τῆς ἀγορεύσεως τοῦ βουλευτοῦ Κέας ἐνόησεν ὅτι ὅλαι αἱ μεγάλαι καὶ τραναὶ ἀποδείξεις δὲν ἦσαν ἄλλο τι εἰμὴ φήμη, ἀπλῆ φήμη, ἥτις αὐτομάτως ἐξερχομένη μεταφέρεται ἐν ἀκαρεῖ εἰς ἄπειρα διαστήματα. Ἀλλ' ἐπέρχεται ὕστερον ἡ κοινὴ γνώμη, ἥτις προϊὸν οὖσα τοῦ χρόνου καὶ ἀνακαλύπτουσα τὴν ἀλήθειαν, διαψεύδει καὶ καταδικάζει τὴν φήμην. Ῥίψατε ἓν βλέμμα εἰς τὴν ἱστορίαν καὶ ἐκεῖ πλεῖστα θέλετε εὕρει παραδείγματα, ἐνισχύοντα τῶν λόγων του τὴν ἀλήθειαν. Τί ἄλλο παρὰ τὴν φήμην ἐπότισε τὸν Σωκράτην τὸ κώνιον καὶ ἐξωστράκισε τὸν Ἀριστείδην τῶν Ἀθηνῶν; Ἐπῆλθεν ὅμως ὕστερον ἡ κοινὴ γνώμη, τὴν ὁποίαν ἐσχημάτισεν ὁ χρόνος, καὶ τὴν μὲν φήμην κατεδίκασεν ὡς ψευδῆ, εἰς ἐκείνους δὲ ὕψωσε τοὺς ἀνδριάντας τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς δικαιοσύνης. Τῆς φήμης θῦμα ὑπῆρξε καὶ ὁ Γαλλιλαῖος καὶ τόσοι ἄλλοι ἐπίσημοι ἄνδρες ἡ φήμη ζητεῖ καὶ παρ' ὑμῶν σήμερον νὰ καταδικάσητε ὡς δωροδόκον τὴν ἡρωϊκὴν τῶν Σπετσῶν νῆσον, ἥτις ἐν τῷ μέσῳ τῆς Ἑλλάδος ἵσταται ὡς τρόπαιον τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀγῶνος. Θέλει ὅμως ἐπέλθει ἀκολούθως ἡ κοινὴ γνώμη, ἥτις, ἀποπλύνουσα τὴν κατ' αὐτῆς ἐπιῤῥιπτομένην μομφὴν, θέλει καταστήσει στιλπνότερα τὰ ἐρυθρᾶ παράσημα τοῦ τροπαίου τούτου. Παραβλέψατε λοιπὸν τὴν φήμην καὶ ἀφήσατέ την νὰ παρέλθῃ ἄνευ ἀποτελέσματος.

Ἐκτὸς δὲ τῆς φήμης ποίας ἄλλας ἔχετε ἀποδείξεις; τὰς κα-

ταθέσεις τῶν μαρτύρων καὶ τὰς ἐκθέσεις τοῦ νομάρχου. Ἀλλὰ τί ἄλλο περιέχουσι καὶ αὐταὶ παρὰ ψήφους; Ὑπάρχει ὅμως καὶ μία ἔκθεσις τοῦ εἰρηνοδίκου. Ἀλλ' ἠκούσατε σήμερον τί σᾶς εἶπεν εἷς ἐξ ὑμῶν, ὅτι ὁ εἰρηνοδίκης οὐδὲν ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως βεβαιοῖ. Καὶ ἀληθῶς ὁ εἰρηνοδίκης δὲν ἔπραξεν ἄλλο τι ἢ νὰ ἐξετάσῃ μάρτυρας. Ἀλλὰ πιστεύετε ὅτι ἐν τῷ μέσῳ πάλης τοσοῦτον σφοδρᾶς καὶ τοιούτων παθῶν ἐξαψέως δὲν ὑπῆρχον ἄνθρωποι ἀντιφερόμενοι καὶ ἕτοιμοι νὰ καταθέσωσι κατὰ τῶν ἐναντίων των;

Ὁ Κ. Ἀργυρόπουλος ἐνέπτυξε τὸ ζήτημα περὶ τῆς ἰσχύος τῶν προσαγομένων ὡς ἀποδεικτικῶν μέσων, ὀλίγα διὰ τοῦτο θέλει προσθέσει εἰς τοὺς λόγους ἐκείνου. Ἀλλ' ὁμιλῶν ἐνταῦθα περὶ τοῦ Κ. Ἀργυροπούλου, περὶ οὗ πολλὰ σήμερον ἐρρέθησαν, νομίζει ἀναγκαῖον νὰ φέρῃ παρατήρησιν ἐπὶ τῶν λεχθέντων. Δὲν συμφωνεῖ μὲν μετὰ τῶν πολιτικῶν αὐτοῦ δοξασιῶν, πολλάκις ὅμως ἐθαύμασε τὴν ἐμβρίθειαν τοῦ λόγου, τὴν ἐπιτυχίαν τῶν ἐπιχειρημάτων καὶ τὴν εὐγένειαν τοῦ χαρακτῆρος του. Τὸν Ἀργυρόπουλον ἐνθυμεῖται διδάσκοντα ὄχι τὴν συνταγματικὴν Ἑλλάδα, ἀλλὰ τὴν πρὸ τοῦ Συντάγματος Ἑλλάδα, διότι καὶ πρὸ τοῦ 1843 τὸ Σύνταγμα, ἂν καὶ δὲν ὑπῆρχεν ἐν τῇ πολιτείᾳ, ὑπῆρχεν ὅμως ἐν τῷ πανεπιστημίῳ, πατὴρ δὲ καὶ πρόδρομος αὐτοῦ ὑπῆρξεν ὁ Ἀργυρόπουλος. Ἤκουε ἔτι ὢν ἠθάνθη τοὺς πρώτους παλμοὺς εἰς τὰς παραδόσεις τοῦ Ἀργυροπούλου, τὸν ὁποῖον τιμᾷ, ἂν καὶ δὲν θέλει ἀκολουθήσει εἰς τὸ μέλλον σύμφωνον μετ' αὐτοῦ πολιτικὴν πορείαν.

Ἐπὶ τοῦ ζητήματος λοιπὸν τῶν ἀποδείξεων ἐρχόμενος παρατηρεῖ ὅτι, ἐὰν τοσαῦται ἀποδείξεις ἐπαρουσιάζοντο εἰς ἓν ἐφετεῖον καὶ ὁ ὑπερασπιστὴς τῆς ὑποθέσεως ἔφερε πρὸς ὑποστήριξίν της μίαν ἔκθεσιν νομάρχου, ὁ πρόεδρος ἐβεβαίως τοῦ ἐφετείου ἤθελε τοῦ ἀφαιρέσει τὸν λόγον. Πῶς λοιπὸν θέλετε ὑμεῖς νὰ ἐκφέρητε τὴν ἐτυμηγορίαν σας, εἰς τοιαύτας ἀποδείξεις πειθόμενοι; Πῶς δύνασθε νὰ λάβητε ὑπ' ὄψιν ἔγγραφα μὴ διατυπούμενα ὑπὸ τοῦ νόμου, δυνάμει τοῦ ὁποίου πρόκειται νὰ δικάσητε; Καὶ πῶς δύνασθε νὰ λάβητε ὑπ' ὄψιν ἔγγραφα ἀρχῆς, τῆς ὁποίας τὴν τιμωρίαν ζητεῖ διὰ τῆς ἐκθέσεώς του ἓν τμῆμα τῆς Βουλῆς ἕνεκα τῆς παρανόμου καὶ βιαίας διαγωγῆς του;

Ὑποστηρίζει διὰ ταῦτα τὴν περὶ ἀποστολῆς ἐπιτροπῆς γενομένην πρότασιν, ἥτις ἐπὶ τοῦ προκειμένου θέλει πράξει ὅ,τι ἐπὶ δικαστικῶν ὑποθέσεων πράττει ὁ εἰσηγητὴς, καὶ ἥτις μετὰ

τῶν λοιπῶν ἀποδείξεων συνάπτουσα καὶ τὴν κοινὴν γνώμην, θέλει φέρει ἐνώπιόν σας τὴν ἀλήθειαν.

Ἐξέθηκεν ἄλλος, ὅτι δὲν ἤθελε λάβει μέρος εἰς τὴν συζήτησιν ταύτην ὡς προσωπικὴν, ἐπειδὴ ὅμως ἐρρέθησαν ἰδέαι τινὲς, τὰς ὁποίας ἀποκρούει, ἔρχεται νὰ εἴπῃ τροχάδην ὀλίγα τινά. Παρατηρεῖ λοιπὸν ὅτι ἐπτοήθη ἀτόπως ὁ βουλευτὴς πανεπιστημίου ἐκ τῆς ἰδίας ὅτι διὰ τῆς ἀκυρώσεως τῆς ἐκλογῆς πρέπει νὰ δοθῇ ἓν μάθημα εἰς τὸ μέλλον. Ἂν δ' ἐθεώρησε τοῦτο ὡς προσβολὴν κατὰ τῆς νήσου Πετσῶν, αὐτὸς τοὐλάχιστον δὲν ἤκουσε ποτὲ ὅτι διὰ τῆς ἀκυρώσεως μιᾶς ἐκλογῆς προσβάλλει τις ὁλόκληρον κοινότητα, καὶ μάλιστα τὴν ἡρωϊκὴν κοινότητα τῶν Πετσῶν, ἥτις κατέχει λαμπρὰς εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς ἀναγεννήσεώς μας σελίδας. Οἱ ἐκ τοῦ βήματος τούτου ἠχοῦντες λόγοι πρέπει νὰ εἶναι περισκεμμένοι καὶ νὰ σταθμίζωνται καλῶς πρὶν ἠχήσωσι, διότι ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς πρέπει νὰ ἐξέρχεται ἡ ἀλήθεια. Ἐνταῦθα δὲ λέγων τις, ὅτι ἔλαβε χώραν γεγονὸς μὴ συνάδον μὲ τὴν δικαιοσύνην καὶ τὴν ἀλήθειαν, προσβάλλει τὰς Πέτσας; Οἱ μαχηταὶ τῶν Πετσῶν ἔτραχαν εἰς πέρας τοὺς κατὰ τὸν ἀγῶνα βριάμβους των οὐχὶ ἀδιαφοροῦντες διὰ τὰ πολιτικὰ δικαιώματά των, οὐδὲ ἀνεχόμενοι τὴν ὕβριν πλαστογραφίας ἢ ταπεινωτικῆς πράξεως. Εἰς τὴν μάχαιράν των ἐκράματο ἡ ὑπερηφάνεια καὶ πεποίθησις καὶ διὰ τῶν ἀρετῶν τούτων διέπρεψαν. Οὐχὶ λοιπὸν ἡ Βουλὴ, ἀλλ' οἱ συμβουλεύοντες τοὺς ἄλλους νὰ περιρρονῶσι μίαν κοινότητα, αὐτοὶ ἔβλαπτον καὶ ἐξευτέλιζουσιν. Εἶπε πρὸς τούτοις ὁ βουλευτὴς πανεπιστημίου, ὅτι ἔβαλε τὴν πατρικὴν στοργήν του ἐπικρίνας μαθητήν τινα ἐκραασθέντα ὑπὲρ τῆς δωροδοκίας. Τὸν συγχαίρει διὰ τὴν στοργὴν ταύτην, ἀλλ' ἐκείνη εἶναι στοργὴ ἀληθὴς, ἥτις διδάσκει τὴν νεολαίαν νὰ ἀγαπᾷ τὴν ἀρετὴν, καὶ οὐχὶ οἱ ἐξάπτοντες τὴν φαντασίαν της λόγοι διὰ νὰ προκαλῶσι χειροκροτήσεις. Τί ὠφέλησε τοιοῦτον εἶδος στοργῆς; Ἀντὶ τούτων ἂς φροντίσωμεν μᾶλλον νὰ καταστήσωμεν τοὺς νέους ἀξίους τῶν πατέρων αὐτῶν. Ναὶ, οἱ πατέρες των δὲν ἦσαν πολυμαθεῖς, ἀλλ' ἐπραίωσαν μέγα ἔργον, διότι ἐτίμων τὴν ἀρετὴν καὶ ἐγνώριζαν ν' ἀποθάνουν. Ἐπὶ δὲ τοῦ ζητήματος παρατηρεῖ ὅτι οὐδ' αὐτὸς δέχεται ἀποδείξεις προερχομένας ἐκ διοικητικῶν ἐγγράφων, ἀλλ' οὔτε θέλει συνάμα νὰ καθιστῶμεν σκοτεινὰ τὰ ζητήματα, ὥστε ἐν σκότει διατελοῦσα ἡ κοινὴ γνώμη νὰ παρασύρηται. Θέλει λοιπὸν νὰ ἐξοβελίσωσι τὰς κακὰς αὐτὰς ἀφορμὰς, αἵτινες εἰσήχθησαν παρ' ἡμῖν. Πολλοὶ

μᾶς εἶπον « ἀποκρούσατε τὴν κοινὴν φήμην, διότι εἶναι ψευδής. » Ἔστω, ἃς πράξωμεν ὡς μᾶς λέγουν καὶ ἃς ἀποῤῥίψωμεν τὰς ἐκ τῶν ὑπαλλήλων τῆς νομοτελεστικῆς ἐξουσίας φερομένας ἀποδείξεις. Ἀλλ' εἰς τὴν περίστασιν ταύτην ἃς ὁδηγηθῶμεν ἀπὸ τὰς πεποιθήσεις μας. Ὁ εἰρηνοδίκης, ὁ δικαστὴς δὲν ἐπιτρέπεται νὰ εἴπῃ ἐπί τινος ὑποθέσεως, ὅτι γνωρίζει οἴκοθεν τὴν δεῖνα περίστασιν. Ἀλλὰ σεῖς θέλετε δικάσει ὡς εἰρηνοδικεῖον; Ὄχι, σεῖς εἶσθε οἱ ἐκλεκτοὶ τοῦ λαοῦ, προέρχεσθε ἐκ τῶν σπλάγχνων ἑκάστης ἐπαρχίας, καὶ ὑποτίθεται ὅτι γνωρίζετε τί γίνεται εἰς ἑκάστην αὐτῶν. Ἂν σᾶς ἐπρότεινεν ἤδη ἡ κοινωνία ἓν ζήτημα καὶ σᾶς ἠπήλει ν' ἀποφανθῆτε ἂν εἰς τὴν Ἑλλάδα εἰσέδυσεν ἡ δωροδοκία, ἂν εἰς πᾶσαν ἐπαρχίαν εἰσήχθη τὸ μόλυσμα τοῦτο, ἠθέλατε εἰπεῖ ὅτι δὲν εἰσήχθη; Ἀλλ' ἐὰν ἡ εἰς ἰδιωτικὰς ὑποθέσεις δωροδοκία εἶναι κακή, ἡ δωροδοκία τῶν ἐκλογῶν εἶναι ὀλιθρία, διότι καταβιβάζει τὸν ἄνθρωπον ἐκ τοῦ ἠθικοῦ ὕψους του καὶ ἐξευτελίζει ὁλοτελῶς τὸν πολίτην. Ἀφοῦ λοιπὸν δὲν δυνάμεθα ν' ἀρνηθῶμεν ὅτι ἐμφιλοχωρεῖ πανταχοῦ ἡ δωροδοκία, δυνάμεθα νὰ εἰπῶμεν ὅτι δὲν ὑπῆρξεν εἰς ἓν μέρος, ὅτι δὲν ἔλαβε χώραν ἐπὶ τοῦ προκειμένου; Καὶ διϊσχυρίζονται μὲν οἱ ἐναντίοι, ὅτι δὲν ὑπάρχουσιν ἀποδείξεις πρὸς τοῦτο, ἀλλ' ὡς εἶπεν ὀρθῶς ὁ βουλευτὴς Τριφυλίας, ἡ δωροδοκία λαθραίως βαίνουσα, δὲν ἀφίνει ὀπίσω της ἴχνη, ἡμεῖς δὲ, οἵτινες θεωροῦμεν αὐτὴν ὀλιθριωτέραν τῆς εἰσβολῆς πολεμίων, πρέπει ν' ἀδιαφορήσωμεν διὰ τοῦτο; Δύω λύσεις ὑπάρχουσιν ἐπὶ τοῦ προκειμένου· ἡ ἐπικύρωσις ἢ ἡ ἀκύρωσις τῆς ἐκλογῆς. Ἂν δεχθῆτε τὴν ἐπικύρωσιν, μετὰ τρία ἔτη θέλετε φέρει εἰς τὸ πικτὸν τοῦτο ζήτημα δέκα ἐπαρχίας. Ἀπόδειξις αὐτὸς ὁ ἴδιος Ἀνάργυρος, ὅστις κατηγορηθεὶς τὸ 1850 ἐπὶ δωροδοκίᾳ τῶν ἐκλογέων, ἐγένετο δεκτὸς ὑπὸ τῆς Βουλῆς. Ἐκ τούτου δὲ ἐπανεληφθη, ὡς βλέπετε, ἡ δωροδοκία, ἐνῷ ἂν τότε ἡ Βουλὴ δὲν τὴν διήρχετο ἐπιπολαίως, δὲν ἤθελεν ἐπαναληφθῆ σήμερον. Εἶναι λοιπὸν αὐτόχρημα πρόφασις, ὅτι δὲν δυνάμεθα νὰ συμβουλευθῶμεν τὰ διοικητικὰ ἔγγραφα, τὰς ἀνακρίσεις καὶ τὴν κοινὴν γνώμην· εἶναι ὡς νὰ εἰπῶμεν εἰς τοὺς ἐκλογεῖς « φροντίσατε νὰ ὠφελῆσθε ἐν πλειοτέρᾳ ἀσφαλείᾳ » εἶναι ὡς νὰ εἰπῶμεν εἰς τοὺς δωροδότας· « φροντίσατε νὰ διαφθείρητε ἄνευ πολλῶν ἀποδείξεων. » Συμπεραίνει λοιπὸν ὅτι δὲν πρέπει νὰ γίνῃ ἀποστολὴ ἐπιτροπῆς εἰς τὰς Πέτσας, ἀλλ' ἢ νὰ ἐπικυρωθῇ ἢ νὰ πέσῃ καθ' ὁλοκληρίαν ἡ ἐκλογή.

Ἐπέφερεν ἄλλος, ὅτι δὲν ἔρχεται νὰ φέρῃ τὸν λόγον ἐφ' ὅλων

τῶν ἐπὶ τοῦ ζητήματος ἐκτεθέντων, διότι τὸ πραγματικὸν αὐτοῦ μέρος ἐξηντλήθη. Ἔρχεται μόνον νὰ εἴπῃ ὅ,τι καὶ ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Ναυπλίας διϊσχυρίσθη· ὅτι δηλ. ἡ Βουλὴ ὀφείλει, ἐξελέγχουσα τὰς ἐκλογὰς, νὰ μὴ λαμβάνῃ ὑπ' ὄψιν διοικητικὰ ἔγγραφα, διότι καὶ ἄκουσα θέλει περιπέσει εἰς τὸ ἄτοπον τοῦ νὰ ἐπηρεάζηται περὶ τοῦ κύρους ἢ μὴ πάσης ἐκλογῆς, καὶ τότε ὁ σχηματισμὸς τοῦ νομοθετικοῦ τούτου Σώματος θέλει εἶσθαι ἀπόῤῥοια τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας. Ἄλλοτε συζητουμένης τῆς ἐκλογῆς Πυλίας, ὁ ἕτερος τῶν βουλευτῶν αὐτῆς ἐξητήσατο νὰ τῷ ἐπιτραπῇ ἡ προσαγωγὴ μιᾶς ἐκθέσεως τοῦ νομάρχου καὶ ἑτέρας τοῦ ἐπάρχου Πύλου ἵνα καταδείξῃ τὸ ψευδὲς τῶν εἰς αὐτὸν ἀποδιδομένων κατηγοριῶν. Ἐπὶ τῆς προτάσεως λοιπὸν ταύτης οἱ τῶν ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργοὶ ὡς καὶ ὁ ἀγορεύων ἀπεφάνθησαν, ὅτι δύναται νὰ γίνῃ προσαγωγὴ διοικητικῶν ἐγγράφων, ὅταν ἡ προσαγωγὴ αὐτῶν ἀφορᾷ τὴν ἀτομικὴν τοῦ βουλευτοῦ ὑπεράσπισιν, ἀλλ' ἡ Βουλὴ δὲν ἐδέχθη τὴν πρότασιν εἰποῦσα, ὅτι τοιαῦτα ἔγγραφα δὲν εἶναι ἀποδεικτικὰ μέσα, καὶ ἂν θέλωσιν, οὐχ ἧττον δὲν δύνανται νὰ τὰ προσαγάγουν. Εἰς τὴν ἀπόφασιν ταύτην τῆς Βουλῆς ἐνθυμήθη τότε τὸν στίχον τοῦ Ἕλληνος ποιητοῦ·

« Εἶν' ἐλεύθερος ὁ τύπος, φθάνει μόνον νὰ μὴ γράψῃς », ἀλλ' ὁπωσδήποτε τοιαύτη ὑπῆρξεν ἡ ἀπόφασις τῆς Βουλῆς, διότι δὲν ἤθελε καὶ μέχρις ἀτομικῆς ὑπερασπίσεως νὰ γίνηται χρῆσις διοικητικῶν ἐγγράφων. Ἀλλ' ἐξέφρασάν τινες καὶ ἕτερον φόβον, ὅτι δῆθεν, ἂν παραδεχθῶμεν τὴν ἀρχὴν, ὅτι διοικητικὰ ἔγγραφα δὲν ἔχουσιν ἐνώπιον τῆς Βουλῆς ἰσχὺν ἀποδείξεως, ἐπέρχεται ῥῆξις μεταξὺ τῶν τριῶν συνταγματικῶν ἐξουσιῶν. Ὁ φόβος οὗτος δὲν ἔχεται ὑποστάσεως, διότι τότε μόνον ἐνσπείρεται διχόνοια μεταξύ των, ὅταν ἡ μία ἐξ αὐτῶν ἐπεμβαίνῃ καὶ ἀμφισβητῇ τὰ δικαιώματα τῆς ἑτέρας, καὶ τότε συμβαίνει ὅ,τι καὶ εἰς τὸν ἄνθρωπον, τοῦ ὁποίου ὁ πνεύμων αὐξάνεται, καὶ ὑποχωρεῖ βαθμηδὸν ἡ καρδία καὶ ὑποχωρεῖ ἔτι, ἑωσοῦ ἐπέρχεται ὁ μαρασμὸς καὶ ὁ θάνατος. Ἡ νόμιμος λοιπὸν ἐξάσκησις τῶν δικαιωμάτων ἑκάστης τῶν τριῶν τούτων ἐξουσιῶν δὲν συνεπάγει τὴν διχόνοιαν. Ἀπ' ἐναντίας ὁ τοιοῦτος συναγωνισμὸς γεννᾷ τὴν δύναμιν, τὴν πρόοδον, τὴν ζωήν. Κακῶς δ' ἐλέχθη παρά τινος, ὅτι μία ἐπιτροπὴ τῆς Βουλῆς δὲν θέλει πράξει ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἢ ὅ,τι αὐτὸς ὁ εἰρηνοδίκης. Ὅταν λοιπὸν δὲν εἶσθε εἰμὴ ἁπλοῖ εἰρηνοδίκαι, ἄφετε τὰς νομοθετικὰς ἕδρας, μεταβῆτε εἰς τὰς ἐπαρχίας καὶ ἐξασκήσατε χρέη

εἰρηνοδικῶν. Ὄχι, σεῖς εἶσθε οἱ ἐκλεκτοὶ τοῦ λαοῦ, τὸ ἀπαύγασμα τοῦ ἐπαρχιακοῦ πνεύματος, καὶ ὅ,τι δύνασθε νὰ πράξητε σεῖς δὲν δύνανται νὰ τὸ πράξωσιν ὅλοι ὁμοῦ οἱ εἰρηνοδίκαι. Ἄλλως τε οἱ εἰρηνοδίκαι πολλάκις εἶναι ὄργανα τῶν εἰσαγγελέων, καὶ δὲν θέλει αἱ ἀποφάσεις τῆς Βουλῆς νὰ βασίζωνται εἰς τὰς πράξεις αὐτῶν. Δὲν ἀνέχεται δὲ τὴν προσβολὴν ὅτι εἰς τὴν περίστασιν ταύτην ἡ Βουλὴ θέλει πράξει ὅ,τι εἰς εἰρηνοδίκης τῶν Πετσῶν. Πῶς; Εἶναι δυνατὸν νὰ ὑποτεθῇ ὅτι ἀποστελλόμενοι ὡς ἐπιτροπὴ εἷς Ἀργυρόπουλος, εἷς Λόντος καὶ οἱ τοιοῦτοι, θέλουσι μᾶς φέρει ἀποτέλεσμα, ὁποῖον εἷς ἁπλοῦς εἰρηνοδίκης; Ἔπειτα, ἀφοῦ, ὡς ἐρρέθη, ἐγένετο μεταφορὰ προσώπων ἐκ Σύρου, ἐκ Ναυπλίας, ἐκ Πειραιῶς καὶ ἄλλων μερῶν, αὐτὸ τοῦτο δίδει ὅπλα ὑπὲρ τῆς ἰδέας μας καὶ μᾶς δικαιοῖ νὰ ἀμφιβάλλωμεν ἐπὶ τῶν περὶ δωροδοκίας λεχθέντων, διότι ὅταν διάφοροι ἐκλογεῖς ἐκλήθησαν ἐκ διαφόρων μερῶν νὰ ψηφοφορήσωσιν, ὅταν μετέβησαν ἐπὶ τούτῳ εἰς Πέτσας, ὅταν διέτριψαν ἐκεῖ πολλὰς ἡμέρας καὶ ἐμποδίσθησαν ἐκ τῶν ἔργων των, δαπανῶντες πρὸς διατήρησίν των, ἦτον ἔγκλημα ἂν δι' ὅλα ταῦτα ἔλαβον τυχὸν καὶ μικρὰν ἀποζημίωσιν; Καὶ ἐν τούτοις, διότι θέλομεν νὰ ἐξακριβώσωμεν ὅλα ταῦτα, μᾶς εἶπον ὅτι σολοικίζομεν συνταγματικῶς, ἐνῷ αὐτοὶ σολοικίζουσιν, ὡς ἄλλοτε εἰς μὴ Ἕλλην ἀποτεινόμενος εἰς τοὺς Ἀθηναίους εἶπεν, « ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἐγὼ δαπανῶ ἡμῖν χρήματα », νομίζων ὅτι ἐλλήνιζεν οὕτως, ἐνῷ ἐσολοίκιζεν. Εἶχε δὲ δίκαιον παρατηρήσας ὁ βουλευτὴς Πανεπιστημίου, ὅτι αἱ προσαγόμεναι ἐκθέσεις εἰσὶν ἀτελεῖς, καὶ διὰ τοῦτο ὁ εἰσαγγελεὺς τὰς ἔστειλεν ὀπίσω ἵνα συμπληρωθῶσιν. Ὅταν λοιπὸν αὐτὸ τὸ δικαστικὸν Συμβούλιον θεωρῇ ὅτι ἐκ τῶν ἀνακρίσεων ἐλλείπουν τὰ ἀποδεικτικὰ μέσα καὶ πρέπει νὰ συμπληρωθῶσιν, εἶχον πολὺ δίκαιον οἱ ἰσχυρισθέντες ὅτι δὲν πρέπει νὰ λάβωμεν ὑπ' ὄψιν τοιαύτας ἐνστάσεις. Ὅ,τι δὲ πρὸς χάριν τῶν ἀντιφρονούντων δυνάμεθα νὰ πράξωμεν, εἶναι τὸ νὰ θεωρήσωμεν τὸ πολὺ ὅτι τὰ ἔγγραφα ταῦτα μᾶς φέρουν εἰς ἀμφιβολίαν τινά, καὶ διὰ τοῦτο πέμπομεν ἐπιτροπὴν εἰς τὴν νῆσον ἵνα ἐξετάσῃ τὰ πράγματα ἐκ τοῦ σύνεγγυς. Καὶ εἶπε μὲν ὁ βουλευτὴς Κέας πόσον εἶναι φοβερὰ ἡ ἐπὶ τοῦ λαοῦ ἐπιῤῥοὴ τοῦ δημάρχου εἰς τὰς ἐκλογάς, ἀλλ' ἡ ἐπιῤῥοὴ αὕτη τῆς δημοτικῆς ἐξουσίας ὡς σκιὰ ἐξαφανίζεται, ὅταν τεθῇ ἀπέναντι τῆς διοικητικῆς ἐξουσίας. Ἂν δ' ἐξαποστείλωμεν εἰς Πέτσας ἐπιτροπὴν τῆς Βουλῆς, θέλομεν ἐπισύρει τὴν εὐγνωμοσύνην ἁπάσης τῆς Ἑλλάδος, καὶ διότι μάλιστα αἱ Πέ-

τσαι ὑπῆρξαν μία τῶν ἐνδόξων ἐπαρχιῶν τῆς Ἑλλάδος δὲν πρέπει νὰ παραβλέψωμεν, ἵνα μὴ τὴν ἀδικήσωμεν, καὶ δὲν τὴν ἀδικοῦμεν ἀποστέλλοντες ἐπιτροπὴν πρὸς ἐξέλεγξιν.

Κλεισθείσης ἐνταῦθα τῆς συζητήσεως, ὁ πρόεδρος ἀνακεφαλαιῶν τὸ ζήτημα, παρετήρησεν ὅτι ἐξετέθησαν ἐπ' αὐτοῦ τρεῖς γνῶμαι· α) ἡ περὶ ἀκυρώσεως τῆς ἐκλογῆς, β) ἡ περὶ ἐπικυρώσεως καὶ γ) ἡ περὶ ἀποστολῆς ἐπιτροπῆς εἰς Πέτσας.

Συγχωνευθεισῶν δὲ τῶν δύω τελευταίων γνωμῶν εἰς τὴν περὶ ἀποστολῆς ἐπιτροπῆς γνώμην, ἐτέθη πρῶτον τὸ ζήτημα ἂν ἡ Βουλὴ παραδέχηται τὴν γνώμην περὶ ἀποστολῆς ἐπιτροπῆς εἰς Πέτσας, καὶ ἡ ὄχι. Γενομένης δ' ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου αἰτήσει δέκα βουλευτῶν ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Γ. Πλαπούταν καὶ Ἰω. Ταταράκην, συνήχθη, κατὰ τὸ προσαρτώμενον ἐνταῦθα τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν παρεδέχθη τὴν ἀποστολὴν ἐπιτροπῆς διὰ ψήφων 58 κατὰ 23.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος·

Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν πρότασιν περὶ ἀποστολῆς ἐπιτροπῆς τῆς Βουλῆς εἰς Πέτσας, καὶ ἡ ὄχι;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

Κωνστ. Θεοδώρου	O	Λεωνίδας Λογοθέτης	N
Ἰωάννης Σωτηριάδης	O	Νικόλαος Τσέλιος	O
Ἀντώνιος Βενιζέλος	O	Γεώργιος Γεροθανάσης	O
Δημήτριος Γιαννούλης		Λεωνίδας Πετροπουλάκης	O
Γ. Ν. Καΐρης		Θ. Τσαννετάκης	
Νικόλαος Π. Ἀθανασίου		Ἰωάννης Σαφάκας	
Δημήτριος Τσόκρης	O	Α. Παπαθανασίου	
Ἀνδρέας Δανόπουλος	O	Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	
Ἰωάννης Βλάσσης		Ν. Παπαμιχαλόπουλος	
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	O	Σταμάτης Μήτσας	O
Γεώργιος Α. Ῥάλλης		Ἀνδρέας Ζέρβας	N
Γεώργιος Σκοῦφος	O	Γ. Βελῆς	O
Σταῦρος Βλάχος	O	Δημήτριος Ζῶτος	N
Ἰω. Καραγιαννόπουλος	N	Γ. Ἰω. Γιολδάσης	
Ἀθανάσιος Ἴσκος	O	Ἰωάννης Χατσόπουλος	O
Ἀντώνιος Γεωργαντᾶς	N	Λύσανδρος Βιλαέτης	O
Φίλων Φίλωνος	N	Ἀνδρέας Αὐγερινὸς	O

Νικόλαος Σισίνης . . . . Ο	Δημήτριος Φιλάρετος . . . Ο
Αὐγερινὸς Πετραλιᾶς . . . Ο	Μελέτιος Χ. Μελίτης . . Ο
Γεώργιος Διαμάντης . . .	. . . . .
Ἀναγνώστης Δημητρίου . .	. . . . .
Γαστ. Δελένδας	Ἐπαμιν. Δελιγεώργης . . Ν
Σπ. Μαρκεζίνης	Π. Τσιμπουράκης . . . .
Ν. Βαρβαρῆγος	Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος .
Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης . .	Παναγιώτης Παπατσώνης . Ο
Ἀσημάκης Χαραλάμπης . . Ν	Σπ. Ἀντωνόπουλος . . . .
Λεων. Ν. Πετιμεζᾶς	Ἰω. Προβελέγιος . . . . .
Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος . .	Ἰω. Ταταράκης . . . . . Ν
Γρηγόριος Κυρριωτάκης . .	Σ. Βαρότσης . . . . . Ο
Ἰωάννης Ζάρκος	Ῥιμαν. Ναυπλιώτης . . . Ο
Γεώργιος Περωτῆς . . . . Ο	Κωνστ. Κρίσπης . . . . .
Α. Κοντόσταυλος	Νικόλαος Τσαβέλλας . . . Ο
Ἰωάννης Μπαλάφας . . . Ο	Ν. Καναβός . . . . .
Γεώργιος Μιχαὴλ . . . Ο	Α. Παπαδημητριάδης . . . Ν
Ἀνδρέας Δελιγιάννης . . Ο	. . . . .
Γ. Πλαπούτας . . . . . Ο	. . . . .
Ἀντ. Ἀντωνόπουλος	Κίμων Χριστοδούλου . . Ν
Πέτρος Δελιγιάννης	Στέφανος Α. Δούκας . . Ν
Παθκτὸς Ῥεβελάκης . . . Ν	Ἰωάννης Κατσάκος . . . Ο
Κωνστ. Κυπριάδας . . . . Ο	Δημ. Κουμουνδούρης . Ο
Ἰωάννης Δελιγιάννης . . Ο	Βενετσάνος Κυβέλος . . .
Σταῦρος Καμπερόπουλος . Ο	Νικόλαος Περάκος . . . .
Ἀνδρέας Νοταρᾶς	Χ. Χριστόπουλος . . . .
Ἀριστείδης Μεντζελόπουλος. Ο	Π. Κανελλόπουλος . . . . Ο
Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος . . . Ν	Νικόλαος Μοσχούλας . . . Ο
Χαρ. Α. Χριστόπουλος . . Ν	Π. Ἀργυρόπουλος . . . . Ν
Ν. Χ. Παναγιώτου . . . Ν	Ν. Πανουριᾶς . . . . .
Δημήτριος Σακελλαράκης . Ο	Εὐθ. Κεχαγιᾶς . . . .
Σ. Κοπανίτσας . . . . . Ο	Κωνσταντῖνος Βλάμης . . Ο
Ἐμμαν. Μελετόπουλος . . Ν	Βενιζέλος Ῥοῦφος . . . .
Ν. Θ. Λεώπουλος . . . . Ν	Ἀνδρέας Χ. Λόντος . . . Ο
Λουκᾶς Στέφανος . . . . Ο	Παναγιώτης Καλαμογδάρτης Ο
Νῖκος Βουλπιώτης . . . Ν	Κωνστ. Κωνστάκης . . . . Ο
Β. Ρ. Παλαιτίδης . . . . Ο	Ἀναργ. Α. Χ. Ἀναργύρου. . .
Α. Ἀλεξανδρόπουλος . . . Ο	Ν. Γκίνης . . . . .
Ἰ. Ν. Ταυπακόπουλος. . . Ν	Ἀθανάσιος Μπουρλῆς . . . Ο
Γ. Ν. Ῥεβελιώτης	Γεώργιος Μπάστας . . . .

Ἰωάννης Μανιῶτης . . . . Ο	Γεώργιος Ι. Στάϊκος . . . .
Ἰωάννης Δουλίδης	Νικόλαος Πιπίνος . . . . Ο
Κωνστ. Πλατύς	Κωνστ. Δουζίνας . . . . .
Ἀν. Ῥενόπουλος . . . . Ο	Ἀνδρέας Γ. Κουντουριώτης .
Μιχαὴλ Σολωμὸς . . . . Ο	Δημήτριος Βουδούρης . . Ν
Γεώργιος Νάϋτης	Ἀντώνιος Τσαμαδὸς . . . Ο
Ἰωάννης Σαγρέδος	Πέτρος Χ. Πέτρου . . . .
Παναγιώτης Ψάθας	Εὐαγγέλης Βαλατσὸς . . .
Ἀντ. Ἀρμάς . . . . . Ο	Σ. Σκουμπουρδῆς . . . . .
Γρηγόριος Μανοῦτος . . .	Εὐαγγέλη. Κοντογιάννης . .
Ἀβάμ. Διαμαντόπουλος . . Ν	Εὐγερινὸς Ἀβέρωφ . . . Ο
Δημ. Πολυχρονόπουλος . . Ο	Ἀναγ. Μάντσαρης . . . . Ο
Δημήτριος Βότσαρης . . .	Δημήτριος Κριεζώτης . . . Ο

Γενομένης δ' ἐπειτα ὁμοίας ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ψηφολήκτας ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν, συνήχθη κατὰ τὸ προσαρτώμενον ἐνταῦθα τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν παρελέχθη τὸ ἔγκυρον τῆς ἐκλογῆς διὰ ψήφων 58 κατὰ 9. ἀρνητοψηφησάντων 7. Οὕτω δὲ ἀπερρίφθη ἡ ἐκλογὴ τῆς ἐπαρχίας Πιτσῶν.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος·

« Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ ἔγκυρον τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Σπετσῶν, ναὶ ἢ ὄχι; »

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Κωνστ. Θεοδώρου . . . . Ο	Ἰω. Καγιαννόπουλος ἀρνεῖται
Ἰωάννης Σωτηριάδης . . . Ο	Ἀθανάσιος Ἴσκος . . . . .
Ἀντώνιος Βενιζέλος . . . Ο	Ἀντώνιος Γεωργαντᾶς . . Ν
Δημ. Γιαννούλης	Φίλων Φίλωνος . . . . . Ν
Γ. Ν. Καΐρης	Ἀσωνίδας Ἀγγελέτης . ἀρνεῖται
Νικόλαος Π. Ἀθανασίου . .	Νικόλαος Τσέλιος . . . Ο
Δημήτριος Ἰσάκης . . . Ο	Γεώργιος Γερουθανάσης . . Ο
Ἀνδρέας Δανόπουλος . . Ο	Ἀσωνίδας Πετροπουλάκης . Ο
Ἰωάννης Βλάσσης	Θ. Τσαννετάκης . . . . .
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς . . Ο	Ἰωάννης Σαράκας . . . .
Γεώργ. Α. Ῥάλλης	Α. Παπαθανασίου . . . .
Γεώργιος Σκοῦφος . . . Ο	Ἐλευθέριος Καλογερᾶς . . .
Σταῦρος Βλάχος . . . . Ο	Ν. Παπαμιχαλόπουλος . . .

Σταμάτιος Μήτσας . . . Ο	Βιμ. Μελετόπουλος . . . Ο
Ἀνδρέας Ζέρβας . . . . . Ν	Ν. Δεώπουλος. . . . .
Γεώργιος Βελῆς . . . . Ο	Λουκᾶς Στεφάνου . . . . Ο
Δημήτριος Ζῶτος . . ἀρνεῖται	Νῖκος Βουλπιώτης . . . .
Γ. Γιολδάσης	Β. Ρ. Παλαμίδης . . . . Ο
Ἰωάννης Χατσόπουλος . . Ο	Α. Ἀλεξανδρόπουλος . . . Ο
Λύσανδρος Βιλαέτης . . . Ο	Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος . . Ν
Ἀνδρέας Αὐγερινός . . . Ο	Γ. Ν. Ῥεβελιώτης . . . .
Νικόλαος Σισίνης . . . . Ο	Δημήτριος Φιλάρετος . . Ο
Αὐγερινὸς Πετραλιᾶς . . . Ο	Μελέτιος Χ. Μελέτης . . Ο
Γεώργιος Διαμάντης . .	. . . . .
Ἀναγνώστης Δημητρίου . .	. . . . .
Γασ. Δελένδας	Ἐπαμ. Δελιγεώργης . . .
Σπ. Μαρκεζίνης	Π. Τσιμπουράκης . . . .
Ν. Βαρβαρῆγος	Ἀλ. Κουμουνδοῦρος . . . .
Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης . .	Παναγ. Παπατσώνης . . . Ο
Ἀσημάκης Χαραλάμπης . . Ο	Σπ. Ἀντωνόπουλος . . . .
Λεων. Ν. Πετιμεζᾶς . . .	Ἰω. Προβελέγιος . . . .
Χαρ. Θεοχαρόπουλος . . .	Ἰω. Ταταράκης . . . ἀρνεῖται
Γρηγόριος Κορριωτάκης . .	Σ. Βαρότσης . . . . . Ο
Ἰωάννης Ζάρκος	Ἐμμ. Ναυπλιώτης . . . Ο
Γεώργιος Περωτῆς . . . . Ο	Κωνστ. Κρίσπης . . . .
Α. Κοντόσταυλος	Νικόλαος Τσαβέλλας . . . Ο
Ἰωάννης Μπαλάφας . . . Ο	Ν. Καναβός. . . . .
Γεώργιος Μιχαήλ . . . . Ο	Α. Παπαδημητριάδης. . . Ν
Ἀνδρέας Δελιγιάννης . . Ο	. . . . .
Γ. Πλαπούτας . . . . . Ο	. . . . .
Γ. Α. Ἀντωνόπουλος . . .	Κίμων Χριστοδούλου. . . .
Πέτρος Δελιγιάννης	Στέφανος Α. Δούκας . ἀρνεῖται
Παθχτὸς Ῥεβελάκης . . . Ν	Ἰωάννης Κατσάκος . . . Ο
Κωνστ. Κυπριάδης . . . Ο	Δημ. Κουμουνδουράκης . . Ν
Ἰωάννης Δελιγιάννης . . . Ο	Βενετσάνος Κυβέλος . . .
Σταῦρος Καμπερόπουλος . Ο	Νικόλαος Πιεράκος . . . Ο
Ἀνδρέας Νοταρᾶς.	Χ. Χριστόπουλος . . . .
Ἀριστ. Μεντσελόπουλος . . Ο	Π. Κανελλόπουλος . . . Ο
Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος ἀρνεῖται	Νικόλαος Μοσχούλας . . Ο
Χαράλ. Α. Χρηστόπουλος . Ο	Π. Ἀργυρόπουλος . . . . Ν
Ν. Χ. Παναγιώτου . ἀρνεῖται	Ν. Πανουριᾶς . . . . .
Δημ. Σακελλαράκης . . . Ο	Βύθ. Κεχαγιᾶς . . . . .
Σ. Κοπανίτσας . . . . . Ο	Κωνσταντῖνος Βλάμης . . Ω

Βενιζέλος Ῥοῦφος	Γρηγόριος Μανοῦσος . . .
Ἀνδρέας Χ. Λόντος . . . Ο	Ἀθαμ. Διαμαντόπουλος . .
Παναγ. Καλαμογδάρτης . Ο	Δημ. Ηλιογρονόπουλος . .
Κωνστ. Κωνστάκης . . . Ο	Δημ. Βότσαρης . . . . .
Ἀνάργ. Α. Χ. Ἀναργύρου . .	Γεώργιος Ι. Στάϊκος . . .
Ν. Γκίνης	Νικόλαος Πιπῖνος . . . . Ο
Ἀθανάσιος Μπουρλᾶς . . . Ο	Κωνστ. Δουζίνας . . . .
Γεώργιος Μπάστας	Ἀνδ. Γ. Κουντουριώτης . .
Ἰωάννης Μανιώτης . . . Ο	Δημήτριος Βουβούρης . . . Ν
Ἰω. Δουλίδης	Ἀντώνιος Τσαμαδός . . . Ο
Κωνστ. Πλατύς	Πέτρος Χ. Πέτρος . . . .
Ἀν. Ῥενουάρδος . . . . Ο	Εὐαγγέλης Βαλατσός . . .
Μιχαὴλ Σολωμὸς . . . . Ο	Σ. Σκουμπουρδῆς . . . .
Γεώργιος Ναύτης	Εὐαγγέλης Κοντογιάννης . .
Ἰωάννης Σαγρέδος	Αὐγερινὸς Λέβερωρ . . . . Ο
Παναγιώτης Ψάθης	Ἀναγν. Μάντσαρης . . . . Ο
Ἀντ. Ἀρμάος . . . . . Ο	Δημ. Κριεζώτης . . . . .

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος ἀναγγέλλει, ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης θέλει εἶσθαι ἡ συζήτησις ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Δωρίδος, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 4 μ. μ.

Ὁ προσ. Πρόεδρος
ΕΜΜ. ΜΕΛΕΤΟΠΟΥΛΟΣ,

Οἱ προσ. Γραμματεῖς
Χ. Α. Χρηστόπουλος,
Α. Παπαθανασίου.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Κ'.

τῆς 8 Δεκεμβρίου 1859.

Συμπληρωθείσης περὶ τὴν μεσημβρίαν τῆς Βουλῆς, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῶν δύω προπαρελθουσῶν συνεδριάσεων καὶ ἀνεβλήθη ἡ ἀνάγνωσις τῶν τῆς χθές.

Ἐγένετο ἐν πρώτοις ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ Ἀλ. Ἀλεξανδροπούλου ὡς πρεσβυτέρου καὶ τῶν ψηφολεκτῶν Ἰω. Καραγιανοπούλου καὶ Γρ. Μανούσου κλήρωτις συγχαρητηρίου ἐπιτροπῆς διὰ τὴν ἑορτὴν τῶν γενεθλίων τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλίσσης, καθ' ἣν ἔλαχον οἱ ΚΚ. Π. Κανελλόπουλος, Σπυρ. Κοπανίτσας, Ἀναγν. Δημητρίου, Δ. Κουμουνδουράκης, Χ. Χριστόπουλος, Ἰω. Κατσάκος, Ν. Μοσχούλας, Ἰω. Σαφάκας, Παν. Παπατσώνης καὶ Ν. Χ. Παναγιώτου.

Ἀναγγείλας εἰς τὸ Σῶμα ὁ πρόεδρος τὴν ἀποστολὴν τῶν ζητηθέντων ψηφοδελτίων τῆς ἐκλογῆς Μεσολογγίου, ἠρώτησε τὴν Βουλὴν ἐὰν ἐγκρίνῃ νὰ παραπεμφθῶσιν εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ἐξελέγξεως τῆς ἐκλογῆς τμῆμα διὰ νὰ ἐξετάσῃ ἐὰν ἀληθῶς δὲν ὑπάρχῃ ἐπ' αὐτῶν ἡ μονογραφὴ τοῦ προέδρου, ἢ εἶναι δυσδιάκριτος, καὶ διαβιβάσῃ εἰς τὸ Σῶμα τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐξετάσεών του.

Ἀντιπαρετήρησέ τις, ὅτι δὲν ὑφίσταται πλέον τὸ τμῆμα ἐκεῖνο καὶ ὅτι ἐκτὸς τούτου πρέπει νὰ προσαχθῶσιν ἐνώπιον ὁλοκλήρου τῆς Βουλῆς τὰ ψηφοδέλτια διὰ νὰ πεισθῇ ἡ ἰδία περὶ τῆς ἀληθείας.

Μετά τινα δὲ περὶ τοῦ ἀντικειμένου συζήτησιν ἡ Βουλὴ παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὴν διὰ κλήρου παραπομπὴν τῶν ψηφοδελτίων εἰς ἓν τῶν ὑφισταμένων τμημάτων, τὸ ὁποῖον δι' ἐκθέσεώς του θέλει φέρει ἐνώπιον τοῦ Σώματος τὰς σκέψεις του.

Οὕτω δὲ γενομένης κληρώσεως ὑπὸ τοῦ Ἀλ. Ἀλεξανδροπούλου ὡς πρεσβυτέρου καὶ τῶν ψηφολεκτῶν Γ. Καίρη καὶ Ἰω. Ταταράκη παρεπέμφθησαν τὰ ψηφοδέλτια εἰς τὸ Β'. τμῆμα.

Μετὰ ταῦτα ἀναβληθείσης τῆς ἀναγνώσεως τῆς ἐκθέσεως ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Φθιώτιδος διὰ τὴν προσεχῆ πέμπτην, παρεκλήθησαν κατ' ὄνομα τὰ μέλη τοῦ ἐπὶ τῆς ἐξελέγξεως τῆς ἐκλογῆς Καρυταίνης τμήματος νὰ συνέλθωσι καὶ προβῶσιν εἰς τὴν σύνταξιν τῆς ἐκθέσεως.

Ἀναγγελθόντος δὲ ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης θέλει εἶσθαι ἡ συζήτησις ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Δωρίδος, λαβὸν τὸν λόγον τὸ ἕτερον τῶν μειοψηφούντων μελῶν τοῦ τμήματος ἐξέθηκεν, ὅτι μειοψηφῶν ἐν τῷ τμήματι θεωρεῖ ἀναγκαῖον νὰ ἐκθέσῃ ἐν συντόμῳ τοὺς λόγους, οἵτινες τὸν ἔπεισαν νὰ σχηματίσῃ πεποίθησιν ὑπὲρ τῆς ἀκυρώσεως τῆς ἐκλογῆς, ἂν δὲ ἐκ τῆς ἐκθέσεως τῆς μειοψηφίας βλέπετε ὅτι πολλαὶ παρανομίαι καὶ παρατυπίαι συνέβησαν κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς προκειμένης ἐκλογῆς, εἰς τρεῖς ὅμως αὕτη ἐφίστησι τὴν προσοχὴν τῆς Βουλῆς ὡς οὐδεμίαν ἐπιδεχομένας διορθωσιν. Αἱ τρεῖς δ' αὗται παρανομίαι εἶναι α[illegible]) νεοφανής τις παράβασις τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου, ἀπαντωμένη εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ δήμου Αἰγιτίου. Ἐν τῷ δήμῳ αὐτῷ ἀνεφάνη ἀπ' ἀρχῆς μία τις τάσις ἐπιζητοῦσα τὴν μεταβολὴν τοῦ ἀποτελέσματος τῆς ἐκλογῆς, τὸ ὁποῖον προανηγγέλλετο ὑπὲρ τῶν ἀνθυποψηφίων, καὶ διὰ τοῦτο τὴν μὲν πρώτην τῆς ψηφοφορίας ἡμέραν οὐδεὶς ἐψηφοφόρησε, τὴν δὲ δευτέραν, γενομένης γνωστῆς τῆς δεκθέσεως τῶν ψηφο-

φόρων, ἡ ἀντεφορευτικὴ ἐπιτροπὴ, βοηθουμένη καὶ ὑπὸ τῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως, ἤρξατο νὰ καταφέρηται κατὰ τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς καὶ μυρία νὰ παρεμβάλλῃ εἰς τὴν πρόοδον τῆς ψηφοφορίας προσκόμματα ἐπὶ τῷ σκοπῷ βέβαια τοῦ νὰ ἐπέλθῃ ἀναβολὴ καὶ ἐντεῦθεν μεταβολή τις εἰς τὰς διαθέσεις τῶν πολιτῶν. Τὴν κατάστασιν ταύτην τῶν πραγμάτων ἡ ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ ἠναγκάσθη ν' ἀναφέρῃ εἰς τὸν ἔπαρχον, ἀλλὰ μὴ εἰσακουσθεῖσα ἠναγκάσθη ν' ἀποσυρθῇ ὁριστικῶς ἐκ τοῦ ναοῦ τὴν τετάρτην τῆς ψηφοφορίας ἡμέραν. Ἀναβληθείσης οὕτω τῆς ψηφοφορίας, ὁ νομάρχης προσδιώρισε τὴν 27 ὡς ἡμέραν ἐπαναλήψεως τῆς ψηφοφορίας, ἀλλὰ καὶ μετὰ τὴν ἐπανάληψιν τὰ αὐτὰ ἐπανελήφθησαν ἐκ μέρους τῆς ἀντεφορευτικῆς ἐπιτροπῆς καὶ τῆς ἐνόπλου δυνάμεως καὶ ὡς ἐκ τούτου ἠναγκάσθη πάλιν ἡ ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ ν' ἀποχωρήσῃ τοῦ ναοῦ, ἐγκαταλείψασα τὴν κάλπην εἰς τὴν ἐνόπλον δύναμιν. Οὕτω δὲ πάλιν διὰ νέου προγράμματος τοῦ νομάρχου προσδιορίζονται πρὸς ἀποπεράτωσιν τῆς ἐκλογῆς δύω μόνον ἡμέραι, ἡ 3 καὶ 4 8βρίου, ἀλλὰ διαμαρτυρηθείσης τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς, ὁ νομάρχης παρέτεινε πρὸς συμπλήρωσιν τῶν 8 ἡμερῶν καὶ ἑτέρας δύω εἰσέτι ἡμέρας τὴν ψηφοφορίαν. Ἀλλ' ὁ ἔπαρχος εἰς οὐδὲν λογιζόμενος καὶ τὰ προγράμματα τοῦ νομάρχου καὶ αὐτὸν τὸν νόμον, ἐθεώρησε περαιωμένην τὴν ψηφοφορίαν τὴν 6 ἡμέραν, μολονότι καὶ κατὰ τὰς 6 αὐτὰς ἡμέρας ἡ ψηφοφορία δὲν ἐγένετο τακτικὴ, διότι οὔτε εἰς τὰς ὡρισμένας ὥρας ἤρχετο, οὔτε διήρκει ὅσας τὸ πρόγραμμα προσδιώριζεν ὥρας. Ἐκ τούτου δὲ δύω προέκυψαν ἀσύγγνωστα ἄτοπα, ἡ παράβασις ῥητῆς τοῦ νόμου διατάξεως, ὁρίζοντος ὀκταήμερον τὴν διάρκειαν τῆς ψηφοφορίας, καὶ τὴν διάταξιν αὐτὴν οὐδ' ἡ Βουλὴ δύναται νὰ παραβῇ, καὶ δεύτερον τὸ ἀδίκημα ὅπερ ἔγινεν εἰς 127 ψηφοφόρους, οἵτινες δὲν ἐψηφοφόρησαν καὶ οἵτινες δι' ἀναφορᾶς των παραπονεθέντες διὰ τὸ ἀδίκημα τοῦτο, ἔλεγον συγχρόνως ὅτι σκοπὸν εἶχον νὰ δώσωσι τὰς ψήφους των ὑπὲρ τῶν ἀνθυποψηφίων. Ἀλλ' ἐκτὸς τοῦ ἀδικήματος τούτου οἱ 127 οὗτοι ψηφοφόροι ἐστερήθησαν καὶ ἑτέρου δικαιώματος, τοῦ νὰ κάμωσι τὰς ἐνστάσεις των κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ψηφοφορίας, καὶ διὰ τοῦτο ἐθεώρησε μεγάλα καὶ ἀθέμιτα τὰ δύω ταῦτα ἀδικήματα διά τε τὴν ἀρχὴν καὶ τὰς συνεπείας των.

Δευτέρα παρανομία, μετριωτέρα ἴσως τῆς πρώτης ἀλλ' ἐπίσης ὑπὸ τοῦ νόμου ἀποκρουστέα, ἀπαντᾶται εἰς τὸν δῆμον Κροκυλίου, ἀνήκοντα εἰς τοὺς ὑποψηφίους, ὅπου ἐψηφοφόρησαν 207

ἄτομα μὴ ἐγγεγραμμένα εἰς τὸν ὁριστικὸν κατάλογον, τὰ ὁποῖα, καὶ τὰ προσόντα ἂν εἶχον, πάλιν δὲν ἠδύναντο νὰ ψηφοφορήσωσι κατὰ τὸν νόμον, ἀφ' οὗ δὲν ἐσημειοῦντο ἐν τῷ ὁριστικῷ καταλόγῳ· ἡ δευτέρα δ' αὐτη παρανομία ἀπεδείχθη κατὰ τὴν διαλογὴν καὶ ἐγένοντο αἱ ἀπαιτούμεναι ἐνστάσεις.

Τρίτη δὲ καὶ τελευταία παρανομία ἀπαντᾶται εἰς τὸν δῆμον Τολοφῶνος, ὅπου κατὰ τὴν διαλογὴν εὑρέθησαν 162 ψηφοδέλτια μὴ φέροντα τὴν μονογραφὴν τοῦ προέδρου, τὰ ὁποῖα ἡ μὲν πλειοψηφία τῶν ἐπιτροπῶν ἀπέρριψε κατὰ τὸν νόμον, ἡ δὲ μειοψηφία, ἀποδιώξασα διὰ τῆς βίας τὴν πλειονοψηφίαν, κατελόγισεν αὐτὰ ὑπὲρ τῶν ἀνθυποψηφίων, διϊσχυρισθεῖσα ὅτι ἔφερεν τοῦ προέδρου τὴν μονογραφήν. Ἐν τῷ διϊσχυρισμῷ δὲ τούτῳ ἀμφοτέρων τῶν μελῶν, νομίζει ὅτι ἡ Βουλὴ ὀφείλει, σύμφωνα μὲ τὴν ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Μεσολογγίου ἀπόφασίν της, νὰ διατάξῃ τὴν προσαγωγὴν τῶν ψηφοδελτίων διὰ νὰ πληροφορηθῇ τὴν ἀλήθειαν.

Προτείνει λοιπὸν τὴν ἀκύρωσιν τῆς ψηφοφορίας τῶν δύω δήμων Αἰγιτίου καὶ Κρικυλίου καὶ τὴν προσαγωγὴν τῶν 162 ψηφοδελτίων τοῦ δήμου Τολοφῶνος.

Ἀντείπεν ὁ εἰσηγητὴς τῆς πλειονοψηφίας, ὅτι τριχῶς προσβάλλεται ἡ ἐκλογὴ Δωρίδος· α) ὅτι ἡ ψηφοφορία εἰς τὸν δῆμον Αἰγιτίου διήρκεσεν 6 ἡμέρας καὶ κατὰ συνέπειαν περιωρίσθη τὸ χρονικὸν τῆς ψηφοφορίας διάστημα, β) ὅτι ἐψηφοφόρησαν 207 ἄτομα μὴ ἐγγεγραμμένα εἰς τὸν ὁριστικὸν κατάλογον καὶ γ) ὅτι ἡ μειοψηφία τοῦ συλλόγου κατελόγισεν ὑπὲρ τῶν ὑποψηφίων 162 ψηφοδέλτια, ἐνῷ ἡ πλειοψηφία ἀπέρριψεν αὐτὰ ὡς μὴ φέροντα τὴν μονογραφὴν τοῦ προέδρου.

Τὸ τμῆμα λαβὸν ὑπ' ὄψιν τὰς ἐνστάσεις ταύτας, παρετήρησεν ὅτι ἀληθῶς ὁ ἔπαρχος κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς ἐκλογῆς τοῦ δήμου Αἰγιτίου μετεχειρίσθη τὰ πλέον ἀθέμιτα μέσα, περιορίσας τελευταῖον καὶ τὸ χρονικὸν διάστημα τῆς ψηφοφορίας, καὶ διὰ τοῦτο συνέλαβε τὴν ἰδέαν νὰ προτείνῃ εἰς τὴν Βουλὴν νὰ διατάξῃ τὴν ἐπὶ δύω εἰσέτι ἡμέρας ἐξακολούθησιν τῆς ψηφοφορίας. Ἀλλ' ἀκολούθως παρατηρῆσαν ὅτι, καὶ ἂν ὑποτεθῇ ὅτι οἱ ἐναπολειφθέντες 127 ψηφοφόροι ἤθελον ψηφοφορήσει ἅπαντες ὑπὲρ τῶν ἀνθυποψηφίων, τὸ ἀποτέλεσμα πάλιν δὲν ἠλλοιοῦτο, ἐθεώρησε περιττὴν τὴν ἐξακολούθησιν τῆς ψηφοφορίας, ἥτις ἄλλως ἠδύνατο νὰ φέρῃ νέας συγκρούσεις.

Εἰς πρὸς δὲ τὴν δευτέραν κατηγορίαν τοῦ ὅτι ἐψηφοφόρησαν 207 ἄτομα μὴ ἐγγεγραμμένα εἰς τὸν ὁριστικὸν κατάλογον, ἡ

τριμελὴς ἐπιτροπὴ, εἰς ἣν τὸ τμῆμα ἀνέθεσε τὴν προεξέλεγξιν τῆς ἐκλογῆς, ἀνεκάλυψεν ὅτι ἄλλα μὲν ἐκ τῶν ὀνομάτων ὑπάρχουσιν ἐγγεγραμμένα ἐν τῷ ὁριστικῷ καταλόγῳ, ἄλλα δὲ δὲν ἐψηφοφόρησαν καὶ ἄλλα, ὡς διϊσχυρίζονται οἱ ἐπιτυχόντες, ἔχουν διπλῆν ἐπωνυμίαν, εἰς δὲ τὰ πρακτικὰ τῆς ψηφοφορίας ἐσημειώθησαν σκοπίμως ὑπὸ ἄλλην ἐπωνυμίαν παρ' ἐκείνην ὑπὸ τὴν ὁποίαν ὁ δήμαρχος ἐσημείωσεν αὐτοὺς ἐν τῷ ὁριστικῷ καταλόγῳ. Τὸν ἀληθείαν τοῦ ἰσχυρισμοῦ αὐτοῦ τῶν ἐπιτυχόντων ἠναγκάσθη τὸ τμῆμα νὰ ἀναγνωρίσῃ, διότι ὁ πρόεδρος, ἀνήκων εἰς τοὺς ἀποτυχόντας, ἠδύνατο νὰ μὴ μονογράψῃ ψηφοδέλτια μὴ ἐγγεγραμμένα εἰς τὸν ὁριστικὸν κατάλογον καὶ νὰ κάμῃ περὶ τούτου μνείαν εἰς τὸ πρωτόκολλον τῆς ψηφοφορίας. Ἀφ' οὗ ὅμως δὲν ἔπραξε τοιοῦτόν τι ὁ πρόεδρος, εἰκάζετο ὅτι ἢ δὲν ἔλαβε χώραν τὸ τοιοῦτον, ὡς ἰσχυρίζονται οἱ ἐπιτυχόντες, ἢ ἔλαβε πρὸς ὄφελος τῶν ἀποτυχόντων.

Εἰς πρὸς δὲ τὴν τρίτην καὶ τελευταίαν παρανομίαν τοῦ καταλογισμοῦ 162 ψηφοδελτίων μὴ φερόντων τὴν μονογραφὴν τοῦ προέδρου, παρατηρεῖ ὅτι οἱ ἐνιστάμενοι πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς ἐνστάσεως των ἐπεκαλοῦντο εἰς τὸ πρωτόκολλον τῆς διαλογῆς, τὸ ὁποῖον ὅμως τὸ τμῆμα δὲν ἠδύνατο νὰ παραδεχθῇ ὡς φέρον ἀποδεικτικὴν ἰσχύν, διότι δὲν περιείχετο ἐν αὐτῷ ἡ ὑπογραφὴ τοῦ ἐπάρχου, ἐνῷ κατὰ τὸν νόμον ὁ ἔπαρχος ἐνεργεῖ τὴν διαλογὴν, αἱ δὲ ἐφορευτικαὶ ἐπιτροπαὶ παρίστανται ὡς μάρτυρες· ἐξ ἐναντίας δὲ ὑπάρχει καὶ ἕτερον πρωτόκολλον διαλογῆς, φέρον τὴν ὑπογραφὴν τοῦ ἐπάρχου, κατὰ τὸ ὁποῖον τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος 162 ψηφοδέλτια κατελογίσθησαν, ὡς φέροντα τὴν μονογραφὴν τοῦ προέδρου, καὶ κατὰ συνέπειαν τὸ τμῆμα δὲν ἠδύνατο ἢ νὰ πεισθῇ εἰς τοῦτο.

Προσέθηκεν ἕτερος, ὅτι λυπεῖται διότι οἱ ἀποτυχόντες δὲν περιωρίσθησαν εἰς μόνην τὴν ἀποτυχίαν των, ἀλλ' ἠθέλησαν νὰ φέρωσιν ἐνώπιόν σας καὶ τὰς ἀθεμιτουργίας των. Ἐὰν παρατηρήσητε τὸ πρωτόκολλον τῆς ψηφοφορίας τοῦ δήμου Αἰγιτίου, θέλετε ἀπαντήσει ὁλοκλήρους σελίδας, κενὰς τὰς ὁποίας οἱ ἐναντίοι ἀρῆκαν ἐπίτηδες διὰ νὰ τὰς μετεχειρισθῶσιν ἐν ἀνάγκῃ πρὸς ἐγγραφὴν ἰδανικῶν ψήφων. Τὴν δολιότητα ταύτην ἀνακαλύψας ὁ ἔπαρχος καὶ θέλων νὰ προλάβῃ τὸν κίνδυνον, ἀφείλετο παρ' αὐτῶν τὸ βιβλίον, τὸ ὁποῖον ἔφερον μεθ' ἑαυτῶν, καὶ διέταξε νὰ μένῃ ἐν τῷ Ναῷ, τότε δὲ ἠναγκάσθησαν νὰ καταφύγουν εἰς τὸ μέσον τῆς δραπετεύσεως. Ἐκτὸς δὲ τούτου παρατηρεῖ ὅτι ὁ δῆμος Αἰγιτίου περιέχει ψηφοφόρους 928, ἐξ ὧν ἐψηφοφόρη-

σαν 801, παρελείφθησαν δὲ ψηφοφόροι 127, οἵτινες ἀναλογοῦν 17 περίπου πρὸς 100, ἐνῷ εἶναι γνωστὸν ὅτι εἰς ὅλους ἐν γένει τοὺς δήμους δὲν ἐξαντλεῖται ὁλόκληρος τῶν ἐν τῷ καταλόγῳ σημειουμένων ψηφοφόρων ὁ ἀριθμὸς, ἀλλὰ πάντοτε ἐλλείπει εἰς ἀριθμὸς ψηφοφόρων, ἀναλογῶν 20 πρὸς 100, καὶ ἑπομένως δὲν βλέπει τὸ προσγινόμενον ἐντεῦθεν εἰς τοὺς ἀποτυχόντας ἀδίκημα.

Ἀντικρούων δὲ τὸν προαγορεύσαντα ὁ ἕτερος τῶν μειοψηφούντων, ἀνέγνω τρεῖς ἐκθέσεις τοῦ νομάρχου Φθιώτιδος, ἐξ ὧν ἀριδήλως προκύπτει ἡ κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς ἐκλογῆς ἐπέμβασις τοῦ ἐπάρχου, τοῦ ὁποίου διὰ τοῦτο καὶ διὰ τὴν ἐν γένει ἀνικανότητα ἐξαιτεῖται παρὰ τοῦ ὑπουργείου τὴν ἀντικατάστασιν.

Ἀντεῖπεν ἕτερος, ὅτι δὲν δύναται νὰ σχηματίσῃ πεποίθησιν κατὰ τοῦ ἐπάρχου ὡς μεταχειρισθέντος βίαν κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς ἐκλογῆς, ἀφ' οὗ ἐν τοῖς πρωτοκόλλοις ἁπαντᾷ τοσαύτας ὕβρεις κατ' αὐτοῦ ἐκ μέρους τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς, τὰς ὁποίας, ἐὰν τὰ λεγόμενα ἦσαν ἀληθῆ, βεβαίως δὲν ἤθελεν ἀνεχθῆ, ἀλλ' ἤθελε πρῶτον κατὰ τῶν μελῶν αὐτῆς μεταχειρισθῆ τὴν βίαν. Δὲν δύναται δὲ οὔτε εἰς τὰς ἐνστάσεις τῶν ἀποτυχόντων νὰ δώσῃ πίστιν, διότι δὲν εὑρίσκει εἰς αὐτὰς οὐδὲν πρακτικὸν ἀποτέλεσμα, καθ' ὅσον βλέπει ὅτι ἐν τῷ δήμῳ αὐτῷ οἱ μὲν ἀποτυχόντες ἔλαβον ψήφους 683, οἱ δὲ ἐπιτυχόντες 117, καὶ ἑπομένως τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ψηφοφορίας τρανῶς ἀποδεικνύει ὅτι οὐδεμία βία ἔλαβε χώραν.

Ἀπάντησεν ἕτερον μέλος τῆς πλειοψηφίας τοῦ τμήματος, ὅτι ὡς πρὸς τὸν δῆμον Αἰγιτίου ὁλόκληρον τὸ τμῆμα συνεφώνησεν ὅτι ὁ ἔπαρχος, περιορίσας τὸ χρονικὸν διάστημα τῆς ψηφοφορίας εἰς 6 ἡμέρας, παρεβίασε τὸν ἐκλογικὸν νόμον. Καὶ βεβαίως ἄνθρωπος, ὅστις ἀπὸ κλητῆρος τοῦ συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας ἀνυψοῦται εἰς τὴν θέσιν τοῦ ἐπάρχου, δὲν ἠδύνατο ἢ νὰ ὑποπέσῃ εἰς τοιαῦτα ἀτοπήματα, καὶ διὰ τοῦτο ὑποστηρίζει τὴν γνώμην τοῦ τμήματος, ἐξαιτουμένου τὴν τιμωρίαν αὐτοῦ.

Κλεισθείσης ἐνταῦθα τῆς συζητήσεως, παρετήρησεν ὁ πρόεδρος ὅτι δύω ὑπάρχουσι γνῶμαι· ἡ α') περὶ ἀκυρώσεως τῆς ψηφοφορίας τῶν δήμων Αἰγιτίου καὶ Κροκυλίου καὶ περὶ προσαγωγῆς τῶν 163 ψηφοδελτίων τοῦ δήμου Τολοφῶνος, καὶ ἡ β') περὶ ἐπικυρώσεως τῆς ἐκλογῆς.

Ἐρωτηθεῖσα δὲ ἡ Βουλὴ ἐπὶ τῆς α') ὡς ἀπωτέρας, ἀπέρριψεν αὐτὴν μὴ ἀναστᾶσα, παραδέχθη δὲ δι' ἀναστάσεως τὸ ἔγκυρον

τῆς ἐκλογῆς, κατὰ τὴν γνώμην τῆς πλειοψηφίας τοῦ τμήματος, καὶ νομίμους τῆς ἐπαρχίας βουλευτὰς τοὺς Ἰω. Σαφάκαν καὶ Α. Παπαθανασίου, ἔχοντας καὶ τὰ παρὰ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα.

Ὁ δὲ πρόεδρος κηρύξας τὸ ἀποτέλεσμα καὶ ἀναγγείλας ὡς ἀντικείμενον τῆς προσεχοῦς πέμπτης τὴν συζήτησιν τῶν ὡρίμων ἐκλογῶν Νάξου καὶ Ἄνδρου, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 3 μ. μ.

Ὁ προσωρ. Πρόεδρος
ΕΜ. ΜΕΛΕΤΟΠΟΥΛΟΣ,

Οἱ προσωρ. Γραμματεῖς,
Χ. Α. Χρηστόπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΓΑΣΙΣ ΚΑ'.

Τῆς 10 Δεκεμβρίου 1859.

Συμπληρωθείσης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς μιᾶς τῶν παρελθουσῶν συνεδριάσεων καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Προσελθὼν ὁ ἕτερος τῶν βουλευτῶν Μήλου, ἔδωκε τὸν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 57 τοῦ Συντάγματος ὁριζόμενον βουλευτικὸν ὅρκον κατὰ τὸ ἐν τέλει τῶν πρακτικῶν τῆς παρούσης προσαρτώμενον τῆς ὁρκωμοσίας πρωτόκολλον.

Ἀναγγελθέντος, ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ συζήσις ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Ἄνδρου, παρελθὼν ὁ ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Φθιώτιδος εἰσηγητὴς τοῦ τμήματος, ἀνέγνω ἔκθεσιν ἐπ' αὐτῆς ἔχουσαν οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Τὸ Εον τμῆμα (λήξαντος μηνὸς) τῆς Βουλῆς λαβὸν ὑπ' ὄψιν τὰ πρακτικὰ τῆς ἐνεργηθείσης βουλευτικῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Φθιώτιδος, συγκειμένης ἐκ τῶν δήμων Ἀμαλιαπόλεως, Πτελεατῶν, Κρεμ. Λαρίσσης, Φαλάρων, Λαμίας, Ἡρακλειωτῶν, Ὑπάτης, Σπερχιάδος, Μακρυκώμης καὶ Τυμφρηστοῦ, παρατηρεῖ, ὅτι ἅπασαι αἱ προκαταρκτικαὶ ἐργασίαι ἐνηργήθησαν κατὰ τοὺς νομίμους τύπους. Κατὰ δὲ τὰ πρακτικὰ τῆς διαλογῆς ἐκ τῶν ἀποδυθέντων εἰς τὸν ἐκλογικὸν ἀγῶνα ἔλαβον ψήφους οἱ ΚΚ.

Σωτήριος Σκουμπουρδῆς 3,229

Πέτρος Χ. Πέτρου	3 239
Εὐαγγέλης Βαλατσὸς	3,234
Εὐαγγέλης Κοντογιάννης	3 188
Ἀναγνώστης Ζητουνιάτης	2,734
Κωνσταντῖνος Ἀνοβουνιώτης	2,726
Καλαμάρας Τσουκαλᾶς	2,678
καὶ Κων. Γεωργάδης	2,619

ἀπέναντι τῶν ρίψεισῶν εἰς τὰς κάλπας τῶν δέκα δήμων ψήφων 5,913.

Ἐπειδὴ δὲ ἐκ τῆς ψηφοφορίας ταύτης προκύπτει ὅτι οἱ ΚΚ. Πέτρος Χ. Πέτρος, Εὐαγγέλης Βαλατσὸς, Σωτ. Σκουμπουρδῆς καὶ Εὐαγγέλης Κοντογιάννης ἔλαχον τῆς ἀπολύτου πλειονοψηφίας καὶ θεωροῦνται οἱ νομίμως ἐκλεχθέντες βουλευταὶ τῆς ἐπαρχίας ταύτης. καὶ ἐπειδὴ αἱ κατὰ τῆς ἐκλογῆς προταθεῖσαι ἐνστάσεις δὲν βεβαιοῦνται ἐκ τῶν πραγμάτων, οὐδ' εἰς τὸν νόμον στηρίζονται, καὶ ὡς τοιαῦται δὲν δύνανται νὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν·

Διὰ ταῦτα τὸ τμῆμα κατὰ πλειοψηφίαν θεωροῦν, ὅτι ἡ ἐκλογὴ διεξήχθη καθ' ὅλους τοὺς νομίμους τύπους, καὶ ὅτι οἱ ἐκλεχθέντες ἔχουσι τὰ παρὰ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα·

Γνωμοδοτεῖ,

Νὰ κηρυχθῇ ἔγκυρος ἡ ἐκλογὴ τῆς ἐπαρχίας Φθιώτιδος, καὶ ν' ἀναγνωρισθῶσι νόμιμοι αὐτῆς βουλευταὶ οἱ ΚΚ. Πέτρος Χ. Πέτρος, Εὐαγγέλης Βαλατσὸς, Σωτ. Σκουμπουρδῆς καὶ Εὐαγγέλης Κοντογιάννης.

Ἡ δὲ μειονοψηφία τοῦ τμήματος ἐκτίθησι τὰ ἑξῆς·

Ὡς πρὸς τὰς περὶ ἐπεμβάσεως, βίας κλπ. τῶν δημοτικῶν καὶ στρατιωτικῶν ἀρχῶν ἐνστάσεις.

Ἐπειδὴ ναὶ μὲν αἱ περὶ ἐπεμβάσεως, βίας καὶ ἀπειλῶν ἐνστάσεις προταθεῖσαι κατὰ τοῦ κύρους ὅλης τῆς ἐκλογῆς ὑπὸ διαφόρων ψηφοφόρων καὶ μελῶν τῶν ἐφορευτικῶν καὶ ἀντεφορευτικῶν ἐπιτροπῶν, καὶ ἐνώπιον τῶν κατὰ μέρος ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐκλογῆς, καὶ ἐνώπιον τοῦ συλλόγου αὐτῶν κατὰ τὴν διαλογὴν τῶν ψήφων, ἐπαναληφθεῖσαι δὲ καὶ ὑπὸ τῆς πλειοψηφίας τοῦ αὐτοῦ συλλόγου ἐν τῷ ἰδιαιτέρῳ πρακτικῷ τῆς γενικῆς περὶ τοῦ ἀποτελέσματος τῆς διαλογῆς καὶ τοῦ καταλογισμοῦ τῶν ψήφων ἀνακεφαλαιώσεώς της, δὲν στηρίζονται εἰς πραγματικὰς ἀποδείξεις, ἐκ τοῦ συνόλου ὅμως τῶν ἰδιαιτέρων περιστατικῶν, τὰ ὁποῖα ἔλαβον χώραν

κατὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν δήμων Φαλάρων, Σπερχειάδος, Τυμφρηστοῦ, Κρ. Λαρίσσης καὶ Λαμίας, ὁριζομένων ἀκριβῶς κατὰ τόπον καὶ χρόνον, κατὰ πρόσωπα καὶ περιστάσεις, καὶ τοῦ συνδυασμοῦ αὐτῶν μὲ τὰ παράπονα, τὰ ὁποῖα οἱ κάτοικοι τῶν εἰρημένων δήμων ἀπηύθυνον ἑκάστοτε κατὰ τῶν δημοτικῶν καὶ στρατιωτικῶν ἀρχῶν καὶ τῶν λοιπῶν κατονομαζομένων ὑπαλλήλων καὶ πρὸς τὴν Νομαρχίαν Φθιώτιδος καὶ πρὸς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον, πείθεται ἡ μειοψηφία τοῦ τμήματος ὅτι ἀνεμίχθησαν ὁπωσδήποτε οἱ ὑπάλληλοι οὗτοι εἰς τὰ ἐκλογικὰ τῶν εἰρημένων δήμων πράγματα, καὶ διὰ τοῦ ὑπερμέτρου ζήλου καὶ τῶν ζωηρῶν περὶ τῆς ἐπιτυχίας τῆς ἐκλογῆς τῶν ὑποψηφίων τοῦ ὑπουργείου προσωπικῶν αὐτῶν ἐνεργειῶν ἐπηρεάσθη ὅπως δήποτε ἡ τῶν ἐκλογέων ἐλευθέρα θέλησις.

Ἰδίως ὡς πρὸς τὸν δῆμον Φαλάρων.

Ἐπειδὴ ἐκ τῆς ἐν γένει διαγωγῆς καὶ τῶν πράξεων τῆς πλειονοψηφίας τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς, ὁ μὲν δεχομένης νὰ ψηφοφορηθῶσι πρόσωπα μὴ καταγεγραμμένα εἰς τὸν κατάλογον ἀντὶ ἄλλων ἀπόντων ἢ ἀποβιωσάντων παρουσιαζομένων, ὁτὲ δὲ ἀποκλείουσης ἄλλα ἔχοντα δικαίωμα ψήφου, ἐναντίον τῆς γνώμης καὶ τῶν ἐπιμόνων ἀλλὰ ματαίων παρατηρήσεων τοῦ προέδρου, ἐπικαλουμένου ἑκάστοτε τὴν μαρτυρίαν τῶν ἱερέων πρὸς διάλυσιν τῶν περὶ τῆς ταυτότητος τῶν ὀνομάτων φυομένων ἀμφισβητήσεων, πάντοτε δὲ καὶ ἐκ συστήματος ἀφουμένης τόσον εἰς αὐτὸν ὅσον καὶ εἰς τὰ μέλη τῆς ἀντεφορευτικῆς ἐπιτροπῆς τὸ ἀναμφισβήτητον δικαίωμα ἵνα ἐξετάζωσι τὸ περιεχόμενον τοῦ καταλόγου, κατεχομένου πάντοτε ὑπ' αὐτῆς, νὰ λαμβάνωσι γνῶσιν τῶν πρακτικῶν τῆς ψηφοφορίας καὶ νὰ καταχωρῶσιν εἰς αὐτὰ τὰς παρατηρήσεις καὶ ἐνστάσεις των, ἐπὶ πᾶσι δὲ τούτοις διακοψάσης ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ προέδρου, αὐτογνωμόνως καὶ ἄνευ νομίμου λόγου ἢ σπουδαίας ἀνάγκης τὴν ἐξακολούθησιν τῆς ψηφοφορίας κατὰ τὴν 7 ὥραν τῆς ἐσπέρας, ὡς ταῦτα πάντα βεβαιοῦνται ἐκ τῶν πρακτικῶν, προκύπτουσιν ἰσχυραὶ ἐνδείξεις ὅτι ἐψηφοφόρησαν παρανόμως τὰ ἐν ταῖς ἐνστάσεσι σημειούμενα 27 ὀνόματα καὶ ἀπεκλείσθησαν 14 ἄλλα, περιστατικὸν ἀποδεικνυόμενον καὶ ἐξ αὐτῆς ἔτι τῆς διαμαρτυρήσεως τῶν τελευταίων, ἐν ᾗ σημειοῦνται καὶ οἱ ἀριθμοὶ τοῦ ἐκλογικοῦ καταλόγου, καὶ τὴν ὁποίαν ἐπέδωκαν εἰς τὸν γραμματέα τῆς Νομαρχίας, παρευρεθέντα εἰς τὸν τόπον τῆς ψηφοφορίας, πρὸς ἐπιφύλαξιν τῶν δικαιωμάτων των, ὡς βεβαιοῦται ὑπὸ τῆς ἰδιοχείρου ἐγγράφου ἀποδείξεως τοῦ ἰδίου.

ἰς πρὸς τὸν δῆμον Σπεχειάδος.

Ἐπειδὴ ἐκ τῆς ἀκριβείας μαθ'ἧς σημειοῦνται εἰς τὰς ἐνστάσεις τόσον τὰ ὀνόματα καὶ οἱ ἀριθμοὶ τοῦ καταλόγου τῶν ἀπόντων ἢ ἀποβιωσάντων, ὡς καὶ τῶν ἀντ' αὐτῶν ψηφοφορησάντων, ὅπου καὶ οἱ ἀριθμοὶ τοῦ καταλόγου ὑπὸ τοὺς ὁποίους καταγράφονται τὰ ὀνόματα τῶν ἀποκλεισθέντων, πρὸς δὲ ἐκ τῶν περιστατικῶν α) τοῦ ψηφοδελτίου, ὅπερ ἀπεπειράθη νὰ ῥίψῃ εἰς τὴν κάλπην ὁ Ν. Ζουλούμης, ἐν ᾧ περιείχοντο τρία ὅμοια φέροντα τὰ ὀνόματα τῶν ἐπιτυχόντων καὶ τὴν μονογραφὴν τοῦ ἰδίου προέδρου, β) ἐκ τῆς καταστάσεως ἐν ᾗ εὑρέθησαν πολλὰ τῶν ἐν τῇ κάλπῃ ψηφοδελτίων τετυλιγμένα ἀνὰ 2 ἢ 3 μετ' ἐπιτηδειότητος ἅθικτα καὶ καθαρὰ ὡσανεὶ μὴ ἤγγισεν αὐτὰ χεὶρ ἀνθρώπου, μονογραφημένα εἰς τὴν αὐτὴν ἀκριβῶς θέσιν, ὡσανεὶ κατέβαλεν ὁ πρόεδρος ἰδιαζούσαν πρὸς τοῦτο πρασοχὴν, ὁποίαν δὲν ἠδύνατο νὰ ἔχῃ ὁμολογουμένως ἐν καιρῷ τῆς ψηφορορίας, καὶ γ) ἐκ τῶν εὑρεθέντων ἐν τῇ κάλπῃ δύω περιττευόντων, ἐξ ὧν τὸ ἕτερον καὶ τοι μονογραφημένον ὑπὸ τοῦ προέδρου, ἦτο μολοντοῦτο ἄγραφον· συνδυαζομένων καὶ μὲ τὴν ἑτέραν περίστασιν τῆς ἐκ τοῦ Ναοῦ ἀποβολῆς τοῦ δημότου Χ. Τριανταφυλλίδου ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς, τοῦ μόνου προσώπου, τὸ ὁποῖον παρευρίσκετο εἰς τὴν ψηφορορίαν ἐκ μέρους τῆς ἀντιθέτου μερίδος, τὸ ὁποῖον ἠδύνατο νὰ δίδῃ εἰς τὰ μέλη τῆς ἀντιφορευτικῆς ἐπιτροπῆς τὰς ἀναγκαίας περὶ τῆς ταὐτότητος τῶν ὀνομάτων πληροφορίας, καὶ νὰ κάμῃ τὰς τυχὸν παρατηρήσεις καὶ ἐνστάσεις του, προκύπτουν ἰσχυραὶ μὲν ὑπόνοιαι ὅτι ἐρρίφθησαν εἰς τὴν κάλπην νόθα ψηφοδέλτια, ἱκαναὶ δὲ ἐνδείξεις ὅτι ἐψηφοφόρησαν ἐπίσης παρανόμως 26 ὀνόματα καὶ ἀπεκλείσθησαν 32 ἐκλογεῖς·

Ἐπειδὴ προσέτι ἐψηφοφόρησαν, καθὰ σημειοῦνται εἰς τὰ πρακτικὰ, καὶ 103 δημόται, οἵτινες μετενεγκόντες πρὸ πολλῶν ἐτῶν τὰ ἐκλογικὰ αὐτῶν δικαιώματα ἐν τῷ δήμῳ Μακρυκώμης καὶ ψηφοφοροῦντες μέχρι τοῦδε εἰς αὐτὸν, δὲν ἠδύνατο μήτε ὁ δήμαρχος νὰ ἐγγράψῃ τὰ ὀνόματα αὐτῶν εἰς τὸν ἐκλογικὸν κατάλογον, τῳόντι ἐνέγραφον αὐτὰ πρὶν ἢ ἐπαναφέρωσι διὰ νέας καὶ ἐγκαίρου δηλώσεώς των τὰ ἐκλογικά των δικαιώματα εἰς τὸν οἰκεῖον δῆμόν των, μήτε νὰ ψηφοφορήσωσιν ἂν ἀληθῶς ἐψηφοφόρησαν.

Ὡς πρὸς τὸν δῆμον Τυμφρηστοῦ.

Ἐπειδὴ ἐκ τῆς ἀναφορᾶς, τὴν ὁποίαν διάφοροι ἐκλογεῖς ἐμποδισθέντες ὑπὸ τοῦ δημάρχου καὶ τῶν ὑπ' αὐτοῦ ὁπλοφόρων νὰ

εἰσέλθωσιν εἰς τὸν Ναὸν πρὸς ἐξάσκησιν τῶν ἐκλογικῶν δικαιωμάτων των, διεύθυνον πρὸς τὴν ἐφορευτικὴν ἐπιτροπὴν ἐπικαλούμενοι τὴν προστασίαν αὐτῆς, ἐκ τοῦ μέτρου τῆς ἀναβολῆς τῆς ἐκλογῆς, εἰς τὸ ὁποῖον ἠναγκάσθη νὰ καταφύγῃ ὁμοφώνως ἡ αὐτὴ ἐπιτροπὴ τὴν πέμπτην ἡμέραν τῆς ψηφοφορίας, ὅτε καὶ αἱ τολμηραὶ κατὰ τῶν ἐκλογέων καὶ τῆς ἐλευθέρας θελήσεως αὐτῶν πράξεις τοῦ δημάρχου ἐκορυφώθησαν καὶ τὰ μέλη αὐτῆς παρεβιάσθησαν ὑπὸ τῆς ἐνόπλου δυνάμεως, μὴ συγχωρούσης εἰς αὐτὰ νὰ ἐξέρχωνται τοῦ Ναοῦ καὶ δι' αὐτὴν ἔτι τὴν φυσικὴν ἀνάγκην των, ὡς ταῦτα πάντα βεβαιοῦνται ἐκ τῶν ἐνθέσεων καὶ τῶν πρὸς τὸν νομάρχην ἀναφορῶν της, ὑποχρεωθέντα συνεπείᾳ τῶν ἀτοπημάτων τούτων νὰ μεταβῇ αὐτοπροσώπως εἰς τὸν τόπον τῆς ψηφορορίας, ν' ἀντικαταστήσῃ τὴν φρουροῦσαν τὴν κάλπην ἔνοπλον δύναμιν, καὶ νὰ ἐκδώσῃ νέον πρὸς ἐπανάληψιν τῆς ἐκλογῆς πρόγραμμα. Τελευταῖον δὲ ἐκ τῆς σπουδῆς καὶ ἐπιμονῆς μεθ' ἧς ἐγένετο ἡ ἀποσφράγισις τῆς κάλπης καὶ ἡ τῶν ψήφων διαλογὴ ἐναντίον τῆς γνώμης τῆς πλειοψηφίας τοῦ συλλόγου τῶν ἐπιτροπῶν ἐξ 25 μελῶν συνισταμένης καὶ κατὰ τὴν ἀπουσίαν αὐτῆς, ἀναγκασθείσης νὰ διαμαρτυρηθῇ καὶ ν' ἀποσυρθῇ τοῦ Ναοῦ διὰ τὸ πάρωρον, πείθεται ἀδιστάκτως ἡ μειοψηφία τοῦ τριήματος ὅτι τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς τῶν πέντε πρώτων ἡμερῶν, καθ' ἃς ἐψηφοφόρησαν 99, καθὸ προϊὸν τῶν ἠθικῶν καὶ ὑλικῶν καταναγκασμῶν τοῦ δημάρχου κατὰ τῶν ψηφοφόρων δὲν εἶναι νόμιμον.

Ὡς πρὸς τὸν δῆμον Κρεμαστῆς Λαρίσσης.

Ἐπειδὴ, εἰ καὶ δὲν ἀποδεικνύονται δι' ἄλλων ἀποδείξεων αἱ πρὸς τὸν δήμαρχον καὶ τοὺς λοιποὺς ὑπαλλήλους ἀποδιδόμεναι διὰ τῶν διαφόρων ἐνστάσεων ἀξιόποιναι πράξεις, ἐκ τῆς συναρμολογίας ὅμως τῶν ἐνστάσεων τούτων μὲ τὰ παράπονα, τὰ ὁποῖα διάφοροι ἄλλοι δημόται ὑπέβαλον δι' ἀναφορῶν των πρὸς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον καὶ τὴν νομαρχίαν κατὰ τῶν αὐτῶν ὑπαλλήλων καὶ περὶ τῶν ἰδίων πράξεων αὐτῶν, ἔτι δὲ καὶ μετὰ τὴν ἔκθεσιν τῆς πλειοψηφίας τοῦ συλλόγου τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν, ἐξιστορούσης μὲ ἴσην λεπτομέρειαν καὶ ἀκρίβειαν τὰ γεγονότα, πείθεταί τις ὅτι καὶ ἐνταῦθα διεπράχθησαν ὑπὸ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς καὶ τῶν ὀργάνων της αἱ διαπραχθεῖσαι καὶ κατὰ τὸν δῆμον Τυμφρηστοῦ ἀθεμιτουργίαι.

Ὡς πρὸς τὸν δῆμον Λαμίας.

Ἐπειδὴ μετὰ τὴν ὁριστικότητα τοῦ βουλευτικοῦ καταλόγου, συνεπείᾳ τοῦ ὁποίου ἐπροκηρύχθη καὶ ἡ ἐκλογὴ, συνετάχθη ὑπὸ

τοῦ δημάρχου καὶ δεύτερος κατὰ τὰς παραμονὰς αὐτῆς· ἐκ δὲ τῶν περιεχομένων εἰς αὐτὸν 115 νέων ὀνομάτων ἐψηφοφόρησαν ἐναντίον τῶν διατάξεων τοῦ περὶ ἐκλογῆς βουλευτῶν νόμου 96· οἱ δὲ λόγοι τῶν ἐνισταμένων κατὰ τοῦ κύρους τῆς ἐκλογῆς, διϊσχυριζομένων ὅτι ἀπεκλείσθησαν ὑπὸ τῆς πλειονοψηφίας τῆς ἐπιτροπῆς 108 ἐκλογεῖς, καὶ ὅτι ἐψηφοφόρησαν ὑπὸ πλαστὸν ὄνομα 13 ἕτεροι ἀποδεικνύονται βάσιμοι 1) ἐκ τῆς πρὸς τὸν Νομαρχίαν ἀναφορᾶς 16 ἐκλογέων διαβιβασθείσης ὑπὸ τοῦ γραμματέως αὐτῆς εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τὴν τελευταίαν ἡμέραν τῆς ἐκλογῆς καὶ πρὸ τοῦ τέλους τῆς ψηφοφορίας, ὡς ἐξάγεται ἐκ τῶν ὑπαρχουσῶν ἐν τῷ περιθωρίῳ τῆς αὐτῆς ἀναφορᾶς σημειώσεων· καὶ 2) ἐξ ἑνὸς καταλόγου εὑρισκομένου εἰς τὸν φάκελλον τῶν ἐκλογικῶν ἐγγράφων, ἐν ᾧ ἐμφαίνονται καὶ τὰ ὀνόματα τῶν ἀποκλεισθέντων τούτων ἐκλογέων, καὶ οἱ ἀριθμοὶ ὑπὸ τοὺς ὁποίους ὑπάρχουν ἐγγεγραμμένοι εἰς τὸν ἐκλογικὸν κατάλογον.

Ἐπειδὴ ἑπομένως αἱ ψῆφοι τῶν κατὰ τοὺς πέντε τούτους δήμους παρανόμως, ὡς ἀνωτέρω, ψηφοφορηθέντων ἐπηρεάζουσι τὸ νόμιμον ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς, ὅπερ ἄλλως τε ἠδύνατο νὰ προκύψῃ ἄλλοιον, ἂν ἐψηφοφόρουν καὶ οἱ ἀποκλεισθέντες ἐκλογεῖς·

Γνωμοδοτεῖ

Νὰ κηρυχθῇ ἄκυρος ἡ ἐκλογὴ τῶν δήμων Φαλάρων, Σπερχειάδος, Τυμφρηστοῦ, Κρ. Λαυίσσης καὶ Λαμίας τῆς ἐπαρχίας Φθιώτιδος, καὶ νὰ διαταχθῇ ἡ ἐπανάληψις αὐτῶν.

Ν' ἀναγνωρισθῇ δ' ἔγκυρος ἡ τῶν δήμων Ἀμαλιαπόλεως, Πτελεατῶν, Ἡρακλειωτῶν, Ὑπάτης καὶ Μακρυκώμης.

Ἀθῆναι, τῇ 10 10βρίου 1859.

Τὰ μέλη τοῦ τμήματος

Ἰω. Ζάρας,	Π. Ψάθης,
Α. Χ. Λόντος,	Ἐμμ. Ναυπλιώτου,
Ἰω. Σαρρᾶς,	Π. Παπατσώνης,
Ν. Πανουριᾶς,	Ν. Θ. Ἀτώπουλος,
Μ. Χ. Μελέτης,	Α. Γεωργαντᾶς.
Ἰω. Γεροθανάσης,	

Παραπεμφθείσης δὲ ταύτης εἰς τύπωσιν, ἐγένετο ἐκ μέρους τοῦ προεδρείου σύστασις περὶ τῆς ὅσον ἐνεστι ταχυτέρας εἰσαγωγῆς τῆς ἐκθέσεως ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Καρυταίνης, καθ' ὅσον ὑπὲρ τὸ δέον ἀνεβλήθη καὶ εἶναι καιρὸς νὰ εἰσαχθῇ πλέον.

Μετά τινας δὲ παρατηρήσεις ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη προτάσει τινὸς νὰ διακοπῇ ἐπ' ὀλίγον ἡ γε-

νικὴ συνεδρίασις ἵνα συνελθόντα τὰ μέλη τοῦ τμήματος ἐργασθῶσιν ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Καρυταίνης.

Μετὰ ταῦτα ἐπανῆλθεν ἡ Βουλὴ εἰς γενικὴν συνεδρίασιν, ἀλλὰ μὴ δυναμένων τῶν μελῶν τοῦ ἀνωτέρω τμήματος νὰ προτέλθωσιν, ὡς ἐναπχολουμένων ἔτι ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Καρυταίνης, ὁ πρόεδρος ἀναβαλὼν ἐπὶ τὸν αὔριον τὴν ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Ἄνδρου συζήτησιν, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 3 Π. Μ.

Ὁ προσωρινὸς Πρόεδρος
ΕΜ. ΜΕΛΕΤΟΠΟΥΛΟΣ,

Οἱ προσωρινοὶ Γραμματεῖς
Χ. Α. Χρηστόπουλος,

«Σήμερον τὴν δεκάτην Δεκεμβρίου τοῦ 1859, προσελθὼν ὁ βουλευτὴς Μήλου ὤμοσεν ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου τὸν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 57 τοῦ Συντάγματος ὁριζόμενον βουλευτικὸν ὅρκον ὡς ἀκολούθως.

« Ὀμνύω εἰς τὸ ὄνομα τῆς ὁμοουσίου καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὸν Βασιλέα τῆς Ἑλλάδος, ὑπακοὴν εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ εἰς τοὺς νόμους τοῦ Κράτους καὶ νὰ ἐκπληρώσω εὐσυνειδότως τὰ καθήκοντά μου. »

Διὸ συνετάχθη τὸ παρὸν πρωτόκολλον, ὅπερ ὑπεγράφη ὑπό τε τοῦ προσωρινοῦ Προεδρείου, τοῦ ὁρκισθέντος βουλευτοῦ καὶ τοῦ ἱερέως.

Ὁ ὁρκισθεὶς βουλευτὴς	Ὁ προσωρ. πρόεδρος
Ι. Προβελέγιος,	Ἐμ. Μελετόπουλος,
Ὁ ἱερεὺς	Οἱ πρόσωρ. Γραμματεῖς
Ν. Μαύρταινος,	Χ. Α. Χρηστόπουλος,
	Α. Παπαθανασίου. »

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΒ'.

Τῆς 11 Δεκεμβρίου 1859.

Συμπληρωθείσης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῶν δύω παρελθουσῶν συνεδριάσεων καὶ ἐπικυρωθέντα ὑπεγράφησαν.

Ἀναβληθείσης ῥητῶς ἐπὶ τὴν προσεχῆ δευτέραν τῆς ἀναγνώσεως τῆς ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Καρυταίνης ἐκθέσεως, ὁ πρόεδρος ἀνήγγειλεν ὡς ἀντικείμενον τῆς παρούσης τὴν συζήτησιν ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Ἄνδρου, ἐφ' ἧς

λαβὼν τὸν λόγον ὁ εἰσηγητὴς τῆς μειοψηφίας τοῦ τμήματος ἐξέθηκεν, ὅτι ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Ἄνδρου ἡ Βουλὴ ἔχει ἐνώπιόν της δύω ἐκθέσεις, τὴν τῆς πλειοψηφίας καὶ μειοψηφίας, εἰς αὐτὰς δὲ εὑρίσκει ὅλους τοὺς ὑπὲρ καὶ κατὰ τῆς ἐκλογῆς συνηγοροῦντας λόγους. Ὡς μέλος δὲ τῆς μειοψηφίας, ἔρχεται κατὰ τάξιν νὰ ἀναπτύξῃ τοὺς κατὰ τῆς ἐκλογῆς παρουσιαζομένους λόγους. Ἡ ἐπαρχία Ἄνδρου σύγκειται ἐκ τριῶν δήμων, τοῦ ὁμωνύμου δήμου, τοῦ δήμου Γαυρίου καὶ τοῦ δήμου Κορθίου. Εἰς τὸν δῆμον Ἄνδρου ἀπαντῶνται δύω οὐσιώδεις παρανομίαι, ἐξ ὧν ἡ μὲν περιστρέφεται εἰς τὰς πρὸ τῆς ψηροφορίας πράξεις, ἡ δὲ εἰς τὰ ἐν τῇ ἐκλογῇ γενόμενα. Καὶ ὅσον μὲν ἀφορᾷ τὴν πρώτην, ὁ ἔπαρχος εἶχεν ὁρίσει τὴν ἡμέραν καὶ ὥραν τῆς κληρώσεως τῆς ἐφορευτικῆς τῆς κάλπης ἐπιτροπῆς, συνῆλθον δὲ τὴν ὥραν τῆς κληρώσεως τὸ δημοτικὸν συμβούλιον, ὁ ἔπαρχος, ὁ ἐνωμοτάρχης καὶ πλῆθος λαοῦ. Τὰ κληρωτέα ὀνόματα ἦσαν 62 γεγραμμένα εἰς ὁμοιόμορφον χάρτην καὶ τυλιγμένα κυλινδροειδῶς. Προκειμένου νὰ γίνῃ ἔναρξις τῆς κληρώσεως, τινὲς τῶν δημοτικῶν συμβούλων ἐζήτησαν νὰ βιφθῶσι τὰ κληροδέλτια εἰς ἀγγεῖον τι στρογγύλον πρὸς πλειοτέραν ἀσφάλειαν, ἀλλ' ἡ πρότασις αὕτη δὲν εἰσηκούσθη καὶ τὰ κληροδέλτια ἐρρίφησαν ταχτικῶς ἐντὸς τῆς κάλπης. Μετὰ τοῦτο παρουσιάσθη τὸ ζήτημα ποῖος θέλει ἐξαγάγει τὰ κληροδέλτια ἐκ τῆς κάλπης, καὶ μετὰ μακρὰν συζήτησιν ἀπεφασίσθη παρὰ τῆς πλειοψηφίας τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου νὰ τὰ ἐξαγάγῃ ὁ δήμαρχος. Ἀλλ' αὐτὸς κατ' ἀρχὰς ἔδειξεν ὅτι ἀποποιεῖται τὴν ἐξαγωγὴν τῶν κληροδελτίων, κατά τινας μὲν, διότι ἀντέκειτο πρὸς τὸν νόμον, κατ' ἄλλους δὲ, διότι ὑποπτεύων ἐνδεχομένην νόθευσιν, ἀπέφευγε τὴν εὐθύνην. Οὐχ ἧττον ὅμως ἐδέχθη τὴν πρότασιν, ἔσπευσε δὲ νὰ θέσῃ τὴν χεῖρα εἰς τὴν κάλπην, ἤρχισε νὰ περιστρέφῃ τὰ κληροδέλτια, καὶ πρῶτος κλῆρος ἐξήχθη ὁ τοῦ πενθεροῦ του, δεύτερος ὁ ἐδικός του καὶ τρεῖς ἄλλοι οἰκείων καὶ φίλων του. Ἐντεῦθεν δὲ ὑποπτεύουν οἱ ἐναντίοι ὅτι ἐνῷ ἔστρεφε τὴν κάλπην πρὸς τὸ ἓν μέρος, ἔρριψε πέντε ὑπεράριθμα κληροδέλτια, καὶ ταῦτα ἦσαν τὰ ὑπ' αὐτοῦ ἐξαχθέντα. Οὕτως ἄρα τὸ ἀποτέλεσμα τῆς συστάσεως τῆς ἐπιτροπῆς ὑπῆρξεν εἰκονικόν. Ἐκ τούτου, μετὰ τὴν ἐξαγωγὴν τῶν πέντε κληροδελτίων, τινὲς τῶν συμβούλων καὶ ἄλλοι ἐπρότεινον νὰ καταμετρηθῶσι τὰ ἐν τῇ κάλπῃ περιλειπόμενα ψηροδέλτια, ἀλλ' ἐν τῷ μεταξὺ τούτῳ ὁ δήμαρχος ἤπλωσεν εἰς τὴν κάλπην τὴν χεῖρα καὶ ἐξήγαγεν αὐτὴν πλήρη

κληροδελτίων· τὴν ἔρριπασαν ὅμως οἱ ζητοῦντες τὴν καταμέτρησιν αὐτῶν, ὁ δὲ δήμαρχος θέσας ἐν τῇ κληρωτίδι τὴν ἄλλην χεῖρα, ἐξήγαγεν ἄλλα κληροδέλτια, τὰ ὁποῖα ἔρριψε παρὰ τὸν Ν. Π. Ἀθανασίου τὸν μετ' αὐτοῦ συνεκλεχθέντα, ὅστις ἁρπάσας ἐξηφάνισε τὰ κληροδέλτια.

Ἐκ τούτου λοιπὸν οἱ ἐναντίοι ἐθεώρησαν ὅτι ἡ ἐκλογὴ τῆς ἐπιτροπῆς ὑπῆρξεν εἰκονική, καὶ αὐθημερὸν κατηγγέλθη ἡ πρᾶξις εἴς τε τὸν ἔπαρχον, τὸν εἰσαγγελέα Σύρου καὶ τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον. Κατὰ συνέπειαν διετάχθη ὁ εἰσαγγελεὺς Σύρου νὰ ἐνεργήσῃ ἀνακρίσεις, καὶ ἐξέτασε περίπου εἴκοσι πρόσωπα, ἐξ ὧν οἱ πλείστεροι ἀρνοῦνται τὴν πρᾶξιν, οἱ δὲ λοιποὶ τὴν ὑποστηρίζουσιν. Ὁ δὲ εἰσαγγελεὺς διευθύνει τὰς ἀνακρίσεις ταύτας εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἀρκούμενος νὰ εἴπῃ μόνον, ὅτι ἄλλοι ἀρνοῦνται καὶ ἄλλοι βεβαιοῦσι τὸ γεγονός. Ἐπὶ τῆς ἐνστάσεως ταύτης ἡ μὲν πλειοψηφία τοῦ τμήματος πείθεται ἀπὸ τῶν ἐγγράφων ὅτι οὐδεμία πρᾶξις λόγου ἀξία ἔλαβε χώραν εἰς τὴν περίστασιν ταύτην, καὶ ἡ ἐκλογὴ εἶναι νομιμωτάτη, ἡ δὲ μειοψηφία, καὶ μάλιστα ὁ ἀγορεύων, πείθεται ὅτι ἡ κλήρωσις τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς δὲν ὑπῆρξεν αθώα, διότι αὐτὸς ὁ δήμαρχος εἶχε προετοιμάσει τὰ ψηροδέλτια μὲ τὸ αὐτὸ γράψιμον, καὶ αὐτὸς ἔπειτα, προτάσει μάλιστα τῆς πλειοψηφίας τοῦ δημ. συμβουλίου, ἀνέλαβε τὴν ἐξαγωγὴν τῶν κληροδελτίων, διὸ καὶ τῷ παρετηρήθη ὅτι κακῶς ἔπραξεν ἀναλαβὼν τὴν ἐξαγωγήν των. Πραγματικῶς δὲ καταφαίνεται ἡ νόθευσις τῆς κληρώσεως, α) διότι ὁ δήμαρχος εἶχεν ἀτομικὸν συμφέρον νὰ δεχθῇ τὴν ἐξαγωγὴν τῶν κλήρων, β) διότι ῥυφθέντα ἐκ τῆς κάλπης τὰ κληροδέλτια κατεστράφησαν, καὶ γ) διότι καὶ ὑπὸ τῶν ἀρνηθέντων καὶ ὑπὸ τῶν βεβαιωσάντων τὴν νόθευσιν ἐνώπιον τοῦ εἰσαγγελέως ὁμολογεῖται, ὅτι ἐζητήθη ἡ ἀρίθμησις τῶν κληροδελτίων ἵνα φανῇ ἂν ἦσαν 62 ἢ διὰ τῆς προσθήκης τῶν πέντε ἐγένοντο 67, ἀλλὰ τοιαύτη ἀρίθμησις δὲν ἐνηργήθη. Ἂν δὲ, ὡς θέλουν τινὲς, ὁ δήμαρχος ὑπενόει ὅτι οἱ ἐναντίοι ἔρριψαν τὰ πέντε ὑπεράριθμα κληροδέλτια διὰ νὰ τὸν ἐνοχοποιήσουν, ὁ λόγος οὗτος δὲν εἶναι ἰσχυρὸς, καθ' ὅσον ἅπαντες βεβαιοῦν ὅτι καὶ τὰ 62 κληροδέλτια ἦσαν γεγραμμένα διὰ τῆς αὐτῆς χειρὸς, καὶ ἡ διαφορὰ τῆς γραφῆς τῶν πέντε ἤθελεν ἀποδείξει ὅτι ἡ νόθευσις δὲν προῆρχετο ὑπ' αὐτόν. Ἐπομένως ὁ δήμαρχος δὲν εἶχε συμφέρον νὰ μὴ γίνῃ ἡ καταμέτρησις τῶν κληροδελτίων. Ἐκ τούτων ἔλλων ἡ μειοψηφία ἐπείσθη ὅτι ἡ κλήρωσις τῆς ἐπιτροπῆς δὲν

ὑπῆρξε γνησία. Ἐπικαλεῖται δ' ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὅλην τὴν προσοχὴν τῆς Βουλῆς, ὅλην τὴν αὐστηράν της δικαιοσύνην, διότι ἐκτὸς τῶν ὑπὸ τῆς πλειοψηφίας καὶ τῆς μειοψηφίας τοῦ τμήματος ὑποβληθεισῶν ἐλθέσεων, διενεχθὴ πρὸς ὅλους τοὺς βουλευτὰς καὶ τρίτη τις ἀνώνυμος ἔκθεσις, ἥτις εἶναι τῶν ἐπιδόξων βουλευτῶν Ἀνδρου, δι' ἃς αἰτιῶνται τὴν μειοψηφίαν τοῦ τμήματος ὡς οἰκοδομήσασαν τὴν εἰκονικότητα ἐν τῇ φαντασίᾳ της καὶ προφανῶς ψευδομένην. Τοιαῦται δ' ἐκφράσεις δὲν πρέπει νὰ ἐκτοξεύωνται κατὰ τῆς μειοψηφίας τοῦ τμήματος τῆς Βουλῆς, ἥτις ἐπὶ ἐγγράφων καὶ καταθέσεων στηριζομένη, ἦλθε νὰ φέρῃ ἐνώπιον ὑμῶν πράγματα. Ἀλλ' ἐκτὸς τῆς ῥηθείσης εἰκονικότητος ἔχομεν εἰς τὸν δῆμον Ἀνδρου καὶ ἄλλο σπουδαῖον περιστατικόν. Ὁ δήμαρχος Ἀνδρου Λορέντσος Καΐρης, καίτοι μέλος τῆς ἐφορευτικῆς τῆς κάλπης ἐπιτροπῆς, ἀντὶ νὰ μένῃ, ὡς ὤφειλεν, εἰς τὸ χρέος του, ἐμακρύνετο τῆς ψηφοδόχου κάλπης, καὶ νῦν μὲν εἰς τὸν ναὸν περιφερόμενος, νῦν δὲ ἱστάμενος εἰς τὴν θύραν αὐτοῦ, πολλάκις δὲ καὶ ἐκτὸς τοῦ ναοῦ ἐξερχόμενος, ἐπειθανάγκαζε τοὺς πολίτας νὰ ψηφοφορήσωσιν ὑπὲρ τῶν προστατευομένων του. Οὐ μόνον δὲ τοῦτο, ἀλλὰ μετέβαινε καὶ μέχρι στρατῶνος τινος παρακειμένου εἰς τὸν ναόν, ὅπου ἀπήγοντο ἀναγκαστικῶς οἱ πολῖται καὶ ὑπεχρεοῦντο ὑπὸ τῶν ῥοπαλοφόρων τοῦ δημάρχου νὰ λαμβάνουν ἕτοιμα ψηφοδέλτια καὶ ῥίπτωσιν αὐτὰ εἰς τὴν κάλπην. Προσθέτουσι δὲ αἱ ἐνστάσεις, ὅτι ὁ δήμαρχος οὗτος ἐπιδιώκων τὴν ἐπιτυχίαν τῶν φίλων του, ἐξύσκησε διὰ τῶν παρέδρων, τῶν ἀγροφυλάκων, τῶν κλητήρων καὶ γραφέων αὐτοῦ πᾶν εἶδος ἀπειλῆς, παραβιάσεως, ὑποσχέσεων καὶ καταναγκασμοῦ τῶν ψηφοφόρων, καὶ ἐν γένει καθ' ὅλον τὸ ὀκταήμερον διάστημα τῆς ἐκλογῆς ἡ βία ἐνηργήθη καθ' ὅλην αὐτῆς τὴν ἔκτασιν εἰς ὅλα τὰ χωρία τοῦ δήμου. Καὶ εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι πολλάκις οἱ βλέποντες ὅτι ἀποτυγχάνουσιν εἰς τὸν ἐκλογικὸν ἀνταγωνισμὸν καταφεύγουσιν εἰς μέσα μὴ ἀληθῆ καὶ φέρουσιν ἐσφαλμένας ἐνστάσεις, ἀλλ' ἐνταῦθα δὲν ἔχομεν μόνας τὰς ἐνστάσεις τῶν εἰς τὴν ἐκλογὴν ἀντιπάλων· ἔχομεν μίαν ἔκθεσιν τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας, ἔχομεν τὸν ἐνωμοτάρχην Μπασδέκην, τὸν ὁποῖον ἡ πρέπει νὰ παραδεχθῆτε ὡς συνεννοημένον μετὰ τῶν ἐναντίων, διὰ νὰ ἐπιβεβαιοῖ τὰ αὐτὰ πράγματα, ἢ ἔχει ὑπ' ὄψιν τὰ γεγονότα καὶ δὲν δύναται ἢ νὰ ἐκθέσῃ τὰ αὐτὰ περιστατικά. Οὗτος λοιπὸν ἀναφερόμενος εἰς τὸν προϊστάμενον αὐτοῦ ἀνθυπομοίραρχον, ἐκθέτει δ' ἐπὶ

σήμου ἐκθέσεώς του ὅλα τὰ ἀνωτέρω λεχθέντα, καὶ πιστοῦ ποιῶν ὅτι ἐπεκράτησεν ἡ τρομερωτέρα κατὰ τὴν ἐκλογὴν βία, ἀφίνειν εἰς αὐτὸν νὰ ἐνεργήσῃ ὅ,τι ἐγκρίνει. Καὶ εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι τοιαῦτα διωκητικὰ ἔγγραφα δὲν δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν ὡς αὐθεντικὰ καὶ κῦρος ἔχοντα ἀληθείας, ἀλλὰ συνδαζόμενα μετὰ τῶν γενομένων ἐνστάσεων, δὲν ἀφίνουν ἀμφιβολίαν ὅτι κατεπράχθησαν αἱ βίαι καὶ παρανομίαι, αἵτινες μᾶς ἔφεραν βουλευτὰς δύω δημάρχους καὶ ἕνα φίλον αὐτῶν.

Ἐρχόμενος δὲ καὶ εἰς τὸν δῆμον Γαυρίου, παρατηρεῖ, ὅτι ὁ δήμαρχος Δ. Γιαννούλης ἐν πρώτοις ἐθεώρησε δέον νὰ κηρύξῃ ἑαυτὸν διὰ κήρυκος ὑποψήφιον τῆς Κυβερνήσεως. Ἀκολούθως δὲ σταθμίσας τὰ ὑπὸ τὴν διοίκησίν του μέσα, καὶ ἰδὼν ὅτι οἱ ὑπάρχοντες ἀγροφύλακες καὶ ὁ εἷς αὐτοῦ κλητὴρ ἦσαν ἀνεπαρκεῖς νὰ φέρωσιν ἀποτέλεσμα, ἠθέλησε νὰ συστήσῃ δημοτοφυλακὴν ἐξ 60 ὁπλοφόρων, κατὰ δὲ τὴν ὁμολογίαν τοῦ ἰδίου, ἓξ 18. Ἔργον δὲ τῶν ὁπλοφόρων τούτων ὑπῆρξε τὸ νὰ περιφέρωνται ἀπὸ χωρίου εἰς χωρίον, νὰ συναθροίζωσι ψηφοφόρους, νὰ τοὺς ἀπάγωσιν ἀναγκαστικῶς εἰς Κέρθιον, καὶ ἐκεῖ, ῥθάνοντες εἰς τὴν ἐκκλησίαν, νὰ δίδωσι τὰ ψηφοδέλτιά των εἰς χεῖρας τοῦ δημάρχου Γιαννούλη. Τὸ δὲ περίεργον εἶναι ὅτι τὴν ἐνστασιν ταύτην φέρει αὐτὸς ὁ ἀδελφὸς τοῦ δημάρχου μετ' ἄλλων διαφόρων πολιτῶν. Τοῦτο δὲ ἐξηγεῖται, διότι ἀμφότεροι οἱ ἀδελφοὶ ἀντεποιοῦντο τὴν ἐντιπροσωπείαν τῆς νήσου, καὶ ἐκ τῆς ἀντιζηλείας ταύτης ὁ δήμαρχος ἐπολιόρκησε διὰ τῶν ῥοπαλοφόρων του τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἐντὸς τῆς οἰκίας, ὅστις ὑπέστη κλεισμένος διαφόρους ἀπειλὰς καὶ λιθοβολήσεις. Ἐπέρχονται δὲ μετὰ τοῦτον διάφοροι ἄλλοι πολῖται φέροντες καὶ αὐτοὶ τὰς ἐνστάσεις των διὰ τὴν ἐξασκηθεῖσαν κατὰ τῶν κατοίκων βίαν καὶ κακοποίησιν ἵνα ψηφοφορήσωσιν ὑπὲρ τοῦ δημάρχου. Ἐκ δὲ τῶν ἐνστάσεων τούτων, ἐπιβεβαιουμένων καὶ ἐξ ἐπισήμου στρατιωτικῆς ἐκθέσεως, ἀποδεικνύεται ὅτι οἱ ῥοπαλοφόροι τοῦ δημάρχου εἶχον καὶ ὅπλα, καὶ ἐκτὸς τῶν ῥαπισμάτων καὶ λιθοβολημάτων δι' ὧν κατέβλιβον τοὺς πολίτας, ἔλαβον χώραν καὶ τουφεκισμοί, ἐξ ὧν μάλιστα βολή τις προσέβαλεν ἓν Γαλλικὸν ἐμπορικὸν πλοῖον, διαμαρτυρηθὲν διὰ τοῦτο. Ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς ταύτης ἔχομεν καὶ τὴν ἐπίσημον ἔκθεσιν τοῦ ἀνθυπομοιράρχου Κ. Λογιᾶ, ὅστις πληροφορηθεὶς ὑπὸ τοῦ ἐνωμοτάρχου ὅτι συνεστήθη δημοτοφυλακὴ, μετέβη ἐσπευσμένως εἰς τὸν δῆμον Κορθίου, καὶ ἐξετάσας τὸν δήμαρχον,

ἤκουσε παρ' αὐτοῦ ὅτι μὴ θεωρήσας ἀρχοῦντας τοὺς χωροφύλακας, συνέστησε τῷ ὄντι ἓν σῶμα ἐκ 18 προσώπων ἵνα φυλάττωσι τὴν νύκτα τὴν πάλιν. Περὶ τούτου ὑπάρχει ἡ ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς τοῦ ἐνωμοτάρχου ἔκθεσις τοῦ Λογκῆ πρὸς τὸν ἔπαρχον, δι' ἧς ἀναφέρει ὅτι εὗρεν ἐν τῷ καφ τῆς ψηφοφορίας δύω ὅπλα καὶ δύω πλατύστομα (τρομπώνια), ὅτι αὐτὰ ἀνῆκον εἰς τὸ σῶμα τῶν δημοτοφυλάκων, τοὺς ὁποίους διέλυσεν, ὅτι ἂν τὸ σῶμα τοῦτο δὲν ἐσχηματίζετο, δὲν ἤθελον συμβῆ πολλὰ ἄτοπα, ὅτι κατέσχεν ἓν ὅπλον καὶ ἓν ἐγχειρίδιον ἑνὸς ὁπλοφόρου, ὅστις ἔφερεν ἐκ τοῦ χωρίου των ἑπτὰ ἐκλογεῖς ἵνα ψηφοφορήσωσι παρὰ γνώμην, καὶ ὅτι κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον προσήγοντο ἐπὶ ὀκτὼ ἡμέρας οἱ πολῖται ἵνα δώσωσι ψῆφον. Ἀναγνοὺς δὲ τὰς ἐκθέσεις τοῦ τε ἐνωμοτάρχου καὶ τοῦ ἀνθυποιμοιράρχου Λογκῆ, ἐσυμπέρανεν ὅτι καὶ εἰς τὸν δῆμον τοῦτον διεξήγαγον τὰ τῆς ἐκλογῆς ἡ καταπίεσις καὶ ἡ βία, ὡς καὶ οἱ ἀνωτέρω ἑπτὰ ἐκλογεῖς ὡμολόγησαν ὅτι τοὺς ἔφερε νὰ ψηφοφορήσωσιν ἡ βία τοῦ ὁπλοφόρου.

Ἐνταῦθα δὲ παρατηρεῖ ὅτι ὁ δήμαρχος Καρβίου Γ. Ν. Καΐρης διὰ τῆς ἀνωνύμου ἐκθέσεώς του λέγει, ὅτι ὁ δήμαρχος Γαυρίου δὲν ἐσύστησε δημοτοφυλακὴν εἰμὴ ἀπὸ πέντε πρόσωπα· ἀλλ' ὁ δήμαρχος οὗτος Γαυρίου διαψεύδει τὸν ἕτερον δήμαρχον, λέγων δι' ἐκθέσεώς του, ὅτι συνέστησε σῶμα ἐκ 18 προσώπων, ἐν οἷς καὶ τοὺς στενοτέρους συγγενεῖς του. Καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου δὲ δὲν ζητεῖ νὰ δώσῃ ἡ Βουλὴ πίστιν εἰς τὰς ἐκθέσεις τῆς στρατιωτικῆς ἐξουσίας, ἀλλ' ἂς συνδυάσῃ τὰ ἐν αὐταῖς ἀναφερόμενα μὲ τὰ εἰς τὰς ἐνστάσεις ὑπάρχοντα, καὶ θέλει σχηματίσει πεποίθησιν ὅτι καὶ ὁ δήμαρχος Γαυρίου ἔθετο εἰς ἐνέργειαν ὅλα τὰ ἐκ τῆς θέσεως αὐτοῦ μέσα καὶ ἐπέτυχεν εἰς τὴν βουλευτικὴν πάλην.

Τέλος εἰς τὸν δῆμον Καρβίου δήμαρχος εἶναι ὁ ἐπίδοξος βουλευτὴς Γ. Ν. Καΐρης, ὅστις συνεννοημένος μετὰ τῶν ἑτέρων δημάρχων καὶ τοῦ ὑποψηφίου τῆς Κυβερνήσεως Ν. Π. Ἀθανασίου, ἔλαβε τὸ ἐνεργητικώτερον μέρος ὑπὲρ τῆς ἰδίας ἐπιτυχίας του. Καὶ ἐν πρώτοις ἀντὶ τοῦ οριστικοῦ καταλόγου ἔδωκεν εἰς τὴν ἐφορευτικὴν ἐπιτροπὴν ἀντίγραφον κατὰ πολὺ διαφέρον τοῦ πρωτοτύπου, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει αὐτοῦ ἡ ἐκλογὴ ἐνηργήθη ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας. Ἐκ τούτου ἐγένετο συρροὴ πολλῶν ἐκλογέων, παραπονουμένων πικρῶς ὅτι τὰ ὀνόματά των δὲν περιέχονται εἰς τὸν κατάλογον, ἂν καὶ ψηφοφοροῦσι πρὸ πολλῶν περιόδων. Τότε ὁ γραμματεὺς τοῦ ἐπάρχου, ὅστις ἐκ πρώτης ἀρχῆς ἦτο

παρὼν εἰς τὴν ἐκλογὴν ταύτην, τῷ ἀπηύθυνε τὰς δεούσας παρατηρήσεις, καὶ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ὁ δήμαρχος ἔφερε τὴν τρίτην ἡμέραν τὸν πρωτότυπον κατάλογον, ὅστις, κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ ἐπαρχιακοῦ γραμματέως, διέφερε πολὺ τοῦ προσαχθέντος ἀντιγράφου. Μία δέ τις ἔνστασις ἀναφέρει ὅτι κατὰ τὰς τρεῖς ἡμέρας τῆς ἐκλογῆς ἀπεκλείσθησαν δυνάμει τοῦ ἀντιγράφου καταλόγου 200 ψηφοφόροι τῆς ἐναντίας μερίδος. Μετὰ τὴν διαλογὴν μάλιστα ἐγένοντο πρὸς τὴν Βουλὴν ἀναφοραὶ 35 πολιτῶν, ζητούντων νὰ καταλογισθῶσιν ὑπὲρ τῶν ἐναντίων αἱ ἀποκλεισθεῖσαι 200 ψῆφοι. Διαφέρουσι δὲ τῷ ὄντι οὐσιωδῶς πρὸς ἀλλήλους οἱ δύω κατάλογοι, διότι τὰ μέλη τῆς μειοψηφίας θέλοντα νὰ ἐξακριβώσωσι τὸ πρᾶγμα, ἀντιπαρέβαλον τοὺς δύω καταλόγους, καὶ ἐπὶ 1000 εὗρον ἐλάττωσιν 71 ὀνομάτων ἐν τῷ ἀπογράφῳ, ἐνῷ ὁ πρωτότυπος κατάλογος περιέχει τὰ ὀνόματα ταῦτα μὲ τὴν σημείωσιν μὲν τῆς λέξεως *ἐσβάσθη*, χωρὶς ὅμως νὰ ἀναφέρηται καὶ ἡ δικαστικὴ πρᾶξις τοῦ σβυσίματος. Ἂν δὲ μέχρι τῶν 1000 ὀνομάτων εὑρέθη ἡ διαφορὰ 71, τίς οἶδε πόσα ἄλλα ὀνόματα ἤθελεν εὕρει ἡ μειοψηφία ἀποκλεισθέντα, ἂν εἶχε καιρὸν νὰ προβῇ εἰς τὴν παραβολὴν καὶ τῶν 1974 ὀνομάτων τοῦ ἀντιγράφου. Ἐπειδὴ ὅμως ὁ ἐπίδοξος βουλευτὴς Γ. Ν. Καΐρης τῷ παρετήρησεν ἰδίᾳ, ὅτι ἂν ἐξήταζεν ἕνα ἄλλον κατάλογον, ἤθελεν εὕρει τοὺς λόγους τῶν δικαστηρίων, ἐξ ὧν ἐπροκλήθη τὸ σβύσιμον, ἐβιάσθη νὰ διέλθῃ διαφόρους τοιούτους καταλόγους, ἐκ τῶν ὁποίων ἀνεκάλυψεν ὅτ. ἄλλοι εἶναι καὶ ἐξ ἄλλων χωρίων οἱ ἐν τῷ πρωτοτύπῳ καταλόγῳ ἐσβεσμένοι καὶ ἄλλοι καὶ ἐξ ἄλλων χωρίων οἱ ἐν τῷ ἀντιγράφῳ παραλειπόμενοι. Ἀναγνοὺς δὲ πρὸς ἀπόδειξιν τινὰ ὀνόματα, παρετήρησεν ὅτι εὗρε 39 τοιαῦτα πρόσωπα, καὶ ἂν εἶχε καιρὸν νὰ διέλθῃ ὅλα, ἤθελεν ἴσως εὕρει πλειότερα τῶν ὑπὸ τῆς μειοψηφίας εὑρεθέντων 71, καὶ καταδείξει πλειότερον τὴν ἀπάτην τοῦ Κ. Καΐρη, ἰσχυριζομένου ὅτι διεγράφησαν αὐτὰ τὰ ἀρχικῶς σβυσθέντα ὀνόματα. Βιάζεται δὲ, προκληθεὶς, νὰ εἴπῃ καὶ ἄλλο τι περιστατικόν, τὸ ὁποῖον ἤθελε σιωπήσει. Ὁ δήμαρχος Καΐρης, ὢν ἐπίδοξος βουλευτὴς, εἶχε δώσει πρὸ ἑνὸς ἔτους, τῷ 1858, εἰς τοὺς νῦν ἐναντίους του ἀντίγραφον καταλόγου περιέχον τὰ ἤδη διαγεγραμμένα ὀνόματα. Ἐπεται λοιπὸν ὅτι ἡ διαγραφὴ τῶν ἀπὸ τοῦ καταλόγου τοῦ 1859 εἶναι συνέπεια τῆς νέας ἀνάγκης τοῦ νὰ προβιβασθῇ ἀπὸ δημάρχου εἰς βουλευτήν. Ἐκτὸς τούτων ὅμως, παρατηρεῖ ὅτι καθ' ὅλον τὸ Κράτος ἀριθ-

μοῦνται 400 περίπου δήμοι καὶ ἐφ' ἑκάστου αὐτῶν ἄρχει εἷς δήμαρχος. Ἐκ τούτων οἱ 50 μόνον διατελοῦσιν, ὡς κεντρικοί, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν προϊσταμένων διοικητικῶν ἀρχῶν, οἱ δὲ λοιποὶ 350 διοικοῦν καὶ κυβερνῶσι τὰς κωμοπόλεις των κατ' ἀρέσκειαν, καὶ εἶναι βεβαίως δήμαρχοι καὶ διοικηταὶ τοῦ δήμου. Οὐδεμία δὲ ἀμφιβολία ὑπάρχει ὅτι οἱ 350 οὗτοι δήμαρχοι εἶναι οἱ ἀστυνόμοι ἐπὶ τῆς διαγωγῆς τῶν συνδημοτῶν των, οἱ δημόσιοι κατήγοροι τῶν ποινικῶν παραπτωμάτων, οἱ πιστοποιοῦντες τὴν ταυτότητα καὶ κατάστασιν ἑκάστου, οἱ ἀστυνόμοι ἐπὶ τῶν κτημάτων των, οἱ χορηγοῦντες τὰς ἀποδείξεις πενίας, οἱ βεβαιοῦντες τὰς γεννήσεις, τοὺς γάμους καὶ τὰς ἀποθιώσεις, οἱ συντάσσοντες τοὺς ἐπὶ τῆς ὁδοποιΐας καταλόγους, οἱ ὁρίζοντες τὰς δοσκὰς τῶν ποιμνίων, οἱ βεβαιοῦντες τοὺς φόρους, οἱ συντάσσοντες τοὺς βουλευτικοὺς καταλόγους καὶ οἱ ἐν γένει ἐπηρεάζοντες καὶ ἀπειλοῦντες κατὰ τὰς ἐκλογάς. Ὅταν λοιπὸν ἡ ἐξουσία των ἐκτείνεται εἰς τόσον εὐρὺν κύκλον καὶ ἔχῃ τοσαύτην δικαιοδοσίαν, νομίζεται ὅτι, ἂν συνελάμβανον τὴν σατανικὴν ἰδέαν νὰ προδίδα θῶσιν ὅλοι εἰς βαθμὸν βουλευτοῦ, νομίζετε ὅτι ἤθελεν ἰσχύσει ἀπέναντί των ἡ ὑπόδειξις ὑπουργικῶν ὑποψηφίων, ἡ στρατιωτικὴ δύναμις, ἢ ἡ ἐπιρροὴ τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις τιμωμένων; Ὄχι· τὰ πάντα ἤθελον ὑποκύψει ἐνώπιον τῆς ἰσχύος των, ἀλλ' εὐτυχῶς οἱ δήμαρχοι γνωρίζουσι τὰ καθήκοντά των καὶ εἰς αὐτὰ περιορίζονται, ἐκτὸς ὀλίγων ἐξαιρέσεων εἴς τινα μέρη. Ἀπέναντι λοιπὸν τοιαύτης καταστάσεως πραγμάτων ὀφείλομεν χάριν τῆς κοινωνίας καὶ τοῦ δικαίου ν' ἀποφασίσωμεν ὅτι οἱ παρουσιαζόμενοι δήμαρχοι πρέπει νὰ μεταβῶσιν εἰς ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων αὐτῶν, καθ' ὅσον ἦλθον ἐνταῦθα διὰ τῆς παρανομίας καὶ τῆς καταπιέσεως τῶν συμπολιτῶν των.

Ἀντέταξεν εἷπεν ἄλλος, ὅτι μὲ ὅλην τὴν ὑπόληψιν, ἣν ἔχει πρὸς τὰ ἔντιμα μέλη τοῦ τμήματος, δὲν δύναται νὰ συμμερισθῇ τὴν περὶ εἰκονικότητος τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς Ἀνδρου ἰσχυρισμόν των. Καὶ ἀληθῶς, ἂν παρατηρήσῃ τις, θέλει ἴδει ὅτι οὐδὲ ἴχνος τοιαύτης εἰκονικότητος ὑπῆρξε, διότι, ἀφοῦ ἡτοιμάσθησαν τακτικῶς τὰ 62 ψηφοδέλτια, ἐρρίφθησαν εἰς τὴν κάλπην, ἔπειτα δὲ προσεκλήθη ὁ δήμαρχος νὰ τὰ ἐξάξῃ. Καὶ κατ' ἀρχὰς μὲν βλέπομεν ὅτι ἠρνήθη, καίτοι προσκληθείς, νὰ ἐνεργήσῃ τὴν ἐξαγωγήν, τὸ ὁποῖον δὲν δεικνύει βεβαίως πρόθεσιν δολιότητος, ἀκολούθως δὲ πεισθείς, ἐξήγαγε πέντε ψηφοδέλτια, τὰ ὁποῖα συνέπεσε νὰ εἶναι ἑκατὸν καὶ

ἄλλων οἰκείων του· τοιαύτη δὲ σύμπτωσις οὐδὲ ἀδύνατος θεωρεῖται, οὐδὲ λόγος ἀπορρώσεως ἀρκεῖ νὰ λογισθῇ, καθ' ὅσον μάλιστα δὲν ἠδύνατο νὰ ἔχῃ ὁ δήμαρχος τὴν ὑπερφυσικὴν δύναμιν νὰ ἐννοήσῃ διὰ τῆς ἁφῆς τὰ οἰκεῖα ψηφοδέλτια καὶ νὰ ἐξαγάγῃ αὐτά. Δὲν δύναται δὲ οὔτε νὰ θεωρηθῇ ὅτι ἐκτὸς τῶν 62 ψηφοδελτίων ὑπῆρχον καὶ ἄλλα, διότι, ὅταν ἐρρίφθησαν ἐν τῇ κάλπῃ τὰ 62, ὁμολογεῖ καὶ ἡ μειοψηφία τοῦ τμήματος ὅτι δὲν ὑπῆρχον ἐν αὐτῇ ἄλλα. Ἐκτὸς τούτου, καὶ ὁ ἔπαρχος ἦτον παρὼν κατὰ τὴν κλήρωσιν καὶ οὔτε λόγον ποιεῖ περὶ εἰκονικότητος τῆς ἐπιτροπῆς, καὶ ἀνακριτὴς δὲ ἐστάλη ἐπίτηδες περὶ τούτου, ἀλλ' οὔτε ἐκ τῶν ἀνακρίσεων ἀπεκαλύφθη τοιαύτη εἰκονικότης. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὰς περὶ τὴν ἐκλογὴν ἀπειλὰς καὶ βίας τὰς εἰς τὸν δήμαρχον ἀποδιδομένας, τοιαῦται ἐνστάσεις εἰσὶ κοιναὶ καὶ κατέστη τὸ σύνηθες μέσον τῶν εἰς τὰς ἐκλογὰς ἀποτυγχανόντων. Ἂν δ' ἡ Βουλὴ προσέτιγεν εἰς τοιαύτας ἐνστάσεις, ἀορίστως μάλιστα καὶ μὲ γενικὰς λέξεις φερομένας, ἤθελε διασθῆ τότε νὰ ἀποβλίψῃ μέγα μέρος τῶν ἐπικυρωθεισῶν ὑπ' αὐτῆς ἐκλογῶν. Ἄλλως τε τὸ αἰτιολόγημα τῶν τοιούτων ἐνστάσεων στηρίζεται ἐπὶ τοῦ προμνημένου εἰς μίαν ἢ δύω ἀναφορὰς ἐνωμοταρχῶν, καὶ φαντασθῆτε ἂν πρέπει νὰ στηριχθῶμεν εἰς τὴν ἀπόφασίν μας ἐπὶ τῇ βάσει τοιούτων ἀναφορῶν.

Ἀλλ' ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς τοῦ δήμου Κορθίου δύναται νὰ παρατηρήσῃ τις μᾶλλον ἀνωμαλίαν τινὰ διὰ τὴν ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας ἐνεργηθεῖσαν ψηφοφορίαν ἐπὶ τῇ βάσει ἑτέρου καταλόγου. Καὶ ἂν ὅμως καταλογισθῶσι καὶ τὰ 71 ψηφοδέλτια, τὰ ὁποῖα ἐξήλεγξεν ἡ μειοψηφία, ὑπὲρ τῶν ἐναντίων, δὲν βλέπει οὐδὲν ὑπὲρ αὐτῶν πρακτικὸν ἀποτέλεσμα. Παρατηρεῖ μόνον μὲ λύπην του ὅτι ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς ταύτης ἡ μειοψηφία διυλίζει τὸν κώνωπα, ἐνῷ ἡ ἐκλογὴ δὲν ἔχει τι ἐπιληψιμον. Δι' ὅλα ταῦτα θεωρεῖ τὴν ἐκλογὴν ἐπικυρωτέαν καὶ δὲν πρέπει νὰ τεθῇ ἄνευ λόγου ἡ ἔπαρχία εἰς νέον βουλευτικὸν ἀγῶνα.

Ἐπῄνεγκεν ὁ εἰσηγητὴς τῆς πλειοψηφίας τοῦ τμήματος, ὅτι ὁ προαγορεύσας εἰσηγητὴς τῆς μειοψηφίας παρέλειψε νὰ φέρῃ εἰς γνῶσιν τῆς Βουλῆς τὰ οὐσιωδέστερα ἔγγραφα, ὡς π.χ. τὴν ἐξέτασιν τοῦ ἐνωμοτάρχου Ματθαιοπούλου, μηδεμίαν ἔχοντος τοπικὴν σχέσιν ἢ οἱανδήποτε ἄλλην συμπάθειαν, ὅστις διαβεβαιοῖ ὅτι οὐδεμία εἰκονικότης ἔλαβε χώραν εἰς τὴν κλήρωσιν τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ δήμου Ἀνδρου. Ἐπίσης δὲ καὶ ὁ εἰσηγ-

γελεὺς Σύρου Κ. Λεκάτης δι' ἐκθέσεώς του διαβεβαιοῖ ὅτι οὐδεμία παρανομία ἔλαβε χώραν.

Σᾶς εἶπεν ὁ προαγορεύσας ὅτι ὁ δήμαρχος Ἄνδρου, ἀποχωρῶν ἀπὸ τοῦ τόπου τῆς ψηφοφορίας τὴν ὁποίαν ὤφειλε νὰ ἐπιτηρῇ, ἔτρεχεν εἰς τὰς ὁδοὺς θηρεύων ψήφους. Ἀλλὰ τοῦτο δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ, κατ' αὐτόν, ὡς μία ἔνστασις, διότι τὴν ψηφοφορίαν ἐπιτηρεῖ ἡ ἐφορευτικὴ ἐπιτροπή, ὁ δὲ δήμαρχος, θηρεύων ψήφους ὑπὲρ τῶν φίλων του, οὐδένα βεβαίως παρέβαινε νόμον. Καὶ ἄλλος δέ τις ἐνωμοτάρχης, Μπασδέκης καλούμενος, ὁμολογεῖ ὅτι ἡ ἐκλογὴ ἐνηργήθη μεθ' ὅλης τῆς νομιμότητος καὶ ἡσυχίας ἀφ' ἧς στιγμῆς ἀπεσύρθη τοῦ ἐκλογικοῦ ἀγῶνος ὁ Κ. Καμπάνης. Καὶ ἐξ αὐτοῦ δὲ τοῦ ἀποτελέσματος τῆς ψηφοφορίας τῶν δήμων Γαυρίου καὶ Κορθίου καταφαίνεται ὅτι οὐδεμία βία, οὐδεμία παρανομία ἔλαβε χώραν, διότι εἰς τὸν δῆμον Γαυρίου οἱ μὲν ἐπιτυχόντες ἔλαβον ψήφους 700 περίπου, οἱ δὲ ἀποτυχόντες 300, εἰς τὸν τοῦ Κορθίου οἱ μὲν πρῶτοι ἔλαβον 533, οἱ δὲ δεύτεροι 450, ἐνῷ, ἂν ἀληθῶς ἐλάμβανε χώραν βία, οἱ ἐπιτυχόντες ἠδύναντο νὰ συγκεντρώσωσιν εἰς ἑαυτοὺς ὅλας τὰς ψήφους.

Λέγουσι δὲ ὅτι ὁ δήμαρχος Κορθίου εἶχε ψευδῆ κατάλογον, ὅτι ἐπὶ τῇ βάσει αὐτοῦ ἐνηργήθη ἡ ψηφοφορία, καὶ ὅτι ἔλειπον 71 ὀνόματα ψηφοφόρων. Ἀλλ' ἐξ αὐτῶν ἑπτὰ μὲν ἐψηφοφόρησαν τὴν τρίτην τῆς ψηφοφορίας ἡμέραν, ὡς ἀποδεικνύεται ἐκ τοῦ πρωτοκόλλου τῆς ψηφοφορίας, 64 δὲ εἶχον διαγραφῇ τοῦ πρωτοκόλλου δυνάμει ἀποφάσεων τοῦ ὁρκωτοῦ δικαστηρίου, ὑπαρχουσῶν ἐντὸς τοῦ φακέλλου

Τελευταῖον δέ, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν περὶ δημάρχων παρατήρησιν τοῦ προαγορεύσαντος, λέγει ὅτι ἐὰν ἀπεκλείοντο ὑπὸ τοῦ νόμου τῆς βουλευτικῆς θέσεως, ἤθελε πρῶτος αὐτὸς ψηφοφορήσει κατ' αὐτῶν. Ἀφ' οὗ ὅμως ὑπὸ τοῦ νόμου δὲν κωλύονται καὶ ἀφ' οὗ ἡ Βουλὴ μετρεῖ ἤδη ἐντὸς αὐτῆς τριάκοντα ἴσως δημάρχους, δὲν δυνάμεθα βεβαίως σήμερον νὰ προτείνωμεν ὡς ἔνστασιν κατὰ τῆς ἐκλογῆς τὴν δημαρχικὴν τῶν ἐπιτυχόντων θέσιν. Ἡ ἐκλογὴ ἑπομένως εἶναι νομιμωτάτη καὶ ὡς τοιαύτην ὀφείλει ἡ Βουλὴ νὰ τὴν παραδεχθῇ, καθ' ὅσον μάλιστα οἱ ἐπιτυχόντες ἦσαν ἀνθυποψήφιοι καὶ δὲν εἶναι δίκαιον διὰ μιᾶς ἀποράσεώς σας νὰ εἰπῆτε ὅτι οὐδεὶς μὴ ὑποψήφιος ὑπουργικὸς δύναται νὰ ἐξέλθῃ εἰς τὸ ἐκλογικὸν στάδιον καὶ νὰ μαράνητε οὕτω τὸν ζῆλον τῶν πολιτῶν.

Ἀντέλεξεν ἄλλος, ὅτι ὁ εἰσηγητὴς τῆς μειοψηφίας ἀρκούντως ἀνέπτυξε τὰ κατὰ τὴν πρακειμένην ἐκλογὴν παρουσιαζόμενα περιστατικά, καὶ διὰ τοῦτο θεωρῶν περιττὴν τὴν ἐπανάληψιν αὐτῶν, περιορίζεται μόνον ν' ἀντικρούσῃ τὸν προαγορεύσαντα βουλευτὴν Ἄργους καὶ τὸν εἰσηγητὴν τῆς πλειοψηφίας. Σᾶς εἶπεν ὁ πρῶτος αὐτῶν, ὅτι γενομένης τῆς κληρώσεως τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς ἐνώπιον καὶ τῶν ἀντιπάλων τῶν ἐπιτυχόντων, ἀφ' οὗ πρῶτον παρετηρήθη καὶ εὑρέθη ἡ κάλπη κενή, δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ λάβῃ χώραν δολιότης. Ἀλλὰ διατί ὁ δήμαρχος, ὅστις εἶχεν ἄμεσον συμφέρον, ἀνέλαβεν ὁ ἴδιος τὴν ἐξαγωγὴν τῶν κληροδελτίων; διατί, ἀφ' οὗ ἐζητήθη νὰ μετρηθῶσι τὰ ψηφοδέλτια, δὲν ἐπέτρεψε τοῦτο, προφασιζόμενος ὅτι τὸ τοιοῦτο δὲν συγχωρεῖται ὑπὸ τοῦ νόμου καὶ ὅτι ἀντίκειται δῆθεν εἰς τὴν φιλοτιμίαν του;

Τὰ δύω ταῦτα περιστατικὰ ἐπιβαρύνουσι βεβαίως τὸν δήμαρχον, ὅστις, καὶ κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς ἐκλογῆς τῶν βουλευτῶν τῆς παρελθούσης περιόδου ὑπέπεσεν εἰς παρόμοια ἀδικήματα, ὡς δύνασθε νὰ πληροφορηθῆτε ἀπὸ τὴν ἐν τοῖς πρακτικοῖς ἔκθεσιν τοῦ τμήματος, καὶ διὰ τοῦτο ὀφείλετε νὰ δώσητε ἓν μάθημα διδακτικὸν εἰς τὸν ὑποτροπιάσαντα δήμαρχον. Πῶς δὲ θέλετε θεωρήσει ἔγκυρον μίαν ἐκλογήν, ἐνεργηθεῖσαν ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας ἐπὶ τῇ βάσει ἑνὸς καταλόγου ψευδοῦς, τὸν ὁποῖον ἀκολούθως κατακριθέντα ἠναγκάσθησαν ν' ἀποσύρωσιν;

Ἐξανέστη ὁ προαγορεύσας εἰσηγητὴς κατὰ τοῦ βουλευτοῦ Ἀττικῆς, διότι σᾶς ἐξέθεσε τί δύνανται οἱ δήμαρχοι νὰ κατορθώσωσιν, ἐὰν θελήσουν νὰ γίνωσι βουλευταί· καὶ βεβαίως δὲν δυνάμεθα νὰ ὑποθέσωμεν τοὺς δημάρχους ὅλους ἐχθροὺς τῆς πατρίδος ἢ παραβλέποντας τὰ συμφέροντά της, καὶ οὔτε δυνάμεθα νὰ συγκρίνωμεν τὸν Ῥοῦφον πρὸς τὸν Κουτσομύτην· δυστυχῶς ὅμως εἰς τὸ παρελθὸν ἐκ τῶν τριῶν ὑποψηφίων δήμαρχος διεφέρετο ὁ ἀνικανώτερος καὶ ἀμαθέστερος, καὶ οὐδεμία ὑπάρχει ἀμφιβολία, ὅτι ὁ δήμαρχος, ὡς συγκεντρόνων ἐν ἑαυτῷ πᾶσαν δημοτικὴν ἐξουσίαν, δύναται νὰ ἐπηρεάσῃ τὴν θέλησιν τῶν πολιτῶν καὶ ὅταν μάλιστα οἱ πολῖται τύχωσι πρᾶοι καὶ ἀγαθοὶ ὡς οἱ κάτοικοι τῶν νήσων. Τρεῖς δήμαρχοι ἀπαρτίζουσι τὴν νῆσον Ἄνδρου, καὶ ὅταν οἱ δύο συνεφώνησαν νὰ γίνωσι βουλευταί, οὐδόλως πρέπει νὰ ἀμφιβάλλητε ὅτι ἡ πίεσις τῆς δημοτικῆς ἐξουσίας ἐπενήργησεν ἐπὶ τοῦ ἀποτελέσματος.

Τὴν βίαν καὶ παρανομίαν ὀφείλετε νὰ κατακρίνητε ὅπου καὶ ἂν εὕρητε αὐτάς, καὶ δὲν ἔπρεπε νὰ σᾶς προτείνωσιν ὅτι καὶ εἰς ἄλλας ἐκλογὰς ἀπηντήθη ἡ βία ἡ δὲ

Βουλὴ ἰσιώπησεν, οὔτε ὅτι ἡ κατὰ τῆς προκειμένης ἐκλογῆς ἀπόφασίς σας θέλει φοβίσει τοὺς πολίτας καὶ θέλει τοὺς ἀποτρέψει τοῦ νὰ ἐκτεθῶσι εἰς τὸν ἐκλογικὸν ἀγῶνα, ἐὰν δὲν εἶναι ὑποψήφιοι, διότι ὁ ἔχων ἐπιρροὴν ἀληθῆ καὶ ἀπολαύων τῆς συμπαθείας τῶν συμπολιτῶν του δὲν θέλει ἀποδειλιάσει ἐκ τῆς ἀποφάσεώς σας κατὰ μιᾶς ἐκλογῆς, ἐνεργηθείσης ὑπὸ τὸ κράτος τῆς βίας.

Ὑποστηρίζει διὰ τοῦτο τὴν περὶ ἀκυρώσεως τῆς ἐκλογῆς καὶ ἐπαναλήψεως πρότασιν τῆς μειοψηφίας.

Κλεισθείσης ἐνταῦθα τῆς συζητήσεως, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα ἐὰν παραδέχηται τὴν περὶ ἀκυρώσεως τῆς ἐκλογῆς πρότασιν τῆς μειοψηφίας, ἀπέρριψεν αὐτὴν μὴ ἀναστᾶσα καὶ παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸ ἔγκυρον τῆς ἐκλογῆς καὶ νομίμους βουλευτὰς τῆς ἐπαρχίας Ἄνδρου τοὺς Γ. Ν. Καίρην, Ν. Ἀθανασίου καὶ Ἀναγν. Γιαννουλίδην, ἔχοντας καὶ τὰ παρὰ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα.

Κηρύξαντος δὲ τοῦ προέδρου τὸ ἀποτέλεσμα, ἡ Βουλὴ προέβη εἰς τὴν συζήτησιν τῆς ἐκλογῆς Νάξου, ἐφ' ἧς λαβὸν τὸν λόγον τὸ μειοψηφοῦν μέλος ἐξέθηκεν, ὅτι ἡ Βουλὴ ἔχει πρὸ ἡμερῶν ἐνώπιόν της δύω παραλλήλους καὶ ἀντιθέτους, ἀλλὰ λεπτομερεῖς ἐκθέσεις τῆς τε πλειοψηφίας αἱ μειοψηφίας, τὴν τελευταίαν τῶν ὁποίων μόνος αὐτὸς ἀντιπροσωπεύει. Ἀνωμαλίαι δέ τινες ἐν τῷ τμήματι λαβοῦσαι χώραν τὸν ἐμπόδισαν τοῦ νὰ ὠφεληθῇ ἐκ τῶν παρατηρήσεων τῶν συναδέλφων του καὶ κατὰ συνέπειαν αἱ περὶ τῆς ἐκλογῆς ἰδέαι καὶ πεποιθήσεις του μένουσιν ἀδιάσειστοι καὶ καθαραί. Τὸ ἐκτενὲς δὲ καὶ λεπτομερὲς ἀμφοτέρων τῶν ἐκθέσεων ἀπαλλάττουσιν αὐτὸν τῆς ὑποχρεώσεως τοῦ νὰ μακρηγορήσῃ ἐπὶ τοῦ ὑπὸ συζήτησιν ἀντικειμένου, καὶ διὰ τοῦτο εἰς ὀλίγα μόνον περιορίζων τὴν ἀγόρευσίν του, παρατηρεῖ πρῶτον ὅτι δύω μεθόδους μεταχειριζόμεθα πρὸς ἀναζήτησιν καὶ ἀνακάλυψιν τῆς ἀληθείας, τὴν ἀναλυτικὴν καὶ τὴν συνοπτικὴν, τὰ δύω δὲ διάφορα ἀποτελέσματα τῶν ἐργασιῶν τοῦ τμήματος προκύπτουσι βεβαίως ἐκ τῶν δύω αὐτῶν διαφόρων μεθόδων, ἐξ ὧν αὐτὸς ἠκολούθησε πάντοτε τὴν συνοπτικὴν, καθ' ὅσον ἡ ἀναλυτικὴ ἀντίκειται εἰς τὰς ἕξεις του, καὶ διὰ τοῦτο συνήθως εἰς τοὺς περιπάτους του χρώμενος τῷ τηλεσκοπίῳ, τέρπεται βλέπων μακρόθεν τὰς κορυφὰς τῶν ὀρέων, οὐδέποτε ὅμως μετεχειρίσθη τὸ μικροσκόπιον πρὸς ἀνακάλυψιν τῶν μυστηρίων τῆς φύσεως. Ἡ θέα τοῦ τὰ πλοῖα ἀσφαλιζόντος καμίλου ἐνέπνευσεν αὐτῷ σπουδαίας πάν-

τοτε σκέψεις, οὐδέποτε ὅμως καὶ ἡ θέα κλωστῆς ἢ νήματος· οὕτω δὲ καὶ βιβλία ἀναγινώσκων οὐδέποτε προσεῖξεν εἰς τὰς διαιρέσεις καὶ ὑποδιαιρέσεις τοῦ συγγράμματος, ἀποβλέψας πάντοτε εἰς μόνην τὴν βάσιμον καὶ γενικὴν τοῦ συγγραφέως ἰδέαν. Ἐξελέγχων δὲ ἐκλογὴν προσπαθεῖ νʼἀνεύρῃ τὰ κύρια αὐτῆς χαρακτηριστικά. Ἂν λοιπὸν ὡς αὐτὸς ἐκ τοῦ ὕψους τοῦ δασπόζοντος τῆς νήσου ὄρους τοῦ Μηλοσίου Διὸς βίψῃ καὶ ἡ Βουλὴ ἓν βλέμμα ἐφ' ὅλης τῆς νήσου θέλει ἀπαντήσει ἐνώπιόν της μὲν τὸν πολυάριθμον καὶ εὔφορον δῆμον Τραγέας, ἐκ δεξιῶν δὲ πρὸς ἀνατολὰς τὸν δῆμον Κορωνίδος, πρὸς βορρᾶν τὸν πρωτεύοντα δῆμον τῆς Νάξου, πρὸς ἀνατολὰς καὶ συνδεόμενον μετὰ τοῦ τῆς Τραγέας τὸν δῆμον Βίβλου, ὄπισθεν δὲ αὐτοῦ πρὸς μεσημβρίαν τὸν ὀρεινὸν δῆμον Ἀπειρανθίας. Ὁ ἐντιμος αὐτοῦ φίλος Βαρότσης, κύριον ἐλατήριον τῆς ἐκλογῆς, δὲν εἶναι βεβαίως ἄμοιρος στρατηγικῶν γνώσεων καὶ εἰς τὴν δεξιότητά του ὀφείλεται ὁ συνασπισμὸς τριῶν δημάρχων καὶ ἡ ἐπιτυχία τῆς ἐκλογῆς, ἄφευκτος συνέπεια τοῦ συνασπισμοῦ αὐτοῦ. Τὸ δημαρχικὸν αὐτὸ τρίγωνον τῶν δήμων Βίβλου, Τραγέας καὶ Πάρου γεωγραφικῶς καὶ ἠθικῶς ἐξίστησεν ἐπὶ τοῦ ἀποτελέσματος πίεσιν, τὴν ὁποίαν πασιφανῶς ἀποδεικνύουσι τὰ ἐν τοῖς δήμοις Βίβλου καὶ Τραγέας διαδραματισθέντα, διότι ὁ ἐκφοβισμὸς καὶ ἡ βία εἰσὶ τὰ κύρια χαρακτηριστικὰ τῆς ἐκλογῆς τῶν τριῶν δήμων Βίβλου, Τραγέας καὶ Ἀπεραν θίας. Τὰς λέξεις στρατηγικῶν γνώσεων δὲν ἀνέφερεν ἀσκόπως, διότι ἡ μὲν δημοτικὴ ἐξουσία παριστᾷ τὸ ἐπιτελεῖον τῶν τριῶν συμμάχων δημάρχων, σμῆνος δὲ ὁπλοφόρων, εἰσπρακτόρων καὶ ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων, παριστᾷ τὸν στρατὸν καὶ, ἂν τὰ ἐν ταῖς ἐνστάσεσιν ἀναφερόμενα δὲν εἶναι ὑπερβολαὶ, τὸ φοβερὸν σῶμα τῶν Ζοάβων ἀντεπροσωπεύετο ἀπὸ ζωοκτόνους καὶ ζωοκλέπτας ὡς πρὸς τὸν φόβον, τὸν ὁποῖον ἐνέπνεον εἰς τοὺς φύσει εἰρηνικοὺς καὶ ἡσύχους κατοίκους τῆς νήσου, ἡ Βουλὴ δὲ βεβαίως δὲν ἀγνοεῖ ὅτι ἡ ζωοκλοπὴ, ἡ μάλις πρὸ δύω ἐτῶν καταπαύσασα, ὑπῆρξεν ἀείποτε ἡ μάστιγξ καὶ τὸ φόβητρον τῶν Ναξίων.

Εἰς τοὺς δήμους Βίβλου, Τραγέας καὶ Ἀπερανθίας, ἐνῷ κατὰ μέγα μέρος ἀποκλειστικαὶ ἐφορευτικαὶ ἐπιτροπαὶ ἀπῴθουν, ὡς ἐκ φρουρίων, τοὺς ὑπὲρ τῶν ἐπιλαχόντων θέλοντας νὰ ψηφοφορήσωσι πολίτας, οἱ ἐκτὸς τοῦ ναοῦ ἐνεργοῦντες ἔσυρον πρὸς τὰς κάλπας τοὺς φίλους τῶν ἐπιτυχόντων. Εἰς τὸ χωρίον Κυνόβαρον ἔνοπλοι, νέοι Πρακρούστοι τῆς ἐκλογῆς,

κατέχοντες τὴν ἀπὸ τοῦ χωρίου τούτου πρὸς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ δήμου ἄγουσαν, ἐμπόδιζον μὲν τοὺς ἐναντίους τῶν ἐπιτυχόντων, ἐσυγχώρουν δὲ ἐλευθέραν δίοδον εἰς τοὺς φίλους αὐτῶν. Δικαιοῦται λοιπὸν ἐλέπων ὡς κύρια χαρακτηριστικὰ τὸν ἐκφοβισμὸν καὶ τὴν βίαν, ἅτινα διέφυγον τὸ τὰς τυπικὰς μόνον λεπτομερείας σπουδάσαν ἀναλυτικὸν ὅμμα τῶν συναδέλφων του, ἀδιαφορῆσαν δὲ εἰς τὰ κύρια ἐξώδικα συμβάντα τῆς ἐκλογῆς.

Δύω ὁλοκλήρους μῆνας ἐβασανίσθησαν τὰ ἀφορῶντα τὸν ἐκλογικὸν συνδυασμὸν τῆς ἐπαρχίας Νάξου καὶ δὲν πιστεύει ὅτι ὑπέπεσεν εἰς συνταγματικὸν ἁμάρτημα, ὡς τινες φρονοῦσιν, ἀναφέρων ἐν τῇ ἐκθέσει ὡς συμβὰν ἄξιον μνείας τὴν παραίτησιν τῶν ὑπουργικῶν ὑποψηφίων, διότι ἡ ὑπουργικὴ ὑποψηφιότης παρέχει ἀναντιῤῥήτως κατὰ τὸν ἐκλογικὸν ἀγῶνα ποσοστὸν τοὐλάχιστον ὠφελείας, τὸ ὁποῖον εἶναι ἀχαριστία νὰ μὴ ἀναγνωρίζῃ τις τιθέμενος ὑποψήφιος, καὶ διὰ τοῦτο, ἂν καὶ παρητήθησαν οἱ ἀποτυχόντες τῆς ὑποψηφιότητος, κατὰ μόνον 270 περίπου ψήφους ὑπολείπονται τῶν ἐπιτυχόντων. Κατὰ τὰς ἐκλογὰς προτιμοτέρα βεβαίως τῆς ὑπουργικῆς ὑποψηφιότητος εἶναι ἡ ὑποψηφιότης τοῦ λαοῦ, ἀλλ' ὅταν οἱ φαινόμενοι ὡς λαοπρόβλητοι ὑποψήφιοι ἀπολαύωσιν ἐν τῷ κρυπτῷ μὲν, ἀλλ' ἐν πράγματι τῶν ὠφελειῶν τοῦ ὑπουργικοῦ ὑποψηφίου, ἡ ὑποψηφιότης αὕτη στερεῖται βεβαίως τοῦ ἀληθοῦς θελγήτρου της καὶ καταντᾷ κατωτέρα καὶ αὐτῆς τῆς καθαρᾶς καὶ φανερᾶς ὑπουργικῆς ὑποψηφιότητος. Ἐπὶ δὲ τοῦ προκειμένου εἴχομεν τοὺς λύκους τοῦ Εὐαγγελίου ἐνδεδυμένους προβάτινα δέρματα, διότι οἱ ἐπιτυχόντες, ἐνῷ ἔθελγον ἀφ' ἑνὸς διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ λαοπροβλήτου ὑποψηφίου, ἐπηλάυνον συγχρόνως καὶ τῆς συμπαθείας τῆς ἐξουσίας, τὸ ὁποῖον καὶ ἠνάγκασε τοὺς ὑποψηφίους νὰ παραιτηθῶσι τῆς ὑποψηφιότητος.

Ἡ ἐπιτυχία τοῦ δημαρχικοῦ τούτου συνασπισμοῦ δὲν πρέπει νὰ διαφύγῃ τὴν προσοχὴν τοῦ Σώματος τούτου, τοῦ ὁποίου ὁ σχηματισμὸς, αἱ τάσεις καὶ τὸ μέλλον δύνανται νὰ ἐπηρεασθῶσιν ἐπὶ κακοῦ, ἐὰν δὲν τεθῇ φραγμὸς ἔγκαιρος εἰς τὴν ἐπέκτασιν τοιούτου εἴδους συνασπισμοῦ. Εἶναι ἀναντίῤῥητον ὅτι ἡ ἐπιβάρυνσις τοῦ δημαρχικοῦ ὄγκου κατὰ τὰς βουλευτικὰς ἐκλογὰς, ἀποτέλεσμα ἔχουσα τὴν ἐκλογὴν τῶν δημάρχων ὡς βουλευτῶν, θέλει καταβιβάσει εἰς κύκλον στενοτέρων ἰδεῶν καὶ τακτικωτέρας ἐνεργείας τὸ κυριαρχικὸν τοῦτο Σῶμα. Καὶ δὲν ἐννοεῖ μὲν ν' ἀποκλείσωμεν τοῦ βουλευτηρίου πάντα

δήμαρχον, ἀλλὰ νομίζει ὅτι ὀφείλομεν τοὐλάχιστον νὰ ἐξετάσωμεν ὁποίαν χρῆσιν ἔκαμε τῆς δημοτικῆς ἐξουσίας του κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς ἐκλογῆς. Ὁ βουλευτὴς Κορινθίας ἀγορεύων πρὸ μικροῦ ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Ἄνδρου, ὅπου οἱ ἐκλεχθέντες εἰσὶ καὶ ἐκεῖνοι δήμαρχοι, παρετήρησεν ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ μᾶς πτοήσῃ ἡ δημαρχικὴ ἐνέργεια, καθ' ὅσον εἰς τὸν κυριώτερον δῆμον τῆς Ἄνδρου οἱ ἀποτυχόντες κατὰ μόναν 70 περίπου ψήφους ὑπελείποντο τῶν ἐναντίων των, ὅπερ σημαίνει ὅτι ἡ δημοτικὴ πίεσις μικρὸν ἔφερεν ἀποτέλεσμα. Τὸν συλλογισμὸν τοῦτον τοῦ βουλευτοῦ Κορινθίας, ὃν περ ἡ Βουλὴ, παραδεχθεῖσα τὸ ἔγκυρον τῆς ἐκλογῆς ἐκείνης, ἐφάνη ἐπιδοκιμάζουσα, στρέφων καὶ οὗτος πρὸς ὄφελος τοῦ ἰσχυρισμοῦ του, παρατηρεῖ ὅτι ἐπὶ τῆς προκειμένης ἐκλογῆς εἰς τὸν δῆμον Τραγέας οἱ μὲν ἐπιτυχόντες δήμαρχοι ἔλαβον ψήφους 600, οἱ δὲ ἐναντίοι ὀλιγωτέρας τῶν 100, εἰς δὲ τὸν δῆμον Βίβλου ἔλαβον ὡσαύτως οἱ μὲν ἐπιτυχόντες 750 περίπου, οἱ δὲ ὑπουργικοὶ ὑποψήφιοι 25 μόνον. Ἔχει λοιπὸν ἡ Βουλὴ ἀνάγκην μεγαλειτέρας καὶ καταφανεστέρας ἀποδείξεως τῆς δημαρχικῆς πιέσεως; Ἡ δὲ ἐκ τῆς ἀποφάσεώς της ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Ναυπλίας ἡ Βουλὴ ἠθέλησε νὰ ἐξάξῃ ἓν μάθημα διδακτικὸν κατὰ τῆς δωροδοκίας, ἐκ δὲ τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Σπετσῶν κατείδομεν τὸν ἀπειλοῦντα τὴν Βουλὴν κίνδυνον τῆς ὑποδουλώσεως τοῦ Σώματος εἰς τὴν ἐμμενῆ ἐπιῤῥοὴν τῶν διοικητικῶν ἐγγράφων, οὕτω καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὀφείλομεν νὰ σταθμίσωμεν αὐστηρῶς καὶ ἐκτιμήσωμεν ἀποχρώντως τὸν ἐκ τῆς δημαρχοκρατίας ἐκπειλούμενον κίνδυνον.

Ἡ ἁπλῆ ἀντιπαράθεσις τῶν δύω ἀντιθέτων ἐκθέσεων σᾶς πείθει ὅτι κατὰ μὲν τοὺς λοιποὺς δήμους ἐπουσιώδη περιστατικὰ καὶ μικροῦ λόγου ἄξιαι ἐνστάσεις χωρίζουσι τὰς ἐναντίας μερίδας, περὶ τῶν δήμων δὲ μόνον Τραγέας, Βίβλου καὶ Ἀπεραντθίας θέλει φέρει ὀλίγας παρατηρήσεις. Καὶ πρῶτον μὲν εἰς τὸν δῆμον Τραγέας ὁ δήμαρχος Ναυπλιώτης συνοδεύεται συνήθως ὑπὸ ὁπλοφόρων τινων, κατὰ δὲ τὴν διάρκειαν τῆς ἐκλογῆς, ὑπὸ μεγαλειτέρου ἀριθμοῦ, καὶ οὕτω περιερχόμενος τὰ χωρία ἠπείλει καὶ ἐξεβίαζε τοὺς κατοίκους νὰ ψηφοφορήσωσιν ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ τῶν συνεταίρων του. Οἱ κάτοικοι ἐζητοῦνται παρὰ τοῦ ἐπάρχου δι' ἀναφορᾶς των, δοθείσης αὐτῷ ὑφ' ἑνὸς τῶν ὑποψηφίων καὶ ὑποστηριχθείσης ὑπὸ τοῦ εἰρηνοδίκου, προστασίαν, οὗτος δὲ πέμπει 5 χωροφύλακας, οἵτινες ὅμως δυσ-

χῶς διὰ τῆς παρουσίας των εἰς οὐδὲν ἄλλο ὠφέλησαν ἢνά ἐξογκώσωσι τὴν ἐπιρροὴν τοῦ Κ. Ναυπλιώτου, καὶ οὕτως οἱ ψηφορόροι ἀπωθοῦνται ἢ προσάγονται εἰς τὸν τόπον τῆς ψηφοφορίας κατὰ τὸ συμφέρον τῶν ἐπιτυχόντων.

Δύω ἐνστάσεις ἐπισυνημμέναι εἰς τὰ πρακτικὰ καὶ φέρουσαι ἡμερομηνίαν 25 καὶ 29 Ἀβρίου ἐπιβεβαιοῦσι λεπτομερῶς τὰ ἐκτεθέντα ὡς πρὸς τὴν βίαν καὶ τὴν παραβίασιν τῆς ἐλευθέρας τῶν ἐκλογέων θελήσεως ἐκ μέρους τοῦ Κ. δημάρχου Ναυπλιώτου, ἐνεργοῦντος ταῦτα πάντα αὐτοπροσώπως τε καὶ διὰ τῶν λοιπῶν ὀργάνων τῆς δημαρχικῆς ἐξουσίας.

Εἰς δὲ τὸν δῆμον Βίβλου, ὅπου ὁ Βαρότσης δημαρχεύει, ἔχομεν πρῶτον τὴν ἐφορευτικὴν ἐπιτροπὴν ἐκ μονομερείας ἐνεργοῦσαν καὶ μηδεμίαν παραδεχομένην κατὰ τῆς ἐκλογῆς ἔνστασιν. Μετὰ δὲ τὴν ἀπὸ τῆς ὑπουργικῆς ὑποψηφιότητος ἀποχώρησιν τοῦ Κ. Χαλκιοπούλου, αἱ ἀρχαὶ ἐμμέσως ὑπεδείκνυον τὸν Βαρότσην ὡς ὑπουργικὸν ὑποψήφιον, καὶ οὕτως ἔτυχε πλαγίως τῆς θέσεως τοῦ ὑπουργικοῦ ὑποψηφίου.

Οἱ ὑπουργικοὶ ὑποψήφιοι, πρὸς ἀποφυγὴν παντὸς ἐνδεχομένου κατὰ τῆς εἰκονικότητος τῆς ἐκλογῆς, ἠναγκάσθησαν νὰ ζητήσωσι τὴν ἀποστολὴν τοῦ γραμματέως τοῦ ἐπαρχείου, ἀλλὰ μὴ σταλέντος, ἐζητήθη ἀναβολὴ τῆς ψηφοφορίας. Ἐπαναληφθείσης δὲ ταύτης, οἱ ὑπουργικοὶ ὑποψήφιοι ἐπανέλαβον πάλιν τὴν περὶ ἀποστολῆς τοῦ γραμματέως αἴτησίν των, ἀλλὰ καὶ πάλιν μὴ εἰσακουσθέντες ἠναγκάσθησαν νὰ παραιτηθῶσι, διότι ἐροβοῦντο τὴν εἰκονικότητα τῆς ψηφοφορίας καὶ τὸ νόθον ταύτης ἀποτέλεσμα. Μετὰ δὲ τὴν παραίτησιν τῶν ὑποψηφίων ἐστάλη ὅπως ἐπιτηρήσῃ τὴν ἐκλογὴν ὁ εἰρηνοδίκης Νάξου, φίλος τοῦ Κ. Βαρότση. Ἐκ τούτου τρία μέλη τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς οὐδόλως φαίνονται ὑπογεγραμμένα ἐν τοῖς πρακτικοῖς, εἷς δὲ, ὁ Ῥαραλλ, ἀπεπέμφθη τοῦ ναοῦ, ἐμποδισθεὶς οὕτω νὰ ἐπιβλέπῃ τοὺς ψηφορόρους τὴν ταὐτότητα. Ἐν δὲ τῇ πρὸς τὴν Βουλὴν ἀποσταλείσῃ ἀναφορᾷ 18 κατοίκων Νάξου καὶ ἑτέρᾳ 17 μελῶν τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς ὑπάρχουσι δύω ἐνστάσεις κατὰ τῆς ἐκλογῆς τοῦ δήμου τούτου, δι' ὧν οἱ ἐνιστάμενοι ἐκθέτουν ὅτι ἡ ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ καὶ ὁ δήμαρχος, ὁ καὶ ἀναδεχθεὶς βουλευτὴς, δὲν ἐπέτρεπον εἰς τὴν ἀντεφορευτικὴν ἐπιτροπὴν νὰ παρευρίσκηται ἐντὸς τοῦ ναοῦ, καὶ ἐξετάζουσα τὸν βουλευτικὸν κατάλογον, νὰ πείθηται περὶ τῆς ταὐτότητος τῶν προσερχομένων, καὶ ὅτι ὁ δήμαρχος, ὁ ταμιακὸς εἰσπράκτωρ καὶ λοιποὶ δημοτικοὶ ὑπάλληλοι ἠνάγκαζον τοὺς ἐκλογεῖς νὰ ψηφοφορῶσιν οὐχὶ κατὰ πεποίθησιν, ἀλλ' ὑπὲρ τοῦ δημάρχου καὶ τῶν φίλων του.

Τελευταῖον δὲ παρατηρεῖ ὅτι ὁ πρὸ δύω ἐτῶν παυθεὶς δήμαρχος καὶ ὁ δημαρχεύων πάρεδρος, ἂν καὶ μέλη τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς, ἐγκαταλιμπάνοντες τὰς θέσεις των περιήρχοντο τὸν δῆμον μετὰ ὑπλοφόρων καὶ ζωοκλεπτῶν καὶ ἠνάγκαζον τοὺς πολίτας νὰ ψηφοφορήσωσιν ὑπὲρ τῶν ἐπιτυχόντων.

Παραλείπων δὲ πολλὰ ἄλλα περιστατικὰ εἰς τὸ αὐτὸ τείνοντα σημεῖον, πιστεύει ὅτι ἐκ τοῦ συμπλέγματος τῶν ἐκτεθέντων δικαιοῦται ἀρκούντως προτείνων καὶ ὑποστηρίζων τὴν ἀκύρωσιν τῆς ψηφοφορίας κατὰ τοὺς τρεῖς δήμους Ἀπεράνθίας, Τραγέας καὶ Βίβλου. Ἡ γνώμη του αὕτη δὲν εἶναι ἀπόρροια οὐδεμιᾶς συμπαθείας ἢ ἀντιπαθείας, ἀλλὰ συμπέρασμα ἐκ γεγονότων ἐξαγόμενον καὶ ἀψευδὴς φωνὴ τῆς συνειδήσεώς του. Ἡ δημαρχοκρατία κρούει ἤδη τὰς θύρας τοῦ περιβόλου ταύτου, ὁ κίνδυνος εἶναι προφανὴς, ἂς φροντίσωμεν λοιπὸν ἐγκαίρως νὰ προλάβωμεν τὸ κακόν. «Timeo Demarchos ai dona ferentes.»

Ἀντεῖπεν ἕτερος, ὅτι ὡς εἰσηγητὴς τῆς πλειοψηφίας ὀφείλων ν' ἀντικρούσῃ τὸν προαγορεύσαντα, ἐπὶ τῶν πραγμάτων στηριζόμενος, παρατηρεῖ ὅτι ὀκτὼ δήμους ἔχει ἡ ἐπαρχία Νάξου, κατὰ τῆς ἐκλογῆς δὲ τῶν τριῶν μόνον περιώρισε τὰς κατηγορίας της ἡ μειοψηφία, ἐνῷ δὲ τοσαῦτα εἶπε κατὰ τῶν δύω δημάρχων, οὐδὲν ὅλως εἶπε καὶ κατὰ τοῦ τρίτου, τοῦ Κ. Κρίσπη, ἂν καὶ ἐγένοντο καὶ κατ' αὐτοῦ ἐνστάσεις.

Μόλις μαθόντες τὸν συνδυασμὸν τῶν τριῶν δημάρχων οἱ ὑποψήφιοι, λέγει ἡ μειοψηφία, παρεπλήθησαν τοῦ ἐκλογικοῦ ἀγῶνος καὶ ἐζήτησαν παρὰ τῆς Κυβερνήτεως τὴν διάλυσιν τοῦ τοιούτου συνδυασμοῦ, ὅστις ὑπῆρξε τὸ μόνον καὶ μέγα ἐγκλημα τῶν τριῶν δημάρχων, καθ' ὧν τοσαῦται παρανομίαι καὶ παραβιάσεις ἀποδίδονται. Ἀλλ' ἐὰν ἀληθῶς οἱ δήμαρχοι μετεχειρίσθησαν βίαν, διατί τότε νὰ μὴ πλειοψηφήσουν καὶ εἰς τὸν δῆμον Πάρου, ὅπου δήμαρχος ἦτον ὁ Κρίσπης; Καὶ εἰς τὸν δῆμον δὲ Ἀπεράνθίας ἡ ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ καθ' ἑκάστην ἐβεβαίου ὅτι οὐδεμία παρανομία ἔλαβε χώραν, καὶ κατὰ συνέπειαν οὐδεμία ἐγένετο ἔνστασις, μόνον δὲ μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐκλογῆς καὶ ἀφ' οὗ ἡ Βουλὴ ἤρξατο τῶν ἐργασιῶν της ἐγένοντο ἐνστάσεις τινες, τὰς ὁποίας ὅμως τὸ τμῆμα ἀπέρριψεν ὡς ἀνισχύρους.

Θεωρῶν ἐπομένως τὴν ἐκλογὴν νόμιμον προτείνει τὴν ὑπὸ τῆς Βουλῆς παραδοχὴν τοῦ ἐγκύρου αὐτῆς.

Ἀντέλεξεν ἄλλος, ὅτι ὁ εἰσηγητὴς τῆς μειοψηφίας λεπτομερῶς σᾶς ἐξέθηκεν ὅσα κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς ἐκλογῆς τῶν τριῶν δήμων ἔλαβον χώραν. Ὅ,τι ὅμως ὀφείλει ἡ Βουλὴ νὰ παρατηρήσῃ εἶναι ὅτι τρεῖς δήμαρχοι ἠθέλησαν νὰ ἀναδειχθοῦν βουλευταὶ ἐναντίον τῆς θελήσεως τῶν συμπολιτῶν των, ὅπερ σαφῶς ἀποδεικνύεται ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ψηφοφορησάντων, διότι εἰς τὸν δῆμον Τραγίας π. χ. ἀπέναντι 1002 ψηφοφόρων ἐψηφοφόρησαν 643 μόναν, εἰς τὸν δῆμον Βίβλου ἀπέναντι 1251 ἐψηφοφόρησαν 751, εἰς τὸν δῆμον Πάρου ἀπέναντι 1005 ἐψηφοφόρησαν μόνον 381 καὶ καθεξῆς, ὅπερ σημαίνει ὅτι τὸ ἥμισυ τῶν ψηφοφόρων ἀπεκλείσθη, διὰ τῆς βίας, τοῦ δικαιώματος τῆς ψηφοφορίας.

Ὁ προαγορεύσας εἶπεν, ὅτι ἡ ἐκλογὴ εἶναι νομιμωτάτη, καθ' ὅσον οὐδεμία ἔνστασις ὑπάρχει ἐν τοῖς πρακτικοῖς. Ἀλλὰ πῶς ἠθέλατε νὰ γενῶσιν ἐνστάσεις, ἀφ' οὗ ὑποψήφιοι βουλευταὶ ἐπαρουσιάζοντο αὐτοὶ οἱ ἴδιοι δήμαρχοι;

Ἀπορεῖ ὁ προαγορεύσας διατὶ ἡ μειοψηφία δὲν κατηγόρησε καὶ τὸν δήμαρχον τῆς Πάρου Κρίσπην. Ἀλλ' εἰς τὸν δῆμον αὐτὸν ἐκ τοῦ ἀποτελέσματος, ὅπερ ὑπῆρξεν ὑπὲρ τῶν ἀποτυχόντων, φαίνεται ὅτι ὁ δήμαρχος οὐδεμίαν βίαν μετεχειρίσθη, περιορισθεὶς εἰς τὰς ψήφους μόνας τῶν ἀληθῶν φίλων του.

Θεωρῶν διὰ ταῦτα ὡς προϊὸν παραβιάσεως καὶ παρανομίας τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς τῶν τριῶν δήμων Ἀπεραθίας, Τραγέας καὶ Βίβλου, ὑποστηρίζει τὴν περὶ ἀκυρώσεως καὶ ἐπαναλήψεως τῆς ψηφοφορίας αὐτῶν πρότασιν τῆς μειοψηφίας.

Ἐπὶ τούτοις ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα ἀπέρριψε τὴν περὶ ἀκυρώσεως τῆς ψηφοφορίας τῶν τριῶν δήμων πρότασιν τῆς μειοψηφίας μὴ ἀναστᾶσα, καὶ παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸ ἔγκυρον τῆς ἐκλογῆς κατὰ τὴν γνώμην τῆς πλειοψηφίας καὶ νομίμους τῆς ἐπαρχίας Νάξου βουλευτὰς τοὺς Κ. Κρίσπην, Σπ. Βαρότσην καὶ Ἐμ. Ναυπλιώτην, ἔχοντας καὶ τὰ παρὰ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα.

Κηρύξαντος δὲ τοῦ προέδρου τὸ ἀποτέλεσμα, παρελθὼν ὁ εἰσηγητὴς τοῦ Β'. τμήματος, εἰς ὃ ἔλαχεν ἡ παραπομπὴ καὶ ἐξέτασις τῶν ψηφοδελτίων Μεσολογγίου, ἀνέγνω τὴν ἑπομένην ἔκθεσιν·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Τὸ Β', τμῆμα τῆς Βουλῆς συνελθὸν σήμερον τὴν ἐνδεκάτην τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου τοῦ 1859 ἐν τῷ βουλευτικῷ καταστήματι καὶ ἀκοῦσαν τὴν ὑπὸ τῆς πενταμελοῦς ἐπιτροπῆς του ἔκθεσιν περὶ τῶν μὴ λυθεισῶν ἐνστάσεων κατὰ τῆς ἐκλογῆς Μεσολογγίου· λαβὸν δὲ καὶ τὸ ἴδιον ὑπ' ὄψιν του τὰ σταλέντα ψηφοδέλτια καὶ τὰ λοιπὰ ἔγγραφα τῆς ἐκλογῆς, παρατηρεῖ ὅτι·

α) Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἔνστασιν ὅτι οἱ ὑπὸ τοὺς ἀριθμοὺς **687, 676, 949, 894, 683, 901, 902, 886, 906, 907, 885, 675, 671, 889, 891, 897, 895, 884, 690, 905** καὶ **889**, τὸ ὅλον **21**, τοῦ ὁριστικοῦ βουλευτικοῦ καταλόγου τοῦ δήμου Μακρυνείας, περὶ τῶν ὁποίων ὁ Ἐπ. Δελιγεώργης ἐνίσταται ὅτι ἐψηφοφόρησαν καὶ εἰς τὸν δῆμον Αἰτωλικοῦ, δὲν εἶναι ἀληθὴς, καθόσον, ἀκριβοῦς γενομένης ἀντιπαραβολῆς τῶν πρωτοκόλλων τῆς ψηφοφορίας ἀμφοτέρων τῶν προμνησθέντων δήμων, δὲν εὑρέθησαν τὰ αὐτὰ ὀνόματα εἰς ἑκάτερα αὐτῶν, ὅθεν ἡ ἔνστασις αὕτη ἀποβαίνει ἀπορριπτέα.

β) Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν κατὰ τῶν 45 ψηφοδελτίων ἔνστασιν τοῦ Δελιγεώργη καὶ Μακρῆ, παρατηρεῖ ὅτι ἐξ αὐτῶν τὸ μὲν ἓν οὐδὲν σημεῖον μονογραφῆς φέρει, τὰ δὲ λοιπὰ 44 φέρουσι γραμμάς τινας οὐδεμίαν λέξιν ἀπαρτιζούσας, οὔτε στοιχεῖα τοῦ ἑλληνικοῦ ἀλφαβήτου δυναμένας νὰ ὀνομασθῶσι. Καὶ ἐξ αὐτῶν τὰ μὲν 43 φέρουσι τὰ ὀνόματα Ν. Μακρῆς καὶ Ἐπ. Δελιγεώργης, τὸ δὲ ἕν, Π. Τσιμπουράκης.

Ὅτι ἐκ τῶν 44 τὰ 19 εἶναι ὑπεράριθμα ἀπέναντι τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ πρωτοκόλλου τῆς ψηφοφορίας καὶ ὅτι μία καὶ ἡ αὐτὴ τακτικὴ πρέπει νὰ ῥυθμίσῃ τὰ τῆς διαλογῆς. Ὅθεν ἀφ' οὗ ὁ σύλλογος τῶν ἐφορ. ἐπιτροπῶν τῆς ἐπαρχίας Μεσολογγίου δὲν ὑπελόγισε δέκα ψηφοδέλτια ὡς ὑπεράριθμα ἐν τῷ δήμῳ τῆς Ὠλενείας, πρέπει νὰ μὴ ὑπολογισθῶσι καὶ τὰ ὑπεράριθμα 19 τοῦ δήμου Μακρυνείας, ἢ, ἐὰν ὑπολογισθῶσι καὶ τὰ 19 τοῦ δήμου Μακρυνείας, πρέπει νὰ ὑπολογισθῶσι καὶ τὰ 10 τοῦ δήμου Ὠλενείας· ὥστε, α) ἐὰν ὑπολογισθῶσι καὶ ἐκεῖνα καὶ ταῦτα, ἔρχεται τὸ ἑξῆς ἀποτέλεσμα·

Ν. Μακρῆς κατὰ τὴν ἔκθεσιν ἀπὸ 19 Νοεμ. 1859 ἔλαχεν	1189
ὁ ἴδιος ἐκ τῶν 45	43
	1232
ὁ ἴδιος ἐκ τοῦ δήμου Ὠλενείας	1
	1233
Π. Τσιμπουράκης κατὰ τὴν προμνησθεῖσαν ἔκθεσιν	1233

ἐκ τῶν 45	1
ἐκ τοῦ δήμου Ὠλενείας	9
	1243

Ἑπομένως ὑπερτερεῖ ὁ Π. Τσιμπουράκης τὸν Ν. Μακρῆν κατὰ 10 ψήφους, ἐνῷ ἡ ἀπόλυτος πλειοψηφία ἀποτελεῖται ὑπὸ τοῦ ἀριθμοῦ 1238, ὥστε ὁ μὲν Τσιμπουράκης ἔχει τὴν ἀπόλυτον πλειοψηφίαν, ὁ δὲ Ν. Μακρῆς ὑπολείπεται αὐτῆς κατὰ 5 ψήφους.

6) Ἐὰν δὲν ὑπολογισθῶσιν αἱ 10 ψῆφοι τῆς Ὠλενείας καὶ αἱ 19 τῆς Μακρυνείας, ἔρχεται τὸ ἑξῆς ἀποτέλεσμα·

Ν. Μακρῆς ἔλαχε

1) κατὰ τὴν ἄνω μνησθεῖσαν ἔκθεσιν	ψήφους	1189
2) ἐκ τῶν 45, (ἀφαιρουμένων τῶν 19)	» »	25
	Τὸ ὅλον	1214

Π. Τσιμπουράκης

1) κατὰ τὴν ἄνω μνησθεῖσαν ἔκθεσιν	ψήφους	1233
2) ἐκ τῶν 45		1
	Τὸ ὅλον	1234

Ἐνῷ ἡ ἀπόλυτος πλειοψηφία συνίσταται ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ 1223, ὥστε καὶ οὕτω ὁ μὲν Τσιμπουράκης ὑπερτερεῖ τὴν ἀπόλυτον πλειοψηφίαν κατὰ 11, ὁ δὲ Μακρῆς ὑπολείπεται αὐτῆς κατὰ 9.

Ἑπομένως λυθεισῶν ὡς ἀνωτέρω τῶν δύω ὑπολειφθεισῶν ἐνστάσεων, κατὰ τὴν ἀπὸ 19 Νοεμβρίου ε. ε. ἔκθεσιν τοῦ ἁρμοδίου τμήματος, γνωμοδοτεῖ τὸ τμῆμα ὅτι·

Ὁ Π. Τσιμπουράκης ἔλαχε τῆς ἀπολύτου πλειοψηφίας καὶ ἔχων τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα δικαιοῦται ν' ἀναγνωρισθῇ ὡς νόμιμος βουλευτὴς ἐκ Μεσολογγίου, κυρουμένης καὶ ὡς πρὸς αὐτὸν τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς τῆς ὁμωνύμου ἐπαρχίας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 11 Δεκεμβρίου 1859.

Τὰ μέλη

Ἐμ. Μελετόπουλος,	Σ. Δούκας,
Ν. Θ. Λεώπουλος,	Γρ. Μανοῦσος,
Γρ. Ν. Κορφιωτάκης,	Γ. Διαμάντης,
Κίμων Α. Χριστοδούλου,	Ν. Τσέλιος,
Ἰωάννης Σαφάκας,	Λεων. Χ. Λογοθέτης,
Ἰω. Καραγιαννόπουλος	Ὁ εἰσηγητὴς
	Ι. Ν. Ταμπακόπουλος. »

Ἡ δὲ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως κατὰ τὴν γνώμην τοῦ τμήματος τὸ ἔγκυρον τῆς ἐκλογῆς Μεσολογγίου καὶ διὰ τὸν ἕτερον βουλευτὴν Π. Τσιμπουράκην.

Ὁ δὲ πρόεδρος κηρύξας τὸ ἀποτέλεσμα καὶ ἀντικείμενον τῆς προσεχοῦς δευτέρας τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἐκθέσεως ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Καρυταίνης καὶ τὴν συζήτησιν τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Φθιώτιδος, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 3 Μ. Μ.

Ὁ προσωρινὸς Πρόεδρος
ΕΜ. ΜΕΛΕΤΟΠΟΥΛΟΣ,

Οἱ προσωρινοὶ Γραμματεῖς
Χ. Α. Χρηστόπουλος,
Α. Παπαθανασίου.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΓ'.

Τῆς 14 Δεκεμβρίου 1859.

Συμπληρωθείσης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν 1 μ. μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης καὶ ὑπεγράφησαν.

Ἀναγγελθέντος ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ συζήτησις ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Φθιώτιδος, παρελθὼν ὁ εἰσηγητὴς τοῦ ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Καρυταίνης τμήματος, ἀνέγνω τὴν ἑπομένην ἔκθεσιν.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Τὸ Γ' τῆς Βουλῆς τμῆμα, εἰς ὃ ἔλαχε διὰ κλήρου ἡ ἐξέλεγξις τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Γόρτυνος, ἀκοῦσαν τὴν προκαταρκτικὴν εἰσήγησιν, καὶ διεξελθὸν μεθ' ὅλης τῆς προσοχῆς καὶ ἀκριβείας ἅπαντα τὰ σχετικὰ ἔγγραφα, εὗρεν ὅτι·

Ἕνδεκα δῆμοι συγκροτοῦσι τὴν ἐπαρχίαν Γόρτυνος· ὁ τῆς Ἐλευσῖνος, Κλείτορος, Μυλάοντος, Νυμφασίας, Τευθίδος, Τροπαίων, Ἡραίας, Θεισόας, Τρικολώνων, Θελπούσης καὶ Γόρτυνος· ὁ ὁλικὸς ἀριθμὸς τῶν ἐν τοῖς καταλόγοις ἐγγεγραμμένων ἐκλογέων ἀναβαίνει εἰς 16,634, ὁ δὲ τῶν ψηφοφορησάντων εἰς 8,179, ἐξ ὧν, κατὰ τὸ γενικὸν τῆς διαλογῆς τῶν ψηφων πρωτόκολλον, ἔλαβον·

Ὁ Κ. Ἀνδρέας Δελιγιάννης

Ἀπὸ τὸν δῆμον Θελπούσης. 302

»	Ἐλευσῖνος	428
»	Κλείτορος	598
»	Μυλάοντος	333
»	Νυμφασίας	205
»	Τευθίδος	1,213
»	Τροπαίων	398
»	Ἡραίας	478
»	Θεισόας	602
»	Τρικολώνων	340
»	Γόρτυνος	480
		5,376

Ὁ Ἀντώνιος Ἀντωνόπουλος,

Ἀπὸ τὸν δῆμον	Ἐλευσῖνος	423
»	Θελπούσης	302
»	Κλείτορος	569
»	Μυλάοντος	336
»	Νυμφασίας	185
»	Τευθίδος	1,212
»	Τροπαίων	394
»	Ἡραίας	479
»	Θεισόας	622
»	Τρικολώνων	339
»	Γόρτυνος	286
		5,147

Ὁ Κ. Γ. Δ. Πλαπούτας,

Εἰς τοὺς δήμους	Θελπούσης	116
»	Ἐλευσῖνος	422
»	Κλείτορος	570
»	Μυλάοντος	345
»	Νυμφασίας	190
»	Τευθίδος	1,212
»	Τροπαίων	387
»	Ἡραίας	480
»	Θεισόας	569
»	Τρικολώνων	320
»	Γόρτυνος	293
		4,904

Ὁ Πέτρος Δελιγιάννης,

Εἰς τοὺς δήμους	Θελπούσης	116
»	Ἐλευσῖνος	423
»	Κλείτορος	566
»	Μυλάοντος	340
»	Νυμφασίας	207
»	Τευθίδος	1,212
»	Τροπαίων	392
»	Ἡραίας	481
»	Θεισόας	502
»	Τρικολώνων	318
»	Γόρτυνος	217
		4,774

Οἱ δὲ ΚΚ. Θεόδ. Ι. Κολοκοτρώνης,

Εἰς τοὺς δήμους	Θελπούσης	214
»	Ἐλευσῖνος	317
»	Κλείτορος	322
»	Μυλάοντος	89
»	Νυμφασίας	170
»	Τευθίδος	000
»	Τροπαίων	714
»	Ἡραίας	370
»	Θεισόας	333
»	Τρικολώνων	368
»	Γόρτυνος	597
		3,494

Ὁ Κωνστ. Πλαπούτας,

Εἰς τοὺς δήμους	Θελπούσης	213
»	Ἐλευσῖνος	315
»	Κλείτορος	299
»	Μυλάοντος	90
»	Νυμφασίας	155
»	Τευθίδος	000
»	Τροπαίων	714
»	Ἡραίας	370
»	Θεισόας	305
»	Τρικολώνων	240

»	Γόρτυνος	449
		3,150

Ἀθανάσιος Καλπακίδης,

Εἰς τοὺς δήμους	Θελπούσης	27
»	Ἐλευσῖνος	319
»	Κλείτορος	318
»	Μυλάοντος	87
»	Νυμφασίας	153
»	Τευθίδος	000
»	Τροπαίων	715
»	Ἡραίας	370
»	Θεισόας	412
»	Τρικολώνων	252
»	Γόρτυνος	328
		2,981

Ὁ Παλαιολόγος Στασινόπουλος,

Εἰς τοὺς δήμους	Θελπούσης	27
»	Ἐλευσῖνος	318
»	Κλείτορος	312
»	Μυλάοντος	83
»	Νυμφασίας	152
»	Τευθίδος	000
»	Τροπαίων	720
»	Ἡραίας	370
»	Θεισόας	266
»	Τρικολώνων	230
»	Γόρτυνος	447
		2,925

Κατὰ τὰς ἐνεργηθείσης ταύτης ἐκλογῆς ἀπεδείχθησαν ἐνστάσεις διάφοροι, καὶ κατὰ τὸ ὀκτάημερον τῆς ψηφοφορίας διάστημα καὶ κατὰ τὴν διαλογὴν καὶ μετὰ, ἐξωδίκως, ἤτοι πρὸ τῆν Βουλήν. Αἱ ῥηθεῖσαι ἐνστάσεις περιστρέφονται εἰς τὰς ἑξῆς κατηγορίας·

Α') Ὅτι οἱ καταλόγοι τοῦ δήμου Κλείτορος καὶ Τρικολώνων δὲν φέρουσιν ἐν τέλει πράξεις τοῦ ὁρκωτικοῦ δικαστηρίου, δι' ὧν καὶ μόνων κηρύττεται ἡ ὁριστικότης τῶν βουλευτικῶν καταλόγων·

Β') Ὅτι εἰς τὸν καταλόγον τοῦ δήμου Τευθίδος κατὰ τὴν ἐφετεινὴν ἀναθεώρησιν προσετέθησαν 670 ἐκλογεῖς, φέροντες ἅπαντες τὴν ἡλικίαν τῶν 25 καὶ 26 ἐτῶν.

Γ') Ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν τοῖς καταλόγοις σημειουμένων ἐκλογίων εἶναι εἰς ἄκρον ἐξωγκωμένος, διότι ἀναβαίνει τὸν ἀριθμὸν 16,631, ἐνῷ ἀναλόγως τοῦ πληθυσμοῦ τῆς ἐπαρχίας, ῥθάνοντος τὸν ἀριθμὸν 15,363 ψυχὰς, ἔπρεπεν ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκλογέων νὰ προσεγγίζῃ μόνον τὸν ἀριθμὸν 11,315.

Δ') Ὅτι κατὰ τοὺς δήμους Θεισόας καὶ Τευθίδος αἱ κληρώσεις τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν ἐγένοντο εἰκονικῶς, μάλιστα εἰς τὸν δεύτερον δῆμον ἐξεπίτηδες δὲν παρεσύρθη ὑπάλληλος ἐπιτηρητὴς, ὡς καθ' ὅλους τοὺς ἄλλους δήμους ἐγένετο.

Ε') Ὅτι εἰς διαφόρους δήμους ἡ ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ ἀπέκλεισε παρανόμως ποῦ 70, ποῦ 80 καὶ ποῦ περισσοτέρους ἐκλογεῖς ἀνήκοντας εἰς τὴν μερίδα τῶν ἀνθυποψηφίων.

Ζ') Ὅτι καθ' ὅλην τὴν ἐπαρχίαν ἐτέθησαν εἰς ἐνέργειαν διάφορα ἐκβιαστικὰ μέτρα ἐκ μέρους τῶν ὑποψηφίων κατὰ τῶν φίλων τῶν ἀποτυχόντων, καὶ ὅτι βοπαλοφόροι καὶ ἔνοπλοι μεταβαίνοντες ἀπὸ χωρίου εἰς χωρίον, ἠπείλουν καὶ ἐβιάζον ψηφοφόρους ἵνα ὑπὲρ τῶν ὑποψηφίων ψηφορήσωσι, κατά τινων δὲ ἐγένετο καὶ χρῆσις ὅπλων, καὶ τινες μὲν τούτων ἐπληγώθησαν, τινὲς δὲ διεσώθησαν ὀχυρωθέντες εἰς τὰς οἰκίας των, καὶ ὅτι ἡ στρατιωτικὴ δύναμις ἐπεμβῆκε κατὰ τῶν ἀνθυποψηφίων.

Η') Ὅτι εἰς τὸν δῆμον Ἐλευσῖνος διεκόπη ἐπὶ μίαν ἡμέραν ἡ ψηφορία ἐναντίον τοῦ νόμου.

Μετὰ ἱκανὴν συζήτησιν ὅλων τῶν παρουσιαζομένων ἐνστάσεων καὶ ἐνδιάσεων κατὰ τῆς προκειμένης ἐκλογῆς τὸ τμῆμα δὲν ἠδυνήθη νὰ καταρτίσῃ ὁμόψηφον γνώμην, ἀλλ' εὑρέθη εἰς διχογνωμίαν, καὶ κατὰ συνέπειαν διῃρέθη εἰς πλειοψηφίαν καὶ μειοψηφίαν, καὶ ἡ μὲν πλειονοψηφία ἐκτίθησι τὴν ἀκόλουθον γνώμην σχετικῶς ἑρ' ἑκάστης αἰτιάσεως.

Εἰς πρὸς τὰ περὶ εἰκονικότητος τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν τῶν δήμων Θεισόας καὶ Τευθίδος, οὐδεμίαν ἀπόδειξιν τοιαύτην ἠδυνήθη ν' ἀνεύρῃ, ἐξ ἧς νὰ ὑποστηρίζηται τὸ εἰκονικὸν τῶν κληρώσεων, ἀφοῦ εἰς τὸν δῆμον Θεισόας παρεσύρθη αὐτὸς ὁ ἔπαρχος καὶ ἐπετήρησεν, ἐτύλιξεν ἰδίαις χερσὶν ἀκριβέστερον τὰ κληροδέλτια, προσεκάλεσε καὶ πάντα ἄλλον πολίτην ἔχοντα συμφέρον νὰ πράξῃ τὸ αὐτό· ἡ δὲ μὴ παρουσία ὑπαλλήλου ἐπιτηρητοῦ κατὰ τὴν κλήρωσιν τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ δήμου

Τευθίδος δὲν εἶναι λόγος δυνάμενος νὰ συνεπάγῃ ἀκυρότητα, καθότι ὁ νομοθέτης, συντάττων τὸν περὶ ἐκλογῆς βουλευτῶν νόμον, ἠθέλησε νὰ μακρύνῃ παντάπασι τὴν διοικητικὴν ἐξουσίαν τῶν ἐργασιῶν αἵτινες ἀφαρῶσιν ὁλοκλήρως τὸν λαὸν, προετοιμαζόμενον διὰ τῆς ψήφου του νὰ ἀναδείξῃ τοὺς ἀντιπροσώπους αὐτοῦ. Διὰ τοὺς λόγους αὐτοὺς ἡ πλειοψηφία θεωρεῖ νομίμους καὶ γνησίας τὰς κληρώσεις τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν ἀμφοτέρων τῶν ῥηθέντων δήμων.

Ὡς πρὸς τὴν ἔνστασιν ὅτι οἱ κατάλογοι τῶν δήμων Κλείτορος καὶ Τρικολώνων δὲν φέρουσι τὸν τύπον ὁριστικότητος, διὰ τοῦ σχηματισμοῦ ὁρκωτικῶν δικαστηρίων καὶ τῆς ἐκδόσεως ἀποφάσεων τούτων, ἡ πλειοψηφία τοῦ τμήματος εὗρεν ὅλως ἀνυποστήρικτον τὸν λόγον αὐτὸν, διότι αἱ πράξεις τῶν ὁρκωτικῶν δικαστηρίων θὰ ἐμφαίνονται βεβαίως ἐν τέλει τῶν πρωτοτύπων καταλόγων, καθόσον ἄλλως οὐδ' ὑπάρχει ἔνστασις τοιαύτη κατὰ τὴν ἀνάκρισιν τῶν καταλόγων, καὶ εἶναι ὅλως ἀπίθανον εἰς ἐπαρχίαν, ὅπου προετοιμάζετο πάλη σπουδαία, ὅτι ἠδύνατο νὰ θεωρηθῇ ἀδιαφόρως τοιαύτη οὐσιώδης ἔλλειψις κατὰ τοσοῦτον μᾶλλον, καθόσον ἡ ἔνστασις αὕτη δὲν ἐγένετο κατὰ τὸ ὀκταήμερον διάστημα τῆς ψηφοφορίας, οὔτε εἰς τὸ πρωτόκολλον τῶν ψηφοφοριῶν φαίνεταί τι, ἀλλ' ἐπροτάθη ἐξωδίκως δι' ἀναφορᾶς πρὸς τὴν Βουλήν. Τοιαῦτα δὲ ἀντίγραφα βουλευτικῶν καταλόγων, μὴ φέροντα ἐν τέλει ἀντίγραφον τῶν πράξεων τῶν ὁρκωτικῶν δικαστηρίων, ἐθεωρήθησαν πλεῖστα κατὰ τὴν ἐξέλεγξιν τῶν λοιπῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν τοῦ Κράτους, ὁμοίως ἔχοντα.

Ὡς πρὸς τὸν κατάλογον τοῦ δήμου Τευθίδος, δὲν δύναται νὰ παραδεχθῇ ὡς ἀληθῶς ἔχουσαν τὴν ἔνστασιν, ὅτι ἐξωγκώθη οὗτος διὰ προσθήκης 170 ἐκλογέων τῆς αὐτῆς σχεδὸν ἡλικίας, καὶ εἰς ἀναθεώρησιν ἑνὸς ἔτους, καθόσον οὐδὲ τεκμήριον ὑποψίας παρουσιάζεται ὅτι τοσοῦτοι ἐκλογεῖς προσετέθησαν κατὰ τὴν τελευταίαν ἀναθεώρησιν, καθότι πιθανώτατον νὰ προσετέθησαν ἀλληλοδιαδόχως εἰς πολλὰς ἀναθεωρήσεις.

Ὡς πρὸς τὴν ἔνστασιν, ὅτι διάφορα ἐκβιαστικὰ μέτρα ἔλαβον χώραν καὶ ἀπειλαὶ καὶ κακώσεις, ἡ πλειοψηφία τοῦ τμήματος δὲν δύναται νὰ θεωρήσῃ ὑπόστασιν ἔχοντα τὰ λεγόμενα, ὡς συνωδευμένης τῆς ἐνστάσεως ταύτης διὰ μεγίστης ἀοριστότητος, καὶ ἐπὶ τοιούτων ἐνστάσεων ἡ Βουλὴ ἀπεφάσισε νὰ μὴ δίδῃ προσοχὴν, ἐκτὸς ὅταν παρουσιάζωνται ἀποδείξεις, ἐνδείξεις ἢ τεκμήρια τοὐλάχιστον, ἐνῷ ἐπὶ τοῦ προκειμένου οὐδὲν ὑπάρχει.

Ὡς πρὸς τὸν λόγον ὅτι ἡ ψηφοφορία διεκόπη ἐπὶ μίαν ἡμέραν κατὰ τὸν δῆμον Ἐλευσῖνος κατ' οὐδὲν δύνατκι νὰ ὠφεληθῶσιν οἱ ἐνιστάμενοι, καθότι ἀποδεικνύεται ἐξ ἐπισήμων ἐγγράφων, ὅτι ὁ πρόεδρος τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς, ἀνήκων εἰς τοὺς ἀνθυποψηφίους, ἠθέλησε νὰ ἀλλάξῃ ψηφοδέλτιόν τι ἐκλογέως ἀντιφρονοῦντος, ἐκ τούτου δὲ διηγέρθη ἔρις καὶ ἡ ἐπιτροπὴ διέκοψε τὴν ψηφοφορίαν ἕως ὅτου εἰδοποιηθεὶς ὁ νομάρχης διέταξε τὴν ἐξακολούθησιν τῆς ψηφοφορίας διὰ προσθήκης μιᾶς ἡμέρας, ἐπαναγαγὼν τὸν πρόεδρον εἰς τὰ καθήκοντά του.

Ἐξ ὅλων τούτων ἡ πλειοψηφία τοῦ τμήματος ἐξακριβώσασα πάντα θεωρεῖ ὅτι ἡ βουλευτικὴ ἐκλογὴ Γόρτυνος διεξήχθη δι' ὅλης τῆς τάξεως, ἡσυχίας καὶ νομιμότητος, οἱ δὲ ἀναδειχθέντες βουλευταὶ εἰσὶν ἀπόῤῥοια τῆς ἐλευθέρας θελήσεως τῆς ἐπαρχίας ταύτης, καὶ γνωμοδοτεῖ τὴν ἐπικύρωσιν τῆς ἐκλογῆς, συνιστῶσα τοῦτο εἰς τὴν Βουλὴν, ὥστε νὰ ἀναγνωρισθῶσιν νόμιμοι βουλευταὶ τῆς ἐπαρχίας Γόρτυνος οἱ ΚΚ. Ἀνδρέας Δελιγιάννης, Πέτρος Δελιγιάννης, Γ. Πλαπούτας καὶ Ἀ. Ἀντωνόπουλος, λαχόντες τῆς ἀπολύτου πλειοψηφίας, καὶ ἔχοντες ἅπαντα τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου ὁριζόμενα προσόντα.

Ἡ δὲ μειονοψηφία εὑρίσκει, ὅτι κατὰ τὸν δῆμον Θεισόας ἡ κλήρωσις τῆς ἐπιτροπῆς ἐγένετο τωόντι εἰκονικῶς, καθότι, ὡς ἡ ἔνστασις ἀναφέρει, τὰ κληροδέλτια δὲν ἐτέθησαν ἐντὸς δοχείου ἢ κάλπης, ἀλλ' εἰς δοχεῖον ὅλως ἀνοικτὸν ἢ πιάταν, ὡς διατείνονται, καὶ τὸ σπουδαιότερον ὅτι ἐπὶ τοῦ δοχείου δὲν ἐτέθη κάλυμμα, ὡς τοῦτο καθίσταται ἀπολύτως ἀναγκαῖον· ἐξάγεται δὲ καὶ βεβαιοῦται ἡ οὐσιώδης αὕτη ἔλλειψις παρ' ἐγγράφου τινὸς τοῦ ἐπάρχου ἐπιτηροῦντος τὴν κλήρωσιν, ζητήσαντος ἐπιμόνως νὰ τεθῇ κάλυμμα ἐπὶ τοῦ δοχείου καὶ μὴ εἰσακουσθέντος, ὡς αὐτὸς οὗτος ὁμολογεῖ· ὡς ἐπιβαθύνσεως δὲ τῆς σκέψεως ταύτης τῆς μειονοψηφίας ἐπέρχεται καὶ ἡ διὰ τῆς χειρὸς αὐτοῦ τοῦ δημάρχου ἐξαγωγὴ τῶν κληροδελτίων καὶ ἡ ἐκ μονομερείας ἀνάδειξις τῶν πέντε μελῶν τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς.

Καὶ ἡ μὴ παρουσία ὑπαλλήλου ἐπιτηροῦντος κατὰ τὴν κλήρωσιν τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ δήμου Τευθίδος, ἐνῷ καθ' ὅλους τοὺς ἄλλους δήμους παρευρέθη ὑπάλληλος, καταρτίζει τεκμήριον καὶ σπουδαίας ὑποψίας, ὅτι ἐξεπίτηδες δὲν παρευρέθη ὑπάλληλος, ἵνα δώσῃ καιρὸν καὶ ἐλευθερίαν πλήρη εἰς τοιαύτην προμελετημένην ἐνέργειαν.

Ὁ νόμος ῥητῶς ὁρίζει, ὅπως κατὰ τὴν 15 Ἀπριλίου ἀναθεω-

ρῶνται κατ' ἔτος οἱ βουλευτικοὶ κατάλογοι, νὰ σχηματίζηται ὀρκωτικὸν δικαστήριον, εἴτε ὑπαρχουσῶν εἴτε μὴ ἐνστάσεων. Οἱ κατάλογοι τῶν δήμων Κλειτορος καὶ Τρικολώνων δὲν περιβάλλονται διὰ τοιούτου τύπου, καθόσον, καὶ ὡς ἀντίγραφα ἐὰν θεωρηθῶσιν, ἔπρεπεν ἐν ἀντιγράφῳ νὰ φέρωσι τὴν πρᾶξιν τοῦ ὀρκωτικοῦ δικαστηρίου· ἡ ἰδέα ὅτι δὲν ἐσχηματίσθησαν ὀρκωτικὰ δικαστήρια ἰσχυροποιεῖται μᾶλλον καὶ ἐκ τῆς περιστάσεως, ὅτι καὶ τῶν ἐννέα ἄλλων δήμων τῆς ἐπαρχίας Γόρτυνος οἱ βουλευτικοὶ κατάλογοι, εἰ καὶ ἐν ἀντιγράφῳ παρασιαζόμενοι, φέρουσιν ἅπαντες ἐν τέλει τὰς πράξεις τῶν ὀρκωτικῶν δικαστηρίων. Τούτου ἕνεκα ἡ μειονοψηφία θεωρεῖ ὅλως διόλου ἐλλειπεῖς τοὺς δύω ῥηθέντας καταλόγους καὶ πᾶσαν ἐπ' αὐτῶν βασισθεῖσαν ἐνέργειαν ἄκυρον.

Οὐδεὶς ἐπίσης δύναται νὰ ἀμφιβάλλῃ ὅτι ὁ κατάλογος τοῦ δήμου Τευθίδος φέρει προσθήκην 760 ἐκλογέων ἐνπλακιωθέντων ὡς ἐκ μαγείας τὸ αὐτὸ ἔτος, καὶ φερόντων παραλόγως ἁπάντων τὴν ἡλικίαν 25 καὶ 26 ἐτῶν, εἰς δῆμον μάλιστα συγκείμενον ἐκ 4,509 ψυχῶν· ἡ μειοψηφία λοιπὸν θεωρεῖ τὸν κατάλογον τοῦ δήμου Τευθίδος ἐξωγκωμένον καὶ κατ' ἀναλογίαν ἀκυρωτέαν τὴν ἐκλογὴν τοῦ δήμου αὐτοῦ, ὡς ἐκπορχθεῖσαν παρὰ τῆς Βουλῆς τοιαύτη καὶ ἐκείνη τοῦ δήμου Λυκοσούρας τῆς Μεγαλοπόλεως.

Ὁ πληθυσμὸς τῆς ἐπαρχίας Γόρτυνος κατὰ τὴν τελευταίαν στατιστικὴν ἀναβαίνει εἰς 45,156, κατ' ἀναλογίαν ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκλογέων ἔπρεπε νὰ φθάνῃ εἰς 11,151, ἀναλογιζομένου ἑνὸς ἐκλογέως εἰς 4 ψυχάς. Οἱ κατάλογοι λοιπὸν τῆς ἐπαρχίας ταύτης, φέροντες τὸν ἀριθμὸν 16,614 ἐκλογέων, εἶναι φανερώτατα ἐξωγκωμένοι καὶ πρέπει νὰ κηρυχθῶσιν ἄκυροι.

Ἡ μειοψηφία δὲν δύναται νὰ παρίδῃ ἢ διαβῇ προχάδην τὴν βίαν καὶ τὰ καταθλιπτικὰ μέσα, ἅτινα ἐτέθησαν εἰς ἐνέργειαν ὑπὸ τῶν ὑπουργικῶν ὑποψηφίων πρὸς ἐκφόβισιν καὶ πίεσιν τῶν φίλων τῶν ἀνθυποψηφίων, καθόσον καὶ ῥητὰς κακώσεις καὶ πληγώσεις οἱ ἐνιστάμενοι ἀναφέρουσι καὶ ὀνομαστὶ ταῦτα πάντα καταγγέλλουσι καὶ ἀναφοραὶ πλεῖσται διακεκριμένων πολιτῶν τῶν δήμων τῆς ἐπαρχίας Γόρτυνος γέμουσι τοιούτων παραπόνων, ἅτινα ἐπιβοηθητικῶς ἔρχεται ὑποστηρίζουσα ἡ ὁμολογία καὶ διαμαρτύρησις 25 μελῶν τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν, ἐν ᾗ μελανῶς ζωγραφίζονται τὰ διαπραχθέντα. Πείθεται λοιπὸν ὅτι βίᾳ, ἀπειλαὶ καὶ κακώσεις ἔλαβον χώραν κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Γόρτυνος, καὶ

ἴσχυσαν ταῦτα πάντα ἀθρόα νὰ μεταβάλωσι πολὺ τὸ γνήσιον ἀποτέλεσμα, ὅπερ ἐν ἡσυχίᾳ καὶ νομιμότητι ἠδύνατο νὰ προέλθῃ ὀφεύκτως.

Ἐπὶ τέλους ἡ μειοψηφία μετ' ἐγκαρδίου λύπης ἔρριψεν ἐν ἔλεγμα ἐπὶ οὐσιώδους τινὸς περιστατικοῦ, ὅπερ δύναται νὰ ἐμποιήσῃ τὰς αὐτὰς ἐντυπώσεις εἰς πάντα Ἕλληνα, γινώσκοντα ἀκριβῶς τὴν πατρίδα του· τοῦτο εἶναι ἡ περίστασις, καθ' ἣν εἰς τὸν δῆμον Τευθίδος οὐδεμιᾶς ψήφου ἀξιώθη ὁ Κολοκοτρώνης. Καὶ δύναται ποτὲ νὰ πιστεύσῃ τις, ὅτι εἰς τὴν ἐπαρχίαν Καρυταίνης εὑρίσκεται δῆμος, καθ' ὃν οὐδεμία φωνὴ δύναται νὰ ὑψωθῇ ὑπὲρ τῆς οἰκογενείας τοῦ Ἀρχιστρατήγου τῆς Πελοποννήσου εἰς ἐποχὴν μάλιστα, ὅπου πολλοὶ τῶν στρατιωτῶν καὶ ἀξιωματικῶν του ζῶσιν, εἰς τοὺς ὁποίους εὐάρεστος τοῦ βίου των ἀνάμνησις ὑπολείπεται μόνη, ὅτι ὑπῆρξαν συμπολῖται καὶ συστρατιῶται τοῦ μεγάλου ἐκείνου πρωταγωνιστοῦ τῆς πατρίδος, καὶ εἰσὶν εἰσέτι φίλοι τῆς ἱστορικῆς αὐτοῦ οἰκογενείας;

Διὰ ταῦτα πάντα ἡ μειοψηφία συνιστᾷ εἰς τὴν Βουλὴν τὴν ἀκύρωσιν τῆς ὅλης ἐκλογῆς Καρυταίνης ἢ οὐσιωδεστέρως τὴν ἀκύρωσιν τῶν δήμων Θεισόας, Κλείτορος, Τρικολώνων καὶ Τευθίδος, ὡς πλημμελῶς διεξαχθείσης τῆς ἐκλογῆς καὶ τὴν ἐπανάληψιν ταύτης καθ' ὅλους τοὺς ῥηθέντας δήμους.

Ἀθῆναι, τῇ 11 Δεκεμβρίου 1859.

Τὰ μέλη

Μ. Σολωμός,	Δ. Γ. Φιλάρετος,
Α. Παπαδημητριάδης,	Σ. Α. Βασότσης,
Α. Παπαθανασίου,	Κ. Κυπριάδης,
Α. Ἀρμάος,	Αὐσανδρος Βιλαέτης,
Κ. Κωνστάκης,	Α. Πετιμεζᾶς,
Ἰω. Βλάσσης,	Ὁ εἰσηγητὴς
	Κ. Μ. Θεοδώρου. »

Παραπεμφθείσης δὲ τῆς ἐκθέσεως πρὸς τύπωσιν, λαβὼν τὸν λόγον ὁ εἰσηγητὴς τῆς μειοψηφίας ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Φθιώτιδος ἐξέθηκεν, ὅτι ἡ πλειοψηφία τοῦ τμήματος οὐ μόνον δὲν περιελαβεν ἐν τῇ ἐκθέσει τοὺς λόγους, δι' οὓς ζητεῖ τῆς ἐκλογῆς τὴν ἐπικύρωσιν, ἀλλ' οὔτε τὰς ἐνστάσεις τὰς κατὰ τῆς ἐκλογῆς γενομένας, τὰς ὁποίας ἡ Βουλὴ ἐκτιμῶσα ἠδύνατο νὰ σχηματίσῃ τὴν πεποίθησίν της, ἁπλῶς δὲ μόνον ἀποῤῥίπτει αὐτὰς ὡς μὴ βεβαιουμένας ἀθθεν ἐκ τῶν πραγμάτων ἢ μὴ στηριζομένας εἰς τὸν νόμον. Αἱ

κατὰ τὰς προκειμένας ὅμως ἐκλογῆς ἐνστάσεις, ἂν καὶ δὲν ἀποδεικνύονται ἐκ τῶν πραγμάτων, οὐχ ἧττον ὅμως εἰσὶ τόσῳ σαφεῖς καὶ ὡρισμέναι, ἀναφέρουσαι ῥητῶς καὶ τὰς περιστάσεις, καὶ τὰ πρόσωπα, καὶ τὸν χρόνον καὶ τὸν τόπον, ὥστε δὲν δυνάμεθα νὰ τὰς ἀπορρίψωμεν διὰ μόνον τὸν λόγον ὅτι δὲν ἔχομεν ἀποδείξεις. Ἐὰν μὰς ἐπαρουσιάζετο ἡ ἔνστασις ὅτι ἡ ἐκλογὴ ἤρχισε πρὶν ἢ ὁ κατάλογος κηρυχθῇ ὁριστικὸς, καὶ ἡ ἔνστασις αὕτη δὲν ἀπεδεικνύετο ἐκ τῶν πραγμάτων, τὴν ἔνστασιν αὐτὴν ὡφείλομεν νὰ τὴν ἀπορρίψωμεν. Ὅταν ὅμως γίνεται ἡ ἔνστασις ὅτι κατὰ τὴν ἐνέργειαν μιᾶς ἐκλογῆς ἀνεμίγνυσαν ὁ δεῖνα καὶ δεῖνα, ὅτι ἔπραξαν αὐτὴν καὶ ἐκείνην τὴν πρᾶξιν, ἢ ὅτι παρεβίασαν τὴν ἐλευθέραν ἐκλογὴν τῶν δεῖνα ψηφοφόρων, καὶ ὅταν πρὸς τούτοις ἡ ἔνστασις αὕτη βεβαιοῦται καὶ ἐξ ἀναφορῶν τῶν ἀποκλεισθέντων καὶ παραβιασθέντων ψηφοφόρων, τότε βεβαίως ἡ Βουλὴ δὲν ἔχει ἀνάγκην ἀποδείξεων ἄλλων, ἀλλ' ἐκτιμῶσα τὴν ἀξίαν τῆς ἐνστάσεως, σχηματίζει τὴν πεποίθησίν της.

Τὰς ὀλίγας ταύτας παρατηρήσεις ἠναγκάσθη νὰ φέρῃ εἰς ἀντίκρουσιν τῆς ἰδέας τῆς πλειοψηφίας τοῦ τμήματος, ἥτις ἀπορρίπτει τὰς κατὰ τῆς προκειμένης ἐκλογῆς ἐνστάσεις ὡς μὴ ἀποδεικνυομένας ἐκ τῶν πραγμάτων. Παρατηρεῖ δὲ ὅτι ἅπασαι αἱ ἐνστάσεις αὗται ἐγένοντο καὶ κατὰ τὴν ψηφοφορίαν ἐνώπιον τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν καὶ κατὰ τὴν διαλογὴν ἐνώπιον τοῦ συλλόγου, συγκεφαλαιοῦνται δὲ εἰς ἓν ἰδιαίτερον πρακτικὸν, ὅπερ συνέταξεν ἡ πλειοψηφία τοῦ συλλόγου μετὰ τὸ πέρας τῆς διαλογῆς. Εἰς δύω δέ τινα περιστρέφονται κυρίως αἱ ἐνστάσεις αὗται· α.) ὅτι αἱ δημοτικαὶ καὶ ἅπασαι αἱ λοιπαὶ ἀρχαὶ ἐπεμβῆκαν κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς ἐκλογῆς καὶ διὰ τῆς βίας καὶ τῶν ἀπειλῶν ἐπραίασαν τὸ ἀποτέλεσμα, καὶ β.) ὅτι αἱ ἐφορευτικαὶ ἐπιτροπαὶ ποῦ μὲν ἐσυγχώρησαν νὰ ψηφοφορήσωσι πρόσωπα μὴ ἔχοντα δικαίωμα νὰ ψηφοφορήσωσι, ποῦ δὲ ἀπέκλεισαν τοῦ δικαιώματος τῆς ψηφοφορίας ἄλλα πρόσωπα, ἅτινα δὲν ἀπεκλείοντο ὑπὸ τοῦ νόμου. Καὶ καθ' ὅσον μὲν ἀφορᾷ τὴν βίαν καὶ τὰς ἀπειλὰς, ἂν καὶ φαίνονται πιθαναὶ, διότι καὶ διὰ τοῦ τύπου δημοσιευθεῖσαι καὶ δι' ἀναφορῶν ἐνώπιον τῆς Κυβερνήσεως ἐκτεθεῖσαι δὲν ἀντεκρούσθησαν ὑπὸ τῶν ἐχόντων συμφέρον, ἡ μειοψηφία δὲν ἐσχημάτισε μὲν πεποίθησιν ὅτι πάντα τὰ ἐν ταῖς ἐνστάσεσι περιεχόμενα ἔλαβον χώραν, ἐπείσθη ὅμως ὅτι αἱ ἀρχαὶ ἀνεμίχθησαν δυστυχῶς εἰς τὰ ἐκλογικὰ καὶ ὅτι ἡ ἀνάμιξις τῶν αὐτὴ ἐπραίασεν ὁπωσδήποτε τὸ ἀποτέλεσμα. Ἀρνουμένη δὲ ἡ μειοψηφία εἰς τὴν Βουλὴν τὴν ἐκτίμησιν τῶν ἐκτιθεμένων καὶ τὴν ἐπ' αὐτῶν ἀπόφασίν της, θεωρεῖ ἀναγκαῖον πρὸς φωτισμόν της νὰ ἐλκύσῃ τὴν προσοχήν της ἐπὶ μιᾶς ἀνακεφαλαιωτικῆς ἐκθέσεως τῆς πλειοψηφίας τοῦ συλλόγου, συγκροτουμένης ἐξ 23 ἀτόμων, διὰ τῆς ὁποίας προσθαφαιροῦσα ἀριθμόν τινα ψήφων κατὰ τὰς γενομένας ἐνστάσεις, ἐξάγει ἀλλοῖόν τι ἀποτέλεσμα παρὰ τὸ ἐνώπιον τῆς Βουλῆς παρουσιαζόμενον Ἡ μειοψηφία ὅμως τοῦ τμήματος, μὴ παραδεχθεῖσα τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο, μηδὲ τὸν καταλογισμὸν καὶ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ψήφων, περιορίζεται νὰ προτείνῃ εἰς τὴν Βουλὴν τὴν ἀκύρωσιν τῶν πέντε δήμων Σπερχειάδος, Τυμφρηστοῦ, Φαλάρων, Κρεμ. Λαρίσσης καὶ Λαμίας.

Ἀναγνοὺς δ' ἐνταῦθα ἓν μέρος τῆς ἐκθέσεως, τὸ διαλαμβάνον περὶ τῆς ἐκλογῆς τοῦ δήμου Φαλάρων, παρετήρησεν ὅτι τὰ αὐτὰ ὡς ἔγγιστα ἐπαναλαμβάνονται καὶ κατὰ τῆς ἐκλογῆς τῶν λοιπῶν τεσσάρων δήμων. Ἐκ δὲ τῶν ἐν τῇ ἐκθέσει περιεχομένων, εἶπε, βλέπει σαφῶς ἡ Βουλὴ, ὅτι αἱ ἐνστάσεις αἱ ἀφορῶσαι τὴν ἐπέμβασιν, ἢ κατὰ τὴν μειοψηφίαν, τὴν ἀνάμιξιν τῶν ἀρχῶν, περιγράφουσι λεπτομερῶς καὶ τὰς περιστάσεις, καὶ τὰ πρόσωπα καὶ τὸν χρόνον, ἀπόκειται δὲ εἰς τὴν Βουλὴν νὰ ἐκτιμήσῃ τὴν ἀξίαν αὐτῶν καὶ σχηματίσῃ τὴν περὶ αὐτῶν πεποίθησίν της.

Ἀλλ' ἐκτὸς τῶν κατὰ τῆς βίας ἐνστάσεων, προσβάλλεται τὸ ἔγκυρον τῆς ἐκλογῆς τῶν πέντε, περὶ ὧν ὁ λόγος, δήμων καὶ δι' ἄλλους προσῆτι λόγους. Καὶ πρῶτον μὲν προτείνουσιν οἱ ἐνιστάμενοι, ὅτι πολλοὶ δημόται, λαβόντες τὰ ὀνόματα ἀπόντων ἢ ἀποθανόντων ἐψηφοφόρησαν παρανόμως, ἄλλοι δὲ ἐψηφοφόρησαν δίς, καὶ ὅτι ἀπεκλείσθησαν μὲν τῆς ψηφοφορίας ἄτομα ἔχοντα τὸ δικαίωμα τοῦ ψηφοφορεῖν, ἐψηφοφόρησαν δὲ ἄλλα, ἅτινα ὁ νόμος ἀπέκλεισε. Τὰ γεγονότα ταῦτα ἂν καὶ δὲν στηρίζονται εἰς ἀποδείξεις, οὐχ ἧττον ὅμως ὡρισμένως καὶ ἐμπεριστατικῶς ἐκτιθέμενα φαίνονται πιθανὰ, αἱ δὲ περὶ αὐτῶν ἐνστάσεις, ἀναφέρουσαι καὶ ὀνόματα καὶ ἀριθμοὺς, καὶ ἐγκαίρως γενόμεναι, σχετιζόμεναι δὲ καὶ μετ' ἄλλων διαφόρων περιστάσεων, ἀναφαίνονται ὡς ἀληθεῖς καὶ ἰσχυραί.

Ἐκτὸς τῶν δύω αὐτῶν περιστάσεων προτείνουσιν οἱ ἐνιστάμενοι ὅτι εἰς τὸν δῆμον Σπερχειάδος ἐψηφοφόρησαν 103 ἐκλογεῖς, οἵτινες πρὸ πολλῶν ἐτῶν εἶχον μεταβῆ τὸ ἐκλογικὸν των δικαίωμα εἰς τὸν δῆμον Μακρακώμης, ὅπου ἐξήσκη-

σαν τὸ δικαίωμα τοῦτο καθ' ὅλας τὰς παρελθούσας περιόδους, καὶ ἐπομένως δὲν ἠδύναντο νὰ ψηφοφορήσωσιν εἰς τὸν δῆμον Σπερχειάδος χωρὶς νὰ κάμωσι προηγουμένως τὴν περὶ τούτου δήλωσίν των εἰς τοὺς ἀρμοδίους δημάρχους καὶ συνταχθῇ ἡ ἀνήκουσα πρᾶξις.

Εἰς τὸν δῆμον Λαμίας προσβάλλεται ἐπίσης τὸ ἀποτέλεσμα, διότι, κτυπηθέντος ὁριστικοῦ τοῦ καταλόγου κατὰ τὰς παραμονὰς τῆς ἐνάρξεως τῆς ψηφοφορίας, ὁ δήμαρχος συνέταξε συμπληρωτικὸν κατάλογον ἐξ 113 ὀνομάτων, τὸν ὁποῖον ἀπέστειλεν εἰς τὸν νομάρχην, ἐξ αὐτῶν δὲ ἐψηφοφόρησαν ἐννενήκοντα ὀκτώ.

Εἰς τὸν δῆμον Φαλάρων ἡ πλειοψηφία τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς ἄνευ λόγου καὶ ἐναντίον τῶν παρατηρήσεων τοῦ προέδρου, τοῦ ὁποίου οὐδεμίαν αἴτησιν, ὅσον εὔλογος καὶ δικαία ἂν ἦτο, παρεδέχετο ἡ ἐπιτροπή, κατέφυγε πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ εἰς τὸ μέτρον τοῦ νὰ διακόψῃ τὴν ψηφοφορίαν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ ν' ἀποκλεισθῶσι διάφορα πρόσωπα, ἅτινα κατὰ τὴν ὥραν ἐκείνην προσέρχοντο νὰ ψηφοφορήσωσιν ὑπὲρ τῶν ἀνθυποψηφίων.

Εἰς δὲ τὸν δῆμον Τυμφρηστοῦ ἐπὶ τοσοῦτον εἶχε κορυφωθῇ ἡ βία, ὥστε ἡ ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ ἠναγκάσθη ν' ἀναβάλῃ τὴν ψηφοφορίαν, ὁ δὲ σύλλογος τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν ἀφῆρεσεν ὅλας τὰς ἡμέρας, ὅσαι ἐρρίθησαν κατὰ τὰς πρὸ τῆς ἀναβολῆς πέντε ἡμέρας, διὰ τὸν λόγον ὅτι εἶχεν ἐμποδισθῇ ἡ ἐλευθέρα ἐξάσκησις τοῦ δικαιώματος τῶν πολιτῶν.

Ἐπειδὴ λοιπὸν ὁ ἀριθμὸς τῶν παρανόμως ψηφοφορησάντων ὡς καὶ ἐκεῖνος τῶν αὐθαιρέτως ἀποκλεισθέντων, καὶ ἂν δὲν παραδεχθῆτε ὡς ἀληθῆ τὰ περὶ ἀναμίξεως τῶν ἀρχῶν ἐκτιθέμενα, ἀλλοιοῖ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ψηφοφορίας καὶ ἀποδεικνύει τὸ πλημμελὲς τῆς ἐκλογῆς τῶν δήμων Φαλάρων, Σπερχειάδος, Τυμφρηστοῦ, Κρεμαστῆς Λαρίσσης καὶ Λαμίας, ἡ μειοψηφία προτείνει τὴν ἀκύρωσιν καὶ ἐπανάληψιν τῆς ψηφοφορίας εἰς τοὺς πέντε αὐτοὺς δήμους.

Προσέθηκεν ἕτερος, ὅτι μέλος ὢν τοῦ τμήματος, ὅπερ ἐξήλεγξε τὴν ἐκλογὴν Φθιώτιδος, ὁ βουλευτὴς Καλαμῶν σᾶς ἀνέπτυξε τὰς καταγγελλομένας παρανομίας καὶ τὴν βίαν ἥτις ἔλαβε χώραν κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς ἐκλογῆς τῶν πέντε δήμων Φαλάρων, Σπερχειάδος, Τυμφρηστοῦ, Κρεμ. Λαρίσσης καὶ Λαμίας, καὶ ἔβαια πράξεις τοιαῦται, παραβιάζουσαι τὴν ἐλευθέραν θέλησιν τοῦ ἐκλογέως καὶ ἀλλοιοῦσαι τὸ ἀποτέλεσμα

εἶναι ἄξιαι τῆς δικαίας ἀγανακτήσεως τοῦ πολίτου. Ἀλλὰ δὲν ἀρκοῦσι ταῦτα, δύνανται νὰ σᾶς εἰποῦν, ἀπαιτοῦνται καὶ ἀποδείξεις. Ἀληθῶς εὐκταῖον ἦτο νὰ καθίστατο ἐφικτὸν αἱ τοιαῦται καταγγελίαι νὰ ὑποστηρίζωνται καὶ δι' ἐγγράφων ἢ πραγματικῶν ἀποδείξεων, ἀλλὰ τοῦτο ἐκ τῆς φύσεως τοῦ πράγματος ἀποβαίνει ἀδύνατον, διότι βία καὶ ἀπειλὴ εἰσὶ πράξεις γινόμεναι καὶ μὴ ἀφίνουσαι ἄλλο ἴχνος τῆς διαβάσεως των εἰμὴ τὴν ὀρολογίαν τῶν παθόντων καὶ ἐκείνων, οἵτινες τυχὸν ἀντελήφθησαν αὐτῶν. Ἐὰν ὅμως δὲν εἶναι ἐφικτὴ ἡ προσαγωγὴ τῶν ἀποδείξεων, δὲν ἕπεται διὰ τοῦτο ὅτι καὶ αἱ ἐνστάσεις δὲν εἶναι ἰσχυραί. Ἡ ἀλληλουχία τῶν διαφόρων ὁμοειδῶν κατὰ τοὺς πέντε δήμους περιστάσεων, ἡ σύγχρονος αὐτῶν διὰ τοῦ ἐπιτοπίου τύπου διάδοσις, αἱ πρὸς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον ἐκθέσεις τῶν πολιτῶν καὶ τέλος ἡ πρᾶξις τῆς πλειοψηφίας τοῦ συλλόγου τρανῶς ἀποδεικνύουσιν ὅτι οἱ ἐπιτόπιοι ὑπάλληλοι, παραγνωρίσαντες τὴν ἀποστολήν των καὶ ἅπαν ρυθμίσαντες ὅλως τῶν ἐπιθυμιῶν τῆς Κυβερνήσεως, προέβησαν εἰς τὸ τόλμημα τοῦ νὰ νοθεύσωσι διὰ παρεβιαστικῆς διαγωγῆς τὸ ἀγνὸν ἀποτέλεσμα τῆς ἐπιθυμίας τῶν ἐκλογέων, καὶ ἂν λάβητε ὑπ' ὄψιν τὴν ἐκθεσιν τῆς πλειοψηφίας τοῦ συλλόγου, θέλετε ἰδεῖ μὲ ἅπαν ἄκτησιν ἀξίαν τῶν φιλοπατρίδων αἰσθημάτων σας ὅτι αἱ δημοτικαὶ ἀρχαί, ἐνισχυόμεναι καὶ ὑπὸ τὴν ἐνοπλον δύναμιν καὶ τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους, ἠπείλησαν, ἐξηπάτησαν καὶ παρεβίασαν τὴν ἐλευθερίαν τῶν ἐκλογέων καὶ ὅτι ἀπέκλεισαν μὲν τῆς ψηφοφορίας πολίτας ἔχοντας τὸ δικαίωμα τοῦ ψηφοφόρου, παρεδέχθησαν δὲ ἄλλους νὰ ψηφοφορήσωσιν ἀντὶ ἀπόντων, ἀγνώστων ἢ ἀπηβιωσάντων, ὧν τὰ ὀνόματα ῥητῶς ἀναφέρονται ἐν τῇ ἐκθέσει.

Ἀλλ' ἐκτὸς τούτων ὁ γραμματεὺς τοῦ ταμείου Φθιώτιδος καὶ ὁ βοηθὸς αὐτοῦ, ἐντόπιοι ὄντες, μετέβησαν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ψηφοφορίας εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ δήμου Φαλάρων καὶ ἐκεῖθεν διεύθυνον οὐ μόνον τὴν ἐκλογὴν τοῦ δήμου αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ τὴν τοῦ δήμου Κρεμ. Λαρίσσης, ὡς τοῦτο προκύπτει ἐκ τινος ἐπιστολῆς τοῦ γραμματέως ἀπὸ 2 Νοεμβρίου πρὸς τινα τῶν ὑπουργικῶν ὑποψηφίων. Ἡ ἐπιστολὴ αὕτη δὲν δύναται βεβαίως νὰ εἶναι πλαστή, διότι, ἂν τοιαύτη ἦτον, ὁ ἐκδότης τῆς ἐφημερίδος δὲν ἤθελε τολμήσει νὰ τὴν δημοσιεύσῃ, γνωρίζων τὰς συνεπείας τοῦ ἐγκλήματος τῆς πλαστογραφίας. Ἰδοὺ δὲ τῆς ἐπιστολῆς αὐτῆς τὸ περιεχόμενον, ἃ ἔλαβον τὴν ἐπιστολήν σας σήμερον γράφω εἰς τὸ Γαρδίκι (κρυ-

τεύουσαν τοῦ δήμου Κρεμ. Λαρίσσης· ἀπὸ ψὲς διέταξα τὰς ἐνέδρας· ἐπὶ κεφαλῆς αὐτῶν Μανσόλας (δήμαρχος Φαλάρων) καὶ Ῥιζόπουλος (συμβολαιογράφος) μὲ κοντόκαπας καὶ μὲ κρητικὰ τσαρίκια. » Ἰδοὺ λοιπὸν μὲ ποίας προθέσεις οἱ ὑπάλληλοι ἐνήργησαν τὴν ἐκλογὴν ἐναντίον τῶν θελήσεων καὶ τοῦ προγράμματος τῆς Κυβερνήσεως· εἰς τοσοῦτον τόλμης προέβησαν ὥστε καὶ ἐνέδρας νὰ καταχῶνται ὅτι διέταξαν χάριν τῶν ὑποψηφίων.

Εἰς τὸν δῆμον Φαλάρων 4 μέλη τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς ἀνῆκον εἰς τοὺς ὑπουργικοὺς ὑποψηφίους, μόνος δὲ ὁ πρόεδρος αὐτῆς, φίλος ὢν τῆς ἀντιθέτου μερίδος, δὲν ἠδύνατο οὔτε γνῶσιν τοῦ καταλόγου νὰ λάβῃ, διότι δὲν τὸ ἐπέτρεπον τὰ 4 μέλη. Ἐν τούτοις διορίζονται καὶ μέλη ἀντεφορευτικῆς ἐπιτροπῆς φίλοι τῶν ὑποψηφίων καὶ μεταξὺ αὐτῶν διορίζεται καὶ ὁ συμβολαιογράφος Ῥιζόπουλος, ὅστις, κατὰ τὴν ἐπιστολὴν τοῦ γραμματέως, ἐσχημάτιζε τὰς ἐνέδρας.

Εἰς τὸν δῆμον Κρεμ. Λαρίσσης, εἰς ὃν αἱ αὐταὶ περιστάσεις ὑπῆρχον, διορίζεται προτάσει τῶν ὑπουργικῶν ὑποψηφίων μέλος τῆς ἀντεφορευτικῆς ἐπιτροπῆς ὁ ἀποθηκάριος Θωμᾶς Γεωργίου, κατὰ τὸν αὐτὸν δὲ δῆμον ἦτον καὶ ὁ ἐνωμοτάρχης Βελέντσας, ὅστις ὡς ἐντόπιος ἔχων τὰς συμπαθείας τοῦ ὑπὲρ τῶν ὑπουργικῶν ὑποψηφίων, περιήρχετο τὰ χωρία καὶ παρεβίαζε τὴν ἐλευθέραν τῶν ἐκλογέων θέλησιν. Ἐν γένει δὲ δημοτικοὶ ὑπάλληλοι, δασονόμοι, δασοφύλακες, εἰσπράκτορες καὶ ἀποσπασματάρχαι μετὰ ἐνόπλων στρατιωτῶν καὶ πολιτῶν περιήρχοντο τὰ χωρία τῶν πέντε τούτων δήμων οὐχὶ πρὸς κατευδίωξιν τῆς λῃστείας, οὐχὶ πρὸς διατήρησιν τῆς ἡσυχίας καὶ τάξεως κατὰ τὰς ἐπανειλημμένας καὶ ἐντόνους διαταγὰς τοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργείου, ἀλλὰ διὰ ν' ἀπειλοῦν καὶ παραβιάζουν τοὺς πολίτας κατὰ τὴν ἐξάσκησιν τοῦ ἐκλογικοῦ των δικαιώματος. Διὰ νὰ μὴ ἐπασχολῇ δὲ τὴν Βουλὴν δὲν ἔρχεται εἰς λεπτομερείας, τὰς ὁποίας δύναται ὁ θέλων νὰ εὕρῃ ἐν τῇ ἐκθέσει τῆς πλειοψηφίας τοῦ συλλόγου καὶ εἰς τὰς πρὸς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον ἀναφορὰς τῶν πολιτῶν.

Εἰς τοιαύτην πραγμάτων κατάστασιν δύω ἐμφανῆ εἰς τοὺς κατοίκους μέσα ὑπερασπίσεως, ἡ ἔνοπλος ἀντίστασις καὶ ἡ ἐνώμως διαμαρτύρησις. Ἀλλὰ φίλοι τῆς τάξεως, τῆς ἡσυχίας καὶ τῆς πατρίδος, δὲν ἠθέλησαν νὰ ἀνάψουν τὴν δᾷδα τοῦ ἐμφυλίου σπαραγμοῦ, ἀλλ' ἐπροτίμησαν νὰ τηρήσωσιν ἰώβιον ὑπομονὴν καὶ διὰ τῶν διαμαρτυρήσεών των νὰ ἐξαιτήσωσι τὴν

ἀναγνώρισιν καὶ προστασίαν τῶν παραβιασθέντων δικαιωμάτων των.

Καὶ τί ἄλλο καταλληλότερον καὶ συνάδον πρὸς τὸ κοινὸν συμφέρον ἠδύναντο νὰ πράξωσι παρὰ νὰ ὑψώσωσι τὴν φωνήν των κατὰ τῆς παρανομίας καὶ παραβιάσεως, νὰ ἐκθέσωσι πρὸς τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον ἐγκαίρως τὰ γεγονότα καὶ ν' ἀποταθῶσι πρὸς τὴν Βουλήν, ἁρμοδίαν οὖσαν νὰ ἐκφέρῃ ἀπόφασιν ἱκανοποιοῦσαν τὸν νόμον, τὴν κοινωνίαν καὶ τὰ καταπατηθέντα δικαιώματα; Ἡ Βουλὴ ἀναλόγως τῆς διαγωγῆς της εἶναι σχολεῖον τῆς ἀρετῆς ἢ κακίας. Ἡ διαγωγή της ἔχει ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς ἠθικῆς μορφώσεως τῆς κοινωνίας, ἐπὶ τοῦ παρελθόντος καὶ ἐπὶ τοῦ μέλλοντος τῆς πατρίδος. Ἐὰν τὸ ἐξημμένον τῶν πνευμάτων εἶναι ἐπικίνδυνον εἰς τὴν πολιτείαν, οὐχ ἧττον ἐπικίνδυνον εἶναι καὶ τὸ λίαν κατεσταλμένον αὐτῶν. Τὰ δύω ἄκρα εἶναι σκόπελοι φοβεροί, παρέχοντες ὀλέθρια ἀποτελέσματα. Ἂς μὴ διδάσκωμεν λοιπὸν τοὺς πολίτας, οὔτε τὴν ἔνοπλον ἀντίστασιν, οὔτε τὴν τυφλὴν ὑπακοήν, ἵνα μὴ μεταμεληθῶμεν πικρῶς μέν, ἀλλὰ ματαίως. Ἂς δείξωμεν κατὰ τὸ καθῆκόν μας ὅτι σεβόμεθα ἑαυτούς, προστατεύομεν τὰ καταπατούμενα δικαιώματα καὶ δίδομεν προσοχὴν εἰς τὰ παράπονα. Ἀλλοίμονον δὲ ἂν ἐκεῖνοι, οἵτινες ὡς ἄλλοι Ἄργοι ὀφείλουν νὰ ἐφορεύουν τὰ τιμαλφέστερα δικαιώματα τῶν πολιτῶν, κολακευόμενοι ἀπὸ προσωπικὰς ἐλπίδας, ἀμβλυωπῶσιν εἰς τὰ καταπατούμενα δικαιώματα τοῦ λαοῦ.

Ἡ ἐξέλεγξις τῶν ἐκλογῶν τῆς ἐνεστώσης περιόδου θέλει εἶσθαι ὁ κανὼν τῶν ἐκλογῶν τῆς προσεχοῦς· ἡ ἀπονομὴ τῆς δικαιοσύνης, ἡ προστασία τῶν δικαιωμάτων, ἡ ἐξασφάλισις τῆς ἐλευθέρας ψήφου τῶν ἐκλογέων θέλει περιστείλει τὰς καταχρήσεις, θέλει ῥυθμίσει τὴν διαγωγὴν τῶν ὑπαλλήλων καὶ θέλει φέρει τὸ ἐπιδιωκόμενον ἀποτέλεσμα πραγματικῆς ἀντιπροσωπείας, ἐν ᾧ τοὐναντίον ἡ ἐλαχίστη αὐτῶν παραγνώρισις θέλει ἔχει ὡς συνέπειαν τὸ νὰ κατορθῶσι τολμηρότεροι οἱ ὑπάλληλοι εἰς τὴν ἐρχομένην περίοδον καὶ νὰ ἀναπτυχθῶσι πλειότερον αἱ περὶ τὰς ἐκλογὰς καταχρήσεις. Ζητοῦμεν ἐλευθερίαν ἐκλογῶν, ζητοῦμεν τὴν κατάπαυσιν τῆς ὑποψηφιότητος, ἀλλὰ τί σημαίνουσιν ὅλα ταῦτα πραγματοποιούμενα ἐκ μέρους τῆς κεντρικῆς ἐξουσίας, ὅταν ἀντὶ τούτων ἔχωμεν τὰς ἐπεμβάσεις τῶν ὑπαλλήλων καὶ τοὺς ὑποψηφίους αὐτῶν; Διὰ νὰ πεισθῆτε δὲ περὶ τῆς ἀληθείας τῶν λόγων του ἴδετε τὴν προκειμένην ἐκ-

λογή». Ἡ κυβέρνησις διὰ προγράμματος ἐκήρυξε τὸ ἐλεύθερον τῶν ἐκλογῶν, προεκάλεσε συναγωνισμὸν καὶ διέταξε τὴν αὐστηρὰν ἀποχὴν τῶν ὑπαλλήλων ἀπὸ πάσης κατὰ τὰς ἐκλογὰς ἐπεμβάσεως. Ἀλλὰ κατὰ τὴν Φθιώτιδα ἡ ἐπιθυμία της αὐτὴ δὲν ἐπραγματοποιήθη, διότι αἱ συμπάθειαι τῶν ἀρχῶν προέβησαν εἰς τὴν βίαν καὶ τὰς ἐπεμβάσεις. Ἀνάγκη λοιπὸν νὰ δώσωμεν προσοχὴν εἰς τὰ παράπονα τῶν πολιτῶν. Δότε, ναί, δότε ἐλάχιστον προσοχὴν εἰς τὰ διατρέξαντα κατὰ τὴν ψηφοφορίαν τῶν πέντε δήμων τῆς Φθιώτιδος· ἀκούσατε τὰ παράπονα τῶν ἐνισταμένων καὶ ἱκανοποιήσατε τὸν νόμον, τὴν κοινωνίαν καὶ τὰ καταπατηθέντα τῶν πολιτῶν δικαιώματα. Ἀκυρώσατε τὴν ἐκλογὴν τῶν δήμων αὐτῶν εἰς οὓς ἔλαβον χώραν βίαι, ἀπειλαὶ καὶ τόσαι ἄλλαι παρανομίαι. Ἐὰν δὲ τυχὸν ἡ ἀλληλουχία τῶν περιστάσεων δὲν σᾶς πείθῃ ὁλοσχερῶς περὶ τοῦ βασίμου τῶν ἐνστάσεων, στείλατε τουλάχιστον μίαν ἐπιτροπὴν ἐκ τῶν σπλάγχνων τῆς Βουλῆς, διὰ νὰ πεισθῆτε ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως περὶ τῆς ἀληθείας τῶν γεγονότων. Οὕτω δὲ θέλετε δείξει ὅτι σέβεσθε τὰ δικαιώματα τοῦ λαοῦ, καὶ ὅτι οὐδεὶς ἀδικούμενος καταφεύγει μάτην εἰς τὴν Βουλὴν τῆς Γ΄ περιόδου.

Ἀντεῖπεν ἕτερος, ὅτι δύο ῥήτορες ἀνέπτυξαν τὸ βῆμα, ὁ βουλευτὴς Καλαμῶν, ὅστις ἡσύχως ἀνέπτυξε τὰς κατὰ τὴν ψηφοφορίαν τῶν πέντε δήμων λαβούσας χώραν παρανομίας, καὶ ὁ βουλευτὴς Μεσσήνης, ὅστις μετ' ἐνθουσιασμοῦ ἀξιεπαίνου κατέκρινε τὴν ἐκλογήν, χωρὶς ὅμως νὰ ἐπέμβῃ καὶ εἰς τὰ καθέκαστα. Ἀλλ' ἐπ' ὀλίγον μόνον αὐτὸς λαβὼν ὑπ' ὄψιν τὰ πρακτικὰ τῆς ἐκλογῆς, εἶδεν ὅτι δὲν ἔχονται ἀληθείας τὰ ἐκτεθέντα. Ὁ βουλευτὴς Καλαμῶν εἶπεν, ὅτι ἔλαβον χώραν παραβιάσεις, ἀλλ' ὅτι δὲν ἀποδεικνύονται διὰ πραγμάτων. Καὶ ἀληθῶς οὐ μόνον δὲν ἀποδεικνύονται, ἀλλ' οὐδὲ ἐνστάσεις περὶ αὐτῶν ὑπάρχουσι, μόνον δὲ εἰς τὸν δῆμον Τυμφρηστοῦ ἐγένετο ἔνστασις, ὅτι ἡ ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ διέκοψε τὴν ψηφοφορίαν, καὶ τοῦτο ἀποδεικνύει ὅτι οἱ ἀνθυποψήφιοι κατέφυγον εἰς διάφορα μέσα ὅπως ἐπιτύχωσι τὴν ἀλλοίωσιν τοῦ ἀποτελέσματος.

Εἶπεν ὁ βουλευτὴς Καλαμῶν, ὅτι εἰς τὸν δῆμον Λαμίας ἐψηφοφόρησαν 98 ἄτομα σημειούμενα εἰς ἓνα συμπληρωτικὸν κατάλογον, τὸν ὁποῖον ὁ δήμαρχος ἀπέστειλεν εἰς τὸν νομάρχην ὕστερον ἀφ' οὗ ὁ κατάλογος ἐκηρύχθη ὁριστικός, καὶ ἐκ τούτου ἐξάγει συμπέρασμα κατὰ τῆς ἐκλογῆς, διότι οἱ ἐν τῷ

συμπληρωτικῷ καταλόγῳ δὲν εἶχον δικαίωμα νὰ ψηφοφορήσωσιν. Ἀλλὰ δὲν μᾶς εἶπεν ἂν παρέβαλε τὸν κατάλογον αὐτὸν πρὸς τὸν ὁριστικὸν καὶ ἂν εἶδεν ὅτι τὰ ὀνόματα ταῦτα δὲν περιείχοντο ἐν αὐτῷ, καὶ βεβαίως τότε δὲν ἠδύναντο νὰ ψηφοφορήσωσιν. Ἂν ὅμως ὑπῆρχον ἐν τῷ ὁριστικῷ καταλόγῳ καὶ παρελείφθησαν κατὰ λάθος εἰς τὴν ἀντιγραφήν, τότε οὐδεμίαν εὑρίσκει παρανομίαν εἰς τὴν ἀποστολὴν τοῦ συμπληρωτικοῦ καταλόγου καὶ κατὰ συνέπειαν εἰς τὴν ψηφοφορίαν τῶν 98 ἀτόμων.

Εἶπε πρὸς τούτοις, ὅτι εἰς τὸν δῆμον Σπερχειάδος ἐψηφοφόρησαν 103 ἐκλογεῖς, οἵτινες πρὸ ἐτῶν εἶχον μεταφέρει τὸ ἐκλογικόν των δικαίωμα εἰς τὸν δῆμον Μακρυκώμης, καὶ ἐπομένως δὲν ἐδύναντο νὰ ψηφοφορήσωσιν εἰς ἕτερον δῆμον χωρὶς προηγουμένως νὰ κάμωσι τὴν περὶ τούτου δήλωσίν των. Ἀλλὰ δὲν μᾶς εἶπεν ὁ Κ. εἰσηγητὴς καὶ ἂν οἱ 103 οὗτοι ἐκλογεῖς ἐψηφοφόρησαν καὶ εἰς τὸν δῆμον Μακρυκώμης, διότι, ἂν περιωρίσθησαν νὰ ψηφοφορήσωσιν εἰς μόνον τὸν δῆμον Σπερχειάδος, δὲν βλέπει τί τὸ παράνομον.

Τελευταῖον δέ, καθόσον ἀφορᾷ τὰς ἐπεμβάσεις, τὸ παράπονον τοῦτο εἶναι τὸ σύνηθες τῶν ἀποτυγχανόντων καταφύγιον, τὸ ὁποῖον ἀπηντήσατε εἰς ὅλας τὰς ἐκλογὰς ὡς καὶ εἰς αὐτὴν τὴν πρωτεύουσαν, καὶ εἰς τὸ ὁποῖον ὀρθῶς ποιοῦσα ἡ Βουλὴ οὐδεμίαν ἔδοσε προσοχήν. Ἂν δὲ ἀληθῶς ἔλαβον χώραν τοιαῦται παρανομίαι καὶ παραβιάσεις, διατί δὲν ἔγειναν ἐγκαίρως αἱ κατ' αὐτῶν ἐνστάσεις καὶ δὲν κατεχωρίσθησαν εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς ψηφοφορίας; Θεωρεῖ ἐπομένως ἀνυποστάτους τὰς παρουσιαζομένας ἐνστάσεις καὶ ὡς ἀποτέλεσμα τῆς ἀποτυχίας τῶν ἐνισταμένων· διὸ ὑποστηρίζει τὴν ἐπικύρωσιν τῆς ἐκλογῆς ὡς νομίμου.

Ἐπανέλαβεν ὁ εἰσηγητὴς τῆς μειοψηφίας, ὅτι δὲν ἐνδιαφέρεται ἂν ἐν τῇ πεποιθήσει της ἡ Βουλὴ δὲν συμφωνήσῃ μετὰ τῆς γνώμης τῆς μειοψηφίας καὶ ἂν διὰ τῆς ἐπιμηνορίας της θεωρήσῃ ἀνυποστάτους τὰς κατὰ τῆς ἐκλογῆς φερομένας ἐνστάσεις, ἐνδιαφέρεται ὅμως εἰς τὴν ὑποστήριξιν τῆς ἀληθείας τῶν ὑπ' αὐτῆς ἐκτεθειμένων, καὶ διὰ τοῦτο ἔρχεται ν' ἀντικρούσῃ τὸν προαγορεύσαντα, ὅστις εἶπε νὰ καταδικάσῃ αὐτὰ ψευδῆ. Παρατηρεῖ λοιπὸν καὶ πάλιν ὅτι ἅπασαι αἱ κατὰ τῆς ἐκλογῆς τῶν πέντε δήμων ἐνστάσεις ἐγίνοντο ἐγκαίρως καὶ ἐνώπιον τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν κατὰ τὴν ψηφοφορίαν, ὡς ἀποδεικνύεται ἐκ τῶν πρακτικῶν, καὶ ἐνώπιον τοῦ

συλλόγου τῶν ἐπιτροπῶν· ἐπομένως κακῶς ὁ προαγορεύσας εἶπεν ὅτι δὲν ἐγένοντο ἐγκαίρως αἱ περὶ αὐτῶν ἐνστάσεις.

Εἶπεν ὁ προαγορεύσας, ὅτι ἡ ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ τοῦ δήμου Τυμφρηστοῦ ἀνέβαλε τὴν ψηφοφορίαν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ κατορθωθῇ ἀλλοίωσις τοῦ ἀποτελέσματος ὑπὲρ τῶν ἀνθυποψηφίων. Ἀλλ' ἐὰν ῥίψητε ἓν βλέμμα εἰς τὰ πρακτικά, θέλετε ἰδεῖ τὴν μεγάλην βίαν καὶ τὰς ἐπεμβάσεις, αἵτινες ἔλαβον χώραν κατὰ τὰς πρώτας πέντε ἡμέρας τῆς ψηφοφορίας, τὰς ὁποίας καὶ αὐτὸς ὁ νομάρχης ἀνεγνώρισε καὶ διὰ τὰς ὁποίας ἡ ἐφορευτικὴ ἐπιτροπή, συνεπείᾳ παρανόμων τῶν πολιτῶν, ἠναγκάσθη νὰ διακόψῃ τὴν ψηφοφορίαν. Εἰς δὲ τὸν δῆμον Φαλάρων ἄνευ οὐδενὸς λόγου ἰσχυροῦ, διότι ὁ πρόεδρος ἐνίστατο κατὰ τῆς διαγωγῆς τῶν 4 μελῶν τῆς ἐφορευτινῆς ἐπιτροπῆς, διότι ἐζήτει νὰ λάβῃ γνῶσιν τοῦ καταλόγου καὶ δὲν εἰσηκούετο, ἡ ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ διέκοψεν αὐθαιρέτως τὴν ψηφοφορίαν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ ν' ἀποκλεισθῶσι διάφορα πρόσωπα προτιθέμενα νὰ ψηφοφορήσωσιν ὑπὲρ τῶν ἀνθυποψηφίων.

Ὡς πρὸς δὲ τὸν ἀποκλεισμὸν διαφόρων πολιτῶν, τοῦτο ἀποδεικνύεται καὶ ἐκ τῶν ἀναφορῶν τῶν ἰδίων ἀποκλεισθέντων, αἵτινες ἐμπεριέχονται εἰς τὸν φάκελλον, καὶ ἐξ αὐτοῦ τοῦ καταλόγου, ἐν ᾧ σημειοῦνται τὰ ὀνόματα αὐτῶν, δὲν φαίνονται ὅμως καὶ εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς ψηφοφορίας.

Τελευταῖον δέ, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τοὺς ψηφοφορήσαντας εἰς τὸν δῆμον Σπερχειάδος 103 ἐκλογεῖς, παρατηρεῖ ὅτι δὲν ἠδύναντο νὰ ψηφοφορήσωσιν εἰς τὸν δῆμον αὐτὸν χωρὶς πρῶτον νὰ μεταβιβάσωσιν ἐν αὐτῷ τὸ ἐκλογικόν των δικαίωμα. Ὁ διϊσχυρισμὸς λοιπὸν τοῦ προαγορεύσαντος ὅτι δὲν ἐγένοντο περὶ τῶν παρανομιῶν καὶ τῶν παραβιάσεων ἐγκαίρως ἐνστάσεις δὲν εἶναι ἀληθής, ὡς ἀποδεικνύεται καὶ ἐκ τῶν πρακτικῶν καὶ ἐκ διαφόρων ἄλλων ἐγγράφων.

Κλεισθείσης ἐνταῦθα τῆς συζητήσεως συναινέσει τῆς Βουλῆς, ὁ πρόεδρος παρετήρησεν ὅτι τρεῖς ὑπάρχουσι γνῶμαι· ἡ περὶ ἐπικυρώσεως τῆς ἐκλογῆς γνώμη τῆς πλειοψηφίας, ἡ περὶ ἀκυρώσεως τῶν πέντε δήμων Φαλάρων, Τυμφρηστοῦ, Σπερχειάδος, Κρεμ. Λαρίσσης καὶ Λαμίας καὶ ἡ τοῦ βουλευτοῦ Μεσσήνης περὶ ἀποστολῆς ἐπιτροπῆς. Ἀλλὰ συγχωνεύσαντος τοῦ βουλευτοῦ Μεσσήνης τὴν πρότασίν του μετὰ τῆς μειοψηφίας περὶ ἀκυρώσεως τῶν πέντε δήμων, ἐγένετο ἐπὶ ταύτης ὡς ἀπωτέρας ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Ἰω. Καραγιαννόπουλον καὶ Χ. Θεοχαρόπουλον, ἐξ ἧς συνήχθη κατὰ τὸ ᾠδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν παρεδέχθη αὐτὴν διὰ ψήφων 53 κατὰ 20, ἀρνηθέντων 3, παρεδέχθη δὲ δι' ἀναστάσεως τὸ ἔγκυρον τῆς ἐκλογῆς καὶ νομίμους βουλευτὰς τῆς ἐπαρχίας Φθιώτιδος τοὺς Πέτρον Χ. Πέτρου, Εὐαγ. Βαλατσὸν, Σωτ. Σκουμπουρδῆν καὶ Εὐαγ. Κοντογιάννην, ἔχοντας καὶ τὰ παρὰ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἀξιῆς ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ ἄκυρον τῆς ἐκλογῆς τῶν πέντε δήμων Φθιώτιδος, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Κων. Θ. Δώρου	Ν	Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	
Ἰωάννης Σωτηριάδης	Ν	Ν. Παπαμιχαλόπουλος	
Ἀντώνιος Βενιζέλος		Σταμάτιος Μήτσας	Ο
Δημ. Γιαννούλης		Ἀνδρέας Ζίρδας	
Γ. Καΐρης	Ο	Γ. Βεϊδῆς	Ο
Νικόλ. Π. Ἀθανασίου	Ο	Δημ. Ζῶτος	ἀρνεῖται
Δημήτριος Τσάκρης		Γ. Ι. Γιολδάσης	
Ἀνδρέας Δανόπουλος	Ν	Ἰω. Χατσόπουλος	Ν
Ἰωάννης Βλάσσης		Ἀλέξανδρος Βιλαέτης	Ο
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	Ν	Ἀνδρέας Λύγερινός	Ο
Γεώργιος Α. Ῥάλλης		Νικ. Σισίνης	Ο
Γεώργιος Σκοῦφος		Αὐγ. Πετραλιᾶς	Ο
Σταῦρος Βλάχος	Ο	Γεώργιος Διαμάντης	Ο
Ἰω. Καραγιαννόπουλος	Ο	Ἀναγνώστης Δημητρίου	Ν
Ἀθαν. Ἴσκος	Ο	Γασ. Δελένδας	
Ἀντ. Γεωργεντᾶς	Ν	Σπ. Μαρκεζίνης	
Φίλων Φίλωνος		Ν. Βαρβαρῆγος	
Λεωνίδας Λογοθέτης	Ο	Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης	
Νικόλαος Τσέλιος	Ο	Ἀσημ. Χαραλάμπης	Ο
Γεώργ. Γεροθανάσης	Ο	Λεωνίδας Ν. Πετιμεζᾶς	
Λεων. Πετροπουλάκης	Ο	Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος	Ν
Θ. Τσαννετάκης		Γρηγ. Κορφιωτάκης	Ν
Ἰω. Σαφάκας	Ο	Ἰωάννης Ζάρκος	Ν
Α. Παπαθανασίου	Ο	Γεώργιος Πρωτῆς	Ο

Ἀλέξανδρος Κοντόσταυλος	Ο	Νικ. Τσαβέλλας	
Ἰωάννης Μπαλάρας	Ο	Ν. Καναβός	
Γεώργιος Μιχαήλ	Ο	Α. Παπαθημητριάδης	
Ἀνδρέας Δελιγιάννης	Ο	Θ. Μιχαλόπουλος	
Γ. Πλαπούτας	Ο	Γ. Ἰατρός	
Α. Ἀντωνόπουλος		Κίμων Χριστοδούλου	
Πέτρος Δελιγιάννης		Στέρ. Α Δούκας	Ν
Παθητός Ῥεβιλάκης		Ἰωάννης Κατσάκης	
Κωνστ. Κυπριάδης	Ο	Δημ. Κουμουνδουράκης	Ο
Ἰω. Δελιγιάννης	Ο	Βενετσ. Κυβέλος	Ο
Σταῦρος Καμπερόπουλος		Νικόλαος Πιερράκος	
Ἀνδρέας Νοταρᾶς	Ν	Χ. Χριστόπουλος	
Ἀριστ. Μεντελόπουλος	Ο	Π. Κανελλόπουλος	Ο
Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος		Νικόλ. Μοσχούλας	Ο
Χαρ Α. Χριστόπουλος	Ο	Π. Ἀργυρόπουλος	
Ν. Χ. Παναγιώτου		Νάκος Πανουριᾶς	Ν
Δημ. Σκιελλαράκης	Ν	Εὐθ. Κεχαγιᾶς	
Σ. Κοτανίττας	Ο	Κωνστ. Βλάμης	Ο
Ἐμ. Μελετόπουλος	Ο	Βενιζέλος Ρούφος	
Ν. Λεώπουλος	Ν	Ἀνδρέας Χ. Λόντος	Ο
Λουκᾶς Στεράνου	Ν	Περικλῆς Καλαμογδάρτης	
Νίκος Βουλπιώτης	Ο	Κωνστ. Κωνσταντῆς	Ο
Β. Ρ. Παλαμίδης	Ο	Α. Α. Χ. Ἀναργύρου	
Α. Ἀλεξανδρόπουλος	Ο	Ν. Γκίνης	
Ι. Ν. Ταμπακόπουλος	Ν	Ἀθαν. Μησορλῆς	
Γ. Ν. Ῥαβελιώτης		Γεώργιος Μπάστας	
Δημ. Φιλάρετος	Ο	Ἰω. Μανιώτης	Ο
Μελέτιος Χ. Μελέτης	Ν	Ἰω. Δουλίης	
Δ. Σκιελλαριάδης		Κωνστ. Πλατύς	
Ν. Δικαῖος		Ἀν. Ῥεουάρδος	
Ἐπαμιν. Δελιγεώργης		Μιχαὴλ Σολωμός	Ο
Π. Τσιμπουράκης		Γεώργιος Ναύτης	Ο
Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος		Ἰωάννης Σαγιέδος	Ο
Παναγιώτης Παπατσώνης		Παναγιώτης Ψάθης	
Σπ. Ἀντωνόπουλος	Ν	Ἀντ. Ἀρμάος	ἀρνεῖται
Ἰω Προσελέγγος	Ο	Γρηγ. Μανούσος	Ο
Ἰω. Ταταράκης		Ἀδαμ. Λιχμαντόπουλος	
Σ. Βαρότσης		Δημ. Πολυχρονόπουλος	Ο
Ἐμμ. Ναυπλιώτης	Ο	Δημ. Βότσαρης	
Κωνστ. Κρίσπης		Γεώργιος Ι. Σταϊκος	

Νικόλ. Πιπῖνος	Ο	Εὐαγγέλης Βαλατσός	
Κωνστ. Δουζίνας		Σ. Σκουμπουρδῆς	
Ἀνδρ. Γ. Κοντουριώτης		Εὐαγγέλης Κοντογιάννης	
Δημήτριος Βουδούρης		Αὐγερινὸς Ἀβέρωφ	Ο
Ἀντ. Τσιμαδός	Ο	Α. Μάντσαρης	Ν
Πέτρος Χ. Πέτρος		Δημ. Κριεζώτης, ἀρνεῖται	

Οὕτω δὲ ὁ πρόεδρος κηρύξας τὸ ἀποτέλεσμα καὶ ἀναγγείλας ὡς ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης τὴν συζήτησιν ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Καρυταίνης, ἐφ' ἧς ἀνεγνώσθη ἡ ἔκθεσις σήμερον, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 3 Μ.Μ.

Ὁ προσωρινὸς Πρόεδρος
ΕΜ. ΜΕΛΕΤΟΠΟΥΛΟΣ,

Οἱ προσωρινοὶ Γραμματεῖς
Χ. Α. Χριστόπουλος,
Α. Παπαθανασίου.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΑ'.

Τῆς 15 Δεκεμβρίου 1859.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Ἀναγγελθέντος ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ συζήτησις ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Καρυταίνης, λαβών τις τὸν λόγον ἐξέθηκεν, ὅτι καὶ τὴν οἰκογένειαν τῶν Δελιγιαννέων, νέους τε καὶ γέροντας, γνωρίζει καὶ εἰς τὸν στρατηγὸν Πλαπούταν καὶ τὸν Κολοκοτρώνην μέγαν ἀπονέμει σεβασμόν, καὶ ἑπομένως οὔτε κατὰ τῶν μὲν, οὔτε κατὰ τῶν δὲ ἔχει νὰ εἴπῃ τι ἐπὶ τῆς προκειμένης ἐκλογῆς. Πέρυσιν ὅμως, ὅτε εἰσήχθη εἰς τὴν Βουλὴν ἐνομοσχέδιον περὶ ἀπονομῆς δύω μερίδων ἱπποφορβῆς εἰς τοὺς ὑποστρατήγους, ἐφάνη αὐτῷ καθ' ὕπνον ὁ Γέρων τῆς Πελοποννήσου μετὰ πλήθους ἀγωνιστῶν τεθνεώτων καὶ πληγωμένων, καὶ τῷ εἶπε· διατί δὲν δίδετε καὶ εἰς ἡμᾶς ἱπποφορβίον; διατί τοσοῦτον ταχέως μᾶς λησμονεῖτε; Τί πταίομεν ἡμεῖς, ἀρχηγέ, τῷ ἀπήντησεν οὗτος· πταίει ὁ χορηγῶν τὰς τοιαύτας ἱπποφορβίας. Ἀλλὰ πόθεν εἶναι αὐτὸς, τὸν ἠρώτησε ξένος, τῷ εἶπεν οὗτος, καὶ τότε ἀπέβλεψεν εἰς αὐτὸν μετὰ λύπης ὁ Γέρων, ὠργίσθη καὶ ἔφυγε. Φοβεῖται δὲ μὴ καὶ τώρα φανεὶς αὐτῷ κατ' ὕπνον τῷ εἴπῃ, διατί μεταξὺ ἡμῶν τῶν ἀντιπροσώπων δὲν ὑπάρχει καὶ εἷς φέρων τὸ ὄνομά του; Καὶ ἄλλοτε μὲν τῷ ἐπροφασίσθη ὅτι ὁ ἀριθμὸς ὑπουργὸς ἦν ξένος, σήμερον ὅμως, ὅτε κυβερνῶσι τὸ ἔθνος ὁ

Μαούλης, ὁ Μπότσαρης, ὁ Ζαΐμης, ὁ Κουντουριώτης, ὁ Ῥήγας, ὁποίαν ἔχει νὰ τῷ προτείνῃ πρόφασιν; Νὰ τῷ εἰπῃ, ὅτι δὲν ἔχει ψήφους ἐν τῇ ἰδίᾳ αὐτοῦ πατρίδι; Ἀλλ' ἂν ἐκεῖνος τῷ ἀπαντήσῃ, ὅτι ἀφοῦ εἰς τὸ Βαλτέτσι προκινδυνεύσαντες εἴχομεν ψήφους· ἀφοῦ εἰς τὰς Πάτρας, ὅταν ἐτρέψαμεν εἰς φυγὴν τὸν Κεκλαμὰν-Πασᾶν, εἴχομεν ψήφους· εἰς τὴν καταστροφὴν τοῦ Δράμαλη μετὰ τῶν 32000 τούρκων, καὶ τοῦ Ἰμβραΐμη, εἴχομεν ψήφους, πῶς τώρα δὲν ἔχομεν; ὁποίαν πρὸς ταῦτα νὰ δώσῃ ἀπάντησιν; Νομίζει λοιπὸν ὅτι ἡ ἀπὸ τοῦ περιβόλου τῆς Βουλῆς ἐλλειψις ἑνὸς μέλους τῆς οἰκογενείας Κολοκοτρώνη δὲν φαίνεται πρέπουσα, ἀπόκειται ὅμως εἰς τὴν Βουλὴν ν' ἀποφασίσῃ ὅ,τι ἐγκρίνει.

Παρετήρησε ἄλλος, ὅτι ἡ ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Καρυταίνης ἔκθεσις μόλις διενεμήθη εἰς τινας μὲν βουλευτὰς χθὲς τὴν νύκτα, εἰς ἄλλους δὲ σήμερον, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ εἰς αὐτόν. Ἦτον ἀδύνατον λοιπὸν νὰ μελετήσωμεν ἐπαξίως τὴν ἔκθεσιν, καὶ ἐν ἀνάγκῃ, νὰ προσφύγωμεν εἰς τὰ τῆς ἐκλογῆς πρακτικά. Ἂν καὶ δὲν ὑπάρχει ἐπὶ τοῦ προκειμένου ῥητὴ διάταξις τοῦ κανονισμοῦ, σχετικὴ τις ὅμως διάταξις αὐτοῦ λέγει, ὅτι τὰ νομοσχέδια καὶ αἱ προτάσεις συζητοῦνται **24** ὥρας ἀπὸ τῆς διανομῆς τῆς ἐπ' αὐτῶν ἐκθέσεως. Ἐνταῦθα δ' ἔχομεν ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Καρυταίνης δύω προτάσεις, τὴν τῆς πλειοψηφίας καὶ τῆς μειοψηφίας, καὶ διὰ ν' ἀπαρνθῶμεν ἐπὶ τῶν προτάσεων τούτων πρέπει νὰ παρέλθωσιν **24** ὧραι. Ἀλλὰ καὶ ἂν δὲν ὑπῆρχε τοιαύτη διάταξις, ἔπρεπε νὰ μᾶς δοθῇ καιρὸς πρὶν ἀπαντήσωμεν διὰ τῆς ἀποφάσεώς μας εἰς τόσα παράπονα καὶ εἰπῶμεν εἰς μίαν μεγάλην ἐπαρχίαν ὅτι ἔχει ἄδικον ἢ δίκαιον. Ἡ πλειοψηφία λοιπὸν τῆς Βουλῆς, ὁποιαδήποτε καὶ ἂν εἶναι, ὀφείλει νὰ ἀναβάλῃ τὴν ἐκλογὴν ἐπὶ μίαν ἡμέραν διὰ ν' ἀποφασίσωμεν ἐν γνώσει, εἰς τοῦτο δ' ἐπικαλεῖται καὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτῶν τῶν ἐπιδόξων βουλευτῶν τῆς ἐπαρχίας, εἰς τοὺς ὁποίους συμφέρει μάλιστα νὰ συζητηθῇ ἡ ἐκλογή των μετὰ τὴν ἀναγκαίαν ἐξέτασιν τῶν πραγμάτων.

Προσέθηκεν ἄλλος, ὅτι ὁσάκις εἰς ἐκλογήν τινα δὲν ὑπάρχει ἀντίῤῥησις, γίνεται ἀμέσως καὶ ἡ συζήτησις αὐτῆς· ἀλλ' εἰς ὅσας παρουσιάζονται διάφοραι ἐνστάσεις καὶ κατὰ συνέπειαν διάφοροι γνῶμαι, γίνεται ἀναβολὴ τῆς ἐπ' αὐτῶν συζητήσεως ἵνα σκεφθῶσιν οἱ βουλευταὶ καὶ ἀποφασίσωσιν. Ἐνταῦθα λοιπὸν πρέπει νὰ γίνῃ ἀναβολὴ ἂν ὄχι δι' ἄλλο, τοὐλάχιστον διὰ νὰ μᾶς ἀφήσωσι νὰ χύσωμεν ἓν δάκρυον πόνου.

Καὶ ἄλλος δέ τις ἐπέφερεν, ὅτι ἡ προτεινομένη ἀναβολὴ δὲν ἐπιδέχεται οὔτε συζήτησιν, πρῶτον διότι δὲν παρῆλθον ἀπὸ τῆς διανομῆς τῆς ἐκθέσεως **24** ὧραι, καὶ δεύτερον διότι πρέπει νὰ λάβωμεν καιρὸν νὰ μελετήσωμεν τὰ τῆς ἐκλογῆς καὶ ἀπορανθῶμεν ἐν γνώσει τῶν γεγονότων.

Εἰπόντος δέ τινος, ὅτι ἀναγνωρίζει τοσοῦτον δικαίους τοὺς λόγους τῆς ἀναβολῆς, ὥστε δὲν πρέπει οὔτε νὰ γίνῃ ψηφοφορία ἐπὶ τῆς προτάσεως ταύτης, ἀλλὰ νὰ θεωρηθῇ ὡς οἰκοθεν παραδεδεγμένη, ἡ Βουλὴ μιᾷ φωνῇ ἀπεφήνατο ἀφ' ἑαυτῆς ὅτι ἀναβάλλεται ἡ ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Καρυταίνης συζήτησις μέχρι τῆς αὔριον.

Οὕτω δὲ ὁ προσωρινὸς πρόεδρος ἀναγγείλας ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης θέλει εἶσθαι ἡ συζήτησις τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Καρυταίνης, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 1 Μ.Μ.

Ὁ προσωρινὸς Πρόεδρος

ΕΜ. ΜΕΛΕΤΟΠΟΥΛΟΣ,

Οἱ προσωρινοὶ Γραμματεῖς

Χ. Α. Χρηστόπουλος,

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΕ'.

Τῆς 16 Δεκεμβρίου 1839.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Προσελθὼν ὁ τέταρτος βουλευτὴς Εὐρυτανίας, ἔδωκε τὸν ὑπὸ τοῦ **57** ἄρθρου τοῦ Συντάγματος ὁριζόμενον βουλευτικὸν ὅρκον, κατὰ τὸ ἐν τῷ τέλει τῶν πρακτικῶν τῆς παρούσης προσαρτώμενον τῆς ὁρκωμοσίας πρωτόκολλον.

Εἷς τῶν βουλευτῶν Ἐμ. Τσοῦχλος ἐχορηγήθη μηνιαία ἄδεια ἀπουσίας.

Ἀναγγελθέντος ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ συζήτησις ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Καρυταίνης, λαβὼν τὸν λόγον ἐξέθηκέ τις, ὅτι ἀποτελῶν μέρος τοῦ τμήματος, εἰς ὃ παρεπέμφθη ἡ ἐξέλεγξις τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Καρυταίνης, ἔρχεται νὰ δώσῃ ἐν ὀλίγοις τρισὶ λόγοις δι' οὓς συνεμερίσθη τὴν ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς γνώμην τῆς μειοψηφίας. Ἡ ἐπέμβασις ἡ λαβοῦσα χώραν κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς ἐκλογῆς ταύτης εἶναι ἴσως μοναδική, ἡ δὲ Κυβέρνησις δι' ὅλων τῶν ὀργάνων αὐτῆς, δι' ὅλων τῶν διοικητικῶν, στρατιωτικῶν καὶ οἰκονομικῶν ὑπαλλήλων, μὴ ἐξαιρουμένων οὐδ' αὐτῶν ἀκόμη τῶν διδασκά-

λων, ἤθελησε νὰ ὑποστηρίξῃ διὰ παντὸς μέσου τοὺς ὑποψηφίους της. Διὰ νὰ ἀποδείξῃ δὲ ἐπὶ πόσον ἡ Κυβέρνησις ἐφάνη ἐνδιαφερομένη κατ' ἐξοχὴν εἰς τὴν ἐκλογὴν τῆς ἐπαρχίας Καρυταίνης, ἀρκεῖ νὰ μάθῃ τὸ Σῶμα ὅτι ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ καὶ ἄνευ τῆς ἐλαχίστης αἰτίας μετέθεσεν ἀλληλοδιαδόχως τρεῖς ἐπάρχους, καὶ ἐπὶ τέλους ἐνεπιστεύθη εἰς ἐκεῖνον, ὅστις ἕνεκα τῶν συγγενικῶν σχέσεών του παρεῖχε τὰ ἐχέγγυα ὅτι ἤθελεν ἐξασκήσει πᾶν μέσον πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ δι' ὃν ἀπεστάλη. Διὰ τοῦτο βλέπομεν ὅτι μόλις ἀφιχθεὶς εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς ἐπαρχίας, ἀμέσως ἐφρόντισε νὰ συγκαλέσῃ τοὺς δημάρχους καὶ νὰ εἰπῇ πρὸς αὐτοὺς ὅτι ἔχει ῥητὴν ἐντολὴν ν' ἀπαιτήσῃ πᾶσαν ἐκ μέρους των συνδρομὴν καὶ δραστηριότητα ὑπὲρ τῶν ὑπουργικῶν ὑποψηφίων, καὶ ὅστις φανῇ ἐπὶ μικρὸν ἀμφιβάλλων, θέλει καταστραφῇ. Ἐντεῦθεν λοιπὸν εἴδομεν ὅτι ἐκ τῶν ἀποτελούντων τὴν ἐπαρχίαν **11** δημάρχων οἱ **9** ἐκηρύχθησαν ὑπὲρ τῶν ὑπουργικῶν ὑποψηφίων. Ἀλλ' ἵνα νὰ μὴν ἤρκει οὐδὲ τοῦτο, ἀπόλλη διεδέχετο τὴν ἀναβολὴν τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐκλογῆς ἵνα ἔχῃ καιρὸς πρὸς χαλάρωσιν τῆς ἀντικειμένης μερίδος. Καὶ διὰ νὰ ἐννοήσῃ ἡ Βουλὴ μέχρι τίνος βαθμοῦ προέβησαν αἱ ἀναβολαί, ἀρκεῖται νὰ εἰπῇ, ὅτι ἡ ἔναρξις τῆς κληρώσεως τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν ἐγένετο τὴν **26** Αὐγούστου καὶ μόλις ἐπερατώθη τὴν **18** Ὀκτωβρίου. Τί ἄλλο δὲ σημαίνει ἡ δίμηνος αὕτη ἀναβολὴ τῆς κληρώσεως καὶ ἡ ἐπὶ διαρρόδην προφάσει διαιώνισις αὐτῆς παρὰ τὴν πρόθεσιν τοῦ νόμου ἠδύνατο νὰ διαφθείρῃ ἡ ἐξουσία τοὺς δημάρχους καὶ νὰ διεισδύσῃ εἰς τὸ πνεῦμα τῶν δημοτικῶν συμβούλων, ὅσους δὲν εἶχον οἱ ἐναντίοι; Ἐνῷ δὲ εἰς τοὺς ἄλλους δήμους ἡ τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν κλήρωσις ἐνηργήθη δι' ὅλης τῆς νομιμότητος, τοὐναντίον εἰς τοὺς δήμους Θεισόας καὶ Τευθίδος αἱ κληρώσεις ὑπῆρξαν εἰκονικαί, διότι ἐκ μόνης τῆς παραγεμίσεως τῶν κάλπων τούτων ἠδύναντο νὰ ἐλπίσωσι τὸ ἀποτέλεσμα τῶν εὐχῶν των. Καὶ πρῶτον, ἐρχόμενος εἰς τὸν δῆμον Θεισόας, παρατηρεῖ ὅτι τὴν **16** Σεπτεμβρίου προσεκλήθη τὸ δημοτικὸν συμβούλιον νὰ παρευρεθῇ εἰς τὴν κλήρωσιν τῆς ἐπιτροπῆς, καὶ κατὰ τὰς ὑπαρχούσας ἐγκυκλίους τῶν ὑπουργείου ἔπρεπε νὰ ῥιφθῶσι τὰ κληροδέλτια εἰς δοχεῖον ἢ κάλπην. Ἀλλ' ὁ δήμαρχος ἀφοῦ τὰ ἡτοίμασε μόνος, ἀφοῦ ἐσημείωσε τὰ πέντε ὀνόματα τῆς ἀρεσκείας του, ἔβγαλε τὰ ψηφοδέλτια εἰς ἀνοικτὴν πιατάν, καὶ χωρὶς ν' ἀκούσῃ τὰς ἐνστάσεις τοσούτων παραπονουμένων, οὔδὲ τὰς παρατηρήσεις αὐτὸς τοῦ ἐπάρ-

χου, ἐνήργησεν αὐτογνωμόνως τὴν κλήρωσιν. Ἂν δὲ ἡ Βουλὴ δὲν θέλῃ νὰ πιστεύσῃ εἰς τοῦτο **25** μέλη τοῦ συλλόγου τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν καὶ τόσας ἄλλας ἐνστάσεις, θέλει πιστεύσει βεβαίως εἰς τὰ γραφόμενα τοῦ ἐπάρχου, ἀναφέροντος ὅτι τὰ ψηφοδέλτια ἐτέθησαν παρὰ τὴν γνώμην του εἰς ἁπλῆν πιάταν, ὅτι δὲν ἐδέχθη ὁ δήμαρχος τὴν πρότασιν τοῦ νὰ καλυφθῇ οὔτε δι' ἑνὸς πέπλου, καὶ ὅτι δὲν τὸν ὑπήκουσεν οὐδ' ὅταν ἐζήτει νὰ ἐξαγάγῃ ἄλλος τὰ ψηφοδέλτια. Ἀναγνοὺς δὲ τὴν ἀναφορὰν τοῦ ἐπάρχου, ἐπέφερεν ὅτι μετὰ τὴν μαρτυρίαν ταύτην ἡ Βουλὴ δὲν ἔχει ἀνάγκην πλειοτέρων λόγων ἵνα πεισθῇ περὶ τῆς εἰκονικότητος τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ δήμου τούτου, ἀφοῦ μάλιστα λάβῃ ὑπ' ὄψιν ὅτι αὐτὸς ὁ δήμαρχος ἐξήγαγεν, ὡς ἐρρέθη, τὰ ψηφοδέλτια ἰδιοχείρως, ἐνῷ ἀλλαχοῦ τίθενται εἰς τὸ ἔργον τοῦτο ἀθῶα παιδία. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸν δῆμον Τευθίδος, τοῦ ὁποίου τὸν δήμαρχον καὶ τὸ δημοτικὸν συμβούλιον εἶχον ὑπὲρ αὐτῶν οἱ ὑπουργικοὶ ὑποψήφιοι, εἰς τὴν ἐκλογὴν τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ δήμου τούτου παρουσιάζεται φαινόμενόν τι καινοπρεπές, τὸ φαινόμενον ὅτι ἐναντίον τῶν ὑπουργικῶν ἐγκυκλίων καὶ διατάξεων δὲν παρευρέθη οὐδ' ἐπέβλεψε τὴν ἐκλογὴν ταύτην κἀνὲν διοικητικὸν πρόσωπον. Καὶ λέγει μέν, ζητῶν νὰ θεραπεύσῃ ὁ ἔπαρχος τὴν ἔλλειψιν ταύτην, ὅτι ἐπὶ τῆς κληρώσεως τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ δήμου Τευθίδος σκοπὸν εἶχε νὰ πέμψῃ τὸν πρωτοκολλητὴν τοῦ ἐπαρχείου, ἀλλ' ἀνεχώρησεν οὗτος παρὰ τὴν γνώμην του· τοιοῦτοι ὅμως ἰσχυρισμοὶ ἀφ' ἑαυτῶν ἐξελέγχονται, διότι εἶχεν, ἂν ἤθελε, καὶ ἄλλους ὑπαλλήλους νὰ πέμψῃ πρὸς ἐπιτήρησιν τῆς κληρώσεως, ἢ καὶ ἠδύνατο νὰ παρευρεθῇ ὁ ἴδιος, ὡς ἔπραξε καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς δήμους. Ἀλλ' ἡ ἐπιτήρησις δὲν ἐσύμφερε, διότι καὶ ἐνταῦθα ἡ κλήρωσις ἔπρεπε νὰ γίνῃ εἰκονικῶς. Ὑπὸ τοιούτους ἀπαισίους οἰωνοὺς καὶ φήμας, μετὰ παρέλευσιν τοσούτου καιροῦ, καθ' ὃν ἐξησκήθησαν αἱ πλέον οἰκτραὶ καὶ ἀνήθικοι πράξεις, διετάχθη παρὰ τοῦ νομάρχου Ἀρκαδίας ἡ ἔναρξις τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς τὴν **19** Ὀκτωβρίου, καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς νομάρχης τὴν ἀνέβαλε διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. **8849** προγράμματός του μέχρι τῆς **26** τοῦ ἰδίου μηνός, καθ' ὅσον τὰ ὁρισθέντα κατὰ τῆς ἐπαρχίας Καρυταίνης στρατιωτικὰ στίφη δὲν εἶχον συγκεντρωθῇ ἐκ τῶν ἄλλων ἐπαρχιῶν τῆς χερσονήσου. Γνωρίζετε δὲ πάντες πόσον ἐκ τῶν τοιούτων ἀναβολῶν καταλύεται ἡ δύναμις τῶν ἀπέναντι τῶν ὑπουργικῶν ὑποψηφίων τασσομένων, ὅταν ἔχωσι καθ' αὐτῶν μίαν ἔκρυτάτην κυβερνητικὴν ἐπέμβασιν. Ἀλλ' ἐκ-

τὸς τῶν διαφόρων τῆς ἐξουσίας ἐπιδείξεων καὶ τῶν ἄλλων ἀντισυνταγματικῶν ἐνεργειῶν, διὰ νὰ ἐκτιμήσητε κάλλιον τὴν ἐπενεχθεῖσαν εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον ἐκδίασιν, ἀρκεῖται νὰ ἀναφέρῃ ὅτι μεταξὺ τῶν ἀξιωματικῶν τῶν συγκεντρωθέντων ἐκεῖσε ταγμάτων καὶ λόχων ὑπῆρχε καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀειμνήστου Νικηταρᾶ, ὅστις ἐπὶ ἡμέρας διαμείνας εἰς τὸ χωρίον Δημητσάνης, δὲν ἐτόλμησε νὰ ἐπισκεφθῇ τὸν Γενναῖον Κολοκοτρώνην, καὶ τοι ἔχων μετ' αὐτοῦ ἱερὰς σχέσεις συγγενείας· ἀρκεῖται νὰ ἀναφέρῃ, ὅτι ὁ ἐπαρχιακὸς ἰατρὸς Καρυταίνης, γαμβρὸς τοῦ ὑποστρατήγου Τσόκρη, συνδεομένου, ὡς γνωρίζετε, δι' ἱερῶν καὶ ἀδιαρρήκτων δεσμῶν μετὰ τοῦ Γενναίου, δὲν ἐτόλμησε νὰ τὸν ἐπισκεφθῇ ἀσθενοῦντα, διότι καὶ μόνη ἡ ἐπίσκεψις ἰσοδυνάμει μὲ τὴν καταστροφήν του. Ἀλλ' ἐκτὸς τούτων, τρεῖς ταμιακοὶ εἰσπράκτορες ἐπαύθησαν ἐπὶ μόνῃ τῇ ὑπονοίᾳ ὅτι συμπαθοῦσιν ὑπὲρ τῶν ἀνθυποψηφίων, καὶ ὁ ταμίας αὐτὸς Γόρτυνος ἀνηρπάγη μετατεθεὶς ἀλλαχόσε ἐπὶ τῇ αὐτῇ ὑπονοίᾳ. Πῶς σᾶς φαίνονται αἱ τοιαῦται πράξεις; Καὶ εἶναι ἁπλοῦν πρᾶγμα νὰ μὴ τολμᾷ ὁ υἱὸς νὰ ἐπισκεφθῇ τὸν πατέρα του; νὰ μὴ τολμᾷ ὁ ἰατρὸς νὰ δώσῃ συνδρομὴν εἰς συγγενῆ ἀσθενοῦντα; Ἐρωτᾷ· ἐπὶ τίνος ἄλλου ὑπουργείου συνέβησαν τοιαῦτα λυπηρὰ πράγματα; Εἰς τὴν ἐπαρχίαν Καλαβρύτων προκειμένου ἄλλοτε περὶ τῆς ἐκλογῆς τοῦ Ζωγράφου, περὶ τοῦ ὁποίου γνωρίζομεν τί ἐνηργεῖτο, οὔτε τὸ ὑπουργεῖον Μαυροκορδάτου, οὔτε τὸ ὑπουργεῖον Κωλέττου κατέφυγον εἰς τοιαῦτα ἀνάγωγα μέσα διὰ νὰ ἀποκλείσωσι πρόσωπον ἀντίθετον τῆς πολιτικῆς των.

Ἐρχόμενος ἤδη εἰς τὰς κατὰ δῆμους ἐπιμβάσεις καὶ διαιοπραγίας τῶν δημοσίων ἀρχῶν, παρατηρεῖ ὅτι ἐπειδὴ ὁ προϊστάμενος τοῦ δήμου Τροπαίων ἀνῆκεν εἰς τὴν μερίδα τῶν ἀνθυποψηφίων, ἐστάλη κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς ἐκλογῆς ἐκστρατευτικὴ δύναμις ὁ ἐνωμοτάρχης Παπαδόπουλος, προσωπικὸς ἐχθρὸς τοῦ δημάρχου, ὅστις συνασπισθεὶς μετὰ τῶν ἀντιπάλων αὐτοῦ καὶ τοῦ προέδρου τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς, ἐπετέθη σκανδαλωδῶς ἐναντίον του, καὶ τοσαύτας διέπραξε διαιοπραγίας, ὥστε μετέβαλε τὸ ἀποτέλεσμα κατὰ 300 ψήφους. Ὅταν δὲ ὁ ἀπεσταλμένος διὰ τὴν κοινὴν ἡσυχίαν δίδῃ τὸ σύνθημα τοῦ φατριασμοῦ, ὅταν αὐτὸς ὑψώνῃ τὴν σημαίαν τῆς καταπιέσεως, ἕκαστος ἐννοεῖ ποίαν ἐντύπωσιν προξενεῖ καὶ ποῖα φέρει ἀποτελέσματα εἰς τὸν λαὸν ἡ διαγωγή του.

Εἰς τὸν δῆμον Νυμφαίας διεῖπε τὴν ἔνοπλον δύναμιν ἄλλος τις, τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα φέρει φρίκην, ὁ λοχίας Ἰμβρα-

χώρης, ὅστις ἐπετέθη κατ' ἀρχὰς ἐναντίον τοῦ Κων. Λαμπρινοπούλου, ἄλλοτε παρακαθημένου μεθ' ἡμῶν εἰς τὰς βουλευτικὰς ἕδρας, πρώην δημάρχου καὶ λοχαγοῦ τῆς φάλαγγος. Μὴ ἀρκεσθεὶς δ' εἰς τοῦτο, τὸν ἀπέβαλε διὰ τῆς λόγχης καὶ ἐκ τοῦ τόπου τῆς ψηφορορίας, τὸν ἀπεμάκρυνεν ἔπειτα καὶ ἀπὸ τὴν παρακειμένην πλατείαν, καὶ τελευταῖον ἐφυλάκισε τοὺς υἱούς του διὰ τῆς αὐθαδεστέρας παρανομίας. Τοσοῦτον δὲ τρόμον ἐπροξένησε διὰ τῶν ἐπεμβάσεων καὶ διαιοπραγιῶν του, ὥστε κατώρθωσε νὰ μεταβάλῃ τὸ ἀποτέλεσμα κατὰ 45 ψήφους. Εἰς τὸν δῆμον τοῦτον συνέρρευσαν ἀπὸ περάτων τῆς ἐπαρχίας σμήνη παντοδαπὰ ὑπαλλήλων· ἐκεῖ ὁ δασάρχης Σπάρτης, ἐκεῖ ὁ υἱὸς αὐτοῦ δασοφύλαξ, ἐκεῖ ὁ πρωτοκολλιστὴς τοῦ ἐπαρχείου Γόρτυνος, ἐκεῖ ὁ ἑλληνοδιδάσκαλος Βυτίνης, ἐκεῖ δύω δημοδιδάσκαλοι καὶ διάφοροι ἄλλοι, οἵτινες μὲ ἀναπεπταμένην σημαίαν ἐξήσκησαν πᾶν εἶδος διαφθορᾶς καὶ διαιοπραγίας κατὰ τῶν ἀνθυποψηφίων. Τὸ σμῆνος τοῦτο μετέβη ἀκολούθως ἁθρόον καὶ εἰς τὸ χωρίον Γρανίτσας, τοῦ ὁποίου τοὺς κατοίκους συλλαμβάνον ὡς κτήνη ἀπῆγεν εἰς τὸν τόπον τῆς ἐκλογῆς ἵνα ψηφοφορήσωσιν ὑπὲρ τῶν ὑπουργικῶν. Εἰς τὸν δῆμον τοῦτον δὲν ἐπετρέπετο πλέον νὰ ψηφοφορῶσιν οἱ ἔχοντες δικαίωμα ψήφου, καὶ τούναντίον τὸ στάδιον ἦτον ἐλεύθερον εἰς τοὺς μὴ ἔχοντας τοιοῦτον δικαίωμα, ἀρκεῖ νὰ ἔδιδον ψῆφον ὑπὲρ τῶν ὑπουργικῶν.

Εἰς τὸν δῆμον Γόρτυνος εἰσῆλασαν ἐπίσης 40 στρατιῶται, καὶ ἐπὶ κεφαλῆς εἶχον—ποίον νομίζετε; — αὐτὸν τὸν ἔπαρχον καὶ τὸν γραμματέα τοῦ ἐπαρχείου, διὰ δὲ τῆς προσωπικῆς ἐπεμβάσεώς των μετέβαλον τὸ ἀποτέλεσμα κατὰ 150 ψήφους. Εἰς δὲ τὸν δῆμον Κλείτορος παρουσιάζονται ἄλλα κατορθώματα. Ἐκεῖ ὁ δήμαρχος καὶ ἡ στρατιωτικὴ δύναμις ἐν λόγχῃ πυκνῇ ἐπελθόντος, διεσκόρπισαν 250 ἐκλογεῖς, ἐρχομένους νὰ ἐναποθέσωσι τὴν ψῆφόν των εἰς τὴν κάλπην. Τὴν βανδαλικὴν ταύτην πρᾶξιν θέλων νὰ δικαιολογήσῃ ὁ ἔπαρχος, λέγει διὰ τῆς ἀπὸ 10 Νοεμβρίου πρὸς τὸν νομάρχην Ἀρκαδίας ἐκθέσεώς του, ὅτι ἡ ἔνοπλος δύναμις ὑποπτευθεῖσα τοὺς συρρεύσαντας ψηφοφόρους, *ἠναγκάσθη ν' ἀπαγορεύσῃ τὴν εἰς τὸν ναὸν εἴσοδόν των, καὶ ἐτοποθετήθη καταλλήλως* — ἐναντίον τίνων; ἐναντίον ἀόπλων καὶ ἀθώων πολιτῶν, οἵτινες ἤρχοντο νὰ ψηφοφορήσωσι. Γνωρίζετε πάντες διὰ ποίων ἀγώνων καὶ παρακλήσεων κατορθοῦσιν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ οἱ κομματάρχαι νὰ φέρωσιν ἀπὸ τὰ χωρία τοὺς φίλους των νὰ ψηφοφορήσουν. Ἀλλ' ὅταν ἡ

ένοπλος δύναμις τοὺς διασκορπίζῃ, ὅταν εἰς μίαν στιγμὴν ματαιόνῃ τὰ ἀποτελέσματα τόσων κόπων, εἶναι δυνατὸν νὰ τοὺς ἐπαναφέρῃ πλέον ὁ κομματάρχης εἰς τὸν τόπον τῆς ἐκλογῆς;

Εἰς δὲ τὸν δῆμον Ἠραίας παρουσιάζεται ἄλλο πανόραμα, διότι βλέπομεν ὅτι 60 ψηφοφόροι, τοὺς ὁποίους διετήρουν οἱ ὑποψήφιοι, περιέτρεχον τὰ χωρία ὡς γενιτσάροι, καὶ τούτους μὲν ἐκτύπουν, ἐκείνους ἐξεβίαζον καὶ ἄλλους ἠπείλουν νὰ ψηφοφορήσωσιν ὑπὲρ τῶν πατρώνων των, εἶναι δὲ καὶ πολλοὶ οἵτινες ἔπεσον ὑπὸ τὰς πληγὰς τῶν *γιαταγανίων* των, ὡς ὁ Παναγ. Τσίμπρος, ὁ Δημ. Εὐσταθίου, ὁ Νικ. Ἀιακόπουλος, ὁ Γεώρ. Φωτεινόπουλος, ὁ Βασίλ. Τσούτσουρας, ὅστις διατρέχει καὶ κίνδυνον, καὶ ὁ διὰ πυροβόλου τραυματισθεὶς Ἰω. Ῥομπετόλης.

Ἐν δὲ τῷ δήμῳ Ἐλευσῖνος ὁ ἀποσπασματάρχης οὐ μόνον ἀπέβαλεν ἐκ τοῦ ναοῦ τὸν πρόεδρον τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς, ἀλλὰ καὶ ἔκλεισε τὴν κάλπην ἐπὶ μίαν ἡμέραν, διότι, λέγει, ὑπώπτευσεν ὅτι ὁ ῥηθεὶς πρόεδρος εἶχε μεθ' ἑαυτοῦ ψηφοδέλτια ὑπὲρ τῶν ἀνθυποψηφίων, ἂν ἠμπορῇ νὰ πιστεύσῃ τις ὅτι ἠδύνατο νὰ ῥίψῃ μίαν ὑπὲρ αὐτῶν ψῆφον ἐνώπιον τοῦ δημάρχου καὶ τῶν τεσσάρων ἄλλων μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς. Ἐν τούτοις ἐν μέσῳ τῶν πράξεων τούτων ἀπῆλασε τοὺς ἐκλογεῖς τῶν ἀνθυποψηφίων, καὶ κατώρθωσε νὰ μεταβληθῇ τὸ ἀποτέλεσμα κατὰ 200 καὶ ἐνταῦθα ψήφους.

Καὶ εἰς τοὺς δήμους δὲ Μυλάοντος καὶ Τρικολώνων αἱ αὐταὶ κατεπράχθησαν ὡς καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς δήμους παρανομίαι καὶ ἐκβιάσεις, εἰς τὰς ὁποίας, διὰ νὰ μὴ παρεκχλῇ τὴν Βουλὴν, δὲν ἐνδιατρίβει. Ἀλλ' ἐκτὸς τούτων, ἐπλαστογραφήθη καὶ ὁ δοθεὶς εἰς τὴν ἐφορευτικὴν ἐπιτροπὴν τοῦ δήμου Τρικολώνων κατάλογος, εἰς ὃν ἐσημειώθησαν ὀνόματα ἀνηλίκων ἀνήκοντα εἰς τοὺς ὑποψηφίους καὶ ἀντὶ τούτων διεγράφησαν τὰ εἰς τὴν Κολοκοτρωναϊκὴν μερίδα ἀνήκοντα. Οὕτω δὲ κατελογίσθησαν καὶ ἐνταῦθα ὑπὲρ τῶν ὑποψηφίων 280 ψῆφοι περιπλέον.

Κατὰ δὲ τὸν δῆμον Θεισόας ἐπισείων ἐν πρώτοις ὁ δήμαρχος τοὺς στρατιωτικοὺς καταλόγους ὡς κεφαλὴν τῆς Μεδούσης, ἠπείλει τοὺς ἀντιδοξοῦντας ὅτι θέλει ἐγγράψει τοὺς υἱούς των εἰς τοὺς στρατευσίμους, τοὺς ἐπεξάρυνε διὰ καταλυμάτων, καὶ διὰ τῆς βίας τῆς χωροφυλακῆς ἔφερε τοὺς ψηφοφόρους ἐκ τῶν χωρίων ἵνα ψηφοφορήσωσιν ὑπὲρ τῶν ὑπουργικῶν. Μὴ ἀρκεσθεὶς δ' εἰς ταῦτα ἀπέκλεισε διὰ τῆς εἰκονικῆς ἐπὶ τῆς κάλπης ἐπιτροπῆς κατ' ἀρχὰς μὲν 14 ψηφοφόρους τῶν ὑπεναντίων, κατὰ δὲ τὴν τελευταίαν ἡμέραν ἐπίσης ἄλλους 75, διότι δὲν ὑπήκουσαν νὰ ψηφοφορήσωσι ὑπὲρ τῶν ὑπουργικῶν. Οὕτω δὲ μετεβλήθη τὸ ἀποτέλεσμα κατὰ 300 ψήφους.

Ἐν δὲ τῷ δήμῳ Τευθίδος ἐρρίφθησαν εἰς τὴν κάλπην 1212 ψῆφοι, καὶ τὰς ψήφους ταύτας ἔλεβον μέχρι μιᾶς οἱ ὑπουργικοὶ ὑποψήφιοι, οἱ δὲ ἀντίπαλοί των δὲν ἔλαβον οὔτε μίαν! Τὸ κατ' αὐτὸν, οὐδὲ γνωρίζει ποῦ κεῖται ὁ δῆμος οὗτος, οὐδὲ θέλει νὰ ἐξετάσῃ ποῖοι ἔχουν ἐκεῖ πραγματικὰς ψήφους. Ἀλλ' ἐπικαλεῖται τὴν εὐσυνειδησίαν ὅλων ὅσοι γνωρίζουν τὸν δῆμον ἐκεῖνον, διὰ νὰ ὁμολογήσωσιν ἐὰν δὲν κατοικῶνται ἀνεξαιρέτως ἀπὸ κτίστας, οἵτινες καθ' ὅλον τὸ ἔτος εἶναι διεσπαρμένοι εἰς Καλάμας, Πάτρας, Πύργον, Σπάρτην κτλ, καὶ μόνον κατὰ τὸ Πάσχα καὶ τῶν ἁγίων Θεοδώρων εὑρίσκονται εἰς τὸν δῆμόν των. Ἐνταῦθα δὲ ἐνῷ ἡ ἐκλογὴ ἐνηργήθη περὶ τὰ τέλη τοῦ Ὀκτωβρίου καὶ δὲν ἦσαν παρόντες πλείονες τῶν 300, παρουσιάζονται ὡς ψηφοφορήσαντες 1212 ἐκλογεῖς, ἐξ ὧν οὔτε εἷς λείπει καὶ ἀπὸ τῶν τεσσάρων ὑποψηφίων. Ἰδοὺ λοιπὸν ὁ λόγος, δι' ὃν δὲν ἐστάλη κατὰ τὴν κλήρωσιν τῆς ἐπιτροπῆς διοικητικός τις ὑπάλληλος εἰς τὸν δῆμον τοῦτον. Ἐπρόκειτο νὰ γίνῃ ἡ ψηφορία εἰκονική, καὶ δημιουργηθείσης κατ' ἀρέσκειαν τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς, ἐρρίφθησαν 1212 εἰκονικὰ ψηφοδέλτια. Ἀλλ' ὅ,τι θέλει σᾶς προξενήσει φρίκην, δὲν εἶναι ἡ κλήρωσις τῆς ἐπιτροπῆς, δὲν εἶναι μόνον τὰ ἐν τῇ ἐκθέσει τοῦ τμήματος σημειούμενα τρία μηδενικὰ ἐπ' ὀνόματι τῶν ἀνθυποψηφίων· εἶναι αὐτὸ τὸ πρωτόκολλον τῆς ψηφορίας, τὸ ὁποῖον παρουσιάζει ὅτι τὴν πρώτην ἡμέραν τῆς ἐκλογῆς, καὶ αὐτὴ ἦτον *Δευτέρα* τῆς ἑβδομάδος, εἰς ἓξ ὥρας ἐψηφοφόρησαν 600. Ἐρωτᾷ δὲ ἂν τὸ φαινόμενον τοῦτο εἶδε τις εἰς ὁποιανδήποτε ἐπαρχίαν, ἂν εἰς ὀλίγας ὥρας καὶ ἡμέραν ἐργάσιμον δύνανται νὰ ῥιφθῶσιν 600 ψηφοδέλτια. Ἔχομεν, θέλετε εἰπεῖ, ἓν ὅμοιον παράδειγμα εἰς τὸν δῆμον Ζαχόλης τῆς Κορινθίας, ὅπου ἐψηφοφόρησαν ὑπὲρ τοὺς 700, ἀλλὰ κατελήφθημεν τότε ὑπὸ τρόμου, καὶ ὅτε τὴν ἐπισῦσαν ὁ βουλευτὴς Ὕδρας Κ. Βουδούρης μᾶς μετεβίβασε τὰς περὶ τούτου ἐξηγήσεις τοῦ νομάρχου, ἡ Βουλὴ ἀπεφήνατο νὰ σημειωθῇ εἰς τὰ πρακτικά της ὅτι τοιοῦτον ἀποτρόπαιον προηγούμενον δὲν θέλει ἰσχύει διὰ τὸ μέλλον. Ὅλοι ἔχετε ἐπιρροὴν εἰς τὰς ἐπαρχίας σας καὶ διευθύνετε ἐκλογάς. Ἂς ἔλθῃ εἷς ἐξ ὑμῶν νὰ εἴπῃ ἂν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ κατώρθωσε ποτὲ νὰ ψηφοφορήσωσιν 600. Διὰ τοιούτων λοιπὸν μέσων ἔνθεν τὰ κυβερνητικὰ ὄργανα καὶ ἀφ' ἑτέρου οἱ ἐννέα

δήμαρχοι ἠδυνήθησαν νὰ μεταβάλουν τὸ πραγματικὸν ἀποτέλεσμα, καὶ ν' ἀφήσωσιν ἐποχὴν, ἥτις εἶθε νὰ μὴν ἐλάμβανε χώραν.

Γνωρίζετε ποίαν παντοδυναμίαν ἔχει εἰς δήμαρχος ὑποστηριζόμενος καὶ παρ' ὅλων τῶν κυβερνητικῶν ὀργάνων. Προχθὲς ἀκόμη ἐκτυλίσσων τὴν ἀπόλυτον κυριαρχίαν των εἰς τῶν ἐντίμων βουλευτῶν ἀπέδειξεν ὅτι εἶναι μηδὲν ἡ κυβερνητικὴ δύναμις ἀπέναντι τῶν μέσων, τὰ ὁποῖα ἔχουν οἱ δήμαρχοι ἐπὶ τῶν ἰδίων συνδημοτῶν, διότι αὐτοὶ περιβεβλημένοι πᾶν εἶδος δικαιοδοσίας ἐπὶ τῆς προσωπικότητος, τῆς τιμῆς καὶ τῶν συμφερόντων τῶν δημοτῶν αὐτῶν, δύνανται νὰ πράξωσι ὅ,τι θέλουν, καὶ διὰ τοῦτο ἐγένετο πᾶσα ἐνέργεια νὰ ἐγκαταλείψωσιν οἱ δήμαρχοι τὴν Κολοκοτρωναϊκὴν μερίδα, ἣν δὲν ἐγκατέλιπον ἐκ γενετῆς, καὶ τὴν ἐγκατέλιπον τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1859. Συζητουμένης τῆς ἐκλογῆς ἐν τῷ τμήματι, ἡ πεποίθησις τῶν πλείστων μελῶν εἶχε σχηματισθῆ περὶ τοῦ πλημμελοῦς τῶν καταλόγων τῶν δήμων Κλειτορος καὶ Τρικολώνων. Ὁ ἐκλογικὸς ἡμῶν νόμος ἀπαιτεῖ (ἴδε 12—15 ἄρθρου) νὰ κληροῦται κατ' ἔτος ἀνὰ πᾶσαν 15 Ἀπριλίου ἐν ὀρκωτικὸν δικαστήριον, τοῦ ὁποίου τὰ μέλη ὁρκίζονται, λαμβάνουσιν ὑπ' ὄψιν τὰ παράπονα καὶ δικάζουσιν ἀνεκκλήτως, ἐπὶ δὲ τῇ βάσει τῶν ἀποφάσεων τῶν ὁρκωτῶν τούτων δικαστηρίων διορθοῦνται οἱ βουλευτικοὶ κατάλογοι, εἰς τοὺς ὁποίους καταχωρίζονται αἱ πράξεις αὐτῶν. Ἐνταῦθα ἔχομεν ἕνδεκα δήμους, καὶ εἰς τοὺς ἐννέα τούτων παρουσιάζουσιν οἱ κατάλογοι, οἵ τε πρωτότυποι καὶ τὰ ἀντίγραφά των, τὴν παρὰ τοῦ νόμου ἀπαιτουμένην ἀναθεωρητικὴν πρᾶξιν τῶν ὁρκωτικῶν δικαστηρίων. Ἀλλ' εἰς τοὺς δήμους Κλειτορος καὶ Τρικολώνων ἔχομεν τὸ πρωτοφανὲς ἴσως φαινόμενον ὅτι οἱ κατάλογοι αὐτῶν δὲν παρουσιάζουσι τοιαύτην ἀναθεωρητικὴν πρᾶξιν, διότι οὐδὲ συνεστήθη τοιοῦτον ὁρκωτὸν δικαστήριον. Τοιοῦτοι λοιπὸν κατάλογοι δὲν εἶναι εἰμὴ ὀνοματολόγια, διὰ πᾶν ἄλλο προωρισμένοι ἢ διὰ νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς βουλευτικὰς ἐκλογάς, καὶ ἐν τούτοις τολμοῦν τινες νὰ διισχυρίζωνται τὴν νομιμότητα τοιούτων ἐκλογῶν. Εἰς δὲ τὸν δῆμον Τευθίδος, τοῦ ὁποίου ὁ πληθυσμὸς δὲν ὑπερβαίνει τὰς 4500 ψυχὰς, καὶ δὲν ἠδύνατο νὰ ἔχῃ πλείονας τῶν 1200 ἐκλογέων, βλέπετε ὅτι ἐν διαστήματι ἑνὸς ἔτους ἐνηλικιώθησαν ὡς ἐκ θαύματος 700 περίπου ψηφοφόροι χωρὶς νὰ σημειοῦται οὐδὲ τὸ χωρίον, οὐδὲ τὸ ἐπάγγελμά των, οὐδὲ ἡ ἀκριβὴς ἡλικία των. Οὕτω π. χ. προκαλεῖ νὰ τῷ εἴπωσιν ἂν ὑπάρχῃ τὸ

ὄνομα Γεώρ. Κ. Σπυλιόπουλος οὐχὶ εἰς τὴν Καρύταιναν, ἀλλὰ καθ' ἅπασαν τὴν Ἑλλάδα, ἀφοῦ δὲν ὑπάρχει οὐδὲ τὸ ἐπάγγελμα, οὐδὲ τὸ χωρίον, οὐδὲ ἡ ἡλικία του. Τοιοῦτον ὄνομα ἑπομένως εἶναι ἰνδικόν. Καὶ ἐντούτοις μὲ τοιαῦτα χαρτία ἄξια τοῦ πυρὸς τῆς γεέννης, ἔρχονται σεμνυνόμενοι ἐπὶ πλειοψηφίᾳ. Ἀλλ' ἐνῷ ἔχομεν ἤδη τοὺς κατ' ἐξοχὴν ἐγκληματικοὺς καταλόγους τριῶν δήμων, ἐνῷ ἔχομεν τὴν προφανῆ παραγέμισιν μιᾶς κάλπης, παρατηρεῖ ὅτι ἡ ἐπαρχία Καρυταίνης, κατὰ τὴν τελευταίαν τοῦ 1848 ἐπίσημον στατιστικὴν τῆς Κυβερνήσεως, ἀριθμεῖ κατοίκους 45,748, καὶ ἀναλογιζομένου εἰς τέσσαρας ψυχὰς ἑνὸς ἐκλογέως δὲν ἠδύνατο νὰ ἔχῃ πλείονας τῶν 11,437 ἐκλογέων, καὶ ἐν τούτοις παρουσιάζουσιν οἱ κατάλογοι 16,644 ψηφοφόρους, καὶ ἰδοὺ ὁ λόγος, δι' ὃν οἱ δήμαρχοι δὲν σημειοῦσιν εἰς τοὺς καταλόγους τὸ ἐπάγγελμα, τὴν ἡλικίαν καὶ τὸ χωρίον τῶν ἐκλογέων. Διὰ τῆς ἀοριστίας ταύτης αὐξάνουσιν ἐνταῦθα τοὺς ἐκλογεῖς κατὰ 6,000. Τὸ φαινόμενον τῆς ἐξογκώσεως ταύτης ἐξέπληξε καὶ αὐτὸν καὶ τὰ λοιπὰ μέλη τοῦ τμήματος ἰδίως ἐπὶ τῶν καταλόγων τῶν δήμων Θεισόας, Τευθιδος, Κλειτορος καὶ Τρικολώνων, καὶ εἴπομεν νὰ μὴ προβῶμεν εἰς ἀπόφασίν τινα πρὶν ἢ μᾶς φέρωσιν, ἂν ὑπάρχουν, τοὺς πρωτοτύπους αὐτῶν καταλόγους, οἱ ὁποῖοι δὲν μᾶς ὑπεβλήθησαν, διότι δὲν ἠδύναντο νὰ σημειωθῶσιν εἰς αὐτοὺς ὀνόματα ἰδανικὰ καὶ ἀνύπαρκτα, διὰ τὰ ὁποῖα δικαίως ἐφοβοῦντο οἱ δήμαρχοι μὴ παραπερφθῶσιν εἰς δίκην. Παύων ἀπικδίχεται παρὰ τῆς Βουλῆς νὰ πράξῃ ὅ,τι ἡ συνείδησις τῇ ὑπαγορεύει.

Ἐπέφερεν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς, ὅτι σκοπὸν δὲν ἔχει δικαίως νὰ ἐπέμβῃ εἰς τὴν οὐσίαν τῆς ἐκλογῆς· ἐπειδὴ ὅμως ἐλέχθησαν τινὰ σχέσιν ἔχοντα μὲ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ὑπ' αὐτὸν οἰκονομικοῦ κλάδου, θέλει περιορισθῇ νὰ εἴπῃ τινα εἰς ἀπάντησιν τούτων. Καὶ πρῶτον, δὲν εἶναι ἀληθὲς ὅτι ἐπαύθησαν τρεῖς ταμιακοὶ εἰσπράκτορες ὡς συμπαθοῦντες ὑπὲρ τῆς μιᾶς μερίδος. Κατὰ τὴν ἔναρξιν τῶν ἐκλογῶν ἐξεδόθη αὐστηρὰ διαταγὴ τοῦ ὑπουργείου, ἥτις καὶ ἐφηρμόσθη πληρέστατα, νὰ μὴν ἀναμιχθῇ οὐδεὶς τῶν οἰκονομικῶν ὑπαλλήλων εἰς τὰ τῶν ἐκλογῶν. Ἐπὶ τῆς προκειμένης δὲ ἐκλογῆς δύω τρεῖς εἰσπράκτορες, ἔχοντες συμφέροντα καὶ σχέσεις ἐπιτοπίους, ἠθέλησαν νὰ λάβωσι μέρος εἰς τὴν ἐκλογὴν ἐναντίον τῆς ῥητείσης διαταγῆς τοῦ ὑπουργείου, ἐμποδίζοντος τοὺς ὑπαλλήλους αὐτοῦ ἐπὶ ποινῇ παύσεως. Ἀλλ' οἱ εἰσπράκτορες οὗτοι, ἐπιθυμοῦντες νὰ μὴ μείνωσιν ἄμέτοχοι τῆς ἐκλογικῆς ἐνεργείας, εἶπον

ὅτι ἐπειδὴ δὲν δύναται νὰ ἐξασκήσωσι τὰ πολιτικὰ δικαιώματά των ὡς ὑπάλληλοι, παραιτοῦνται τῆς θέσεώς των, καὶ οὕτως ἔλαβον μέρος εἰς τὴν ἐκλογήν. Μολονότι δὲ ἠγωνίσθησαν ὑπὲρ τῶν ἀνθυποψηφίων, διὰ νὰ μὴν εἴπωσιν ὅμως ὅτι μεροληπτεῖ, μόλις ἐπ' ἐσχάτων ἐνέργησε τὴν παῦσιν αὐτῶν. Ὁ δὲ ταμίας Καρυταίνης ἐπὶ τοσοῦτον διατίθετο ὑπὲρ τῶν ἀνθυποψηφίων, ὥστε αὐτοὶ οὗτοι τῷ ἔγραψαν νὰ μὴν ἀκούῃ τὰ τυχὸν γινόμενα κατὰ τοῦ ταμίου παράπονα τῶν ὑποψηφίων. Ἀλλ' οὗτοι δὲν ἔπαυσαν παραπονούμενοι πρὸς αὐτὸν ἐπανειλημμένως καὶ μὲ πᾶν ταχυδρομεῖον, ὅτι ὁ ταμίας ἐνεργεῖ ἐναντίον των διὰ παντὸς μέσου καὶ ὅτι διὰ τοῦ εἰσπράκτορός του παρέπιπτε πολυειδῶς τοὺς πολίτας. Μεθ' ὅλα τὰ παράπονα ταῦτα δὲν ἠδύνατο βεβαίως νὰ ἀδιαφορήσῃ ἐπὶ ῥητῶν γεγονότων. Καὶ ὅμως τί ἀπεφάσισε νὰ πράξῃ; ἔγραψεν εἰς τὸν νομάρχην Ἀρκαδίας νὰ ἐξετάσῃ τὸν ταμίαν, καὶ ἂν εὕρῃ ἀποχρῶντας λόγους, νὰ τὸν μεταθέσῃ εἰς Τρίπολιν ἵνα παύσῃ ἡ ἀφορμὴ τοῦ κακοῦ. Ὁ νομάρχης, μετὰ τὴν ἀναγκαίαν ἐξέτασιν, ἐπείσθη ὅτι ὁ ταμίας ἔπρεπε νὰ μετατεθῇ. Ἀλλ' ὁ ἐπιτήδειος ταμίας ἐγνώριζε καὶ αὐτὸς τὸ ἔργον του, διὸ εἶπεν, ὅτι οὐχ ἧττον ἐπιθυμεῖ νὰ μετατεθῇ, ἀλλ' ἔχει 100,000 δραχμὰς εἰς τὸ ταμεῖον του, τὰς ὁποίας δὲν δύναται νὰ ἐμπιστευθῇ εἰς τὸν τυχόντα, καὶ μὴ θέλων νὰ διακινδυνεύσῃ τὴν ὑπόληψιν καὶ τὴν θέσιν του, προτιμᾷ νὰ παραιτηθῇ. Οὕτω λοιπὸν ἐβιάσθη τὸ ὑπουργεῖον νὰ τὸν διατηρήσῃ διὰ νὰ μὴ γίνῃ παρεξήγησις τις ὡς ἡ σήμερον ἐκφρασθεῖσα. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸν δασάρχην Σπάρτης, αὐτὸς ὡς κάτοικος Καρυταίνης μετέβη ἵνα ἐξασκήσῃ τὰ πολιτικά δικαιώματά του, ἀλλ' ὡς μέλος τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς, καὶ ὡς δὲν ἠρνήθη τοῦτο εἰς ἄλλους ὑπὲρ τῶν ἀνθυποψηφίων προσφερομένους, δὲν ἠδύνατο νὰ τὸ ἀρνηθῇ καὶ εἰς αὐτόν. Παύων λυπεῖται διὰ τί νὰ ἐπιβαρυνθῶσιν οἱ οἰκονομικοὶ ὑπάλληλοι μὲ τοιαύτας κατηγορίας, ἐνῷ καὶ αὐτὸς ὁ ὑποστράτηγος Κολοκοτρώνης, ἂν ἦτον παρὼν, ἤθελεν ὁμολογήσει ὅτι διὰ τῆς διαγωγῆς των ὠφέλησαν τὴν μερίδα του, καὶ διὰ τοῦτο μάλιστα ἐπροκάλεσαν ἐπανειλημμένα παράπονα ἐναντίον των ἐκ μέρους τῶν ὑποψηφίων.

Ἐπήνεγκεν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργὸς, ὅτι ὁ βουλευτὴς Καλαβρύτων μεταξὺ τῶν ἄλλων ὑπαλλήλων εἶπεν ὅτι καὶ οἱ πτωχοὶ δημοδιδάσκαλοι ὡς Αἴαντες μαστιγοφόροι ἐπιπεσόντες κατὰ τῶν πολιτῶν, ἠπείλουν καὶ παρεβίαζον αὐτοὺς κατὰ τὴν ἐξάσκησιν τοῦ ἐκλογικοῦ των δικαιώματος. Ἀλλ' οὔτε

πρὸ τῆς ἐκλογῆς, οὔτε κατὰ τὴν ἐκλογὴν, οὔτε μετὰ τὸ πέρας αὐτῆς ἐγένετο τοιοῦτόν τι κατὰ δημοδιδασκάλου παράπονον, καὶ διαβεβαιοῖ τὴν Βουλὴν ὅτι τὸ ὑπουργεῖον ἤθελε παραδειγματικῶς τιμωρήσει ἐκεῖνον τῶν διδασκάλων, καθ' οὗ ἤθελον ἐγερθῇ τοιαῦτα παράπονα. Ποίαν ὅμως ἐπιρροὴν ἐπὶ ἀντικειμένων ἐκλογικῶν δύναται νὰ ἐξασκήσῃ εἷς δημοδιδάσκαλος διὰ τῆς γραμματικῆς καὶ τῶν ἄλλων βιβλίων του; Ἀλλ' ἐὰν οἱ περὶ ὧν ὁ λόγος δημοδιδάσκαλοι, ἐντόπιοι ὄντες, ἤθελησαν νὰ ἐξασκήσωσι τὰ ἐκλογικά των δικαιώματα, τίς ἠδύνατο νὰ ἐμποδίσῃ αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ νὰ ψηφοφορήσωσιν ὑπὲρ τῆς μιᾶς ἢ τῆς ἄλλης μερίδος κατὰ τὰς πεποιθήσεις των; Βεβαίως οἱ τῆς Καρυταίνης ὑπουργικοὶ ὑποψήφιοι δὲν ἦσαν πρόσωπα ἄγνωστα εἰς τὴν ἐπαρχίαν των, ἀλλὰ καὶ ἐπιρροὴν εἶχον καὶ φίλων δὲν ἐστεροῦντο. Ἐὰν λοιπὸν καὶ οἱ δημοδιδάσκαλοι, φίλοι τῶν ὑποψηφίων ὄντες, ἐψηφοφόρησαν ὑπὲρ αὐτῶν, τὸ ὑπουργεῖον οὐδόλως ἠδύνατο νὰ τοὺς στερήσῃ ἐξ δικαίωμά των, ἄφησαν αὐτοὺς ἐλευθέρους νὰ δώσωσι κατὰ πεποίθησιν τὴν ψῆφόν των, καὶ μάρτυρας φέρει τοὺς βουλευτὰς Καλαμῶν, Κέας καὶ τόσων ἄλλων ἐπαρχιῶν, ὅπου οἱ δημοδιδάσκαλοι ἐψηφοφόρησαν ὑπὲρ τῶν ἀνθυποψηφίων.

Προσέθηκεν ὁ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργὸς, ὅτι λαμβάνει τὸν λόγον οὐχὶ διὰ νὰ ἐπεμβῇ εἰς τὰ καθέκαστα τῆς ἐκλογῆς, ἀλλὰ διότι ὀφείλει νὰ ὑπερασπισθῇ τὸν στρατὸν, καθ' οὗ ἐγένετο λόγος ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ Καλαβρύτων, καθ' ὅσον νομίζει ὅτι ὁ στρατὸς ἀπαιτεῖται νὰ μένῃ ἐκτὸς πάσης μοιρῆς, δυναμένης νὰ κηλιδώσῃ ὁπωσδήποτε τὸν χαρακτῆρα τοῦ καλοῦ στρατιώτου. Λόχοι καὶ τάγματα, εἶπεν ὁ προαγορεύσας, εἰσῆλασαν εἰς τὴν ἐπαρχίαν τῆς Καρυταίνης κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἐκλογῶν πρὸς ἐκφοβισιν τοῦ λαοῦ. Ἀλλὰ τοῦτο δὲν εἶναι ἀληθὲς, διότι μόλις δύω τάγματα σταθμεύουσι καθ' ἅπασαν τὴν Πελοπόννησον, καὶ ἐπομένως δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἐγκαταλείψωσι τὰς θέσεις των καὶ συρρεύσωσιν εἰς μίαν μόνην ἐπαρχίαν. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι 100 ἄνδρες διετάχθησαν νὰ ἐνισχύσωσι τὴν ἔνοπλον δύναμιν τῆς Καρυταίνης κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἐκλογῶν πρὸς διατήρησιν τῆς ἡσυχίας καὶ τάξεως. Καὶ βεβαίως 100 ἄνδρες εἰς μίαν ἐπαρχίαν, συγκροτουμένην ἐξ ἑνδεκα δήμων δὲν ἦτον ἀριθμὸς φοβερός. Διαβεβαιοῖ δὲ τὴν Βουλὴν ὅτι ἡ παρουσία τῶν στρατιωτῶν αὐτῶν οὐδεμίαν συνεπήφερε βίαν, οὐδεμίαν ἐπιβασιν εἰς τὰ ἐκλογικά, καθ' ὅσον οὐδ' ἡ ἐλαχίστη τῷ ἐγένετο καταγγελία, συνεπείᾳ τῆς ὁποίας ἤθελεν αὐστηρῶς

τιμωρήσει πάντα ἔνοχον, διότι φρονεῖ ὅτι ὁ στρατὸς ὀφείλει νὰ ὑπηρετῇ ἐπ' ἀγαθῷ τὴν πατρίδα, χωρὶς ν' ἀναμιγνύηται εἰς ἀντικείμενα ξένα τοῦ ἀληθοῦς προορισμοῦ του. Οὕτως αὐτὸς ἐννοεῖ τὸν στρατὸν καὶ τοιοῦτον εὗρε τὸν στρατὸν τῆς Ἑλλάδος, ἀφ' ὅτου ἐκλήθη εἰς τὸ ὑπουργεῖον. Ὁσάκις δὲ εὗρεν ἢ εὕρῃ τὸν στρατιώτην ἐκτὸς τοῦ προορισμοῦ του, καὶ τὸν ἐτιμώρησε καὶ θέλει τὸν τιμωρήσει. Παράδειγμα φέρει τὴν τελευταίαν εἰς ἀργίαν μετάθεσιν ἑνὸς ὑπομοιράρχου, ἀναμιχθέντος ἐσχάτως εἰς τὰ ἐκλογικά.

Μετὰ λύπης ἤκουσε τὸν προαγορεύσαντα εἰπόντα, ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ Νικηταρᾶ ἀπὸ φόβον δὴθεν δὲν ἐπεσκέφθη τὸν Κολοκοτρώνην. Αὐτὸς ὅμως πρώτην ἤδη φορὰν μανθάνει ὅτι ὁ νέος Νικηταρᾶς ἀπετέλει μέρος τοῦ εἰς Καρύταιναν ἀποσταλέντος ἀποσπάσματος, καὶ ἐντεῦθεν καταραίνεται ἡ ἀθωότης τῆς Κυβερνήσεως. Πάντες γνωρίζετε ποία φιλία καὶ ποῖαι ἀτομικαὶ συμπάθειαι συνέδεον τὸν γέροντα Νικηταρᾶν μετὰ τοῦ Κολοκοτρώνη, καὶ ἑπομένως ἐὰν ἡ Κυβέρνητις προὔτίθετο διὰ τῆς ἀποστολῆς στρατοῦ εἰς Καρύταιναν νὰ ἀποκλείσῃ τὸν Κολοκοτρώνην τῆς ἐκλογῆς, δὲν ἤθελε βεβαίως στείλει ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ στρατοῦ τὸν υἱὸν τοῦ Νικηταρᾶ, ὅστις μολαταῦτα ἀπεστάλη, διότι, φαίνεται, ἡ τάξις τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας τὸ ἀπήτει. Ἂν δὲ ὁ ἰατρὸς, ὅστις δὲν ἐπεσκέφθη τὸν στρατηγὸν Γενναῖον νοσοῦντα, ἦτο στρατιωτικὸς, ἤθελε παραδειγματικῶς τὸν τιμωρήσει, διότι ἐναντίον τοῦ ὅρκου, ὃν ὡς ἰατρὸς ἔδοσαν, ἠρνήθη τὴν συνδρομήν του εἰς πάσχοντα. Ἐν γένει δὲ δύναται μετὰ παῤῥησίας νὰ καυχηθῇ ὅτι κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἐκλογῶν ὁ στρατὸς ἔδειξε διαγωγὴν σεβαστὴν, τὴν ὁποίαν οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν δύναται ν' ἀρνηθῇ. Φροντίζων λοιπὸν διὰ τὴν τιμὴν τοῦ στρατοῦ, ἀποκρούει ὅσα κατ' αὐτοῦ ἐξέθετεν ὁ Βουλευτὴς Καλαβρύτων.

Ἐξέθηκεν ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς, ὅτι μακρὰν τοῦ ν' ἀντιταχθῇ κατὰ τῆς ὑποψήφεως, ἧς ἀπολαύει ἡ οἰκογένεια τοῦ Κολοκοτρώνη, μακρὰν τοῦ ν' ἀντιταχθῇ κατὰ τῶν δικαιωμάτων καὶ τῆς ἐπιῤῥοῆς της, ἔρχεται μόνον ν' ἀντιτάξῃ παρατηρήσεις τινας κατὰ τῶν ὑπερβολῶν, εἰς ἃς παρεξετράπη ὁ προαγορεύσας Βουλευτὴς Καλαβρύτων, χωρὶς νὰ ἐνθυμηθῇ ὅτι αἱ ἐπιῤῥοαὶ δὲν μένουσι πάντοτε αἱ αὐταὶ, ἀλλὰ μεταβάλλονται κατὰ τὰς περιστάσεις.

Ἐλθὼν εἰς τὸ ὑπουργεῖον πρώτην ἔσχε φροντίδα ν' ἀναπληρώσῃ κενά τινα τοῦ νόμου κατὰ τὸ γράμμα, οὐχὶ δὲ καὶ κατὰ

τὴν ἔννοιαν. Πρὸς τοῦτο διέγραψε τὸν τρόπον τῆς κληρώσεως τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν, καὶ πρὸς ἀποφυγὴν πάσης πιθανῆς δολιότητος ἠθέλησεν ὥστε νὰ ἐπιτηρῆται αὕτη ὑπὸ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς. Ὁ τρόπος οὗτος ἐφηρμόσθη καθ' ὅλον σχεδὸν τὸ Κράτος, ἐκτὸς μικρῶν ἐξαιρέσεων, καὶ τοιαῦται ἐξαίρεσις ἀπαντᾶται εἰς τὸν δῆμον Γόρτυνος, ὅπου ὁ δήμαρχος, μὴ θελήσας νὰ συμμορφωθῇ μὲ τὰς διαταγὰς τοῦ ὑπουργείου, ἐπέσπευσε τὸν σχηματισμὸν τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς καθ' ὃν τρόπον ἐσχηματίζοντο ἄλλοτε, καὶ διὰ τοῦτο ὁ νομάρχης ἠναγκάσθη ν' ἀναβάλῃ τὴν ἐκλογὴν ἀπὸ τῆς 18 εἰς τὴν 26 Σεπτεμβρίου πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ διεξαχθῇ καὶ κατὰ τὸν δῆμον αὐτὸν ἡ κλήρωσις τῆς ἐπιτροπῆς ὁμοιομόρφως πρὸς τοὺς λοιποὺς δήμους.

Ὡς πρὸς τὰ μεταξὺ τῶν ἀντιμαχομένων μερῶν λαβόντα χώραν περιστατικὰ οὐδεμίαν ἔχει νὰ φέρῃ παρατήρησιν. Ὁ νόμος χορηγεῖ εἰς αὐτοὺς τὸ δικαίωμα νὰ τὰ ἐκθέτωσιν ἐν τοῖς πρακτικοῖς τῆς ψηφοφορίας καὶ ἐξ αὐτῶν δύνασθε νὰ πληροφορηθῆτε τὰ διατρέξαντα. Ἐπειδὴ δὲ καὶ ἡ μερὶς τοῦ Κολοκοτρώνη ἦτον ἀρκετὰ ἰσχυρὰ καὶ ἡ πάλη ὑπῆρξε τοσοῦτον σφοδρὰ, οὔτε ἡ ἐλαχίστη περίστασις ἠδύνατο νὰ παραλειφθῇ ἀπὸ τοῦ νὰ σημειωθῇ ἐν τοῖς πρακτικοῖς, καὶ κατὰ συνέπειαν ὅ,τι λέγεται ἤδη χωρὶς νὰ εἶναι σημειωμένον καὶ εἰς τὰ πρακτικὰ, δὲν δύναται νὰ εἶναι καὶ ἀληθές. Ἀφ' οὗ δὲ οὐδεμία ἔνστασις κατὰ τῶν καταλόγων ἐγένετο ἐν δέοντι, ἀφ' οὗ καὶ τώρα ἀκόμη οἱ ἐνδιαφερόμενοι δὲν ἀπῄτησαν παρ' αὐτοῦ τὴν παρουσίασιν τῶν πρωτοτύπων, ἀλλ' καὶ σήμερον προσβάλλονται ὡς πλαστοὶ, δὲν δύναται νὰ παραδεχθῇ ὡς ἀληθῆ τὴν παρακαίρως γινομένην ἔνστασιν, καθ' ὅσον πολλάκις, καὶ δίκαιον ἐὰν εἶναι παράπονόν τι, παρακαίρως γινόμενον, στερεῖται τῆς ἀξίας του. Μολαταῦτα διαβεβαιοῖ τὴν Βουλὴν ὅτι οἱ πρωτότυποι κατάλογοι ὑπάρχουσιν· ἂν δέ που εἰσεχώρησε καὶ τις ἐξόγκωσις, τὸ κακὸν κατὰ δυστυχίαν εἶναι γενικὸν καὶ ἀπαιτεῖται ῥιζικὴ τις διόρθωσις. Ὡς πρὸς τὸν ἔπαρχον ὁ βουλευτὴς Καλαβρύτων σᾶς ἀνέφερε πολλὰς περιστάσεις, ἐξ ὧν δύνασθε νὰ πεισθῆτε περὶ τῆς τιμιότητος τοῦ ἀνδρός· ἐκτὸς δὲ τούτου παρατηρεῖ ὅτι εἶναι καὶ φίλος τῆς οἰκογενείας τοῦ Κολοκοτρώνη. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸν νομάρχην, δὲν ἔχει τίποτε νὰ εἰπῇ, διότι ὑπῆρξε συνάδελφος πολλῶν ἐξ ὑμῶν καὶ ἀρκούντως γνωρίζετε καὶ τὴν ἱκανότητα καὶ τὴν εὐσυνειδησίαν του. Ἀμφότεροι οὗτοι ζητηθέντες ν' ἀπολογηθῶσιν ὡς πρὸς τὰ κατὰ τῆς ἐκλογῆς διαδιδόμενα,

ἐξέθεσαν ἐν ἐκτάσει καὶ εἰλικρονείᾳ τὰ κατὰ τὴν ἐκλογὴν διατρέξαντα, τῶν ὁποίων δύνασθε καὶ ὑμεῖς νὰ λάβητε γνῶσιν ἐκ τῶν ὑπ' ὄψιν σας ἐκθέσεών των, ἐξ ὧν θέλετε πληροφορηθῆ ὅτι ὁ προαγορεύσας βουλευτὴς Καλαβρύτων δὲν σᾶς ἐξέθεσε τὴν ἀλήθειαν, ἀπόκειται δὲ εἰς τὴν Βουλὴν νὰ ἀπορασίσῃ ὅ,τι αἱ πεποιθήσεις της τῇ ὑπαγορεύσωσιν.

Ἐπῆγκέ τις, ὅτι οὐδεμίαν ἀφορμὴν εἶχε νὰ λάβῃ τὸν λόγον ὑπὲρ ἢ κατὰ τῆς ἐκλογῆς, ὅπερ ἀναγκάζεται ἤδη νὰ πράξῃ, διότι ὁ κατὰ πρῶτον ἀγορεύσας βουλευτὴς Καλαβρύτων, καὶ τοι ὑποψήφιος ὑπουργικὸς, ἐξέθεσε περιστάσεις τινας, αἵτινες προσβάλλουσι τὸ Σῶμα τοῦτο, τὸ ὁποῖον κατὰ τὸ πλεῖστον σύγκειται ἐξ ὑπουργικῶν ὑποψηφίων. Ὡς ὑπουργικὸς δὲ καὶ αὐτὸς ὑποψήφιος καὶ ὡς πάντα λίθον μάλιστα κινήσας ὅπως τεθῇ ὑποψήφιος δὲν ἔπρεπε νὰ ἐκθέσῃ ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου, ὅτι ἡ Κυβέρνησις μετεχειρίσθη παντοῦ τὴν βίαν καὶ ἰδίως εἰς Καρύταιναν πρὸς ἐπιτυχίαν τῶν ὑποψηφίων της, καθ' ὅσον μάλιστα φαίνεται ἀγνοῶν τὰς ἰδιαιτέρας τοπικὰς περιστάσεις τῆς ἐπαρχίας ἐκείνης. Ἀλλὰ τίς δύναται ν' ἀρνηθῇ ὅτι τὰ ἐπὶ τῆς προκειμένης ἐκλογῆς ἀντιπαλαίσαντα πρόσωπα εἶναι τὰ πρῶτα τῆς Καρυταίνης, τὰ ἀντιπροσωπεύοντα τὴν ἐπαρχίαν ὁλόκληρον; Ὁσάκις δὲ τὰ πρόσωπα ταῦτα ἐκτίθενται σύμφωνα εἰς ἀγῶνα ἐκλογικὸν, ἡ Κυβέρνησις οὐδεμίαν ἔχει ἀνάγκην νὰ ἐπέμβῃ πρὸς διατήρησιν τῆς τάξεως καὶ ἡσυχίας τοῦ τόπου, διότι μόνη ἡ ὁμορροσύνη τῶν προσώπων αὐτῶν ἐγγυᾶται ἀμφοτέρων τὴν τήρησιν. Ὅταν ὅμως τὰ τρία πρωτεύοντα καὶ σημαίνοντα πρόσωπα ἐκτίθενται διηρημένα εἰς τὴν ἐκλογικὴν πάλην, καὶ ὅταν ὁ εἷς, συμμαχῶν μετὰ προσώπων δευτερευόντων, ζητῇ ν' ἀντιταχθῇ κατὰ τῶν δύω ἄλλων ὁμονοούντων, οὐχὶ διὰ νὰ ἐπιτύχῃ αὐτὸς μόνος ἀντ' ἐκείνων, ἀλλὰ διὰ νὰ κατορθώσῃ νὰ ἐπιτύχωσι καὶ οἱ σύντροφοι αὐτοῦ ἐναντίον τῆς ὁμολογουμένης καὶ ἀδιαφιλονεικήτου ἐπιρροῆς τοῦ Πλαπούτα καὶ τῶν Δελιγιαννιαίων, οὐδεμία τότε ἀμφιβολία ὅτι ὁ εἷς, θέλει ἡττηθῆ, καὶ ἰδοὺ ἡ μόνη καὶ κυρία ἀφορμὴ τῆς ἀποτυχίας τοῦ Κολοκοτρώνη, τὴν ὁποίαν εὐκόλως ἠδύνατο ἐξ ἀρχῆς νὰ μαντεύσῃ πᾶς ὅστις ἐγνώρισε τὴν τοπικὴν τῆς ἐπαρχίας Καρυταίνης κατάστασιν. Ὁ ἀτυχὴς λοιπὸν συνδυασμὸς καὶ οὐχὶ ἡ ἐπέμβασις τῆς ἐξουσίας ἔφερε τοῦ Κολοκοτρώνη τὴν ἀποτυχίαν.

Σᾶς εἶπεν ὁ βουλευτὴς Καλαβρύτων, ὅτι εἰς τὸν δῆμον Θεισσόας ὁ δήμαρχος, ὅστις εἶναι ἀνεψιὸς τοῦ ὑπουργικοῦ ὑποψηφίου Δελιγιάννη, ἐνεργῶν τὴν κλήρωσιν τῆς ἐφορευτικῆς ἐπι-

τροπῆς, ἔβαλε τὰ κληροδέλτια ἐντὸς ἀγγείου τινος ἀνοικτοῦ, τὸ ὁποῖον δὲν ἠθέλησε νὰ καλύψῃ, καὶ ὅτι τὴν πρᾶξιν ταύτην τοῦ ὑπαρχου ὁμολογεῖ καὶ κατανεύει καὶ ὁ ἴδιος ἔπαρχος. Ἐκ τούτου πείθεται βεβαίως ἕκαστος, ὅτι ἡ διοικητικὴ ἀρχὴ ἐφρόντισε νὰ ἐνεργηθῇ ἡ ἐκλογὴ μεθ' ὅλης τῆς ἀκριβείας καὶ νομιμότητος, καὶ διὰ τοῦτο προσέβαλε καὶ τὴν πρᾶξιν ταύτην ὡς παράνομον, ἤτις ὅμως κατ' αὐτὸν οὐδεμίαν ἔχει σημασίαν, διότι, καίτοι ἀνοικτοῦ ὄντος τοῦ ἀγγείου, δὲν ἠδύνατο νὰ λάβῃ χώραν δολιότης, καθ' ὅσον τὰ ψηφοδέλτια οὐδὲν ἕτερον ἐξωτερικὸν γνώρισμα, ὥστε νὰ ὑποτεθῇ ὅτι ἐξήχθησαν ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ὁ δήμαρχος ἤθελε. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὰς ἄλλας ἐπεμβάσεις τῆς ἐξουσίας, αἱ ἀρμόδιοι ὑπουργοί, ἀντικρούοντες τὸν βουλευτὴν Καλαβρύτων, ἀπέδειξαν ὅτι οὐδεμία ἐπέμβασις ἔλαβε χώραν.

Ἀλλὰ διὰ νὰ σᾶς ἀποδείξωσι τὴν μεγάλην τῆς ἐξουσίας ἐπέμβασιν, σᾶς εἶπον ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ μακαρίτου Νικηταρᾶ, τὸν ὁποῖον τοσαύτη σχέσις συνέδεε μετὰ τοῦ Κολοκοτρώνη, δὲν ἐτόλμησεν οὔτε νὰ ἐπισκεφθῇ τὸν στρατηγὸν Γενναῖον. Ἀλλὰ τί πταίει ἡ Κυβέρνησις ἂν ὁ νέος αὐτὸς ἀξιωματικὸς ἀπὸ ὑπερβολικὴν λεπτότητα παρέλειψεν ἐν καθήκον; Καὶ αὐτὸς ὑπῆρξε στενὸς φίλος τοῦ μακαρίτου Νικηταρᾶ, καὶ ἡ σύζυγός του εἶναι συγγενὴς τοῦ νέου αὐτοῦ, καὶ μολαταῦτα κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν ἐκλογῶν τῆς ἐπαρχίας Μαντινείας, εὑρισκόμενος ὁ νέος Νικηταρᾶς εἰς Τρίπολιν, οὐδέποτε ἤθέλησε νὰ τὸν ἐπισκεφθῇ εἰς τὴν οἰκίαν του, ἂν καὶ ὑπουργικὸν ὑποψήφιον. Κακῶς λοιπὸν ὁ βουλευτὴς Καλαβρύτων ἐζήτησε νὰ στηρίξῃ τὴν ἐπέμβασιν τῆς ἐξουσίας εἰς ἓν περιστατικὸν ὅλως ἀθῶον καὶ ὅλως ἄσχετον πρὸς τὰς διαθέσεις τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὴν ἐκλογήν.

Σᾶς εἶπεν ὁ βουλευτὴς Καλαβρύτων ἓν ἄλλο περιστατικὸν, τὸ ὁποῖον βεβαίως ἐκίνησε τὴν περιέργειάν σας καὶ ἴσως τὴν ἀπορίαν σας· τὸ περιστατικὸν δὲ τοῦτο εἶναι ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ Κολοκοτρώνη δὲν ἔλαβεν οὔτε μίαν ψῆφον εἰς τὸν δῆμον Τεγέας. Ἀλλ' ἡ περίστασις αὕτη δὲν πρέπει διόλου νὰ σᾶς προξενῇ, ὅταν μάθητε ὅτι ὁ δῆμος αὐτὸς ὑπῆρξεν ἡ πρώτη καὶ ἰδιαιτέρα κατοικία τῆς τοσοῦτον ἐνδόξου τῶν Δελιγιαννιαίων οἰκογενείας, καὶ ὅτι πολλὰ μέλη αὐτῆς κατοικοῦσιν εἰσέτι ἐκεῖ. Οὐδόλως ἑπομένως ξένον ἂν οἱ Δελιγιάνναι ἀπολαύωσιν ἐν τῷ δήμῳ αὐτῷ ἀποκλειστικῆς ἐπιρροῆς. Ἀλλ' εἶναι πιθανὸν, δύνανται νὰ σᾶς εἶπουν, νὰ μὴ ὑπάρχῃ οὐδὲ εἷς, ὅστις νὰ δώσῃ τὴν ψῆφον

του εἰς τὸν Κολοκοτρώνην; Εἰς τὴν ἐρώτησιν ταύτην ἐπαναλαμβάνει νὰ εἴπῃ, ὅτι ἂν ἐπρόκειτο νὰ δώσουν τὴν ψῆφόν των εἰς μόνον τὸν Κολοκοτρώνην, ἤθελον ἴσως εὑρεθῇ πολλοί. Ἀλλὰ δὲν ἀγνοεῖτε βεβαίως πόσον δύσκολον εἶναι νὰ πείσητε ἕνα ψηφοφόρον, καίτοι φίλον σας, νὰ δώσῃ τὴν ψῆφόν του καὶ εἰς ἄλλα πρόσωπα ἄγνωστα εἰς αὐτὸν καὶ νὰ παραλείψῃ πρόσωπα τῶν συμπαθειῶν του. Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν βλέπετε ὅτι καὶ ἀρχαῖος τις ἀξιωματικὸς τοῦ Κολοκοτρώνη, ὁ Θεοχιλόπουλος, ἔρριψε τὴν ψῆφόν του εἰς τὸν Κολοκοτρώνην, διότι μετ' αὐτοῦ ἔφειλε νὰ συμπεριλάβῃ καὶ ἄλλα πρόσωπα καὶ νὰ παραλείψῃ τὸ ὄνομα τοῦ Διλιγιάννη, μεθ' οὗ τὸν συνέδεον στενὴ ἐπίσης φιλία καὶ ὑποχρεώσεις. Ἡς πρὸς δὲ τὴν ἀναβολὴν τῆς ψηφοφορίας, ταύτην ἐπροκάλεσεν, ὡς ἠκούσατε, ἡ διαγωγὴ τοῦ δημάρχου Γόρτυνος καὶ οὐχὶ πλάγιός τις Κυβερνητικὸς σκοπός.

Ἀλλά, σᾶς λέγει ἡ μειψηφία, εἰς τὸν δῆμον Τευθίδος φαίνεται ὅτι ἐψηφοφόρησαν 1200 ἄτομα, ἐνῷ οἱ κάτοικοι τοῦ δήμου αὐτοῦ, κτίσται ὄντες, ἐλλείπουσι συνήθως ἀπὸ τὰς οἰκίας των πρὸς ἐξάσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματός των, καὶ ἐντεῦθεν ἐζήτησαν νὰ ἐξάξωσι τὴν εἰκονικότητα τῆς ψηφοφορίας. Δὲν ἐνθυμήθησαν ὅμως ὅτι τὴν ἐποχὴν, καθ' ἣν ἐνηργοῦντο αἱ ἐκλογαί, ἕξικα τῶν κατὰ τὴν Πελοπόννησον ἐπικρατουσῶν ἔροχῶν δὲν γίνονται οἰκοδομαὶ καὶ ἑπομένως οἱ κάτοικοι τοῦ δήμου αὐτοῦ δὲν εἶχον ἀφορμὴν ν' ἀποδημιώσιν, ἢ καὶ ἂν ἦσαν ὀλίγον μακρὰν τῶν οἰκιῶν των, οἱ ἐνδιαφερόμενοι τοὺς ἔφερον ἐκεῖ διὰ νὰ ψηφοφορήσωσιν. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν ἄλλην παρατήρησιν ὅτι ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἐψηφοφόρησαν 750 ἄτομα, τὸ τοιοῦτον δὲν εἶναι πρωτοφανὲς, καὶ ἀπειλήφθη μάλιστα ὅτι μὴ ὑπαρχούσης διαφωνίας, δύνανται νὰ ψηφοφορήσωσι καὶ πλειότεροι.

Τελευταῖον δὲ παρατηρεῖ ὅτι μελετήσας τὰ ἔγγραφα δὲν εὗρε λόγον ἰσχυρὸν πρὸς ἀκύρωσιν τῆς ἐκλογῆς, καὶ διὰ τοῦτο ὑποστηρίζει τὴν περὶ ἐπικυρώσεως αὐτῆς γνώμην τῆς πλειοψηφίας τοῦ τμήματος.

Ἀντεῖπεν ἕτερος, ὅτι λαμβάνει τὸν λόγον οὐχὶ διότι ἐλπίζει νὰ ἐπιτύχῃ τὴν ἀκύρωσιν τῆς ἐκλογῆς, ἐξ ἐναντίας μάλιστα πιστεύει ὅτι ἡ ἐκλογὴ θέλει ἐπικυρωθῇ, ἀλλ' ἐνόμισεν ὅτι ὤφειλε ν' ἀναδεχθῇ τὸ ἔργον τοῦ νὰ ἐκθέσῃ τοὐλάχιστον περιστατικά τινα πρὸς γνῶσιν καὶ τῆς Βουλῆς καὶ τοῦ κοινοῦ. Ἀλλὰ πρὸ τούτου θεωρεῖ ἐπίσης ἀναγκαῖον νὰ ἀπαντήσῃ ἐν ὀλίγοις εἰς τοὺς προαγορεύσαντας ὑπουργοῦς, καὶ

πρῶτον εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν στρατιωτικῶν, ὅστις, ἀντὶ κρούων τὸν βουλευτὴν Καλαβρύτων, ἀνέμιξε τὸ ὄνομα τοῦ στρατοῦ μετὰ τῶν παρεκτροπῶν εὐαρίθμων τινων ἀξιωματικῶν ἢ ἐνωμοταρχῶν τῆς χωροφυλακῆς, ἐνῷ πάντες ἡμεῖς καὶ μεθ' ἡμῶν τὸ ἔθνος ὁλόκληρον γνωρίζει νὰ σέβηται τοῦ στρατοῦ τὴν τιμὴν καὶ ἀναγνωρίζει ὅτι ὁ στρατὸς τῆς Ἑλλάδος εἶναι φίλος τῆς τάξεως καὶ εὐνομίας, καὶ, ἐὰν θέλετε μάλιστα, ὅτι ἔχει τὰ πλέον ὑψηλὰ καὶ γενναῖα φρονήματα. Ἂν δέ τινες, παραγνωρίζοντες τὸ καθῆκόν των, παρεκτρέπωνται εἰς ἀτοπήματα, καὶ τοιοῦτοι ὑπάρχουσι δυστυχῶς, οὐδεμίαν τοῦτο σχέσιν ἔχει μετὰ τοῦ στρατοῦ, οὔτε δύναται ἡ διαγωγὴ τῶν ὀλίγων νὰ ἐπισκιάσῃ τὴν τιμὴν τοῦ στρατοῦ ὁλοκλήρου. Ἀλλὰ τίς δύναται ν' ἀρνηθῇ, ὅτι εἰς ἐνωμοτάρχης, φέρων ἐπὶ κεφαλῆς τὰ παράσημα τοῦ στέμματος καὶ ἐνεργῶν ἐν ὀνόματι τοῦ νόμου καὶ τοῦ Βασιλέως, δὲν ἐξασκεῖ ἐπιρροὴν ἐπὶ τοῦ πολίτου ἐμποιῶν εἰς αὐτὸν φόβον διὰ τῶν πράξεων καὶ τῆς διαγωγῆς του, καθ' ἃς ὁ ἄοπλος καὶ εἰρηνικὸς πολίτης δὲν δύναται ν' ἀντισταθῇ; Τίς δύναται ν' ἀρνηθῇ ὅτι δὲν ἐπηρεάζεται ὁ ἁπλοῦς πολίτης, βλέπων ἕνα ἐνωμοτάρχην, διοικοῦντα ἔνοπλον δύναμιν, σύροντα ἐκτὸς τοῦ ναοῦ τὸν Λαμπρινόπουλον ἢ ἄλλον τινα σημαίνοντα πολίτην; Διαγωγὴ τοιαύτη τῆς ἐνόπλου δυνάμεως δύω ἔχει τὰς συνεπείας, ἢ ἀποδειλιᾷ τοὺς πολίτας καὶ τοὺς ἀφαιρεῖ τὴν ἐλευθέραν τοῦ δικαιώματος τῶν ἐξάσκησιν, ἢ τοὺς ὠθεῖ εἰς ἓν ἀπελπιστικὸν καὶ ἀπονενοημένον κίνημα.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν σᾶς ἐβεβαίωσεν ὅτι τρέφει τὰ τρυφερώτερα ὑπὲρ τῆς οἰκογενείας τοῦ Κολοκοτρώνη αἰσθήματα, καὶ βεβαίως σᾶς εἶπεν ὅ,τι *φρονεῖ*, ὅ,τι *αἰσθάνεται*. Ἐξέδωκα, σᾶς εἶπε, τὰς πλέον ἐντόνους καὶ αὐστηρὰς διαταγὰς πρὸς τὰς διοικητικὰς ἀρχὰς ὅπως ἀπέχωσι πάσης κατὰ τὰς ἐκλογὰς ἐπεμβάσεως· ἀλλ' ἂν, σᾶς προσέθηκεν, αἱ ἀρχαὶ παρήκουσαν τὰς διαταγάς του, τί τάχα πταίει αὐτός; Ἀλλὰ διατί τὸ ὕφος τοῦτο, τὸ σκωπτικὸν, νὰ ἐπικρατῇ τοσαῦτα ἤδη ἔτη; διατί νὰ μᾶς λέγωσιν ὅτι εἶναι ἀδιάφορον, ὅτι οὐδεμίαν ἔχει σημασίαν, οὐδὲν ἀποτέλεσμα τὸ νὰ γίνηται ἡ ἐξαγωγὴ τῶν κληροδελτίων ἀπὸ μέρους ἀσκεπῶς; Καὶ ἂν ἀληθῶς τὸ τοιοῦτον ἦτον ἀδιάφορον, πρὸς τί τότε ἡ ῥητὴ διάταξις τοῦ νὰ εἶναι κεκαλυμμένον τὸ μέρος, ἐν ᾧ τίθενται τὰ κληροδέλτια; Διατί σεῖς οἱ ἴδιοι, οἵτινες δὲν πρόκειται νὰ ἀναδείξητε τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ ἔθνους, ἀλλ' ἁπλῶν νὰ κάμητε κλήρωσιν μιᾶς ἐπιτροπῆς παραθησομένης εἰς μίαν τελετὴν, ἢ τὴν κλήρωσιν τῶν ὀνομάτων

ἄτινα θέλουν συγχροτήσει ἓν τμῆμα, θέτετε τὰ κληροδέλτια ἐντὸς κάλπης πανταχόθεν κεκαλυμμένης;

Ἅπασαι, σᾶς εἶπον, αἱ κληρώσεις τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν τῆς ἐπαρχίας Καρυταίνης ἐγένοντο ἐν τάξει καὶ νομιμότητι, ἐκτὸς ἐκείνης τῆς Γόρτυνος, ἡ παράνομος ἐνέργεια τῆς ὁποίας ἐπροκάλεσε καὶ τὴν ἀναβολὴν τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐκλογῆς. Ἀλλ' ὑμεῖς οὔτε εἰρηνοδίκαι οὔτε πρωτοδίκαι εἶσθε, ὑπόχρεοι νὰ δικάζητε ἐπὶ τῇ βάσει ἀποδείξεων· εἶσθε δικασταὶ κυρίαρχοι, δικάζοντες καὶ ἀποφαίζοντες κατὰ συνείδησιν, καὶ ἐν τῇ συνειδήσει σας δύνασθε νὰ εἰπῆτε ἀναλήθως ἡ ἀναβολὴ ἐγένετο συνεπείᾳ τῆς παρανόμου κληρώσεως τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς Γόρτυνος, ἢ ἂν εἶχεν ἀφορμὴν ἄλλην παρὰ τὴν προτεινομένην, καὶ ἂν τῷ ὄντι ἀπῃτεῖτο ἱκανὸς χρόνος καὶ πολλαὶ προσπάθειαι διὰ νὰ μεταβάλωσι τὰς πεποιθήσεις τῶν πολιτῶν.

Εἰς τὸν δῆμον Τευθιδος σᾶς εἶπον ὅτι οὐδεὶς δύναται ν' ἀντιταχθῇ κατὰ τῆς μεγάλης τῶν Δελιγιανναίων ἐπιρροῆς. Εὐτυχῶς ὅμως καὶ ἡμεῖς ἀνήκομεν εἰς τὴν Πελοπόννησον καὶ γνωρίζομεν ἂν ἦτο δυατὸν εἰς ὁλόκληρον τὸν δῆμον τῆς Καρυταίνης νὰ μὴ εὑρεθῇ οὐδὲ εἷς φίλος τοῦ Κολοκοτρώνη.

Πιθανόν, σᾶς εἶπεν ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς, νὰ ὑπῆρξεν ἐξόγκωσίς τις εἰς τοὺς καταλόγους, ἀλλὰ τὸ κακὸν εἶναι γενικόν. Ὡραία ἀληθῶς ἀρχή! Τὸ κακὸν ὑπάρχει, σᾶς λέγει· ὄχι εἰς βουλευτὴς, ἀλλ' εἷς ὑπουργὸς, εἷς γερουσιαστὴς, ξένος τοῦ Σώματος τούτου, ἀλλὰ τὸ κακὸν τοῦτο ὑπῆρχε καὶ ἀλλοῦ καὶ μολαταῦτα τὸ παρεδέχθητε. Τοιαύτην ἔκφρασιν ἀγνοεῖ κατὰ πόσον ὀφείλει ἡ Βουλὴ νὰ συγχωρῇ εἰς τὸ στόμα ἑνὸς μὴ βουλευτοῦ.

Οὐδεὶς νὰ διαφιλονεικήσῃ δύναται τοὺς ἀγῶνας καὶ τὰς θυσίας τῆς οἰκογενείας τῶν Δελιγιανναίων καὶ τοῦ γραπηγοῦ Πλαπούτα, καὶ τὴν ὑπόληψιν ἧς δικαίως ἀπολαύουσι· καὶ αὐτὸς δὲ πολὺν σεβασμὸν ἀπονέμει εἰς ἀμφοτέρας τὰς οἰκογενείας διὰ τὰς μεγάλας πρὸς τὴν πατρίδα ὑπηρεσίας των. Δὲν προτίθεται λοιπὸν, ὑπεραspιζόμενος τὸν Κολοκοτρώνην, νὰ κατηγορήσῃ τοὺς Δελιγιάννας ἢ τὸν Πλαπούταν. Ἀπομακρυνόμενος ἐπομένως τῶν λεπτομερειῶν τοῦ ζητήματος, ἔρχεται νὰ ἐξετάσῃ αὐτὸ ὑπὸ τὴν ἀληθῆ καὶ πολιτικήν του ἔποψιν, καὶ πρὸς τοῦτο ἐπικαλεῖται τὴν προσοχὴν τῆς Βουλῆς.

Τὰ ἔθνη ὅλα παρεδέχθησαν ὡς ἀναγκαῖον τῆς ὑπάρξεώς των στοιχεῖον τὴν βασιλείαν, εἴτε συνταγματικὴν, εἴτε ἀπόλυτον μοναρχικήν. Ἡ Βασιλεία ὅμως εἴτε συνταγματικὴ, εἴτε ἀπόλυτος εἶναι, ἐνεργεῖ διὰ τῶν ὑπουργῶν, καὶ εὐτυχὲς τὸ ἔθνος ἐ-

κεῖνο, τὸ ὁποῖον ἀποκτήσῃ ὑπουργοὺς εὐγενεῖς καὶ γενναίους ἔχοντας φρόνημα. Δύω δὲ συστήματα κυβερνητικὰ ὑπάρχουσι, τὸ στάσιμον καὶ τὸ προοδευτικόν. Καὶ τὸ μὲν πρῶτον, διὰ τῆς περιφρονήσεως τῆς ἱκανότητος καὶ τῆς ἀρετῆς μαραίνει τὸν ζῆλον τῶν πολιτῶν καὶ περιορίζει τὴν ἐπέκτασιν τῆς παιδείας, τὸ δὲ δεύτερον, διὰ τῆς ἀναγνωρίσεως καὶ ἀμοιβῆς τῶν δικαιωμάτων ἐξάπτει τὴν φιλοτιμίαν, διεγείρει τὴν ἄμιλλαν καὶ ἀφίνει ἐλεύθερον τὸ στάδιον τῆς προόδου. Αἱ προοδευτικαὶ κυβερνήσεις, ἀμείβουσαι τὰ δικαιώματα τῶν μεγάλων ἀνδρῶν, περιποιοῦνται τὰ τέκνα αὐτῶν, τὰ ἀνατρέφουσιν ἀναλώμασιν ἐθνικοῖς, τὰ ἐκπαιδεύουσι καὶ οὕτω τὰ προπαρασκευάζουσιν εἰς τὴν ἀπόκτησιν τῶν ὑψηλῶν θέσεων τῶν πατέρων των. Ταῦτα δὲ λέγων δὲν ἐννοεῖ βεβαίως τὴν σύγχυσιν οἰκογενειακῆς ἀριστοκρατείας, ἀλλὰ ζητεῖ νὰ παραδεχθῶμεν καὶ ἡμεῖς ὅ,τι παρεδέχθησαν τὰ μεγάλα καὶ περιωτισμένα ἔθνη τῆς Εὐρώπης, εἰς ἃ ὁμιλοῦσι καὶ τὴν δόξαν καὶ τὸ μεγαλεῖόν των. Κηδεύοντες μεγαλοπρεπῶς τοὺς μεγάλους ἄνδρας, ἀνεγείροντες ἐπὶ τοῦ τάφου αὐτῶν μνημεῖα, καὶ περιποιούμενοι τὰς χήρας καὶ τὰ ὀρφανὰ αὐτῶν, ἐξάπτομεν τὰς φιλοτιμίας τῶν τέκνων ἡμῶν, διεγείρομεν τὴν ἄμιλλαν εἰς ὅλας τὰς τάξεις καὶ οὕτω διὰ τῆς φιλοτιμίας καὶ τῆς ἀμίλλης καὶ ὁ υἱὸς τοῦ τελευταίου πολίτου δύναται ν' ἀναδειχθῇ μέγας, καὶ ἀνυψούμενος εἰς τὰς μεγαλειτέρας τοῦ ἔθνους ἀρχὰς νὰ φανῇ χρήσιμος εἰς τὴν Πατρίδα του. Αἱ ὀπισθοδρομικαὶ ὅμως Κυβερνήσεις ἐξ ἐναντίας προσπαθοῦσι δι' ὅλων τῶν μέσων νὰ καταπνίξωσι τὴν φιλοτιμίαν, νὰ μαράνωσι τὸν ζῆλον καὶ διὰ τῆς περιφρονήσεως πρὸς τὴν ἀρετὴν καὶ τὰ δικαιώματα νὰ καταστείλωσι τὴν ἄμιλλαν καὶ νὰ κατασιγάσωσι πᾶν γενναῖον καὶ ὑψηλὸν φρόνημα. Τοῦ τοιούτου δὲ ὀπισθοδρομικοῦ συστήματος παράδειγμα ἔχετε τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Φιλίππου.

Ὁ παθοὶ τοῦ συστήματος τούτου ὑπῆρχον ἄλλοτε πολλαὶ κυβερνήσεις, διότι οἱ πλησιάζοντες τοὺς ἡγεμόνας εὕρισκον ἐν αὐτῷ τὸ συμφέρον των. Ἐπῆλθεν ὅμως τὸ ἔτος 1857, τὸ ἔτος ἐκεῖνο, ὅπερ προώρισται νὰ δώσῃ ἓν μάθημα εἰς τὰ ἔθνη, τὰ πλεῖστα τῶν ὁποίων ἐνόησαν ἔκτοτε ὅτι ὤφειλον νὰ ἐγκαταλείψωσι τὴν σφαλερὰν ἀρχὴν τοῦ συστήματος τῆς στασιμότητος καὶ νὰ ἐγκολπωθῶσι τὴν ἀρχὴν τῆς προόδου, καθ' ὅσον ἐγνώρισαν ὅτι ὁ ἄνθρωπος γεννηθεὶς φύσει ἐλεύθερος, δὲν δύναται νὰ ζήσῃ δοῦλος. Ἡ Ρωσσία πρώτη ἀνεγνώρισεν ὅτι τὰ ἔθνη ἔχουν ἀνάγκην

ἐλευθέρου ταδίου διὰ νὰ προοδεύσωσι. Τὴν ἀρχὴν αὐτὴν παράδειχθὲν καὶ τὸ μέγα ἔθνος τῶν Γάλλων, ὑπερασπίσθη τὴν ἰδέαν ὅτι αἱ ἐθνικότητες πρέπει ν' ἀναγνωρισθῶσι, νὰ ὑπάρξωσι καὶ νὰ προοδεύσωσιν. Ἡ Ἑλλὰς κατὰ δυστυχίαν μικρὰ οὖσα, ἂν καὶ ἡ κατὰ τὸν ἀγῶνα διαγωγή της ἐτιμήθη καὶ ἐστεφανώθη, δὲν ἠδύνατο ἀφ' ἑαυτῆς νὰ παραδειχθῇ ἓν σύστημα, οἱ δὲ μετέπειτα πλησιάσαντες τὸν ἄρχοντα παριδέχθησαν τὴν ζάσιμον πολιτικὴν, εἰς τὴν ὁποίαν ἐν τῇ μικρότητι καὶ ἀδυναμίᾳ μας ἠναγκάσθημεν νὰ ὑποκύψωμεν καὶ νὰ παραδεχθῶμεν ξένων δ·δασκαλίας. Αἱ ἰδέαι δὲ αὗται τοσοῦτον εἶχον ῥιζωθῇ ἐν τῇ πολιτείᾳ μας, ὥστε ἀπέβαινε δύσκολος πλέον ἡ ἐκρίζωσίς των. Ἐπῆλθεν οὕτως ἡ μεγάλη ἐκείνη ἡμέρα τῆς 3 Σεπτεμβρίου, ἥτις ἀφαιρέσασα πᾶν τὸ ἐμποδὼν ἕνωσε τὸ ἔθνος μετὰ τοῦ Βασιλέως του. Ἀλλ' ἡ πολιτικὴ ἐκείνη, ἥτις διεῖπεν ἀμέσως πρὸ μικροῦ τὰ τῆς πολιτείας μας, θέλουσα τὴν Ἑλλάδα μικρὰν καὶ περιωρισμένην, ἤρχισεν, ἐμμέσως ἐνεργοῦσα, νὰ διαιρῇ τὸ ἔθνος εἰς αὐτόχθονας καὶ ἑτερόχθονας, εἰς συμπολιτευομένους καὶ ἀντιπολιτευομένους, εἰς ἀφωσιωμένους καὶ μή. Ἐντεῦθεν δὲ ἀκολούθως ἡ ἰσοπέδωσις, ἐντεῦθεν ὁ μαρασμὸς, ἡ κατασίγασις πάσης φιλοτιμίας, ἡ καταστολὴ πάσης ἀμίλλης καὶ ἡ ἔλλειψις ἀνδρῶν ἱκανῶν νὰ καθέξωσι τὰς διαφόρους τῆς πολιτείας ἀρχὰς, οἱ δὲ συμβουλεύσαντες εἰς τὴν βασιλείαν τοιαύτην πολιτικὴν, δικαίως δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν ὡς ἐχθροὶ καὶ τοῦ θρόνου καὶ τοῦ ἔθνους. Τῆς πολιτικῆς αὐτῆς σκοπὸς ἦτον ἡ περιφρόνησις τοῦ ἀγῶνος καὶ ἡ εἰς τὴν λήθην παράδοσις παντὸς ἱστορικοῦ ὀνόματος, ἂν δὲ μᾶς εἴπωσιν ὅτι καὶ βαθμοὶ ἐδόθησαν καὶ συντάξεις ἀπενεμήθησαν εἰς τοὺς ἀγωνιστὰς, ἀπαντῶ ὅτι αἱ ἀμοιβαὶ ἢ ἐδόθησαν μετὰ θάνατον ἢ ἐδόθησαν ἠρωτηριασμέναι, ἐὰν δὲ ἔγεινε καί τι καλὸν, τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὸν Βασιλέα. Πολιτικὴ τοιαύτη, μαραίνουσα καὶ τὸν ζῆλον καὶ τὰς φιλοτιμίας, δὲν ὑπῆρξεν οὐδ' εἰς αὐτὰ τὰ δεσποτικὰ Κράτη, καὶ ἂν ἐξετάσητε, θέλετε εὕρει ὅτι πολλοὶ τῶν μεγάλων ἀνδρῶν τῶν Κρατῶν αὐτῶν ἔχουσι μικρὰν καταγωγὴν, μόνη δὲ ἡ ἄμιλλα καὶ ἡ διὰ τῶν ἀμοιβῶν ἔξαψις τῶν φιλοτιμιῶν κατέστησαν αὐτοὺς ἀξίους τῶν θέσεων, ἃς κατέχουν, ἐνῷ ἡμεῖς διὰ τῆς διαγωγῆς μας μαραίνομεν πᾶν αἴσθημα εὐγενὲς καὶ γενναῖον. Ἡ Ἑλλὰς λοιπὸν, ἢ μᾶλλον ἡ νέα τῆς Ἑλλάδος γενεὰ ἔχει τὸ μέγα συμφέρον νὰ ἀποκτήσῃ τὴν καθιέρωσιν τῆς ὑγιοῦς καὶ προοδευτικῆς πολιτικῆς. Οἱ πατέρες ἡμῶν ὑπῆρξαν οἱ ἐκτελεσταὶ ἑνὸς μεγάλου ἔργου τῆς Θείας προνοίας, καὶ καθὼς ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς,

ἐλθὼν εἰς τὸν κόσμον, ἐξελέξατο τοὺς δώδεκα ἁλιεῖς διὰ νὰ κηρύξωσι τὸν θεῖον λόγον καὶ φωτίσωσι τὸν κόσμον, οὕτως ἡ Θεία πρόνοια ἐξελέξατο τὸν κλέπτην τῆς Ἑλλάδος, τὸν Κοτσάμπαση, τὸν Προῦντα διὰ τὴν πραγματοποίησιν ἑνὸς μεγάλου ἔργου, τοῦ ὁποίου ἡ Εὐρώπη ἀλάληρος δὲν ἐτόλμησε νὰ ἐπιληφθῇ. Τὸ μέγα δὲ τοῦτο ἔργον ὑπῆρξεν ἡ ἀπὸ τῆς ὀθωμανικῆς αὐτοκρατορίας ἀφαίρεσις τοῦ πέπλου καὶ ἡ κατάδειξις τῆς μικρότητος καὶ ἀδυναμίας τοῦ τόσον μεγάλου καὶ φοβεροῦ ἐκείνου Κράτους τῶν Σουλτάνων. Καὶ θέλετε σεῖς σήμερον νὰ μηδενίσητε, νὰ ἐξευτελίσητε τὴν μεγάλην ἐκείνην γενεάν, ἥτις κατώρθωσε τοιοῦτον μέγα κατόρθωμα; Καταφρονοῦντες σήμερον τὸν Κολοκοτρώνην, αὔριον τὸν Πλαπούταν, καὶ ἄλλοτε ἄλλο ἐξαφανίζοντες ἱστορικὸν ὄνομα, πράττετε τὸ μεγαλείτερον ἔγκλημα. Τὸ ἔργον ὑμῶν δὲν εἶναι ἡ ἐξαθένησις τῶν ἱστορικῶν ὀνομάτων. Σκεφθῆτε ὅτι ἡ σημερινὴ κατάστασις εἶναι λυπρὰ, εἶναι *ἀηδὴς*, καὶ εὐτυχεῖς ὅσοι ἀπέθανον, διότι ἐκεῖνοι ἔφυγον τὸν κόσμον τοῦτον, φέροντες μεθ' ἑαυτῶν τοὐλάχιστον μίαν ἐλπίδα ὑπὲρ τοῦ ἔθνους των, ἐνῷ ἡμεῖς, οἱ κατὰ δυστυχίαν ἐπιζήσαντες, γυμνούμεθα καὶ τῆς ἐλπίδος αὐτῆς, καὶ δὲν θέλομεν φέρει μεθ' ἡμῶν εἰς τὸν τάφον ἢ τὴν λυπηρὰν συναίσθησιν τῆς ταπεινώσεως καὶ μιζρότητός μας.

Τὸ ἔτος 1859 εἶναι ἐκεῖνο, καθ' ὃ ἕκαστον ἔθνος θέλει θέτει τὰς βάσεις τοῦ μέλλοντός του, καὶ ἂς ὄψεται ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον θέλει θέσει βάσεις σαθράς. Πρέπει λοιπὸν σεῖς οἱ βουλευταὶ τοῦ 1859 νὰ ἀδιαφορήσητε καὶ νὰ ἴδητε τὸ ἔτος αὐτὸ ὡς καὶ τὸ 1851; Δὲν ζητεῖ βεβαίως ὀχλοκρατίαν ταῦτα λέγων, ἀλλὰ θέλει ὅπως συνετῶς καὶ φρονίμως πολιτευόμενοι ὁδηγήσωμεν τὸ ὑπουργεῖον εἰς τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα τῇ Πατρίδι, χωρὶς νὰ ἐρωτῶμεν ποῖος εἶναι ὑπουργὸς καὶ τί ζητεῖ ὁ ὑπουργός. Θέλει ὥστε τὸ βῆμα τοῦτο νὰ μὴ μένῃ βωβὸν, χρήσιμον μόνον εἰς ἀνάγνωσιν νομοσχεδίων καὶ πιστώσεων, ἀλλ' ἐντεῦθεν νὰ ἐκπέμπωνται φωναὶ πατριωτικαὶ, φωναὶ ὑπὲρ τῆς εὐημερίας καὶ δόξης τοῦ ἔθνους.

Περαιώσαντες δεόντως τὰς ἐξελέγξεις τῶν ἐκλογῶν, ἀφιερωθῆτε ἤδη εἰς πᾶν ὅ,τι δύναται νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν πρόοδον τοῦ ἔθνους. Ἀλλὰ πρέπει ταχὺ νὰ λησμονήσητε τὸ ὄνομα τοῦ Κολοκοτρώνη, τὸ σεβαστὸν τοῦτο ὄνομα καὶ εἰς τοὺς ξένους ἀκόμη; Δὲν θέλετε νὰ δώσητε ἀφορμὴν ὑπονοίας, ὅτι ὑπάρχει πρόθεσις νὰ προσβληθῇ ἡ Κυβέρνησις; Μείνατε τότε εἰς τὰς θέσεις σας καὶ ἀρήσατε μόνον τὸν βουλευτὴν Καλαβρύτων, ὅστις

ὡς συγγενὴς ὀφείλει νὰ ὑπερασπισθῇ τοῦ Κολοκοτρώνη τὸ ὄνομα, καὶ αὐτὸν, ὅστις ἐπέζησε διὰ νὰ χύσῃ ἐν δάκρυ διὰ τὸν ἔκγονον τοῦ Γέροντος τῆς Πελοποννήσου.

Ἀντέταξεν εἰπὼν ἄλλος, ὅτι δὲν εἶχε τὴν ἐλαχίστην ἀμφιβολίαν ὅτι ὁ βουλευτὴς Πλαταιῶν, ἐρχόμενος εἰς τὸ βῆμα, ἤθελε χύσει δάκρυα καὶ ῥίψει ἄνθη ἐπὶ τῶν θυμάτων τῆς ἐκλογῆς. Δὲν ἐπίστευεν ὅμως ὅτι ἀναβαίνων τὸ βῆμα ἤθελεν ἐξαγγελθῇ κατὰ τῆς Πατρίδος καὶ τοῦ Βασιλέως, καὶ ὡς πρὸς τοῦτο κρίνει περιττὸν ν' ἀπαντήσῃ. Τὸ κατ' αὐτὸ ὅμως δὲν ἔρχεται νὰ ἀνταλάβῃ τὸν ἀγῶνα προσώπων, διότι θεωρεῖ ἄτοπον, συζητοῦντες τὸ ἔγκυρον μιᾶς ἐκλογῆς, νὰ ἀναμιγνύωμεν πρόσωπα. Σήμερον δὲν ἔχομεν ὑπ' ὄψιν ἢ 11 καταλόγους μιᾶς ἐπαρχίας καὶ 11 πρωτόκολλα ψηφοφορίας ἐφ' ὧν καλούμεθα νὰ ἀποφασίσωμεν. Ἐρχόμενος λοιπὸν εἰς τὸ ζήτημα, παρατηρεῖ ὅτι ὁ βουλευτὴς Καλαβρύτων ἐθεώρησεν εἰκονικοὺς τοὺς καταλόγους τῆς ψηφοφορίας, ὡς παρουσιάζοντας ἀνώτερον ἀριθμόν. Ἀλλὰ μέχρι τῆς 1 Λιγούττου, ὅτε ἐξεδόθη τὸ πρόγραμμα τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, δι' οὗ ἀνεκηρύττετο ἡ ἐλευθερία τῶν ἐκλογῶν, οἱ βουλευτικοὶ κατάλογοι συνετάσσοντο τῷ ὄντι ἰδανικῶς. Συνετάχθησαν λοιπὸν καθ' ὅμοιον τρόπον καὶ ἐμέτος, διότι οὐδεὶς ἐπερίμενε τὸ Κυβερνητικὸν πρόγραμμα τὸ εὐαγγελίζον τὴν ἐλευθερίαν τῶν ἐκλογῶν. Ἐντεῦθεν ἄρα καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν 16,000 ἐκλογέων ὁ ἀπαιτούμενος καὶ εἰς τοὺς καταλόγους τῆς ἐπαρχίας Καρυταίνης. Τοῦτο ὅμως δὲν ἀποδεικνύει τὴν ἐλαχίστην τῆς ἐκλογῆς νόθευσιν, διότι ἀντὶ 16,000 ἐψηφοφόρησαν μόνον 8,000 ἐκλογεῖς, καὶ οὗτοι ἦσαν οἱ πράγματι ὑπάρχοντες καὶ ἔχοντες δικαίωμα ψήφου. Ὁ αὐτὸς βουλευτὴς εἶπεν, ὅτι οἱ κατάλογοι τῶν δήμων Τριπολιτσῶνος καὶ Κλείτορος δὲν φέρουσι τὰς ἀναθεωρητικὰς πράξεις τῶν ὁρκωτικῶν δικαστηρίων, ἀλλὰ διὰ νὰ θεωρήσῃ τις ἐκλογικόν τινα κατάλογον ὡς ἀληθῶς ἀκριβῆ, πρέπει ν' ἀρχίσῃ τὴν ἀναθεώρησιν αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ 1844, νὰ προβῇ εἰς τὸ ἑπόμενον ἔτος, καὶ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον νὰ φθάσῃ μέχρι τοῦ 1859, ἔχων ὑπ' ὄψιν καὶ τὴν ἐτησίαν πρᾶξιν τοῦ ὁρκωτικοῦ. Ἐκτὸς δὲ τῆς ἐργασίας ταύτης, ἀπαιτοῦνται νὰ γίνωσιν καὶ τρία ἀντίγραφα τοῦ καταλόγου, ὅπερ δὲν ἔπραξαν ποτὲ οἱ δήμαρχοι. Ἐνταῦθα λοιπὸν δὲν ἀποδεικνύεται ὅτι δὲν ἔλαβε χώραν ἡ ἀναθεώρησις καὶ ἡ τοῦ ὁρκωτικοῦ πρᾶξις, διότι δὲν σημειοῦται εἰς τὸ τοῦ καταλόγου ἀντίγραφον. Ἂν δὲ τὸ τμῆμα ἐθεώρει τὴν παράλειψιν ταύτην ὡς λόγον ἀκυρώσεως, εἶχε τὴν ἐκλογὴν

35 ἡμέρας ὑπ' ὄψιν, καὶ ὡς ἔπραξε τὸ ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Μεγαλοπόλεως καὶ τὸ ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Αἰγίου τμῆμα, ἠδύνατο νὰ ζητήσῃ παρὰ τοῦ ὑπουργείου τοὺς πρωτοτύπους καταλόγους τῶν δύω δήμων, καὶ ἂν ἔβλεπεν εἰς αὐτοὺς ὅτι ἡ πρᾶξις τοῦ ὁρκωτικοῦ δὲν ἔλαβε χώραν, νὰ γνωμοδοτήσῃ τότε τὴν ἀκύρωσιν τῆς ἐκλογῆς, καὶ τότε ἠθέλαμεν τὴν ἀποδεχθῇ πάντες. Εἶπεν πρὸς τοῖς ἄλλοις, ὅτι εἰς τὸν δῆμον Τροπαίων ὁ διωρισμένος ἐνωμοτάρχης ἐξετράπη εἰς βίας· ἀλλ' εἰς τὸν δῆμον τοῦτον οἱ μὲν ἀποτυχόντες ἔλαβον 711 ψήφους, οἱ δὲ ὑπουργικοὶ ὑποψήφιοι 391, ἤτοι τὸ ἥμισυ τῶν πρώτων. Ὁ δήμαρχος λοιπὸν Τροπαίων, ὅστις ἦτον καὶ συνυποψήφιος εἰς τὴν ἐκλογὴν, ἐξήσκησε πλεῖστα τὴν ἐπιρροήν του χωρὶς νὰ ὑποστῇ τινὰ βίαν. Ἐλέχθη πρὸς τούτοις, ὅτι εἰς τὸν δῆμον Τευθίδος ἐψηφοφόρησαν 600 ἐκλογεῖς ὑπεράριθμοι, καὶ ὅτι μάλιστα ἔδωκαν τὴν ψῆφόν των *Δευτέραν* τῆς ἑβδομάδος· ἐλησμόνησαν ὅμως ὅτι τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἦτον ἡ ἑορτὴ τοῦ ἁγίου Δημητρίου, ὅτις βεβαίως δὲν εἶναι ἐργάσιμος. Καὶ εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι οἱ κάτοικοι τοῦ δήμου Τευθίδος εἶσιν ὅλοι κτίσται, ἀλλ' ἂν παραδεχθῶμεν ὡς ἀληθῆ ὅσα γράφει ὁ *Αἰὼν* ὑπὲρ τῶν φίλων του ἀνθυποψηφίων, ὁ δήμαρχος Τευθίδος προσεκάλεσε τοὺς δημότας ἵνα σχηματίσῃ ἐξ αὐτῶν δημοτοφυλακὴν 250 ἀνδρῶν διὰ νὰ σχηματίσῃ λοιπὸν τὸν ἀριθμὸν τοῦτον, ἔπρεπεν ἀναγκαίως νὰ τὸν ἐκλέξῃ ἀπὸ μέγαν ἀριθμὸν δημοτῶν, καὶ ἑπομένως ἠδύναντο νὰ ψηφοφορήσωσι 1200 ἐκλογεῖς, ὡς παρόντων τῶν πλειοτέρων. Ἂν δὲ οἱ ἐναντίοι δὲν ἔλαβον εἰς τὸν δῆμον Τευθίδος οὐδεμίαν ψῆφον, τοῦτο δὲν πρέπει νὰ ἐκπλήξῃ τινά, διότι εἰς τὸν δῆμον τοῦτον ἰσχύουσιν ἀποκλειστικῶς οἱ Δελιγιανναῖοι. Ἄλλοτε ὁ Θ. Ι. Κολοκοτρώνης συνδυασμένος μετ' αὐτῶν, ἔλαβεν εἰς τὸν δῆμον τοῦτον 819 ψήφους, ὁ δὲ Γ. Πλαπούτας οὐδεμίαν, διότι οἱ Δελιγιανναῖοι τῷ εἶχον δώσει τὰς ψήφους. Σήμερον ὁ Γ. Πλαπούτας λαμβάνει ἐκεῖθεν 1212, ὁ δὲ Θ. Ι. Κολοκοτρώνης οὐδεμίαν, καὶ τοῦτο πάλιν διότι ὁ Πλαπούτας συνεδιέθη μὲ τοὺς Δελιγιανναίους. Ἡ ἐκλογὴ Καρυταίνης ὑπῆρξε σφοδρὰ καὶ ἀληθῶς πεισματώδης, ἀλλ' εἰς τοὺς ἀγῶνας ὑποκύπτει πάντοτε ὁ ἀδυνατώτερος, εἰς τὴν περίστασιν δὲ ταύτην ἀδύνατοι ἦσαν οἱ ἀνθυποψήφιοι. Εἶτεν ἵνα ὁ βουλευτὴς Καλαβρύτων, ὅτι οἱ δήμαρχοι φοβηθέντες ἐκηρύχθησαν ὑπὲρ τῶν ὑποψηφίων. Ἀλλ' ἰδοὺ τί γράφει εἷς ἐξ αὐτῶν, ὁ δήμαρχος Ῥιτλός· «ὁ Κολοτρώνης ἐκφράζει ἀπειλὰς ἐναντίον μου, ἃς κάμῃ ὅ,τι ἀγαπᾷ. Ὀλίγον μὲ μέλλει ὅταν ἐνεργῶ κατὰ τὴν πεποίθησίν

μου.» Ἀλλ' ὁ Ρούβλ, λέγουσιν, ἦτον ἄλλοτε ἐδικός των. Καὶ τί πρὸς τοῦτο; Ἠδύνατο νὰ εἶναι ἄλλοτε καὶ νὰ τὸν προσελκύσουν οἱ ἐναντίοι. Τοῦτο καὶ εἰς τὸν ἀγορεύσαντα συνέβη καὶ εἰς πολλοὺς ἴσως βουλευτὰς νὰ στερηθῶσιν αὐτὸν ἢ ἐκεῖνον τὸν κομματάρχην των. Ὅταν δ' ἀρχῇ τὰ ἀποδιδομένας κατὰ τὴν ἐκλογὴν παραβιάσεις, αὐταὶ ἀπεκρούσθησαν ἤδη παρὰ τῶν ὑπουργῶν καὶ δὲν θέλει ἐνδιατρίψει. Λέγει μόνον ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἀλλοιῶνται τὰ πράγματα, καὶ ὀφείλει νὰ εἴπῃ μᾶλλον ὁ ἀγορεύσας, ὅτι ἐν Καρυταίνῃ ἀγαποῦν τὸν μερίδα του 3,190 ψηφοφόρους. Τὸ νὰ καταφεύγῃ ὅμως εἰς ἐπινόησιν παραβιάσεων, ἀπειλῶν καὶ ἄλλων ἀνηθίκων, ὡς εἶπε, μέσων, οὔτε εἰς τὸν ῥήτορα ἁρμόζει νὰ λέγῃ τοιαῦτα, οὔτε εἰς τὴν Βουλὴν νὰ τὰ ἀκούῃ. Ἡμεῖς ἔχομεν ὑπ' ὄψιν τὰ κατὰ τὴν ἐκλογὴν γεγονότα καὶ ὄχι τὰ πρόσωπα. Τελευτῶν δὲ τὸν λόγον, ἀρκεῖται νὰ εἴπῃ, ὅτι ἂν ἡ Βουλὴ ἔλεγε ὅτι ἡ ἐκλογὴ ἐνηργήθη παρανόμως, ἂς θέσῃ τὴν δεξὶ ἀν εἰς τὴν καρδίαν, καὶ πρῶτος αὐτός, παρακαλεῖ νὰ τὴν ἀκυρώσῃ. Ἂν δὲ τὴν θεωρῇ νόμιμον, ἂς θέσῃ πάλιν τὴν χεῖρα εἰς τὴν καρδίαν της καὶ ἂς ἀναγνωρίσῃ τὸ δίκαιον.

Κλεισθείσης ἐνταῦθα τῆς συζητήσεως, ἡ Βουλὴ ἠρωτήθη πρῶτον ἂν παραδέχηται, κατὰ τὴν γνώμην τῆς μειονοψηφίας, τὴν ἀκύρωσιν τῶν δήμων Θεισόας, Κλείτορος, Τρικολώνων καὶ Τευθίδος, ἡ δὲ Βουλὴ δὲν παρεδέχθη ταύτην μὴ ἀναστᾶσα. Ἐρωτηθεῖσα δὲ παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸ ἔγκυρον τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Καρυταίνης καὶ νομίμους αὐτῆς βουλευτὰς τοὺς Κ. Κ. Α. Δελιγιάννην, Α. Ἀντωνόπουλον, Γ. Δ. Πλαπούταν καὶ Π. Δελιγιάννην.

Κηρύξας δὲ ὁ προσωρινὸς Πρόεδρος τὸ ἀποτέλεσμα ὑπὲρ αὐτῶν, ἀνήγγειλε συναινέσει τῆς Βουλῆς ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης θέλουν εἶσθαι αἱ ἀρχαιρεσίαι τοῦ Σώματος. Οὕτω δὲ διέλυσε τὴν συνεδρίασιν ἐν ὥρᾳ 4 μ. μ.

Ὁ προσωρινὸς Πρόεδρος
ΕΜ. ΜΕΛΕΤΟΠΟΥΛΟΣ,

Οἱ προσωρινοὶ Γραμματεῖς
Χ. Α. Χρηστόπουλος,
Π. Ῥεβελάκης.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ ΟΡΚΩΜΟΣΙΑΣ.

« Σήμερον τὴν 16 Δεκεμβρίου τοῦ 1859 προσελθὼν ἐν τῷ βουλευτηρίῳ ὁ ἄρτι ἐμφανισθεὶς βουλευτὴς Εὐρυτανίας, ἔδωκε τὸν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 57 τοῦ Συντάγματος ὁριζόμενον βουλευτικὸν ὅρκον ὡς ἀκολούθως·

« Ὀμνύω εἰς τὸ ὄνομα τῆς ὁμοουσίου καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὴν Βασιλείαν τῆς Ἑλλάδος, ὑπακοὴν εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ εἰς τοὺς νόμους τοῦ Κράτους καὶ νὰ ἐκπληρώσω εὐσυνειδότως τὰ καθήκοντά μου. »

Ὅθεν συνετάχθη τὸ παρὸν πρωτόκολλον, ὅπερ ὑπεγράφη ὑπό τε τοῦ προσωρινοῦ προεδρείου, τοῦ ὁρκισθέντος βουλευτοῦ καὶ τοῦ ἱερέως.

Ὁ προσωρ. Πρόεδρος
ΕΜ. ΜΕΛΕΤΟΠΟΥΛΟΣ,

Οἱ Γραμματεῖς
Χ. Α. Χρηστόπουλος,
Ὁ ὁρκισθεὶς βουλευτὴς
Γ. Ι. Γκελδάκης.
Ὁ ἱερεὺς
Ν. Μούρτσινος. »

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΓ'.

Τῆς 17 Δεκεμβρίου 1859.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Προσελθόντες δύο τῶν ἄρτι ἀριχθέντων βουλευτῶν Τριχωνίας καὶ Ἀνδρου, ἔδωκαν τὸν ὑπὸ τοῦ 57 ἄρθρου τοῦ Συντάγματος ὁριζόμενον βουλευτικὸν ὅρκον, κατὰ τὸ ἐν τῷ τέλει τῶν πρακτικῶν τῆς παρούσης προσαρτώμενον τῆς ὁρκωμοσίας πρωτόκολλον.

Ἀναγγελθέντος ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ ἐκλογὴ τοῦ ὁριστικοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς, προτέθησαν αἱ κάλπαι πρὸς μυστικὴν ψηφοφορίαν, καὶ προσερχόμενοι κατὰ σειρὰν οἱ βουλευταί, ἔβριπτον ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ Α. Ἀλεξανδροπούλου ὡς πρεσβυτέρου καὶ τῶν ψηφολεκτῶν Γρ. Μανοΐσου καὶ Α. Λογοθέτου εἰς μὲν τὴν μίαν τῶν καλπῶν τὸ ψηφοδέλτιον, εἰς δὲ τὴν ἑτέραν τὸν κύαμον. Γενομένης δὲ τῆς ἀριθμήσεως, εὑρέθησαν τὰ ψηφοδέλτια ἴσα πρὸς τοὺς κυάμους, ἤτοι 101. Μετὰ ταῦτα ἐγένετο ἡ διαλογὴ τῶν ψήφων ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Α. Πετιμεζᾶ καὶ Α. Δελιγιάννη, ἐξ ἧς συνήχθη ὅτι ὡς ὁριστικὸς Πρόεδρος τῆς Βουλῆς ἔτυχε τῆς ἀπολύτου πλειοψηφίας ὁ Κύριος Α. Χ. Λόντος, βουλευτὴς Πατρῶν, λαβὼν 58 ψήφους, ἐπιλαχόντος τοῦ Δ. Καλλιφρονᾶ διὰ ψήφων 35, εὑρεθέντων καὶ 11 ἀγράφων ψηφοδελτίων.

Ἀναγγείλας δὲ ὁ προσωρινὸς Πρόεδρος τὸ ἀποτέλεσμα ὑπὲρ τοῦ Κυρίου Α. Χ. Λόντου, παρεχώρησεν εἰς αὐτὸν τὴν προεδρικὴν ἕδραν, ὅστις καταλαβὼν αὐτὴν, ἀπηύθυνεν εἰς τὴν Βουλὴν τὴν ἑξῆς εὐχαριστήριον προσφώνησιν·

Κύριοι Συνάδελφοι!

« Ζωηρὰν αἰσθάνομαι συγκίνησιν δι' ἣν μοὶ ἀπενείματε τιμὴν καλέσαντές με διὰ τῆς ψήφου σας νὰ διευθύνω τὰς σοβαρὰς διασκέψεις καὶ συζητήσεις τοῦ μεγάλου τούτου Σώματος τῆς πολιτείας, καὶ σὰς ἐκφράζω ἐπὶ τούτῳ βαθυτάτην καὶ ἐγκάρδιον εὐγνωμοσύνην.

« Σπουδαιότατα εἰσὶ τὰ ὁποῖα ἀναδέχομαι καθήκοντα· ἡ ἐνδελεχὴς προσοχή μου εἰς τὰς συζητήσεις, ἡ ὀρθὴ αὐτῶν ῥύθμισις, ἡ ἄοκνος ἐπιμέλεια, πᾶσα οἱαδήποτε προσπάθειά μου δὲν ἐπαρκοῦσι βεβαίως εἰς τὴν ἀκριβῆ αὐτῶν ἐκπλήρωσιν. Ἡ εὐνοϊκὴ ὑμῶν συνδρομὴ μοὶ εἶναι ἀπαραίτητος, καὶ τὴν ἐπικαλοῦμαι μετὰ περιπαθείας· τὴν ἀπεκδέχομαι δὲ μετὰ θάρρους πεπεισμένος ὅτι ἡ εὔνοια ἣν μοὶ ἐδείξατε πρὸ μικροῦ θέλει μ' ἐνισχύσει μέχρι τέλους.

Ὁ πρὸς τοὺς νόμους βαθὺς καὶ ἀπαραμείωτος σεβασμὸς εἶναι τοῦ ἐλευθέρου πολίτου τὸ πρώτιστον γνώρισμα καὶ καθῆκον. Τὸν ἐσωτερικὸν νόμον τοῦ Σώματος τούτου, τὸν κανονισμὸν, ἔχων ἀείποτε γνώμονα καὶ ὁδηγὸν θέλω μετὰ σταθερότητος, πιστῶς, εἰλικρινῶς καὶ ἀμερολήπτως ἐφαρμόσει. Ἀλλ' ἡ ἀμεροληψία, Κύριοι, διαφλονεικεῖται πολλάκις καὶ διακινδυνεύει ἐν μέσῳ πέραν τοῦ δέοντος ζωηρῶν καὶ ἐμπαθῶν συζητήσεων· ἐπικαλοῦμαι, διὰ τοῦτο, τὴν ὑμετέραν ἀῤῥωγὴν πρὸς ἀποφυγὴν τοῦ σκοπέλου τούτου κατὰ τοῦ ὁποίου δύνανται νὰ συντριφθῶσι καὶ οἱ ἰδικοί μου ἀγῶνες καὶ τοῦ Σώματος ἡ ἀξιοπρέπεια.

Συζήτησις ἐλευθέρα καὶ ἡ ἔκφρασις πάσης εὐγενῶς διατετυπωμένης ὠφελίμου ἀληθείας συνᾴδει βεβαίως πληρέστατα μὲ τὸ δικαίωμα καὶ τὸ καθῆκον τοῦ νομοθετικοῦ τούτου Σώματος· ἀλλ' αἰσθάνεται ἡ ψυχή μου καὶ ἐντὸς τοῦ περιβόλου τούτου, ὅπως καὶ ἐκτὸς, διακαέστατον τινὰ πόνον, τὴν ἐπιζήτησιν τῆς ἀληθείας μὲ διάνοιαν πάσης ἐπιῤῥοῆς τῶν παθῶν ἀπηλλαγμένην. Δὲν ὑπάρχει ἴσως κατὰ τὴν κρίσιν μου, Κύριοι, ἔθνος ἔχον πλειοτέραν παρὰ τὸ ἡμέτερον ἀνάγκην νὰ ἐφαρμόσῃ τὴν φιλοσοφικὴν ἀπάθειαν κατὰ τὴν πολιτικὴν τῶν πραγμάτων διαχείρισιν· ζῶμεν ἐν μέσῳ ἐποχῆς καὶ κόσμου ἀπαιτούντων δημιουργικὴν, οὕτως εἰπεῖν, ἐνέργειαν καὶ

τοιούτου εἴδους ἐνέργεια ἀπαιτεῖ ἀναγκαίως σύνεσιν ἀκροτάτην. Ἄλλως τε, Κύριοι, τὸ παράδειγμα τῆς μετριοπαθείας καὶ τῆς πολιτικῆς φρονήσεως, τὸ ἐκπορευόμενον τῶν νομοθετικῶν περιβόλων καὶ τὸ διακρίνον πάντοτε τῆς Ἑλλάδος τὰ νομοθετικὰ Σώματα, θέλει τὰ μέγιστα συντελεῖ πάντοτε εἰς τὸ νὰ προλάβῃ πᾶσαν ἐκτὸς αὐτῶν ἀποπλάνησιν, καὶ ῥυθμίζῃ ἐπὶ τὸ ὀρθώτερον τὴν κοινὴν τοῦ τόπου γνώμην.

Ἡ πρὸς τὰ κείμενα εὐλάβεια ἡμῶν εἶναι, τὸ γνωρίζετε, Κύριοι Συνάδελφοι, ἡ πρωτίστη καὶ ἐπιμονωτέρα τῶν ἐντολέων μας ἀπαίτησις, διότι μὲ αὐτὴν συνδέεται τοῦ παρόντος ἡ ἀσφάλεια καὶ τοῦ μέλλοντος τὸ μεγαλεῖον· τὴν ἀπαίτησιν ταύτην, ἐγκόλπιον καὶ τῆς ἰδικῆς μας καρδίας, ἃ, μὴν ἐπιτρέψωμεν ποτὲ εἰς οὐδένα νὰ μᾶς ἀμφισβητήσῃ.

Εἰς ἄκρον γόνιμα καὶ κοινωφελῆ προαναγγέλλονται τὰ ὑποβληθησόμενα ἡμῖν νομοσχέδια. Ἂς ἐργασθῶμεν μετὰ ζήλου καὶ ἐπιμονῆς, καὶ ὁ λαὸς, ἐκ τοῦ κόλπου τοῦ ὁποίου πρὸ μικροῦ ἐξήλθομεν, θέλει μᾶς εὐλογήσει.

Περαίνων, Κύριοι, ὀφείλω νὰ ἐκπληρώσω ἓν καθῆκον προτείνων εἰς τὴν Βουλὴν νὰ ἐκφράσῃ τὴν εὐαρέσκειάν της εἰς τὸν μέχρι τοῦδε διευθύναντα τὰ τοῦ Προεδρείου διὰ τὸν ζῆλον καὶ τὴν ἱκανότητα, μεθ' ὧν διεξήγαγε τὰς σπουδαίας τοῦ Σώματος συζητήσεις.»

Ἀποδεξαμένη δὲ ἡ Βουλὴ ὁμοφώνως τὴν πρότασιν ταύτην, προέβη ἔπειτα καὶ εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν ὁριστικῶν αὐτῆς ἀντιπροέδρων, καὶ γενομένης ὁμοίας τῇ ἀνωτέρω μυστικῆς ψηφοφορίας ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ Α. Ζέρβα ὡς πρεσβυτέρου καὶ τῶν ψηφολεκτῶν Γ. Πλαπούτα καὶ Π. Ῥεβελάκη, προσερχόμενοι οἱ βουλευταὶ ἔῤῥιπτον εἰς μίαν τῶν καλπῶν τὸ ψηφοδέλτιον, εἰς δὲ τὴν ἑτέραν τὸν κύαμον. Γενομένης δὲ τῆς ἀριθμήσεως, εὑρέθησαν τὰ ψηφοδέλτια ἴσα πρὸς τοὺς κυάμους, ἤτοι 85. Ἐνηργήθη ἔπειτα ἡ διαλογὴ τῶν ψήφων ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῶν ψηφολεκτῶν Π. Τσιμπουράκη καὶ Δημ. Κουμουνδουράκη, ἐξ ἧς συνήχθη ὅτι πρῶτος ἀντιπρόεδρος τῆς Βουλῆς ἐξελέχθη ὁ Κ. Γ. Ναύτης, λαβὼν 65 ψήφους, καὶ δεύτερος ἀντιπρόεδρος ὁ Κ. Δ. Ζώτος, λαβὼν 63 ψήφους, λαβόντος καὶ τοῦ Κ. Α. Ἀλεξανδροπούλου 9 καὶ ἄλλων ὀλιγωτέρας, εὑρεθέντων δὲ καὶ 2 ἀγράφων ψηφοδελτίων.

Κηρύξαντος δὲ τοῦ προέδρου τὸ ἀποτέλεσμα ὑπὲρ τῶν Κυρίων Γ. Ναύτου καὶ Δ. Ζώτου, ἐπρόκειτο νὰ προβῇ ἡ Βουλὴ καὶ εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν ὁριστικῶν αὐτῆς Γραμματέων. Ἀλλὰ προ-

τεινάντων τινῶν ν' ἀναβληθῇ ἐπὶ τὴν αὔριον ἡ ἐκλογὴ αὐτῶν, ἄλλων δ' ἐπιμενόντων νὰ γίνῃ σήμερον, μετά τινας παρατηρήσεις, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὴν ἄμεσον ἐκλογὴν τῶν ὁριστικῶν Γραμματέων.

Οὕτω δ' ἐγένετο ὁμοία ταῖς προηγηθείσαις μυστικὴ ψηφοφορία ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ ἑτέρου τῶν ἀντιπροέδρων καὶ τῶν ψηφολεκτῶν Α. Λογοθέτου καὶ Δ. Κουμουνδουράκη. Ἐνεργηθείσης δὲ τῆς ἀριθμήσεως, εὑρέθησαν τὰ ψηφοδέλτια ἴσα πρὸς τοὺς κυάμους, ἤτοι 99. Ἐγένετο ἔπειτα ἡ διαλογὴ τῶν ψήφων ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Σ. Ἀντωνόπουλον καὶ Δ. Πετιμεζᾶν, ἐξ ἧς συνήχθη ὅτι ὁριστικοὶ Γραμματεῖς ἔλαχον ὁ μὲν Κ. Γρ. Μανοῦσος διὰ ψήφων 69, ὁ Κ. Χ. Α. Χρηστόπουλος διὰ 53 καὶ ὁ Κ. Α. Βενιζέλος διὰ 42 ψήφων, λαβόντος καὶ τοῦ Κ. Θε δώρου 36 ψήφους, τοῦ Σ. Δούκα 27 καὶ ἄλλων ὀλιγωτέρας.

Κηρύξας δὲ ὁ πρόεδρος τὸ ἀποτέλεσμα ὑπὲρ τῶν ἀνωτέρω Γρ. Μανούσου, Χ. Α. Χρηστοπούλου καὶ Α. Βενιζέλου, ἀνήγγειλεν ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης τὴν ἐκλογὴν τοῦ ταμίου καὶ τοῦ ἐφόρου τῆς Βουλῆς καὶ οὕτω διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 3 μ. μ.

Ὁ ὁριστικὸς πρόεδρος
Α. Χ. ΛΟΝΤΟΣ,

Ὁ προσωρ. Πρόεδρος
ΕΜ.ΜΕΛΕΤΟΠΟΥΛΟΣ,

Οἱ Γραμματεῖς
Γρ. Μανοῦσος,
Λ. Βενιζέλος.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ ΟΡΚΩΜΟΣΙΑΣ.

« Σήμερον τὴν 17 Δεκεμβρίου 1859 προσελθόντες ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ οἱ ἄρτι ἀφιχθέντες βουλευταὶ ὤμοσαν ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου τὸν ἀκόλουθον ὅρκον·

« Ὀμνύω εἰς τὸ ὄνομα τῆς ὁμοουσίου καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὸν Βασιλέα τῆς Ἑλλάδος, ὑπακοὴν εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ εἰς τοὺς νόμους τοῦ Κράτους καὶ νὰ ἐκπληρώσω εὐσυνειδότως τὰ καθήκοντά μου. »

Συνετάχθη καὶ ὑπεγράφη τὸ παρὸν πρωτόκολλον προσηκόντως.

Ὁ προσωρ. Πρόεδρος
ΕΜ. ΜΕΛΕΤΟΠΟΥΛΟΣ,

Οἱ Γραμματεῖς
Χ. Α. Χρηστόπουλος,

Οἱ ὁρκισθέντες
Δ. Γιαννούλης,
Γ. Στάϊκος,

Ὁ ἱερεὺς
Ν. Μούρτσινος. »

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΖ'.

Τῆς 18 Δεκεμβρίου 1859.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Ἀνεγνώσθη ἔγγραφον τοῦ Προέδρου τῆς Γερουσίας, δι' οὗ ἀναγγέλλεται ὅτι ἀντιπρόεδροι τοῦ ἑτέρου Σώματος ἐξελέχθησαν οἱ Α. Βλαχόπουλος καὶ Ἰω. Μέξης· γραμματεῖς δὲ οἱ Ἀθ. Γρηγοριάδης καὶ Ἀ. Δούκας.

Ἀναγγελθέντος ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ ἐκλογὴ τοῦ ταμίου, τοῦ ἐφόρου καὶ τοῦ Βιβλιοφύλακος τῆς Βουλῆς, λαβών τις τὸν λόγον ἐζήτησε νὰ σημειωθῇ εἰς τὰ πρακτικὰ ὅτι ἐπιφυλάττεται νὰ φέρῃ παρατηρήσεις τινὰς ἐπὶ τοῦ λόγου, ὃν, καταλαβὼν τὴν ἕδραν, ἀπήγγειλε χθὲς ὁ Πρόεδρος. Καὶ ἀγνοεῖ μέν, εἶπεν, ἂν ἀντελήφθη καλῶς ἐκ μόνης τῆς γενομένης ὑπὸ τοῦ Γραμματέως ἀναγνώσεως τῶν πρακτικῶν, ἀλλὰ τῷ ἐφάνη ἐκ τινος ῥήσεως τοῦ λόγου ὅτι ἢ δὲν ἐμελετήθη καλῶς ἡ ἱστορία τῆς Βουλῆς τῆς Ἑλλάδος, ἢ αἱ φράσεις ἐκεῖναι ἦσαν ἄσκοποι. Ἐπιφυλάττεται λοιπὸν νὰ φέρῃ περὶ τούτου τὸν λόγον ἀφοῦ μελετήσῃ τὰ πρακτικά.

Παρετήρησεν ὁ Πρόεδρος, ὅτι καὶ αὐτὸς συνιστᾷ εἰς τὸν βουλευτὴν νὰ μελετήσῃ τὸν λόγον του ἐμβριθέστερον, διότι ἐν αὐτῷ θέλει εὕρει ὅτι ἡ ἱστορία τῆς Βουλῆς τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ τῶν ἄλλων ἐθνῶν ἐμελετήθησαν μετ' ἀκριβείας, καὶ ὅτι ἦτο περιττὸν νὰ ἐπιφυλαχθῇ ὅπως φέρῃ παρατηρήσεις, διότι πᾶς βουλευτὴς ἔχει τὸ δικαίωμα ὅταν ζητήσῃ νὰ λάβῃ τὸν λόγον.

Ἐπελήφθη ἔπειτα ἡ Βουλὴ τῆς ἐκλογῆς τοῦ ταμίου αὐτῆς, καὶ προταθεισῶν τῶν καλπῶν, ἐγένετο μυστικὴ πρὸς τοῦτο ψηφοφορία ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ ἑτέρου τῶν ἀντιπροέδρων καὶ τῶν ψηφολεκτῶν Μ. Χ. Μελέτη καὶ Σ. Δούκα. Προσερχόμενοι δὲ οἱ βουλευταὶ ἔῤῥιπτον εἰς τὴν μίαν κάλπην τὸ ψηφοδέλτιον, εἰς δὲ τὴν ἑτέραν τὸν κύαμον. Γενομένης δὲ τῆς ἀριθμήσεως, εὑρέθησαν τὰ ψηφοδέλτια ἴσα πρὸς τοὺς κυάμους· ἤτοι 91.

Ἐνεργηθείσης δὲ τῆς διαλογῆς τῶν ψήφων ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῶν ψηφολεκτῶν Ἰω. Ταμπακοπούλου καὶ Δ. Πολυχρονοπούλου, συνήχθη ὅτι ταμίας τῆς Βουλῆς ἀνεδείχθη ὁ Κύριος Κ. Θεοδώρου, λαβὼν ψήφους 48, ἐπιλαχόντος τοῦ Α. Μάντσαρη διὰ ψήφων 42, εὑρεθέντος καὶ ἑνὸς ἀγράφου ψηφοδελτίου.

Κηρύξαντος δὲ τοῦ Προέδρου τὸ ἀποτέλεσμα ὑπὲρ τοῦ Κ. Θεοδώρου, προέβη ἡ Βουλὴ εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ ἐφόρου αὐτῆς,

καὶ γενομένης ὁμοίας μυστικῆς ψηφοφορίας ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ ἑτέρου τῶν ἀντιπροέδρων καὶ τῶν ψηφολεκτῶν Σ. Δούκα καὶ Β. Παλαμιδόυ, προσερχόμενοι οἱ βουλευταὶ ἔρριπτον εἰς τὴν μίαν κάλπην τὸ ψηφοδέλτιον, εἰς δὲ τὴν ἑτέραν τὸν κύαμον. Γενομένης δὲ τῆς ἀριθμήσεως, εὑρέθησαν τὰ ψηφοδέλτια ἴσα πρὸς τοὺς κυάμους, ἤτοι 85. Ἐκ δὲ τῆς διαλογῆς, ἐπιτηρηθείσης ὑπὸ τῶν ψηφολεκτῶν Δ. Πολυχρονοπούλου καὶ Χ. Παναγιώτου, συνήχθη ὅτι ἔφορος τῆς Βουλῆς ἔλαχεν ὁ Ἰω. Ταμπακόπουλος διὰ ψήφων 79, λαβόντος τοῦ Δ. Κουμουνδουράκη 5, εὑρεθέντος καὶ ἑνὸς ἀχάρτου ψηφοδελτίου.

Κηρύξαντος δὲ τοῦ Προέδρου τὸ ἀποτέλεσμα ὑπὲρ τοῦ Κ. Ἰω. Ταμπακοπούλου, προῆλθε ἡ Βουλὴ εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ βιβλιοφύλακος αὐτῆς, θέσαντος τοῦ Προέδρου χάριν τοῦ τύπου συνυποψηφίους τοὺς Γ. Τερτσέτην καὶ Σ. Δ. Σαρικόν.

Γενομένης δὲ ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ψηφολέκτας ὁμοίας τοῖς ἀνωτέρω μυστικῆς ψηφοφορίας, εὑρέθησαν τὰ ψηφοδέλτια ἴσα πρὸς τοὺς κυάμους, ἤτοι 83. Ἐκ δὲ τῆς διαλογῆς, ἐπιτηρηθείσης ὑπὸ τῶν ψηφολεκτῶν Κ. Θεοδώρου καὶ Σ. Δούκα, συνήχθη ὅτι βιβλιοφύλαξ τῆς Βουλῆς ἀνεκηρύχθη ὁ Γ. Τερτσέτης πλειψηφεῖ διὰ ψήφων 83.

Ἀναγγείλαντος δὲ τοῦ Προέδρου τὸ ἀποτέλεσμα ὑπὲρ αὐτοῦ, ἐγένετο κλήρωσις τῶν τμημάτων, κατὰ τὸ ἄρθρον 56 τοῦ Κανονισμοῦ, ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Ἰω. Δελιγιάννην καὶ Κ. Θεοδώρου· ἔσχον δὲ τὰ ὀνόματα τῶν Κυρίων βουλευτῶν ὡς ἀκολούθως.

Μηνιαία κλήρωσις τῶν τμημάτων διὰ τὸν μῆνα Δεκέμβριον 1859.

Α.	Γ.	Δ.
Ἀθ. Ἴσκος,	Γ. Καΐρης,	Δ. Βότσαρης,
Π. Ἀργυρόπουλος,	Ἰω. Βλάσσης,	Ἰω. Κατσάκος,
Σ. Σκουμπουρδῆς,	Α. Δελιγιάννης,	Σ. Κομνηνίσσας,
Κ. Πλατύς,	Μιχ. Σολωμός,	Γρ. Καραισκάκης,
Εὐθ. Κεχαγιᾶς,	Ἐμ. Μελετόπουλος,	Μ. Χ. Μιλίτης,
Ἐπ. Δελιγεώργης,	Σταῦρος Βλάχος.	Ν. Τσίλιος,
Ἀναγν. Δημητρίου,	Β.	Ν. Πιπῖνος,
Λ. Πετιμεζᾶς,	Ἰω. Σωτηριάδης,	Γ. Γερουλάνος,
Σπ. Ἀντωνόπουλος,	Δ. Βιλαΐτης,	Ἰω. Μανιώτης,
Λ. Λογοθέτης,	Στ. Δούκας,	Π. Δελιγιάννης,
Π. Ταμπουράκης,	Π. Ῥεβιλάκης,	Δ. Τσόκρης,
	Ἰω. Μπαλάφας,	Ἰω. Σοφάκης,

Γ.	Α. Ῥενουάρδος,	Ἰω. Πρεβελάκης,
Α. Κοντόσταυλος,	Α. Κουντουριώτης,	Ἰω. Δελιγιάννης.
Α. Παπαθανασίου,	Κίμων Χριστοδούλου,	Ἰω. Κατσάκης.
Π. Καναλλόπουλος,	Ν. Πανουριᾶς,	Α. Μαντσαλόπουλος,
Ν. Π. Ἀθανασίου,	Χ. Χριστόπουλος,	Κ. Βλάχος,
Α. Βενιζέλος,	Α. Νοταρᾶς.	Α. Πετραλιᾶς,
Α. Παπαδημητριάδης,	Ε.	Γ. Ναούτης,
Α. Ἀλεξανδρόπουλος.	Ν. Σισίνης,	Ἰω. Ταπαράκης,
Γ. Πλαπούτας,	Α. Κουμουνδοῦρος,	Δ. Πολυχρονόπουλος,
Π. Παππατσώνης,	Δ. Σακελλαράκης.	Χ. Θεοχαρόπουλος.
Ν. Τσαβέλας,	Γ. Γιολδάσης,	Γ. Βιλᾶς,
Γεώργ. Μιχαὴλ,	Α. Ζίρδας,	Ἐμ. Τσοῦχλος.
Δ. Κριεζώτης,	Κ. Κωνσταντάκης,	Ζ.
Α. Χ. Δόντος,	Λ. Αὐγερινός,	Α. Δανόπουλος,
Ἐμ. Ναυπλιώτης,	Α. Μάντσαρης,	Θ. Α. Ζαΐμης.
Δ. Καλλιφρονᾶς,	Ν. Πιεράκος,	Λουκᾶς Στέφανος,
Ν. Βουλπιώτης,	Δημ. Βουβούρης,	Δ. Κουμουνδουράκης,
Ν. Χ. Παναγιώτου.	Ἰω. Ταμπακόπουλος,	Α. Τσαμαδός,
Δ.	Ἰω. Ζάρκος,	Μπαλατσός,
Δ. Γιαννούλης,	Α. Διαμαντόπουλος,	Β. Κυβέλος,
Γ. Α. Ῥάλλης,	Γ. Περρωτὴς,	Δ. Ζῶτος,
Α. Χαραλάμπης,	Σ. Βαρούτσης,	Α. Πετραπουλάκης,
Β. Παλαμίδης,	Γ. Σκοῦφος,	Στ. Καμπερόπουλος,
Α. Ἀβέρωφ,	Δ. Ἀρμάος.	Π. Ψάθης,
Ἰ. Καραγιαννόπουλος,	Ζ.	Στ. Μήτσας,
Κ. Θεοδώρου,	Γ. Στάϊκος,	Α. Μησυρλῆς,
Χ. Α. Χρηστόπουλος,	Π. Καλαμογδάρτης,	Γρ. Μανοῦσος,
Φίλων Φίλωνος,	Γ. Διαμάντης,	Α. Γεωργαντᾶς.
Ἰω. Σαγρίδης,	Δ. Φιλάρετος,	Ν. Λεώπουλος.
Ν. Μοσχούλας,	Κ. Κυπριάδης,	

Εἰς τοὺς βουλευτὰς Ἐμμ. Ναυπλιώτην, Δ. Κριεζώτην, Γ. Μιχαὴλ, Λύσανδρον Βιλαΐτην, καὶ Ἰω. Μπαλάφαν ἐχορηγήθη μηνιαία ἄδεια ἀπουσίας.

Μετὰ ταῦτα ὁ Πρόεδρος διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 2 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
Λ. Χ. ΛΟΝΤΟΣ,

Οἱ Γραμματεῖς
Γρ. Μανοῦσος,
Χ. Α. Χρηστόπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΒ',

Τῆς 28 Δεκεμβρίου 1859.

Συμπληρωθείσης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν 1 Μ. Μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Ἀνέγνω εἰς τῶν γραμματέων τήν τε προσφώνησιν τοῦ προέ-

δρου κατὰ τὴν ἐνώπιον τῆς Α. Μ. παρουσίασιν τοῦ προεδρείου καὶ τὴν ἀπάντησιν τοῦ Βασιλέως, ἐχούσας οὕτω·

«Τὸ Προεδρεῖον συγκροτηθὲν κατὰ τὴν χθεσινὴν τῆς Βουλῆς συνεδρίασιν ἐμφανίζεται ἐνώπιον τῆς Γ. Μ., ὅπως καταθέσῃ εὐσεβάστως τὰ αἰσθήματα τοῦ βαθυτάτου σεβασμοῦ του.

Ἡ Βουλὴ θέλει ἐνασχοληθῇ μετὰ τοῦ προσήκοντος ζήλου εἰς τὰ νομοθετικὰ αὐτῆς καθήκοντα. Ἀγνὸν δὲ καὶ νεαρὸν τοῦ πιστοῦ λαοῦ Σου, Βασιλεῦ, ἀπαύγασμα φλέγεται ὡς καὶ ἐκεῖνος ἀπὸ αἰσθήματα σταθερᾶς καὶ ἀπαραμειώτου ἀφοσιώσεως πρὸς τὴν Ὑ. Μεγαλειότητα, ὧν πιστὸς γινόμενος διερμηνεύς, εὐτυχὴς λογίζομαι.»

Ἀπάντησις τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως.

«Χαίρω βλέπων τὸ ἐξ ὑμῶν συγκροτηθὲν Προεδρεῖον τῆς Βουλῆς. Σᾶς εὐχαριστῶ διὰ τὴν ὁποίαν μοὶ ἐκφράζετε ἀφοσίωσιν αὐτῆς καὶ τοῦ Ἔθνους. Πέποιθα δέ, ὅτι ἐκπληροῦντες ἐπαξίως τὰ ὑπὸ τῆς Βουλῆς ἐμπιστευθέντα Ὑμῖν καθήκοντα, θέλετε συντελέσει οὐκ ὀλίγον εἰς τὴν ἐπιτυχῆ διεξαγωγὴν τῶν σπουδαίων αὐτῆς ἐργασιῶν.»

Προτελθὼν ὁ ἄρτι ἐμφανισθεὶς βουλευτὴς Νάξου Κρίσπης, ἔδοσε τὸν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 57 τοῦ Συντάγματος ὁριζόμενον βουλευτικὸν ὅρκον κατὰ τὸ ἐν τέλει τῆς παρούσης προσαρτώμενον τῆς ὁρκοδοσίας πρωτόκολλον.

Ἀνήγγειλαν τὰ τμήματα κατ' ἀλφαβητικὴν τάξιν ὅτι ἐξελέξαντο προέδρους μὲν, τοὺς Ἐμ. Μελετόπουλον, Π. Δεληγιάννην, Ν. Τσαβέλαν, Ἰω. Σαγρέδον, Ν. Πιεράκον, Ἐμ. Τσοῦχλον καὶ Σταῦρον Καμπερόπουλον· γραμματεῖς δὲ, τοὺς Κ. Ν. Πετιμεζᾶν, Μελ. Χ. Μελέτην, Α. Βενιζέλον, Β. Παλαμίδην, Ν. Σιγίνην, Α. Μεντσελόπουλον καὶ Γρ. Μανοῦσον· μέλη δὲ τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους ἐπιτροπῆς, τοὺς Σπήλιον Ἀντωνόπουλον καὶ Κ. Πλατὺν, Ἰω. Χατσόπουλον καὶ Γρ. Κορφιωτάκην, Δ. Καλλιφρονᾶν καὶ Ἀλ. Ἀλεξανδρόπουλον, Ἰω. Καραγιαννόπουλον καὶ Χ. Χρηστόπουλον, Ἰω. Ταμπακόπουλον καὶ Α. Αὐγερινὸν, Χ. Θεοχαρόπουλον καὶ Γ. Διαμάντην, Α. Δανόπουλον καὶ Ν. Λεώπουλον· ὁμοίως τῆς ἐπὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ τοῦ Κράτους, τοὺς Στ. Βλάχον, Μελ. Χ. Μελέτην, Α. Βενιζέλον, Α. Ῥενουάρδον, Σπ. Βαρότσην, Ἰω. Κατσάκον καὶ Π. Ψάθην· τῆς ἐπὶ τῆς ἀπαντήσεως εἰς τὸν Β. λόγον, τοὺς Εὐθ. Κεχαγιὰν, Π. Ἰκοβελάκην, Ἀλ. Ἀλεξανδρόπουλον, Δ. Νοταρᾶν, Κ. Κωστάκην, Α. Πετραλιὰν καὶ Α. Τσαμαδὸν· τῆς ἐπὶ τοῦ λογιστικοῦ τῆς Βουλῆς, τοὺς Γ. Ν. Καίρην, Στ. Λούκαν, Ἀ. Παπαδημητριάδην, Αὐγ. Ἀξέρωφ, Α. Μάντσαρην, Δ. Πολυχρονόπουλον καὶ Στ. Μήτσαν· καὶ τέλος τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν, τοὺς Μ. Σολωμὸν, Σ. Κοπανίτσαν, Ν. Βουλπιώτην, Ν. Μοσχούλαν, Δ. Ἀρμάον, Π. Καλομοιρδάρτην καὶ Α. Πετροπουλάκην.

Ἀναγγελθέντος ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ ἀνάγνωσις τοῦ σχεδίου τῆς πρὸς τὸν Βασιλικὸν λόγον ἀπαντήσεως, παρελθὼν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς, ἐξέθηκεν ὅτι ὁ πρόεδρος τῷ ἐκαινοποίησε τὰ πρακτικὰ τῆς ἐν τῇ Βουλῇ γενομένης συζητήσεως ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Μεγαλοπόλεως, ἵνα συμμορφωθῇ μὲ τὴν περὶ τούτου ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς ἐπὶ τῆς ἐπαναληφθησομένης ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας. Διελθὼν δὲ τὰ πρακτικὰ παρετήρησε μὲν ὅτι ἡ ἐκλογὴ ἠκυρώθη διὰ τὸ πλημμελὲς τοῦ βουλευτικοῦ καταλόγου καὶ ἀνατίθεται τὸ μέτρον τῆς διορθώσεως εἰς τὴν ἐκτελεστικὴν ἐξουσίαν, ἀλλὰ δὲν σαφηνίζεται εἰς τὰ πρακτικὰ ποίαν διόρθωσιν ἐννοεῖ ἡ Βουλή. Ἐρωτᾷ λοιπὸν τὴν Βουλὴν ἂν ἐννοῇ νὰ μεταῤῥυθμίσῃ ἡ ἐκτελεστικὴ ἐξουσία τὸ γράμμα τοῦ ἐκλογικοῦ καταλόγου, ἢ νὰ προσκαλέσῃ τὰς διοικητικὰς ἀρχὰς νὰ ἐπιβλέψωσιν ἵνα μὴ ψηφοφορήσουν ἀνήλικες. Ἂν δὲ ἡ Βουλὴ ἐννοῇ τὸ πρῶτον, τότε πρέπει νὰ τὸν καθοδηγήσῃ τί θεωρεῖ ἀναγκαῖον νὰ πράξῃ.

Ἀπήντησεν ἄλλος, ὅτι, ὡς ἡ Βουλὴ ἐνθυμεῖται, ἡ ἐκλογὴ Μεγαλοπόλεως ἠκυρώθη ὡς πρὸς τὸν δῆμον Λυκοσούρας ἕνεκα τῶν συμβάντων ἐκείσε ἀτόπων διὰ τὸ πλημμελὲς τοῦ καταλόγου. Ἡ Βουλὴ ἐπομένως δὲν ἐξεφράσθη κατὰ τοῦ ἐκλογικοῦ καταλόγου, ἀλλὰ κατὰ τῶν συμβάντων ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς ἀτοπημάτων. Ὡς πρὸς δὲ τὴν ἐρώτησιν τοῦ ὑπουργοῦ, παρατηρεῖ ὅτι δὲν εἶναι ἔργον ἀνέφικτον ἡ σύνταξις βουλευτικοῦ καταλόγου, διὰ νὰ ζητήσῃ τὴν καθοδήγησιν τῆς Βουλῆς. Καὶ εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι ὁ νόμος ὁρίζει τὴν ἐποχὴν, καθ' ἣν ἀναθεωροῦνται κατ' ἔτος οἱ βουλευτικοὶ κατάλογοι, ἀλλ' ἐὰν καὶ πρὸ τῆς ὡρισμένης ἐποχῆς ἐξηφανίζοντο οἱ κατάλογοι, ἕνεκα πυρκαϊᾶς ἢ ληστείας, οἱ κατάλογοι οὗτοι δὲν ἔπρεπε νὰ ἀναπληρωθῶσιν ὅσον τάχιον; Ἢ ἂν ἕνα μῆνα πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐκλογῶν ἐχάνοντο οἱ κατάλογοι διαφόρων ἐπαρχιῶν, ἔπρεπε νὰ προσμείνωμεν τὴν 15 Ἀπριλίου τὴν ὑπὸ τοῦ νόμου ὁριζομένην, ἵνα συνταχθῶσιν οἱ ἀπολεσθέντες κατάλογοι; Ὄχι βέβαια. Καὶ ἐντεῦθα λοιπὸν δὲν εἶναι ἀμφιβολία ὅτι πρέπει νὰ

συνταχθῇ νέος κατάλογος. Ἡ π.οθεσμία τῆς 15 Ἀπριλίου τάσσεται ὑπὸ τοῦ νόμου διὰ τὴν τακτικὴν ἀναθεώρησιν τῶν καταλόγων, ἀλλ' ἐν ἀνάγκῃ, δὲν ἐμποδίζει ὁ νόμος νὰ συνταχθῇ ὁ κατάλογος καὶ εἰς ἄλλην ἐποχήν. Ἐπειδὴ δὲ κατά τινα νομικὴν ἀρχὴν τὸ ὠφέλιμον μιᾶς πράξεως δὲν καταστρέφεται ἐκ τοῦ ὑπάρχοντος ἐν αὐτῇ ἀνωφελοῦς, ἡ ἀρχὴ αὕτη νομίζει ὅτι πρέπει νὰ τηρηθῇ καὶ ἐνταῦθα. Οὕτω π. χ. ὁ κατάλογος τοῦ δήμου Λυκοσούρας περιέχει ὀνόματα νομίμων ψηφορόρων, ἀλλὰ μεταξὺ τούτων περιλαμβάνει καὶ ἄλλους παρανόμως ἐγγεγραμμένους. Ἡ ψηφοφορία λοιπὸν δύναται νὰ γίνῃ ἐπὶ τῇ βάσει αὐτοῦ τοῦ καταλόγου, ἀλλ' ἡ ἐπὶ τῆς κάλπης ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ νὰ προσέξῃ μόνη διὰ νὰ μὴ ψηφοφορήσωσι καὶ οἱ παράνομοι ἐκλογεῖς, ὡς ἡ Βουλὴ ἀπεφάνθη καὶ πρότερον περὶ τούτου. Ἀλλ' ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲν δύναται ἡ Βουλὴ νὰ εἴπῃ ἂν ὁ κατάλογος τοῦ δήμου Λυκοσούρας εἶναι ἢ ὄχι νόμιμος, καὶ μόναν μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐκλογῆς εἶναι ἁρμοδία νὰ φέρῃ τὴν ἀπόφασίν της.

Προσέθηκεν ἕτερος, ὅτι καὶ αὐτὸς συμφωνῶν μετὰ τῆς γνώμης τοῦ προαγορεύσαντος, νομίζει ὅτι ἡ ἰδέα τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ δὲν εἶναι δεκτή, οὐδὲ δύναται νὰ μᾶς εἴπῃ α ἀκυρώσατε τὸν κατάλογον διὰ νὰ διατάξω νέαν ἐκλογὴν β διότι ἡ Βουλὴ ἀπέρριψε τὴν ἐκλογὴν τοῦ δήμου Λυκοσούρας διὰ πολλοὺς λόγους, καὶ εἶναι ἄδηλον ἂν τὴν ἀπέρριψε διὰ τὴν εἰκονικότητα τοῦ καταλόγου ἢ δι' ἄλλα αἴτια. Ὁ ὑπουργὸς λοιπὸν δὲν ἔπρεπε νὰ μᾶς ζητήσῃ ν' ἀποφανθῶμεν ἐπὶ τοῦ καταλόγου. Ἐκτὸς δὲ τούτου ἤθελεν εἶναι μοναδικὸν φαινόμενον τὸ νὰ ἔλθῃ ἡ Βουλὴ νὰ εἴπῃ περὶ τῆς ἀκυρώσεως ὁλοκλήρου τοῦ καταλόγου, ἐνῷ ποτὲ εἰς κἀμμίαν Βουλὴν δὲν ἐτέθη τὸ ζήτημα ἂν ἦναι ἔγκυρος ἢ ἄκυρος εἷς κατάλογος εἰς τὸ ἐσωτερικόν του καὶ μόνον περὶ τοὺς τύπους δύναται νὰ ἐνασχοληθῇ. Ἐπὶ τέλους δὲ, ἀγνοεῖ καὶ ἂν ἦναι συνταγματικὸν, ὁσάκις ὁ ὑπουργὸς ἀπαντᾷ δυσχερείας εἰς τὴν ἐκτέλεσιν μιᾶς πράξεως, νὰ ζητῇ παρὰ τῆς Βουλῆς ὁδηγίας.

Ἀντέταξεν ἄλλος, ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν ἀκυρόνει κἀμμίαν ἐκλογὴν ἄνευ λόγου, ἀλλ' ἔρχεται εἰς τὴν ἀκύρωσιν, διότι ἡ ἐκλογὴ δὲν ἐνηργήθη κατὰ τὸν νόμον, καὶ διὰ τοῦτο πρέπει νὰ ζητῇ τὴν διόρθωσιν τοῦ πλημμελοῦς ὅπου ὑπάρχει. Ἂν π. χ. ἐκλογή τις παρουσιάζῃ εἰκονικότητα, ἡ Βουλὴ ἀκυρόνει τὴν ἐκλογὴν καὶ συνιστᾷ νὰ μὴ λάβῃ χώραν ἡ τοιαύτη εἰκονικότης. Ἂν δὲ ἄλλη ἐκλογὴ φέρῃ λόγον ἀκυρώσεως τὸ παράνομον κληρώσεως τῶν ἐπιτροπῶν, ἡ Βουλὴ ἐπίσης ἀκυροῖ τὴν ἐκλογὴν, ζητεῖ νὰ μὴν ἐμφιλοχωρήσῃ παρανομία εἰς τὴν κλήρωσιν τῶν ἐπιτροπῶν. Ἡ κυριαρχία τῆς ἐξελέγξεως τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν δὲν ἀνήκει εἰμὴ μόναν εἰς τὴν Βουλὴν, καὶ ἐννοεῖται ὅτι ἐξελέγχει τὸ μέρος δι' ὃ ἡ ἐκλογὴ ἠκυρώθη. Ἡ Βουλὴ ἐπομένως ὀφείλει νὰ ὑποδείξῃ διὰ τῆς σκέψεως τὸ πλημμελὲς μέρος, ἵνα ὁδηγηθῇ ἡ ἐκτελεστικὴ ἐξουσία νὰ προνοήσῃ ὅπως μὴ συμβῇ τὸ ἄτοπον δι' ὃ ἡ ἐκλογὴ ἠκυρώθη. Καὶ εἶπε μέν ὁ βουλευτὴς Σύρου, ὅτι ἡ ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ δύναται νὰ ἐπιτηρήσῃ ἵνα μὴ ἐπαναληφθῇ ἡ αὐτὴ πλημμέλεια, ἀλλ' ὅταν ὁ κατάλογος εἶναι ὁριστικὸς, ἡ ἐπιτροπὴ δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα εἰς ἄλλους μὲν τῶν ἐγγεγραμμένων νὰ ἐπιτρέψῃ νὰ ψηφοφορήσωσιν, εἰς ἄλλους δὲ νὰ εἴπῃ ὅτι τοὺς ἐξαιρεῖ, καθ' ὅσον ὅταν εἶναι ἐγγεγραμμένοι εἰς τὸν κατάλογον, οὐδεὶς δύναται νὰ τοὺς ἀποκλείσῃ. Πρέπει λοιπὸν νὰ λάβωμεν ὑπ' ὄψιν τὰ πρακτικὰ, καὶ ἂν φανῇ ἐξ αὐτῶν ὅτι ἠκυρώσαμεν τὴν ἐκλογὴν διὰ τὸ πλημμελὲς τοῦ καταλόγου, πρέπει νὰ ζητήσωμεν τὴν διόρθωσιν αὐτοῦ, ἥτις θέλει γίνει βεβαίως ἄνευ ἀναβολῆς καὶ οὐχὶ εἰς τὴν τακτικὴν προθεσμίαν.

Ἐπέφερεν ἄλλος, ὅτι ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς πολλὰ εὐλόγως ἐζήτησε νὰ γνωρίσῃ ὁποίαν ἔχει γνώμην ἡ Βουλὴ ὡς πρὸς τὸ πλημμελὲς τοῦ καταλόγου τοῦ δήμου Λυκοσούρας. Ἀλλ' οὐχὶ μόνον ἡ ἀποστροφὴ τοῦ νὰ ἐπανέλθωμεν εἰς τὸ ζήτημα τῆς ἐξελέγξεως ἐκλογῶν πρέπει νὰ μᾶς ἐμποδίσῃ τοῦ νὰ φέρωμεν γνώμην, ἀλλὰ καὶ τὸ σέβας τῆς ἁρμοδιότητος ἑκάστης ἀρχῆς. Ἡ Βουλὴ ἐπιλαμβάνεται τῆς ἐξελέγξεως τῶν ἐκλογῶν μόνον ὅταν αὗται περαιωθῶσιν, ἀλλὰ διαφεύγει τὴν ἁρμοδιότητά της τὸ ν' ἀποφαίνηται ἐπὶ τῶν ἐκλογῶν αἵτινες πράκειται νὰ ἐνεργηθῶσιν. Εἶναι δὲ καὶ μέγας κίνδυνος ἂν παραδεχθῶμεν τὴν τοιαύτην ἀρχὴν, διότι, ἂν ἐκφρασθῶμεν ἀπὸ τοῦδε, ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς ἀπεκδύεται πάσης εὐθύνης, ἡ δὲ Βουλὴ δὲν δύναται ν' ἀκυρώσῃ οὐδεμίαν ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς διοικητικὴν πρᾶξιν. Εἶναι μέγας κίνδυνος οὐχὶ μόνον τὸ νὰ ἐκφράσωμεν γνώμην, ἀλλὰ καὶ νὰ κάμωμεν λόγον περὶ ξένων δικαιωμάτων, καὶ ὅταν ἡμεῖς ἐπεμβαίνωμεν εἰς ξένα δικαιώματα, δίδομεν τὸ δικαίωμα καὶ εἰς ἄλλους νὰ ἐπέμβωσιν εἰς τὰ ἐδικά μας, ἐντεῦθεν δὲ ἡ σύγχρουσις διαγεγραμμένων δικαιωμάτων, τῶν ὁποίων τὰ ὅρια πρέπει νὰ εὐλαβώμεθα ἀμοιβαίως. Ἀλλ' ὠφελούμενος ἐκ τῆς εὐκαιρίας, θέλει κάμει ἐπερώτησιν εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸν

περὶ τῆς καταστάσεως ἐν γένει, εἰς ἣν εὑρίσκονται οἱ ἐκλογικοὶ κατάλογοι, καὶ τῶν μέσων, τὰ ὁποῖα δύνανται νὰ διορθώσωσι τὸ πλημμελὲς αὐτῶν, καὶ τότε συζητοῦντες τὸ ἀντικείμενον ἄνευ τινὸς ἐπιθέσεως, νὰ εὕρωμεν τὸ μέσον τῆς θεραπείας, ὑπὲρ ἧς δύναται νὰ δώσῃ τότε καὶ ἡ Βουλὴ τὴν νομοθετικὴν συνδρομήν της, ἂν τὸ πλημμελὲς τῶν καταλόγων δὲν διορθοῦται διοικητικῶς. Ἐπὶ τῆς ἐπερωτήσεώς του λοιπὸν ταύτης ἐπιθυμεῖ νὰ ὁρίσῃ ὁ ὑπουργὸς ἡμέραν τινὰ μετὰ τὴν συζήτησιν τῆς πρὸς τὸν Βασιλικὸν λόγον ἀπαντήσεως.

Ἀντέταξεν εἷπών ἄλλος ὅτι δὲν πρέπει νὰ δημιουργῶμεν συγκρούσεις δικαιωμάτων ὅπου οὐδὲ ὑπάρχει τοιαύτη ἰδέα. Ἐὰν μέλος τι τῆς Βουλῆς ἔφερε σήμερον τὴν ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ γενομένην πρότασιν καὶ ἠναντιοῦντο τὰ ὄργανα τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας, τότε ἠδυνάμεθα νὰ φοβηθῶμεν τὴν σύγκρουσιν τῆς μιᾶς πρὸς τὴν ἄλλην συνταγματικὴν ἐξουσίαν. Ἀλλ' ἀντὶ τούτου βλέπομεν ἀπ' ἐναντίας ὅτι αὐτὴ ἡ ἐκτελεστικὴ ἐξουσία ἔρχεται καὶ ζητεῖ τὴν ἐπὶ τοῦ προκειμένου γνώμην τῆς Βουλῆς, ὥστε δὲν βλέπει ποῦ ὑφίσταται ἡ παρουσιαζομένη σύγκρουσις τῶν ἐξουσιῶν. Καὶ ἂν μὲν ὑπῆρχεν ἀπόλυτος ἀναρμοδιότης εἰς τὴν Βουλὴν νὰ ἐκφράσῃ γνώμην, πάλιν ἤθελε συμφωνήσῃ μὲ τὸν διϊσχυρισμὸν τῶν ἐχόντων τὴν ἐναντίαν ἰδέαν· ἀλλ' ὅταν πρόκειται περὶ βουλευτικῶν ἐκλογῶν, τῶν ὁποίων ἀνώτατος ἐπόπτης καὶ ἐλεγκτὴς εἶναι ἡ Βουλή, δὲν νομίζει ὅτι εἴμεθα ἐντελῶς ἀναρμόδιοι νὰ ἐκφράσωμεν γνώμην. Δὲν εἶναι δὲ ἀληθὲς ὅτι ἡ Βουλὴ εὑρίσκεται εἰς ἄγνοιαν τῶν λόγων, δι' οὓς ἀπέρριψε τὴν ἐκλογὴν τοῦ δήμου Λυκοσούρας. Ἡ ἐκλογὴ παρεπέμφθη, ὡς γνωστόν, εἰς τὴν προεξέλεγξιν καὶ μελέτην εἰδικοῦ τμήματος, τὸ ὁποῖον ἔφερε δι' ἐκθέσεώς του ὅλας τὰς κατὰ τῆς ἐκλογῆς ἐνστάσεις, καὶ ἀνέπτυξε τὸ ἰσχυρὸν ἢ τὸ ἀνίσχυρον ἑκάστης αὐτῶν. Μετὰ ταῦτα ἐπελήφθη τῆς ἐκθέσεως ὁλόκληρος ἡ Βουλὴ καὶ εἰς τὰς συνεδριάσεις της ἀνεπτύχθησαν ὅλοι οἱ ὑπὲρ καὶ κατὰ τῆς ἐκλογῆς λόγοι. Οὐ μόνον δὲ πολὺς ἐγένετο λόγος περὶ τοῦ πλημμελοῦς τοῦ καταλόγου, ἀλλ' ἤλθομεν καὶ εἰς τὸ ζήτημα ἂν ἡ ἐκτελεστικὴ ἐξουσία εἶναι ἁρμοδία νὰ φέρῃ τὴν ἀναγκαίαν διόρθωσιν. Πρέπει λοιπὸν νὰ εἴμεθα εὐθεῖς εἰς τὰς σκέψεις μας, πρέπει νὰ ἐνεργῶμεν καλῇ τῇ πίστει καὶ ὄχι νὰ προσποιώμεθα ὅτι ἀγνοοῦμεν τοὺς λόγους δι' οὓς ἀπερρίφθη ἡ ἐκλογή. Ἤδη δὲ καλούμεθα οὐχὶ νὰ κηρύξωμεν τὸ πλημμελὲς τοῦ καταλόγου, ἀλλὰ τί πρέπει νὰ πράξῃ ὁ ὑπουργὸς.

γὸς. Νὰ μεταρρυθμίσῃ τὸν ἐκλογικὸν κατάλογον, ἢ νὰ ἐπιβλέψῃ ἵνα μὴ ψηφοφορήσωσιν ἀνήλικα πρόσωπα; Καὶ ὅταν μέν, ὡς ἐρρέθη ὑπό τινος, οἱ ἐκλογικοὶ κατάλογοι συμβῇ ν' ἀπολεσθῶσιν ὑπὸ πυρκαϊᾶς ἢ λῃστείας, πρέπει βεβαίως νὰ προνοήσωμεν διὰ τὴν ἀναπλήρωσιν αὐτῶν. Ἀλλ' ἐνταῦθα ὑρίσταται ὁ κατάλογος καὶ ἔχει οὗτος εἰπεῖν, δικαιώματα κεκτημένα, διότι πολλὰ τῶν ἐν αὐτῷ ὀνομάτων εἶναι γνήσια, ὑπάρχουσι δὲ πλημμελῆ μόνον ὅσα καταχρηστικῶς ἐνεγράφησαν. Δὲν εἶναι λοιπὸν δίκαιον νὰ ἐξαιρεθῶσιν οἱ νομίμως ἐγγεγραμμένοι, καὶ φέροντες ἐνστάσεις καὶ λόγους, νὰ ζητῶσι τὴν ἐκ νέου ἐγγραφήν αὐτῶν. Ὡς πρὸς δὲ τὴν δευτέραν ἰδέαν νὰ ἐπιβλέψῃ τὴν ἐκλογὴν ἡ ἐφορευτικὴ ἐπιτροπή, δύναται νὰ γίνῃ τοῦτο, διότι, ὅταν ἔχουσα ὑπ' ὄψιν τὸν κατάλογον, βλέπῃ ὅτι ὁ ἐν αὐτῷ ἐγγεγραμμένος σημειοῦται τριακονταετὴς, ὁ δὲ προσερχόμενος εἰς ψηφοφορίαν εἶναι δωδεκαετὴς, δύναται νὰ σημειοῖ διὰ πράξεώς της ὅτι δὲν ἐπιτρέπει εἰς αὐτὸν νὰ ψηφοφορήσῃ διὰ τὸν εἰρημένον λόγον, οὕτω δὲ διεξάγονται τὰ πάντα νομίμως χωρὶς νὰ παρεισδύσῃ εἰκονικότης ὀνομάτων ἢ ἄλλη τοιαύτη κατάχρησις.

Ἐπέφερεν ἄλλος, ὅτι ἀποδεχόμενος καὶ αὐτὸς καθ' ὁλοκληρίαν τὴν ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ Πανεπιστημίου ἐκφρασθεῖσαν γνώμην, θεωρεῖ περιττὸν νὰ ἐπαναλάβῃ ὅ,τι ἐκεῖνος εἶπεν. Ἀλλ' ἐὰν παραδεχθῶμεν τὴν ἐναντίαν ἰδέαν, παρατηρεῖ πάλιν ὅτι τὰ ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς ταύτης πρακτικὰ τῆς Βουλῆς εἶναι σαφῆ, καὶ ἦτον περιττὸν νὰ ἔλθῃ ζητῶν ἐξηγήσεις ὁ ὑπουργός. Γνωστὸν εἶναι ὅτι ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς ταύτης ἓν μέρος τοῦ τμήματος, προσθαφαιροῦν τὰς δοθείσας ψήφους, ἔφερε συμβιβαστικόν τι ἀποτέλεσμα ἐπὶ τῶν ἀντιπάλων προσώπων τῆς ἐκλογῆς, ἄλλα δὲ μέλη, διαφόρως σκεπτόμενα, ἐζήτησαν τὴν ἀκύρωσιν τῆς κάλπης Λυκοσούρας. Ἂν δὲ παρατηρήσῃ τις τὴν ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ τοῦ τμήματος γενομένην ἀγόρευσιν, βλέπει ὅτι ἐν πλήρει σαφηνείᾳ εἶπε πρὸς τοὺς ἄλλους, ὅτι ἡ Βουλὴ εἶναι κυρίαρχος ἢ νὰ παραδεχθῇ τὴν ὑπὸ τῆς πλειοψηφίας γινομένην προσθαφαίρεσιν τῶν ψήφων ἢ νὰ προτιμήσῃ τὴν ὑπὸ τῆς μειοψηφίας ζητουμένην ἀκύρωσιν τῆς κάλπης. Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ δεύτερον, καὶ ἐπομένως πρέπει νὰ προσέξῃ εἰς τοῦτο ὁ ὑπουργὸς καὶ διατάξῃ τὴν ἀναθεώρησιν τοῦ καταλόγου. Δὲν πρέπει δὲ νὰ μᾶς ἐμποδίσῃ εἰς τοῦτο ἡ παρὰ τοῦ νόμου τιθεμένη προθεσμία τῆς 15 Ἀπριλίου ἑκάστου ἔτους, διότι, ἂν συνέβαινε ν' ἀκυρωθῶσι διάφοροι ἐκλογαί, δὲν ἤθελον βεβαίως

ἀναβληθῇ μεχρισοῦ φθάσωμεν εἰς τὴν προθεσμίαν, ἥτις τίθεται μόνον διὰ τὰς τακτικὰς γινομένας ἐκλογάς.

Ἐξέθηκεν ἄλλος εἰπὼν, ὅτι ὁ Βουλευτὴς Μεσολογγίου ἠπόρησε διότι προσελθὼν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς, ἐζήτησε διασαφήσεις, ἐνῷ ὁ ὑπουργὸς φερόμενος οὕτω, δὲν ἔπραξεν ἢ σύμφωνα μὲ τὸ καθῆκόν του. Ὁ ἐκλογικὸς νόμος ἀπεμάκρυνεν, ὡς γνωστὸν, τὴν ἐκτελεστικὴν ἀρχὴν ἀπὸ πᾶσαν περὶ τὰς ἐκλογὰς παρέμβασιν, καὶ τοῦτο εἶναι συμφέρον ἀναντίῤῥητον τῆς Βουλῆς. Κατὰ τὸν νόμον λοιπὸν, ὁ κατάλογος ἐκδίδεται οἰκοθεν καὶ αὐτοδικαίως, μετὰ δὲ τοῦτο δίδεται εἰς τὴν ἐκτελεστικὴν ἐξουσίαν ἁπλῶς τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκδίδειν τὸ πρόγραμμα τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐκλογῆς. Εὐλόγως λοιπὸν ὁ ὑπουργὸς, ἔχων ὑπ' ὄψιν τὸν νόμον, ἔρχεται καὶ λέγει, τί θέλετε νὰ πράξω; εἰπέτε, διότι εἶμαι ἐντελοδόχος σας. Δὲν συμμερίζεται δὲ καὶ τὴν ἰδέαν ὅτι ἀποφαινόμενοι περὶ τῆς ἐκλογῆς ἐπεμβαίνομεν εἰς ξένα δικαιώματα, καθ' ὅσον ὁ νόμος εἰς μὲν τὰς προπαρασκευαστικὰς ἐργασίας τῶν ἐκλογῶν καλεῖ τὰς δημοτικὰς ἀρχὰς, εἰς δὲ τὰ γεγονότα καὶ τὰς ἀνωτάτας ἐκλογικὰς πράξεις τίθησι δικαστὴν τὴν Βουλὴν, ὥστε ἀποφαινόμενοι περὶ μιᾶς ἐκλογῆς, δὲν ἐπεμβαίνομεν εἰς τὰ δικαιώματα τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας. Ἀλλὰ τί πρέπει νὰ γίνῃ ἤδη καὶ διὰ τί ἀπέῤῥιψεν ἡ Βουλὴ τὴν ἐκλογὴν Δυκοσούρας; Τὸν λόγον τοῦτον δὲν δύναται νὰ τὸν εἰπῃ τις, διότι ἕκαστος ἡμῶν ἴσως κατεψήφισε δι' ἴδιον λόγον. Πρέπει λοιπὸν νὰ ἐπαναληφθῇ ἡ ἐκλογὴ διὰ τοῦ αὐτοῦ καταλόγου, ἀλλὰ δὲν δυνάμεθα νὰ περιβάλωμεν τὴν ἐφορευτικὴν ἐπιτροπὴν μὲ τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ δέχηται ἢ ἐξαιρῇ ψηφοφόρους, ὡς ἐπρότεινεν ὁ Βουλευτὴς Κέας, διότι τὸ δικαίωμα τοῦτο δὲν χορηγεῖται ὑπὸ τοῦ νόμου, καὶ διὰ νὰ δοθῇ, πρέπει νὰ ψηφίσωμεν νέον νόμον. Ἄλλως τε διὰ τῆς ἐλευθερίας ταύτης ἡ ἐπιτροπὴ δύναται νὰ ἀποκλείσῃ ὡς ἀνήλικα καὶ τὸν ἑξηκοντοστὸν ἐκλογέα, ἂν ἐπιθυμῇ νὰ μεροληπτήσῃ. Συμπεραίνει λοιπὸν ὅτι ἡ ἐκλογὴ πρέπει νὰ ἐνεργηθῇ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ αὐτοῦ καταλόγου, ὁ δὲ ὑπουργὸς ὀφείλει νὰ ἐνεργήσῃ μόνον τὸν ἐκλογικὸν νόμον, συμμορφούμενος μάλιστα μὲ τὸ 16 ἄρθρον αὐτοῦ.

Ἐξέθηκεν ἕτερος ὅτι ὡς εἰσηγητὴς τοῦ τμήματος ἐπὶ τῆς ἐξελέγξεως τῆς ἐκλογῆς Μεγαλοπόλεως, ἔρχεται νὰ δώσῃ πληροφορίας τινας ὡς πρὸς τὰς ἀφορμὰς, αἵτινες ἐπροκάλεσαν τὴν περὶ ἀκυρώσεως τῆς ἐκλογῆς ἀπόφασιν τοῦ Σώματος. Παρατηρεῖ λοιπὸν, ὅτι ὁ κατάλογος ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁποίου ἐνηργήθη

ἡ ψηφοφορία τοῦ δήμου Λυκοσούρας, προσεβλήθη ὡς περιέχων 400 περίπου ὀνόματα, ἅτινα δὲν περιείχοντο εἰς τὸν πρωτότυπον ὁριστικὸν κατάλογον. Τὸ τμῆμα πρὸς ἀνακάλυψιν τῆς ἀληθείας ἐζήτησε διὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν τὴν προσαγωγὴν τοῦ πρωτοτύπου καταλόγου, τὸν ὁποῖον λαβὸν καὶ παραβαλὸν αὐτὸν πρὸς τὸ ἀντίγραφον, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁποίου, ὡς εἶπεν, ἐνηργήθη ἡ ψηφοφορία, εὗρεν ὅτι ἀληθῶς ὑπῆρχον ἐν τῷ ἀντιγράφῳ 235 ὀνόματα, ἅτινα διέφερον τῶν ἐν τῷ πρωτοτύπῳ κατά τε τὴν ἡλικίαν καὶ τὸ πατρωνυμικὸν ὄνομα, καὶ ἐπειδὴ ἡ Βουλὴ κατ' ἐπανάληψιν εἶχε ζητήσει παρὰ τοῦ τμήματος τὴν προσαγωγὴν τῆς ἐκθέσεως, ἵνα μὴ τῷ προσάπτηται μομφὴ βραδύτητος, τὸ τμῆμα ἠναγκάσθη νὰ φέρῃ ἐνώπιον τοῦ Σώματος τὴν ἐκθεσίν του, προτείνον κατὰ πλειονοψηφίαν τὴν ἀφαίρεσιν τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος 235 ψήφων, χωρὶς ὅμως νὰ θεωρῇ ἄκυρον τὸν κατάλογον. Ἓν ὅμως ἐκ τῶν μελῶν τοῦ τμήματος, παραβαλὸν τοὺς δύω καταλόγους εὗρεν ὅτι ἐν τῷ ἀντιγράφῳ περιείχοντο πλέον τῶν 400 ὀνομάτων, μὴ ἐχόντων δικαίωμα ψήφου, καὶ ἐπειδὴ ὁ ἀριθμὸς τῶν οὕτω παρανόμως ψηφοφορησάντων ἐπηρέαζε τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ψηφοφορίας τοῦ δήμου Λυκοσούρας, ἐζήτει τὴν ἀκύρωσιν αὐτῆς. Ἡ γνώμη δὲ αὕτη ὑποστηριχθεῖσα καὶ ἐνώπιον τῆς Βουλῆς, ἐγένετο δεκτὴ καὶ οὕτως ἠκυρώθη ἡ ἐκλογὴ τοῦ δήμου Λυσακούρας διὰ τὸ πλημμελὲς τοῦ ἀντιγράφου, ὅπερ ἐπηρέαζε τῆς ἐκλογῆς τὸ ἀποτέλεσμα, δὲν ἠκυρώθη ὅμως καὶ ὁ πρωτότυπος ὁριστικὸς κατάλογος, καὶ ἐπομένως ὁ Κ. ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν δύναται, νομίζει, νὰ διατάξῃ τὴν ἐπανάληψιν τῆς ψηφοφορίας ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ πρωτοτύπου καταλόγου.

Προσέθηκεν ἕτερος ὅτι ἡ προκειμένη συζήτησις ἤθελεν εἶσθαι σκόπιμος, ἐὰν ὑπῆρχε καθιερωμένη νομολογία τῆς Βουλῆς, ὅτι δύναται αὕτη νὰ προβῇ εἰς τὴν ἀκύρωσιν ἑνὸς βουλευτικοῦ καταλόγου. Ἀλλ' ἀφ' οὗ οὔτε ἡ Βουλὴ οὔτε τὸ ὑπουργεῖον δύνανται ν' ἀκυρώσωσι τὸν κατάλογον, ἡ δὲ Βουλὴ, ἐὰν πεισθῇ ὅτι κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς ἐκλογῆς ἐλάβον χώραν παρανομίαι, ἀκυροῖ μὲν τὴν ἐκλογὴν, οὐχὶ ὅμως καὶ τὸν κατάλογον, νομίζει ὅτι ἡ συζήτησις εἶναι ὅλως ἄσκοπος, ὁ δὲ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν δύναται νὰ διατάξῃ ἀμέσως τὴν ἐπανάληψιν τῆς ψηφοφορίας ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁριστικοῦ καταλόγου, προσπαθῶν διὰ τῶν διοικητικῶν μέσων καὶ τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν νὰ ἐλλείψωσιν αἱ κατὰ τὴν ψηφοφορίαν δυνάμεναι νὰ λάβωσι χώραν παρανομίαι.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς ὅτι συμφωνεῖ

καθ' ὁλοκληρίαν πρὸς τὰς ἐκτεθείσας γνώμας περὶ τοῦ κύρους τῶν καταλόγων, τῶν ὁποίων ἡ ἀκύρωσις οὔτε παντὸς, οὔτε πάσης ἐποχῆς ἔργον εἶναι. Ἐπειδὴ ὅμως ἐν τοῖς πρακτικοῖς δὲν κατεδεικνύετο σαφῶς ἡ περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου γνώμη τοῦ Σώματος, ἐθεώρησεν ἀναγκαῖον νὰ ζητήσῃ διασαφήσεις τινας, ἐκ τῶν ὁποίων πληροφορηθεὶς σήμερον ποῦ ἔγκειται τὸ πλημμελὲς τῆς ἀκυρωθείσης ἐκλογῆς, καὶ ὅτι ἀφίενται εἰς τὴν ἐκτελεστικὴν ἐξουσίαν τὰ μέσα τῆς ἀποφυγῆς πάσης κατὰ τὴν ψηφοφορίαν παρανομίας, θέλει ἀμέσως διατάξει τῆς ψηφοφορίας τὴν ἐπανάληψιν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ πρωτοτύπου καταλόγου.

Ἀρκεσθείσης οὕτω τῆς Βουλῆς εἰς τὰ λεχθέντα, παρελθὼν ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐπὶ τοῦ σχεδίου τῆς ἀπαντήσεως εἰς τὸν Β. Λόγον ἐπιτροπῆς, ἀνέγνω τὸ ἑπόμενον σχέδιον·

Βασιλεῦ!

« Συνηγμένοι περὶ τὸν Θρόνον, μετὰ ζωηρᾶς ἀγαλλιάσεως ἠκούσαμεν τὴν ἐπίσημον ἔκφρασιν τῶν αἰσθημάτων, τὰ ὁποῖα πληροῦσι τὴν πατρικὴν τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος καρδίαν.

Ἡ Ὑμετέρα Μεγαλειότης συγχαίρουσα δι' ἡμῶν τὸ ἔθνος, διότι καὶ κατὰ τὰς ἄρτι περαιωθείσας βουλευτικὰς ἐκλογὰς ἀπέδειξε πραγματικῶς, ὅτι ἡ ἐλευθέρα τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων ἐξάσκησις συμβιβάζεται ἀκριβῶς μὲ τὴν διατήρησιν τῆς δημοσίου τάξεως, παρέχει καὶ αὐθις πολύτιμον τεκμήριον τῆς φιλοστόργου μερίμνης, μεθ' ἧς ἐπισκοπεῖ καὶ ἐνθαρρύνει τὴν κατὰ τοὺς Συνταγματικοὺς θεσμοὺς τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ πορείαν.

Ἀσμένως ἐπληροφορήθημεν ὅτι αἱ σχέσεις τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος μεθ' ὅλων τῶν ξένων Δυνάμεων εἰσὶ φιλικαί.

Ἡ μελετωμένη παρὰ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος ἐπανάληψις διαπραγματεύσεως μετὰ τῶν ἐγγυητριῶν τοῦ δανείου Δυνάμεων, πρὸς ὁριστικὴν τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ ἔθνους διευθέτησιν, εἶναι μέτρον ὄχι μόνον Ὑψηλῆς προνοίας, ἀλλὰ καὶ ἀπαραιτήτου ἀνάγκης, καθὸ συνδεόμενον μὲ τὴν δημοσίαν τοῦ τόπου πίστιν καὶ μὲ τὴν εὔρυθμον τῶν οἰκονομικῶν ἡμῶν πραγμάτων πορείαν. Ἔχομεν τὴν ἀδιάσειστον πεποίθησιν, ὅτι αἱ εὐεργέτιδες Δυνάμεις, ἐμπνεόμεναι ἀεὶ τοτε ἀπὸ τὰ αὐτὰ ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος εὐμενῆ αἰσθήματα, θέλουσι δώσει εἰς τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος διαπραγμάτευσιν ταχὺ καὶ αἴσιον πέρας· καὶ καθὼς μέχρι τοῦδε ἐνέβλεψαν εἰς τὸ ἀνεπαρκὲς τῶν πόρων τοῦ Κράτους, οὕτω καὶ εἰς τὸ μέλλον, ἐν ᾧ τρόπῳ πρόνοήσει αὐτῶν καὶ τῇ δικαιοσύνῃ, θέλουσι λάβει ὑπὸ σκέ-

ψιν τὰς πολυειδεῖς ἀνάγκας ἔθνους μόλις ἀναγεννωμένου, μετὰ πολυετῆ καταστρεπτικὸν πόλεμον, καὶ ἑπομένως σπεύδοντος εἰς λύσιν τοῦ ζητήματος τοιαύτην, ὥστε ἐξ αὐτῆς, ὄχι μόνον νὰ μὴ διακινδυνεύσῃ ἡ μεταξὺ τῶν πραγματικῶν εἰσόδων καὶ τῶν ἀναποφεύκτων ἐξόδων ἰσορροπία, ἀλλὰ καὶ νὰ μὴ διακωλυθῇ ἡ παραιτέρω ζωογόνησις τῶν πηγῶν τοῦ δημοσίου πλούτου, ἤτις καὶ μόνη δύναται νὰ παραγάγῃ τὸ ἐκατέρωθεν ἐπιδιωκόμενον ἀποτέλεσμα. Καὶ μολονότι ὑπὸ τὴν ἔποψιν ταύτην τὸ ἤδη ζητούμενον ποσὸν εἶναι ἐπαισθητὸν, οὐχ' ἧττον ὅμως ἡ Βουλὴ ἀναγνωρίζουσα μετ' εὐγνωμοσύνης, ὅτι εἶναι μικρὸν σχετικῶς πρὸς τὸ ἐτησίως ὀφειλόμενον θέλει ἐπιψηφίσει προθύμως τὴν αἰτηθησομένην πίστωσιν.

Τὸ περὶ τοῦ νέου φορολογικοῦ συστήματος καὶ περὶ τελείας ἐξασφαλίσεως τῆς ἐθνικῆς περιουσίας νομοσχέδιον, τοῦ ὁποίου ἡ Βουλὴ ἐκτιμᾷ τὴν σπουδαιότητα, θέλει εἶσθαι ἀντικείμενον ἐμβριθοῦς μελέτης.

Ὁ περὶ δήμων νόμος κατέχει ἐν τῇ διοικητικῇ νομοθεσίᾳ θέσιν ἀληθῶς περιβλεπτον. Αἱ ἐπ' αὐτοῦ μεταρρυθμίσεις, ὅσας ἡ πεῖρα ἀπέδειξεν ὠφελίμους πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν δημοτικῶν ἐλευθεριῶν, διὰ τῶν ὁποίων κραταιοῦται τῶν ἐθνῶν ἡ πολιτικὴ ὕπαρξις καὶ πρὸς ἀκριβῆ καὶ πιστὴν τῆς δημοτικῆς περιουσίας διαχείρισιν, ἐξ ἧς πηγάζει τῶν δήμων ἡ πρόοδος καὶ εὐδαιμονία, θέλουσιν ἐξετασθῆ μετ' ἐπιστασίας.

Τὰ ἀνηγγελθέντα παρὰ τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος νομοσχέδια περὶ τελειοτέρου ὀργανισμοῦ τοῦ Πανεπιστημίου, περὶ βελτιώσεως τοῦ περὶ ἀπογραφῆς νόμου, περὶ στρατιωτικῆς ποινικῆς νομοθεσίας, περὶ μέτρων ὑπὲρ τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν τῶν ὑπαξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν τοῦ κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν στρατοῦ, ὁ ἀστυκὸς νόμος καὶ ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ 1861, καὶ ἅπασαι ἐν γένει αἱ πρωτάσεις, αἱ παρουσιασθησόμεναι πρὸς ὄφελος τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας, καὶ πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς κοινῆς εὐημερίας, θέλουσιν ἐπιτύχει τὴν σύντονον ἡμῶν προσοχὴν ἀλληλοδιαδόχως.

Τὸ πρὸς τὰ δικαιώματα ἀλλήλων σέβας εἶναι ὁμολογουμένως, Βασιλεῦ, ὁ ἀπαραίτητος ὅρος πάσης τελεσφόρου ἐνεργείας ὑπὲρ τῆς εὐτυχίας τοῦ ἔθνους. Ἡ Βουλὴ θέλει σεβασθῆ μετ' εὐλαβείας τὰ ὑπὸ τοῦ θεμελιώδους νόμου διαγραφόμενα ὅρια.

Οὕτω, αἱ πατρικαὶ εὐχαὶ, αἱ εὐγενεῖς τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος πόθαι ὁσημέραι ἐκπληροῦνται· ἡ Ἑλλὰς, ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ θρόνου καὶ τῶν ὑπαρχόντων ἐλευθέρων ἰδρυμάτων προ-

βαίνει ἡσύχως καὶ ἀσφαλῶς εἰς τὸ στάδιον τῆς ὑλικῆς καὶ ἠθικῆς προόδου. Ἡ πρὸς τὴν Ὑμετέραν Μεγαλειότητα ἀγάπη καὶ ἐμπιστοσύνη τοῦ λαοῦ ὑπάρχει ἀκμαία, ὁ δὲ μεταξὺ Αὐτῆς καὶ τῆς πατρίδος ὑφιστάμενος ἐνδότατος σύνδεσμος καθίσταται ἐπὶ μᾶλλον γλυκὺς καὶ ἀδιάλυτος.

Ἡ Βουλὴ ἐπικαλεῖται ἐγκαρδίως ὑπὲρ τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος τοῦ Ὑψίστου τὰς εὐλογίας.»

Ὁ δὲ πρόεδρος ἀναγγείλας ὡς ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης τὴν συζήτησιν τοῦ ἀναγνωσθέντος σχεδίου, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 3 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος
Α. Χ. ΛΟΝΤΟΣ,

Οἱ Γραμματεῖς
Γρ. Μανοῦσος,
Χ. Α. Χρηστόπουλος,
Α. Βενιζέλος.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ ΟΡΚΩΜΟΣΙΑΣ.

«Σήμερον τὴν εἰκοστὴν ὀγδόην Δεκεμβρίου τοῦ 1859 προσελθὼν ὁ ἕτερος τῶν Βουλευτῶν Νάξου ὤμοσεν ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου τὸν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 57 τοῦ Συντάγματος διαγραφόμενον βουλευτικὸν ὅρκον ὡς ἀκολούθως·

«Ὀμνύω εἰς τὸ ὄνομα τῆς ὁμοουσίου καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὸν Βασιλέα τῆς Ἑλλάδος, ὑπακοὴν εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ εἰς τοὺς νόμους τοῦ Κράτους καὶ νὰ ἐκπληρώσω εὐσυνειδότως τὰ καθήκοντά μου.»

Συνετάχθη τὸ παρὸν πρωτόκολλον, ὅπερ ὑπεγράφη ὑπό τε τοῦ Προέδρου, τῶν γραμματέων, τοῦ ὁρκισθέντος καὶ τοῦ ἱερέως.

Ὁ Πρόεδρος
Α. Χ. ΛΟΝΤΟΣ,

Οἱ γραμματεῖς
Γρ. Μανοῦσος,
Χ. Α. Χρηστόπουλος,

Ὁ ὁρκισθεὶς
Κ. Κρίσπης.

Ὁ ἱερεὺς
Ν. Μούρτζινος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΘ'.

Τῆς 29 Δεκεμβρίου 1859.

Συμπληρωθείσης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Ἀναγγελθέντος ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ συζήτησις τοῦ σχεδίου τῆς πρὸς τὸν Βασιλικὸν Λόγον ἀπαντήσεως, λαβών τις τὸν λόγον ἐξέθηκεν ὅτι ἔναυλος εἶναι εἰς τὰς ἀκοὰς

ὅλων ἡμῶν ὁ λόγος, διὰ τοῦ ὁποίου ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ἐκήρυξε τὴν ἔναρξιν τῆς παρούσης βουλευτικῆς περιόδου. Ἀφίνων δὲ εἰς ἄλλους κριττονας αὐτοῦ νὰ φέρωσι τὴν γνώμην των ὁποία τις πρέπει νὰ εἶναι ἡ ἀπάντησις τῆς Βουλῆς εἰς τὰ λοιπὰ τοῦ λόγου μέρη, περιορίζεται μόνον εἰς τὸν πρῶτον τῆς ἀπαντήσεως παράγραφον.

Παρατηρεῖ λοιπὸν ὅτι ἡ Α. Μ. συνεχάρη δι' ἡμῶν τὸ ἔθνος διότι καὶ ἤδη ἀπέδειξεν ὅτι ἡ ἐλευθέρα ἐξάσκησις τῶν πολιτικῶν του δικαιωμάτων συμβιβάζεται μὲ τὴν τήρησιν τῆς δημοσίας τάξεως, καὶ ἡμεῖς οἱ περιβεβλημένοι τὴν ἱερατικὴν καὶ ἀπαραβίαστον ἀξίαν τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ ἔθνους ἄπειραν ὀφείλομεν εὐγνωμοσύνην πρὸς τὸν ἐπὶ τοῦ θρόνου καθήμενον, διότι ἀείποτε ἐθεώρησε τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν ἄξιον τῶν ἐλευθεριῶν μὲ τὰς ὁποίας τὸ Σύνταγμα τὸν ἐπροίκισεν. Οὐδεὶς βεβαίως δύναται νὰ ἀμφιβάλλῃ ὅτι ἡ Α. Μ. ἐν πεποιθήσει καὶ φρονεῖ καὶ πιστεύει ὅτι ἡ ἐλευθέρα ἐξάσκησις τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων, συνάδουσα μὲ τὸν ἑλληνικὸν χαρακτῆρα, συμβιβάζεται ἐν Ἑλλάδι πληρέστατα μὲ πᾶν ὅ,τι ὀρθὸν καὶ δίκαιον· ἀλλ' οὐδεὶς ἐπίσης δύναται ν' ἀρνηθῇ ὅτι τὰς εὐγενεῖς ταύτας πεποιθήσεις τοῦ Βασιλέως δὲν συνεμερίσθησαν καθ' ὁλοκληρίαν αἱ κατὰ καιροὺς κυβερνήσεις καὶ διὰ τοῦτο ἀπ' ἀρχῆς τοῦ συνταγματικοῦ βίου μας ἐλήφθη πρόνοια νὰ δημιουργηθῇ μέτρον, δυνάμενον νὰ ἐπιβάλῃ εἰς τὴν ἐλευθέραν θέλησιν τῶν ἐκλογέων περιορισμοὺς οὐσιώδεις. Ὑπὸ τὴν πρόφασιν ἑπομένως ὅτι τοῦτο γίνεται καὶ εἰς τὰ ἄλλα συνταγματικὰ Κράτη εἰσήχθη καὶ παρ' ἡμῖν τὸ σύστημα τῆς ὑποψηφιότητος, ὑπὸ τὸ κράτος τῆς ὁποίας ἀριθμοῦμεν σήμερον ἐνεργηθείσας ἓξ περιόδων βουλευτικὰς ἐκλογάς, εἰς τὰς πλείστας τῶν ὁποίων ὁ λαὸς προσεκλήθη οὐχὶ διὰ νὰ ἐκλέξῃ ὡς ἀντιπροσώπους του τοὺς ἄνδρας τῆς ἐμπιστοσύνης καὶ ὑπολήψεώς του, ἀλλὰ διὰ νὰ ἐμπιστευθῇ τὴν ἀντιπροσωπείαν του ἐκών ἄκων εἰς τὸν ἀρέσκοντα εἰς τὸν δεῖνα ἢ δεῖνα ἰσχυρὸν τῆς ἡμέρας, προσεκλήθη ἐν ἄλλαις λέξεσιν οὐχὶ διὰ νὰ φέρῃ ψῆφον πεποιθήσεως καὶ ἐμπιστοσύνης, ἀλλὰ διὰ νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ἁπλοῦν καὶ ἄψυχον ὄργανον ξηρᾶς διατυπώσεως. Λέγων δὲ ταῦτα δὲν ἐννοεῖ ὅτι οἱ ὁπωσδήποτε εἰς τὸν βουλευτικὸν περίβολον εἰσελθόντες ὑπῆρξαν ἢ εἶναι ξένοι τῆς ψήφου τῶν συνεπαρχιωτῶν των, ἢ ὅτι κατέλαβον ἄλλοτε ἢ καὶ κατέχουν σήμερον θέσιν, ἥτις νομίμως δὲν τοῖς ἀνήκει, καθὼς ἐπίσης δὲν ἐννοεῖ, ὅτι τὸ ὑπουργεῖον ἐκ κακῆς προθέσεως παντοῦ καὶ πάντοτε ἠθέλησε νὰ σφετερισθῇ τοῦ

λαοῦ τὰ δικαιώματα. Τοιαύτη ἰδέα οὐδέποτε ἐγεννήθη εἰς τὴν κεφαλήν του καὶ δὲν δυσκολεύεται νὰ ὁμολογήσῃ ὅτι ἄπειρον ἔχει ὑπόληψιν πρὸς ὅλους τοὺς σήμερον συνεδέλρους του, πιστεύων ἀδιστάκτως ὅτι οὐδεὶς ἐμβλέπων εἰς ἑαυτὸν δύναται νὰ αἰσθανθῇ τύψεις συνειδότος, διότι ἀφήρπασεν ἐγκληματικῶς τὴν ἀντιπροσωπείαν τῆς ἐπαρχίας του. Ὀφείλει ἐπίσης νὰ κηρύξῃ ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου ὅτι εἰς τὴν παροῦσαν περίοδον πλείστων ἐπαρχιῶν αἱ βουλευτικαὶ ἐκλογαὶ ἐνηργήθησαν ὑπὸ τὸ κράτος πλήρους νομιμότητος καὶ ἐλευθερίας καὶ παραδειγματιζόμενος μάλιστα ἀπὸ τὴν ἐκλογὴν τῆς ἐπαρχίας Ξηροχωρίου, τῆς ὁποίας ἔχει τὴν τιμὴν νὰ ἦναι εἷς τῶν ἀντιπροσώπων, κλίνει νὰ πιστεύῃ ὅτι καθ' ὅλας τὰς ἐπαρχίας γνώμων τῆς διαγωγῆς τῆς ἐξουσίας ὑπῆρξεν ὁ σεβασμὸς πρὸς τοὺς νόμους καὶ τὴν καλῶς ἐννοουμένην ἐλευθέραν ἐξάσκησιν τῶν δικαιωμάτων τῶν ἐκλογέων. Τοῦτο δὲ πιστεύει τόσῳ μᾶλλον, καθ' ὅσον αὐτὸς καὶ ὁ συνάδελφός του ἀνεδείχθησαν καὶ εἶναι σήμερον βουλευταί, ἂν καὶ δὲν εἶχον τὸ πλεονέκτημα τοῦ νὰ περιβληθῶσι μὲ τὴν μανδύαν τῆς ὑπουργικῆς ὑποψηφιότητος. Καὶ δὲν φθονοῦσι μὲν τοὺς ἀντιπάλους των διὰ τὸ εὐτύχημα των αὐτό, ἂς τοῖς ἐπιτραπῇ ὅμως νὰ ἐκφράσωσι πρὸς τοὺς Κυρίους ὑπουργοὺς τὸ παράπονόν των, διότι κρίνοντες αὐτοὺς κακῶς, δὲν τοὺς ἐθεώρησαν ἀξίους τῆς ἀγάπης καὶ ὑπολήψεώς των, τὸ ὁποῖον ἤθελεν εἶσθαι δι' αὐτοὺς πολὺ πικρόν, ἂν καὶ οἱ συνεπαρχιῶται των συνεμερίζοντο τὰς κρίσεις τῶν ὑπουργῶν.

Καὶ εἶπε μὲν ὅτι κλίνει νὰ πιστεύῃ ὅτι καθ' ὅλας τὰς ἐπαρχίας γνώμων τῆς ἐξουσίας ὑπῆρξεν ὁ σεβασμὸς πρὸς τοὺς νόμους καὶ τὴν καλῶς ἐννοουμένην ἐλευθέραν ἐξάσκησιν τῶν δικαιωμάτων τῶν ἐκλογέων, δὲν δύναται ὅμως καὶ ν' ἀρνηθῇ ὅτι αἱ κραυγαὶ αἱ ἐγερθεῖσαι εἴς τινας ἐπαρχίας περὶ τῶν γενομένων ἔνθεν ἐπεμβάσεων καὶ παρανομιῶν ἀντήχησαν θλιβερῶς ἐν τῇ καρδίᾳ του καὶ ὅτι αἱ διαμαρτυρήσεις αἱ ἀπευθυνθεῖσαι καὶ διὰ τοῦ τύπου καὶ ἐντὸς τοῦ περιβόλου τούτου ἀλγεινὴν τῷ ἐπροξένησαν ἐντύπωσιν. Πιστεύσατε δὲ ὅτι ἔχων πάντοτε ὑπ' ὄψιν, ὅτι εἰς πάντα συναγωνισμὸν τὰ παράπονα εἶναι φυσικὴ προσφυγὴ τῶν ἀποτυχόντων, οὐδεμίαν ἤθελε δώσει εἰς ταῦτα ἀκρόασιν, ἐὰν ἀπέναντι τῆς σκέψεώς του αὐτῆς δὲν ὑψοῦτο τὸ φάσμα τῆς ὑποψηφιότητος, ἡ ἀπαίσιος τῆς ὁποίας ὄψις διεγείρει ἐν αὐτῷ ἰσχυροὺς δισταγμοὺς ἂν πρέπει νὰ θεωρήτῃ τὰ παράπονα τῶν ἀποτυχόντων ὅλως ψευδῆ καὶ ἀνύπαρκτα, καθ' ὅσον μάλιστα καὶ ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως ἐπείσθη, ὅτι ἡ ὑποψη-

φιότης ἀνοίγει εὐρὺ στάδιον παρανομιῶν καὶ ἐπεμβάσεων εἰς τοὺς ὑποψηφίους τοὺς θέλοντας καὶ δυναμένους νὰ καταχραθῶσι τὴν ἰδιότητά των αὐτήν. Ἀνεμίχθη εἰς ἐκλογὰς τεσσάρων βουλευτικῶν περιόδων, ὑπὲρ φίλων του ἐργαζόμενος, καὶ δὲν πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὡς ὑπερβολὴ ἐὰν εἴπῃ ὅτι εἰς τὰς πλείστας ἐξ αὐτῶν πᾶν ἄλλο ἀπήντα τις ἢ ἐλευθέραν ἐξάσκησιν πολιτικοῦ δικαιώματος. Μακρὰν τοῦ νὰ βλέπῃ τὴν εὐγενῆ ἅμιλλαν τὶς νὰ κερδήσῃ τὴν ἀγάπην καὶ ἐμπιστοσύνην τοῦ λαοῦ, ἔβλεπε τοὐναντίον χαλκευομένην τὴν βίαν, τὴν εἰκονικότητα καὶ τὴν νόθευσιν. Καὶ ἀναμφιβόλως δὲν εἶναι μόνος αὐτός, ὅστις ὑπῆρξεν αὐτόπτης μάρτυς τῆς σφαγιάσεως αὐτῆς τῶν νόμων, ἀλλ' οἱ πλεῖστοι ἐξ ὑμῶν εὑρέθητε εἰς τὴν λυπηρὰν αὐτὴν θέσιν καὶ ἴσως ὑπάρξατε θύματα τῶν τοιούτων τερατουργημάτων.

Ἀλλὰ τί πταίει εἰς ταῦτα ἡ ὑποψηφιότης; δύνανται νὰ τῷ εἴπωσι. Πταίει, ἀπαντᾷ εἰς αὐτούς, διότι ὅπου καὶ ὁσάκις ἐξησκήθη ἡ βία, ἡ εἰκονικότης καὶ ἡ καλπονόθευσις, πάντοτε ὑπὲρ τῶν ὑποψηφίων ἐγένετο χρῆσις τῶν μέσων αὐτῶν. Δὲν θέλει νὰ διϊσχυρισθῇ ὅτι ἡ κεντρικὴ ἐξουσία ἐπεθύμει καὶ διέταττε τὰ μέτρα ταῦτα. Οὐδεὶς ὅμως δύναται ν' ἀρνηθῇ ὅτι αἱ ἐπιτόπιοι ἀρχαὶ ἐθεώρησαν πάντοτε σχεδὸν καθῆκόν των ν' ἀναδείξωσι βουλευτὰς τοὺς ὑποψηφίους τῆς κυβερνήσεως, καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον δὲν δυσκολεύονται νὰ μεταχειρισθῶσι πᾶν μέσον παράνομον, ὅσον ἀνήθικον καὶ ἂν ὑποτεθῇ καὶ λησμονοῦντες τὴν ὑψηλὴν ἀποστολήν των, ἀντὶ νὰ παρίστανται ὡς ἀμερόληπτοι λειτουργοὶ τοῦ νόμου, παίζουν πολλάκις πρόσωπον μισθοφόρου ἐργάτου τὰς ἀνομίας.

Ἀναντιρρήτως ἀποτρόπαιος εἶναι ἡ τοιαύτη διαγωγὴ ὑπαλλήλων τινων, ἀλλὰ τίς ποτε δύναται νὰ τοὺς ἐπιτιμήσῃ αὐστηρῶς, ὅταν ἔχωσιν ἴσως διϊδόμενα νὰ φυθῶνται μήπως ἐν περιπτώσει ἀποτυχίας τῶν ὑποψηφίων ἀποπεμφθῶσι τῆς ὑπηρεσίας καὶ στερηθῶσιν οὕτω τοῦ μόνου ἴσως πόρου τῆς ζωῆς των; Ἐπεμβαίνουν λοιπὸν διὰ νὰ φανοῦν ἄρα οἱ καὶ ἐντεῦθεν ἡ ἐπέμβασις μετὰ τῶν ἀπαισίων αὐτῆς δορυφόρων ἀχώριστος σύντροφος τῆς ὑποψηφιότητος.

Ἀλλ' ἐκτὸς τούτου ἡ ὑποψηφιότης φυγαδεύει τὴν ἀλήθειαν καὶ δηλητηριάζει, οὕτως εἰπεῖν, τὴν ἐλευθέραν ἔκφρασιν τῆς θελήσεως τῆς ἐπαρχίας, ἡ δὲ Κυβέρνησις, ὑποδεικνύουσα τοὺς ὑποψηφίους της, προκαταλαμβάνει τὰ πνεύματα τῶν κατοίκων, οἵτινες, πιστεύοντες ὅτι πᾶς μὴ ὑποψήφιος ἀπαρέσκει εἰς τὴν Κυβέρνησιν, θεωροῦν ἑαυτοὺς ὑποχρέους ν' ἀκολουθήσωσι τῇ

δδὸν, τὴν ὁποίαν μία θέλησις ἀνωτέρα τῆς ἰδικῆς των τοὺς ὑπέδειξε καὶ ἂν τοῦτο ἀντίκειται καὶ εἰς τὰ αἰσθήματα τῆς καρδίας καὶ εἰς τὰς πεποιθήσεις των. Καὶ εὐτυχὴς μὲν εἶναι ἡ ἐπαρχία ὁπόταν οἱ εἰς αὐτὴν ὑποδεικνυόμενοι συγκεντρόνουν τὴν ἀγάπην καὶ ὑπόληψιν τῶν πλείστων κατοίκων της· πόσον ὅμως σκληρὸν εἶναι εἰς τὴν ἐπαρχίαν, ὁπόταν ἀναγκαστικῶς ἀντιπροσωπεύεται ἀπὸ ἄτομα, τὰ ὁποῖα ἀποκρούει καὶ ἀποστρέφεται.

Πρὸς τί δὲ ἡ ὑπόδειξις αὕτη; Διατί νὰ ῥίπτωμεν εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ λαοῦ τὴν ὕβριν, ὅτι δὲν εἶναι εἰς κατάστασιν νὰ γνωρίζῃ οἴκοθεν τοὺς ἄνδρας ἐκείνους, οἵτινες εἶναι ἄξιοι νὰ τὴν ἀντιπροσωπεύσωσιν, ἀφ' οὗ κατ' αὐτὸν καὶ ὁ ἁπλούστερος χωρικὸς γνωρίζει ποῦ δύναται νὰ εὕρῃ τὴν ἀτομικὴν ἀξίαν καὶ ἀρετήν; Πιστεύει δὲ ὅτι πάντες ὑμεῖς ἠθέλατε εἶσθαι βουλευταὶ καὶ ἂν δὲν ἐτίθεσθε ὑποψήφιοι. Ἂς ἀφεθῇ λοιπὸν ὁ λαὸς ὅλως ἐλεύθερος καὶ ἂς ἔχωμεν πλήρη πεποίθησιν ὅτι ἡ ἐπιτυχία θέλει στέψει τὰς πράξεις του.

Περαίνων δὲ τὸν λόγον του νομίζει ὅτι οὐ μόνον θέλομεν δείξει ὑπακοὴν εἰς τὸ ῥῆμα αὐτὸ τοῦ θεμελιώδους ἡμῶν νόμου, ἀλλὰ συγχρόνως θέλομεν ἀνταποκριθῇ καὶ εἰς τὰς εὐχὰς τῶν ἐντολέων μας, ἐὰν ἡ Βουλὴ ὑποδείξῃ καὶ αὐτὴ εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὸ πλημμελὲς καὶ σφαλερὸν τῆς ὑποψηφιότητος.

Ἐξέθηκεν ἕτερος ὅτι εἰς τὸν Βασιλικὸν λόγον γίνεται μνεία περὶ ἐλευθέρων ἐκλογῶν καὶ διὰ τοῦτο θεωρεῖ ἀναγκαῖον νὰ μὴ σιωπήσῃ ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου αὐτοῦ οὐχὶ διὰ νὰ ἀνακοινώσῃ τὴν γνώμην του, τὴν ὁποίαν καὶ ἐξ ἄλλων περιστάσεων γνωρίζει ἡ Βουλή, ἀλλὰ διότι νομίζει ὅτι δὲν πρέπει νὰ δεικνύῃ τὸ Σῶμα τοῦτο, ὅτι ὑπεκφεύγει τὴν ἐξέτασιν ζητήματος ἀναγκαίου εἰς τὸν σχηματισμόν του, καὶ διότι θεωρεῖ ἄτοπον τὴν σιωπὴν, ἀφ' οὗ τοσαῦτα περὶ τοῦ ζητήματος τούτου καὶ ἐγράφησαν καὶ ἐρρέθησαν ἐν τῷ γειτονικῷ περιβόλῳ.

Ἀκολουθήσας μετὰ πολλῆς προσοχῆς ὅσα ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας ἐν τῇ Γερουσίᾳ ἐρρέθησαν, δὲν ἀμφισβητεῖ τὸ δικαίωμα τοῦ νομοθετικοῦ αὐτοῦ Σώματος εἰς τὸ νὰ μεριμνᾷ περὶ τῆς μορφώσεως τῆς Βουλῆς καὶ νὰ ἐξετάζῃ ἂν τὰ τοῦ λαοῦ δικαιώματα παρεβιάσθησαν κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν ἐκλογῶν, διότι καὶ ἡμεῖς εἰς τινας περιστάσεις δυνάμεθα νὰ ἐξετάσωμεν ἐὰν εἰς τὸν σχηματισμὸν τῆς Γερουσίας ἐτηρήθησαν οἱ ὅροι τοῦ Συντάγματος. Τοῦτο εἶναι συνταγματικὸν δικαίωμα ἑκατέρων τῶν νομοθετικῶν Σωμάτων· ἀλλ' ἀμφιβάλλει ἐὰν εἶναι εὔσχημον καὶ

εὐπρεπὲς νὰ γίνεται ἐξέλεγξις τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν ἀλλαχοῦ παρὰ ἐν τῇ Βουλῇ, ἢ νὰ γίνεται δευτέρα τις ἔκδοσις τῶν βουλευτικῶν ἐξελέγξεων ἐν ἄλλῳ περιβόλῳ, καὶ νὰ διασείηται ἡ ἰσχὺς τοῦ δεδικασμένου καὶ ἡ περὶ τῆς νομιμότητος τῆς Βουλῆς πεποίθησις.

Ὅτε ἐν τῇ Ἀγγλίᾳ ἐπὶ Γεωργίου Γ'. ἡ δημοτικὴ Βουλή, ἐξελέγχουσα τὰς ἐκλογὰς δὶς ἀπέβαλε τοῦ περιβόλου της τὸν βουλευτὴν Μιδλασσὲξ Βίλενς, διάσημον ἐπὶ κακοηθείᾳ, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ δημοτικότητι, παρεκάθητο τότε ἐν τῇ Γερουσίᾳ μεγάλη τις γενεὰ πολιτικῶν ἀνδρῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων διέπρεπεν ὁ Λόρδος Τσάταμ. Αὐτὸς διετύπωσε διαμαρτύρησιν ὅτι παρεβιάσθησαν τὰ δικαιώματα τοῦ Ἀγγλικοῦ λαοῦ ὑπὸ τὸ πρόσχημα βουλευτικῆς ἐξελίγξεως, ἀλλὰ δὲν ἐνδιέτριψεν ἡ Γερουσία εἰς λεπτομερείας ἐκλογικῆς διαδικασίας, εἰς μόνην τὴν Βουλὴν ὑπαγομένας. Ἀναφέρει δὲ τὸ προηγούμενον τοῦτο ὡς παράδειγμα κοινοβουλευτικῆς εὐπρεπείας καὶ ἀμοιβαίας τῶν νομοθετικῶν Σωμάτων ἀβροφροσύνης. Μετὰ τὴν μικρὰν δὲ ταύτην διεκδρομὴν ἐπικαλεῖται τὴν προσοχὴν τῆς Βουλῆς ἐπὶ τοῦ κυρίου ζητήματος.

Δὲν εἶναι ἀμφιβολία ὅτι τὸ Σύνταγμα, σχηματίσαν δύω νομοθετικὰ Σώματα, ἀπέδοσεν εἰς ἕκαστον ἰδίαν αὐτοτέλειαν, καὶ τὸν μὲν σχηματισμὸν τῆς Γερουσίας ἀπένειμεν εἰς τὸν Βασιλέα, τὸν δὲ τῆς Βουλῆς ἀφῆκεν εἰς τὸν λαόν. Οὕτω δὲ αὐτοτελῆ δημιουργηθέντα καὶ βαδίζοντα ἐναρμονίως μετὰ τῆς ὑπευθύνου ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας, προτίθενται νὰ θεραπεύωσιν ὅλας τὰς κοινωνικὰς ἀνάγκας, νὰ ὠθῶσιν εἰς τὰ πρόσω τὴν κοινωνίαν ὑπὸ τὴν αἰγίδα Βασιλείας ἰσχυρῶς νομοθετούσης καὶ διδούσης τὴν ὥθησιν καὶ τὴν κίνησιν εἰς ὅλα τὰ πολύπλοκα ἐλατήρια τῆς ἐκτελέσεως. Εἰς χεῖρας τῆς Βασιλείας παρέδοσεν ἐπίσης ἓν ὑπέρτερον τῆς κυριαρχίας ὄργανον, τὸ νὰ ἐπαναφέρῃ τὴν τυχὸν διαταραχθεῖσαν τάξιν εἴτε διὰ διαλύσεως τῆς Βουλῆς, εἴτε διὰ ἀποπομπῆς τοῦ ὑπουργείου, εἴτε διὰ προσθέσεως Γερουσιαστῶν.

Οὐδεὶς βεβαίως ἀμφισβητεῖ ταῦτα· οὐδεὶς ἐπιθυμεῖ τὴν μείωσιν τῶν δικαιωμάτων τούτων καὶ οὐδεὶς μάλιστα τολμᾷ νὰ εἴπῃ, ὅτι νόμιμον εἶναι ἡ κυβέρνησις νὰ δημιουργῇ ἐξουσίαν ὅλως αὐτόνομον. Πρεσβεύει δὲ ὅτι αἱ διάφοροι αὗται ἐξουσίαι δὲν πρέπει νὰ εἶναι ὡπλισμέναι μὲ φιλοπόλεμον πρὸς ἀλλήλας δυσπιστίαν, ἀλλ' ὅτι ὀφείλουσι νὰ βαδίζωσι συμφώνως καὶ φιλικῶς μεθ' ἁρμονίας καὶ ἀμοιβαίου σεβασμοῦ, καὶ νὰ

δίδωσι καὶ εἰς τοὺς φίλους μας καὶ εἰς τοὺς ἐχθρούς μας τὸ παράδειγμα πολιτείας μοναρχικῆς ἐλευθέρας ἐν μέσῳ αὐτῆς τῆς Ἑω, ὅπου μόνος ὁ πολιτισμὸς ἐπικρατεῖ.

Ἀλλ' ἡ συμβάδισις αὕτη ἀπαιτεῖ ἀμοιβαίαν τινα ἐνέργειαν καὶ διὰ τοῦτο ὁ Βασιλεὺς εἰς τινα συνταγματικὰ Κράτη, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, συγκροτεῖ τὸ ὑπουργεῖον του ἐκ βουλευτῶν καὶ γερουσιαστῶν, μολονότι ἔχει δικαίωμα καὶ ἐκτὸς αὐτῶν νὰ διορίζῃ τοὺς ὑπουργούς του, ἡ δὲ ὑπεύθυνος ἐξουσία προσπαθεῖ νὰ ἐλκύσῃ, διὰ θεμιτῶν μέσων καὶ διὰ τῆς δικαιολογίας τῶν πράξεών της, τὴν πλειοψηφίαν τῶν Σωμάτων, καὶ διὰ τοῦτο εἰς τὸν σχηματισμὸν τῆς Βουλῆς ἡ Κυβέρνησις αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκην νὰ συγκροτήσῃ αὐτὴν ἀπὸ πρόσωπα παραδεχόμενα καὶ στηρίζοντα τὸ σύστημα καὶ τὴν πορείαν της. Ἡ ἀνάγκη δὲ αὕτη πηγάζει ἐξ αὐτοῦ τοῦ αἰσθήματος τῆς συντηρήσεως ἑκάστης ἀρχῆς, ἀλλὰ πρέπει νὰ συμβιβασθῇ καὶ μετ' ἄλλης ἀρχῆς, καὶ μάλιστα νὰ ὑποκύψῃ εἰς αὐτὴν ὡς πολὺ μεγαλειτέραν τῆς ἀνάγκης τῆς συντηρήσεως, τὴν ἀρχὴν δηλ. τῆς αὐτοτελείας τοῦ βουλευτικοῦ Σώματος, ἥτις κινδυνεύει ν' ἀπολεσθῇ, ἐὰν τολμήσῃ ἡ Κυβέρνησις νὰ ἐπεμβῇ εἰς τὰς ἐκλογὰς καὶ νὰ ἀλλοιώσῃ τὴν θέλησιν τοῦ ἐκλογικοῦ Σώματος.

Ζητοῦντες λοιπὸν νὰ εὕρωμεν τὸ μέτρον τῆς θεμιτῆς ἐνεργείας τῶν ὑπουργῶν εἰς τὰς ἐκλογάς, πρέπει πάντοτε νὰ ὁδηγώμεθα ἀπὸ τὴν συνταγματικὴν ταύτην ἀρχὴν τῆς αὐτοτελείας τῆς Βουλῆς καὶ τοῦ σχηματισμοῦ αὐτῆς παρὰ μόνου τοῦ λαοῦ. Ἐν πάσῃ ἑπομένως ἐκλογῇ ἐλευθέρᾳ ὑπάρχουσιν ὑποψήφιοι καὶ ἀνθυποψήφιοι, ἀλλὰ περὶ ὑποψηφιότητος συζητοῦντες, μεταχειριζόμεθα μίαν καὶ μόνην λέξιν, τὴν ὁποίαν ἐφαρμόζομεν εἰς ἀνόμοια πράγματα καὶ εἰς ἀνομοίους περιστάσεις. Πῶς λοιπὸν νὰ μὴ συγχύσωμεν τὰς ἐννοίας μας; πῶς νὰ μὴ βασανίζωμεν τὰ ἱστορικὰ παραδείγματα, τὰ ὁποῖα ἐπικαλούμεθα; Ἡ πολιτικὴ ἐν γένει ἔχει τὸ δυστύχημα τοῦτο, εἶναι ἡ πλέον δύσκολος ἐπιστήμη, διότι ἔχει ὡς ἀντικείμενον τὸν ἄνθρωπον καὶ τὴν κοινωνίαν μὲ ὅλας τὰς μεταβολάς της, μὲ ὅλας τὰς περιπετείας της καὶ μὲ ὅλα τὰ πάθη, καὶ μεταχειρίζεται γλῶσσαν ἀόριστον, λέξεις ὁμοίως ἐφαρμοζομένας ἐπὶ ὅλως ἀνομοίων πραγμάτων, τὸ δὲ ἀόριστον καὶ διφορούμενον τῶν λέξεων συντελεῖ τὰ μέγιστα εἰς ἀτελευτήτους συζητήσεις.

Εἰς ὅλα τὰ συνταγματικὰ Κράτη, μᾶς λέγουσι, τὰ ὑπουργεῖα ἔχουσι τοὺς ὑποψηφίους των, τοὺς ὁποίους ἀντιτάττουσιν εἰς τοὺς ὑποψηφίους τῆς ἀντιπολιτεύσεως, οὕτω δὲ ἀμφότερα

τὰ μέρη ἀπευθύνονται εἰς τὸν λαόν, ζητοῦντα νὰ κρίνῃ καὶ δικάσῃ μεταξὺ τοῦ συστήματος τοῦ ὑπουργείου καὶ τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Ἡ ὑποψηφιότης λοιπόν, λέγουσι, δὲν εἶναι ἐπέμβασις εἰς τὰ δικαιώματα τοῦ λαοῦ, ἀλλ' ἐπίκλισις καὶ ἀναγνώρισις τῆς παντοδυναμίας του.

Ἡ θεωρία εἶναι ἀληθὴς καὶ τὴν ἀναγνωρίζει, ἀλλ' ἐρωτᾷ ἐὰν ἐφαρμόζηται αὕτη εἰς τὰ καθ' ἡμᾶς πράγματα. Πρὶν δὲ ἡ ἀπαντήσει, ζητεῖ τὴν ἄδειαν νὰ περιγράψῃ τὴν ὑποψηφιότητα ὅπως παρουσιάζεται ἐν τῇ Ἀγγλίᾳ καὶ ἐν Γαλλίᾳ ἐπὶ τῆς Ἰουλιανῆς ἐπαναστάσεως καὶ σήμερον, καὶ ν' ἀνερευνήσῃ ποίου ἔθνους καὶ ποίας ἐποχῆς ἀρχὰς καὶ ἔθιμα ἠσπάσθημεν.

Ἐσυνηθίσαμεν νὰ δεχώμεθα τὰ Συντάγματά μας ὁλόσωμα ἀπὸ τὰς χεῖρας συντακτικῶν Συνελεύσεων. Τὸ Σύνταγμα ὅμως τῆς Ἀγγλίας δὲν ἐδημιουργήσε διὰ μιᾶς συντακτικὴ Συνέλευσις, ἀλλ' ἑτέρα τις δύναμις πολὺ ἰσχυροτέρα τῆς μᾶλλον ἰσχυρᾶς συντακτικῆς Συνελεύσεως, καὶ ἡ δύναμις αὕτη εἶναι ὁ χρόνος. Τὸ ἀειθαλὲς αὐτὸ τοῦ Συντάγματος δένδρον εἰς τοῦ χρόνου τὰ ἔγκατα ἐκτείνει τὰς ῥίζας του, ἀντλούσας ἀδιακόπως χυμοὺς συνταγματικούς. Διὰ τοῦτο ὁ τολμηρότερος νεωτεριστὴς Ἄγγλος ὡς καὶ ὁ συντηρητικώτερος Τόρυς ἀγαπῶσι τὸ Σύνταγμά των, διότι ποῖος δὲν ἀγαπᾷ τὴν ἱστορίαν τῶν πατέρων του; Ἡ κατάλειψις, ἡ πάλη τῶν δυναστειῶν, τῶν διαφόρων κοινωνικῶν στοιχείων ὁ ἀνταγωνισμὸς καὶ αἱ ἐπαναστάσεις ἐγέννησαν κόμματα ἰσχυρά, ὑποκύψαντα καὶ ὑποκύπτοντα εἰς διαφόρους μετασχηματισμούς, ἀλλ' ὑπάρχοντα ἀείποτε καὶ ἀλληλοδιαδόχως κατακρατοῦντα τὴν ἐξουσίαν. Τὰ κόμματα ταῦτα δὲν συνεδέοντο καὶ δὲν διεχωρίζοντο ἀπ' ἀλλήλων διὰ μόνων τῶν ἰδεῶν ὡς φιλοσοφικαὶ σχολαὶ περὶ δογμάτων ἐρίζουσαι. Αἱ φιλοτιμίαι, τὰ συμφέροντα, ἡ διηνεκὴς σπουδαρχία συνεμιγνύοντο καὶ συμπεριεπλέκοντο μὲ ἀρχικάς τινας ἰδίας, αἱ ὁποῖαι μὲ τὸν χρόνον καὶ αὐταὶ μετεβλήθησαν. Δὲν εἶναι ἀληθὲς ὅτι ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ δὲν ὑπάρχουσι παρὰ ἄγγελοι καὶ διάβολοι, καὶ πρὸ πάντων ὑπ' ἄκραν μετριοφροσύνης δὲν εἶναι δίκαιον νὰ ἀντιποιώμεθα ὅλα τὰ σατανικὰ ἐλαττώματα. Ἡ Ἀγγλία διῆλθεν ὀδύνας, δοκιμασίας καὶ πολιτικὰς ἀποτυχίας, τῶν ὁποίων εἴθε ὁ Θεὸς νὰ μᾶς ἀπαλλάξῃ καὶ ἐν τῷ παρόντι καὶ ἐν τῷ μέλλοντι. Ἀλλ' ἐλπιζέσθω τέλος πρὸ πολλοῦ εἰς εὔδιον λιμένα, ὅπου εὔχεται καὶ ἡμεῖς νὰ ἐλλιμενισθῶμεν. Ὁσάκις λοιπὸν ἐν Ἀγγλίᾳ ἡ Βουλὴ διαλύεται, τὸ κόμμα τὸ κυβερνῶν καὶ τὸ ἀντιπολιτευόμενον

μάχονται ενώπιον τοῦ λαοῦ, καὶ δι' ἐφημερίδων, διὰ φυλλαδίων, διὰ συναθροίσεων τοῦ λαοῦ, διὰ ῥαδιουργιῶν καὶ ὑποσχέσεων προσπαθοῦσι νὰ τὸν πείσωσι περὶ τῆς ἀληθείας καὶ τοῦ κοινωφελοῦς τοῦ συστήματός των. Τὸ κοινωνικὸν σῶμα κεῖται καὶ πυρέσσει, ἀλλ' οὐδεμία ἐνέργεια ὑλικὴ παρὰ τῆς ἐξουσίας γίνεται. Ὁ στρατὸς ἀποχωρεῖ τῶν πόλεων, ὅπου τὸ στάδιον τῆς πολιτικῆς μάχης· ἡ πειθὼ καὶ ἡ ἠθικὴ ἐνέργεια καὶ πᾶσα ἄλλη μεθόδευσις πρὸς ἐφέλκυσιν ψήφων, καὶ πολλάκις ἐνέργειαι ἀπόκρυφοι, ἀλλ' ἀνακαλυπτόμεναι συνήθως εἰσὶ τὰ μέσα τῶν μαχομένων, ἡ δὲ διατήρησις ἢ ἡ κατάκτησις τῆς ἐξουσίας, τὰ κινοῦντα καὶ τὰ ἄθλα τῆς πάλης.

Ἐν πάσῃ ἐκλογῇ πρέπει νὰ θεωρῆται ἐὰν ἡ ἔκφρασις τῆς θελήσεως τοῦ λαοῦ ὑπερισχύῃ καὶ ἀναφαίνεται. Συμβαίνει δὲ τοῦτο ὅταν ἡ Κυβέρνησις μείνῃ ἀμέτοχος πάσης ἐπεμβάσεως καὶ τὰ ἀντιμαχόμενα κόμματα δὲν δολιεύωνται τὸν λαόν. Πῶς δὲ ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις δύναται νὰ ἐκπτοήσῃ καὶ νὰ ἐπεμβῇ δι' ὑλικῆς τινος ἐνεργείας, ἀφ' οὗ δὲν ἔχει διοικητικοὺς ὑπαλλήλους; Τὸν νομὸν δὲν διοικεῖ Νομάρχης, ἀλλ' εἷς τοποτηρητὴς ἰσόβιος, ἀνήκων εἰς μίαν τῶν ἐπιφήμων οἰκογενειῶν, διοριζόμενος παρὰ τοῦ Βασιλέως καὶ κυρίως ἐπιμελούμενος τὸν ὀργανισμὸν καὶ τὴν συγκάλεσιν τῆς ἐθνοφυλακῆς. Ἐκτὸς δ' αὐτοῦ διορίζεται παρὰ τοῦ Βασιλέως ἐπὶ ἓν ἔτος καὶ εἷς Σερὶφ μεταξὺ τριῶν παρὰ τῶν τοπικῶν ἀρχῶν ἐκλεγομένων. Αὐτὸς συγκαλεῖ τὸ προανακριτικὸν ὁρκωτικὸν Σῶμα, τὸ ὁποῖον ἔχει καὶ διοικητικά τινα καθήκοντα. Ἐν τοῖς ἀγροῖς δὲν ὑπάρχουσι σχεδὸν δημοτικαὶ ἀρχαί, ἐν ταῖς πόλεσιν οἱ δήμαρχοι ἐκλέγονται παρὰ τῶν δημοτικῶν συμβουλίων. Ἡ τράπεζα, ἡ μεγάλη αὕτη πιστωτικὴ μηχανή, εἰσπράττει καὶ συγκεντρόνει τοὺς φόρους. Διὰ ποίων λοιπῶν ἀρχῶν ἡ Κυβέρνησις θέλει ὑποστηρίξει τοὺς ὑποψηφίους της; Ἀλλ' οὔτε δύναται νὰ δελεάσῃ δι' ὑποσχέσεως θέσεων, διότι δὲν ἔχει τοιαύτες. Δὲν δίδει σταυροὺς, τοὺς ὁποίους φυλάττει δι' ἐξόχους καὶ σπανίας ὑπηρεσίας. Ὁποία κυβερνητικὴ πτωχεία! καὶ μολονοτοῦτο εὔβαλμον τὸ κόμμα τὸ ἔχον εἰς χεῖράς του τὴν ἐξουσίαν, ὅταν ἐνεργῇ τὰς ἐκλογὰς, διότι πάσης κυβερνήσεως ἡ ἠθικὴ δύναμις εἶναι μεγάλη. Ἐρωτᾷ λοιπὸν ἐὰν ἡ ἡμετέρα ὑποψηφιότης ὁμοιάζῃ τὴν τῆς Ἀγγλίας. Ἐρωτᾷ, ἐὰν δὲν ἔχῃ δίκαιον λέγων, ὅτι ἐφαρμόζομεν ὅμοια ὀνόματα ἐπὶ ἀνομοίων πραγμάτων.

Μεταβαίνων ἤδη εἰς τὴν Γαλλίαν δὲν ἀνατρέχει εἰς τὰς

θορυβώδεις ἐποχὰς τῆς Γαλλικῆς ἐπαναστάσεως, ἥτις ὡς Πυθία τῶν Δελφῶν, μεταξὺ σπασμῶν καὶ σπαραγμῶν, ἐξέφερε τοὺς μεγάλους χρησμοὺς τῆς ἀνθρωπότητος. Οἱ χρησμοὶ ἔμειναν ἀθάνατοι, ἀλλ' ἡ ἐλευθερία ἐναυάγησεν εἰς τὰς θυέλλας τῆς μεγαλοπρεποῦς ἐκείνης αἱματοσταγοῦς ὀχλοκρατίας. Ἐπῆλθεν ὁ μέγας Ναπολέων, Ἀλέξανδρος ἐνταύτῳ καὶ Κάρολος Μάγνος, ἐκπλήξας τὸν κόσμον μὲ τὸ μέγεθος τοῦ νοός του καὶ μὲ τὸ ἀκόρεστον τῶν μεγάλων του ὀρέξεων. Ἔπεσεν ὁ γίγας, ἀλλ' ἄφῆκε μεγάλα ἔργα καὶ μυθώδεις ἐνθυμήσεις, μεταξὺ δὲ τῶν μεγάλων του ἔργων ὑπῆρξε καὶ ἡ συγκρότησις διοικητικοῦ συστήματος, συγκεντρωτικοῦ καὶ παντοδυνάμου.

Παραλείπων δὲ τὴν παλινόρθωτον τῶν Βουρβόνων Μοναρχίαν, καθ' ἣν ἡ ἐλευθερία κατὰ πρῶτον ἐσκιαγραφήθη, δὲν δύναται νὰ μὴ ἀπευθύνῃ ἐνδακρυν καὶ εὐγνώμονα χαιρετισμὸν πρὸς τὸν πεσόντα ἱππότικὸν Κάρολον, ἕνα τῶν ἀνορθωτῶν τῆς Ἀγγλικῆς αὐτονομίας, διότι οὐδέποτε ὁ ὕμνος πρὸς τὴν συμφορὰν εἶναι ὕποπτος. Ἔρχεται ἤδη εἰς τὴν Ἰουλιανὴν Μοναρχίαν, ἀπὸ τῆς ὁποίας ἔνδεκα ἔτη μᾶς χωρίζουσιν, ἀλλ' ἔτη πλήρη μεγάλων συμβεβηκότων.

Πῶς δ' ἐνηργοῦντο ἐπ' αὐτῆς αἱ ἐκλογαί; Ὑπῆρχον ὑποψήφιοι ὑπουργικοί; ὑπῆρχον καὶ τοῦ ὑπουργείου καὶ τῆς ἀντιπολιτεύσεως ὑποψήφιοι. Τὸ δυναστικὸν κόμμα τῶν Βουρβόνων ὕστερον ἀπὸ ἐνόπλους τινας ἀποπείρας καὶ εὐγλώττους διαμαρτυρήσεις, ἠττήθη ἀπεχώρησεν εἰς τὰς χρυσοῦρύντους ἀριστοκρατικὰς σκηνάς του, κακῶς ποιοῦν, διότι οὐδέποτε τὰ εὐγενῆ κόμματα πρέπει νὰ δραπετεύωσι τοῦ πεδίου τῆς μάχης. Οἱ δημοκρατικοὶ ἐπίσης ἠττήθησαν καὶ οὕτως ἔμειναν οἱ νικηταὶ, διαχωρισθέντες εἰς συντηρητικοὺς καὶ προοδευτικοὺς, καὶ μεταξὺ αὐτῶν ἐγίνετο κυρίως ὁ ἐκλογικὸς ἀγών. Κατὰ πᾶσαν διάλυσιν τῆς Βουλῆς ἀναπιαννύοντο δύω σημαῖαι, ἡ τῶν ὑπουργικῶν καὶ ἀντιπολιτευομένων, ἡ τῶν συντηρητικῶν καὶ ἡ τῶν προοδευτικῶν. Οἱ ἀντιπολιτευόμενοι εἶχον ὑπὲρ ἑαυτῶν τὰ θέλγητρα τῶν ἐλευθέρων ἰδεῶν, τὴν ἐπίκλησιν τῆς στρατιωτικῆς δόξης καὶ τοῦ μεγαλείου τῆς Πατρίδος, τὰς ἀφθόνους ὑποσχέσεις, τὰς ἐφημερίδας των, τοὺς ἐκλογικοὺς πράκτορας καὶ ὅλα τὰ μέσα ὅσα ἀφ' ἑαυτῶν ἐρεύγον καὶ ἀπὸ τῆς Ἀγγλίας ἐβαντίσθησαν. Οἱ ὑπουργικοὶ ἀντέταττον τῶν πολιτικῶν δογμάτων των τὴν δικαιολογίαν, τὴν βαθμιαίαν ἀνάπτυξιν τῆς Γαλλίας, τῆς εἰρήνης τὰς εὐεργεσίας, ἀλλὰ συγχρόνως μετεχειρίζοντο καὶ τῆς ἐξουσίας τὰ δελεάσματα, προσφερόμενα διὰ τοῦ παντοδυνάμου ἐκείνου διοικητικοῦ Σώματος, τὸ

ὁποῖον δημιουργηθὲν παρὰ Ναπολέοντος τοῦ Α'. ἐπίζητε μετὰ τὴν πτῶσιν δυναστειῶν καὶ κυβερνήσεων. Αὐτὸ ἐπενδύεται εἰς μικρὸν Σῶμα διακοσίων πεντήκοντα χιλιάδων ἐκλογέων, καὶ ἐπενδύεται εὐκόλως, διότι πᾶσα ψῆφος εἰς μικροὺς ἐκλογικοὺς συλλόγους ἔχει μεγάλην σημασίαν καὶ διαφιλονεικεῖται καὶ παρὰ τῆς ἐξουσίας καὶ παρὰ τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Ἂν δὲ καὶ δὲν εἶναι θαυμαστὴ τῆς πανδήμου ψηφοφορίας, δὲν δύναται παρὰ νὰ ἐνθυμηθῇ κατ' αὐτὴν τὴν περίστασιν τὴν ῥῆσιν τοῦ Ἀριστοτέλους, ἀφομοιοῦντος τὸν λαὸν πρὸς τὴν θάλασσαν, ἥτις μόνη δὲν μολύνεται ἀπὸ τὰς ῥιπτομένας ἐν αὐτῇ ἀκαθαρσίας.

Ἡ ἀντιπολίτευσις πάντοτε σχεδὸν ἡττᾶτο, ἀλλ' ἦτταν ἔνδοξον, διότι οὐδέποτε οἱ μεγάλοι ἄνδρες της, ὁ Θιέρς, ὁ Βαρρὼ μὲ τὸ ἰσχυρὸν ἐπιτελεῖόν των δὲν ἔλειψαν ἀπὸ τὰς Βουλὰς τῆς Γαλλίας.

Τὸ κυβερνητικὸν ἐκεῖνο σύστημα, πολεμηθὲν καὶ ἀπὸ τοὺς προσδευτικοὺς καὶ ἀπὸ τὰ δύω ἄλλα κόμματα, ἐπανελθόντα εἰς τὸν ἀγῶνα, ἔπεσε καὶ τοι παρ' ἐξόχων ἀνδρῶν στηριζόμενον καὶ ἀπὸ πολύμητιν ἡγεμόνα, ἀλλὰ καὶ ὁ ἡγεμὼν καὶ οἱ ἔξοχοι ἄνδρες μεθύοντες ἐκ τῆς νίκης, ἀπεκοιμήθησαν εἰς τοὺς κόλπους τῆς ἐπιπλάστου πλειοψηφίας των καὶ ἠγέρθησαν μεταξὺ τοῦ κρότου τῆς ἀνατροπῆς.

Ἡ ὑποψηφιότης αὐτὴ τῆς Ἰουλιανῆς Μοναρχίας πλησιάζει κατὰ μικρὸν τὴν ἡμετέραν, ἀλλ' εἶναι πάλιν ἀνόμοιος, ὡς εὐκόλως τις ἐννοεῖ.

Ἡ Φεβρουριανὴ ἐπανάστασις καταλύσασα τὴν Μοναρχίαν, συνταράξασα καὶ πτοήσασα τὴν Γαλλίαν, τὴν ἔῤῥιψεν εἰς τὰς ἀγκάλας Ναπολέοντος τοῦ Γ'. εἰς ὃν ἡ εἱμαρμένη ἐπεφύλαττε τὴν ἀνάῤῥωσιν τοῦ οἴκου του. Ἡ κοινοβουλευτικὴ Κυβέρνησις κατηργήθη καὶ ἀνηγέρθη ἐπὶ τῶν ἐρειπίων της Κυβέρνησις παντοδύναμος, ἐπιχειρηματικὴ καὶ ὑπείκουσα εἰς ἄνδρα μέγαν, εἰς τὸν ὁποῖον ἡ ἱστορία δεικνύει μακρόθεν πρασίνην δάφνην, τὴν διάφνην τοῦ θριάμβου ἀδελῤῥῆς ἐθνικότητος. Ὑπάρχει σήμερον Γερουσία, παρὰ τοῦ αὐτοκράτορος συγκροτουμένη, καὶ νομοθετικὸν σῶμα ἐκλεγόμενον ὑπὸ τοῦ λαοῦ κατὰ τὸ ἰσχύον Σύνταγμα. Ἀλλὰ πῶς ἐνεργοῦνται αἱ ἐκλογαί; Ἡ κυβέρνησις ὀνομάζει τοὺς ὑποψηφίους της, στέλλει εἰς τοὺς νομάρχας τοὺς καταλόγους, αὐτοὶ τοὺς διαβιβάζουσιν εἰς τοὺς δημάρχους καὶ ὑποστηρίζονται οὗτοι ὄχι διὰ δολίων καὶ ἀγενῶν μέσων, ἀλλὰ δι' ὅλων τῶν μέσων τῆς ἐξουσίας καὶ διὰ τοῦ παντοδυνάμου διοικητικοῦ ὀργανισμοῦ.—Ἰδοὺ ἡ ἡμετέρα ὑποψηφιότης.

Ἀλλ' ἂν ὑπάρχῃ ὑποψηφιότητος ὁμοιότης, ὑπάρχει ὅμως βεζικὴ ἀνομοιότης θεσμῶν. Δὲν ἀγνοεῖτε ὅτι τὰ νομοθετικὰ Σώματα ἐν τῇ Γαλλίᾳ, συμμετέχουν μὲν τῆς νομοθεσίας, κυρίως ὅμως εἶναι συμβουλευτικὰ Σώματα, ἐστερημένα κυριαρχίας, ἥτις περιορίζεται εἰς μόνον τὸν Αὐτοκράτορα, ἀναγορευθέντα δι' ἑπτὰ ἑκατομμυρίων ψήφων καὶ ὑπεύθυνον διὰ τὰς πράξεις του. Ὁ θεῖός του μυκτηρίζων τοὺς φιλελευθέρους γερουσιαστὰς καὶ βουλευτὰς ἔλεγεν· « Ἐγὼ εἶμαι ὁ ἀληθὴς ἀντιπρόσωπος τοῦ Λαοῦ, ἐγὼ εἶμαι ὁ ἀληθὴς ἐκλεκτός του. Ποῖος ἄλλος ἀπὸ ἐμὲ ἠμπορεῖ ν' ἀντιποιηθῇ τὸ δικαίωμα τῆς ἀντιπροσωπείας; » Ἀγνοῶ, ἐξηκολούθησεν ὁ ἀγορεύων, ἐὰν εἰπέ ποτε τοῦτο ὁ νῦν Αὐτοκράτωρ, ἀλλὰ πιστεύω ὅτι τὸ φρονεῖ καὶ τὸ λέγει καθ' ἑαυτόν.

Δὲν φθονοῦμεν τοὺς λόγους τούτους, διότι ὁ Βασιλεὺς ἡμῶν, ἀπαραβίαστος καὶ ἀνεύθυνος πανδήμως ἀναγορευθείς, ἐγκρίθη καὶ ἀπὸ τὴν καθιέρωσιν δύω ἐθνικῶν Συνελεύσεων καὶ μετὰ τῆς τελευταίας συνηλλάχθη τὸ παγγυρικώτερον τῶν συναλλαγμάτων.

Κατὰ τοὺς θεσμοὺς ἡ τῆς σημερινῆς Γαλλίας ὑποψηφιότης, τὴν ὁποίαν ἀπεδεχθημεν, δὲν εἶναι νόμιμος. Πρέπει ὅμως νὰ προγραφῇ πᾶσα σκιὰ οἱασδήποτε ὑποψηφιότητος; Οὐχί· δὲν ζητεῖ νὰ ἐξασθενήσῃ τὴν κυβέρνησιν· ἀνήκει μάλιστα εἰς ἐκείνην τὴν πολιτικὴν σχολήν, ἥτις θέλει κυβέρνησιν ἰσχυρὰν καὶ παντοδύναμον ἐντὸς τοῦ νομίμου κύκλου τῆς ἐνεργείας της. Δὲν ζητεῖ λοιπὸν ν' ἀφαιρέσῃ οὔτε ἐλάχιστον μόριον τῆς δυνάμεώς της. Δὲν ἐφθάσαμεν εἰσέτι οὔτε ἐπλησιάσαμεν εἰς τὴν κατάστασιν τῶν αὐτοκυβερνήτων ἐθνῶν, ὁ συνεταιρισμὸς δὲν ὑπάρχει παρ' ἡμῖν, δὲν ἐπιχειροῦμεν πρὸς τὸ παρὸν ἢ δὲν ἔχομεν τὰ μέσα νὰ ἐπιχειρῶμεν ἀφ' ἑαυτῶν ἔργα, τὰ πάντα ζητοῦμεν παρὰ τῆς Κυβερνήτεως, ἡ δὲ Κυβέρνησις διὰ νὰ ἐπαρκῇ εἰς ὅλα, πρέπει νὰ εἶναι ἰσχυρὰ καὶ ἐκ τῆς ἠθικῆς της καὶ ἐκ τῆς δυναμεώς της. Δὲν ἔρχεται κατήγορος τῆς κυβερνήσεως, ἀναγνωρίζει μάλιστα ὅτι οἱ κατὰ τὸν Μάϊον ἐλθόντες ὑπουργοὶ εἶχον τὴν καλὴν πρόθεσιν νὰ καταστήσωσι πραγματικὴν τὴν ἐκλογήν, καὶ ἐν τῷ προγράμματί των ἐξέθεσαν καλὰς ἀρχάς. Ὀλιγαρκὴς δὲ ὤν, θέλει ὑποστηρίζει τὸ καλὸν παντοῦ ὅπου τὸ εὑρίσκει, οὐδέποτε δὲ ἐπιθύμησε τὸ καλὸν νὰ ἐξέρχηται ἀπὸ τὴν ὑπερβολὴν τοῦ κακοῦ. Δόγμα τοιοῦτον τὸ ἀποκρούει, διότι πιστεύει ὅτι τὸ κακὸν δὲν γεννᾷ εἰμὴ κακόν. Ἀλλὰ δὲν εἶναι λέαμα παράδοξον ἐν συνταγματικῷ Κράτει, ὅταν, κατὰ τὴν παραμονὴν τῶν ἐκλογῶν, πανταχόθεν συῤῥέωσιν εἰς τὸ ὑπουρ-

γικὸν συμβούλιον ζητοῦντες ὑπουργικὴν ὑποψηφιότητα; Δὲν εἴδομεν πολλάκις τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον μεταβαλλόμενον εἰς ἀνώτερον ἐκλογεῖον τῶν ὑποψηφίων; Δὲν ἐλυπήθησαν πολλάκις καὶ αὐτοὶ οἱ ὑπουργοὶ, ζητοῦντες ἀνωφελῶς νὰ συμβιβάσωσιν ἀντιφατικὰς ἀντιποιήσεις καὶ νὰ ὑπογράψωσι βλιβεροὺς ἀποκλεισμούς; Εἶναι λοιπὸν νόμιμος ἡ τοιαύτη τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐργασία; Νόμιμος εἶναι ἡ σύνταξις καταλόγου ὑποψηφίων, ἡ ἐπίσημος αὐτοῦ ἀποστολὴ εἰς τοὺς νομάρχας, ἡ παρ' αὐτῶν διαβίβασις των εἰς τοὺς δημάρχους καὶ ἡ διὰ τυμπανοκρουσίας διακήρυξις τῶν ὑποψηφίων τῆς Κυβερνήσεως εἰς τοὺς δήμους; Ταῦτα δὲν συμφωνοῦσι πρὸς τὸ Σύνταγμα καὶ συνήθως ἐπιφέρουσιν ἀλλοίωσιν εἰς τὸ ἐκλογικὸν ἀποτέλεσμα, μύρια δὲ παρέπονται ἀτοπήματα εἰς τὴν παραβίασιν ταύτην. Οἱ ὑπουργοὶ ζητοῦσι νὰ μαντεύσωσι δήθεν τὴν θέλησιν τῶν ἐκλογέων. Ἀλλὰ πῶς θέλετε νὰ ἐπιτύχωσιν εἰς τὸ προφητικὸν τοῦτο ἔργον; Ζητοῦσι νὰ εὐχαριστήσωσιν ὅλους, καὶ ἑκόντες ἢ ἄκοντες ἀποκρούουν ἄνδρας καὶ ἐκ τῆς εὐκλεοῦς καταγωγῆς των καὶ ἐκ τῆς ἀξίας των ἀξιοσυστάτους. Ἐπιθυμοῦσι νὰ μὴ γίνῃ ἐπέμβασις, οἱ δὲ ὑπάλληλοί των, ὡς πολλαχοῦ ἀνεφάνη, ἀπὸ ὑπερβολικοῦ ζήλου κινούμενοι, θεωροῦσι τῆς Κυβερνήσεως τὴν τιμὴν ἐνοχοποιημένην ἐὰν ἀποτύχωσιν οἱ ὑποψήφιοί της, καὶ διὰ τοῦτο ἐοικθοῦσιν αὐτοὺς παντὶ σθένει.

Ἀλλὰ, δύναταί τις νὰ εἴπῃ, ἡ ἐπίκρισις εἶναι εὔκολος, ἡ δημιουργία ὅμως δυσκολωτάτη. Τί πρέπει νὰ γίνηται εἰς τὰς ἐκλογάς; Δύναταί τις ν' ἀπαιτήσῃ παρὰ τῶν ὑπουργῶν ἄκραν ἀπάθειαν καὶ ἀδιαφορίαν; Ἐὰν καὶ τὸ Σύνταγμα περιλάβῃ τοιαύτην διάταξιν ἐπὶ αὐστηραῖς ποιναῖς, φοβεῖται μήπως ἡ διάταξις αὕτη μείνῃ ἀνεκτέλεστος, διότι οἱ ὑπουργοὶ εἶναι ἀδύνατον νὰ μὴ ἔχωσι συμπαθείας, νὰ μὴ ἔχωσι φίλους πολιτικοὺς, νὰ μὴ μεριμνῶσι περὶ τῆς ἀνάγκης τοῦ νὰ στηριχθῶσιν ἀπὸ τοὺς μέλλοντας βουλευτάς. Δὲν δυνάμεθα λοιπὸν ν' ἀπαιτήσωμεν ὥστε ἡ κυβέρνησις τὴν ἠθικὴν αὐτῆς ἐπιρροὴν νὰ μὴ μεταχειρισθῇ εἰς τὸν σχηματισμὸν τῆς Βουλῆς. Εἷς μάλιστα τῶν ῥητόρων, τῶν κατὰ τῆς ὑπουργικῆς ὑποψηφιότητος κηρυχθέντων ἐν ἄλλῳ περιβόλῳ, εἶπε πρὸς τοὺς ὑπουργοὺς ἀποτεινόμενος, ὅτι ἂν ἦτον αὐτὸς ὑπουργὸς κατὰ τὰς ἐκλογὰς, οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν ἤθελεν ἐκλεχθῆ βουλευτὴς, ἐννοῶν βεβαίως ὅτι ἡ ἠθικὴ δύναμις τῆς κυβερνήσεως ἤθελεν ὑπερισχύσει τῆς ἐπιρροῆς τῶν σήμερον συγκροτούντων τὸ ὑπουργεῖον. Οἱ σφοδρότεροι λοιπὸν ἀντίπαλοι τῆς ὑποψηφιότητος ἀποδέχονται ἠθικήν τινα

ἐνέργειαν κατὰ τὰς ἐκλογάς. Ἀλλὰ κατὰ ποῖον τρόπον θέλει ἀναφανῇ αὕτη; Ἰδοὺ τὸ σπουδαῖον ζήτημα.

Πέποιθεν ὅτι, ὅταν ὑπάρχῃ ὑπουργεῖον συνταγματικῶς ἰσχυρὸν καὶ ὁμονοοῦν, ὑπουργεῖον ἔχον ἰδέας κυβερνητικὰς, βοηθούμενον ἀπὸ ἐπιδεξίους καὶ εἰλικρινεῖς καὶ σεβομένους τὰ δικαιώματα τοῦ λαοῦ διοικητικοὺς λειτουργοὺς, ἔχον φίλους ἀτομικοὺς καὶ ἀσπαζομένους τὰς ἰδέας του, στηριζόμενον ὑπὸ ἐφημερίδων ὄχι ἐμμίσθων, ἀλλ' ἐκ πεποιθήσεως προσφερουσῶν τὴν ὑπηρέτησίν των, δυσκόλως δύναται ν' ἀποτύχῃ εἰς τὰς ἐκλογάς. Δι' ὅλων τῶν φιλικῶν του ἐφημερίδων, διὰ τῶν φίλων του, δι' ἐπιβλέψεως μὴ οἱ ὁμόφρονές του πολεμῶνται ἀπὸ τοὺς διοικητικοὺς λειτουργοὺς, διὰ τῆς ἠθικῆς ἰσχύος τῆς κυβερνήσεως, παντοδυνάμου ἐν Ἑλλάδι, οἱ ὁμόφρονες τοῦ ὑπουργείου, ἐὰν τῷ ὄντι ἔχωσιν ἐπιρροήν τινα, ἂν καὶ ἄνισον πρὸς τοὺς ἀντιπολιτευομένους, εἶναι δύσκολον ν' ἀποτύχωσιν. Ἡ ὑποστήριξις αὕτη διαφέρει τὰ μέγιστα τῆς διὰ τυμπανοκρουσίας ἀναγγελλομένης ὑποψηφιότητος, προαποφασιζομένης ἐν ὑπουργικῷ συμβουλίῳ καὶ παρασυρούσης πᾶσαν κυβέρνησιν καὶ ἄκουσαν εἰς ἐπεμβάσεις. Ἐνταῦθα ὅμως δύνανται νὰ τῷ εἴπωσι. « Ζητεῖς νὰ εἰσάξῃς ἀντὶ τῆς δημοσίας ὑποψηφιότητος τὴν μυστικὴν καὶ ἀληθῶς ἐπικίνδυνον. » Δὲν ἐννοεῖ βεβαίως ὑπουργεῖον διττῶς ἐνεργοῦν, διὰ δημοσίου καὶ διὰ μυστικῆς ἠλεκτρογραφίας. Ὑπῆρξαν ἐνίοτε διπλαῖ καὶ παράλληλοι ἐνέργειαι, ἡ μία ἐπίσημος καὶ ἡ ἑτέρα μὴ τοιαύτη, ἡ τελευταία ἑρμηνεύουσα καὶ συνήθως παρερμηνεύουσα τὴν πρώτην. Εἶναι ἄτοπον τοῦτο, ἐναντίον τῆς δημοσίας τάξεως, καὶ δὲν πρέπει ἀναντιῤῥήτως νὰ ὑπάρχῃ παρὰ μία μόνη ἀλληλογραφία ἐπίσημος, ἥτις ἐν ἀνάγκῃ τίθεται ὑπ' ὄψιν τοῦ Βασιλέως, καὶ, κατὰ σπανίας τινὰς περιστάσεις, κοινοποιεῖται καὶ εἰς αὐτὰ τὰ νομοθετικὰ Σώματα. Δὲν ἀποδέχεται λοιπὸν οὔτε ἐπὶ τῶν ἐκλογῶν τὴν μυστικὴν ταύτην ἐνέργειαν, ἀλλὰ θεωρεῖ ὅτι πᾶν ὑπουργεῖον σπουδαῖον διὰ τῆς ἠθικῆς ἰσχύος καὶ διὰ τῶν νομίμων μέσων τὰ ὁποῖα κατέδειξεν, ἐὰν ἀπολύτως δὲν ἀποκρούεται ἀπὸ τὸν λαὸν, ἠμπορεῖ νὰ συνδράμῃ ἰσχυρῶς εἰς τῶν φίλων του τὴν ἐπιτυχίαν.

Τελευτῶν δὲ παρατηρεῖ ὅτι ἠγόρευσεν ἐπὶ τοῦ σπουδαίου τούτου ζητήματος χωρὶς ὀργῆς καὶ ἀγανακτήσεως, χωρὶς ὕβρεων κατὰ τοῦ παρελθόντος, χωρὶς αἰτιάσεων κατὰ τοῦ παρόντος καὶ χωρὶς καυχήσεως διὰ τὸ μέλλον.

Πολλοὶ τῷ εἶπον, ὅτι εἶναι τολμηρὸν νὰ πραγματευθῇ ζήτημα

τοιοῦτον ἐνώπιον Βουλῆς, εἰς ἣν εἰσῆλθον πολλοὶ βουλευταὶ ὡς ὑποψήφιοι. Ἀλλ' αὐτὸς ἐνόμισεν ὅτι ἡ σιωπή του ἤθελεν εἶσθαι ὕβρις κατὰ τοῦ Σώματος, διότι, ὡς καὶ ὁ προαγορεύσας εἶπεν, οἱ πλεῖστοι τῶν ὑποδειχθέντων ὡς ὑποψηφίων, ἠδύναντο νὰ ἐκλεχθῶσι καὶ ἄνευ τῆς ὑπουργικῆς ὑποψηφιότητος, τινὲς ἦλθον ὡς ἀντιπολιτευόμενοι καὶ τινας μάλιστα ἐστενοχώρησεν ἡ προστασία τῆς ὑποψηφιότητος.

Τὸ κατ' αὐτὸν, ἐμμένων ἀρότου ἠσχολήθη περὶ τὰ δημόσια πράγματα τῆς Πατρίδος του, ἐντὸς κύκλου μετριοπαθείας καὶ συντηρήσεως, δὲν ἀγαπᾷ νὰ ὑπεκφεύγῃ τὰ δύσκολα ζητήματα, δὲν ἀγαπᾷ νὰ κρύπτῃ τὴν γνώμην του δι' ἐπιτηδείου σιωπῆς. Ἀλλὰ σήμερον, ἀποτελῶν μέρος τῆς βουλευτικῆς οἰκογενείας, εἶχε καὶ ἄλλο καθῆκον νὰ ἐκπληρώσῃ, ν' ἀπομακρύνῃ πᾶσαν ὑπόνοιαν σιωπῆς προσκεμμένης καὶ δεικνυούσης φόβον εἰς τὸ νὰ προσβλέψῃ ἀσκαρδαμυκτὶ ἡ Βουλὴ εἰς τοιοῦτον ζήτημα. Ἔπραξε δὲ τοῦτο ὡς ἐλεύθερος πολίτης, ἀλλὰ πολίτης εὐπειθὴς εἰς τοὺς νόμους καὶ εἰς τὴν Βασιλείαν.

Ἀντεῖπεν ἄλλος, ὅτι ἤκουσεν ἡ Βουλὴ ἀνωτέρω τὴν ἐξιστόρισιν ἐν γένει τῆς ὑποψηφιότητος καὶ τῆς ἐφαρμογῆς αὐτῆς εἰς δύω μεγάλα ἔθνη, τὴν Ἀγγλίαν καὶ τὴν Γαλλίαν· ἤκουσε τὴν ἀνάπτυξιν κοινοβουλευτικῆς ἱστορίας καὶ παρατηρήσεις τινὰς ὡς πρὸς τὰ παρ' ἡμῖν συμβαίνοντα ἐν ταῖς ἐκλογαῖς. Ἀλλὰ διὰ νὰ ἔλθωμεν εἰς ἓν συμπέρασμα, πρέπει νὰ προσέξωμεν κατ' ἐξοχὴν εἰς τὰ ἡμέτερα διὰ νὰ ἐξαγάγωμεν τί τὸ ὠφέλιμον ἐν Ἑλλάδι. Πᾶν κήρυγμα πολιτικῆς ἀρχῆς ἐγεννήθη καὶ ἐν αὐτῇ τῇ Εὐρώπῃ ἐξ εἰδικῶν τινων πολιτικῶν περιστάσεων, ἐκ τῶν ὁποίων ἀπέρρευσαν οἱ ὀπαδοὶ τοῦ κηρύγματος τῆς ἀρχῆς ἐκείνης. Ἂν ἰδωμεν ἤδη πόθεν ἐγεννήθη παρ' ἡμῖν τὸ ζήτημα τῆς ὑπουργικῆς ὑποψηφιότητος, θέλομεν εὕρει ὅτι ἐγεννήθη ἀπὸ τὴν ἀντιπολίτευσιν, ἥτις ἐδικαιολογεῖτο ἐνώπιον τοῦ κοινοῦ, ὅτι ἂν ἐν τῇ Βουλῇ δὲν ἐφαίνετο σύδεμία ὑποστήριξις τῶν προτάσεών της· τοῦτο προέκυπτεν ἐκ τοῦ ὅτι οἱ βουλευταὶ, ἐκλεχθέντες δι' ὑπουργικῆς ὑποψηφιότητος, δὲν ἤθελον νὰ ἀντιταχθῶσι κατὰ τοῦ ὑπουργείου. Ἀλλ' ἡ ἰδέα αὕτη προσέβαλλε μᾶλλον τὸν χαρακτῆρα παρὰ τὴν καταγωγὴν τῶν βουλευτῶν, διότι ἀφοῦ, ἐκλεχθέντες, ἔδωκαν τὸν βουλευτικὸν ὅρκον, δὲν ἠδύναντο νὰ παραβλέψωσι τὰ συμφέροντα τῆς Πατρίδος ἕνεκα τῆς ἐκλογῆς αὐτῶν δι' ὑπουργικῆς ὑποψηφιότητος. Ἡ ἐκπλήρωσις τοῦ καθήκοντος εἶναι ἱερὰ ὑποχρέωσις τῆς συνειδήσεως, ἣν ὁ εἰρηνοδίκης καὶ πᾶς δημόσιος λειτουργὸς

ἐκπληροῖ, ἐφαρμόζων τὸ δίκαιον ἀπαρεμποδίστως· ὥστε δὲν ἠδύνατο νὰ ὑποτεθῇ κἂν ὅτι οἱ βουλευταὶ ἤθελον παραβλέψει τὴν ἐκπλήρωσιν πολὺ ἀνωτέρας ὑποχρεώσεως, ἀφοῦ μάλιστα εὑρίσκονται εἰς ὅλως ὑψηλὴν καὶ ἀνεξάρτητον θέσιν. Ἀφιόντες λοιπὸν τὴν ἄδικον ταύτην αἰτίασιν, ἂς ἐξετάσωμεν τὰ περὶ τῆς ὑποψηφιότητος ὑπὸ συνταγματικὴν καὶ πρακτικὴν ἔποψιν. Ἐν πρώτοις πρέπει νὰ διακρίνωμεν ὅτι ἄλλο ὑποψηφιότης καὶ ἄλλο ἐπέμβασις τῆς ἐξουσίας εἰς τὴν ἐνέργειαν τῶν ἐκλογῶν, καὶ τὸ νὰ γίνηται μόνον ὑπόδειξις τῶν ὑποψηφίων, τοῦτο δὲν ἔχει τι ἄτοπον ἢ κακόν. Ὁ εὐγλωττος βουλευτὴς Πανεπιστημίου ὡμολόγησεν ὅτι εἰς ὅλα τὰ συνταγματικὰ Κράτη ὑπάρχει ἡ ἀρχὴ τῆς ὑποψηφιότητος, ἀλλὰ ποῦ μὲν ἐφαρμόζεται καθ' ἕνα, ποῦ δὲ κατ' ἄλλον τινὰ τρόπον. Κατὰ τὸ ἡμέτερον Σύνταγμα, δὲν βλέπει νὰ ἀντίκειται εἰς αὐτὸ ἡ χρῆσις τῆς ὑποψηφιότητος, διότι, κατά τινα ῥητὴν αὐτοῦ διάταξιν, ὁ βουλευτὴς ἀντιπροσωπεύει οὐχὶ τὸν τόπον τῆς ἐκλογῆς του, ἀλλ' ἐν γένει ἅπασαν τὴν Ἑλλάδα, καὶ ἐπειδὴ τὸ τοπικὸν πνεῦμα δὲν ὑποτίθεται ἱκανὸν εἰς τὸ νὰ ἀνεύρῃ πάντοτε τὸν καταλληλον διὰ τὴν γενικὴν τοῦ ἔθνους ἀντιπροσωπείαν, ἡ κεντρικὴ ἐξουσία δύναται, ἐρχομένη εἰς ἐπικουρίαν τοῦ τοπικοῦ πνεύματος, νὰ ὑποδεικνύῃ τὰ τοιαῦτα πρόσωπα πρὸς κρείττονα ἐφαρμογὴν τοῦ Συντάγματος. Τοῦτο δὲ παρ' ἡμῖν καθίσταται μᾶλλον ἀναγκαῖον, διότι, ἐνῷ ἡ Ἀγγλία μόλις ἀριθμεῖ 800,000 ἐκλογέων, ἡ δὲ Γαλλία δὲν εἶχε, κατὰ τὴν ἐποχὴν ἣν ἀνέφερεν ὁ βουλευτὴς Πανεπιστημίου, πλείονας τῶν 200,000, ἡμεῖς ἐν τῇ μικρότητι τοῦ πληθυσμοῦ μας ἀναβαίνομεν ἤδη εἰς 200,000 περίπου ἐκλογέων. Δυνάμεθα νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι ὅλον τοῦτο τὸ πλῆθος εἶναι εἰς θέσιν νὰ διακρίνῃ τοὺς καταλλήλους ἀντιπροσώπους του, ὅτι ὅλοι δύνανται νὰ ἐκλέξωσιν αὐτοὺς ἐπαξίως ἄνευ ἄλλης τινὸς ὁδηγίας; Ἂν ἡ Κυβέρνησις ἔλθῃ ποτὲ νὰ ἐκβιάσῃ τοὺς ἐκλογεῖς χάριν τῶν ὑποψηφίων της, τότε βεβαίως παρανομεῖ, καὶ ἕκαστος ὀφείλει νὰ ἀποκρούσῃ τὸ σύστημα τοῦτο. Ἀλλ' ὅταν περιορίζεται νὰ ὑποδείξῃ τοὺς ὑποψηφίους της, δὲν βλέπει ποῦ ὑπάρχει τὸ ἄτοπον, καὶ ἐπομένως δὲν θεωρεῖ πρέπουσαν τὴν ἐπίκρισιν τῆς ἐκλογῆς τῶν βουλευτῶν, διὰ τοιαύτης ὑποδείξεως γινομένης. Ὅταν ὁ λόρδος Τσάταμ, ὅστις ἦτον ὁ πρῶτος Πίττ, ἐλάλησεν, ὡς εἶπεν ὁ προαγορεύσας, ἐν τῷ συνεδρίῳ τῶν λόρδων διὰ τὴν ἄνευ νομίμου λόγου ἀκύρωσιν τῆς ἐκλογῆς τοῦ Βίνες, τοῦ κυνικοῦ τούτου σατυριστοῦ, ὅστις ἦτον ἐμπαίκτης θείων καὶ ἀνθρωπίνων, καὶ ἀπε-

ἐλήφθη τετράκις ἐκ τῆς Βουλῆς, δὲν ἰσχυρίσθη ἄλλο εἰμὴ ὅτι τὸ κοινοβούλιον ὑπερέβαινε τὰ ὅρια τῆς ἐξουσίας του ἀποκλεῖον πρόσωπον νομίμως ἐκλεχθὲν παρὰ τοῦ λαοῦ, καὶ ὑπεστήριζε μόνον τὴν ἰσχὺν τῆς νομίμου ἐκλογῆς χωρὶς νὰ ἐπέμβῃ εἰς γενικήν τινα ἐξέλεγξιν τοῦ τρόπου τῆς τῶν βουλευτῶν ἐκλογῆς. Ἐπανερχόμενος δὲ εἰς τὸ ζήτημα τῆς ὑποψηφιότητας, παρατηρεῖ ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀποφασισθῇ κατηγορητικῶς καὶ ὁμοιομόρφως δι' ὅλας ἐν γένει τὰς περιστάσεις. Νομίζει μάλιστα ὅτι πρὸς τὸ κοινὸν συμφέρον ἐνεργοῦσα ἡ Κυβέρνησις, ὀφείλει ἐν περιπτώσει γενικοῦ τινος κινδύνου, ἐπαπειλουμένου ἀπὸ στασιαστικὰς ἐνεργείας καὶ ὁρμὰς, νὰ ἰδῇ τοὺς καταλλήλους ὑποψηφίους πρὸς συντήρησιν τῶν συμφερόντων τῆς πολιτείας. Ἐπὶ τέλους ἡ ὑποψηφιότης χρησιμεύει καὶ πρὸς ἔλεγχον τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ κοινοῦ πρὸς τὴν ὑφισταμένην Κυβέρνησιν, διότι, ἂν οἱ ὑποψήφιοι τοῦ ὑπουργείου ἐπιτύχουν, σημαίνει ὅτι χαίρει τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ λαοῦ· ἂν τοὐναντίον, σημαίνει ὅτι ἀποκρούεται ἀπὸ τὴν κοινὴν γνώμην, καὶ τότε, συνταγματικῶς, πίπτει. Παρατηρεῖ δὲ ὅτι σήμερον εὑρισκόμεθα ἐκτὸς τοῦ κύκλου τῶν πολιτικῶν συζητήσεων· πραγματευόμεθα μόνον ἁπλῶς καὶ δὲν ἔχομεν αἰτίασίν τινα κατὰ τοῦ ὑπουργείου ὡς πρὸς τὰς ἐκλογάς. Ἐν δὲ τῷ κύκλῳ τῆς θεωρητικῆς συζητήσεως δυνάμεθα διὰ τῆς φαντασίας νὰ πλάσωμεν ἕνα κόσμον πολυτελῶς τελειότατον, δι' ὃν ἡ ὑποψηφιότης ἤθελεν εἶσθαι ἐντελῶς περιττή. Ἀλλ' εἰς τὸ γενικὸν δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν, τὸ ὁποῖον ὁ ἡμέτερος νόμος παραχωρεῖ, ἡ ὑποψηφιότης, καλῶς ἐνεργουμένη, δύναται νὰ εἶναι ὠφέλιμος εἰς τὴν πατρίδα. Ἡ ἰδέα του δὲ εἶναι ὅτι πρέπει νὰ ἀποσκοπῶμεν εἰς τὴν κατόρθωσιν τοῦ καλοῦ, καὶ οὐχὶ εἰς τὴν ζηλοτυπίαν τῆς ἐξασκήσεως τῆς ἐκλογικῆς ἐξουσίας. Δυνάμεθα νὰ εὕρωμεν ἐλευθερώτερον πολίτευμα τοῦ διέποντος τὰς ἀρχαίας Ἀθήνας; Καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἐποχῇ, ὅτε νὰ τύχωσιν ἁπάσης τῆς Ἑλλάδος αἱ Ἀθῆναι, αἱ προσπάθειαι τῶν ἀρίστων πολιτῶν ἀπέβλεπον εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῶν συμφερόντων τῆς πατρίδος, καὶ ὁ λαὸς ὑπήκουεν εἰς τὰς συμβουλὰς των. Εἰς δὲ τὰς ἐκκλησίας καὶ τὴν *ἀπὸ κυάμου Βουλὴν* ἔσπευδον οἱ πρυτάνεις, οἱ νομοφύλακες, οἱ ἐπιστάται καὶ ὁ Ἄρειος Πάγος νὰ ἐμποδίσωσιν ἐάν τι ἐκινδύνευε νὰ ψηφισθῇ κακὸν, χωρὶς νὰ ἀναχαιτίζωνται ἀπὸ στείρας ἰδέας.

Κλεισθείσης ἐνταῦθα τῆς συζητήσεως καὶ μὴ ὑπαρχούσης ἀντιρρήσεώς τινος ἐπὶ τοῦ **1** παραγράφου τοῦ Σχεδίου τῆς ἀπαντήσεως, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη αὐτὸν δι' ἀναστάσεως κατὰ τὸ Σχέδιον.

Ἀνεγνώσθη ἔπειτα καὶ ὁ **2** παράγραφος ὅστις, μηδεμιᾶς ὑπαρχούσης παρατηρήσεως, ἐγένετο δεκτὸς δι' ἀναστάσεως.

Ἐπίσης δ' ἀναγνωσθείς, ἐγένετο δεκτὸς δι' ἀναστάσεως καὶ ὁ **3** τοῦ σχεδίου παράγραφος, μὴ ὑπαρχούσης μηδεμιᾶς καὶ ἐπ' αὐτοῦ παρατηρήσεως.

Ἀναγνωσθέντος ἔπειτα τοῦ **4** παραγράφου τοῦ σχεδίου τῆς ἀπαντήσεως, λαβὼν τὸν λόγον ἐξέθηκέ τις, ὅτι τὸ σπουδαιότερον ζήτημα τῆς ἀπαντήσεως εἰς τὸν Βασιλικὸν λόγον εἶναι, νομίζει, τὸ περὶ Ἑλληνικοῦ δανείου. Τὸ ἑλληνικὸν Βασίλειον εἶναι τόσον μικρὸν καὶ τὸ δανειζόμενον αὐτὸ δάνειον τόσον μέγα, ὥστε ὑπάρχοντος τοῦ δανείου τούτου, ἡ Ἑλλὰς, δύναταί τις νὰ εἴπῃ, διατελεῖ ὑπὸ ζυγόν. Ἐμελέτησε τὸν περὶ ἀντικειμένου τούτου παράγραφον τῆς ἀπαντήσεως καὶ ἐπείσθη ὅτι ἔχει πολλὰς ἐλλείψεις. Διὰ τοῦτο νομίζει πρέπον νὰ ἀντικατασταθῇ δια τῆς ἑξῆς τροπολογίας.

« Ἡ Βουλὴ περὶ πολλοῦ ποιουμένη τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ Κράτους, μετὰ προθυμίας θέλει ἐπιψηφίσει τὴν αἰτηθησομένην παρὰ τῆς Κυβερνήσεώς Σου πίστωσιν πρὸς πληρωμὴν τοῦ ποσοῦ, ὅπερ αἱ ἐγγυήτριαι τοῦ δανείου δυνάμεις ἐζήτησαν. Ἡ Ἑλλὰς εὐγνωμονεῖ, Μεγαλειότατε, πρὸς τὴν Ῥωσσίαν, Ἀγγλίαν καὶ Γαλλίαν διὰ τὴν μεγάλην περὶ τὸ ἀντικείμενον ἀνοχήν των· ἀλλὰ πεπεισμένη οὖσα ὅτι αἱ προστάτιδες αὗται Δυνάμεις περὶ πολλοῦ ποιοῦνται τὴν εὐημερίαν τοῦ ἑλληνικοῦ Βασιλείου, δὲν ἀμφιβάλλει ὅτι ἡ Κυβέρνησίς του θέλει τύχει παρ' αὐτῶν μεγάλης συγκαταβάσεως, ὅταν ὑποβάλῃ πρὸς τὰς Δυνάμεις τὴν ἀληθῆ κατάστασιν τῆς χρήσεως τοῦ δανείου, τὴν εὐτελῆ ποσότητα τῶν σταθερῶν εἰσοδημάτων μας καὶ τὰς μεγάλας ἡμῶν ἀνάγκας, τῶν ὁποίων ἡ ἐκπλήρωσις εἶναι ἀναπόφευκτος πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ προορισμοῦ δι' ὃν τὸ ἑλληνικὸν Βασίλειον ἐσυστήθη ». Ἡ πρότασίς του περιέχει τὰς ἑξῆς ἀρχάς. Πρῶτον, ὅτι ἡ Ἑλλὰς δὲν θέλει ἀρνηθῆ τὴν ἐκπλήρωσιν μιᾶς ὑποχρεώσεως, τὴν ὁποίαν συνωμολόγησεν. Εἶναι ἀδιάφορον ἂν ἡ ὑποχρέωσις αὕτη προέρχηται ἢ ὄχι ἐξ ὠφελειῶν, τὰς ὁποίας ἀπήλαυσεν ἡ Ἑλλάς. Τὸ δάνειον συνωμολογήθη δι' αὐτὴν καὶ εἰς βάρος αὐτῆς· ἐπομένως ὅταν οἱ πιστωταὶ ζητοῦν τὴν πληρωμὴν, ἡ Ἑλλὰς ἤθελε κατακριθῆ ἐπὶ κακῇ πίστει, ἐὰν ἠρνεῖτο. Ἐκ τῆς ἰδέας ταύτης ὁρμώμενος, θέτει εὐθὺς εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ παραγράφου τὴν

ὑπόσχεσιν ταύτην, καὶ νομίζει ὅτι αὐτὴ ἡ τάξις πρέπει νὰ φυλαχθῇ, διότι μόνη αὐτὴ ἡ περικοπὴ ἀφορᾷ τὸ παρὸν, αἱ δὲ λοιπαὶ ἀφορῶσι τροπολογίαν αὐτῆς εἰς τὸ μέλλον. Ἡ δευτέρα ἰδέα τῆς τροπολογίας του εἶναι νὰ ὁδηγηθῇ ἡ Κυβέρνησις τίνι τρόπῳ πρέπει νὰ διενεργήσῃ τὰς διαπραγματεύσεις, Πρὸ πάντων νομίζει ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν δύναται νὰ πράξῃ κατὰ τὸ δοκοῦν, διότι ὑπάρχει διαγεγραμμένος ὑπὸ τῆς ἐθνοσυνελεύσεως ὁ τρόπος, καθ' ὃν ἡ διαπραγμάτευσις ἔπρεπε νὰ γίνῃ. Θαυμάζει δὲ πῶς ὑπῆρξαν τινες νομίζοντες ὅτι τὸ Ζ.' ψήφισμα τῆς ἐθνοσυνελεύσεως ἀφορᾷ τὸ Βαυαρικὸν δάνειον, ἐνῷ τὸ δάνειον τοῦτο οὐδαμῶς ἀφορᾷ. « Ἡ Κυβέρνησις, λέγει τὸ Ζ.' ψήφισμα, ὀφείλει τῇ εὐθύνῃ τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν ὅλα τὰ διατρέξαντα ἐπίσημα ἔγγραφα μεταξὺ τῆς αὐλῆς τῆς Βαυαρίας καὶ τοῦ ἐν Λονδίνῳ Συμβουλίου τῶν τριῶν μεγάλων δυνάμεων, ἀφορῶντα τὴν ἐγκατάστασιν τῆς Βασιλείας εἰς τὴν Ἑλλάδα .» Ὥστε ἡ Συνέλευσις ἐπεθύμει, ταῦτα διατάττουσα, νὰ ἐξετασθῇ ὑπὸ τίνας ὅρους ἐτυστήθη τὸ δάνειον, περὶ οὗ πρόκειται, διότι οὐδὲν ἄλλο δάνειον συνωμολόγησεν ἡ Βαυαρία ἐν ὀνόματι τῆς Ἑλλάδος μετὰ τῶν μεγάλων Δυνάμεων. Εἶχε δὲ σκοπὸν ἡ τοιαύτη ἐξέτασις τῶν ἐγγράφων τὴν ἐκκαθάρισιν παντὸς λογαριασμοῦ προκύπτοντος ἐξ αὐτῶν, ὡς ὁ πρῶτος παράγραφος τοῦ ψηφίσματος διαλαμβάνει. Μαλονότι δὲ ἡ Συνέλευσις ἤθελε νὰ ἐκκαθαρισθῇ πᾶς λογαριασμός, ἰδίως ὅμως ἤθελε νὰ ἐκκαθαρισθῇ ὁ λογαριασμὸς ὁ ἐξ αὐτῶν τῶν ἐγγράφων προκύπτων μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Βαυαρίας, ὅπερ ῥητῶς περιλαμβάνει ὁ δεύτερος παράγραφος τοῦ ψηφίσματος, καθ' ὃν ἡ Συνέλευσις εἶχε τὴν πεποίθησιν ὅτι ἔχει λαμβάνειν πραγματικῶς παρὰ τῆς Βαυαρίας. Καὶ μόνον ὁ δεύτερος οὗτος παράγραφος δύναται νὰ ἀφορᾷ τὸ Βαυαρικὸν δάνειον, καθ' ὅσον οὐδ' αὐτὸ τὸ δάνειον ἠγνόει ἡ Συνέλευσις ὅταν εἶπεν, ὅτι ἡ Βαυαρία ὀφείλει πρὸς τὴν Ἑλλάδα. Ἀγνοεῖ ἂν ἡ ἰδέα αὕτη τῆς Συνελεύσεως ἦτον ὀρθὴ, ἀλλ' ἡμεῖς οἵτινες εἴμεθα προϊὸν ἐκείνης, ἔχομεν καθῆκον νὰ σεβασθῶμεν τὰς ἀποφάσεις της καὶ ποτὲ νὰ μὴ περιΐδωμεν τὸ ψήφισμά της, σκεπτόμενοι περὶ τοῦ ἐθνικοῦ δανείου. Παρεκτὸς τούτου, ἡ περὶ τοῦ δανείου διαπραγμάτευσις μετὰ τῶν δυνάμεων νομίζει ὅτι πρέπει νὰ ἔχῃ καὶ τοῦτον τὸν χαρακτῆρα, ὅτι ἡ δέησις τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὰς προστάτιδας Δυνάμεις δὲν εἶναι ἡ τοῦ ἰδιώτου ὀφειλέτου πρὸς τὸν ἰδιώτην δανειστήν. Καὶ ἐν πρώτοις μὲν εὑρίσκει ἕνεκα τούτου λίαν τα-

πεινωτικὸν τὸν παράγραφον τῆς ἀπαντήσεως. Ἡ Ἑλλὰς, ὅσον καὶ ἂν εἶναι μικρὰ, εἶναι ἴση πρὸς τὰ μεγάλα Κράτη τῆς Εὐρώπης ὡς Βασίλειον αὐτόνομον καὶ ἀνεξάρτητον. Διὰ τοῦτο, καίτοι ὀφείλον, καίτοι πολυπαθὲς ἔθνος, δὲν πρέπει νὰ ἐξομοιοῦται μὲ τὸν ἐν ἀπορίᾳ εὑρισκόμενον ὀφειλέτην ἀπέναντι αὐστηροῦ ἀπαιτητοῦ. Ἀλλ' ἐκτὸς τούτου, ἡ Ἑλλὰς δικαιοῦται νὰ μεταχειρισθῇ πρὸς τὰς Δυνάμεις γλῶσσαν τινα διαφορετικὴν, τὴν γλῶσσαν τὴν ὁποίαν μετεχειρίσθη, ὅταν ὁ εὐρωπαϊκὸς διαβήτης ἐχώριζε τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τοὺς Ἕλληνας· τὴν γλῶσσαν τὴν ὁποίαν ἐλάλει ἡ Γερουσία τῆς Ἑλλάδος τῷ 1830 πρὸς τὰς αὐτὰς δυνάμεις τῆς Εὐρώπης. Ἡ Ἑλλὰς δύναται νὰ εἴπῃ εἰς τὴν Εὐρώπην· « εἰς τὸ αὐτὸ ἔγγραφον, διὰ τοῦ ὁποίου ἐζήτουν παρὰ Σοῦ τὸ δάνειον, Σὲ παρεκάλουν συγχρόνως νὰ μὴ καταχερματίσῃς τὴν ἐπανάστασίν μου, νὰ μὴ παραγνωρίσῃς τὰ δίκαιά μου, νὰ μὴ περικόψῃς τὸ ἔδαφός μου καὶ μὲ καταστήσῃς τόσον μικρὰν, ὥστε νὰ μὴ δύναμαι νὰ ζήσω ὡς Κράτος αὐτόνομον. Ἀλλ' εἰσήκουσες μόνον τὴν περὶ δανείου αἴτησίν μου καὶ ἀπέῤῥιψες τὰς ἄλλας προτάσεις, ἄνευ τῶν ὁποίων τὸ δάνειον ἦτον ὄχι μόνον ἀνεπαρκὲς, ἀλλὰ καὶ καταστρεπτικὸν δι' ἐμέ.» Ἐκτὸς τούτου δὲν κατέστησαν μόνον μικρὰν τὴν Ἑλλάδα, ἀλλὰ καὶ τὴν ἔθεσαν μακρὰν τῆς ἑστίας τοῦ πολιτισμοῦ, μακρὰν τῆς Εὐρώπης, ἀπὸ τῆς ὁποίας τὴν χωρίζει Κράτος, εἰς τὸ ὁποῖον ὁ πολιτισμὸς δὲν κατοικεῖ. Καὶ τὸ σφάλμα τοῦτο δὲν εἶναι μικρὸν, διότι ἡ Ἑλλὰς, εἰς ἣν εὑρίσκετο τότε κατάστασιν καὶ μὲ τὰ μηδαμινὰ αὐτῆς δημόσια εἰσοδήματα, δὲν ἠδύνατο νὰ ἀποκτήσῃ τὰ ἀγαθὰ τοῦ πολιτισμοῦ, ὄχι μόνον διότι τὸ ἑλληνικὸν Βασίλειον ἐστυτήθη ἐπὶ τέφρας, ἀλλὰ καὶ διότι ὁ πολιτισμὸς ἔμενε μακρὰν αὐτοῦ, ὅθεν δυσκολώτατον ἦτον νὰ τὸν μεταφέρῃ. Εἶναι δὲ γνωστὸν ὅτι πρώτιστον προϊὸν τοῦ πολιτισμοῦ εἶναι ἡ βελτίωσις τῶν οἰκονομικῶν καὶ ἡ αὔξησις τῶν εἰσοδημάτων. Νομίζει δὲ ὅτι ὄχι μόνον ἡ μικρὰ Ἑλλὰς, ἀλλὰ καὶ μεγάλον τι Κράτος τῆς Εὐρώπης, στερημένον τῶν ἀγαθῶν τοῦ πολιτισμοῦ καὶ χωριζόμενον ἀπὸ τὴν ἑστίαν αὐτοῦ διὰ χώρας βαρβάρου, δὲν ἤθελε προχωρήσει πλειότερον τῆς Ἑλλάδος, οὔτε ἤθελε φανῇ τακτικώτερον αὐτῆς εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν δημοσίων χρεῶν. Ἀλλὰ διὰ τ' ἀποτελέσματα ταῦτα αἰτία δὲν εἶναι βεβαίως ἡ Ἑλλάς. Περιπλέον ὅμως ὑπάρχει καὶ ἕτερον σφάλμα ἐπίσης δεινὸν ὡς τὸ πρῶτον. Δὲν ἔπλασαν μόνον τὴν Ἑλλάδα μικρὰν, ἀλλ' ἀπέφραξαν διὰ παντὸς τὰς θύρας τῆς συγκοινωνίας μεταξὺ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς γείτονός της. Ἀπηγόρευσαν

διὰ παντὸς τὸ δικαίωμα τῆς μεταναστεύσεως, ἀφοῦ μηδαμινὴν ἔθεσαν πρὸς μετανάστευσιν προθεσμίαν. Καὶ ἡ μικρὰ Ἑλλὰς, ἥτις ἠδύνατο, φιλοτιμουμένη περὶ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ πολιτισμοῦ, νὰ ἑλκύσῃ, ὡς καὶ τὰ ἄλλα ἔθνη, τοὺς θιασώτας αὐτοῦ, ἐστερήθη διὰ παντὸς τοῦ εὐεργετήματος τούτου, χωρὶς τοὐλάχιστον νὰ τεθῶσι τὰ δικαιώματά της εἰς ἴσην θέσιν μὲ τὰ δικαιώματα τῆς γείτονός της, διότι ἕνεκα τῆς διαφορᾶς τῶν νομοθεσιῶν τῶν δύω τούτων Κρατῶν μόνη ἡ Ἑλλὰς ὑπεῖχε τὰ δεινὰ ἐπακόλουθα τῆς ἐξαιρετικῆς ταύτης ἀρχῆς. Γνωρίζετε ὅτι ἡ Τουρκία δὲν διαπρέπει περὶ τὴν δικαιοσύνην τῶν νόμων της, ὅτι ὁ κάτοικος αὐτῆς δὲν εἶναι κύριος τῆς γῆς, καὶ ὅσον ἂν ἐργάζεται καὶ τὴν προάγῃ, πώποτε δὲν ἀποκτᾷ τὸ δικαίωμα νὰ τὴν διαθέσῃ. Ἡ Τουρκικὴ χώρα ἕνα μόνον ἔχει ἰδιοκτήτην καὶ ὡς ἐπικράτεια καὶ ὡς ἔδαφος, ἐνῷ εἰς τὴν Ἑλλάδα ὁ ξένος ἠμπορεῖ νὰ διαθέσῃ τὴν γῆν καὶ τὰ ὑπάρχοντά του καὶ ν' ἀποδημήσῃ ὅπου θέλει, καὶ εἰς αὐτὴν τὴν Τουρκίαν μ' ὅλην τὴν αὐστηρότητα τῶν πρωτοκόλλων, τὰ ὁποῖα εἶναι ἀσθενῆ ἐνώπιον τοῦ πολιτισμοῦ. Δὲν ἀρκεῖ δὲ μόνον ὅτι τοσαῦτα ἐγένοντο σφάλματα κατὰ τὴν σύστασιν τοῦ ἑλληνικοῦ Βασιλείου, ἀλλὰ καὶ ἔκτοτε τὰ συμφέροντα τῆς Ἑλλάδος δὲν εὑρίσκουσι προστασίαν. Ἡ Ἑλλὰς ἔχει ἄπειρα συμφέροντα εἰς τὴν Ἀνατολήν. Εἰς αὐτὴν κατοικοῦν περισσότεροι Ἕλληνες ὑπήκοοι παρὰ πάσης ἄλλης εὐρωπαϊκῆς ἐπικρατείας, οἵτινες ἐνεργοῦν τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν βιομηχανίαν τῆς Ἀνατολῆς. Εἰς αὐτὴν κυκλοφορεῖ ἄπειρος ἑλληνικὸς πλοῦτος, ὅστις ζωογονεῖ τὴν κοινωνίαν της, εἰς αὐτὴν ἐμπορεύεται ὁλόκληρος ἡ μεγάλη ναυτιλία τῆς Ἑλλάδος. Ἔχει λοιπὸν ἡ Ἑλλὰς ἐν Ἀνατολῇ ἄπειρα συμφέροντα, τὰ ὁποῖα εἶναι τόσῳ πολυτιμότερα, ὅσον ἡ Ἑλλὰς εἶναι μικρά. Τὰ συμφέροντα ταῦτα χρῄζουν προστασίας, ἀλλ' ἡ Εὐρώπη ἀντὶ νὰ τὴν βοηθῇ πρὸς ἐπίβλεψιν τῶν συμφερόντων τούτων, ἐξ ἐναντίας τὴν ἀπεμάκρυνεν ὁλοτελῶς ἀπὸ τὰς ὑποθέσεις τῆς Ἀνατολῆς καὶ τὴν κρατεῖ ἐνώπιον αὐτῆς, ἐνώπιον τῶν συμφερόντων της ἁπλοῦν θεατὴν, ἀσθενῆ καὶ κατάχρεων ὀφειλέτην. Τολμᾷ δὲ νὰ εἴπῃ ἀπὸ τοῦ βήματος τοῦ μεγάλου τούτου Σώματος τὰ παράπονα ταῦτα, διότι δὲν ζητεῖ τοῦ παρελθόντος τὴν διάῤῥηξιν, δὲν ζητεῖ τῶν συνθηκῶν τὴν μεταῤῥύθμισιν, ἀλλὰ κρίνων τὸ παρελθὸν καὶ τὸ παρὸν θέλει νὰ θέσῃ εἰς τὸ στόμα τῆς Πατρίδος εὐλόγους παρατηρήσεις, δικαιολογούσας τὴν Ἑλλάδα ὡς χρεώστην ἐνώπιον τῶν πιστωτῶν της, αἰτιολογούσας τὴν παρελθουσαν δοσοληψίαν καὶ χρησίμους διὰ τὴν μέλλουσαν. Δὲν εἶναι δὲ διόλου ἀπηλπισμένος ὅτι ἡ φωνὴ τῆς Ἑλλάδος δὲν δύναται πλέον νὰ ἀντηχήσῃ εἰς τὴν Εὐρώπην. Ἐνταῦθα ἀναγκάζεται νὰ παραλείψῃ ὅλους τοὺς λόγους, οἵτινες τῷ ἐμπνέουσι τὴν ἐλπίδα ταύτην, καὶ διὰ τοῦτο περιορίζεται εἰς ἕνα μόνον, τὴν δύναμιν ἣν ἐξασκεῖ ἡ κοινὴ γνώμη ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν ἐθνικοτήτων, τὰ ὁποῖα ὅσον ὁ πολιτισμὸς παραχωρεῖ, τόσον ἀποκλειστικωτέρα ἰδιοκτησία γίνονται τῆς κοινῆς γνώμης. Καὶ ἐνταῦθα περὶ οὐδενὸς ἄλλου ζητήματος πρόκειται εἰμὴ περὶ ζητήματος ἐθνικότητος, ἂν καὶ καλύπτεται ὑπὸ πέπλον τόσον πυκνὸν. Σήμερον δὲν ἔχομεν πλέον τὰ Συνέδρια τοῦ Λαίμπαχ καὶ τῆς Βερώνης, ὅπου ἡ τυραννία συνώμοτε κατὰ τῶν ἐλευθεριῶν. Ἡ πρόοδος τοῦ αἰῶνος εἶναι καταπληκτική· ἡ φωνὴ τῆς κοινῆς γνώμης εἰσδύει παντοδύναμος εἰς τὰ συμβούλια τῆς Εὐρώπης. Ῥίψατε ἓν βλέμμα ἐπὶ τῶν γινομένων σήμερον κατὰ τὰς παραμονὰς τῆς δίκης τῆς ἐλευθερίας των Ἰταλῶν. Ἡ δύναμις τῆς κοινῆς γνώμης κατέστη τόσον ἐπίφοβος, ὥστε ἡ Ἀγγλία φοβουμένη μὴ τὸ κοινοβούλιον αὐτῆς, ὅπερ εἶναι ἡ ἐπίσημος γλῶσσα τῆς κοινῆς γνώμης, βιαίως φερόμενον ὑπ' αὐτῆς, ἐγείρῃ ὑπὲρ τῶν Ἰταλῶν ὑπερβολικὰς ἀπαιτήσεις, δὲν ἀποστέλλει εἰς τὸ ἐν Παρισίοις Συνέδριον οὔτε τὸν πρωθυπουργόν της, οὔτε κἀνένα τῶν μεγάλων ἀνδρῶν τοῦ Ὑπουργείου της, ἵνα μένωσιν ἐν τῷ κοινοβουλίῳ καὶ ἀναχαιτίζωσι τὴν ὁρμὴν αὐτοῦ· ἀφ' ἑτέρου ἡ Σαρδηνία, θέλουσα νὰ ὑψώσῃ τὴν κοινὴν γνώμην, ὅθεν ἡ φωνὴ τῆς Ἰταλίας θέλει ἀκούεσθαι μετὰ πλειοτέρου σεβασμοῦ, συγκαλεῖ ἐν τάχει τὸ κοινοβούλιόν της, καὶ ἐπὶ πᾶσι τούτοις, ἡ συγκάλεσις τοῦ ἐν Παρισίοις Συνεδρίου ἀνεβλήθη ἐπὶ ἀόριστον. Ἡ Ἑλλὰς λοιπὸν ἀποτελεσματικῶς δύναται νὰ ἐπικαλεσθῇ τὴν κοινὴν γνώμην εἰς βοήθειάν της. Εἰς τὴν κοινὴν γνώμην ὀφείλει καὶ τὰ πρωτόκολλα τῆς συστάσεως τοῦ ἑλληνικοῦ Βασιλείου. Οὐδεὶς ἄλλος πλὴν τῆς κοινῆς γνώμης ἠνάγκασε τὰς προστάτιδας Δυνάμεις νὰ καύσωσι τοὺς στόλους, τοὺς ὁποίους ὁ ἐχθρὸς εἶχε κατασκευάσει εἰς τὰ δημόσια ναυπηγεῖα των. Ἡ κοινὴ γνώμη τὰς ἠνάγκασε νὰ ἀνατρέψουν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος τὴν ἀρχὴν, τὴν ὁποίαν εἶχον ὁρκισθῇ θρησκευτικῶς νὰ τηρήσουν, τῆς Τουρκικῆς ἀκεραιότητος. Ἐνθαῤῥύνεται δὲ ἐκ τῆς πεποιθήσεως, τὴν ὁποίαν τῷ ἐνέπνευσεν ἡ ἱστορία τῆς ὑποθέσεως τοῦ δανείου κατὰ τὸ παρελθὸν, καὶ πιστεύει ὅτι ἡ περὶ δανείου ἀπαίτησις τῶν προστατίδων

Δυνάμεων δὲν εἶναι ἀπαίτησις τῆς Ἀγγλίας, τῆς Ῥωσσίας καὶ τῆς Γαλλίας, ἀλλ' ἀπαίτησις τῆς τρεχούσης ὑπηρεσίας.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Θεικονομικῶν ὑπουργὸς, ὅτι χωρὶς νὰ παρακοληθήσῃ τὸν προαγορεύσαντα εἰς τὰς γενικὰς ἐπὶ τοῦ παραγράφου σκέψεις καὶ ἰδέας του, ἀρκεῖται νὰ εἴπῃ, ὅτι ἐνταῦθα πρόκειται ἁπλῶς περὶ τοῦ πρὸς τὰς μεγάλας Δυνάμεις δανείου ὅτι καὶ κατὰ τὸ 1847 προσεκλήθημεν, ὡς γνωρίζει ἡ Βουλὴ, νὰ πληρώσωμεν, ὅτι καὶ ἄλλο τε ἦλθεν ἐνώπιόν της τὸ ζήτημα περὶ τῆς πληρωμῆς αὐτοῦ, καὶ ὅτι περὶ τούτου πρόκειται καὶ σήμερον. Ὁ παράγραφος λοιπὸν δὲν ἀφορᾷ ἢ τὴν κανονικὴν διευθέτησιν τῆς ὑποθέσεως ταύτης. Ὡς πρὸς δὲ τὰ περὶ τῆς Βαυαρίας λεχθέντα, αὕτη ἔχει ἐνώπιον ἡμῶν ἀπαιτήσεις, ὡς ἔχει καὶ ἡ Ἑλλὰς ἀπέναντι αὐτῆς ἄλλας, ὥστε ἡ ὑπόθεσις αὕτη εἶναι ἀντικείμενον διάφορον τοῦ πρὸς τὰς ἐγγυητρίας Δυνάμεις δανείου. Μετὰ τὴν ἐξήγησιν ταύτην παρατηρεῖ ὅτι τὸ ὑπουργεῖον ἀντὶ τῆς τροπολογίας ἀποδέχεται τὸν παράγραφον τοῦ σχεδίου, ὡς θεωροῦν αὐτὸν κατηλλημένον ἐπὶ τῆς φύσεως τοῦ ζητήματος.

Ἄλλος δέ τις ἐπέφερεν, ὅτι δὲν παραδέχεται οὔτε αὐτὸς τὴν ἐπὶ τοῦ παραγράφου τροπολογίαν τοῦ Βουλευτοῦ Μεσολογγίου, καθ' ὅσον δὲν συνάδει πρὸς ὅσα ὁ Θεὸς εἶπε. Νομίζει ὅμως ὅτι πρέπει νὰ μεταβληθῇ ὁ τοῦ σχεδίου παράγραφος, διότι καὶ πολὺ ἐκτεταμένος εἶναι καὶ δὲν ἔχει τὸν δέοντα σκοπόν. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι εἴμεθα χρεῶσται τοῦ δανείου πρὸς τὰς ἐγγυητρίας Δυνάμεις, ἀλλ' ἐπίσης εἶναι ἀληθὲς καὶ ὅτι δὲν ὠφελήθημεν ἐξ αὐτοῦ. Κατὰ τὴν διαπραγμάτευσιν τοῦ δανείου ὁ Σεβαστὸς ἡμῶν Βασιλεὺς δὲν εἶχε τὰς ἡνίας τοῦ Κράτους, τὸ ἔθνος δὲν εἶχε τὴν ἀντιπροσωπείαν του, καὶ ἄλλοι ἐνήργησαν τὸ δάνειον, ἡμεῖς δὲ ἐλθόντες δὲν εὕρομεν εἰμὴ χρέος. Καὶ ὅμως δὲν ἀποφεύγομεν τὴν ὑπογρέωσιν ταύτην, ἀλλὰ διὰ νὰ ἐξοφλήσωμεν κεφάλαια καὶ τόκους τοῦ δανείου τούτου, ἔπρεπε νὰ ἔχωμεν ἐτησίαν πρόσοδον 100 ἑκατομμυρίων δραχμῶν. Διὰ νὰ μὴ ἔλθωμεν λοιπὸν εἰς τοιαύτας ἐξηγήσεις, ἐπεθύμει ἡ ἀπάντησις τῆς Βουλῆς νὰ εἶναι μικροτέρα, διότι ἄλλως, ἂν ἔλθωμεν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν, πρέπει νὰ εἴπωμεν τοὺς λόγους μας. Ἄλλως τε, ἀφοῦ χρεωστοῦντες πληρώνομεν, διὰ τί νὰ εἴμεθα τόσον ταπεινόφρονες εἰς τὴν ἀπάντησίν μας; Διὰ ταῦτα προτείνει νὰ τροπολογηθῇ ὁ 4 παράγραφος τοῦ σχεδίου τῆς ἀπαντήσεως οὕτως:

« Ἡ Βουλὴ εὐγνώμων πρὸς τὰς εὐεργέτιδας Δυνάμεις, θέλει συνδράμει τὴν Κυβέρνησίν Σου πρὸς ἱκανοποίησιν τῶν περὶ τοῦ δανείου αἰτήσεών των. »

Κλεισθείσης ἐνταῦθα τῆς ἐπὶ τοῦ 4 παραγράφου συζητήσεως, ὁ πρόεδρος ἠρώτησε πρῶτον τὴν Βουλὴν ἂν ὑποστηριζῇ τὴν ἐπ' αὐτοῦ φερομένην τροπολογίαν τοῦ βουλευτοῦ Μεσολογγίου.

Μὴ ὑποστηριχθείσης δὲ ὑπ' οὐδενὸς, ὁ πρόεδρος ἠρώτησε τὴν Βουλὴν καὶ ἐπὶ τῆς ἀνωτέρω τροπολογίας τοῦ βουλευτοῦ Ἀττικῆς, τὴν ὁποίαν οὐδεὶς ὑπεστήριξε καὶ οὕτως ἔπεσεν ἑκατέρα τούτων.

Ἐπομένως ἐρωτηθεῖσα ἡ Βουλὴ παρεδέχθη ὡς ἔχει τὸν 4 παράγραφον τοῦ σχεδίου δι' ἀναστάσεως.

Ἐρωτηθεῖσα δὲ κατὰ σειρὰν καὶ ἐπὶ τῶν παραγράφων 5, 6, 7, 8, 9 καὶ 10, παρεδέχθη ἕκαστον τούτων δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως κατὰ τὸ σχέδιον.

Γενομένης δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ σχεδίου ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Δεων. Πετιμεζᾶν καὶ Γ. Πλαπούταν, συνέχθη κατὰ τὸ προσαρτώμενον ἐνταῦθα τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ σύνολον τῶν παραγράφων τοῦ σχεδίου τῆς πρὸς τὸν Βασιλικὸν λόγον ἀπαντήσεως παμψηφεὶ διὰ ψήφων 83, ἔχον οὕτω·

Βασιλεῦ!

« Συνηγμένοι περὶ τὸν Θρόνον, μετὰ ζωηρᾶς ἀγαλλιάσεως ἠκούσαμεν τὴν ἐπίσημον ἔκφρασιν τῶν αἰσθημάτων, τὰ ὁποῖα πληροῦσι τὴν πατρικὴν τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος καρδίαν.

Ἡ Ὑμετέρα Μεγαλειότης συγχαίρουσα δι' ἡμῶν τὸ ἔθνος, διότι καὶ κατὰ τὰς ἄρτι περαιωθείσας βουλευτικὰς ἐκλογὰς ἀπέδειξε πραγματικῶς, ὅτι ἡ ἐλευθέρα τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων ἐξάσκησις συμβιβάζεται ἀκριβῶς μὲ τὴν διατήρησιν τῆς δημοσίου τάξεως, παρέχει καὶ αὖθις πολύτιμον τεκμήριον τῆς φιλοστόργου μερίμνης, μεθ' ἧς ἐπισκοπεῖ καὶ ἐνθαρρύνει τὴν κατὰ τοὺς συνταγματικοὺς θεσμοὺς τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ πορείαν.

Ἀσμένως ἐπληροφορήθημεν ὅτι αἱ σχέσεις τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος μεθ' ὅλων τῶν ξένων Δυνάμεων εἰσὶ φιλικαί.

Ἡ μελετωμένη παρὰ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος ἐπανάληψις διαπραγματεύσεως μετὰ τῶν ἐγγυητριῶν τοῦ δανείου Δυνάμεων, πρὸς ὁριστικὴν τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ ἔθνους διευθέτησιν, εἶναι μέτρον ὄχι μόνον Ὑψηλῆς προνοίας, ἀλλὰ καὶ ἀπαραιτήτου ἀνάγκης, καθὼ συνδεόμενον μὲ τὴν δημοσίαν τοῦ τόπου πίστιν καὶ μὲ τὴν εὔρυθμον τῶν οἰκονομικῶν ἡμῶν πραγμάτων πορείαν. Ἔχομεν τὴν ἀδιάσειστον πεποίθησιν, ὅτι αἱ εὐεργέτιδες Δυνάμεις, ἐμπνεόμεναι

ἀείποτε ἀπὸ τὰ αὐτὰ ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος εὐμενῆ αἰσθήματα, θέλουσι δώσει εἰς τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος διαπραγμάτευσιν ταχὺ καὶ αἴσιον πέρας· καὶ καθὼς μέχρι τοῦδε ἀπέβλεψαν εἰς τὸ ἀνεπαρκὲς τῶν πόρων τοῦ Κράτους, οὕτω καὶ εἰς τὸ μέλλον, ἐν τῇ φρονήσει αὐτῶν καὶ τῇ δικαιοσύνῃ, θέλουν λάβει ὑπὸ σκέψιν τὰς πολυειδεῖς ἀνάγκας ἔθνους μόλις ἀναγεννωμένου μετὰ πολυετῆ καταστρεπτικὸν πόλεμον, καὶ ἑπομένως συναινέσει εἰς λύσιν τοῦ ζητήματος τοιαύτην, ὥστε ἐξ αὐτῆς ὄχι μόνον νὰ μὴ διακινδυνεύσῃ ἡ μεταξὺ τῶν πραγματικῶν ἐσόδων καὶ τῶν ἀναποφεύκτων ἐξόδων ἰσορροπία, ἀλλὰ καὶ νὰ διευκολυνθῇ ἡ περαιτέρω ζωογόνησις τῶν πηγῶν τοῦ δημοσίου πλούτου, ἥτις καὶ μόνη δύναται νὰ παραγάγῃ τὸ ἑκατέρωθεν ἐπιδιωκόμενον ἀποτέλεσμα. Καὶ μολονότι ὑπὸ τὴν ἔποψιν ταύτην τὸ ἤδη ζητούμενον ποσὸν εἶναι ἐπαισθητὸν, οὐχ ἧττον ὅμως ἡ Βουλὴ ἀναγνωρίζουσα μετ' εὐγνωμοσύνης ὅτι εἶναι μικρὸν σχετικῶς πρὸς τὸ ἐτησίως ὀφειλόμενον, θέλει ἐπιψηφίσει προθύμως τὴν αἰτηθησομένην πίστωσιν.

Τὸ περὶ νέου φορολογικοῦ συστήματος καὶ περὶ τελείας ἐξασφαλίσεως τῆς ἐθνικῆς περιουσίας νομοσχέδιον, τοῦ ὁποίου ἡ Βουλὴ ἐκτιμᾷ τὴν σπουδαιότητα, θέλει εἶσθαι ἀντικείμενον ἐμβριθοῦς μελέτης.

Ὁ περὶ δήμων νόμος κατέχει ἐν τῇ διοικητικῇ νομοθεσίᾳ θέσιν ἀληθῶς περίβλεπτον. Αἱ ἐπ' αὐτοῦ μεταρρυθμίσεις ὅσας ἡ πεῖρα ἔδειξεν ὠφελίμους πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν δημοτικῶν ἐλευθεριῶν, διὰ τῶν ὁποίων κραταιοῦται τῶν ἐθνῶν ἡ πολιτικὴ ὕπαρξις, καὶ πρὸς ἀκριβῆ καὶ πιστὴν τῆς δημοτικῆς περιουσίας διαχείρισιν ἐξ ἧς πηγάζει τῶν δήμων ἡ πρόοδος καὶ εὐδαιμονία, θέλουσιν ἐξετασθῆ μετ' ἐπιστασίας.

Τὰ ἀναγγελθέντα παρὰ τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος νομοσχέδια περὶ τελειοτέρου ὀργανισμοῦ τοῦ Πανεπιστημίου, περὶ βελτιώσεως τοῦ περὶ ἀπογραφῆς νόμου, περὶ στρατιωτικῆς ποινικῆς νομοθεσίας, περὶ μέτρων ὑπὲρ τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν τῶν ὑπαξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν τοῦ κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν στρατοῦ, ὁ ἀστυκὸς νόμος καὶ ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ 1861, καὶ ἅπασαι ἐν γένει αἱ προτάσεις, αἱ παρουσιασθησόμεναι πρὸς ὄφελος τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας καὶ πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς κοινῆς εὐημερίας, θέλουσιν ἐπισύρει τὴν σύντονον ἡμῶν προσοχὴν ἀλληλοδιαδόχως.

Τὸ πρὸς τὰ δικαιώματα ἀλλήλων σέβας εἶναι ὁμολογουμένως, Βασιλεῦ, ὁ ἀπαραίτητος ὅρος πάσης τελεσφόρου ἐ-

νεργείας ὑπὲρ τῆς εὐτυχίας τοῦ ἔθνους. Ἡ Βουλὴ θέλει σεβασθῆ μετ' εὐλαβείας τὰ ὑπὸ τοῦ θεμελιώδους νόμου διαγραφόμενα ὅρια.

Οὕτως αἱ πατρικαὶ εὐχαὶ, οἱ εὐγενεῖς τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος πόθοι ὑσημέραι ἐκπληροῦνται· ἡ Ἑλλὰς ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ θρόνου καὶ τῶν ὑπαρχόντων ἐλευθέρων θεσμῶν προβαίνει ἡτύχως καὶ ἀσφαλῶς εἰς τὸ στάδιον τῆς ὑλικῆς καὶ ἠθικῆς προόδου. Ἡ πρὸς τὴν Ὑμετέραν Μεγαλειότητα ἀγάπη καὶ ἐμπιστοσύνη τοῦ λαοῦ ὑπάρχει ἀκμαία, ὁ δὲ μεταξὺ Αὐτῆς καὶ τῆς πατρίδος ὑφιστάμενος ἐνδότατος σύνδεσμος καθίσταται ἐπὶ μᾶλλον γλυκὺς καὶ ἀδιάλυτος.

Ἡ Βουλὴ ἐπικαλεῖται ἐγκαρδίως ὑπὲρ τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος τοῦ Ὑψίστου τὰς εὐλογίας. »

Ἐγένετο ἔπειτα ὑπὸ τοῦ ἑτέρου τῶν ἀντιπροέδρων καὶ τῶν ψηφολεκτῶν Π. Ῥεβελάκη καὶ Σπ. Ἀντωνοπούλου κλήρωσις μεγάλης πρεσβεύσεως, ἵνα παρουσιάσῃ τὴν πρὸς τὴν Α. Μ. ἀπάντησιν τῆς Βουλῆς· ἔλαχον δὲ οἱ ΚΚ. Δ. Καλλιφρονᾶς, Εὐθ. Κεχαγιᾶς, Π. Ἀργυρόπουλος, Στ. Δούκας, Δ. Βουδούρης, Ν. Πανουριᾶς, Ἰω. Σωτηριάδης, Αὐγ. Πετραλιᾶς, Α. Πετροπουλάκης, Εὐαγ. Βαλατσός.

Ἐπίσης δὲ γενομένης ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ψηφολέκτας ὁμοίας κληρώσεως πρὸς ἐκλογὴν συγχαρητηρίου ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῇ προσεχεῖ ἑορτῇ τῆς 1 τοῦ ἔτους, ἔλαχον οἱ Ἰω. Δελιγιάννης, Α. Πετροπουλάκης, Κ. Χριστοδούλου, Α. Τσαμαδὸς, Σ. Βαρότσης, Εὐαγ. Βαλατσὸς, Ν. Τσαβέλλας, Α. Πετραλιᾶς, Γ. Γιολδάσης καὶ Ἰω. Προβελέγγιος.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος·

« Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν πρὸς τὸν Βασιλικὸν Λόγον ἀπάντησιν ὅπως ἐπεψηφίσθη, ναὶ ἢ ὄχι; »

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Κωνς. Θεοδώρου	N	Ἰωάννης Βλάσσης	N
Ἰωάννης Σωτηριάδης	N	Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	N
Ἀντώνιος Βενιζέλος	N	Γεώργ. Α. Ῥάλλης	N
Δημ. Γιαννούλης	N	Γεώργιος Σκοῦφος	.
Γ. Ν. Καίρης	N	Σταῦρος Βλάχος	N
Νικόλαος Π. Ἀθανασίου	.	Ἰω. Καραγιαννόπουλος	.
Δημήτριος Τσόκρης	.	Ἀθανάσιος Ἴσκος	N
Ἀνδρέας Δανόπουλος	N	Ἀντώνιος Γεωργαντᾶς	N

Φίλων Φίλωνος		Κωνστ. Κυπριάδης	N
Λεωνίδας Λογοθέτης		Ἰωάννης Δελιγιάννης	N
Νικόλαος Τσέλιος	N	Σταῦρος Καμπερόπουλος	N
Γεώργιος Γεροθανάσης		Ἀνδρέας Νοταρᾶς	N
Λεωνίδας Πετροπουλάκης	N	Ἀριστ. Μεντσελόπουλος	N
Θ. Τσαννετάκης		Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος	
Ἰωάννης Σαφάκας	N	Χαράλ. Α. Χρηστόπουλος	N
Α. Παπαθανασίου		Ν. Χ. Παναγιώτου	
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς		Δημ. Σακελλαράκης	N
Ν. Παπαμιχαλόπουλος		Σ. Κοπανίτσας	N
Σταμάτιος Μήτσας	N	Ἐμμ. Μελετόπουλος	N
Ἀνδρέας Ζέρβας		Ν. Λεώπουλος	
Γεώργιος Βελῆς	N	Λουκᾶς Στεφάνου	N
Δημήτριος Ζῶτος	N	Νῖκος Βουλπιώτης	
Γ. Γιολδάσης	N	Β. Ρ. Παλαμίδης	N
Ἰωάννης Χατσόπουλος	N	Α. Ἀλεξανδρόπουλος	N
Λύσανδρος Βιλαέτης		Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος	
Ἀνδρέας Αὐγερινός		Γ. Ν. Ῥεβελιώτης	
Νικόλαος Σισίνης		Δημήτριος Φιλάρετος	N
Αὐγερινὸς Πετραλιᾶς	N	Μελέτιος Χ. Μελέτης	N
Γεώργιος Διαμάντης			
Ἀναγνώστης Δημητρίου			
Γασ. Δελένδας		Ἐπαμ. Δελιγεώργης	
Σπ. Μαρκεζίνης		Π. Τσιμπουράκης	
Ν. Βαρβαρῆγος		Ἀλ. Κουμουνδοῦρος	N
Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης	N	Παναγ. Παπατσώνης	N
Ἀσημάκης Χαραλάμπης	N	Σπ. Αντωνόπουλος	N
Λεων. Ν. Πετιμεζᾶς	N	Ἰω. Προβελέγιος	N
Χαρ. Θεοχαρόπουλος		Ἰω. Ταταράκης	N
Γρηγόριος Κορφιωτάκης	N	Σ. Βαρότσης	N
Ἰωάννης Ζάρκος		Ἐμμ. Ναυπλιώτης	
Γεώργιος Περωτῆς	N	Κωνστ. Κρίσπης	N
Α. Κοντόσταυλος	N	Νικόλαος Τσαβέλλας	N
Ἰωάννης Μπαλάφας		Ν. Καναβός	
Γεώργιος Μιχαήλ		Α. Παπαδημητριάδης	N
Ἀνδρέας Δελιγιάννης	N		
Γ. Πλαπούτας	N		
Γ. Α. Αντωνόπουλος		Κίμων Χριστοδούλου	N
Πέτρος Δελιγιάννης	N	Στέφανος Α. Δούκας	
Ποθητὸς Ῥεβελάκης	N	Ἰωάννης Κατσάκος	N

Δημ. Κουμουνδουράκης	N	Μιχαὴλ Σολωμὸς	N
Βενετσάνος Κυβέλος	N	Γεώργιος Ναύτης	N
Νικόλαος Πιτράκος	N	Ἰωάννης Σαγρέδος	N
Χ. Χριστόπουλος		Παναγιώτης Ψάθης	N
Π. Κανελλόπουλος	N	Ἀντ. Ἀρμάος	N
Νικόλαος Μοσχούλας	N	Γρηγόριος Μανοῦσος	N
Π. Ἀργυρόπουλος		Ἀδαμ. Διαμαντόπουλος	N
Ν. Πανουριᾶς	N	Δημ. Πολυχρονόπουλος	N
Εὐθ. Κεχαγιᾶς	N	Δημ. Βότσαρης	N
Κωνσταντῖνος Βλάχης	N	Γεώργιος Ι. Σταΐκος	
Βενιζέλος Ῥοῦφος		Νικόλαος Πιπῖνος	
Ἀνδρέας Χ. Λόντος	N	Κωνστ. Δουζίνας	
Παναγ. Καλαμογδάρτης	N	Ἀνδ. Γ. Κουντουριώτης	N
Κωνστ. Κωνστάκης	N	Δημήτριος Βυδούρης	N
		Ἀντώνιος Τσαμαδός	N
		Πέτρος Χ. Πέτρος	
Ἀθανάσιος Μηπυρλῆς		Εὐαγγέλης Βαλαωτός	N
Γεώργιος Μπάστας		Σ. Σκουμπουρδῆς	
Ἰωάννης Μανιώτης	N	Εὐαγγέλης Κοντογιάννης	
Ἰω. Δουλίδης		Αὐγερινὸς Λβέρωφ	N
Κωνστ. Πλατύς		Ἀναγν. Μάντσαρης	
Ἀν. Ῥενουάρδος	N	Δημ. Κριεζώτης	

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 4 μ.μ.

Ὁ Πρόεδρος
Α. Χ. ΛΟΝΤΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Γρ. Μανοῦσος,
Χ. Α. Χρηστόπουλος,
Α. Βενιζέλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Λ'.

Τῆς 4 Ἰανουαρίου 1860.

Συμπληρωθείσης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Ἀνεγνώσθη ἐν πρώτοις ἡ ἀντιφώνησις τοῦ Βασιλέως πρὸς τὴν μεγάλην πρεσβείαν τῆς Βουλῆς, ὑποβαλούσης τὴν πρὸς τὸν Βασιλικὸν λόγον ἀπάντησιν. Ἔχει δ' οὕτως·

«Ὡς αἰσθάνομαι πάντοτε χαρὰν εὑρισκόμενος ἐν μέσῳ τοῦ ἀγαπητοῦ Μοι τῆς Ἑλλάδος λαοῦ οὕτω χαίρω καὶ νῦν βλέπων ἐνώπιόν Μου τὴν Πρεσβείαν τῶν ἀντιπροσώπων αὐτοῦ ἐκφράζουσαν

τὰ πρὸς Ἐμὲ αἰσθήματα τοῦ Ἔθνους, τοῦ ὁποίου ἡ εὐημερία εἶναι τὸ προσφιλέστατον τῆς καρδίας Μου ἀντικείμενον.

Ἡ προσοχή, τὴν ὁποίαν ἡ Βουλὴ περιστισμένη καὶ ὑπὸ ἀκραιφνοῦς φιλοπατρίας ἐμπνεομένη θέλει ἐπιστήσει εἰς τὰ προταθησόμενα ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεώς Μου νομοσχέδια, θέλει βεβαίως συντείνει εἰς τὴν τόσον ποθητήν Μοι προαγωγὴν καὶ εὐδαιμονίαν τοῦ Ἔθνους. »

Ἀνηγγέλθη ἔπειτα ὅτι ἡ διοίκησις τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ὑπέβαλεν εἰς τὴν Βουλὴν λογαριασμὸν τῆς τελευταίας ἑξαμηνίας τοῦ λήξαντος ἔτους.

Ἀναγγελθέντος ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ εἰσαγωγὴ νομοσχεδίων, παρελθὼν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς, ἀνέγνω νομοσχέδια μετὰ τῶν ἐπ' αὐτῶν ἐκθέσεων, α') περὶ προσθήκης ὑπαλλήλων εἰς τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβείαν, β') περὶ προξενικῶν τελῶν καὶ γ') περὶ ναυτιλιακῶν τελῶν, ἔχοντα οὕτω.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Κύριοι!

Ἔχω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω, κατὰ διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος, εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῆς Βουλῆς νομοσχέδιον περὶ συμπληρώσεως τοῦ περὶ διερμηνείας τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβείας ΣΝΘ'. νόμου. Τὸ νομοσχέδιον τοῦτο συζητηθὲν ὑπὸ τῆς Βουλῆς κατὰ τὰ τέλη τῆς Γ΄ης Συνόδου τῆς Δ΄ης περιόδου, δὲν ἀπέβη δυνατὸν νὰ ὑποβληθῇ καὶ εἰς τὴν Γερουσίαν. Ὑποβάλλων αὐτὸ ἤδη ἐκ νέου, νομίζω ἀναγκαῖον νὰ ἐκθέσω τοὺς προκαλοῦντας τὸ μέτρον τοῦτο λόγους.

Ἡ πεῖρα ἀπέδειξεν ἀπό τινος χρόνου, ὅτι τὸ προσωπικὸν τοῦ διερμηνευτικοῦ γραφείου τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἑλληνικῆς πρεσβείας εἶναι ἀνεπαρκὲς, ἀκολούθως τοῦ πλήθους τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ καὶ τῆς ὁσημέραι ἀναπτυσσομένης ὑπηρεσίας του.

Ἡ εἰρημένη Πρεσβεία δὲν παύει παριστῶσα τὴν ἀναπόφευκτον ἀνάγκην τῆς προσθήκης ἑνὸς τετάρτου διερμηνέως, καθότι τοσοῦτο μεγάλως ἀνεπτύχθη ἡ ὑπηρεσία τῆς διερμηνείας καὶ τοσοῦτον πολυπλόκοις εἰσὶν αἱ ἐργασίαι αὐτῆς, ὥστε οἱ τρεῖς ὑπάρχοντες δυνάμει τοῦ ΣΝΘ'. νόμου διερμηνεῖς αὐδόλως ἐπαρκοῦσιν εἰς αὐτήν. Ἕνεκα τοιᾶς καταστάσεως ταύτης ὁ Πρέσβυς ὑποχρεοῦται νὰ μεταχειρίζηται συνεχῶς εἰς διερμηνευτικὰ καθήκοντα καὶ τοὺς μαθητευομένους, ὧν τὸ κύριον ἔργον εἶναι

ἡ σπουδὴ τῆς Ὀθωμανικῆς γλώσσης καὶ νομοθεσίας καὶ ἡ ἐντὸς τοῦ διερμηνευτικοῦ γραφείου ἐργασία. Τοῦτο δὲ ματαιοῖ τὸν προορισμόν των, καθὸ ἐπιφέρον βραδύτητα οὐ μικρὰν εἰς τῶν σπουδῶν των τὴν ἀποπεράτωσιν.

Διὰ νὰ κατανοήσητε καλῶς τὴν ἀνάγκην τῆς προκειμένης προσθήκης, δὲν φρονῶ ἄσκοπον νὰ σᾶς ἐκθέσω, ἐν ὀλίγοις, ὁποίαν, ὡς ἔγγιστα, ὑπηρεσίαν ἐκπληροῖ τὸ προσωπικὸν τοῦ παρὰ τῇ ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβείᾳ γραφείου τῆς διερμηνείας. Ὁ Α'. Διερμηνεὺς εἶναι ἓν τῶν κυριωτέρων ὀργάνων τοῦ Πρέσβεως· οὗτος χρησιμεύει συνήθως ὡς διαπορθμεὺς τῶν πρὸς τοὺς ὑπουργοὺς τῆς Πύλης διαγγελμάτων αὐτοῦ, διαπραγματευόμενος πρακτικῶς μετ' αὐτῶν τὰς σπουδαιοτέρας ὑποθέσεις, ἕνεκα δὲ τούτου δὲν δύναται οὐδ' ἔχει καιρὸν ἵν' ἀσχοληθῇ εἰς ἄλλα μικροτέρας σπουδαιότητος ἀντικείμενα. Ὁ Β'. ἔχει ὅλην σχεδὸν τὴν γραφικὴν τῆς διερμηνείας ὑπηρεσίαν, βοηθούμενος πρὸς τοῦτο καὶ ὑπὸ τῶν μαθητευομένων· ἡ ἐργασία αὕτη δὲν ἐπιτρέπει αὐτῷ παντάπασι τὴν ἐκ τοῦ γραφείου ἀπομάκρυνσίν του. Μένει μετὰ ταῦτα ἡ παρὰ τῷ ἐμποροδικείῳ ὑπηρεσία, καὶ κατόπιν ταύτης ἔρχεται πλῆθος ὀχληροτάτων ὑποθέσεων, ἕνεκα τῶν ὁποίων ἀπαιτεῖται πολλάκις ἡ παρουσία τοῦ διερμηνέως παρὰ τῷ διαιτητηρίῳ τοῦ Ὀθωμ. λιμεναρχείου, παρὰ τῇ Ἀρχονομίᾳ, παρὰ τοῖς Πατριαρχείοις, παρὰ τῷ Ναυστάθμῳ, παρὰ τῷ Ἰχτιζάπι (Ἀγορανομείῳ) παρὰ τῷ Σεϊχ-οὒλ-Ἰσλάμ, παρὰ τοῖς τελωνείοις καὶ παρ' ἄλλαις ὑποδεεστέραις Ἀρχαῖς. Ὅλην ταύτην τὴν ὑπηρεσίαν εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐκπληρώσῃ εἷς μόνος διερμηνεύς, ὁ τρίτος, ὅσην ἂν ἀποδώσῃ τις αὐτῷ ἱκανότητα καὶ εὐεξίαν σώματος. Καὶ αὐτοὶ οἱ μαθητευόμενοι, τοὺς ὁποίους ἐξ ἀνάγκης μεταχειρίζεται μέχρι τοῦδε εἰς αὐτὴν ὁ Πρέσβυς, ὡς προείρηται, καὶ ἂν ὁλοτελῶς ἀπασχοληθῶσιν ἐκ τῶν κυριωτέρων αὐτῶν ἔργων, δὲν δύνανται πάλιν νὰ ἐπαρκέσωσιν ἀπέναντι συρροῆς μεγάλης ὑποθέσεων ποικίλων, ἐν τῷ μέσῳ μάλιστα πόλεως ἐχούσης ἀπαιτήσεις μεμακρυσμένας καὶ συγχρωνίαν τοσοῦτον δύσκολον.

Ἡ ἀνάγκη ἄρα τῆς προσθήκης ἑνὸς τετάρτου διερμηνέως ἵνα συμμερίζηται μετὰ τοῦ τρίτου ὅλων τῶν τῆς τελευταίας κατηγορίας ἐργασιῶν, εἶναι ἀναπόφευκτος. Διὸ καὶ προτείνεται ἤδη ὑμῖν νὰ νομοθετηθῇ ἡ νέα αὕτη θέσις.

Ὡς συνέπεια τῆς ἀνωτέρω προσθήκης ἔπεται, διὰ τοῦ ὑποβαλλομένου νομοσχεδίου, καὶ τις τροποποίησις εἰς τὰς ἐν τῷ 2 ἄρθρῳ τοῦ ΣΝΘ' νόμου ὡρισμένας βαθμολογίας καὶ μι-

σθοδοσίας τῶν διερμηνέων. Καὶ ὁ μὲν βαθμὸς καὶ μισθὸς τοῦ Α΄. διερμηνέως μένουν ἀμετάβλητοι· ἐπίσης ἀμετάβλητος μένει καὶ ὁ μισθὸς τοῦ Β΄ διερμηνέως· μεταβάλλεται δὲ μόνος ὁ βαθμὸς αὐτοῦ ἀπὸ ὑπουργικοῦ γραμματέως Α΄. τάξεως εἰς τμηματάρχην Β΄. τάξεως. Ὁ τοῦ Γ΄. διερμηνέως μισθὸς αὐξάνει κατὰ 50 δραχμὰς κατὰ μῆνα, ὁ δὲ βαθμὸς αὐτοῦ μεταβάλλεται ἀπὸ Β΄. εἰς Α΄. τάξεως ὑπουργικοῦ Γραμματέως. Ὁ δὲ μισθὸς τοῦ Δ΄. προσδιορίζεται εἰς δραχμὰς 300 κατὰ μῆνα καὶ δίδεται αὐτῷ ὁ βαθμὸς ὑπουργικοῦ γραμματέως Β΄. τάξεως.

Διὰ τοῦ αὐτοῦ νομοσχεδίου πρόκειται, Κύριοι, νὰ θεραπευθῇ καὶ ἑτέρα τῆς διερμηνευτικῆς ὑπηρεσίας ἀνάγκη. Ὁ ΣΝΘ΄ νόμος προσδιορίζει ὡς μισθὸν τοῦ καθηγητοῦ τῶν Ἀσιατικῶν γλωσσῶν δραχμὰς ἑκατὸν τὸν μῆνα· διὰ μόνου τούτου τοῦ ποσοῦ καθίσταται ἀδύνατον νὰ ἐκμισθωθῇ ἐν Κωνσταντινουπόλει ὀθωμανὸς διδάσκαλος, ἔχων τὰς ἀποχρώσας ὡς πρὸς τὸ ἔργον τοῦτο γνώσεις καὶ ἱκανότητα· διὸ καθίσταται ἀπολύτως ἀναγκαῖον νὰ διπλασιασθῇ τοὐλάχιστον ἡ μισθοδοσία αὐτοῦ, ὅπερ προτείνεται ὑμῖν σήμερον διὰ τοῦ ὑποβαλλομένου νομοσχεδίου.

Ἐλπίζω, Κύριοι, ὅτι δὲν θέλετε διστάσει νὰ ἐπιψηφίσητε αὐτό, καθὸ ὑπαγορευόμενον ἐκ τῆς πραγματικῆς ἀνάγκης τῆς ὑπηρεσίας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Δεκεμβρίου 1859.

Ὁ ἐπὶ τοῦ Βασιλ. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερ. σχέσεων Ὑπουργὸς
Α. Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Τὸ ἑπόμενον νομοσχέδιον περὶ συμπληρώσεως τοῦ περὶ Διερμηνείας τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἡμετέρας Βασιλικῆς Πρεσβείας ΣΝΘ΄. νόμου θέλει εἰσαχθῇ, ὡς ἔχει, ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Ἡμῶν οἴκου καὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ, εἰς τὴν Βουλήν, καὶ ὑποστηριχθῇ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Δεκεμβρίου 1859.

Ο Θ Ω Ν

Α. Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας· ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

Ἄρθρον 1.

Εἰς τὸ γραφεῖον τῆς διερμηνείας τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβείας προστίθεται τέταρτος διερμηνεύς.

Ἄρθρον 2.

Ὁ δεύτερος διερμηνεὺς τῆς εἰρημένης Πρεσβείας ἔχει βαθμὸν τμηματάρχου Β΄. τάξεως.

Ὁ τρίτος διερμηνεὺς ἔχει βαθμὸν ὑπουργικοῦ γραμματέως πρώτης τάξεως, καὶ μισθὸν δραχμῶν τριακοσίων πεντήκοντα, ἤτοι 350, κατὰ μῆνα· ὁ δὲ τέταρτος, βαθμὸν ὑπουργικοῦ γραμματέως δευτέρας τάξεως, καὶ μισθὸν δραχμῶν τριακοσίων, ἤτοι 300 κατὰ μῆνα.

Ἄρθρον 3.

Ὁ μισθὸς τοῦ παρὰ τῇ ῥηθείσῃ Πρεσβείᾳ πρὸς ἐκπαίδευσιν τῶν μαθητευομένων τῆς διερμηνείας καθηγητοῦ τῶν Ἀσιατικῶν γλωσσῶν προσδιορίζεται εἰς δραχμὰς διακοσίας (200) κατὰ μῆνα.

Ὁ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸν παρόντα νόμον, ὅστις ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῇ καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους. »

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Κύριοι!

Ἔχω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω κατὰ Βασιλικὴν διαταγὴν, ἐκ νέου, εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῆς Βουλῆς τὸ ὑπὸ τοῦ προκατόχου μου, κατὰ τὰ τέλη τῆς τελευταίας βουλευτικῆς Συνόδου, ὑποβληθὲν αὐτῇ, ἀλλὰ μὴ συζητηθὲν νομοσχέδιον περὶ Προξενικῶν τελῶν.

Φύσις τῶν Προξενικῶν τελῶν.

Τὰ Προξενεῖα, καὶ μάλιστα τὰ ἐν Τουρκίᾳ, διπλοῦν ἔχουσι τὸν σκοπόν, τῇ μὲν νὰ προστατεύωσι τὰ εἰδικὰ συμφέροντα τῶν ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν αὐτῶν τελούντων ὁμογενῶν, τῇ δὲ νὰ ὑπηρετῶσι τὸ γενικὸν συμφέρον τῆς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἐθνικῆς ἀξιοπρεπείας καὶ νομίμου ἐπιρροῆς. Διὰ τοῦτο εὔλογον εἶναι ἡ πρὸς συντήρησιν αὐτῶν ἀπαιτουμένη δαπάνη νὰ καταβάλληται, μέρος μὲν ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων ἰδιωτῶν, μέρος δὲ, ὑπὸ τοῦ δημοσίου.

Αὐτὸ τοῦτο ὑπάρχει καὶ παρ' ἡμῖν κατὰ τοὺς κειμένους νόμους, καθ' οὓς οἱ μὲν ἰδιῶται καταβάλλουσι τέλη τινὰ διὰ πᾶσας τὰς ὑπὸ τῶν Προξενείων πρὸς εἰδικόν τι συμφέρον αὐτῶν γινομένας πράξεις, τὸ δὲ δημόσιον συμπληροῖ τὴν πρὸς

συντήρησιν τῶν Προξενείων ἀπαιτουμένην ποσότητα. Οὕτω ἐν ἔτει 1857 π. χ. τὸ ὅλον τῶν Προξενικῶν εἰσπράξεων ἦν ἐκ δραχμῶν 366,494:57/00, ἐξ ὧν 92,102:47/00 εἰς ὄφελος τῶν Προξένων, καὶ 274,392:10/00 εἰς τὸ ταμεῖον, οὗ ἡ δαπάνη ὑπὲρ τοῦ Προξενικοῦ κλάδου εἶναι ἐκ δραχ. 216,120, τὸ δ' ὅλον τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν 671,350.

Ἡ ἀρχαία διατίμησις.

Μέχρι τοῦδε τὰ Προξενικὰ ταῦτα τέλη ἐκανονίζοντο ὑπὸ τῆς διατιμήσεως τῆς 30 Ἰανουαρίου 1835, ληφθείσης μὲν ἐκ τῆς Γαλλικῆς, εὑρούσης ὅμως διάφορα ἐλαττώματα, ὅτι ἦν ἀτελεστάτη, ἐνιαχοῦ κακῶς μεταφρασθεῖσα καὶ διὰ τοῦτο κακῶς ἐφαρμοζομένη, καὶ κατά τινα μὴ ἐντελῶς συναδούσης πρὸς τὴν ἡμετέραν Νομοθεσίαν. Ἔκτοτε καὶ ἡ Γαλλία, συνοιδυῖα τὴν ἀτέλειαν τῆς ἰδίας αὐτῆς διατιμήσεως, συνεπλήρωσε καὶ μετέβαλεν αὐτὴν διὰ Διατάγματος τῆς 6 Νοεμβρίου 1843. Καὶ ἐν ἔτει 1850 (Δεκεμβρ. 21), ὁ τότε ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν Κύριος Π. Δελιγιάννης ὑπέβαλεν εἰς τὰ βουλευτικὰ Σώματα νέαν τῶν Προξενικῶν τελῶν διατίμησιν, ἣν ἐψήφισε μὲν ἡ Βουλὴ τὴν 4 Σεπτεμβρίου 1851, ἀλλ' ἡ Κυβέρνησις δὲν παρουσίασεν εἰς τὴν Γερουσίαν. Ἀφ' ἑτέρου ἐν ἔτει 1856 μετεβλήθη καὶ ὁ ἡμέτερος περὶ προξενικῆς δικαιοδοσίας Νόμος, ὥστε καὶ διὰ τὸν λόγον τοῦτον ἀπῆρε καὶ παρ' ἡμῖν ἀναπόφευκτον νὰ μεταρρυθμισθῇ ἡ προξενικὴ διατίμησις οὕτως, ὥστε ἀποφεύγουσα τὰς ἀνωτέρω ἐλλείψεις, νὰ διευκολύνῃ καὶ νὰ ὠφελῇ τοὺς φορολογουμένους, χωρὶς νὰ μειώσῃ οὐσιωδῶς τὰς δημοσίας εἰσπράξεις.

Ἡ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἀποσυρθεῖσα διατίμησις δὲν ἐδύνατο ν' ἀντικαταστήσῃ τὴν ὑπάρχουσαν, δι' ἃς λόγους καὶ ἀπεσύρθη. Ἀλλὰ καὶ ἡ προταθεῖσα αὐτὴ ἐν ἔτει 1850 διετήρει τινὰς τῶν εἰς τὴν ἕδρα ἐν χρήσει παρατηρουμένων ἐλλείψεων. Ἡ πεῖρα τῶν μεγάλων καὶ ἐξευρωπισμένων ἐθνῶν εἶναι βεβαίως πολύτιμος ὁδηγὸς δι' ἡμᾶς, καὶ κατ' ἀρχὰς ἠσθάνθη ἀνάγκην ἡ νέα Γαλλικὴ διατίμησις, ὀλίγον μετριαζομένη, δὲν ἐδύνατο καταλλήλως νὰ εἰσαχθῇ παρ' ἡμῖν. Ἀλλὰ καὶ αὕτη φαίνεται διὰ τὰς ἡμετέρας περιστάσεις οὐχὶ λίαν σκόπιμος πρῶτον μέν, διότι λίαν πολύπλοκος καὶ λεπτομερὴς ὡς πρὸς τὰ τέλη τῶν πολιτικῶν καὶ δικαστικῶν πράξεων, θὰ ἀπέβαινε δύσχρηστος καὶ δύσληπτος παρ' ἡμῖν εἴς τε τοὺς φορολογουμένους καὶ εἰς τοὺς φορολογοῦντας· δεύτερον δέ, πολλὰ τῶν ἐν αὐτῇ εἰσὶ ξένα καὶ ἀνεφάρμοστα εἰς τὴν ἡμετέραν νομοθεσίαν, καὶ τρίτον, καὶ ὡς πρὸς αὐτὸν τὸν προσδιορισμὸν τῶν τελῶν ἐνόμισα ὅτι ἐδύνατο νὰ ἐπενεχθῇ μεταρρύθμισίς τις.

Ἀναλογία τῶν ἐξωτερικῶν πρὸς τὰ ἐσωτερικὰ τέλη.

Αἱ ἀνώτεραι δαπάναι τῶν ἐν ἀλλοδαπῇ διωρισμένων ὑπαλλήλων, ἡ ἀνάγκη τῆς ἐν ξέναις ἐπικρατείαις τηρήσεως τῆς ἐθνικῆς ἀξιοπρεπείας, πρὸς τούτοις δὲ τῆς ὑπὸ ὀλιγωτέρου ἀριθμοῦ φορολογουμένων συντηρήσεως ἀρχῶν, ἀδρότερον τῶν ἐν τῷ Κράτει μισθοδοτουμένων, εἰσὶν αἱ αἰτίαι δι' ἃς οἱ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ πληρονόμενοι, ἤτοι οἱ προξενικοὶ φόροι, πρέπει νὰ ἦναι ἀνώτεροι τῶν ὁμοειδῶν, ὅσοι πληρόνονται ἐν τῇ ἡμεδαπῇ. Ταύτην τὴν ἀρχὴν ἀκολουθεῖ καὶ ἡ νέα Γαλλικὴ διατίμησις, ταύτην ἠκολούθει καὶ ἡ παλαιά, καὶ ἐπομένως καὶ ἡ μέχρι τοῦδε παρ' ἡμῖν παραδεδεγμένη. Ἀλλὰ τὸ ποσὸν τῆς αὐξήσεως ἑκάστου τέλους ἐν πάσαις ταύταις ταῖς διατιμήσεσίν ἐστιν ἐντελῶς αὐθαίρετον, οὐδὲ στηρίζεται ἐπί σταθερᾶς τινος ἀναλογίας. Ἐν τῷ παρόντι δὲ νομοσχεδίῳ ἐνόμισα καταλληλότερον νὰ παραδεχθῶ ὡς βάσιν τῶν Προξενικῶν πολιτικῶν, συμβολαιογραφικῶν καὶ ληξιαρχικῶν τελῶν τὸ τέλος τοῦ χαρτοσήμου, ἁπλοῦν μὲν διὰ τὰς πράξεις τὰς ἀπαιτούσας χαρτόσημον ἀξίας, διπλασιαζόμενον δὲ διὰ τὰς ἀπαιτούσας χαρτόσημον τάξεως πλέον ἑνὸς δεκάτου. Τὸ μέτρον τοῦτο, ἀντὶ μακρᾶς, πολυάρθρου, πολλάκις ἀσαφοῦς καὶ αὐθαιρέτου διατιμήσεως, ἀντικαθιστᾷ διάταξιν τοῖς πᾶσι, τοῖς τε φορολογοῦσι καὶ τοῖς φορολογουμένοις, διὰ πολυχρονίου ἐφαρμογῆς γνωστὴν καὶ συνήθη, καὶ προσέτι διατηρεῖ ἀκριβῶς τὴν ἀναλογίαν τῆς ἐν Ἑλλάδι φορολογίας, μόνον ἐπαυξάνων αὐτήν. Ἐλάττωμα ὅμως τῆς διατάξεως ταύτης θὰ ἦτον ἂν ὑπὲρ τοῦ εὐμεθόδου ἐθυσίαζεν ἄλλα συμφέροντα σπουδαιότερα, καὶ ἠὔξανε τὰ τέλη εἰς βαθμὸν καταθλιπτικὸν τῶν φορολογουμένων, ἢ ἠλάττου αὐτὰ ἐπαισθητῶς διὰ τὸ ταμεῖον. Ὁ ἐπισυνημμένος ὑπὸ Στοιχ. Λ. πίναξ, περιέχων ἀντιπαράθεσιν τοῦ τέλους τοῦ χαρτοσήμου πρὸς τὸ τῆς Γαλλικῆς διατιμήσεως, ὁπωσοῦν μετριασθέν, οἷον ἐπρόκειτο νὰ καταρτισθῇ ἂν ἐφηρμόζετο εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἀποδείκνυσι τὸ ἐναντίον. Τὰ πλεῖστα τῶν τελῶν τῆς διατιμήσεως εἰσὶ τὰ διπλάσια τῶν ἀντιστοίχων τελῶν τοῦ χαρτοσήμου· τὰ δὲ κατά τι ἀνώτερα ἢ κατώτερα σχεδὸν ἀντισταθμίζονται.

Χαρτόσημον ἀξίας.

Τὸ αὐτὸ συμπέρασμα ἐξάγεται καὶ ἐκ τῆς ὑπὸ Στοιχ. Β΄. ἀντιπαραβολῆς τοῦ τέλους τοῦ χαρτοσήμου πρὸς τὸ τῆς μέχρι τοῦδε ἐν χρήσει διατιμήσεως. Ὡς δὲ πρὸς τὰς πράξεις τὰς εἰς χαρτόσημον ἀξίας ὑποκειμένας, κατὰ μὲν τὴν Γαλλικὴν διατίμησιν, καὶ αὐτῶν ἐδύνατο τὸ τέλος νὰ διπλασιασθῇ. Ἀλλ' ὡς πρὸς τὴν ἡμετέραν μέχρι τοῦδε ἐν ἰσχύϊ, ἤθελεν ἀποβῇ ὁ τοιοῦτος φόρος ὑπερβολικὸς, ἰδίως διὰ τὰς ἀπὸ χιλίων μέχρι τρισμυρίων δραχμῶν ποσότητας (ἰδ. Πίν. Γ΄), περὶ ἃς περιστρέφονται καὶ αἱ πλεῖσται τῶν συναλλαγῶν. Προσέτι δὲ, ἐπειδὴ αἱ πράξεις αὗται εἰσὶν ἐκούσιαι, καὶ οὐχὶ ὑποχρεωτικαὶ, βαρεῖα ἐπ' αὐτῶν φορολογία ἤθελεν ἀποσοβῇ αὐτὰς ἀπὸ τῆς προξενικῆς ἐπεμβάσεως. Διὰ ταῦτα προτιμότερον ἐκρίθη νὰ μείνωσιν αἱ πράξεις αὗται ὑπαγόμεναι εἰς ἁπλοῦν τέλος χαρτοσήμου ἀξίας, ὅπερ καὶ κατὰ τοῦτο εὔλογον φαίνεται ὅτι τὸ τέλος τοῦτο εἶναι οὐχὶ ἀμοιβὴ τῶν ἐνεργειῶν τῆς ἀρχῆς, ἀλλὰ φορολογία τῆς περιουσίας, ἥτις δὲν πρέπει νὰ ἦναι ἀνωτέρα ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος ἢ ἐντὸς αὐτῆς. Ὡς δὲ πρὸς τὸ πρόσθετον δέκατον εἰς τὴν οὕτω κανονισθεῖσαν φορολογίαν, τότε δὲν θέλει μὲν εἰσέρχεσθαι εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον, κατὰ τρόπον δὲ κανονισθησόμενον διὰ Β. Διατάγματος θέλει χρησιμεύει παρά τινος τῶν προξενείων δι' ἀγαθοεργοὺς σκοποὺς, βοηθείας ἀσθενῶν, ἀπόρων, ἐγκαταλελειμμένων ὁμογενῶν καὶ τὰ τοιαῦτα. Ἡ ἀνάγκη ὑπάρξεως τοιούτου ἰδιαιτέρου ταμείου τῶν ἀγαθοεργιῶν καὶ τῶν ἐλεῶν εἶχε πάντοτε ἀναγνωρισθῇ, καὶ κατὰ τὰ μέχρι τοῦδε κεκανονισμένα ἢ ἐνεργούμενα, ἐπορίζετο αὐτὸ τὰ κεφάλαιά του, ὅλως ἀνεπαρκῆ, κατὰ τὰς ἐπανειλημμένας παραστάσεις τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβείας, ἐκ φόρων οὐχὶ ὅλως κανονικῶν, ἐπιβαλλομένων εἰς τὴν ναυτιλίαν, ὡς τοῦτο λεπτομερέστερον ἐξηγεῖται ἐν τῇ σήμερον εἰς τὴν Βουλὴν ὑποβαλλομένῃ ἐκθέσει τῇ συνοδευούσῃ τὸ περὶ ναυτιλιακῶν τελῶν νομοσχέδιον. Ἀλλ' ἐκρίθη δίκαιον ἡ φορολογία αὕτη νὰ μὴ ἐπιβαρύνῃ μόνην τὴν ναυτιλίαν, δι' ὃ καὶ ἐλαττωθέντος τοῦ ἐκείνῃ μέχρι τοῦδε ἐπικειμένου τέλους, περιελήφθη εἰς τοῦ ῥηθέντος ταμείου τοὺς πόρους, πρὸς συμπλήρωσιν αὐτῶν, τὸ δέκατον τοῦ τέλους τοῦ χαρτοσήμου καὶ τὰ δικαστικὰ πρόστιμα.

Διαμονητήρια.

Τὸ πρώτιστον τῶν καθηκόντων τοῦ προξενείου εἶναι νὰ ὑπερασπίζηται τὰ ἐμπορικὰ καὶ ναυτιλιακὰ συμφέροντα τῶν Ἑλλήνων ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, καὶ νὰ ἐνεργῇ τὴν ἐπ' αὐτῶν δικαιοδοσίαν, καθ' ὅσον ἐπιρυλάττεται αὐτὴ εἰς τὴν Ἑλλ. Κυβέρνησιν· (Προξεν. Ὁδηγ. τῆς 1 Ἰανουαρίου 1834, Α.) Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ καθήκοντος τούτου εἶναι εὐχερεστάτη πανταχοῦ τῶν χριστιανικῶν ἐπικρατειῶν, ὅπου ἡ νομοθεσία ἐστὶν ἐν ἁρμονίᾳ πρὸς τὴν ἡμετέραν, καὶ ὅπου ὀλίγοι ἐπιδημοῦσιν ὑπήκοοι· πολλὴν ὅμως σπουδαιότητα ἔχει, πολλὰς δυσκολίας, πολλὰ πράγματα καὶ πολλοὺς ἀγῶνας παρέχει εἰς τοὺς προξένους ἐν ταῖς Ὀθωμανικαῖς χώραις ἕνεκα τῶν ἐκεῖ νομοθετικῶν καὶ διοικητικῶν σχέσεων, καὶ ἕνεκα τοῦ πλήθους τῶν ἐκεῖ ἐμπορευομένων ὁμογενῶν. Διὰ τοῦτο ἐκρίθη ἀναγκαῖον μὲν νὰ ληφθῶσι μέτρα ὅπως ἐν τῷ ὀθωμανικῷ Κράτει οἱ πρόξενοι ἀκριβῶς γνωρίζωσι τοὺς ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν των διατελοῦντας ὁμογενεῖς, ἵνα ἐν πάσῃ περιπτώσει δύνανται νὰ παρέχωσιν αὐτοῖς τελεσφόρον καὶ ἀδιάκοπτον προστασίαν, ἄνευ δυσαρέστων ἀμφισβητήσεων μετὰ τῶν ἐγχωρίων ἀρχῶν, δίκαιον δ' ἐνομίσθη συγχρόνως διὰ τὰς ὑπερβαλλούσας ταύτας ἐργασίας, εἰς ἃς οἱ πρόξενοι ἐν ταῖς χώραις ἐκείναις ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τῶν ὑπηκόων ἐκτίθενται, νὰ λαμβάνωσιν οὗτοι μεῖζον ἢ ἀλλαχοῦ μέρος τῆς ἐκείνοις ἀνηκούσης ἀντιμισθίας, ἀνακουφίζοντες οὕτω τὴν δημοσίαν δαπάνην· ἐν ἄλλαις λέξεσι, νὰ ἔχῃ μὲν ὁ πρόξενος ἐν τῇ ὀθωμανικῇ ἐπικρατείᾳ ἀκριβῆ καταγραφὴν τῶν ὑπ' αὐτὸν διατελούντων ὁμογενῶν, νὰ εἰσπράττῃ δὲ παρ' αὐτῶν εἰδικόν τινα ἀνώτερον ἢ ἀλλαχοῦ φόρον.

Ὡς πρὸς τὸ πρῶτον, τοῦτο ῥητῶς ὡρίσθη διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Κεφ. Ε. τῶν *προσθέτων προξενικῶν ὁδηγιῶν* τῆς 30 Ἰανουαρίου 1835, ἀπαιτοῦντος νὰ ἐγγράφωνται εἰς προξενικὸν Μητρῷον οἱ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ διαμένοντες ὁμογενεῖς, οἱ θέλοντες ν' ἀπολαμβάνωσι τῆς προστασίας προξένου. Ἂν δὲ καὶ γενικῶς ἐκφράζεται τὸ ἄρθρον τοῦτο, ἀλλ' εἰς μόνην τὴν Τουρκίαν κυρίως ἐφαίνετο ἀναγκαία καὶ ἐγένετο ἡ ἐφαρμογὴ αὐτοῦ.

Ὡς πρὸς τὸ δεύτερον ὅμως, τὸ ἄρθρον 4 τοῦ αὐτοῦ Κεφαλαίου τῶν αὐτῶν ὁδηγιῶν ὥριζεν ἐξ ἐναντίας, ὅτι *οὐδὲν* θέλει λαμβάνεσθαι *δικαίωμα* διὰ τὴν εἰς τὸ Μητρῷον ἐγγραφὴν, τὸ δ' ἄρθρον 6 διετίμα εἰς δραχμὰς 3 τ' ἀποδεικτικὰ τῆς ἐγγραφῆς, διδόμενα εἰς *μόνους τοὺς αἰτοῦντας* αὐτά. Ἀλλ' ἐν τῇ τὲς αὐτὰς ὁδηγίας συνοδευούσῃ προξενικῇ διατιμήσει ἀναφέρεται *δίπλωμα προστασίας*, τιμώμενον εἰς δραχμὰς 6,50.

Ἡ διάταξις αὕτη προφανῶς ἀντιφάσκει πρὸς τὴν τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου. Ἀλλ' αὕτη μετεφράσθη ἐκ τῆς Γαλλικῆς διατι-

μίσεως, ἐν ᾗ αἰνίττεται τὴν ὑπὸ τῆς Γαλλίας ἐν μὴ χριστιανικαῖς χώραις, εἰς μὴ ὑπηκόους Γάλλους, χορηγουμένην προστασίαν. Ἐρημώθη ὅμως ἀνέκαθεν πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ἀνωρθέντος κενοῦ τῆς προξενικῆς ἐν Τουρκίᾳ φορολογίας, ἰδίως εἰς τοὺς ἐν τῷ Κράτει ἐκείνῳ καὶ τοῖς λοιποῖς μὴ χριστιανικοῖς ἐπιδημοῦντας Ἕλληνας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν *διαμονητηρίου*.

Θελήσας νὰ πληροφορηθῶ ἂν καὶ κατὰ πόσον τοιαύτης φύσεως φόρος ἐπιβάλλεται καὶ ὑπὸ τῶν λοιπῶν ἐθνῶν ὑπὲρ τῶν ἐν τῷ Ὀθωμανικῷ Κράτει προξενείων, ἐζήτησα πληροφορίας παρὰ τῶν ἡμετέρων προξένων, ἐξ ὧν ἂν τι ἄρτιον δύναται νὰ ἐξαχθῇ συμπέρασμα, εἶναι τοῦτο, ὡς ἐν τῷ ἐπισυνημμένῳ ὑπὸ στοιχεῖον Δ'. πίνακι φαίνεται, ὅτι περὶ τὸ ἀντικείμενον τοῦτο μεγίστη ἐπικρατεῖ παρὰ πᾶσιν ἀνωμαλία καὶ αὐθαίρετος τῶν διατάξεων ἐφαρμογή. Οὕτω, φερ' εἰπεῖν, οἱ Γάλλοι φαίνονται οὐδὲν πληρώνοντες, πλὴν 2 1|2 φράγκων (δι' ἀπόσπασμα τοῦ Μητρῴου, ὅταν τὸ ζητῶσιν)· οἱ Ἄγγλοι ἐνιαχοῦ ἓν δίστηλον ἑφάπαξ (ἐν Καίρῳ, Ἰωαννίνοις, Γαλαζίῳ), ἀλλαχοῦ, κατὰ τριετίαν (ἐν Σμύρνῃ, Θεσσαλονίκῃ, Χίῳ, Κρήτῃ κτλ.), 2 δίστηλα ἐν Τούλτσῃ, 1 φλωρ. ἐν Ἰασίῳ, 17 σφάντσικα ἐν Βουκουρεστίῳ κτλ.) Ἐσχάτως δὲ ἐπροτάθη ν' αὐξηθῇ τὸ τέλος τοῦτο καὶ νὰ γίνῃ ὁμοιόμορφον. Καὶ τῶν ἄλλων δὲ ἐθνῶν φαίνεται ὁ φόρος ἐπίσης ἀκανονίστως ὡρισμένος ἢ ἀτάκτως εἰσπραττόμενος. Καὶ παρ' ἡμῖν δὲ ἂν καὶ 6 1|2 δραχμαὶ ἐθεωρήθησαν ὡς ὑπὸ τοῦ νόμου ὡρισμένος φόρος, ἀλλ' οὐδαμοῦ σχεδὸν τακτικῶς εἰσπράττεται, διότι πρῶτον μὲν παρὰ πολλαῖς τῶν ὁμογενῶν ὑπάρχει πρόληψις κατὰ τοῦ φόρου τούτου, ὡς προσωπικοῦ τινὸς καὶ οἱονεὶ κεφαλικοῦ ὄντος, διὸ καὶ δυστρόπως ἀποτίουσιν αὐτόν· δεύτερον δὲ οὐδεὶς τρόπος καταναγκασμοῦ τῆς εἰσπράξεως ὑπάρχει, ὥστε καὶ ἡ ἀποφυγή του εἶναι εὔκολος, καὶ ἡ αἴτησίς του ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἀποβαίνει σχεδὸν ἐκουσία· τρίτον δὲ εἰς τοὺς ἀπορωτέρους τῶν ὁμογενῶν ἡ ποσότης φαίνεται βαρεῖα, ἐνῷ ἴσως οἱ ἐπισημότεροι τὴν θεωροῦσιν ἐνιαχοῦ ὡς προσβλητικὴν τῆς φιλοτιμίας των διὰ τὴν μικρότητά της. Διὰ τοῦτο ἐνιαχοῦ τινὲς οἰκειοθελῶς πληρόνουσιν ἀνωτέραν, καὶ ἐν ταῖς Ἡγεμονίαις, μάλιστα ἐν Βλαχίᾳ τοὐλάχιστον, ἔθος ἐπεκράτησεν ἀντὶ 6 1|2 νὰ πληρόνωνται 14 δρ. καὶ ἐπέκεινα. Ἂν λόγοι οἰκονομίας δὲν ἀντέκειντο, δὲν διστάζω νὰ εἴπω ὅτι ἤθελον θεωρήσει προτιμοτέραν τὴν ἐντελῆ κατάργησιν τοῦ φόρου τούτου, ἥτις καὶ τοὺς ὑπηκόους ἤθελε διευκολύνει, καὶ τοὺς προξένους ἀπαλλάττει διαφόρων δυσχερειῶν. Ἀλλ' ἐν τοιαύτῃ

περιπτώσει ἀνάγκη θὰ ἦτον ἄφευκτος τοῖς ἤδη γλίσχρως ἀμειβομένοις Προξένοις ν' ἀποδίδηται ἐκ τοῦ ταμείου τὸ ἀντίτιμον τοῦ καταργουμένου φόρου, καὶ ν' ἀρτιρεθῇ ἐκ τῶν εἰσπράξεων τοῦ ταμείου ὅσον τοῦ φόρου τούτου εἶναι δημόσιον ἔσοδον εἰς τὰ καθαρῶς μισθοδοτούμενα Προξενεῖα. Τῆς πρώτης κατηγορίας τὸ ἔσοδον συμποσοῦται, κατὰ τὸν ἐπισυνημμένον ὑπὸ Στοιχ. Ε'. πίνακα, εἰς δρ. 25,000, τῆς δὲ δευτέρας, εἰς δρ. 13,095. Ἂν λοιπὸν ἡ κατάργησις τοῦ φόρου τούτου, διὰ τὸν οἰκονομικὸν τοῦτον λόγον, ἀποβαίνῃ πρὸς τὸ παρὸν ἀδύνατος, ἄφευκτον εἶναι νὰ στηριχθῇ, ἵνα ἐξακολουθῇ εἰσπραττόμενος ἐπὶ νομιμωτέραις ἢ μέχρι τοῦδε βάσεσιν, ἐνισχυόμενος καὶ διὰ ποινικῆς ῥήτρας. Εἶναι δὲ αὕτη ἡ ἐν τῷ ἄρθρῳ 13 ὁριζομένη καὶ συνισταμένη α. εἰς πρόστιμον, καθ' οὗ ὅμως ἐπιτρέπεται ἔφεσις διὰ τοῦ ἄρθρου 14, καὶ β'. εἰς τὴν μέχρι τῆς πληρωμῆς δυναμένην νὰ ἐπεκθῇ ἀναβολὴν τῆς ὑπερασπίσεως. Τὸ ἐν ἔτει 1850 εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῆς Βουλῆς ὑποβληθὲν νομοσχέδιον περιεῖχεν ὡς ποινικὴν ῥήτραν τὴν ἀφαίρεσιν τῆς προστασίας ἀπὸ τοῦ μὴ θέλοντος ἢ ἀποφεύγοντος νὰ πληρώσῃ τὸ τέλος τοῦ διαμονητηρίου, μέχρις οὗ συμμορφωθῇ μὲ τὴν διάταξιν τοῦ νόμου· ἡ δὲ Βουλὴ ἐθεώρησε τὴν ῥήτραν ταύτην ὡς ἀναγκαίαν, ἀντικαταστήσασα μόνον *ἄρνησιν* ἀντὶ τῆς *ἀφαιρέσεως* προστασίας. Ἀλλ' ἐπειδὴ πολλάκις ἡ μὴ ἀπότισις τοῦ προξενικοῦ τέλους πιθανὸν νὰ προέρχηται ἐξ ἀντιξοίας ἐντελοῦς, ἢ ἐξ ἄλλων περιστάσεων, ἃς δύναται νὰ ἐκτιμήσῃ ὁ Πρόξενος, ἢ ἐθνικὴ ἀξιοπρέπεια ἢ ἐθνικὸν συμφέρον ν' ἀπαιτῇ ἐνίοτε νὰ χορηγηθῇ ἡ προστασία εἰς τὸν ὑπήκοον, καὶ τοι παραλείψαντα τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ καθήκοντος αὐτοῦ ὡς πρὸς τὴν ἀπότισιν τοῦ διαμονητηρίου, διὰ τοῦτο ἐνομίσθη εὐλογώτερον νὰ περιληφθῇ ἡ ποινικὴ αὕτη διάταξις *δημοτικῶς* μόνον εἰς τὸν νόμον, ὥστε νὰ ἐγκαταλείπεται ἡ χρῆσις αὐτῆς εἰς τοῦ Προξένου τὴν κρίσιν καὶ τὴν ἐκτίμησιν. Προσέτι δὲ πρὸ πολλοῦ ἐπροτάθη καὶ κατεδείχθη ἡ ἀνάγκη τοῦ νὰ κανονισθῇ τὸ τέλος τοῦτο ἀναλογώτερον πρὸς τὰς περιουσίας, ὥστε νὰ ἐπιβαρύνῃ ἧττον τοὺς ἀπόρους. Τοῦτο προτείνεται διὰ τοῦ παρόντος νομοσχεδίου. Ἂν δ' ὁ μέσος τῶν τριῶν προτεινομένων ὅρων εἶναι ἀνώτερος τοῦ μέχρι τοῦδε παραδεδειγμένου τῶν 6 1|2 δραχ. (15+8+3=26|3=8 2|3), τοῦτο προέρχεται ἐκ τοῦ ὅτι οἱ τῆς κατωτέρας τάξεως φορολογούμενοι εἰσὶν ἀσυγκρίτως πολυπληθέστεροι τῶν ἀνηκόντων εἰς τὰς ἀνωτέρας. Ἡ δὲ διὰ τὰς Ἡγεμονίας ἐξαίρεσις γίνεται πρῶτον, διότι ἐκεῖ καὶ

μέχρι τοῦδε ἀνώτερος φόρος πληρόνεται ὑφ' ὅλων τῶν τάξεων· δεύτερον, διότι τὰ ἐν ἐκείναις τοῖς χώραις πολυδάπανα Προξενεῖα ἄλλους πόρους δὲν ἔχουσιν, ἐλλειπούσης παντάπασιν ἐκεῖσε τῆς ναυτιλίας, ἡ δὲ τῶν Προξένων προστασία εἶναι τόσον χρήσιμος εἰς τὰ πολλὰ καὶ μεγάλα τῶν ἐκεῖ διαμενόντων ὁμογενῶν συμφέροντα, ὥστε ἀγογγύστως συνεισφέρουσι τὰς πρὸς συντήρησιν τῶν Προξενείων ἀναγκαίας δαπάνας.

Κατὰ τὸ ἄρθρον 12, οἱ Πρόξενοι ἐκδίδουσι τὰ διαμονητήρια κατὰ τὴν ἀρχὴν ἑκάστου ἔτους, διὰ νὰ εἶναι δι' αὐτῶν οἱ παρεπίδημοι Ἕλληνες ἐφωδιασμένοι ἐπὶ τῆς διαμονῆς των.

Ἀφ' ἧς στιγμῆς δὲ τὰ ἐκδώσωσιν δύνανται ν' ἀπαιτῶσι καὶ τὴν ἀπότισιν τοῦ δι' αὐτὰ τέλους. Διὰ δὲ τοὺς ἀφικνουμένους κατὰ πρῶτον, ἐκδίδουσιν αὐτὰ ἅμα τῇ ἀφίξει των, ἀλλ' ἂν αὕτη εἶναι κατὰ τοὺς ἓξ τελευταίους μῆνας τοῦ ἔτους, δι' αὐτοὺς δὲν λαμβάνουσι τέλος.

Τέλη τινὰ μὴ προβλεπόμενα ἀπὸ τὸν περὶ χαρτοσήμου νόμον, κατωνομάσθησαν ἐν τῷ νομοσχεδίῳ, ὅπως μὴ παύσῃ ἡ εἴσπραξις αὐτῶν· τοιαῦτα εἶναι τὰ τέλη τῶν ἐπιθεωρήσεων καὶ τῶν παρακαταθηκῶν.

Ἐπιδόσεις.

Τὰ ὑπὸ τῶν Προξένων ἐπιδοτέα δικόγραφα, τὰ μὲν προέρχονται ἐξ αὐτοῦ τοῦ Προξενείου ἢ τοῦ μέρους, ἔνθα ἐδρεύει ὁ Πρόξενος, τὰ δὲ πέμπονται ἐξ Ἑλλάδος διὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν. Αἱ ἐπιδόσεις αὗται ἀπαντῶσι σπουδαῖον κώλυμα εἰς τὴν ὀλιγότητα τοῦ προσωπικοῦ τῶν Προξενείων, διὸ καὶ ἀτελῶς καὶ βραδέως, ὡς ἐπὶ τὸ πολύ, ἐνεργοῦνται. Διὰ τοῦτο ἐκρίθη ἀναγκαῖον νὰ νομοθετηθῇ ὅτι θέλουσιν ἐνεργεῖσθαι καὶ αὐτῶν αἱ πρῶται, ὡς πᾶσαι, ἐν Ἑλλάδι, αἱ δικαστικαὶ ἐπιδόσεις, διὰ κλητήρων μετεχόντων τῶν νομίμων τελῶν τῆς ἐπιδόσεως.

Ἄλλως ὅμως ἔχει ὡς πρὸς τὰς ἐπιδόσεις τῶν ἐξ Ἑλλάδος πεμπομένων δικογράφων. Ταῦτα ὁ διάδικος ὀφείλει, κατὰ τὸν νόμον, καθὸ ἀπόντος τοῦ ἀντιδίκου αὐτοῦ, νὰ ἐπιδώσῃ ἁπλῶς εἰς τὸν εἰσαγγελέα, καὶ τούτου ἐκπληρωθέντος, οὐδὲν ἔχει πλέον συμφέρον διὰ τὴν περαιτέρω τοῦ δικογράφου ἐκπεραίωσιν, οὐδ' ἅπαξ πληρώσας τέλος ἐπιδόσεως εἶναι δίκαιον νὰ πληρώσῃ αὐτὸ καὶ ἐκ δευτέρου. Ἡ ὑπὸ τοῦ εἰσαγγελέως, διὰ τοῦ Ὑπουργείου καὶ τῶν Προξένων, ἐνεργουμένη ἀποστολὴ τῶν τοιούτων δικογράφων πρὸς τοὺς ἐναγομένους, γίνεται ὑπὲρ

μόνου τοῦ ἐναγομένου, καὶ πρέπει ἑπομένως νὰ ἐξακολουθῇ ἐκτελουμένη διοικητικῶς.

Αὗται εἰσὶν αἱ βάσεις καὶ οὗτοι οἱ λόγοι ἐφ' ὧν στηρίζεται τὸ παρὸν νομοσχέδιον, κανονίζον πάντα τὰ τέλη ὅσα ἐκπηγάζουσιν ἐκ τῆς διοικητικῆς, δικαστικῆς, συμβολαιογραφικῆς καὶ ληξιαρχικῆς ἐνεργείας τῶν Προξένων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 22 Δεκεμβρίου 1859.

Ὁ ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτ. ρ. Ὑπουργὸς
Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

ΟΘΩΝ κ.τ.λ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον θέλει ὑποβληθῇ ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Ἀρχείου Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν σχέσεων ὑπουργοῦ εἰς τὴν Βουλὴν καὶ ὑποστηριχθῇ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 22 Δεκεμβρίου 1859.

ΟΘΩΝ

Α. Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

α Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1. Ἐφ' ὅλων τῶν πράξεων, τὰς ὁποίας αἱ προξενικαὶ Ἀρχαὶ καὶ οἱ ὑπάλληλοι αὐτῶν, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν προξενικῶν πρακτόρων, ἐπιχειροῦσιν ἢ ἐκτελοῦσιν, εἴτε ὡς ληξίαρχοι, εἴτε ὡς συμβολαιογράφοι, ἢ κατὰ τὴν ἐξάσκησιν τῶν διοικητικῶν αὐτῶν καθηκόντων, ἢ κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς πολιτικῆς αὐτῶν δικαιοδοσίας, πληρόνεται προξενικὸν τέλος.

Τὸ προξενικὸν τοῦτο τέλος ὑπολογίζεται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν περὶ χαρτοσήμου νόμων· εἶναι δὲ ἴσον μὲ τὸ ἐν τῇ ἡμεδαπῇ πληρωτέον τέλος σημάντρου, πλέον ἑνὸς δεκάτου, ἐφ' ὅλων τῶν περιπτώσεων, καθ' ἃς τὸ τέλος τοῦτο εἶναι τῆς ἀξίας· μὲ τὸ διπλάσιον δέ, πλέον ἑνὸς δεκάτου τοῦ διπλασίου, ἐὰν εἶναι τῆς τάξεως.

Ἄρθρον 2. Τὸ ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἄρθρῳ εἰσπραττόμενον πρόσθετον δέκατον δὲν καταλογίζεται μετὰ τῶν λοιπῶν τελῶν, ἀλλὰ διατίθεται, ὡς καὶ τὰ ὑπὸ τῶν Προξένων ἢ τῶν προξενικῶν δικαστηρίων εἰσπραττόμενα πρόστιμα, πρὸς ἀγαθοεργοὺς σκοπούς, κατὰ τρόπον κανονισθησόμενον διὰ Β. διατάγματος.

Ἄρθρον 3. Αἱ πράξεις γράφονται ἐπὶ ἁπλοῦ χάρτου, καὶ τὸ τέλος ὑπολογίζεται ἐπὶ ἑκάστου φύλλου.

Τὸ φύλλον περιέχει τέσσαρας σελίδας, ἡ σελὶς τουλάχιστον εἴκοσι στίχους, καὶ ὁ στίχος δέκα ἕξ ἕως δέκα ὀκτὼ τουλάχιστον συλλαβάς.

Τὸ τέλος ὀφείλεται ἀκέραιον ἐπὶ ἑκάστου φύλλου ἀρξαμένου.

Ἄρθρον 4. Δὲν ὑπόκεινται εἰς προξενικὸν τέλος τὰ ἐγγραφα ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐπληρώθη τὸ τέλος τῆς σημάνσεως ἐν Ἑλλάδι, καὶ, τ' ἀνάπαλιν, δὲν ὑπόκεινται, ἐν Ἑλλάδι, εἰς τέλος σημάνσεως τὰ ἔγγραφα ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐπληρώθη τὸ προξενικὸν τέλος.

Ἄρθρον 5. Πᾶν προξενικὸν τέλος εἰσπραττόμενον σημειοῦται ἐπὶ τοῦ ἐγγράφου διὰ τῶν λέξεων: « Ἐπληρώθη τέλος ἐκ δρ. »

Διὰ πᾶσαν παράβασιν τῆς ἀνωτέρω διατάξεως δύναται νὰ ἐπιβληθῇ πειθαρχικὴ πρόστιμον (50—100) δραχμῶν παρὰ τοῦ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν ἐξωτερικῶν σχέσεων Ὑπουργοῦ. Ἐὰν δὲ ἡ παράβασις αὕτη προέρχεται ἐξ ἰδιοτελείας, καταδιώκεται ποινικῶς.

Ἄρθρον 6. Τέλος προξενικὸν ὀφείλεται ἐπὶ παντὸς ἐγγράφου προσαγομένου ἐνώπιον οἱασδήποτε προξενικῆς Ἀρχῆς, ἐὰν ἐπ' αὐτοῦ δὲν ἦναι προπληρωμένον τὸ ἀνῆκον τέλος.

Ἄρθρον 7. Διὰ τὰ διαβατήρια λαμβάνεται τέλος ἓξ δραχμῶν πέντε (5), διὰ δὲ τὰς ἐπιθεωρήσεις δραχμὴ μία καὶ λεπτὰ πεντήκοντα (1,50). Ἐξαιροῦνται τὰ διαβατήρια τῶν γεωργῶν καὶ τεχνιτῶν Ἑνῶν, τῶν μεταβαινόντων εἰς τὴν Ἑλλάδα. Δι' ἑκάστην ἐπιθεώρησιν τῶν τοιούτων διαβατηρίων λαμβάνεται τέλος λεπτῶν ἑβδομήκοντα πέντε (75).

Ἐπὶ τῶν παρακαταθηκῶν λαμβάνεται τέλος ἓν ἐπὶ τοῖς 0/0.

Ἄρθρον 8. Τὰ τέλη τῶν ἐνασχολήσεων, τῆς μὲν ἡμέρας ὁρίζονται εἰς δέκα (10) δραχμὰς, δι' ἑκάστην ἐνασχόλησιν τοῦ προϊσταμένου τοῦ Προξενείου, τοῦ δὲ γραμματέως καὶ τῶν ἄλλων ὑπαλλήλων, ὡς καὶ τῶν προξενικῶν πρακτόρων, εἰς δραχμὰς ἕξ (6)· τῆς δὲ νυκτὸς, εἰς δραχμὰς δέκα πέντε (15) διὰ τοὺς προϊσταμένους τῶν Προξενείων, καὶ εἰς δραχμὰς ὀκτὼ (8), διὰ τοὺς γραμματεῖς καὶ ἄλλους ὑπαλλήλους καὶ τοὺς προξενικοὺς πράκτορας.

Ἐν διαστήματι εἴκοσι τεσσάρων ὡρῶν δὲν δύνανται νὰ λογισθῶσιν εἰμὴ δύω ἐνασχολήσεις τῆς ἡμέρας (τριῶν ὡρῶν ἑκάστη), καὶ μία τῆς νυκτός.

Ἄρθρον 9. Διὰ τὰ ἔξοδα ταξειδίων πληρώνεται τὸ ἀντίτιμον μόνον αὐτῶν.

Οἱ καταλογοι τῶν τοιούτων ἐξόδων εἶναι προσωρινῶς ἐκτελεστοί· ἀλλὰ δύναται νὰ γίνῃ ἔφεσις κατ' αὐτῶν ἐνώπιον τῆς προϊσταμένης ἑκάστου Προξενείου Ἀρχῆς, ἥτις ἀποφασίζει περὶ αὐτῶν. Τὰ περιπλέον ἐπιστρέφονται εἰς τὸν προκαταβαλόντα αὐτά.

Ἄρθρον 10. Οἱ εἰς τὸ ὀθωμανικὸν κράτος καὶ τὰς μὴ χριστιανικὰς χώρας μονίμως παρεπιδημοῦντες Ἕλληνες πληρώνουσιν ἐτησίως τέλος διαμονητηρίου κατὰ τὰς ἑξῆς διαιρέσεις:

α) Οἱ κτηματίαι, τραπεζῖται, μεσῖται καὶ ἔμποροι, οἱ μὴ διατηροῦντες ἐργαστήριον, ἀλλ' ἐμπορικὸν κατάστημα, καὶ οἱ διαμένοντες καὶ ἰατροὶ οἱ ἐξασκοῦντες τὸ ἐπάγγελμά των, δραχμὰς δέκα πέντε (15).

β) Οἱ μεταπράται καὶ οἱ μετερχόμενοι μὲν οἱονδήποτε ἐπάγγελμα ἢ ἀσχολούμενοι εἰς βιομηχανικὰ ἔργα (ouvrages d'industrie) κρατοῦντες δ' ἐπὶ τούτῳ ἐργαστήριον, δραχμὰς ὀκτὼ (8).

γ') Οἱ τεχνῖται, χειρώνακτες καὶ ἐργάται δραχμὰς τρεῖς (3).

Ἄρθρον 11. Ἐν ταῖς Ἡγεμονίαις Βλαχίας καὶ Μολδαυίας τὸ τέλος τῶν διαμονητηρίων ὁρίζεται εἰς δραχ. εἴκοσι (20) κατ' ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις τῶν παραγράφων α. καὶ β'. τοῦ ἄρθρου 10, κατὰ δὲ τὴν τοῦ § γ'. τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου εἰς δραχμὰς ἕξ (6).

Ἄρθρον 12. Τὸ τέλος τοῦ διαμονητηρίου ὀφείλεται μόνον διὰ τὰ ἔτη ἐν οἷς τὰ διαμονητήρια ἐκδίδονται. Εἶναι δὲ ἀπαιτητὸν ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ διαμονητηρίου, ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς ἐνάρξεως τῆς μονίμου διαμονῆς ἑκάστου καὶ διὰ τοὺς ἤδη ἀποδημοῦντας, ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἑκάστου ἔτους. Ἂν δὲ ἡ μόνιμος διαμονὴ ἄρχεται μετὰ τοὺς πρώτους ἓξ μῆνας τοῦ ἔτους, δὲν πληρόνεται τὸ τέλος διὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο. Ὁ πληρώσας τέλη διαμονητηρίου εἰς ἓν τῶν Προξενείων, ἀπαλλάττεται αὐτοῦ εἰς ὅλα τὰ λοιπὰ Προξενεῖα ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

Ἄρθρον 13. Ἡ ἄρνησις τῆς παραδοχῆς τοῦ διαμονητηρίου δὲν ἀπαλλάττει τῆς ὀφειλῆς τοῦ τέλους τούτου. Κατὰ δὲ τοῦ μὴ πληρώσαντος τὸ ὀφειλόμενον τέλος ἡ ἔχουσα νὰ λαμβάνῃ αὐτὸ Προξενικὴ ἀρχὴ δύναται νὰ ἐπιβάλῃ, δι' ἀποφάσεως, πρόστιμον ἴσον μὲ τὸ τετραπλάσιον τοῦ πληρωτέου τέλους, καὶ ν' ἀναβάλῃ τὴν ὑπεράσπισιν αὐτῆς μέχρι τῆς πληρωμῆς τοῦ ὀφειλομένου τέλους καὶ τοῦ προστίμου.

Ἄρθρον 14. Αἱ ἀποφάσεις αἱ ἀπαγγέλλουσαι τὸ ἐν τῷ ἄρθρῳ 13 πρόστιμον εἶναι προσωρινῶς ἐκτελεσταί. Κατ' αὐτῶν ὅμως δύναται νὰ γίνῃ ἔφεσις ἐνώπιον τοῦ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου

καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Σχέσεων Ὑπουργοῦ, ὅστις ἀποφαίζει ἀνεκκλήτως.

Ἄρθρον 15. Οἱ ἀποδεδειγμένως ἄποροι ἀπαλλάττονται τῶν τελῶν τῆς πολιτικῆς δικαιοσύνης, τῶν συμβολαιογραφικῶν πράξεων, πλὴν ἐκείνων ἀφ' ὧν, κατὰ τὸν περὶ χαρτοσήμου νόμον, εἶναι εἰσπράξιμον τέλος ἀξίας, καθὼς καὶ τῶν τελῶν τῶν διαμονητρίων, διαβατηρίων καὶ ἐπιθεωρήσεων. Ἀλλὰ πρὸς τοῦτο ἀπαιτεῖται·

α) Νὰ προσαγάγῃ ὁ τὴν ἀπόλαυσιν τῶν δικαιωμάτων πενίας ἐξαιτούμενος ἀποδεικτικὸν ἐνδείας καὶ ἀκτημοσύνης, ὑπογεγραμμένον ὑπὸ πέντε, τὸ πολύ, ἢ ὑπὸ τριῶν, τοὐλάχιστον, διὰ τὰ μέρη, ἔνθα δὲν ὑπάρχουσι πολλοὶ Ἕλληνες, ἐκ τῶν ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν ἐγκριτοτέρων πολιτῶν Ἑλλήνων, τῶν διαμενόντων ἐντὸς τῆς ἕδρας τῆς Προξενικῆς Ἀρχῆς.

β') Ἐπὶ τῶν τελῶν τῆς πολιτικῆς δικαιοσύνης νὰ ὁμιλῇ προσέτι ἐνόρκως ἐνώπιον τοῦ Προξενικοῦ Δικαστηρίου, ὅτι ἡ κατάστασις καὶ ἡ πρόσοδός του δὲν ἀρκοῦσιν ὥστε νὰ πληρώσῃ τὰ δικαστικὰ ἔξοδα, χωρὶς, ἐκ τούτου, νὰ περιορισθῶσι τὰ πρὸς διατροφὴν αὐτοῦ καὶ τῆς οἰκογενείας του ἀπαραιτήτως ἀναγκαῖα, νὰ ὑποσχεθῇ δὲ ὅτι θέλει πληρώσει αὐτὰ μετέπειτα, ἅμα βελτιωθείσης τῆς καταστάσεώς του.

Οἱ ὑπογράφοντες τὰ ἀνωτέρω πιστοποιητικὰ ὑπόκεινται εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ νόμου ὁριζομένας ποινάς, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἤθελον ἀποδειχθῇ ψευδῆ τὰ παρ' αὐτῶν βεβαιούμενα.

Ἄρθρον 16. Τὰ τέλη τῆς ἐπιδόσεως τῶν δικογράφων καὶ ἀποφάσεων, καθὼς καὶ ἐκεῖνα τῆς ἐκτελέσεως τῶν διαδικαστικῶν πράξεων, ἀνήκουσιν ἐξ ἡμισείας εἰς τοὺς κλητῆρας τοὺς ἐνεργοῦντας τὰς τοιαύτας πράξεις.

Ἄρθρον 17. Οἱ Πρόξενοι διορίζουσι, κατ' ἔγκρισιν τοῦ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Σχέσεων Ὑπουργείου, κλητῆρας δικαστικοὺς παρὰ τοῖς Προξενικοῖς Δικαστηρίοις.

Οἱ τοιοῦτοι κλητῆρες δὲν μισθοδοτοῦνται, ἀλλὰ λαμβάνουσι τὰ τέλη τῆς ὑπηρεσίας των.

Ἄρθρον 18. Ἐπὶ τῶν ἐπιθεωρήσεων τῶν διαβατηρίων καὶ τῶν ἐγγράφων τῶν παρουσιαζομένων εἰς ἐπιθεώρησιν ὑπὸ ξένων ὑπηκόων, δύναται νὰ εἰσπραχθῇ τέλος ἀνώτερον τοῦ ἐν τοῖς προηγουμένοις ἄρθροις ὁριζομένου καὶ ἴσον μὲ τὸ ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων πληρονόμενον εἰς τὰ προξενικὰ γραφεῖα τῆς Δυνάμεως ἐκείνης, τῆς ὁποίας ὁ ἐπιζητῶν τὴν ἐπιθεώρησιν εἶναι ὑπήκοος, ὁπόταν ἄλλως δὲν ὁρίζωσιν αἱ ὑφιστάμεναι συνθῆκαι.

Λόγῳ ἀδροφροσύνης ἐπιτρέπεται ἡ μὴ εἰσπραξις τελῶν ἐπὶ ἐκδόσει ἢ ἐπιθεωρήσει διαβατηρίων·

1) Ἀπὸ τοὺς προϊσταμένους τῶν Πρεσβειῶν καὶ τοὺς ὑπαλλήλους αὐτῶν.

2) Ἀπὸ τοὺς ἀνωτέρους ὑπαλλήλους τοῦ Προξενικοῦ Σώματος καὶ ἄλλα διάσημα πρόσωπα.

Ἄρθρον 19. Ἀπὸ 1 Ἰουλίου 1860 αἱ διατάξεις τῆς ὑπαρχούσης διατιμήσεως καταργοῦνται, καὶ ἄρχεται ἡ ἰσχὺς τῶν ἐν τῷ παρόντι νόμῳ.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Α'. Σύγκρισις τῆς μετριασθείσης Γαλλικῆς διατιμήσεως πρὸς τὸν περὶ χαρτοσήμου νόμον.

		Διατίμησις		Χαρτόσημον		Διαφορὰ ἐπὶ πλέον		Διαφορὰ ἐπὶ ἔλαττον		Παρατηρήσεις.
		Δρ.	Λ.	Δρ.	Λ.	Δρ.	Λ.	Δρ.	Λ.	
	Α. Ἀνξιαρχικαὶ πράξεις.									(α) Ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ὅτι ἐννοεῖ τὰς πράξεις τοῦ Προξένου ὡς προέδρου τοῦ προξενικοῦ δικαστηρίου, καὶ τούτου ὡς πρωτοδικείου θεωρουμένου, δι' ὧν οὗτος εἴτε καλεῖ τινα τῶν διαδίκων πρὸς ἐμφάνισιν, εἴτε διατάττει τὴν κοινοποίησιν δικογράφου τινός.
1.	Ἀντίγραφον πράξεως γεννήσεως ἢ ἀποβιώσεως	2		1		1				
2.	Ἀντίγραφον πράξεως γάμου, ἀναγνωρίσεως φυσικοῦ τέκνου, πράξεως γεννήσεως, μετὰ μνείας περὶ ἀναγνωρίσεως τέκνου, πράξεως υἱοθεσίας· ἕκαστον ἀντίγραφον	4		1		3				(β) Ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ὅτι γίνονται προφορικῶς ὑπὸ τῶν διαδίκων, καὶ ὅτι ὁ Πρόξενος συντάσσει ἐκθέσεις ἐπὶ τούτῳ, διότι αἱ ὑπὸ τῶν διαδίκων ἐγγράφως ὑποβαλλόμεναι γράφονται ἐπὶ χαρτοσήμου δραχ. 1.
	Β'. Πράξεις τῆς πολιτικῆς καὶ ἐμπορικῆς δικαιοδοσίας									
3.	Ἀποφάσεις περὶ υἱοθεσίας χειραφεσίας, κλήσεις } (α)	4		5				1		
	ἐπιδόσεις } (α)	4		3		1				
	προσφοραὶ πραγματικαὶ	4		3		1				
	ἀνακοπαὶ } (β)	4		2		2				(γ) Ἐὰν ἐννοῇ τὰς αἰτήσεις τῶν διαδίκων περὶ ἐξαιρέσεως κλπ. ἐὰν ὅμως ἐννοῇ τὰς ἀποφάσεις τοῦ Προξένου, δι' ὧν ἐξαιροῦνται κλ. τότε ἀναλωθήσεται ὁ διὰ τὰς παρεμπιπτούσας ἀποφάσεις ἀπαιτούμενος ἔνσημος χάρτης.
	δηλώσεις } (β)	4		2		2				
	αἰτήσεις } (β)	4		2		2				
	Πράξεις περὶ ἀναγνωρίσεως ἐγγράφων ἢ λογαριασμῶν	4		2		2				(δ) Ἡ πρὸς συμβιβασμὸν ἀπόπειρα γίνεται κατὰ τὴν ἡμετέραν δικονομίαν ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου. Ἑπομένως τὸ διὰ τὰ πρακτικὰ τούτου τέλος χαρτοσήμου πληρώνεται.
	Παρακαταθέσεις ἐκθέσεων πραγματογνωμόνων, διαιτητῶν ἢ διερμηνέων.	4		2		2				
	Ἐξαιρέσεις δικαστῶν, διαιτητῶν ἢ πραγματογνωμόνων (γ)	4		2		2				(ε) Ὑποτιθεμένου ὅτι ἐννοεῖ τὰς ἐκθέσεις περὶ δοθείσης ἐγγυήσεως, καὶ οὐχὶ τὰς ἀποφάσεις δι' ὧν διατάττεται ἐγγυοδοσία.
	Ἀποδοχὴ ἢ παραίτησις κληρονομίας (δ)	4		2		2				
	Πρακτικὰ περὶ συμβιβασμοῦ . . .	4		2		2				
	» περὶ ἀποτυχίας ἀποπείρας συμβιβασμοῦ (δ)	4			50	3	50			(ς) Κατὰ τὸν νόμον μας αὗται γίνονται παρὰ τῷ συμβολαιογράφῳ, ἑπομένως ἀναλίσκεται χαρτόσημον δρ. 3.
	Πρακτικὰ περὶ τῆς μὴ ἐμφανίσεως τῶν διαδίκων ἢ περὶ τῆς ἀρνήσεως των ν' ἀπαντήσωσιν	4		2		2				
	Ἐγγυοδοσίαι (ε)	4		2		2				(ζ) Ὑποθέτω πάντοτε τὸν Πρόξενον ὡς πρόεδρον Πρωτοδικῶν.
	Παρακαταθέσεις διαθηκῶν (ς) καὶ πρακτικὰ ἀποσφραγίσεως	4		2		2				
	Παρακαταθέσεις καὶ ἐπιβεβαιώσεις διαιτητικῶν ἀποφάσεων	4		2		2				(η) Ὡς πρὸς τὰς ἀποφάσεις διακριτέον ἂν ἐπιδίδωνται ὡς ὑπὸ Εἰρηνοδί-
	Ὁρκωμοσίαι	4		2		2				

	Κλήσεις ἢ πρὸς ἐμφάνισιν διαταγαὶ ἀπὸ Προξένου (ζ)	4		3		1			κου ἢ καὶ ὑπὸ Πρωτοδικείου· καὶ πάλιν αἱ δεύτεραι ἐὰν ὦσιν προδικαστικαὶ καὶ παρεμπίπτουσαι ἢ ὁριστικαί, διότι αἱ μὲν πρῶται γράφονται ἐπὶ χαρτοσήμου δρ. 2, αἱ δὲ δεύτεραι ἐπὶ χαρτοσήμου δρ. 3 ἢ 5.
	Διαταγαὶ καὶ ἀποφάσεις (κ) προξενικαί	4		3		1			(θ) Ἴδε τὴν ὑπὸ στοιχ. Β'. ἀνωτέρω παρατήρησιν.
	Κηρύξεις καταλόγου ἐξόδων ἐκτελεστῶν.	4		1		3			(ι) Ἡ διάκρισις αὕτη μεταξὺ πρώτου καὶ ἑπομένων φύλλων παρ' ἡμῖν δὲν γίνεται.
	Ἐφετήρια (θ)	4		2		2			(ια) Ἴδε τὴν κατωτέρω παρατήρησιν ὑπὸ στοιχ. Β'. τῆς ποινικῆς διαδικασίας, διότι καὶ ἐνταῦθα ἡ αὐτὴ διάταξις τῆς ποινικῆς διατιμήσεως ἐφαρμόζεται.
	Πᾶσα ἄλλη πρᾶξις τῆς πολιτικῆς καὶ ἐμπορικῆς δικαιοδοσίας, μὴ κατονομαζομένη. Ἀντίγραφα ἢ ἀποσπάσματα τῶν αὐτῶν ἐγγράφων	2	50	1	1	50			(α) Ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου τούτου παρατηρῶ ὡς ἑξῆς·
	Κοινοποιήσεις, ἐπιδόσεις ἢ τοιχοκολλήσεις τῶν αὐτῶν ἐγγράφων τὸ πρῶτον φύλλον (ι)	4		1		3			Ἕνεκα τῆς ὑπαρχούσης διαφορᾶς μεταξὺ τῆς ἡμετέρας ποινικῆς διαδικασίας καὶ τῆς παρὰ Γάλλοις ἰσχυούσης καὶ αἱ ἐνταῦθα ἀπαριθμούμεναι
4	ἕκαστον τῶν ἑπομένων (ι)	2	50						
	Διαδικασία περὶ ἀποδείξεως, ἔρευνα ἐμπειροτεχνῶν καὶ καταθέσεις λαμβανόμεναι ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου, αὐτοψίαι, σφραγίσεις, ἀποσφραγίσεις, ἢ ἀναγνωρίσεις σφραγίδων, ἀνοιξις θυρῶν, κατασχέσεις, συγγενικὰ συμβούλια, ἑκάστη ἐνασχόλησις (ια).	8		5		3			

	Γ'. Πράξεις Ποινικῆς δικαιοδοσίας (κ).								πράξεις τῆς ποινικῆς διαδικασίας δὲν
5	Ἐγκλήτειες, καταμηνύσεις	1	50	2				50	ταυτίζονται ἐντελῶς πρὸς τὰς παρ' ἡ-
	Κλήσεις	1	50	3				1 50	μῖν λαμβανούσας χώραν, ἀλλὰ καὶ ἐκ
	Ἐπιδόσεις	1	50	3				1 50	τῶν καθ' ἡμᾶς τινὲς μόνον ὑπόκεινται
	Προσκλήσεις	1	50	3				1 50	εἰς τὸ τέλος τοῦ χαρτοσήμου, διότι
	Ἀνακρίσεως ἐκθέσεις περὶ ἐξετάσεως μαρτύρων	1	50	2				50	ἅπασαι δὲν ἔχουσιν ἀναφορὰν πρὸς τὸν περὶ τούτου νόμον. Ἰδοὺ δὲ αἱ ὑπο
	Διαταγαὶ	1	50	3				1 50	βαλλόμεναι εἰς τὸ τέλος τοῦτο δυνά-
	Ἀποφάσεις	1	50	ἴδε ἀνωτέρω ά.				50	μει ἑρμηνευτικῆς τινὸς ἐγκυκλίου τοῦ
	Ἐκθέσεις περὶ αὐτοψίας	1	50	2				50	ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργείου.
	Παρακαταθέσεις ἐγγράφων	1	50	2				50	1) Μήνυσις . . . . . δρ. 1
	Ἐγγυοδοσίαι	1	50	2				50	2) Ἔκθεσις ἀνακοπῆς, ἐρέσεως ἢ ἀναιρέσεως . . . . . δρ. 2
	Παρακαταθέσεις ἐγγυήσεως ἢ τῆς χρηματικῆς καταδίκης	1	50	2				50	3) Ἔκθεσις καὶ ἀναφοραὶ ἰατρῶν
	Ἐξορλήσεις	1	50	2				50	πραγματογνωμόνων κλπ. . . . 1
	Κηρύξεις καταλόγων δικαστικῶν ἐξόδων ἐκτελεστῶν	1	50	1			50	50	4) Ἔκθεσις ἀνακριτικῶν ὑπαλλήλων, δι' ἐξετάσεις, διὰ κατασχέσεις,
	Ἐρέσεις	1	50	2				50	διὰ κατ' οἶκον ἐρεύνης, ἀνὰ δρ. . 2
	Πᾶσα ἄλλη πρᾶξις τῆς ποινικῆς δικαιοδοσίας μὴ κατονομαζομένη . . .	1	50						6) Ἔγγραφα ἐπιδόσεων καὶ βεβαιώσεων τῶν κηπτήρων . . . . δρ. 1
	Πρωτότυπον, ά. φύλλον	1	50						7) Πρακτικὰ συνεδριάσεων δρ. 2
	Ἕκαστον τῶν ἑπομένων	1							8) Ἀπόφασις Πταισματοδ. δρ. 2

	Ἀντίγραφα ἢ ἀποσπάσματα ἑκάστου φύλλου	1	1					
	Κοινοποίησις, ἐπιδόσεις εἰς τοὺς διτ-δίκους ἢ τοιχοκόλλησις τῶν αὐτῶν ἐγγράφων, πρῶτον φύλλον	1	50					
	Ἕκαστον ἑπόμενον	1		1			50	
6	Αὐτοψία, ἔρευνα ἐμπειροτεχνῶν καὶ ἀνακρίσεις ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου, ἐντὸς ὅμως τῆς ἕδρας ἑκάστη ἀπασχόλησις (δ).	5						
	Δ'. Πράξεις συμβολαιογραφικαί. (α.							
7	Συνυποσχετικόν, ἀνάκλησ. συνυποσχετικοῦ	6		3		3		
	Τοῦ ἀντιγράφου τὸ ἀ. φύλλον . .	2		1		1		
	Ἕκαστον τῶν ἑπομένων (ε) . . .	1						
8	Συμβόλαιον κοινοκτημοσύνης, δωρεὰ μεταξὺ συζύγων, διάλυσις ἑταιρείας ἄνευ ἐκκαθαρίσεως, συμβόλαιον περὶ μεσεγγυήσεως, πᾶν ἄλλο ἀμφοτεροβαρὲς ἢ περιληπτικὸν ἐγγράφου, μὴ κατονομαζόμενον πρωτότυπον	10		3	7			

Ἀπόφασις Πλημμελειοδικ. δρ. 3
» . . . . . .
» . . . . . .

(δ) Κατὰ τὴν ἡμετέραν ποινικὴν διατύπωσιν, μόνον ὅταν ἀπομακρυνθῶσι τῆς ἕδρας των οἱ ἀνακριτικοὶ ὑπάλληλοι πληρόνονται· καὶ εἰ μὲν μακρυνθῶσιν ἀπὸ μιᾶς ὥρας μέχρι τεσσάρων, λαμβάνουσι δρ. 3 ἀνὰ πᾶσαν ἡμέραν, εἰ δὲ πλέον τῶν τεσσάρων ὡρῶν, δραχ. 5, ἐκτὸς τῶν τῆς πορείας ἐξόδων.

(α) Ἐπὶ τῶν συμβολαιογραφικῶν πράξεων ὁ περὶ χαρτοσήμου Νόμος καθιεροῖ τὴν ἑξῆς καθολικὴν ἀρχήν, τρουμένην ἐν τοῖς καθ' ἑκάστα. Εἰ μὲν αἱ πράξεις αὐταὶ ἔχουσιν ἀντικείμενον χρήματα, ἢ ἀξίας ἐν γένει, γράφονται ἐπὶ χαρτοσήμου ἀξίας, πληρονομένου ὡς τέλους 1/4 τοῖς 0/0· εἰ δὲ τὸ ἀντικείμενον αὐτῶν δὲν δύναται νὰ ἐκτιμηθῇ εἰς χρήματα, γράφονται ἐπὶ

	Ἀντίγραφον ἀ. φύλλου Ἕκαστον τῶν ἑπομένων	2 1		1		1		
9	Γενικὴ πληρεξουσιότης Πρωτότυπον	10		3		7		
	Ἀντίγραφον, Πρῶτον φύλλον	2		1		1		
	Ἕκαστον τῶν ἑπομένων	1						
10	Εἰδικὴ πληρεξουσιότης, ἀνάκλησις ἐντολῆς, παράτασις, ἐπανόρθωσις αὐτῆς, ἐξοφλητικόν, ἐπιβεβαίωσις, ἄδεια γάμου, παραίτησις ἀγωγῆς ἢ κατασχέσεων, διαμαρτύρησις τριτεγγύησις, καὶ γενικῶς πᾶν ἄλλο συμβολαιογραφικὸν ἔγγραφον μονομερές, μὴ κατονομαζόμενον . . .	6		3		3		
11	Ἐνοικιαστήριον, ὑπενοικίασις, διάλυσις καὶ παράτασις ἐνοικιάσεως, συμβόλαιον μισθώσεως ἐπὶ τοῦ τιμήματος (ά.) . .	1/2	0/0	1/4	0/0	1/4	0/0	
12	Πλειστηριασμὸς ἀκινήτων καὶ κινητῶν ἐπὶ τῆς ἀξίας, μέχρι 10000 δρ. . .	1/2	0/0	1/4	0/0	1/4	0/0	(ε)
	Ἐπὶ τοῦ περιπλέον	1/4	0/0					
13	Συμβόλαιον ἑταιρίας, μεταβολὴ, ἐξακολούθησις, ἐκκαθάρισις καὶ διανομὴ ἑταιρίας							

χαρτοσήμου τάξεως πέμπτης κλάσεως ἤτοι δραχ. τριῶν (3).

(δ'.) Ἴδε σημείωσιν 1'. ἐν ταῖς πράξεσι τῆς πολιτικῆς καὶ ἐμπορικῆς δικαιοδοσίας.

(ά.) Κατὰ τὸν ἡμέτερον περὶ χαρτοσήμου νόμον, τὸ τέλος τοῦ χαρτοσήμου ὑπολογίζεται ἐπὶ τοῦ ἐτησίου μισθώματος, πολλαπλασιαζομένου ἐπὶ τὰ ἔτη, καθ' ἃ ἰσχύει ἡ μίσθωσις, ἢ ἐὰν ταῦτα δὲν ὁρίζωνται, ἐπὶ τοῦ διπλοῦ κλπ. (ἴδε ἄρθ. 31 τοῦ περὶ χαρτοσ. νόμου).

(δ'.) Ἐπὶ ἀξίας, ἀνωτέρας τῶν 20000 δρ. οὐδὲν τέλος χαρτοσήμου παρ' ἡμῖν πληρόνεται· μέχρι δὲ τοῦ ποσοῦ αὐτοῦ οὐδεμία δ' ἀκρισιγίνεται.

	λογαριασμὸς διαχειρίσεως ἐπιτροπείας ἢ κηδεμονείας. λογοδοσία γινομένη ἐνώπιον τοῦ πρωτείου, ἐκκαθάρισις καὶ διανομὴ κοινοκτημοσύνης, κληρονομίας, δωρεὰ μεταξὺ ζώντων, σύστασις χορηγίας, ἀγορά, συμβόλαιον ἀγοραπωλησίας, ἀνταλλαγῆς, δάνειον, μεταβίβασις ἐπὶ τῆς ἀξίας.							
	Μέχρι 10,000 . . . . . 1/2 0/0	1/4 0/0	1/4 0/0	1/4 0/0				(ε) Βλέπε ἀνωτέρω τὴν σημείωσιν ταύτην.)
	Ἐπὶ τοῦ περιπλέον 1/4 0/0							
14	Παραχώρησις προθεσμίας κτημάτων. ἐγγύησις, ἐνέχυρον, ἐξοφλητικόν, συμβιβασμός, προικοσύμφωνον ἐπὶ τῆς ἀξίας:							
	Μέχρι 10,000 δραχ. 1/4 0/0	1/4 0/0	1/4 0/0	1/4 0/0				
	Ἐπὶ τοῦ περιπλέον 1/4 0/0							
15	Πιστοποιητικὸν ἰδιοκτησίας ἐπὶ τῆς ἀξίας (γ΄.)							(γ) Τοιαῦτα πιστοποιητικὰ δὲν ὑπάρχουν παρ' ἡμῖν, ἀλλὰ καὶ ἂν ὑπῆρχον, τὸ τέλος ἤθελε πληρωθῆ ἐπὶ χαρτοσήμου τάξεως τρίτης κλάσεως, ἤτοι δραχ. 1.
	Μέχρι 10,000 δραχ. 1/4 0/0							
	Ἐπὶ τοῦ περιπλέον 1/8 0/0							
16	Διαθήκη, ἀπογραφή, συμβιβασμὸς συνάλλαγμα ἑνώσεως, καὶ ἅπασαι αἱ λοιπαὶ συμβολαιογραφικαὶ ἐκθέσεις·							
	Πᾶσα ἐνασχόλησις	9	3	6				
17	Ἀντίγραφον ἢ ἀπόγραφον πάσης συμβολαιογραφικῆς πράξεως, ἕκαστον φύλλον.	3	1	2				
	Ε΄. Διοικητικά.							
44	Διαβατήρια πρὸς Ἕλληνας	5	5					
45	Ὑγειονομικὴ πιστοποίησις διὰ ξένον πλοῖον (α)	6	4	2	Ἕλαβον ὡς μέσον ὅρον πλοίων 5 χωρητικότητος 200 τόνων			(α) Κατὰ τοὺς ὑγειονομικοὺς ὀργανισμούς, ὡς βάσις τοῦ τέλους τούτου λαμβάνεται ἡ χωρητικότης τοῦ πλοίου, ἑπομένως πληρώνονται ἐπὶ τούτῳ λεπτὰ 2 δι' ἕκαστον τόνον. Κατὰ τὸν περὶ χαρτοσήμου ὅμως νόμον, πᾶν περιστατικὸν γράφεται ἐπὶ χαρτοσήμου δραχ. 1. Ἡ παρατήρησις δ' αὕτη ἔστω γενικὴ δι' ἅπαντα τὰ ἐντεῦθεν καὶ τῷ ἑπομένῳ σημειούμενα πιστοποιητικά, περὶ ὧν δὲν γίνεται διάκρισις κατὰ τὸν περὶ χαρτοσήμου νόμον.
46	Πιστοποιητικὸν ἐγγραφῆς εἰς τὸ μητρῶον κατάστιχον ἰθαγενείας	9	1					
47	Πιστοποιητικὸν ζωῆς πρὸς ἀπολαβὴν χορηγιῶν (rentes), συντάξεων ἐτησίων ἢ ἄλλων χρηματικῶν ὠφελειῶν,							
48	Ἀπὸ 300—10,000 δραχ.	5	1	4				
49	Δι' ὀλιγώτερον τῶν 300 δρ. . . .	3	1	2				
	Πιστοποιητικὸν ζωῆς διὰ μὴ γνωστὸν λόγον	5	1	1				
	Ἐπιθεώρησις διαβατηρίου							
	» πρὸς ἕλληνα	2						
	» πρὸς ξένον	6						
	(ε)							

50	Ἐπιθεώρησις ὑγειονομικῆς πιστοποιήσεως ξένου πλοίου	5		2		3			
51	» Δηλωτικῶν ξένου πλοίου (ὁσάκις ἀπαιτεῖται)	5							
52	» Πιστοποιητικοῦ ἐγγραφῆς εἰς τὸ μητρῷον κατάστιχον ἰθαγενείας	2							
53	Πιστοποιητικὸν οἱονδήποτε ἀπαιτούμενον ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων ἀρχῶν . . .	2	50	1		1	50		
54	Πιστοποιητικὸν προελεύσεως, προορισμοῦ, ἀποβιβάσεως πραγματειῶν . .	5		1		4			
55	Ἐξοφλητικὸν ἢ λυσεγγύησις (γ'.) . .	5		1		4			
56	Ἐπικύρωσις ὑπογραφῆς (δ'.)	5							
	Γ'. Διάφορα								
57	Δήλωσις, Πιστοποιητικὸν (ά.)								
	Ἔκθεσις οἱαδήποτε κατὰ τὰς μὴ προβλεπομένας περιπτώσεις, διὰ τὸ ά. φύλλον	5		2		3			
	Δι' ἕκαστον τῶν ἑπομένων	3							
58	Παρακατάθεσις χρημάτων, πιστοποιητικῶν ἐγγράφων, πραγματειῶν ἢ ἄλλων κινητῶν.								

(γ'.) Ἐὰν ὅμως τὸ ἐμπόρευμα, δι' ὃ γίνεται ἡ λυσεγγύησις, ἦναι κατωτέρας ἀξίας τῶν 100—11, πληρόνονται μόνον λεπτὰ 25, ἢ καὶ τίποτε, ἐὰν ἦναι κατωτέρας ἀξίας καὶ τῶν 11 δραχ. κατά τινα νόμον τοῦ 1843.

(δ'.) Τέλος χαρτοσήμου τοιοῦτον, ἐπὶ τοῦ ποσοῦ δηλ, δὲν πληρόνεται· ἀλλ' ἀναλίσκεται ὁ διὰ τὰ πρακτικὰ ἔνσημος χάρτης, ἢ ὁ διὰ τὰς μὴ δυναμένας νὰ ἐκτιμηθῶσιν εἰς χρήματα πράξεις τοῦ Συμβολαιογράφου, ἤτοι δραχ. 2 ἢ 3.

	Τέλος παρακαταθήκης ἐπὶ τοῦ ποσοῦ ἢ τῆς ἐκτιμήσεως	1 0/0 (δ'.)							
59	Παρακατάθεσις, παράδοσις, ἐπιστροφὴ ἐγγράφων ἢ καταστίχων ἐν τῷ Προξενικῷ γραφείῳ, ἀπόδοσις ἐγγράφων εἰς τοὺς δικαιούχους	3		2	1				
60	Ἀπογραφὴ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 59 ἐγγράφων, δι' ἕκαστον φύλλον	3		1	2				
61	Καταχώρισις αὐτολεξεὶ, ἀντίγραφον ἐπικυρωμένον, ἀπόγραφον, ἀπόσπασμα αὐτολεξεὶ ἢ ἀναλυτικὸν, δημοσίευσις διὰ τοιχοκολλήσεως ἐγγράφων ἢ πράξεων οἱωνδήποτε κατὰ τὰς μὴ προβλεπομένας περιπτώσεις.								
	Διὰ τὸ ά. φύλλον	4		1		2			
	Δι' ἕκαστον τῶν ἑπομένων	3							
62	Ἀντίγραφον εἰς ξένην γλῶσσαν								
	Διὰ τὸ ά. φύλλον	5		1		2			
	Δι' ἕκαστον τῶν ἑπομένων	3							
63	Μετάφρασις ἐπίσημος (ά.).								
	Διὰ τὸ ά. φύλλον	5		1	20				
	Δι' ἕκαστον τῶν ἑπομένων	4							

ά.) Ὁ περὶ χαρτοσήμου νόμος δὲν προβλέπει τοιαύτην περίπτωσιν. Ἀλλ' ἡ ποινικὴ διατίμησις ὁρίζει λεπτὰ 30 κατὰ σελίδα.

64	Ἀπασχολήσεις τοῦ γραμματέως τοῦ Προξενείου κατὰ τὰς μὴ προβλεπομένας περιπτώσεις	8						
65	Ἔξοδα ταξειδίου τοῦ Προξένου ἢ τοῦ Γραμματέως, τὸ ἀντίμισθον αὐτῶν.							
66	Ἔξοδα διαμονῆς,							
	Δι' ἑκάστην ἡμέραν τοῦ Προξένου . .	18						
	» τοῦ Γραμματέως	12						
		218	50	142 / 284	20 / 40	(α)		(α.) Μόναι αἱ ἀντίστοιχοι ποσότητες.

Ψ 530 Α

Β΄ Συγκριτικὸς πίναξ τῆς ἐν ἰσχύϊ προξενικῆς διατιμήσεως πρὸς τὸν περὶ χαρτοσήμου νόμον.

Ἀξίων ἀριθ.	Διασάφησις τῶν πράξεων	Δικαιώμ. κατὰ τὴν διατίμησιν.		Τέλος κατὰ τὸν περὶ χαρτοσήμου νόμον πλησιέστ. τοῦ τῆς τάξεως		Διαφορά ἐπὶ πλέον, ἐπὶ ἧλατ. ἡ διατίμησις				Παρατηρήσεις
		Δρ.	Λ.	Δρ.	Λ.	Δραχ.	Λ.	Δραχ.	Λ.	
1	Ναυλωτικόν.	5		2		3				Ἄρθ. 24 § Η τοῦ περὶ χαρτοσήμ. νόμου.
2	Φορτωτικόν.	3		2		1				» » » »
3	Ἐξασφαλιστικόν.	3		ἐπὶ τῆς τάξεως, μέχρι 57						Ἐπὶ τῆς ἀξίας, ἄρθρ. 29 § 1 Χ. Ν.
4	Συμφωνητικὸν δανείου ἢ καταχώρισις αὐτοῦ.	6		ἐπὶ τῆς τάξεως, μέχρι 54						Ἐπὶ τῆς ἀξίας, ἄρθρ. 29 § 1 Χ. Ν. (Δὲν δύναται νὰ καταλογισθῇ).
5	Πρωτόκολλον ναυαγιαιρέσεως καὶ διαμαρτυρήσεως διὰ πλοῖον ναυαγῆσαν ἢ κατασχεθέν.	6		4		2				Ἄρθρ. 25 § 2 Χ. Ν. (μᾶλλον 25 § 3 διότι τὸ πρωτόκολλον συντάττει ὁ πρόξενος ὡς διοικητικὴ ἀρχή.
6	Ἐκκαθάρισις ἢ πώλησις πλοίου καὶ πραγματειῶν 1 1|2 τοῖς 0|0 ἐπὶ τὴν ποσότητα τὴν προκύψασαν ἀπὸ τὴν ἐκκαθάρισιν ἢ τὴν πώλησιν.	1	50		25	1 1	25 50			Ἄρθρ. 29 § 1 Χ. Ν. μέχρι 60. Ἐκεῖθεν τῶν 60.

Ψ 531 Α

Ψ 532 Α

	Πράξεις ἀναγόμεναι εἰς τὰ τῆς δικαιοδοσίας										
7	Κοινοποιήσεις ἀναφορᾶς ἢ παντὸς ἄλλου ἐγγράφου . . .	3	30	2		1	30				Ἄρθ. 24 § X. N. Ἐνταῦθα λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν μόνον τὸ ἐπιδοτήριον, καθότι εἰς ἕκαστον ἔγγραφον πρέπει νὰ καταβληθῇ τὸ ἀνάλ. τέλ. τοῦ χαρτ.
8	Ἀπόφασις προξενικὴ μέχρι τετάρτης σελίδος			4		2	50				Ὡς εἰρηνοδίκαι ἄρθ. 25 § 1 ω, N.
	κοινοποιουμένης εἰς τὰ διαφερόμενα μέρη	6	50	6			50				Διὰ τὰς προδικαστικὰς Ὡς πρωτοδίκαι καὶ ἄρθ. 26 § 3 X. N.
				10				3	50		Διὰ τὰς ὁριστικὰς ἐμπορο- ἄρθρ. 27 § 2 »
	δι' ἑκάς. σελίδα ὑπὲρ τὰς 4	1	50	1			50				Ὡς εἰρηνοδίκαι.
				1	50						Διὰ τὰς προδικαστικὰς Ὡς πρωτοδίκαι καὶ ἐμποροδίκαι
				2	50			1			Διὰ τὰς ὁριστ.
9	Μαρτυρικὸν προξενικὸν περὶ πληρωμῆς δικαιώματος ἢ πᾶν ἄλλο τοιοῦτον ἔγγραφον. .	3	30	2	ἐπὶ τῆς ἀξίας	1	30	μέχρι	70		Σημ. Ἐνταῦθα δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν τὰ ἀντίγραφα, τὰ ἐπιδοτήρια καὶ ὅσα ἄλλα ἔγγραφα δύνανται νὰ λάβωσι χώραν κατὰ τὴν διαδικασίαν. Ἄρθ. 24 § 13 X. N.
							56				Ἐπὶ τῆς ἀξίας ἄρθ. 29 § 5 X. N.

10	*Ὅμοιον δι' ἔλλειψιν μετρήσεως ἢ ζυγοσταθμίσεως μὲ μετατόπισιν προξένου*	6	60	2		2	60				*Ἄρθ. 21 § 13 X. N.* *Ἄρθ. 25 § 2 X. N.*
				4		4	60				
11	Διακοίνωσις διαταγῆς ἀφορώσης τὸν διορισμὸν δοκιμαστῶν .	6	60	2		4	60				Ἄρθρ. 24 § 2 X. N. Ἐνταῦθα δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν τὸ κοινοποιούμενον ἀντίγρ. καθότι ἂν ἡ διαταγὴ ἦναι ἀπορ. πρέπει καὶ ἐπ' αὐτῆς νὰ καταβληθῇ τὸ ἀνῆκον τέλος τοῦ χαρτοσήμου.
12	Λύσις τῆς ἰσχύος ἐγγυητηρίου εἴτε ἁπλῆ, εἴτε μετὰ καταχωρίσεως εἰς τὰ βιβλία . .	3	30	Ἐπὶ τῆς ἀξίας ἢ ἄνευ τέλους		3	30	μέχρι 56	70		Ἄρθρ. 29 §.
13	Ἐπίθεσις σφραγίδων καὶ ἔκθεσις πρακτικῶν	6	50	1		καὶ πλέον		καὶ ἔλαττ			Ἄρθ. 22 μετὰ τοῦ 5 § X. N. ἐὰν γίνῃ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἐγγράφου.
14	Ἀφαίρεσις σφραγίδων καὶ ἔκθεσις πρακτικῶν	6	50	κατὰ φύλλον 1		5	50				Ἄρθ. 23 § 3 X.N. ἐπειδὴ τίθενται ἀπὸ τοὺς εἰρηνοδίκας. Ἄρθρ. 23 § 3 X. N. ἐπειδὴ ἀφαιροῦνται ἀπὸ τοὺς εἰρηνοδίκας. Ἐνταῦθα δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν τὰ λοιπὰ ἔγγραφα, ὅσα δύνανται νὰ λάβωσι χώραν.
				κατὰ φύλλον							
15	Καταγραφὴ δι' ἑκάστην συνεδρίασιν ὡρῶν δύω	3	50	ἐπὶ τῆς ἀξίας μέχρι 56	50						Ἄρθ. 20 § 1 X. N.
16	Πώλησις πραγματειῶν ἢ σκευῶν γενομένη κατὰ συνέπειαν διαταγῆς μίας εἰς τὰ ἑκατόν. .	1 τοῖς	0/0	ἐπὶ τῆς ἀξίας 1	4 μέχρ 60 καὶ τοῖς 0	0	ἐκεῖθεν 1	κατὰ 75			Ἄρθ. 20 § 1 X, N

17	Πώλησις ἀκινήτων 1|2 τοῖς 0/0.		50	μέχρις 60, 25 ἐκεῖθεν.			25 50			Ἄρθρ. 29 § 1 X. N.
18	Πρᾶξις παρακαταθήκης διατεταγμένης ἢ ἑκουσίας.	3	30		25 α)		70	56	70	Ἐπὶ τῆς ἀξίας.
19	Πρᾶξις ἀπελευθερώσεως.	6	50	ἐπὶ τῆς ἀξίας 25 0|0 μέχρις 60						Ἄρθ. 22 μετὰ τοῦ § 5 X. N. Οὐδὲν τέλος χωριστὸν λαμβάνεται, ἐὰν δὲν γίνῃ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἐγγράφου, ἐφ' οὗ καὶ ἡ παρακαταθήκη.
20	Πρᾶξις συναθροίσεως οἰκογενείας.	10		4 8 1				τοὐλάχιστ. 3		Διὰ προσκλήσεως 4 τοὐλάχ. μελῶν. Ἄρθρ. 23 § 1 X. N. Διὰ τὰ 4 ἐπιδοτήρια.
21	Δημοσίευσις.	6	50	10 4				7	50	Διὰ τὴν ἔκθεσιν (τοῦ εἰρηνοδίκου). Ἄρθ. 23 § 1 X. N. Ὡς ἀπόφασις πρωτοδικείου. Διὰ τὴν ἔκθεσιν τοῦ εἰσηγ.
22	Ἀποδεικτικὸν ζωῆς.	1	50	2					50	Ἄρθρ. 24 § 13 X. N.
	Πράξεις πολιτικαὶ									
23	Πρᾶξις συντροφίας.	10		ἐπὶ τῆς ἀξίας κατὰ 1|4 τοῖς 0/0 μέχρις 60				μέχρι	50	Ἄρθρ. 29 § 1 X. N.
24	Διάλυσις συντροφίας.	6	50	ὡς ἀνωτέρω				»	53,50	Ἄρθρ. 29 §. 1 X. N.
25	Ἔγγραφον δωριᾶς μεταξὺ ζώντων	8	30	»				»	51,70	

534

26	Συμφωνητικὸν γάμου . . .	13		ὡς ἀνωτέρω ἢ 6				μέχρι	47	Μετὰ προικὸς ἄρθ. 2[illegible] § 1 X. N. ἄνευ προικὸς ἄρθ. 26 § 1 X. N.
27	Ἐναπόθεσις διαθήκης ἀντιγράφου ἢ μυστικῆς	6		6		7				Ἄρθρ. 26 § 1 X. N.
28	Ἔκθεσις ἀνοίξεως διαθήκης ἢ κωδικέλλου καὶ ἀναγνώσεως .	8		4		4				Ἄρθρ. 25 § 2 X. N. ἐπὶ ἑκάστου φύλλου.
29	Ἔκθεσις πρακτικῶν (μέχρι τετάρτης σελίδος) ὁποιαδήποτε	5		4		1				Ἄρθρ. 25 § 2 X. N.
	δι' ἑκάστην σελίδα ὑπὲρ τὰς τέσσαρας	1	50	1			50			
30	Ἐπιτροπικὸν γενικόν . . .	6	50	6			50			Ἄρθρ. 25 § 2 X. N.
	» » Εἰδικόν . .	3	25							
31	Ἐξοφλητικὸν ἐνώπιον (μέχρι τῶν 500 δρ.) τοῦ προξενικοῦ γραφείου	3	50	ἐπὶ τῆς ἀξίας 1|25 μέχρι 60		2	25	3	25	Ἄρθρ. 29 § 1 X. N. οὐδὲν ὅμως τέλος πληρόνεται ἐὰν ἡ ἐξόφλησις γίνῃ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἐγγράφου ἐφ' οὗ καὶ ἡ συνομολόγησις τῆς ἀπαιτησ.
	Ὑπεράνω τῶν 500 δρ. 1|4 τοῖς 0|0		25		25	ἀπὸ 60	25			
32	Δηλοποίησις οἱαδήποτε . . .	3	30	4				1	30	Ἄρθρ. 25 § 2 X. N.
33	Διαμαρτύρησις	3	30	6				2	70	Ἄρθρ. 26 § 1 X. N. καθόσον γίνεται ἐνώπιον συμβολαιογρ.

535

34	Διαμαρτύρ. συναλλαγματικῆς.	3	30	6				2	70	ὡς ἀνωτέρω.			
35	Δήλωσις ἁπλῆ	2	50	2	½					Ἄρθρ. 23 § 2 Χ. Ν.			
	ἐκτεταμένη καὶ πολύπλοκος .	5		ἐπὶ τῆς ἀξίας μέχρι 60						Ἄρθρ. 29 § 1 Χ. Ν. ἂν ἀφορᾷ			
36	Ὁμολογία διὰ δάνειον μέχρι τῶν			1	4 τοῖς 0	0		μέχρ.	55	ἀξίαν χρηματικήν . . .			
	500 δρ.	3	30	ἐπὶ τῆς ἀξίας									
	Ὑπεράνω τῶν 500 1	4 τοῖς 0	0	1	2	2	05			Ἄρθρ. 29 § 1 Χ. Ν.			
				25	μέχρι 60	25, ὑπεράνω				Ἄρθρ. 26 § 1 Χ. Ν.			
					6	τῶν 60	25						
37	Συνυποσχετικόν	3	30					2	70				
38	Σύμβασις	6	60	ἐπὶ τῆς ἀξίας				μέχρ.	53	40	Ἄρθρ. 29 § 1 Χ. Ν.		
39	Πᾶν ἄλλο ἔγγραφον μὴ ἐνδια-												
	λαμβανόμενον εἰς τὴν παρού-			6				2	70	Ἄρθρ. 29 § 1 καὶ			
	σαν διατίμησιν	3	30	ἐπὶ τῆς ἀξίας						Ἄρθρ. 29 § 1 Χ. Ν. ἐὰν ἀφορᾷ ἀξίαν.			
	Καταχωρίσεις πράξεων καὶ												
	ἐκπεραιώσεις.												
40	Καταχώρισις μιᾶς πράξεως εἰς												
	τὰ πρωτόκολλα τοῦ γραφείου									δὲν δύναται νὰ καταλογισθῇ τέ-			
	μέχρι δύω σελίδων . . .	1	60							λος χαρτοσήμου			
	Διὰ πᾶσαν ὑπεράνω . .		80										
41	Ἐκπεραίωσις ἐγγράφου οἱουδή-												
	ποτε παραδληθέντος μὲ τὰ												
	πρωτότυπα παρουσιασθέντα												

	καὶ ἀποδοθέντα εἰς τὰ διά-												
	φορα μέρη ἕως δύω σελίδας.	3	30	2				1	30			Ἄρθρ. 24 § 4 Χ. Ν.	
	Διὰ πᾶσαν ὑπεράνω . .	1	50		50			1					
42	Ἐκπεραίωσις ἐγγράφου ἀντιγε-												
	γραμμένου ἀπὸ τὰ πρωτόκολ-												
	λα ἢ τὰ σχέδια τοῦ γραφείου												
	μέχρι δύω σελίδων . . .	1	50	2					50				
	Δι' ἑκάστην σελίδα ὑπεράνω .		75		50				25			Ἄρθρ. 24 § 4 Χ. Ν.	
43	Ἀπόσπασ. δηλώσεως γεννηθλίων.	1	50	2							50		
44	» Συνοικεσίου . . .	1	50	2							00		
45	» Ἀποδιώσεως . . .	1	50	2							55		

Γ'.

Ἀπὸ δρ.	χαρτό. ἀξίας	Ἡνῦνδι. ατίμησ	Γαλλικὴ obligations	Διατίμησις. Transactions.
11	—25	(μέχ. 500	,11	,05
101	» 50	Δ. 3,50	1,	,50
201	» 75	ἐπέκεινα δὲ 1/4 τοῖς	2,	1,
301	1,	0 (0.)	3,	1,50
401	1,25		4,	2,
501	1,50	3,30	5,	2,50
601	1,75	3,55	6,	3,
701	2,	3,80	7,	3,50
801	2,25	4,05	8,	4,
901	2,50	4,30	9,	4,50
1001	3,	4,55	10,	5,
1201	3,50	5,05	12,	6,
1401	4,	5,55	14,	7,
1601	4,50	6,05	16,	8,
1801	5,	6,55	18,	9,
2001	5,50	7,05	20,	10,
2201	6,	7,55	22,	11,
2401	6,50	8,05	24,	12,
2601	7,	8,55	26,	13,
2801	7,50	9,05	28,	14,
3001	10,	9,55	30,	15,
4001	12,50	12,05	40,	20,
5001	15,	14,55	50,	25,
6001	17,50	17,05	60,	30,
7001	20,	29,55	70,	35,
8001	22,50	22,05	80,	40,
9001	25,	24,55	90,	45,
10001	37,50	27,05	100,	50,
15001	50,	39,55	150,	75,
20001	60,	52,05	200,	100,
30001	60,	77,05	150,	75,

Δ', Πίναξ τῶν πληροφοριῶν, ἃς ἐχορήγησαν οἱ πρόξενοι περὶ διαμονητηρίων.

Προξενικὴ ἀρχὴ	Γαλλία	Ἀγγλία	Ῥωσσία	Αὐστρία	Σαρδηνία	Ὀλλανδία	Πρωσσία
Ἐν Κωνσταντινουπόλει							2. φρ.
» Ἀλεξανδρείᾳ		5 σελίν. ἐφάπαξ	38 γρόσια	2 φιορίν. πλὴν τοῦ ἁ. ἔτους			
» Καΐρῳ		6 δραχμὰς	6 δραχμὰς	6 δραχμὰς			16.
» Ἰωαννίνοις		17 σφάντζ	16 1/2 σφάντζ	111/2 σφάντζ.			1. φλ.
» Βουκουρεστίῳ				6 φ. προστατ.			
» Ἰασίῳ	Πιθανῶς οὐδὲν	1 φλωρίον	1 φλωρίον	0 (2 σφάντζ. προστατευτ.)			
» Σμύρνῃ		5 σελίνια κατὰ διετίαν	1000 ἢ 400 ἢ 80 καρπόβολα κατὰ τριετίαν διαβαλ.	2 φιορ. 7 κρ. κατὰ τριετ.			16.

» Θεσσαλονίκῃ . .	2 1/2 φρ. ἡ σημείωσις τῆς ἐγγραφῆς, νῦν εἰς 5. φρ. διαβατήριον. 4. φρ. ἐφάπαξ δέπλωμα προστασίας τοῖς	1 δίστηλ.	. . . . .	2 φιορ.			
» Βηρυττῷ . . .		0	0	1 τάλληρον			
» Γαλαζίῳ . . .		1 δίστηλον	1 1/2 ῥούβλ. ἀργυρ.	2 φιορίνια			
» Σάμῳ		0	0	. . . . .			
» Χίῳ		30 γρόσια 3ετίαν	. . . . .	. . . . .			
» Βώλῳ		0	. . . . .	. . . . .	3 φιορ.		
» Ἡρακλείῳ . . .		1 δίστηλον τριετ.	0	0	0		
» Πρεβέζῃ . . .		ὅσα οἱ Ἕλληνες	. . . . .	2 φιορίνια	2 φιορ.		
» Δαμιατίῳ . . .		5 δρ.	5 δραχ.	5 δραχ.	5 δρ.		
» Τριπόλει Βαρβαρίας		0	0	0	0		
» Αἴνῳ		10 σελίνια	. . . . .	3 φιορίνια	3 φιορ.		
» Κύπρῳ		6 δρ. διετ. οἱ ἰόνιοι	0	0	. . .		
» Βραΐλᾳ		5—10 σελ.	. . . . .	8-14 σφάντζ.	. . .	3 φλωρ.	

» Σέῤῥαις	τὸ μητρῷον ὅταν ζητῆται. μὴ Γάλλοις.	0		2 τάλληρα			
» Τραπεζοῦντι		0	1 1/2 καρπ.	3 φιορίνια	2 τάλλ. Γαλλ.		
» Βάρνῃ		1 δίς, ἂν ζητήσωσι.		2 »			
» Ἀδριανουπόλει		0	0	0			
» Κυδωνίαις		5 σελ. τριετίαν		0			
» Προύσσῃ		5 σελίν. ἰόνιοι		4 1/2 σφάντζ.			
» Ἑλλησπόντῳ		0		2 φιορίν.			
» Ῥόδῳ		5 σελ. ἐφάπαξ ἢ 2 κατ' ἔτος		» »			
» Μιτυλήνῃ		1 δίς. τριετίαν		5 δραχ.			
» Λαρίσσῃ		5 σελίν.		4 φιορίν.			
» Ἰσμαηλίῳ		»					
» Τούλτσῃ		10 σελίν.					
» Ἄρτῃ		5 σελίν.					

Ε'. Εἰσπράξεις ἐκ Διαμονητηρίων.

Α'. Τῶν ἀμίσθων Προξενείων.

Προξενικὴ Ἀρχή.	1856	1857	1858	πιθανομέσος ὅρος	Παρατηρήσεις
Ἀδριανουπόλεως		448	406	420	
Αἴνου		500	383	450	
Ἄρτης	176	286	247	250	
Βάρνης	468	384	371	380	
Βουκουρεστίου	16475	10862	12779	14000	πρὸς δραχ. 14.
Ἡρακλείου	605	591		600	
Ἰασίου	4511	4674		4600	» 6 1|2.
Ἰόππης					Ὅλα ὁμοῦ τὰ δικαιώματα δικαιοδοσίας δραχ. 18.
Ἰσμηλίου		293	306	300	
Κυδωνιῶν		943	741	800	
Κύπρου				120	Ὅλα τὰ δικαιώματα δικαιοδοσίας δραχ. 300.
Μιτυλήνης	130	188	260	200	
Πρεβέζης	104	169	195	170	
Προύσσης		549		450	
Πύργου		196		196	
Ῥόδου	169		455	450	
Σερρῶν	176	308	260	290	
Σάμου		120		120	Δὲν εἰσπράττονται.
Τραπεζοῦντος		435	526	500	

Φ 512 Α

Τούλτσης	676	1007	1079	1000	
Τριπόλεως Συρίας					
Τριπόλεως Βαρβαρίας					
Καΐρου					
				25366	

Β'. Τῶν ἐμμίσθων Προξενείων.

Προξενικὴ Ἀρχή.	1856	1857	1858	πιθανομέσος ὅρος	Παρατηρήσεις
Κωνσταντινουπόλεως	10138	3873	2730	2500	
Ἀλεξανδρείας	2840	2541	1231	2000	
Σμύρνης		2626	3575	2600	
Θεσσαλονίκης		600		600	
Ἰωαννίνων	416	423	572	500	
Λαρίσσης			325	325	(ἴσως)
Βηρυττοῦ		475	455	460	
Χίου		78	312	300	Ὅλα τὰ ἔσοδα τῆς
Κρήτης				250	δικαιοδοσίας Δρ. 632
Βώλου				500	» » 1244
Γαλαζίου				800	» » 1823
Βραΐλας		2951	1983	2000	
Ἑλλησπόντου		273	253	260	
				13095	

Φ 513 Α

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Κύριοι!

α Ἔχω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω κατὰ Βασιλικὴν διαταγὴν, ἐκ νέου, εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῆς Βουλῆς τὸ ὑπὸ τοῦ προκατόχου μου κατὰ τὰ τέλη τῆς τελευταίας βουλευτικῆς συνόδου, ὑποβληθὲν αὐτῇ, ἀλλὰ μὴ συζητηθὲν νομοσχέδιον, περὶ προξενικῶν ναυτιλιακῶν τελῶν.

Ἡ μέχρι τοῦδε ἰσχύουσα διατίμησις τῶν ναυτιλιακῶν τελῶν χρῄζει μεταῤῥυθμίσεως διὰ τοὺς αὐτοὺς λόγους, οἵτινες ἐξετέθησαν ἐν τῇ δικαιολογητικῇ ἐκθέσει τοῦ περὶ τῶν διοικητικῶν, δικαστικῶν, συμβολαιογραφικῶν καὶ ληξιαρχικῶν προξενικῶν τελῶν νόμου.

Τινὲς τῶν ἐπὶ ναυτιλιακῶν ἀντικειμένων ἐνεργουμένων πράξεων ὑπάγονται εἰς τὴν κατηγορίαν τοῦ ῥηθέντος νόμου, ἤτοι εἰς τέλος χαρτοσήμου, διπλασιαζόμενον εἰς τὸ ἐξωτερικὸν, καὶ ταύτας ἀφορᾷ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ παρόντος νομοσχεδίου· αἱ δὲ λοιπαὶ μὴ εἰς χαρτόσημον ὑπαγόμεναι ναυτιλιακαὶ πράξεις, ἢ μὴ, κατ' αὐτὸ, δυνάμεναι νὰ διατιμηθῶσι, περιελήφθησαν εἰς τὸν ἐν τῷ παρόντι νομοσχεδίῳ προσαρτηθέντα πίνακα, ὅστις καὶ τῆς νῦν ἰσχυούσης καὶ τῆς νέας Γαλλικῆς διατιμήσεως οὐσιωδῶς διαφέρει, στηρίζεται δὲ ἐπὶ τῶν ἀκολούθων κυριωτέρων βάσεων.

ά). Ἡ Γαλλικὴ διατίμησις παραδέχεται, διὰ τὰς πλείστας τῶν ναυτιλιακῶν πράξεων, ἐκτὸς τοῦ ἀναλογικοῦ τέλους ἐπὶ τῶν τόνων τῆς χωρητικότητος, καὶ πάγιόν τι τέλος συγχρόνως, τὸ αὐτὸ διὰ τὰ πλοῖα πάσης χωρητικότητος. Ἐν δὲ τῷ παρόντι νόμῳ τὸ πάγιον τέλος δὲν παρεδέχθη εἰς πάσας τὰς περιστάσεις, ἐν αἷς τὸ πλοῖον ἐστὶ τὸ φορολογούμενον, διότι θὰ ἦτο καταθλιπτικὸν τῆς μικρᾶς ναυτιλίας καὶ τῆς δι' ἡμᾶς τοσοῦτον σπουδαίας ἀκτεμπορίας, δυσανάλογον ἀποτελοῦν τὴν φορολογίαν αὐτῆς πρὸς τὴν τῆς μεγάλης. Πάγιον δ' ὡρίσθη τέλος μόνον ἐπὶ πράξεων ἀσχέτων πρὸς τὸ πλοῖον αὐτὸ καὶ τὸ αὐτοῦ μέγεθος, οἷαι αἱ ἀφορῶσαι μέρος τοῦ φορτίου ἀνεξαρτήτως τῆς ποσότητος (7), καὶ τοῦτο ὅμως διαιρούμενον εἰς τρεῖς κατηγορίας κατὰ τὸ μέγεθος τοῦ πλοίου· αἱ ἀφορῶσαι τὸ ναυτολόγιον καὶ τοὺς ἐπιβάτας (9, 10), καὶ τὰς ἐκτάκτους περιστάσεις ἀντικαταστάσεως ἀπολεσθέντων ἐγγράφων (12,13, 14), καὶ προσωρινοῦ διπλώματος, ἀπαιτουμένου συνήθως εἰς

τὴν μεγάλην ναυτιλίαν· τὸ πάγιον τέλος ἀπέκρουε καὶ ἡ μέχρι τοῦδε ἡμετέρα διατίμησις.

β') Πρὸς ἐμψύχωσιν τῆς κατασκευῆς πλοίων μεγάλης χωρητικότητος ἡ φορολογία δὲν αὐξάνει ἐπέκεινα τῶν 300 τόνων (1—5, 8, 11). Αὕτη ἡ ἀρχὴ, ἐλλείπουσα ἀπὸ τῆς μέχρι τοῦδε ἡμετέρας διατιμήσεως, ὑπάρχει εἰς τὴν νεωτέραν Γαλλικήν.

γ') Ἡ μέχρι τοῦδε διατίμησις, ἀπαριθμοῦσα καὶ διατιμῶσα ἀνὰ μίαν τὰς διαφόρους πράξεις τὰς ἀπαιτουμένας πρὸς ἀποδήμησιν πλοίου, προσέθετεν ἀκόμη καὶ περιληπτικῶς *ἔγγραφα ἀποδημητήρια*, ἃ διετίμησα εἰς 5 λεπτὰ τὸν τόνον. Ἡ φορολογία αὕτη, ἥτις οὐδὲν ἄλλο ἐστὶν ἢ ἐπανάληψις καὶ ἀναδιπλασιασμὸς τῶν τελῶν, περιλαμβάνεται καὶ ἐν τῷ νομοσχεδίῳ τῷ προταθέντι ἐν ἔτι 1851, ὑπὸ δὲ τῆς Βουλῆς περιωρίσθη εἰς τέλος πάγιον μιᾶς δραχμῆς. Ἐν δὲ τῷ παρόντι νόμῳ πάντα τὰ κατὰ τὸν κατάπλουν καὶ τὸν ἀπόπλουν πλοίου ἀναγκαῖα ἔγγραφα περιελήφθησαν ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν *ἔγγραφα ἀποδημητήρια*, καὶ ὑπεβλήθησαν ὁμοῦ εἰς ἓν καὶ μόνον τέλος ἀναλογικὸν ἐκ λεπτῶν 18 τὸν τόνον. Ὁ τοιοῦτος προσδιορισμὸς, σύμφωνος πρὸς τὸν τῆς Γαλλικῆς διατιμήσεως, εἶναι πολὺ ἁπλούστερος, καὶ διευκολύνων μεγάλως τούς τε φορολογοῦντας καὶ τοὺς φορολογουμένους. Ὑπελογίσθη δὲ τὸ τέλος εἰς τρόπον ὥστε οὐ μόνον τῆς ἤδη ἐν χρήσει, ἀλλὰ καὶ τῆς ἐν 1850 προταθείσης ἐλαφροτέρας διατιμήσεως, καὶ τῆς νεωτέρας Γαλλικῆς εἶναι ἐλαφρότερον, ὡς τοῦτο ἀποδεικνύεται προφανέστατα ἐκ τοῦ ἐπισυνημμένου πίνακος Α.

δ'). Πρὸς ἐμψύχωσιν τῆς ἑλληνικῆς ἀτμοπλοίας τὰ ἀποδημητήρια τέλη τῶν ἀτμοκινήτων ὡρίσθησαν εἰς τὸ ἥμισυ σχεδὸν τῶν τελῶν τῶν λοιπῶν πλοίων (3).

ε'). Ἐπειδὴ τὰ ἑλληνικὰ πλοῖα περιπλέουσι συνήθως τὰς περὶ τὴν Ἑλλάδα ἀκτὰς, ἢ ἀκτοπλοοῦντα ἢ συμπληροῦντα ἐν διαφόροις λιμέσι τὸ φορτίον, ἢ ἐξακολουθοῦντα τὴν ἐκφόρτωσιν αὐτῶν (escale), διὰ τοῦτο ἐθεωρήθη ἐπιεικὲς καὶ τῷ ἐμπορίῳ καὶ τῇ ναυτιλίᾳ εὐεργετικὸν, ὅταν ἐφ' ἑνὸς πλοῦ ἀπέτισαν ἅπαξ πλήρη τὰ προξενικὰ τέλη, κατὰ τὰς ἑτέρας ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ πλοῦ καὶ ἐπ' ἐμπορίᾳ προσορμίσεις νὰ πληρόνωσι μόνον τὸ ἥμισυ περίπου τῶν τελῶν (2). Ἡ διάταξις αὕτη ἐλλείπει τῆς μέχρι τοῦδε ὡς καὶ τῆς ἐν 1850 προταθείσης ἡμετέρας προξενικῆς διατιμήσεως, ὑπάρχει δ' ἐν τῇ Γαλλικῇ, ὅπου ὅμως τὸ πάγιον τέλος ἐπαναλαμβανόμενον, ἐπιβαρύνει αὐτήν.

ς'). Ὑπὲρ πλοίου ὑπὲρ τὰς 24 ὥρας προσορμιζομένου εἰς λιμένα, χωρὶς οὐδεμίαν ἐμπορικὴν ἢ ἄλλην τινὰ πρᾶξιν νὰ ἐνεργήσῃ, ἡ μέχρι τοῦδε ἰσχύουσα διατίμησις οὐδεμίαν ὁρίζει ἐλάφρυνσιν τῶν τελῶν. Τὸ ἄτοπον τοῦτο συνειδυῖα ἡ Βουλὴ τῆς 1ης περιόδου, ἐψήφισε τὴν ἀπὸ παντὸς τέλους ἀπαλλαγὴν τῶν ὑπὸ τοιαύτας περιστάσεις προσορμιζομένων πλοίων. Ἀλλ' ἡ Κυβέρνησις φοβηθεῖσα τὰς διὰ τὸ δημόσιον ταμεῖον συνεπείας τοῦ τοιούτου ῥιζικοῦ μέτρου, ἀπέσυρε τότε τὸ νομοσχέδιόν της. Ἐν δὲ τῷ ἐν 1850 ὑποβληθέντι νομοσχεδίῳ ἐπρότεινε διὰ τὰς τοιαύτας προσορμίσεις τὰ ἥμισυ τέλη διὰ μόνας τὰς ἐνεργουμένας πράξεις· ἂν δ' ἡ προσόρμισις ἐγίνετο ἐξ ἀνωτέρᾳ βίας καὶ διήρκει ἧττον τῶν 24 ὡρῶν, ἐντελῆ ἀτέλειαν. Ἡ Γαλλικὴ διατίμησις ὁρίζει μικρόν τι πάγιον τέλος, εἰς τρεῖς διαιρούμενον κατηγορίας, κατὰ τὸ μέγεθος τοῦ πλοίου, περιοριζόμενον δ' εἰς τὸ ἥμισυ ἂν τὸ πλοῖον οὔτε 24 ὥρας δὲν διαμένῃ εἰς τὸν λιμένα. Ἡ ἀρχὴ αὕτη τῆς εἰς τοιαύτην περίστασιν μετριάσεως τῶν τελῶν εἶναι δικαία καὶ εὐεργετικὴ, ἀλλὰ, δι' οὓς ἀνωτέρω ἐξεθέμην λόγους, καὶ πρὸς ὄφελος τῆς μικρᾶς ναυτιλίας, παρ' ἡμῖν τὸ πάγιον τέλος σκοπιμώτερον ἤθελεν ἀντικατασταθῇ δι' ἀναλογικοῦ, ὃ δὲν δύναται νὰ καταλογισθῇ ἐπὶ τῶν εἰδικῶν πράξεων, διότι, κατὰ τὴν παραδεχθεῖσαν ἀρχὴν, αὗται πᾶσαι ὁμοῦ εἰς ἓν τέλος περιλαμβάνονται· ἐσημειώθη δ' εὐτελέστατον ἕνεκα τῆς φύσεως τῆς ἡμετέρας ναυτιλίας, ἥτις εἶναι, κατὰ μέγα μέρος, ἀκτοπλοϊκὴ (4, 5). Ἡ ἐντελὴς ἀτέλεια τῶν τοιούτων καταπλων ἀφαιρεῖ σπουδαῖον προξενικὸν πόρον, καὶ ἀκόμη καὶ ἐν τῇ περιπτώσει τῶν προσορμίσεων τῶν διαρκουσῶν ἧττον τῶν 24 ὡρῶν δύναται νὰ δώσῃ ἀφορμὴν εἰς καταδολιεύσεις καὶ καταχρήσεις, δι' ὃ καὶ οὔτε ἡ Γαλλικὴ διατίμησις δὲν τὴν παραδέχεται.

ζ'.) Εἰς τινα μέρη τῆς Ἀνατολῆς ἡ ναυτιλία ἡμῶν εἶναι τόσον δραστηρία καὶ πολυάριθμος, ὥστε πρὸς τὸ συμφέρον αὐτῆς τῆς ἰδίας, καὶ τῆς ἡσυχίας καὶ τάξεως τῶν μερῶν, ὅπου αὐτὴ ἐνεργεῖται, ἀποβαίνει ἀναπόφευκτος ὁ διορισμὸς ἰδίου Λιμενάρχου, ἐπιτετραμμένου τὴν ἀστυνομίαν τῶν ἐκεῖσε ἑλληνικῶν πλοίων καὶ πληρωμάτων, καὶ τὴν διευκόλυνσιν τῶν ὑποθέσεων αὐτῶν. Πρὸς συντήρησιν τῶν ὑπαλλήλων τούτων ἐκρίθη εὔλογον μόνον εἰς ἐκείνους τοὺς λιμένας νὰ νομοθετηθῇ ἐλάχιστόν τι τέλος, ὃν μέχρι τοῦδε εἰς 1/2 δρ. κατὰ πλοῖον κεκανονισμένον, πληρώνουσιν ὅμως ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον πολὺ ἀνώτερον οἰκειοθελῶς καὶ προθύμως τὰ πλεῖστα τῶν ἑλληνικῶν πλοίων, αἰσθανόμενα τὴν μεγίστην ἀνάγκην ἣν ἔχουσι τῶν τοιούτων ὑπαλλήλων, οἵτινες σχεδὸν ἢ καὶ παντάπασιν ἄμισθοι εἰσὶν ὑπὸ τοῦ Δημοσίου.

η'). Τὸ ἄρθρον 3 τοῦ νομοσχεδίου ὁρίζει ἰδιαίτερόν τι τέλος εἰς τινας παραλίους πόλεις, δι' ἀνάγκας φιλανθρωπίας ἐπιβαλλόμενον. Τοῦτο διὰ τὴν Κωνσταντινούπολιν ἐκανονίσθη ἀρχαιότατα διὰ διαταγμάτων ἐπεχόντων θέσιν νόμου, εἰς ἄλλας δὲ τινας πόλεις δίδεται οἰκειοθελῶς, διότι ἀναγνωρίζεται ἡ ἀνάγκη αὐτῶν, προσδιωρισμένων κυρίως εἰς ἀνακαύσιν ὁμογενῶν ἐν ἀνάγκῃ διατελούντων, καὶ ἰδίως τῆς τάξεως τῶν ναυτιλλομένων. Διὰ ταῦτα ἐνομίσθη ἀναγκαῖον νὰ περιληφθῇ καὶ ἡ διάταξις τοῦ τέλους τούτου ἐν τῷ παρόντι νομοσχεδίῳ. Ὡρίσθη δὲ κατὰ τόνον, ὅπως ᾖ ὁμοιόμορφον πρὸς ἅπαν τὸ τῆς ναυτιλιακῆς φορολογίας σύστημα. Ἂν δὲ διὰ τὴν Κωνσταντινούπολιν προσδιωρίσθη εἰς ἀναλογίαν ἀνωτέραν τοῦ μέχρι τοῦδε ὡρισμένου ποσοῦ, καὶ ἀνωτέραν προσέτι ἢ εἰς τοὺς λοιποὺς πάντε λιμένας, τοῦτο ἐγένετο οὐ μόνον διότι αἱ ἀνάγκαι ἐν Κωνσταντινουπόλει εἰσὶ πολὺ ἀνώτεραι, ἀλλὰ καὶ διότι ἐν τῷ παρόντι νόμῳ δὲν περιελήφθη τὸ μέχρι τοῦδε ἐκεῖσε εἰσπραττόμενον τέλος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν *φόρου φιρμανίου*. Διὰ τὸν ἔκπλουν πάντων τῶν ξένων πλοίων ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἡ Ὀθωμανικὴ Κυβέρνησις ἐκδίδει φιρμάνιον ἐφ' ὡρισμένῳ τέλει. Τοῦτο συνέλεγεν ἡ Πρεσβεία, ἀλλ' ἕνεκα τῆς διαφορᾶς μάλιστα τῶν νομισμάτων εἰσέπραττε πάντοτε περισσότερα τῶν ὅσα ἐδίδεν εἰς τὰς Ὀθωμανικὰς Ἀρχάς, τὸ δὲ περίσσευμα, συμποσούμενον εἰς 30 – 40 χιλιάδας δραχμὰς κατ' ἔτος, εἰσήρχετο εἰς τὸ ταμεῖον. Ὁ πόρος οὗτος δὲν ἐστηρίζετο ἐπὶ νόμου, οὐδ' εἶχε λογικήν τινα βάσιν, ἀλλὰ καταργούμενος στερεῖ τὸ δημόσιον οὐ μικρᾶς προσόδου· διὰ τοῦτο μέρος μὲν αὐτοῦ ἀντικατέστη ὑπὸ τοῦ ἐν τῷ ἄρθρῳ 3 προτεινομένου, μέρος δὲ διὰ τοῦ ἐν ἑτέρῳ νομοσχεδίῳ προτεινομένου δεκάτου τῶν λοιπῶν προξενικῶν τελῶν καὶ ὃ ἀ τῶν δικαστικῶν προστίμων τῶν προξενείων, ὥστε στηρίζεται οὕτω τὸ μέχρι τοῦδε ἐπὶ μόνης τῆς ναυτιλίας ἐπικείμενον βάρος. Εἶναι ἀληθὲς, ὅτι τὰ εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ φόρου τῶν φιρμανίων προτεινόμενα τέλη δὲν θέλουσιν εἰσέρχεσθαι εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον. Ἀλλ' ἀφ' ἑνὸς μὲν θέλουσιν ἱκανοποιεῖ μετ' ἄλλων τινῶν, εἰς τοῦτο ὡρισμένων, ἀκαταμαχήτους καὶ ἱερὰς ἀνάγκας, ἀφ' ἑτέρου δὲ θέλουσι ἀπαλλάξει τὸ ταμεῖον τῶν συντεισφορῶν, ἃς κατ' ἔτος ἠναγκάζετο νὰ δίδῃ πρὸς ἀτελεστάτην ἱκανοποίησιν τινῶν τῶν ἀνάγκων τούτων.

Αὗται, ὡς ἐν κεφαλαίῳ, εἰσὶν αἱ βάσεις τῆς παρούσης διατιμήσεως. Ἵνα δὲ καταδειχθῇ ὁποία ἡ ἀναλογία αὐτῆς πρὸς τὴν μέχρι τοῦδε ὑπάρχουσαν, ὡς καὶ πρὸς τὴν ἐν 1850 προταθεῖσαν, προσαρτᾶται ὁ ὑπὸ στοιχ. Α. πίναξ, περιέχων τὰ τέλη κατὰ τὰς τέσσαρας κυριωτέρας καὶ ὑπὸ τῶν διατιμήσεων τούτων προβλεπομένας περιπτώσεις τοῦ κατάπλου καὶ ἀπόπλου πλοίου τινος, ὅπερ ἐν τῷ πίνακι τούτῳ ἐξελήφθη ὡς ἔχον 200 τόνων χωρητικότητα. Τὸ δὲ τοῦ πίνακος συμπέρασμα εἶναι ὅτι ἡ προτεινομένη διατίμησις, ἐκτὸς ὅτι κατ' ἄλλα διευκολύνει τὴν ναυτιλίαν, εἶναι καὶ πολὺ μετριωτέρα τῆς ἤδη ἐν ἰσχύϊ, ἐλαφρωτέρα δὲ κατά τι καὶ αὐτῆς τῆς ἐν 1850 προταθείσης.

Τὸν φόβον μὴ τὰ τέλη, οὕτως ἐλαττούμενα, ἀποβῶσιν ἀνεπαρκῆ πρὸς συντήρησιν τῶν Προξενείων, πρέπει νὰ μακρύνῃ ἡ πεποίθησις, ὅτι αὐτὴ αὕτη ἡ ἐλάττωσις, ἐμψυχοῦσα τὴν ναυτιλίαν, ἐκτὸς ὅτι ὑπηρετεῖ μέγιστον καὶ γενικώτατον ἐθνικὸν συμφέρον, συγχρόνως δύναται νὰ ἔχῃ ὡς τελευταίαν συνέπειαν καὶ αὐτὴν τὴν αὔξησιν τῶν προξενικῶν εἰσοδημάτων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 22 Δεκεμβρίου 1859.

Ὁ ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς
Α. Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.»

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Τὸ ἑπόμενον Νομοσχέδιον θέλει ὑποβληθῇ εἰς τὴν Βουλὴν παρὰ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τοῦ Βασ. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν σχέσεων ὑπουργοῦ καὶ ὑποστηριχθῇ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 22 Δεκεμβρίου 1859.

Ο Θ Ω Ν

Α. Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1. Ἀπὸ 1ης Ἰουλίου 1860 τὰ ναυτιλιακὰ τέλη θέλουσιν εἰσπράττεσθαι παρ' ὅλων τῶν Προξενικῶν Ἀρχῶν, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν Προξενικῶν Πρακτόρων, κατὰ τὴν ὧδε προσηρτημένην διατίμησιν.

Ἄρθρον 2. Ὡς πρὸς τὰς λοιπὰς πράξεις, τὰς ὁποίας αἱ Προξενικαὶ Ἀρχαί, οἱ ὑπάλληλοι αὐτῶν ἢ οἱ Προξενικοὶ πράκτορες ἤθελον ἐνεργεῖ ἐπὶ ναυτιλιακῶν ὑποθέσεων, ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ περὶ Προξενικῶν τελῶν Νόμου τοῦ π. ε.

Ἄρθρον 3. Ἐκτὸς τῶν ἐν τῇ διατιμήσει προσδιωρισμένων τελῶν, τὸ Ἐμπορικὸν Γραφεῖον τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Βασιλικῆς Πρεσβείας, τὸ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Γενικὸν Προξενεῖον, καθὼς καὶ τὰ ἐν Σμύρνῃ, Θεσσαλονίκῃ, Μελίτῃ καὶ Τεργέστῃ Προξενεῖα, εἰσπράττουσιν ἐπὶ τῶν εἰς τοὺς λιμένας ἐκείνους προσορμιζομένων ἑλληνικῶν πλοίων τὸ ἀκόλουθον τέλος.

Ἐν μὲν τῇ Κωνσταντινουπόλει, κατὰ τὰς περιπτώσεις τῶν ἄρθρων 1, 2 καὶ 3 τῆς διατιμήσεως πέντε λεπτὰ τὸν τόνον, κατὰ δὲ ἐκείνας τοῦ ἄρθρου 4, τρία λεπτὰ τὸν τόνον, εἰς δὲ τοὺς λοιποὺς πέντε λιμένας, ὅλα ἀνεξαιρέτως δύο λεπτὰ τὸν τόνον.

Τὸ προϊὸν τῶν τοιούτων εἰσπράξεων δὲν εἰσέρχεται εἰς τὸ δημόσιον Ταμεῖον, ἀλλὰ διατίθεται ὑπὲρ τῶν ἐκεῖσε νοσοκομείων ἢ δι' ἐλεὲ καὶ δι' ἄλλους ἀγαθοεργοὺς σκοποὺς, κατὰ τρόπον κανονισθησόμενον διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους. »

Στ. Α'. Πίναξ συγκριτικὸς τῆς ἐν ἰσχύϊ πρὸς τὴν προτεινομένην διατίμησιν τῶν ναυτιλιακῶν τελῶν ἐπὶ πλοίου τόνων 200.

Α'. Περίπτωσις. Πλοῖον ἐνεργῆσαν φόρτωσιν ἢ ἐκφόρτωσιν.

α') κατὰ τὸ νομοσχέδ. Α 18 × 200 — 36 δρ.

β') κατὰ τὴν διατίμησιν.
1. Δήλωσ. ἀφίξεως λ. 2.
2. Ἐπ θεώρ. ναυτολ. » 2.
3. Δηλωτικὸν πραγματειῶν εἰσαγομέν. » 6.
4. Δηλωτικὸν ὑγείας » 3,
5. Ἀποδημητήρια » 6.

19 × 200.31 Δραχ.

γ') κατὰ τὴν διατίμησιν τῶν 1850. ὡς ἐν β') 38 δρ.

Β'. περίπτωσις. Πλοῖον ἐνεργῆσαν συμπλήρωσιν φορτίου ἢ ἐκφορτώσεως. ὡς ἄνω δρ. 38. ὡς ἐν β' 38 δρ.

Α. 10 × 200 — 20 δρ.

Γ'. Περίπτωσις. Προσόρμισις ἄνευ ἐμπορικῆς πράξεως ὑπὲρ τὰς 24 ὥρας.

Α. 4 × 200 — 8 δρ,

1. Δήλωσις ἀφίξεως λ. 2.
2. Ἐπιθεώρ. ναυτολ. » 2.
3. Δηλωτικὸν ὑγείας » 3. Ὡς ἐν β'.) $\frac{26}{2} = 13$ δ
4. Ἀποδημητήρια » 6.

13 × 200 — 26 Δραχ.

Δ'. Περίπτωσις. Προσόρμισις ὁμοίως ὀλιγωτέρων τῶν 24 ὡρῶν.

Α. 2 × 200 — 4 δρ.

1. Δήλωσις ἀφίξεως λ. 2.
ὑγείας » 3. 0
3. Ἀποδημητήρια » 6.

11 × 200 — 22 Δραχ. (α)

Γενικὸν ἄθροισμα

68 | 124 — 22 = 102 | 89

α) Ἐὰν ὑποτεθῇ ὅτι κατὰ τοὺς ὑφισταμένους ναυτικοὺς νόμους τὰ μὴ μείναντα 24 ὥρας ἐν λιμένι πλοῖα δὲν φορολογοῦνται, διότι πράξεις δὲν γίνονται ἐν αὐτοῖς.

Διὰ 200 τόνους.

Τὸ νομοσχέδιον μετριάζει.		Μετριασθεῖσα Γαλλικὴ διατίμησις
1) Διπ. 18 × 200 — δρ. 36.	Α. 16 × 200 + δρ. 4 = 36	
2) 10 = » 20	Α. 3 × 200 + » 4 = 20	
3) 4 = » 8		8
4) 2 = » 4		4
68		68

Διὰ τόνους 300.

1) 18 × 300 = » 34	Α. 16 × 300 + δρ. 4 = 52	
2) 20 = » 30	Α. 8 × 300 + » 4 = 28	
3) 4 = » 12		12
4) 2 = » 6		6
102		98

Διὰ τόνους 150.

1) 18 × 130 = » 57	Α. 16 × 150 + δρ. 4 = 28	
2) 10 = » 15	Α. 8 × 150 + » 4 = 16	
3) 4 = » 6		8
4) 2 = » 3		4
51		56

Διὰ τόνους 100

1) 18 × 100 = » 18	Α. 16 × 100 + δρ. 4 = 20	
2) 10 = » 10	Α. 8 × 100 + » 4 = 12	
3) = » 4		4
4) = » 2		2
34		38

Ἀξ. ἀριθ.	Πράξεις	Διατίμησις	Τέλος Πάγιον Δ.	Τέλος Πάγιον Λ.	Τέλος Ἀναλ. Δ.	Τέλος Ἀναλ. Λ.	Παρατηρήσεις.
1	Πλοίου ἱστιοφόρου ἐνεργήσαντος φόρτωσιν ἢ ἐκφόρτωσιν.	Τέλος ἀναλογικὸν ἐπὶ ἑκάστου τόνου μέχρι τῶν 300. (2)			—	18	1) Περιλαμβάνουσι τὰ ἀποδημητήρια τὸ σύνολον ὅλων τῶν διατυπώσεων καὶ ἄλλων ἐγγράφων, ὅσα συνήθως ἀπαιτοῦνται κατὰ τὸν κατάπλουν καὶ ἀπόπλουν, ἤτοι α) τὴν δήλωσιν ἀφίξεως· β) τας πιστοποιήσεις ἀφίξεως καὶ ἀναχωρήσ. γ) τὴν ὑγειονομικὴν ἔκθεσιν· δ) τὴν ἐπιθεώρησιν τοῦ ἡμερολογίου, τῆς ἀδείας ἀναγωρήσεως, τοῦ ναυτολογίου· ε) τὴν ἐπιθεώρησιν καὶ κατογράφισιν τῶν δηλωτικῶν εἰσαγωγῆς ἢ ἐξαγωγῆς πραγματειῶν· ς) τὴν ἁπλῆν δήλωσιν προσορμίσεως· ζ) τὴν παρακατάθεσιν ἢ τὴν ἔκθεσιν περὶ παρακαταθέσεως παντὸς ἐγγράφου συνταχθέντος
2	Πλοίου ἱστιοφόρου προσορμιζομένου πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ φορτίου του ἢ τῆς ἐκφορτώσεώς του, ἐὰν ἐπλήρωσεν ἤδη τὸ ἀνωτέρω ὑπ' ἀριθ. 1 τέλος εἰς προλαβόντα λιμένα, εἰς ἕκαστον τῶν ἑπομένων λιμένων.	Τέλος ἀναλογικὸν ἐπὶ ἑκάστου τόνου μέχρι τῶν 300. (2)			—	10	
3	Ἀτμοπλοίου εἰς ἀμφοτέρας τὰς ἄνω περιπτώσεις.	Τέλος ἀναλογικὸν ἐπὶ ἑκάστου τόνου.			—	10	
6	Πλοίου ἱστιοφόρου ἢ ἀτμοπλοίου, ἑκουσίως ἢ κατ' ἀνάγκην προσορμιζομένου, χωρὶς ν' ἀποβιβάσῃ ἢ ἐπιβιβάσῃ οὔτε φορτίον, οὔτε πραγματείας, οὔτε ἐπιβάτας, ἐὰν ἡ προσόρμισις διαρκέσῃ πλέον τῶν 24 ὡρῶν.	Τέλος ἀναλογικὸν ἐπὶ ἑκάστου τόνου μέχρι τῶν 300. (2)			—	4	ὑπὸ τοῦ πλοιάρχου ἐν περιπτώσει λειποταξίας, κακουργήματος ἢ ἄλλης ἀξιοποίνου πράξεως, ἐν περιπτώσει γεννήσεως ἢ ἀποβιώσεως, περὶ παρακαταθέσεως διαθήκης ἀπογραφῆς γενομένης κατὰ τὸν διάπλουν μετὰ τῶν πραγμάτων τῆς ἀπογραφῆς· ζ) τὴν ἔκδοσιν ἢ ἐπιθεώρησιν τῆς ὑγειονομικῆς πιστοποιήσεως· θ) τὸ πρωτόκολλον περὶ καταβολῆς τῶν ἀναγκαιούντων χρημάτων διὰ τὴν ἐπάνοδον, τὴν θεραπείαν ἢ τὸν ἐνταφιασμὸν τῶν ἀποβιβασθέντων ναυτῶν· ι) πιστοποιητικὸν οἱονδήποτε ἀπαιτούμενον ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων ἀρχῶν διὰ τὸν ἀπόπλουν τοῦ πλοίου.
(4)	Πλοίου ἱστιοφόρου ἢ ἀτμοπλοίου ἑκουσίως ἢ κατ' ἀνάγκην προσορμιζομένου χωρὶς ν' ἀποβιβάσῃ ἢ ἐπιβιβάσῃ οὔτε φορτίον, οὔτε πραγματείας, οὔτε ἐπιβάτας, ἐὰν ἡ προσόρμισις διαρκέσῃ ὀλιγώτερον τῶν 24 ὡρῶν.	Τέλος ἀναλογικὸν ἐπὶ ἑκάστου τόνου μέχρι τῶν 300. (2)			—	2	2) Τέλος δὲν ὀφείλεται ἐπὶ τοῦ πλοίου τῶν 300 τόνων.
Τέλος λιμενικὸν, (3) εἰσπραττόμενον ἔνθα ὑπάρχει λιμενάρχης διωρισμένος παρὰ τῆς Κυβερνήσεως.		Τέλος ἀναλογικὸν ἐπὶ ἑκάστου τόνου μέχρι τῶν 300. (2)			—	2	3) Τὸ λιμενικὸν τέλος ἀνήκει εἰς τὸν λιμενάρχην καὶ διὰ λογαριασμὸν αὐτοῦ εἰσπράττεται.

Ψ 559 Α

7	Δηλωτικὸν ἐξαγωγῆς πραγματειῶν, ὁσάκις ζητήσῃ αὐτὸ ὁ πλοίαρχος.	Τέλος πάγιον ἐπὶ ἑκάστου πλοίου.	μέχρι 20 τόνων.	4	—		4) α. Αἱ μεταβολαὶ αἱ ὑπερβαίνουσαι τὸ τρίτον τοῦ πληρώματος δὲν ὑπόκεινται εἰς τέλος. β) Ὡσαύτως δὲν ὀφείλεται τέλος διὰ τοὺς ἀποπεμπομένους ναύτας ἢ δι' ἄλλα ἄτομα ἐπιβιβαζόμενα ἢ ἀποβιβαζόμενα κατὰ διαταγὴν ἢ ἀδειαν τοῦ προξένου.
			ἀπὸ 20 μέχρι 100 »	8	—		
			ὑπεράνω τῶν 100 »	12	—		
8	Δήλωσις ναυτιβλαβείας ἢ ἀβαρίας μετ' ἐξετάσεως ἢ μὴ τοῦ πληρώματος ἢ τῶν ἐπιβατῶν.	Τέλος ἀναλογικὸν ἐπὶ ἑκάστου τόνου μέχρι τῶν 300. (2)				— 5	
9	Μεταβολὴ ναυτολογίου (4 καὶ 5).	Τέλος πάγιον δι' ἕκαστον ναύτην ἐπιβιβαζόμενον ἢ ἀποβιβαζόμενον.		—	75		5) Δὲν εἰσπράττεται τέλος ἐπὶ τῶν ἀτμοπλοίων οὐδ' ἐπὶ τῶν πλοίων τῶν μεταφερόντων μόνον ἐπιβάτας. Τὸ τέλος πληρόνεται μέχρις ἓξ μόνον ἀτόμων ἐπιβιβασθέντων ἢ ἀποβιβασθέντων, διὰ δὲ τὰ περιπλέον δὲν εἰσπράττεται τέλος.
10	Μεταβολὴ τοῦ ναυτολογίου ἕνεκα ἀποβιβάσεως ἢ ἐπιβιβάσεως ἐπιβατῶν (4 § 6' καὶ 5).	Τέλος πάγιον δι' ἕκαστον ἐπιβάτην.		1	—		
11	Ἔκθεσις ἐπισκέψεως πλοίου.	Τέλος ἀναλογικὸν ἐπὶ ἑκάστου τόνου μέχρι τῶν 300. (2)				— 2	
12	Προσθήκη φύλλων εἰς τὸ ἡμερολόγιον ἢ εἰς τὸ ναυτολόγιον, ἀντικατάστασις ἐν περιπτώσει ἀπωλείας τοῦ ναυτολογίου. 6)	τέλος πάγιον ἐπὶ ἑκάστου φύλλου	μέχρι 100 τόνων	1	»		6) Ἡ προσθήκη ἢ ἡ ἀντικατάστασις γίνεται ἐπὶ τῇ δηλώσει τοῦ πλοιάρχου, βεβαιουμένη
			ἀπὸ 100-200 »	2	»		
			ὑπεράνω τῶν 200 »	3	»		

13	Ἀντικατάστασις ἐν περιπτώσει ἀπωλείας τοῦ ἡμερολογίου ἢ τῆς ἀδείας τῆς ἀναχωρήσεως. 6)	Τέλος πάγιον μέχρι 100 τόνων		2	—	καὶ ὑπογραφομένη παρ' αὐτοῦ, ἥτις καὶ γράφεται ἐπὶ κεφαλῆς.
		ἀπὸ 100—200	»	4	»	
		ὑπεράνω τῶν 200	»	6	»	
14	Ἀντικατάστασις ἐν περιπτώσει ἀπωλείας τῆς ὑγειονομικῆς πιστοποιήσεως.	Τέλος πάγιον μέχρι 100	»	2	»	
		ἀπὸ 100 μέχρι 200	»	4	»	
		ὑπεράνω τῶν 200	»	6	»	
15	Προσωρινὸν δίπλωμα μετὰ ναυτολογίου.	Τέλος πάγιον μέχρι 100	»	15	»	
		ἀπὸ 100 μέχρι 200	»	25	»	
		ὑπεράνω τῶν 200	»	40	»	
16	Ἐπιθεώρησις τῆς ὑγειονομικῆς πιστοποιήσεως ἢ τῶν ἄλλων ναυτιλιακῶν ἐγγράφων ἢ, ἂν ἦναι ἀναγκαία μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῶν ἀποδημητηρίων.	Τέλος πάγιον μέχρι 100	»	1	»	
		ἀπὸ 100 μέχρι 200	»	2	»	
		ὑπεράνω τῶν 200	»	3	»	

Ἐγένετο ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ ἑτέρου τῶν ἀντιπροέδρων καὶ τῶν ψηφολεκτῶν Α. Δελιγιάννη καὶ Λ. Μεντσελοπούλου ἡ μηνιαία κλήρωσις τῶν τμημάτων, καθ' ἣν ἔλαχον οἱ βουλευταὶ ὡς ἀκολούθως·

Μηνιαία κλήρωσις τῶν τμημάτων διὰ τὸν μῆνα Ἰανουάριον 1860.

Α'.

Κ. Βλάμης,
Μ. Σολωμὸς,
Δ. Γιαννοῦλης,
Σ. Α. Δούκας,
Μ. Χ. Μελίτης,
Ν. Πιερράκος,
Α. Ἀβέρωφ,
Π. Παπατσώνης,
Γ. Γεροβασάσης,
Π. Χ. Πέτρου,
Ν. Τσαβέλλας,
Α. Αὐγερινὸς,
Α. Δημητρίου,
Δ. Κουμουνδουράκης,
Δ. Καλλιφρονᾶς,
Ἰω. Δελιγιάννης,
Ν. Βουλπιώτης,
Α. Γεωργαντᾶς.

Β'.

Κ. Κωνστάκης,
Χ. Θεοχαρόπουλος,
Α. Στεφάνου,
Α. Κοντόσταυλος,
Σ. Βλάχος,
Δ. Βουδούρης,
Λ. Πετροπουλάκης,
Γ. Ν. Καΐρης,
Α. Νοταρᾶς,
Χ. Α. Χριστόπουλος,
Εὐαγ. Βλατσὸς,
Θ. Α. Ζαΐμης,
Α. Τσαμαδὸς,
Σ. Ἀντωνόπουλος,
Ἰω. Βλάσσης,
Α. Ἴσκος,
Κ. Πλατὺς,
Α. Μάντσαρης.

Γ'.

Δ. Φιλάρετος,
Ἰω. Μανιώτης,
Π. Τσιμπουράκης,
Ἰω. Σωτηριάδης,
Ἰω. Ταμπακόπουλος,
Ν. Π. Ἀθανασίου,
Γ. Μιχαὴλ,
Δ. Παλυχρονόπουλος,
Α. Ἀντωνόπουλος,
Ἰω. Προβελέγιος,
Α. Μεντσελόπουλος,
Ἰω. Σαγρέδος,
Δ. Κριεζώτης,
Ν. Τσέλιος,
Ι. Χαντσόπουλος,
Π. Κανελλόπουλος,
Γ. Ι. Στάϊκος.

Δ'.

Ν. Μασχούλας.
Ν. Θ. Δεώπουλος.
Ἰω. Σαφάκας,
Ἰω. Ταταράκης,
Α. Γ. Κουντουριώτης,
Β. Ῥοῦφος,
Γρ. Μανοῦσος,
Α. Διαμαντόπουλος.
Λ. Χ. Λόντος,
Ν. Σισίνης,
Α. Ζέρβας,
Α. Ἀλεξανδρόπουλος,
Ε. Καλογερᾶς,
Ν. Χ. Παναγιώτου,
Α. Χαραλάμπης,
Γ. Ναύτης,
Λ. Ἀρμάος,
Π. Δελιγιάννης.

Ε'.

Α. Παπαθανασίου,
Κ. Χριστοδούλου,
Π. Ἀργυρόπουλος,
Σ. Βαρότσης,
Ν. Καναβὸς,
Α. Βενιζέλος,
Π. Κυπαμογδάρτης,
Ἰω. Κατσάκος,
Α. Πετραλιᾶς,
Α. Δελιγιάννης,
Χ. Χριστόπουλος
Λ. Λογοθέτης,
Ἰω. Καραγιαννόπουλος,
Γ. Πλαπούτας,
Σ. Καμπερόπουλος,
Δ. Ζώτος,
Ἰω. Μπαλάφας,
Κ. Θεοδώρου.

Ϛ'.

Π. Ψάθης,
Φ. Φίλωνος,
Β. Κυβέλος,
Ε. Τσούγλος,
Α. Ν. Πατιμεζᾶς,
Α. Παπαδημητριάδης,
Ἐ. Δελιγεώργης,
Ἐμ. Μελετόπουλος,
Δ. Τσόκρης,
Π. Ῥιβελάκης,
Β. Παλαμίδης,
Ν. Ἁγιουργιᾶς.
Α. Μητσυρλῆς,
Γ. Βελῆς,
Κ. Κεχαγιᾶς,
Γ. Γιαλδάσης,
Α. Κουμουνδοῦρος.

Ζ'.

Δ. Βότσαρης,
Εμ. Ναυπλιώτης,
Ι. Ζάρκος,
Γ. Σκοῦφος,
Α. Ῥενουάρδος,
Δ. Σακελλαράκης,
Α. Δανόπουλος,
Γρ. Κορφιωτάκης,
Κ. Κρίσπης,
Σπ. Μαρκεζίνης,
Ν. Ηιπῖνος,
Σ. Σκουμπουρδῆς,
Γ. Περωτῆς,
Σπ. Κοπανίτσας,
Σ. Μήτσας,
Ν. Βαρδακτῆγος,
Ν. Δελένδας,
Λ. Βιλαΐτης.

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 2 μ.μ.

Ὁ Πρόεδρος
Α. Χ. ΛΟΝΤΟΣ.

Οἱ γραμματεῖς
Γρ. Μανοῦσος,
Χ. Λ. Χριστόπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΛΑ'.

Τῆς 11 Ἰανουαρίου 1860

Συμπληρωθείσης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Ἀνήγγειλαν τὰ τμήματα κατ' ἀλφαβητικὴν τάξιν, ἐκτὸς τοῦ ϛ'. καὶ ζ'. μὴ συμπληρωθέντων, ὅτι ἐξελέξαντο προέδρους μὲν τοὺς Λ. Ἀλεξανδρόπουλον, Σπ. Βλάχον, Δ. Βουδούρην, Ἐμ. Μελετόπουλον καὶ Α. Κοντόσταυλον· γραμματεῖς δὲ, τοὺς Λ. Μεντσελόπουλον, Κ. Κυπριάδην, Κ. Κρίσπην, Π. Ῥιβελάκην καὶ Β. Παλαμίδην· καὶ εἰσηγητὰς ἐπὶ μὲν τοῦ νομοσχεδίου περὶ προσθήκης ἑνὸς διερμηνέως εἰς τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἑλλ. πρεσβείαν, τοὺς Π. Ἀργυρόπουλον, Ἰω. Βλάσσην, Δ. Κουμουνδουράκην, Εὐθ. Κεχαγιᾶν καὶ Ἰω. Χαντσόπουλον· ἐπὶ τοῦ περὶ προξεν. τελῶν, τοὺς Π. Ἀργυρόπουλον, Δ. Φιλάρετον, Δ. Βουδούρην, Γ. Διαμάντην καὶ Γ. Περρωτῆν, καὶ ἐπὶ τοῦ περὶ ναυτιλιακῶν δικαιωμάτων τοὺς Ἰ. Μανιώτην, Ν. Δεώπουλον, Κ. Κωνστάκην, Κ. Βλάμην καὶ Β. Κυβέλον· καὶ μέλη τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς, τὸ μὲν α'. τὸν Α. Παπαδημητριάδην, τὰ δ'. τὸν Σπ. Κοπανίτσαν, καὶ τὸ γ'. τὸν Ἀθ. Ἴσκον.

Παρελθὼν ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ἀνέγνω νομοσχέδια περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δρ. 1,005,120 ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ 1859 προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργείου, καὶ περὶ προσδιορισμοῦ τοῦ φόρου τῶν ζώων καὶ μελισσίων διὰ τὸ 1860, μετὰ τῶν ἐπ' αὐτῶν ἐκθέσεων· ἔχουσι δ' οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Κύριοι!

« Κατὰ διαταγὴν τοῦ Βασιλέως ὑποβάλλω εἰς τὴν ὑμετέραν συζήτησιν τὸ συναπτόμενον νομοσχέδιον, διὰ τοῦ ὁποίου χορηγεῖται ἀναπληρωτικὴ πίστωσις δραχ. ἑνὸς ἑκατομμυρίου πέντε χιλιάδων καὶ ἑκατὸν εἴκοσιν, ἀριθ. 1,005,120, ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ 1859 ἔτος εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὁποίου διευθύνω ὑπουργεῖον.

Διὰ τῆς πιστώσεως αὐτῆς ἀποδοθήσεται ταῖς τρισὶ Δυνάμεσι, ταῖς ἐγγυηθείσαις διὰ τὸ δάνειον Ροθσχίλδ, μέρος τῶν προκαταβολῶν, τὰς ὁποίας αὗται ἐνεργοῦσιν ἀπέναντι τοῦ ἀνωτέρω δανείου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 8 Ἰανουαρίου 1860.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

ΟΘΩΝ κτλ.

Τὸ ἑπόμενον νομοσχέδιον, ὡς ἔχει, ὑποβληθήτω εἰς τὴν Βουλὴν ὑπὸ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ, καὶ ὑποστηριχθήτω ὑπ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 8 Ἰανουαρίου 1860.

ΟΘΩΝ,

Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1. Ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ ἔτος 1859 εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου ὑπὸ τὸ Κεφ. Α. αὐτοῦ καὶ ὑπὸ τὸν τίτλον « χρέος ἐξωτερικὸν » χορηγεῖται ἀναπληρωτικὴ πίστωσις δραχ. ἑνὸς ἑκατομμυρίου, πέντε χιλιάδων καὶ ἑκατὸν εἴκοσιν, ἀριθ. 1,005,120.

Ἄρθρον 2. Ἡ πίστωσις αὕτη θέλει χρησιμεύσει εἰς πληρωμὴν ἀπέναντι τῶν προκαταβολῶν τῶν τριῶν ἐγγυητριῶν Δυνάμεων τοῦ δανείου Ροθσχίλδ.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους ».

Πρὸς τὴν Βουλήν.

« Κατὰ διαταγὴν τοῦ Βασιλέως ὑποβάλλω εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῆς Βουλῆς νομοσχέδιον περὶ προσδιορισμοῦ τῶν φόρων ἐπὶ τῶν ζώων καὶ μελισσίων διὰ τὸ 1860 ἔτος παρατηρῶν, ὅτι

αὐτὸ ἐστὶν ἀπαράλλακτον πρὸς τὸν ὁμοειδῆ νόμον τοῦ ἤδη λήξαντος ἔτους 1859, καὶ διὰ τοῦτο πᾶσα ἀνάπτυξις ἀποβαίνει περιττὴ, ἐφ' ᾧ περιορίζομαι νὰ παρακαλέσω τὸ Σῶμα ὅπως ταχύνει τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 9 Ἰανουαρίου 1860.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

ΟΘΩΝ κτλ.

Τὸ ἑπόμενον νομοσχέδιον θέλει ὑποβληθῆ εἰς τὴν Βουλὴν ὑπὸ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ καὶ ὑποστηριχθῆ ὑπ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 8 Ἰανουαρίου 1860.

ΟΘΩΝ.

Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1.

Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων καὶ μελισσίων διὰ τὸ 1860 φόρος προσδιορίζεται·

1) Ἐπὶ τῶν αἰγῶν καὶ προβάτων κατὰ κεφαλὴν λεπτὰ 25.
2) Ἐπὶ τῶν ὄνων λεπτὰ 50.
3) Ἐπὶ τῶν μεγάλων ζώων καὶ χοίρων δραχ. 1.
4) Ἐπὶ τῶν μελισσίων λεπτὰ 25 κατὰ κυψέλην (κοφίνιον).

Ἄρθρον 2.

Δὲν ὑπόκεινται εἰς φόρον.

1) Τὰ θηλάζοντα τῶν αἰγῶν, προβάτων καὶ χοίρων.

2) Οἱ πῶλοι τῶν ὄνων, ἵππων καὶ καμήλων, οἱ μόσχοι τῶν βοῶν καὶ βουβαλίων μέχρι τῆς ἡλικίας δύω ἐτῶν συμπεπληρωμένων, εἴτε θηλάζουσιν εἴτε ὄχι.

3) Οἱ ἀροτριῶντες βόες, ἀγελάδες καὶ βουβάλια.

4) Εἷς οἰκόσιτος χοῖρος δι' ἑκάστην οἰκογένειαν, ὅπου καὶ ἂν διαιτᾶται.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήσεται διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήσεται ὡς νόμος τοῦ Κράτους. »

Παρελθών ὁ εἰσηγητὴς τῆς λογιστικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Σώματος, ἀνέγνω ἔκθεσιν ἐπὶ τοῦ διὰ τὴν ἐνεστῶσαν σύνοδον προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τῆς Βουλῆς, ἔχουσαν οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

« Συνταχθεὶς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 101 τοῦ κανονισμοῦ τῆς Βουλῆς, ὑποβάλλεται εἰς τὴν ἔγκρισιν καὶ ἐπιψήφισιν τοῦ Σώματος ὁ προϋπολογισμὸς τῶν ἐξόδων τῆς ἀρξαμένης Συνόδου.

Ἡ ἐπιτροπή σας ἐξετάσασα τοὺς προϋπολογισμοὺς καὶ ἀπολογισμοὺς τῶν παρελθουσῶν περιόδων καὶ συμβουλευθεῖσα περὶ τῶν ἀναγκῶν τῆς ὑπηρεσίας τὸν Κύριον Πρόεδρον, ἐκανόνισε τὰ ἔξοδα τὰ ἀπαιτούμενα διὰ τὴν ἐνεστῶσαν Σύνοδον, περιλαβοῦσα ταῦτα πάντα εἰς εἰδικὰ κεφάλαια καὶ ἄρθρα κατὰ τὴν καθιερωθεῖσαν τοῦ προϋπολογισμοῦ διαίρεσιν.

Ἐπὶ τοῦ Κεφαλαίου Α.

Ἡ ἀποζημίωσις τῶν Κυρίων βουλευτῶν, ἡ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 67 τοῦ Συντάγματος προβλεπομένη, προσδιωρίσθη διὰ 110 ἔτουμα, ὅσα ὑποτίθενται ὅτι ἔσονται παρόντα κατὰ τὴν Σύνοδον, καὶ συμποσοῦται εἰς δραχ. 165,000, ἡ δὲ ἐπιχορήγησις ἡ διὰ τοῦ νόμου τῆς 6 Ἰουνίου 1857 ὁρισθεῖσα ἐκ δραχ. 750, περιλαμβάνουσα τὸ ὅλον τῶν Κυρίων βουλευτῶν, ἀναβαίνει εἰς δραχμὰς 105,000. Ἐπὶ τοῦ Κεφαλαίου Β΄.

Ἡ μισθοδοσία τοῦ ἐπὶ πέντε περιόδους διευθύνοντος τὸ γραφεῖον τῆς Βουλῆς Κ. Μιχαὴλ Παρίση, ὡς καὶ ἐκείνη τῶν Συνταχτῶν καὶ τοῦ ἀρχαίου βοηθοῦ, προσδιωρίσθη ἐτησία, κατὰ τὴν ἀπὸ 24 Μαΐου λήγοντος ἔτους εἰδικὴν ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς τῆς παρελθούσης Περιόδου, ἐπισυναπτομένην ὧδε.

Ἀναντιρρήτως ὑπάλληλοι ἀριερωθέντες πρὸ χρόνων εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Βουλῆς, καὶ μετὰ ζήλου καὶ ἱκανότητος τὰ χρέη αὐτῶν ἐκπληροῦντες, ἐδικαιοῦντο τοιαύτης προνοίας τοῦ Σώματος· διὰ τοῦτο ἡ ἐπιτροπή σας εὐχαρίστως περιέλαβε τὴν ἀνάλογον διὰ τὴν μισθοδοσίαν αὐτῶν ποσότητα ἐν τῷ προϋπολογισμῷ.

Διὰ τὸ βοηθητικὸν προσωπικὸν προσδιώρισε δραχ. 2220 ἐπὶ ἓξ μῆνας, καθ' οὓς ἡ Βουλὴ ἐργάζεται, ἵνα διὰ τοῦ ποσοῦ τούτου προσληφθῶσιν οἱ ἀναγκαιοῦντες εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ γραφείου βοηθοί. Τὸ ποσὸν τοῦτο ηὐξήθη κατά τι ἀπὸ τὸ παρελθὸν ἵνα προσδιορισθῇ εἰς δραχ. 130 ἡ μισθοδοσία τοῦ ἀρχαίου γραφέως Εὐγενείδου, ἐργαζομένου καὶ εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Βουλῆς. Τὴν μισθοδοσίαν τοῦ πρώτου Εὐταξίου ηὔξησε κατὰ 20 δραχ-

μὰς λόγῳ τῆς ἀρχαιότητος αὐτοῦ, τοῦ δ' ἑτέρου ὡς καὶ τῶν κλητήρων προσδιώρισε σύμφωνα μὲ τοὺς προϋπολογισμοὺς τῆς παρελθούσης περιόδου.

Ὁ προσδιορισμὸς τοῦ ἀριθμοῦ καὶ τῆς μισθοδοσίας τῶν ὑπηρετῶν τῆς Βουλῆς ἀδιστάκτως μονιμοποιεῖ καὶ τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῶν καὶ προλαμβάνει τὰς ἀνωμαλίας.

Τὰ κεφάλαια Γ καὶ Δ περιλαμβάνουσιν ἔξοδα, ἀναγκαιοῦντα εἰς τὴν συντήρησιν τῆς ὑπηρεσίας τῆς Βουλῆς, εἰς συνδρομὴν ἐγχωρίων ἐφημερίδων καὶ περιοδικῶν συγγραμμάτων, εἰς προμήθειαν σκευῶν διὰ τὸ Βουλευτήριον, εἰς τυπογρ. χάρτην καὶ εἰς ἔξοδα ἁμαξῶν, χρησιμευουσῶν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Προεδρείου καὶ τῶν ἐκλεγομένων διὰ τὰς ἑορτὰς ἐπιτροπῶν. Ὅλα δὲ ταῦτα προσδιωρίσθησαν διὰ τῆς ἐρικτῆς οἰκονομίας καὶ στηρίζονται εἰς τὰς ἀπολύτους ἀνάγκας.

Τὸ κεφάλαιον Ε΄. περιλαμβάνει ὁλόκληρον τὴν ὑπηρεσίαν τῆς βιβλιοθήκης. Ἡ μισθοδοσία τοῦ βιβλιοφύλακος εἶναι ἐτησία καὶ στηρίζεται εἰς τὴν ἀπὸ 29 Ἀπριλίου 1858 ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς, τοῦ δὲ βοηθοῦ αὐτοῦ ηὐξήθη κατὰ 30 δραχμάς· τῶν κλητήρων ἐτηρήθη οἷα καὶ κατὰ τὴν παρελθοῦσαν περίοδον.

Τὸ ἐνοίκιον τῆς οἰκίας ἐκ δραχμῶν 250 κατὰ μῆνα προσδιωρίσθη μεταξὺ τοῦ ἰδιοκτήτου καὶ τοῦ ἑρόρου τῆς Βουλῆς διὰ συμβολαίου ἰσχύοντος ἐπὶ ἓν ἔτος. Ἡ δαπάνη αὕτη, ἣν ἀνέλαβεν ἡ Βουλὴ ἀπὸ τῆς κατεδαφίσεως τῆς δημοσίας οἰκοδομῆς τῆς Βιβλιοθήκης, θέλει βαρύνει τὸν προϋπολογισμὸν τῆς Βουλῆς μέχρις οὗ περαιωθῇ ἡ οἰκοδομὴ τοῦ Βουλευτηρίου, ἐὰν ταχύτερον δὲν πληρωθῇ ἄλλη τις πρόνοια περὶ προσωρινοῦ καταστήματος τῆς Βουλῆς, ἢ περὶ ἐνοικιάσεως οἰκίας διὰ βιβλιοθήκην μὲ μικρότερον ἐνοίκιον. Ἡ συνδρομὴ διὰ τὰς ἐξωτερικὰς ἐφημερίδας κατέστη ἀναγκαία, ἀφοῦ διατηρεῖται ἀναγνωστήριον καὶ φοιτῶσιν ἐν αὐτῷ ὁμογενεῖς καὶ ξένοι.

Ἰδού, Κύριοι, ἐν συνόψει αἱ δαπάναι τοῦ Νομοθετικοῦ τούτου Σώματος, τὰς ὁποίας ἡ ἐπιτροπή σας κατὰ τὸ εἰκὸς ὑπελόγισεν, ἀποκειμένου εἰς τὴν Βουλὴν νὰ ἐπιφέρῃ ἐπ' αὐτῶν τὴν ἔγκρισίν της.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 Ἰανουαρίου 1860.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Αὐγερινὸς Ἀβέρωφ, Γ. Ν. Καλῆς,
Α. Παπαδημητρίδης, Στ. Μήτσας,
Στέφανος Δούκας, Δ. Πολυχρονόπουλος.»

ΠΡΟΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

Τῶν ἐξόδων τῆς Βουλῆς κατὰ τὴν Α'. Σύνοδον τῆς Γ'. Περιόδου 1859—1860,

Προϋπολογ. Κεφάλ.	Προϋπολογ. Ἄρθρον	Ὁρισμὸς δαπανῶν.	Ποσὰ Κατ' ἄρθρον Δραχ.	Ποσὰ Κατὰ κεφάλ. Δραχ.	Παρατηρήσεις
Α.	1	Ἀποζημίωσις τῶν Βουλευτῶν ἐπὶ ἓξ μῆνας . .	165000		
	2	Ἐπιχορήγησις αὐτῶν κατὰ τὸν νόμον τῆς 6 Ἰουνίου 1857	105000		
	3	Ὁμοίως τοῦ προέδρου κατὰ τὸν νόμον τῆς 26 Ὀκτωβρίου 1856	2000	272000	
Β.		Γραφεῖον.			(α) Στηρίζεται ὁ μισθὸς του εἰς τὰς ἀπὸ 29 Ἀπριλίου 1858 καὶ 24 Μαΐου 1859 ἀποφάσεις τοῦ Σώματος.
	4	Μισθὸς τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Γραφείου ἐπὶ ἓν ἔτος ἀνὰ δρ. 300	(α)3600		
	2	Μισθὸς δύο Συντακτῶν ἐπὶ ἓν ἔτος	7200		Ὁμοίως.
	3	» ἑνὸς βοηθοῦ »	2880		Ὁμοίως.
	4	Τοῦ βοηθητικοῦ προσωπικοῦ ἐπὶ ἓξ μῆνας . . .	2220		
	5	Δύο ταξιῶν τοῦ ἑνὸς ἐπὶ ἓν ἔτος καὶ τοῦ ἑτέρου ἐπὶ 6 μῆνας	(β)2280		(β) Τοῦ ἀρχαίου ταξιάρχου ἀνὰ δρ. 150 καὶ τοῦ ἑτέρου ἀνὰ δρ. 80.
	6	Ὁμοίως δώδεκα κλητήρων ἐπὶ ἓξ μῆνας πρὸς δρ. 50 κατὰ μῆνα	3600	21780	

Γ.		Ὑλικὸν κτλ.			
	1	Προμήθεια γραφικῆς ὕλης	540		
	2	Ὁμ. τυπογραφικοῦ χάρτου διὰ τὰ πρακτικὰ κτλ.	4500		
	3	Συνδρομὴ ἐγχωρίων ἐφημερίδων καὶ περιοδικῶν συγγραμμάτων	1500		
	4	Δετικὰ τῶν πρακτικῶν καὶ ἄλλων βιβλίων . .	600		
	5	Προμήθεια καυσοξύλων	400		
	6	» σκευῶν καὶ ἐπίπλων	500	8040	
Δ.		Ἔκτακτα ἔξοδα.			
	1	Ἀγώγια ἁμαξῶν, ἐπισκευαὶ θερμαστρῶν κλπ. .	700	700	
Ε.		Βιβλιοθήκη.			
	1	Μισθὸς τοῦ βιβλιοφύλακος ἐπὶ ἓν ἔτος	(γ)3600		(γ) Στηρίζεται εἰς τὴν ἀπὸ 29 Ἀπριλίου 1858 ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς.
	2	» ἑνὸς βοηθοῦ ἐπὶ ἓν ἔτος ἀνὰ δραχ. 90 .	1080		
	3	Δύο κλητήρων ἐπὶ ἓν ἔτος.	960		
	4	Συνδρομὴ ξένων ἐφημερίδων	1500		
	5	Ἀγορὰ βιβλίων	2000		
	6	Ἐνοικίων τῆς βιβλιοθήκης ἐπὶ ἓν ἔτος . . .	3000		
	7	Διὰ θέρμανσιν καὶ λοιπὰς ἀνάγκας	120	12260	
			Δραχ.	311780	

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 Ἰανουαρίου 1860.

Ἡ ἐπὶ τοῦ Λογιστικοῦ Ἐπιτροπὴ

Αὐγερινὸς Ἀθέρωφ,
Γ. Ν. Καΐρης,
Σταμ. Μήτσας,
Α. Παπαδημητριάδης,
Δ. Πολυχρονόπουλος,
Σπ. Δούκας. »

Ἐγένετο ὑπὸ τοῦ ἑτέρου τῶν ἀντιπροέδρων καὶ τῶν ψηφολεκτῶν Κ. Κωστάκη καὶ Π. Ραδελάκη ἡ κλήρωσις τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Θήρας, καθ' ἣν ἔλαχεν εἰς τὸ Ζ' τμῆμα.

Ἐχορηγήθη ὑπὸ τὸν ὅρον μηνιαίας ἄδειας ἀπουσίας εἰς τοὺς βουλευτὰς Γ. Στάϊκον καὶ Μιχ. Σολωμόν.

Λαβὼν μετὰ ταῦτα τὸν λόγον ἐξέθηκέ τις, ὅτι κατὰ τὴν καρισθεῖσαν σύνοδον ἔλαβε τὴν τιμὴν ν' ἀπευθύνῃ εἰς τὸν τότε ὑπουργὸν Κ. Προβελέγγιον τὴν αἰτησιν τοῦ νὰ παρουσιάσῃ τὰς πληροφορίας, τὰς ὁποίας ἐπὶ τῇ παρακλήσει αὐτοῦ ἡ Βουλὴ ἐζήτησε νὰ συλλέξῃ τὸ ὑπουργεῖον ἀπὸ τὰ ἐμπορικὰ ἐπιμελητήρια καὶ μᾶς ἀναφέρῃ ποῖα τὰ αἴτια τῆς φθισικῆς καταστάσεως τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας καὶ ποῖα τὰ μέσα τῆς θεραπείας. Παρακαλεῖ ἐπομένως τὸν νῦν ὑπουργὸν νὰ φέρῃ τὰς πληροφορίας ταύτας, ἂν συνελέχθησαν, καὶ πιστεύει ὅτι ἡ αἴτησίς του δὲν θέλει θεωρηθῇ ὡς ἀναχρονισμός, καθ' ὅσον τὰ ἤδη ὑποβληθέντα δύο νομοσχέδια περὶ ναυτιλιακῶν τελῶν καὶ προξενικῶν δικαιωμάτων συνδέονται στενῶς πρὸς τὸ ἀντικείμενον τῆς ἐπερωτήσεώς του.

Συναμα δὲ ἐπεθύμει νὰ μᾶς πληροφορήσῃ ὁ αὐτὸς ὑπουργὸς τί γίνονται αἱ ἀκυρωθεῖσαι καὶ ἐκκρεμεῖς μένουσαι βουλευτικαὶ ἐκλογαὶ διαφόρων ἐπαρχιῶν, καὶ ἰδίως ἡ τῆς ἐπαρχίας Σπετσῶν, ἥτις ὡς ἀντιπροσωπεύουσα τὸ ζωτικώτερον καὶ δραστικώτερον μέρος τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας, δὲν πρέπει νὰ μείνῃ ξένη κατὰ τὴν συζήτησιν τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος νομοσχεδίων.

Παρετηρήσαντος δέ τινος, ὅτι ἐπὶ τοῦ δευτέρου ἀντικειμένου ἔπρεπε νὰ φέρῃ τὴν ἐπερώτησίν του ὁ βουλευτὴς Ὕδρας ἐγγίνει περὶ τῶν ἐκκρεμῶν ἐκλογῶν, καὶ οὐχὶ νὰ εἰδικεύσῃ αὐτὴν ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Σπετσῶν· ἐπανέλαβεν ὁ ἐπερωτήσας, ὅτι τὸ πνεῦμα τῆς ἐπερωτήσεώς του δὲν ἀπέβλεπεν εἰμὴ τοῦτο, καὶ ὅτι ἀνέφερεν εἰδικῶς τὴν ἐκλογὴν Σπετσῶν, καθ' ὅσον σχετίζεται μὲ τὰ ὑποβεβλημένα δύο νομοσχέδια. Ἐννοεῖται δὲ ὅτι τὸ ὑπουργεῖον δὲν πρέπει νὰ φανῇ ἐκπρόθεσμον εἰς τὴν ἐνέργειαν ἐν γένει τῶν ἐκλογῶν, καθ' ὅσον τοῦτο ὁρίζεται ῥητῶς ὑπὸ τοῦ νόμου. Παρακαλεῖ λοιπὸν νὰ ὁρισθῇ ἡμέρα, καθ' ἣν θέλει προσέλθει ὁ ὑπουργὸς νὰ δώσῃ πληροφορίας ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω ἐρωτήσεών του, ἡ προσεχὴς πέμπτη.

Οὕτω δὲ ἡ Βουλὴ παρεδέχθη νὰ προσέλθῃ ὁ ὑπουργὸς καὶ δώσῃ πληροφορίας τὴν προσεχῆ πέμπτην.

Μετὰ ταῦτα ἐπὶ τῇ συναινέσει τῆς Βουλῆς κηρύξας ὁ πρόεδρος ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης θέλει εἶσθαι ἡ συζήτησις

τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τῆς Βουλῆς διὰ τὴν ἀρξαμένην σύνοδον, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 1 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος
Α. Χ. ΛΟΝΤΟΣ,

Οἱ Γραμματεῖς
Γρ. Μανουσάκος
Χ. Α. Χρηστόπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΛΒ'.

τῆς 13 Ἰανουαρίου 1860.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Προσελθὼν ὁ τέταρτος βουλευτὴς Καρυταίνης, ἔδωκε τὸν ὑπὸ τοῦ 57 ἄρθρου τοῦ Συντάγματος ὁριζόμενον βουλευτικὸν ὅρκον, κατὰ τὸ ἐν τέλει τῶν πρακτικῶν τῆς παρούσης προσαρτώμενον τῆς ὁρκωμοσίας πρωτόκολλον.

Ἀνέγνω ὁ ἕτερος τῶν γραμματέων ἔγγραφον τοῦ προέδρου τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, δι' οὗ εἰδοποιεῖται ἡ Βουλὴ ὅτι διὰ Β. διαταγμάτων ἀντὶ τοῦ παραιτηθέντος Κ. Ῥ Πελαμίδου ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, διωρίσθη ὁ Κ. Α. Κουντουριώτης· μέχρι τοῦδε ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν, τὸ δὲ ὑπουργεῖον τῶν ἐξωτερικῶν ἀνετέθη προσωρινῶς εἰς τὸν ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργόν.

Ἀνήγγειλε τὸ τμῆμα ς' ὅτι ἐξελέξατο πρόεδρον μὲν τὸν Ν. Πιερράκον, γραμματέα δὲ τὸν Γ. Ν. Καῖρην, καὶ εἰσηγητὰς, ἐπὶ μὲν τοῦ νομοσχεδίου περὶ προξενικῶν τελῶν τὸν Γ. Ν. Καῖρην, ἐπὶ δὲ τοῦ περὶ ναυτιλιακῶν δικαιωμάτων τὸν Α. Πετροπουλάκην· ἐπὶ τοῦ περὶ διερμηνείας τὸν Π. Παπατσώνην, ἐπὶ τοῦ περὶ φόρου τῶν ζώων τὸν Ν. Βουλπιώτην, ἐπὶ τοῦ περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δρ. 1,005,120, τὸν Ἐπ. Δεληγιώργην, καὶ ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν τὸν Ἰω. Ζάρκον.

Ἐρωτήσαντός τινος ἐὰν συμπληροῦται τὸ ζ'. τμῆμα, εἰς ὃ ἔλαχεν ἡ ἐκλογὴ Θήρας, ἀπήντησεν ὁ πρόεδρος, ὅτι εἰσὶ παρόντα ἑπτὰ μέλη καὶ ὅτι αὔριον θέλει γίνει ἀπόπειρα πρὸς συγκρότησιν τοῦ τμήματος. Ἐν περιπτώσει δὲ καθ' ἣν ἡ ἀπόπειρα ἀποτύχῃ, τότε θέλει ζητηθῇ ἡ γνώμη τῆς Βουλῆς ἐπὶ τοῦ πρακτέου.

Ἀναγγελθέντος ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ συζήτησις τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τῆς Βουλῆς διὰ τὴν ἐνεστῶσαν σύνοδον, ἀνεγνώσθησαν τὰ ἄρθρα 1, 2 καὶ 3 τοῦ Α.' Κεφαλαίου, τὰ ὁποῖα, μηδεμιᾶς ὑπαρχούσης παρατηρήσεως, ἐγένοντο δεκτὰ δι' εἰδικῆς ἕκαστον ἀναστάσεως.

Αναγνωσθέντα δὲ καὶ τὰ ἄρθρα 1, 2 καὶ 3 τοῦ Β΄. κεφαλαίου, ἐπίσης ἐγένοντο δεκτὰ δι' εἰδικῆς ἕκαστον ἀναστάσεως.

Αναγνωσθέντος δὲ καὶ τοῦ 4 ἄρθρου τοῦ αὐτοῦ κεφαλαίου « βοηθητικὸν προσωπικὸν » λαβὼν τὸν λόγον παρετήρησέ τις, ὅτι μεταξὺ τῶν βοηθῶν τοῦ γραφείου ὑπάρχει καὶ εἷς γεωπόνος νέος, ὁ Εὐγενίδης, ὅστις ἐργάζεται πρὸ 11 ἐτῶν καὶ δὲν ἐκτελεῖ ἐργασίαν πολὺ κατωτέραν τοῦ ἑτέρου ἀρχαίου βοηθοῦ, ὅστις λαμβάνει 240 δραχμὰς τὸν μῆνα καὶ ἐπὶ ὅλον τὸ ἔτος, ἐνῷ ὁ ῥηθεὶς Εὐγενίδης πρόκειται νὰ λάβῃ 130 δραχμὰς κατὰ μῆνα, καὶ ταύτας ἐπὶ μίαν ἑξαμηνίαν, ἤτοι ἀνὰ 65 δραχμὰς τὸν μῆνα ἐπὶ ὅλον τὸ ἔτος. Ἡ μεταξὺ λοιπὸν τῆς μισθοδοσίας τῶν δύω τούτων ὑπαλλήλων διαφορὰ εἶναι πάντη ἄνισος, καὶ θεωρεῖ ἔργον δικαιοσύνης νὰ αὐξηθῇ κατά τι καὶ ἡ μισθοδοσία τοῦ δευτέρου τούτου βοηθοῦ. Καὶ δὲν φρονεῖ μὲν ὅτι πρέπει νὰ ἐπιβαρύνωμεν οὐσιωδῶς τὸν προϋπολογισμὸν τῆς Βουλῆς, οὐδὲ νὰ ἐξισώσωμεν τὴν μισθοδοσίαν τῶν δύω ῥηθέντων βοηθῶν, ἀλλ' εἶναι δίκαιον νὰ ὁρισθῇ τοὐλάχιστον καὶ ὁ μισθὸς τοῦ Εὐγενίδου ἐπὶ ὅλον τὸ ἔτος, ἔστω καὶ πρὸς 130 δραχμὰς κατὰ μῆνα.

Ἐπέτρεψεν ἄλλος, ὅτι ὁ ἀρχαιότερος τῶν παρ' ἡμῖν βοηθῶν Δ. Ῥαΐσης ἐγράφεν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Βουλῆς καὶ ἡ μετ' ἄλλου βοηθοῦ σύγκρισις αὐτοῦ δὲν εἶναι δικαία. Ἐπειδὴ ὅμως καὶ ὁ Εὐγενίδης εἶναι ἀρχαῖος ὑπάλληλος τοῦ γραφείου, θεωρεῖ καὶ αὐτὸς δίκαιον νὰ ὁρισθῇ ἡ μισθοδοσία του ἐπὶ ὅλον τὸ ἔτος.

Ὑποστηριχθείσης δὲ τῆς προτάσεως καὶ ὑπ' ἄλλων, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα, παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὴν ἐπὶ ὅλον τὸ ἔτος χορήγησιν τῆς μισθοδοσίας τοῦ ἑτέρου βοηθοῦ πρὸς 130 δραχμὰς τὸν μῆνα, ἤτοι τὴν προσθήκην 780 δραχμῶν εἰς τὸ Β΄. κεφάλαιον τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Οὕτω δὲ ἐγένετο διάκρισις εἰς τὸ 4 ἄρθρον, τὸ ὁποῖον ἐγένετο δεκτὸν δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως ὡς ἑξῆς.

« Μισθὸς ἑνὸς ἑτέρου βοηθοῦ ὡσαύτως ἐπὶ ἓν ἔτος . . 1560.

4. Τοῦ βοηθητικοῦ προσωπικοῦ ἐπὶ ἓξ μῆνας . . . 1440. »

Ἀναγνωσθέντος δὲ καὶ τοῦ 5 ἄρθρου, ἐπρότεινέ τις νὰ ὁρισθῇ ἐτησία καὶ ἡ μισθοδοσία τοῦ δευτέρου εὐταξίου τοῦ Σώματος, ἡ δὲ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα, παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὴν ἐπὶ ἓν ἔτος μισθοδοσίαν καὶ τοῦ δευτέρου Εὐταξίου, καὶ ἐπομένως τὴν κατὰ 480 δραχμὰς αὔξησιν τοῦ ἄρθρου τὸ ὁποῖον ἐγένετο δικτὸν οὕτως·

τοῦ. Δύω εὐταξιῶν ἐπὶ ἓν ἔτος . . . . . 2760. »

Ἀναγνωσθέντος δὲ καὶ τοῦ 6 ἄρθρου, ἐπρότεινέ τις ν' αὐξηθῇ ἐνταῦθα τῆς ὑπερτιμήσεως τῶν τροφίμων ἡ μισθοδοσία τῶν κλητήρων τῆς Βουλῆς ἀπὸ 50 εἰς 60 δραχμὰς, ἀφοῦ μάλιστα καὶ οἱ κλητῆρες τῆς Γερουσίας λαμβάνουσιν 60 δραχμὰς τὸν μῆνα.

Ὑποστηριχθείσης δὲ τῆς προτάσεως καὶ ὑφ' ἑνὸς ἄλλου, ἡ Βουλὴ, ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει τοῦ προέδρου, δὲν παρεδέχθη τὴν περὶ αὐξήσεως τῆς μισθοδοσίας τῶν κλητήρων πρότασιν μὴ ἀναγκάσα. Παρεδέχθη δὲ τὸ 6 ἄρθρον κατὰ τὸν προϋπολογισμὸν δι' ἀναγάσεως, ἔχον οὕτως·

« 6. Ὁμοίως δώδεκα κλητήρων ἐπὶ ἓξ μῆνας πρὸς δραχ. 50 κατὰ μῆνα . . . . . 3,600. »

Ἀναγνωσθέντα δὲ τὰ ἄρθρα 1, 2, 3, 4 καὶ 5 τοῦ Γ΄. κεφαλαίου ἐγένοντο δεκτὰ ἕκαστον τούτων δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως.

Ἀναγνωσθέντος δὲ καὶ τοῦ 6 ἄρθρου, ἠρώτησέ τις ἂν ἡ διὰ σκεύη καὶ ἔπιπλα τιθεμένη δαπάνη τῶν 500 δραχμῶν σημειοῦται κατ' ἔτος ἐν τῷ προϋπολογισμῷ, ὁ δὲ πρόεδρος διεσάφησεν ὅτι δὲν προϋπολογίζεται ἐτησίως, ἀλλ' ὁπόταν προμηθείας τοιούτων παρουσιασθῇ ἀνάγκη.

Οὕτω δ' ἐγένετο δεκτὸν καὶ τὸ ἄρθρον τοῦτο δι' ἀναστάσεως, ὡς ἐγένετο δεκτὸν καὶ τὸ ἓξ ἑνὸς ἄρθρου συγκείμενον Δ΄. κεφάλαιον καὶ τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2 τοῦ Ε. κεφαλαίου.

Ἐπὶ δὲ τοῦ 3 ἄρθρου τοῦ αὐτοῦ κεφαλαίου παρετήρησέ τις, ὅτι ὁ μισθὸς τῶν δύω κλητήρων τῆς βιβλιοθήκης εἶναι ὅλως ἀνεπαρκὴς, διότι ὁ μὲν τούτων λαμβάνει 50, ὁ δὲ ἕτερος 30 μόνον δραχμὰς. Διὰ τοῦτο προτείνει ὁ μὲν τοῦ πρώτου κλητῆρος ν' αὐξηθῇ εἰς 60, ὁ δὲ τοῦ ἑτέρου εἰς 40 δραχμὰς τὸν μῆνα.

Προσθέντος δὲ καὶ ἄλλου, ὅτι τοσούτῳ μᾶλλον θεωρεῖ δικαίαν τὴν πρότασιν, καθ' ὅσον ὁ εἷς τῶν κλητήρων τούτων εἶναι καὶ ἀγωνιστὴς· ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη τὸ ἄρθρον κατὰ τὴν ἀνωτέρω προταθεῖσαν αὔξησιν δι' ἀναστάσεως, ἔχον οὕτω·

« 3. Δύω κλητήρων ἐπὶ ἓν ἔτος . . . . . 1200. »

Ἀναγνωσθέντα δὲ καὶ τὰ ἄρθ. 4, 5, 6 καὶ 7 τοῦ αὐτοῦ κεφαλαίου, ἐγένοντο δεκτὰ ἕκαστον τούτων δι' εἰδικῆς ἀναγάσεως.

Γενομένης δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Βουλῆς, ἀναβαίνοντος εἰς 313,280 δραχμὰς, ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Γ. Περωτῆν καὶ Π. Ῥεβελάκην, συνήχθη, κατὰ τὸ προσαρτώμενον ἐνταῦθα τῆς ψηφοφορείας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθητο σύνολον αὐτοῦ διὰ ψήφων 78 κατὰ 2, ἔχον ὡς ἕπεται·

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος·

Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ σύνολον τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τῆς Βουλῆς διὰ τὴν ἀρξαμένην Σύνοδον, ναὶ ἢ ὄχι ;

Κωνσταντῖνος Θεοδώρου	N	Ἰωάννης Χατσόπουλος	N
Ἰωάννης Σωτηριάδης	N	Λύσανδρος Βιλαέτης	N
Ἀντώνιος Βενιζέλος		Ἀνδρέας Αὐγερινός	N
Δημ. Γιαννούλης		Νικόλαος Σισίνης	N
Γ. Ν. Καΐρης	N	Αὐγερινὸς Πετραλιᾶς	N
Νικόλαος Π. Ἀθανασίου		Γεώργιος Διαμάντης	
Δημήτριος Τσάκρης		Ἀναγνώστης Δημητρίου	N
Ἀνδρέας Δανόπουλος			
Ἰωάννης Βλάσσης			
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	N		
Γεώργιος Α. Ῥάλλης		Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης	N
Γεώργιος Σκοῦρος		Ἀσημάκης Χαραλάμπης	N
Σταῦρος Βλάχος	N	Α. Ν. Πετιμεζᾶς	
Ἰωάννης Καραγιαννόπουλος	N	Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος	
Ἀθανάσιος Ἴσκος		Γρηγόριος Κορριωτάκης	N
Ἀντώνιος Γεωργαντᾶς	N	Ἰωάννης Ζάρκος	N
Φίλων Φίλωνος	N	Γεώργιος Περωτῆς	N
Λεωνίδας Λογοθέτης	N	Α. Κοντόσταυλος	
Νικόλαος Τσέλιος	N	Ἰωάννης Μπαλάφας	N
Γεώργιος Γερουβασάκης	N	Γεώργιος Μιχαήλ	N
Λεωνίδας Πετροπουλάκης	N	Ἀνδρέας Δελιγιάννης	O
Θ. Τσαννετάκης		Γ. Πλαπούτας	
Ἰωάννης Σαράκας		Ἀντ. Ἀντωνόπουλος	
Α. Παπαβασιλείου		Πέτρος Δελιγιάννης	N
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς		Ποθητὸς Ῥεβελάκης	N
Ν. Παπαμιχαλόπουλος	N	Κωνστ. Κυπριάδης	N
Σταμάτιος Μήτσας	N	Ἰωάννης Δελιγιάννης	N
Ἀνδρέας Ζέρβας	N	Σταῦρος Καμπερόπουλος	N
Γεώργιος Βελῆς	N	Ἀνδρέας Νοταρᾶς	N
Δημήτριος Ζῶτος		Ἀριστείδης Μεντζελόπουλος	N
Γ. Γιολδάσης		Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος	N

Ν. Χ. Παναγιώτου		Νικόλαος Μοσχούλης	N
Χαρίλ. Α. Χριστόπουλος	N	Π. Ἀργυρόπουλος	
Δημ. Σακελλαράκης	N	Ν. Πανουριᾶς	
Σ. Κοπανίτσας		Εὐθ. Κεχαγιᾶς	N
Ἐμμ. Μελετόπουλος	N	Κωνσταντῖνος Βλάμης	N
Ν. Θ. Λεώπουλος		Βενιζέλος Ῥοῦφος	
Λουκᾶς Στεράνου		Ἀνδρέας Χ. Λόντος	N
Νῖκος Βουλπιώτης	N	Παναγιώτης Καλαμογδάρτης	N
Β. Ρ. Παλαμίδης		Κωνστ. Κωνστάκης	N
Α. Ἀλεξανδράπουλος	N		
Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος	N		
Γ. Ν. Ῥεβελιώτης		Ἀθανάσιος Μασουρλῆς	N
Δημήτριος Φιλάρετος	N	Γεώργιος Μπάστας	
Μελέτιος Χ. Μελέτης	N	Ἰωάννης Μανιώτης	N
		Ἰω. Δουλίδης	
		Κων. Τιλατὺς	
		Ἀντ. Ῥενουάρδος	N
		Μιχαὴλ Σολωμὸς	N
Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος		Γεώργιος Ναύτης	
Παναγ. Παπατσώνης	N	Ἰωάν. Σαγρηδὸς	N
Σπ. Ἀντωνόπουλος	N	Παναγιώτης Ψάθης	N
Ἰωάννης Προβελέγγιος		Ἀντ. Ἀρμάος	O
Ἰωάννης Ταταράκης		Γρηγόριος Μανοῦσος	N
Σ. Βαρότσης	N	Ἀδαμ. Διαμαντόπουλος	N
Ἐμμ. Ναυπλιώτης	N	Δημ. Πολυχρονόπουλος	N
Κωνστ. Κρίσπης		Δημ. Βότσαρης	
Νικόλαος Τσαβέλλας	N	Γεώργιος Ι. Σταΐκος	
Νικόλαος Καναβός		Νικόλαος Πιπῖνος	N
Α. Παπαδημητριάδης	N	Κωνστ. Δουζίνας	
Γ. Ἰατρός		Ἀνδρέας Γ. Κουντουριώτης	
Ἰω. Εὐσταθίου		Δημήτριος Βουδούρης	N
Κίμων Χριστοδούλου	N	Ἀντώνιος Τσαμαδὸς	N
Στέφανος Α. Δούκας	N	Πέτρος Χ. Πέτρου	
Ἰωάννης Κατσάκης	N	Εὐαγγέλης Βαλατσός	
Δημ. Κουμουνδουράκης	N	Σ. Σκουμπουρδῆς	
Βενετσάνος Κυβέλος	N	Εὐαγγέλης Κοντογιάννης	
Νικόλαος Πιεράκος	N	Αὐγερινὸς Ἀβέρωφ	N
Χ. Χριστόπουλος		Ἀναγν. Μάντσαρης	N
Π. Κανελλόπουλος	N	Δημ. Κριεζώτης	

ΠΡΟΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

Τῶν ἐξόδων τῆς Βουλῆς κατὰ τὴν Α'. Σύνοδον τῆς Γ'. Περιόδου 1859—1860.

Προϋπολογ. Κεφάλ.	Προϋπολογ. Ἄρθρον	Ὁρισμὸς ἐαπανῶν.	Ποσά Κατ' ἄρθρον Δραχ.	Ποσά Κατα κεφαλ. Δραχ.	Παρατηρήσεις
Α.					
	1	Ἀποζημίωσις τῶν Βουλευτῶν ἐπὶ ἓξ μῆνας . .	165000		
	2	Ἐπινορήγησις αὐτῶν κατὰ τὸν νόμον τῆς 6 Ἰουνίου 1857	105000		
	3	Ὁμοίως τοῦ προέδρου κατὰ τὸν νόμον τῆς 26 Ὀκτωβρίου 1856	2000	272000	
Β.		Γραφεῖον.			
	1	Μισθὸς τοῦ διευθυντοῦ τοῦ γραφείου ἐπὶ ἓν ἔτος ἀνὰ δραχμὰς 300	(α)3600		(α) Στηρίζεται ὁ μισθὸς του εἰς τὰς ἀπὸ 29 Ἀπριλίου 1858 καὶ 23 Μαΐου 1859 ἀποφάσεις τοῦ Σώματος.
	2	Μισθὸς δύω συντακτῶν ἐπὶ ἓν ἔτος	7200		Ὁμοίως.
	3	» ἑνὸς βοηθοῦ »	2880		Ὁμοίως.
	4	» ἑνὸς ἑτέρου »	1560		
	5	Τοῦ βοηθητικοῦ προσωπικοῦ ἐπὶ ἓξ μῆνας . . .	1440		
	6	Δύω εὐταξιῶν ἐπὶ ἓν ἔτος	(β)2700		(β) Τοῦ ἀρχαίου εὐταξίου ἀνὰ δρ. 150 καὶ τοῦ ἑτέρου ἀνὰ δρ. 80.
	7	Ὁμοίως δώδεκα κλητήρων ἐπὶ ἓξ μῆνας πρὸς δρ. 50 κατὰ μῆνα	3600	23040	

Γ.		Ὑλικὸν κτλ.			
	1	Προμήθεια γραφικῆς ὕλης	540		
	2	Ὁμ. τυπογραφικοῦ χάρτου διὰ τὰ πρακτικὰ κτλ.	1500		
	3	Συνδρομὴ ἐγχωρίων ἐφημερίδων καὶ περιοδικῶν συγγραμμάτων	1500		
	4	Δετικὰ τῶν πρακτικῶν καὶ ἄλλων βιβλίων . .	600		
	5	Προμήθεια καυροξύλων	400		
	6	» σκευῶν καὶ ἐπίπλων	500	5040	
Δ.		Ἔκτακτα ἔξοδα.			
	1	Ἀγώγια ἁμαξῶν, ἐπισκευαὶ θερμαστρῶν κτλ . .	700	700	
Ε.		Βιβλιοθήκη.			
	1	Μισθὸς τοῦ βιβλιοφύλακος ἐπὶ ἓν ἔτος	(γ)3600		(γ) Στηρίζεται εἰς τὴν ἀπὸ 29 Ἀπριλίου 1858 ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς.
	2	» ἑνὸς βοηθοῦ ἐπὶ ἓν ἔτος ἀνὰ δραχ. 90 τὸν μῆνα	1080		
	3	Δύω κλητήρων ἐπὶ ἓν ἔτος ἀνὰ 60 καὶ 40 . . .	1200		
	4	Συνδρομὴ ξένων ἐφημερίδων	1500		
	5	Ἀγορὰ βιβλίων	2000		
	6	Ἐνοίκιον τῆς βιβλιοθήκης ἐπὶ ἓν ἔτος	3000		
	7	Διὰ θέρμανσιν καὶ λοιπὰς ἀνάγκας	120	12500	
			Δραχ.	313280	

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 2 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος
Α. Χ. ΛΟΝΤΟΣ,

Οἱ Γραμματεῖς
Γρ. Μανέδακος.
Χ. Α. Χρηστόπολος.

«Σήμερον τὴν δεκάτην τρίτην Ἰανουαρίου 1860, προσελθὼν ἐν τῷ βουλευτηρίῳ ὁ βουλευτὴς Κορυταίνης, ὤμοσεν ἐπὶ τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου τὸν ὑπὸ τοῦ 57 ἄρθρου τοῦ Συντάγματος διαγραφόμενον βουλευτικὸν ὅρκον ὡς ἀκολούθως·

Ὀμνύω εἰς τὸ ὄνομα τῆς Ὁμοουσίου καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὸν Βασιλέα τῆς Ἑλλάδος, ὑπακοὴν εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ εἰς τοὺς νόμους τοῦ Κράτους καὶ νὰ ἐκπληρώσω εὐσυνειδότως τὰ καθήκοντά μου.»

Διὸ συνετάχθη τὸ παρὸν πρωτόκολλον, ὅπερ ὑπεγράφη ὑπό τε τοῦ προεδρείου, τοῦ ὁρκισθέντος καὶ τοῦ ἱερέως.

Ὁ Πρόεδος
Α. Χ. ΛΟΝΤΟΣ,

Οἱ Γραμματεῖς
Γρ. Μανέδακος.

Ὁ ὁρκισθεὶς Βουλευτὴς
Α. Α. Ἀντωνόπουλος,

Ὁ Ἱερεύς
Ν. Μούρτσινος.»

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΛΓ'.

Τῆς 15 Ἰανουαρίου 1860.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει τοῦ προέδρου ἀνήγγειλαν τὰ τμήματα, ἐκτὸς τοῦ Β'. ς'. καὶ ζ'. ὅτι ἐξελέξαντο κατὰ σειρὰν εἰσαγγελτὰς ἐπὶ μὲν τοῦ νομοσχεδίου περὶ προσδιορισμοῦ τοῦ φόρου τῶν ζώων καὶ μελισσίων τοὺς Ἰω. Ζάρκον, Π. Καλαμογδάρτην, Α. Ἀξέωφ καὶ Δ. Πολυχρονόπουλον· ἐπὶ δὲ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχμῶν 1,005,120 τοὺς Α. Ἀλεξανδρόπουλον, Δ. Κουμουνδουράκην, Εὐθ. Κεχαγιᾶν καὶ Δ. Πολυχρονόπουλον, προτέντος τοῦ ἑ. ὅτι ἐξελέξατο καὶ μέλος ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν τὸν Α. Πετραλιᾶν.

Παρετήρησεν ὁ πρόεδρος, ὅτι τὸ ζ'. τμῆμα, εἰς ὃ ἔλαχεν ἡ ἐκλογὴ Θήρας, δὲν συμπληροῦται, διότι ἐννέα μόνον μέλη εἰσὶ παρόντα, καὶ διὰ τοῦτο ἐρωτᾷ τὴν Βουλήν, ἂν τὰ 9 ταῦτα μέλη δύνανται νὰ συγκροτήσωσι τὸ τμῆμα καὶ νὰ ἐργασθῶσιν, ἢ ἂν πρέπει νὰ κληρωθῇ ἡ ἐκλογὴ εἰ, ἕτερον τμῆμα. Παρατηρεῖ δὲ ὅτι ἕκαστον τμῆμα σήμερον σύγκειται ἐκ δεκαεπτὰ μελῶν.

Ἀπήντησέ τις, ὅτι τὰ τμήματα ἀπορρέουσιν ἀπὸ τὴν Βουλήν, ἡ δὲ Βουλὴ θεωρεῖται συγκροτημένη καὶ δύναται νὰ ἐργασθῇ, ὅταν εἶναι παρόντες ἐβδομήκοντα καὶ εἷς βουλευταί, οὗτοι δὲ διαιρούμενοι εἰς ἑπτὰ τμήματα ἀναλογοῦσιν δέκα εἰς ἕκαστον τμῆμα. Ἐὰν λοιπὸν παραδεχθῶμεν ὅτι τὸ τμῆμα τότε θεωρεῖται πλῆρες, ὅταν εἶναι παρόντα ἑνδέκα μέλη, ἤτοι τὸ ἥμισυ πλέον ἑνός, ἐκ τῶν εἰς ἕκαστον τμῆμα ἀναλογούντων εἴκοσι μελῶν, ὑποτιθεμένου ὅτι ἐξελέχθησαν ἅπαντες οἱ βουλευταί, τότε θέλομεν ὑποπέσει εἰς τὸ ἄτοπον τοῦ νὰ μὴ δύνανται νὰ ἐργασθῶσι τὰ τμήματα, καί τοι συγκεκροτημένης οὕσης τῆς Βουλῆς καὶ δυναμένης νὰ ἐργασθῇ.

Ἀντιπαρετήρησεν ἕτερος, ὅτι ἐπὶ τοιούτων ζητημάτων ὀφείλομεν νὰ συμβουλευώμεθα τὰ προηγούμενα, ἀνατρέχοντες δὲ εἰς τὸ παρελθὸν εὑρίσκομεν ὅτι διὰ νὰ ἐργασθῇ ἓν τμῆμα, ἀπαιτεῖται νὰ εἶναι παρόντα πλέον τῶν δέκα μελῶν. Δὲν δυνάμεθα λοιπόν, νομίζει, νὰ εἴπωμεν σήμερον ὅτι τὸ τμῆμα θεωρεῖται συγκεκροτημένον, καὶ τοι μὴ παρόντων ἑνδέκα μελῶν, χωρὶς ἡ Βουλὴ νὰ φέρῃ ῥητὴν ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἀπόφασιν.

Ἀντεῖπεν ἄλλος, ὅτι ὁ προαγορεύσας ἐλησμόνησεν ἴσως ὅτι μὴ περαιωθεισῶν ὅλων τῶν ἐκλογῶν, τὰ τμήματα δὲν συγκροτοῦνται σήμερον ἀπὸ 20 μέλη, ἀλλ' ἀπὸ 17, καὶ ἑπομένως ὅταν εἶναι παρόντα ἐννέα μέλη, τὸ τμῆμα δύναται νὰ ἐργασθῇ, συγκροτούμενον ὑπὸ τοῦ νομίμου ἡμίσεως ἀριθμοῦ πλέον ἑνός. Μετὰ τὸ πέρας ὅμως ὅλων τῶν ἐκλογῶν, τὰ τμήματα θέλουν σύγκεισθαι ἐξ εἴκοσι μελῶν, καὶ τότε, διὰ νὰ εἶναι πλῆρες τὸ τμῆμα, ἀπαιτεῖται νὰ εἶναι παρόντα ἑνδέκα μέλη.

Ἐπέμεινεν ἕτερος, ὅτι τὰ τμήματα δὲν εἶναι Σῶμα αὐτοτελές, ἀλλὰ μέρος τοῦ Σώματος τῆς Βουλῆς, καὶ ἐπειδὴ ἡ Βουλὴ διαιρεῖται εἰς ἑπτὰ τμήματα, ἕκαστον τμῆμα εἶναι τὸ ἑβδομον τοῦ ὅλου. Ἑπομένως, διὰ νὰ εἶναι πλῆρες τὸ τμῆμα καὶ νὰ δύναται νὰ ἐργασθῇ, ἀπαιτεῖται νὰ εἶναι παρόντα τόσα μέλη, ὅσα ἀναλογοῦν εἰς τὸ ἑβδομον τοῦ πρὸς συγκρότησιν τῆς Βουλῆς ἀπαιτουμένου ἀριθμοῦ, ἤτοι δέκα πλέον ἑνός.

Προσεθήκεν ἕτερος, ὅτι δὲν συμφωνεῖ οὔτε μετ' ἐκείνων, οἵτινες ὑποστηρίζουν ὅτι ἀπαιτεῖται ἡ παρουσία ἑνδέκα μελῶν πρὸς συγκρότησιν τοῦ τμήματος, οὔτε μετ' ἐκείνων, οἵτινες παραδέχονται ὅτι πρὸς συγκρότησιν τοῦ τμήματος δὲν ἀπαιτεῖται ὡρισμένος τις ἀριθμὸς μελῶν, διότι, εἰς μὲν τὴν πρώ-

την περίστασιν, ἐὰν ὑποθέτωμεν ὅτι δὲν ἐξελέχθησαν εἰμὴ 80 μόνον βουλευταί, οἵτινες διαιρούμενοι εἰς ἑπτὰ τμήματα, θέσεως ἀναλογεῖ ἀνὰ ἑπτὰ εἰς ἕκαστον τμῆμα, τὰ τμήματα δὲν θέλουν ἐργαζεσθαι καὶ κατὰ συνέπειαν καὶ ἡ Βουλὴ θέλει ἀργεῖ ἂν καὶ νομίμως συγκεκροτημένη· εἰς δὲ τὴν 6'. περίστασιν, καὶ τρία μόνον μέλη θέλουν δύνασθαι νὰ ἐργάζωνται καὶ ἂν ὑποτεθῇ ὅτι εἶναι παρόντα πλειότερα μέλη. Ἵνα ἀποφυγὴν λοιπὸν τῶν δύω αὐτῶν ἀτοπημάτων, καὶ ἐπειδὴ πρὸς συγκρότησιν τῆς Βουλῆς ἀπαιτοῦνται μόνον ἑβδομήκοντα καὶ εἷς βουλευταί, παραδέχεται ὅτι τὸ τμῆμα θεωρεῖται πλῆρες ὅταν εἶναι παρόντα δέκα μόνον μέλη.

Ἐπήνεγκεν ἄλλος, ὅτι κατ' αὐτὸν τὸ ζήτημα εἶναι ἀφ' ἑαυτοῦ λελυμένον. Εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ μηνὸς ἡ Βουλὴ διηρέθη εἰς ἑπτὰ τμήματα, εἰς ἕκαστον δὲ τμῆμα ἀπεδόθησαν δεκαεπτὰ μέλη. Νομίζει ἑπομένως ὅτι ἡ πλειοψηφία τῶν μελῶν αὐτῶν, ἤτοι ἐννέα μέλη, δύνανται νὰ συγκροτήσωσι τμῆμα καὶ νὰ ἐργασθῶσιν.

Οὕτω δὲ μετά τινα μικρὰν ἔτι ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου συζήτησιν, παρετήρησεν ὁ πρόεδρος, ὅτι ἐπὶ τοῦ προκειμένου ζητήματος ἐξετέθησαν διάφοροι λογικαὶ καὶ ὀρθαὶ γνῶμαι, αἵτινες ὅμως, νομίζει, πρέπει νὰ ἐπαναληφθῶσιν εἰς ἄλλην τινὰ ἐπὶ τούτῳ προσδιορισθησομένην ἡμέραν, καθ' ἣν ἡ Βουλὴ μετὰ ὡριμωτέραν σκέψιν νὰ προβῇ εἰς γενικωτέραν καὶ ὁριστικωτέραν τοῦ ζητήματος λύσιν. Σήμερον δὲ ἐρωτᾷ τὴν Βουλήν, ἐὰν, κατὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν γνώμην, παραδέχεται εἰδικῶς ἐπὶ τῆς προκειμένης περιστάσεως, ὅτι τὸ ζ'. τμῆμα δύναται νὰ ἐργασθῇ ἐπὶ τῆς λαχούσης εἰς αὐτὸ ἐκλογῆς, ἐὰν συνέλθωσιν ἐννέα μέλη, ἤτοι ὁ ἥμισυς ἀριθμὸς πλέον ἑνὸς ἐκ τῶν κληρωθέντων.

Τῆς δὲ Βουλῆς παραδεξαμένης δι' ἀναστάσεως τὴν ἀνωτέρω γνώμην τοῦ Προέδρου· προὐτέθη ἡ συζήτησις τῶν ἀπευθυνθεισῶν πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸν δύω ἐπερωτήσεων τοῦ βουλευτοῦ Ὕδρας, ὅστις ἀναπτύσσων αὐτὰς ἐξέθηκεν, ὅτι αἱ κυριώτεραι πηγαὶ τοῦ ἡμετέρου πλούτου εἶναι, ὡς γνωστὸν, ἡ σταφὶς καὶ ἡ ναυτιλία, αἵτινες πρὸ πολλοῦ ἤδη εὑρίσκονται κατὰ δυστυχίαν εἰς τὴν πλέον καχεκτικὴν κατάστασιν. Ἀλλ' ἡ μὲν σταφὶς εἰλκυσεν ἐκ πρώτης ἀφετηρίας τὴν προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεως καὶ διάφοροι κατὰ σειρὰν ὑπουργοὶ ἔφερον ὅσον ἐνέστην ἐλαφρυντικοὺς ὑπὲρ τοῦ πρωΐντος τούτου νόμους, καὶ ἀριθμοῦμεν ἤδη 4—5 τοιούτους νόμους. Ἀλλ' ἡ ἑλληνικὴ ναυτιλία ἂν καὶ ἔκλινει μὲ γεωμετρικὴν πρόοδον εἰς παντελῆ μαρασμὸν καὶ νέ-

κρωσιν, δὲν ἐλήφθη οὐδεμία ὑπὲρ αὐτῆς πρόνοια. Τοῦτο συναισθανόμενος καὶ αὐτὸς, εἶχε ζητήσει πέρυσι παρὰ τοῦ τότε ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν Κ. Προβελεγίου νὰ προκαλέσῃ τὰ ἐμπορικὰ ἐπιμελητήρια ὅπως ἀποφανθῶσι περὶ τῆς καχεξίας, εἰς ἣν εὑρίσκονται ἡ ἑλληνικὴ ναυτιλία καὶ τὸ ἐμπόριον, καὶ τῶν μέσων δι' ὧν δύναται νὰ ἐπανορθωθῇ ἡ κατάστασις των. Προκειμένης δὲ ἤδη τῆς συζητήσεως δύω σπουδαίων νομοσχεδίων, τοῦ περὶ προξενικῶν τελῶν καὶ τοῦ περὶ ναυτιλιακῶν διακαιωμάτων, νομίζει ὅτι δὲν ἦτον ὅλως ἄσχετον ἂν ὑπενθύμισεν εἰς τὴν Βουλὴν νὰ μᾶς δοθῶσιν αἱ ἀναγκαῖαι περὶ τῆς ναυτιλίας ἡμῶν πληροφορίαι, ἀφοῦ μάλιστα πρέπει νὰ ὑποβληθησαν εἰς τὸ ὑπουργεῖον αἱ περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἐκθέσεις τῶν ἐπιμελητηρίων. Παρακαλεῖ λοιπὸν τὸν νῦν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸν νὰ προσαγάγῃ τὰς ἐκθέσεις ταύτας καὶ δώσῃ τὰς δεούσας ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου πληροφορίας. Ἀλλ' ἐκτὸς τῆς ἀνωτέρω, ἔκαμε καὶ ἄλλην σπουδαίαν καθ' ἑαυτὴν ἐπερώτησιν περὶ τῶν περιλειπομένων βουλευτικῶν ἐκλογῶν. Ὁ ἐκλογικὸς ἡμῶν νόμος διὰ τοῦ 29 ἄρθρου αὐτοῦ ὁρίζει ὅτι δύω μῆνας ἀπὸ τῆς ἀποῤῥίψεως ἐκλογῆς τινος ἢ καὶ τελευτῆς τοῦ ἀντιπροσωπεύοντος μίαν ἐπαρχίαν πρέπει νὰ γίνηται νέα ἐκλογή. Ἀφοῦ λοιπὸν ὁ νόμος προβλέπει ῥητῶς περὶ τούτου, ἤθελε λυπηθῇ ἂν ἔβλεπε τὸ ὑπουργεῖον ἐκπρόθεσμον ἐπὶ τῆς ἐνεργείας τῶν ἐκκρεμῶν ἐκλογῶν, καὶ ἐροῦσετο μὴ τὸ πολύρροντι τῶν ἀσχολιῶν του τὸ ἀπέτρεπον τῆς ἐκπληρώσεως ἑνὸς τῶν πρωτίστων καθηκόντων του. Ἐκτὸς δὲ τούτου, προκειμένης τῆς συζητήσεως τῶν εἰρημένων δύω νομοσχεδίων, ἐθεώρησεν ἴδιον πολιτικῆς ἀῤῥοφροσύνης νὰ μὴ ἀποκλεισθῇ τῆς συζητήσεως αὐτῶν ὁ τόπος μάλιστα ὁ ἐκπροσωπῶν τὸ ἀνθηρότερον μέρος τῆς ἑλληνικῆς ναυτιλίας, αἱ Πέτσαι. Οἱ ἐν γνώσει τῆς στατιστικῆς ἡμῶν δὲν ἀγνοοῦσιν ὅτι μόνη ἡ νῆσος Πετσῶν ἀντιπροσωπεύει τὸ 1|5 τῆς ὅλης ἑλληνικῆς ναυτιλίας. Ἐνῷ ὅλα τὰ ναυτικὰ μέρη τῆς Ἑλλάδος περιορίζονται ἰδίως εἰς τὴν ἀκτοπλοΐαν, ὡς ἔχοντα μικρᾶς χωρητικότητος πλοῖα, ἡ νῆσος Πετσῶν, ἔχουσα πλοῖα μεγάλης χωρητικότητος, ἐπιχειρεῖ πρὸ πάντων μακρᾶς θαλασσοπλοΐας. Ἐπειδὴ λοιπὸν τὰ ὑποβληθέντα νομοσχέδια τοσαύτην ἔχουσι σχέσιν μὲ τὴν ἑλληνικὴν ναυτιλίαν, ἐπεθύμει νὰ μὴν ἠρχόμεθα εἰς τὴν συζήτησιν αὐτῶν πρὶν ἢ περαιωθῇ καὶ ἡ ἐκλογὴ Πετσῶν. Δὲν ὁρμᾶται δὲ εἰς τὴν ἰδέαν του ταύτην ἐξ οὐδενὸς πλαγίου σκοποῦ, διότι ὁποιουδήποτε καὶ ἂν ἐκλεχθῶσι βουλευταὶ Πε-

τῶ, θέλουσιν ἔχει τὴν φιλοπατρίαν νὰ ὑποστηρίζωσι τὰ αὐτὰ συμφέροντα. Ἐπειδὴ δὲ, ὅτε διετύπωσε κατὰ πρῶτον τὴν ἐπερώτησιν του, ὁ βουλευτὴς Λακεδαίμονος τῷ παρετήρησεν ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ εἰδικεύσῃ αὐτὴν ἐπὶ μόνης τῆς ἐκλογῆς Πετσῶν, παρατηρεῖ ὅτι οὐδὲ διενοήθη τοιοῦτον τι, καὶ λέγει μάλιστα ὅτι, ἀφοῦ ὅλαι σχεδὸν αἱ ἐκλογαὶ ἐπεκυρώθησαν ὑπὸ τῆς Βουλῆς ἐντὸς τῆς πρώτης ἑβδομάδος, αἱ ἀποῤῥιφθεῖσαι δὲν πρέπει νὰ ἀναβληθῶσι πλέον τῶν δύω μηνῶν, ἀλλὰ νὰ παραιωθῶσιν ἐντὸς τῆς πρώτης ἑβδομάδος τοῦ Φεβρουαρίου. Ἐπομένως δὲν ζητεῖ τι ἄτοπον, ζητῶν νὰ ἐπιταχυνθῶσι καὶ αἱ ἀκυρωθεῖσαι ἐκλογαὶ, καὶ εἰς τὴν συζήτησιν τῶν ἀνωτέρω νομοσχεδίων νὰ διευκολυνθῶσιν οἱ βουλευταὶ εἰς τὰ ῥηθέντα των καὶ ἐκ τῶν εἰδικῶν γνώσεων τῶν βουλευτῶν Πετσῶν. Χαίρει δὲ διότι, ὡς ἔμαθεν, ὁ ἤδη παραιτηθεὶς ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν (καὶ ἀγνοεῖ τὸν λόγον τῆς παραιτήσεώς του) τέσσαρας ὥρας πρὶν παραιτηθῇ διέταξε τὴν ἐπανάληψιν τῶν ἐκκριτῶν ἐκλογῶν, χαίρει δὲ τοσοῦτῳ μᾶλλον, καθ' ὅσον βλέπει ὅτι ἀποδίδεται ἐκ μέρους τοῦ ὑπουργείου εἰς τὰς ἐπερωτήσεις τῆς Βουλῆς ὅ,τι ἀνέκαθεν ηὔχετο. Οἱ Πάρθοι καὶ φεύγοντες, ἔῤῥιπτον ὀπισθεν αὐτῶν βέλη· χαίρει δὲ βλέπων ὅτι καὶ οἱ ὑπουργοὶ, ἀποσυρόμενοι τῆς ἐξουσίας, δεικνύουν τόσην εὐαισθησίαν εἰς τὰς κοινοβουλευτικὰς ἐπερωτήσεις καὶ φιλοτιμοῦνται νὰ πράξωσι τὸ νόμιμον καὶ καλόν.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς, ὅτι ἡ ἐνέργεια τῶν νέων ἐκλογῶν Ναυπλίας, Σπετσῶν καὶ τοῦ δήμου Λυκοσούρας τῆς ἐπαρχίας Μεγαλοπόλεως διετάχθη ὑπὸ τοῦ προκατόχου του ὑπουργοῦ κατὰ τὴν 11 ἱσταμένου. Διετάχθη δ' ἐπίσης ἀπὸ πολλοῦ ἡ ἐπανάληψις τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν Σκοπέλου, Τροιζηνίας καὶ Γυθείου διὰ τὸν ἕνα ζητούμενον ἐξ ἑκάστης τῶν ἐπαρχιῶν τούτων βουλευτήν.

Καθ' ὅσον δὲ ἄφορᾷ τὸ β'. μέρος τῆς ἐπερωτήσεως περὶ ἐμπορικῆς ναυτιλίας, παρατηρεῖ ὅτι τὸ ἐγγραφον τοῦ προεδρείου τῆς Βουλῆς κατὰ τὴν παρελθοῦσαν σύνοδον, ἐζήτησεν τὸ εἶδος τῶν ζητουμένων πληροφοριῶν, δὲν περιῆλθεν, ὡς εἴθισται, εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ὑπουργείου καὶ ἐπομένως δὲν εἶχεν ὑπ' ὄψιν τὸ θέμα ἐφ' οὗ ὤφειλε ν' ἀπαντήσῃ. Ἐν τούτοις γνωστοποιεῖ εἰς τὴν Βουλὴν ὅτι τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ἔχει ἤδη συγκεντρωμένας πληροφορίας καὶ γνώμας διαφόρων ναυτικῶν συλλόγων περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ ἐμπορικοῦ ναυτικοῦ καὶ περὶ τοῦ μέλλοντος αὐτοῦ σχετικῶς πρὸς τὴν μεγάλην ἔκτασιν

ἣν ἔλαβε καὶ ὁπημέραι λαμβάνει ἡ χρῆσις τοῦ ἀτμοῦ ἐπὶ τῆς ναυτιλίας, καὶ τὰς πληροφορίας ταύτας θέλει παρουσιάσει εἰς τὴν Βουλήν.

Ἐξέθηκεν ἕτερος, ὅτι καθ' ὅλας τὰς παρελθούσας περιόδους δὲν ἐλήφθη ὑπ' ὄψιν τὸ 14 ψήφισμα τῆς ἐθν. Συνελεύσεως περὶ τῶν χρεῶν τῶν κοινοτήτων, καὶ ἕνεκα τούτου πολλαὶ κοινότητες, καίτοι εἰς ἀνθηρὰν εὑρισκόμεναι κατάστασιν, καθυστεροῦσιν εἰς διαῤῥόους ἰδιώτας σημαντικὰς ποσότητας· μὴ ὑπάρχοντος δὲ νόμου κανονίζοντος τὰ περὶ πληρωμῆς τῶν χρεῶν αὐτῶν, οἱ ἰδιῶται δὲν δύνανται οὔτε εἰς τὰ δικαστήρια νὰ καταφύγωσιν. Ἐπιθυμεῖ λοιπὸν νὰ μάθῃ παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ ἐὰν ἡ κυβέρνησις προτίθεται νὰ φέρῃ τὸν ἀπαιτούμενον νόμον πρὶν ἢ παραγραφῶσι τὰ δικαιώματα τῶν δανειστῶν.

Παρατηρεῖ δὲ συγχρόνως, ὅτι καθ' ἣν ἐποχὴν ἡ νόσος τῆς χολέρας ἐμάστιζε τὴν πρωτεύουσαν, μεταξὺ τῶν ἄλλων ἰατρῶν καὶ ὁ μακαρίτης Σταυρίδης ἔτρεχε πανταχοῦ χορηγῶν τὴν συνδρομήν του εἰς τοὺς πάσχοντας, ἑωτοῦ ἐγείνε θῦμα τῆς εὐγενοῦς καὶ φιλανθρώπου διαγωγῆς του, ἀφεὶς πολυμελῆ οἰκογένειαν εἰς δυστυχίαν. Ἡ κυβέρνησις τότε ἀπεφάσισε διὰ συνδρομῶν νὰ ἀνεγείρῃ μνημεῖον ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ μακαρίτου Σταυρίδου, καὶ διὰ τοῦτο ἐρωτᾷ τὸν ὑπουργὸν ἂν εἰσεπράχθησαν τοιαῦται συνδρομαὶ καὶ εἰς πόσον αὗται ἀναβαίνουσι. Νομίζει δὲ ὅτι ἡ κυβέρνησις ἤθελε πράξει ἔργον φιλανθρωπίας ἂν τὸ μὲν μνημεῖον ἀνήγειρε δημοσίᾳ δαπάνῃ, τὰς δὲ εἰσπραχθείσας συνδρομὰς ἐδίδεν εἰς τὴν πενιχρὰν οἰκογένειαν τοῦ μακαρίτου Σταυρίδου πρὸς μικρὰν τῶν ἀναγκῶν της ἀνακούφισιν.

Ἀπήντησεν ἕτερος, ὅτι ὑποστηρίζων τὴν τελευταίαν πρότασιν τοῦ βουλευτοῦ Ἄργους λαμβάνει τὴν τιμὴν ν' ἀναφέρῃ εἰς τὴν Βουλὴν ὅτι ὁ συμπολίτης του μακαρίτης Σταυρίδης καταναλώσας τὴν περιουσίαν του διὰ νὰ μεταβῇ εἰς τὴν Εὐρώπην πρὸς ἀποπεράτωσιν τῶν σπουδῶν του, δὲν ἔζησεν ἐπὶ πολὺν χρόνον, μετὰ τὴν ἐπιστροφήν του, γενόμενος θῦμα τῆς ἀνθρωποφθόρου χολέρας ἐνταῦθα, ὅπου προσέφερε τὸν ἑαυτόν του πρὸς ὑπεράσπισιν τῆς πασχούσης πότε ἀνθρωπότητος. Εἶναι λοιπὸν καὶ δίκαιον καὶ φιλάνθρωπον ἡ Κυβέρνησις νὰ λάβῃ πρόνοιαν περὶ τῆς οἰκογενείας τοῦ μακαρίτου Σταυρίδου, καὶ πρὸς τοῦτο παρακαλεῖ τὸν Κ. ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸν ὅπως ἐπιδαψιλεύσῃ εἰς αὐτὴν ἀνάλογον σύνταξιν, ὡς τοῦτο ἔπραξεν ἡ Κυβέρνησις καὶ ὑπὲρ ἄλλων οἰκογενειῶν, τῶν ὁποίων οἱ ἄρχηγοὶ ἐθυσιάσθησαν ὑπὲρ τῆς πατρίδος.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς ὅτι ὡς πρὸς τὸ α. μέρος τῆς ἐπερωτήσεως τοῦ βουλευτοῦ Ἄργους δὲν εἶναι εἰς θέσιν σήμερον νὰ δώσῃ τὴν ἀπαιτουμένην ἀπάντησιν, καὶ διὰ τοῦτο παρακαλεῖ ν' ἀναβληθῇ τοῦτο εἰς ἄλλην ἡμέραν. Εἰς πρὸς δὲ τὸ β'. ἀντικείμενον ἂν μὴ ἀνῳφέλλῃ ὁ βουλευτὴς ὅτι θέλει πράξει πᾶν ὅ,τι δίκαιον ὑπὲρ τῆς οἰκογενείας τοῦ μακαρίτου Σταυρίδου, ὅστις ἐγένετο θῦμα τῆς φιλανθρωπίας του.

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 1. Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος
Α. Χ ΛΟΝΤΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Γρ. Μανοῦσος,
Χ. Α. Χρηστόπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΛΔ'.

Τῇ 18 Ἰανουαρίου 1860

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Ἀνήγγειλε τὸ ζ'. τμῆμα ὅτι ἐξελέξατο εἰσηγητὰς ἐπὶ μὲν τοῦ νομοσχεδίου περὶ προσδιορισμοῦ δ'. διερμηνέως κτλ. εἰς τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβείαν τὸν Π. Ψάθην, ἐπὶ τῶν περὶ ναυτιλιακῶν καὶ προξενικῶν τελῶν νομοσχεδίων τὸν Κ. Πλατὺν, ἐπὶ τοῦ περὶ φορολογίας τῶν ζώων καὶ μελισσίων διὰ τὸ 1860 τὸν Π. Κανελλόπουλον, ἐπὶ τοῦ περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχ. 1,005,120, πληρωτέων ἀπέναντι τοῦ ἐθνικοῦ δανείου, τὸν Α. Διαμαντόπουλον, καὶ ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν τὸν Λ. Στερόπουλον.

Προσελθόντες ἔπειτα οἱ βουλευταὶ Φθιώτιδος, Πατρῶν καὶ Ἐπιδ. Λιμηρᾶς, ἔδωκαν τὸν ὑπὸ τοῦ 57 ἄρθρου τοῦ Συντάγματος ὁριζόμενον βουλευτικὸν ὅρκον, κατὰ τὸ ἐν τέλει τῶν πρακτικῶν τῆς παρούσης προσαρτώμενον τῆς ὁρκωμοσίας πρωτόκολλον.

Προσελθόντες οἱ εἰσηγηταὶ ἐπὶ τῶν νομοσχεδίων περὶ προσθήκης δ'. διερμηνέως κλ. εἰς τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβείαν, καὶ περὶ προσδιορισμοῦ τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν ζώων καὶ μελισσίων τοῦ 1860, ἀνέγνωσαν τὰς ἑπομένας ἐπ' αὐτῶν ἐκθέσεις·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Ἐλθοῦσα ἡ ἐκ τῶν τμημάτων εἰσηγητικὴ ἐπιτροπὴ τὸ ὑπὸ τοῦ κυρίου ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑποβληθὲν νομοσχέδιον

περὶ προσθήκης τετάρτου διερμηνέως καὶ περὶ βαθμολογίας τοῦ Β'. καὶ Γ'. διερμηνέως κ. τ. λ. τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἑλληνικῆς Πρεσβείας, καὶ εὑροῦσα ὅτι ἡ ἀνάπτυξις τῆς ὑπηρεσίας καὶ αἱ πολυπληθεῖς ἐργασίαι τῆς διερμηνείας δικαιολογοῦσιν ἀποχρώντως τὴν ὑποβαλλομένην τροποποίησιν τοῦ ΣΝΘ νόμου, προτείνει εἰς τὴν Βουλὴν τὴν παραδοχὴν τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου ὡς ἔχει.

Ἀθῆναι, τῇ 16 Ἰανουαρίου 1860.

Ἡ ἐπιτροπή

Π. Ἀργυρόπουλος	Π. Ψάθης
Π. Παπατσώνας	Κ. Κεχαγιᾶς
Ἰ. Χατσόπουλος	Ἰ. Βλάσης

Ὁ Εἰσηγητὴς
Δ. Κουμουνδουράκης. »

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ προσδιορισμοῦ τῶν φόρων ἐπὶ τῶν ζώων καὶ μελισσίων διὰ τὸ ἔτος 1860, ὅπερ ὑπέβαλεν ὁ ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν εἰς τὴν σ.ζήτησιν τῆς Βουλῆς, ἡ εἰσηγητικὴ τῶν τμημάτων ἐπιτροπὴ δὲν ἔχει νὰ φέρῃ ἀντίρρησίν τινα, καθόσον αἱ διατάξεις αὐτοῦ εἶσιν ἀπαραλλάκτοι τοῦ πέρυσιν ἐπιψηφισθέντος. Συνιστῶσα ἑπομένως εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῆς Βουλῆς τὸ ἀνωτέρω νομοσχέδιον, παρατηρεῖ, ὅτι κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ νόμου τούτου εἶναι καλὸν νὰ δοθῶσιν αἱ ἀποχρῶσαι διαταγαὶ πρὸς τὰς οἰκονομικὰς ἀρχὰς ὅπως γίνηται μετὰ φειδοῦς χρῆσις τῆς ἀπαριθμήσεως τῶν ζώων, ἐν περιπτώσει παρομοίας ἀνάγκης.

Ἡ ἐπιτροπή.

Π. Κανελλόπουλος,	Ἰω. Ζάρκος,
Α. Δανόπουλος,	Φ. Φίλωνος,
	Ν. Βουλπιώτης. »

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος ἀνήγγειλας ὅτι ἀντικειμένων τῆς ἐπιούσης θέλει εἰσθαι ἡ συζήτησις τῶν δύω νομοσχεδίων, ἐφ' ὧν ἀνεγνώσθησαν ἀνωτέρω αἱ ἐκθέσεις, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 1 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος
Α. Χ. ΛΟΝΤΟΣ,

Οἱ Γραμματεῖς
Γρ. Μανοῦσος.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ ΟΡΚΩΜΟΣΙΑΣ.

« Σήμερον τὴν 1 Ἰανουαρ. 1860 προσελθόντες οἱ ἄρτι ἀριχθέντες βουλευταὶ Πατρῶν καὶ Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς, ἔδωκαν τὸν ὑπὸ τοῦ ἄρθ. 57 τοῦ Συντάγματος ὁριζόμενον βουλευτικὸν ὅρκον ὡς ἀκολούθως·

« Ὀμνύω εἰς τὸ ὄνομα τῆς ἁγιοσύνου καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὸν Βασιλέα τῆς Ἑλλάδος, ὑπακοὴν εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ εἰς τοὺς νόμους τοῦ Κράτους καὶ νὰ ἐκπληρώσω εὐσυνειδότως τὰ καθήκοντά μου. »

Ὅθεν συνετάχθη τὸ παρὸν πρωτόκολλον καὶ ὑπεγράφη ὑπό τε τοῦ προέδρου, τῶν γραμματέων, τῶν ὁρκισθέντων βουλευτῶν καὶ τοῦ Ἱερέως.

Οἱ βουλευταὶ	Ὁ Πρόεδρος	Οἱ Γραμματεῖς
Ε. Καλογερᾶς	Α. Χ. Λόντος	Γρ. Μανοῦσος.
Μ. Ῥοῦφος	Ὁ Ἱερεύς	
Π. Χ. Πέτρου.	Ἰω. Κυριαζῆς. »	

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΛΕ'.

Τῆς 19 Ἰανουαρίου 1860.

Συμπληρωθείσης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Προσελθὼν ὁ ἄρτι ἐμφανισθεὶς βουλευτὴς Ναυπακτίας Ν. Καναβὸς, ἔδοσε τὸν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 57 τοῦ Συντάγματος ὁριζόμενον βουλευτικὸν ὅρκον κατὰ τὸ ἐν τέλει τῆς συνεδριάσεως πρισαρτώμενον τῆς ὁρκοδοσίας πρωτόκολλον.

Ἀναγγελθέντος ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου περὶ φόρου τῶν ζώων καὶ μελισσίων διὰ τὸ ἔτος 1860, ἐγένετο ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Α. Πετιμεζᾶν καὶ Γ. Πλακούταν, ἐξ ἧς συνήχθη, κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὴν πλειψηφεῖ διὰ ψήφων 72.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος·

Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου περὶ φόρου τῶν ζώων κτλ., ναὶ ἢ ὄχι;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Κωνστ. Θεοδώρου	. . . .	Ἀνδρέας Αὐγερινός	. . . .
Ἰωάννης Σωτηριάδης	. . .	Νικόλαος Σισίνης	. . . . .
Ἀντώνιος Βενιζέλος	. . . .	Αὐγερινὸς Πετραλιᾶς	. . . N
Δημήτριος Γιαννούλης	. . .	Γεώργιος Διαμάντης	. . . .
Γ. Ν. Καΐρης	. . . . .	Ἀναγνώστης Δημητρίου	. . N
Νικόλαος Π. Ἀθανασίου	. .	Γασ. Δελένδας	. . . . .
Δημήτριος Τσόκρης	. . . .	Σπ. Μαρκεζίνης	. . . . .
Ἀνδρέας Δανόπουλος	. . . N	Ν. Βαρβαρῆγος	. . . . .
Ἰωάννης Βλάσσης	. . . . N	Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης	. . .
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	. . N	Ἀσημάκης Χαραλάμπης	. . N
Γεώργιος Α. Ῥάλλης	. . .	Λεων. Ν. Πετιμεζᾶς	. . . N
Γεώργιος Σκοῦφος	. . . .	Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος	. .
Σταῦρος Βλάχος	. . . . N	Γρηγόριος Κορφιωτάκης	. . N
Ἰωάννης Καραγιαννόπουλος	.	Ἰωάννης Ζάρκος	. . . .
Ἀθανάσιος Ἴσκος	. . . . N	Γεώργιος Περωτῆς	. . . . N
Ἀντώνιος Γεωργαντᾶς	. . N	Α. Κοντόσταυλος	. . . N
Φίλιππος Φιλίππου	. . . . . N	Ἰωάννης Μπαλάφας	. . . .
Λεωνίδας Λογοθέτης	. . .	Γεώργιος Μιχαήλ	. . . .
Νικόλαος Τσέλιος	. . . . N	Ἀνδρέας Δελιγιάννης	. . . N
Γεώργιος Γερουβασίης	. . .	Γ. Πλαπούτας	. . . . . N
Λεων. Πετροπουλάκης	. . N	Ἀντ. Ἀντωνόπουλος	. . . N
Θ. Τσαννετάκης	. . . .	Πέτρος Δελιγιάννης	. . . N
Ἰωάννης Σαράκας	. . . . N	Παθητὸς Ῥετσελάκης	. . . .
Α. Παπαθανασίου	. . . .	Κωνστ. Κυπριάδης	. . . .
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	. . N	Ἰωάν. Δελιγιάννης	. . . .
Ν. Παπαμιχαλόπουλος	. .	Σταῦρος Καμπερόπουλος	. .
Σταμάτιος Μήτσης	. . . N	Ἀνδρέας Νοταρᾶς	. . . .
Ἀνδρέας Ζέρβας	. . . . N	Ἀριστείδης Μεντσελόπουλος	N
Γεώργιος Βελῆς	. . . . N	Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος	. . .
Δημήτριος Ζῶτος	. . . .	Χαράλ. Α. Χριστόπουλος	N
Γεώργιος Γιολδάσης	. . . N	Ν. Χ. Παναγιώτου	. . . .
Ἰωάννης Χαντσόπουλος	. . N	Δημ. Σακελλαράκης	. . . N
Ἀλέξανδρος Βιλαέτης	. . .	Σ. Κοπανίτσας	. . . . .

Ἐμμ. Μελετόπουλος	Ν	Εὐθ. Κεχαγιᾶς	Ν
Ν. Λεώπουλος	Ν	Κωνσταντῖνος Βλάμης	Ν
Λουκᾶς Στεφάνου	Ν	Βενιζέλος Ῥοῦφος	
Νῖκος Βουλπιώτης	Ν	Ἀνδρέας Χ. Λόντος	Ν
Β. Ρ. Παλαμιδῆς		Παναγ. Καλαμογδάρτης	Ν
Α. Ἀλεξανδρόπουλος	Ν	Κωνστ. Κωνστάκης	Ν
Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος	Ν	Ἀθανάσιος Μπουρλῆς	
Γ. Ν. Ῥεβελιώτης		Γεώργιος Μπάστας	Ν
Δημήτριος Φιλάρετος	Ν	Ἰω. Μαντιώτης	
Μελέτιος Χ. Μελέτης	Ν	Ἰω. Δουΐδης	
Ἐπαμ. Δελιγεώργης		Κωνστ. Πλατύς	Ν
		Ἀν. Ῥενουάρδος	Ν
Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος		Μιχαὴλ Σολωμός	
Παναγιώτης Παπατσώνης	Ν	Γεώργιος Ναύτης	Ν
Σπ. Ἀντωνόπουλος		Ἰωάννης Σαχτούρης	Ν
Ἰω. Προβελέγιος	Ν	Παναγιώτης Ψαθᾶς	Ν
Ἰω. Ταταράκης		Ἀντ. Ἀρμάος	Ν
Σ. Βαρότσης	Ν	Γρηγ. Μανοῦσος	Ν
Ἐμμ. Ναυπλιώτης		Ἀδαμ. Διαμαντόπουλος	Ν
Κωνστ. Κρίσπης		Δημ. Πολυχρονόπουλος	Ν
Νικόλαος Τσαβέλλας	Ν	Δημήτριος Βότσαρης	
Νικόλαος Καναβός	Ν	Γεώργιος Ι. Στάϊκος	
Α. Παπαδημητριάδης	Ν	Νικόλαος Πιτσίνος	Ν
Κίμων Χριστοδούλου	Ν	Κωνστ. Δουζίνας	
Στέφανος Α. Δούκας	Ν	Ἀνδρ. Γ. Κουντουριώτης	
Ἰωάννης Κατσάκος	Ν	Δημήτριος Βουδούρης	
Δημ. Κουμουνδουράκης	Ν	Ἀντώνιος Τσαμαδός	Ν
Βενεστάνος Κυβέλος	Ν	Πέτρος Χ. Πέτρος	Ν
Νικόλαος Πιεράκος	Ν	Εὐαγγέλης Βαλατσός	Ν
Χ. Χριστόπουλος		Σ. Σκουμπουρδῆς	
Η. Κανελλόπουλος	Ν	Εὐαγγέλης Κοντογιάννης	
Νικόλαος Μοσχούλας	Ν	Αὐγερινὸς Ἀβέρωφ	
Η. Ἀργυρόπουλος	Ν	Α. Μάντσαρης	
Ν. Πανουριᾶς		Δημήτριος Κριεζώτης	

Εἰς τὸν βουλευτὴν Σπ. Βαρότσην ἐχορηγήθη μηνιαία ἄδεια ἀπουσίας.

Ἀκολούθως λαβών τις τὸν λόγον ἐξέθηκεν, ὅτι προτίθεται νὰ ἀπευθύνῃ εἰς τοὺς ἁρμοδίους ὑπουργοὺς ἐπερώτησιν περὶ τῶν τριῶν ἰδίως νομοσχεδίων, ὧν μνεία γίνεται καὶ ἐν τῷ Β. λόγῳ τοῦ ὑπουργείου. Δι' αὐτοῦ ὑπεσχέθη νὰ φέρῃ εἰς τὰς Βουλὰς νέον περὶ φορολογίας νόμον. Νομίζει δὲ ὅτι ἀδικεῖ καὶ τὴν Βουλὴν καὶ τὸν ὑπουργὸν ἰδίως, ἐὰν θελήσῃ ν' ἀπαριθμήσῃ τὰ ἐλαττώματα τοῦ ἰσχύοντος φορολογικοῦ συστήματος, καὶ διὰ τοῦτο περιορίζεται μόνον νὰ εἴπῃ ὅτι τὸ σύστημα αὐτὸ, καθ' ὃ ὁ δυστυχὴς γεωργὸς ἀναγκάζεται νὰ πληρώνῃ ὡς δέκατον 50 0/0, κατέστη πλέον ἀφόρητον καὶ ἐπαχθές. Ἡ δὲ διόρθωσις αὐτοῦ ἄρρηκτος. Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν εἶπεν εἰς πολλοὺς, ὅτι νόμος, νέον ἐσκεμμένον σύστημα φορολογίας, ἑτοιμάζεται καὶ διὰ τοῦτο τὸν παρακαλεῖ νὰ ἐκφράσθῃ ἂν ὁ νόμος αὐτὸς πρόκειται ταχέως νὰ εἰσαχθῇ ἢ, ἂν θὰ βραδύνῃ, ποῖα τὰ τῆς βραδύτητος αἴτια. Προλέγει δὲ ἀπὸ τοῦδε εἰς τὸν ὑπουργὸν, ὅτι, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν, μὴ καταστισθέντος τοῦ νέου νόμου, εἰσαχθῇ εἰς τὰς Βουλὰς ὁ αὐτὸς καὶ ἑτέρος νόμος, θέλει προτείνει καὶ ὑποστηρίξει τὴν κατὰ 15 0/0 ἐλάττωσιν τοῦ φόρου. Κατόπιν τούτου θέλει ἐρωτήσει καὶ περὶ δύω ἄλλων νόμων, ἐπίσης ἐλαττωματικῶν, τοῦ περὶ δήμων καὶ περὶ στρατολογίας, τῶν ὁποίων τὴν εἰσαγωγὴν τοσάκις ὑπεσχέθησαν οἱ ὑπουργοί, ἀλλὰ δὲν κατώρθωσαν νὰ πραγματοποιήσωσι τὰς ὑποσχέσεις των, καὶ τοι μηδ' αὐτοὶ ἀρνούμενοι τὴν ἀνάγκην τῆς διορθώσεως τῶν ὑπαρχόντων.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς, ὅτι ἀφ' οὗ διὰ τοῦ Β. λόγου ὑπεσχέθη τὴν εἰσαγωγὴν νέου φορολογικοῦ νόμου, θέλει βεβαίως τὸν παρουσιάσει. Τὸ φορολογικὸν ζήτημα εἶναι ἀναντιρρήτως λίαν σπουδαῖον, ἐν δὲ τῷ ἰσχύοντι νόμῳ ὑπάρχουσιν ἄπειρα ἐλαττώματα, τὰ ὁποῖα καταδεικνύει διὰ τῆς συνοδευούσης τὸν νέον νόμον ἐκθέσεώς του. Πρόκειται ἐπομένως νὰ φέρωμεν ῥιζικὴν μεταβολὴν, καὶ ἐπειδὴ ὁ νόμος, περὶ οὗ πρόκειται, ἀφορᾷ τὰ συμφέροντα τοῦ λαοῦ, ἀνάγκη νὰ μελετηθῇ σπουδαίως. Ἐπὶ τούτῳ δὲ ἑτοιμάσας τὸν νόμον, ὑπέβαλεν αὐτὸν εἰς τὴν μελέτην καὶ κρίσιν πολλῶν ἐμπείρων ἀνδρῶν, εἰς οὓς ἀπονέμει τὰς εὐχαριστίας του διὰ τὰς ὁποίας τῷ ἔδοσαν ὀρθὰς γνώμας. Ἐλπίζει λοιπὸν νὰ φέρῃ τὸν νόμον πολὺ συντόμως, διότι θέλει νὰ μελετηθῇ μετ' ἐπιστασίας καὶ παρὰ τῶν βουλευτῶν καὶ παρὰ τοῦ λαοῦ.

Ἐπανέλαβεν ὁ κατὰ πρῶτον ἀγορεύσας, ὅτι χαίρει διὰ τὰς διαβεβαιώσεις τοῦ ὑπουργοῦ καὶ ἐνισχύει τὰς ἰδέας του, διότι ὁ λαὸς ἐκεῖνος εἰς τὸν ὁποῖον ὀφείλομεν τὴν ἀνεξαρτησίαν μας,

ὑποβάλλεται εἰς βάρη δυσβάστακτα, καὶ ἐν ᾧ τῷ ὀφείλομεν πᾶ-

πᾶσαν συνδρομήν, τοῦ ἀρνούμεθα καὶ ὅ,τι αἱ ἐθνικαὶ συνελεύσεις τῷ ὑπισχέθησαν.

Παρετήρησεν ἕτερος, ὅτι σήμερον πρόκειται νὰ συζητήσωμεν τὸν νόμον περὶ φόρου τῶν ζώων, ὁ δὲ προαγορεύσας ἔφερε τὸν λόγον ἐπὶ τῆς ἐν γένει φορολογίας, ζητῶν τοῦ φορολογικοῦ συστήματος τὴν μεταβολήν. Ἀλλ' ἐνθυμεῖται ὅ τι καὶ αὐτὸς ἄλλοτε, κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ φορολογικοῦ νόμου, ἐζήτησε νὰ ἐξαιρεθῇ τῆς φορολογίας ὁ σπόρος, καὶ ἐν τούτοις ὁ προαγορεύσας ἀντέστη εἰς τὴν πρότασίν του. Χαίρει λοιπὸν σήμερον βλέπων καὶ αὐτὸν σήμερον πρὸς νέας ἰδέας του. Ἀλλὰ τὰ παράπονα δὲν περιορίζονται εἰς μόνους τοὺς φόρους τῶν σιτηρῶν, διότι ἐν γένει οἱ φόροι ἐν Ἑλλάδι εἶναι ἄνισοι, ὡς βλέπετε καὶ ἐν τῷ προκειμένῳ νομοσχεδίῳ, καθ' ὃ ἐπιβάλλεται ἐπὶ τῶν χοίρων, τῶν ὁποίων ἡ ἀξία μόλις ἀναβαίνει εἰς 30—50 δραχμάς, ὁ αὐτὸς φόρος, ὅτις ἐπιβάλλεται καὶ ἐπὶ τῶν ἵππων, ἐν οἷς ὑπάρχουσι καὶ ἵπποι μεγάλης ἀξίας. Ἐὰν ῥίψητε βλέμμα καὶ ἐπὶ τοῦ περὶ φόρου τῶν ἐπιτηδευμάτων νόμου, τὸν αὐτὸν θέλετε ἀπαντήσει ἀνωμαλίας, διότι θέλετε ἰδῇ ὅτι ὁ διευθυντὴς τοῦ ἐν Ἄργει καφενείου πληρώνει φόρον 30 δραχμῶν ὅπως καὶ ὁ διευθυντὴς τοῦ καφενείου τῆς Ἱερᾶς Ἑλλάδος, καὶ ὁ ἔμπορος τοῦ Κρανιδίου δραχ. 50, ὅπως καὶ ὁ μεγαλέμπορος τῆς Σύρου. Βλέπετε λοιπὸν πόσον μακρὰν τῶν περὶ ἴσης φορολογίας διατάξεων τοῦ Συντάγματος εὑρισκόμεθα, καὶ διὰ τοῦτο παρακαλεῖ τὸν ὑπουργὸν ἐφ' ὅλων αὐτῶν νὰ φέρῃ τὴν δέουσαν θεραπείαν διὰ τοῦ νέου νόμου.

Ἐπανέλαβεν ὁ βουλευτὴς Ἄργους, ὅτι δὲν ἐρίζομεν ἐνταῦθα περὶ τοῦ δικαιώματος τῆς πρωτοβουλίας, διότι οὔτε αὐτὸς σήμερον, οὔτε ὁ προαγορεύσας ἄλλοτε ἐξέφεραν ἰδέας νέας. Ἂν δ' ἐπολέμητε τότε τὴν πρότασίν του, ὅπερ δὲν ἐνθυμεῖται, τὸ ἔπραξεν ἴσως, διότι ἐθεώρησεν ὅτι τοιαῦται προτάσεις δὲν γίνονται καθ' ἣν στιγμὴν συζητεῖται τὸ νομοσχέδιον· διὰ τοῦτο καὶ αὐτὸς ἀπὸ τοῦδε εἰδοποιεῖ τὸν ὑπουργόν, ὅτι κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ περὶ προσδιορισμοῦ τῶν φόρων νομοσχεδίου θέλει προτείνει ἐλάττωσιν κατὰ 15 0/0.

Ἐπὶ τούτοις ἀναγνωσθέντος τοῦ 1 ἄρθρου τοῦ νομοσχεδίου, ἐπρότεινέ τις τὴν ἐλάττωσιν τοῦ φόρου τῶν χοίρων εἰς 50 λεπτά. Ἀλλὰ μὴ παραδεξαμένου τοῦ ὑπουργοῦ τὴν πρότασιν, ἡ Βουλὴ ἀπέῤῥιψεν αὐτὴν μὴ ἀναστᾶσα καὶ παρεδέχθη τὸ ἄρθρον 1 κατὰ τὸ νομοσχέδιον.

Ἀναγνωσθέντος εἶτα τοῦ ἄρθρου 2, παρετήρησέ τις, ὅτι πολλαχοῦ τῆς Ἑλλάδος ἤρχισε νὰ γίνεται χρῆσις τῶν ἵππων πρὸς ἀροτρίωσιν, καὶ διὰ τοῦτο ἤθελε παρακαλέσει τὸν ὑπουργόν, ἀφ' οὗ ζητήσει περὶ τούτου πληροφορίας καὶ βεβαιωθῇ περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν τοιούτων ἵππων, νὰ ὑπαγάγῃ καὶ αὐτοὺς εἰς τὴν ἐξαιρετικὴν τοῦ ἄρθρου διάταξιν.

Ἀπήντησεν ὁ ὑπουργός, ὅτι ἐξετάσας εὗρε λίαν μικρὸν τὸν ἀριθμὸν τῶν εἰς ἀροτρίωσιν ἀσχολουμένων ἵππων, ἐπληροφορήθη δὲ συνάμα ὅτι οἱ ἑλληνικοὶ ἵπποι δὲν εἶναι κατάλληλοι πρὸς ἀροτρίωσιν, καὶ διὰ τοῦτο ἐνόμισε περιττὴν τὴν τοιαύτην ἐξαίρεσιν.

Εἰπόντος δέ τινος, ὅτι εὐκταῖον ἤθελεν εἶσθαι ἐὰν ἐξηφανοῦντο τῆς φορολογίας ὅλα τὰ ζῶα τῶν γεωργῶν, καθ' ὅσον ταῦτα δὲν χρησιμεύουσιν εἰμὴ εἰς γεωργικὰς ἐργασίας, καὶ διὰ τοῦτο παρακαλεῖ τὸν ὑπουργὸν νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὴν παρατήρησίν του αὐτὴν κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ νέου νόμου· ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸ ἄρθρον 2 κατὰ τὸ νομοσχέδιον.

Ἀναγνωσθείσης δ' ἐνταῦθα τῆς ἐν τῇ ἐκθέσει περικοπῆς, δι' ἧς συνιστᾶται εἰς τὸν ὑπουργὸν ἡ μετὰ φειδοῦς χρῆσις τοῦ μέτρου τῆς ἀπαριθμήσεως, παρετήρησέ τις, ὅτι ἡ ἀπαρίθμησις διατάσσεται τότε, ὅταν ληφθῶσιν ἰσχυραὶ ὑπόνοιαι ὑποκρύψεως ζώων, καὶ διὰ τοῦτο νομίζει ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ ὤφειλε μᾶλλον νὰ εὐχηθῇ ὥστε νὰ γίνηται μετὰ πλειοτέρας φειδοῦς ἡ ἀπόκρυψις τῶν ζώων καὶ οὐχὶ ἡ ἀπαρίθμησις.

Ἀπήντησεν ἓν μέλος τῆς ἐπιτροπῆς ὅτι ἡ παρατήρησις αὕτη ἐγένετο ὑπ' αὐτοῦ καὶ διὰ τοῦτο ὀφείλει νὰ τὴν ὑποστηρίξῃ. Παρατηρεῖ λοιπὸν ὅτι ἡ φορολογία τῶν ζώων γίνεται ἐπὶ τῇ βάσει ἀπαριθμήσεως, ἡ δὲ ἀπαρίθμησις καταντᾷ μία κατάθλιψις, διότι κατὰ δυστυχίαν οὐδεὶς ἐνοχος καταδεικνύεται, δωροδοκῶν τοὺς ἀπαριθμητάς, καὶ μόνοι οἱ ἄθῳοι ὑποφέρουσι. Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν ἡ ἐπιτροπὴ ἐθεώρησεν ἀναγκαῖον νὰ εἴπῃ, ὅτι δὲν πρέπει ὁ ἔφορος, περιζήμενος μόνον εἰς τὸ ἀποτέλεσμα τῶν δηλώσεων, νὰ διατάττῃ ἀπαρίθμησιν, ἀλλὰ νὰ λαμβάνῃ ὑπ' ὄψιν καὶ ὅλας τὰς περιστάσεις, αἵτινες δύνανται νὰ φέρουν μίαν ἐλάττωσιν τῶν ποιμνίων, καὶ οὕτω, πεισθέντος ὅτι ὑπεκρύβησαν ποίμνια, νὰ διατάττῃ τὴν ἀπαρίθμησιν. Αὐτὸς μάλιστα ἤθελε προτείνῃ νὰ παραβλέπῃ τὴν ἀπόκρυψιν ἀριθμοῦ τινος ζώων

παρὰ νὰ καταφύγῃ εἰς τὸ καταθλιπτικὸν μέτρον τῆς ἀπαριθμήσεως.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς, ὅτι οὐ μόνον συμφωνεῖ μετὰ τῆς γνώμης τῆς ἐπιτροπῆς, ἀλλ' αὐτὸς μάλιστα προτείνει μακρότερον, σκεφθεὶς νὰ καταργήσῃ ἐντελῶς τὸ μέτρον τῆς ἀπαριθμήσεως, ἐὰν ἠδύνατο νὰ ἀνεύρῃ ἄλλο τι μέτρον πρὸς ἀνακάλυψιν τῆς ἀληθείας ἐν περιπτώσει ὑποκρύψεως ποιμνίων, διότι ὁμολογεῖ ὅτι ἡ ἀπαρίθμησις οὐδέποτε μὲν ἀπέβη ὑπὲρ τοῦ δημοσίου, πάντοτε δὲ κατὰ τοῦ φορολογουμένου. Παρατηρεῖ δὲ ὅτι τὸ ὑπουργεῖον ἐξέδοσε διαταγὰς εἰς τοὺς ἐφόρους ὅπως μὴ διατάττωσιν ἀπαρίθμησιν ἄνευ ἀδείας τοῦ ὑπουργείου.

Ἐξέθηκέ τις, ὅτι καὶ ἄλλοτε ἔκαμε τὴν παρατήρησιν, ὅτι τὰ ἔξοδα τῆς ἀπαριθμήσεως δὲν πρέπει νὰ ἐπιβαρύνωσι τὸν φορολογούμενον, ἀλλὰ τὸ δημόσιον, καὶ πιστεύει ὅτι ἂν παρεδέχετο ἡ πρότασις τοῦ αὐτὴν, τὸ μέτρον τῆς ἀπαριθμήσεως δὲν ἤθελε λαμβάνεσθαι τόσον συχνά, ἐν ᾧ σήμερον, ἐπειδὴ τὰ ἔξοδον πληρώνει ὁ φορολογούμενος, οἱ ὑπάλληλοι δὲν εὑρίσκουσι κανὲν ἐμπόδιον νὰ καταφύγωσιν εἰς τὴν ἀπαρίθμησιν καὶ ἄνευ ἰσχυρῶν λόγων, καθ' ὅσον εἰς τὸ μέτρον αὐτὸ εὑρίσκουσι διάφορα μέσα καταχρήσεως. Προτείνει ἐπομένως τὴν τροποποίησιν τῆς ἐν τῷ παγίῳ νόμῳ διατάξεως ταύτης διὰ μιᾶς νέας διατάξεως, τιθεμένης ἐν τῷ παρόντι νομοσχεδίῳ.

Ἐπήνεγκεν ἕτερος, ὅτι αἱ παρατηρήσεις τῶν προαγορευσάντων ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τῆς ἀπαριθμήσεως τῷ ἔδοσαν ἀφορμὴν νὰ ἐνθυμηθῇ ἓν ἕτερον περιστατικὸν, λαμβάνον χώραν εἰς τὴν φορολογίαν τῶν μελισσίων. Εἰς τινας ἐπαρχίας, ὡ τὰ Μέγαρα πχ. καὶ τὰς Θήβας, οἱ μελισσοτρόφοι, ἀφοῦ δηλώσωσι τὰ μελίσσιά των, ἀναγκάζονται δι' ἀτμοσφαιρικὰς περιστάσεις νὰ μεταφέρωσι τὰ μελίσσιά των εἰς μέρη ἄλλα καταλληλότερα, ὅπου εὑρίσκοντες αὐτὰ οἱ ἀπαριθμηταὶ, ἂν καὶ ὁ μελισσοτρόφος τοῖς ἐπιδεικνύει τὴν δήλωσίν του, αὐτοὶ τὰ ἀπαριθμοῦσιν ἐκ νέου, καὶ τοιουτοτρόπως ὑποχρεοῦται ἀδίκως εἰς διπλῆν φορολογίαν. Παρακαλεῖ ἐπομένως τὸν ὑπουργὸν νὰ λάβῃ τὴν δέουσαν πρόνοιαν πρὸς κατάπαυσιν τῆς τοιαύτης καταχρήστου.

Ἐξέθηκεν ἄλλος, ὅτι δὲν θεωρεῖ δίκαιον νὰ καταφερώμεθα πάντοτε κατὰ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, οἵτινες εἰς ὅλας αὐτὰς τὰς περιστάσεις δὲν ἐνεργοῦσι μόνοι, ἀλλ' ἐκ συνεννοήσεως μετὰ τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν, αἵτινες μάλιστα λαμβάνουσι τὸ ἐνεργητικώτερον μέρος, ἀλλὰ δυστυχῶς καταχρῶνται τῆς

ἐξουσίας των ὑπὸ κομματικοῦ κινούμενοι πνεύματος πρὸς καταθλιψιν τῶν ἐναντίων των.

Ὑποστηριχθείσης δὲ καὶ ὑπ' ἄλλου τῆς περὶ τοῦ ἐ'όδου τῆς ἀπαριθμήσεως προτάσεως τοῦ βουλευτοῦ Παρνασίδος, παρετήρησεν ὁ ὑπουργὸς, ὅτι δὲν δύναται νὰ παραδεχθῇ σήμερον τὴν πρότασιν τοῦ βουλευτοῦ Παρνασίδος, διότι δὲν ἔχει τὸν ἀπαιτούμενον καιρὸν νὰ μελετήσῃ τὸ ἀντικείμενον καὶ φέρῃ τὴν δέουσαν διόρθωσιν. Ἐὰν ὅμως οἱ προαγορεύσαντες θεωροῦν αὐτὴν ὠφέλιμον καὶ ἀναγκαίαν, δύνανται κατὰ τὸν κανονισμὸν νὰ τὴν παρουσιάσουν ὡς πρότασιν, ἥτις διερχομένη τοῦ κανονισμοῦ τὰς διατυπώσεις, νὰ μελετηθῇ καὶ ὑπ' αὐτοῦ καὶ ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ οὕτως ἐν γνώσει νὰ προβῶμεν εἰς μίαν ἀπόφασιν. Δὲν παραδέχεται δὲ αὐτὴν καὶ δι' ἄλλον λόγον, διότι δὲν νομίζει καλὸν νὰ παραδεχθῶμεν ἓν σύστημα, κατὰ τὸ ὁποῖον νὰ δυνάμεθα διὰ μιᾶς τροπολογίας νὰ μεταβάλλωμεν ἕνα νόμον. Παρατηρεῖ δὲ τελευταῖον εἰς τὸν βουλευτὴν Παρνασσίδος, ὅτι λίαν ἐπιπολαίως ἐξετάσας τὴν διαγωγὴν τῶν οἰκονομικῶν ὑπαλλήλων, εἰς οὓς ἐμπιστεύεται τὸ δημόσιον τὴν διαχείρισιν τῆς περιουσίας του, ἀδίκως κατέκρινεν αὐτούς.

Ἀπήντησεν ὁ βουλευτὴς Παρνασίδος, ὅτι ὁ ὑπουργὸς τὸν κατέκρινε, διότι ἐπιπολαίως ἐμέμφθη τὴν διαγωγὴν τῶν ὑπαλλήλων, ἐν ᾧ ὁ ἴδιος ὑπουργὸς ἔδοσε τὴν πρώτην ἀφορμὴν, εἰπὼν ὅτι οἱ ἔφοροι δὲν δύνανται νὰ διατάξωσιν ἀπαρίθμησιν ἄνευ ἀδείας τοῦ ὑπουργείου, καὶ τοῦτο βεβαίως, διότι δὲν ἔχει πολλὴν εἰς αὐτοὺς ἐμπιστοσύνην. Ἀλλ' ἐκτὸς τούτου, αὐτὸς οὐδόλως ἠθέλησε νὰ καταφερθῇ κατὰ τῶν ὑπαλλήλων, τοὺς ὁποίους ἐξ ἐναντίας σέβεται, διότι πιστεύει ὅτι εἰς τὴν ἐκλογὴν των καταβάλλεται ἡ δέουσα προσοχὴ, ἀλλ' ἁπλῶς μόνον εἶπεν ὅτι, ἐπειδὴ ὑπάρχει μία θύρα ἀνοικτὴ πρὸς τὴν κατάχρησιν, καλὸν εἶναι νὰ κλείσωμεν αὐτήν. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν ἄλλην τοῦ ὑπουργοῦ παρατήρησιν περὶ τοῦ ὅτι δὲν πρέπει διὰ μιᾶς προτάσεως ἐπὶ ἑνὸς νομοσχεδίου νὰ μεταβάλλωμεν τὰς διατάξεις ἑτέρου νόμου, παρατηρεῖ ὅτι αὐτὸς ὁ ἴδιος ὑπουργὸς καθιέρωσεν ἀπὸ πέρυσι τὴν ἀρχὴν αὐτὴν, τροποποιήσας τὸν πάγιον φορολ. νόμον διὰ μιᾶς διατάξεως, ἣν ἔθεσεν ἐν τῷ περὶ προσδιορισμοῦ τῶν φόρων νομοσχεδίῳ. Ἐπειδὴ δὲ εἶπεν, ὅτι δὲν δύναται νὰ παραδεχθῇ αὐτὴν σήμερον, διότι δὲν ἔχει τὸν ἀπαιτούμενον καιρὸν διὰ νὰ μελετήσῃ τὸ ἀντικείμενον, προτείνει νὰ

ἀναβάλωμεν τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ συνόλου μέχρι τῆς αὔριον ὅπως ἀποφανθῶμεν πρῶτον ἐπὶ τῆς προτάσεώς του.

Ζητήσαντος δὲ τοῦ ὑπουργοῦ νὰ ἐρωτηθῇ ἡ Βουλή, εἰν ἡ πρότασις τοῦ βουλευτοῦ Παρνασσίδος δύναται νὰ τεθῇ ἐν τῷ παρόντι νομοσχεδίῳ· μετά τινα ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου συζήτησιν, καθ' ἣν ἄλλοι μὲν ὑπεστήριξαν ὅτι δύναται νὰ τεθῇ ἐνταῦθα ἡ πρότασις, ἄλλοι δὲ διετυχυρίσθησαν τὸ ἐναντίον, ὁ πρόεδρος εἶπεν ὅτι, ὡς ἐνθυμεῖται ἡ Βουλή, διὰ τρόπου νομίμου ἐγένετο δεκτὴ ἡ ἀρχὴ τοῦ νομοσχεδίου, καὶ διὰ τρόπου ἐπίσης νομίμου ἐγένοντο δεκτὰ καὶ τὰ καθέκαστα τοῦ νομοσχεδίου. Προκειμένου δὲ νὰ ψηφοφορηθῇ τὸ σύνολον, ὁ βουλευτὴς Παρνασσίδος ἔκαμε νέαν πρότασιν, ἥτις ἐζήτησε νὰ τεθῇ ἐν τῷ νομοσχεδίῳ. Ἐρωτᾷ λοιπὸν τὴν Βουλὴν ἐὰν θέλῃ νὰ συζητηθῇ πρῶτον ἡ πρότασις αὕτη, ἢ ἐπιθυμεῖ νὰ προβῶμεν εἰς τὴν τοῦ συνόλου ἐπιψήφισιν.

Ἀλλὰ πρὶν ἡ ἀποφανθῇ ἡ Βουλὴ ἐπὶ τῆς ἐρωτήσεως τοῦ Προέδρου, ὁ βουλευτὴς Παρνασσίδος ἀπέσυρε τὴν πρότασίν του.

Μετὰ ταῦτα παρετήρησέ τις, ὅτι ἐντὸς τοῦ περὶ προσδιορισμοῦ τοῦ φόρου τῶν ζώων νομοσχεδίου, ἐτίθετο ἄλλοτε μία διάταξις περὶ δασκῶν, ἥτις ὅμως ἐλλείπει, καὶ διὰ τοῦτο ἐρωτᾷ τὸν ὑπουργὸν ἐὰν προτίθεται νὰ φέρῃ ἴδιον περὶ τοῦ σπουδαίου τούτου ἀντικειμένου νομοσχέδιον.

Ἀπήντησεν ὁ ὑπουργός, ὅτι τὸ περὶ δασκῶν ζήτημα εἶναι λίαν οὐσιῶδες, ἰδίως διὰ τὴν Στερεάν, καὶ ἐπεθύμει νὰ ἐλλείψῃ ἀπὸ τὸν νόμον τὸ ἐπικρατοῦν σύστημα· διὸ θέλει προσπαθήσει νὰ φέρῃ ἐντὸς τῆς παρούσης συνόδου ἴδιον νομοσχέδιον, κανονίζον ἄλλως τὰ περὶ δασκῶν. Ἐὰν ὅμως δὲν δυνηθῇ νὰ τὸ πράξῃ, θέλει σπεύσει νὰ φέρῃ νομοσχέδιον περιέχον τὴν συλλογὴν περὶ αὐτῶν διατάξιν.

Ἐπαναλαβόντος δὲ τοῦ τὴν ἐρώτησιν ἀπευθύναντος, ὅτι πολλάκις ἐδόθη τοιαύτη ὑπόσχεσις, ἥτις ὅμως δυστυχῶς μένει ἀπραγματοποίητος, καὶ ὅτι πρέπει τέλος νὰ πραγματοποιηθῇ ἡ ὑπόσχεσις αὕτη· ἐγένετο καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Κ. Κωνσάκην καὶ Γ. Πλαπούταν, ἐξ ἧς συνήχθη, κατὰ τὸ ᾠδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ σύνολον διὰ ψήφων 74 κατὰ 2, ἔχει δ' οὕτως·

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἓξ ζητήματος·

Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου περὶ φορολογίας τῶν ζώων καὶ μελισσίων, ναὶ ἢ ὄχι;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Κωνστ. Θεοδώρου		Γ. Γιολδάσης	N
Ἰωάν. Σωτηριάδης	O	Ἰωάννης Χατζόπουλος	N
Ἀντώνιος Βενιζέλος		Λύσανδρος Βιλαέτης	
Δημ. Γιαννούλης		Ἀνδρέας Αὐγερινός	
Γ. Ν. Καΐρης	N	Νικόλ. Σισίνης	
Νικόλ. Π. Ἀθανασίου		Αὐγερινὸς Πετραλιᾶς	N
Δημήτριος Τσάκρης		Γεώργιος Διαμάντης	N
Ἀνδρέας Δενόπουλος	N	Ἀναγνώστης Δημητρίου	
Ἰωάννης Βλάσσης	N	Γαστ. Δελένδας	
Δημήτριος Καλλιτρωνᾶς	N	Σπ. Μαρκεζίνης	
Γεώργιος Α. Ῥάλλης		Ν. Βαρβαρῆγος	
Γεώργιος Σκοῦφος		Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης	
Σταῦρος Βλάχος	N	Ἀσημάκης Χαραλάμπης	
Ἰω. Καραγιαννόπουλος		Αεων. Ν. Πετιμεζᾶς	N
Ἀθανάσιος Ἴσκος		Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος	
Ἀντώνιος Γεωργαντᾶς	N	Γρηγ. Κοφιωτάκης	N
Φίλων Φίλωνος	N	Ἰωάννης Ζάρκος	N
Αεωνίδας Λογοθέτης		Γεώργιος Πετρωτῆς	N
Νικόλαος Τσέλιος	N	Α. Κοντόσταυλος	N
Γεώργιος Γεροθανάσης		Ἰωάννης Μπαλάφας	
Λεωνίδας Πετροπουλάκης	N	Γεώργιος Μιχαήλ	
Θ. Τσαννετάκης		Ἀνδρ. Δελιγιάννης	N
Ἰωάν. Σαφάκας	N	Γ. Πλαπούτας	N
Α. Παπαθανασίου		Ἀντ. Ἀντωνόπουλος	N
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	N	Πέτρος Δελιγιάννης	N
Ν. Παπαμιχαλόπουλος		Παῦλος Ῥοδελάκης	N
Σταμάτιος Μήτσας	N	Κωνστ. Κυπριάδης	N
Ἀνδρέας Ζέρβας	N	Ἰω. Δελιγιάννης	
Γ. Βελῆς	N	Σταῦρος Καμπιρόπουλος	
Δημ. Ζῶτος	N	Ἀνδρέας Νοταρᾶς	

Αριστ. Μεντσελόπουλος	N	Νικόλαος Μοτσούλας	N
Εμμανουὴλ Τσοῦχλος.		Π. Αργυρόπουλος	N
Χαρ. Α. Χρηστοπουλος	N	Ν. Πανουριᾶς	
Ν. Χ. Παναγιώτου		Εὐθ. Κεχαγιᾶς.	
Δημ. Σκκελλαράκης	N	Κωνσταντῖνος Βλάμης.	N
Σ. Κοπανίτσας		Βενιζέλος Ῥοῦφος	
Ἐμμ. Μελιτόπουλος	N	Ἀνδρέας Χ. Λόντος.	N
Ν. Λεώπουλος		Παναγ. Καλαμογδάρτης	O
Λουκᾶς Στεράνου	N	Κωνστ. Κωνστάκης	N
Νίκος Βουλπιώτης	N	Ἀθαν. Μησυρλῆς	
Β. Ρ. Παλαμίδης	N	Γεώργιος Μπάστας	
Α. Αλεξανδρόπουλος	N	Ἰωάν. Μανιώτης	N
Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος	N	Ἰω. Δουλίδης	
Γ. Ν. Ῥεβελιώτης		Κωνστ. Πλατύς	N
Δημήτριος Φιλάρετος	N	Ἀν. Ῥενουάρδος	N
Μελέτιος Χ. Μελέτης.	N	Μιχαὴλ Σολωμός	
Ἐπαμιν. Δελιγεώργης	N	Γεώργιος Ναύτης	N
Π. Τσιμπουράκης		Ἰωάννης Σαγρέδος	N
Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος		Παναγιώτης Ψάθης	N
Παναγιώτης Παπατσώνης	N	Ἀντ. Ἀρμάος	N
Σπ. Ἀντωνόπουλος		Γρηγόριος Μανοῦσος	N
Ἰω. Προβελέγιος	N	Ἀδαμ. Διαμαντόπουλος	N
Ἰω. Ταταράκης	N	Δημ. Πολυχρονόπουλος	N
Σ. Βαρότσης	N	Δημ. Βότσαρης	
Ἐμ. Ναυπλιώτης		Γεώργιος Ι. Στάϊκος	
Κωνστ. Κρίσπης		Νικόλ. Πιπῖνος	N
Νικ. Τσαβέλλας	N	Κωνστ. Δουζίνας	
Ν. Καναδὸς	N	Ἀνδρ. Γ. Κουντουριώτης	
Α. Παπαδημητριάδης	N	Δημήτριος Βουδούρης	N
Κίμων Χριστοδούλου		Ἀντ. Τσαμαδὸς	N
Στέφ. Α. Δούκας		Πέτρος Χ. Πέτρος	N
Ἰωάννης Κατσάκος		Εὐαγγέλης Βλατσός	N
Δημ. Κουμουνδουράκης	N	Σ. Σκουμπουρδῆς	
Βενετσάνος Κυβέλος	N	Εὐαγγέλης Κοντογιάννης	
Νικόλαος Πιεράκος.	N	Αὐγερινὸς Ἀβέρωφ	
Χ. Χριστόπουλος	N	Ἀ. Μάντσαρης	
Π. Κανελλόπουλος	N	Δημ. Κριεζώτης	

ΟΘΩΝ κτλ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1.

Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων καὶ μελισσίων δι᾽ τὸ 1860 φόρος προσδιορίζεται·

1) Ἐπὶ τῶν αἰγῶν καὶ προβάτων κατὰ κεφαλὴν λεπτὰ 25.
2) Ἐπὶ τῶν ὄνων λεπτὰ 50.
3) Ἐπὶ τῶν μεγάλων ζώων καὶ χοίρων δρχ. 1.
4) Ἐπὶ τῶν μελισσίων λεπτὰ 25 κατὰ κυψέλην (κοφίνιον).

Ἄρθρον 2.

Δὲν ὑπόκεινται εἰς φόρον·

1) Τὰ θηλάζοντα τῶν αἰγῶν, προβάτων καὶ χοίρων.

2) Οἱ πῶλοι τῶν ὄνων, ἵππων καὶ καμήλων, οἱ μόσχοι τῶν βοῶν καὶ βουβαλίων μέχρι τῆς ἡλικίας δύω ἐτῶν συμπεπληρωμένων, εἴτε θηλάζουσιν εἴτε ὄχι.

3) Οἱ ἀροτριῶντες βόες, ἀγελάδες καὶ βουβάλια.

4) Εἷς οἰκόσιτος χοῖρος δι᾽ ἑκάστην οἰκογένειαν, ὅπου καὶ ἂν διαιτᾶται.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ᾽ Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήσεται διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήσεται ὡς νόμος τοῦ Κράτους. »

Προέβη ἔπειτα ἡ Βουλὴ εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ περὶ προσθήκης δ᾽. διερμηνέως κτλ. νομοσχεδίου, ἐφ᾽ οὗ λαβὼν τὸν λόγον ἐξέθηκεν ὁ εἰσηγητὴς, ὅτι ἡ ἀνάγκη τῆς προσθήκης τετάρτου διερμηνέως παρὰ τῇ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἑλληνικῇ πρεσβείᾳ ἀπὸ πολλοῦ τώρα κατέστη ἐπαισθητὴ, διότι, ἂν ἄλλαι πρεσβεῖαι, ὡς ἡ Γαλλικὴ καὶ ἡ Ρωσσικὴ, ἔχουν πέντε ἢ ἓξ διερμηνεῖς, ἡ Ἑλληνικὴ ἔχει ἀνάγκη τοὐλάχιστον τεσσάρων ἕνεκα τῆς ἀσυγκρίτως μείζονος πλήθους τῶν ὁσημέραι αὐξανομένων ὑποθέσεων· ὥστε δὲν ἔχει τι ν᾽ ἀντιτάξῃ κατὰ τῆς ἀρχῆς τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου. Ἐπειδὴ ὅμως συνδέεται μὲ τὸν περὶ διοργανισμοῦ τῆς διερμηνείας νόμον, κρίνει χρέος του νὰ ἐπιφέρῃ σπουδαίας τινὰς παρατηρήσεις ὡς πρὸς τὸν κλάδον τοῦτον τῆς ὑπηρεσίας, ἐκ τῆς καλῆς διεξαγωγῆς τῆς ὁποίας ἐξαρτῶνται πλεῖστα ἑλληνικὰ συμφέροντα, ἐνίοτε δὲ καὶ αὐτὴ ἡ ἑλληνικὴ ἀξιοπρέπεια ἐν τῇ ὀθωμανικῇ Πρωτευούσῃ.

Δυνάμει τοῦ νόμου τούτου, ὅστις εἶναι προϊὸν ἐξιδιασμένης πείρας καὶ μελέτης ἀνδρὸς ἱκανοῦ περὶ τὴν ὑπηρεσίαν, ἐγένετο προσθήκη τριῶν θέσεων εἰς τὴν διερμηνείαν καὶ σημαντικὴ αὔξησις τῆς μισθοδοσίας ὅλων τῶν διερμηνευτικῶν ὑπαλλήλων,

οἷον τοῦ Α'. διερμηνέως εἰς 800 δραχμὰς, τοῦ Β'. ἀπὸ 200 εἰς 450 κα. καθεξῆς.

Ὁ σκοπὸς τοῦ νόμου ἀπέβλεπε, διὰ τῆς σημαντικῆς ταύτης αὐξήσεως τῶν μισθοδοσιῶν, τελειοτέραν τινα διοργάνωσιν τῆς διερμηνείας διὰ προσώπων εἰδικῶν εἰς τὸν κλάδον τοῦτον τῆς ὑπηρεσίας, δυναμένων νὰ ἐκπληρῶσιν ἀκριβῶς τὰ πολύπλοκα καὶ πολύμοχθα καθήκοντα, ἅτινα εἰσὶ διαγεγράμμενα εἰς τὴν συνοδεύουσαν τὸν νόμον τοῦτον ἔκθεσιν, ἐπὶ τῆς ὁποίας βασιζόμενοι ἐθεσπίσατε αὐτόν.

Ἡ διερμηνεία εἶναι, οὕτως εἰπεῖν, ἡ ψυχὴ τῆς πρεσβείας· ἡ ὑπηρεσία αὐτῆς διαιρεῖται εἰς διπλωματικὴν, δικαστικὴν καὶ ἐμπορικήν· διεξάγεται δὲ ἡ προφορικῶς, ἡ ἐγγράφως, ἡ καὶ κατὰ τοὺς δύω τρόπους. Καὶ προφορικῶς μὲν διεξάγεται παρὰ τῇ ὀθωμανικῇ Πύλῃ συνήθως διὰ τοῦ Α'. διερμηνέως, ὅστις εἶναι τὸ κυριώτερον ὄργανον τοῦ Πρέσβεως, παρὰ δὲ ταῖς λοιπαῖς ὀθωμανικαῖς ἀρχαῖς διὰ τῶν λοιπῶν διερμηνέων· ἐγγράφως δὲ, παρ' αὐτῇ τῇ διερμηνείᾳ, ἔνθα κυρίως ἀναφαίνεται ἡ σπανία εἰδικότης τοῦ διερμηνέως. Εἰς τὸν Α'. διερμηνέα ἀπευθύνονται ὅλαι αἱ διακοινώσεις τῆς Πύλης καὶ οὗτος διαβιβάζει αὐτὰς μετὰ τῆς μεταφράσεως εἰς τὸν Πρέσβυν. Ὁ Πρέσβυς διευθύνει εἰς τὴν διερμηνείαν του ὅλας τὰς ἀγωγὰς ὑπηκόων Ἑλλήνων καθ' ὑπηκόων ὀθωμανῶν, οἱ δὲ διερμηνεῖς κατὰ συνέπειαν συντάττουν τὰ λεγόμενα τουρκικὰ τακρίρια (notes verbales), τὰ ὁποῖα στέλλονται εἰς τὴν Πύλην καὶ ἐκεῖθεν εἰς τὰ ἁρμόδια δικαστήρια πρὸς ἐνέργειαν τῶν δεόντων. Ὁ α'. διερμηνεὺς γράφει ἐκ μέρους τοῦ Πρέσβεως ὅλας τὰς διακοινώσεις εἰς ὀθωμανικὴν γλῶσσαν· αὐτὸς διευθύνει καὶ ἐπιτηρεῖ ἅπασαν τὴν γραφικὴν ὑπηρεσίαν τῆς διερμηνείας, ὥστε οὐδὲν τουρκικὸν ἔγγραφον, εἴτε ἐκ τῶν εἰσερχομένων, εἴτε ἐκ τῶν ἐξερχομένων διαφεύγει τὴν γνῶσιν του.

Πρὸς διεξαγωγὴν δὲ τῆς δυσκόλου ταύτης ὑπηρεσίας τὸ πρῶτον καὶ κύριον προσὸν τοῦ πρώτου ὡς καὶ τῶν λοιπῶν διερμηνέων εἶναι, φυσικῷ τῷ λόγῳ, τὸ νὰ κατέχουν καὶ θεωρητικῶς τὴν ὀθωμανικὴν γλῶσσαν, δὲν ἐννοεῖ τὴν κοινῶς λαλουμένην, ἀλλὰ τὴν ἐξευγενισμένην ἐκείνην γλῶσσαν, ἥτις περιλαμβάνουσα ἐν ἑαυτῇ ὅλας σχεδὸν τὰς λέξεις τῆς ἀραβικῆς, ἐν μέρει δὲ καὶ τῆς περσικῆς, καθίσταται πλουσιωτάτη, τὴν γλῶσσαν ἐκείνην, τῆς ὁποίας ὀλίγοι μεταξὺ καὶ αὐτῶν τῶν ὀθωμανῶν εἰσὶ κάτοχοι, καὶ τῆς ὁποίας καὶ αὐτὸς, κολακεύεται νὰ τὸ εἴπῃ, δὲν ἔμεινεν ἄγευστος.

Ἔρχεται ἤδη εἰς τὸ σημερινὸν προσωπικὸν τῆς διερμηνείας τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβείας.

Ὁ νῦν α'. διερμηνεὺς, ὁ ὁποῖος, πιστεύει, εἶναι ἄνθρωπος ἱκανὸς καὶ ὑπηρετεῖ μετὰ ζήλου, δὲν κατέχει θεωρητικῶς τὴν ἀνωτέρω ὀθωμανικὴν γλῶσσαν, λαλεῖ αὐτὴν ὡς πολλοὶ τὴν λαλοῦσιν ἐν Κωνσταντινουπόλει, ὥστε, κατὰ τὴν ἔκθεσιν τοῦ Κ. ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν, αὐτὸς περιορίζεται μόνον εἰς τὴν παρὰ τῇ Πύλῃ προφορικῶς διενεργουμένην ὑπηρεσίαν.

Ὁ β'. διερμηνεὺς, ὅστις εἶναι ὁ μόνος εἰδικὸς τῆς διερμηνείας ὑπάλληλος, διενεργεῖ ἑπομένως ἅπασαν τὴν γραφικὴν ὑπηρεσίαν τῆς διερμηνείας, βοηθούμενος παρὰ τῶν μαθητευομένων, ἐν ᾧ κύριον ἔργον αὐτοῦ εἶναι νὰ ὑπερασπίζηται τὰ Ἑλληνικὰ συμφέροντα ἐνώπιον τῶν ὀθωμανικῶν δικαστηρίων.

Ὁ γ'. διερμηνεὺς Κ. Σάββας Φωτόπουλος, ἀγράμματος μὲν εἰς τὴν τουρκικὴν, ἔμπειρος δὲ περὶ τὰ ὀθωμανικὰ πράγματα, ὑπηρετεῖ ἀπὸ τῆς πρώτης ἐγκαταστάσεως τῆς Πρεσβείας. Εἶναι ὑπέργηρως, ὑπερβὰς καὶ τὰ ἐννενήκοντα ἔτη. Πιστεύει ὅτι ὁ ἄνθρωπος οὗτος δὲν θέλει δυνηθῇ ἐπὶ πλέον νὰ ἀνθέξῃ εἰς τὴν πολύμοχθον ὑπερησίαν του, ὥστε ἤθελεν εἶσθαι ἔργον φιλανθρωπίνης, ἂν τῷ ἐχορηγεῖτο ἀνάλογός τις σύνταξις, διὰ νὰ ἡσυχάσῃ τοῦ λοιποῦ εἰς τὸ Μαθουσάλειον γῆρας του, εὐλογῶν τὸ ὄνομα τῆς Κυβερνήσεως.

Τοιοῦτον εἶναι τὸ σημερινὸν προσωπικὸν τῆς διερμηνείας, τὸ ὁποῖον χρῄζει βεβαίως μεταρρυθμίσεως. Ἀλλ' ἂν τῷ εἴπῃ τις, ὅτι καὶ μὲ αὐτὸ τὸ προσωπικὸν ἡ ὑπηρεσία τῆς διερμηνείας διεξήχθη καλῶς ἐπὶ τῆς Πρεσβείας τοῦ Κ. Κουντουριώτου, δὲν ἔχει ἀντίρρησίν τινα, ἀλλὰ τοῦτο πρέπει νὰ ἀποδοθῇ μᾶλλον εἰς τὴν πρόνοιαν καὶ τὴν ἱκανότητα τοῦ Κ. Κουντουριώτου, τῆς ὁποίας ἔδωκε δείγματα εἰς δυσχερεῖς μάλιστα περιστάσεις· εἶναι ὅμως ἀναντίρρητον, ὅτι καὶ ἡ ὑπηρεσία ἤθελε διεξάγεσθαι πολὺ καλλίτερον, καὶ τὰ ἑλληνικὰ συμφέροντα ὑπερασπίζεσθαι ἐπωφελέστερον καὶ ἀξιοπρεπέστερον, ἂν τὸ προσωπικὸν τῆς διερμηνείας συνεκροτεῖτο ἀπὸ εἰδικοὺς διερμηνεῖς, ὁποῖοι εἶναι τῶν ἄλλων Πρεσβειῶν, ὁποῖοι ἦσαν καὶ παρὰ τῇ ἑλληνικῇ ὁ μακαρίτης Κ. Μάνος, ὁ Κ. Μ. Ἀργυρόπουλος, νῦν α'. διερμηνεὺς τῆς Ρωσσικῆς Πρεσβείας, ἀνὴρ μεγάλης ἀξίας διὰ τὴν εἰδικότητά του, καὶ ἄλλοι.

Ὡς πρὸς δὲ τὴν αὔξησιν τῆς μισθοδοσίας τοῦ διδασκάλου τῆς διερμηνείας δὲν πρέπει νὰ εἴμεθα γλίσχροι, καθόσον πρόκειται αὐτὸς ὁ Χόντζας νὰ μεταδώσῃ εἰς τοὺς μαθητευομένους τὴν γνῶ-

σιν τῆς ὀθωμανικῆς γλώσσης καὶ νομοθεσίας, καὶ ἀποκαταστήσῃ αὐτοὺς καὶ εἰδικοὺς εἰς τὸν σπουδαῖον τοῦτον κλάδον τῆς ὑπηρεσίας, εἰς τὸν ὁποῖον ὑπάρχει δυστυχῶς σπάνις προσώπων.

Αὐτὰς τὰς παρατηρήσεις εἶχε νὰ ἐπιφέρῃ, τὰς ὁποίας ἐλπίζει ὅτι ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς θέλει ἀποδώσει εἰς τὴν εἰλικρίνειαν του, καὶ ἐπιστήσει ἐν καιρῷ τῷ δέοντι τὴν σύντονον αὐτοῦ προσοχὴν ἐπὶ τοῦ σπουδαιοτάτου τούτου κλάδου τῆς ὑπηρεσίας, ὅστις χρῄζει, ὡς εἶπε, μεταρρυθμίσεως.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς, ὅτι ἀποδέχεται καθ' ὁλοκληρίαν τὰς περὶ διερμηνείας παρατηρήσεις τοῦ εἰσηγητοῦ, ἀλλὰ δὲν ἀγνοεῖ βεβαίως ὅτι ἀπαντῶνται μεγάλαι δυσκολίαι εἰς τὴν εὕρεσιν καὶ κατάρτισιν καλῶν διερμηνέων. Καὶ ὅσον μὲν ἀφορᾷ τὰ περὶ τοῦ πρώτου διερμηνέως λεχθέντα, παρατηρεῖ ὅτι εἰς τὸν βαθμὸν αὐτοῦ ἴσως δὲν εἶναι πολὺ ἀναγκαία ἡ ἐντελὴς γνῶσις τῆς τουρκικῆς, διότι ὁ πρῶτος διερμηνεὺς ἔχει τὸ καθῆκον νὰ συνεννοῆται μόνον προσωπικῶς μετὰ τῶν ὑπουργείων τῆς Πόλης, καὶ οὐχὶ νὰ γράφῃ τὴν τουρκικὴν γλῶσσαν. Διὰ τοῦτο πολὺ τῶν πρώτων διερμηνέων καὶ τῶν ἄλλων Δυνάμεων δὲν γνωρίζουν συνήθως νὰ γράφωσι τουρκιστί. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸν τρίτον διερμηνέα ἐπίσης εἶναι ἀληθεῖς αἱ παρατηρήσεις τοῦ εἰσηγητοῦ, ἀλλ' εἶναι τῷ ὄντι ὑπέργηρως, καὶ μετὰ 23 ἐτῶν ὑπηρεσίαν ἤθελεν εἶσθαι ἄδικον νὰ παυθῇ πρὶν τῷ δοθῇ διὰ νόμου ἀνάλογος σύνταξις. Οὐχ ἧττον ὅμως θέλει ζητηθῇ ὁ ἀντικαταστήσων αὐτὸν, καὶ τότε θέλει λάβει τὸ ὑπουργεῖον τὴν δέουσαν καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ πρόνοιαν.

Ἀκολούθως, ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει τινὸς, διασαφήσαντος τοῦ ὑπουργοῦ ὅτι οἱ παρὰ τῇ πρεσβείᾳ μαθητευόμενοι θέλουσι χρησιμεύσει ὡς διερμηνεῖς εἰς τὰ διάφορα προξενεῖα, τὰ ὁποῖα στεροῦνται τοιούτων, ἐγένετο ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Α. Πετιμεζᾶν καὶ Ἰω. Χαντσόπουλον, ἐξ ἧς συνήχθη, κατὰ τὸ προσαρτώμενον ἐνταῦθα τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ παμψηφεὶ διὰ ψήφων 82.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος.

Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου περὶ προσθήκης τετάρτου Διερμηνέως τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἑλληνικῆς Πρεσβείας, καὶ ἢ ὄχι;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΛΕΥΤΩΝ.

Κωνστ. Θεοδώρου		Σπ. Μαρκεζίνης	
Ἰωάννης Σωτηριάδης	N	Ν. Βαρβαρῆγος	
Ἀντώνιος Βενιζέλος		Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης	N
Δημ. Γιαννούλης		Ἀσημάκης Χαραλάμπης	N
Γ. Ν. Καΐρης	N	Λεων. Ν. Πετιμεζᾶς	N
Νικόλαος Π. Ἀθανασίου		Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος	N
Δημήτριος Τσόκρης	N	Γρηγόριος Κορφιωτάκης	N
Ἀνδρέας Δανόπουλος	N	Ἰωάννης Ζάρκος	N
Ἰωάννης Βλάσσης	N	Γεώργιος Περωτῆς	N
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	N	Α. Κοντόσταυλος	N
Γεώργιος Α. Ῥάλλης		Ἰωάννης Μπαλάφας	
Γεώργιος Σκοῦφος	N	Γεώργιος Μιχαήλ	
Σταῦρος Βλάχος	N	Ἀνδρέας Δελιγιάννης	N
Ἰω. Καραγιαννόπουλος		Γ. Πλαπούτας	N
Ἀθανάσιος Ἴσκος	N	Ἀντ. Ἀντωνόπουλος	N
Ἀντώνιος Γεωργαντᾶς	N	Πέτρος Δελιγιάννης	N
Φίλων Φίλωνος	N	Ποθητὸς Ῥεβελάκης	N
Λεωνίδας Λογοθέτης		Κωνσταντῖνος Κυπριάδης	N
Νικόλαος Τσέλιος	N	Ἰωάννης Δελιγιάννης	
Γεώργιος Γερουθανάσης		Σταῦρος Καμπερόπουλος	
Λεωνίδας Πετροπουλάκης	N	Ἀνδρέας Νοταρᾶς	
Θ. Τσαννετάκης		Ἀριστείδης Μεντσελόπουλος	N
Ἰωάννης Σαφάκης	N	Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος	
Α. Παπαθανασίου		Χαράλ. Α. Χριστόπουλος	N
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	N	Ν. Χ. Παναγιώτου	
Ν. Παπαμιχαλόπουλος		Δημ. Σακελλαράκης	N
Σταμάτιος Μήτσας	N	Σ. Κοπανίτσας	
Ἀνδρέας Ζέρβας	N	Ἐμμανουὴλ Μελετόπουλος	N
Γ. Βελῆς	N	Ν. Λεώπουλος	N
Δημήτριος Ζῶτος	N	Λουκᾶς Στεφάνου	N
Γ. Γιολδάσης	N	Νῖκος Βουλπιώτης	
Ἰωάννης Χαντσόπουλος	N	Β. Ρ. Παλαμίδης	N
Αὐσανδρος Βιλαέτης		Α. Ἀλεξανδρόπουλος	N
Ἀνδρέας Αὐγερινὸς		Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος	N
Νικόλαος Σισίνης		Γ. Ν. Ῥεβελιώτης	
Αὐγερινὸς Πετραλιᾶς	N	Δημήτριος Φιλάρετος	N
Γεώργιος Διαμάντης	N	Μελέτιος Χ. Μελέτης	N
Ἀναγνώστης Δημητρίου	N	Ἀπαμιν Δελιγεώργης	N
Γασ. Δελένδας		Π. Τσιμπουράκης	

Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος . N	Ἀθανάσιος Μπουρλῆς . . . .
Παναγιώτης Παπατσώνης . N	Γεώργιος Μπάστας . . . .
Σπ. Ἀντωνόπουλος	Ἰωάννης Μανιώτης . . . N
Ἰω. Προβελέγιος . . . . N	Ἰω. Δουλίδης . . . . .
Ἰω. Ταταράκης . . . . . N	Κωνστ. Πλατύς . . . . N
Σ. Βαρότσης	Ἀν. Ῥενουάρδος . . . . N
Ἐμμ. Ναυπλιώτης	Μιχαὴλ Σολωμός . . . .
Κων. Κρίσπης . . . . N	Γεώργιος Ναύτης . . . . N
Νικόλαος Τσαβέλλας . . . N	Ἰωάννης Σαγρέδος . . . .
Νικόλαος Καναβός . . . N	Παναγιώτης Γάθας . . . N
Α. Παπαδημητριάδης . . .	Ἀντων. Ἀρμένος . . . . . N
Κίμων Χριστοδούλου . . . N	Γρηγόριος Μανοῦσος . . . N
Στέφανος Α. Δούκας . . . N	Ἀδαμ. Διαμαντόπουλος . N
Ἰωάννης Κατσάκος . . . . N	Δημ. Πολυχρονόπουλος . . N
Δημ. Κουμουνδουράκης . . N	Δημήτριος Βότσαρης . . .
Βενετσάνος Κυβέλος . . .	Γεώργιος Ι. Στάϊκος . . . .
Νικόλαος Πιεράκος . . . N	Νικόλαος Πιπῖνος . . . . N
Χ. Χριστόπουλος	Κωνστ. Δουζίνας . . . .
Π. Κανελλόπουλος . . . N	Ἀνδρέας Γ. Κουντουριώτης . N
Νικόλαος Μασχούλας . . . N	Δημήτριος Βουδούρης . . .
Π. Ἀργυρόπουλος . . . . N	Ἀντώνιος Τσαμαδός . . N
Ν. Πανουριᾶς	Πέτρος Χ. Πέτρος . . . . N
Εὐθ. Κεχαγιᾶς . . . . . N	Εὐαγγέλης Βαλατσός . . .
Κωνσταντῖνος Βλάμης . . .	Σ. Σκουμπουρδῆς . . . .
Βενιζέλος Ῥοῦφος . . . . N	Εὐαγγέλης Κοντογιάννης .
Ἀνδρέας Χ. Λόντος . . . N	Αὐγερινὸς Ἀξέφωρ . . . .
Παναγ. Καλαμογδάρτης . .	Α. Μάντσαρης . . . . .
Κωνστ. Κωνστάκης . . . N	Δημήτριος Κριζώτης . . .

Ἀναγνωσθέντα δὲ τὰ ἄρθρα 1, 2 καὶ 3 τοῦ νομοσχεδίου, ἐγένοντο δεκτὰ δι' εἰδικῆς ἕκαστον ἀναστάσεως.

Γενομένης δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου ὁμοίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ψηφοφορίας ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Α. Πετιμεζᾶν καὶ Κ. Κυπριάδην, συνήχθη κατὰ τὸ προσαρτώμενον ἐνταῦθα τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη καὶ τὸ σύνολον αὐτοῦ παμψηφεὶ διὰ ψήφων 74. Ἔχει δὲ οὕτω·

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἕξης ζητήματος.

Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου περὶ προσθήκης ἓξ Διερμηνέων τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἑλληνικῆς Πρεσβείας, καὶ ἡ ὄχι;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Κωνστ. Θεοδώρου	Σπ. Μαρκεζίνης . . . . .
Ἰωάννης Σωτηριάδης . . .	Ν. Βαρβαρῆγος . . . . .
Ἀντώνιος Βενιζέλος . . .	Φραγκούλλης Α. Ζαΐμης . . N
Δημ. Γιαννούλης	Ἀσημάκης Χαραλάμπης . . N
Γ. Ν. Κοΐρης . . . . . N	Δεων. Ν. Πετιμεζᾶς . . . N
Νικόλ. Π. Ἀθανασίου . . .	Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος . N
Δημήτριος Τσόκρης	Γρηγόριος Κορριωτάκης . N
Ἀνδρέας Δανόπουλος . . . N	Ἰωάννης Ζάρκος . . . . . N
Ἰωάννης Βλάσσης . . . . N	Γεώργιος Περωτᾶς . . . . N
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς . . N	Α. Κοντόσταυλος . . . . .
Γεώργιος Α. Ῥάλλης . . .	Ἰωάννης Μπαλάφας . . . .
Γεώργιος Σκοῦφος . . . . N	Γεώργιος Μιχαὴλ . . . . .
Σταῦρος Βλάχος	Ἀνδρέας Δελιγιάννης . . . N
Ἰω. Καραγιαννόπουλος . . .	Γ. Πλαπούτας . . . . . N
Ἀθανάσιος Ἴσκος . . . . N	Α. Ἀντωνόπουλος . . . . N
Ἀντώνιος Γεωργαντᾶς . . N	Πέτρος Δελιγιάννης . . . N
Φίλων Φίλωνος . . . . . N	Πυθιτὸς Ῥεβελάκης . . . N
Λεωνίδας Λογοθέτης . . .	Κωνστ. Κυπριάδης . . . N
Νικόλαος Ταέλιας	Ἰωάννης Δελιγιάννης . . .
Γεώργιος Γεροθανάσης . . .	Σταῦρος Καμπερόπουλος . .
Λεωνίδας Πετροπουλάκης . .	Ἀνδρέας Νοταρᾶς . . . .
Θ. Τσαννετάκης	Ἀριστείδης Μεντσελόπουλος .
Ἰωάννης Σαράκας . . . N	Ἐμμανουὴλ Ταφύλος . . .
Α. Παπαθανασίου	Χαράλ. Α. Χριστόπουλος . N
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς . . N	Ν. Χ. Παναγιώτου . . .
Ν. Παπαμιχαλόπουλος . . .	Δημήτριος Σακελλαράκης .
Σταμάτιος Μήτσας . . N	Ν. Κοπανίτσας . . . . .
Ἀνδρ. Ζέρβας . . . . . N	Ἐμμ. Μελετόπουλος . . . N
Γ. Βελῆς . . . . . N	Ν. Λεώπουλος . . . . . N
Δημήτριος Ζῶτος	Λουκᾶς Στεράνου . . . . N
Γ. Γιολδάσης . . . . . N	Νῖκος Βουλπιώτης . . . N
Ἰωάννης Χαντσόπουλος . . N	Β. Ρ. Παλαμίδης . . . . .
Δύσανδρος Βιλαέτης	Α. Ἀλεξανδρόπουλος . . . N
Ἀνδρέας Αὐγερινός	Ἰωάν. Ν. Ταμπακόπουλος . N
Νικόλαος Σισίνης	Γ. Ν. Ῥεβελιώτης . . . .
Αὐγερινὸς Πετραλιᾶς . . . N	Δημήτριος Φιλάρετος . . . N
Γεώργιος Διαμάντης . . . N	Μελέτιος Χ. Μελέτης . . . N
Ἀναγν. Δημητρίου . . . N	Ἐπαμ. Δηλιγιώργης . . . N
Γασ. Δελένδας	Π. Τσιμπουράκης . . . .

Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος	N	Ἀθαν. Μισυρλῆς	
Παναγιώτης Παπατσώνης		Γεώργιος Μπάστος	
Σπ. Ἀντωνόπουλος		Ἰω. Μανιώτης	N
Ἰω. Προβελέγιος	N	Ἰω. Δουλίδης	
Ἰω. Ταταράκης	N	Κωνστ. Πλατύς	N
Σ. Βαρύτσης		Ἀν. Ρενουάρδος	N
Ἐμμ. Ναυπλιώτης		Μιχαὴλ Σολωμός	
Κωνστ. Ἐρίσπης	N	Γεώργιος Ναύτης	N
Νικόλαος Τσαβέλλας	N	Ἰωάννης Σαγρέδος	
Ν. Καναβός	N	Παναγιώτης Ψάθης	N
Α. Παπαδημητριάδης	N	Ἀντώνιος Ἀρχάκος	N
Κίμων Χριστοδούλου	N	Γρηγόριος Μανο σος	N
Στέφανος Α. Δούκας		Ἀθαν. Διαμαντόπ υλος	N
Ἰωάννης Κατσάκος		Δημ. Πολυχρονόπουλος	N
Δημ. Κουμουνδουράκης	N	Δημήτριος Βότσαρης	
Βενετσάνος Κυβέλος	N	Γεώργιος Ι. Στάϊκος	
Νικόλαος Πιερράκος	N	Νικόλαος Πιπί ος	N
Χ. Χριστόπουλος		Κωνστ. Δουζίνος	
Π. Κανελλόπουλος	N	Ἀνδρέας Γ. Κουντουριώτης	N
Νικόλαος Μοσχούλας	N	Δημήτριος Βουδούρης	
Π. Ἀργυρόπουλος	N	Ἀντώνιος Τσαμαδός	N
Ν. Πανουριᾶς	N	Πέτρος Χ. Πέτρος	
Εὐθ. Κεχαγιᾶς		Εὐαγγέλης Βαλαωτός	
Κωνσταντῖνος Βλάχος	N	Σ. Σκουμπουρδῆς	
Βενιζέλος Ῥοῦφος	N	Εὐαγγέλης Κοντογιάννης	
Α. Χ. Λόντος	N	Λύγερινὸς Ἀβέρωφ	
Παναγ. Καλαμογδάρτης	N	Α. Μάντσαρης	
Κωνστ. Κωνστάκης	N	Δημήτριος Κριεζώτης	

Ο Θ Ω Ν κ. τ. λ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1.

Εἰς τὸ γραφεῖον τῆς διερμηνείας τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβείας προστίθεται τέταρτος διερμηνεύς.

Ἄρθρον 2.

Ὁ δεύτερος διερμηνεὺς τῆς εἰρημένης Πρεσβείας ἔχει βαθμὸν τιμηματάρχου Β΄. τάξεως.

Ὁ τρίτος διερμηνεὺς ἔχει βαθμὸν ὑπουργικοῦ γραμματέως πρώτης τάξεως, καὶ μισθὸν δραχμῶν τριακοσίων πεντήκοντα,

ἤτοι 350, κατὰ μῆνα· ὁ δὲ τέταρτος, βαθμὸν ὑπουργικοῦ γραμματέως δευτέρας τάξεως, καὶ μισθὸν δραχμῶν τριακοσίων, ἤτοι 300 κατὰ μῆνα.

Ἄρθρον 3.

Ὁ μισθὸς τοῦ παρὰ τῇ ῥηθείσῃ Πρεσβείᾳ πρὸς ἐκπαίδευσιν τῶν μαθητευομένων τῆς διερμηνείας καθηγητοῦ τῶν Ἀσιατικῶν γλωσσῶν προσδιορίζεται εἰς δρ. διακοσίας (200) κατὰ μῆνα.

Ὁ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸν παρόντα νόμον, ὅστις ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους. »

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 3 μ. μ.

Ὁ πρόεδρος
Α. Χ. ΛΟΝΤΟΣ,

Οἱ γραμματεῖς
Χ. Α. Χρηστόπουλος.

« Σήμερον τὴν δεκάτην ἐννάτην Ἰανουαρίου τοῦ 1860 προσελθὼν ὁ ἄρτι ἐμφανισθεὶς βουλευτὴς Ναυπακτίας, ἔδωκε τὸν ὑπὸ τοῦ 57 ἄρθρου τοῦ Συντάγματος ὁριζόμενον βουλευτικὸν ὅρκον ὡς ἀκολούθως·

Ὀμνύω εἰς τὸ ὄνομα τῆς ὁμοουσίου καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὸν Βασιλέα τῆς Ἑλλάδος, ὑπακοὴν εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ εἰς τοὺς νόμους τοῦ Κράτους καὶ νὰ ἐκπληρώσω εὐσυνειδότως τὰ καθήκοντά μου. »

Ὅθεν συνετάχθη τὸ παρὸν πρωτόκολλον, ὅπερ ὑπογράφη ὑπό τε τοῦ Προέδρου, τῶν Γραμματέων, τοῦ ὁρκισθέντος καὶ τοῦ Ἱερέως.

Ὁ Πρόεδρος.
Α. Χ. ΛΟΝΤΟΣ

Οἱ Γραμματεῖς
Χ. Α. Χρηστόπουλος

Ὁ ὁρκισθεὶς βουλευτὴς
Ν. Καναβός

Ὁ ἱερεὺς
Ν. Κυριαζῆς

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΛΣΤ΄.

Τῇ 22 Ἰανουαρίου 1860.

Συμπληρωθείσης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Προσελθὼν ὁ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργὸς, ἀνέγνω ἔκθε-

σιν καὶ νομοσχέδιον περὶ προσδιορισμοῦ τῆς δυνάμεως τοῦ στρατοῦ ξηρᾶς κτλ. διὰ τὸ 1860, ἔχοντα οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Κύριοι!

« Καθ' Ὑψηλὴν διαταγὴν τῆς Α. Μεγαλειότητος θέτομεν ὑπ' ὄψιν ὑμῶν νομοσχέδιον περὶ δυνάμεως τοῦ κατὰ γῆν στρατοῦ καὶ τοῦ ναυτικοῦ, καὶ περὶ στρατολογίας καὶ ναυτολογίας διὰ τὸ ἔτος 1860.

Ἡ μὲν δύναμις τοῦ στρατοῦ προσδιορίζεται, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἐν ἰσχύϊ ὀργανισμοῦ αὐτοῦ διὰ τὸ ἔτος 1860, εἰς 10,400 ἄνδρας, ἡ δὲ τοῦ ναυτικοῦ, εἰς 1232.

Πρὸς συμπλήρωσιν τῶν κενῶν καὶ κενωθησομένων τάξεων ἔν τε τῷ κατὰ γῆν στρατῷ καὶ τῷ Βασιλ. ναυτικῷ, κατὰ τὸ εἰρημένον ἔτος 1860, ἀπαιτοῦνται 3,000 ἄνδρες.

Ἡ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο παρουσιαζομένη, ὡς πρὸς τὰ παρελθόντα ἔτη, αὔξησις τῶν ἀπαιτουμένων ἀνδρῶν πρὸς συμπλήρωσιν τῆς δυνάμεως τοῦ στρατοῦ προέρχεται ὡς ἐκ τῆς ἐλαττώσεως τῆς τετραετοῦς θητείας εἰς τριετῆ, κατὰ τὸν ἀπὸ 29 Μαΐου π. ε. νόμον.

Καὶ εἰς τὸ παρὸν νομοσχέδιον προσετέθη, ὅτι αἱ ἐν τοῖς ἄρθροις 2 ἕως 11, συμπεριλαμβανομένου καὶ τούτου, διατάξεις τοῦ περὶ στρατολογίας καὶ ναυτολογίας νόμου τοῦ 1851 ἰσχύουσι· διότι δὲν ὑπεβλήθη εἰσέτι ὁ νέος νόμος περὶ ἀπογραφῆς, ὅστις θέλει τὸ κενὸν τοῦτο συμπληρώσει.

Ἐπικαλούμεθα τὴν ταχείαν ἐπιψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου τούτου, ὅπως ἐγκαίρως δυνηθῶμεν νὰ συμπληρώσωμεν τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ ναυτικοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 20 Ἰανουαρίου 1860.

Οἱ Ὑπουργοί.

Τῶν Ναυτικῶν — Τῶν Ἐσωτερικῶν — Τῶν Στρατιωτικῶν
ΑΘ. Α. ΜΙΑΟΥΛΗΣ, Α. Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ, Δ. ΒΟΥΤΣΑΡΗΣ.

ΟΘΩΝ κτλ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον παρουσιασθήσεται εἰς τὴν Βουλὴν ἀπὸ τοὺς Ἡμετέρους ὑπουργοὺς τῶν Ναυτικῶν, Στρατιωτικῶν καὶ τῶν Ἐσωτερικῶν, καὶ ὑποστηριχθήσεται παρ' αὐτῶν κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἀθήνησι, τῇ 20 Ἰανουαρίου 1860.

ΟΘΩΝ

ΑΘ. Α. ΜΙΑΟΥΛΗΣ,
Α. Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ,
Δ. ΒΟΥΤΣΑΡΗΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1. Ἡ δύναμις τοῦ κατὰ γῆν στρατοῦ προσδιορίζεται διὰ τὸ ἔτος 1860 εἰς δέκα χιλιάδας τετρακοσίους ἀξιωματικούς, ὑπαξιωματικούς, στρατιώτας καὶ λοιπούς.

Ἡ δύναμις τοῦ ναυτικοῦ προσδιορίζεται διὰ τὸ ἔτος 1860 εἰς χιλίους διακοσίους τριάκοντα δύω, ἀξιωματικούς, ὑπαξιωματικούς, ναύτας καὶ λοιπούς.

Ἄρθρον 2. Ἡ στρατολογία καὶ ναυτολογία προσδιορίζεται διὰ τὸ ἔτος 1860 εἰς τρισχιλίους ἄνδρας.

Οἱ τρισχίλιοι οὗτοι ἄνδρες διανεμηθήσονται κατ' ἀναλογίαν τοῦ πληθυσμοῦ, παρὰ μὲν τῶν Νομαρχῶν εἰς τὰς ἐπαρχίας, παρὰ δὲ τῶν Ἐπάρχων εἰς τοὺς δήμους.

Ἄρθρον 3. Αἱ ἐν τοῖς ἄρθροις δύο ἕως ἑνδεκα, συμπεριλαμβανομένου καὶ τούτου, διατάξεις τοῦ περὶ στρατολογίας καὶ ναυτολογίας νόμου τοῦ 1851 ἔτους ἰσχύουσι καὶ διὰ τὴν στρατολογίαν καὶ ναυτολογίαν τοῦ ἔτους 1860.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήσεται διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήσεται ὡς νόμος τοῦ Κράτους. »

Λαβὼν ἀκολούθως τὸν λόγον ἐξήτασέ τις, ὅτι ὁ περὶ ἀπογραφῆς νόμος εἶναι, ὡς γνωστὸν, λίαν πλημμελὴς, καὶ πολλάκις ἐγένετο περὶ τούτου λόγος εἰς τὴν Βουλὴν, οἱ δὲ κατὰ καιροὺς ὑπουργοὶ ὑπεσχέθησαν νὰ φέρωσιν ἄλλον νόμον. Παρακαλεῖ λοιπὸν τὸν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργὸν νὰ μᾶς εἴπῃ ἂν εἶναι ἕτοιμος ὁ νέος περὶ ἀπογραφῆς νόμος, καὶ πότε θέλει εἰσαγάγει αὐτὸν, καθ' ὅσον εἶναι ἄδικον νὰ ἀναβάλληται ἐπὶ πλέον.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργὸς, ὅτι ὁ ὑπάρχων περὶ ἀπογραφῆς νόμος εἶναι τῷ ὄντι λίαν ἀτελὴς, καὶ περὶ τούτου ἐγένετο ἡ δέουσα σκέψις ἐν τῷ ὑπουργικῷ συμβουλίῳ, ἰδίως δὲ ὤφειλε νὰ σκεφθῇ αὐτὸς περὶ τῆς δεούσης τοῦ νόμου μεταρρυθμίσεως. Καταγίνεται λοιπὸν ἀνενδότως μετὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ, ἵνα φέρωσιν εἰς τὴν Βουλὴν νομοσχέδιον συμπληροῦν τὰ ὑπάρχοντα τοῦ νόμου κενὰ καὶ ἐπανορθοῦν τὰ ἐλλείποντα.

Ἐπανέλαβεν ὁ προαγορεύσας, ὅτι εὔχεται νὰ εἶναι ἡ τελευταία ὑπόσχεσις, ἣν δίδει ἡ Κυβέρνησις περὶ τούτου, διότι ἀπὸ τοῦ 1850 δὲν ἔπαυσαν ὑποσχόμενοι οἱ κατὰ καιροὺς ὑπουργοὶ ὅτι θέλουν φέρει καταλληλον περὶ ἀπογραφῆς νόμον, καὶ δὲν ἐλκ-

δον μέχρι τοῦδε κἀμμίαν πρόνοιαν. Εἶναι δὲ τόσαι αἱ ἐλλείψεις τοῦ ὑπάρχοντος νόμου, ὥστε ἤθελεν ἀδικήσει καὶ τὸ ὑπουργεῖον καὶ τὴν Βουλήν, ἂν ἐπεφάτο ν' ἀναπτύξῃ τὰ ἐξ αὐτοῦ κακά. Ἀρκεῖται διὰ τοῦτο νὰ εἴπῃ, ὅτι εἶναι τοσοῦτον καταβλιπτικὸς, ὥστε χ' ἓς ἔτι, μετὰ ὀκτὼ μῆνας, ἀνεκαλύφθη ὅτι ἀδίκως ὑπεχρεώθη τις εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ στρατοῦ, ἐνῷ κατὰ τὸν νόμον δὲν ἦτο ὑπόχρεως. Διὸ συνίστησιν εἰς τὸν ὑπουργὸν νὰ ἐπιταχύνῃ ὅσον οἷόν τε τὸν νέον περὶ ἀπογραφῆς νόμον καὶ εἰσαγάγῃ αὐτὸν ἐντὸς τῆς συνόδου. Ἐνταῦθα ὅμως δὲν δύναται νὰ παραλείψῃ καὶ τὰ ἐκ τοῦ δημοτικοῦ νόμου προερχόμενα κακὰ, τοῦ ὁποίου αἱ συνέπειαι εἶναι τοσούτῳ μᾶλλον βαρύτεραι, καθ' ὅσον ὁ μὲν περὶ ἀπογραφῆς νόμος ἀδικεῖ μόνον τὰ ἄτομα, ὁ δὲ περὶ δήμων, ὁλοκλήρους κοινότητας. Εἶναι δὲ τόσον ἐλαττωματικὸς ὁ νόμος οὗτος, ὥστε ἀρκεῖ νὰ φέρῃ ἓν μόνον παράδειγμα, ὅτι ἐνώπιον τοῦ νομάρχου Ἀρκαδίας τέσσαρα ἤδη ἔτη ταλαντεύεται μία δημοτικὴ ἐκλογή. Ἐν γένει δὲ ὁ νόμος οὗτος εἶναι αὐτόχρημα ἔλλειψις κ' ἰδέα σχεδὸν τὰ ἐξ αὐτοῦ κακὰ προέρχονται ἐκ τῶν ὑπαρχουσῶν περὶ τῶν μᾶλλον φορολογουμένων διατάξεων, ἕνεκα τῶν ὁποίων γεννῶνται τοσαῦτα μεταξὺ τῶν δημοτῶν πάθη καὶ ἔριδες, τοσοῦται ἀμοιβαῖαι καταμηνύσεις. Διὸ συνίστησι εἰς τὸν ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸν νὰ ἐπισπεύσῃ ὅσον ἔνεστι τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ νέου περὶ δήμων νόμου.

Παρατηρήσαντος δέ τινος, ὅτι, ἂν ἔχῃ πλεονέκτημά τι ὁ ὑπάρχον δημοτικὸς νόμος, εἶναι αἱ περὶ τῶν μᾶλλον φορολογουμένων διατάξεις αὐτοῦ, διότι οἱ μᾶλλον φορολογούμενοι εἶναι τὸ πλέον φιλελεύθερον μέρος τῶν δήμων, ὡς μὴ ἔχοντες κἀμμίαν ὑποχρέωσιν οὔτε πρὸ τοῦ λαοῦ, οὔτε ἀπέναντι τῆς ἐξουσίας, ἀλλὰ δυστυχῶς αἱ περὶ τούτων διατάξεις τοῦ νόμου δὲν τηροῦνται· ἐπέφερεν ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς, ὅτι καὶ διὰ τοῦ Βασιλικοῦ λόγου ὑπεσχέθη ἡ Κυβέρνησις καὶ ἀνενδότως ἀσχολεῖται πρὸς κατάρτισιν νέου περὶ δήμων νόμου, καθ' ὅσον τὴν ἀνάγκην ταύτην ᾐσθάνθη πρὸ πολλοῦ ἡ Κυβέρνησις, καὶ θέλει σπεύσει νὰ τὸν ὑποβάλῃ τὸ ταχύτερον.

Ἐξέθηκεν ἄλλος, ὅτι δὲν εἶναι τόσον τὸ πλημμελὲς τοῦ ὑπάρχοντος δημοτικοῦ νόμου, ὅσον ἡ κακὴ αὐτοῦ ἐφαρμογὴ, ἥτις φέρει τὰ μεγαλείτερα ἄτοπα, διότι, ὅταν ὁ νόμος ὁρίζῃ ἐπὶ τρία ἔτη τὴν διάρκειαν τοῦ δημοτικοῦ ἀξιώματος, οἱ δὲ κατὰ καιροὺς ὑπουργοὶ ἀνέχωνται τοὺς δημάρχους εἰς τὰς θέσεις αὐτῶν ἐπὶ 13 ἔτη, δὲν πταίει κατὰ τοῦτο ὁ νόμος καὶ ἡ

τοιαύτη ἐξουσία τῶν δημάρχων εἶναι παράνομος. Ἐκ τούτου πολλοὶ πολλάκις ζητοῦν νὰ ἐκλεχθῶσι δήμαρχοι, διότι δὲν ἀγνοοῦν ὅτι ἐκλεχθέντες θέλουσι διαιωνισθῆ. Ἐωσοῦ λοιπὸν εἰσαχθῇ ὁ νέος περὶ δήμων νόμος συνίστησιν εἰς τὴν προσοχὴν τοῦ ὑπουργοῦ νὰ μὴ διατηρῆται οὐδεὶς δήμαρχος πέραν τῆς ὑπὸ τοῦ νόμου ὁριζομένης τριετίας.

Προσέθηκεν ἄλλος, ὅτι ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ νόμου τούτου ἐνεργεῖται τῷ ὄντι ὑπὸ τῶν διοικητικῶν ὑπαλλήλων μὲ τὸν πλέον παράνομον τρόπον. Ἀπόδειξις δὲ τούτου, ὅτι εἰς μόνην τὴν Λακεδαίμονα ὑπάρχουν δημοτικαὶ ἐκλογαί, αἵτινες τέσσαρα ἤδη ἔτη μένουσιν ἐκκρεμεῖς, καὶ ἐνῷ ἠμέλησαν εἰς τοῦτο οἱ νομάρχαι παραλείψαντες τὴν ὑπὸ τοῦ νόμου ὁριζομένην ἐπισίως ἐργασίαν, ἤδη ζητοῦν νὰ ἐνεργήσωσιν ὡς τύχῃ τὰς ἐκλογὰς ταύτας. Δὲν δύναται δὲ νὰ παραλείψῃ καὶ ἄλλο τι πολλῆς προσοχῆς γεγονὸς, διότι, ἐνῷ εἰς δῆμον τινὰ τῆς Λακεδαίμονος ἐγένοντο παράπονα κατὰ τοῦ καταλόγου καὶ συνεπείᾳ τούτων ὁ δήμαρχος, ὡς μόνος ὑπὸ τοῦ νόμου ἁρμόδιος, ἐνήργησε τὰς ἀναγκαίας ἀνακρίσεις, ἐπειδὴ αὗται δὲν ἤρεσαν εἰς τὸν νομάρχην, διατάττει νὰ ἐνεργηθῶσι νέαι ἐξετάσεις μαρτύρων, καὶ αὗται ὑπὸ τοῦ παρέδρου, εἰς ἃς ἠδύνατο νὰ παρασταθῇ ἁπλῶς καὶ ὁ δήμαρχος, ἐνῷ κατὰ τὸν νόμον δὲν εἶναι εἰμὴ καθῆκον αὐτοῦ. Διὸ παρακαλεῖ τὸν ὑπουργὸν μέχρι τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ νέου νόμου νὰ προσέχῃ ὥστε νὰ ἐφαρμόζηται καλῶς ὁ ὑπάρχων νόμος.

Εἰπόντος δὲ τοῦ ὑπουργοῦ, ὅτι θέλει ἐπιστήσει ὅλην τὴν προσοχήν του ἵνα ἐφαρμόζηται καθ' ὅλην αὐτοῦ τὴν ἀκρίβειαν ὁ νόμος, ἀλλ' ὅτι παρακαλεῖ τοὺς ἀγορεύσαντας νὰ τῷ ὑποδείξωσι τὰ γεγονότα ἵνα προνοήσῃ περὶ τῆς θεραπείας αὐτῶν· ἐξέθηκεν ἄλλος ἁπάντων εἰς τὸν μικρὸν ἀνωτέρω ἀγορεύσαντα, ὅτι καὶ αὐτὸς τῷ ὄντι ἀναγνωρίζει τὴν κακὴν τοῦ νόμου ἐφαρμογὴν, καθ' ἣν καὶ ὁ ἀνωτέρω ἀγορεύσας ἀντὶ 3 ἐτῶν διετρίβη παρὰ τῶν νόμων 14 ἔτη δήμαρχος. Ἂν λοιπὸν ἐγίνετο εἰς τὰς διοικητικὰς ἀρχὰς ἡ παρατήρησις τοῦ νὰ ἐφαρμόζωσιν ἀκριβῶς τοὺς νόμους, δὲν ἤθελον συμβαίνει τοιαῦται παρανομίαι. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν ὑπὸ τοῦ νομάρχου διαταχθεῖσαν νέαν ἀνάκρισιν, παρατηρεῖ ὅτι εἰς τὸν δῆμον Φαρίδος τῆς ἐπαρχίας Λακεδαίμονος ὁ δήμαρχος δὲν ἤθελησε νὰ δεχθῇ τὰ παράπονα πολιτῶν τινων ἐπὶ τῶν καταλόγων, καὶ ἐκ τούτου ἠναγκάσθη ὁ νομάρχης νὰ διατάξῃ νέαν ἀνάκρισιν.

Μετὰ τοῦτο ἐρωτήσαντός τινος ἂν ἠτιμάσθη ἢ ὄχι ὁ ἐπὶ

τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Θήρας ἔκθεσις τοῦ τμήματος, ἀπήντησεν ὁ πρόεδρος, ὅτι ὁ ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς ταύτης εἰσηγητὴς Κ. Μανοῦσος εἰργάσθη ἐπ' αὐτῆς μετὰ πλείστης δραστηριότητος, καὶ οὐχὶ μόνον ἐμελέτησεν ἀλλὰ καὶ ἀνέλυσεν αὐτὴν καὶ ἐξέθηκεν ἐπακριβῶς τὴν γνώμην τῆς τε πλειοψηφίας καὶ μειοψηφίας. Ἀλλ' ἀτυχῶς συνέβη ν' ἀσθενήσῃ σήμερον, καὶ πολλὰ κοινοβουλευτικῶς φερόμενος, εἰδοποίησε περὶ τούτου τὸ προεδρεῖον. Εἰς πρώτην λοιπὸν συνεδρίασιν ὁ εἰσηγητὴς εἶναι ἕτοιμος νὰ ἀναγνώσῃ τὴν ἔκθεσιν.

Ἀκολούθως γενομένης κληρώσεως ὑπὸ τοῦ ἑτέρου τῶν ἀντιπροέδρων καὶ τῶν ψηφολεκτῶν Ἰω. Ταταράκη καὶ Γ. Πλαπούτα, ἔλαχεν ὁ μὲν Π. Χατσῆ Πέτρος εἰς τὸ β'. τμῆμα, ὁ Ἐ. Καλογερᾶς εἰς τὸ γ'. ὁ Β. Ῥοῦφος εἰς τὸ δ'. καὶ ὁ Ν. Καναβὸς εἰς τὸ ε'.

Γενομένης δὲ ἑτέρας ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ψηφολέκτας κληρώσεως πρὸς ἐκλογὴν συγχαρητηρίου ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ ἑορτῇ τῶν ἀποβατηρίων τῆς Α. Μ. ἔλαχον οἱ Ν. Καναβὸς, Α. Ἁρμάος, Α. Δημητρίου, Α. Αὐγερινὸς, Α. Ἴσκος, Ν. Πιεράκος, Κ. Κωνστάκης, Γ. Διαμάντης, Ν. Βουλπιώτης καὶ Π. Δελιγιάννης.

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος ἀναγγείλας ὅτι ἀντικείμενον τῆς προσεχοῦς συνεδριάσεως θέλει εἶσθαι ἡ ἀνάγνωσις τῆς ἐκθέσεως ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Θήρας καὶ τῆς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ πιστώσεως ἑνὸς ἑκατομμυρίου δραχ. διὰ τὸ ἐξωτερικὸν δάνειον, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 2. Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος — Οἱ Γραμματεῖς

Α. Χ. ΛΟΝΤΟΣ — Χ. Α. Χρηστόπουλος

Γρ. Μανοῦσος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΑΖ'.

Τῆς 26 Ἰανουαρίου 1860.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Προσελθὼν ὁ ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Θήρας εἰσηγητὴς τοῦ τμήματος, ἀνέγνω ἔκθεσιν ἐπ' αὐτῆς, ἔχουσαν οὕτω·

Πρὸς τὸν Βουλήν.

« Τὸ Ζ'. τμῆμα συνελθὸν καὶ ἐπεξεργασθὲν τὰ πρακτικὰ τῆς ἐκλογῆς τῶν βουλευτῶν τῆς ἕκτης Περιόδου τῆς ἐπαρχίας Θήρας, συγκειμένης ἐκ τῶν δήμων Θήρας, Καλλίστης, Ἐμπορίου, Οἴας, Θηρασίας, Ἴου, Ἀμουργοῦ καὶ Ἀνάφης·

Παρατηρεῖ·

Ὅτι αἱ ἀφορῶσαι τὴν ἀναθεώρησιν καὶ ἐκδίκασιν τῶν βουλευτικῶν καταλόγων πράξεις ἐνηργήθησαν νομίμως, ἡ δὲ ἐκλογὴ ἐνηργήθη κατὰ τὸν διὰ τοῦ προγράμματος τῆς Νομαρχίας Κυκλάδων προσδιορισθέντα χρόνον καὶ τόπον. Ἐψηφοφόρησαν καθ' ὅλον τὸ ὀκταήμερον διάστημα ἐκλογεῖς 4681 ἀπέναντι 9617 ψηφοφόρων· ἔλαβον δὲ ψήφους

Οἱ ΚΚ.	Γ. Δελένδας	4433
»	Σ. Μαρκεζίνης	3834
»	Ν. Α. Βαρβαρῆγος	2913
»	Ν. Ἰγγλέσης	1923
»	Βασ. Γαβαλᾶς	670

καὶ ἄλλοι ὀλιγωτέρας.

Κατὰ τῆς ἐκλογῆς ταύτης ἐγένοντο διάφοροι ἐνστάσεις, ἐξ ὧν αἱ οὐσιωδέστεραι εἰσὶν αἱ ἑξῆς·

α) Ὅτι ὁ κατάλογος τοῦ δήμου Θήρας περιέχει ἀνύπαρκτα ὀνόματα ψηφοφόρων, καθόσον φέρει ἐκλογεῖς 2912 ἀπέναντι κατοίκων 5574, καὶ ὅτι ἐψηφοφόρησαν 700 μόνον· 850 δὲ ψῆφοι ἰδανικαὶ ἀπόντων, ἀνυπάρκτων καὶ δὶς ἐγγεγραμμένων ἐῤῥίφθησαν εἰς τὴν κάλπην, μάλιστα δὲ ὁ δημοτικὸς εἰσπράκτωρ, μέλος ὢν τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς, ἔῤῥιψεν εἰς τὴν κάλπην 350 ψηφοδέλτια, ἐνῷ εἰς αὐτὸν ἀνελόγουν νὰ ῥίψῃ μόνον 150.

β) Ὅτι εἰς τὸν δῆμον Ἀνάφης, ἐνῷ μόνον 100 ἐκλογεῖς ἐψηφοφόρησαν, ἐῤῥίφθησαν εἰς τὴν κάλπην 403 ψηφοδέλτια, καὶ προσετέθησαν διὰ πλαστογραφίας εἰς τὸ πρωτόκολλον τῆς ψηφοφορίας ὀνόματα μὴ ψηφοφορησάντων, ὡς ἀποδεικνύεται ἀπὸ αὐτὰ τὰ πρακτικὰ, καὶ ἀπὸ τὸν πληθυσμὸν τῶν κατοίκων τοῦ δήμου, ἀναβαίνοντα εἰς ψυχὰς 938, καὶ μὴ δυνάμενον νὰ συμπεριλαμβάνῃ 403 ψηφοφόρους.

γ) Ὅτι εἰς τὸν δῆμον Οἴας ἐγένοντο παραβιάσεις καὶ ἀπειλαὶ εἰς τοὺς ψηφοφόρους ἐκ μέρους τοῦ Βαρβαρήγου, ὁπλίσαντος 40 συγγενεῖς του, καταλαβόντος δι' ἐνόπλων τὰς δημοσίους ὁδοὺς καὶ διακόψαντος καὶ αὐτὴν τὴν συγκοινωνίαν.

δ) Ὅτι εἰς τὸν δῆμον Καλλίστης ἐγένετο δωροδοκία· καὶ

ε) Ὅτι κατελογίσθησαν ὑπὲρ τοῦ Ν. Α. Βαρβαρήγου εἰς τὴν διαλογὴν 250 ψῆφοι περίπου δοθεῖσαι εἰς τὸν Ν. Βαρβαρῆγον.

Ἐπὶ τῶν ἐνστάσεων τούτων διασκεφθὲν τὸ τμῆμα εὑρέθη σύμφωνον ὡς πρὸς τὸ ἀβάσιμον τῶν τριῶν τελευταίων 1) διότι δὲν προσάγεται ἀπόδειξίς τις ἢ ἰσχυρὸν κἂν τεκμήριον διὰ νὰ

πεισθῇ περὶ τοῦ ὅτι εἰς μὲν τὸν δῆμον Οἴας ἔλαβον χώραν παραβιάσεις καὶ ἀπειλαί, εἰς δὲ τὸν δῆμον Καλλίστης δωροδοκία, καὶ ὑπὸ ποίων καὶ πρὸς ποίους ἐγένετο, καὶ 2) διότι, ψηφοφορουμένου τοῦ Ν. Α. Βαρβαρήγου ὡς βουλευτοῦ, ἐννοεῖται ὅτι αἱ 250 ψῆφοι αἱ δοθεῖσαι εἰς τὸν Ν. Βαρβαρῆγον, ἐδόθησαν εἰς αὐτὸν καὶ οὐχὶ εἰς ἄλλον Βαρβαρῆγον, ὅστις οὔτε εἰς τὸν βουλευτικὸν ἀγῶνα εἰσῆλθεν, οὔτε ψήφους ἐζήτησε. Καθόσον ὅμως ἀφορᾷ τὰς δύω πρώτας, τὸ τμῆμα διεφώνησε, καὶ ἡ μὲν μειοψηφία ἐγνωμοδότησε τὴν ἀκύρωσιν τῆς ἐκλογῆς τῶν δήμων Θήρας καὶ Ἀνάφης, καὶ τὴν ἐπανάληψιν τῆς ψηφοφορίας, ἢ ἐν ἐναντίᾳ περιστάσει τὴν ἀφαίρεσιν 850 ψήφων ἐκ τοῦ δήμου Θήρας, καὶ 168 ἐκ τοῦ δήμου Ἀνάφης ἀπὸ τοὺς τρεῖς πρώτους πλειοψηφήσαντας, καὶ οὕτω νὰ παραδεχθοῦν ὡς νόμιμοι βουλευταὶ οἱ ΚΚ. Γ. Δελένδας, Σ. Μαρκεζίνης καὶ Ν. Ἰγγλέσης, στηριχθεῖσα εἰς τὰς ἑξῆς σκέψεις.

Ὡς πρὸς τὸν δῆμον Θήρας·

Ὅτι ἀφοῦ κατὰ τὴν ἐπίσημον βεβαίωσιν τοῦ ἐπάρχου Θήρας ὁ πληθυσμὸς τοῦ δήμου τούτου ἀναβαίνει εἰς ψυχὰς 5574, οἱ πραγματικοὶ ψηφοφόροι αὐτοῦ εἶναι 1100, ἐξ ὧν δὲν ἠδύναντο νὰ ψηφοφορήσουν πλέον τῶν 700, καθόσον εἰς τὰς νήσους δὲν εὑρίσκονται ποτὲ παρόντες οἱ ἡμίσεις, καὶ καθόσον καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς δήμους ὅπου ἐγένετο πραγματικὴ ψηφοφορία, δὲν ἐψηφοφόρησεν ἀριθμὸς ψηφοφόρων πλείων τοῦ ἡμίσεως· ὥστε ἡ ἔνστασις περὶ τοῦ ὅτι εἰς τὴν κάλπην τοῦ δήμου τούτου ἐρρίφθησαν 850 ἰδανικαὶ ψῆφοι ὑπὲρ τῶν ἐπιτυχόντων ἀποδεικνύεται ἀληθὴς, καθόσον μάλιστα ἐνισχύεται καὶ ἀπὸ διαφόρους ἐπισήμους βεβαιώσεις περὶ τοῦ ὅτι ἐψηφοφόρησαν ἀπόντες καὶ ἀποβιώσαντες.

Ὅτι ἀπὸ τὰ πρακτικὰ τῆς ἐκλογῆς τοῦ δήμου Ἀνάφης βεβαιοῦται ὅτι ἐψηφοφόρησαν μόνον 235 καθ' ὅλον τὸ ὀκταήμερον διάστημα, καὶ ὅτι ἀκολούθως ἐπληρώθησαν δι' ὀνομάτων μὴ ψηφοφορησάντων ἓξ κεναὶ σελίδες καὶ προσετέθησαν 168 ἔτι ἐκλογεῖς, ὥστε ἀνεβιβάσθη ὁ ἀριθμὸς τῶν ψηφοφορησάντων ψευδῶς καὶ διὰ πλαστογραφίας ἀπὸ 235 εἰς 403· τὰ περιστατικὰ δὲ ταῦτα ἀποδεικνύονται ὄχι μόνον ἀπὸ τὰς ἐπενεχθείσας ἐν τοῖς πρακτικοῖς διὰ καταφανοῦς τρόπου ἀλλοιώσεις, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὴν ἐπίσημον βεβαίωσιν τοῦ ἐπάρχου Θήρας περὶ τοῦ ὅτι ὁ πληθυσμὸς τοῦ δήμου Ἀνάφης ἀναβαίνει εἰς ψυχὰς 938, καὶ κατὰ συνέπειαν δὲν δύναται νὰ ἔχῃ ὁ δῆμος οὗτος ὄχι 403, ἀλλ' οὔτε καὶ 235 ψηφοφόρους.

Ὅτι κατὰ τὰ ἐκτιθέντα ἡ ἐκλογὴ ἀμφοτέρων τῶν δήμων

Θήρας καὶ Ἀνάφης εἶναι πλημμελὴς καὶ παράνομος, καὶ πρέπει ν' ἀκυρωθῇ καὶ νὰ ἐπαναληφθῇ αὕτη, ἢ ἐν ἐναντίᾳ περιστάσει πρέπει νὰ ἀφαιρεθοῦν ἀπὸ τοὺς τυχόντας ὅται ἰδανικαὶ ψῆφοι ἐρρίφθησαν εἰς τὰς κάλπας τῶν δήμων τούτων διὰ τρόπου ἐγκληματικοῦ καὶ παρανόμου, καὶ τότε νὰ ἐπικυρωθῇ τὸ ἑξῆς προκύπτον ἀποτέλεσμα·

1) Δελένδας ἔλαβε ψήφους 3415. 2) Μαρκεζίνης 3834. 3) Ἰγγλέσης 1923 4) Ν. Α. Βαρβαρῆγος 1905. καὶ 5) Γαβαλᾶς 670. Κατὰ συνέπειαν δὲ οἱ τρεῖς πρῶτοι ν' ἀναγνωρισθῶσιν ὡς νόμιμοι βουλευταὶ τῆς ἐπαρχίας Θήρας, διότι ἔλαβον τὴν ἀπόλυτον πλειοψηφίαν ἐπὶ 3663 πραγματικῶς ψηφοφορησάντων ἐκλογέων, καὶ διότι ἔχουν τὰ ἀπὸ τὸν νόμον ἀπαιτούμενα προσόντα.

Ἡ δὲ πλειοψηφία σκεφθεῖσα·

Ὅτι εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι τὰ πρακτικὰ τῆς ἐκλογῆς τοῦ δήμου Ἀνάφης παράγουν ἀμφιβολίας ὡς πρὸς τὸ γνήσιον καὶ εἰλικρινὲς τῆς ἐκλογῆς τοῦ δήμου αὐτοῦ, οὐχ ἧττον ὅμως δύναται νὰ ὑποτεθῇ ὅτι τέσσαρες μόνον σελίδες εἶχον ἀφεθῇ κεναὶ, καὶ εἰς αὐτὰς προσετέθησαν ἀκολούθως 112, οὐχὶ δὲ 168 ὀνόματα μὴ ψηφοφορησάντων.

Ὅτι οἱ πραγματικοὶ ψηφοφόροι τοῦ δήμου Θήρας εἶναι 1400 σχεδὸν καὶ οὐχὶ 1100, καθόσον τὸ 1|4 τοῦ ὅλου πληθυσμοῦ ἀναλογεῖ, καὶ οὐχὶ τὸ 1|5 εἰς ἄρρενας ἔχοντας ἡλικίαν ἀνωτέραν τῶν 25 ἐτῶν, ὡς καὶ ἡ Βουλὴ ἐν ἄλλαις ὁμοίαις περιστάσεσι διὰ προηγουμένων ἀποφάσεών της παρεδέχθη· καὶ κατὰ συνέπειαν μόνον 163 ψῆφοι πρέπει ν' ἀφαιρεθῶσιν ἀπὸ τοὺς ἐπιτυχόντας· ἀλλὰ καὶ αἱ 855 ψῆφοι, ἃς ἔλαβεν εἰς τὸν δῆμον Θήρας ὁ Ν. Α. Βαρβαρῆγος, ἂν τῷ ἀφαιρεθῶσι, τὸ ὁποῖον δὲν πρέπει νὰ γίνῃ, διότι δὲν δύναταί τις νὰ πεισθῇ ὅτι εἰς τὸν δῆμον Θήρας ὁ Βαρβαρῆγος δὲν ἔλαβεν οὐδεμίαν ψῆφον, ὁ Βαρβαρῆγος μένει πάλιν πλειοψηφῶν τοῦ Ἰγγλέση κατὰ 23 ψήφους. Καὶ ἐπειδὴ κατ' οὐδένα τρόπον τὸ ἐκλογικὸν ἀποτέλεσμα μεταβάλλεται, διὰ ταῦτα ἡ πλειοψηφία γνωμοδοτεῖ νὰ ἐπικυρωθῇ ἡ ἐκλογὴ τῆς ἐπαρχίας Θήρας, καὶ ν' ἀναγνωρισθῶσι νόμιμοι βουλευταὶ οἱ ΚΚ. Γ. Δελένδας, Σπ. Μαρκεζίνης καὶ Ν. Α. Βαρβαρῆγος, λαχόντες τῆς ἀπολύτου πλειοψηφίας καὶ ἔχοντες τὰ ἀπὸ τὸν νόμον ἀπαιτούμενα προσόντα.

Ἐγένετο ἐν Ἀθήναις τὴν 23 Ἰανουαρίου 1860.

Τὸ Τ μ ῆ μ α

Α. Χ. Λόντος,	Λουκᾶς Στέφανος,
Π. Κανελλόπουλος,	Ν. Δελιγιάννης,
Δ. Α. Σακελλαράκης,	Π. Φάβης,
Γ. Μιχαλόπουλος,	Ι. Ν. Τσαμπακόπουλος,
Β. Μπαλατσός.	

Ὁ εἰσηγητὴς
Γρ. Μανοῦσος.

Παραπεμφθείσης δὲ τῆς ἐκθέσεως ταύτης εἰς τύπωσιν, προελθὼν ὁ εἰσηγητὴς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐκτάκτου πιστώσεως ἑνὸς ἑκατομμυρίου δραχμῶν διὰ τὸ ἐξωτερικὸν δάνειον, ἀνέγνω ἔκθεσιν ἐπ' αὐτοῦ, ἔχουσαν οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

« Ἡ εἰσηγητικὴ ἐπιτροπὴ τῶν τμημάτων, πρὶν ἐπεξεργασθῇ τὸ νομοσχέδιον περὶ πιστώσεως ἀπέναντι τοῦ ἐξωτερικοῦ δανείου, ἐνόμισεν ἀναγκαῖον νὰ ζητήσῃ παρὰ τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργοῦ διὰ τοῦ Κ. Προέδρου τῆς Βουλῆς τὰ ἔγγραφα τῆς τελευταίας διαπραγματεύσεως, ἥτις ἐγένετο μεταξὺ τῆς Ἑλλ. Κυβερνήσεως καὶ τῶν ἐγγυητριῶν τοῦ δανείου δυνάμεων, καὶ μεθ' ἣν ζητεῖται παρὰ τῆς Βουλῆς ἡ εἰρημένη πίστωσις.

Ἀλλ' ὁ Κ. ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν ἀπήντησεν ὅτι τὰ ἔγγραφα ταῦτα δὲν δύναται νὰ καταθέσῃ, ὡς ἀφορῶντα ὑπόθεσιν ἐκκρεμῆ.

Μετὰ τὴν ἀπάντησιν ταύτην, διαβιβασθεῖσαν προφορικῶς εἰς τὴν ἐπιτροπὴν διὰ τοῦ Κ. Προέδρου τῆς Βουλῆς, ἡ πλειονοψηφία τῆς ἐπιτροπῆς, συμμεριζομένη τὴν γνώμην τοῦ Κ. ὑπουργοῦ ὅτι ἡ δημοσίευσις ἐγγράφων ἐκκρεμοῦς διαπραγματεύσεως δύναται νὰ βλάψῃ τὰ δημόσια συμφέροντα, καὶ ἀπιβλέπουσα εἰς τὴν ἱερότητα τοῦ χρέους, ὅπερ ἀφορᾷ τὸ προκείμενον νομοσχέδιον, ἐπεξεργάσθη τὸ νομοσχέδιον τοῦτο, καὶ γνωμοδοτεῖ νὰ γίνῃ δεκτὸν παρὰ τῆς Βουλῆς.

Ἡ δὲ τῆς ἐπιτροπῆς μειονοψηφία, πειθομένη πρῶτον μὲν ὅτι ἡ ἐξέτασις τῶν εἰρημένων ἐγγράφων εἶναι ἀναπόφευκτος, ἵνα μὴ ἡ Βουλὴ ἐν ἀγνοίᾳ τῶν διατεξάντων ψηφίσῃ τόσον σπουδαίαν αὔξησιν τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους, καὶ ἀποφασίσῃ περὶ ὑποθέσεως σπουδαίαν ἐχούσης ἐπιρροὴν εἰς τὴν εὐημερίαν αὐτοῦ· δεύτερον δέ, ὅτι τὸ προκείμενον νομοσχέδιον δὲν ἀφορᾷ ὑπόθεσιν φύσεως πολιτικῆς, ἀλλὰ πάντῃ οἰκονομικῆς, τὴν πληρωμὴν δανείου, καὶ ὅτι δὲν ἠθέλησεν εἰσαχθῇ εἰς τὴν Βουλήν, ἂν αἱ προκαλέσασαι αὐτὸ διαπραγματεύσεις δὲν ἤθελον λήξει, ἀπέχει νὰ

φυτήσῃ εἰς τὴν Βουλὴν τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ εἰρημένου περὶ πιστώσεως νομοσχεδίου, μέχρις οὗ ὁ ἁρμόδιος ὑπουργὸς καταθέσῃ τὰ ζητούμενα ἔγγραφα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 22 Ἰανουαρίου 1860.

Τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς

Στ. Βλάχος,	Α. Ἀλεξανδρόπουλος,
Εὐθ. Κεχαγιᾶς,	Δ. Πολυχρονόπουλος.
Δ. Κουμουνδουράκης,	

Ὁ εἰσηγητὴς
Οἱ μειοψηφοῦντες Ἐ. Δελιγιώργης. »
Α. Διαμαντόπουλος,

Λαβὼν μετὰ ταῦτα τὸν λόγον ἐξέθηκέ τις, ὅτι περιστατικά, τὰ ὁποῖα τῷ ἔγιναν γνωστὰ ἐξ ἐπιστολῶν ἃς φέρει εἰς χεῖράς του, τὸν ἀναγκάζουσι νὰ ζητήσῃ τὴν παρουσίασιν τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ διὰ νὰ τῷ ἀπευθύνῃ τὴν ἐφεξῆς ἐπερώτησιν. Πλοῖον γαλλικὸν ἐμπεριέχον φορτίον μεγάλης ἀξίας, ἔρικ ἑνὸς ἑκατομμυρίου φράγκων, ἐναυάγησεν εἰς τ' ἀνατολικὰ παράλια τῆς Εὐβοίας, ὅπου, ὡς εἶναι γνωστόν, οὐδεὶς ὑπάρχει λιμὴν διὰ πλοῖα μεγάλης χωρητικότητος. Ἀφοῦ τὸ πλοῖον ἐναυάγησεν, ἔσωσε τὸ φορτίον αὐτοῦ καὶ τὸ ἀνεβίβασεν εἰς Πελλήκι, λιμενίσκον τῆς Εὐβοίας. Μαθοῦσα τοῦτο ἡ ἐν Γαλλίᾳ ἀσφαλιστικὴ ἑταιρία, ἔστειλεν ἐπίτηδες ἀντιπρόσωπόν της ὅπως ἐνεργήσῃ τὴν ναυαγιαίρεσιν καὶ διασώσῃ τὰ λείψανα τοῦ πλοίου. Ἀλλ' ἐνῷ ὁ ἀντιπρόσωπος οὗτος τῆς ἑταιρίας ὡρίλε, πρὸς διάσωσιν καὶ μεταφορὰν τοῦ φορτίου, νὰ κάμῃ χρῆσιν ἑλληνικῶν πλοίων, κατέπλευσεν εἰς Πειραιᾶ, καὶ ἐναύλωσεν ἓξ πλοῖα Νεαπολιτανικά, ταρτάναις καλούμενα, ἵνα μεταφέρῃ τὸ φορτίον εἰς Σκίαθον. Διὰ τῆς πράξεως δὲ ταύτης ἐγίνετο, κατ' αὐτόν, παραβίασις τῶν περὶ ἀκτοπλοΐας κανονισμένων, διότι εἰς οὐδεμίαν Δύναμιν παρεχωρήθη μέχρι τοῦδε διὰ συνθήκης ἢ ἄλλως πως τὸ ἀποκλειστικὸν δικαίωμα τῆς ἀκτοπλοΐας, τὸ ὁποῖον ἐπεφυλάχθη διὰ μόνους τοὺς ὑπηκόους Ἕλληνας. Ἐκ τῆς παραβιάσεως δὲ ταύτης ἐζημιώθημεν ἠθικῶς μὲν, διότι ἔλαβε χώραν ἐν ἐπικινδύνου προηγουμένου, τὸ ὁποῖον δύναται νὰ ἐπαναληφθῇ, ὑλικῶς δέ, διότι ἀπεκλείσθησαν τῆς ναυαγιαιρέσεως Ἕλληνες ναῦται. Ἐπειδὴ δὲ ἐπὶ τοῦ προκειμένου θεωρεῖ τὰς οἰκονομικὰς ἀρχὰς τῶν λιμένων Πελλέκι καὶ Σκιάθου ὑπευθύνους διὰ τὴν ἀνωμαλίαν ταύτην, διὰ τοῦτο ζητεῖ τὴν παρουσίασιν τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ ἵνα ἀπαντήσῃ εἰς τὰς ἀπορίας του, καὶ ἐλπίζει ὅτι

ἡ Βουλὴ θέλει συναινέσει νὰ ὁρίσῃ τὴν αὔριον διὰ τὴν ἐπερώτησίν του ταύτην.

Εἰπόντος δέ τινος, ὅτι οἱ οἰκονομικοὶ ὑπάλληλοι δὲν ἔχουν ἄλλο καθῆκον εἰμὴ νὰ ὁρίζωσι τὴν ἀξίαν τοῦ ποσοῦ τῶν ἐμπορευμάτων, μόναι δὲ ἁρμόδιαι ἀρχαὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου εἰσὶν αἱ λιμενικαί· ἀπήντησεν ὁ ἐπερωτήσας, ὅτι βεβαίως ἡ ἐπερώτησίς του ἀφορᾷ ὁλόκληρον τὸ ὑπουργεῖον, ἐνόμισε δὲ καὶ ἐπιμένει νομίζων ὅτι, ἐπειδὴ ἡ σύμπραξις τῶν οἰκονομικῶν ἀρχῶν εἶναι ἀπαραίτητος διὰ τὸν ἀπόπλουν καὶ κατάπλουν παντὸς πλοίου φέροντος ἐμπορεύματα, κυρίως ἁρμόδιος εἶναι νὰ δώσῃ πληροφορίας ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργός. Ἀλλ' εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἀπόκειται νὰ ἀπαντήσῃ διὰ τοῦ καταλλήλου μέλους αὐτῆς.

Εἰπόντος δὲ τοῦ πρόεδρου, ὅτι τὸ προεδρεῖον θέλει ἀνακοινώσει τὴν ἐπερώτησιν εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἵνα δώσῃ τὰς ἀναγκαίας πληροφορίας ἅμα λάβῃ αὐτὰς παρὰ τῶν ἁρμοδίων ἀρχῶν, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν γνώμην ταύτην.

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος ἀνήγγειλε, ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης θέλει εἶσθαι ἡ συζήτησις τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Θήρας καὶ ἡ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐκτάκτου πιστώσεως ἑνὸς ἑκατομμυρίου δραχμῶν διὰ τὸ ἐξωτερικὸν δάνειον, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 2 μ. μ.

Ὁ πρόεδρος
Α. Χ. ΛΟΝΤΟΣ,

Οἱ γραμματεῖς
Χ. Α. Χρηστόπουλος,
Γρ. Μανοῦσος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΛΒ'.

Τῆς 27 Ἰανουαρίου 1860.

Συμπληρωθείσης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Προσελθόντος τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ καὶ εἰπόντος, ὅτι εἶναι ἕτοιμος ν' ἀπαντήσῃ εἰς τὴν χθὲς γενομένην ἐπερώτησιν ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ Ὕδρας· λαβὼν οὗτος τὸν λόγον καὶ ἀναπτύσσων τὴν ἐπερώτησιν, ἐξέθηκεν, ὅτι κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίασιν, ὡς ἐνθυμεῖσθε πάντες, ἀνέφερεν ὅτι εἶχεν εἰς χεῖράς του δύω ἐπιστολὰς συμπολιτῶν του, αἵτινες τῷ ἐγνωστοποίουν συμβάν τι, λαβὸν πρὸ μικροῦ χώραν, διὰ τοῦ ὁποίου, νομίζει, παρεβιάζετο διάταξίς τις ἀφορῶσα τὴν ἀκτοπλοΐαν. Ἐπειδὴ δὲ ὁ ὑπουργὸς εἶναι ἕτοιμος σήμερον ν' ἀπαντήσῃ, θεωρεῖ ἀναγκαῖον νὰ ἐπαναλάβῃ τὴν ἐπερώτησίν του. Ἐπαναλαβὼν δὲ ὅσα χθὲς εἶπε, παρετήρησεν ὅτι τὰ ἐκτεθέντα περιστατικὰ τῷ ἐγένοντο γνωστὰ ἀπὸ συμπολίτας του, οἵτινες τὸν προέτρεψαν νὰ κάμῃ λόγον περὶ αὐτῶν ἐν τῇ Βουλῇ καὶ φροντίσῃ ὅπως τιμωρηθῶσιν ἀνηκόντως οἱ ὑπάλληλοι ἐκεῖνοι, οἵτινες ἐπέτρεψαν νὰ παραβιασθῇ μία διάταξις τοῦ νόμου, ἥτις φρουρεῖ μεγάλα καὶ σπουδαῖα συμφέροντα τῆς Ἑλληνικῆς ναυτιλίας, ὅπως μὴ ἐπαναληφθῇ καὶ ἄλλοτε ἡ παράβασις αὕτη, ἢ νὰ πεισθῇ ἐκ τῶν πληροφοριῶν τοῦ ὑπουργοῦ ὅτι τὰ διαδοθέντα δὲν ἔχονται ἀληθείας. Ἔκαμε δὲ τὴν παρατήρησιν, ὅτι ἀνατρέξας εἰς τὸ παρελθὸν οὐδέποτε εὗρε καταχραθὲν τὸ δικαίωμα τῆς ἀκτοπλοΐας, καὶ μόνον εἰδική τις ἐξαίρεσις ἔλαβε χώραν διὰ τ' Αὐστριακὰ ἀτμόπλοια, εἰς ἃ ἐπετρέπετο νὰ μεταφέρωσιν ἀπὸ λιμένος εἰς λιμένα καὶ πράγματα καὶ πρόσωπα.

Ἀπευθύνων δὲ εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἐπερώτησιν, δὲν ἀξιοῖ ὅτι ὁ ἐπερωτῶν πρέπει νὰ ἔχῃ καὶ πάντοτε δίκαιον, καὶ εὔχεται μάλιστα ἐπὶ τοῦ προκειμένου νὰ ἔχῃ αὐτὸς ἄδικον, ἀλλ' ἐνόμισεν ἀναγκαῖον νὰ φαίνεται ἐν τοῖς πρακτικοῖς ὅτι τὸ πολύτιμον τῆς ἀκτοπλοΐας δικαίωμα φρουρεῖται καὶ ὑπὸ τῶν ὑπαλλήλων.

Εἰς ταῦτα ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός, ὅτι ὁ προαγορεύσας ἔχει ἀληθῶς ἄδικον, διότι αἱ πληροφορίαι, ἃς ἔλαβεν, εἰσὶν ἀτελεῖς, ὅπερ θέλει γενῇ γνωστὸν ἐκ τῆς ἀληθοῦς τῶν πραγμάτων ἐκθέσεως. Πλοῖόν τι Γαλλικὸν ἔχον φορτίον ἐρίων, ἐναυάγησεν εἰς τόπον ἀλίμενον. Μετὰ πολλῶν δὲ κόπων κατωρθώθη ἡ τοῦ φορτίου διάσωσις, τὸ ὁποῖον μετεφέρθη εἰς τὴν ξηράν, ὅπου εὑρίσκοντο εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ τὸ ἐπιτηρῶσιν ἵνα μὴ διαρπαγῇ ὑπὸ τῶν Κουκουβίνων, κατοίκων τοῦ μέρους ἐκείνου, καθ' ὧν εἶχον τὴν χειροτέραν ἰδέαν. Ἐν τοιαύτῃ καταστάσει ἦσαν τὰ πράγματα, ὅταν φθάσας ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς ἀσφαλιστικῆς ἑταιρίας, ἐναύλωσε πλοῖον Σφακιακὸν διὰ νὰ φορτώσῃ ἐν αὐτῷ τὰ ἐμπορεύματα, τὸ ὁποῖον ὅμως πλοῖον δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ προσεγγίσῃ εἰς τὴν ξηράν καὶ ἀπῃτεῖτο νὰ ναυλώσῃ πλοιάρια, διὰ τῶν ὁποίων νὰ μεταφέρῃ τὸ φορτίον ἀπὸ τῆς ξηρᾶς εἰς τὸ πλοῖον. Ἐπειδὴ δὲ τὰ ὕδατα ἦσαν ῥηχά, τὸ δὲ φορτίον συνίστατο ἀπὸ βάλας μεγάλου ὄγκου καὶ μεγάλης ἀξίας, δὲν ἠδυνήθη νὰ εὕρῃ καταλλήλα πρὸς μεταφορὰν ἑλληνικὰ πλοιάρια, τὰ ὁποῖα νὰ μεταφέρωσιν αὐτὸ εἰς ἄλλον λιμένα, ἀπὸ τοῦ ὁποίου ἠδύνατο νὰ

φορτώση τὸ πλοῖον, καὶ ὁ λιμὴν οὗτος ἦτον ὁ τῆς Σκιάθου. Ἐγεννήθη λοιπὸν τὸ ζήτημα, ἂν ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς ἑταιρίας ἠδύνατο διὰ ξένων πλοίων νὰ ἐνεργήσῃ τὴν τοιαύτην μεταφοράν, καὶ ἐπὶ τοῦ ζητήματος αὐτοῦ ἐρωτηθέντες ἄνδρες σοφοὶ ἀπεφάνθησαν ὅτι ἀπαγορεύεται μὲν ἡ διὰ ξένων πλοίων ἀπὸ ἑνὸς εἰς ἄλλον λιμένα μεταφορὰ ἐμπορευμάτων, ἀλλ' ἐνταῦθα ἐπρόκειτο νὰ μεταφέρωσιν ἐμπορεύματα ἀπὸ ἑνὸς ἐρήμου τόπου, ὅπου ἦσαν ἐκτεθειμένα, καὶ τὰ διασώσωσιν εἰς ἄλλο μέρος ἀσφαλές, καὶ ἑπομένως καὶ μὴ ὑπαρχούσης τῆς δυσκολίας εὑρέσεως καταλλήλων ἑλληνικῶν πλοίων, πάλιν ἠδύνατο ὁ ἀντιπρόσωπος νὰ ἐνεργήσῃ τὴν μεταφορὰν διὰ πλοίων ξένων. Ὅταν ὅμως ἡ ὑπόθεσις αὕτη ἦλθεν ἐνώπιόν του, ἐσκέφθη ὅτι ἔπρεπε νὰ φανῇ αὐστηρὸς καὶ ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ὅτι οἱ τὴν ἐκτεθεῖσαν γνώμην ὑποστηρίζαντες εἶχον δίκαιον, καὶ ἀπήντησεν ὅτι ἡ μεταφορὰ ἔπρεπε νὰ ἐνεργηθῇ διὰ πλοίων ἑλληνικῶν. Ὁ πλοίαρχος τότε εἶπεν, ὅτι δὲν θέλει νὰ μεταφέρῃ τὸ φορτίον του ἀπὸ ἑνὸς τόπου εἰς ἄλλον, ἀλλ' ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ πλοῖον, καὶ ἐν περιπτώσει τοιαύτῃ οὐδεὶς ἠδύνατο νὰ τὸν ἐμποδίσῃ νὰ μεταχειρισθῇ ξένα πλοῖα, ἅτινα ἠδύνατο νὰ μεταχειρισθῇ ἀντὶ λέμβων τοῦ πλοίου του. Οὕτω λοιπὸν τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν ἔγραψεν εἰς τὰς ἁρμοδίους λιμενικὰς ἀρχὰς ὅτι ὁ πλοίαρχος ἠδύνατο νὰ φορτώσῃ εἰς ξένα πλοῖα τὸ ἐμπόρευμα διὰ νὰ τὸ μεταφέρῃ εἰς τὸ πλοῖον ἀπ' εὐθείας, τὸ δὲ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἔγραψεν εἰς τὸν τελώνην ὅτι δὲν ὤφειλε νὰ λάβῃ οὐδὲν δικαίωμα ἀπὸ τοῦ φορτίου, διότι ἐπὶ τῶν πραγμάτων ναυαγιαιρέσεως ἐπὶ 3 μῆνας οὐδὲν κατὰ τὸν νόμον λαμβάνεται δικαίωμα, καὶ μόνον ἐρίστα τὴν προσοχὴν του ὅπως μὴ ἀποβιβασθῇ τὸ φορτίον εἰς τὴν ξηράν. Βλέπετε λοιπὸν ὅτι κατ' οὐσίαν ἡ γενομένη πρᾶξις τῆς δευτέρας τῶν πραγμάτων διασώσεως δὲν εἶναι πρᾶξις ἐμπορική, ὁ δὲ περὶ ἀκτοπλοΐας νόμος ἀφορᾷ ἐμπορικὰς πράξεις, καὶ ἑπομένως οὐδεμία τοῦ νόμου παράβασις ἔλαβε χώραν.

Ἐπανέλαβεν ὁ τὴν ἐπερώτησιν ἀπευθύνας βουλευτὴς Ὕδρας, ὅτι εὐχαριστεῖ τὸν ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν διὸ τὴν ἑτοιμότητα καὶ ταχύτητα, μεθ' ὧν ἀπήντησεν εἰς τὴν ἐπερώτησίν του, καὶ χαίρει διότι τὰ περιστατικά, ἅπερ τῷ ἐγνωστοποίησαν οἱ συμπολῖται του, δὲν ἦσαν εἰμὴ ὅπως ὁ ὑπουργὸς τὰ ἐξέθεσε, καὶ ἑπομένως ἡ ἰδέα τῆς παραβιάσεως τοῦ νόμου πίπτει. Οὐχήττον ὅμως δὲν συμφωνῶ, εἶπε μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ εἰς δύω περιστατικά, ἅ. ὅτι τὸ Πελέκι, ὅπου εἶχε διασωθῇ τὸ φορτίον, δὲν ἦτο μέρος

ὅπου ἠδύναντο νὰ πλησιάσωσι πλοῖα ἑλληνικὰ καὶ κατὰ συνέπειαν ὁ πλοίαρχος ἠδύνατο νὰ μεταχειρισθῇ τοιαῦτα, καὶ β'. ὅτι ἡ μεταφορὰ τοῦ φορτίου ἀπὸ τοῦ μέρους, ὅπου εὑρίσκετο, εἰς τὸ πλοῖον, εἶναι ἐξακολούθησις τῆς ναυαγιαιρέσεως, καθόσον τὸ Πελέκι εἶναι γενικὸς σταθμός, καὶ ἡ ναυαγιαίρεσις παύει πλέον, μετὰ τὴν ἐπὶ τῆς ξηρᾶς μεταφορὰν τοῦ φορτίου, ἡ δὲ μεταφορὰ αὐτοῦ ἀπὸ τῆς θέσεως Πελέκι εἰς Σκίαθον ἦτο πρᾶξις ἐμπορική. Μετὰ τὰς δύω αὐτὰς ἐξαιρέσεις συμφωνῶ, εἶπε, πλὴρέστατα μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ ὅτι ἀφοῦ τὰ πράγματα μετερέρθησαν ἐπὶ τοῦ πλοίου καὶ οὐχὶ ἐπὶ τῆς ξηρᾶς, δὲν ἔλαβε χώραν πρᾶξις ἐμπορικὴ καὶ κατὰ συνέπειαν δὲν παρεβιάσθη ὁ περὶ ἀκτοπλοΐας νόμος.

Παρετήρησεν ἕτερος, ὅτι ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἐν τῇ ἀγορεύσει του παρενέβαλε καί τινα φράσιν ἐθνογραφικήν, ὀνομάσας Κουκουβίνους κατοίκους τινὰς τῆς Εὐβοίας, οἵτινες δυστυχῶς καθυστεροῦσι μὲν ἀληθῶς εἰς τὸν πολιτισμὸν τῶν λοιπῶν τῆς Ἑλλάδος κατοίκων, ὤφειλεν ὅμως διὰ τοῦτο ἡ Κυβέρνησις νὰ φροντίσῃ ὑπὲρ τῆς ἠθικῆς αὐτῶν ἀναπτύξεως, καὶ οὐχὶ νὰ τοὺς στιγματίζῃ, μάλιστα κοινοβουλευτικῶς, δι' ἐπικλήσεων τοιούτων.

Εἰπόντος δὲ τοῦ ὑπουργοῦ, ὅτι ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν αὐτὴν γνωρίζουσι πάντες τοὺς κατοίκους τοῦ μέρους αὐτοῦ τῆς Εὐβοίας καὶ ὅτι ἄνευ προθέσεως μετεχειρίσθη τὴν κοινὴν καὶ συνήθη αὐτὴν ἐπίκλησιν· ὁ πρόεδρος ἀνήγγειλεν ὡς ἀντικείμενον τῆς συνεδριάσεως τὴν συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐκτάκτου πιστώσεως ἐκ δραχμῶν 1,005,120· ἀλλὰ πρὶν ἢ προβῇ ἡ Βουλὴ εἰς τὴν συζήτησιν παρετήρησέ τις, ὅτι ὁ εἰσηγητὴς ἀσθενῶν ἐπεφόρτιζεν αὐτὸν ν' ἀναγγείλῃ εἰς τὸν πρόεδρον τὴν ἀσθένειάν του καὶ τὸν παρακαλέσῃ ἐξ ὀνόματός του ὅπως ἀναβάλῃ τὸ προκειμένου νομοσχεδίου τὴν συζήτησιν εἰς ἄλλην ἡμέραν, εἰς ἣν νὰ δυνηθῇ νὰ παρευρεθῇ καὶ αὐτός. Τὴν παραγγελίαν δὲ ταύτην τοῦ εἰσηγητοῦ ἀνακοινόων, παρακαλεῖ καὶ αὐτὸς τὴν Βουλὴν νὰ συναινέσῃ εἰς τὴν αἰτουμένην ἀναβολήν.

Καὶ ἄλλων δὲ ὑποστηριζάντων τὴν περὶ ἀναβολῆς πρότασιν καὶ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν συναινοῦντος, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἐπὶ τὴν προσεχῆ παρασκευὴν ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως.

Οὕτω δὲ ὁ πρόεδρος ἀναγγείλας ὡς ἀντικείμενον τῆς ἐπιού-

σης τὴν συζήτησιν τῆς Βουλευτικῆς ἐκλογῆς Θήρας, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 1 1|2. Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος
Α. Χ. ΔΟΝΤΟΣ,

Οἱ Γραμματεῖς
Χ. Α. Χρηστόπουλος,
Γρ. Μανοῦσος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΛΘ'.

Τῆς 28 Ἰανουαρίου 1860.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Ἀναγγελθέντος ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ συζήτησις τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Θήρας, λαβὼν τὸν λόγον ὁ εἰσηγητὴς τοῦ τμήματος, ἐξέθεσεν, ὅτι κατὰ τῆς ἐκλογῆς ταύτης παρουσιάσθησαν πέντε κυρίως οὐσιώδεις ἐνστάσεις, ἐξ ὧν τὰς μὲν τρεῖς ἐθεώρησε τὸ τμῆμα ὡς ἀβασίμους, ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων διεγράφη εἰς δύω γνώμας, καὶ κατὰ μὲν τὴν μειοψηφίαν, συνεπείᾳ τῶν ἐνστάσεων τούτων ἡ ἐκλογὴ εἶναι πλημμελής, κατὰ δὲ τὴν πλειοψηφίαν, δὲν ἀλλοιοῦται καὶ πάλιν τὸ ἀποτέλεσμα. Ἐρχόμενος δὲ εἰς ἀνάπτυξιν τῶν ἀμφοτέρωθεν προτεινομένων λόγων, παρατηρεῖ ὅτι ἐνῷ ὁ δῆμος Ἀνάφης ἔχει ἐν συνόλῳ 938 ψυχάς, παρουσιάζονται ὡς ψηφοφορήσαντες 403, ἡ δὲ μειοψηφία τοῦ τμήματος ἐθεώρησεν ὅτι καὶ ἂν ὅλοι οἱ ἐκλογεῖς τοῦ δήμου ἐψηφοφόρουν, πάλιν ἦτον ἀδύνατον νὰ φθάσωσιν εἰς 403 ἐπὶ τοῦ ὅλου πληθυσμοῦ 938 ψυχῶν. Ἀλλ' ἡ ἐξόγκωσις αὕτη τῶν ὀνομάτων ἐγίνετο διότι, ἐνῷ τὴν 11 Δεκεμβρίου, πρώτην ἡμέραν τῆς ἐκλογῆς, προσῆλθον εἰς ψηφοφορίαν τρεῖς μόνον, καὶ τὴν ἑσπέραν ἐγίνετο πρᾶξις ὅτι ἐψηφοφόρησαν τρεῖς, εἶχον μείνει ἐπίτηδες δύω σελίδες κεναὶ καὶ προσετέθησαν εἰς αὐτὰς ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς 59 ὀνόματα μεταβληθέντος τοῦ ἀριθμοῦ « 3 » δι' ἄλλης μελάνης εἰς 59. Τὴν δ' ἐπιοῦσαν ἀρέθησαν πάλιν κεναὶ τέσσαρες σελίδες, καὶ ἀφοῦ τὴν ἡμέραν ταύτην δὲν προσῆλθεν οὐδεὶς εἰς ψηφοφορίαν καὶ ἡ ἐπιτροπὴ βεβαιοῖ τοῦτο διὰ πράξεώς της, προσθέτει μετὰ ταῦτα εἰς τὰς κενὰς σελίδας 140 περίπου ὀνόματα, ὥστε ἀναβαίνει ἡ προσθήκη τῶν εἰκονικῶν ὀνομάτων εἰς 168, καὶ τοιουτοτρόπως, ἐνῷ τὰ πρακτικὰ τῆς ἐκλογῆς βεβαιοῦσιν ὅτι ἐψηφοφόρησαν ἐν γένει 235, ἀναβιβάζεται τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ψηφοφορίας εἰς 403. Ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς λοιπὸν τοῦ δήμου Ἀνάφης ἐξάγομεν καὶ ἀπὸ τὸν γενικὸν αὐτοῦ πληθυσμὸν καὶ ἐκ τῶν

γενομένων πράξεων ὅτι ἔλαβε χώραν πλαστογραφία καταφανὴς καὶ προσετέθησαν παρανόμως 168 ὀνόματα. Ἀλλὰ καὶ ἡ ἐκλογὴ τοῦ δήμου Θήρας δὲν παρουσιάζεται ὀλιγώτερον πλημμελὴς καὶ ἀλλοιωμένη, διότι, ἐνῷ ὁ πληθυσμὸς τοῦ δήμου τούτου δὲν ὑπερβαίνει τὰς 5,574, πραγματικοὶ ψηφοφόροι κατὰ μὲν τὴν γνώμην τῆς μειοψηφίας ἀναλογοῦσι 1100, κατὰ δὲ τὴν πλειονοψηφίαν, 1400, καὶ ὅμως ἐψηφοφόρησαν 1563, ὥστε καὶ κατὰ τὰς δύω γνώμας ἐψηφοφόρησεν ἀριθμὸς ἀνώτερος τοῦ πραγματικοῦ, κατὰ μὲν τὴν μειοψηφίαν, ὡς ἐγγίστα 500, κατὰ δὲ τὴν πλειοψηφίαν αὐτήν, 163. Ἐὰν δὲ λάβωμεν ὑπ' ὄψιν ὅτι καὶ ἐκ τῶν 1100 ἐκλογέων, οὓς παραδέχεται ἡ μειοψηφία, πολλοὶ δὲν ἠδύναντο νὰ ψηφοφορήσωσι, καθ' ὅσον ποτὲ δὲν εὑρίσκονται παρόντες εἰς τὰς νήσους οἱ ἥμισεις τῶν κατοίκων, ὡς ἐλέπομεν καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς πέντε δήμους τῆς ἐπαρχίας Θήρας, ὅπου δὲν ἐψηφοφόρησαν πλέον τοῦ ἡμίσεως ἀριθμοῦ τῶν ἐκλογέων, θέλομεν ἰδῆ ὅτι δὲν ἦτον δυνατὸν νὰ ψηφοφορήσωσιν εἰς τὸν δῆμον Θήρας πλείονες τῶν 700, καὶ ἑπομένως ἐγράφησαν περιπλέον 850 ψῆφοι. Δὲν ὑπάρχει λοιπὸν ἀμφιβολία ὅτι εἰς τὸν δῆμον τοῦτον ἐψηφοφόρησαν καὶ θανόντες καὶ ἀποδημοῦντες καὶ δὶς ἐγγεγραμμένοι ψηφοφόροι, ὥστε καὶ εἰς τὸν δῆμον Θήρας ἡ κάλπη ἐναθεύθη πασιφανῶς. Παρατηρεῖ δὲ ἡ μειοψηφία ὅτι ἐν τῷ δήμῳ Ἀνάφης ἀδύνατον ἦτον νὰ μὴ ἔλαβεν οὐδεμίαν ψῆφον ὁ Ν. Βαρβαρήγος, ἀφοῦ δὲ ἔλαβεν οὗτος, ὅστις εἶναι ὁ τελευταῖος τῶν ἐπιτυχόντων, πολὺ μᾶλλον ἔλαβον οἱ πλειοψηφοῦντες αὐτοῦ σύντροφοί του, καὶ διὰ τοῦτο ἡ μειοψηφία ἀποφαίνεται ὑπὲρ τῆς παραδοχῆς τῶν δύω τούτων. Ἀλλ' ἡ μειοψηφία, μεθ' ἧς συντάσσεται καὶ αὐτός, παρατηρεῖ ὅτι ἀφοῦ εἰς τοὺς δήμους Ἀνάφης καὶ Θήρας ἔλαβε χώραν νόθευσις καὶ πλαστογραφία, πρέπει νὰ πέσῃ ἡ ἐκλογὴ ἀμφοτέρων τῶν δήμων καὶ τότε ἱκανοποιεῖται ὁ νόμος, ἢ τοὐλάχιστον ν' ἀποβληθῇ ἐκεῖνος, ὑπὲρ οὗ ἐγένετο ἡ ἐγκληματικὴ πρᾶξις, καὶ ἀντ' αὐτοῦ νὰ ἔλθῃ τρίτος βουλευτὴς Θήρας ὁ Ν. Ἰγγλέσης, ὅστις, ἀποβαλλομένων τῶν πλαστῶν ψήφων, ὑπερτερεῖ τοῦ Ν. Βαρβαρήγου. Παρέλειψε δὲ νὰ προσθέσῃ ὅτι πρὸς τοῖς ἄλλοις ὁ πρόεδρος τῆς ἐρευνητικῆς τῆς κάλπης ἐπιτροπῆς κατηγορούμενος δι' ἀξιοποίνους πράξεις, ἐστερεῖτο τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων του, καὶ ἅμα περαιωθείσης τῆς λογῆς, συνελήφθη. Τὸ τμῆμα ὅμως δὲν ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν τὸν λόγον τοῦτον, διότι μεταξὺ τῶν πρακτικῶν τῆς ἐκλογῆς δὲν εἶχε περὶ τούτου κἀν ἐπίσημον ἔγγραφον.

Ἀντέταξεν εἰπὼν ἄλλος, ὅτι μετὰ τρεῖς μῆνας σήμερον ἐπανερχόμεθα πάλιν εἰς τὸν ἀγῶνα βουλευτικῶν ἐξελέγξεων ὡς ἐπὶ τῆς ἐνάρξεως τῆ, Βουλῆς, καὶ τοῦτο ἕνεκα τῆς ἰδιορρύθμου ἐνεργείας τοῦ ἐπάρχου Θήρας, ἀναβαλόντος τὴν ἐκλογὴν μέχρι μέσων τοῦ Δεκεμβρίου. Τὸ πρόγραμμα τῆς ἐνάρξεως στέλλεται ὑπὸ τῆς Νομαρχίας Κυκλάδων εἰς τοὺς ἐπάρχους ἄνευ ἡμερομηνίας ἕνεκα τῆς δυσχερεῦς τῶν νήσων συγκοινωνίας, οἱ δὲ ἔπαρχοι ἅμα τῇ παραλαβῇ αὐτοῦ θέτοντες τὴν ἡμερομηνίαν, κηρύττουν τὴν ἔναρξιν τῶν ἐκλογῶν. Ἀλλ' ὁ ἔπαρχος Θήρας μὴ λαβὼν ὑπ' ὄψιν ὅτι διὰ τῆς ἀναβολῆς καταπατεῖται ὁ νόμος καὶ ζημιοῦνται οἱ κάτοικοι τῆς ἐπαρχίας, ἀνέβαλε τὴν ἐκλογὴν ὅσον ἤθελε καὶ αἱ τοιαῦται πράξεις δὲν πρέπει νὰ μείνωσιν ἀνεξέλεγκτοι. Ἐρχόμενος δὲ ἤδη εἰς τὰ περὶ τῆς ἐκλογῆς τοῦ δήμου Ἀνάφης λεχθέντα, παρατηρεῖ ὅτι ἡ σύνταξις τοῦ καταλόγου τοῦ δήμου τούτου χρονολογεῖται ἀπὸ τοῦ 1858, οἱ δὲ κάτοικοι Ἀνάφης εἶναι ὀλίγοι γεωργοί, ἀσχολούμενοι εἰς γεωπονικὰ ἔργα, καὶ ἐπομένως μένοντες ἀείποτε εἰς τὸν δῆμόν των. Δὶν εἶναι λοιπὸν λόγος νοθεύσεως ἡ παρουσία ὅλων τῶν κατοίκων, καὶ διὰ τοῦτο οὔτε αἱ ἐφορευτικαὶ οὔτε αἱ ἀντεφορευτικαὶ ἐπιτροπαὶ ἀναφέρουσι τι περὶ νοθεύσεως τῆς κάλπης ἢ ἰδανικότητος ἐκλογέων. Ἂν δὲ, ὡς εἶπεν ὁ εἰσηγητὴς, εἰς τοὺς λοιποὺς δήμους ἐψηφοφόρησεν ὁ ἥμισυς ἀριθμὸς τῶν ἐκλογίων, ὁ λόγος εἶναι ὅτι αὐτοὶ μὲν ἀποδημοῦσι πολλάκις, οἱ δὲ κάτοικοι Ἀνάφης δὲν μακρύνονται ποτὲ ἐκ τοῦ δήμου των, ὥστε τὸ ἐπιχείρημα τοῦτο τοῦ εἰσηγητοῦ δὲν ἔχει βάσιν. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὰ περὶ τῆς συλλήψεως τοῦ προέδρου τῆς κάλπης λεχθέντα, κατ' αὐτῶν εἶχεν ἐκδοθῇ ἔνταλμα συλλήψεως καὶ ἐπομένως τὸν συνέλαβον ὅτε μετέβη εἰς Θήραν. Ἀλλὰ κατὰ τῆς ἐκλογῆς τοῦ δήμου Θήρας ἐκτοξεύεται ἡ κατηγορία ὅτι ἀπὸ 5574 ψυχὰς παρουσιάζονται σημειωμένοι 2912 ἐκλογεῖς, καὶ ὅτι ἐρρίφθησαν διὰ τοῦτο 850 ἰδανικαὶ ψῆφοι δὶς ἐγγεγραμμένων, θανόντων καὶ ἀποδημούντων. Ἀλλ' ὡς πρὸς τοὺς δὶς ἐγγεγραμμένους παρατηρεῖ ὅτι εἰς Ἄνδρον, Νάξον καὶ πρὸ πάντων εἰς Θήραν δύναται πᾶς τις νὰ εὕρῃ πολλὰς οἰκογενείας φερούσας τὸ αὐτὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον, ὡς εἰς τὴν Ἄνδρον τὸ ὄνομα Καῖρη, εἰς τὴν Νάξον τὸ ὀνόματα Βαρότσης ἢ Σουμαρίπας, καὶ εἰς Θήραν τὰ ὀνόματα Δελένδας, Βαρβαρῆγος καὶ πολλὰ ἄλλα. Οἱ δὶς λοιπὸν ἐγγεγραμμένοι, περὶ ὧν ἐνίσταται ὁ Ν. Ἰγγλέσης, εἶναι ἁπλῆ ταύτωνυμία ψηφοφόρων, καὶ ὅμως ὁ Ἰγγλέσης δὲν ἀναφέρει εἰμὴ δύω καὶ μόνον ὀνόματα δὶς ἐγγεγραμμένων, καὶ

βασίζεται εἰς ἀπόδειξίν τινα τοῦ γραμματέως τοῦ ὑγειονομείου βεβαιοῦντος ὅτι δὲν ἦσαν οὗτοι παρόντες. Ὡς πρὸς τοὺς θανόντας ἀναφέρεται εἰς Ζαχαρόπουλος πρὸ 15 ἐτῶν ἀποβιώσας· ἀλλ' ἐλησμόνησαν ὅτι ὑπάρχει καὶ ἕτερος Ζαχαρόπουλος μὲ τὸ αὐτὸ ὄνομα, ὅστις μονόφθαλμος μάλιστα ὤν, διαμένει εἰς Θήραν. Κακῶς δὲ διϊσχυρίζονται ἐπίσης ὅτι σημειοῦνται ὡς ψηφοφορήσας καὶ ὁ Λομβάρδος, ταμίας Ὕδρας, διότι εἶναι καὶ ἕτερος Ν. Λομβάρδος, ὅστις διοικῶν πλοῖον, ἔτυχεν εἰς Θήραν ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς καὶ ἐψηφοφόρησεν. Ἐξ ὅλων τούτων αἱ ἀντεφορευτικαὶ ἐπιτροπαὶ οὐ μόνον δὲν ἀναφέρουσι κἀν παράπονον ἐπὶ τῆς ψηφοφορίας τῶν δήμων τούτων, ἀλλὰ καὶ ἐσεβάσθησαν τὴν πλειοψηφίαν καὶ ἐπομένως αἱ φερόμεναι ἐνστάσεις δὲν ἔχουσι κἀμμίαν βάσιν. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τοὺς καταλόγους, ἐκτὸς ὅτι δὲν εἶναι ὅσον λέγουν ἐξωγκωμένοι, ἀλλὰ καὶ ἂν εἶναι, πῶς θεωροῦσι τινὲς ὅτι πρέπει νὰ ἀφαιρέσωμεν τὰς καθ' ὑπέρβασιν ψήφους ἀπὸ μόνους τοὺς ἐπιτυχόντας; Ὁ ἐπιλαχὼν Ν. Ἰγγλέσης ἐλάμβανε ψήφους ἀπὸ τὸν Γαβαλᾶν, τὸν Δελένδαν καὶ τὰς ἐλικάς του, καὶ παρ' ὀλίγον ἐξελέγετο παμψηφεί. Ἂν γένει δὲ πάντες ἐλάμβανον ψήφους καὶ ἡ τύχη ἦτον κοινή. Διὰ τί θέλετε νὰ ἀφαιρέσωμεν ἤδη ψήφους ἀπὸ μόνον τοὺς ἐπιτυχόντας; Ἂν λοιπὸν πρόκειται ν' ἀφαιρέσωμεν ψήφους, πρέπει νὰ τὰς ἀφαιρέσωμεν ἀπὸ ὅλους, καὶ τότε πάλιν ὁ Ἰγγλέσης μένει πολὺ ὀπίσω τοῦ Βαρβαρήγου. Δὲν εἶναι δὲ ἀληθὲς ὅτι εἰς τὰς νήσους ποτὲ δὲν μένουσι τὸ ἥμισυ τῶν κατοίκων, διότι ἀπὸ τοῦ Νοεμβρίου μέχρι τέλους Φεβρουαρίου ὁ πληθυσμὸς τῶν νήσων εἶναι ἀκέραιος, ὁ δὲ τῆς Ἀνάφης μένει ἀείποτε εἰς τὸν δῆμόν του. Διὰ ταῦτα θεωρεῖ τὴν ἐκλογὴν καλῶς ἐχούσαν καὶ προτείνει τὴν παραδοχήν της.

Ἀντεῖπεν ἄλλος ὅτι ὁ προαγορεύσας ἔπρεπε βεβαίως νὰ φωτίσῃ τὴν Βουλὴν πολὺ πλειότερον τῶν ὑπ' ὄψιν ἐγγράφων, διότι ὡς διατελέσας ἔπαρχος Θήρας ἦτον εἰς θέσιν νὰ γνωρίζῃ ἐπ' ἀκριβείᾳ τὰ πράγματα, ἀλλ' ἀντὶ τούτου ἔφερε προχείρους τινὰς λόγους, μακρὰν ἀπέχοντας τοῦ νὰ ἐξακριβώσωσι τὰ γεγονότα. Καὶ πρῶτον κατέκρινε τὴν διαγωγὴν τοῦ ἐπάρχου Θήρας ὡς ἀναβαλόντος τὴν ἐκλογήν, ἀλλὰ τοῦτο μὲν δὲν μᾶς χρησιμεύει ποσῶς ἐπὶ τῆς προκειμένης περιστάσεως. Ἐρχόμενος δ' αὐτὸς εἰς τὰ πράγματα παρατηρεῖ ὅτι, ὡς ἀπέδειξεν ὁ εἰσηγητὴς, εἰς τὸν δῆμον Ἀνάφης ὁ πληθυσμὸς τῶν κατοίκων ἀναβαίνει εἰς 938 ψυχάς, ἐξ αὐτῶν δὲ οἱ μὲν ἐκλογεῖς φθάνουσι εἰς 580, οἱ δὲ ψηφοφορήσαντες εἰς 403. Τοιοῦτος δὲ ὑπερφυὴς ἀριθμὸς

ψηφορόρων ἀντιβαίνει εἰς τὸ λογικὸν τοῦ ἀνθρώπου καὶ τὸ νὰ ὑποθέσῃ ὅτι δύναται νὰ ὑπάρξῃ μεταξὺ 938 ψυχῶν τοῦ δήμου, ἐφ' ὧν δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀναλογισθῶσι πλειότεροι τῶν 200 ἐκλογέων. Εἰς τὸν δῆμον λοιπὸν Ἀνάφης ἡ ψηφοφορία πάν ἄλλο ὑπῆρξε παρὰ γνησία, καὶ πρέπει νὰ τὴν ἀκυρώσωμεν ὁμοφώνως, διότι ἡ συνείδησις τοῦ ἀνθρώπου ὀφείλει ν' ἀποστρέφηται τὸ ἔγκλημα ὅπου καὶ ἂν τὸ ἀπαντήσῃ. Ὡς πρὸς τὸν δῆμον δὲ Θήρας ἐνῷ ἀναλόγως τοῦ πληθυσμοῦ ὁ ἀριθμὸς τῶν ψηφοφόρων δὲν ἔπρεπε νὰ ὑπερβαίνῃ τοὺς 1100, βλέπομεν ὅτι οἱ παρόντες καὶ ψηφοφορήσαντες ἦσαν ὑπὲρ τοὺς 1500—καὶ πῶς εἰς ναυτικὸν τόπον, ἐνῷ δὲν ἔπρεπε ν' ἀγνοῇ ὁ προαγορεύτας ὅτι εἰς ναυτικὸν τόπον ποτὲ δὲν εἶναι παρόντες πλείονες τοῦ 1/3 τῶν ἐκλογέων, ἀπὸ δὲ τὴν Θήραν, ἀλίμενον οὖσαν, ἀπουσιάζουν οἱ κάποιοι διπλοῦς. Δὲν πρέπει λοιπὸν οὔτε νὰ λησθῇ ὑπ' ὄψιν καὶ ἡ ἐκλογὴ τοῦ δήμου Θήρας, διότι, ἂν ἀγαπᾷ τοὺς ἐπιδόξους βουλευτὰς τῆς ἐπαρχίας ταύτης, ἀγαπᾷ πλειότερον τὴν ἀλήθειαν καὶ τιμᾷ πρὸ πάντων τὸ καθῆκον τοῦ βουλευτοῦ. Ἀλλὰ φέρων καὶ ἐπισήμους ἀποδείξεις τῶν λεγων του παρατηρεῖ, ὅτι ὁ πάρεδρος τοῦ χωρίου Καρτεράδου πιστοποιεῖ ἐπισήμως ὅτι ἐκ τῶν 300 ψηφοφόρων τοῦ χωρίου τούτου ἦσαν ἀπόντες 94 καὶ ἀναφέρει αὐτοὺς κατ' ὄνομα. Καὶ ὅμως πάντες οὗτοι, καὶ τοὶ ἀποδημοῦντες ἐν Κυρώτῃ καὶ ἐν Ρωσίᾳ, εἶχον συγχρόνως τὴν ὑπερφυσικὴν δύναμιν νὰ εἶναι παρόντες καὶ νὰ ψηφοφορήσωσιν εἰς τὴν ἐκλογήν! Ἀφοῦ δὲ ἐκ τοῦ χωρίου τούτου, τὸ ὁποῖον εἶναι ὑπειροτικώτερον, ἔλειπε τὸ τρίτον τῶν ἐκλογέων, ἂς συμπεράνῃ ἕκαστος ποσοὶ ἔπρεπε νὰ ἀποδημῶσιν ἐκ τῶν ἄλλων μερῶν τῆς Θήρας. Ἀλλ' ἐκτὸς τῶν ῥηθέντων 94 ἐκλογέων, ὁ ὑγειονόμος πιστοποιεῖ ὅτι ἔλλειπον ἔτι δύω ἐκλογεῖς, καὶ ὅμως φαίνονται ὡς ψηφοφορήσαντες. Ἀφ' ἑτέρου εἷς ἱερεὺς ἀναφέρει τέσσαρας ψηφοφόρους ἀποδιώσαντας πρὸ πολλοῦ, οἵτινες ὅμως οὐχ ἧττον ἐψηφοφόρησαν. Ἐκ τοῦ χωρίου λοιπὸν τούτου συμπεραίνεται ὁποῖαι πράξεις ἐτολμήθησαν εἰς τὰ ἄλλα. Καὶ ἀληθῶς, ἀφοῦ ὅλος ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκλογέων τοῦ δήμου Θήρας περιορίζεται εἰς 1100, καὶ οὗτοι πρέπει νὰ ἐλαττωθῶσι τοὐλάχιστον εἰς 550, ἀφοῦ παραδεχθῶμεν ὡς ἀπόντας τοὺς ἡμίσεις μόνον, πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ ψηφοφορήσωσι 1500; Ἂν παραδεχθῶμεν ὡς γνησίαν τοιαύτην ἐκλογήν, ἀγνοεῖ πλέον ποῖον εἶναι τὸ μὴ γνήσιον. Ἀποδεικνύεται λοιπὸν ὅτι ἡ διαφθορὰ δὲν θέλει νὰ παύσῃ, καὶ αἰωνίως τρέχομεν εἰς τὴν διαφθορὰν καὶ τὸ ψεῦδος. Ὁ μὴ ἐρχόμενος ἐνταῦθα διὰ τῆς νομίμου

ψήφου τοῦ λαοῦ δὲν εἶναι βουλευτής, ἀλλ' ὡς ὁ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας κλέπτης ἐστὶ καὶ λῃστής. Ἐνταῦθα λοιπὸν ὑπάρχει μία πλαστογραφία, μία διαφθορά, ἥτις λέγει «ἔλθετε νὰ μὲ ἀνακηρύξητε ἁγίαν διὰ τῆς ψήφου σας.» Καὶ ἂν σεβώμεθα τὸν δημόσιον βίον μας, ἂν θέλωμεν νὰ τὸν ῥυθμίσωμεν πλέον, πρέπει νὰ δώσωμεν ἓν γενικὸν μάθημα ἀποκρούοντες πᾶσαν τοιαύτην διαφθοράν. Διὰ ὅλα ταῦτα ἐξαιτεῖται τὴν ἀκύρωσιν τῆς προκειμένης ἐκλογῆς ὡς παρανόμου.

Ἐπέφερεν ἄλλος, ὅτι ἀναγκάζεται νὰ εἴπῃ καὶ αὐτὸς δύω λέξεις ὡς μέλος τοῦ ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Θήρας τμήματος. Δὲν εἶναι δὲ ἀναγκαῖον ἀ εἴπῃ ὅτι φράσεις τινὲς διαφυγοῦσαι τὸ ἔρκος τῶν ὀδόντων τοῦ προαγορεύσαντος δὲν ἔπρεπε νὰ τὸν διαφύγωσιν ὡς προσβάλλουσαι ὅλον τὸ ἔθνος· ἄλλως τε οἰκεῖος τόπος τοιούτων ἐξηγήσεων ἦτον ἡ συζήτησις τῆς πρὸς τὸν Βασιλικὸν λόγον ἀπαντήσεως. Ἐρχόμενος ἤδη εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ δήμου Ἀνάφης, παρατηρεῖ ὅτι φαίνονται τῷ ὄντι εἰς τὰ πρακτικὰ σβυσίματά τινα καὶ κηλίδες, διδοῦντα ὑποψίας ὅτι εἰς τὴν ἐκλογὴν ταύτην παρεισέδυσέ τις δολιότης, ἥτις ὑποκρύπτεται εἰς τέσσαρας μόνον σελίδας, τὴν 4 καὶ 5 καὶ τὴν 12 καὶ 13. Ἡ πλειοψηφία λοιπὸν τοῦ τμήματος ὑπέθεσεν ὅτι δυνατὸν νὰ ὑπῆρξε τι δόλιον εἰς τὰς σελίδας ταύτας, καὶ παραδεχομένη τὴν ἔκστασιν, ἀπεράνθη ν' ἀφαιρεθῶσιν ἐχι 168 ἀλλ' 112 ψῆφοι, ὅσαι ἀναφέρονται εἰς τὰς τέσσαρας διβλιμμένους σελίδας, καὶ τότε αἱ ψῆφοι τοῦ δήμου Ἀνάφης μένουν 291. Ἐρωτᾷ δὲ ὅσους τῶν βουλευτῶν εἶναι δήμαρχοι ἂν ὑπάρχῃ καθ' ὅλα ἀκριβὴς καταλογὰς τῶν κατοίκων δήμου τινὸς παρ' ἡμῖν. Συνήθως ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν ὑποκρύπτεται ἕνεκα τῆς στρατολογίας, καὶ ἐπομένως οἱ τοιοῦτοι καταλόγοι δὲν δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν ἀκριβεῖς. Ἀλλ' ἂν ἐπὶ τοῦ προκειμένου παραδεχθῶμεν ὡς ἐκλογεῖς τὸ 1|4 τῶν κατοίκων, ὡς ἡ Βουλὴ καὶ ἄλλοτε παρεδέχθη τὸν ὅρον τοῦτον, τότε εἰς τὸν δῆμον Ἀνάφης ἀναλογοῦν 226 ψηφοφόροι, ἐνῷ, ἂν παραδεχθῶμεν, κατὰ τὴν μειοψηφίαν, τὸ 1|5 τῶν κατοίκων, θέλομεν ἔχει 181 ψηφοφόρους, ἂν καὶ ἡ μειοψηφία ἐναντίον τοῦ ἰσχυρισμοῦ της τούτου παρεδέχθη ὅτι ἐψηφοφόρησαν 235. Ἀλλ' ἐὰν τοὐναντίον παραδεχθῶμεν ὅτι μόνον 121 ψῆφοι ἐρρίφθησαν εἰς τὴν κάλπην παρανόμως, τότε οἱ πραγματικοὶ ἐκλογεῖς τοῦ δήμου Ἀνάφης εἶναι 302, ἀριθμὸς δυνάμενος νὰ δικαιολογηθῇ καὶ ἀπὸ τῆς ἰδέας ὅτι οὐδέποτε ἐγένετο ἀκριβὴς ἀρίθμησις τῶν κατοίκων. Ἅμα λοιπὸν ἀφαιρέσωμεν 112 ψήφους ἐκ τοῦ δήμου Ἀνάφης καὶ ὅλας τὰς 850 ψήφους τοῦ δήμου Θή-

ρας, πάλιν μένει τὸ ἀποτέλεσμα ὑπὲρ τῶν ἐπιτυχόντων, ἐκτὸς ἂν ἀφαιρέσωμεν ψήφους καὶ ἄλλων σελίδων τῶν πρακτικῶν τοῦ δήμου Ἀνάφης, ἀλλὰ δὲν ὑπάρχει πρὸς τοῦτο λόγος. Ἄλλως τε ἡ τιθεμένη βάσις τῆς κατὰ τὸ ἥμισυ διαιρέσεως τοῦ πληθυσμοῦ εἰς ὑβρίζον καὶ θῆλυ γένος, δὲν εἶναι ὄρος ἀνάλογος, διότι ἀλλαχοῦ μὲν ἐπικρατεῖ τὸ ἄρρεν, ἀλλαχοῦ δὲ τὸ ἕτερον γένος. Διὰ ταῦτα ὑποστηρίζει τὴν ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς γνώμην τῆς πλειοψηφίας τοῦ τμήματος.

Ἐξέθηκεν ἄλλος, ὅτι ἐννοεῖ ἕκαστος πόσην αἰσθάνεται ἀποστροφὴν ἐπανερχόμενος εἰς τὸ ζήτημα τῆς ἐξελέγξεως, καθ' ὅσον τὰ ζητήματα ταῦτα λήγουσι πάντοτε εἰς ὀνόματα, ἐπὶ δὲ τοῦ προκειμένου ἀπαντᾷ πρόσωπα φιλικὰ εἰς ἀμφοτέρας τὰς ἀντιθέτους μερίδας. Οἱ ἔντιμοι βουλευταὶ Ἱρμιονίδος καὶ Κυπαρισσίας ἀνέπτυξαν ἤδη ἐν ἀκριβείᾳ τὰ κατὰ τὴν ἐκλογὴν γεγονότα καὶ δὲν ἔχει ἀνάγκην νὰ ἐπανέλθῃ εἰς αὐτὰ, ἀλλὰ φέρει πρὸ τῆς Βουλῆς τὴν πεποίθησίν του, ὅτι αἱ ἐκλογαὶ τῶν δήμων Ἀνάφης καὶ Θήρας πρέπει νὰ ἀποῤῥιφθῶσιν ὡς μὴ νόμιμοι. Ἐνθυμεῖσθε τί συνέβη ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Μεγαλοπόλεως ὡς πρὸς τὸν δῆμον Λυκοσούρας. Τὴν ἐκλογὴν ἐκείνην ὑπερασπίσθη τότε ἀπὸ τοῦ βήματος, διότι ἐξανέστη καὶ συνηγανάκτησε μετὰ τῆς Βουλῆς διὰ τὸν λόγον ὅτι ἐπροτείνετο ὑπὸ τῆς πλειοψηφίας συμβιβασμὸς τῶν ἀνταγωνισθέντων προσώπων, καὶ τὴν θέλησιν τῶν ἐκλογέων ἐπρόκειτο νὰ διαδεχθῇ ἡ θέλησις τῆς Βουλῆς· ἀλλ' ἡ Βουλὴ οὐχ ἧττον ἀπέῤῥιψε τὴν ἐκλογὴν Λυκοσούρας, διότι ὁ κατάλογος τῶν ψηφοφόρων ἦτον ἐξωγκωμένος. Ἀλλ' ἐπὶ τῶν ἐκλογῶν τῶν δήμων Ἀνάφης καὶ Θήρας οἱ κατάλογοι εἶναι μᾶλλον ἐξωγκωμένοι καὶ πρέπει νὰ ἐπιστήσωμεν τὴν δέουσαν προσοχήν. Καὶ εἶπον μέν τινες, ὅτι οἱ κατάλογοι ἐξογκοῦνται πολλάκις ἕνεκα τοῦ περὶ στρατολογίας νόμου, ἀλλ' ἂν εἰς τὰς ὑποχρεώσεις ὀλιγοστεύῃ ὁ πληθυσμὸς τῶν κατοίκων, τὰ χορηγούμενα δικαιώματα τὸν ἐκτείνουν, καὶ ἐπομένως οἱ τοιοῦτοι κατάλογοι, ὅταν πρόκειται περὶ δικαιωμάτων, συνήθως ἐξογκοῦνται καὶ μεγαλύνονται. Ἄλλως τε ἐπὶ τοῦ καταλόγου τοῦ δήμου Ἀνάφης ὑπάρχει πρῶτον ἡ ὑλικὴ πλαστογραφία, καὶ ἀρκεῖ νὰ ῥίψῃ τις ἁπλοῦν ὀλέμμα διὰ νὰ ἴδῃ τὰς ἐν αὐτῷ ἀποσβέσεις καὶ παρεισγραφὰς ἢ ἀλλοιώσεις. Ἐπισκεφθεὶς δὲ καὶ αὐτὸς ἄλλοτε τὸν τόπον ταῦτον, ὁμολογεῖ ὅτι ὁ δῆμος Ἀνάφης εἶναι ζηρά τις καὶ ἄγονος πέτρα, ἐν ᾗ ἐνδιαιτῶνται ὀλίγοι κάτοικοι ἐνδεεῖς, ἀλλ' αὐτὴ μάλιστα ἡ ἔνδεια καὶ πενία των μᾶς πείθει ὅτι

ὀλίγοι μεταξὺ αὐτῶν δὲν ἀποδημοῦσι διὰ νὰ ζητήσωσι τὰ πρὸς τὸ ζῆν μέσα. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὰ ἐν τῷ δήμῳ Θήρας γενόμενα, δὲν πρέπει νὰ ἀποῤῥίψωμεν ὅλας τὰς ὑφ' ἑνὸς παρέδρου διδομένας πληροφορίας. Ἡ Βουλὴ δὲν ἀγνοεῖ ἤδη πόσον ἐπολέμησεν ἄλλοτε τὰς ὑπὸ τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν φερομένας ἐπὶ τῶν ἐκλογῶν ἀποδείξεις, διότι δὲν θέλει νὰ ἐπηρεάζωνται αἱ ἐκλογαὶ, ἔστω καὶ ἐμμέσως, ὑπὸ τῆς διοικητικῆς ἐξουσίας· ἀλλ' ἐνταῦθα αἱ προσαγόμεναι ἀποδείξεις δὲν εἶναι διοικητικαὶ, ἀλλ' ὁμολογία δημοτικῆς ἀρχῆς, καθ' ἣν ἐχούσης καὶ δικαίωμα εἰς τὴν ἐπίβλεψιν τῶν δημοτικῶν. Ἂν λοιπὸν παραδεχθῶμεν τὴν ἐκ τοῦ χωρίου Καρτεράτου ἀπουσίαν 94 ἐκλογέων, οἵτινες παρουσιάζονται ὡς ψηφοφορήσαντες, καὶ θεωρήσωμεν ἀναλόγως ὅτι τὸ γεγονὸς τοῦτο ἐξετάθη καὶ εἰς ἄλλα χωρία, τότε βεβαίως ἡ προκειμένη ἐκλογὴ δὲν δύναται νὰ εἶναι ἀκριβής. Ἄλλως τε δὲν βλέπει ἐνταῦθα οὐδὲ τὴν πίστιν πολιτικῆς φιλίας ἢ ὁμοφροσύνης. Οἱ συνερχόμενοι εἰς πολιτικὴν ἑταιρίαν, πρὸ πάντων μάλιστα οἱ καταβαίνοντες εἰς τὴν ἐκλογικὴν πάλην, πρέπει νὰ μένουν ἑδραῖοι καὶ ἀμετάτρεπτοι εἰς τὰς σχέσεις των. Καὶ διὰ νὰ μὴν ἀναφέρῃ ὀνόματα, ἀρκεῖται νὰ εἴπῃ ὅτι πολλοὶ ἐξ ὑμῶν ἐκινδύνευσαν νὰ ἀποτύχωσιν εἰς τὴν ἐκλογὴν, καὶ ἐπροτίμησαν τοῦτο παρὰ νὰ φανῶσιν ἄπιστοι εἰς τὰς πολιτικὰς ἑταιρίας καὶ φιλίας των. Τοιαύτας δὲ πράξεις αὐτοπαρνήσεως τιμῶμεν ὡς τὴν τοῦ φιλανθρώπου κολυμβητοῦ, ὅστις, καὶ τοι βλέπων τὸν κίνδυνον, πηδᾷ εἰς θάλασσαν μαινομένην καὶ διασώζει τὸν ἐν αὐτῇ κινδυνεύοντα ἢ συναπόλλυται μετ' αὐτοῦ. Ἀλλ' ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς ταύτης δὲν βλέπει δυστυχῶς τὴν πολιτικὴν αὐτὴν φιλίαν καὶ εἰλικρίνειαν. Πέποιθε δὲ ἐκ τοῦ ἁπλοῦ καὶ μόνου συλλογισμοῦ, ἐκ τῆς διαφορᾶς τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κατοίκων, ἐκ τῆς ἀλλοιώσεως τοῦ βουλευτικοῦ καταλόγου καὶ τῶν λοιπῶν περιστατικῶν, ὅτι ἐπὶ τῆς προκειμένης ἐκλογῆς δὲν ὑπάρχει εἰλικρίνεια. Πρέπει λοιπὸν νὰ εἰμεθα αὐστηροὶ περὶ τὰ τοιαῦτα, νὰ ἀποσκορακίσωμεν πᾶν ὅ,τι πλαστὸν ἢ δόλιον καὶ νὰ δώσωμεν ἓν μάθημα εἰς τὰς λοιπὰς ἐκλογὰς ὅτι δὲν ζητοῦμεν εἰμὴ τὸν νόμον καὶ τὴν ἀλήθειαν.

Ἐξέθηκεν ἕτερος, ὅτι μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἐκθέσεως τοῦ τμήματος ἐπίστευεν ὅτι τὸ ὑπὸ συζήτησιν ἀντικείμενον ἤθελε βεβαίως μᾶς ἐπασχολήσει ὀλίγον, διότι τὸ τμῆμα διηρέθη εἰς μειοψηφίαν καὶ πλειοψηφίαν. Ἀλλ' ἐν τῇ ἐκθέσει φαίνεται περιστατικόν τι, τὸ ὁποῖον, ἂς τῷ συγχωρηθῇ νὰ τὸ εἴπῃ,

στρέφει κατὰ τῆς μειοψηφίας, καὶ τὸ περιστατικὸν αὐτὸ εἶναι ὅτι ὁμοφώνως ἅπαντα τὰ μέλη του τμήματος διαβεβαιοῦσι τὴν Βουλὴν ὅτι ἅπασαι αἱ προκαταρκτικαὶ ἐργασίαι ἐνηργήθησαν νομίμως. Μετὰ δὲ τὴν ὁμόφωνον ταύτην διαβεβαίωσιν ἡ μειοψηφία, παραδεχομένη ὡς βεβαίαν καὶ ἰσχυρὰν τὴν ἔνστασιν τοῦ ἀποτυχόντος Ἰγγλέση, προτείνει τὴν ἀκύρωσιν τῆς ἐκλογῆς τῶν δήμων Θήρας καὶ Ἀνάφης, διὰ τὸν λόγον ὅτι οἱ καταλογοι ὑπῆρχον ἐξωγκωμένοι. Ἐπὶ τῆς ἐνστάσεως ταύτης παρατηρεῖ ἐν πρώτοις ὅτι ὁ Κ. Ἰγγλέσης εἶναι ἄνθρωπος συνετὸς, πνευματώδης καὶ εἷς τῶν ἐπισημοτέρων κατοίκων τῆς Θήρας, ὅστις καθ' ὅλας τὰς βουλευτικὰς ἐκλογὰς προσεπάθησε νὰ ἐκλεχθῇ ἀντιπρόσωπος τῆς πατρίδος του, ἀλλ' ἀγνοεῖ διατί δὲν ἐπέτυχε καθ' ὅλας τὰς παρελθούσας περιόδους καὶ μόνον εἰς τὴν ἐθνοσυνέλευσιν κατώρθωσε νὰ ἐκλεχθῇ πληρεξούσιος. Καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν δὲ περίοδον ἀπείρους κατέβαλε καὶ καταβάλλει κόπους ζητῶν σήμερον τῆς ἐκλογῆς τὴν ἀκύρωσιν, ὅπως ἐπαναληφθείσης ἐπιτύχῃ αὐτὸς. Ἀλλ' ἐὰν οἱ καταλογοι, ὡς διϊσχυρίζεται σήμερον, ὑπῆρχον ἐξωγκωμένοι πρὸς τὸν σκοπὸν βέβαια τῆς ἐπιτυχίας τῶν ἐξογκωσάντων αὐτοὺς, διατί ὁ Κ. Ἰγγλέσης, ὅστις τῷ ὄντι εἰς τὴν ἐκλογὴν ἐνδιαφέρετο καὶ ὤφειλε νὰ προλάβῃ πᾶσαν ἐναντίαν περίστασιν δὲν ἐφρόντισε νὰ ἐξετάσῃ ἐγκαίρως τὸν καταλογον καὶ φέρῃ τὰς παρατηρήσεις του; Ἐκ τῆς σιωπῆς του δὲ ταύτης δὲν δύναταί τις νὰ ὑποθέσῃ τάχα, ὅτι ἐὰν ὁ Κ. Ἰγγλέσης ἐπετύγχανεν, οὔτε ἔνστασιν ἤθελε κάμει οὐδέλογος περὶ τούτου ἤθελε γενῇ σήμερον; Ἀλλ' ἐκτὸς τούτου τοῦ στηρίζεται ἡ περὶ ἐξογκώσεως τῶν καταλόγων ἔνστασις; Εἷς ἐν ἀποδεικτικὸν τοῦ ἐπάρχου. Ἀφ' οὗ ὅμως ὁ ἔπαρχος ἐγνώριζεν ὅτι ὁ κατάλογος Θήρας ὑπῆρχεν ἐξωγκωμένος, διατί δὲν ἐζήτει ἐγκαίρως παρὰ τοῦ δημάρχου τὴν διόρθωσίν του; Ὁ βουλευτὴς Πανεπιστημίου εἶπεν ἄλλοτε ἀπὸ τοῦ βήματος, ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἐμπιστευώμεθα εἰς ἔγγραφα διοικητικὰ, καὶ τὴν ἀρχὴν αὐτὴν ἐπολέμησεν οὗτος, ἀλλὰ σήμερον βλέπει ὅτι εἶχε δίκαιον ὁ βουλευτὴς Πανεπιστημίου, καὶ μεταμελεῖται διότι ἔκτοτε δὲν συνεφώνησε μετ' αὐτοῦ.

Τί δὲ σᾶς λέγει ἡ μειοψηφία; Ἀφαιρέσατε ἐκ τῶν ἐπιτυχόντων 850 ψήφους καὶ οὕτω παραδεχθῆτε ἀντὶ τοῦ Βαρβαρήγου τὸν Ἰγγλέσην ὡς νόμιμον βουλευτὴν, ὥστε, κατὰ τὴν μειοψηφίαν, διὰ τὸν Ἰγγλέσην οὐδεμία ὑπάρχει τῶν καταλόγων ἐξόγκωσις, ὑπάρχει δὲ τοιαύτη διὰ τὸν Βαρβαρήγον. Ἀλλ'

ἐὰν παραδεχθῆτε τὴν ἀρχὴν τῆς ἐξογκώσεως, τότε πρωτίμοτερον εἶναι ν' ἀφαιρέσητε τὰς 850 ψήφους παρ' ὅλων τῶν ψηφοφορηθέντων καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἔρχεται πάλιν μειοψηφῶν ὁ Ἰγγλέσης. Ἐὰν ὅμως παραδεχθῆτε ὅτι οἱ καταλογοι τῶν δύω δήμων εἰσὶν ἐξωγκωμένοι καὶ κατὰ τὴν πρώτην γνώμην τῆς μειοψηφίας ἀκυρώσητε τὴν ἐκλογὴν, τότε ἐπὶ τῇ βάσει ποίων καταλόγων θέλει ἐνεργηθῇ ἡ τῆς ἐκλογῆς ἐπανάληψις; Ἐὰν εἴπῆτε ὅτι θέλει ἐνεργηθῇ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἰδίων καταλόγων, τότε δὲν θέλομεν φθάσει εἰς κἀνὲν νομικὸν ἀποτέλεσμα. Ἐὰν λοιπὸν θέλετε νὰ φθάσητε εἰς ἓν ἀποτέλεσμα ὀρθὸν, ὀφείλετε τότε νὰ πέμψητε μίαν ἐπιτροπὴν, ἥτις νὰ ἐξετάσῃ ἐπιτοπίως τὰ πράγματα καὶ τότε, ἐὰν πεισθῆτε ὅτι ἀληθῶς οἱ καταλογοι εἰσὶν ἐξωγκωμένοι, ὀφείλετε νὰ διατάξητε τὴν σύνταξιν νέων καταλόγων.

Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν παρατήρησιν τοῦ προαγορεύσαντος, ὅτι ἡ Βουλὴ πρέπει νὰ τιμωρῇ τὴν μὴ τήρησιν μιᾶς ἀρχικῆς συμφωνίας, δὲν συμφωνεῖ μετὰ τῆς ἰδέας αὐτῆς, ἀλλὰ νομίζει ὅτι πρέπει νὰ ἐξετάσωμεν ἂν τὰ ἐπιτυχόντα τρία πρόσωπα εἶναι ἐξ ἐκείνων, ἅτινα ἀπολαύουσι τῆς ἀγάπης καὶ ὑπολήψεως τῶν συμπολιτῶν των, καὶ λέγει, ὅτι καὶ ὁ Κ. Δελένδας καὶ ὁ Κ. Μαρκεζίνης ἀδιαφιλονεικήτως ἀπολαύουσιν ἀμφοτέρων. Φιλονικοῦμεν ἤδη περὶ τοῦ τρίτου, τοῦ Βαρβαρήγου, ἀλλ' ὁ Βαρβαρῆγος αὐτὸς δὲν εἶναι ὁ ἐπὶ τρεῖς συνεχεῖς περιόδους συγκαθήμενος μεθ' ἡμῶν; Πῶς λοιπὸν δύνασθε νὰ ὑποθέσητε ὅτι σήμερον δὲν ἔλαβεν οὔτε μίαν ψῆφον ἀπὸ τὸν δῆμον Θήρας, ἐνῷ κατοικεῖ ἐν τῇ πόλει Θήρας, ὁ δὲ βουλευτὴς Ὑδρας, χρηματίσας ἄλλοτε ἔπαρχος Θήρας, σᾶς ἐβεβαίωσε πρὸ μικροῦ ὅτι ἀγαπᾶται ἐξιδιασμένως καὶ παρ' ὅλων τῶν ναυτικῶν τῆς νήσου; Θεωρῶν δὲ ὅλα ταῦτα τὴν ἐκλογὴν νόμιμον, ὑποστηρίζει τὴν περὶ ἐπικυρώσεως αὐτῆς πρότασιν τῆς πλειοψηφίας τοῦ τμήματος.

Ἕτερος δέ τις ἀναφερόμενος εἰς τὴν παρατήρησιν τοῦ προαγορεύσαντος ὅτι ὁ Ἰγγλέσης κατὰ τὰς πέντε παρελθούσας περιόδους, προσπαθήσας νὰ ἐκλεχθῇ βουλευτὴς, ἀπέτυχεν, εἶπεν ὅτι, ἐνόσῳ αἱ βουλευτικαὶ ἐκλογαὶ ἐνεργοῦνται διὰ τῶν καλπονοθεύσεων, οὐδέποτε θέλουν ἔλθει βουλευταὶ οἱ τὴν ἀληθῆ ἐπιρροὴν ἔχοντες.

Κλεισθείσης ἐνταῦθα τῆς συζητήσεως, παρετήρησεν ὁ πρόεδρος ὅτι κατὰ τὴν συζήτησιν δύω ὑπεστηρίχθησαν γνῶμαι, ἡ περὶ ἀκυρώσεως τῆς ἐκλογῆς τῶν δήμων Ἀνάφης καὶ Θήρας καὶ ἡ περὶ ἐπικυρώσεως τῆς ἐκλογῆς, καὶ ἐπομένως θέλει ἐρωτήσει τὴν Βουλὴν ἐπὶ τῆς πρώτης ὡς ἀπωτέρας.

Ἐνταῦθα ἐζήτησέ τις νὰ ἐρωτηθῇ ἡ Βουλὴ ἰδίᾳ ὡς πρὸς τὸ ἔγκυρον ἑκατέρων τῶν δήμων, καθ' ὅσον τινὲς θεωροῦν ἀκυρωτέαν μὲν τὴν ἐκλογὴν Ἀνάφης, ἐπικυρωτέαν δὲ τὴν τοῦ δήμου Θήρας.

Τῆς προτάσεως δὲ ταύτης ὑποστηριχθείσης καὶ ὑπ' ἄλλων, καί τινων ἀντικρουσάντων αὐτὴν, καθόσον, εἶπον, ἡ ἀκύρωσις τῆς ἐκλογῆς τοῦ δήμου Ἀνάφης οὐδεμίαν ἔχει ἐπὶ τοῦ ὅλου ἀποτελέσματος ἐπιρροὴν καὶ ἑπομένως δὲν πρέπει νὰ θέτωμεν ζητήματα μὴ ἔχοντα ἀποτέλεσμα· ὁ πρόεδρος ἐν τῇ διχογνωμίᾳ ταύτῃ ἠρώτησε τὴν Βουλὴν, ἐὰν παραδέχηται τὴν περὶ διαιρέσεως τοῦ ζητήματος γενομένην πρότασιν. Μὴ διακριθείσης δὲ τῆς δι' ἀναστάσεως ψηφοφορίας, ἐγένετο, ἐπὶ τῇ αἰτήσει δέκα βουλευτῶν, ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Γ Πλαπούταν καὶ Π. Ῥεβελάκην, ἐξ ἧς συνήχθη κατὰ τὸ ᾧδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν διαίρεσιν διὰ ψήφων 51 κατὰ 24.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος·

Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν περὶ διαιρέσεως τοῦ ζητήματος πρότασιν, ναὶ ἢ ὄχι;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

Κωνστ. Θεοδώρου . . . . Ο	Φίλων Φίλωνος . . . . .
Ἰωάννης Σωτηριάδης . . . Ο	Λεωνίδας Λογοθέτης . . . .
Ἀντώνιος Βενιζέλος	Νικόλαος Τσέλιος . . . . Ν
Δημήτριος Γιαννούλης . . .	Γεώργιος Γεροθανάσης . . .
Γ. Ν. Καΐρης . . . . . Ν	Λεωνίδας Πετροπουλάκης . Ν
Νικόλαος Π. Ἀθανασίου . .	. . . . .
Δημήτριος Τσάκρης	Ἰωάννης Σαφάκας . . . Ο
Ἀνδρέας Δανόπουλος . . . Ν	Α. Παπαθανασίου . . . . .
Ἰωάννης Βλάσσης	Ἐλευθέριος Καλογερᾶς . . Ο
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς . .	Ν. Παπαμιχαλόπουλος . . .
Γεώργιος Α. Ῥάλλης . . .	Σταμάτης Μήτσας . . . . Ν
Γεώργιος Σκοῦρος . . . . Ν	Ἀνδρέας Ζέρβας . . . . . Ο
Σταῦρος Βλάχος . . . . . Ν	Γ. Βελῆς . . . . . Ν
Ἰω. Καραγιαννόπουλος . . .	Δημήτριος Ζῶτος . . . . Ο
Ἀθανάσιος Ἴσκος . . . . Ο	Γ. Ἰω. Γιολδάσης . . . . Ν
Ἀντώνιος Γεωργαντᾶς . . .	Ἰωάννης Χαντσόπουλος . Ο

Ἀλέξανδρος Βιλαέτης	Ἰ. Ν. Ταμπακόπουλος. . . Ν
Ἀνδρέας Αὐγερινὸς . . . . Ν	Γ. Ν. Ῥεβελιώτης . . . . .
Νικόλαος Σισίνης	Δημήτριος Φιλάρετος . . . Ν
Αὐγερινὸς Πετραλιᾶς . . . Ν	Μελέτιος Χ. Μελέτης . . Ο
Γεώργιος Διαμάντης . . . Ν	. . . . .
Ἀναγνώστης Δημητρίου . .	. . . . .
. . . . .	Ἐμμαν. Δελιγεώργης . . .
. . . . .	. . . . .
. . . . .	Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος .
Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης . .	Παναγιώτης Παπατσώνης . Ν
Ἀσημάκης Χαραλάμπης . . Ο	Σπ. Ἀντωνόπουλος . . . .
Λεων. Ν. Πετριτζῆς . . . Ν	Ἰω. Προβελέγγιος . . . . Ν
Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος . .	Ἰω. Ταταράκης . . . . . Ο
Γρηγόριος Κορριωτάκης . Ν	Σ. Βαρώτσης . . . . .
Ἰωάννης Ζάρκος	Ἐμμαν. Ναυπλιώτης . . .
Γεώργιος Περωτῆς . . . . Ν	Κων. Κρίσπης . . . . . Ν
Α. Κοντόσταυλος . . . Ν	Νικόλαος Τσαβέλλας . . . Ο
Ἰωάννης Μπαλάφας	Ν. Καναβός . . . . . Ο
Γεώργιος Μιχαὴλ . . . . Ν	Α. Παπαδημητριάδης . . . Ο
Ἀνδρέας Δελιγιάννης . . Ν	. . . . .
Γ. Πλαπούτας . . . . . Ν	. . . . .
Ἀντ. Ἀντωνόπουλος . . . Ν	Κίμων Χριστοδούλου . . . Ν
Πέτρος Δελιγιάννης . . . Ν	Στέφανος Α. Δούκας . . .
Ποθητὸς Ῥεβελάκης . . . Ο	Ἰωάννης Κατσάκος . . . .
Κωνστ. Κυπριάδης	Δημ. Κουμουνδουράκης . . Ν
Ἰωάννης Δελιγιάννης . . . Ο	Βενετσάνος Κυβέλος . . Ν
Σταῦρος Καμπερόπουλος . Ν	Νικόλαος Πιερράκος . . . Ν
Ἀνδρέας Νοταρᾶς	Χ. Χριστόπουλος . . . . .
Ἀριστείδης Μεντσελόπουλος. Ν	Π. Κανελλόπουλος . . . . Ν
Ἐμμανουὴλ Τσαβχλος . . .	Νικόλαος Μασχούλας . . . Ν
Χαρ. Α. Χριστόπουλος . . Ν	Π. Ἀργυρόπουλος . . . . Ο
Ν. Χ. Παναγιώτου	Ν. Παυουριᾶς . . . . .
Δημήτριος Σακελλαράκης . Ο	Εὐθ. Κεχαγιᾶς . . . . . Ν
Σ. Κοπανίτσας . . . . . Ν	Κωνσταντῖνος Βλάμης . . .
Ἐμμαν. Μελετόπουλος . . Ν	Βενιζέλος Ῥοῦφος . . . . Ν
Ν. Θ. Λεώπουλος . . . . Ν	Ἀνδρέας Χ. Λόντος . . . .
Λουκᾶς Στέφανος . . . . Ν	Παναγιώτης Καλαμογδάρτης.
Νῖκος Βουλπιώτης . . . . Ο	Κων. Κωνστάκης . . . . Ν
Β. Ρ. Παλαμίδης . . . . Ο	. . . . .
Α. Ἀλεξανδρόπουλος . . . Ν	. . . . .

Ἀθανάσιος Μπουρλῆς . . .	Δημήτριος Βότσαρης . . .
Γεώργιος Μπάστας	Γεώργιος Ι. Στάϊκος . . .
Ἰωάννης Μανιώτης . . . . N	Νικόλ. Πιπῖνος . . . . .
. . . . .	. . . . .
Κωνστ. Πλατύς.	Ἀνδρέας Γ. Κουντουριώτης .
Ἀντ. Ῥενουάρδος . . . . N	Δημήτριος Βουδούρης . . .
Μιχαὴλ Σολωμὸς . . . . N	Ἀντώνιος Τσαμαδὸς. . . . N
Γεώργιος Ναύτης	Πέτρος Χ. Πέτρος . . . N
Ἰωάννης Σαγρέδος . . . . O	Εὐαγγέλης Βαλατσὸς . . N
Παναγιώτης Ψάθης . . . N	Σ. Σκουμπουρδῆς . . . . .
Ἀντ. Ἀρμᾶος . . . . . O	Εὐαγγέλης Κοντογιάννης . .
Γρηγ. Παναῦσος . . . . O	Αὐγερινὸς Ἀθέρωφ . . . . N
Ἀδὰμ Διαμαντόπουλος . . O	Α. Μάντσαρης . . . . .
Δημ. Πολυχρονόπουλος . . .	Δημήτριος Κριεζώτης . . .

Οὕτω δὲ γενομένης ὁμοίας ψηφοφορίας ὡς πρὸς τὸ ἔγκυρον τῆς ἐκλογῆς τοῦ δήμου Θήρας, ἐπιτηρηθείσης ὑπὸ τῶν ἰδίων ψηφολεκτῶν, συνήχθη, κατὰ τὸῦδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ ἔγκυρον διὰ ψήφων 53 κατὰ 21.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἕξης ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ ἔγκυρον τῆς ἐκλογῆς τοῦ δήμου Θήρας, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Κωνστ. Θεοδώρου . . . N	Ἰω. Καραγιαννόπουλος . . .
Ἰωάννης Σωτηριάδης . . . O	Ἄθαν. Ἴσκος . . . . . O
Ἀντώνιος Βενιζέλος	Ἀντ. Γεωργαντᾶς . . . .
Δημ. Γιαννούλης	Φίλων Φίλωνος . . . . .
Γ. Καΐρης . . . . . N	Ἀεων. Λογοθέτης . . . . .
Νικόλ. Π. Ἀθανασίου . . .	Ν. Ταέλιος . . . . . N
Δημήτριος Τσάκρης	Γεώργ. Γεροβασάσης . . . .
Ἀνδρέας Δανόπουλος . . . N	Ἀεων. Πετροπουλάκης . . N
Ἰωάννης Βλάσσης	. . . . .
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς . .	Ἰω. Σαφάκας . . . . . O
Γεώργιος Α. Ῥάλλης	Α. Παπαθανασίου . . . . .
Γεώργιος Σκοῦρος . . . . N	Ἐλευθέριος Καλογερᾶς . . N
Σταῦρος Βλάχος . . . . N	Ν. Παπαμιχαλόπουλος . . .

. . . . .	Δημ. Σακελλαράκης . . . O
. . . . .	Σ. Κοπανίτσας . . . . . N
Σταμάτιος Μήτσας . . . N	Ἐμ. Μελετόπουλος . . . . O
Ἀνδρέας Ζέρβας . . . . O	Ν. Λεώπουλος . . . . . N
Γ. Βελῆς . . . . . N	Λουκᾶς Στεράνου . . . . N
Δημ. Ζῶτος . . . . . O	Νῖκος Βουλπιώτης. . . . O
Γ. Ι. Γιολδάσης . . . . N	Β. Ρ. Παλαμίδης. . . . . O
Ἰω. Χατσόπουλος . . . . O	Α. Ἀλεξανδρόπουλος . . . O
Λύσανδρος Βιλαέτης . . .	Ι. Ν. Ταμπακόπουλος . . N
Ἀνδρέας Αὐγερινός . . . . N	Γ. Ν. Ῥεβελιώτης . . . .
Νικόλαος Σιτίνης	Δημ. Φιλάρετος . . . . . N
Αὐγ. Πετραλιᾶς . . . . N	Μελέτιος Χ. Μελέτης . . .
Γεώργιος Διαμάντης . . . N	. . . . .
Ἀναγνώστης Δημητρίου . .	. . . . .
. . . . .	Ἐπαμειν. Δελιγεώργης . . .
. . . . .	. . . . .
. . . . .	Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος .
Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης . .	Παναγιώτης Παπατσώνης . N
Δημ. Χαραλάμπης . . . O	Σπ. Ἀντωνόπουλος . . . .
Ἀεωνίδας Ν. Πετιμεζᾶς . . N	Ἰω. Προβελέγιος . . . . N
Χαρίλαος Θεοχαρόπουλος. .	Ἰω. Ταταράκης . . . . . N
Γρηγ. Κορφιωτάκης . . . N	Σ. Βαρότσης . . . . .
Ἰωάννης Ζάρκος	Ἐμμ. Ναυπλιώτης . . . .
Γεώργιος Περωτῆς . . . . N	Κωνστ. Κρίσπης . . . . N
Ἀλέξανδρος Κοντόσταυλος . N	Νικ. Τσαβέλλας . . . . O
Ἰωάννης Μπαλάφας	Ν. Καναβός . . . . . O
Γεώργιος Μιχαὴλ . . . . N	Α. Παπαδημητριάδης . . N
Ἀνδρέας Δελιγιάννης . . . N	. . . . .
Γ. Πλαπούτας . . . . . N	. . . . .
Α. Ἀντωνόπουλος . . . N	Κίμων Χριστοδούλου . . .
Πέτρος Δελιγιάννης . . . N	Στέρ. Α. Δούκας . . . .
Παθητὸς Ῥεβελάκης . . . O	Ἰωάννης Κατσάκος . . . .
Κωνστ. Κυπριάδης	Δημ. Κουμουνδουράκης . . N
Ἰω. Δελιγιάννης . . . O	Βενετσ. Κυβέλος . . . . N
Σταῦρος Καμπερόπουλος . N	Νικόλαος Πιεράκος . . . N
Ἀνδρέας Νοταρᾶς	Χ. Χριστόπουλος . . . .
Ἀριστ. Μεντσελόπουλος . . N	Π. Κανελλόπουλος . . . N
Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος . . .	Νικόλ. Μοσχούλας . . . N
Χαρ. Α. Χρηστόπουλος . . N	Π. Ἀργυρόπουλος C
Ν. Χ. Παναγιώτου	Νάκος Πανουριᾶς . . . .

Εὐθ. Κεχαγιᾶς	Ν	Ἀντ. Ἀρμάος	Ο
Κωνστ. Βλάμης		Γρηγ. Μανοῦσος	Ο
Βενιζέλος Ῥοῦφος	Ν	Ἀθαν. Διαμαντόπουλος	Ο
Ἀνδρέας Χ. Λόντος	Ν	Δημ. Πολυχρονόπουλος	
Περικλῆς Καλαμογδάρτης		Δημ. Βότσαρης	
Κωνστ. Κωνστάκης	Ν	Γεώργιος Ι. Στάικος	
		Νικόλαος Πιπῖνος	
Ἀθαν. Μησυρλῆς		Ἀνδρέας Γ. Κουντουριώτης	
Γεώργιος Μπάστας		Δημήτριος Βουδούρης	
Ἰω. Μανιώτης	Ν	Ἀντώνιος Τσαμαδὸς	Ν
		Πέτρος Χ. Πέτρου	Ν
Κωνστ. Πλατύς		Εὐαγγέλης Βαλατσὸς	Ν
Ἀν. Ῥενουάρδος	Ν	Σ. Σκουμπουρδῆς	
Μιχαὴλ Σολωμός	Ν	Εὐαγγέλης Κοντογιάννης	
Γεώργιος Ναύτης		Λύγερινὸς Ἀβέρωφ	Ν
Ἰωάννης Σαγρέδος	Ο	Ἀναγ. Μάντσαρης	
Παναγιώτης Ψάθης	Ν	Δημήτριος Κριεζώτης	

Παρεδέχθη εἶτα δι' ἀναστάσεως τὸ ἄκυρον τῆς ἐκλογῆς τοῦ δήμου Ἀνάφης, ὡς ἐπίσης καὶ τὸ ἔγκυρον τῆς ἐκλογῆς Θήρας καὶ νομίμους αὐτῆς βουλευτὰς τοὺς Γ. Δελένδαν, Σπ. Μαρκεζίνην καὶ Ν. Βαρβαρῆγον.

Ἐνταῦθα εἰπόντος τινος, ὅτι μετὰ τὴν περὶ ἀκυρώσεως τῆς ἐκλογῆς τοῦ δήμου Ἀνάφης ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς πρέπει νὰ ἐνεργηθῇ ἐν τῷ δήμῳ αὐτῷ νέα ἐκλογή, ἀλλὰ μὴ ὑποστηριχθείσης τῆς προτάσεως ταύτης, παρατηρήσας ὁ πρόεδρος ὅτι, ἀφοῦ ἡ Βουλὴ ἀπεφάνθη περὶ τοῦ ἐγκύρου τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Θήρας, ἡ πρότασις τοῦ βουλευτοῦ Ἑρμιονίδος δὲν δύναται νὰ ἔχῃ ὑπόστασιν, ἐκήρυξε τὸ ἀποτέλεσμα.

Ἀναγγείλας εἶτα ὡς ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης τὴν συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐκτάκτου πιστώσεως 1,005,120, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν ἐν ὥρᾳ 3 1|2 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος
Α. Χ. ΛΟΝΤΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Γρ. Μανοῦσος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Μ'.

Τῆς 29 Ἰανουαρίου 1860.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς πρώτης καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Προσελθόντες οἱ χθὲς ἀναγνωρισθέντες βουλευταὶ Θήρας, ἔδοσαν τὸν ὑπὸ τοῦ 57 ἄρθρου τοῦ Συντάγματος ὁριζόμενον βουλευτικὸν ὅρκον, κατὰ τὸ ἐν τέλει τῶν πρακτικῶν τῆς παρούσης προσαρτώμενον τῆς ὁρκωμοσίας πρωτόκολλον.

Ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει τοῦ προέδρου ἀνήγγειλαν τὰ τμήματα, ἐκτὸς τοῦ ς'. ὅτι ἐξελέξαντο κατὰ σειρὰν εἰσηγητὰς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ προσδιορισμοῦ τῆς δυνάμεως τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς κτλ. τοὺς Ἰω. Ζάρκον, Δ. Ζῶταν, Γ. Πλαπούταν, Ἐμμ. Μελετόπουλον, Α. Πετραλιᾶν καὶ Ἰω. Ταμπακόπουλον.

Ἀναγγελθέντος ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχμῶν 1,005,120 διὰ τὰ ἐξωτερικὰ δάνεια, λαβὼν τὸν λόγον παρετήρησέ τις, ὅτι δικαιοῦται, φρονεῖ, νὰ φέρῃ ἐπὶ τοῦ προκειμένου παρατήρησίν τινα, ἔχουσαν σχέσιν μετὰ τοῦ ζητήματος, καὶ δὲν λέγει ἔνστασιν, καθ' ὅσον δὲν ἔχει σκοπὸν νὰ φέρῃ προσκόμματα εἰς τὴν αὐθωρεὶ τοῦ νομοσχεδίου συζήτησιν, ἀφοῦ ὁ ἴδιος προτίθεται νὰ ὑποδείξῃ ἀμέσως τὸ πρόχειρον φάρμακον. Μία τῶν σπουδαιοτέρων ἐνεργειῶν, ἐν τῶν ἐμβριθεστέρων ἐπεισοδίων τοῦ κοινοβουλευτικοῦ βίου εἶναι, ὡς ἄγνωστον, καὶ ἡ ἐνώπιον τῆς Βουλῆς προσαγωγὴ δημοσίων ἐγγράφων. Ἡ ἐπίσημος αὕτη πρᾶξις γίνεται συνεπείᾳ αἰτιολογημένων ἀναπτύξεων λαμβανουσῶν χώραν ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει. Μὴ λησμονήσωμεν δὲ ὅτι ὁ κοινοβουλευτικὸς βίος δὲν περιορίζεται εἰς μόνον τὸ ξηρὸν σίβας πρὸς τὸ γράμμα τοῦ Συντάγματος, ἀλλὰ κατὰ τὴν πορείαν ἡμῶν ἐντὸς τοῦ περιβόλου τούτου αἱ κοινοβουλευτικαὶ πράξεις μας περιβάλλονται καὶ περιφρουροῦνται διὰ διατυπώσεων καὶ προηγουμένων τινῶν, τὰ ὁποῖα τὰς ῥυθμίζουσι καὶ τὰς τακτοποιοῦσι.

Πρὸ ὀλίγων στιγμῶν ῥίψας βλέμμα ἐπὶ τῆς σαφοῦς πλὴν λακωνικωτάτης ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς, παρετήρησεν εἰς τὸ διηγηματικὸν αὐτῆς μέρος, ὅτι ἡ ἐπὶ τέλους σμικρυνθεῖσα μειονοψηφία της, φρονοῦσα ὅτι δὲν δύναται νὰ γίνῃ δικαιολογημένη εἰσήγησις ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου ἄνευ τῆς προσαγωγῆς ἐκ τῶν σχετικῶν μετ' αὐτοῦ ἐγγράφων, ἐζήτησεν αὐτὰ διὰ τοῦ προέδρου της ἀπὸ τὸν Κ. ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν, ὅστις προφορικῶς τὸ ἠρνήθη. Τὸ περιστατικὸν τοῦτο ἐμφαίνει ἀρχαϊκήν τινα ἁπλοποίησιν τῆς μεταξὺ τοῦ Σώματος τούτου καὶ τοῦ ὑπουργείου ὑπαρχούσης συναφείας· ἐμφαίνει, ἂν θέλητε, εὐάρεστον οἰκογενειακὴν ἁρμονίαν, στερεῖται ὅμως ἐκείνων τῶν διατυπώσεων καὶ ἐκείνης τῆς δημοσιότητος, ἄνευ τῶν ἀν-

ποίων οὔτε ἡ αἴτησις οὔτε ἡ ἄρνησις ἔχει, κατ' αὐτὸν, ἐπίσημον κοινοβουλευτικὸν κῦρος. Ἐνταῦθα ἂς τῷ ἐπιτραπῇ νὰ παρατηρήσῃ, ὅτι, οὕτως ἐχόντων τῶν πραγμάτων, καὶ ἡ εἰσηγητικὴ ἐπιτροπὴ καὶ τὸ ὑπουργεῖον εὑρίσκονται εἰς θέσιν μὴ ἀπέχουσαν μακρὰν τῆς ἀνωμαλίας. Καὶ ἐξηγεῖται. Ἂν ἡ ἐπιτροπὴ συμφώνως μὲ τὴν κοινοβουλευτικὴν ἐθιμοταξίαν ζητεῖ ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει τὴν προσαγωγὴν τῶν σχετικῶν ἐγγράφων, δύω τινὰ ἤθελον συμβῇ, ἂν ἡ πλειοψηφία ἐξερράζετο ὑπὲρ τῆς καταθέσεως τῶν ἐγγράφων. Τὸ ὑπουργεῖον ἢ ἔδιδεν αὐτὰ ἢ τὰ ἠρνεῖτο. Κατὰ τὴν πρώτην περίπτωσιν ἠθέλομεν ἔχει βεβαίως ἔκθεσιν πλήρη, αἰτιολογημένην καὶ πάντῃ ἀλλοίαν τῆς σημερινῆς· κατὰ τὴν δευτέραν ἤθελεν εὑρεθῇ τὸ ὑπουργεῖον ἀπέναντι τοῦ Σώματος τούτου εἰς τὴν ἀνώμαλον ἐκείνην θέσιν, ἥτις εἰς ἄλλα συνταγματικὰ κράτη δὲν ἤθελεν εἶσθαι ἄγονος συνεπειῶν. Δικαιοῦται δὲ τόσῳ μᾶλλον ἐπιμένων εἰς τὴν ἰδέαν του, καθ' ὅσον πρὸ ὀλίγων ἔτι ἡμερῶν προκειμένου περὶ ζητήματος ὀλιγωτέραν ἔχοντος πολιτικὴν σπουδαιότητα, ἐννοεῖ τὰ ναυτιλιακὰ τέλη, συνεπῶς φερόμενος, ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει ἐζήτησε τὴν προσαγωγὴν τῶν ἐκθέσεων τῶν ἐμπορικῶν ἐπιμελητηρίων, καὶ ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει ἔλαβε, μετὰ πλείστης μάλιστα φιλοφροσύνης, τὴν εἰς τὴν πρότασίν του συναίνεσιν τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ. Πιστεύει ὅτι δὲν ἐκφράζει ὑπερβολικὴν εὐαισθησίαν παρατηρῶν, ὅτι ἂν ὄχι ἄλλο, ἡ πρὸς τὸ κυριαρχικὸν τοῦτο Σῶμα ὀφειλομένη ἀβροφροσύνη ἀπῄτει ἔγγραφον ἀντὶ προφορικῆς ἀπαντήσεως συμφώνως ἀκόμη καὶ μὲ τὴν ῥυθμίζουσαν τὰς ἰδιωτικὰς σχίσεις τάξιν. Φοβούμενος δὲ μήπως καὶ ἡ Βουλὴ παρασυρθῇ εἰς τὴν ἀνώμαλον θέσιν, εἰς ἣν καὶ ἡ ἐπιτροπὴ καὶ τὸ ὑπουργεῖον εὑρέθησαν, ἔρχεται νὰ προτείνῃ τὸ φάρμακον, ἀπευθύνων ἐπισήμως, αὐτὴν τὴν στιγμὴν, τὴν ἐρώτησιν ἂν δυσκολεύεται ἢ ὄχι τὸ ὑπουργεῖον νὰ προσαγάγῃ τὰ σχετικὰ ἔγγραφα. Ἂν δὲ τὸ ὑπουργεῖον ἀρνηθῇ, τότε θέλομεν εὑρεθῇ τακτικῶς εἰς τὴν θέσιν, ἣν μᾶς παρουσιάζει ἡ ἔκθεσις τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἀπήντησεν ὁ εἰσηγητὴς, ὅτι ὁ ἀξιότιμος βουλευτὴς Ὕδρας ἀπεδοκίμασε τὴν διαγωγὴν τῆς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου ἐπιτροπῆς, μὴ ζητησάσης τὴν προσαγωγὴν τῶν ἐγγράφων ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει. Ἀλλ' ἡ ἰδέα αὕτη ἐπροτάθη ἐκ μέρους τῆς μειοψηφίας, καὶ ἡ ἐπιτροπὴ ἐσκέφθη νὰ μὴ προχωρήσῃ εἰς τὴν ἐξέλεγξιν τοῦ νομοσχεδίου πρὶν ἢ τὸ περὶ προσαγωγῆς τῶν ἐγγράφων ζήτημα λυθῇ παρὰ τῆς Βουλῆς. Ἐπειδὴ ὅμως ἠδύνατο

το νὰ ὑπάρχῃ ἐν τῇ Βουλῇ ἡ ἰδέα ἢ νὰ προσαχθοῦν ἢ μὴ τὰ ἔγγραφα, ὑπερίσχυσεν ἡ γνώμη τοῦ νὰ λυθῇ τὸ ζήτημα τοῦτο καὶ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ὡς λύεται καὶ ἐνώπιον τῆς Βουλῆς. Ἄλλως τε εἶναι σύμφωνος καὶ αὐτὸς ὅτι δὲν πρέπει νὰ περιορίζώμεθα εἰς μόνον τὸ κείμενον τοῦ Συντάγματος, ὀλίγον φροντίζοντες περὶ τῶν κοινοβουλευτικῶν ἕξεων, καὶ συμφωνεῖ ὅτι τὸ Σύνταγμα δὲν δύναται νὰ φθάσῃ εἰς τὴν ἀκμήν του, ἂν δὲν παρακολουθήσῃ τὴν νομολογίαν ἄλλων ἐθνῶν, παρ' οἷς τὸ Σύνταγμα ἔτυχε τελειοτέρας ἐφαρμογῆς.

Ἀνταπάντησεν ἄλλος, ὅτι ἡ πλειοψηφία τῆς ἐπιτροπῆς, τῆς ὁποίας καὶ αὐτὸς ἀποτελεῖ μέρος, ἔκρινε περιττὴν τὴν κατάθεσιν τῶν ἐγγράφων. Καὶ ἡ μὲν μειοψηφία διϊσχυριζομένη, ὅτι ἡ πληρωμὴ τοῦ ἑνὸς ἑκατομμυρίου γίνεται συνεπείᾳ διαπραγματεύσεων, ἔλεγεν ὅτι εἶχεν ἀνάγκην νὰ ἴδῃ τὰ ἔγγραφα. Ἡ πλειοψηφία ὅμως δὲν ἠγνόει ὅτι ἡ πληρωμὴ ζητεῖται συνεπείᾳ τακτικοῦ συμβολαίου, ὅτι μάλιστα τὸ ποσὸν καταχωρίζεται ἐτησίως εἰς τὸν προϋπολογισμὸν, καὶ ὅτι μόνον ἀπὸ τοῦ 1855 ἐπαύσεν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς διὰ νὰ μὴ ἐξοικονομῶνται ματαίως τὰ ἔσοδα καὶ τὰ ἔξοδα. Ἂν δὲ ἐξηκολούθει ὁ ὑπουργὸς νὰ σημειοῖ τὸ ποσὸν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ, ἐννοεῖται ὅτι δὲν εἶχεν ἤδη ἀνάγκην νὰ τὸ ζητήσῃ δι' ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως. Ἐπειδὴ λοιπὸν ἡ πληρωμὴ δὲν γίνεται συνεπείᾳ διαπραγματεύσεως ἀλλὰ δυνάμει συμβολαίου, τὸ ὁποῖον ἀπὸ τοῦ 1840 ἐξεπληροῦτο, ἡ πλειοψηφία δὲν ἐθεώρησεν ἀναγκαίαν τὴν κατάθεσιν τῶν ἐγγράφων, καὶ μόνη ἡ μειοψηφία ἐξακολουθεῖ ἐπιμένουσα.

Ἐπέφερεν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς, ὅτι γινώσκει κάλλιστα ἡ Κυβέρνησις τὴν κοινοβουλευτικὴν νομολογίαν τῶν ἄλλων ἐθνῶν, καὶ τρέφει ἄπειρον σέβας εἰς τὸ δικαίωμα τῆς Βουλῆς τοῦ νὰ ζητῇ τὴν προσαγωγὴν δημοσίων ἐγγράφων, ἀλλ' ὑπομιμνήσκει εἰς τοὺς θέλοντας νὰ μᾶς διδάξωσι τὰς κοινοβουλευτικὰς ἕξεις, ὅτι δὲν δύνανται νὰ καταπεθῶσιν ἔγγραφα ἀφορῶντα ὑπόθεσιν ἐκκρεμῆ. Ἡ Κυβέρνησις λοιπὸν ἔχει, ὡς φαίνεται τοῦτο καὶ ἐν τῷ Βασιλικῷ λόγῳ, νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὰς ἐγγυητρίας Δυνάμεις καὶ περὶ τοῦ δανείου προτάσεις. Ἡ Κυβέρνησις ἐπαμένως, χωρὶς ν' ἀρνῆται τὴν κατάθεσιν τῶν ἐγγράφων, λέγει ὅτι ἡ ὑπόθεσις τοῦ δανείου μένει ἐκκρεμὴς καὶ κατὰ τὴν νομολογίαν οὐδέποτε δύναται νὰ προσαγάγῃ ἔγγραφα εἰς ὑπόθεσιν ἐκκρεμῆ. Ἀλλὰ τὸ ὑπουργεῖον σπεύδει νὰ

τελειώση ὅσον τάχιον τὴν ὑπόθεσιν ταύτην, καὶ τότε θέλει προθυμοποιηθῆ νὰ ὑποβάλη τὰ ζητούμενα ἔγγραφα.

Ἐπέφερεν ἐν τῶν μελῶν τῆς μειψηφίας, ὅτι δὲν ἔχει ἀνάγκην νὰ συστήσῃ τὴν σπουδαιότητα τοῦ ἀντικειμένου τῆς σημερινῆς συνεδριάσεως.

Ἡ ὑπόθεσις καθ' ἑαυτὴν ὑπάρχει σοβαρὰ καὶ μεγάλη, ἂν καὶ τὸ περὶ οὗ πρόκειται νομοσχέδιον ὑποβάλλεται εἰς τὴν ἐξέτασιν τῆς Βουλῆς ἄνευ τῆς ἐλαχίστης ὑπὸ τοῦ Κ. ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν αἰτιολογίας· θεωρεῖ δὲ τοιαύτην τὴν ὑπόθεσιν ὄχι διότι ἡ Βουλὴ προτίθεται ἢ δύναται νὰ ἀρνηθῇ τὴν εἰς τὰς δυνάμεις ἀπόδοσιν τοῦ ζητηθέντος ἑκατομμυρίου, ἀλλὰ διότι ἡ εὐσυνείδητος καὶ πατριωτικὴ ἐκπλήρωσις τοῦ καθήκοντός μας προκαλεῖ ἐμβριθῆ συζήτησιν καὶ ἐσκεμμένην ἀπόφασιν, ἥτις εἶναι ἀδύνατος ἄνευ τῆς ἀκριβοῦς γνώσεως τῶν πραγμάτων.

Ἔχων τὴν τιμὴν νὰ εἶναι μέλος τῆς εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς, πρῶτος αὐτὸς ἐπρότεινεν ὅτι διὰ νὰ γνωμοδοτήσωμεν ἐν γνώσει περὶ τῆς παραδοχῆς τοῦ νομοσχεδίου, θεωρεῖ ἀναγκαῖον νὰ ζητηθῶσι τὰ ἔγγραφα τῆς διαπραγματεύσεως. Τὴν πρότασίν του ταύτην παμψηφεὶ κατὰ πρῶτον παρεδέχθη ἡ ἐπιτροπὴ, ἐκτὸς τοῦ Κ. Βλάχου, μὴ λαβόντος μέρος εἰς τὴν πρώτην συνεδρίασιν, ὁ δὲ Κ. Δελιγεώργης ἐπεφορτίσθη νὰ ζητήσῃ τὰ ἔγγραφα ἀπὸ τὸν ὑπουργὸν τῶν οἰκονομικῶν, ὅστις διὰ τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς ἀρνητικὴν ἔδωκεν ἀπάντησιν.

Κοινοποιηθείσης τῆς ἀπαντήσεως, ἡ ἐπιτροπὴ διῃρέθη, καὶ τὰ μὲν πέντε μέλη ἐθεώρησαν περιττὴν καὶ μάλιστα ἐπιβλαβῆ εἰς τὰ συμφέροντα τοῦ ἔθνους τὴν προσαγωγὴν τῶν ἐγγράφων, ὁ δὲ Κ. Δελιγεώργης καὶ αὐτὸς ἐπιμένων εἰς τὴν ἀρχικὴν γνώμην των.

Εἶναι λυπηρὸν ἐπὶ τοιούτων ἀντικειμένων νὰ ὑπάρχῃ διαίρεσις, ἀλλ' ἀπεριόριστον φέρων σεβασμὸν εἰς τὰς πεποιθήσεις τῶν λοιπῶν συναδέλφων του, καθυποβάλλει εἰς τὴν Βουλὴν τοὺς λόγους, οἵτινες τῷ ὑπηγόρευσαν τὴν πρότασιν καὶ τὸν ἀναγκάζουν νὰ ἐμμένῃ εἰς αὐτήν.

Τὸ ζήτημα θεωρεῖ ἁπλῶς ὑπὸ τὴν οἰκονομικὴν ἔποψιν, καὶ ἄσχετον πάσης ἰδέας ἐσωτερικῆς ἢ ἐξωτερικῆς πολιτικῆς. Οὔτε συμφέρει, οὔτε πρέπον νομίζει νὰ ἐξετάσωμεν ἂν ἄλλοτε ἢ σήμερον ἄλλοι λόγοι ἠνάγκασαν τὰς Δυνάμεις νὰ ζητήσωσι τὴν πληρωμὴν τοῦ δανείου. Τὴν στιγμὴν ταύτην ἔχει μόνον ἐνώπιόν του ἰσχυροὺς δανειστὰς ἀπαιτοῦντας τὴν πληρωμὴν χρέους, ἀνατρέχει δὲ εἰς ὀλίγα τινὰ προηγούμενα τῆς ἐποχῆς ταύτης.

Κατὰ τὸ 1847 παρὰ μιᾶς τῶν μεγάλων Δυνάμεων ἐζητήθη

ἡ ἀπέναντι τοῦ δανείου πληρωμὴ ἑνὸς ἑκατομμυρίου δραχμῶν, ἀλλ' ἡ τότε Κυβέρνησις κατωρθωσε νὰ πληρώσῃ μόνον δραχμὰς ἑξακοσίας χιλιάδας, διὰ σπουδαίας δὲ πρὸς τὰς μεγάλας Δυνάμεις ἐκθέσεως τὰς εἰλικρινῶς ὑπέβαλε τὴν οἰκονομικὴν ἡμῶν κατάστασιν, καὶ κατέδειξεν ὅτι ἡ ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐξακολούθησις πληρωμῆς καὶ τοῦ ἐλαχίστου ποσοῦ θέλει ἐπιφέρει εἰς ἡμᾶς δυσθεράπευτον βλάβην, καθόσον θέλουν ἐκλείψει τὰ μέσα τῆς βελτιώσεως τῶν παραγωγικῶν τοῦ ἔθνους δυνάμεων. Συνεπείᾳ τῆς ἐκθέσεως ταύτης ἔπαυσαν μέχρι σήμερον αἱ ἀποτελεσματικαὶ ἀπαιτήσεις, μολονότι καὶ μεταγενέστεραι διακοινώσεις περὶ τῆς πληρωμῆς τοῦ δανείου δὲν ἔλειψαν.

Καθ' ὅλην τὸ διάστημα τοῦτο ἡ κυβέρνησίς μας διετέλει μετὰ τῶν μεγάλων Δυνάμεων εἰς τὴν φυσικὴν, εἰς τὴν ὁμαλὴν ἐκείνην κατάστασιν, ἥτις ἁρμόζει μεταξὺ τῶν κυβερνήσεων αὐτονόμων ἐθνῶν. Διὰ τῆς ἀλληλογραφίας ἐλύοντο ὅλα τὰ ζητήματα καὶ πίστιν παρεῖχον αἱ ἐκθέσεις μας.

Πρὸ τριῶν ὅμως ἐτῶν ἡ ὁμαλὴ αὐτὴ κατάστασις ἔπαυσε, μεταξὺ δὲ ἡμῶν βλέπομεν ἀντιπροσώπους τῶν μεγάλων Δυνάμεων ἐξελέγχοντας τὴν κατάστασιν τοῦ ταμείου μας καὶ τὴν οἰκονομικὴν ἡμῶν διαχείρισιν. Τοῦτο βεβαίως καταδεικνύει, ὅτι οἱ ἰσχυροὶ ἡμῶν δανεισταὶ ὑπωπτεύθησαν κακὴν πίστιν εἰς τὰς ἐκθέσεις τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, κακὴν καὶ ἀναξιόχρεων διαχείρισιν τῶν πραγμάτων μας.

Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ ἔργου τῶν ἀντιπροσώπων ἐπέρχεται ἡ περὶ ἐτησίας πληρωμῆς ἑνὸς ἑκατομμυρίου ἀπαίτησις τῶν Δυνάμεων.

Αἱ Δυνάμεις μόναι ἐξελέγχουν, ἀποφασίζουν κατ' ἰδίαν πεποίθησιν καὶ ἀπαιτοῦν χωρὶς οὐδεμίαν νὰ ζητήσωσι διασάφησιν ἢ γνώμην τοῦ ὑπουργείου μας. Ἐν τοιαύτῃ λοιπὸν περιπτώσει ἱερὸν καθῆκον ἔχει ἡ Βουλὴ νὰ ἐπιληφθῇ τῆς ὑποθέσεως καὶ νὰ λάβῃ ἀκριβῆ γνῶσιν τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τοῦ τόπου καὶ τῶν διακοινώσεων τῶν Δυνάμεων, καθόσον δὲν δυνάμεθα νὰ βασισθῶμεν ὅτι ἡ μέλλουσα διαπραγμάτευσις, τὴν ὁποίαν τὸ ὑπουργεῖον μᾶς ὑπόσχεται, δύναται νὰ φέρῃ ἀποτέλεσμα ἀπέναντι ἰσχυρᾶς πεποιθήσεως, ἣν ἐσχημάτισαν αἱ Δυνάμεις ἀπὸ τὰς ἐκθέσεις τῶν ἀντιπροσώπων των. Ἀπέναντίας ἡ φωνὴ τοῦ ἔθνους καὶ οἱ λόγοι τῶν ἀνεξαρτήτων τῆς Βουλῆς ῥητόρων περὶ τοῦ κινδύνου, τὸν ὁποῖον διατρέχομεν, ἂν ὑποχρεωθῶμεν νὰ πληρώσωμεν τρία ἑκατομμύρια ἀπὸ τοὺς προϋπολογισμούς

τῶν ἐτῶν 1859, 1860 καὶ 1861, δίδουν ἐλπίδας εὐμενοῦς ἐκ μέρους τῶν Δυνάμεων παραδοχῆς.

Ἐκτὸς τούτων μὲ τὴν ὑπόθεσιν τοῦ δανείου συνδέονται μεγάλα ἐθνικὰ συμφέροντα, ἅπερ παρατρέχει ἡ ἡμῶν.

Θέλετε λοιπὸν ἀπέναντι μιᾶς ὁριστικῆς ἀποφάσεως τῶν Δυνάμεων ἡ Βουλὴ νὰ ψηφίσῃ πλήρωμὴν τοσούτων ποσῶν ἐν παντελεῖ ἀγνοίᾳ τῶν πραγμάτων διατελοῦσα καὶ χωρὶς νὰ ὑψώσῃ φωνήν, ἐπικαλουμένη τὴν ἀντίληψιν καὶ τὴν προστασίαν τῶν εὐεργετίδων Δυνάμεων, αἵτινες ὑπερηγάπησαν τὸ ἔθνος καὶ τοσαύτας δι' ἡμᾶς ἔπραξαν θυσίας; Ἀφοῦ οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ ἔθνους σιωποῦν καὶ ἀφοῦ τὸ ὑπουργεῖον δὲν γνωρίζει κἂν τί καὶ πῶς νὰ ζητήσῃ, τί θέλετε νὰ πράξουν αἱ Δυνάμεις ὑπὲρ ἡμῶν;

Αἱ σκέψεις αὗται τὸν ἀναγκάζουν νὰ ἐπιμείνῃ εἰς τὴν ἀπαίτησιν τῆς προσαγωγῆς τῶν ἐγγράφων.

Ἡ πρὸς ἡμᾶς ἀπάντησις τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν εἶναι ἐν ἀπαραδέκτου, διότι ἡ ἄρνησις τῆς ἐπιδείξεως τῶν ἐγγράφων καθιστᾷ ἀδύνατον τὴν συζήτησιν.

Κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ περὶ φορολογίας τῶν ζώων νομοσχεδίου ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἐθεώρει ἀπαραδέκτους τὰς προτάσεις τῶν βουλευτῶν εἴτε λόγῳ μὴ προπαρασκευῆς πρὸς ἀπάντησιν, εἴτε λόγῳ μὴ συναφείας τῶν προτεινομένων τροπολογιῶν μὲ τὸν νόμον. Κατὰ τὴν αὐτὴν συνεδρίασιν ὁ βουλευτὴς Παρνασσίδος ἔφερε παρατηρήσεις τινὰς ἐπὶ τῆς διαγωγῆς τῶν οἰκονομικῶν ὑπαλλήλων, ὁ δὲ ὑπουργὸς ἀντέτεινεν εἰπών· « δὲν ἐπιτρέπω νὰ ἐξελέγχηται ἡ διαγωγὴ τῶν ὑπαλλήλων μου. » Εἰς τοσοῦτον ἔβαθμὸν ἐπροχώρησεν ἡ ἄρνησις πάσης ἐν τῇ Βουλῇ συζητήσεως παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἂν τὸ σύστημα τοῦτο ἐξακολουθήσῃ, ἡ Βουλὴ οὔτε ὡς συμβουλευτικὸν σῶμα νὰ χρησιμεύσῃ δύναται.

Τὸ ὑπουργεῖον ἂς ἐπιδιώκῃ καὶ ἂς ἐπιτυγχάνῃ πάντοτε τὴν πλειοψηφίαν! Οὐδέποτε θέλει ῥθονήσει τὴν τύχην του, θέλει δὲ σεβασθῇ πάντοτε τὴν ἀπόφασιν τῆς πλειοψηφίας, ἀλλὰ δυσανασχετεῖ καὶ ἐξανίσταται, ὅταν διὰ τοιούτων μέσων ἀποκλείεται τοῦ νὰ λαμβάνῃ γνῶσιν τῶν πραγμάτων τῆς πατρίδος του.

Ἡ περίστασις ὁμοιάζει τὸ ἀρχαῖον δρᾶμα, εἰς τὸ ὁποῖον οὐδεμία ὑπάρχει ἐλευθερία κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν προσώπων, διότι ἡ εἱμαρμένη διέπει τὴν τύχην των καὶ τὰ σύρει εἰς τὴν καταστροφήν των. Πρόκειται λοιπὸν νὰ μεταβάλωμεν τὴν νέαν Βουλὴν τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸ ἀρχαῖον Ἑλληνικὸν θέατρον, διὰ νὰ

συντρχώμεθα δι' ἄλλον σκοπὸν καὶ ὄχι χάριν τῶν συμφερόντων καὶ τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἔθνους.

Μὴ θεωρήσητε ἀτυχὲς τὸ παράδειγμα. Διὰ νὰ ὑπάρχῃ ἐλευθερία εἰς τὸ ἀποφασίζειν καὶ ἐνεργεῖν, πρέπει νὰ φωτίζηται ὁ νοῦς, νὰ γνωρίζωμεν δὲ ἀκριβῶς τὸ πρᾶγμα, περὶ τοῦ ὁποίου πρόκειται νὰ ἀποφασίσωμεν. Ὁ ἐν ἀγνοίᾳ ἐνεργῶν δὲν ἐνεργεῖ ἐλευθέρως, ἀλλ' εἶναι αἰχμάλωτος ἄλλης θελήσεως. Τὸ σύστημα λοιπὸν τοῦτο καταστρέφει τὴν ἀνεξάρτητον τῆς Βουλῆς πορείαν καὶ διατηρεῖ αὐτὴν ἐν αἰχμαλωσίᾳ.

Διὰ τῆς ἐλευθέρας συζητήσεως ἡ Βουλὴ καθίσταται τὸ μέγα τοῦ ἔθνους σχολεῖον θεωρίας, διότι ἐν αὐτῇ συζητοῦνται ὅλαι αἱ ἀρχαὶ τῶν κοινωνικῶν ἐπιστημῶν. Σχολεῖον πείρας, διότι ἐν συνόλῳ παρουσιάζονται ὅλα τὰ συμφέροντα καὶ αἱ ἀνάγκαι τοῦ ἔθνους καὶ πᾶν ὅ,τι ὑπάρχει ἐντὸς τῶν φυσικῶν καὶ ἠθικῶν ὁρίων του. Σχολεῖον ἀπὸ τὸ ὁποῖον θέλουσιν ἐξέλθει οἱ ἄνδρες, οἵτινες θέλουν μᾶς ἀποσπάσει ἀπὸ τὴν κατάστασιν, εἰς ἣν εὑρισκόμεθα. Εἰς παράδειγμα ἀναφέρει τὴν Σαρδηνίαν, ἥτις πρὸ ὀλίγου ἔτι μικρὰ, κατέχει ἤδη ἐπίζηλον ἐν τῷ κόσμῳ θέσιν. Τὸ μεγαλεῖον τῆς Σαρδηνίας ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἐποχῆς καθ' ἣν τὸ ἐλεύθερον βῆμά της καὶ ἡ δημοσιογραφία ἀνέδειξαν τοὺς μεγάλους ἄνδρας, οἵτινες τὴν προάγουσι σήμερον εἰς τὴν εὐδαιμονίαν της.

Ἐνσχοληθῶμεν, εἶπε, πολὺ ἐρευνῶν ἂν εἰς τὸ Σύνταγμά μας, ἢ εἰς ἄλλο ἐλεύθερον πολίτευμα ὑπάρχῃ ἀρχή, καθ' ἣν ὁ ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν δύναται, κατὰ τὸ δοκοῦν, νὰ ἀρνηθῇ εἰς τὴν Βουλὴν τὴν παρουσίασιν ἐγγράφων, ὅταν πρόκειται νὰ ψηφίσῃ ὁριστικῶς τὴν πλήρωμὴν χρημάτων.

Δὲν πρόκειται ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν σήμερον νὰ λάβῃ προσωρινὴν πίστωσιν διὰ νὰ κάμῃ δαπάνας χρείας τυχούσης, ὑπὸ εὐθύνην του, ἀλλὰ μᾶς παρουσιάζει ὁριστικὸν προϋπολογισμὸν καὶ ἀπαιτεῖ νὰ ἐπικυρώσωμεν, ἐν ἀγνοίᾳ τῶν πραγμάτων, σημαντικὴν δαπάνην, χωρὶς νὰ δυνάμεθα νὰ ἐπανέλθωμεν εἰς τὴν ἐξέτασιν, ἂν ἡ δαπάνη αὕτη εἶναι νόμιμος. Ἡ ἀρχὴ τὴν ὁποίαν πρόκειται νὰ καθιερώσωμεν εἶναι ὀλεθρία, διότι καταστρέφει τὴν εὐθύνην τῶν ὑπουργῶν, εἰς τὴν θέσιν δ' αὐτῶν εἰσέρχεται ἡ Βουλὴ ἀναλαμβάνουσα τὴν εὐθύνην πράξεων, τὰς ὁποίας ἐν ἀγνοίᾳ κυρόνει.

Παρ' ἑνὸς τῶν βουλευτῶν τῷ ἐγένετο χθὲς ἡ παρατήρησις, ὅτι « ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὑπάρχει ζήτημα ἐμπιστοσύνης καὶ « ἑπομένως μὴ παραδεχόμενοι τὸ νομοσχέδιον, πρέπει ῥητῶς « νὰ ἐκφράσωμεν, ὅτι τὸ ὑπουργεῖον δὲν ἔχει τὴν ἐμπιστοσύ-

σ νην τῆς Βουλῆς. ο Ἡ ἐμπιστοσύνη ἔχει διαγεγραμμένα ὅρια, τὰ ὁποῖα δὲν δυνάμεθα νὰ ὑπερπηδήσωμεν. Ἐμπιστοσύνη ὑπάρχει, ὅταν τὸ ὑπουργεῖον δὲν προκαλῇ τὴν ὁριστικὴν ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς καὶ ὅταν ἐνεργῷ φέρον τὴν εὐθύνην τῶν πράξεών του· ἐπικυρώνουσα ὅμως ἡ Βουλὴ πληρωμὰς ἐν ἀγνοίᾳ τῶν πραγμάτων, καὶ καλύπτουσα τὴν εὐθύνην τοῦ ὑπουργείου, μεταβιβάζει εἰς αὐτὸ τὸ τῆς ἀντιπροσωπείας τοῦ ἔθνους δικαίωμα, ὅπερ εἶναι προσωπικὸν, καὶ τοιουτοτρόπως καθιστᾷ τὸ ὑπουργεῖον γενικὸν τοῦ ἔθνους ἀντιπρόσωπον.

Εἰς τὸ Σύνταγμά μας ἀπαντῶμεν τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 25, ἥτις καθιερόνει τὰ ἡγεμονικὰ δικαιώματα τοῦ νὰ συνομολογῇ ὁ Βασιλεὺς συνθήκας εἰρήνης, συμμαχίας, ἐμπορίας κτλ. νὰ ἀνακοινόνῃ δὲ ταύτας εἰς τὰς Βουλὰς, ἅμα τὸ συμφέρον καὶ ἡ ἀσφάλεια τοῦ κράτους τὸ ἐπιτρέψωσιν. Ἀλλὰ δὲν πρόκειται σήμερον περὶ τῆς χρήσεως τοιούτων ἡγεμονικῶν δικαιωμάτων διὰ νὰ φανῇ ὅτι ἡ Βουλὴ προτίθεται νὰ ὑπερπηδήσῃ τὰ ὅρια τῆς ἁρμοδιότητός της. Οὐδεμία ἀναλογία ὑπάρχει μεταξὺ τῶν διατάξεων τούτων καὶ τοῦ σημερινοῦ ζητήματος περὶ παραδοχῆς πληρωμῆς χρέους.

Ἐπικαλοῦνται τὰς ἕξεις τῶν Βουλῶν τῆς Εὐρώπης, καὶ ἂν δυνηθοῦν οἱ ὑποστηρίζοντες τὴν ἐναντίαν γνώμην νὰ ἀναφέρουν παράδειγμα, κατὰ τὸ ὁποῖον ὑπουργὸς συνταγματικοῦ κράτους ἠρνήθη τὴν προσαγωγὴν τῶν δικαιολογητικῶν ἐγγράφων κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ, θέλει δημοσίως κηρύξει τὴν ἧττάν του.

Εἰς τὰς Βουλὰς τῆς Εὐρώπης τὸ ὑπουργεῖον ἀναβάλλει τὴν συζήτησιν ἐκκρεμῶν ὑποθέσεων (τὰς ὁποίας δὲν φέρει εἰς τὰς Βουλὰς καὶ εἰς τὴν δημοσιότητα) ὁπόταν πρόκειται περὶ ἐνεργειῶν, τὴν ἐπιτυχίαν τῶν ὁποίων νὰ βλάψῃ δύναται ἡ δημοσιότης, καθ' ὃ διεγείρουσα τὴν ἀντιζηλίαν ἄλλων Δυνάμεων ἠ φέρουσα προσκόμματα εἰς τὴν διεξαγωγὴν τῶν διπλωματικῶν διαπραγματεύσεων. Ἀλλὰ πρόκειται σήμερον περὶ τοιούτων σχέσεων; Τὸ ἐπασχολοῦν ἡμᾶς ζήτημα εἶναι καθαρῶς οἰκονομικόν. Οἱ δανεισταὶ ἡμῶν ἀπαιτοῦν τὴν πληρωμὴν τοῦ χρέους μας, οὐδεὶς δὲ ἄλλος ἐκτὸς ἡμῶν καὶ αὐτῶν ἐνδιαφέρεται εἰς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην. Δὲν ὑπάρχει ὅμως οὔτε ὑπῆρξε κἂν διαπραγμάτευσις, ὡς ἀπέδειξε καὶ ὡς φαίνεται ἐκ τοῦ Βασιλικοῦ λόγου, διότι αἱ Δυνάμεις ἀπαιτοῦν τὴν πληρωμὴν ποσοστοῦ, τὸ ὁποῖον κατὰ τὴν ἰδίαν αὐτῶν πεποίθησιν ἐκανόνισαν, νομίζουσαι ὅτι εἴμεθα

εἰς κατάστασιν νὰ πληρώσωμεν. Ζητοῦμεν λοιπὸν τὰ ἔγγραφα τοῦ τετελεσμένου τούτου γεγονότος. Καθόσον ἀφορᾷ τὴν μέλλουσαν διαπραγμάτευσιν, τὴν ὁποίαν μᾶς ἀναγγέλλει ὁ Βασιλικὸς λόγος, αὕτη οὔτε ἤρχισεν εἰσέτι, οὔτε ἐπομένως ἔγγραφα ὑπάρχουσιν, οὔτε ζητοῦμεν τοιαῦτα.

Ἡ ἐπιμονὴ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν εἰς τὴν ἄρνησιν τῶν ἐγγράφων ὑποστηρίζει τὰς ἰδέας τῶν ἐφημερίδων καὶ τὰς ἀτομικὰς ἡμῶν πεποιθήσεις· λόγοι φιλοτιμίας ἴσως τὸν ἐμποδίζουν τοῦ νὰ ὑποβάλῃ τὰ ἔγγραφα, διὰ νὰ μὴ λάβωμεν γνῶσιν τῶν ἐπιχειρήσεων τῆς ἐπιτροπῆς τῶν Δυνάμεων περὶ τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως. Ἀλλ' ἡ Βουλὴ διὰ τοῦτο πρέπει νὰ ἐπιμείνῃ. Ὀφείλομεν νὰ ἐπιφέρωμεν διόρθωσιν εἰς τὴν κρίσιμον ταύτην περίστασιν, ὀφείλομεν νὰ προστατεύσωμεν τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα, πρὸ πάντων δὲ νὰ δικαιώσωμεν τὸ ἔθνος καὶ νὰ ἀνακτήσωμεν τὴν ὁποίαν ἐχάσαμεν πίστιν πλησίον τῶν Δυνάμεων, ἕνεκα τῆς ἀδιαφορίας μας εἰς τὰς ὑποθέσεις τοῦ τόπου. Βεβαίως, ἂν ἐδίδετο ἡ προσήκουσα προσοχὴ εἰς τὴν οἰκονομικήν μας διαχείρισιν, ἂν εἰς τὴν Βουλὴν ἐσυζητοῦντο μετ' ἀκριβείας οἱ προϋπολογισμοὶ καὶ ἀπολογισμοί, αἱ Δυνάμεις δὲν εἶχον ἀνάγκην νὰ στείλουν ἐνταῦθα ἀντιπροσώπους. Ἴσως ἡ τοῦ ἑκατομμυρίου ἀπαίτησις, συνωδευμένη μετὰ τῶν ἐπιχειρήσεων, γίνεται παρὰ τῶν μεγάλων Δυνάμεων ἐπὶ τῷ ἀγαθῷ σκοπῷ τοῦ νὰ διεγείρῃ τὸν ζῆλον καὶ τὴν προθυμίαν ἡμῶν εἰς τὰ ἐθνικά μας συμφέροντα. Δὲν εἶναι δυνατὸν αἱ Δυνάμεις νὰ ἐνδιαφέρωνται εἰς τὴν ἀπόκρυψιν τῶν ἔργων τῆς ἐπιτροπῆς, τὰ ὁποῖα ἐν μέρει μὲν ἐκοινοποιήθησαν, θέλουν δὲ ἤδη ἀναπτυχθῇ ἐν ἐκτάσει εἰς τὸ κοινοβούλιον τῆς Ἀγγλίας καὶ εἰς τὰς ἐφημερίδας τῆς Εὐρώπης. Ἡμεῖς λοιπὸν μόνοι πρόκειται νὰ διατελῶμεν εἰς ἄγνοιαν, ἡμεῖς ὑπὲρ τῶν ὁποίων αἱ εὐεργέτιδες Δυνάμεις ἐπρονόησαν, καθόσον οὐδέποτε θέλει πιστεύσει ὅτι ἡ ἀποστολὴ τῶν ἀντιπροσώπων σκοπὸν εἶχε νὰ φέρῃ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἀπαιτήσεως τοῦ ἑκατομμυρίου, ποσὸν, ὅπερ εἰς τὸ πνεῦμα τῶν Δυνάμεων οὐδεμίαν ἔχει σημασίαν, ὡς καὶ ὅλον τὸ Ἑλληνικὸν δάνειον, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν χρηματικῶν θυσιῶν, τὰς ὁποίας κάμνουν, καὶ τῶν ἐνεργειῶν των ὑπὲρ τῆς προαγωγῆς τῆς ἀνθρωπότητος.

Ἔρχεται ἤδη εἰς μετριωτέραν λύσιν τοῦ ζητήματος.

Εἶναι φίλος τῆς δημοσιότητος, διότι ἐπιθυμεῖ πάντοτε νὰ εἶναι ἀπέναντι τῆς κοινῆς γνώμης, τὴν ὁποίαν θεωρεῖ προστάτιδα, ὁσάκις ἐνεργεῖ κατὰ τὸ καθῆκον, ἢ φόβητρον τῶν παρεκ-

τροπῶν εἰς τὰς ὁποίας δύναται νὰ ὑποκύψῃ. Διὰ νὰ ἀρθῇ ὅμως πᾶσα πρόφασις τοῦ ὑπουργείου καὶ διὰ νὰ μὴ φανῇ ὅτι κινούμεθα ὑπ' ἄλλου σκοποῦ, ἂς συνέλθωμεν εἰς συνεδρίασιν κεκλεισμένων τῶν θυρῶν, διὰ νὰ λάβωμεν γνῶσιν τῶν ἀποκρίφων τοῦ ὑπουργείου, μετὰ ταῦτα δὲ ἀποφασίζομεν ἂν πρέπει δημοσίως νὰ ἐπαναλάβωμεν τὴν συζήτησιν. Βεβαίως οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν δύναται νὰ ἀποδώσῃ ἔλλειψιν πατριωτισμοῦ εἰς ἑαυτὸν, διὰ νὰ ἀμφιβάλλῃ ὅτι δύναται νὰ προδώσῃ τὰ συμφέροντα τοῦ ἔθνους.

Ἡ ὑπόθεσις εἶναι μεγάλη. Πρὶν ἀποφασίσωμεν, ἂς θέσωμεν τὴν χεῖρα ἐπὶ τῆς καρδίας μας. Ἂν καὶ τὸ ἔθνος πολλὰ ἔπαθεν, ἐσώθη πάντοτε διὰ τῶν ζωτικῶν του δυνάμεων δὲν εὑρισκόμεθα δὲ εἰς ἀπελπιστικὴν κατάστασιν, ἔχομεν ἀγαθὸν Μονάρχην, συνδεόμενον διὰ στενῶν συγγενικῶν καὶ φιλικῶν σχέσεων μεθ' ὅλων τῶν ἡγεμόνων τῆς Εὐρώπης. Τὸ ἔθνος μας σύρει τὴν συμπάθειαν ὅλου τοῦ πολιτισμένου κόσμου. Ἂς δείξωμεν αὐτὰ πάρνησιν, ἂς ἐπιληρθῶμεν μετὰ ζήλου τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων, ἀκούοντες μόνον τὴν φωνὴν τῆς πατρίδος καὶ τοῦ καθήκοντος, καὶ τότε βεβαίως θέλομεν φθάσει εἰς τὸν προορισμόν μας.

Ἀπήντησεν ἄλλος, ὅτι ἅμα ἦλθεν ἡ περὶ ἐτησίας πληρωμῆς τοῦ δανείου ἀπαίτησις τῶν εὐεργετίδων Δυνάμεων, ἐθεωρήσαμεν ὅλοι ὅτι τὸ ἔθνος, καταγινόμενον εἰς τὴν ἐσωτερικὴν αὐτοῦ βελτίωσιν καὶ προαγωγὴν, θέλει συναισθανθῇ τὸ βάρος τῆς ἐπιβαλλομένης εἰς αὐτὸ πληρωμῆς ἑνὸς ἑκατομμυρίου δραχμῶν ἐτησίως. Ἔχομεν ἀνάγκην νὰ μορφώσωμεν τὸν τόπον πολυειδῶς, νὰ ἑνώσωμεν τὰς πόλεις μας διὰ δρόμων, νὰ πολλαπλασιάσωμεν τὰ ἀτμόπλοια διὰ τὰς συγκοινωνίας, καὶ νὰ περιβάλψωμεν πολλὰς οἰκογενείας, αἵτινες θυσιασθεῖσαι χάριν τοῦ ἀγῶνος, ἔχουν ἀνάγκην τῆς ἀμοιβῆς καὶ προστασίας τοῦ ἔθνους. Δι' ὅλα ταῦτα πάντες ἐθεωρήσαμεν ὅτι ἡ ἀπαίτησις τῶν εὐεργετίδων Δυνάμεων ἦθελε παρεμβάλει οὐχὶ μικρὰς δυσκολίας εἰς τὴν πρόοδον καὶ ἀνάπτυξιν τοῦ τόπου. Καὶ οὐδεὶς μὲν διενοήθη ποτὲ ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ πληρώσωμεν τὸ χρέος ἡμῶν, ἀλλ' εἴχομεν ἀγαθοποιόν τινα ἀναβολὴν ἐκ μέρους τῶν μεγάλων Δυνάμεων, ἥτις ἦτον τοσοῦτον χρήσιμος εἰς τὰς ἀνάγκας καὶ περιστάσεις μας. Πόθεν λοιπὸν ἡ αἰφνιδία αὕτη ἀπαίτησις τῶν Δυνάμεων; Προέρχεται ἄρα ἐξ ὀλιγωρίας τῆς Κυβερνήσεως, καὶ πρέπει νὰ ὑποθέσωμεν ὅτι παρέλειψε νὰ ἐκθέσῃ δεόντως τὰς ἀνάγκας τοῦ κράτους πρὸς τὰς Δυνάμεις, ἢ αἱ πρόσοδοι τοῦ κράτους ηὐξη-

σαν ὥστε νὰ ἐπαρκῶσιν εἰς αὐτὰς καὶ εἰς τὴν πληρωμὴν ἐνεακοσίων χιλιάδων φράγκων πρὸς χρεωλυσίαν; Ὁ Βασιλικὸς λόγος ἐνῷ ἀνήγγειλε τὴν ἀνάγκην τῆς πιστώσεως πρὸς πληρωμὴν τοῦ ποσοῦ τούτου, ἐξέθεσε συγχρόνως, ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἐξακολουθεῖ νὰ διαπραγματεύεται ὅπως ἐπιτύχῃ συμφερωτέραν εἰς τὸ κράτος συμφωνίαν περὶ τῆς πληρωμῆς τοῦ δανείου. Ἐκ τούτων τῶν λέξεων προφανῶς ἐξάγονται τρία τινά· α) ὅτι ἡ Κυβέρνησις θέλει εὐχαρίστως νὰ πράξῃ πᾶν τὸ συμβιβαζόμενον μὲ τὰς ἀνάγκας τοῦ κράτους πρὸς πληρωμὴν τοῦ δανείου· β) ὅτι θεωρεῖ τὴν ἐτησίαν ἀπότισιν 900,000 φράγκων δυσανάλογον πρὸς τὰς προσόδους καὶ πρὸς τὰς ἀνάγκας τοῦ κράτους, καὶ γ) ὅτι διαπραγματεύεται ὅπως ἐπιτύχῃ συμφερωτέραν συμφωνίαν. Νομίζει δὲ ὅτι ἡ Βουλὴ εἶναι ἐντελῶς σύμφωνος μὲ τὸ ὑπουργεῖον κατὰ ταῦτα, καὶ ἐξέφρασε τὴν συμφωνίαν της διὰ τῆς ἀπαντήσεώς της πρὸς τὸν Βασιλικὸν λόγον.

Τί θέλομεν λοιπὸν νὰ μάθωμεν ἐκ τῆς διατρεξάσης διπλωματικῆς ἀλληλογραφίας περὶ τῆς πληρωμῆς τῶν 900,000 φράγκων; Ἐὰν αὕτη ἀπετέλει τὸν τίτλον, ἐφ' ᾧ στηριζόμενοι θέλομεν ψηφίσει τὴν πίστωσιν, ἐδυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι ἔπρεπε νὰ κατατεθῶσι τὰ ἔγγραφα καὶ ὑπομνήματα, τὰ ὁποῖα δύνανται νὰ χορηγήσωσιν εἰς τοὺς βουλευτὰς τὰς δεούσας ἰδέας καὶ πληροφορίας ἐπὶ τῆς ψηφίσεως τῶν οἰκονομ. νόμων. Ἀλλὰ δὲν ἔχει οὕτω τὸ πρᾶγμα· ἡ ζητουμένη πίστωσις στηρίζεται εἰς δύω γνωστὰς καὶ ἀναμφισβητήτους βάσεις, εἰς τὴν συνθήκην τοῦ δανείου, καὶ εἰς πολλοὺς προψηφισθέντας καὶ κυρωθέντας προϋπολογισμοὺς τοῦ κράτους. Εἰς τί λοιπὸν δύνανται νὰ χρησιμεύσωσι τὰ ἔγγραφα, καὶ διατί ζητοῦνται; Διὰ τίποτε ἄλλο ἴσως, εἰμὴ διὰ νὰ γνωρίσωμεν τί ἔγραψαν καὶ διὰ ποίων φράσεων ἐξηγήθησαν αἱ Κυβερνήσεις πρὸς ἀλλήλας, καὶ ὁποίας προτάσεις καὶ ἀντιπροτάσεις, παρατηρήσεις καὶ ἀντιπαρατηρήσεις ἔκαμον. Τοῦτο ὅμως εἶναι ἐν γένει ἀσυγχώρητον, κατὰ δὲ τὰ διπλωματικὰ ἔθιμα ἀθέμιτον καὶ ἐπικίνδυνον. Τὸ δὲ χείριστος εἶναι ὅτι ἡ Βουλὴ ἤθελεν ὑπερβῇ τὰ ὅρια τῆς συνταγματικῆς ἐξουσίας της ζητοῦσα τὴν παρακατάθεσιν διπλωματικῶν ἐγγράφων, ἐκκρεμοῦς οὔσης τῆς διαπραγματεύσεως, καὶ ἤθελε κινδυνεύσει νὰ ἀναδεχθῇ βαρείας εὐθύνας ἐκ τῶν ἔργων ἄλλης ἐξουσίας.

Ἡ παρουσίασις τῶν ἐγγράφων εἰς τὴν Βουλὴν δὲν δύναται νὰ γίνῃ εἰμὴ ἐπί τινι ὡρισμένῳ σκοπῷ, καὶ διά τινα νόμιμον

ἐργασίαν τῆς Βουλῆς. Καὶ ἐπὶ τῇ παρουσιάσει ἐγγράφων τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας ὑπάρχουσι δύω νομικοὶ κανόνες, τοὺς ὁποίους ἅπασαι αἱ ἀρχαὶ, καὶ ἡ Βουλὴ καὶ ἡ Γερουσία σέβονται, καὶ πρέπει νὰ σέβωνται χάριν τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας.

Ὁ πρῶτος κανὼν, ὁ τῆς ἐχεμυθείας τῶν ἔργων καὶ ἐγγράφων τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας, τῶν μὴ προσδιορισμένων ὑπὸ τοῦ νόμου εἰς κοινοποίησιν καὶ δημοσίευσιν· ὁ δεύτερος κανὼν εἶναι ὅτι πᾶσα ἀρχὴ ἀπὸ τοῦ εἰρηνοδίκου μέχρι τοῦ ἀνωτάτου βαθμοῦ τῶν ὑπουργῶν εἶναι ὁ πρῶτος κριτὴς τοῦ συγχωρητοῦ ἢ ἀσυγχωρήτου, τοῦ ἀβλαβοῦς ἢ ἐπικινδύνου καὶ ἐπιζημίου τῆς δημοσιεύσεως τῶν ἐγγράφων της.

Ἡ ἐξαίρεσις τῶν δύω τούτων κανόνων ὑπάρχει εἰς δύω περιστάσεις, ἢ ἐν περιπτώσει δικαστικῆς ἢ διοικητικῆς ἀνακρίσεως πρὸς ἐξεύρεσιν ἀθεμίτου πράξεως ἢ παραβάσεως καθηκόντων τῆς ὑπηρεσίας, ἢ ἐν περιπτώσει χρησιμότητος τῶν ἐγγράφων μιᾶς ἀρχῆς διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἔργων ἄλλης ἀρχῆς. Ἐκτὸς δὲ τῶν περιστάσεων τούτων πᾶν ὑπούργειον δύναται νὰ παραδώσῃ ἔγγραφα εἰς τὴν Βουλὴν καὶ ὅταν θεωρῇ καὶ κρίνῃ ἢ ὅτι τοῦτο συντελεῖ εἰς κρείττονα ἐπεξεργασίαν ὑποθέσεώς τινος, ἢ ὅτι δὲν φέρει οὐδεμίαν βλάβην. Ὁ προλαλήσας εἶπεν, ὅτι δὲν ἠδυνήθη νὰ εὕρῃ εἰς ἄλλο συνταγματικὸν κράτος ἓν παράδειγμα ἀρνήσεως ἐγγράφων εἰς τὴν Βουλὴν ὑπὸ ὑπουργῶν γενομένης. Ἀλλ' ἰδοὺ ἓν ὁμοιότατον συμβὰν ἐν τῇ Γαλλίᾳ κατὰ τὸ 1837. Εἰσήχθη τότε εἰς τὴν Βουλὴν τῆς Γαλλίας νομοσχέδιον ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως δι' ἔξοδα τῆς ἀποικίας τῆς Ἀλγερίας. Ἡ ἐπιτροπὴ τῶν εἰσηγητῶν τῆς Βουλῆς ἐζήτησε τὰ ἔγγραφα, ἐφ' ὧν ἐστηρίζετο ἡ δικαιολογία τῶν νέων ἐξόδων, καὶ ὁ ὑπουργὸς ἐπέτρεψε μὲν εἰς τοὺς εἰσηγητὰς νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ἐγγράφων τούτων, ἀλλὰ δὲν τὰ κατέθεσεν εἰς τὴν Βουλήν. Ἐγεννήθη ἐν αὐτῇ ἡ πρότασις τῆς παρουσιάσεώς των, καὶ ἡ Βουλὴ μετὰ μακρὰν συζήτησιν ἀπεφάνθη ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ ὑποχρεωθῇ ὁ ὑπουργὸς εἰς τὴν παρουσίασιν τῶν ἐγγράφων, διότι εὑρέθη αὐτὴν ἐπικίνδυνον καὶ ἐπιζήμιαν. Οἱ κανόνες τῆς παρουσιάσεως τῶν ἐγγράφων ἔχουσιν ἀπειράκις μείζονα ἔντασιν εἰς τὴν διπλωματικὴν ὑπηρεσίαν· ἡ παρουσίασις διπλωματικῶν ἐγγράφων ἀφορᾷ διαφόρους Κυβερνήσεις, καὶ τὸ περὶ ταύτης ζήτημα καθίσταται ζήτημα ἐθνικῆς ἐθιμοταξίας. Ἡ μυστικότης εἶναι ὁ γενικὸς κανὼν ἐπὶ τῶν διπλωματικῶν πράξεων καὶ ἐγγράφων, καὶ συνέβη πολλάκις νὰ δυσαρεστηθῇ κυβέρνησις τις διὰ τὴν δημοσίευσιν διακοινώσεων αὐτῆς. Ἡ διπλωματία κατήντησε καὶ εἰς

ὑπερβολὰς ὡς πρὸς τὴν τήρησιν τοῦ μυστικοῦ τῶν πράξεών της. Καὶ ὁ χριστιανικώτατος διπλωμάτης, ὁ ἀντικόμης Σατοβριάνδας, πρὸς τὸν ὁποῖον τὸ αἴσθημα τῆς ἑλληνικῆς εὐγνωμοσύνης θέλει ὑπάρχει ἐπὶ πολλὰς γενεὰς τῶν Ἑλλήνων, πικρῶς κατεκρίθη ὑπὸ τῆς διπλωματίας διὰ τὸ γνωστὸν σύγγραμμά του, le Congrès de Verone, διότι ἔγραψε τὰ ἐν αὐτῷ τῷ διπλωματικῷ συνεδρίῳ συμβάντα πολὺν καιρὸν μετὰ τὴν διάλυσιν τοῦ συνεδρίου, ἀλλ' ἐνῷ τὸ ζήτημα τῆς ἐπαναστάσεως τῆς Ἑλλάδος, περὶ οὗ ἐγένετο λόγος εἰς τὸ συνέδριον ἐκεῖνο, δὲν ἦτον ἔτι ἀποφασισμένον. Ἐνῷ λοιπὸν τὸ ὑπουργεῖον λέγει ὅτι δὲν δύναται νὰ παρουσιάσῃ τὰ ζητούμενα ἔγγραφα, διότι ἡ διαπραγμάτευσις τὴν ὁποίαν ἀφορῶσι δὲν ἐπεραιώθη εἰσέτι, καὶ δὲν εἶναι οὔτε συμφέρουσα, οὔτε ἐπιτετραμμένη κατὰ τὰ διπλωματικὰ ἔθιμα ἡ παρουσίασις αὐτῶν, ἔπρεπε νὰ μὴ ἀποτείνωμεν πλέον οὐδεμίαν ἀπαίτησιν περὶ τῆς παρουσιάσεως τοιούτων ἐγγράφων, διότι, ὡς εἶπε, καὶ τὰ ὅρια τῆς συνταγματικῆς ἐξουσίας τῆς Βουλῆς κινδυνεύομεν νὰ ὑπερβῶμεν, καὶ ἀλλοτρίας εὐθύνας νὰ ἀναδεχθῶμεν διὰ τῆς παρουσιάσεως τοιούτων ἐγγράφων. Τῷ ὄντι δὲ ὑποθέσατε ὅτι κεῖνται ἐνώπιον μας τὰ ἔγγραφα· τί θέλει πράξει ἡ Βουλή; Ἐν τῶν δύω· ἢ θέλει σιωπήσει ἢ θέλει ἐπιφέρει κρίσεις καὶ γνώμας περὶ τῶν ἐκφραζομένων εἰς αὐτά. Ἐὰν σιωπήσῃ, ἡ σιωπὴ θέλει ἀποδείξει ὅτι παραδέχεται καὶ ἐγκρίνει τὰ διαλαμβανόμενα εἰς τὰ ἔγγραφα, καὶ τοῦτο δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ἓν ἰσχυρὸν ἐπιχείρημα κατὰ πάσης διαπραγματεύσεως τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Βασιλέως περὶ ἐλαττώσεως τῆς ἐτησίας πληρωμῆς τῶν 900,000 φράγκων· ἐὰν δὲ ἡ Βουλὴ, μὴ σιωπῶσα, ἐπιφέρῃ κρίσεις καὶ γνώμας ἐπὶ ἐγγράφων ἐκκρεμοῦς διπλωματικῆς διαπραγματεύσεως, ὑπερβαίνει τὰ ὅρια τῆς συνταγματικῆς ἐξουσίας της, ἐπεμβαίνουσα τρόπον τινὰ εἰς τὴν διεύθυνσιν τῆς τοιαύτης διαπραγματεύσεως. Τὸ δὲ 25 ἄρθρον τοῦ Συντάγματος, τὸ ὁποῖον ἀπορεῖ διὰ τί ὁ προλαλήσας ἀνέφερεν εἰς ὑποστήριξιν τῆς προτάσεώς του, δὲν ἐπιτρέπει τὸ τοιοῦτον εἰς τὴν Βουλὴν καὶ κατ' εἰς τὴν Γερουσίαν, διότι κατ' αὐτὸ τὸ ἄρθρον ἅπασα ἡ προπαρασκευὴ καὶ ἡ διαπραγμάτευσις συνθηκῶν καὶ συμβάσεων μετὰ τῶν ξένων δυνάμεων ἀνατίθεται εἰς μόνην τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Βασιλέως, καὶ δὲν ἤθελεν εἶναι συνταγματικὸν τὸ νὰ ἐπέμβῃ ἡ Βουλὴ ὅπως δήποτε εἰς διαπραγματεύσεις τοιούτου εἴδους, πρὶν φθάσωσιν αὐταὶ εἰς τὸ πέρας αὐτῶν καὶ ὑποβληθῶσιν εἰς τὴν Βουλὴν ἀποτελεσθεῖσα ἡ συνθήκη ἢ ἡ συμβασις, εἴτε πρὸς ἁπλῆν γνωστοποίησιν, εἴτε πρὸς ψῆφιτιν αὐτῆς, ἐὰν εἶναι

ἐμπορική, ἢ ἐὰν περιέχῃ παραχωρήσεις μὴ δυναμένας νὰ γίνωσιν ἄνευ ἐγκρίσεως τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Συλλογισθῆτε δὲ ὁποῖον κίνδυνον εὐθύνης ἀναδέχεται ἡ Βουλή, ἐὰν, ὅπερ δὲν εἶναι ἀπίθανον, ἀποδοθῇ εἰς τὸν τρόπον αὐτὸν ὡς πρὸς τὴν ἀπαίτησιν τῶν ἐγγράφων, καὶ εἰς τὰς συζητήσεις καὶ γνώμας περὶ τῶν ἐν αὐτοῖς διαλαμβανομένων ἡ ἀποτυχία τῆς ἐλπιζομένης συμφερωτέρας εἰς τὸ Κράτος συμφωνίας τῆς Κυβερνήσεως μετὰ τῶν ἐγγυητριῶν τοῦ ἑλληνικοῦ δανείου δυνάμεων.

Μὴ συγχέωμεν λοιπὸν τὰ ὅρια τῶν συνταγματικῶν ἐξουσιῶν· μὴ προσκρούωμεν εἰς τὰ παραδεδεγμένα ἔθιμα τῆς διπλωματικῆς ὑπηρεσίας, μὴ θέλωμεν ν' ἀναδεχθῶμεν εὐθύνας καθ' ὑπέρβασιν τῶν ὁρίων τῆς ὑπηρεσίας τῆς Βουλῆς, καὶ ἃς εὐχώμεθα ἡ μὲν Κυβέρνησις νὰ ἐπιτύχῃ ἤδη συμφερωτέραν συμφωνίαν περὶ τῆς πληρωμῆς τοῦ δανείου, τὸ δὲ δημόσιον ταμεῖον μας νὰ εὐπορήσῃ, ὥστε νὰ ἀπαλλάξῃ ἐντελῶς τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ παντὸς ἐξωτερικοῦ χρέους καὶ μάλιστα χρέους πρὸς Κυβερνήσεις.

Ἀντέταζεν εἰπὼν ὁ εἰσηγητὴς, ὅτι ὁ ἀξιότιμος βουλευτὴς Ὕδρας ἐπέτυχε θαυμασίως, ἀπαιτήσας νὰ ἐκφράσῃ τὸ ὑπουργεῖον ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει ὅ,τι προφορικῶς εἶπεν εἰς τὸν πρόεδρον τῆς Βουλῆς, διότι ἡ ἀπάντησις, τὴν ὁποίαν ὁ Κ. ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν πρὸ μικροῦ ἔδωκεν ἐπισήμως, διαφέρει πολὺ τῆς ξηρᾶς ἀπαντήσεως, τὴν ὁποίαν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν εὑρεστήθη νὰ ἀνακοινώσῃ πρὸ ἡμερῶν ὁ Κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἡ ἀπάντησις τῆς Κυβερνήσεως εἶναι καθαρωτέρα. Τὰ ζητηθέντα ἔγγραφα δὲν κατατίθενται, διότι ἡ ὑπόθεσις εἶναι ἐκκρεμὴς, τῆς Κυβερνήσεως προτιθεμένης νὰ κάμῃ προτάσεις πρὸς τὰς ἐγγυητρίας Δυνάμεις. Ὑπόσχεται δὲ ἡ Κυβέρνησις νὰ καταθέσῃ τὰ ἔγγραφα μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ἐπιχειρηθησομένης διαπραγματεύσεως, ὅπερ ἐλπίζει ταχέως νὰ κατορθώσῃ.

Θέλει ἐξετάσει τὴν ἀπάντησιν ταύτην τῆς Κυβερνήσεως, διὰ νὰ πεισθῶμεν ἂν τὸ δίκαιον συνηγορῇ ὑπὲρ αὐτῆς. Ἀλλ' ἐν πρώτοις νομίζει ὅτι κακῶς ἐτέθη τὸ ζήτημα ἀπὸ τὸν ῥήτορα τοῦ ὑπουργείου, τὸν προαγορεύσαντα ἀξιότιμον βουλευτὴν Σύρου. Ὁ ῥήτωρ ἐξομοιῶν τὴν Κυβέρνησιν μὲ τὰς διαφόρους τοῦ Κράτους ἀρχὰς, ἀπορεῖ πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ ζητηθοῦν παρ' αὐτῆς τὰ ἔγγραφά της χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ λόγος οὐδεὶς, ἐνῷ οὐδεμία τοῦ Κράτους ἀρχὴ, οὐδεὶς εἰρηνοδίκης, οὐδεὶς συμβολαιογράφος ἀναγκάζεται εἰς τοῦτο ἄνευ ἀποχρῶντος λόγου.

Καίτοι δ' ἐπιμόνως ζητήσας τοὺς λόγους, δι' οὓς ἡ Βουλὴ ἐγείρει κατὰ τῆς Κυβερνήσεως τοιαύτην ἀξίωσιν, δὲν εὑρῆκε κανένα, καὶ, οὕτως εἰπεῖν, παιδιᾶς χάριν νομίζει ὅτι προέβημεν εἰς τὴν ἀξίωσιν ταύτην. Ἀλλὰ λησμονεῖ ὁ ἀξιότιμος προλαλήσας ὅτι τὸ ζήτημα δὲν εἶναι διὰ ποίους λόγους ἡ Βουλὴ ζητεῖ τὰ ἔγγραφα, ἀλλὰ διὰ τίνας λόγους ἡ Κυβέρνησις ἀρνεῖται τὴν κατάθεσιν αὐτῶν. Τὰ ἔγγραφα εἶναι ἀναπόσπαστα τοῦ νομοσχεδίου καθὼς αἱ σκέψεις εἶναι ἀναπόσπαστοι τοῦ συμπεράσματος. Ὅταν μᾶς ὑποβάλλητε τὸ συμπέρασμα, Κύριοι ὑπουργοὶ, ὅταν εἴπθε ἠναγκασμένοι νὰ μᾶς τὸ ὑποβάλητε, διότι εἰς τὴν κρίσιν μας κεῖται νὰ τὸ δεχθῶμεν ἢ νὰ τὸ ἀπορρίψωμεν, πρέπει συγχρόνως νὰ μᾶς φωτίσητε ὑποβάλλοντές μας τὰς σκέψεις σας, πρέπει νὰ μᾶς παρέξητε τὰ μέσα νὰ ἐξασκήσωμεν τὸ δικαίωμα, τὸ ὁποῖον μᾶς δίδει τὸ Σύνταγμα, νὰ ἐπικρίνωμεν τὰς πράξεις σας, νὰ τὰς δεχθῶμεν ἢ νὰ τὰς ἀπορρίψωμεν, διότι ἄλλως ζητεῖτε νὰ ταπεινώσητε τὴν Βουλὴν, καταναγκάζοντες αὐτὴν νὰ κλείσῃ τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ νὰ ζητῇ ἐν τῷ σκότει τὸ συμφέρον τῆς πατρίδος. Ἡ Βουλὴ ἔχει ἀπείρους ἀπορίας εἰς τὸ νομοσχέδιον τοῦτο, μολονότι ὁ ἀξιότιμος προλαλήσας δὲν ἔχει καμμίαν· ἀλλ' ἡ ἐξέτασις αὐτῶν εἶναι ζήτημα δευτερεῦον, διότι, ἀφοῦ χρεωστεῖτε νὰ μᾶς ὑποβάλητε τοὺς λόγους δι' οὓς εἰσάγεται τὸ προκείμενον νομοσχέδιον, πρέπει κατὰ πρῶτον νὰ ἐξετασθῇ διὰ τί ζητεῖτε νὰ μᾶς γυμνώσητε τοῦ πολυτίμου τούτου δικαιώματος. Ἰσχυρίζεσθε ὅτι τὸ ζήτημα εἶναι ἐκκρεμές. Ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἀρκεῖ. Ἂν ἡ διαπραγμάτευσις εἶναι ἐκκρεμὴς, δὲν ἔπεται ὅτι τὰ ἔγγραφα πρέπει νὰ ἀποκρύπτωνται. Προτάσσοντες ὡς ἐμπόδιον τὸ ἐκκρεμές, θέλετε νὰ εἰπῆτε ἴσως, ὅτι ἡ ὑπόθεσις περιέχει μυστήρια, τὰ ὁποῖα ἄνευ κινδύνου τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων δὲν πρέπει νὰ ἴδουν τὸ φῶς ἐν ὅσῳ ἡ ὑπόθεσις εἶναι ἐκκρεμής. Ἀλλ' ὅσον καὶ ἂν ἐγκύψωμεν εἰς τὴν κοινοβουλευτικὴν ἱστορίαν τῶν ξένων ἐθνῶν, οὐδαμοῦ θέλομεν εὕρει παράδειγμα Κυβερνήσεως ἀρνουμένης νὰ καταθέσῃ εἰς τὰς Βουλὰς τὰ ἔγγραφα τῶν διαπραγματεύσεων ὑποθέσεως οἰκονομικῆς ὡς εἶναι ἡ προκειμένη. Εἰς τὰς πολιτικὰς ὑποθέσεις, ὅπου ἡ διπλωματία κερδίζει διὰ τῆς κρυψινοίας, καὶ ποῦ μὲν ἀποκρύπτουσα, ποῦ δὲ ἀποκαλύπτουσα, καὶ ἄλλοθι ὠμελοῦσα, ζητεῖ διὰ τῶν λεπτοτέρων στρατηγημάτων νὰ ἐπιτύχῃ τὸ σκοπούμενον, τὸ ἐννοεῖ ὅτι τὸ συμφέρον τῆς Πατρίδος ὑπαγορεύει τὴν σιωπὴν εἰς τὰς Βουλὰς καὶ τὴν ἄρνησιν εἰς τὰς Κυ-

βερνήσεις. Ὅταν ἡ Σαρδηνία διεπραγματεύετο μετὰ τοῦ αὐτοκράτορος τῶν Γάλλων κατὰ τὰς παραμονὰς τοῦ πολέμου τῆς Ἀνατολῆς τὴν ἀπελευθέρωσιν τῶν Ἰταλῶν, ὅταν ἡ Σαρδηνία ἐλάμβανε τὰ ὅπλα τῇ συγκαταθέσει τῆς Αὐστρίας ἐναντίον τῆς Ῥωσσίας, διὰ ν' ἀποκτήσῃ τὸ δικαίωμα νὰ κανονοβολήσῃ τὴν Βιέννην ἀπὸ τὰς ὄχθας τοῦ Πάδου, ἡ Σαρδηνικὴ Κυβέρνησις ἐδικαιοῦτο καὶ ὤφειλε, ζητοῦσα παρὰ τῶν Βουλῶν αὐτῆς τὰ ἔξοδα τοῦ πολέμου, νὰ ἀρνηθῇ τὴν κατάθεσιν τῶν ἐγγράφων τῆς τοιαύτης διαπραγματεύσεως. Ἀλλ' εἶναι ἡ σημερινὴ ὑπόθεσις ὁμοία μὲ ἐκείνην; Ἐνταῦθα πρόκειται περὶ δανείου, περὶ διαπραγματεύσεως μεταξὺ ὀφειλέτου καὶ ἐγγυητῶν, περὶ ὑποθέσεως ἀπολογούσης εἰς χρήματα, καὶ διὰ τοῦτο ποτὲ ἄλλοτε δὲν ἐγένετο λόγος περὶ αὐτῆς ἐν τῇ Βουλῇ εἰμὴ ἐπὶ τῆς συζητήσεως τῶν προϋπολογισμῶν. Ἤθελεν εἶσθαι ἴσως συγκαταβατικώτερος ἂν τὸ νομοσχέδιον τοῦτο ἐσυζητεῖτο τὸ 1847, ὁπότε ἡ Ἑλλὰς εἶχε καταντήσει ἡ παλαίστρα τῶν πολιτικῶν παθῶν τῶν ἐγγυητριῶν Δυνάμεων. Τότε οἱ ὀπαδοί σας δὲν ἤθελαν ἀπορεῖ διὰ τί ζητεῖτε νὰ κλείσουν τοὺς ὀφθαλμούς των. Ἐπρόκειτο διὰ 500,000 φράγκων οἱ μὲν τῶν Εὐρωπαίων νὰ κερδίσουν τὴν ἐν Ἀνατολῇ πολιτικήν των, οἱ δὲ νὰ ἐξαγοράσουν τὴν ἧτταν αὐτῶν. Ἀλλὰ τὴν σήμερον οὔτε αὐτὴν τὴν παρηγορίαν δὲν ἠμπορεῖτε νὰ τοῖς δώσητε, διότι ἡ πολιτική σας ἐκείνη εἰς οὐδὲν ἐχρησίμευσε καὶ τὸ μόνον ἀποτέλεσμα ὅλου ἐκείνου τοῦ σκανδαλώδους ἀγῶνος ὑπῆρξε τὸ νὰ ἐνωθοῦν μετὰ δεκαετίαν καὶ οἱ τρεῖς ἐκεῖνοι μεγάλοι ἀντίπαλοι ὑπὸ τὴν αὐτὴν σημαίαν, τὴν σημαίαν τοῦ συμφέροντος, καὶ ν' ἀπαιτήσουν καὶ οἱ τρεῖς ὁμοῦ τὴν πληρωμὴν τοῦ δανείου· ὥστε δὲν ἔμεινε πλέον ἐλπὶς οὔτε στρατηγήματος, οὔτε διπλωματίας.

Περιπλέον ὅμως καὶ ἐπὶ τῶν πολιτικῶν ἀκόμη διαπραγματεύσεων ἡ ἐχεμύθεια ἔχει τὰ ὅριά της· καὶ ἐπὶ τῶν τοιούτων ὑποθέσεων αἱ ἀληθεῖς συνταγματικαὶ Κυβερνήσεις δὲν ἐνεργοῦν ἐν τῷ κρυπτῷ εἰμὴ μεχρισοῦ φθάσῃ ἡ ὥρα νὰ εἴπωσι τὴν τελευταίαν λέξιν πρὸς τὰς αὐλάς, μεθ' ὧν διαπραγματεύονται. Ἅμα ὅμως φθάσῃ ἡ ὥρα αὕτη, καὶ πρὶν τὸν τελευταῖον δώσωσι λόγον, ἀνακοινόνουν τὴν πολιτικὴν αὐτῶν εἰς τὰ βουλευτικὰ Σώματα, τοῦτο μόνον τιμητικὸν νομίζουσαι, τὸ νὰ ἀντιπροσωπεύουν τὴν Πατρίδα των οὐχὶ ἐν ἀγνοίᾳ καὶ ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως αὐτῆς, ἀλλὰ μὲ τὴν σύμπραξίν της καὶ τὴν ἐπιδοκιμασίαν της. Ἡ ἀγγλικὴ Κυβέρνησις διεπραγμα-

τεύθη μόνη τὸ ζήτημα τῆς Ἰταλικῆς ἐλευθερίας, ἔβριψεν εἰς τὴν Εὐρώπην τὰς ἰδέας της, ἐδοκίμασε τῆς Εὐρώπης τὰς ἰδέας, ἀνεμόχλευσε τὰς ἐπιθυμίας τῶν λαῶν καὶ τῶν Κυβερνήσεων, ἐζήτησε συμμάχους, εὗρεν ὀπαδούς, καὶ πρὶν θέσῃ τὴν χεῖρα ἐπὶ τῶν πραγμάτων ἀπευθύνθη εἰς τὸ κοινοβούλιον, ἐζήτησε τὴν γνώμην του, καὶ πρὸ τούτου κατέθεσε τὰ ἔγγραφα. Ὁ ἄγγλος ὑπουργὸς δὲν μένει εἰς τὸ ὑπουργεῖον διὰ νὰ εἶναι ὑπουργός, δὲν χωρίζει τὴν τιμήν του, τὴν ἀξιοπρέπειάν του, τὸ συμφέρον του, τὴν τύχην του, ἀπὸ τὴν τιμὴν, τὴν ἀξιοπρέπειαν καὶ τὸ συμφέρον τῆς πατρίδος του.

Μολονότι δὲ ἀπέδειξε, νομίζει, ὅτι οἰκονομικῆς οὔσης τῆς προκειμένης ὑποθέσεως, τὸ ἐκτεμὲς αὐτῆς δὲν ἔχει σημασίαν, θέλει ὅμως ἐξετάσει πρὸς ἁπλῆν τοῦ ὑπουργείου εὐχαρίστησιν ἂν ἡ ὑπόθεσις αὕτη εἶναι τῷ ὄντι ἐκκρεμής. Ὁ Κύριος ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν ἐπεκαλέσθη πρὸς τοῦτο τὸν Βασιλικὸν λόγον, ἀλλὰ λυπεῖται διότι ὁ Βασιλικὸς λόγος, κατὰ τὴν πεποίθησίν του, λέγει τὸ ἐναντίον. Ὁ Βασιλικὸς λόγος φέρει τὰ ἑξῆς·

» Γνωστὸν ὑμῖν εἶναι ὅτι ἡ Κυβέρνησίς μου, περὶ παλλοῦ ποιουμένη τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν πρὸς τὰς ἐγγυητρίας Δυνάμεις ὑποχρεώσεων τοῦ ἔθνους, προέτεινεν εἰς αὐτὰς νὰ κανονισθῶσι τὰ περὶ τοῦ δανείου ὁριστικῶς κατὰ τὸ μέτρον τῶν πόρων τοῦ Κράτους, αὗται δὲ ἀπήντησαν ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐννεακοσίας χιλιάδας φράγκων ὡς ἐτησίαν πληρωμὴν, πεποιθεῖαι ὅτι τὸ ποσὸν τοῦτο δὲν θέλει παρεμβάλει πρόσκομμα εἰς τὴν πορείαν καὶ τὴν ταχυτικὴν ἀνάπτυξιν τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας.

» Ἡ Κυβέρνησίς μου θέλει ζητήσει παρ' ὑμῶν τὴν δέουσαν πρὸς τοῦτο πίστωσιν, καὶ θέλει ἐπαναλάβει τὴν διαπραγμάτευσιν περὶ ὁριστικῆς διευθετήσεως τῆς ὑποθέσεως τοῦ δανείου, ἀπαραιτήτως ἀναγκαίας πρὸς τακτοποίησιν τῶν οἰκονομικῶν ἡμῶν καὶ στερέωσιν τῆς δημοσίου πίστεως ». Κατὰ τὸν Βασιλικὸν λόγον λοιπὸν, ἡ Κυβέρνησίς μας ἐπρότεινεν, αἱ δὲ Δυνάμεις ἀπήντησαν, τὴν δὲ ἀπάντησίν των ταύτην διαβεβαιοῖ ὁ Βασιλικὸς λόγος ὅτι ἡ Κυβέρνησις θέλει διατυπώσει ἐν νομοσχεδίῳ. Ἄρα τὸ προκείμενον νομοσχέδιον εἶναι προϊὸν διαπραγματεύσεως, εἶναι τῆς διαπραγματεύσεως τὸ συμπέρασμα. Ἂν δὲ ὁ Βασιλικὸς λόγος προσθέτῃ, ὅτι αἱ 900 χιλιάδες φράγκων, τὰς ὁποίας ἡ Κυβέρνησις ἤδη ζητεῖ, ἀπηντήθησαν παρὰ τῶν Δυνάμεων ἐπὶ τοῦ παρόντος, μὴ λησμονήσωμεν ὅτι ὁ αὐτὸς Βασιλικὸς λόγος προσθέτει, ὅτι τὸ ποσὸν

τοῦτο τὸ ἐπὶ τοῦ παρόντος ζητηθὲν θέλει πληρόνεσθαι κατ' ἔτος, καὶ διὰ τοῦτο ἐντὸς τῆς παρούσης Συνόδου (δὲν ἀρνεῖται βεβαίως ἡ Κυβέρνησις) θέλουν μᾶς ζητηθῇ δύω προσέτι ἑκατομμύρια διὰ τὰ ἔτη 1860 καὶ 1861. Ὅθεν αἱ 900,000 φράγκων εἶναι, κατὰ τὸν Βασιλικὸν λόγον, ἡ ἐτησία πληρωμὴ, τὴν ὁποίαν αἱ Δυνάμεις ἀπῄτησαν, ἐπιφυλαχθεῖσαι τὸ δικαίωμα νὰ μεταῤῥυθμίσουν τὴν ἀπαίτησίν των ταύτην εἰς τὸ μέλλον. Καὶ πιστεύει ὅτι πρὸς ἐπίτευξιν συμφερωτέρων ὅρων σκοπεῖ, κατὰ τὸν Βασιλικὸν λόγον, ἡ Κυβέρνησις νὰ ἐπαναλάβῃ τὰς διαπραγματεύσεις. Αὐτὸ τοῦτο διαβεβαιοῖ σήμερον καὶ ὁ Κύριος ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν, τοῦ ὁποίου αὐτολεξεὶ ἐσημείωσε τὴν φράσιν· « Ἡ Κυβέρνησις προτίθεται νὰ κάμῃ προτάσεις εἰς τας ἐγγυητρίας Δυνάμεις κτλ. » Λυπεῖται δὲ διότι πρὸς ἀπόδειξιν ὅτι ἐκκρεμὴς δὲν ὑπάρχει ἀναγκάζεται νὰ φέρῃ ἔγγραφον τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ, τοῦ ἰδίου Κυρίου Κουμουνδούρου, τὴν γενικὴν ἔκθεσιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1858, διότι αἰσθάνεται πόσον εἶναι ἕκαρὺ τὸ νὰ ἀποδείξῃ ὅτι ἕνας ὑπουργὸς, τὸ ἴδιον μάλιστα ἄτομον, ἀθετεῖ τὸν λόγον, τὸν ὁποῖον ἔδωκεν ἐπισήμως. Ἰδοὺ τί ἔλεγε τὸ 1857 εἰς τὰς Βουλὰς ὁ ἀξιότιμος ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν· « Συντάττοντες τὸν παρόντα προϋπολογισμὸν, ἐφροντίσαμεν πρὸ πάντων νὰ κατορθώσωμεν διὰ πάσης οἰκονομίας πλεόνασμα ἀνταποκρινόμενον εἰς τὴν πρὸς τὰς τρεῖς εὐεργετίδας Δυνάμεις πρότασίν μας τοῦ νὰ πληρώσωμεν διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ δανείου κατὰ τὸ 1858 δραχμὰς 300,000. Ἀλλὰ πρὶν ἢ περαιωθῶσιν αἱ μετὰ τῶν ἐγγυητριῶν Δυνάμεων διαπραγματεύσεις περιοριστικῆς καὶ συμῴνου πρὸς τὰ μέσα ἡμῶν διευθετήσεως τῶν πρὸς ἀπόπτισιν τοῦ δανείου ὑποχρεώσεών μας, δὲν ἐνομίσαμεν ἐρθὸν νὰ σημειώσωμεν οὔτε εἰς τὰ ἔσοδα οὔτε εἰς τὰ ἔξοδα τί ἀφορῶν τὴν ὑπηρεσίαν αὐτοῦ, ἐκτὸς τῶν τακτικῶς ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ ταμείου πληρονομένων διὰ προμήθειαν καὶ ἔξοδα κληρώσεως, διότι δὲν δυνάμεθα νὰ ἔχωμεν τὴν ἀξίωσιν τῆς μονομεροῦς ῥυθμίσεως τῆς ὑποθέσεως ταύτης. Ὅταν δὲ ἀποπερατωθῶσιν αἱ διαπραγματεύσεις αὗται, θέλομεν τὰς φέρει εἰς γνῶσιν τῶν Βουλῶν, καὶ προτείνει τὴν ἀναγκαίαν ῥύθμισιν τοῦ προϋπολογισμοῦ συμῴνως μὲ τὸ ἀποτέλεσμα αὐτῶν. »

Ὁ Κύριος ὑπουργὸς λοιπὸν δὲν κατεχώρισεν εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1858, εἰς τὴν στήλην τῶν ἐξόδων, τὰς 300,000 δραχμὰς τὰς ὁποίας προσέφερεν εἰς τὰς ἐγγυητρίας Δυνά-

μεις ὡς ἐτησίαν πληρωμὴν, διότι αἱ Δυνάμεις δὲν εἶχον εἰς τοῦτο συγκατατεθῇ. Ἆρα ἀναμφισβήτητον καὶ πάσης ἀντιῤῥήσεως ἀνεπίδεκτον εἶναι ὅτι σήμερον αἱ διαπραγματεύσεις εἶναι ἀποπερατωμέναι, ἀφοῦ καταχωρίζεται εἰς τὸν προϋπολογισμὸν ποσότης ὡρισμένη νὰ μεταβῇ εἰς τὰ ταμεῖα τῶν Εὐρωπαίων. Ἀλλὰ περιπλέον ὁ Κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, ὡς ἠκούσατε, μᾶς ὑπεσχέθη τὸ 1857 ὅτι θέλει καταθέσει τὰς τότε ἐκκρεμεῖς διαπραγματεύσεις ὅταν ἐλθῃ νὰ ζητήσῃ τὴν ψῆφόν μας. Ποῦ εἶναι λοιπὸν τὰ ἔγγραφα ταῦτα, ἀφοῦ ἦλθεν ἡ ὥρα; Ἀλλ' ἂς φύγωμεν ἀπὸ τὰς ἀποδείξεις, τὰς ὁποίας κατὰ τὴν γνώμην αὐτῶν μᾶς ἔδωκαν οἱ Κύριοι ὑπουργοί, καὶ ἐξεταζόντες τὸ ζήτημα πρακτικώτερον, ἂς ἴδωμεν ποῦ κεῖται τὸ μυστήριον, τοῦ ὁποίου ἡ ἀποκάλυψις εἶναι, ὡς λέγουν, τόσον ἐπιβλαβής. Εἶναι ἐπιβλαβὲς νὰ μάθωμεν ὅτι αἱ ἐγγυήτριαι Δυνάμεις τύμενέστατα πρὸς τὴν Ἑλλάδα φερόμεναι, ἐζήτησαν ἓν μόνον ἑκατομμύριον, ἐνῷ ἠδύναντο νὰ ἀπαιτήσωσι πολλά; Εἶναι ἐπιζήμιον νὰ μάθωμεν ὅτι αἱ ἐγγυήτριαι Δυνάμεις, ἀθλίαν τὸ πρὶν νομίζουσαι τὴν οἰκονομικὴν ἡμῶν κατάστασιν, δὲν ἀπῄτουν τὴν πλήρωμὴν τῶν χρεῶν μας, τώρα δὲ βλέπουσαι αὐτὴν ἐπὶ τὰ κρείττω χωροῦσαν, πείθονται ὅτι ἄνευ προσκόμματος δυνάμεθα νὰ πληρώσωμεν; Εἶναι μυστήριον ἐπικίνδυνον νὰ μάθωμεν διὰ τίνων ἀτρύτων κόπων ἡ Κυβέρνησίς μας κατώρθωσε νὰ μεταβάλῃ, ὡς εἴρηται, τὰς περὶ ἡμῶν ἰδίας τῶν Εὐρωπαίων, καὶ ἀντὶ μεγάλων πληρωμῶν νὰ μᾶς ὑποβάλῃ εἰς τόσον μικρὰς δόσεις; Ποῦ δὲ εἶναι ἡ ἐχεμύθεια; Ἀρ' ὡς αἱ διαπραγματεύσεις ἤρξαντο μέχρι σήμερον εἰσῆλθον καὶ ἐξῆλθον τῶν πραγμάτων τόσοι ὑπουργοί, ἡ Ἑλλὰς εἶδε τόσους χρόνους τοὺς ξένους κομισαρίους εἰς τὴν πρωτεύουσαν αὐτῆς, καὶ πάμπολλοι ἔμαθον παρ' αὐτῶν τὰ γενόμενα. Ἐκτὸς δὲ τούτου, τόσον πλῆθος ὑπαλλήλων, ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν ὁποίων διῆλθον ὅλα ταῦτα τὰ ἔγγραφα, εἶναι ἐν πλήρει γνώσει τῶν πραγμάτων, καὶ ἡ Κυβέρνησις ἀπαξιοῖ νὰ φανερώσῃ αὐτὰ εἰς τὴν Βουλήν;

Ἀλλ' ὁ Κύριος ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν δὲν μᾶς ἀφῆκεν ἄνευ παρηγορίας· μᾶς ὑπεσχέθη σήμερον, ὅτι ἅμα περαιωθῶσιν αἱ ἀρξάμεναι διαπραγματεύσεις περὶ ὁριστικῆς διευθετήσεως τοῦ δανείου, θέλει μᾶς ὑποβάλει τὰ ἔγγραφα. Ἀλλ' ἂς ἐξετάσωμεν τὴν παρήγορον ταύτην διαβεβαίωσιν. Ἂς ὑποθέσωμεν ὅτι αἱ ἐγγυήτριαι Δυνάμεις δὲν δέχονται νέας διαπραγματεύσεις, ἢ ὅτι ἐδέχθησαν μὲν νὰ ἐπιχειρήσωσιν αὐτὰς, ἀλλ' αἱ διαπραγματεύσεις ἀπέτυχον. Ἡ Κυβέρνησις τότε θέλει καταθέσει τὰ

ἔγγραφα! Ὡραία τῳόντι παρηγορία! Τὰ δὲ ἔγγραφα τότε εἰς τί θέλουν μᾶς χρησιμεύσει; Εἰς τὸ νὰ ἐξετάσωμεν ἂν συμφέρῃ ἡ πλῆρωμὴ ἑνὸς ἑκατομμυρίου κατ' ἔτος; Ἀλλ' ἀλλοίμονον ἂν σκοπεύωμεν νὰ ἀθετῶμεν τὰ πεπραγμένα! Ἡ Ἑλλὰς καθυστέρησασα τὰς πληρωμὰς αὐτῆς, ἴσως ὤφειλε νὰ πληρώσῃ δυνάμει τοῦ συμβολαίου, ὅπερ ἄλλοι ἀντ' αὐτῆς συνωμολόγησαν, οὐτινος ἄλλοι ἔγραψαν τοὺς ὅρους καὶ ἄλλοι προσδιώρισαν τὴν χρῆσιν, ἠμπορεῖ νὰ εὕρῃ ἀποχρώσας δικαιολογίας ὥστε νὰ μὴ κατακριθῇ ἐπὶ κακῇ πίστει. Ἀλλὰ προσέξατε μὴ συλλάβῃ κανεὶς ποτε τὴν ἰδέαν ὅτι ἡ Ἑλλὰς δύναται νὰ διατηρήσῃ τὴν ὑπόληψίν της, ἂν τὰς συμβάσεις, τὰς ὁποίας μετὰ τριάκοντα ἐτῶν ἀνεξαρτησίαν αὐτὴ ἡ ἰδία συνῆψεν, ἀθετῇ.

Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, ἡ σημερινὴ ὑπόσχεσις τῆς Κυβερνήσεως δὲν θὰ μᾶς ἀπαλλάξῃ ποτὲ τῆς εὐθύνης ὅτι ἐν τῷ σκότει βουλευόμεθα. Λυπεῖται πολὺ δι' ὅσα εἶπεν ὁ Κ. Ναύτης πρὸ μικροῦ ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου. Ἐξωμοίωσε τὴν Βουλὴν καὶ τὴν Κυβέρνησιν ποτὲ μὲν ἑταιρίαν ἐτερόρρυθμον ἑταιρίαν, ποτὲ δὲ μὲ συμβολαιογράφους καὶ εἰρηνοδίκας, καὶ σκεφθεὶς ὅτι καθὼς οἱ ἑτερόρρυθμοι συνεταῖροι δὲν πρέπει νὰ ἀναμιγνύωνται εἰς τὴν διαχείρισιν τῆς ἑταιρίας, οὕτω καὶ οἱ βουλευταὶ εἰς τὰς πράξεις τῆς Κυβερνήσεως, ἐσυμπέρανεν ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν πρέπει νὰ ζητῇ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως τὰ ἔγγραφα, ἵνα μὴ ἀναδεχθῇ τὴν εὐθύνην. Τὸ δὲ πάντων λυπηρότερον, ἡ ἐν τῇ Βουλῇ ὑπάρχουσα εἰκὼν τοῦ πολυτίμου φιλέλληνος Σατωβριάνου ἐνέπνευσεν εἰς τὸν ῥήτορα τὴν ἰδέαν ὅτι καθὼς ἐκεῖνος πικρῶς κατεκρίθη δημοσιεύσας τὰς συζητήσεις τοῦ μυστικοσυμβουλίου τῆς Βερόνης εἰς ὃ ἀντεπροσώπευσε τὴν Γαλλίαν, οὕτω καὶ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἰδίως κατακριθῇ παραδίδουσα εἰς τὴν Βουλὴν τὰ ἔγγραφα τῆς περὶ τοῦ δανείου ἀλληλογραφίας. Ἀλλὰ νὰ ἀναιρέσῃ τὰ σοφὰ ταῦτα τοῦ ῥήτορος ἐπιχειρήματα ἀδυνατεῖ, συμβουλεύει δὲ μόνον τὸν ἀξιότιμον βουλευτὴν Σύρου νὰ μελετήσῃ καλλίτερα τὸ Σύνταγμα. Ὑποθίσατε Κυβέρνησιν διαθέτουσαν ἀποκλειστικῶς ὅλους τοὺς κλάδους τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας, ἐκτελοῦσαν τοὺς νόμους, ἔχουσαν τὸ δικαίωμα νὰ συγκαλῇ, νὰ διακόπτῃ καὶ νὰ διαλύῃ τὰς Βουλάς, νὰ μορφόνῃ καὶ ἀναμορφόνῃ τὴν Γερουσίαν, νὰ κυρόνῃ τοὺς νόμους ἡ ἀποποιῆται τὴν κύρωσιν αὐτῶν, καὶ διὰ τῶν τελευταίων τούτων δικαιωμάτων της αὐτοῦ τοῦ νόμου ὑπερτέραν καθισταμένην, καὶ ἀπέναντι τοιαύτης Κυβερνήσεως θέσατε Βουλὰς κατὰ τὰς συνταγματικὰς ἀρχὰς τοῦ ἀξιοτίμου βουλευτοῦ Κ. Ναύτου.

Τῷ φαίνεται ὅτι ἔχετε πολιτείαν τυραννικὴν διεπομένην ἀπὸ πολίτευμα, τὸ ὁποῖον εἰσέτι δὲν ἐπενόησεν ὁ κόσμος. Ἡ πλάνη τοῦ ἀξιοτίμου βουλευτοῦ συνίσταται εἰς τὴν ἐσφαλμένην αὐτοῦ ἰδέαν περὶ τῶν δικαιωμάτων τῶν Βουλῶν. Τῷ ὄντι ἡ Κυβέρνησις, κατὰ τὸ πολίτευμά μας, ἔχει ὅλα τὰ δικαιώματα ταῦτα, ἀλλὰ τὸ ἔθνος ἐπεφυλάχθη δικαίωμα πολυτιμότατον, τοῦ ὁποίου ὁ σεβασμὸς διατηρεῖ τὴν συνταγματικὴν ἐλευθερίαν, τὸ δικαίωμα τῶν Βουλῶν νὰ δίδωσιν ἢ νὰ μὴ δίδωσιν εἰς τὴν ἐκτελεστικὴν ἐξουσίαν τὰ μέσα τοῦ ζῆν. Ἀφότου δὲ τὰ πάντα ἀπολήγουν εἰς χρήματα, τὸ δικαίωμα τοῦτο εἶναι τόσον ἰσχυρόν, ὥστε ἅμα διαφθαρῇ, τὸ συνταγματικὸν Κράτος μεταπίπτει εἰς τυραννίαν. Νομίζει δὲ ὅτι αἱ παραινέσεις τοῦ Κ. Ναύτου, ὁ τρόπος καθ' ὃν μᾶς συμβουλεύει νὰ πραγματευθῶμεν τὸ ζήτημα, διαρθρίζει τὸ πολύτιμον τοῦτο δικαίωμα τῆς Βουλῆς τὸ προστατεῦον ὅλας ὁμοῦ τοῦ λαοῦ τὰς ἐλευθερίας, διότι μᾶς προτείνει νὰ κλείσωμεν τοὺς ὀφθαλμούς, καὶ ἀσυζητητεὶ νὰ παραδώσωμεν εἰς χεῖρας τῆς Κυβερνήσεως τὸ εἰκοστὸν τῶν ἱδρώτων τοῦ λαοῦ. Οὐδὲ εὑρίσκει καταφύγιον ἡ γνώμη τοῦ Κ. Ναύτου ὑπὸ τὴν ἀσπίδα τῆς ἐμπιστοσύνης τῆς Βουλῆς πρὸς τὸ ὑπουργεῖον, δι' ἧς ὁ ἀξιότιμος βουλευτὴς νομίζει ὅτι δύνανται νὰ προστατευθοῦν ὅλαι τῆς Κυβερνήσεως αἱ πράξεις. Διὰ νὰ ἀπαλλάξῃ τὴν Κυβέρνησιν τῆς εὐθύνης τῶν πράξεών της ἡ Βουλή, πρέπει νὰ γινώσκῃ τὰς πράξεις αὐτῆς, νὰ τὰς κρίνῃ, νὰ τὰς συζητήσῃ καὶ ν' ἀποφανθῇ. Ὅταν ὅμως ἡ Κυβέρνησις φέρῃ τὰ ζητήματα ἀμέσως εἰς ψηφοφορίαν, ζητοῦσα ἀντὶ τῆς γνώμης, ἣν ἔχει ἡ Βουλὴ περὶ τῶν πράξεών της, τὴν ψῆφον τῆς ἐμπιστοσύνης, καὶ τῆς εὐθύνης δὲν ἀπαλλάττεται, καὶ τὴν Βουλὴν ἐξευτελίζει, τὸ δὲ ζήτημα τῆς ἐμπιστοσύνης εἶναι ζήτημα δουλείας. Ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν μάλιστα ζητημάτων ἡ Βουλὴ φέρεται πάντοτε μὲ δυσπιστίαν, καὶ μόνον μετὰ ἀκριβῆ ἔρευναν ἐμπιστεύεται τοὺς πόρους τοῦ Κράτους εἰς χεῖρας αὐτῆς. Διὰ τοῦτο καὶ τὰ τοιαῦτα ζητήματα φέρονται κατ' ἔτος καὶ φέρονται ὑποχρεωτικῶς κατὰ πρῶτον εἰς τὴν Βουλήν. Τὸ ζήτημα λοιπὸν τῆς ἐμπιστοσύνης εἰς τὴν προκειμένην συζήτησιν τὸ ἀντικρούει, διότι θέτοντες αὐτὸ εἰς ψηφοφορίαν, θέτομεν εἰς ψηφοφορίαν τὸ Σύνταγμα. Ἀλλ' ὁ ἀξιότιμος βουλευτὴς Παρνασσίδος ἐπενόησε δεινὸν ἐπιχείρημα κατὰ τῆς προτάσεως ἡμῶν ζητούντων νὰ κατατεθῶσι τὰ ἔγγραφα τῆς διαπραγματεύσεως. Τὸ ἐννοῶ, εἶπεν, ὅτι τὰ ἔγγραφα ἔπρεπε νὰ κατατεθῶσιν ἂν τὸ νομοσχέδιον ἦτον προϊὸν διαπραγματεύσεως,

ἀλλὰ τὸ νομοσχέδιον τοῦτο φέρεται πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ἀρχικοῦ συμβολαίου τοῦ 1833 καὶ ἀφορᾷ ὑπόθεσιν ἱεράν, τὴν ὁποίαν ἡ Ἑλλὰς δι' ἀπείρων πράξεων ἀνεγνώρισεν. Ἀλλ' ἂς τῷ συγχωρήσῃ ὁ ἀξιότιμος συνάδελφός του νὰ παρατηρήσῃ ὅτι τὸ συμβόλαιον ἐκεῖνο, ἂν καὶ δὲν ἠξιώθη ὡς βουλευτὴς νὰ τὸ ἴδῃ ποτέ, διαλαμβάνει ὅτι ἡ Ἑλλὰς ὀφείλει κατ' ἔτος νὰ πληρώνῃ περὶ τὰ 3 1|2 ἑκατομμύρια δραχμῶν, τῶν ὁποίων ἡ καθυστέρησις ἀπὸ τοῦ 1843 μέχρι σήμερον κατέστησε τὴν Ἑλλάδα ὑπερήμερον εἰς τὴν πληρωμὴν δέκα τοιούτων δόσεων. Ἐρωτᾷ λοιπὸν τὸν βουλευτὴν Παρνασσίδος, ἐκπληροῦμεν διὰ τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου τὰς ὑποχρεώσεις, τὰς ὁποίας τὸ εἰρημένον συμβόλαιον μᾶς ἐπιβάλλει; Ἂν δὲ πληρώνοντες ὅ,τι τὸ νομοσχέδιον διαλαμβάνει δὲν ἐκπληροῦμεν αὐτάς, ἀλλὰ τὰς τροποποιοῦμεν' ἂν πληρώνοντες ἓν ἑκατομμύριον κατ' ἔτος, δὲν ἐκτελῶμεν τοὺς ὅρους τοῦ συμβολαίου, ἀλλὰ συμβιβαζόμεθα περὶ αὐτῶν, δὲν ἔπεται ὅτι τὸ ἀνὰ χεῖρας νομοσχέδιον εἶναι ἀποτέλεσμα συμβιβασμοῦ, ἤτοι προϊὸν διαπραγματεύσεων; Ἀλλ' ὦ ἀγνώμων Ἑλλάς, λέγουν οἱ ἀξιότιμοι ἀντίπαλοί μας, σὲ ἔθρεψαν οἱ ξένοι, ὅταν στερουμένη τοῦ ἐπιουσίου ἄρτου, ἔτρωγες τὰ τσαρούχια τῶν στρατιωτῶν σου, σὲ ἔνδυσαν ὅταν ὁ τοῦρκος δὲν εἶχεν ἀφήσει ῥάκος ἐπὶ τὸ σῶμα σου, ἔκλεισαν τὰς πληγάς σου ὅταν ἐξ αὐτῶν ἔμελλε νὰ χυθῇ τὸ αἷμα σου, καὶ τώρα, ὅτε εὑρέθησαν κυβερνῆται, αἵτινες κατώρθωσαν τὰ μεγάλα σου χρέη νὰ περιορίσουν εἰς τόσον μικρὰ ποσά, ζητεῖς τὰ ἔγγραφα πρὶν δεχθῇς τὴν εὐεργεσίαν; Ἀλλ' ὄχι· ἀποχρούει μετ' ἀγανακτήσεως τὴν ἐπὶ κακῇ πίστει προσβολὴν ταύτην. Ἡ Ἑλλὰς ἔδειξε τὴν μεγαλειτέραν τιμιότητα περὶ τὴν ἐξόφλησιν τῶν χρεῶν της, ἐπλήρωσε τὰς δόσεις τοῦ Ῥοδσχίλδ μέχρι τοῦ 1843, ἐπλήρωσε τὰς τρεῖς Δυνάμεις διὰ τὸ πρὸς αὐτὰς παλαιὸν χρέος της, ἐπλήρωσεν εἰς τὴν ὀθωμανικὴν Πύλην 14 περίπου ἑκατομμύρια δραχ. πρὸς ἀπελευθέρωσιν ἑκατὸν χιλιάδων Ἑλλήνων, ἐπλήρωσεν εἰς τὴν Βαυαρίαν, μετὰ τόκου μάλιστα, καὶ καθυστερεῖ μὲν πρὸς τὰς ἐγγυητρίας Δυνάμεις τὰς δόσεις Ῥοδσχίλδ ἀπὸ τοῦ 1843, ἀλλὰ τοῦτο προῆλθεν, ὡς αὐταὶ αἱ Δυνάμεις ἀναγνωρίζουσι καὶ πρέπει ν' ἀναγνωρίσωσιν, ἐξ ἀδυναμίας, καθυστερεῖ δὲ πρὸς τὴν Βαυαρίαν μικρόν τι ποσόν, ἀλλ' ἀπαιτεῖ παρ' αὐτῆς ἀσυγκρίτως μεγαλείτερα ποσά, δὲν ἐπλήρωσε δὲ οὔτε ὀφείλει νὰ πληρώσῃ τὸ ἐπὶ τῆς ἐπαναστάσεως δοθὲν εἰς τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος χρηματικὸν ποσόν, διότι αὕτη ἀξίωσις πλέον περὶ αὐτοῦ ὑπάρχει ἀφότου οἱ προσενεγκόντες προσέφυγον εἰς τὸν δικηγορικὸν σύλλογον, εἰς τὸν ὁποῖον ἔχει

τὴν τιμὴν νὰ ἀνήκῃ, καὶ ἔλαβον παρ' αὐτοῦ τὴν ἀπάντησιν ὅτι τὰ χρήματά των δόντες εἰς ὁλόκληρον τὸ ἐπαναστατημένον ἔθνος τῶν Ἑλλήνων, δὲν ἔχουν τὸ παραμικρὸν δικαίωμα νὰ ζητῶσιν αὐτὰ ἀπὸ τῆς μικρᾶς ταύτης γωνίας, εἰς ἣν ὁ εὐρωπαϊκὸς διαβήτης περιώρισε τοῦ ἐθνικοῦ ἀγῶνος τὰ ἀποτελέσματα. Ἡ Ἑλλὰς λοιπὸν ἐπλήρωσε τὰ ἐξωτερικά χρέη της μὲ πίστιν, καὶ τὰ ἐπλήρωσε θυσιάσασα χάριν αὐτῶν τὰ χρέη τὰ ἐσωτερικά. Θέλει ἤδη νὰ εὐχαριστήσῃ τὴν περιέργειαν ἐκείνων, οἵτινες συλλογιζόμενοι ὅτι ἀφοῦ μέχρι τοῦ 1843 ἐπληρώναμεν τακτικῶς τὰς δόσεις τοῦ δανείου Ῥοδσχίλδ, ἀφοῦ τὸ 1847 ἐπληρώσαμεν 805,000 δραχμῶν εἰς τὴν Ἀγγλικὴν Κυβέρνησιν ἀπέναντι τοῦ αὐτοῦ δανείου, ἀφοῦ ἀπὸ τοῦ 1851 καταχωρίζομεν καὶ εἰς τὰ ἔσοδα καὶ εἰς τὰ ἔξοδα τοῦ προϋπολογισμοῦ τὸ ἐτησίως ὀφειλόμενον, καὶ ἀφοῦ τέλος πάντων διὰ τῆς ἀπαντήσεως εἰς τὸν Βασιλικὸν λόγον ὑπεσχέθημεν καὶ εἰς τὸ μέλλον τὰς πληρωμάς, ἀποροῦσι τί εἰμποριοῦμεν κατόπιν ὅλων τούτων νὰ ἀντιτάξωμεν εἰς τὸ προκείμενον νομοσχέδιον. Ἐπιθυμεῖ ὅμως πρὸ παντὸς ἄλλου νὰ συνεννοηθῶμεν τί ἐννοεῖ ἡ ἀναγνώρισις· ἂν ἐννοοῦν ὅτι αἱ παρατηρήσεις, τὰς ὁποίας ἡ Ἑλλὰς δύναται πληρώνουσα τὸ ἑκατομμύριον, νὰ προσθέσῃ, εἶναι μάταιαι μετὰ τὴν γενομένην ἀναγνώρισιν, ἀπαντᾷ ὅτι αἱ παρατηρήσεις αὐταί, εἰς τῶν ὁποίων τὴν ἀνάπτυξιν δὲν ἐμβαίνει, ὡς ἀναγομένων εἰς τὸ ζήτημα τῆς οὐσίας, εἶναι ἀπαράγραπτοι. Ἂν δὲ ἐννοοῦν ὅτι διὰ τῆς ἐπαναληφθείσης πολλάκις ἀναγνωρίσεως δὲν δυνάμεθα πλέον νὰ φιλονεικήσωμεν τὸ κῦρος τοῦ ἀρχικοῦ συμβολαίου, ἀπατῶνται νομίζοντες ὅτι ὑπάρχει Ἕλλην, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν κεφαλὴν εἰσῆλθε ποτὲ ἰδέα τοιαύτη. Ἀλλὰ πρὶν τὰς ἀπαραγράπτους ἐκείνας παρατηρήσεις ἀπευθύνωμεν πρέπει νὰ ἴδωμεν τὰ ἔγγραφα, διὰ νὰ μάθωμεν πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ ταῦτα. Πρῶτον, διὰ τί, ἐνῷ, κατὰ τὴν ἔκθεσιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1858, προσερέρατε εἰς τὰς δυνάμεις 300,000 μόνον δραχμῶν, ἐφθάσατε ἤδη εἰς τὸ ἑκατομμύριον; Δεύτερον, μὲ τὸ ποσὸν τοῦτο ἐκλείσθη ἡ θύρα εἰς τὸ μέλλον ἢ ἔμεινεν ἀνοικτή; καὶ ἂν ἔμεινεν ἀνοικτή, ἔμεινεν ὑπὲρ τῶν ἐγγυητῶν ἢ ὑπὲρ τοῦ ὀφειλέτου διὰ νὰ ὑψωθῇ ἢ νὰ ἐλαττωθῇ ἡ ἐτησία δόσις; Τρίτον· Διὰ τί ζητεῖτε πίστωσιν ἀπέναντι τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1859, ὅπερ παρῆλθεν ἤδη, καὶ παρεβιάσατε τὴν ἀρχήν, ὅτι τόσον σπουδαία αὔξησις τοῦ προϋπολογισμοῦ ἔτους παρελθυθότος δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ γίνῃ σήμερον, ὅτε τὰ ἔσοδα καὶ ἔξοδα ἐρρυθμίσθησαν χωρὶς νὰ τεθῇ ὑπ' ὄψιν τῶν Βουλῶν τὸ σπουδαῖον τοῦτο ἔξοδον. Τέταρτον, ἐκ τί-

νων πόρων καὶ ἐπὶ τίνων ὑπολογισμῶν στηριζόμενοι, ἐπροσφέρατε τὸ ἑκατομμύριον, ἐνῷ οὔτε τὸ χρέος διὰ τοιαύτης δόσεως θὰ ἐξοφληθῇ ποτὲ, οὔτε δίκαιον εἶναι ὅτι τὸ Κράτος μας, τοῦ ὁποίου τὰ ἔσοδα μικρὰ καὶ συνήθης ἀφορία καταβιάζει τοῦ ποσοῦ τῶν ἐξόδων, θὰ δύναται, ὡς ἡ τιμὴ αὐτοῦ ἀπαιτεῖ, ἀσφαλῶς καὶ τακτικῶς νὰ πληρώνῃ τὴν δόσιν ταύτην; Αὐτοὶ λοιπὸν καὶ ἄλλαι πολλαὶ εἰσὶν αἱ ἀπορίαι ἡμῶν, τὰς ὁποίας θέλομεν νὰ λύσωμεν διὰ τῶν ἐγγράφων, καὶ πιστεύει ὅτι καὶ ὁ Κύριος ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν πρέπει νὰ μὴ μᾶς ἀποδίδῃ ἐπὶ τούτῳ ἄδικον. Ἂν ὁ Κύριος Κουμουνδοῦρος ἐγίνετο ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν πρὸ τριῶν μηνῶν, καὶ οἱ συνάδελφοι αὐτοῦ τῷ παρουσίαζον τὸ ἀνὰ χεῖρας νομοσχέδιον λέγοντες « ὑπόγραψον καὶ ὑποστήριζον αὐτὸ εἰς τὰς Βουλάς, » δὲν ἀμφιβάλλει ὅτι ὁ ἀξιότιμος ὑπουργὸς ἤθελεν ἀμέσως εἰπῆ ὡς πρώτην ἀπάντησιν « δότε μοι τὰ ἔγγραφα. » Ἀλλ' ἂν ὁ Κ. Κουμουνδοῦρος, ὅστις ὡς ἕν ἄτομον δύναται νὰ διαθέσῃ εὐκόλως τὴν ψῆφόν του, καὶ ὡς ὑπουργὸς τῶν αὐτῶν ἀρχῶν μὲ τοὺς συναδέλφους του δύναται νὰ τοὺς ἐμπιστευθῇ, δὲν ἤθελε δεχθῇ νὰ ὑπογράψῃ τὸ νομοσχέδιον χωρὶς νὰ ἰδῇ τὰ ἔγγραφα, πῶς θέλετε ἡ Βουλή, ἥτις περιλαμβάνει τόσους βουλευτὰς διαφόρων ἀρχῶν, εὐπίστους καὶ δυσπίστους, ἥτις δὲν ἔχει σχέσιν τινὰ μὲ τὴν Κυβέρνησιν, ἀλλ' εἶναι δικαστὴς αὐτῆς, πῶς θέλετε νὰ κλείσῃ τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ νὰ παραδεχθῇ ἐν ἀγνοίᾳ τὰς πράξεις σας, αἵτινες ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως αὐτῆς δὲν ἔχουν κῦρος, ὅσα καὶ ἂν περιέχουν καλὰ ἢ σφάλματα; Ἀξιώσατε, Κύριοι ὑπουργοί, νὰ μᾶς ἐξομοιώσητε τοὐλάχιστον μὲ τὸ ἁπλούστερον δημοτικὸν Συμβούλιον, τὸ ὁποῖον ὁ δήμαρχος συγκαλεῖ ἵνα ζητήσῃ τὴν σύμπραξίν του πρὸς ἐκτέλεσιν παραγγελίας ἢ προτροπῆς τινος τοῦ Νομάρχου, καὶ μὴ δυσανασχετῆτε προσκαλούμενοι παρὰ τῆς Βουλῆς νὰ καταθέσητε τὰ ἔγγραφα, διότι καὶ τὸ δημοτικὸν ἐκεῖνο Συμβούλιον ἤθελε τολμήσει ἐντὸς τοῦ δικαιώματός του νὰ ζητήσῃ παρὰ τοῦ δημάρχου τὴν κατάθεσιν τοῦ ἐγγράφου τῆς νομαρχίας. Παρακαλεῖ τοὺς Κυρίους ὑπουργοὺς νὰ καταθέσουν τὰ ἔγγραφα καὶ μὴ ὠθέσουν τὴν πολιτείαν μας εἰς τόσον μέγαν Συνταγματικὸν σολοικισμόν. Ἀνησυχεῖ πολὺ συλλογιζόμενος ὅτι ἡ σημερινὴ συζήτησις δύναται νὰ ἀποβῇ ἐλαφρὰ, καὶ ὅτι ἐνδεχόμενον εἶναι νὰ προξενήσῃ κακὴν ἐντύπωσιν εἰς τὸν ἔξω κόσμον, ὅστις εἰς τὰς περὶ δανείου συζητήσεις μας ἔχει ὀφθαλμὸν προσηλωμένον τὸ βλέμμα. Ἡ σημερινὴ συζήτησις δύναται νὰ προξενήσῃ τὴν κακὴν ἐντύπωσιν ὅτι εἰς τὴν

Ἑλλάδα δὲν ἐμάθομεν ἀκόμη τὸ ἀλφάβητον τοῦ Συνταγματικοῦ πολιτεύματος μετὰ 17 ἐτῶν Συνταγματικὸν βίον. Καὶ ἀνησυχεῖ πολὺ περισσότερον, διότι ἡ σημερινὴ συζήτησις γίνεται καθ' ἣν ἐποχὴν αἱ προστατίδες τῆς Ἑλλάδος Δυνάμεις καὶ ἐκ τῆς ἀπαιτήσεως τοῦ δανείου καὶ ἐξ ἄλλων δεδομένων φαίνονται διακείμεναι πρὸς τὴν Ἑλλάδα ὄχι τόσον εὐμενῶς, ὅσον τὸ συμφέρον τῆς πατρίδος μας ἀπῄτει. Καὶ δὲν εἶναι βεβαίως κατόρθωμα νὰ καταστήσῃς δυσμενεῖς τοὺς προστάτας σου. Ἀπογυμνοῦσαι κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον τριῶν συμμάχων, καὶ ὅταν συλλογισθῶμεν ὅτι οἱ σύμμαχοι οὗτοι εἶναι παντοδύναμοι, πρέπει νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι πᾶν τὸ συντελοῦν εἰς τὸ νὰ περιβάλῃ τὸ αἴσθημα τοιαύτης δυσμενείας εἶναι προδοσία. Αἱ Δυνάμεις δὲν ζητοῦν τίποτε ἄλλο ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, οὔτε ἔχουν δικαίωμα νὰ ζητήσουν εἰμὴ νὰ σεβώμεθα τὸ πολίτευμά μας καὶ νὰ φανῶμεν ἄξιοι αὐτοῦ. Τοῦτο πρέπει νυχθημερὸν νὰ ἐπιδιώκωμεν, ὄχι μόνον διότι ἡ ὁδὸς αὕτη θέλει μᾶς ὁδηγήσει ταχέως εἰς τὴν διευθέτησιν τῶν ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων τῆς πατρίδος μας, ἀλλὰ πολὺ πλέον καὶ κατὰ μείζονα λόγον διότι ἡ αὐτὴ ὁδὸς μᾶς φέρει πολὺ πρὶν εἰς τὴν διευθέτησιν τῶν ἐσωτερικῶν. Δὲν ὑπάρχει δουλεία σκληροτέρα τῆς δουλείας, τὴν ὁποίαν εἰς τοὺς λαοὺς ἐπιβάλλουν οἱ ἐλεύθεροι θεσμοί, ὅταν καταπατῶνται. Ὑπὸ τὸ τυραννικώτερον πολίτευμα ἠμπορεῖς νὰ εὐημερήσῃς, ὑπὸ τοὺς πλέον φιλελευθέρους θεσμοὺς δὲν θὰ εὐημερήσῃς ποτὲ ἐν ὅσῳ τοὺς καταφρονεῖς.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς, ὅτι ὁ βουλευτὴς Μεσολογγίου σᾶς εἶπεν ὅτι αἱ Δυνάμεις εἰσὶ σκληραὶ πρὸς ἡμᾶς. Ἡ φράσις αὕτη ἀναντιρρήτως τοῦ διέφυγε καὶ διὰ τοῦτο ὀφείλει πρὸ παντὸς ἄλλου νὰ τὴν ἀποκρούσῃ χάριν τῆς ἀληθείας· Ὄχι, αἱ Δυνάμεις ἐδείχθησαν ἀείποτε ἀγαθαὶ καὶ εὐμενεῖς πρὸς τὴν Ἑλλάδα καὶ δὲν πρόκειται νὰ μάθωμεν τοῦτο ἀπὸ τὴν ὑπόθεσιν τοῦ δανείου. Ἅπας ὁ μικρὸς βίος ἡμῶν εἶναι ἡ ζῶσα ἱστορία τῆς ἀγαθότητος καὶ τῆς εὐμενείας αὐτῆς τῶν Δυνάμεων.

Εὐτυχῶς δὲν εὑρίσκεται εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ἀπαντήσῃ οὔτε λέξιν εἰς τοὺς μακρούς καὶ παρεσκευασμένους ἐκείνους λόγους, τοὺς ὁποίους ἠκούσατε ἀπαγγελθέντας ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου, διότι πᾶν ἄλλο διεπραγματεύθησαν οἱ ἀγορεύσαντες ἢ τὴν ὑπὸ συζήτησιν ὑπόθεσιν. Ἐλάλησαν περὶ ἐλευθερίας συζητήσεων, περὶ ἀξιοπρεπείας τῆς Βουλῆς, διϊσχυρίσθησαν ὅτι

ἡ Βουλὴ ἔχει δίκαιον πρὶν ἡ ἀπαρτισίσῃ νὰ γνωρίσῃ καὶ ἐξετάσῃ τὸ πᾶν. Ἀλλὰ ταῦτα δὲν εἶναι ἀποκάλυψις νέα. Εἴπον ὅμως περιπλέον, ὅτι ἡμεῖς ἀρνούμεθα νὰ παρουσιάσωμεν τὰ ἔγγραφα, ὅτι φοβούμεθα τὸ φῶς, ὅτι θέλομεν νὰ ταπεινώσωμεν τὴν Βουλὴν καὶ νὰ περιορίσωμεν τὴν συζήτησιν. Ἀλλὰ ταῦτα ἠξεύρετε διατί εἶχον τὸ θάρρος νὰ εἴπωσιν ἐνώπιον ὑμῶν, οἵτινες μᾶς γνωρίζετε; διότι θεωροῦσιν, ὅτι τὸ προκείμενον νομοσχέδιον εἶναι τὸ συμπέρασμα καὶ ὁ τελευταῖος λόγος τῶν περὶ δανείου διαπραγματεύσεών μας. Εὐτυχὴς, ἐὰν ἠδύνατο νὰ ἀναγγείλῃ σήμερον τὸ τέρμα τῶν προσπαθειῶν μας, καὶ ὅτι τὸ ὑπὸ συζήτησιν νομοσχέδιον εἶναι ἡ ἀπόῤῥοια αὐτῶν. Εἰς τοιαύτην δὲ περίστασιν ἀναντιῤῥήτως εἴμεθα ὑπόχρεοι νὰ σᾶς φέρωμεν ἅπασαν τὴν ἐργασίαν ἡμῶν διὰ νὰ ἀποφανθῆτε ἐν γνώσει ἐὰν ἐπράξαμεν καλῶς ἢ κακῶς. Ἀλλὰ δυστυχῶς οὐδὲν τοιοῦτον ὑπάρχει σήμερον. Προσκαλούμεθα μόνον νὰ πληρώσωμεν μέρος τῆς ὀφειλῆς ἡμῶν, στηριζομένης εἰς τὸ συμβόλαιον καὶ τὴν γνωστὴν συνθήκην. Πρόκειται νὰ πράξωμεν ὅ,τι πάντοτε ἐπράττομεν· ὅταν ἄλλοτε ἐσημειοῦτο εἰς τὸν προϋπολογισμὸν ἡ ἐτησία τοῦ δανείου δόσις, ὅταν κατὰ τὸ **1847** καὶ **1848** ἐπληρώθησαν **886,239** δραχμαὶ, ὅταν κατὰ τὸ **1852** ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς, κυρύττων ὅτι ἄνευ τῆς διευθετήσεως τοῦ δανείου οὔτε ἀνεξαρτησίαν ἔχομεν, οὔτε τάξιν καὶ βεβαιότητα δυνάμεθα νὰ εἰσαγάγωμεν εἰς τὰ οἰκονομικά μας, ἐσημείωσε **400,000** δραχμῶν ἕτερος δὲ ὑπουργὸς κατὰ τὸ **1855** διέγραψε τὸ ποσὸν τοῦτο, ἠρωτήσατε τότε διατί γίνονται ταῦτα; ἐζητήσατε ἔγγραφα; Ποῖα ἔγγραφα λοιπὸν ζητεῖτε ἀπὸ ἡμᾶς σήμερον; Τὰ ἔγγραφα τὰ ἀφορῶντα τὸ ζήτημα αὐτὸ εἶναι ἡ συνθήκη καὶ τὸ συμβόλαιον. Ὀφείλεμεν εἰς τὸν Ῥοδσχιλδ **3,800,000** περίπου δραχμὰς τὰς ὁποίας πληρόνουν ἀνθ' ἡμῶν αἱ Δυνάμεις· εἰς τὰς Δυνάμεις ὀφείλομεν καὶ πολλὰ ἄλλα, τὰ ὁποῖα πληρόνουν ἀνθ' ἡμῶν εἰς τὸν αὐτὸν Ῥοδσχιλδ, καὶ ἀπέναντι τῶν χρεῶν τούτων μᾶς λέγουν ἤδη ἐζητοῦμεν νὰ μᾶς δώσητε ἐπὶ τοῦ παρόντος ἓν ἑκατομμύριον δραχμῶν, διότι τόσον ποσὸν νομίζομεν ὅτι δύνασθε νὰ πληρώσητε. Ζητοῦν δηλαδὴ ἓν μέρος τῶν ὅσων ὀφείλομεν πρὸς αὐτάς. Ἀλλὰ, ἀντὶ τίνος ζητεῖται αὐτὸ τὸ ποσόν, μέχρι τίνος ἐξοφλεῖται τὸ χρέος, κατὰ τίνα τρόπον θὰ ἐξοφληθῇ, ταῦτα δὲν ἐκανονίσθησαν ἔτι, καὶ τοῦτο εἶναι τὸ οὐσιῶδες τοῦ ζητήματος. Βλέπετε λοιπὸν ὅτι αἱ διαπραγματεύσεις, περὶ ὧν ποιεῖται μνείαν καὶ ὁ Βασιλικὸς λόγος, δὲν ἐπεραιώθησαν, ἅμα δὲ περαιωθῶσιν ἐπαναλαμβάνει καὶ σήμερον ὅ,τι εἶπεν εἰς τὴν

ἔκθεσιν τοῦ προϋπολογισμοῦ, τὰ ἀφορῶντα τὴν ὑπόθεσιν ἔγγραφα θέλουν ὑποβληθῆ κατ' ἀνάγκην εἰς τὴν Βουλήν. Ἂν ὅμως ζητοῦν τὰ ἔγγραφα τῆς ἐκκρεμοῦς διαπραγματεύσεως, ὄχι διὰ νὰ λάβωσιν ἁπλῶς γνῶσιν αὐτῶν, ἀλλὰ διὰ νὰ ἐκφράσωσι καί τινα γνώμην, ἂς ἐνθυμηθῶσιν ὅτι ἐπεμβαίνοντες εἰς τὴν ἐνέργειαν τῆς ἐκτελεστικῆς ἀρχῆς, ἀπαλλάττουν αὐτὴν τῆς εὐθύνης, καὶ σεῖς δὲν ἐκλήθητε ἐνταῦθα ὅπως ἀπαλλάξητε διὰ τῆς παρακαίρου μεταλαβήσεώς σας τὸ Ὑπουργεῖον τῆς τοιαύτης εὐθύνης. Ἡ ἐνέργεια ἀνήκει εἰς ἡμᾶς, καὶ ἡ Βουλὴ ἐξετάζουσα ταύτην κατόπιν, δύναται νὰ τὴν ἐπιδοκιμάσῃ ἢ νὰ ἀποδοκιμάσῃ αὐτήν. Δὲν θέλει νὰ προσβάλῃ οὐδένα, δὲν ἀποδίδει εἰς οὐδένα πλάγιον σκοπὸν, ἀλλ' ἡ πρότασις περὶ ἧς πρόκειται ἀπολήγει εἰς δημοκρατικόν τι, διότι μόνον εἰς τοιοῦτου εἴδους πολιτείαν ἀναλαμβάνουσιν ἐνίοτε καὶ ἔργα ἐκτελέσεως τὰ βουλευτικὰ Σώματα.

Τὸ ὡραῖον πολιτικὸν σύστημα, ὑπὸ τὸ ὁποῖον διατελοῦμεν καὶ ἕνεκα τοῦ ὁποίου τόσοι εὐφραδεῖς λόγοι ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου ἀπηγγέλθησαν, βλάπτεται καιρίως ἀπὸ τὴν σύγχρουσιν τῶν διαφόρων ἐξουσιῶν, ὅταν ἑκάστη δὲν μένει ἐντὸς τοῦ κύκλου τῶν καθηκόντων της, διότι τότε γεννᾶται σύγχυσις καὶ ἀνωμαλία. Ἡ ἐπέμβασις, ὁθενδήποτε προέρχεται, γεννᾷ τὴν ἀντίστασιν καὶ καταστρέφει τὸ σύστημα. Μὴν ἀμφιβάλλητε ὅτι θέλουν γελάσει παντοῦ διὰ τὴν σημερινὴν συζήτησιν· εἰς ἅπαντα τὰ Συνταγματικὰ κράτη οὐδεμίαν συγχωροῦσιν ἀντίῤῥησιν ὅταν ὑπουργός τις ἀρνῆται, λόγῳ δημοσίου συμφέροντος, νὰ παρουσιάσῃ ἔγγραφα, καὶ ὅμως ἐδῶ πέντε ὥρας ἐξακολουθοῦμεν συζητοῦντες τὴν ὑπόθεσιν ταύτην. Φρονοῦσιν οἱ ἀντίπαλοι, ὅτι καὶ εἰς τὸ Ἀγγλικὸν ὑπουργεῖον καὶ εἰς τὰς Ἀγγλικὰς Βουλὰς ἐφαρμόζονται ὅσα εἴπον ἐδῶ, διότι καὶ ἐκεῖ χθὲς ἀκόμη ἠρνήθησαν νὰ παρουσιάσωσιν οἱ ὑπουργοὶ ἔγγραφα ζητηθέντα.

Μέχρι τοῦδε κατεκρίθημεν διὰ τὴν περὶ τὴν δημοσιότητα ἀτολμίαν μας, σήμερον κατηγορούμεθα ὅτι φυλάττομεν μυστικὴν τὴν οἰκονομικὴν τοῦ τόπου κατάστασιν. Ἀπεφάσισαν, φαίνεται, σήμερον νὰ μὴ ὁμιλῶσιν ἐπὶ τῶν πραγμάτων! Καὶ λοιπὸν ἡ δημοσίευσις τῶν ἀπολογισμῶν καὶ τῶν καθυστερουμένων καὶ τῶν ἰδιαιτέρων λογαριασμῶν ἑκάστου ὑπουργείου, ἡ δημοσίευσις τῆς ἐμπορικῆς καταστάσεώς μας, καὶ ἐν γένει τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τοῦ τόπου, αὐτὰ σημαίνουν ἀπόκρυψιν καὶ μυστικότητα; Εἰς ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου ἅπασαι αἱ νο-

μυθεσίαι τὰς δημοσιεύσεις αὐτὰς διαγράφουν. Ἂν οἱ ἐναντίοι γνωρίζωσιν ἄλλας τινὰς ἀγνώστους μέχρι τοῦδε μεθόδους, τὰς παρακαλοῦμεν νὰ τὰς ὑποδείξωσιν. Ἡ δημοσιότης καὶ ὁ ἔλεγχος εἶτι δύω οὐσιώδεις ἐγγυήσεις τῆς οἰκονομικῆς διοικήσεως, εἰς αὐτὰ ἐπέστησεν ἐξ ἀρχῆς τὴν προσοχήν του, καὶ ἐὰν ἐπρόκειτο σήμερον νὰ ἐξετασθῇ ἡ οἰκονομικὴ τοῦ Κράτους κατάστασις ἐν γένει, ἤθελεν ἀποδείξει διὰ τῶν πραγμάτων, ὅτι οὐδεὶς σήμερον ἠδύνατο νὰ εὕρῃ ὕλην μομφῆς τινός.

Τελευτῶν εὔχεται ὅπως καὶ ὁ Κύριος Βουλευτὴς, νὰ εὑρεθῶμεν εἰς θέτιν νὰ ἐξορθήσωμεν τόσον τὸ ἐξωτερικὸν, ὡς καὶ τὰ ἐσωτερικὰ ἡμῶν χρέη, διότι τοῦτο εἶναι τὸ μεγαλείτερον τῶν συμφερόντων μας.

Ἀπήντησεν ἄλλος, ὅτι ἔθνος, ὀφεῖλον εἰς ἕτερον καὶ μάλιστα ἰσχυρὸν, στερεῖται τῆς πραγματικῆς ἀνεξαρτησίας του, διατελοῦν εἰς τὴν διάκριτιν τοῦ ἰσχυροῦ δανειστοῦ του. Τὸ τοιοῦτον ἔθνος ὑπόκειται εἰς πικρὰς δοκιμασίας πράξεων προσβαλλουσῶν τὴν τιμὴν καὶ ἀνεξαρτησίαν του, ὅταν καταστῇ ὑπερήμερον. Ἡ Ἑλλὰς ὑπεβλήθη δυστυχῶς εἰς τοιαύτας δοκιμασίας, καὶ μάλιστα κατὰ τὸ 1855, ὅτε ἔλαβε τὸ ἀτύχημα νὰ δεχθῇ μὲ ἐγκάρδιον λύπην ἑκάστου Ἕλληνος ξένην ἐλεγκτικὴν ἐπιτροπὴν, ἀναλαβοῦσαν τὴν ἐξέλεγξιν τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως καὶ καταστάσεώς μας. Ἕνεκα τούτου καὶ πέρυσιν ὡς μέλη τῆς εἰσηγητικῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους ἐπιτροπῆς ὑπέβαλαν ὁ ἀξιότιμος Βουλευτὴς Ὕδρας Κύριος Βουδούρης καὶ αὐτὸς κατὰ μειοψηφίαν γνώμην περὶ προνοίας καὶ κανονισμοῦ τῆς πληρωμῆς τοῦ ἐξωτερικοῦ δανείου, παρετήρησαν δὲ ὅτι, ἐπειδὴ ἡ Ἑλλὰς δὲν εἶναι εἰς κατάστασιν νὰ πληρώσῃ ὁλοσχερῶς καὶ διὰ μιᾶς τὰς ὑποχρεώσεις της, ἀνάγκη ἦτο νὰ ἔλθῃ τὸ ὑπουργεῖον εἰς διαπραγμάτευσιν μὲ τὰς ἐγγυητρίας Δυνάμεις, καὶ κανονισθῇ ἡ πληρωμὴ ἐπὶ βάσεως ἱκανοποιούσης κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον τὰς ἀπαιτήσεις τῶν ἐγγυητριῶν Δυνάμεων, καὶ μὴ φερούσης πρόσκομμα εἰς τὴν πρόοδον ἔθνους ἀρτισυστάτου καὶ εἰς στενότατα ὅρια καταδικασθέντος.

Ἐκ τούτων κατανοεῖτε ὅτι δὲν δύναται νὰ μὴν ἐπικρατήσῃ εἰς τὸ ὁποῖον ἔλαβε τὸ ὑπουργεῖον μέτρον νὰ προνοήσῃ καὶ διαπραγματευθῇ μὲ τὰς ἐγγυητρίας Δυνάμεις περὶ τῆς πληρωμῆς τοῦ δανείου Ῥοδσχίλδ.

Ἀλλὰ δύω τινὰ ἐφείλκυσαν σπουδαίως τὴν προσοχήν του. Ἀ. ἡ ἔλλειμμις ὑπουργικῆς ἐκθέσεως, φωτιζούσης τὴν Βουλὴν περὶ τῶν διατρεξάντων, περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ χρέους καὶ περὶ

τοῦ χρηματικοῦ πόρου, ἐξ οὗ θέλει γίνει ἡ πληρωμὴ τῆς αἰτουμένης πιστώσεως τῶν δραχ. 1,005,000· καὶ Β'. ἡ ἄρνησις τοῦ Κυρίου ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν νὰ παρακαταθέσῃ εἰς τὴν Βουλὴν πρὸς φωτισμόν της τὰ ἔγγραφα τῆς τελευταίας διαπραγματεύσεως.

Νομοσχέδιον, ἔχον ἱστορικὴν καταγωγὴν, νομοσχέδιον, συνδεόμενον τὰ μέγιστα μὲ τὰ ἐθνικὰ οἰκονομικὰ συμφέροντα, ἀπῃτεῖτο κατὰ τὴν παραδεδεγμένην τάξιν νὰ συνοδεύηται μὲ ἔκθεσιν ἐκτεταμένην, καὶ οὐχὶ λίαν συνεπτυγμένην ὡς νὰ πρόκειται περὶ ἀντικειμένου ἐλαχίστης ἀξίας. Περὶ τοῦ δανείου Ῥοδσχίλδ ὑπάρχει συνθήκη διαγράφουσα ὅρους. Ἐγένοντο κατὰ καιροὺς διάφοροι ἀπαιτήσεις καὶ ἐνάργειαι, διέτρεξαν διάφοροι περιστάσεις, πάντα δὲ ταῦτα τὰ γεγονότα ὤφειλεν ὁ Κύριος ὑπουργὸς νὰ περιλάβῃ συνοπτικῶς ἐν τῇ συνοδευούσῃ τὸ νομοσχέδιον ἐκθέσει του, καὶ οὐχὶ νὰ ῥίψῃ ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν ἄνευ ἐκθέσεως νομοσχέδιον τοσοῦτον σπουδαῖον· λέγει ἄνευ ἐκθέσεως, διότι ἡ συνοδεύουσα τὸ ὑπὸ συζήτησιν νομοσχέδιον πεντάγραμμος ἔκθεσις περιέχει μόνον τὸν σκοπὸν τῆς αἰτήσεως τῆς πιστώσεως τῶν δραχ. 1,005,000, χωρὶς νὰ κάμῃ λόγον περὶ τῆς αἰτίας καὶ τῶν διατρεξάντων. Ἡ ὑπόθεσις τοῦ δανείου ἔλαβε κατὰ καιρὸν διαφόρους φάσεις. Ταύτας ὤφειλεν ὁ Κύριος ὑπουργὸς διὰ τῆς αἰτήσεώς του νὰ φέρῃ εἰς γνῶσιν τῆς Βουλῆς καὶ τοῦ κοινοῦ, χωρὶς νὰ παραλείψῃ νὰ σημειώσῃ καὶ τὸ ὁλικὸν ποσὸν τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος χρέους μετὰ τῶν τόκων κλπ.

Οὕτω πράττουσι τὰ εἰλικρινῶς ἐκπληροῦντα τὸ καθῆκόν των ὑπουργεῖα, φροντίζουν δηλ. νὰ θέσωσι τὰ Σώματα εἰς λεπτομερῆ γνῶσιν τῶν διατρεχόντων, ἵνα ἐν γνώσει κρίνωσιν ἐπ' αὐτῶν, καὶ ἐκφέρωσιν ἀπόφασιν ὀρθὴν καὶ ἐστηριγμένην ἐπὶ τῶν πραγμάτων. Παραλείπει δὲ ὅτι εἶναι ἄτοπον, εἶναι προσβλητικὸν, ἐξεργόμενος ἐντεῦθεν ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ ἔθνους νὰ μὴ γνώσκῃ νὰ δώσῃ λεπτομερῆ γνῶσιν τῆς πράξεως καὶ ἀποφάσεώς του εἰς τὸν ἐρωτήσοντα αὐτόν.

Ἀλλ' ἡ παράλειψις αὕτη τῆς οὕτως εἰπεῖν ἱστορικῆς ἐκθέσεως, καὶ τοι οὐσιωδεστάτη, εἶναι ἴσως μικρὰ παραβαλλομένη μὲ τὴν ἔλλειψιν τῆς ἐκπληρώσεως ῥητῆς διατάξεως τοῦ λογιστικοῦ μας νόμου, τοῦ ὁποίου ἡ ἐκτέλεσις εἶναι κυρίως ἀνατεθειμένη εἰς τὸν Κύριον ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν ὡς ἐκ τῶν καθηκόντων του. Ὁ λογιστικός μας νόμος ἐν ἄρθ. 9, ἂν δὲν ἀπατᾶται, ὁρίζει ὅτι πᾶσα αἴτησις πιστώσεως δι' ἔξοδον μὴ προβλεφθὲν ἐν τῷ οἰκονομικῷ νόμῳ (προϋπολογισμῷ) πρέπει νὰ καταδεικνύῃ καὶ

τὸν χρηματικὸν πόρον, ἐξ οὗ θέλει γίνει ἡ πληρωμή». Ἡ διάταξις αὕτη δὲν εἶναι ἄσκοπος, εἶναι οὐσιωδεστάτη. Τὸ οἰκονομικὸν τῶν ἐθνῶν βαίνει μὲν καλῶς, ὅταν αἱ δαπάναι ψηφίζωνται καὶ γίνωνται ἐπὶ τῇ βάσει ὡρισμένων πραγματικῶν ἐσόδων, προσκόπτει δὲ ὅταν αὗται γίνωνται τυχαίως.

Ἄλλως τὸ ἄτακτον τῶν δαπανῶν ἐπάγει πολλάκις τὸ ἀτόπημα τοῦ νὰ προηγηθῇ δαπάνη περὶ ἀντικειμένου ἐπουσιώδους, καὶ διὰ τὴν ἔλλειψιν χρηματικῶν μέσων ν' ἀναστληῇ ἡ ἐκτέλεσις ὑπηρεσίας ἢ ἄλλου ἔργου ἐπωφελεστάτου, ὅπερ ἔμελλε νὰ ἐκτελεσθῇ ἀκολούθως τῆς προηγηθείσης δαπάνης. Ἀλλὰ θέλει ἀντείπει ἴσως ὁ Κύριος ὑπουργὸς, ὅτι συντάξας τὸ νομοσχέδιον ἐσκέφθη καὶ περὶ τοῦ χρηματικοῦ πόρου, ἐξ οὗ θέλει γίνει ἡ πληρωμή. Περὶ τούτου πείθεται πληρέστατα, ἀλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει λυπεῖται ἔτι μᾶλλον, ὅτι ὁ Κύριος ὑπουργὸς ἐναντίον ῥητοῦ ἄρθρου τοῦ λογιστικοῦ νόμου ἀπῃξίωσε νὰ κάμῃ κοινωνὸν τῶν σκέψεών του καὶ τὴν Βουλήν, ἥτις προκαλεῖται εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῆς πιστώσεως.

Ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ 1859, ψηφισθεὶς ἤδη, ἔχει ἐξισωμένα τὰ ἔσοδα μὲ τὰ ἔξοδα. Πόθεν θέλει γίνει λοιπὸν ἡ πληρωμὴ τῶν δραχ. 1,005,120; Ἐὰν λάβωμεν ὑπ' ὄψιν τοὺς ἀπολογισμοὺς τῶν ἐτῶν 1850 καὶ ἐντεῦθεν, θέλομεν πληροφορηθῆ, ὅτι τὸ πλεόνασμα τῶν ἐσόδων κατὰ μέσον ὅρον φθάνει εἰς δραχ. 450,000, διατεθείσας ἤδη εἰς ἄλλας ἀνάγκας διὰ τῶν πιστώσεων. Ἐὰν λοιπὸν εὐτυχήσωμεν νὰ ἔχωμεν καὶ κατὰ τὸ 1859 πλεόνασμα 500,000 δραχ., πόθεν θέλουν πληρωθῆ αἱ ἐλλείπουσαι δραχμαὶ 500,000, εἰς συμπλήρωσιν τοῦ ἑνὸς ἑκατομμυρίου, ὅπερ θέλομεν πληρώσει ἀπέναντι τοῦ ἐξωτερικοῦ δανείου κατὰ τὸ ὑπὸ συζήτησιν νομοσχέδιον; Ἀνάγκη πᾶσα νὰ γίνῃ οἰκονομία ἐπὶ τῶν ἐψηφισμένων δαπανῶν διὰ τῆς μὴ πραγματοποιήσεώς τινων. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἦτο δίκαιον καὶ ὤφειλεν ὁ Κ. ὑπουργὸς διὰ τῆς ἐκθέσεώς του νὰ πληροφορήσῃ τὴν Βουλὴν εἰς τίνα κεφάλαια τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1859 καὶ τίνος ἕνεκα κατὰ προτίμησιν εἰς ταῦτα θέλουσι γίνει αἱ ἐλαττώσεις.

Ἡ ἀνακοίνωσις αὕτη πρὸς τὴν Βουλὴν ἦτον ἀναγκαιοτάτη, διότι πιθανὸν ὁ Κύριος ὑπουργὸς νὰ σκέπτεται νὰ οἰκονομήσῃ τὸ ποσὸν τῶν δραχ. 1,000,000 π. χ. διὰ τῆς καταπαύσεως τῶν δημοσίων ἔργων, εἰς τὴν ὁποίαν συνήθως γίνεται προσφυγὴ παριστάμενης ἀνάγκης οἰκονομίας, ἐνῷ ἴσως ἡ Βουλὴ δύναται νὰ ἔχῃ διάφορον γνώμην, καὶ νὰ καταδείξῃ ἄλλας ἐλαττώσεις ἢ ἀφαιρέσεις δαπανῶν ὡρισμένων εἰς ἐπουσιώδεις ὑπηρεσίας κ.λ.

Ἀλλὰ δύναται ἴσως νὰ εἴπῃ ὁ Κύριος ὑπουργὸς, ὅτι θέλει προέλθει εἰς τὴν δικαίαν εἰσπραξιν τῶν καθυστερούντων, καὶ ἀποφύγει πᾶσαν ἐλάττωσιν ἢ ἀφαίρεσιν ἐψηφισμένης δαπάνης, ὥστε ἐκλείπουσιν αἱ ὑπόνοιαι περὶ ἐλαττώσεως ἢ ἀφαιρέσεως δαπάνης ἐψηφισμένης καὶ ὡρισμένης εἰς τὴν ἐκτέλεσιν οὐσιωδεστάτης ὑπηρεσίας ἢ ἔργου. Ἐπὶ τούτων ἀπαντᾷ, ὅτι εἶναι δυσχερὴς ἢ μᾶλλον ἀδύνατος ἄνευ βαρυτάτων γογγυσμῶν ἡ ἐκ τῶν καθυστερούντων εἰσπραξις ποσοῦ πλείονος τοῦ ἐτησίως προϋπολογιζομένου ὡς εἰσπρακτέου. Ἀλλὰ καὶ τούτου ὑποτιθέντος δυνατοῦ, εἶναι φιλάνθρωπον, εἶναι ἔργον πατριικῆς κυβερνήσεως νὰ προέλθῃ εἰς τὴν ἀναγκαστικὴν ἐκποίησιν τοῦ λέβητος τῆς χήρας ἢ εἰς τὴν ἐκβίασιν ἀπορωτάτων οἰκογενειαρχῶν, ἐνῷ δύναται ἴσως νὰ οἰκονομηθῇ τὸ ἀπαιτούμενον ποσὸν διὰ τῆς ἐλαττώσεως ἢ ἀφαιρέσεως δαπανῶν ὡρισμένων εἰς ἐπουσιώδεις ὑπηρεσίας;

Ὅπως δὲ καὶ ἂν ἔχωσι τὰ περὶ τοῦ χρηματικοῦ πόρου, ἐξ οὗ θέλει γίνει ἡ πληρωμή, παρατηρεῖ ὅτι τὸ ἄρθ. 9 τοῦ λογιστικοῦ νόμου περιέχει ἀπαίτησιν σαφῆ καὶ ὁριστικὴν, ὁ δὲ Κύριος ὑπουργὸς ὀφείλει νὰ ἐκπληροῖ ταύτην κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν νομοσχεδίων περὶ ἀναπληρωτικῶν πιστώσεων. Οἱ ὑπουργοὶ ὀφείλουσι νὰ τηρῶσι τοὺς νόμους τοῦ Κράτους, ὑποχρεούμενοι πρὸς τοῦτο ὡς ἐκ τῆς θέσεώς των, καὶ δίδοντες τὸ παράδειγμα τοῦ σεβασμοῦ, ἡ δὲ ἀντίθετος διαγωγὴ ἔχει ἀκαταλογίστους ὀλεθρίας συνεπείας.

Ταῦτα περὶ τῶν ἐλλείψεων τῆς αἰτιολογικῆς ἐκθέσεως· ἤδη δὲ μεταβαίνει εἰς τὴν ἐξέτασιν τῆς ἀρνήσεως τοῦ Κ. ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν νὰ παρακαταθέσῃ εἰς τὴν Βουλὴν τὰ ἔγγραφα τῆς τελευταίας περὶ τοῦ δανείου διαπραγματεύσεως. Ὁμολογεῖ ἐν πρώτοις, ὅτι μεγάλως ἠπόρησεν ὅταν ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τῆς ἐκθέσεως τῆς εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς ἐπληροφορήθη τὴν ἄρνησιν ταύτην, στηριζομένην εἰς τὸ ὅτι ἡ διαπραγμάτευσις εἶναι ἐκκρεμής.

Ἐὰν πρόκειται διαπραγμάτευσις περὶ πολιτικοῦ τινος ζητήματος, ἐννοεῖ ὅτι ἐνίοτε πρὸ τῆς περαιώσεώς της δὲν συμφέρει ἡ ἀνακοίνωσις τῶν ἐγγράφων, ὡς δυναμένη νὰ φέρῃ εἰς τὴν διαπραγμάτευσιν προσκόμματα, ἢ εἰς τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα ἄλλην ὁποιανδήποτε βλάβην διὰ τῆς ἀντενεργείας τῶν ἀντιζήλων Κρατῶν. Ὅταν ὅμως ὁ φόβος τῆς ἐξ ἀντιζηλίας τοιαύτης ἀντενεργείας δὲν ὑφίσταται, τότε καὶ ἐπὶ ζητημάτων σοβαρῶν, ἐνδιαφερόντων τὴν ἐθνικὴν τιμὴν καὶ ἀξιοπρέπειαν οὐδὲν ὑπάρχει κώλυμα νὰ παρακατατίθεται ἡ ἀλληλογραφία εἰς τὴν Βουλὴν

κατ' αἴτησίν της καὶ ἐν τῇ περιπτώσει καθ' ἣν ἡ διαπραγμάτευσις εἶναι ἐκκρεμής.

Καὶ τούτων οὕτως ἐχόντων, δὲν εὑρισκόμεθα ἤδη εἰς τὴν ἀνάγκην τοιαύτης διαφιλονεικήσεως, διότι τὸ ὑπὸ συζήτησιν νομοσχέδιον δὲν ἀφορᾷ ζήτημα πολιτικόν, ὥστε νὰ διαφιλονεικηθῇ ἂν συμφέρῃ ἢ ὄχι ἡ παρακαταθεσις τῆς περὶ αὐτοῦ ἀλληλογραφίας, ἀλλ' ἀφορᾷ ζήτημα ὅλως οἰκονομικόν, ὥστε εἶναι ἀνεπίδεκτος δικαιολογημένης ἀρνήσεως ἡ αἴτησις περὶ παρακαταθέσεως τῶν ἐγγράφων τῆς τελευταίας διαπραγματεύσεως. Ζητοῦμεθα νὰ δώσωμεν χρήματα ἀπέναντι τοῦ χρέους μας, καὶ ζητοῦμεθα ἀπὸ τὰς Δυνάμεις ἐκείνας, αἵτινες εὐηργέτησαν τὴν Ἑλλάδα, καὶ δὲν θέλουσι λείψει βεβαίως καὶ τοῦ λοιποῦ νὰ δεικνύωσι τὴν αὐτὴν καλὴν διάθεσιν. Κατὰ τί λοιπὸν θέλει βλάψει ἡ παρακατάθεσις τῶν ἐγγράφων; Τοὐναντίον μάλιστα θέλει μᾶς ὠφελήσει, διότι θέλομεν ψηφίσει ἐν γνώσει τῶν βάσεων ἐφ' ὧν θέλει γίνει ἡ πληρωμὴ τῶν δραχμῶν τοῦ ἑνὸς μιλιουνίου, καὶ πόθεν αἱ ἐγγυήτριαι Δυνάμεις προῆλθον εἰς τὴν ἀπαίτησιν τοσούτου ποσοῦ καὶ οὐχὶ ἐλάσσονος ἢ πλείονος, ἐνῷ ὀφείλομεν κατὰ τὴν συνθήκην νὰ πληρώνωμεν ἐτησίως δραχ. 3,800,000, ἂν δὲν ἀπατᾶται· ἐν ἐνὶ λόγῳ ἐκ τῆς ἀλληλογραφίας θέλομεν καταναοήσει τὴν θέσιν μας ἀπέναντι τῶν Δυνάμεων, θέλομεν πληροφορηθῆ ἐὰν ἐκ δυσμενείας ἢ ἐξ ἐσφαλμένων πληροφοριῶν τῆς ἐλεγκτικῆς ἐπιτροπῆς, ἢ ἐξ ἄλλης αἰτίας προῆλθον εἰς τὴν ἀπαίτησιν τῶν δραχ. 1,005,120, καὶ οὕτως ἐν γνώσει τῶν διατρεχόντων θέλομεν ἐπιψηφίσει τὸ νομοσχέδιον μετὰ τὴν δέουσαν συζήτησιν. Τοὐναντίον ἡ συνοπτικωτάτη ἔκθεσις τοῦ Κυρίου ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ἡ στέρησις τῆς ἀλληλογραφίας θέτουσι πέπλον ἐπὶ τῶν διατρεξάντων καὶ θέλουσι καταδείξει τὴν τυχοῦσαν ἐπιψηφιστικὴν ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς οὐχὶ ἀπόρροιαν πεποιθήσεως, ἀλλ' ἄλλης αἰτίας, ἥτις δὲν περιβάλλει τὸ ὑπουργεῖον μὲ τὴν ἐθνικὴν ἐκείνην ἰσχύν, μὲ τὴν ὁποίαν ἀπαιτεῖται νὰ εἶναι περιβεβλημένον εἰς τὰς τοιαύτας διαπραγματεύσεις του.

Ἀλλ' ὁ βουλευτὴς Σύρου εἶπεν, ὅτι ἡ ἀλληλογραφία εἶναι ἄσχετος μὲ τὴν αἰτουμένην πίστωσιν, στηριζομένην εἰς τὴν συνθήκην, καὶ ὅτι οὐδὲν ἔχομεν δικαίωμα νὰ ζητῶμεν ἔγγραφα, ἐφ' ὧν δὲν ἔχομεν νὰ στηρίξωμεν ἰδέαν τινά. Ἐπίσης ὁ Κύριος ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν εἶπεν, ὅτι τὸ ἔγγραφον τῶν δυνάμεων εἶναι αἴτησις ἁπλῆ, καὶ ὅτι ἡ αἴτησις τῆς πιστώσεως δὲν εἶναι ἀποτέλεσμα διαπραγματεύσεως, ἀλλ' ἐπαναλῆψις συ-

μειώσεως ἐν τῷ προϋπολογισμῷ. Ὁ ἰσχυρισμὸς ὅμως οὗτος τοῦ βουλευτοῦ Σύρου καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ δὲν εἶναι βάσιμος, δὲν συνάδει μὲ τὰ πράγματα, διότι ἡ αἴτησις τῆς πιστώσεως προέρχεται ἐξ ἀπαιτήσεως τῶν Δυνάμεων, γενομένης εἰς ἀπάντησιν προτάσεων τῆς Κυβερνήσεώς μας, ὡς προκύπτει ἐκ τοῦ Βασιλικοῦ λόγου, τοῦ ὁποίου ἡ περὶ δανείου περικοπὴ ἔχει οὕτως· «Ἡ Κυβέρνησις προέτεινε νὰ κανονισθῶσι τὰ περὶ τοῦ δανείου κατὰ τὸ μέτρον τῶν πόρων τοῦ Κράτους, καὶ αἱ Δυνάμεις ἀπῄτησαν ἐπὶ τοῦ παρόντος 900,000 φράγκα, πεποιθεῖται ὅτι τὸ ποσὸν τοῦτο δὲν φέρει πρόσκομμα εἰς τὴν πορείαν καὶ τὴν τακτικὴν ἀνάπτυξιν τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας κτλ.». Ὅθεν τὸ ὑπὸ συζήτησιν νομοσχέδιον εἶναι πρωΐον προτάσεων τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὰς Δυνάμεις καὶ ἀπαιτήσεως τούτων. Τὰ ἔγγραφα ταῦτα ζητοῦμεν, καὶ δὲν ἐλπίζει ποτὲ νὰ γίνῃ ἀντίρρησις.

Ἄλλως ἐὰν ἡ διαπραγμάτευσις δὲν εἶναι περαιωμένη, πρὸς τί μᾶς ζητεῖται ὡρισμένη πίστωσις δραχ. 1,005,120, διὰ νὰ βοηθῶμεν ἀπέναντι τοῦ ἐξωτερικοῦ δανείου, ἐνῷ πιθανὸν εἶναι νὰ μᾶς ζητηθῶσι πλείονα ἢ ἐλάσσονα; Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει φρονεῖ καὶ κατάλληλον, καὶ λογικὸν καὶ συμφέρον πρῶτον νὰ περαιώσῃ τὸ ὑπουργεῖον τὴν διαπραγμάτευσιν, ἀφοῦ μάλιστα ἔχει πρὸς τοῦτο καὶ τὴν συγκατάθεσιν τῶν Βουλῶν, ἐμφαινομένην εἰς τὰς πρὸς τὸν Βασιλ. λόγον ἀπαντήσεις των, καὶ ἐπομένως νὰ φέρῃ εἰς τὴν Βουλὴν περαιωμένην τὴν ὑπόθεσιν, καὶ ζητήσῃ τὴν ἀπαιτουμένην πίστωσιν. Ἐὰν δὲ τυχὸν ἡ διαπραγμάτευσις εἶναι περαιωμένη, ὡς δύναταί τις νὰ ἐξαγάγῃ ἐκ τῆς αἰτουμένης ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου πιστώσεως τῶν δραχμῶν 1,005,120, τότε οὐδὲ τὸ ἐλάχιστον ὑφίσταται κώλυμα εἰς τὴν παρακατάθεσιν τῶν ἐγγράφων. Ὅθεν δὲν ἐννοεῖ τὸν λόγον τῆς ἀρνήσεως, ἐκτὸς ἐὰν εἰς τὴν ἀλληλογραφίαν ὑποκρύπτεταί τι, ὅπερ δὲν συμφέρει οὐχὶ εἰς τὸ ἔθνος, ἀλλ' εἴς τινα τῶν Κυρίων ὑπουργῶν ν' ἀνακοινωθῇ, ἵνα μὴ καταστῇ ἀφορμὴ σπουδαίας συζητήσεως.

Τὰ ὑπουργεῖα δὲν πρέπει νὰ ζητῶσι νὰ κρύπτωσι τὰς πράξεις των ὁπωσδήποτε, ἀλλὰ νὰ φέρωσι ταύτας εἰς φῶς, ἔχοντα πεποίθησιν εἰς τὴν εἰλικρινῆ ἐνέργειάν των, καὶ ἐπιτυχῆ διεξαγωγὴν τῶν ὑποθέσεων. Αἱ πράξεις τῶν ὑπουργείων εἰς τὰ συνταγματικὰ πολιτεύματα δὲν πρέπει νὰ καλύπτωνται ἄνευ σπουδαίας ἀνάγκης, ἄνευ σπουδαίων λόγων ἐθνικοῦ συμφέροντος διὰ τοῦ πέπλου τῆς ἐχεμυθείας καὶ τοῦ μυστικισμοῦ. Ὁ ἀπολυτισμὸς ἔχει πρόσον τὸν μυστικισμόν, ὁ ἀπολυτισμὸς ἐνεργεῖ ἐν

παραβύστῳ καὶ σκότει φοβούμενος τὴν ἡμέραν. Τὰ συνταγματικὰ πολιτεύματα ἀποκρούουσι τὸ « ψηφίζετε καὶ μὴν ἐρευνᾶτε ». Τὰ πολιτεύματα ταῦτα ἔχουσιν ἐλαττώματα, ἀλλὰ ἔχουσι μεγαλειτέρας ἀρετὰς, ἐξ ὧν μία εἶναι ὅτι φέρουσι τὸ ἔθνος ἐγκαίρως εἰς γνῶσιν τῶν ὑπουργικῶν πράξεων καὶ διὰ τῆς ἁρμοδίας ἐξελέγξεως περιβάλλουσι ταύτας μὲ τὴν ἐθνικὴν ἰσχὺν ἢ προλαμβάνουσι τὰ ὀλέθρια ἀποτελέσματα.

Ἀλλ' ὁ Κύριος ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν εἶπεν, ὅτι ζητοῦμεν νὰ ἐνεργήσωμεν ἐπὶ τὸ δημοτικώτερον, ἀναλαμβάνοντες τὴν ἐκτέλεσιν κλ, ὁ δὲ προαγορεύσας βουλευτὴς Σύρου εἶπε καθαρώτερον, ὅτι ζητοῦντες νὰ εἰσέλθωμεν εἰς τὴν ἐξέτασιν τῆς ἀλληλογραφίας, ὑπερβαίνομεν τὰ ὁριά μας, ὡς ἀπαιτοῦντες νὰ δώσωμεν ὁδηγίας εἰς τὸ ὑπουργεῖον κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων του κλ. Ἐλησμόνησαν ὅμως, φαίνεται, ἀμφότεροι ὅτι ἡ ἐκτελεστικὴ ἐξουσία διαιρεῖται εἰς δύω κλάσεις, εἰς τὴν πολιτικὴν, τοὐτέστιν εἰς τὴν ἠθικὴν διεύθυνσιν τῶν γενικῶν συμφερόντων τοῦ Κράτους, καὶ εἰς τὴν διοίκησιν, τοὐτέστιν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν δημοσίων ὑπηρεσιῶν. Τὰ νομοθετικὰ Σώματα, ἀντιπροσωπεύοντα τὸ ἔθνος, λαμβάνουσι μέρος εἰς τὴν πολιτικὴν διὰ τῆς δεούσης ἐξελέγξεως, συζητήσεως καὶ ἐπιψηφίσεως τῶν νόμων, καθοδηγούντων καὶ ποδηγετούντων τὴν πολιτικὴν, ἥτις, ὡς ἐῤῥέθη, εἶναι κλάδος τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας. Πᾶσα λοιπὸν ὁπωσδήποτε ἀπομάκρυνσις τῶν Σωμάτων ἀπὸ τῆς δεούσης συζητήσεως εἶναι παραγνώρισις τοῦ ἱερωτέρου καὶ κυριωτέρου καθήκοντος καὶ δικαιώματος αὐτῶν. Παραγνωρίζει δὲ κατ' αὐτὸν τὸ ἱερὸν τοῦτο δικαίωμα πᾶς ὅστις ἐπιδιώκων τὴν ἐπιψήφισιν νόμου, τοῦ ὁποίου αἱ αἰτίαι καὶ λοιπαὶ περιστάσεις ἀγνοοῦνται, ἀρνεῖται νὰ χορηγήσῃ ὡς ἐκ τῆς θέσεώς του καὶ τὰς ἀναγκαίας πληροφορίας, ἢ νὰ παρακαταθέσῃ τὰ ἀπαιτούμενα εἰς φωτισμὸν τῶν Σωμάτων ἔγγραφα.

Ἐκ τῶν σκέψεων τούτων ὁρμώμενος θέλει εὑρεθῇ εἰς τὴν ἀνάγκην ν' ἀρνηθῇ ψῆφον ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου, ἐὰν ἡ πλειονοψηφία τῆς Βουλῆς ἐγκρίνῃ τὴν μὴ παρακατάθεσιν τῶν ἐγγράφων, διότι θέλει νὰ ἔχῃ τὴν καρδίαν του σύμφωνον μὲ τὸν νοῦν του, καὶ δὲν φρονεῖ εὐσυνείδητον νὰ καταψηφίσῃ ἢ νὰ ἐπιψηφίσῃ νομοσχέδιον, τοῦ ὁποίου τὰς διαφόρους περιστάσεις ἀγνοεῖ πληρέστατα.

Ἄλλος δέ τις ἐπέφερεν, ὅτι σήμερον πρῶτον ἤκουσε τὴν νέαν ἰδέαν ὅτι ἡ ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου ἔκθεσις τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ εἶναι συντομωτάτη, καὶ τῇ ἀληθείᾳ ἠπόρησε διὰ τὴν αἰτίασιν ταύτην. Τί ἤθελον ζητοῦντες λεπτομε-

ρῆ ἔκθεσιν οἱ ἐναντίοι; Ἔπρεπε νὰ ἔλθῃ ὁ ὑπουργὸς καὶ μᾶς ἀναγγείλῃ δι' αὐτῆς τὸ νέον ὅτι χρεωστοῦμεν 60 ἑκατομμύρια δραχμῶν εἰς τὰς Δυνάμεις, ὅτι ἀπὸ τοῦ 1855 ἐπαύσαμεν καθ' ὁλοκληρίαν πληρόνοντες ἀπέναντι τοῦ ποσοῦ τούτου, ἢ ὅτι ὀφείλομεν νὰ δίδωμεν ἐτησίως 3 1|2 περίπου ἑκατομμύρια; Ἔπρεπε κατὰ τοὺς ἐνισταμένους νὰ ἐκθέσῃ ὁ ὑπουργὸς τοιαύτας πασιγνώστους περιστάσεις διὰ νὰ φέρῃ ἔκθεσιν ἐκτενῆ; Παρέλειψεν ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς, λέγει ὁ βουλευτὴς Μεσσήνης, τὴν ἐπὶ τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου ἐκπλήρωσιν τοῦ 9 ἄρθρου τοῦ λογιστικοῦ νόμου, καθ' ὃ πᾶσα αἴτησις πιστώσεως διὰ δαπάνην μὴ προβλεφθεῖσαν πρέπει νὰ καταδεικνύῃ καὶ τὸν χρηματικὸν πόρον ἐξ οὗ θέλει γίνει ἡ πληρωμή. Ἐλησμόνησεν ὅμως ὅτι τῷ 1857 ὁ ἀπολογισμὸς παρουσιάζει περίσσευμα 10 ἑκατομμυρίων δραχμῶν, ἔχοντες δὲ 10 ἑκατομμύρια, εἴμεθα βεβαίως εἰς θέσιν νὰ πληρώσωμεν· καὶ ἄν τινες θεωροῦν ζημίαν τὴν πληρωμὴν, αὐτὸς τοὐναντίον τὴν θεωρεῖ ἐθνικὴν ὠφέλειαν. Ἀλλ' ἡ μειοψηφία δυσχεραίνουσα, ἐρωτᾷ τί θέλομεν πράξει ἐπὶ τοῦ προκειμένου καὶ πῶς θέλομεν δυνηθῇ νὰ δώσωμεν ὑπὲρ τὰ 3 ἑκατομμύρια ἐτησίως. Ὅταν ὅμως ἔχωμεν ἀνάγκην, ὡς εἶπον, νὰ καθέξωμεν τὴν οἰκείαν θέσιν εἰς τὸν κόσμον, δὲν ἔπρεπε νὰ τοὺς λανθάνῃ ὅτι ἄνευ δημοσίας πίστεως δὲν δυνάμεθα νὰ ἐλπίσωμεν τὴν θέσιν ταύτην. Ἠπόρησε δὲ ἀκούσας τὸν ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸν εὐχόμενον νὰ ἀπαλλαγῇ ἡ Ἑλλὰς τῶν χρεῶν της, ἐνῷ κἀνὲν ἔθνος δὲν ὑπάρχει ἀπηλλαγμένον χρεῶν καὶ αὐτὴ ἡ Ἀγγλία πληρόνει ἐτησίως 600 ἑκατομμύρια διὰ μόνον τόκους, ἀλλ' ἔχει ἀπόλυτον δημοσίαν πίστιν καὶ τοῦτο εἶναι τὸ πᾶν. Μὴ φοβώμεθα λοιπὸν τὰ χρέη, ἀλλ' ἃς φροντίσωμεν ὑπὲρ τῆς δημοσίας ἡμῶν πίστεως, ἥτις κυρίως διευκολύνεται ἐκ τῆς ῥυθμίσεως τῶν κοινῶν πόρων. Ὁ ἔντιμος βουλευτὴς Μεσολογγίου εὑρίσκεται πάντοτε εἰς τὴν πλημμελῆ ἰδέαν, ὅτι ἡ πληρωμὴ τοῦ ζητουμένου ἑνὸς ἑκατομμυρίου δραχμῶν γίνεται συνεπείᾳ διαπραγματεύσεων, ἐνῷ δὲν πρόκειται εἰμὴ περὶ ἐκπληρώσεως συμβολαίου συνομολογηθέντος ἀπὸ τοῦ 1833, διὰ τὸ ὁποῖον ἐξηκολουθήσαμεν πληρόνοντες τόσα ἔτη. Καὶ εἶπε μὲν ὁ ἀνωτέρω βουλευτὴς, ὅτι οὐδεὶς ὑπάρχει λόγος περὶ ἀναγνωρίσεως τοῦ ἐξωτερικοῦ δανείου, ἀλλ' ἡ ἀναγνώρισις εἶναι μηδὲν ὅταν δὲν συνεπάγῃ τὴν πληρωμήν. Δύναται δὲ νὰ διέλθῃ ἐκ τῆς ἰδέας τινος, ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν πρέπει νὰ ἀναγνωρίσῃ τὰ χρέη τῶν προλαβουσῶν Κυβερνήσεων; Ὄχι βέβαια, καὶ προσθέτει μάλιστα ὅτι πρέπει

νὰ λυθῇ πρόνοια καὶ διὰ τὴν ἀπότισιν τοῦ Ἀγγλικοῦ δανείου, ὡς καὶ διὰ τὴν ἐξόφλησιν τῶν ἐσωτερικῶν χρεῶν, διὰ τὰ ὁποῖα εἶναι ἀξιοκατάκριτος ἡ μέχρι τοῦδε ὀλιγωρία τῆς Κυβερνήσεως. Καθυστεροῦντες δὲ ἐπὶ τοσοῦτον τὴν πληρωμὴν τῶν ἐσωτερικῶν χρεῶν, πῶς θέλομεν ἐλπίσει τι ἂν αὔριον παρουσιασθῇ σπουδαία τις ἐθνικὴ περίστασις; τίς θέλει μᾶς ἐμπιστευθῇ πλέον τὰ χρήματά του; Δὲν ἔπρεπε λοιπὸν ἡ Κυβέρνησις νὰ ἀναβάλλῃ ἐπ' ἀόριστον τὴν ἐξόφλησιν τῶν παλαιῶν χρεῶν, διότι μὴ ὄντες ἀξιόχρεοι, δὲν πρέπει νὰ ἐλπίζωμεν τίποτε. Τῆς δυσχεροῦς δὲ ταύτης θέσεως ἠρχίσαμεν ἤδη νὰ γευώμεθα τοὺς καρπούς, διότι ἡ Κυβέρνησις, μὴ ἐλπίζουσα ἀλλοθεν, διάζεται νὰ κρατῇ νεκρὰ διὰ πᾶσαν ἐνδεχομένην περίστασιν ἓξ ἑκατομμύρια δραχμῶν, καὶ οὕτω ζημιοῦται κατ' ἔτος ἥμισυ ἑκατομμυρίων, τὸ ὁποῖον ἤθελε παράγει ὁ τοκισμός των.

Ὑπέφερεν ἄλλος, ὅτι λυπεῖται διότι ἡ παράκλησις αὐτοῦ καὶ ἄλλων ἐντίμων βουλευτῶν εἰς τὸ νὰ ἀναβληθῇ ἡ συζήτησις διὰ τὴν αὔριον δὲν εἰσηκούσθη, ἂν καὶ ἀρκούντως δικαιολογημένη καὶ διὰ τὴν ἐθνικὴν σπουδαιότητα τοῦ ζητήματος καὶ διὰ τὴν ὁμολογουμένως ὡς πρὸς τὰς ἕξεις μας ἔκτακτον παρέλευσιν τῆς ὥρας. Ἂν ἀνεγνώριζεν ἱκανὴν γενναιότητα εἰς τὸ ὑπουργεῖον ὡς πρὸς τὴν χρῆσιν τῆς πλειονοψηφίας, τὴν ὁποίαν ἄλλως τε ποτὲ ὑπουργεῖον δὲν ἐστερήθη ἐντὸς τῆς Βουλῆς, καὶ ἀνακωχήν τινα ἠδύνατο νὰ ζητήσῃ μέχρι τῆς αὔριον ὡς προφανῶς πάσχων ἀπὸ δριμύτατον πόνον, ἐρχόμενον, ὡς φαίνεται, ἐπικουρικῶς ὑπὲρ τοῦ ἐντίμου βουλευτοῦ Σύρου τοῦ μόνου μέχρι τοῦδε ἀγορεύσαντος κατὰ τῆς ἰδέας ἣν πρεσβεύει. Λυπεῖται δὲ τόσῳ μᾶλλον διὰ τὴν ἄρνησιν τῆς ἀναβολῆς καὶ τὴν ἐπιμονὴν τοῦ νὰ περαιωθῇ ἀκόμη σήμερον ἡ συζήτησις, καθ' ὅσον τοῦτο εἶναι ὅλως ἀντίθετον τῆς προχθεσινῆς διαβεβαιώσεως τοῦ Κ. ὑπουργοῦ, εἰπόντος ὅτι εὐχαρίστως θέλει ἰδεῖ ἀναπτυσσόμενον τὸ ὑπὸ συζήτησιν ἀντικείμενον ἐν λεπτομερείᾳ. Τετράωρον λοιπὸν ἐνόει ὁ Κ. ὑπουργὸς τὴν λεπτομερῆ, ὡς εἶπε, συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου, καὶ τετράωρον ἡ πλειοψηφία τὴν δαψιλευομένην ὑπομονήν της. Ἐπὶ τοῦ μεγάλου τούτου ἀντικειμένου ἡ θέσις του οὐδέποτε ὑπῆρξεν ἀμφίβολος, καθ' ὅσον ἐπρέσβευσε πάντοτε, ὅτι μετὰ τὴν ἐθνικὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὸ 1821 πᾶς ἀληθὴς Ἕλλην, πᾶν ὑπουργεῖον, πᾶσα Κυβέρνησις ὀρθῶς ἐννοοῦσα τὸ συμφέρον τοῦ ἔθνους, ἱερὸν καθῆκον ὀφείλουν νὰ θεωροῦν ἐπιδιώκοντες τὴν

δευτέραν ἀπελευθέρωσιν τοῦ ἔθνους, ἐννοεῖ τὴν οἰκονομικήν, διὰ τῆς ῥυθμίσεως, διὰ τῆς τακτοποιήσεως καὶ, εἰ δυνατόν, διὰ τῆς πληρωμῆς τοῦ ἐξωτερικοῦ δανείου. Δὲν εἶναι πρώτη φορά, καθ' ἣν ἐκφράζει δημοσίᾳ καὶ ἐπισήμως τὴν γνώμην ταύτην. Εὐγνωμονεῖ δὲ εἰς τὸν ἔντιμον βουλευτὴν Μεσσήνης Κ. Ἀντωνόπουλον, διότι εὑρεστήθη νὰ ἀνακαλέσῃ εἰς τὴν μνήμην τῆς Βουλῆς εἰδικήν τινα περίστασιν, καθ' ἣν ἄλλοτε ἐξέφρασε τὴν εὐχὴν ταύτην. Ὅτε εἶχε τὴν τιμὴν νὰ εἶναι μέλος τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1860 ἐπιτροπῆς, ἐπέμεινε τότε μετὰ τοῦ βουλευτοῦ Κ. Ἀντωνοπούλου νὰ διατυπωθῶσιν εἰς τὴν ἔκθεσιν αἱ εὐχαὶ καὶ πεποιθήσεις των διὰ τῶν ἑξῆς λόγων·

« Τῆς Κυβερνήσεως αἱ προσπάθειαι εἰς τὸ νὰ περαιώσῃ μετὰ τῶν προστατίδων Δυνάμεων διαπραγμάτευσίν τινα περὶ τοῦ δανείου τούτου ὑπὸ τοὺς ὅρους τοὺς ἐπιτρεπομένους ἀπὸ τὴν κατάστασιν μας *πρέπει νὰ καταλιθῶσι δραστηριώτατα*, διότι δὲν πρέπει νὰ λησμονήσῃ τις, ὅτι ἐν ὅσῳ χρεωστεῖ *δὲν δύναται ν' ἀπολαύσῃ πλήρους καὶ τῆς ἐλευθερίας του*. Ἡ μειοψηφία δὲ στηριζομένη εἰς τὰ πολλάκις δειχθέντα πρὸς τὴν Ἑλλάδα εὐμενῆ αἰσθήματα τῶν τριῶν προστατίδων Δυνάμεων, πέποιθεν ὅτι ἐπὶ τοῦ προκειμένου θέλουσι χορηγήσει διδόμενα νέαν ἐθνικῆς εὐγνωμοσύνης. » Ἐννοεῖ ἑπομένως ἕκαστος μετὰ πόσης συγκινήσεως εἶδε τὸν Βασιλικὸν λόγον ἐπιλαμβανόμενον τοῦ μεγάλου τούτου ζητήματος, τοῦ ὁποίου ἡ ὁριστικὴ ῥύθμισις ἐξασφαλίζει καὶ θέτει ἐκτὸς πάσης δικαιολογημένης ἐξωτερικῆς ἐπιρείας τὴν πολιτικὴν ἀνεξαρτησίαν μας. Ὑπόρρησε καὶ ἐνταυτῷ ἐλυπήθη βλέπων τὸν ἔντιμον βουλευτὴν Σύρου, ζητοῦντα νὰ περιβάλῃ ζήτημα ἁπλῶς οἰκονομικὸν μὲ τὴν ὁμίχλην ἐκείνην, μὲ τὸν μυστικισμὸν ἐκεῖνον, μὲ τὸν ὁποῖον ἄλλοτε μικρόνους καὶ ἐσφαλμένη διπλωματικὴ σχολὴ προσεπάθει νὰ καλύψῃ πᾶσαν ὑπόθεσιν εἰς συνάφειαν εὑρισκομένην μὲ διπλωματικὴν ἐνέργειαν. Σήμερον δὲν ἔχομεν ἐνώπιόν μας εἰμὴ ἓν σαφὲς, ἁπλούστατον πλὴν μέγα ἐθνικὸν ζήτημα. Ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἡ γνώμη πάντων ἡμῶν δὲν δύναται νὰ εἶναι ἐπὶ τῆς οὐσίας εἰμὴ μία καὶ μόνη, ἡ ἐμπνεομένη ἀπὸ τὸ δίκαιον, ἀπὸ τὸ ἔντιμον καὶ πρὸ πάντων ἀπὸ τὸ συμφέρον τῆς πατρίδος. Καὶ ταιαύτην βεβαίως γνώμην ἐξέφρασεν ὁλόκληρος ἡ Βουλὴ διὰ τῆς πρὸς τὸν Βασιλικὸν λόγον ἀπαντήσεώς της. Πᾶσα δὲ ἐναντία ἰδέα ἠδύνατο ἴσως νὰ θεωρηθῇ ὡς ἔμμεσος ἔλλειψις εὐλαβείας πρὸς τὸν ἀνώτατον ἄρ-

χοντα. Ἀλλὰ διότι αἱ πεποιθήσεις μας ῥυθμίζουσι τὴν διαγωγήν μας ἐπὶ τοῦ προκειμένου συμφώνως μὲ τὸ δίκαιον καὶ μὲ τὴν ἀνάγκην τὴν ἀπὸ συνθήκας πηγάζουσαν, πρέπει διὰ τοῦτο ἡ ἐνέργεια τῆς Βουλῆς νὰ περιορισθῇ εἰς ἁπλῆν, οὕτως εἰπεῖν, διεκπεραίωσιν τῆς ὑποθέσεως. ἢ εἰς λογιστικὴν διατύπωσιν; Θέλετε νὰ μᾶς στερήσητε διὰ τῆς μὴ προσαγωγῆς τῶν ἐγγράφων τοῦ μόνου ἐφικτοῦ μέσου τοῦ νὰ ἐκτιμήσωμεν τὴν σήμερον θέσιν τῆς Ἑλλάδος ἀπέναντι τῶν τριῶν εὐεργετίδων Δυνάμεων, τὰς διαθέσεις αὐτῶν πρὸς ἡμᾶς; Νὰ γνωρίσωμεν τοὺς συλλογισμοὺς καὶ τὰ συμπεράσματα, δυνάμει τῶν ὁποίων προσδιωρίσθη τὸ μέρος ἐκεῖνο τῆς ἐτησίας ὀφειλῆς, τὸ ὁποῖον καὶ ἡ Ἑλλὰς δύναται νὰ πληρώσῃ καὶ αἱ τρεῖς ἐγγυήτριαι Δυνάμεις συναινοῦν νὰ δεχθῶσι; Θέλετε διὰ τῆς μὴ προσαγωγῆς τῶν ἐγγράφων τούτων νὰ εὑρίσκηται μερὶς ἀνθρώπων δυναμένων νὰ φρονῶσιν ὅτι ὁ προσδιορισμὸς τοῦ ποσοῦ τούτου εἶναι ἀποτέλεσμα ἀπηνοῦς πρὸς ἡμᾶς διαθέσεως ἢ διπλωματικῆς φρενοτροπίας; Ὄχι βεβαίως. Ποῦ τὰ μυστήρια; ποῦ ἡ διπλωματικὴ αὕτη ὁμίχλη; ποῦ τὰ φόβητρα ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα θαμβώσαντα τὸν ἔντιμον βουλευτὴν Σύρου, τὸν παρέσυραν εἰς τὸ νὰ παραβάλῃ κυριαρχικὸν νομοθετικὸν Σῶμα, δημοσίως βαδίζον εἰς ἐκτέλεσιν πατριωτικοῦ καθήκοντος, μὲ τὴν ἐν Βερώνῃ Σύνοδον διπλωματῶν ἐν ἐχεμυθείᾳ καὶ μυστηρίῳ σκεπτομένων; Δυστυχῶς ὁ ἔντιμος βουλευτὴς Σύρου δὲν περιωρίσθη εἰς τοῦτο μόνον. Προσεπάθησε νὰ μεταβιβάσῃ καὶ εἰς ἄλλους ἐξ ἡμῶν τοὺς φόβους του, παριστάνων τὴν νόμιμον περιέργειαν τοῦ Σώματος τούτου, καὶ τὴν ἐκ καθήκοντος προερχομένην ἐξέλεγξιν ὡς ὑπέρβασιν ἐξουσίας. Ὁ πρὸ αὐτοῦ ὀγορεύσας ἔντιμος βουλευτὴς Μεσολογγίου, εἰς τὸν λόγον τοῦ ὁποίου ὁμολογεῖ ὅτι ἐθαύμασε τὴν διαλεκτικὴν δεινότητα, κατέστρεψεν ἤδη πάντα πιθανὸν συλλογισμόν, πᾶν ἐφικτὸν ἐπιχείρημα, τὸ ὁποῖον ἠδύνατο νὰ ἐκφέρῃ ἀλλὰ δὲν ἐξέφρασεν ὁ ἔντιμος βουλευτὴς Σύρου. Ἑπομένως εἰς αὐτὸν ἄλλην πορείαν χαράττει ἡ κατ' αὐτὴν τὴν ὥραν φάσις τῆς συζητήσεως. Ἂν ἡ Βουλὴ εὐαρεστῆται νὰ τῷ παραχωρήσῃ τὴν εὐμενῆ ἀκρόασίν της, θέλει προσπαθήσει δι' ἀφελοῦς σκιαγραφίας, δι' ἁπλῆς ἐξιστορήσεως τῶν πραγμάτων νὰ φέρῃ τὴν συζήτησιν εἰς πρακτικωτέραν ἔποψιν, ἀποφεύγων πᾶν ὅ,τι δὲν συνδέεται εἰδικῶς μὲ τὸ ὑπὸ συζήτησιν ἀντικείμενον. Κατὰ τὴν διήγησίν του ταύτην δὲν ἔχει οὔτε μυστήρια ν' ἀνακαλύψῃ, οὔτε στρυφνὰς διπλωματικὰς διαπραγματεύσεις νὰ διυλίσῃ. Δὲν ἀντλεῖ

τὰς πληροφορίας του εἰμὴ ἀπὸ πηγὰς ἐφικτὰς καὶ εὐπροσίτους εἰς πάντα ὡς αὐτὸν διαρνῶς ἐν Ἀθήναις διαμένοντα, εἰς πάντα ὡς αὐτὸν ἀπὸ κοινὴν περιέργειαν ἐμπνεόμενον, εἰς πάντα ὡς αὐτὸν τὰς τοπικὰς καὶ ἐξωτερικὰς ἐφημερίδας ἀναγινώσκοντα καὶ κυρίως εἰς πάντα ὡς αὐτὸν φλεγόμενον ἀπὸ τὸν πόθον τοῦ νὰ στρέφῃ ἐν τῷ περιβόλῳ τούτῳ, κατὰ τὸ δυνατὸν, ὅ,τι ὁ νοῦς του διανοεῖται καὶ ὅ,τι αἰσθάνεται ἡ καρδία του ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ τῆς πατρίδος καλοῦ. Ἂν κατὰ τὴν διήγησίν του ταύτην εἶπε τι μὴ ἀκριβές, μὴ σύμφωνον μὲ τὰ πράγματα, καὶ τοῦ ὁποίου τὴν ὕπαρξιν δὲν ἀναγνωρίζει ὁ Κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, δὲν θέλει βεβαίως λυπηθῇ, διότι ἡ εἰς τὸν ὑπουργὸν ἀνήκουσα ἐπανόρθωσις ἤθελεν εἶσθαι δι' ἡμᾶς τεκμήριον τῆς τῶν λοιπῶν μερῶν ἀκριβείας τῶν λόγων του. Ἡ, προσφιλὴς τοῦ ὑπουργείου μέχρι ταύτης τῆς στιγμῆς σιωπὴ ἐξακολουθοῦσα καὶ μετὰ τὴν ἀγόρευσίν του, θέλει εἶσθαι ἡ ἀναγνώρισις τῶν διϊσχυρισμῶν του. Ὁ ὑπουργὸς σᾶς εἶπεν, ὅτι δὲν γνωρίζει ποῖα ἔγγραφα ζητοῦνται παρὰ τοῦ Σώματος, καὶ ὅτι ἐκκρεμοῦς οὔσης τῆς διαπραγματεύσεως, δὲν εἶναι δίκαιον ἡ Βουλὴ νὰ ζητῇ τὴν προσαγωγὴν αὐτῶν. Θέλει τῷ κάμει γνωστὸν ποῖα εἶναι τὰ σχετικὰ ἔγγραφα, τῶν ὁποίων ζητεῖ τὴν προσαγωγὴν, καὶ θέλει προσπαθήσει νὰ πείσῃ τὴν Βουλὴν ὅτι κάμμία διαπραγμάτευσις ὡς πρὸς τὴν πληρωμὴν τῶν 900,000 φράγκων δὲν εἶναι ἐκκρεμὴς, καὶ ὅτι ἡ ἀπόφασις τῶν τριῶν Δυνάμεων δυστυχῶς ἢ εὐτυχῶς — δὲν ἀπόκειται εἰς αὐτὸν νὰ ἀποφασίσῃ τὴν ὥραν ταύτην — πιστεύεται τελεσίδικος. Ἐν παρόδῳ δὲ ἐπικαλεῖται τὴν προσοχὴν τῆς Βουλῆς εἰς τὸ περιστατικὸν, ὅτι ὁ μὲν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ἠρνήθη τὴν κατάθεσιν τῶν ἐγγράφων ἀπολύτως, ὁ δὲ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν τὴν ὑπεσχέθη ἐντὸς ὀλίγου.

Μετὰ τὸ πέρας τοῦ τελευταίου ἐν τῇ Ἀνατολῇ πολέμου, καὶ ἀμέσως μετὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς εἰρήνης πολιτικαὶ ἀνωμαλίαι τινές, συνέπειαι τῆς γιγαντώδους ἐκτίνης πάλης, εἶχον μείνει. Ἡ ἐξάλειψις αὐτῶν τῶν ἀνωμαλιῶν καὶ ἡ ἐπαναφορὰ τῶν πραγμάτων εἰς τὴν φυσικὴν αὐτῶν καὶ προτέραν τοῦ πολέμου κατάστασιν δὲν ἠδύνατο εἰμὴ νὰ προσελκύσῃ τὴν προσοχὴν τῶν μυστικοσυμβουλίων τῆς Εὐρώπης. Μία ἐξ αὐτῶν τῶν ἀνωμαλιῶν, καὶ βεβαίως ἡ δι' ἡμᾶς σπουδαιοτάτη, ὑπῆρξεν ἡ κατοχὴ μέρους τοῦ ἑλληνικοῦ ἐδάφους ὑπὸ στρατευμάτων τῶν δύω μεγάλων Δυτικῶν δυνάμεων. Δὲν εἶναι τῆς στιγμῆς ταύτης νὰ ἐνδιατρίψῃ ἐπὶ συμβάντος, τὸ ὁποῖον εἰς ὁποιουσδήποτε λόγους

καὶ ἂν ἐστηρίχθη, δὲν ἠδύνατο εἰμὴ νὰ πληγώσῃ τὴν ἐθνικὴν φιλοτιμίαν, καὶ ἑπομένως ἡ ἄρσις τῆς κατοχῆς δὲν ἠδύνατο εἰμὴ νὰ εἶναι ἡ θερμοτέρα εὐχὴ παντὸς Ἕλληνος, ὡς καὶ ὑπῆρξε τὸ σπουδαιότερον μέλημα τῶν ἐνεργειῶν τῆς Κυβερνήσεως. Αἱ ὑπὲρ τῆς εὐχῆς ταύτης προσπάθειαι τῆς Κυβερνήσεώς μας εὗρεῦσαι καὶ ἐγὼ καθ' ἅπασαν τὴν Εὐρώπην, θερμῶς ὑπεστηρίχθησαν μάλιστα, ὡς ἦτον φυσικὸν, παρὰ τῆς Ρωσσίας, μεθ' ἧς κατέστη, φαίνεται, πολιτικὴ πλέον ἕξις νὰ ταυτίζεται φείσεται ἡ πολιτικὴ μας εἰς πάντα κατὰ τὴν ἀναταλὴν σφῶν. Μάτην ὅμως οἱ κλείοντες τὴν καρδίαν των εἰς τοὺς ῥαιβδισμοὺς τῆς φυλῆς μας δύνανται νὰ μὴ διακρίνωσι τὸ αὐτόῤῥυθμον τῆς πορείας ἡμῶν κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην. Ἐξ ἄλλου ὅμως πιστεύει ὅτι αἱ δύω δυτικαὶ δυνάμεις δὲν ἐπεθύμουν νὰ φέρωσιν εἰς πεῖρας τὴν κατοχὴν ἄνευ μεταβατικοῦ τινος μέτρου, κατ' ἀρχὰς μὲν καλύπτοντος τὴν ἄρσιν τῆς κατοχῆς, ἀκολούθως δὲ ὠφελίμους, κατ' αὐτὰς, ἀρίστου συνεπείας ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν μας πραγμάτων, τοῦ πρωτίστου τούτου ἀντικειμένου τῆς μεθ' ἡμῶν πολιτικῆς συναφείας των. Ἀπεφασίσθη δὲ ἡ ἄρσις τῆς κατοχῆς, καὶ ἀπεφασίσθη συνάμα, συναινούσης καὶ τῆς Ρωσσίας, ἡ ἀποστολὴ ἐν Ἑλλάδι οἰκονομικῆς ἐπιτροπῆς, ἀκοπὸν ἐχούσης τὴν σπουδὴν καὶ ἐξέλεγξιν τῶν οἰκονομικῶν μας πραγμάτων. Ἐνταῦθα προκαλεῖ ἰδίως τὴν προσοχὴν τῆς Βουλῆς ἐπὶ περιστατικοῦ πολιτικῶς λίαν περιέργου, ἐννοεῖ τὴν μετὰ τόσα ἔτη σύμπνοιαν τῶν τριῶν Δυνάμεων ἐπὶ ζητήματος ἀφορῶντος τὰ Ἑλληνικὰ πράγματα. Τινὲς ἀποδίδουσι τὴν σύμπνοιαν ταύτην εἰς τὴν πίεσιν τῶν τότε πολιτικῶν περιστάσεων, ἡμεῖς ὅμως ὀφείλομεν νὰ τὴν ἀποδώσωμεν εἰς τὴν ὁμόφωνον ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος μέριμναν τῶν εὐεργετίδων Δυνάμεων καὶ εἰς τὴν ἐνέργειαν τῆς ἐν Εὐρώπῃ κοινῆς γνώμης, ἥτις ποτὲ ὑπὲρ ἡμῶν συμπραττούσης. Ὁ σχηματισμὸς αὐτὸς τῆς οἰκονομικῆς ἐπιτροπῆς τῶν Δυνάμεων ἐπιβεβαιοῖ τὴν εὔλογον αὐτὴν εἰκασίαν μου· διότι ἐνῷ εἰδικὰ πρόσωπα ἠδύναντο νὰ συγκροτήσωσι τὴν ἐπιτροπὴν ταύτην, αἱ Δυνάμεις ἀνέθεσαν τὸ ἔργον τοῦτο εἰς τοὺς ἐν Ἀθήναις ἀντιπροσώπους των. Δύω ἐξ αὐτῶν προσέθεσαν καὶ δύω οἰκονομικοὺς ὑπαλλήλους, ἡ τρίτη ὅμως δὲν ἔπραξεν οὐδὲ τοῦτο. θέλουσα βεβαίως διὰ τῆς φιλορρόνου ταύτης λεπτότητος νὰ δείξῃ βαθμὸν κατά τι πλειότερας συμπαθείας εἰς τὴν Ἑλλάδα, συμπαθείας φυσικῶς ἐξηγουμένης διὰ τῆς κατὰ τὰ τελευταῖα συμβάντα δοκιμασίας μας. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη καταρτισθεῖσα ἐπελήφθη τῶν ἐργασιῶν της. Λεπτομερῶς ἐνεδάτευσεν εἰς τὴν κα-

τάστασιν τῶν οἰκονομικῶν μας, λεπτομερῶς ἐξήλεγξε τὴν οἰκονομικὴν τοῦ Κράτους διαχείρισιν καὶ κατ' οὐσίαν καὶ ὡς πρὸς τὰς σχέσεις της μὲ τὸ κοινοβουλευτικὸν σύστημα. Ἡ πορεία της, ὁ σκοπός της, ἡ τάσις της δὲν περιεβάλλοντο ὑπ' οὐδενὸς μυστηρίου. Ὅσάκις ἀπήντα πρόσκομμα οἱονδήποτε εἰς τὰς ἐρεύνας της, ἐζήτει ἀπ' εὐθείας προφορικὰς ἢ ἐγγράφους τὰς πληροφορίας ἐκείνας, αἵτινες τὴν διευκόλυνον κατὰ τὴν πορείαν της. Σπουδαῖα οἰκονομικὰ ζητήματα, ὡς τὰ τελωνεῖα, τὸ ἅλας, αἱ δημοτικαὶ πρόσοδοι, τὰ δάση κλπ. ἔγιναν ἀντικείμενον, ὡς λέγεται, εἰδικῶν ἐρευνῶν οἰκονομικῶν, οὕτως εἰπεῖν, μονογραφιῶν τοῦ ἀκουράστου καὶ γνωστοῦ εἰς πολλοὺς ἐξ ἡμῶν Μαρκεσίου Ploer. Ἀλλ' ἡ ἐπιτροπὴ καὶ εἰς τοῦτο ἀκόμη δὲν περιωρίσθη, καὶ δι' ἀντιγωλίας ἔτι ἠθέλησε νὰ ἐξακριβώσῃ τὰς ἐρεύνας της, καὶ ἡ ἐν μέσῳ τῆς ἐπιτροπῆς ἐμφάνισις τινῶν ἐκ τῶν ὑπουργῶν μας κατέστησε ἀκόμη πληρεστέρας τὰς πληροφορίας ταύτας. Συνάμα δὲ καὶ αἱ κοινοβουλευτικαί μας ἐνέργειαι ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ζητημάτων δὲν διέφυγον τὴν προσοχὴν τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς καὶ ἡ ταχτικὴ παρουσία των εἰς τὰ θεωρεῖα τοῦ βουλευτηρίου ἀπέδειξεν ὅτι ἐπεθύμουν ἀκριβῶς νὰ ἐκτιμήσωσι τὸν τρόπον μεθ' οὗ τὸ Σῶμα τοῦτο ἐπελαμβάνετο τῆς οἰκονομικῆς ἐξελέγξεως. Τίς ἐξ ἡμῶν δὲν ἐνθυμεῖται τὴν σπουδαιοτέραν πασῶν ἴσως τῶν συζητήσεών μας, τὴν ὡραίαν ἐκείνην τριήμερον ἐπὶ τῶν ἀπολογισμῶν συζήτησιν, τῆς ὁποίας πρωταθλητὴς ὑπῆρξεν ὁ ἔντιμος βουλευτὴς Σύρου Κ. Πλατύς; Ἔχων τότε τὴν τιμὴν νὰ προεδρεύῃ τοῦ Σώματος, δὲν δύναται νὰ καλύψῃ ὅτι ἡ σπουδαία ἐκείνη συζήτησις λίαν ὠφέλιμον ἐντύπωσιν ἔκαμε παρέξασα ἀναντίῤῥητον ἀπόδειξιν ὅτι πᾶν πνεῦμα ἐρεύνης καὶ πᾶσα ἐξελεγτικὴ ἐργασία δὲν ἐξέπνευσεν ἐντὸς τῶν βουλευτικῶν Σωμάτων, ὡς διϊσχυρίζονται οἱ εἰς ὕλας τὰς περιστάσεις μεμψιμοιροῦντες κατὰ τοῦ κοινοβουλευτικοῦ ἡμῶν εἴδους. Ἂν δ' ἡ συζήτησις ἐκείνη δὲν εὐηρέστησεν ἴσως τότε τὸν ἔντιμον φίλον του τὸν ὑπουργὸν τῶν οἰκονομικῶν, πιστεύει ὅτι σήμερον ἐν εἰλικρινείᾳ δύναται νὰ ὁμολογήσῃ ὅτι ἡ συζήτησις ἐκείνη δὲν ἐξήσκησεν ἐπιζήμιον ἐπιῤῥοὴν ἐπὶ τῆς ἐκτιμήσεως τῶν οἰκονομικῶν μας πραγμάτων. Δικαιοῦται λοιπὸν ἰσχυριζόμενος ἐξ ἀναλογίας, ὅτι καὶ ἡ ἄνευ τῶν σχετικῶν ἐγγράφων ἐπὶ τοῦ δανείου συζήτησις δύναται νὰ δώσῃ νέαν καὶ εὔλογον ἀφορμὴν εἰς τοὺς μυκτηρίζοντας τὴν βουλευτικὴν δόξαν ἀκηδίαν μας, ἐνῷ ἡ προσαγωγὴ αὐτῶν θέλει παρέξει ἁπλοῦν τοὐλάχιστον τεκμήριον ὅτι δὲν παραδεχόμεθα μόνον ἐπιταγὴν πρὸς

πληρωμὴν, ἀλλὰ σπουδαίως ἐκπληροῦμεν κυριαρχικὸν καθῆκον, σύμφωνον μὲ τὸν προορισμὸν τοῦ Σώματος τούτου.

Ἡ οἰκονομικὴ λοιπὸν ἐπιτροπὴ περαιώσασα τὰς ἐρεύνας της, συνέταξε γενικὴν ἐπ' αὐτῶν ἔκθεσιν, ἀνακεφαλαιόνουσα τοὺς λόγους καὶ τὰ συμπεράσματά της. Ἀπόρροια δὲ αὐτῶν ὑπῆρξε τὸ γενικὸν ἐξαγόμενον, ὅτι ἡ Ἑλλὰς δύναται κατὰ τὸ παρὸν νὰ δώσῃ πρὸς ἀπότισιν ἀντὶ τῶν 300,000 δραχμῶν τὰς ὁποίας ἂν δὲν ἀπατᾶται, αὐθορμήτως κατὰ τὰ 1858 ἐπρότεινεν ἡ Κυβέρνησίς μας, 900,000 φράγκων. Αἱ τρεῖς ἐγγυήτριαι Δυνάμεις ἐγκρίνασαι τὸ ἐξαγόμενον τῆς ἐν Ἀθήναις ἐπιτροπῆς των, ἐγνωστοποίησαν εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὴν παραδοχήν του διὰ διακοινώσεων, εἰς ἃς, ὡς ἤκουσεν, ἐπισυνημμένη ὑπάρχει ἡ ἄλλως τε γνωστὴ ἴσως εἰς τινας τῶν ὑπουργῶν φίλους γενικὴ ἔκθεσις. Δὲν εἶναι ποσῶς, ὡς ἄτομον περίεργος νὰ ἴδῃ οὔτε τὰς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ τῶν πρέσβεών μας διπλωματικὰς διαπραγματεύσεις, ὡς μέλος ὅμως τοῦ Σώματος τούτου, ἤθελε παραλείψει ἱερὸν καθῆκον ἐὰν δὲν ἐζήτει τοὐλάχιστον τὴν προσαγωγὴν τῆς τε γενικῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τῶν διακοινώσεων τῶν τριῶν ἀντιπροσώπων. Τὰ ἔγγραφα ταῦτα εἰσὶν οἱ τίτλοι τῆς πληρωμῆς τῶν 900,000 φράγκων. Τὰ ἔγγραφα ταῦτα, ἰσχὺν ἔχοντα ἀποφάσεως ἄλλως τε καὶ διὰ τῆς συνθήκης δικαιολογουμένης, κάμνοντα γνωστὰ εἰς ἡμᾶς τὰ συμπεράσματα, τοὺς συλλογισμοὺς καὶ τὰς περὶ ἡμῶν διαθέσεις τῶν τριῶν Δυνάμεων, θέλουν κατατιγάσει καὶ τὰς ἐνστάσεις ἐκείνας, αἵτινες ἐγείρονται εἰς τὴν συνείδησιν παντὸς νομοθέτου καλουμένου νὰ ἐπιψηφίσῃ ἐν ἀγνοίᾳ ἱερὰν μὲν ὀφειλὴν, οὐχ ἧττον ὅμως ἀποτελοῦσαν τὸ εἰκοστὸν μέρος τῶν ἐτησίων ἰδρώτων τοῦ λαοῦ, διὰ τὸν ἄνευ ἀρκούσης βάσεως ἰσχυρισμὸν ὅτι αἱ περὶ τῆς πληρωμῆς τῶν 900,000 φράγκων διαπραγματεύσεις εἰσὶν ἐκχρεμεῖς. Ἔρχεται νὰ ἐξηγήσῃ διὰ τί θεωρεῖ μὴ ἀποχρώντως πειστικὸν τὸν ἰσχυρισμὸν τοῦτον. Κατ' αὐτὸν, τὸ ζήτημα πρέπει νὰ διαιρέσωμεν εἰς δύω μέρη διὰ νὰ ἐξιχνιάσωμεν ἀκριβῶς εἰς ποίαν θέσιν εὑρίσκεται. Ἂν ἐνόησε καλῶς τὸν Βασ. λόγον, ἂν ὀρθῶς συνδέῃ μὲ τὴν ἔννοιαν αὐτοῦ τὰς ἀναμνήσεις, τὰς πληροφορίας, ἔστω καὶ τὰς εἰκασίας του, ἐνταῦθα πρόκειται περὶ δύω διακεκριμένων περιστάσεων, τὰς ὁποίας τὸ ὑπουργεῖον διὰ τῶν λακωνικῶν μέχρι τοῦδε ἀπαντήσεών του φαίνεται ὅτι ἤθελεν εὐχαριστηθῆ ἂν ἐσυγχέομεν εἰς μίαν. Ἀλλὰ τὸ μὲν παρὰ τοῦ νομοσχεδίου ζητούμενον ποσὸν ἀφορᾷ τὴν πληρωμὴν 900,000 φράγκων δυνάμει τελεστιδίκου, οὕτως εἰπεῖν, ἀποφάσεως τῶν

τριῶν Δυνάμεων, ὅλως ἀνεξαρτήτου πάσης ἐκκρεμοῦς διαπραγματεύσεως· ἡ δὲ ἐπανάληψις διαπραγματεύσεων σχετίζεται κατ' αὐτὸν, μὲ τὴν ῥύθμισιν καὶ μὲ τὰς ἐποχὰς ἐνδεχομένης αὐξήσεως τοῦ ποσοῦ τῶν 900,000 φράγκων, αὐξήσεως πιθανολογουμένης—ἂς εὐχηθῶμεν—ἐκ τῆς βελτιώσεως τῆς οἰκονομικῆς ἡμῶν διαχειρίσεως. Ἐξηγεῖται σαφέστερον. Αἱ μὲν Δυνάμεις, ἂν δὲν ἀπατᾶται, λέγουν, ὅτι ἡ Ἑλλὰς δύναται καὶ ἐπομένως ὀφείλει νὰ πληρόνῃ πρὸς τὸ παρὸν 900,000 φράγκων κατ' ἔτος, ἡ μέλλουσα ὅμως αὔξησις τοῦ ποσοῦ (διότι περὶ ἐλαττώσεως εὐτυχῶς δὲν προβλέπεται) ἐναπόκειται εἰς τὴν εὐπορίαν τοῦ ταμείου καὶ εἰς τὴν ἐκτίμησιν ἄλλων περιστάσεων. Εἰς τὸ ἔθνος ἄρα συμφέρει, κατ' αὐτὰν, τὴν μὲν ἀπόφασιν τῶν Δυνάμεων νὰ ἀναγνωρίσῃ σήμερον διὰ τῆς ψήφου μας ὡς ὁριστικὴν, τὴν δὲ εἰκαζομένην πρόθεσιν τῆς Κυβερνήσεως τοῦ νὰ ῥυθμίσῃ διὰ διαπραγματεύσεων *μελλουσῶν*, ὡς ἐπαναληφθησομένων κατὰ τὸν Βασιλικὸν λόγον, τὴν ἐνδεχομένην αὔξησιν τῆς ἐτησίας δόσεως τῶν 900,000 φράγκων, δὲν δύναται εἰμὴ νὰ θεωρῇ ὡς ἀξιέπαινον, καθὸ τείνουσαν, φαίνεται, διὰ τοῦ προσδιορισμοῦ ἀναλόγων ἐποχῶν αὐξήσεως νὰ θίσῃ ἐκτὸς πάσης ξένης ἐπιρροίας τὴν οἰκονομικὴν ἀνεξαρτησίαν μας. Δύναται λοιπὸν νὰ ἐλπίσῃ ὅτι θέλει συμμερισθῆ ἡ Βουλὴ τὴν ἰδέαν του· κολακεύεται ὅτι ἀπέδειξεν ἤδη ὅτι οὐδεμία ὑπάρχει ἐκκρεμότης, καθ' ὅσον ἔχομεν δύω γεγονότα, τὸ μὲν ἤδη περαιωμένον, τὸ δὲ ὡς πρὸς τὴν ἐνέργειάν μας τοὐλάχιστον μέλλον.

Ἡ ἐπιμονὴ λοιπὸν τοῦ ὑπουργείου, ἀρνουμένου νὰ προσαγάγῃ τὰ ζητούμενα ἔγγραφα, δὲν στηρίζεται εἰς οὐδένα πραγματικὸν λόγον, δυνάμενον νὰ κατασιγάσῃ τὰς νομίμους ἐνστάσεις τῆς συνειδήσεώς μας. Ἀλλὰ βασίζεται τοὐλάχιστον καὶ εἰς ἐκείνους τοὺς ἐμμέσους, τοὺς ἠθικοὺς πολιτικοὺς λόγους, οἵτινες ἐνίοτε παρασύρουσι τὰς ἀποφάσεις καὶ τῶν πλέον πρακτικῶν ἀνδρῶν; Τί θὰ εἴπωμεν; τί θὰ ἀπαντήσωμεν εἰς τοὺς διατεινομένους, ὅτι διὰ τῆς λύσεως τοῦ ζητήματος ἄνευ τῆς προσαγωγῆς τῶν αἰτουμένων ἐγγράφων ἡ Ἑλληνικὴ Βουλὴ ἔδωκε νέον δεῖγμα τῆς περὶ τὰ οἰκονομικὰ μέχρι ἀπαθείας ἀκηδίας της; Τί θὰ εἴπωμεν εἰς τοὺς πλαγίως ὑπαινιττομένους, ὅσον ὀλίγοι καὶ ἂν εἶναι, ὅτι τὸ ὑπουργεῖον ἐρρύθμιζε τὰς ἐπικρίσεις τῆς πιθανῶς αὐστηρᾶς μὲν ἀλλ' ἐξ εὐμενοῦς βεβαίως διαθέσεως προερχομένης ἐκτιμήσεως τῶν οἰκονομικῶν μας; Τί θὰ εἴπωμεν ἔστω καὶ εἰς μίαν μόνην φωνὴν, ἥτις ποτὲ δὲν θέλει ἐσθαι Ἑλληνικὴ, ἂν ἤθελεν ἐκφέρει ἁπλῶς τὴν ἰδέαν, ὅτι ἡ ἄγνοια τῶν ἐγγράφων, γενο-

μένη ἵνα μὴ πληγωθῇ ὑπὸ ξένων ἀπηνῶν παρατηρήσεων ἡ ἐθνικὴ εὐαισθησία, ῥίπτει ἐπὶ τῶν ὑπουργῶν ὁλόκληρον τὴν εὐθύνην τῆς εἰκασίας ταύτης; Διὰ τοὺς λόγους λοιπὸν τούτους φρονεῖ ὅτι τὸ ὑπουργεῖον διὰ τῆς προσαγωγῆς τῶν ἐγγράφων ὀφείλει νὰ κάμῃ ἐφικτὸν ὥστε νὰ ταὐτίσωμεν τὰς συνειδήσεις μας μὲ τὰς τοῦ ὑπουργείου ἐνεργείας ἐπὶ ζητήματος τοσοῦτον ἐθνικοῦ καὶ μεγάλου. Εἰς οὐδένα, κατ' αὐτὸν, συμφέρει τόσον ἡ τοιαύτη λύσις τοῦ ζητήματος, ὅσον εἰς τοὺς ἐπὶ τῶν ὑπουργικῶν ἑδρῶν καθημένους.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς, ὅτι δὲν πρόκειται νὰ ἐξετάσωμεν σήμερον οὔτε πόθεν ὡρμήθη εἰς τὰς πράξεις της, οὔτε ποῖον δρόμον ἠκολούθησεν ἡ οἰκονομικὴ τῶν μεγάλων Δυνάμεων ἐπιτροπή. Ὅλα ταῦτα διαφεύγουσι τὸ κύριον ζήτημα, τὸ ὁποῖον δὲν ἀφορᾷ εἰμὴ τὴν πληρωμὴν χρέους. Ἀλλ' ὁ προαγορεύσας βουλευτὴς Ὕδρας εἰς δύω τινὰ ἐστηρίχθη ζητῶν τὴν προσαγωγὴν τῶν ἐγγράφων. Καὶ πρῶτον εἶπεν, ὅτι διὰ τῆς καταθέσεως αὐτῶν θέλομεν μάθει ποῖαι ἦσαν αἱ πρὸς ἡμᾶς πατρικαὶ διαθέσεις τῶν εὐεργετίδων Δυνάμεων. Τώρα ὅμως θέλομεν μάθει τὰς πρὸς τὴν Ἑλλάδα εὐμενεῖς διαθέσεις τῶν μεγάλων Δυνάμεων; διὰ τῶν ἐγγράφων τούτων περιμένομεν νὰ γνωρίσωμεν τὰ πρὸς αὐτὴν εὐεργετήματά των; ἀλλὰ ταῦτα εἶναι τὸ πολλοστημόριον τῶν ὑπὲρ ἡμῶν θυσιῶν των, ἄνευ τῶν ὁποίων Ἑλλὰς δὲν ὑπῆρχε. Δεύτερον δὲ λόγον τῆς καταθέσεως τῶν ἐγγράφων ἐπρότεινεν, ὅτι ἐξ αὐτῶν θέλει ἴδει ἡ Βουλὴ ποία ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις τῆς Ἑλλάδος. Ἀλλ' ἐκ τῆς ἐκθέσεώς τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς τῶν Δυνάμεων θέλετε μάθει τὴν οἰκονομικήν μας κατάστασιν, ἐνῷ ἔχετε ἀνὰ χεῖρας τοὺς προϋπολογισμούς, τοὺς λογαριασμοὺς καὶ τοὺς ἀπολογισμοὺς ἁπάσης τῆς οἰκονομικῆς τοῦ Κράτους διαχειρίσεως, δύνασθε δὲ νὰ ἔχητε ἐν παντὶ καιρῷ τὰ δημόσια βιβλία, νὰ εἰσδύσητε εἰς τὰ ἔγκατα τῆς ὑπηρεσίας καὶ νὰ ἐξακριβώσητε τὰ πάντα πρὸς φωτισμόν σας; Τὸ ὑπουργεῖον μάλιστα σᾶς παρακαλεῖ μετ' ἐπιμονῆς νὰ διελύσητε ὅλα ταῦτα, καὶ εἶναι βέβαιος ὅτι θέλει ἐλκύσει τὴν ἐπιδοκιμασίαν σας. Ἂν δὲ ἡ ἔκθεσις τῆς προμνησθείσης ἐπιτροπῆς περιέχῃ καὶ σκέψεις, εἰς τί θέλουν σᾶς χρησιμεύσει; Ἐξ αὐτῶν θέλετε ὁδηγηθῆ εἰς τὰς κρίσεις σας, ἢ πρέπει νὰ λάβητε ὑπ' ὄψιν τὰ δημόσια βιβλία, τοὺς λογαριασμούς, τὰς ἐτησίας εἰσπράξεις καὶ τὰ παρόμοια; Δὲν ἔλειπε λοιπὸν εἰς τί θέλει χρησιμεύσει ἡ κατάθεσις τῶν ἐγγράφων, τὰ ὁποῖα ὠνόμασεν ὁ προαγορεύσας. Τελευταῖον ἐπαναλέγει ὅτι ἡ αἰτουμένη πληρωμὴ

εἶναι συνέπεια τοῦ μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ τῶν ἐγγυητριῶν Δυνάμεων συμβολαίου τοῦ 1832 καὶ ὄχι συνεπεία διαπραγματεύσεων, ὥστε δὲν ὑπάρχει λόγος ἐπὶ τοῦ προκειμένου προσαγωγῆς τῶν ἐγγράφων. Ἂν δὲ τὸ ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ Ὕδρας λεχθὲν εἶναι ἀκριβὲς, ὅτι πρωσεχῶς θέλουσι κανονίσει αἱ Δυνάμεις τὸ ποσὸν τὸ ὁποῖον θέλομεν ἐτησίως πληρόνει, αὐτὸ τοῦτο μάλιστα συνηγορεῖ ὅτι δὲν πρέπει νὰ ζητήσητε ἤδη τὰ ἔγγραφα. Ἄλλως τε τὸ ὑπουργεῖον δὲν ἀρνεῖται τὴν προσαγωγὴν τῶν ἐγγράφων, καὶ ἅμα αἱ δυσκολίαι ἐκλείψωσι, θέλει τὰ παρουσιάσει. Λυπεῖται δὲ ἀπὸ καρδίας διότι τὰ ἔγγραφα ταῦτα δὲν εἶναι δυνατὸν ἤδη νὰ δημοσευθῶσι, διότι, ἂν ἔβλεπον τὸ φῶς, ἤθελον χάσει τινὲς τὴν ἐλπίδα ὅτι ἐξ αὐτῶν ἠδύναντο νὰ ἐξαχθῶσι δυσάρεστα κατὰ τοῦ παρόντος ὑπουργείου συμπεράσματα.

Ἐπανέλαβεν ὁ προαγορεύσας, ὅτι μέχρι τῆς στιγμῆς ταύτης ἐκολακεύετο ὅτι ἡ ἀρελὴς καὶ ἐκτεταμένη σκιαγραφία του ἤθελεν ἐπιτύχει νὰ ἀποσπάσῃ ἀπάντησίν τινα διὰ τὸ ἐσφαλμένον τοὐλάχιστον μέρος της, ἂν ὄχι διὰ τὸ ἀκριβές. Ὅλα ὅμως εἶναι ἐφικτὰ εἰς ὑπουργεῖον διαθέτον ἀκαταμάχητον πλειονοψηφίαν, ἀκόμη καὶ ἡ σιωπή. Ὅ,τι ὅμως δὲν ἐννοεῖ, εἶναι ἡ παρεξήγησις, διότι τὸ γνωστὸν ἀντιληπτικὸν καὶ ἡ ἀδιαφιλονείκητος εὐφυΐα τοῦ Κ. ὑπουργοῦ τὸν δικαιώνει παραπονούμενον ὅτι ἐσκεμμένως τὸν παρεξήγησεν, ἀποδοὺς εἰς αὐτὸν τὴν μειρακιώδη σκέψιν, ὅτι ἐκ τῆς δημοσιεύσεως τῶν παρ' αὐτοῦ ζητουμένων ἐγγράφων ἐπερίμενε νὰ μάθῃ ἡ Βουλὴ πῶς νὰ ἐξελέγχῃ τὴν οἰκονομικὴν διαχείρισίν μας, καὶ ἂν τὰ πρὸς τὴν Ἑλλάδα αἰσθήματα τῶν τριῶν Δυνάμεων εἶναι ἢ ὄχι εὐεργετικά. Ὁλόκληρος ἡ ἀγόρευσίς του ἀντικρούει τὰς ὑποθέσεις ταύτας. Ἂν ἡ Βουλὴ διὰ τὴν ἔκτακτον παρέλευσιν τῆς ὥρας δὲν ἀπηύδησεν ἀκολουθοῦσα τὴν διήγησίν του, ἐνθυμεῖται βεβαίως ὅτι καθ' ὅλην αὐτῆς τὴν διάρκειαν οὐδόλως ἔθεσεν εἰς ἀμφισβήτησιν τὰς ἐν γένει εὐμενεῖς πρὸς ἡμᾶς διαθέσεις τῶν Δυνάμεων, καὶ ἐξέφρασε μόνον τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ νὰ ἴδωμεν πῶς ἐκτιμῶσιν αὐταὶ τὰ οἰκονομικά μας, καὶ πῶς συνεπείᾳ τούτων περὶ ἡμῶν σκέπτονται. Ἄλλως τε αὐτὸς ὁ Κ. ὑπουργὸς εἶναι, νομίζει, παράδειγμα ὅτι δυνάμεθα καὶ νὰ διδαχθῶμεν τι παρὰ τῆς οἰκονομικῆς ἐπιτροπῆς. Δὲν εἶναι ὅμως πρώτη φορὰ, καθ' ἣν ὁ ἐντιμος ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν θέτει τὸν ἀντίπαλόν του εἰς θέσιν εἰς ἣν ποτὲ δὲν εὑρέθη, ἵνα τὸν προσβάλῃ καὶ ἀπὸ ἀνύπαρκτον μάχην ἐξάξῃ ἰδανικὴν νίκην. Ἠδύνατο ὡς ἐν γνώσει τῶν γεγονότων νὰ ἀναιρέσῃ ἢ νὰ διορθώσῃ τὰ παρ' αὐτοῦ λεχθέντα, ὡς εὑρεθέντος ἐξ

ἀνάγκης εἰς τὴν ἐπικράτειαν εἰκασιῶν, ἄλλως εὐλό ων. Δὲν τὸ ἔκαμε, διότι, ὡς μᾶς εἶπεν, ἀφίνων ὅλα κατὰ μέρος, τὸ ἀποτέλεσμα μόνον ἐπιδιώκει. Ἡ πλειονοψηφία θέλει δικαιώσει βεβαίως τὰς προσδοκίας του· περὶ τούτου οὐδεμίαν ἔχει ἀμφιβολίαν. Ἂν ὅμως ἡ φορὰ τῶν πραγμάτων τὸν μεταφέρῃ ποτὲ ἀπὸ τὴν ἕδραν τοῦ ὑπουργοῦ εἰς τὰς ἁπλᾶς ἐκείνας σειρὰς, ὅπου τόσαι ἐντιμοι καὶ πατριωτικαὶ πάλλουν καρδίαι, θέλει ἴσως, ὡς αὐτὸς τὴν στιγμὴν ταύτην, αἰσθανθῇ τὴν πικρίαν τοῦ νὰ λύωνται τὸ ζητήματα διὰ ψήφων, πρὶν ἐλθωσιν οἱ συλλογισμοὶ εἰς ἀντιπαράθεσιν. Καὶ ἄλλοτε αἰσθανόμενος τὸ ἄνισον τοιαύτης πάλης εἰς σοβαρὰς περιστάσεις πύχῃθη τὴν ἐπικουρίκν τῆς στενογραφίας· καὶ κατὰ ταύτην τὴν στιγμὴν τὴν ἐπικαλεῖται. Δι' αὐτῆς μόνον καὶ τῆς εὐσυνειδήτου δημοσιογραφίας αἱ μειονοψηφίαι, ἀκριβῶς ἐκτιμώμεναι, ἐνθαῤῥύνονται, ὑποστηρίζονται κατὰ τὴν ἐναγώνιον τὴν πατριωτικήν των πορείαν.

Κλεισθείσης ἐνταῦθα τῆς συζητήσεως, ἡ Βουλὴ ἠρωτήθη πρῶτον ἐπὶ τῆς γνώμης τῆς μειονοψηφίας, ἂν παραδέχηται δηλονότι ἢ ὄχι κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου τὴν προσαγωγὴν τῶν αἰτουμένων ἐγγράφων. Γενομένης δὲ αἱτήσει δέκα βουλευτῶν ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῶν ψηφολεκτῶν Κ. Κωνστάκη καὶ Π. Ῥεβελάκη, συνήχθη, κατὰ τὸ προσαρτώμενον ἐνταῦθα τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν παρεδέχθη τὴν προσαγωγὴν τῶν ἐγγράφων διὰ ψήφων 77 κατὰ 10.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

Ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος.

Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν κατάθεσιν τῶν ζητουμένων ὑπὸ τῆς μειοψηφίας τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ περὶ ἀναπλ. πιστώσεως ἐκ δρ. 1,005,120 νομοσχεδίου ἐγγράφων, ναὶ ἢ ὄχι;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Κωνς. Θεοδώρου		Ἰωάν. Βλάσσης	
Ἰω. Σωτηριάδης	Ν	Δημήτριος Καλλιφρονᾶς	Ο
Ἀντώνιος Βενιζέλος		Γεώργιος Α. Ῥάλλης	Ο
Δημ. Γιανναύλης		Γεώργιος Σκοῦφος	Ο
Γ. Ν. Καΐρης	Ο	Σταῦρος Βλάχος	Ο
Νικόλ. Π. Ἀθανασίου		Ἰωάν. Καραγιαννόπουλος	
Δημήτριος Τσόκρης		Ἀθανάσιος Ἴσκος	
Ἀνδρέας Δανόπουλος	Ο	Ἀντώνιος Γεωργαντᾶς	Ο

Φίλων Φίλωνος		Κωνστ. Κυπριάδης	
Λεωνίδας Λογοθέτης		Ἰωάννης Δελιγιάννης	
Νικόλαος Τσέλιος	Ο	Σταῦρος Καμπερόπουλος	Ο
Γεώργιος Γεροβασάσης		Ἀνδρέας Νοταρᾶς	
Λεωνίδας Πετροπουλάκης	Ο	Ἀριστ. Μεντσελόπουλος	Ν
		Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος	
Ἰωάννης Σαφάκας	Ο	Χαράλ. Α. Χριστόπουλος	Ο
Ἀθανάσιος Παπαθανασίου		Ν. Χ. Παναγιώτου	
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς	Ο	Δημήτριος Σακελλαράκης	
Ν. Παπαμιχαλόπουλος		Σ. Κοπανίτσας	Ο
Σταματ. Μήτσας		Ἐμμ. Μελετόπουλος	Ο
Ἀνδρέας Ζέρβας	Ν	Ν. Λεώπουλος	Ο
Γ. Βελᾶς	Ο	Λουκᾶς Στεφάνου	Ο
Δημήτριος Ζῶτος	Ο	Νῖκος Βουλπιώτης	Ο
Γ. Γιολδάσης	Ο	Β. Ρ. Παλαμίδης	Ν
Ἰωάννης Χατσόπουλος	Ο	Α. Ἀλεξανδρόπουλος	Ο
Λύσανδρος Βιλαέτης	Ο	Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος	Ο
Ἀνδρέας Αὐγερινός	Ο	Γ. Ν. Ῥεβελιώτης	
Νικόλαος Σισίνης		Δημήτριος Φιλάρετος	Ο
Αὐγερινὸς Πετραλιᾶς	Ο	Μελέτιος Χ. Μελέτης	
Γεώργιος Διαμάντης	Ο		
Ἀναγνώστης Δημητρίου			
Γ. Δελένδας	Ο	Ἐπαμιν. Δελιγιώργης	Ν
Σ. Μαρκεζίνης	Ο	Π. Τσιμπουράκης	
Ν. Βαρβαρῆγος	Ο	Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος	
Θ. Α. Ζαΐμης	Ο	Παναγιώτης Παπατσώνης	Ο
Ἀσημάκης Χαραλάμπης	Ν	Σπ. Ἀντωνόπουλος	
Λεωνίδ. Ν. Πετιμεζᾶς	Ο	Ἰω. Πρωβελέγιος	Ο
Χ. Θεοχαρόπουλος	Ο	Ἰω. Ταταράκης	Ο
Γρηγόριος Κορφιωτάκης	Ο	Σ. Βαρώτσης	
Ἰωάννης Ζάρκος	Ο	Ἐμμ. Ναυπλιώτης	
Γεώρ. Περωτῆς	Ο	Κωνστ. Κρίσπης	Ο
Α. Κοντόσταυλος	Ο	Νικόλαος Τσαβέλλας	Ο
Ἰωάννης Μπαλάφας	Ο	Ν. Καναβός	Ο
Γεώργιος Μιχαὴλ	Ο	Α. Παπαδημητριάδης	Ο
Ἀνδρέας Δελιγιάννης	Ο		
Κωνστ. Πλαπούτας	Ο		
Α. Ἀντωνόπουλος	Ο	Κίμων Χριστοδούλου	
Πέτρος Δελιγιάννης	Ο	Στέφανος Α. Δούκας	
Ποθητὸς Ῥεβελάκης	Ο	Ἰωάννης Κατσάκος	

Δημ. Κουμουνδουράκης	Ο	Γεώργιος Ναύτης	Ο
Βενετσάν. Κυβέλος	Ο	Ιωάννης Σαγρέδος	Ο
Νικόλ. Πιερράκος	Ο	Παναγ. Ψάθης	Ο
Χ. Χριστόπουλος	Ο	Άντ. Αρμάος	Ο
Π. Κανελλόπουλος	Ο	Γρηγ. Μανούσος	Ν
Νικόλαος Μοσχούλας	Ο	Άδαμ. Διαμαντόπουλος	Ν
Π. Αργυρόπουλος	Ν	Δημ. Πολυχρονόπουλος	Ο
Ν. Πανουργιάς		Δημ. Βότσαρης	Ο
Εύθ. Κεχαγιάς	Ο	Γεώργ. Ι. Στάϊκος	
Κωνσταντίνος Βλάμης	Ο	Νικόλ. Πιπίνος	Ο
Βενιζέλος Ρούφος			
Ανδρέας Χ. Λόντος	Ο	Άνδρ. Γ. Κουντουριώτης	Ο
Π. Καλαμογδάρτης		Δημ. Βουδούρης	Ν
Κωνστ. Κωνστάκης	Ο	Άντών. Τσαμαδός	Ο
Άθαν. Μησυρλής		Π. Χ. Πέτρου	Ο
Γεώργιος Μπάστας		Εύαγ. Βαλατσός	Ο
Ίωάν. Μανιώτης	Ο	Σ. Σκουμπουρδής	
		Εύαγ. Κοντογιάννης	
Κωνστ. Πλατύς		Αύγερ Αβέρωφ	Ο
Άν. Ρενουάρδος	Ο	Α. Μάντσαρης	
Μιχαήλ Σολωμός		Δημ. Κριεζώτης	

Παρελθών έπειτα ο επί των Οικονομικών υπουργός, ανέγνω τρία νομοσχέδια μετά των συνοδευουσών αυτά εκθέσεων· α.) περί χορηγίας δημητριακών καρπών είς τους άπόρους γεωργούς· β.) περί αναπληρωτικής πιστώσεως εκ 598,403 δραχ. επί του γενικού προϋπολογισμού του 1860, και γ.) επίσης δραχμών 224,662: 84 επί του προϋπολογισμού του επί των Οικονομικών υπουργείου διά το 1859, έχουσι δ' ούτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Κύριοι!

« Δυνάμει του νόμου ΦΞΗ. της ά Μαρτίου ε.ε. διενεμήθη επί πιστώσει πρὸς διαφόρους ένδεεῖς γεωργούς και άλλους κατοίκους σῖτος εκ κοιλῶν 15,000, αλλά το ποσόν τοῦτο δεν εξήρκεσε νά θεραπεύσῃ την απόλυτον ανάγκην πολλῶν άλλων επίσης απόρων, οἵτινες διά των επαρχιακῶν διοικητικῶν αρχῶν ἔσπευσαν νά αἰτήσωσι την συνδρομὴν της Κυβερνήσεως· ηναγκάσθη επομένως αὐτη νά επεκτείνῃ την χορηγίαν καθ' ὅσον και ὅπου ἡ ὕπαρξις δημητριακῶν καρπῶν ἐν ταῖς δημοσίαις αποθήκαις ἐπέτρεπεν.

Ἐπειδὴ δὲ ἡ ανάγκη αὕτη κατέστη καταφανὴς κατὰ την τελευταίαν διακοπὴν των νομοθετικῶν Σωμάτων, προύκάλεσα κατ' απόφασιν του ὑπουργικοῦ συμβουλίου Β. διάταγμα απὸ 31 Μαρτίου ε. ε. συγχωροῦν μοι νά διαθέσω ἔτι ὑπὲρ των ὁμολογουμένως απόρων δημητριακοὺς καρποὺς ἐκ των δημοσίων αποθηκῶν μέχρι 5,000 κοιλῶν. Συνεπείᾳ δὲ τούτου εδόθησαν ἤδη κατὰ πρότασιν των αρμοδίων αρχῶν.

α) Εἰς την επαρχίαν	Μαντινείας	κοιλά	500	ἀφορίστως.
β) Ὁμοίως	Φθιώτιδος	»	860	
γ) Ὁμοίως	Καλαμῶν	»	400	
		Τὸ ὅλον κοιλά	1760	

Ὑπεβλήθησαν αἰτήσεις καὶ ἀλλοθεν, ἀλλὰ δημόσια σιτηρὰ δὲν ὑπῆρχον εἰς τὸν τόπον τῆς ζητήσεως, ὅπου δὲ ὑπῆρχον ἐδυσκολεύοντο οἱ κάτοικοι νὰ μεταβῶσι διὰ νὰ λάβωσι, καὶ διὰ τοῦτο αἱ αἰτήσεις τῶν κατοίκων τῶν μερῶν αὐτῶν δὲν ἐξετελέσθησαν.

Ἐπειδὴ τὸ μνησθὲν διάταγμα πρέπει νὰ μεταποιηθῇ εἰς νόμον ἅμα τῇ ἐπαναλήψει των ἐργασιῶν των Βουλῶν, λαμβάνω την τιμὴν νὰ ὑποβάλω κατὰ διαταγὴν τῆς Α. Μ. νομοσχέδιον ἐπὶ τούτῳ, σύμφωνα μὲ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμου (ἄρθρα 15—18) καὶ παρακαλῶ τὴν Βουλὴν ὅπως εὐαρεστηθεῖσα ἐπιψηφίσῃ αὐτό.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 3 Μαΐου 1860.

Ὁ ἐπὶ των Οἰκονομ. ὑπουργὸς
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ. »

ΟΘΩΝ κτλ.

Τὸ ἑπόμενον νομοσχέδιον θέλει ὑποβληθῇ εἰς την Βουλὴν ὑπὸ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ των Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ καὶ ὑποστηριχθῇ παρ' αὐτοῦ κατὰ την συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 2 Μαΐου 1860.

ΟΘΩΝ.

Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

« Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν ἐπὶ των Οἰκονομικῶν ὑπουργὸν νὰ διαθέσῃ ὑπὲρ ὁμολογουμένως ἀπόρων, μὴ δυναμένων νὰ πορισθῶσιν ἀρκούντως ἐξ ἰδίων, κατοίκων τοῦ Βασιλείου, δημη-

τριακοὺς καρποὺς ἐκ τῶν δημοσίων ἀποθηκῶν μέχρι 500 κοιλῶν

Ἄρθρ. 2. Ἡ χορήγησις αὕτη θέλει γενῆ ὑπὸ τοὺς ὅρους καὶ τὰς διατυπώσεις τοῦ ἀπὸ 1 Μαρτίου 1860 ΦΞΗ. νόμου.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήσεται διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήσεται ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Κύριοι!

«Διὰ τοῦ ἀπὸ 28 Μαΐου Π. Ε. νόμου ΦΛΣ'. ηὐξήθη ὁ μισθὸς τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, καὶ διὰ τοῦ ἑτέρου ὑπὸ τὴν αὐτὴν χρονολογίαν νόμου ΦΛΖ'. ἐχορηγήθη ἡ ἀναγκαία ἀναπληρωτικὴ πίστωσις διὰ τὴν αὔξησιν αὐτὴν ἀπὸ ά. Ἰουνίου μέχρι 31 Δεκεμβρίου Π. Ε. διότι οἱ προϋπολογισμοὶ, τόσῳ τοῦ 1859 ὅσῳ καὶ τοῦ 1860, ὑπῆρχον προεψηφισμένοι.

Ὁ πρῶτος τῶν μνησθέντων νόμων ἰσχύει μέχρι τῆς 31 Μαΐου ε. ε. Ἑπομένως διὰ τὴν πληρωμὴν τῆς αὐξήσεως μισθῶν διὰ τὸ ἀπὸ ά. Ἰανουαρίου ε. ε. χρονικὸν διάστημα ἀπαιτεῖται ἡ χορηγία τῆς προσηκούσης ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως, ἡ ποσότης τῆς ὁποίας ῥθάνει εἰς δραχμὰς 598,403: 38|00.

Τὴν χορηγίαν αὐτῆς τῆς πιστώσεως σκοπεῖ τὸ κατὰ διαταγὴν τοῦ Βασιλέως ὑποβαλλόμενον νομοσχέδιον, εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ ὁποίου δὲν πιστεύω νὰ ὑπάρξῃ δισταγμός τις. Παρακαλῶ δ' ὑμᾶς, Κύριοι, ἵνα προθύμως φέρητε τὴν ψῆφόν Σας, ὑπαρχούσης ἀνάγκης πρὸς πληρωμὴν τῶν μισθῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Ἰανουαρίου 1860.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.»

ΟΘΩΝ κτλ.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον, ὡς ἔχει, ὑποβληθήτω εἰς τὴν Βουλὴν ὑπὸ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ, καὶ ὑποστηριχθήτω ὑπ' αὐτοῦ τε καὶ τῶν λοιπῶν ὑπουργῶν κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 Ἰανουαρίου 1860.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἐπεράσαμεν καὶ διατάττομεν·

Ἄρθρον 1.

Χορηγεῖται ἀναπληρωτικὴ πίστωσις δραχμῶν πεντακοσίων ἐννενήκοντα ὀκτὼ χιλιάδων, τετρακοσίων τριῶν, καὶ λεπτῶν τριάκοντα ὀκτὼ, ἀριθ. 598,403:38, ἐπὶ τοῦ γενικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1860, ἐπιβαρύνουσα μὲν τοὺς εἰδικοὺς καθ' ὑπουργεῖον προϋπολογισμοὺς, ὡς ἀκολούθως·

Τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν	. . . . .	Δραχ.	33,373:
» » Δικαιοσύνης	. . . . .	»	77,785:
» » Ἐσωτερικῶν	. . . . .	»	54,130:85
» » Ἐκκλησιαστικῶν	. . . .	»	31,066:70
» » Στρατιωτικῶν	. . . . .	»	207,780:33
» » Ναυτικῶν	. . . . .	»	34,358:60
» » Οἰκονομικῶν	. . . . .	»	159,908:90
			598,403:38.

καταταττομένη δὲ ὑπὸ τὰ κεφάλαια καὶ ἄρθρα τῶν εἰδικῶν καθ' ὑπουργεῖον προϋπολογισμῶν, κατὰ τοὺς συνημμένους ἀνακεφαλαιωτικούς τε καὶ ἀναλυτικοὺς πίνακας.

Ἄρθρον 2.

Ἡ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ πίστωσις προωρίσται εἰς πληρωμὴν τῆς γενομένης διὰ τοῦ ἀπὸ 28 Μαΐου 1859 νόμου ΦΛΣ'. αὐξήσεως μισθῶν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων τοῦ Κράτους κλπ. ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου μέχρι τέλους Μαΐου 1860.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Χρήσις 1860.

ΣΥΓΚΕΦΑΛΑΙΩΤΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ

Τῶν ἀπαιτουμένων ἀναπληρωτικῶν πιστώσεων διὰ τὴν πληρωμὴν τῆς αὐξήσεως μισθοδοσίας τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου ἕως 31 Μαΐου 1860.

Κεφάλαια τοῦ γενικοῦ προϋπολογισμοῦ.		Ποσὰ κατὰ κεφάλαιον.		Σημείωσις ἀναλυτικῶν πινάκων.	Παρατηρήσεις.
Γ'.	Συντάξεις	50530	10	Α'.	
ΣΤ'.	Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν .	33373	»	Β'.	
Ζ'.	» Δικαιοσύνης .	77785	»	Γ'.	
Η'.	» Ἐσωτερικῶν .	51430	85	Δ'.	
Θ'.	» Ἐκκλησιαστικ.	34066	70	Ε'.	
Ι'.	» Στρατιωτικῶν .	207780	33	ΣΤ'.	
ΙΑ'.	» Ναυτικῶν . .	34358	60	Ζ'.	
ΙΒ'.	» Οἰκονομικῶν .	44653	80	Α'.	
ΙΓ'.	Ἔξοδα διοικήσεως καὶ ἐπιτροπείας	64725			
		598403	38		

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 29 Ἰανουαρίου 1860.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.»

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Κύριοι!

«Κατὰ διαταγὴν τοῦ Βασιλέως λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω εἰς τὴν ἐπιψήφισιν ὑμῶν νομοσχέδιον περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐπὶ τῶν ἐξόδων τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν τῆς χρήσεως 1859.

Κατὰ τὸ νομοσχέδιον τοῦτο ἡ ζητουμένη πίστωσις ἀναβαίνει εἰς δραχ. 224,662:84|00, ἀφορᾷ δὲ ἐν μέρει μὲν χρέη τοῦ Δημοσίου ἀνεγνωρισμένα καὶ ἀναμφισβήτητα, τῶν ὁποίων ἡ πληρωμὴ κατεπείγει, καὶ ἐν μέρει ἔξοδα τῆς ὑπηρεσίας ἐπίσης ἀναπόφευκτα, διότι ὡς παραγωγικά, ἀποβλέπουσι τὴν πρόοδον καὶ αὔξησιν τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους.

Μολονότι ἐκ τοῦ ἐπιτυνημμένου εἰς τὸ νομοσχέδιον πίνακος καὶ τοῦ ἐξηγητικοῦ φύλλου καταφαίνεται ἡ λεπτομέρεια τῶν ἐξόδων αὐτῶν, μολαταῦτα ἐνόμισα καθῆκόν μου νὰ ὑποβάλω ὑπ' ὄψιν ὑμῶν ἐν συνόψει τοὺς προκαλοῦντας αὐτὰ λόγους.

Ἐν πρώτοις παρουσιάζεται ἡ ἀνάγκη νὰ προστεθῶσιν εἰς τὴν ψηφισθεῖσαν πίστωσιν δι' ἀποζημιώσεις τῶν Βουλῶν εἰσέτι δραχμαὶ 70,000, πρὸς ἀποπληρωμὴν τῆς ἀποζημιώσεως αὐτῶν μέχρι τέλους Δεκεμβρίου π. ἔ. δηλαδὴ δραχ. 60,000 διὰ τὴν Βουλήν, καὶ δραχμαὶ 10,000 διὰ τὴν Γερουσίαν, καὶ τοῦτο διότι ἡ συνήθως ψηφιζομένη πίστωσις ἀπεδείχθη ἀνεπαρκὴς πρὸς ἀποπληρωμὴν τῶν ἀποζημιώσεων τῶν βουλευτικῶν Σωμάτων καὶ τῶν ἐξόδων αὐτῶν.

Τὰ ἔξοδα τοῦ γραφείου τοῦ ὑπουργείου, καὶ τοι διαχειριζόμενα μετὰ πλείστης φειδωλίας, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπαρκέσωσι πλέον εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας, καθ' ὅσον συνεχωνεύθησαν μετ' αὐτῶν καὶ τὰ ἔξοδα τῆς ὑπηρεσίας τῶν συντάξεων καὶ τῶν ναυτικῶν χορηγημάτων, μὴ ἐχόντων ἴδιον περὶ τούτου ἄρθρον εἰς τὸν προϋπολογισμόν, καὶ μόνον αὐτὰ ἀναβαίνουσιν εἰς δραχμὰς 4,000 κατ' ἔτος. Περὶ τούτου ἐξέθεσα τὰ εἰκότα, ὅτε ἐζήτησα ἀναπληρωτικὴν πίστωσιν διὰ τὰ ἔξοδα ταῦτα τοῦ 1858, καὶ κατὰ συνέπειαν τῶν παρατηρήσεών μου ἐκρίθη παρὰ τῶν Βουλῶν προσθήκη ἐκ δραχ. 6,000. Τὸ αὐτὸ ποσὸν εἶναι ἀναγκαῖον καὶ δι' ἐκεῖνα τοῦ 1859.

Εἰς τὸ προσωπικὸν τῶν ταμείων προσετέθησαν 11 ταμιακοὶ εἰσπράκτορες. Τὴν προσθήκην ταύτην ἀπῄτησαν αἱ δεκημέραι προοδεύουσαι εἰσπράξεις τῶν δημοσίων ἐσόδων. Πρὸς πληρωμὴν τῶν μισθῶν αὐτῶν ζητεῖται πίστωσις δρ. 5,280.

Οἱ αὐτοὶ λόγοι μὲ ἔπεισαν νὰ προσθέσω εἰς τὰ ποσοστὰ ἐν γένει τῶν ταμείων δραχ. 10,000, καθ' ὅσον ἡ ψηφισθεῖσα δι' αὐτὰ πίστωσις δραχ. 90,000 δὲν ἐπαρκεῖ πλέον εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ποσοστῶν τῶν ταμιῶν καὶ ταμιακῶν εἰσπρακτόρων.

Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 53,882:84|00 τὰ ἀφορῶντα τὰ ἔξοδα τῶν κλεισμένων χρήσεων, ὀφείλω νὰ παρατηρήσω ὅτι αὐτὰ ἀποβλέπουσι, 1) Συντάξεις στρατιωτικὰς καὶ ναυτικάς, ἀρτίως μὲν ἀπονεμηθείσας δυνάμει τῶν σχετικῶν νόμων, ἐχούσας ὅμως τὸ δικαίωμα τῆς πληρωμῆς αὐτῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῶν νόμων τούτων. 2) Τὰ ὀφειλόμενα εἰς τὸν δῆμον δικαιώματα, διὰ τὴν διοχέτευσιν τῶν ὑδάτων εἰς διάφορα δημόσια καταστήματα καὶ 3) τὴν εἰς τὸν Σπυρίδωνα Ἄμμωνα Βέρκ ὀφειλομένην ἀποζημίωσιν ἐκ Δρ. 23,000 διὰ παλαιὰ

χρέη τοῦ Κράτους, ἀναγνωρισθέντα κατὰ τὸ 1832 παρὰ τῆς Κυβερνήσεως.

Ἡ αὐτὴ ἀνάγκη, ἥτις ὑπηγόρευσε τὴν προσθήκην τῶν ἐν γένει ποσοστῶν τῶν ταμείων, παρουσιάζεται καὶ ὡς πρὸς τὰ ποσοστὰ τῶν ἐπιτηδευμάτων καὶ οἰκοδομῶν, τὰ πληρονόμενα δυνάμει τοῦ νόμου εἰς τοὺς δήμους. Ὑπελόγισα ὅθεν ὅτι δραχμαὶ 10,000 δι' ἑκάστην τῶν δύω τούτων ὑπηρεσιῶν θέλουσιν ἐπαρκέσει εἰς τὴν ἀποπληρωμὴν τῶν ὑπηρεσιῶν τούτων.

Μολονότι διὰ τῆς ἀπὸ 5 Ἰουνίου 1859 ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐπροκάλεσα τὴν ἐπιψήφισιν δρ. 6,000 διὰ τὴν πλήρωμὴν τῶν μισθῶν τοῦ ἐκτάκτου προσωπικοῦ τῆς Β. τυπογραφίας καὶ λιθογραφίας, μολαταῦτα εὑρίσκομαι εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ζητήσω καὶ δευτέραν προσθήκην ἐκ δρ. 4,000 διὰ τὴν ἀποπληρωμὴν τῶν μισθῶν τοῦ προσωπικοῦ τούτου, τὸ ὁποῖον ἠναγκάσθην νὰ αὐξήσω, ὅπως δι' αὐτῶν ἀποπερατωθῶσι διάφορα ἔργα κατεπείγοντα καὶ σπουδαῖα.

Ὁμοίως ζητεῖται πίστωσις δρ. 10,500, ἀποβλέπουσα τὴν ἑπτάμηνον πληρωμὴν τῆς ἱππονομῆς τῶν δασαρχῶν καὶ δασονόμων, ἐγκριθεῖσαν διὰ τοῦ ἀπὸ 28 Μαΐου 1859 ΦΛΣ' νόμου. Ἐπὶ τέλους εἶναι ἀνάγκη νὰ προστεθῶσιν ἀνὰ δραχ. 20,000 τόσον εἰς τὰ ἔξοδα καλλιεργείας τῶν ἁλικῶν, καθὼς καὶ εἰς τὰ τῆς μετακομίσεως τῶν ἁλάτων.

Ἡ προσθήκη αὕτη ἐπήγασεν ἐκ τοῦ ὅτι ἐκαλλιεργήθησαν κατὰ τὸ 1859, παρὰ τὸ σύνηθες, ὅλαι αἱ ἁλικαὶ τοῦ Κράτους, καὶ ἡ μεταφορὰ τῶν ἁλάτων ἀπὸ τὰς κεντρικὰς εἰς τὰς μερικὰς ἀποθήκας ἦτο μεγαλειτέρα παρ' ἄλλοτε.

Ἐκ τούτων πεισθεῖτε, Κύριοι, ὅτι ἡ ζητουμένη πίστωσις δὲν ἀφορᾷ εἰμὴ ἔξοδα ἀπολύτως ἀναγκαῖα διὰ τὴν πρόοδον καὶ τακτοποίησιν τῆς ὑπηρεσίας, ἑπομένως θέλετε εὐαρεστηθῆ νὰ ἐπιψηφίσητε αὐτήν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 29 Ἰανουαρίου 1860.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς

Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ. »

Ο Θ Ω Ν κτλ.

« Τὸ ἑπόμενον νομοσχέδιον περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχ. 224,662. 84 ἐπὶ τῶν ἐξόδων τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου θέλει ὑποβληθῆ εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῆς Βουλῆς παρὰ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν

Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ καὶ ὑποστηριχθῆ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 29 Ἰανουαρίου 1860.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοθύμως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1. Χορηγεῖται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον ἀναπληρωτικὴ πίστωσις ἐκ δραχμῶν διακοσίων εἴκοσι τεσσάρων χιλιάδων, ἑξακοσίων ἑξήκοντα δύω καὶ λεπτῶν ὀγδοήκοντα τεσσάρων ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου τῆς χρήσεως 1859, καταλογιζομένων ὡς ἑξῆς·

Εἰς ἀποζημιώσεις Βουλῶν	Δραχ.	70,000
Εἰς γενικὴν ὑπηρεσίαν	»	80,162:84
Εἰς ἔξοδα διοικήσεως	»	74,500
Τὸ ὅλον . . .	»	224,662:84

Ἄρθρον 2. Ἡ ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 ἀναπληρωτικὴ πίστωσις θέλει καταλογισθῆ εἰς τὰ διάφορα κεφάλαια καὶ ἄρθρα τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου τῆς χρήσεως 1859, κατὰ τὸν ὧδε προσηρτημένον πίνακα.

Ἄρθρον 3. Τὰ ἔξοδα, δι' ἃ χορηγεῖται ἡ ἀνωτέρω ἀναπληρωτικὴ πίστωσις, θέλουν πληρωθῆ ἐκ τῶν ἐσόδων τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως 1859.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους. »

ΠΙΝΑΞ

Ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐπὶ τῶν ἐξόδων τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. ὑπουργείου τῆς χρήσεως 1859.

Προϋπολογ. Κεφάλ.	Προϋπολογ. Ἄρθρον	Προσδιορισμὸς ἐξόδων καὶ ὑπηρεσιῶν		Ποσοὶ κατὰ κεφάλαιον		Ποσοὶ κατ' ἄρθρον	
5	1	Ἀποζημιώσ. Βουλῶν	Βουλὴ	60000			
	2	» »	Γερουσία	10000		70000	
6	3	Κεντρικὴ ὑπηρεσία	Ἔξοδα ὑπηρεσίας ὑπουργ.	6000		6000	
7	1	Ταμεῖα	Προσωπικὸν ταμείων . .	5280			
	2	»	Ποσοστὰ	15000		20280	
9		Ἔξοδα κλεισ. χρήσ.		53882	84	53882	84
10	6	Ἄμεσοι φόροι . .	Ποσοστὰ ἐπιτηδευμάτων	40000			
	7	» »	Ὁμοίως οἰκοδομῶν . .	10000		20000	
12	4	Δημόσια καταστήμ.	Προσωπικὸν τυπογραφείου	4000		4000	
13	8	Δημόσια νομίσματα	Ἔξοδα ὑπηρεσίας ἀσσῶν	10500			
	12	» »	» χαλκιεργείας ἀλικῶν	20000			
	13	»	» μετακομίσεως ἀλάτων	20000		50500	
			Τὸ ὅλον . . .			224662	84

Ἀναχεφαλαίωσις

Μέρος	Ὑπηρεσία	Ποσὸν	
Γ'	Ἀποζημιώσεις Βουλῶν	70000	
Δ'	Γενικὴ ὑπηρεσία	80162	84
Ε'	Ἔξοδα διοικήσεως	74500	
	Τὸ ὅλον Δραχμαὶ . .	224662	84

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 21 Δεκεμβρίου 1859.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ.

Μέρος Δ'. Κεφ. ΙΒ'.

Ἀναλυτικὸς πίναξ τῶν ἐξόδων τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως 1859.

Κεφ. 9. Ἔξοδα Κλεισμένων χρήσεων.

Διεύθυνσις	Ὄνομα συνταξιούχου	Καθυστερουμένη σύνταξις.	Μηνιαία σύνταξις ἢ αὔξησις συντάξεως	Ποσὸν πληρωτέον
Ἀθῆναι	Χήρα καὶ ὀρφανὴ Θ. Μαυροβουνιώτου	Σύνταξις ἀπὸ 1 Φεβρουαρίου 1853 μέχρι τέλους 1857	44 33	2639 80
Δωρὶς	Χήρα καὶ ὀρφανὴ Χ. Παπαθανασίου	» » » » » »	8 33	499 80
Καλάμαι	Κληρονόμοι Κ. Φίλου.	τοῦ ἔτους 1852 » » » » » »	30	360
Δωρὶς	Χήρα καὶ ὀρφ. Γ. Τσάμη	ἀπὸ 1 Φεβρουαρίου 1853 μέχρι τέλους 1857	8 33	499 80
Ναυπακτία	Γεώργιος Δρασοτιάννης	τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου 1857 ἐκπεσθείσα ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 129 ἐντάλματος τοῦ ἐπάρχου Ναυπλίας	10	40
Δωρὶς	Οἰκογένεια Δ. Δαζοπούλου	Σύνταξις ἀπὸ 5 Σεπτεμβρίου 1854 μέχρι 20 Παντουαρίου 1856	45	745 50
Τριχωνία	Ἀγγέλω Χρ. Μακρῆ	Σύνταξις ἀπὸ 24 Ἰανουαρίου 1853 μέχρι τέλους 1857	45	2665 50
Ναυπακτία	Φωτεινὴ Π. Ἀναστασίου ἢ Μητρέτου	» » » » » »	8 33	499 80
»	Κληρονόμοι Σ. Στελιώτου	» » » » » »	5	300

Ὕδρα	Χήρα καὶ ὀρφ. Κ. Βούλγαρη	Σύνταξις ἀπὸ 24 Ἰανουαρίου 1853 μέχρι τέλους 1857							8	33	499	80	
Μεγαρὶς	Ὀρφανὰ Μελετίου Ἀδὰμ	" Ἀπριλίου 1854 " " "							44	33	1994	85	
Βόνιτσα	Μαργαρίτα Κ. Μαλεσάδα	" Ἀπριλίου μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1857 ἀκυρωθέντος τοῦ ὑπ' ἀριθ. 12893 ἐντάλματος							6		54		
Ναύπλιον	Δεσποινοῦ Ἰω. Κολοκοτρώνου	Σύνταξις Ἰουνίου μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1857							7		49		
Δωρὶς	Χήρα καὶ ὀρφανὰ Ἀθ. Παναγιώτου	" ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1853 μέχρι τέλους 1857							8	33	499	80	
Ναυπακτία	Χήρα καὶ ὀρφανὰ Ν. Λιμπεροπούλου	" " Σεπτεμβρίου " " "							8	33	433	16	
Νάξος	Μαρία Ἰω. Βουλπιώτου	" ἀπὸ 4. Ὀκτωβρίου 1854 " "							25		975		
Λογγὶς	Θωμᾶς Ἀβραὰμ	Αὔξησις συντάξεως ἀπὸ 16 Ἰανουαρίου 1855 μέχρι τέλους 1857							6		213		
Λεβαδεία	Δῆμος Ἀθανασίου	Αὔξησις συντάξεως ἀπὸ 1 Μαρτίου 1857							3	60	122	40	
Ἀθῆναι	Χήρα καὶ ὀρφ. Κ. Ἰωάννου	Σύνταξις ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1853 μέχρι τέλους 1857							8	33	499	80	
Εὐρυτανία	Γεώργ. Ἰω. Κορώνης	Αὔξησις συντάξεως ἀπὸ 16 Ἰανουαρίου 1855 μέχρι τέλους 1857							1	70	60	35	
Δωρὶς	Ἀναστ. Ἰωάννου	Ὁμοίως ἀπὸ 16 Ἰανουαρίου 1855 μέχρι τέλους 1857							9	35	331	92	
Ἀθῆναι	Ἀναστ. Γεωργίου	" " 14 " 1854 " "							"	80	38	05	
Ναύπακτος	Κ. Χατσόπουλος	" " 16 " 1855 " "							8	50	301	75	
Ἀθῆναι	Β. Γιαννόπουλος	" " 1 Σεπτεμβρ. 1854 " "							6		240		
Ναύπακτος	Ἰω. Παπαστερίτης	" " 16 Ἰανουαρίου 1855 " "							6		213		
Φθιῶτις	Δ. Ζητουνιάτης	" " " " " "							2	40	85	20	
Λοκρὶς	Ἀθ. Κώστας	" " " " " "							5	50	195	25	
Δωρὶς	Ἰω. Ταϊτόπουλος	" " " " " "							2		71		
Λεβαδεία	Λουκᾶς Γ. Δελῆς	Αὔξησις συντάξεως ἀπὸ 16 Ἰανουαρίου 1855 μέχρι τέλους 1857							4		142		
Τριχωνὶς	Γεώργ. Ἀλιξίου	Ὁμοίως ἀπὸ 16 Ἰανουαρ. 1855 μέχρι τέλους 1857							6		213		

Ἀθῆναι	Χήρα καὶ ὀρφ. Ἀντ. Δαλμάρα	" " 1 " 1853 " "							18	33	1099	80	
Δωρὶς	Ἀθ. Γεωργίου	" " 16 " 1855 " "							1		35	50	
Ναύπακτος	Δ. Π. Τελλιος	" " 13 " 1854 " "							6		285	60	
Ἀθῆναι	Ἰω. Τσατσανίστας	" " 1 Ἀπριλίου " " "							4	80	216		
Τριχωνὶς	Χρ. Ἀδὰμ	" " " " " "							1	60	72		
Μεγαρὶς	Γκίκας Μ. Τσάντας	" " " " " "							3		135		
Ναύπλιον	Σταμ. Εὐσταθίου	" " 1 Φεβρουαρ. " " "							10	20	479	40	
Μαντινεία	Χρ. Μπεράτης	" " " " " "							1		47		
Ἀθῆναι	Δ. Γαλανόπουλος	" " 25 Νοεμβρίου 1853 " "							3	60	177	12	
Καρυστία	Χαρίτος Κοντομαρούσης	" " 1 Φεβρουαρ. 1854 " "							9	90	465	30	
Λακεδαίμων	Βασ. Χαραλάμπους	" " " " " "							19	80	930	60	
Ναύπακτος	Δ. Λεϊμονῆς	" " Νοεμβρίου 1855 " "							4	50	117		
Εὐρυτανία	Π. Λουκᾶς	" " Ἀπριλίου " " "							1	20	39	60	
"	Κ. Κουτσῆς	" " 16 Φεβρουαρ. " " "							3		106	50	
Τριχωνὶς	Ἀναγν. Παπᾶ Χρήστου.	Αὔξησις συντάξεως ἀπὸ 16 Ὀκτωβρίου 1854 μέχρι τέλους 1857							4		156		
Ἀθῆναι	Ζαχαρίας Νικολάου.	Ὁμοίως ἀπὸ 16 Νοεμβρίου 1856 μέχρι τέλους 1857							2	80	39	20	
Εὐρυτανία	Σπ. Διάκος.	" " " Ἰανουρ. 1855 " " "							8	50	301	75	
"	Δ. Τσαναβάρας.	" " " " " " " "							4	20	149	10	
Δωρὶς	Ἰω. Γεωργακόπουλος.	" " " " " " " "							1	50	53	25	
Θῆβαι	Π. Κωνσταντίνου.	" " 1 Φεβρουαρ. 1854 " " "							13	20	620	40	
Ἀθῆναι	Α. Κυριακίδης.	" " 1 Νοεμβρίου 1856 " " "							6	60	92	40	
"	Μύλιος Πάνου.	" " " 1855 " " "							4	25	110	50	
Ναύπακτος	Δ. Λοῦρος.	" " 16 Ἰανουαρίου " " " "							5	10	181	05	
Λεβαδεία	Δ. Αὐγουλᾶς.	" " 1 Φεβρουαρ. 1854 " " "							7	20	338	40	
Φθιώτιδος	Δ. Ἰωάννου.	" " 16 Ἰανουαρ. 1855 " " "							3	60	127	80	
Ναύπακτος	Θ. Σαμαντᾶς.	" " 1 Μαΐου 1856 " " "							3		60		

Θῆβαι	Στέφος Σπύρου.	Αὔξησις συντ. 1 Νοεμβρίου 1855 " " "	8		208	
Λοκρὶς	Γ. Φράγκου.	" " 1 Φεβρουαρ. 1854 " " "	4		188	
Ναύπακτος	Ἀθ. Ἀργύρης.	" " 16 Ἰαν. 1855-1858 " " "	2	40	114	
"	Ι. Σερεμέτης.	" " " " " " "	1	20	57	
"	Π. Καρτέρης.	" " " " " " "		80	38	
Δωρὶς	Ἰω. Ἀθανασίου.	" " " " " " "	3	50	166	25
Παρνασὶς	Εὐθ. Χατσόπουλος.	" " " " " " "	2		95	
Ναύπλιον	Β. Τσαραβέλας.	" " 1 Ἰουνίου 1856 " " "	3	30	102	30
Εὐρυτανία	Γ. Δημητρίου.	" " 16 Ἰανουαρ. 1855 " " "	1		47	50
Ἀθῆναι	Κληρονόμοι Στ. Μπένου.	Σύνταξις Ἰανουαρίου μέχρι τέλους Μαρτίου 1857 ἀκυρωθέντος τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2,665 ἐντάλματος τῆς χρήσεως 1857	25		75	
Ναύπακτος	Ὀρφανὸς Γ. Χατσοπούλου.	Σύνταξις τῶν μηνῶν Σεπτεμβρίου, Ὀκτωβρίου, Νοεμβρίου καὶ Δεκεμβρίου 1858, ἐκπεσθεῖσα ἐκ τῶν ὑπ' ἀριθ. 84, 87, 103 καὶ 108 ἐντάλμ.	9	33	37	32
Ἐπιδ. Λιμηρὰ	Μάρκος Σωτηράκος.	Αὔξησις συντάξεως ἀπὸ 1 Δεκεμβρίου 1854 μέχρι τέλους 1858	7	65	91	80
Καλάμαι	Μιχ. Ἀλμυράντης.	Ὁμοίως ἀπὸ 1 Φεβρουαρίου 1854 μέχρι τέλους 1858	5	50	324	50
Χαλκὶς	Ζωὴ χήρα Ν. Κωσταντίνου.	Σύνταξις ἀπὸ 27 Ἰανουαρίου 1853 μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1858	20	75	1476	02
Ἀθῆναι	Μαρία Ν. Ἀναστασίου.	Ὁμοίως ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1858	5		20	
					24949	49
		ΚΕΦ. Γ'. Ἄρθρ. 2. Συντάξεις Ναυτικαί.				
Σπέτσαι	Ἀννέζω Στ. Μουλᾶ.	Σύνταξις ἀπὸ 24 Ἀπριλίου 1853 μέχρι τέλους 1857	8	33	468	40
Ὕδρα	Χήρ. καὶ ὀρφαν. Α. Κάβουρα	Ὁμοίως τῶν ἐτῶν 1856 καὶ 1857	22	22	533	28
Καλάμαι	Χήρ. καὶ ὀρ. Γρ. Κατσουλιέρου	Ὁμοίως τοῦ ἔτους 1857, ἀκυρωθέντος τοῦ ὑπ' ἀριθ. 12,819 ἐντάλματος	44	33	531	96
Ὕδρα	Νικολέτα Α. Ζωγκοῦ.	Ὁμοίως ἀπὸ 24 Ἀπριλίου 1853 μέχρι τέλους 1855 ἀκυρωθέντος τοῦ ὑπ' ἀριθ. 11,980 ἐντάλματος .	7	50	241	75
"	Μαρία Δ. Ῥέστου.	Ὁμοίως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 11,981 ἐντάλματος . . .	5		161	12
"	Χήρ. καὶ ὀρφ. Δ. Δελβεράκη.	Ὁμοίως ἀπὸ 24 Ἀπριλίου 1853 μέχρι τέλους 1857	16	66	936	84
Σόρος	Φραγκίσκος Μαυρουδῆς.	Ὁμοίως τῶν μηνῶν Ἰουλ. Αὐγούς. καὶ Σεπτεμ. 1857	12		36	
Χαλκὶς	Δεσποινοῦ Ἀνδ. Δ. Ἀνδριάνα	Ὁμοίως ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου 1855 μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1858	12		468	
"	Μαργαρῶνα Γ. Μαυρομμάτη	Ὁμοίως τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου 1858	6		6	
					3383	35

ΚΕΦΑΛ. ΙΔ'. Κτήματα.

Εἰς τὸν δῆμον Ἀθηναίων διὰ τὴν διοχέτευσιν τοῦ ὕδατος εἰς τὰ καταστήματα τῆς Βουλῆς, τοῦ ὑπουργείου, τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου, τοῦ τυπογραφείου καὶ τοῦ νομισματοκοπείου τοῦ ἔτους 1858 δρ 2550.

ΚΕΦΑΛ. ΙΣ'. Ἀποζημιώσεις.

Εἰς τὸν Σπυρίδωνα Ἄμμωνα Ὑόρκ διὰ τὰ πρὸς αὐτὸν ὀφειλόμενα ἀπὸ παλαιὰ χρέη, ἀναγνωρισθέντα κατὰ τὸ 1832 παρὰ τῆς τότε Κυβερνήσεως δραχ. 23000.

Ἀνακεφαλαίωσις

Ὑπηρεσία	Ποσὸν	
Συντάξεις στρατιωτικαὶ	24949	49
Συντάξεις ναυτικαὶ	3383	35
Κτήματα	2550	-
Ἀποζημιώσεις	23000	-
Τὸ ὅλον δραχ. . . .	53882	84

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος ἀναγγείλας ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης θέλει εἶναι ἡ ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως 1,005,120 δραχμῶν διὰ τὸ ἐξωτερικὸν δάνειον, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν ἐν ὥρᾳ 5 1|2 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος
Α. Χ. ΛΟΝΤΟΣ,

Οἱ Γραμματεῖς
Χ. Α. Χριστόπουλος,
Γρ. Μανοῦσος.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ ΟΡΚΩΜΟΣΙΑΣ.

«Σήμερον τὴν εἰκοστὴν ἐννάτην Ἰανουαρίου 1860 προσελθόντες οἱ ἄρτι ἀναγνωρισθέντες βουλευταὶ Θήρας, ἔδωκαν ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου τὸν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 57 τοῦ Συντάγματος ὁριζόμενον βουλευτικὸν ὅρκον ὡς ἀκολούθως·

«Ὀμνύω εἰς τὸ ὄνομα τῆς ὁμοουσίου καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὸν Βασιλέα τῆς Ἑλλάδος, ὑπακοὴν εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ εἰς τοὺς νόμους τοῦ Κράτους, καὶ νὰ ἐκπληρώσω εὐσυνειδότως τὰ καθήκοντά μου.»

Ὅθεν συνετάχθη τὸ παρὸν πρωτόκολλον, ὑπεγράφη ὑπό τε τοῦ προέδρου, τῶν γραμματέων, τῶν ὁρκισθέντων βουλευτῶν καὶ τοῦ Ἱερέως.

Ὁ Πρόεδρος
Α. Χ. ΛΟΝΤΟΣ,

Οἱ Γραμματεῖς
Γρ. Μανοῦσος.

Οἱ ὁρκισθέντες
Γ. Ι. Δελένδας,
Σπ. Θ. Μαρκεζίνης,
Ν. Α. Βαρβαρῆγος.

Ὁ Ἱερεὺς
Ν. Μαρτσινος.»

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΜΑ'.

Τῆς 1 Φεβρουαρίου 1860.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν καὶ ἀναβληθείσης τὴν τῶν πρακτικῶν ἀνάγνωσιν, ὁ Πρόεδρος ἀνήγγειλεν ὡς ἀντικείμενον τῆς συνεδριάσεως τὴν συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ τῆς ἐκ δραχμῶν, 1,005,120 πιστώσεως. Προτείνοντος δέ τινος τὴν ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως ὅπως μελετήσωσιν ὡριμώτερον οἱ βουλευταὶ τὸ σπουδαῖον τοῦτο ἀντικείμενον, καὶ μηδενὸς ὑποστηρίξαντος τὴν πρότασιν ταύτην, ἣν καὶ ὁ ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν ἀπέκρουσε· λαβών τις ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τὸν λόγον ἐξέθηκεν, ὅτι καὶ κατὰ τὴν προεισαγωγικὴν συζήτησιν ἐδόθη ἡ διαβεβαίωσις ὅτι οὐδεὶς ἀνθίσταται εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ τῆς ἐκτάκτου πιστώσεως τῶν 900,000 φράγκων, ἅτινα αἱ τρεῖς εὐεργέτιδες Δυνάμεις ἐζήτησαν πρὸς πληρωμὴν ἑνὸς μέρους τῶν προκαταβολῶν τοῦ δανείου, καὶ ἐπομένως ἀρχόμενος καὶ αὐτὸς τοῦ λόγου του παρατηρεῖ, ὅτι δὲν ἔρχεται νὰ συζητήσῃ τὰς βάσεις τοῦ νομοσχεδίου, τὸ ὁποῖον μεθ' ὅλων τῶν ἄλλων θέλει ἐπιψηφίσει, ἀλλὰ, προκειμένου περὶ ἑνὸς τοσούτου σπουδαίου ζητήματος, ἀναγομένου καὶ εἰς τὰς ἐσωτερικὰς μας σχέσεις ὡς καὶ εἰς τὰς ἐξωτερικάς, καὶ ἐφαπτομένου ἐν γένει τῆς οἰκονομικῆς τοῦ Κράτους καταστάσεως καὶ τῆς δημοσίας πίστεως, τὴν ὁποίαν ὀφείλομεν νὰ δημιουργήσωμεν, ἐθεώρησεν ἀναγκαῖον νὰ δικαιολογήσῃ τρόπον τινὰ τὴν τοῦ νομοσχεδίου ἐπιψήφισιν.

Παρατηρεῖ λοιπὸν ὅτι τὸ δάνειον, ὑπὲρ οὗ ἐγγυήθησαν αἱ τρεῖς Δυνάμεις, ἔχει τὴν ἀρχὴν καὶ τὴν βάσιν του εἰς τὴν συνθήκην τῆς 7 Μαΐου 1832, τὴν ὁποίαν ἔνδοξος φιλέλλην, ὁ Δοὺξ τοῦ Βρογλί, ὠνόμασε «χάρτην συνδέουσαν τὴν Ἑλλάδα πρὸς τὴν λοιπὴν χριστιανικὴν Εὐρώπην.» Τὸ δάνειον ἐπομένως αὐτό, συνδεόμενον μὲ τὴν διακήρυξιν τῆς αὐτονομίας μας καὶ τῆς Βασιλείας, συμμετέχει τῆς ἱερότητος καὶ τοῦ ἀπαραβιάστου αὐτῶν.

Μεταξὺ τῶν στενοχωριῶν, αἵτινες δὲν δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν ὡς πληρέστατα θεραπευθεῖσαι παρ' ἀφοῦ ἐκπληρωθῶσιν αἱ ὑποχρεώσεις μας, ἠμποροῦμεν νὰ ἔχωμεν τὴν παραμυθίαν ὅτι ὅλα ἡμῶν τὰ χρέη, γενόμενα ἐπὶ τῆς ἐπαναστάσεως, δὲν ἔχουν τὴν αὐτὴν γέννησιν μὲ χρέη ἄλλων Κρατῶν, ἅτινα ὑποκρύπτουν πολλάκις ἢ ἀδίκους πολέμους, ἢ ἐπιδίωξιν κακῶν σκοπῶν ἢ ἀσωτείας Κυβερνήσεως. Τοὐναντίον τὰ χρέη ἡμῶν εἶναι ἱερά, διότι ἐγένοντο διὰ νὰ ἐπαρκέσουν εἰς τὰς ἀνάγκας τοῦ πολέμου καὶ τῆς ἐπαναστάσεως. Ὑπῆρξαν πολιτικοὶ καὶ συγγραφεῖς θεωρήσαντες τὰ δάνεια ὡς πηγὴν ἀκένωτον πλούτου καὶ πάροχον εὐδαιμονίας, ἄλλοι δέ, ἀπολύτως αὐτὰ καταδικάζοντες ὡς πρόξενα πολέμων, κοινωνικῶν δυστυχιῶν, καὶ ὡς κυλίοντα εἰς τὸ μέλλον βάρη δυσβάστακτα. Τοιοῦτοι δὲ εἶναι ὁ Ἰκάρδος, ὁ Γιοὺμ, ὁ Σέη καὶ ὁ σήμερον ἐνδόξως διέπων τὰ οἰκονομικὰ τῆς Ἀγγλίας Γλάδστων, ἀλλ' οὐδεὶς ἀποκρούει τὰ δάνεια γενόμενα πρὸς ἀπώθησιν ἐχθρῶν καὶ ἀνάκτησιν ἱερᾶς ἐλευθερίας.

Μεταξὺ δὲ τῶν χρεῶν ἡμῶν ὑπερέχει τὸ συνομολογηθὲν ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν τῶν τριῶν εὐεργετίδων Δυνάμεων, ὁρμηθεισῶν εἰς τοῦτο ἐκ συμπαθείας πρὸς τὴν Ἑλλάδα, καὶ διὰ τοῦτο οὐδεὶς

δύναται νὰ τὸ διαφιλονεικήσῃ, νὰ μὴν ὁμολογήσῃ εὐγνωμοσύνην καὶ δι' αὐτὴν τὴν χάριν καὶ διὰ τὰς λοιπὰς εὐεργεσίας. Εὐηργετήθημεν τῳόντι, ἀλλ' ὁρμώμενοι ἀπὸ σεβασμὸν καὶ πρὸς τοὺς εὐεργετήσαντας καὶ πρὸς τὴν ἐπανάστασίν μας, πρέπει νὰ συναισθανώμεθα ὅτι εὐηργετήθημεν διότι εἴμεθα ἄξιοι νὰ εὐεργετηθῶμεν καὶ διὰ τοὺς μεγάλους καὶ διαρκεῖς πόνους μας, καὶ διὰ τὴν ἐποχὴν καθ' ἣν ὁ ἀγὼν ἡμῶν ἐξεῤῥάγη, καὶ διὰ τὴν ἁγιότητα τοῦ ἀγῶνός μας. Ἐνταῦθα ἂς τῷ συγχωρηθῇ νὰ χαρακτηρίσῃ τὴν ἐπανάστασίν μας καὶ ν' ἀποδείξῃ ὁποίας ὑπηρεσίας προσήνεγκεν εἰς τὴν Εὐρώπην καὶ εἰς τὸν πολιτισμόν. Ἀφοῦ συνεκροτήθη ἡ Εὐρώπη καὶ συνετάχθη ἐπὶ τῶν ἀρχῶν ἐφ' ὧν εὑρίσκεται σήμερον καθιδρυμένη, μεταξὺ διαφόρων πολέμων καὶ ἀνταγωνισμοῦ λαοῦ καὶ ἡγεμόνων, μεταξὺ ἀντιφιλοτιμιῶν καὶ περισπασμῶν πολλάκις ἐπιληψίμων, ἀνεφάνη τάσις ἀληθεστάτη, τάσις σκοτιζομένη ἐνίοτε ἐν τῇ ἱστορίᾳ, ἀλλ' ἀείποτε ἐνεργὸς πρὸς ἑνότητά τινα πολιτισμοῦ, πρὸς πλησίασιν τῶν ἀρχῶν τοῦ δημοσίου δικαίου εἰς τὴν ἀλήθειαν καὶ εἰς τὴν ἀμοιβαίαν τῶν ἐθνῶν ἀγάπην καὶ συμπάθειαν. Ἡ ἀρχαία Ἑλλὰς, ἐνθυμίζουσα πᾶν ὅ,τι σεμνὸν καὶ μέγα ἐν τῇ Εὐρώπῃ, δὲν εἶναι ξένη εἰς τοῦτο, οὐδ' αὐτὴ ἡ ἀνατολικὴ αὐτοκρατορία, ἥτις πολλάκις ἐπάλαισε κατὰ τῆς βαρβαρότητος καὶ διετήρησεν ἐναύσματα πολιτισμοῦ. Ὅτε δ' ἔπεσεν ἡ Κωνσταντινούπολις, οἱ φυγάδες αὐτῆς διεσπάρησαν καὶ ἔφερον εἰς τὴν ἀναγεννωμένην Εὐρώπην τὸ πῦρ τῶν γραμμάτων καὶ τοῦ ἐξευγενισμοῦ, διὰ δὲ τῆς ἐπαναστάσεως ὁ λησμονημένος αὐτὸς στρατιώτης τῆς ἀνθρωπότητος ἐπανῆλθε φέρων τὴν αὐτὴν τοῦ πολιτισμοῦ πανοπλίαν, ἀλλὰ καὶ τὸ μέγα συγχρόνως τῆς χριστιανοσύνης ἔμβλημα. Διὰ τοῦτο ἑκοῦσα ἄκουσα ἐδέχθη τὴν ἐπανάστασίν μας ἡ Εὐρώπη καὶ τὴν υἱοθέτησεν. Αἱ συγχρόνως δὲ ἐκραγεῖσαι ἐπαναστάσεις ἀπέτυχον καὶ μόνη ἡ ἑλληνικὴ ἐπέζησεν ὡς καθαρωτέρα παντὸς ἀνατρεπτικοῦ στοιχείου καὶ ὡς σαλπίσασα ἀρχὰς ἀδιαφιλονεικήτους ἐλευθερίας καὶ ἀνθρωπισμοῦ, αἵτινες τείνουσι νὰ κατισχύσωσιν ἐν τῷ κόσμῳ. Πότε δὲ συνέβαινε τοῦτο; Μικρὸν μετὰ τὴν πτῶσιν τοῦ Ναπολέοντος, ὅτε ἐγεννήθη ὁ μέγας ἐκεῖνος σύνδεσμος τῆς ἱερᾶς συμμαχίας, ὅστις περιλαμβάνων ὅλην τὴν Εὐρώπην, τὴν ἐδέσμευσε διὰ τῆς αὐτῆς ἁλύσσου καὶ ἐσφυρηλάτησε τὴν πλέον ἐπικίνδυνον ὁμοσπονδίαν μοναρχῶν, ἥτις ἐδυσπίστει ἐναντίον τῆς ἐλευθερίας, ἀλλὰ πρὸ πάντων ἀπετροπιάζετο τὸ ὄργανον τῆς ἀποκτήσεως τῆς ἐλευθερίας, τὴν ἐπανάστασιν, ἡ δὲ Ἑλλὰς ἦτον ἐπαναστάτις ὑπὲρ πίστεως

καὶ ἐλευθερίας, κατακτήσασα τὰς εὐχὰς καὶ τὴν συνδρομὴν τῶν λαῶν, μικρὸν δὲ κατὰ μικρὸν καὶ τῶν κυβερνήσεων, καὶ ἡ ἐπανάστασις αὕτη ἐχρησίμευσεν ὡς δραστικὸν διαλύσεως τῆς ἱερᾶς συμμαχίας στοιχεῖον. Δὲν ἦτο μικρὸν τὸ ἔργον τοῦτο, οὐδὲ μικρὰ ἡ εἰς τὴν Εὐρώπην προσφερομένη ὑπηρεσία. Δὲν λέγει δὲ ταῦτα, ζητῶν νὰ θεραπεύσῃ τὴν ἐθνικὴν φιλοτιμίαν· ἡ ἱστορία οὕτω θὰ κρίνῃ τὴν Ἑλληνικὴν ἐπανάστασιν. Νέος ὢν ἔτι παρευρέθη εἰς τῆς Γαλλικῆς Βουλῆς τὴν συζήτησιν περὶ τοῦ ἑλληνικοῦ δανείου, ὅπου ἤκουσε ῥήτορας, ἐνθυμίζοντας τὸ ἑλληνικὸν τῆς ἐλευθερίας κήρυγμα, ἀκουόμενον μόνον ἐν τῇ σιωπῇ τῆς δουλείας, καὶ δεικνύοντας τὴν ἐπανάστασίν μας ὡς συντελέσασαν εἰς τὴν ἐξασθένησιν τῆς ἱερᾶς συμμαχίας. Τὸ κήρυγμα τοῦτο ἀντήχησεν εἰς τὰς εὐαισθήτους χορδὰς ὅλων τῶν κομμάτων καὶ ὅλων τῶν δυξασιῶν. Ἐν τῇ Ἀγγλίᾳ δὲν ἠσπάσθη μόνον ἀπὸ τὸ κόμμα τῶν Οὐίγκων, τὸ ὁποῖον ἐθεώρει ἰδίαν κληρονομίαν τὴν ὑπεράσπισιν τῶν ἐλευθεριῶν· ἀλλ' ἐκεῖνος ὅστις ὑπέγραψεν ἐν Πετρουπόλει τὸ πρῶτον διπλωματικὸν ἔγγραφον ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος ἦτον ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Τοῤῥικοῦ κόμματος, ὁ περίδοξος Δοὺξ Βέλιγκτων. Ἐν Γαλλίᾳ ἐπίσης ἡ ἑλληνικὴ ἐπανάστασις οὐ μόνον ἐγκωμιάσθη καὶ ἐστηρίχθη ἀπὸ τὸ φιλελεύθερον κόμμα, ἀλλὰ κατέκτησε καὶ αὐτῆς τῆς παλινορθώτου Μοναρχίας τὰς συμπαθείας, καὶ αὐτὸς ὁ κλῆρος ἐκήρυξε νέαν σταυροφορίαν ὑπὲρ τῆς ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως. Καὶ ἐν Γερμανίᾳ ἐπίσης ὡς καὶ ἐν τῇ Ῥωσσίᾳ αὐτῇ, ἐν ᾗ ὁ αὐτοκράτωρ Ἀλέξανδρος εὑρισκόμενος μεταξὺ τῶν συνομολογηθεισῶν ὑποχρεώσεων πρὸς τὴν ἱερὰν συμμαχίαν καὶ τῶν συμπαθειῶν καὶ θλίψεων ὑπὲρ τῆς ἑλληνικῆς ἀνεξαρτησίας, παρέδωκε τὴν ὡραίαν καὶ μεγάλην ψυχήν του, βασανιζομένην ἀπὸ ἀντιθέτους περισπασμοὺς αἰσθημάτων. Εὐηργετήθημεν λοιπὸν διότι εἴμεθα ἄξιοι εὐεργεσίας.

Τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος δάνειον ἐξησφαλίσθη καὶ διευκολύνθη μὲ τὴν προθυμίαν ἐκείνην καὶ εὐμένειαν, ἥτις καθιστᾷ πολυτιμοτέραν τὴν χάριν. Ὁ Δοὺξ τοῦ Βρογλὺ ὡς ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν εἰσάγων τὸ περὶ τούτου νομοσχέδιον, ἔλεγε· « Συμφέρει εἰς τὴν Γαλλίαν, εἰς τὴν Εὐρώπην ὅλην οὐ μόνον νὰ ἔχῃ τὴν ἀνεξαρτησίαν της ἡ Ἑλλὰς, ἀλλὰ καὶ ἰσχυρὰν ἀνεξαρτησίαν. » Τὸ δάνειον αὐτὸ, ἔλεγεν ὁ ἴδιος κατὰ τὴν αὐτὴν περίστασιν, δίδεται εἰς τὴν Ἑλλάδα διὰ νὰ καταστῇ ἀνενδεὴς πάσης προστασίας. » Τοῦτο δὲ μάλιστα τοῦ ἐνθυμίζει ὅτι ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἐν τῇ προχθεσινῇ ἀγορεύσει του, ὁμιλῶν περὶ τῶν εὐεργετίδων Δυνάμεων, μετεχειρίζετο τὰς λέξεις « προστάτιδας, προ-

στασία. » Καὶ ἄλλος τις ῥήτωρ μετεχειρίσθη τὰς αὐτὰς λέξεις, ἀλλ' ἔσπευσεν ἀμέσως νὰ τὰς ἀνακαλέσῃ, διότι ἡ λέξις προστασία, κατὰ τὸ δίκαιον τῶν ἐθνῶν, ἐμφαίνει κατάστασιν ἀρνητικὴν πλήρους αὐτονομίας, καὶ ἂν ἦτο παρὼν ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν, ἤθελε καταγγείλει τὰς λέξεις ταύτας εἰς αὐτὸν ὡς φύλακα τῶν ἐξωτερικῶν σχέσεών μας. Ἡ ἀπαλλαγὴ ὅμως αὕτη ἀπὸ πάσης προστασίας δὲν ἀναιρεῖ βεβαίως τὴν ἐνθουσιώδη καὶ δικαίαν εὐγνωμοσύνην μας πρὸς Δυνάμεις εὐεργέτιδας κατευθυνομένην ὡς θυμίαμα ἀπὸ ἀσβέστου πυρός.

Λυπεῖται διότι, προκειμένου νὰ ψηφίσωμεν τὸ νομοσχέδιον, ἐστερήθημεν ὅλων τῶν προκαταρκτικῶν ἐκείνων πληροφοριῶν, ἀναγκαίων διὰ νὰ τὸ κατανοήσωμεν καὶ νὰ τὸ ψηφίσωμεν ἐν γνώσει. Τὸ ὑπουργεῖον ἐδύνατο ἴσως ν' ἀρνηθῇ, ὡς καὶ ἠρνήθη, τὰ ζητηθέντα ἔγγραφα, μολονότι οὐδεμίαν ἔβλεπεν ἀτοπίαν εἰς τὴν προσαγωγὴν αὐτῶν, ἀλλὰ μολιστα ἀνάγκην. Ὑπῆρχον ὅμως καὶ ἄλλοι πληροφορίαι ἄσχετοι πρὸς τὰ ἔγγραφα, αἵτινες ἔπρεπε νὰ εὑρίσκωνται ἐντὸς τῆς παραδόξως Λακωνικῆς ἐκθέσεως τοῦ ὑπουργοῦ.

Μετὰ τὴν συνομολόγησιν τῆς συνθήκης τῆς 3 Μαΐου 1832 ἔγινε τὸ δάνειον, τὸ ὁποῖον ἀνέφερε, 59 περίπου ἑκατομμυρίων δραχμῶν. Ἀλλ' ἐξ αὐτῶν 12,500,000 ἐδόθησαν εἰς τὴν Τουρκίαν ὡς ἀνταλλαγὴ δήθεν ἐπαρχιῶν μὴ συμπεριλημφθεισῶν κατὰ τὸ πρωτόκολλον τῆς 2 Φεβρουαρίου 1830, ἀλλὰ κατὰ τὴν συνθήκην τῆς 12 Ἰουλίου 1832· 21,000,000 ἐδόθησαν εἰς τόκους, εἰς χρεωλύσιον 2,000,000, 4,800,000 εἰς ἔξοδα προμηθείας καὶ διαφόρους ἄλλας δαπάνας τῆς συνομολογήσεως τοῦ δανείου, καὶ τρία ἢ τέσσαρα ἑκατομμύρια εἰς προκατοχὰς τοῦ Κ. Ἐδουάρδου ἐδόθησαν τῇ Γαλλίᾳ, ἥτις κατέβαλε πρὸ τῆς ἀναγορεύσεως τοῦ Βασιλέως μας ποσά τινα διὰ τὴν διοργάνωσιν τοῦ στρατοῦ μας. Ἐπίσης δὲ εἰς τὴν Ῥωσσίαν καὶ Ἀγγλίαν. Τὰ ποσὰ δὲ ταῦτα δὲν ἀναφέρει ἀκριβῶς, ἀλλὰ κατὰ προσέγγισιν, διότι στερεῖται καὶ αὐτοῦ τοῦ λογαριασμοῦ. Ἐν λόγῳ 45 περίπου ἑκατομμύρια ἐκ τῶν 59 ἐλαῦνον τὸν προορισμὸν ὃν ἐξέθεσε. Ποῖον λοιπὸν τὸ ποσὸν τὸ περιελθὸν εἰς τὴν Ἑλλάδα; 12 ἢ 13 ἑκατομμύρια, τὰ ὁποῖα βεβαίως δὲν ἦσαν ἀρκετὰ διὰ νὰ γονιμοποιήσωσι τὴν ἑλληνικὴν γῆν, καὶ ἐκ τῶν ὁποίων μέρος ἐδαπανήθη εἰς τὸν στρατόν, ὅστις συνώδευε τὴν ἀντιβασιλείαν. Ἡ ἀποστολὴ αὕτη τοῦ στρατοῦ προβλέπεται μὲν ἐν τῇ ῥηθείσῃ συνθήκῃ, ἀλλὰ νομίζει ὅτι δυνάμεθα ν' ἀπαλλαγῶμεν τῆς ἀνάγκης αὐτῆς, διότι, ἂν ἡ ἀντιβασιλεία εἶχεν ἀνάγκην στρατοῦ καὶ ἀξιωματικῶν πρὸς διοργάνωσιν τοῦ στρατοῦ μας, ἠδύνατο νὰ μεταχειρισθῇ τὸν Γαλλικὸν στρατὸν καὶ τοὺς ἀξιωματικοὺς αὐτοῦ, ὅστις δὲν εἶχεν ἀναχωρήσει πρὸ τῆς ἀφίξεως τοῦ Βαυαρικοῦ. Τὸ ποσὸν λοιπὸν τὸ περιελθὸν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἦτον ὀλίγιστον, ἀλλ' οὐχ ἧττον τοῦτο δὲν πρέπει νὰ ἐλαττώσῃ τὴν προθυμίαν ἡμῶν πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεών μας.

Εὑρέθησάν τινες εἰπόντες, ὅτι πρέπει ν' ἀποφύγωμεν νὰ πληρώσωμεν τὰς ἐγγυητρίας Δυνάμεις, ἀλλ' εὐτυχῶς ἡ αἴσιωσις αὕτη δὲν εὗρεν ἠχώ, διότι εἶναι λόγος σκληρὸς ἡ φράσις « δὲν πληρόνομεν τὰ χρέη μας. » Ὁ Δαντὼν ἔλεγεν « ὁ καλλίτερος τρόπος τοῦ πληρώνειν τὰ χρέη εἶναι τὸ νὰ πυροπολῇ τις τὰ κατάστιχά του. » Ἀλλ' ὁ τρόπος αὐτὸς εἶναι ἀποτρόπαιος, καὶ ἐὰν εἶναι ἐρικτὸς, ἀποκρούεται οὐ μόνον ὡς κακοήθης καὶ προσβάλλων τὴν ἰδιοκτησίαν, ἀλλὰ καὶ ὡς καταστρέφων πᾶσαν δημοσίαν πίστιν. Ἐξ ἐναντίας ὅμως πάντες οἱ σπουδαῖοι ἄνδρες ὡς κύριον μέλημα ἐθεώρησαν συμβιβασμόν τινα, δι' οὗ θέλομεν φθάσει εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεών μας. Μεταξὺ δ' αὐτῶν ὁ Κ. Μαυροκορδάτος, ὁρμώμενος ἐκ τῆς ὑπερτάτης καλῆς πίστεως, ἥτις τὸν ἠκολούθησε προεξάρχοντα τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἢ τῆς Κυβερνήσεως, ἐθεώρησεν ὡς κύριον μέλημα τὴν ἀπότισιν τοῦ δανείου τούτου. Ὅτε δὲ κατὰ τὸ 1850 ἀνεδέχθη τὴν ἐν Παρισίοις Πρεσβείαν, παρέδωκεν ὑπόμνημα εἰς τὴν Α. Μ. τὴν Βασίλισσαν περὶ τοῦ δανείου, περιέχον ἐν συνόψει τὰ ἑξῆς· « Μέχρι τοῦ 1869 αἱ Δυνάμεις ἀπαλλάττονται διὰ τῶν καταβολῶν των τοῦ χρέους, ὅπερ ἐγγυήθησαν εἰς τὴν Ἑλλάδα. » Αἱ καταβολαὶ ἐπιμένως αὗται μέχρι τοῦ 1860 δύνανται νὰ συγκεφαλαιωθῶσι καὶ ν' ἀποτελέσωσι κεφάλαιον, τὸ ὁποῖον νὰ ἐγγραφῇ εἰς τὰ βιβλία μας ἄτοκον κατ' εὐμένειαν τῶν Δυνάμεων. Πρὸς πληρωμὴν δ' αὐτοῦ ν' ἀρχίσωμεν ἀμέσως νὰ πληρόνωμεν ἓν ἑκατομμύριον ἐπί τινα ἔτη, καὶ ἀκολούθως νὰ συνομολογήσωμεν μίαν αὔξησιν ἀνάλογον πρὸς τὴν οἰκονομικὴν ἡμῶν κατάστασιν. Ὁ συμβιβασμὸς οὗτος μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ τῶν τριῶν Δυνάμεων ἤθελε καταστήσει ἄχρηστον τὸ μέρος ἐκεῖνο τῆς συνθήκης, τὸ ὁποῖον ὑπεβάλλεν εἰς ὑποθήκην τὸ ζωτρότερον μέρος τῆς περιουσίας τοῦ ἔθνους, καὶ καταστήσει μονίμους τὰς μετὰ τῶν Δυνάμεων σχέσεις μας. Ἀλλὰ νομίζει ὅτι ἤθελεν εἶναι περιττὴ ἡ ἀναζήτησις αὕτη, διότι ἦτον ἀπίθανον νὰ καθυστερήσωμεν εἰς τὰς νέας μας ὑποχρεώσεις, καθ' ὅσον αἱ ἐγγυήτριαι Δυνάμεις εἶναι τόσον ἰσχυραί, καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν τοιαύτην εὐγνωμοσύνην, ὥστε ἦσαν περιτταὶ αἱ ἐγγυήσεις αὗται·

Ἰδοὺ τὸ σύστημα τὸ ὁποῖον ἐξέθεσε, διότι ὅταν ἐμβαίνωμεν εἰς τὸ στάδιον διαπραγματεύσεων, εἶναι καλὸν νὰ προετοιμασθῶμεν, νὰ προπαιδευώμεθα, οὕτως εἰπεῖν, καὶ τὸ ἔθνος τὸ ὁποῖον θὰ πληρώσῃ πρέπει νὰ εἶναι ἕτοιμον εἰς τὴν πλήρη ἀποδοχὴν ἑνὸς συστήματος. Τὰ οἰκονομικὰ μέτρα δὲν πρέπει νὰ φαίνωνται ὡς θεοὶ ἐκ μηχανῆς.

Ἀλλὰ δύναταί τις νὰ εἴπῃ, ὅτι μετὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ὁ συντάκτης τοῦ ὑπομνήματος περιῆλθεν εἰς τὰ πράγματα, καὶ ὤφειλε νὰ τὸ πραγματοποιήσῃ. Ἡ ἔνστασις αὕτη φαίνεται κατὰ πρῶτον σπουδαία. Ἀλλ' ὁ πόλεμος διῄρει τότε τὰς τρεῖς Δυνάμεις καὶ δὲν ἠδύναντο νὰ ἔλθωσιν εἰς συνεννόησίν τινα. Μολοντοῦτο οὔτε τότε ἔλειψεν ἡ μέριμνα ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν, τῆς ὁποίας προέδρευεν ὁ Κ. Μαυροκορδάτος, ὡς ἐκ τῶν πρακτικῶν τοῦ 1857 καταφαίνεται, καὶ ὅτε αὐτὸς ὑπουργὸς ὢν τῶν οἰκονομικῶν ὑπέβαλε τὴν οἰκονομικὴν τοῦ Κράτους κατάστασιν εἰς τὴν τότε Βουλὴν, ποιήσας μετάθεσίν τινα λογιστικὴν τοῦ σκοποῦ τῶν καταβολῶν τῶν τριῶν Δυνάμεων, ἐμφαίνουσαν τὴν πρὸς τὸ χρέος τοῦτο εὐλάβειάν μας, ἐξέφρασε τὴν γνώμην τῆς Κυβερνήσεως περὶ τῶν προσπαθειῶν της ὑπὲρ τῆς ἀποτίσεως αὐτοῦ.

Τῷ ἐφάνη ἀληθῶς παράδοξον ὅταν ἤκουσιν ἀπὸ τὸν ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν ὅτι ἀπὸ τοῦ 1857 τὸ ποσὸν τοῦτο ἀφῃρέθη ἀπὸ τοὺς προϋπολογισμούς μας. Τὴν ἀφαίρεσιν ταύτην θεωρεῖ λάθος καὶ πολιτικὸν καὶ λογιστικόν· πολιτικὸν μὲν, διότι δὲν ἦτο καιρὸς, ἐνῷ αἱ ἐγγυήτριαι Δυνάμεις ἐδείκνυον περιέργειαν καὶ δυσπιστίαν κατὰ τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως διὰ τῆς ἐρεύνης τῶν χρηματικῶν μας μέσων, νὰ ἐξαλειφθῇ τὸ ποσὸν τοῦτο· λογιστικὸν δὲ, διότι ὑπάρχουν δύω μέθοδοι κοινοβουλευτικοῦ λογιστικοῦ, ἡ παρ' ἡμῖν ἐπικρατοῦσα καὶ ἡ Ἀγγλική. Κατὰ τὴν τελευταίαν, τὰ μόνιμα ποσὰ ἐσόδων καὶ ἐξόδων δὲν ἐπιψηφίζονται ἐνιαυσίως, καὶ ἂν περιλαμβάνωνται ἐν τῷ προϋπολογισμῷ, τοῦτο γίνεται ἁπλῶς πρὸς γνῶσιν καὶ οὐχὶ πρὸς ἐπιψήφισιν, ὡς π. χ. τὸ ποσὸν τῶν 28,000 λιρῶν, τὸ χρησιμεῦον εἰς πληρωμὴν τῶν τόκων τοῦ χρέους, ἢ τὸ ποσὸν τῶν συντάξεων. Παρ' ἡμῖν ὅμως ὅλα ἐπιψηφίζονται, καὶ ἑπομένως εἶναι ἀνάγκη νὰ περιέχωνται ἐντὸς τοῦ προϋπολογισμοῦ, ὅστις εἶναι τὸ κάτοπτρον παντὸς ποσοῦ διὰ τοῦ ὁποίου πιστοῦται ἢ χρεοῦται ὁ λογαριασμὸς τοῦ Κράτους. Ὡς παράδειγμα δὲ ἀναφέρει τὴν ἀνακτορικὴν χορήγησιν, ἥτις ὁρίζεται ὑπὸ τοῦ Συντάγματος, καὶ εἶναι ὡς ὅρος τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς ἐκτελεστι-

κῆς ἐξουσίας, καθὼς καὶ τὰς βουλευτικὰς ἀποζημιώσεις. Ἀλλ' οὐχ ἧττον καὶ αἱ συνταγματικαὶ αὗται χορηγίαι περιλαμβάνονται ἐν τῷ προϋπολογισμῷ καὶ ἐπιψηφίζονται.

Προκειμένου περὶ ἐκπληρώσεως τῶν ὑποχρεώσεών μας, μὴ νομίζετε ὅτι θέλει ζητήσει νὰ ἐπικρίνῃ τὴν οἰκονομικὴν διαχείρισιν, οὐχὶ διότι ἡ διαχείρισις αὕτη καὶ σήμερον καὶ χθὲς ἦτο πάντη ἀνεπίληπτος, ἀλλὰ διότι, προκειμένου περὶ ζητημάτων ἐφαπτομένων τῶν ἐξωτερικῶν πραγμάτων, ἀφίνει κατὰ μέρος τὸ ζήτημα τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως, τὸ ὁποῖον δύναται νὰ φέρῃ ἄλλοτε εἴτε δι' ἐπιρωτήσεως εἴτε κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ. Οὐχ ἧττον ὅμως εἶναι ἀνάγκη νὰ εἴμεθα λίαν προσεκτικοὶ εἰς τὴν διαχείρισιν ταύτην, ἥτις, ὡς ἡ σύζυγος τοῦ Πεισιστράτου, πρέπει νὰ εἶναι οὐ μόνον ἐνάρετος, ἀλλὰ καὶ ἐκτὸς πάσης ὑπονοίας διαφθορᾶς.

Ἐρχόμενος λοιπὸν εἰς τὸ ζήτημα τῆς δημοσίας πίστεως, ἃς τῷ ἐπιτραπῇ νὰ ἐνδιατρίψῃ ἐπὶ μικρὸν εἰς αὐτό. Ὑπῆρχον, ὡς προεῖπεν, ἄνδρες, ὑπῆρχον καὶ Κυβερνήσεις, αἵτινες εἶπον ε ἃς ξεσχίσωμεν τὰ κατάστιχά μας, ἃς κηρύξωμεν τὰ χρέη μας ἀνύπαρκτα, ε καὶ αἱ Κυβερνήσεις αὗται, εἴτε Μοναρχικαὶ ἦσαν, εἴτε ἀπόλυτοι, ἦσαν κυρίως ἀνταρτικαὶ, διότι οὐδεὶς δύναται ν' ἀρνηθῇ τὰς ὑποχρεώσεις του. Ἐπειδὴ δὲ σᾶς ἀνέφερε τὸν δημοκράτην Δάντωνα, ἃς τῷ συγχωρηθῇ ν' ἀντιτάξῃ ἕτερον δημοκράτην, οὐχὶ ἐπαναστάτην ὡς ἐκεῖνον, τὸν Δημοσθένην, καὶ νὰ θέσῃ οὕτως ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς ἀρχαιότητος τὴν στοιχειώδη ταύτην καὶ πασίγνωστον ἀρχὴν τῆς ἀνάγκης τῆς ἐκπληρώσεως τῶν ὑποχρεώσεων. Ὅτε ὁ Θρασύβουλος ἀπὸ τῆς Φυλῆς ὥρμησε καὶ ἐνέδρευσεν εἰς Πειραιᾶ, οἱ τριάκοντα τότε τύραννοι ἐδανείσθησαν παρὰ τῶν Λακεδαιμονίων ποσόν τι χρημάτων. Ἀφοῦ δ' ἐπῆλθεν ἀμνηστεία ἢ ἀμνησικακία (ὡς ἔλεγον τότε), ἐζητήθησαν τὰ χρήματα καὶ ὁ δῆμος τῶν Ἀθηναίων, λησμονῶν πρὸς τίνα σκοπὸν ἐχορηγήθη τὸ δάνειον, ἐχορήγησε τὸ ποσὸν, ὁ δὲ Δημοσθένης ὁμιλῶν περὶ τοῦ δανείου αὐτοῦ, ἐπῄνεσε τὴν πρᾶξιν τοῦ Δήμου, καὶ ἰδοὺ τὸ ζήτημα τῆς δημοσίας πίστεως τιθέμενον ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς ἑλληνικῆς ἀρχαιότητος.

Ἀλλὰ κατὰ δυστυχίαν ἔχομεν πολλὰ χρέη. Ποῖον ὅμως Κράτος δὲν ἔχει; Εἰς τοιαύτην περίστασιν δύω ὑπάρχουσι διέξοδοι, τὸ σύστημα τοῦ Δάντωνος καὶ τὸ σύστημα τοῦ Δημοσθένους. Ἡμεῖς δὲ πρὸ πολλοῦ ταλαντευόμεθα μεταξὺ τῶν δύω αὐτῶν συστημάτων, μήτε ἀναγνωρίζοντες μήτε ἀρνούμενοι ἐντελῶς τὰ

χρέη μας, καὶ διὰ τοῦτο νομίζει ὅτι πρέπει νὰ ἐλθωμεν εἰς σκέψιν περὶ τῶν δανείων αὐτῶν, καὶ ἐξωτερικῶν καὶ ἐσωτερικῶν, διότι πιθανὸν νὰ ἔλθῃ καιρὸς νὰ λάβωμεν ἀνάγκην πολὺ μεγαλειτέραν δανείου, καὶ τίς τότε θέλει μᾶς δώσει ἄνευ ἐξωτερικῆς δημοσίας πίστεως; Ἐξετάζων τὸ ζήτημα τοῦτο, σκοπὸν βεβαίως δὲν ἔχει νὰ προδικάσῃ τι ἢ νὰ γεννήσῃ ἀπεκδοχὰς, τὰς ὁποίας δὲν θέλομεν δυνηθῆ νὰ θεραπεύσωμεν. Ἀλλ' ἐπικαλεῖται ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου τὴν σκέψιν καὶ τῶν νομοθετικῶν Σωμάτων καὶ τῆς Κυβερνήσεως.

Ἡ Ἑλλὰς ἀφότου, ἐπαναστήσασα, συνεκρότησε Κυβέρνησιν, ἐσκέφθη περὶ δανείου ἀφεύκτου εἰς τὴν σωτηρίαν της, ἐξεδόθησαν διάφοροι περὶ τούτου νόμοι καὶ ἐν Ἄστρει καὶ ἐν Κορίνθῳ, τὸ δὲ πρῶτον συνομολογηθὲν δάνειον ἐξ 800,000 λιρῶν ὑπεγράφη τὴν 9 Ἰανουαρίου 1824 ἐπ' ὀνομαστικῷ κεφαλαίῳ καὶ χρεωλύτρῳ 59 0/0 καὶ ἐπὶ τόκῳ 5 0/0· ἐξ αὐτῶν 358,000 ἐξεκαθαρίσθησαν, 108,000 δὲ ἦλθον εἰς μετρητὰ, τὰ δὲ λοιπὰ εἰς πολεμεφόδια. Τὸ δάνειον αὐτὸ δὲν ἤρκει, καὶ κατὰ τὰ 1825 ἐγένετο τὸ δεύτερον δάνειον ἐκ 2,000,000 λιρῶν πρὸς 55 1/2 καὶ τόκον 5 0/0. Ἐκ τοῦ δανείου αὐτοῦ ἐξεκαθαρίσθησαν 850,000 λίραι, διότι, ἀντὶ τῶν δύω ἑκατομμυρίων λιρῶν μὲ τὰς ὁποίας ὑπεχρεώθημεν, ἐλάβαμεν μόνον τὸ ἥμισυ σχεδὸν, καὶ οἱ βαρεῖς αὐτοὶ ὅροι δὲν ἦσαν τότε ἀσυνήθεις, διότι καὶ ἡ Γαλλία μὲ τὰς αὐτὰς σχεδὸν ὑποχρεώσεις ἐδανείσθη.

Τὸ σύστημα τῶν ὀνομαστικῶν δανείων εἶναι ἀληθῶς ἐπαχθές. Κάλλιον νὰ δανείζηταί τις πρὸς 10 ἢ 11 0/0 ἐπιφυλαττόμενος τὸ δικαίωμα τῆς πληρωμῆς δι' ἑτέρου ἐλαφροτέρου δανείου, ἢ διὰ τῶν περισσευμάτων του, ἀλλ' ἐπεκράτησε δυστυχῶς τὸ σύστημα τοῦτο. Ἐκ τῶν 850,000 αὐτῶν λιρῶν ἔφθασαν εἰς τὴν Ἑλλάδα 236,000, 55,000 ἢ 85,000 ἐστάλησαν εἰς πολεμεφόδια, ἓν ἄλλο ποσὸν ἐχρησίμευσε πρὸς ἀγορὰν ὁμολογιῶν τοῦ προηγουμένου δανείου, τὰ δὲ λοιπὰ εἰς ἀγορὰν πλοίων, ἐξ ὧν δὲν ἦλθον εἰμὴ ἡ φρεγάδα Ἑλλὰς, ἐφ' ἧς ὁ Μιαούλης ἔστησε τὴν ναυαρχικὴν σημαίαν, καὶ ἡ Καρτερία, γενναίως ἀθλήσασα ὑπὸ τὸν ἡρωϊκὸν Ἄστιγκα. Τὸ δάνειον αὐτὸ κεῖται νεκρὸν, καὶ οὔτε κατονομάζεται εἰς τὰ χρηματιστήρια τῆς Εὐρώπης.

Ἐκτὸς τῶν ἐξωτερικῶν αὐτῶν δανείων ὑπάρχει καὶ τὸ δάνειον τῆς Τραπέζης τοῦ ἀοιδίμου Κυβερνήτου· τράπεζα παράδοξος, ἥτις ἐδανείζετο ἀντὶ νὰ δανείζῃ. Οὐχ ἧττον ὅμως τὰ ἐν αὐτῇ σημειωθέντα δάνεια ὑπὸ τὴν ἀκέραιον διαχείρισιν τοῦ ἀοιδίμου Κυβερνήτου ἐχρησίμευσαν εἰς τὴν διοργάνωσιν τοῦ Κρά-

τους. Ἀπαριθμῶν τὰ δάνεια ταῦτα ἐπαναλέγει, ὅτι σκοπὸν δὲν ἔχει οὔτε τὴν Κυβέρνησιν νὰ διευκολύνῃ, οὔτε ἐλπίδας νὰ γεννήσῃ ἀπραγματοποιήτους. Τοῦτο λέγει καὶ διὰ τὰ ἐξωτερικὰ ὡς καὶ διὰ τὰ ἐσωτερικὰ χρέη, τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι ὁμοφυῆ, ἀλλὰ κατέχουσι διαφόρους βαθμίδας ἀξιοπιστίας καὶ νομιμότητος εἰς τὴν κλίμακα τῶν ὑποχρεώσεών μας. Περὶ αὐτῶν ὡς καὶ περὶ ὅλων πρέπει νὰ σκεφθῶμεν ὁριστικῶς καὶ νὰ ἔλθωμεν εἰς ἓν ἀποτέλεσμα ἢ ἀρνούμενοι ἢ παραδεχόμενοι αὐτὰ, ἀλλ' ὑπὸ μυρίους ὅρους καθιστῶντας ἐφικτὴν τὴν ἐξόφλησίν των.

Ὁ Κύριος ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ηὐχήθη ν' ἀπαλλαγῶμεν τῶν χρεῶν μας διὰ νὰ ἐδραιωθῇ ἡ ἀνεξαρτησία μας. Τολμηρὰ εὐχὴ, ἥτις θὰ μείνῃ ὁλοτελῶς ἀπραγματοποίητος ὄχι μόνον παρ' ἡμῖν, ἀλλὰ καὶ ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ ἐν Γαλλίᾳ. Ἡ μόνη εὐχὴ εἶναι ἡ μονιμοποίησις τῶν χρεῶν μας καὶ ἡ ἐγγραφὴ αὐτῶν εἰς μέγα τοκόφορον βιβλίον. Τοιουτοτρόπως θέλομεν δημιουργήσει τὴν δημοσίαν πίστιν, ὡς καὶ δι' αὐστηρᾶς οἰκονομίας καὶ δι' ἀκριβείας εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεών μας.

Δὲν ἀπελπίζεται δὲ ἀπὸ τὴν δημιουργίαν τοιαύτης πίστεως ἐν Ἑλλάδι, καὶ τοῦτο ἐξάγει ἐκ τῆς ἱστορίας, διότι τὰ ἔθνη ἐδημιούργησαν τὴν δημοσίαν αὐτῶν πίστιν, ὅταν εὑρέθησαν εἰς τὰς πλέον ἀνωμάλους περιστάσεις. Πότε ἡ ἐξωτερικὴ πίστις τῆς Γαλλίας ἐδραιώθη; Ὅτε κατακλυσθεῖσα ἀπὸ δύω ἐχθρικὰς εἰσβολὰς, καὶ τὰ καθυστεροῦντα ἐπλήρωσε καὶ τὰς δαπάνας τῶν εἰσβολῶν αὐτῶν διὰ βαρυτόκων δανείων. Ἀλλ' ἡ παλινόρθωτος τῶν Βουρβόνων Βασιλεία ἀντέσχεν εἰς τὰ δάνεια ταῦτα διὰ τῆς δημοσίας πίστεως, καὶ ὅταν ἐξεκαθαρίσθη ἡ πολιτικὴ καὶ οἰκονομικὴ της ἱστορία, εὑρέθη ὡς ἐλαττώσασα κατά τι τὰ χρέη της.

Τί δὲ νὰ εἴπῃ περὶ τῆς Ἀγγλίας, ἥτις ἐπιβαρύνεται σήμερον μὲ χρέη 19 1/2 σχεδὸν διλιονίων, καὶ ἥτις ἐγγράφει εἰς τὰ βιβλία της διὰ πληρωμὴν ἐνιαυσίων τόκων 28,000,000 λίρας δηλ. 850,000,000 δραχμάς; Πότε δ' ἐμεγαλύνθη τὸ χρέος αὐτό; Κατὰ τὸ τέλος τοῦ 17 αἰῶνος συνωμολογήθη τὸ πρῶτον δάνειον τῆς Ἀγγλίας ἐξ ἑνὸς ἑκατομμυρίου λιρῶν ἀπὸ τὸν ὑπουργὸν Μοντόγα. Κατὰ πᾶσαν δὲ αὔξησιν τοῦ δανείου φωναὶ γοεραὶ ὑψοῦντο καὶ ὀλέθρια ἀποτελέσματα. Εἰς τὸ τέλος ὅμως τοῦ 18 αἰῶνος ἐξερράγη ὁ γιγαντιαῖος πόλεμος μεταξὺ τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Γαλλικῆς ἐπαναστάσεως κυβερνωμένης ἀπὸ τὸν μεγαλοφυέστερον στρατηγόν. Ἐνίκησε τέλος ἡ Ἀγγλία, ἀλλὰ

φέρουσα τὸ βάρος εἴκοσι διλιονίων φράγκων. Ἡ φαντασία βεβαίως καταπλήττεται, νομίζει τις ὅτι ὅλαι αἱ προφητεῖαι τῶν ἐνδόξων οἰκονομολόγων, ὡς τοῦ Γιούμ καὶ Ῥικάρδου, ὅλαι αἱ κατάραι τῶν ἐχθρῶν τῆς Ἀγγλίας θέλουν ἀληθεύσει, ἀλλ' ἡ Ἀγγλία οὐδέποτε ἐπτώχευσεν, οὐδέποτε ἠρνήθη τὰ χρέη της, καὶ βαδίζει εὔελπις πρὸς τὸ μέλλον, καὶ τὸν μέγαν αὐτῆς προορισμὸν, εὑρίσκουσα δάνεια ὅσα βούλεται.

Ἡ δημοσία πίστις περιέχει δύω ἐν αὐτῇ στοιχεῖα· τὴν καλὴν θέλησιν τῆς πληρωμῆς, ἥτις ἀποτελεῖ τὴν ἠθικὴν τοῦ ὀφειλέτου καὶ ὅταν ὁ ὀφειλέτης εἶναι τὸ ἔθνος, τὴν ἠθικὴν τοῦ ἔθνους καὶ τὴν ἱκανότητα τοῦ ὀφειλέτου ἀπὸ τὴν δημιουργικὴν του δύναμιν καὶ τοὺς πόρους. Πρέπει λοιπὸν νὰ ἔχωμεν τὰ δύω αὐτὰ πλεονεκτήματα, τὴν καλὴν πίστιν καὶ τὴν προθυμίαν πρὸς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεών μας καὶ τὴν ἱκανότητα. Ἡ ἱκανότης δὲ αὕτη πόθεν θέλει προκύψει; Ἐνόσῳ δὲν ἔχομεν πιστωτικὰ καταστήματα εὐρύτερα, ἐνόσῳ δὲν ἔχομεν συγκοινωνίας πλησιαζούσας τὰ πράγματα καὶ τοὺς ἀνθρώπους, ἐνόσῳ ἡ δημοσία παιδεία δὲν ἔλαβε τάσιν θετικωτέραν, περιλαμβάνουσα καὶ τὴν εἰδικὴν καὶ τὴν ἐπαγγελματικὴν παιδείαν, δὲν θέλομεν δυνηθῆ νὰ σχηματίσωμεν δημοσίαν πίστιν. Δὲν ἀρνεῖται ὅτι ἡ Τράπεζα προσέφερεν ἀληθεῖς ὑπηρεσίας εἰς τὸν τόπον, καὶ πρὸ πάντων μίαν τὴν ὁποίαν ἐξόχως ἐκτιμᾷ. Πληρόνουσα τακτικῶς τὰ μερίσματα εἰς τοὺς ἔσω καὶ ἰδίως εἰς τοὺς ἔξω μετόχους, ἐβεβαίωσεν ἔτι μᾶλλον ὅτι ὑπάρχει δημοσία πίστις. Τὸ πλεονέκτημα τοῦτο ἀντισταθμίζει τὴν ὑπερβάλλουσαν φειδῶ, μεθ' ἧς χορηγεῖ τὰς πιστώσεις της. Ἀλλ' αὕτη μόνον δὲν ἐπαρκεῖ εἰς ὅλας τὰς ἀνάγκας τοῦ τόπου.

Ἐκτὸς δὲ τούτων, καθ' ὃν τρόπον εἶναι παρ' ἡμῖν διῶργανισμένη ἡ ἔγγειος περιουσία, νομίζει ὅτι εἶναι δύσκολον νὰ γονιμοποιηθῇ ἡ γῆ. Ὅταν ὁ γεωργὸς, διὰ νὰ καλλιεργήσῃ, ν' ἀγοράσῃ ἀροτῆρα βοῦν ἢ σπόρον, ἀναγκάζεται νὰ πληρόνῃ 70 0/0. ὅταν τὰ προϊόντα του δι' ἔλλειψιν συγκοινωνιῶν δὲν δύναται νὰ τὰ ἐκποιήσῃ, καὶ ὅταν οὔτε δύναται, οὔτε γνωρίζει νὰ βελτιώσῃ τὸν ἀγρόν του, οὔτε δύναται, ἡ γονιμοποίησις τῆς γῆς ἀποβαίνει βεβαίως ἀδύνατος. Ὅπου ὑπάρχουν μεγάλοι ἰδιοκτῆται, καὶ εἰς αὐτὰ τὰ Κράτη τὰ σχηματιζόμενα ἀπὸ τὴν δουλοπαροικίαν, ὁ μέγας ἰδιοκτήτης χρησιμεύει ὡς τράπεζα γεωργικὴ διὰ τὸν γεωργὸν, εἰς τὸν ὁποῖον προκαταβάλλει τὰ ἀναγκαῖα μικρὰ ποσά. Ἀλλὰ παρ' ἡμῖν, ὡς εἶναι κατακερματισμένη ἡ ἰδιοκτησία, ὅταν ὁ

γεωργὸς μὲ τὸ ἀτελὲς ἄροτρόν του ξέῃ ἓν μέρος ἐθνικῆς γῆς, τί κάμνει ὅταν λάβῃ ἀνάγκην; Τὸ ἠξεύρομεν ὅλοι· δουλοῖ τὸ μέλλον του καὶ δουλοῦται καὶ αὐτὸς εἰς τὴν τοκογλυφίαν. Πρὸς αὔξησιν λοιπὸν τῶν πόρων μας ἀνάγκη νὰ φροντίσωμεν καὶ διὰ τὸν γεωργὸν καὶ ἴσως διὰ τὸν μικρὸν βιομήχανον. Τὸ πρᾶγμα βεβαίως δὲν εἶναι εὔκολον. Πρὸ 4 ἢ 5 ἐτῶν ἐγένοντο προσπάθειαί τινες ἐγκαταλειφθεῖσαι ὕστερον, ἀλλὰ πιστεύει ὅτι μὲ καλὴν θέλησιν καὶ διὰ συνδυασμοῦ τινος τῶν μέσων τῆς τραπέζης, τοῦ δημοσίου καὶ τῶν ἰδιωτῶν εἶναι δυνατὸν νὰ δημιουργήσωμεν τὶ ὑπὲρ τῆς στοιχειώδους αὐτῆς πιστώσεως.

Ἕτερον ζήτημα συνδεόμενον μὲ τὴν δημοσίαν πίστιν εἶναι τὸ τῶν συγκοινωνιῶν, τὸ ὁποῖον ἁπλῶς ἀναφέρει διότι ποῖος δὲν αἰσθάνεται τὴν ἐπιτόπιον αὐτὴν ἀνάγκην; Ἐὰν δ' ἔχῃ νὰ δώσῃ συμβουλήν τινα εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν, οἱοσδήποτε καὶ ἂν εἶναι, συμβουλεύει αὐτὸν νὰ στηρίξῃ τὴν προσοχήν του εἰς τὴν ὁδοποιΐαν καὶ γεφυροποιΐαν, καὶ ν' ἀμείβῃ τὸν ὑπάλληλον ἐκεῖνον, ὅστις οὐχὶ διεξήγαγεν ἐπιτυχῶς πρός τινα σκοπὸν ἐκλογήν τινα, ἀλλ' ὅστις κατώρθωσε τὴν δι' ἁμαξιτῆς ὁδοῦ συγκοινωνίαν μεταξὺ δύω χωρίων καὶ τὴν περαίωσιν ἔργου κοινωφελοῦς.

Ἡ ἐκπαίδευσις παρ' ἡμῖν εἶναι βεβαίως λίαν ἀνεπτυγμένη, καὶ τοῦτο τιμᾷ τὸ ἔθνος. Ἀλλ' ἐνυπάρχει μηχανικόν τι ἐν αὐτῇ καὶ ἐκλείπει ἀπὸ πλησίον τῆς κλασικῆς σπουδῆς ἡ εἰδικὴ καὶ ἐπιτετηδευμένη μάθησις, καθιστῶσα τοὺς πολίτας ὄργανα καὶ τῆς ἰδιωτικῆς εὐπορίας καὶ τῆς γενικῆς ἀναπτύξεως. Τὸ πρόγραμμα τοῦτο εἶναι ἀνεπαρκὲς καὶ δὲν περιέχει βεβαίως πράγματα καὶ ἰδέας καινοφανεῖς, ἀλλὰ τὰς θεωρεῖ ἀξίας σπουδῆς καὶ εἰσαγωγικὰς εἰς τὴν μελέτην τῶν ζητημάτων, τῶν συνδεομένων μὲ τὴν δημοσίαν πίστιν, τὸν ἰσχυρὸν τοῦτον μοχλὸν τῆς εὐημερίας καὶ τῆς ἀναπτύξεως τῶν ἐθνῶν. Θεωρῶν δὲ ὡς μάλιστα συντελεστικὴν εἰς τὴν δημιουργίαν πίστεως τὴν πρόθυμον ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεων, καὶ μάλιστα τόσῳ σπουδαίων καὶ συναφῶν μετὰ τῆς ἐθνικῆς ὑπολήψεως, ψηφίζει ὑπὲρ τοῦ νομοσχεδίου.

Μηδενὸς δ' ἄλλου λαβόντος τὸν λόγον, ἐγένετο ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Ν. Βαρβαρῆγον καὶ Γ. Καΐρην, ἐξ ἧς συνήχθη, κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον· ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὴν παμψηφεὶ διὰ ψήφων 84.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἕξης ζητήματος·

« Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐκτάκτου πιστώσεως 1,005,120 δρ. διὰ τὴν πληρωμὴν ἀπέναντι τῶν προκαταβολῶν τῶν τριῶν Δυνάμεων, ναὶ ἢ ὄχι; »

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Κων. Θεοδώρου . . . . N	Αὐσανδρος Βιλαέτης . . . .
Ἰωάννης Σωτηριάδης . . . N	Ἀνδρέας Αὐγερινός . . . N
Ἀντώνιος Βενιζέλος	Νικόλαος Σισίνης . . . . .
Δημ. Γιαννούλης	Αὐγερινὸς Πετραλιᾶς . . . N
Γ. Ν. Καΐρης . . . . . N	Γεώργιος Διαμάντης . . . N
Νικόλαος Π. Ἀθανασίου . .	Ἀναγνώστης Δημητρίου . .
Δημήτριος Τσόκρης	Γασ. Δελένδας . . . . N
Ἀνδρέας Δανόπουλος . . N	Σπ. Μαρκεζίνης . . . . . N
Ἰωάννης Βλάτσης	Ν. Βαρβαρῆγος . . . . . N
Δημήτριος Καλλιφρονᾶς . N	Θρασύβουλος Α. Ζαΐμης . N
Γεώργ. Α. Ῥάλλης	Ἀσημάκης Χαραλάμπης . N
Γεώργιος Σκοῦρος	Λεων. Ν. Πετιμεζᾶς . . .
Σταῦρος Βλάχος . . . . N	Χαρ. Θεοχαρόπουλος . . . N
Ἰω. Καραγιαννόπουλος . .	Γρηγόριος Κορφιωτάκης . .
Ἀθανάσιος Ἴσκος . . . . N	Ἰωάννης Ζάρκος . . . . . N
Ἀντώνιος Γεωργαντᾶς . . N	Γεώργιος Περωτῆς . . . . N
Φίλων Φίλωνος . . . . . N	Α. Κοντόσταυλος . . . . N
Λεωνίδας Λογοθέτης . .	Ἰωάννης Μπαλάφας . . . .
Νικόλαος Τσίλιος . . . N	Γεώργιος Μιχαὴλ . . . . N
Γεώργιος Γεροθανάσης . . .	Ἀνδρέας Δελιγιάννης . . N
Λεωνίδας Πετροπουλάκης . N	Γ. Πλαπούτας . . . . .
Θ. Τσαννετάκης	Γ. Α. Ἀντωνόπουλος . . . N
Ἰωάννης Σαφάκας . . . N	Πέτρος Δελιγιάννης . . . N
Α. Παπαθανασίου	Ποθητὸς Ῥεβελάκης . . . N
Ἐλευθέριος Καλογερᾶς . . N	Κωνστ. Κυπριάδης . . . N
Ν. Παπαμιχαλόπουλος . . .	Ἰωάννης Δελιγιάννης . . . N
Σταμάτιος Μήτσας	Σταῦρος Καμπερόπουλος . N
Ἀνδρέας Ζέρβας . . . . . N	Ἀνδρέας Νοταρᾶς. . . . .
Γεώργιος Βελῆς . . . . . N	Ἀριστ. Μεντσελόπουλος . . N
Δημήτριος Ζῶτος . . . . N	Ἐμμανουὴλ Τσοῦχλος . . .
Γ. Γιολδάσης . . . . . N	Χαράλ. Α. Χρηστόπουλος . N
Ἰωάννης Χατσόπουλος . . N	Ν. Χ. Παναγιώτου . . . . N

Δημ. Σακελλαράκης . . . N	Π. Ἀργυρόπουλος . . . . N
Σ. Κοταντσᾶς . . . . . N	Ν. Πανουριᾶς . . . . .
Ἐμμ. Μπλο όπουλος . . . N	Διόθ. Κεχαγιᾶς . . . . . N
Ν. Ἀτώπουλος. . . . . N	Κωνσταντῖνος Βλάμης . . N
Λουκᾶς Στεφάνου . . . . N	Βενιζέλος Ῥοῦφος . . . . N
Νίκος Βουλπιώτης . . . . N	Ἀνδρέας Χ. Λόντος . . . N
Β. Ρ. Πλαμιδης	Παναγ. Καλαμογδάρτης . N
Α. Ἀλεξανδρόπουλος . . . N	Κωνστ. Κωνστάκης . . . N
Ἰω. Ν. Ταμπακόπουλος . . N	. . . . .
Γ. Ν. Ῥεβελιώτης	. . . . .
Δημήτριος Φιλάρετος . . .	Ἀθανάσιος Μηνουρλῆς . . .
Μελέτιος Χ. Μελέτης . . .	Γεώργιος Μπάστας . . . .
. . . . .	Ἰωάννης Μανιώτης . . . N
. . . . .	Ἰω. Δουλίδης . . . . .
Ἐπαμ. Δελιγεώργης . . . N	Κωνστ. Πλατύς . . . . N
Π. Τσιμπουράκης	Ἀν. Ῥενουάρδος . . . . N
Ἀλ. Κουμουνδοῦρος . . . N	Μιχαὴλ Σολωμὸς . . . . .
Παναγ. Παπατσώννης . . . N	Γεώργιος Ναύτης . . . . N
Σπ. Ἀντωνόπουλος	Ἰωάννης Σαγρέδος . . . . N
Ἰω. Προβελέγιος . . . . N	Παναγιώτης Ψάθης . . . N
Ἰω. Ταταράκης . . . . . N	Ἀντ. Ἀρμάος . . . . . N
Σ. Βαρότσης	Γρηγόριος Μανοῦσος . . . N
Ἠμμ. Ναυπλιώτης	Ἀδαμ. Διαμαντόπουλος . .
Κωνστ. Κρίσπης . . . . N	Δημ. Πολυχρονόπουλος . . N
Νικόλαος Τσαβέλλας . . . N	Δημ. Βότσαρης . . . . .
Ν. Καναβός. . . . . N	Γεώργιος Ι. Στάϊκος . . . .
Α. Παπαδημητριάδης. . . .	Νικόλαος Πιπῖνος . . . . N
. . . . .	Κωνστ. Δουζίνας . . . . .
. . . . .	Ἀνδ. Γ. Κουντουριώτης . . N
Κίμων Χριστοδούλου . . .	Δημήτριος Βουδούρης . . . N
Στέφανος Α. Δούκας . . .	Ἀντώνιος Τσαμαδός . . . N
Ἰωάννης Κατσάκος	Πέτρος Χ. Πέτρος . . . . N
Δημ. Κουμουνδουράκης . . N	Εὐαγγέλης Βαλατσός . . . N
Βενετσάνος Κυβέλος . . . N	Σ. Σκουμπουρδῆς . . . . .
Νικόλαος Πιεράκος . . . N	Εὐαγγέλης Κοντογιάννης . .
Χ. Χριστόπουλος . . . . N	Αὐγερινὸς Λεβέρωφ . . . .
Π. Κανελλόπουλος	Ἀναγν. Μάντσαρης . . . .
Νικόλαος Μοσχούλας . . N	Δημ. Κριεζώτης . . . . .

Δεκτῶν δὲ γενομένων τῶν ἄρθρων 1 καὶ 2 τοῦ νομοσχεδίου, ἐπανελήφθη ἡ αὐτὴ καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου ψηφοφορία, τῶν ἰδίων

ἐπιτηδύντων ψηφολέκτων, τὸ αὐτὸ καταδείξασα ἀποτέλεσμα. Ἔχει δὲ τὸ σύνολον οὕτως·

Ο Θ Ω Ν κ. τ. λ.

« Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1. Ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ ἔτος 1859 εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου ὑπὸ τὸ Κεφ. Α. αὐτοῦ ὑπὸ τὸν τίτλον « χρίος ἐξωτερικόν, » χορηγεῖται ἀναπληρωτικὴ πίστωσις δραχμῶν ἑνὸς ἑκατομμυρίου, πέντε χιλιάδων καὶ ἑκατὸν εἴκοσιν 1,005,120.

Ἄρθρον 2. Ἡ πίστωσις αὕτη θέλει χρησιμεύσῃ εἰς πληρωμὴν ἀπέναντι τῶν προκαταβολῶν τῶν τριῶν ἐγγυητριῶν Δυνάμεων τοῦ δανείου Ῥοδσχίλδ.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' ὑμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους. »

Ἐγένετο τελευταῖον ὑπὸ τοῦ ἑτέρου τῶν ἀντιπροέδρων καὶ τῶν ψηφολεκτῶν Δ. Κουμουνδουράκη καὶ Α. Ῥενουάρδου ἡ μηνιαία κλήρωσις τῶν τμημάτων, καθ' ἣν ἔλαχον οἱ βουλευταὶ ὡς ἀκολούθως·

Μηνιαία κλήρωσις τῶν τμημάτων διὰ τὸν μῆνα Φεβρουάριον 1860.

Α.

Κ. Βλάμης,
Μιχ. Σολωμὸς,
Δ. Γιαννοῦλης,
Στ. Δούκας,
Μ. Χ. Μελίτης,
Ν. Πιεράκος,
Α. Ἀβέρωφ,
Π. Παπατσώννης,
Ἰω. Γεροθανάσης,
Η. Χ. Πέτρου,
Ν. Τσαβέλλας,
Α. Αὐγερινὸς,
Ἀναγν. Δημητρίου,
Δ. Κουμουνδουράκης,
Δ. Καλλιφρονᾶς,
Γ. Α. Ῥάλλης,
Ἰω. Δελιγιάννης,
Ν. Βουλπιώτης,
Α. Γεωργαντᾶς.

Β.

Κ. Κωνστάκης,
Χ Θεοχαρόπουλος.
Λουκᾶς Στέφανος,
Α. Κοντόσταυλος,
Σταῦρος Βλάχος,
Δημ. Βουδούρης,
Δ. Πετροπουλάκης,
Γ. Καΐρης,
Α. Νοταρᾶς,
Χ. Α. Χρηστόπουλος,
Εὐαγ. Μπαλατσὸς,
Θ. Α. Ζαΐμης,
Α. Τσαμαδὸς,
Σκ. Ἀντωνόπουλος,
Ἰω. Πλάσσης,
Ἀθ. Ἴσιος,
Κ. Πλακτὸς,
Α. Μάντσαρης.

Γ.

Δ. Φιλάρετος,
Ἰω. Μανιώτης,
Π. Τσιμπουράκης,
Ἰω. Σωτηριάδης,
Κ. Κυπριάδης,
Ἰω. Τσαμπακόπουλος,
Ν. Π. Ἀβανασίου,
Γεώργ. Μιχαὴλ,
Δ. Πολυχρονόπουλος,
Α. Ἀντωνόπουλος,
Ἰω. Πρεβελέγιος,
Α. Μεντσελόπουλος,

Ἰω. Σαγρέδος,
Δ. Κριεζώτης,
Ν. Τσίλιος,
Ἰω. Χατσόπουλος,
Π. Κανελλόπουλος,
Γ. Στάϊκος,

Δ.

Ν. Μοσχούλας,
Ν. Λεώπουλος.
Ἰω. Σαφάκας.
Ἰω. Ταταράκης,
Α. Κουντουριώτης,
Β. Ῥοῦφος,
Γρ. Μανούσος,
Α. Διαμαντόπουλος,
Λ. Χ. Λόντος,
Ν. Σισίνης,
Α. Ζέρβας,
Λ. Ἀλεξανδρόπουλος.
Ἑλ. Καλογερᾶς,
Ν. Χ. Παναγιώτου,
Α. Χαραλάμπης,
Γ. Ναύτης,
Α. Ἀρμάος,
Π. Δελιγιάννης.

Ε.

Α. Παπαθανασίου,
Κίμων Χριστοδούλου,
Π. Ἀργυρόπουλος,
Σ. Βαρότσης,
Ν. Καναβός,
Α. Βενιζέλος,
Π. Καλαμογδάρτης,
Ἰω. Κατσάκος,
Δ. Πετρολιᾶς,
Λ. Δελιγιάννης,
Ν. Χριστόπουλος,
Α. Λογοθέτης,
Ἰ. Καραγιαννόπουλος,
Γ. Πλαπούτας,
Στ. Καμπερόπουλος,
Δ. Ζῶτος,
Ἰω. Μπαλάφας,
Κ. Θεοδώρου.

Ϛ.

Π. Ψάθης,
Φίλων Φίλωνος,
Β. Κυβέλος,
Ἐμ. Τσούγλος,
Λ. Πετιμεζᾶς,
Α. Παπαδημητριάδης,
Γ. Διαμάντης.
Ἐπ. Δελιγεώργης,
Ἐμ. Μελετόπουλος,
Δ. Τσόκρης,
Π. Ῥεβελάκης,
Β. Παλαμίδης,
Ν. Πανουριᾶς,
Α. Μησυρλῆς,
Γ. Βελῆς,
Εὐθ. Κεχαγιᾶς,
Γ. Γιολδάσης,
Α. Κουμουνδοῦρος.

Ζ.

Δ. Βότσαρης,
Ἐμ. Ναυπλιώτας,
Ἰω. Ζάρκος,
Γ. Σκοῦφος,
Α. Ῥενουάρδος,
Δ. Σακελλαράκης
Α. Δανόπουλος,
Γρ. Κορφιωτάκης,
Κ. Κρίσπης,
Σπ. Μαρκεζίνης,
Ν. Πιπῖνος,
Σ. Σκουμπουρδῆς,
Γ. Περῥωτὴς,
Σ. Κοπανίτσας,
Στ. Μήτσης,
Ν. Βασβαρῆγος,
Γάσ. Δελίνδας,
Α. Βιλαέτης.

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος ἐπὶ τῇ ὑπομνήσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ, παρακαλέσας τὰς ἐπὶ τῶν νομοσχεδίων περὶ προξενικῶν δικαιωμάτων καὶ ναυτιλιακῶν τελῶν εἰσηγητικὰς ἐπιτροπὰς ὅπως συνέλθωσι καὶ ἑτοιμάσωσι τὰς ἐπ' αὐτικὰς ἐπιτροπὰς ὅπως συνέλθωσι καὶ ἑτοιμάσωσι τὰς ἐπ' αὐτῶν ἐκθέσεις των, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 4 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος
Α. Χ. ΛΟΝΤΟΣ,

Οἱ Γραμματεῖς
Γρ. Μανούσος,
Χ. Α. Χρηστόπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΜΒ'.

Τῆς 5 Φεβρουαρίου 1860.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνα-

γνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῶν δύω παρελθουσῶν συνεδριάσεων καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει τοῦ προέδρου ἀνήγγειλαν κατὰ σειρὰν τὰ μήματα ὅτι ἐξελέξαντο προέδρους μὲν τοὺς Δ. Καλλιφρονᾶν, Α. Κοντόσταυλον, Ἰω. Σαγρέδον, Β. Ῥοῦφον, Π. Ἀργυρόπουλον, Θεμ. Μελετόπουλον καὶ Ἰω. Ζάρκον· γραμματεῖς δὲ τοὺς Ἰω. Δηλιγιάννην, Χ. Α. Χριστόπουλον, Ἰω. Μανιώτην, Κ. Θεοδώρου, Δ. Λογοθέτην, Α. Παπαδημητριάδην καὶ Κ. Κρίσπην. Εἰσηγητὰς δ' ἐπὶ μὲν τοῦ νομοσχεδίου περὶ παραχωρήσεως 15000 κοιλῶν σίτου εἰς τοὺς χωρικοὺς τοὺς Ἰω. Δηλιγιάννην, Ἰω. Χατζόπουλον, Δ. Πολυχρονόπουλον, Α. Ζέρβαν, Ἰω. Καραγιαννόπουλον, Γ. Διαμάντην καὶ Α. Δανόπουλον· ἐπὶ δὲ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχμῶν 224 662. 84 τοὺς Α. Ἀβέρωφ, Α. Πετροπουλάκην, Ἰω. Ταμπακόπουλον, Α. Διαμαντόπουλον, Κ. Χριστοδούλου, Ἐπαμιν. Δηλιγεώργην καὶ Α. Ῥενουάρδον· ἐπὶ δὲ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχ. 598,403. 48, ἐκτὸς τοῦ ιέ, γ'. ε. καὶ ς'. ἐξελέξαντο τὰ λοιπὰ τμήματα τοὺς Π. Κανελλόπουλον, Α. Ζέρβαν καὶ Ἰω. Ζάρκον, προσθέντων συνάμα τοὺ γ'. ς'. καὶ ζ'. τμήματος ὅτι ἐξελέξαντο εἰσηγητὰς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν τοὺς Α. Ἀντωνόπουλον, Π Ῥεβελάκην καὶ Σ. Κοπανίτσαν.

Ἀνέγνω εἰς τῶν γραμματέων ἔγγραφον τοῦ παρὰ τοῖς ἐν Ἀθήναις ἐφέταις εἰσαγγελέως, δι' οὗ ζητεῖται ἡ ἄδεια τῆς εἰς δίκην εἰσαγωγῆς τοῦ βουλευτοῦ Ἀνδρου Δ. Γιαννούλη.

Παρελθὼν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλ. ὑπουργὸς ἀνέγνω ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ, ἔκθεσίν τε καὶ νομοσχέδιον περὶ ἐκτάκτου πιστώσεως ἐκ δραχ. 30000 διὰ τὴν προίκισιν τῆς δευτέρας θυγατρὸς τοῦ μακαρίτου Γ. Κοντουριώτου, ἔχοντα οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Κύριοι!

«Κατὰ διαταγὴν τοῦ Βασιλέως λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω εἰς τὴν Ὑμετέραν συζήτησιν καὶ ἐπιψήφισιν νομοσχέδιον ἐκτάκτου πιστώσεως ἐκ δρ. 30,000 πρὸς πληρωμὴν τῆς διὰ τοῦ ἀπὸ 29 Μαρτίου 1858 νόμου ἀποφασισθείσης προικὸς τῆς Καλλιόπης θυγατρὸς τοῦ ἀειμνήστου Γεωργίου Κουντουριώτου, ὑπανδρευθείσης τὸν Κ. Ἀλέξανδρον Κοντόσταυλον τὴν 17 Ὀκτωβρίου 1859 κατὰ τὴν ἐπίσημον διομολόγησιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἀθηνῶν.

Πέπεισμαι, Κύριοι, ὅτι ἀποδίδοντες τὸν ὀφειλόμενον εἰς τὴν μνήμην τοῦ ἀειμνήστου Γεωργίου Κουντουριώτου σεβασμὸν θέλετε ἐπισπεύσει νὰ ἐπιψηφίσητε τὸ ὑποβαλλόμενον νομοσχέδιον.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 5 Φεβρουαρίου 1860.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Τὸ ἑπόμενον περὶ ἐκτάκτου πιστώσεως νομοσχέδιον θέλει ὑποβληθῇ εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῆς Βουλῆς παρὰ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ καὶ ὑποστηριχθῇ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 2 Φεβρουαρίου 1860.

Ο Θ Ω Ν,
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

Χορηγεῖται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον ἔκτακτος πίστωσις ἐκ δραχμῶν τριάκοντα χιλιάδων ἀριθ. 30000 ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν τῆς χρήσεως 1860, καταλογισθησομένη εἰς τὸ Κεφάλαιον 18 «Προικίσεις».

Τὸ ἀνωτέρω ποσὸν θέλει χρησιμεύσει διὰ τὴν πληρωμὴν τῆς διὰ τοῦ ἀπὸ 29 Μαρτίου 1858 νόμου ἀποφασισθείσης προικὸς τῆς Κυρίας Καλλιόπης θυγατρὸς τοῦ ἀειμνήστου Γεωργίου Κουντουριώτου.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Ἀναπτύσσων ἔπειτα τὴν ἀνωτέρω αἴτησιν περὶ τῆς εἰς δίκην εἰσαγωγῆς τοῦ βουλευτοῦ Γιαννούλη, ἐξέθηκέ τις, ὅτι τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργεῖον δίδει, ὡς παρετήρησεν ἡ Βουλὴ, τὴν ἄδειαν τῆς εἰς δίκην εἰσαγωγῆς τοῦ βουλευτοῦ τούτου διότι ὡς δήμαρχος διεύθυνεν ἔγγραφά τινα δημαιρεσιακὰ κατ' εὐθεῖαν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ οὐχὶ ἱεραρχικῶς διὰ τοῦ νομάρχου. Ἕνεκα τούτου ὁ συνάδελφός του

ἠναγκάζετο νὰ μένῃ ἐπὶ πολὺ μακρὰν τῆς δημαρχικῆς θέσεώς του, καὶ διὰ νὰ μὴ διατελῇ ὑπὸ τὸ βάρος κατηγορίας, ἐζήτησε νὰ ἐπιληρθῇ τῆς ὑποθέσεως ἡ δικαιοσύνη καὶ ἐξέλθῃ οὕτω τῆς θέσεως τοῦ κατηγορουμένου. Ἐπειδὴ δὲ περιβάλλεται μὲ τὸ ἄξίωμα τοῦ ἀντιπροσώπου καὶ ὁ εἰσαγγελεὺς δὲν δύναται νὰ εἰσάξῃ αὐτὸν εἰς δίκην ἄνευ τῆς ἀδείας τοῦ Σώματος, παρακαλεῖ τὴν Βουλὴν ἵνα λαμβάνουσα γνῶσιν τῆς περιστάσεως χορηγήσῃ τὴν ζητουμένην ἄδειαν διὰ νὰ μὴ διατελῇ ἐπὶ πλέον εἷς βουλευτὴς ὑπὸ τὸ βάρος τῆς κατηγορίας ταύτης.

Ἡ δὲ Βουλὴ παρεδέχθη νὰ παραπεμφθῶσι τὰ ἔγγραφα εἰς τὰ τμήματα, διὰ νὰ προετοιμασθῶσιν αὐτὰ καὶ προέλθωσιν εἰς τὸν διορισμὸν εἰσηγητῶν διὰ τὴν περαιτέρω ἐνέργειαν τῆς ὑποθέσεως.

Εἰς τοὺς βουλευτὰς Δελένδαν καὶ Μαρκεζίνην ἐχορηγήθη ὑπὸ τὸν ὅρον μηνιαία ἄδεια ἀπουσίας· ἐπίσης δὲ εἰς τὸν Γ. Καΐρην εἴκοσιν ἡμερῶν, εἰς δὲ τὸν Καμπερόπουλον δέκα.

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 1. μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
Α. Χ. ΔΟΝΤΟΣ,

Οἱ Γραμματεῖς
Χ. Α. Χρηστόπουλος,
Γρ. Μανοῦσος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΜΓ'.
Τῆς 8 Φεβρουαρίου 1860.

Συμπληρωθείσης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Παρελθὼν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς, ἀνέγνω ἔκθεσίν τε καὶ νομοσχέδιον περὶ κυρώσεως τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῆς χρήσεως τοῦ ἔτους 1861.

(Ὅρα παράρτημα πρακτικῶν.)

Ὁμοίως περὶ τῆς ἐκ νέου εἰσαγωγῆς εἰς τὴν Βουλὴν τῶν ἀπολογισμῶν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους διὰ τὰ ἔτη 1853—1856.

(Ὅρα παράρτημα πρακτικῶν.)

Ἐπίσης ἔκθεσίν τε καὶ νομοσχέδιον περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δραχ. 40,882.95 ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ 1859 εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργείου, ὡς ἐπίσης ἔκθεσίν τε καὶ νομοσχέδιον περὶ ἐκτάκτου πιστώσεως ἐκ δραχ. 7,000 ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν τοῦ 1860· ἔχοντα οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Κύριοι!

«Διὰ τοῦ συναπτομένου νομοσχεδίου, ὅπερ ὑποβάλλω κατὰ διαταγὴν τοῦ Βασιλέως, ζητεῖται ἡ χορηγία ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως δραχ. 40,882.95|00 ἐπὶ τοῦ διὰ τὸ 1859 εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργείου.

Περὶ τῶν ἀναγκῶν, ἃς πρόκειται νὰ θεραπεύσῃ ἡ πίστωσις αὕτη, ἀναπτύσσεται κατὰ πλάτος ὁ Κύριος ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν συνάδελφός μου. Οὕτω δ' ἀπαλλασσόμενος τοῦ κόπου ἀναπτύξεως τοιαύτης, παρακαλῶ ὑμᾶς, Κύριοι, ἵνα μετὰ προθυμίας ψηφίσητε τὸ προκείμενον νομοσχέδιον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 8 Φεβρουαρίου 1860.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Κύριοι!

«Ἡ ζητουμένη πίστωσις συμποσοῦται εἰς δραχμὰς τεσσαράκοντα χιλιάδας ὀκτακοσίας ὀγδοήκοντα δύω καὶ λεπτὰ ἐννενήκοντα πέντε (40,882.95) διανεμητέα ἐπὶ τῶν ἑπομένων κεφαλαίων καὶ ἄρθρων.

Κεφάλ. 1. Κεντρικὴ ὑπηρεσία.	
Ἄρθρ. 3 Ταχυδρομικὰ ἐκτὸς τοῦ Κράτους δρ.	25000
Κεφάλ. II Διπλωματικὴ ὑπηρεσία	
Ἄρθρ. 3. Ἔξοδα πρώτης διασκευῆς τῶν πρέσβεων,	5000
Ἄρθρ. 4. ταξειδίου διπλωματικῶν ὑπαλλήλων.	5500
Ἄρθρ. 5. Ἀποστολαὶ ἔκτακτοι	1882.95
	12382.95
Κεφάλ. IV. Ἔξοδα μεταβλητία·	3500
Ἔξοδα ἀπρόβλεπτα	
Τὸ ὅλον δραχ.	40882.95

Κεφάλαιον I. Κεντρικὴ ὑπηρεσία.

Ἄρθρον 3. Ταχυδρομικὰ ἐκτὸς τοῦ Κράτους δρ. 25000.

Ἡ δαπάνη αὕτη ἀφορᾷ τὴν τηλεγραφικὴν ὑπηρεσίαν, κατελογίσθη δὲ εἰς τὸ ἄρθρον τῶν ταχυδρομικῶν διὰ τὴν συνάφειαν τῶν δύω ὑπηρεσιῶν. Ἡ σύστασις τηλεγράφου ἐν Ἑλλάδι καὶ αἱ ἐντὸς τοῦ ἔτους πολιτικαὶ περιστάσεις ἐξέτεινον, ὡς ἦτον ἐπόμενον τὴν τοιαύτην ὑπηρεσίαν, ὥστε πρὸς ἀποπληρωμὴν τῆς ἐπελθούσης δαπάνης καθίσταται ἀναγκαία πίστωσις δρ. 25,000.

Κεφάλαιον II. Διπλωματική ὑπηρεσία.

Ἄρθρ. 3. Ἔξοδα πρώτης διασκευῆς τῶν πρεσβείων δρ. 5,000.

Κατὰ τὸ ἔτος ἐπὶ τῆς χρήσεως τοῦ ὁποίου ζητεῖται ἡ πίστωσις ἔλαβε χώραν ὁ διορισμὸς τοῦ ὑποστρατήγου Κ. Δημητρίου Καλλέργη ὡς ἐκτάκτου ἀπεσταλμένου καὶ πληρεξουσίου ὑπουργοῦ τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος παρὰ τῷ Αὐτοκράτορι τῶν Γάλλων. Ἐν δὲ τῷ προϋπολογισμῷ ὑπῆρχε πίστωσις δι' ἔξοδα πρώτης διασκευῆς αὐτοῦ ὡς ἐδόθη καὶ εἰς τοὺς προκατόχους του ἐκ δρ. 7000· ἀλλ' ἡ ποσότης αὕτη ἐκρίθη ἀνεπαρκὴς διὰ τὴν ὑφισταμένην ὑπερτίμησιν τῶν πραγμάτων, ἐφ' ᾧ καὶ ἐνεκρίθη νὰ προστεθῶσι δρ. 5000.

Ἄρθ. 4. Ἔξοδα ταξειδίου τῶν διπλωματικῶν ὑπαλλήλ. 5500.

Καὶ ἡ δαπάνη αὕτη προέκυψεν ἐκ τοῦ διορισμοῦ τοῦ ὑποστρατήγου Κυρίου Καλλέργη.

Ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ὑπῆρχε πίστωσις ἐκ δραχ. 1500 δι' ἔξοδα ταξειδίου τῶν διπλωματικῶν ὑπαλλήλων, ἡ πίστωσις δὲ αὕτη μόλις ἐξήρκεσε πρὸς πληρωμὴν τῶν ἐξόδων τοῦ ταξειδίου τοῦ διορισθέντος γραμματέως τῆς πρεσβείας. Ὅθεν ὑπολείπονται τὰ τοῦ διορισθέντος πρέσβεως ὑπολογισθέντα εἰς δρ. 3000 καὶ τὰ τῆς ἐπανόδου του εἰς τὴν Ἑλλάδα τοῦ πρώην προσωρινῶς ἐπιτετραμμένου τὰ τῆς πρεσβείας Κυρίου Φωκίωνος Ῥὼκ ὑπολογισθέντα καὶ αὐτὰ εἰς δρ. 2500. ἤτοι ὁμοῦ δρ. 5500.

Ἄρθρ. 5. Ἀποστολαὶ ἔκτακτοι δραχ. 1882. 95.

Κατὰ τὸ ἔτος 1859 συνεκροτήθη ἐν Παρισίοις κατ' αἴτησιν τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως ὑγειονομικὴ Σύνοδος, εἰς ἣν προεκλήθη καὶ ἔλαβε μέρος καὶ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις διορίσασα εἰς ἔκτακτον ἐκεῖσε ἀποστολὴν τὸν γενικὸν γραμματέα τοῦ ὑπουργείου Κύριον Ἰωάννην Δεληγιάννην. Γενομένης τῆς ἀποστολῆς ταύτης, ἐπόμενον ἦτο νὰ μὴν ἐξαρκέσῃ, ὡς καὶ ἄλλοτε, ὁσάκις ἔλαβε χώρην ἔκτακτος ἀποστολή, ἡ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ σημειουμένη πίστωσις ἐκ δρ. 7600· ὑπελείφθησαν δὲ πρὸς ἀποπληρωμὴν τῶν ἐξόδων τῆς ῥηθείσης ἀποστολῆς δρ. 1882.95 ἐφ' ᾧ καὶ ζητεῖται ἤδη ἡ ἀνάλογος πίστωσις.

Κεφάλαιον IV Ἔξοδα μεταβλητέα.

Ἄρθρ. 2. Ἔξοδα ἀπρόβλεπτα δραχ. 3500.

Ὁ Κ. Φωκίων Ῥὼκ διετέλει ὡς προσωρινῶς ἐπιτετραμμένος τὰ τῆς ἐν Παρισίοις Βασιλικῆς Πρεσβείας, ὅτε διωρίσθη Πρέσβυς ἐκεῖσε ὁ ὑποστράτηγος Κ. Δημήτριος Καλλέργης. Ἀνακληθεὶς δὲ συνεπείᾳ τοῦ διορισμοῦ, ἠναγκάσθη νὰ ὑποστῇ ποινικὴν ῥήτραν τοῦ συμβολαίου τῆς ἐνοικιάσεως ἐκ φράγκων 2250, ἤτοι

δραχ. 2587. 50 καὶ εἰς ἄλλας τινὰς δαπάνας νὰ ὑποκύψῃ· ὅθεν ἐκρίθη δίκαιον νὰ τῷ δοθῇ ἀποζημίωσις ἐκ δρ. 3500.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 5 Φεβρουαρίου 1860.

Ὁ ἐπὶ τοῦ Βασ. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸς
Θ. Α. ΖΑΙΜΗΣ.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Τὸ ἑπόμενον νομοσχέδιον θέλει ὑποβληθῇ εἰς τὴν Βουλὴν παρὰ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ καὶ ὑποστηριχθῇ κατὰ τὴν συζήτησιν παρὰ τοῦ αὐτοῦ καὶ τοῦ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 8 Φεβρουαρίου 1860.

Ο Θ Ω Ν

Θ. Α. ΖΑΙΜΗΣ, Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον μοναδικόν

Ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως 1859 τοῦ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ καὶ τῶν ἐξωτερικῶν σχέσεων ὑπουργείου χορηγεῖται ἀναπληρωτικὴ πίστωσις ἐκ δραχμῶν τεσσαράκοντα χιλιάδων ὀκτακοσίων ὀγδοήκοντα δύω καὶ λεπτῶν ἐννενήκοντα πέντε (40882. 95), διανεμητέα εἰς τὰ ἑπόμενα κεφάλαια καὶ ἄρθρα.

Κεφ. I. Κεντρικὴ ὑπηρεσία.		
Ἄρθρ. 4. Ταχυδρομικὰ ἐκτὸς τοῦ Κράτους. Δρ.	25000	
Κεφ. II. Διπλωματικὴ ὑπηρεσία.		
Ἄρθρ. 3. Ἔξοδα πρώτης διασκευῆς τῶν Πρέσβεων	5000	
» 4. Ἔξοδα ταξειδίου τῶν διπλωματικῶν ὑπαλλήλων . .	5500	
» 5. Ἀποστολαὶ ἔκτακτοι . . .	1882. 95.	
		12382. 95
Κεφ. IV Ἔξοδα μεταβλητέα.		
Ἄρθρ. 2. Ἔξοδα ἀπρόβλεπτα		3500
Τὸ ὅλον δραχ.		40882. 95

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.»

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Κύριοι!

« Κατὰ διαταγὴν τοῦ Βασιλέως λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω εἰς τὴν Ὑμετέραν ἐπιψήφισιν νομοσχέδιον ἐκτάκτου πιστώσεως ἐκ δραχ. 7,000 δι' ἀγορὰν πιεστηρίων τῆς Β. τυπογραφίας.

Τὰ πιεστήρια ταῦτα κατὰ τὴν περὶ τούτου ἔκθεσιν τοῦ διευθυντοῦ τῆς Βασ. τυπογραφίας, εἶναι ἀπολύτως ἀναγκαῖα, καὶ διότι αἱ ἐργασίαι τοῦ καταστήματος τούτου ὑσημέραι πολλαπλασιάζονται, καὶ διότι μέρος τῶν ἐν αὐτῷ εὑρισκομένων παλαιῶν πιεστηρίων ἀπεκατεστήσαν ἄχρηστα.

Δὲν ἀμφιβάλλω ὅθεν ποσῶς, ὅτι καὶ ὑμεῖς ἀναγνωρίζοντες τὴν ἀνάγκην ταύτην θέλετε εὐαρεστηθῆ νὰ ἐπιψηφίσητε τὸ ὑποβαλλόμενον νομοσχέδιον.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 8 Φεβρουαρίου 1860.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

« Τὸ ἑπόμενον περὶ ἐκτάκτου πιστώσεως νομοσχέδιον θέλει ὑποβληθῆ εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῆς Βουλῆς παρὰ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ καὶ ὑποστηριχθῆ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 5 Φεβρουαρίου 1860.

Ο Θ Ω Ν,

Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

« Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

Ἄρθρον μοναδικόν.

Χορηγεῖται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον ἔκτακτος πίστωσις ἐκ δραχμῶν ἑπτὰ χιλιάδων δρ. 7,000 ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν τῆς χρήσεως 1860, καταλογισθησομένη εἰς τὸ Κεφάλαιον 19 « Ἀγορὰ πιεστηρίων τυπογραφείου ».

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους. »

Καὶ τελευταῖον ἕτερον νομοσχέδιον περὶ κυρώσεως τῶν ἐν ἀπουσίᾳ τῶν Βουλῶν χορηγηθεισῶν πιστώσεων ἐκ δραχμῶν 221,762.2 ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ διαφόρων ὑπουργείων, ἔχον οὕτω·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Κύριοι!

« Μετὰ τὴν λῆξιν τῆς τελευταίας συνόδου τῆς προλαβούσης βουλευτικῆς περιόδου, ἡ Κυβέρνησις ἤχθη εἰς τὴν ἀνάγκην, ἵνα ποιήσηται χρῆσιν τῶν ὁρισμῶν τοῦ 18 ἄρθρου τοῦ νόμου περὶ δημοσίου λογιστικοῦ, προκαλέσασα τὴν διὰ Β. διαταγμάτων χορηγίαν ἐκτάκτων πιστώσεων ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1859, συμποσουμένων εἰς δραχ. 321762. 02/00.

Τοιαῦτα Β. διατάγματα ἐξεδόθησαν πέντε, ὧν τὰ μὲν τρία ἀνάγονται εἰς τὸ ὑπὸ τὴν ἐμὴν διεύθυνσιν ὑπουργεῖον, φέροντα ἐν συνόλῳ δραχμὰς 101762. 02/00. τὸ δὲ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργεῖον, φέρον δραχ. 20000 καὶ τὸ πέμπτον εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργεῖον, φέρον δραχ. 200000. Τὴν κύρωσιν δὲ τῶν πιστώσεων αὐτῶν ἀφορᾷ τὸ συναπτόμενον νομοσχέδιον, ὅπερ κατὰ διαταγὴν τοῦ Βασιλέως λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω εἰς ὑμᾶς, Κύριοι, πρὸς ψήφισιν.

Τὸ νομοσχέδιον αὐτὸ φέρει πρωτότυπα τὰ περὶ ὧν πρόκειται Β. διατάγματα κατὰ τὴν ἀξίωσιν τοῦ 17 ἄρθρου τοῦ μνησθέντος νόμου, ἕκαστον δὲ τῶν διαταγμάτων συνοδεύεται μετὰ τῆς ἀπαιτουμένης γνωμοδοτήσεως τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, καὶ τῆς ἐκθέσεως τοῦ ἁρμοδίου ὑπουργοῦ, αἰτιολογοῦντος εὐκρινῶς τὴν ἀνάγκην, δι' ἣν ἠτήσατο τὴν τῆς πιστώσεως χορηγίαν. Ἐν τοῖς ἐγγράφοις λοιπὸν αὐτοῖς εὑρήσει ἡ Βουλὴ τοὺς πρὸς τὸν καταρτισμὸν τῆς πεποιθήσεώς της ἀναγκαιοτάτους λόγους. Κρίνω μολονοτοῦτο καλὴν τὴν ἐν τῇ παρούσῃ ἀνακεφαλαίωσιν τῶν λόγων αὐτῶν, χάριν εὐκολίας, ὡς ἀκολούθως.

Α'. Εἰς τὸ ὑπὸ τὴν ἐμὴν διεύθυνσιν ὑπουργεῖον, ἐχορηγήθησαν τοιαῦται πιστώσεις· α) δραχμῶν 10000 διὰ δάνειον χορηγηθὲν τῷ δήμῳ τῶν Ἀθηναίων, ὅπως εὐκολυνθῇ εἰς τὴν ἐξακολούθησιν τῶν ἔργων τῆς ἰσοπεδώσεως τῶν τῆς πρωτευούσης ὁδῶν. Τὸ δάνειον αὐτὸ εἶναι ἀποδοτέον ἐκ τῶν πρώτων εἰσπράξεων τῶν ἐσόδων τοῦ αὐτοῦ δήμου· καὶ β) δρ. 91762. 02/00 διὰ προμήθειαν ἀλλοδαποῦ βομβυκοσπόρου, διανεμηθέντος τοῖς ἐν τῷ Κράτει βομβυκοτρόφοις τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους, ἐπὶ ἀρίστῳ

ἀποδόσει τοῦ ἀντιτίμου αὐτοῦ. Τὴν προμήθειαν καὶ διανομὴν τοῦ σπόρου αὐτοῦ ἀνεδέξατο, τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργεῖον. Ἐγένετο δὲ ἡ προμήθεια ὡς ἀκολούθως·

Ἐξ Ἀδριανουπόλεως διὰ τοῦ ἐκεῖ προξένου ὀκάδ. 22 διὰ . . . . . δρ. 6119. 81

Ἐκ Σμύρνης διὰ τοῦ ἐμπόρου Γ. Μ. Ματζαβίνου καὶ Σ. Παπαρρήτορος κατὰ τὴν συμφωνίαν μετὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείου, ὀκ. 165180 δρ. 85642. 16

91962. 02

Ἐνταῦθα σημειωτέον, ὅτι α') διὰ τοῦ ἀπὸ 27 Ἰουνίου π. ε. Β. διατάγματος ἐνεκρίθη ἡ προμήθεια 170 ὀκάδων βομβυκοσπόρου καὶ ἐχορηγήθη ἐπὶ τούτῳ πίστωσις δρ. 87000. Ἐπρομηθεύθησαν δ' ὀκάδες 197:180|100 διὰ δραχ. 91762. 02 καὶ πρὸς ἀποπλήρωμὴν τοῦ τιμήματος ἐχορηγήθη διὰ τοῦ ἀπὸ 22 Σεπτεμβρίου π. ε. Β. διατάγματος πίστωσις δραχ. 4762. 02. β') ἡ προμήθεια ἐξετάθη ἐφ' ἑτέρων ὀκάδ. 22:237|100, ὧν τὸ ἀντίτιμον δρ. 11387 δὲν ἐπληρώθη δι' ἔλλειψιν πιστώσεως καὶ γ') ἡ κατ' ὀκὰν ἀξία τοῦ βομβυκοσπόρου αὐτοῦ ἔφθασε, τῆς μὲν Ἀδριανουπόλεως, εἰς δραχ. 278. 18/00, τῆς δὲ Σμύρνης, εἰς δραχ. 448. 13/00. Ἐγένετο δ' ἐν συνόλῳ προμήθεια ὀκάδ. 220, 17/00 ἀντὶ δραχ. 103,149. 02.

Γ'. Εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργεῖον ἐχορηγήθη πίστωσις δραχ. 20000 πρὸς ἀγορὰν οἰκοπέδων, ἐφ' ὧν ἐγείρεται ἡ Ἀκαδημία, δαπάνης τοῦ Κ. Σ. Σίνα.

Γ'. Ἡ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργεῖον χορηγηθεῖσα πίστωσις δραχ. 200000, ἐκάλυπτε τὴν προμήθειαν 8 ὀρειχαλκίνων πυροβόλων μετὰ τῆς ζευγοσκευῆς των, καὶ ἄλλου ὑλικοῦ ἀπολύτως ἀναγκαίου εἰς τὸ πυροβολικόν.

Αὐτοὶ ἐν συνόψει, Κύριοι, εἰσὶν οἱ λόγοι, ἐφ' ὧν στηρίζεται ἡ χορηγία τῶν προκειμένων ἐκτάκτων πιστώσεων, καὶ πιστεύω ὅτι καὶ παρ' ὑμῶν δεδικαιολογημένη καὶ παραδεκτὴ ἀξία κριθήσεται.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 8 Φεβρουαρίου 1860.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ο Ο Ω Ν κτλ.

«Τὸ ἑπόμενον νομοσχέδιον, ὡς ἔχει ὑποβληθήτω εἰς τὴν Βουλὴν ὑπὸ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ, καὶ κατὰ

τὴν συζήτησιν ὑποστηριχθήτω ὑπ' αὐτοῦ τε καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν, τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 8 Φεβρουαρίου 1860.

Ο Θ Ω Ν

Α. Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ, Δ. ΒΟΤΣΑΡΗΣ,
Μ. ΠΟΤΑΗΣ, Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

« Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1. Ἐπικυροῦνται αἱ συμφώνως πρὸς τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ 18 ἄρθρου τοῦ ἀπὸ 4. Ὀκτωβρίου 1852 νόμου ΣΙΒ'. περὶ δημοσίου λογιστικοῦ ἐν ἀπουσίᾳ τῶν Βουλῶν χορηγηθεῖσαι διὰ τῶν ἀπὸ 27 Ἰουνίου, 15 Αὐγούστου, 19 καὶ 23 Σεπτεμβρίου καὶ 5 Ὀκτωβρίου 1859 Β. διαταγμάτων, ἔκτακτοι πιστώσεις ἐκ δραχμῶν τριακοσίων εἴκοσι μιᾶς χιλιάδων ἑπτακοσίων ἑξήκοντα δύο καὶ λεπτῶν δύο, ἀριθ. 321762. 02 εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1859.

Ἄρθρον 2. Αἱ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον πιστώσεις ἐπιβαρύνουσι μὲν τοὺς εἰδικοὺς καθ' ὑπουργεῖον προϋπολογισμοὺς ὡς ἑξῆς·

Τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν	δρ. 101762. 02
» » Ἐκκλησιαστικῶν	20000
» » Στρατιωτικῶν	321762. 02
	321762. 02

τάσσονται δὲ ὑπὸ τὰ ἐμφαινόμενα ἐν τῷ συνημμένῳ πίνακι κεφάλαια τῶν καθ' ὑπουργεῖον προϋπολογισμῶν.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους. »

ΠΙΝΑΞ

Τῶν ἐν ἀπουσίᾳ τῶν Βουλῶν χορηγηθεισῶν διὰ Β. διαταγμάτων ἐκτάκτων πιστώσεων ἐπὶ τῆς χρήσεως 1859.

Χρονολογία τοῦ Β. διατάγματος			Ὑπουργεῖον, εἰς ὃ ἐχορηγήθη ἡ πίστωσις	Κεφάλαιον τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ	Τίτλος	Χορηγηθεῖσαι πιστώσεις				Τῆς δημοσιεύσ. τοῦ Β. διατάγματος διὰ τῆς ἐφεμερίδος τῆς Κυβερνήσ.	
Ἔτος	Ἡμερομηνία					Κατὰ Κεφάλαιον	Κατὰ Β. Διάταγμα	Καθ' ὑπουργεῖον		Ἔτος	Φύλλ.
1859	Ἰουνίου	27	Οἰκονομικῶν	20	Προκαταβολαί. Διὰ προμήθειαν ἀλλοδαποῦ βεμβυκοσπόρου	87000	87000			1859	33
"	Σεπτεμβ.	19	"	20	Δάνεια. Τῷ δήμῳ Ἀθηναίων	10000	10000			"	43
"	"	23	"	20	Προκαταβολαί. Διὰ προμήθειαν ἀλλοδαποῦ βεμβυκοσπόρου	4762 02	4762 02	101762 02		"	44
"	Αὐγούστου	25	Ἐκκλησιαστ.	Π'.	Ἀγορὰ οἰκοπέδ. Διὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Σ. Σίνα ἀνεγειρομένην Ἀκαδημ.	20000	20000	20000		"	44
"	Ὀκτωβρ.	5	Στρατιωτικ.	17	Ὑλικὸν πυροβολικοῦ. Διὰ προμήθειαν πυροβέλων κλπ.	200000	200000	200000	321762 02	"	46

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 8 Φεβρουαρίου 1860.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς
Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει ἑνὸς τῶν μελῶν τῆς ἐπὶ τῶν ἀπολογισμῶν ἐπιτροπῆς, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν κατὰ τὸν κανονισμὸν προσθήκην τεσσάρων μελῶν εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἀπολογισμῶν ἐπιτροπὴν, ὁρίσασα ὡς ἡμέραν τῆς ἐκλογῆς τὴν πρώτην συνεδρίασιν.

Ὁ πρόεδρος μετὰ ταῦτα εἶπεν ὅτι ἀναγγέλλων μετὰ θλίψεως τὸν θάνατον ἑνὸς τῶν συναδέλφων βουλευτῶν, τοῦ Ν. Τσέλιου, πληροφορεῖ τὴν Βουλὴν ὅτι ἡ κηδεία θέλει γείνη αὔριον εἰς ὥραν ὁρισθησομένην ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, εἰς ὃ ἔκαμε γνωστὸν τὸ συμβὰν καὶ θέλουν εἰδοποιηθῇ περὶ τούτου ἐγκαίρως οἱ ΚΚ. βουλευταὶ διὰ νὰ παρευρεθῶσιν εἰς τὴν κηδείαν.

Ἀνήγγειλαν τὰ τμήματα Β'. Γ'. Δ'. καὶ Ε'. ὅτι ἐξελέξαντο εἰσηγητὰς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ προικίσεως τῆς θυγατρὸς τοῦ Γ. Κουντουριώτου, τοὺς Δ. Βουδούρην, Α. Μεντσελόπουλον, Α. Ἀλεξανδρόπουλον καὶ Γ. Πλαπούταν· ἐπὶ τῆς αἰτήσεως περὶ τῆς εἰς δίκην εἰσαγωγῆς τοῦ Δ. Γιαννούλη, τὸ μὲν Β'. τὸν Γ. Ν. Καΐρην, τὸ δὲ Δ'. τὸν Γρ. Μανοῦσον· ἐπὶ δὲ τῆς ἐκ δραχ. 598,403.38 πιστώσεως τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν διὰ τὸ ἔτος 1859 τὸ Γ'. τμῆμα ἐξελέξατο εἰσηγητὴν τὸν Ἰω. Ταμπακόπουλον, καὶ τὸ Ε'. τὸν Ν. Καναβὸν, καὶ τέλος ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν τὸ μὲν Δ'. τὸν Γρ. Μανοῦσον, τὸ δὲ Ε'. τὸν Α. Δελιγιάννην.

Τελευταῖον συστήσας ὁ πρόεδρος εἰ τὰς μέλη τῶν διαφόρων ἐπιτροπῶν νὰ ἐπιταχύνωσι τὰς ἐργασίας των ἵνα μὴ ἀπρακτῇ τὸ Σῶμα, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 1 Μ.Μ.

Ὁ Πρόεδρος
Α. Χ. ΛΟΝΤΟΣ,

Οἱ Γραμματεῖς
Χ. Α. Χρηστόπουλος
Γρ. Μανοῦσος.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΤΟΜΟΥ.

ΠΙΝΑΞ
ΤΩΝ
ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

Σελ.

Συνεδρίασις Α'. τῆς 29 Ὀκτωβρίου 1859.

Ἀναγόρευσις τοῦ προσωρινοῦ προεδρείου καὶ κλήρωσις τῆς ὑποδεχθησομένης τὰς ΑΑ. ΜΜ. ἐπιτροπῆς 1
Προσέλευσις τῶν ΑΑ. ΜΜ. καὶ ἀνάγνωσις τοῦ Βασ. λόγου 2
Πρωτόκολλον ὁρκωμοσίας τῶν παρόντων βουλευτῶν 6

Συνεδρίασις Β'. τῆς 5 Νοεμβρίου 1859.

Κλήρωσις τῶν τμημάτων 7
Κλήρωσις τῆς εἰς τὰ τμήματα παραπομπῆς τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν· ἀναγγελία περὶ τῶν γενησομένων δοκιμασιῶν περὶ τὴν βελτίωσιν τῆς γεωργίας κατὰ τὸν ἐξοχικὸν πῦργον τῆς Βασιλίσσης καὶ πρωτόκολλον ὁρκωμοσίας 9

Συνεδρίασις Γ'. τῆς 9 Νοεμβρίου 1859.

Ὁρκωμοσία βουλευτῶν· ἀνακοίνωσις τμηματικῶν ἀρχαιρεσιῶν καὶ κλήρωσις τῶν ὁρκισθέντων βουλευτῶν 10
Παρατηρήσεις περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐν τοῖς τμήμασιν ἐξελέγξεως τῶν ἐκλογῶν 11
Πρωτόκολλον ὁρκωμοσίας 12

Συνεδρίασις Δ'. τῆς 10 Νοεμβρίου 1859.

Ὁρκωμοσία βουλευτῶν καὶ κλήρωσις αὐτῶν ..... "
Κλήρωσις τῶν ἐκλογῶν Ἄργους καὶ Ἤλιδος καὶ πρωτόκολλον ὁρκωμοσίας 13

Συνεδρίασις Ε'. τῆς 16 Νοεμβρίου 1859.

Ὁρκωμοσία βουλευτῶν καὶ παρατηρήσεις περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐνώπιον τῆς Βουλῆς εἰσαγωγῆς τῶν ἐπὶ τῶν διαφόρων ἐκλογῶν ἐκθέσεων 14
Λύσις τοῦ ἀνωτέρου ζητήματος· κλήρωσις τῶν ὁρκισθέντων βουλευτῶν· ὁμοία τῶν ἐκλογῶν Μεσολογγίου, Νάξου καὶ Ἐπιδ. Λιμηρᾶς καὶ ἑτέρα περὶ τῆς κατὰ τάξιν εἰσαγωγῆς τῶν ἐκλογῶν ἐνώπιον τῆς Βουλῆς 16
Πρωτόκολλον ὁρκωμοσίας 17

Συνεδρίασις ΣΤ'. τῆς 17 Νοεμβρίου 1859.

'Ορκωμοσία βουλευτῶν· κλήρωσις αὐτῶν· κλήρωσις τῆς ἐκλογῆς Καρυταίνης· ὁμοία περὶ τῆς κατὰ τάξιν εἰσαγωγῆς τῶν ἐκλογῶν 'Επιδ. Λιμηρᾶς, Μεσολογγίου, Νάξου καὶ Καρυταίνης· ἀναγγελία πένθους καὶ ἀνάγνωσις τῆς ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Πανεπιστημίου ἐκθέσεως ... 18
'Απόφασις τῆς Βουλῆς περὶ τῆς τυπώσεως τῶν ἐκθέσεων ἐπὶ μόνων τῶν ἐκλογῶν, ἐφ' ὧν ἤθελε θεωρηθῆ ὑπὸ τῆς Βουλῆς ἀναγκαία· παραδοχὴ τῆς ἐκλογῆς Πανεπιστημίου καὶ ἀνάγνωσις ἐκθέσεως ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Λοκρίδος ... 19
'Ομοίως ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Τριχωνίας ... 21
Παραδοχὴ ἀμφοτέρων τῶν ἀνωτέρω ἐκλογῶν καὶ ἀνάγνωσις ἐκθέσεως ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Βάλτου ... 22
Παραδοχὴ αὐτῆς καὶ ἀνάγνωσις ἐκθέσεως ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Θηβῶν ... 24
'Ομοίως τῆς 'Ολυμπίας ... 25
'Ομοίως τῆς Ὕδρας ... 26
'Ομοίως τῆς Βονίτσης ... 27
'Ομοίως τῆς Σκιάθου ... 30
Παραδοχὴ τῶν ἀνωτέρω ἐκθέσεων καὶ ἀνάγνωσις ἐκθέσεως ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς 'Αττικῆς ... 32
Παραδοχὴ αὐτῆς καὶ ἀνάγνωσις ἐκθέσεως ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Τήνου ... 34
'Ομοίως τῆς Κέας ... 36
Παραδοχὴ ἀμφοτέρων καὶ ἀνάγνωσις ἐκθέσεως ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Μαντινείας ... 39
Παραδοχὴ αὐτῆς καὶ ἀνάγνωσις ἐκθέσεως ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Τροιζηνίας ... 45
'Απόφασις περὶ τυπώσεως τῆς ἀνωτέρω ἐκθέσεως καὶ ἀνάγνωσις τῆς ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Ξηροχωρίου ... 47
Παραδοχὴ τῆς ἀνωτέρω ἐκλογῆς καὶ ἀνάγνωσις ἐκθέσεως ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Κυνουρίας ... 49
'Ομοίως ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Χαλκίδος ... 51
'Ομοίως ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Καλαβρύτων ... 52
'Ομοίως ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς 'Αργους ... 53
'Ομοίως ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Λεβαδείας ... 54
Παραδοχὴ τῶν ἀνωτέρω ἐκλογῶν καὶ ἀνάγνωσις ἐκθέσεως ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Καλαμῶν ... 55
Παρατηρήσεις ἐπὶ τῆς ἀνωτέρω ἐκλογῆς καὶ παραδοχὴ αὐτῆς. 61
'Ανάγνωσις ἐκθέσεως ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Λακεδαίμονος ... 62
'Ομοίως ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Μεσσήνης ... 64
'Ομοίως ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Ναυπακτίας ... 65
Παραδοχὴ τῶν ἀνωτέρω ἐκλογῶν ... 66
'Ανάγνωσις ἐκθέσεως ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Κορινθίας. 67
Πρότασις περὶ τυπώσεως τῆς ἐκθέσεως ... 69
'Απόρριψις τῆς προτάσεως καὶ συζήτησις ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς· Παραδοχὴ τῆς ἐκλογῆς Κορινθίας καὶ ἀνάγνωσις ἐκθέσεως ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Πατρῶν ... 70

Παραδοχὴ τῆς ἀνωτέρω ἐκλογῆς καὶ ἀνάγνωσις ἐκθέσεως ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Αἰγίνης ... 75
'Ομοίως ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Πυλίας ... 76
Παραδοχὴ τῶν δύω ἀνωτέρω ἐκλογῶν καὶ ἀνάγνωσις ἐκθέσεως ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Μεγαρίδος ... 77
Παρατηρήσεις ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς· παραδοχὴ αὐτῆς καὶ ἀνάγνωσις ἐκθέσεως ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Τριφυλίας ... 80
'Ομοίως ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς 'Ερμιονίδος ... 88
'Ομοίως Σύρου ... 89
'Ομοίως Οἰτύλου ... 91
Παραδοχὴ τῶν ἀνωτέρω 4 ἐκλογῶν ... 93
Πρωτόκολλον ὁρκωμοσίας ... 94

Συνεδρίασις Ζ'. τῆς 19 Νοεμβρίου 1859.

Παρατηρήσεις περὶ τῶν κατὰ τὴν ἐκλογὴν Κορινθίας ῥιφθειῶν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ 760 ψήφων ... »
Διασάφησις τοῦ ὑπουργοῦ τῶν 'Εσωτερικῶν ἐπί τινος περιστατικοῦ λαβόντος χώραν κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς ἐκλογῆς Μεγαρίδος καὶ ὁρκοδοσία βουλευτῶν ... 95
Κλήρωσις αὐτῶν· κλήρωσις τῆς ἐκλογῆς Μήλου καὶ Γυθείου, καὶ συζήτησις ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Τροιζηνίας ... 96
Παραδοχὴ τοῦ Ν. Πιπίνου ὡς νομίμου βουλευτοῦ Τροιζηνίας καὶ συζήτησις περὶ τοῦ τρόπου τῆς κληρώσεως τῶν δύω ἐπιλαχόντων ... 102
Λύσις τοῦ ἀνωτέρω ζητήματος καὶ πρωτόκολλον ὁρκωμοσίας. 103

Συνεδρίασις Η'. τῆς 21 Νοεμβρίου 1859.

Πληροφορίαι τοῦ ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Μεγαλοπόλεως εἰσηγητοῦ διὰ τὴν βραδύτητα τῆς ἐπὶ ταύτης ἐκθέσεως ... 104
'Ανάγνωσις ἐκθέσεως ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Αἰγιαλείας ... 105
Παραδοχὴ αὐτῆς καὶ ἀνάγνωσις ἐκθέσεως τῆς πλειοψηφίας τοῦ τμήματος ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς 'Ηλείας ... 107
'Ομοίως τῆς μειοψηφίας ... 112
Πρότασις περὶ τυπώσεως τῶν ἀνωτέρω ἐκθέσεων καὶ συζήτησις ἐπὶ ταύτης ... 118
'Ορκωμοσία τοῦ βουλευτοῦ 'Αττικῆς Βλάχου καὶ παραδοχὴ τῆς ἀνωτέρω προτάσεως ... 119
'Ανάγνωσις ἐκθέσεως τῆς πλειοψηφίας τοῦ ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Μεσολογγίου τμήματος ... 120
'Ομοίως τῆς μειοψηφίας ... 123
Πρόσκλησις περὶ παραδοχῆς τοῦ ἑτέρου τῶν βουλευτῶν Μεσολογγίου Δελιγεώργη καὶ συζήτησις ἐπὶ ταύτης ... 124
Παραδοχὴ τοῦ ἀνωτέρω βουλευτοῦ καὶ ἀναβολὴ τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῶν ἀναγνωσθεισῶν δύω ἐκθέσεων διὰ τὸν ἕτερον βουλευτὴν καὶ πρωτόκολλον ὁρκωμοσίας ... 129

Συνεδρίασις Θ'. τῆς 23 Νοεμβρίου 1859.

'Ορκοδοσία βουλευτῶν καὶ ἀνάγνωσις ἐκθέσεως τῆς πλειοψηφίας τοῦ τμήματος ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Παρνασσίδος ... 130

Σελ.

Ὁμοίως τῆς μειοψηφίας 141
Ἀναβολὴ τῆς ἀναγνώσεως τῆς ἐκθέσεως τῆς πλειοψηφίας τοῦ ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Ναυπλίας τμήματος μεχρισοῦ ἑτοιμασθῇ καὶ ἡ τῆς μειοψηφίας, ὡς ἐπίσης καὶ ἑτέρων τινῶν ἐκλογῶν 150
Προσαγωγὴ τῆς κάλπης τοῦ δήμου Ὀλυμπίων τῆς ἐπαρχίας Ἠλείας καὶ συζήτησις ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς 151
Πέρας τῆς συζητήσεως καὶ πρωτόκολλον ψηφοφορίας 164
Ἀπόῤῥιψις τῆς μιᾶς γνώμης τῆς μειοψηφίας καὶ πρωτόκολλον τῆς ψηφοφορίας 166
Ὁμοίως τῆς ἑτέρας γνώμης τῆς μειοψηφίας περὶ ἀκυρώσεως τῆς ψηφοφορίας τοῦ δήμου Ὀλυμπίων καὶ πρωτόκολλον ψηφοφορίας 168
Παραδοχὴ τῆς γνώμης τῆς πλειοψηφίας τοῦ τμήματος 170
Πρωτόκολλον ὁρκοδοσίας 171

Συνεδρίασις Ι'. τῆς 24 Νοεμβρίου 1859.

Ὁρκοδοσία τοῦ βουλευτοῦ Δ. Πολυχρονοπούλου καὶ ἀνάγνωσις ἐκθέσεως ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Γυθείου ..... ″
Παραδοχὴ αὐτῆς, ἀναγνωριζούσης τὸ ἔγκυρον τῆς ἐκλογῆς ὡς πρὸς τὸν ἕτερον τῶν βουλευτῶν Α. Πετροπουλάκην καὶ προτεινούσης τὴν ἐπανάληψιν τῆς ψηφοφορίας διὰ τὸν δεύτερον, μὴ λαβόντα τὴν ἀπόλυτον πλειοψηφίαν, καὶ ἀνάγνωσις τῆς ἐκθέσεως ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Καρυστίας 175
Παραδοχὴ αὐτῆς 176
Ἀνάγνωσις ἐκθέσεως τῆς πλειοψηφίας τοῦ τμήματος ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Ναυπλίας 177
Ὁμοίως τῆς μειοψηφίας 182
Ἀπόφασις περὶ τυπώσεως τῶν ἀνωτέρω δύω ἐκθέσεων καὶ ἀνάγνωσις τῆς ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Σπετσῶν 185
Ἀπόφασις περὶ τυπώσεως αὐτῆς καὶ ἀνάγνωσις ἐκθέσεως τῆς πλειοψηφίας τοῦ τμήματος ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Δωρίδος 187
Ὁμοίως τῆς μειοψηφίας 194
Ἀπόφασις περὶ τυπώσεως ἀμφοτέρων τῶν ἐκθέσεων καὶ ἀνάγνωσις τῆς ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Ἐπιδ. Λιμηρᾶς 195
Παραδοχὴ αὐτῆς· κλήρωσις τῆς ἐκλογῆς Εὐρυτανίας καὶ πρωτόκολον ὁρκωμοσίας 196

Συνεδρίασις ΙΔ'. τῆς 26 Νοεμβρίου 1859.

Κλήρωσις βουλευτῶν καὶ συζήτησις ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Μεσολογγίου διὰ τὸν ἕτερον βουλευτὴν 197
Πέρας τῆς συζητήσεως καὶ ἀπόφασις τῆς Βουλῆς ὅπως προηγηθῇ ἡ λύσις τοῦ περὶ προσαγωγῆς τῶν ψηφοδελτίων ζητήματος. 198
Ἀπόφασις τοῦ Σώματος περὶ προσαγωγῆς ὅλων τῶν ψηφοδελτίων 210

Συνεδρίασις ΙΒ'. τῆς 27 Νοεμβρίου 1859.

Ἀνάγνωσις ἐκθέσεως τῆς πλειοψηφίας τοῦ τμήματος ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Ἄνδρου ..... ″
Ὁμοίως τῆς μειοψηφίας 213

Σελ.

Παραπομπὴ αὐτῶν πρὸς τύπωσιν καὶ ἀνάγνωσις ἐκθέσεως ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Εὐρυτανίας 219
Παραδοχὴ αὐτῆς καὶ συζήτησις ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Παρνασίδος. 220
Ἀναβολὴ τῆς συζητήσεως διὰ τὴν ἐπιοῦσαν 230

Συνεδρίασις ΙΓ'. τῆς 28 Νοεμβρίου 1859.

Ὁρκοδοσία τοῦ ἑτέρου τῶν βουλευτῶν Μήλου ..... ″
Ἀνάγνωσις ἐκθέσεως ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Μεγαλοπόλεως 231
Παραπομπὴ αὐτῆς πρὸς τύπωσιν καὶ ἀνάγνωσις ἐκθέσεως ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Νάξου 237
Ἀναβολὴ τῆς ἐπὶ ταύτης συζητήσεως καὶ ἀνάγνωσις ἐκθέσεως ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Μήλου 244
Ἐπερώτησις περὶ τῶν ἐν τοῖς δήμοις Ἀδάμαντος καὶ Μινώας Κρητῶν· παραδοχὴ τοῦ ἐγκύρου τῆς ἐκλογῆς Μήλου καὶ ἐξακολούθησις τῆς ἐπὶ τῆς βουλευτ. ἐκλογῆς Παρνασίδος συζητήσεως. 247
Πέρας τῆς συζητήσεως· παραδοχὴ τοῦ ἐγκύρου τῆς ἐκλογῆς Παρνασίδος καὶ πρωτόκολλον ὁρκωμοσίας 248

Συνεδρίασις ΙΔ'. τῆς 1 Δεκεμβρίου 1859.

Μηνιαία κλήρωσις τῶν τμημάτων 249
Ὁρκοδοσία βουλευτῶν καὶ ἀνάγνωσις ἐκθέσεως τῆς μειοψηφίας ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Νάξου 250
Παραπομπὴ αὐτῆς πρὸς τύπωσιν καὶ συζήτησις ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Μεγαλοπόλεως 258
Ἀναβολὴ τῆς συζητήσεως καὶ πρωτόκολλον ὁρκωμοσίας 275

Συνεδρίασις ΙΕ'. τῆς 2 Δεκεμβρίου 1859.

Ἐξακολούθησις τῆς ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Μεγαλοπόλεως συζητήσεως 276
Πέρας τῆς συζητήσεως· ἀκύρωσις τῆς ἐκλογῆς τοῦ δήμου Λυκοσούρας καὶ ἀπόφασις περὶ ἐπαναλήψεως τῆς ψηφοφορίας 292

Συνεδρίασις ΙϚ'. τῆς 3 Δεκεμβρίου 1859.

Συζήτησις ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Ναυπλίας καὶ πρότασις περὶ ἀναβολῆς τῆς συζητήσεως μέχρι τῆς προσαγωγῆς τῶν ψηφοδελτίων ″
Ἀπόῤῥιψις τῆς περὶ ἀναβολῆς προτάσεως καὶ ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως 295
Ἀναβολὴ τῆς ἐξακολουθήσεως τῆς συζητήσεως 309

Συνεδρίασις ΙΖ'. τῆς 4 Δεκεμβρίου 1859.

Ὁρκοδοσία ἑνὸς τῶν βουλευτῶν Φθιώτιδος καὶ ἐξακολούθησις τῆς ἀνωτέρω συζητήσεως 310
Πέρας τῆς συζητήσεως καὶ παραδοχὴ τῆς περὶ ἀκυρώσεως τῆς ὅλης ἐκλογῆς προτάσεως ὡς ἀπωτέρας 328
Παραδοχὴ τῆς περὶ ἀκυρώσεως ὅλης τῆς ἐκλογῆς καὶ ἐπαναλήψεως αὐτῆς προτάσεως 330
Πρωτόκολλον ὁρκωμοσίας 332

Συνεδρίασις ΚΔ'. τῆς 15 Δεκεμβρίου 1859.

Συζήτησις ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Καρυταίνης 433
Πρότασις περὶ ἀναβολῆς τῆς συζητήσεως 434
Παραδοχὴ τῆς προτάσεως 435

Συνεδρίασις ΚΕ'. τῆς 16 Δεκεμβρίου 1859.

Ὀρκοδοσία βουλευτοῦ χορηγήσεως ἀδείας ἀπουσίας καὶ συζήτησις ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Καρυταίνης ..... "
Πέρας τῆς συζητήσεως· ἀπόρριψις τῆς περὶ ἀκυρώσεως τῆς ψηφοφορίας ἑνὸς δήμων γνώμης τῆς μειοψηφίας· παραδοχὴ τῆς ἐκλογῆς καὶ πρωτοκόλλων ὁρκωμοσίας 458

Συνεδρίασις ΚΣ'. τῆς 17 Δεκεμβρίου 1859.

Ὀρκοδοσία βουλευτῶν καὶ ἐκλογὴ Α. Δόντου ὡς ἀριστικοῦ προέδρου τῆς Βουλῆς 459
Προσφώνησις τοῦ προέδρου 460
Ἔκφρασις εὐαρεσκείας τοῦ Σώματος εἰς τὸν προσωρινὸν πρόεδρον καὶ ἐκλογὴ Γ. Ναύτου καὶ Δ. Ζώτου ὡς ἀντιπροέδρων. .. 461
Ἐκλογὴ Γρ. Μανούσου, Χ. Α. Χρηστοπούλου καὶ Α. Βενιζέλου ὡς γραμματέων, καὶ πρωτόκολλον ὁρκωμοσίας 462

Συνεδρίασις ΚΖ'. τῆς 18 Δεκεμβρίου 1859.

Ἀνάγνωσις ἐγγράφου τοῦ προέδρου τῆς Γερουσίας περὶ τῶν ἀρχαιρεσιῶν της· παρατηρήσεις τοῦ βουλευτοῦ Ἄργους ἐπὶ τῆς προσφωνήσεως τοῦ προέδρου καὶ ἐκλογὴ Κ. Θεοδώρου ὡς ταμίου 463
Ἐκλογὴ Ἰω. Ταμπακοπούλου ὡς Ἐφόρου καὶ Γ. Τερτσέτου ὡς Βιβλιοφύλακος καὶ κλήρωσις τῶν τιμημάτων 464
Χορήγησις ἀδειῶν ἀπουσίας 465

Συνεδρίασις ΚΗ'. τῆς 28 Δεκεμβρίου 1859.

Ἀνάγνωσις τῆς προσφωνήσεως τοῦ προέδρου ἐνώπιον τῆς Α. Μ. καὶ τῆς ἀπαντήσεως τοῦ Βασιλέως· ὁρκοδοσία βουλευτοῦ καὶ ἀναγγελία τραπεζιτικῶν ἐργασιῶν 466
Συζήτησις περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐπαναλήψεως τῆς ἐκλογῆς τοῦ δήμου Λυκοσούρας 467
Πέρας τῆς συζητήσεως καὶ ἀνάγνωσις τῆς εἰς τὸν Β. λόγον ἀπαντήσεως 474
Πρωτοκόλλων ὁρκωμοσίας 476

Συνεδρίασις ΚΘ'. τῆς 29 Δεκεμβρίου 1859.

Συζήτησις ἐπὶ τῆς εἰς τὸν Β. λόγον ἀπαντήσεως 477
Παραδοχὴ τοῦ 1 παραγράφου τοῦ σχεδίου 492
Ὁμοίως τοῦ παραγράφου 2 καὶ 3 καὶ συζήτησις ἐπὶ τοῦ 4 .. 493
Ἀπόρριψις τῶν ἐπὶ τοῦ 4 παραγράφου προταθεισῶν δύω τροπολογιῶν καὶ παραδοχὴ τοῦ παραγράφου 4 καὶ λοιπῶν κατὰ τὸ σχέδιον· ψηφοφορία ἐπὶ τοῦ συνόλου 499
Κλήρωσις μεγάλης πρεσβεύσεως διὰ τὴν παρουσίασιν τῆς ἀπαντήσεως καὶ συγχαρητηρίου ἐπιτροπῆς διὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ νέου ἔτους 501

Συνεδρίασις ΙΓ'. τῆς 6 Δεκεμβρίου 1859.

Ὀρκοδοσία τοῦ βουλευτοῦ Δ. Ζώτου καὶ συζήτησις ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Σπετσῶν 333
Ἀναβολὴ τῆς συζητήσεως καὶ πρωτόκολλον ὁρκωμοσίας 357

Συνεδρίασις ΙΘ'. τῆς 7 Δεκεμβρίου 1859.

Ἐξακολούθησις τῆς ἀνωτέρω συζητήσεως 358
Πέρας τῆς συζητήσεως καὶ ἀπόρριψις τῆς περὶ ἀποστολῆς ἐπιτροπῆς προτάσεως 377
Ἀκύρωσις τῆς ἐκλογῆς 379

Συνεδρίασις Κ'. τῆς 8 Δεκεμβρίου 1859.

Κλήρωσις συγχαρητηρίου ἐπιτροπῆς διὰ τὴν ἑορτὴν τῶν γενεθλίων τῆς Βασιλίσσης 381
Ἀναγγελία τοῦ προέδρου περὶ τῆς ἀποστολῆς τῶν ζητηθέντων ψηφοδελτίων τῆς ἐκλογῆς Μεσολογγίου· παραπομπὴ αὐτῶν πρὸς ἐξέλεγξιν καὶ συζήτησις ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Διωρίδος 382
Πέρας τῆς συζητήσεως· ἀπόρριψις τῆς περὶ ἀκυρώσεως τῆς ψηφοφορίας δύω δήμων προτάσεως καὶ παραδοχὴ τῆς ἐκλογῆς ὡς ἐγκύρου 386

Συνεδρίασις ΚΑ'. τῆς 10 Δεκεμβρίου 1859.

Ὀρκοδοσία τοῦ ἑτέρου τῶν βουλευτῶν Μήλου καὶ ἀνάγνωσις ἐκθέσεως ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Φθιώτιδος 387
Παραπομπὴ αὐτῆς πρὸς τύπωσιν καὶ διακοπὴ τῆς συνεδριάσεως ἵνα ἐργασθῶσι τὰ μέλη τοῦ ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Καρυταίνης τμήματος 392
Διάλυσις τῆς συνεδριάσεως καὶ πρωτοκόλλων ὁρκωμοσίας 393

Συνεδρίασις ΚΒ'. τῆς 11 Δεκεμβρίου 1859.

Συζήτησις ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Ἄνδρου ..... "
Πέρας τῆς συζητήσεως· ἀπόρριψις τῆς περὶ ἀκυρώσεως τῆς ἐκλογῆς προτάσεως τῆς μειοψηφίας· παραδοχὴ τοῦ ἐγκύρου τῆς ἐκλογῆς καὶ συζήτησις ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Νάξου 404
Ἀπόρριψις τῆς περὶ ἀκυρώσεως τῆς ψηφοφορίας τῶν τριῶν δήμων προτάσεως τῆς μειοψηφίας, παραδοχὴ τοῦ ἐγκύρου τῆς ἐκλογῆς καὶ ἀνάγνωσις ἐκθέσεως ἐπὶ τοῦ ἀποτελέσματος τῆς ἐξελίξεως τῶν ψηφοδελτίων Μεσολογγίου 410
Παραδοχὴ Π. Τσιμπουράκη ὡς νομίμου βουλευτοῦ τοῦ Μεσολογγίου 413

Συνεδρίασις ΚΓ'. τῆς 14 Δεκεμβρίου 1859.

Ἀνάγνωσις ἐκθέσεως ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Καρυταίνης ..... "
Παραπομπὴ αὐτῆς εἰς τύπωσιν καὶ συζήτησις ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Φθιώτιδος 421
Πέρας τῆς συζητήσεως 430
Ἀπόρριψις τῆς περὶ ἀκυρώσεως τῆς ψηφοφορίας τῶν 5 δήμων γνώμης τῆς μειοψηφίας καὶ παραδοχὴ τῆς ἐκλογῆς ὡς ἐγκύρου. 431

Συνεδρίασις Α'. τῆς 4 Ἰανουαρίου 1860.

Ἀνάγνωσις τῆς ἀντιφωνήσεως τοῦ Βασιλέως εἰς τὴν παρουσιάσασαν τὴν πρὸς τὸν Β. λόγον ἀπάντησιν τῆς Βουλῆς ἐπιτροπήν. 503
Ἀναγγελία περὶ ὑποβολῆς τοῦ λογαριασμοῦ τῆς Τραπέζης διὰ τὴν τελευταίαν ἑξαμηνίαν καὶ εἰσαγωγὴ νομοσχεδίων α) περὶ προσθήκης ὑπαλλήλων εἰς τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβείαν. 504
β') Περὶ προξενικῶν τελῶν 507
γ') Περὶ ναυτιλιακῶν τελῶν 544
Μηνιαία κλήρωσις τῶν τμημάτων 556

Συνεδρίασις ΑΑ'. τῆς 11 Ἰανουαρίου 1860.

Ἀνακοίνωσις τμηματικῶν ἐργασιῶν 557
Εἰσαγωγὴ νομοσχεδίου περὶ ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως ἐκ δρ. 1,005,120 558
Ὁμοίως περὶ φόρου τῶν ζώων καὶ μελισσίων διὰ τὸ ἔτος 1860. 559
Εἰσαγωγὴ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν δαπανῶν τοῦ Σώματος.. 560
Κλήρωσις τῆς ἐκλογῆς Θήρας· χορήγησις ἀδειῶν ἀπουσίας· πρότασις καὶ ἀπόφασις τῆς Βουλῆς περὶ προσελεύσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ ὅπως πληροφορήσῃ τὴν Βουλὴν περὶ τῶν μέσων τῆς θεραπείας τῆς φθισικῆς καταστάσεως τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας καὶ περὶ τῶν ἐκκρεμῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν.. 564

Συνεδρίασις ΑΒ'. τῆς 13 Ἰανουαρίου 1860.

Ὀρκοδοσία βουλευτοῦ· ἀνάγνωσις ἐγγράφου τοῦ προέδρου τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου περὶ παραιτήσεως τοῦ Κ. Ρ. Παλαμήδου ἀπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν· ἀνακοίνωσις τμηματικῶν ἐργασιῶν· ἐρώτησις περὶ τοῦ ἂν συμπληροῦται τὸ Ζ'. τμῆμα εἰς ὃ ἔλαχεν ἡ ἐκλογὴ Θήρας, καὶ συζήτησις ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τῆς Βουλῆς 565
Πρότασις περὶ διαρκοῦς μισθοδοσίας τοῦ γραφέως Κύγενλδου καὶ τοῦ δ'. εὐταξίου, καὶ παραδοχὴ τῆς προτάσεως 566
Πρότασις περὶ αὐξήσεως τῆς μισθοδοσίας τῶν κλητήρων καὶ ἀπόρριψις αὐτῆς· πρότασις περὶ αὐξήσεως τοῦ μισθοῦ τῶν δύω κλητήρων τῆς Βιβλιοθήκης· παραδοχὴ αὐτῆς καὶ ἐπιψήφισις τοῦ συνόλου τοῦ προϋπολογισμοῦ..... 567
Πρωτόκολλον ὁρκωμοσίας..... 573

Συνεδρίασις ΑΓ'. τῆς 15 Ἰανουαρίου 1860.

Ἀνακοίνωσις τμηματικῶν ἐργασιῶν..... "
Παρατήρησις τοῦ προέδρου περὶ μὴ συμπληρώσεως τοῦ Ζ'. τμήματος καὶ συζήτησις ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου αὐτοῦ..... 573
Λύσις τοῦ ζητήματος καὶ συζήτησις ἐπὶ τῶν δύω πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν ἐπευθυνθεισῶν ἐπερωτήσεων 574
Ἐπερώτησις περὶ τῶν χρεῶν τῶν κοινοτήτων καὶ περὶ περιθάλψεως τῆς οἰκογενείας τοῦ ἰατροῦ Σταυρίδου, ἀποθανόντος κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς χολέρας 577
Ἀπάντησις τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν εἰς τὰς δύω ἀνωτέρω ἐρωτήσεις..... 578

Συνεδρίασις ΑΔ'. τῆς 18 Ἰανουαρίου 1860.

Ἀνακοίνωσις τμηματικῶν ἐργασιῶν· ὁρκοδοσία βουλευτῶν καὶ ἀνάγνωσις ἐκθέσεων α) ἐπὶ τοῦ περὶ προσθήκης τεττάρων διερμηνέων κτλ. νομοσχεδίου .. .. "
β') Περὶ προσδιορισμοῦ τοῦ φόρου τῶν ζώων κτλ..... 579
Πρωτόκολλον ὁρκωμοσίας..... 580

Συνεδρίασις ΑΕ'. τῆς 19 Ἰανουαρίου 1860.

Ὀρκοδοσία βουλευτοῦ καὶ ψηφοφορία ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ περὶ φόρου τῶν ζώων νομοσχεδίου ..... "
Χορήγησις ἀδείας ἀπουσίας καὶ ἐρώτησις περὶ τοῦ ἂν τὸ ὑπουργεῖον προτίθεται νὰ φέρῃ νόμον περὶ νέου φορολογικοῦ συστήματος 582
Ἀπάντησις τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ διάφοροι ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου παρατηρήσεις..... 583
Ἀνάγνωσις τοῦ 1 ἄρθρου τοῦ περὶ φόρου τῶν ζώων νομοσχεδίου· πρότασις περὶ ἐλαττώσεως τοῦ φόρου τῶν χοίρων καὶ ἀπόρριψις αὐτῆς 584
Παραδοχὴ τοῦ 2 ἄρθρου καὶ παρατηρήσεις ἐπὶ τοῦ μέτρου τῆς ἀπαριθμήσεως 585
Παραδοχὴ τοῦ συνόλου..... 588
Συζήτησις ἐπὶ τοῦ περὶ προσθήκης τεττάρου διερμηνέως εἰς τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβείαν νομοσχεδίου..... 591
Ψηφοφορία ἐπὶ τῆς ἀρχῆς 594
Ὁμοίως ἐπὶ τοῦ συνόλου 597
Πρωτόκολλον ὁρκωμοσίας 599

Συνεδρίασις ΑΣ'. τῆς 22 Ἰανουαρίου 1860.

Εἰσαγωγὴ νομοσχεδίου περὶ προσδιορισμοῦ τῆς δυνάμεως τοῦ στρατοῦ κτλ..... 600
Ἐρώτησις τοῦ περὶ νέου ἀπογραφῆς νόμου..... 601
Παρατηρήσεις ἐπὶ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ δημοτικοῦ νόμου..... 602
Κλήρωσις βουλευτῶν πρὸς παραπομπὴν αὐτῶν εἰς τὰ τμήματα, καὶ συγχαρητήριον ἐπιτροπῆς διὰ τὴν ὀρθὴν τῆς 25 Ἰανουαρ. 604

Συνεδρίασις ΑΖ'. τῆς 26 Ἰανουαρίου 1860.

Ἀνάγνωσις ἐκθέσεως ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Θήρας.. "
Ἀνάγνωσις ἐκθέσεως ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Θήρας· παραπομπὴ αὐτῆς πρὸς τύπωσιν καὶ ἀνάγνωσις ἐκθέσεως ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐκτάκτου πιστώσεως 1,005,120 δραχμῶν.. 608
Ἐπερώτησις περὶ τινος ναυαγήσαντος Γαλλικοῦ πλοίου 609

Συνεδρίασις ΑΗ'. τῆς 27 Ἰανουαρίου 1860.

Ἀνάπτυξις τῆς γραπτῆς ἐπερωτήσεως..... 610
Ἀπάντησις τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ 611
Πρότασις περὶ ἀναβολῆς τῆς συζητήσεως τοῦ περὶ πιστώσεως 1,005,120 δρ. νομοσχεδίου καὶ παραδοχὴ τῆς προτάσεως..... 613

Συνεδρίασις ΑΘ'. τῆς 28 Ἰανουαρίου 1860.

Συζήτησις ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Θήρας 614
Πίρας τῆς συζητήσεως..... 623
Πρότασις περὶ διαιρέσεως τοῦ ζητήματος περὶ τοῦ ἐγκύρου ἢ

	Σελ.
ἐκύρου τῆς ἐκλογῆς τῶν δήμων Ἀνάφης καὶ Θήρας, καὶ παραδοχὴ τῆς προτάσεως	624
Παραδοχὴ τοῦ ἐγκύρου τῆς ἐκλογῆς τοῦ δήμου Θήρας	626
Ἀκύρωσις τῆς ἐκλογῆς τοῦ δήμου Ἀνάφης καὶ παραδοχὴ τῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Θήρας ὡς ἐγκύρου	628
Συνεδρίασις Μ'. τῆς 29 Ἰανουαρίου 1860.	
Ὀρκωδοσία βουλευτοῦ· ἀνακοίνωσις τριμματικῶν ἐργασιῶν· συζήτησις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐκτάκτου πιστώσεως 1,005,120 δρ.	629
Πέρας τῆς συζητήσεως καὶ ἀπόρριψις τῆς περὶ προσαγωγῆς διαφόρων ἐγγράφων προτάσεως τῆς μειοψηφίας τῆς εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς	671
Εἰσαγωγὴ νομοσχεδίων α) περὶ χορηγίας ὑγιητριακῶν καρπῶν εἰς τοὺς ἀπόρους γεωργοὺς	678
β') Περὶ ἀνακληρωματικῆς πιστώσεως ἐκ δρ. 598,403	680
γ') Ἐπίσης ἐκ δρ. 324,682·85	690
Πρωτόκολλον ὁρκωμοσίας	
Συνεδρίασις ΜΑ'. τῆς 1 Φεβρουαρίου 1860.	
Συζήτησις ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ τῆς ἐκ δραχ. 1,005,120 πιστώσεως	701
Παραδοχὴ τῆς ἀρχῆς	703
Παραδοχὴ τῶν ἄρθρων καὶ τοῦ συνόλου	704
Μηνιαία κλήρωσις τῶν τμημάτων	
Συνεδρίασις ΜΒ'. τῆς 5 Φεβρουαρίου 1860.	705
Ἀνακοίνωσις τμηματικῶν ἐργασιῶν	
Ἀνάγνωσις αἰτήσεως τοῦ εἰσαγγελέως περὶ ἀδείας εἰσαγωγῆς εἰς δίκην τοῦ βουλευτοῦ Ἄνδρου Δ. Γιαννούλη καὶ εἰσαγωγὴ νομοσχεδίου περὶ ἐκτάκτου πιστώσεως ἐκ δρ. 30,000 διὰ τὴν προίκισιν μιᾶς τῶν θυγατέρων τοῦ Γ. Κουντουριώτου	706
Ἀνάπτυξις τῆς αἰτήσεως ἀδείας πρὸς εἰσαγωγὴν εἰς δίκην τοῦ βουλευτοῦ Ἄνδρου	707
Παραπομπὴ τῶν ἐγγράφων εἰς τὰ τμήματα διὰ τὸν διορισμὸν εἰσηγητῶν, καὶ χορήγησις ἀδειῶν ἀπουσίας	708
Συνεδρίασις ΜΓ'. τῆς 8 Φεβρουαρίου 1860.	
Εἰσαγωγὴ νομοσχεδίου περὶ κυρώσεως τῶν εὐόδων καὶ ἐξόδων τῆς χρήσεως 1861 καὶ περὶ τῆς ἐκ νέου εἰσαγωγῆς τῶν ἀπολογισμῶν διὰ τὰ ἔτη 1853 –56. Ὡσαύτως περὶ ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως ἐκ δρ. 40,882·95	712
Ὡσαύτως περὶ ἐκτάκτου πιστώσεως ἐκ δρ. 7,000 δι' ἀγορὰν μασκηρίων	
Ὁμοίως περὶ κυρώσεως τῶν ἐν ἀπουσίᾳ τῶν Βουλῶν χορηγηθεισῶν πιστώσεων ἐκ δρ. 221,762	713
Πρότασις περὶ προσθήκης ἑνὸς μέλους εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἀπολογισμῶν τοῦ Κράτους ἐπιτροπὴν καὶ παραδοχὴ αὐτῆς· ἀναγγελία τοῦ προέδρου περὶ ἀποδιώσεως τοῦ βουλευτοῦ Ταΐλιου· ἀνακοίνωσις τμηματικῶν ἐργασιῶν	717

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΠΙΝΑΚΟΣ

0020659467
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΟΥΛΗΣ